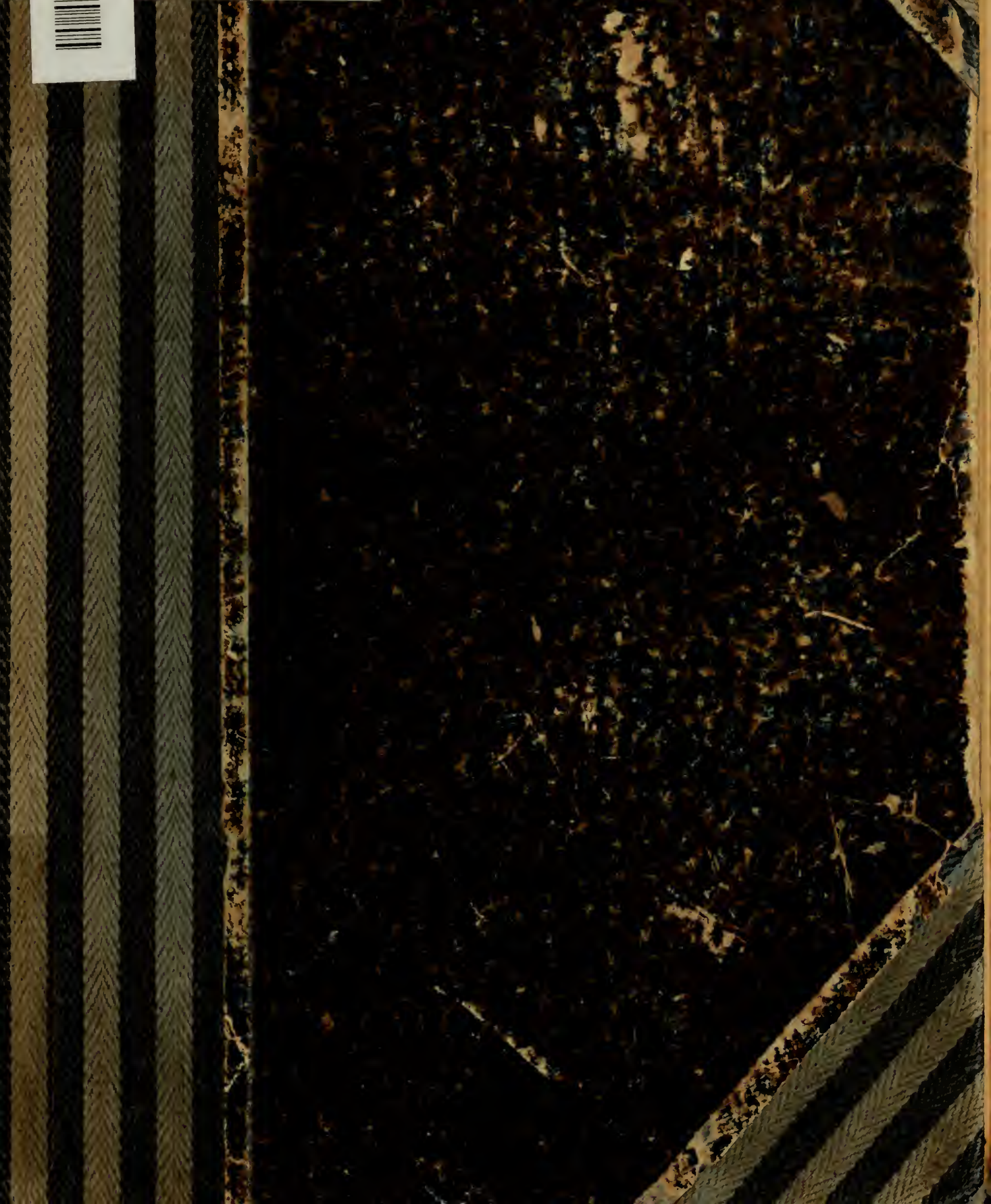

3 1761 04224 7643

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO
by
PROF. H. GORDON SKILLING

uu. 7 12+5

MAGYAR-SZERB SZÓTÁR

IRTÁK

BRANCITS BLAGOJE és Dr. DERRA GYÖRGY,
újvidéki gör. 'kel. szerb főgymnasiumi tanárok.

.....

A magyar tudományos akadémiának anyagi támogatása mellett.

.....

A szerzők tulajdona.

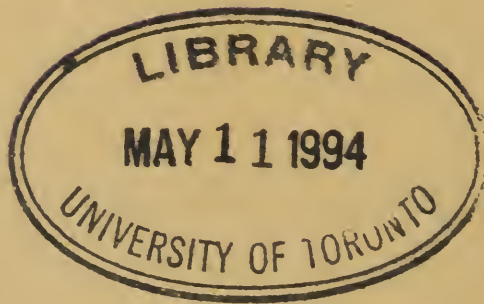

ÚJVIDÉK.

Pajevits Arzén könyvnyomdája

1889.

117
TRANSMITTED
1245

Előszó.

Midőn három évvel ezelőtt a magyar tud. akadémia minket felhívott a magyar-szerb szótár megírására, éreztük a feladat egész súlyát. Egyrészt a szerb lexikographia, Kara-dzsics Vúknak e téren már több évtizeddel előbb kifejtett epochalis munkássága után, a mai kor követelményeihez képest, csak keveset haladt előre, másrészt pedig rendes iskolai foglalatosságunk kevés szabad időt engedett nekünk e munkára. De át levén hatva egy ilyen szótárnak elutasít-hatatlan szükségességéről, nem haboztunk a magyar tud. akadémiának e megtisztelő felhívását elfogadni és három évi szakadatlan munka után sikerült nekünk a kívánt szótárt szerencsésen végéhez is vinni.

Szótárunk kidolgozására Ballagi Mór ismert nagy magyar-német szótára szolgált nekünk alapul akként, hogy kihagyván abból mindazt a mit fölöslegesnek tartottunk, névszerint a fölös számban előforduló összetételeket, nem különben az exact tudományok és a technologia szakába vágó kevésbbé ismert vagy egészen ismeretlen szókat, első sorban a szótár gyakorlati használhatóságát tartottuk szemünk előtt. Másfelül meg iparkodtunk a nevezett szótárban itt-ott észlelt hiányokat pótolni. Kiváló tekintettel voltunk a magyar nyelv legújabb haladására s e részben, egyéb segédeszközöken felül, tüzetesen használtuk a „Magyar Nyelvőr“ eddig megje'ent köteteit is,

mely munka, bár nem kis fáradsággal járt, bizonyára emelni fogja szótárunk belső értékét. Nagy figyelmet fordítottunk a szólásokra is, melyek a nyelv könnyebb elsajátítására lényegesen hozzájárulnak.

Főügyekezetiünk egyáltalán oda irányult, hogy állítsunk elő oly szótárt, mely nemcsak az iskola szűkebbkörű szükségletének teljesen megfeleljen, hanem egyszersmind a gyakorlati élet nagyobb követelményeit is elegendő mértékben kielégítse. Vajjon sikerült-e nekünk e cél elérni vagy legalább megközelíteni. azt a tárgyilagos kritika bölcs ítéletére bízuk, mely, reméljük. az e cél elérésére irányult fáradozásunkat méltányolni fogja.

A szótár második „szerb-magyar része“, melynek anyagát nagyjából már összegyűjtöttük, nem sokára szintén sajtó alá kerül.

Újvidék, 1889. márczius 10-én.

A SZERZŐK.

Предговор.

Позвани од мађарске академије наука, да израдимо мађарско-српски речник, који би у првом реду одговарао школској потреби, ми смо се подухватили тог посла те смо га, након трогодишњег мучног рада, срећно и довршили. Неке немиле сметње, што невидовно беху настале у току овог нашег рада, учиниле су, те је речник мало касније довршен, него што смо били објавили, да ће изићи из штампе. Но крај најбоље воље нисмо могли тачно одржати унапред објављени рок.

Речник смо радили поглавито по шестом издању познатог великог мађарско-немачког речника Морица Балагије. Узели смо из поменутог речника све, што мишљасмо да треба да уђе у наш речник, а изоставили смо много што је или сасвим излишно, или је сасвим посебно, тако да има вредности цигло за стручњака, у чију струку засеца. Навластито смо мислили, да су излишне у речнику оне силне састављене речи, јер ће свака из простих речи, које ће наћи у речнику, сазнати значење и сложених речи. То вреди нарочито и за глаголе сложене са честицама: *át, be, el, fel, ki, meg, össze, szét, vissza . . . . .*

Израђујући овај свој речник, ми смо се обзирали и на најновији развитак и напредак мађарског језика. У том нам је много помогао изврсни часопис „*Magyar Nyelvőr*“

(Бранич мађарског језика), од кога је под уредништвом Гавре Сарваића доселе изишло 17 књига.

Што се тиче српског језика, служили смо се речницима Вука Караџића и Ђ. Поповића. Поврх њих употребили смо доста из прве књиге скупљених списа Ј. Бошковића, из црногорског законика од В. Богишића, из медицинске терминологије др. Мил. Јовановића-Батута и из академског речника хрватског или српског језика од Ђуре Даничића.

Да ће у нашем речнику, што се тиче српског језика, бити доста махна и недостатака, то признајемо, али је тому главни узрок. што је наша лексикографија након Вука, према раду других народа на овом пољу, још слабо обрађена и унапређена.

Крај свег труда и пажње, којом смо водили коректуру, поткрале су се у нашем речнику овде онде штампарске погрешке, али су оне махом такве, да неће кварити смисла.

Други део речника: „српско-мађарски део“ ући ће такође скорим у штампу.

У Новом Саду, пред Благовести 1889.

ПИСЦИ.

MAGYAR-SZERB RÉSZ.

Rövidítések és jelek. — Скраћивања и знаци.

á. é. = átvitt értelemben, у пре- несеном смислу.	l. = lásd, види.
бпљ. = биљка, növény.	mn. = melléknév, придев.
бол. = болест, betegség.	мин. = минерал, ásvány.
cs. = cselekvő ige, радни глагол.	nm. = névmás, заменица.
жив. = животиња, állat.	nr. = névrag,
fn. = főnév, именица.	nu. = névutó, позиција.
ih. = igehatározó, прилог.	pb. = példabeszéd, мудра изрека.
isz. = indulatszó, услик.	szój. = úzречица, изрека.
j. = jobb, боље.	v. = vagy, или.
k. = középige, средњи глагол.	vh. = visszaható ige, повратан глагол.
km. = közmondás, пословица.	vki = valaki, неки, ко.
ksz. = kötőszó, свеза.	vmi = valami, нешто, што.
	vmely = valamely, какав, некакав.

A, Á.

A, a, 1.) члан, névelő; 2.) прво слово у азбуци; (km.) a ki á-t mond, b-ét is kell mondania, ко рекне једну, он ће и другу; ко једну пеније, мора и Á, isz. a! (усклик чуђења). [другу.

Aba, fn. аба, бела груба чоха.

Abafi, fn. земљак.

Abajdócz, Abajdocz, mn. мешовит, помешан. — babó, fn. нека вика. — búza, пананица, j. kétszeres búza. — káposzta, fn. тотрлан, l. Tátorján.

Abajdóczos, mn. мешовит. — odik, k. изметнути се, изврћи се, изначити се.

Abajgat, es. пујкати, терати тамо амо, l. Kerget, Háborgat; k. l. Óbégat.

Abajog, k. 1.) дерати се, викати; 2.) тумарати.

Aba-köntös, fn. одећа од абе. — környeg, fn. огртач од абе. — nadrág, fn. чакшире од абе. — posztó, l. Aba.

Abáll, l. Abárl, Abárol.

-Abárlás, fn. нарење, барење.

Abárló, mn. és fn. који пари, чим се пари, у чему се пари. — kanál, fn. варјача, пењача. — kés, fn. кухински велики нож. — tál, fn. суд за нарење. — villa, fn. кухинска виљушка.

-Abárol, es. барити, обарити; ошурити, запарити, парити.

Abba, mn. у тог, у тај, у ту, у то.

Abban, mn. у том, у тој. — hagy, es. оставити, оставити се, махнути, баталити, оканити се, парасити се; hagyd —! окани се! махни! батали! прођи се тога! — marad, k. 1.) при том остати; 2.) изостати.

Abbeli, Abbéli, mn. што се тога тиче, дотичини.

Abból, mn. из тог; отуд; од тога.

Abdál, es. кринути, покринути.

Ábécze, fn. азбука, букваца, писменица; (szój.) ért hozzá, mint tyúk az — hez, разумева се у том као магарец у кантару. — rend, fn. азбучни ред.

Ábéczés, fn. és mn. букварац. — könyv, fn. буквар. — tábla, fn. штица.

Ábécze-sor, fn. азбучни ред. — tanuló, fn. букварац.

Ábéczés, k. учити се азбуци, учити азбуку. — tet, es. учити азбуци.

Ábel, fn. Авељ.

Ablak, fn. прозор, пендер; vak —, баца, бацура, слени, заднивени прозор; (szój.) nem teszi ki az — ba v. — ába, неће заденути за шенпир.

Ablak-alj, fn. банак под прозором. — atlan, ih. без прозора. — esz, fn. прозорчић, пендерчић. — deszka, fn. даска на прозору. — elő, fn. застор, завес. — fa, fn. ћерчиво, оплата, оквир. — fiá, fn. покретно окно. — fiók, fn. окно, опште. — függöny, fn. завес на прозору. — kapocs, fn. кука, квка на прозору. — lepel, fn. застор на прозору. — oeska, fn. прозорчић, пендерчић. — ol, l. Ablakoz.

Ablakos, mn. с прозорима, на прозоре; fn. етаклар.

Ablakoz, es. снабдети прозорима, метнути прозоре; k. под прозори ходати. — at, l. Ablakzat.

Ablak-párna, fn. јастиуче на прозору. — rács, fn. решетка на прозору, мунебак. — ráma, fn. ћерчиво, оплата. — redőny, fn. шалукатре. — rostély, fn. мунебак, решетка на прозору. — sark, — sarok, fn. шарке од прозора. — szárny, fn. крило од прозора. — talp, fn. даска на прозору. — tok, l. Ablak-ráma. — üveg, fn. етакло за прозоре, окно. — vánkös, fn. јастиучић на прозору. — zat, fn. прозори.

Ábra, fn. фигура, форма, облик, елика, Ábrahám, fn. Аврам. [образац.

Abrak, 1.) оброк, порција; 2.) пића, зоб; (szój.) az — piszkálja az alfelét, мучи га зоб, бееаи је, у добру је; (pb.) a vén ló is megröhlögi az — ot, и стара ошца со лиже; и стару се човеку мили веселе, као и младу.

Abrak-atlan, mn. неназобљен, ненахрањен. — babó, — borsó, fn. вика, лањак. — ezipó, fn. овсеница, зобеница, овсен, зобни хлеб.

Abrakol, es. 1.) зобити, назобити, нахранити, дати нићу или зоб; 2.) тући,

мибати; k. добити зоб; — t-e már a ló? је ли коњ већ назобљен?
 Abrakolatlan, mn. неназобљен, непахрањен. — íl, íh. без зоби, без хране.
 Abrakos, mn. 1.) зобљен, на зоб научен; 2.) за зоб; — zsák, fn. зобница.
 Abraktalan, mn. незобљен.
 Abrakzah, fn. овае, зоб.
 Abrál, es. еликати, наеликати, предетавити еликом.
 Ábránd, fn. сањарија, машта, клапа, маштарија. — kér, fn. маштарија, ваздушне куле.
 Ábrándos, mn. занесен, сањалачки, фантастичан; fn. сањало, занесењак, фантаста, сањалица. — ság, fn. занесењаштво, сањалаштво.
 Ábrándoz, Ábrándozik, k. лудовати, заносити се, фантазирати.
 Ábrándszerű, mn. фантастичан, сањалачки.
 Ábrány, fn. занос, уображење, клапа.
 Ábrázat, fn. образ, лице; (szój.) az ember — sincs rajta, и не изгледа на човека, права је нагрда.
 Ábrázol, es. 1.) еликати, наеликати; 2.) представити: mit — e kér? шта представља ова елика? 3.) описивати.
 Ábrázolat, fn. елика, прилика, нацрт.
 Ábrázoló, fn. који елика, представља; mn. описени; — mértan, нацртна геометрија.
 Abrincs, Abroncs, fn. обруч. — dorong, fn. мотка за обруч. — fa, fn. дрво за обручеве. — húzó, fn. натег за обручеве. — ol — oz, es. наобручати, оковати, опасати обручевима, набити обручеве. — os, mn. на обручеве, наобручан. — szál, fn. мотка за обруч. — vas, fn. гвожђе за обруч, гвоздени обруч.
 Abrosz, mn. 1.) чаршав, триежњак, столњак, постољњак, плахта; (szój.) keskeny az —, танко се дробн; мршаво се храни; más — ához törli a kését, о туж отирач отире нож; ни платиша, ни вратиша (који би рад све муктице имати); ismerem az — t, szöszből fonták, познајем те, лонче, и пре сам те гребао; познајем га као (елепац) рђав новач; 2.) карта, мапа; föld —, мапа, географска карта; telekkönyvi —, катастерска мапа или карта.
 Abroszol, es. правити мапе.
 Abrut, Abruta, fn. метловина.

Abrutűrőm, fn. божје дрвце, ерчано зеље.
 Ács, fn. дунђер, дунђерин, дрводеља.
 Ácsarkodik, l. Agyarkodik.
 Ács-bárd, fn. дунђерска секира, брадва, вацгара. — hely, fn. дунђерница. — i, mn. дунђерски. — kő, fn. дунђерска, црвена креда. — levél, fn. мајсторско писмо за дунђерина. — ló, fn. дунђерски нањ. — mester, fn. дунђер, дунђерин. — munka, fn. дунђерски посао. — mű, fn. грађа.
 Ácsol, es. тесати, отесати, дунђерисати.
 Ácsorgás, fn. зајјавање.
 Ácsorog, k. зајјавати, продавати зјала.
 Ácsér, Ácsudvar, l. Ácsely.
 Ácsúl íh. вешто, мајсторски.
 Aczél, fn. 1.) челик, оцал, ацал, љуто гвожђе, надо; (szój.) azt sem mondta: eseréljünk — t, не рече ни беле; 2.) камилук, огњило (на пушци); mn. челичан, од челика; (szój.) — anyá-nak tűzkő a leánya, обилата мајка, обилата и кћи; гледај коњу, је л дебеда врата, а девојци каква јој је мајка.
 Aczél-edző, fn. који кали челик. — met-szet, fn. челикорез. — metsző, fn. који сече челик, челикорезац. — mű, fn. работа од челика. — műves fn. челикорезац. — lap, fn. плоча од челика. — os, mn. челичан, од челика. — oz, es. надити, челичити — vésnök, — véső, fn. који дуби жлеби челик.
 Aczintos, mn. челичан, тврд; á. é. jo-гунаст. — kodik, k. бити тврдоглав l. Akaratoskodik.
 Ad, ád, es. дати, давати, подати, пружити, пружати; tanácsul — ni, свето вати, саветовати; tudtára v. tudtul — ni, јавити, обзнанити; kézhez — и уручити; férjhez — ni, удати, удомити; számot — ni, положити рачун; bérbe — ni, издати под најам; egyb v. együvé — ni, оженити и удати дати једно за друго; magát vmire — ni, одати се на што; magát vmine — ni, одати се чему; búnak — t magát, предао се тужи; részegségne — ta magát, прошио се, одао се нићу; halát — ni, благодарити, захва-лити, захваљивати; nem sokat — i vkire v. vmire, не давати много и кога или на што; vkire ruhát — и

- заоденути кога; adszá! дад овамо! adja Isten! дај боже! Isten ne adja! не дај боже! не дао бор! (km.) A ki sokat ígér, keveset ad, ко много обрече, мало даје; у вече триета, а у јутру ништа; а ki kérdi, kell-e, nem örömet ad, ко пита (хочеш ли), рад не даје; hogy adod ezt a lovat? пошто ћеш продати овог коња? Adni-venni, трговати; Isten adta, сиротан, богац, кукавац, јадник, јадница, сиротица; ilyen adta! ilyen amolyan adta! (То му мука! Госпоно му таче! Ilyen adta embere! Угугуе један!
- Adag, fn. оброк, порција, доза. — ol, cs. давати у порцијама или оброцима.
- Adakozás, fn. дарежљивост, податљивост, подашност, издашност; прилагање, прилог, дар.
- Adakozat, fn. прилог, прилагање, даровање.
- Adakozík, k. 1.) бити податљив, дарежљив, издашан; 2.) прилагати, приложити, даровати.
- Adakozó, mn. податљив, дарежљив, подашан, издашан; fn. даровалац.
- Adalék, fn. 1.) принос; 2.) податак.
- Adám, fn. Адам; — almája, јабучица (испод грла), берикат, гљота; (szój.) — látott ilyen dolgot, то још никад није било.
- Adás, fn. давање. — vevés, fn. тровање, харење, назарење. — vevési szerződés, уговор о купу и продаји.
- Adat, fn. 1.) податак; 2.) доза, порција. — ol, cs. потврдити подацима.
- Ádáz, k. беснити, горонадити се, онаквати. — ik, k. побеснити.
- Ádáz, mn. љут, бесан, горонадан, онак, грозан, крволочан. — ság, fn. оначина, горонад. — úl, ih. онако, грозно.
- Addig, Addiglan, ih. дотле, донде, до тада.
- Admirál, fn. адмирал. — hajó, fn. адмиралека лађа.
- Adó, fn. 1.) давалац, давало, давач; 2.) данак, порез, пореза, царевина, харач, порција, намет, терет. — t kivetni, разрезати порез. — alá eső, што спада под порез; а termékét — ját lefizetni, одужити дуг природи, умрети.
- Adó-beszédés, fn. купљење порезе. — esikarás, fn. ударање намета, порезе.
- Adódik, k. збити се, догодити се; ha alkalom —, ако се даде прилика.

- Adó-elengedés, fn. прапштање порезе. — fizetés, fn. плаћање данка, порезе. — fizető, fn. који плаћа порез, веријаш.
- Adogál, Adogat, cs. додавати, давати. — ó, fn. давач.
- Adó-hátralék, fn. стара пореза, остатак порезе. — hivatal, fn. порезно звање. — illeték, fn. порезна такса. — kivetés, fn. разрезивање порезе. — könyv, fn., порцијаница, порцијска књига. — köteles, fn. és mn. порцијаш, под порцијом. — lerovás, fn. одбитак од по-
- Adoma, fn. анегдота. [резе.
- Adomány, fn. дар, дарило, поклон, донација, принос; á. é. талант, дар; — cím, fn. титула даровања. — í, mn. дарован, донационалан. — javak, fn. дарована добра. — levél, fn. даровно писмо. — nemes, fn. донационалан племић. — os, mn. és fn. донационалан, донатар, обдареник. — oz, cs. дати, даровати. — özö, — zó, fn. дародавац, дароватељ.
- Adomás, fn. даровање. [даровалац.
- Adomaszerű, mn. анегдотски.
- Adó-ment, Adó-mentes, mn. слободан од пореза. — rótlék, fn. прирез.
- Adorján, fn. Адријан.
- Adó-rovás, fn. порезивање данка. — rovó, fn. порезивач.
- Adós, mn. és fn. дужан, крив; дужник; — a vagyok még neki, још сам му малко дужан; fülig v. torkig —, дужан до грла; lelkével is —, дужан је и души.
- Adós-börtön, fn. затвор за дужнике. — ít, cs. натоварити дуг на што. — levél, fn. обвезница.
- Adósság, fn. дуговање, дуг; — ot csinál v. — ba veri magát, задужује се, прави дугове; — gal terhelni, оптеретити дугом; — ba keveredni v. bonyolódni, увалити се у дуг; hátralevő —, стародужина; преостали дуг. — levél, fn. обвезница. — ment, — mentes, mn. без дуга, чист. — törlesztés, fn. отплаћивање дуга.
- Adóstárs, fn. садужник.
- Adó-szedés, fn. купљење порезе. — szedő, fn. порезник, горчило. — tiszt, fn. порезни чиновник. — vetés, fn. размет порезе. — vető, fn. és mn. који порезује.
- Adóz, Adózik, k. плаћати порез, данак; á. é. ezért — ni fogsz за то ћеш кп.

jati! — at, fn. данак, порез. — ó, mn. és fn. који плаћа порез, контрибуент, пореска глава, вериџаш. — tat, es. ударити намет, данак, порезати, порезивати.

Adriai, mn. јадрански. — tenger, јадран.

Adrián, fn. Адријан. [еко, сине море.

Adriána, fn. Адријана.

Adta, mn. pl. eb —, врашки, псећи; паца вера; erősen fűjja az adtát, грди

Adtáz, k. неовати, грдити. [и неује.

Advent, fn. адвент, „пришествије“

Adviga, fn. Јадвига. [(празник).

Aegyptus, fn. Мисир, Египат.

Afelé, Affelé, ih. омамо.

Afelől, Affelől, ih. о том.

Afféle, mn. такав.

Afium, fn. опијум.

Afonya, Áfonya, fn. боровница (бил.).

Afrika, fn. Африка. — i, mn. és fn. афрички, африкански, Африканац.

Ág, fn. 1.) грана; (szój.) —ról szakadt ember, бескућник, гола; —on mutatni madarat, правити зазубице; —eszem —ában sínes, није ми ни на крај памети; fattyú —, изданак; ültetni való —, положица; 2.) крак (у виљушке), парожак (у вила); 3.) nemzetiségi —, лоза, колено, линија; más —ból való, друге лозе; felmenő, lemenő —, линија на више, на ниже; (km.) hamis keresmény nem száll harmadik —ra, неправедно тециво не прелази на треће колено.

Ágacs, Ágacska, fn. гранчица.

Agancs, fn. рогови у јелена. —osak, fn. јелени. —osodik, k. добивати, добити рокове, рогатити.

Agár, fn. хрт, огар; (szój.) hátrább az agarakkal, себи руке!

Agarász, fn. који лови с хртовима; k. ловити с хртовима. —at, fn. лов с хр.

Ágárkölyök, fn. хрче. [товима.

Ágas, mn. 1.) гранат; 2.) кракаст, крошњаст, крошњат, рачваст, с паронцима; fn. рашље, рачве; kocsí —, сврачине; kút —, соја; nyereg —, рачве на мађарском седлу.

Ágasbogas, mn. 1.) гранат, разгранат; 2.) рачваст; 3.) густ.

Ágaskodik, k. пеншати се, пропшати се; чловити.

Ágasodik, Ágasúl, k. терати гране, гранати се, разграњавати се.

Agát, Agátkő, fn. ахат.

Ágatlan, mn. без гране, без рачава.

Ágaz, es. 1.) кресати, екресавати, окресати гране; 2.) правити рачве.

Ágazat, fn. 1.) гране, гране; 2.) члан; hit —ja, члан вере; 3.) одељење.

Ágazik, k. 1.) разграњавати се, гранати се; ценати се, делити се у кракове; 2.) доводити порекло, произлазити.

Ágbog, fn. гране, пруже, шибље.

Ágesa, fn. гранчица.

Ágész, k. és es. кресати, екресавати.

Ágfűrés, fn. тестера за кресање.

Agg, mn. стар, престар, матор; —kőfa, бабукера; nehéz —rókát törbe ejteni, матора лица чува се гвозђа.

Agg, A. k. 1.) зенети, стрепити, бринути се; 2.) старети; B. es. бринути се за што; eb —ja, баво мари, баво за њиме.

Aggalmas, Aggalom, l. Aggodalmas, Aggodalom.

Aggály, fn. брига, стрешња, зебња. —os, mn. сумњив, опасан, што задаје брига. —talan, mn. безопасан.

Aggastyán, fn. старац, старина. —fő, fn. стара, седа глава.

Aggaszt, es. плашити, страшити, тинити, забринути. —ó, mn. што задаје страх; што постарује, што чини старим.

Aggat, A. es. 1.) вешати, навешати; 2.) на дохвате свезати, сашити; B. k. стајати на путу; ne aggass! бежи ми непод ногу, бежи ми с пута!

Aggatlan, mn. 1.) неостарео; 2.) безбрижан, незабринут.

Aggatómánu, fn. нешто навешано.

Aggatódzik, k. задркивати, пецати, заједати.

Aggatódzó, fn. és mn. задркивало, за.

Aggdada, fn. бака, баба. [једало, пецало.

Aggfi, l. Agglegény.

Agggyöngöseség, fn. слабост (од старости); пзнуреноост, ветушина.

Aggharczos, fn. ивалид.

Aggít, es. чинити или учинити старим, постарати, старати.

Aggkor, fn. дубока старост. —ra jut, остарети.

Aggkór, fn. старачка немоћ, ветушина.

Agglamos, fn. 1.) отац жеников или невестин; 2.) матори поинишко.

Agglant, fn. матора девојка, уседелница.

Agglegény, fn. матори момак.

Aggnő, fn. старица, бака. — bölcsélet, fn. бабачко мудровање.
 Aggó, mn. забринут, застаран; fn. старачац (бнл.).
 Aggodalmas, mn. 1.) бржаан, забринут; 2.) онасан, што задаје бриге, сумњив.
 Aggodalom, fn. страховање, страва, зебња, брига, забринутост; — ban vagyok, страх ме је, зебем.
 Aggódik, k. (vmin, vmi miatt), зенети, бринути се, страховати, стренити; nem aggodom rajta, за то ме није брига.
 Aggódtat, cs. задавати бриге, бацати у Aggófi, l. Aggó, fn. [бригу, забринуту.
 Aggосkodik, l. Gondoskodik.
 Aggott, mn. остарео, стар; — öregség, дубока старост. — an, fn. у старости; (km.) a mit ember ifjonta tanul, — an is nehezen felejtí, што млад научи, стар не остави.
 Aggottság, fn. преживелост.
 Aggrege, fn. стара бајка, стара гатка.
 Aggság, fn. 1.) старост, 2.) брига, зебња.
 Aggsorv, l. Aggkór.
 Aggszerű, mn. остарео, што се преживело.
 Aggúl, k. старети, остарети, постарати
 Aggvén, mn. престар. [се, маторити.
 Aglál, cs. оправити, прикрити стари кров од треске; оправити, закрити
 Ágnes, fn. Агнес. [еведру.
 Ágnyaláb, fn. снап пружа или грања.
 Ágnyeső, fn. кресало.
 Ágosta, fn. Аугзбург. — i, mn. аугзбуршкн. — i vallás, аугзбуршка вера.
 Ágoston, fn. Августин.
 Ágota, fn. Агатија.
 Águes, fn. дрвени стуб.
 Ágút, fn. странпутница, охођа, охође, распутница, распуће.
 Ágzik, k. терати грање, гранати се.
 Agy, fn. 1.) дубања; глава. — ba ütni, лунити по глави; — ba főbe verni, добро извоштити; — ba főbe dicsérni, хвалити преко мере; 2.) мозак; nyúlt —, мождина, 3.) á. é. puska — а, кундак; kerék — а, главчина, главина.
 Agy, fn. 1.) постеља, одар, кревет; tábori —, војнички кревет; — at bontani v. vetni, наместити кревет (за спавање); — at takarítani, наместити постељу; — nak esett, пао је у кревет, разболео се; á. é. — terhe, ленштина, лениван, чмавало; jó — at vetett ma-

gának, добро се наместно; majd megkönyebbedik ágya szalmája, висе му поре у гробу; свабио је шеве; дуна му у носу стоји; а mint veted — adat, угу nyugszol benne, како прострени, онако ћеш и лежати; törvényes — ből, из законита брака; törvénytelen — ből, из незаконита брака; 2.) леја; 3.) корито (од реке); 4.) вршај, насад; 5.) кундак.
 Agyabugyál, cs. лемати, воштити, деветати, макљати, бокати.
 Agyacs, fn. мали мозак.
 Agyafürt, mn. 1.) лукав, пренреден; 2.) тврдоглав, тврдоврат, јогунаст. — ság, fn. 1.) лукавство; 2.) јогунство, самовољство.
 Agyafüvő, mn. бесан, помаман.
 Agyag, fn. мура, глина, пловача; mn. од глинне, земљан. — föld, fn. пловача. — fürő, fn. водени мољ. — mű, fn. работа од пловаче. — nemű, mn. глинаст.
 Agyagol, cs. 1.) лепити, правити од глинне; 2.) лемати, бокати, деветати.
 Agyagos, mn. од глинне, од пловаче; — föld, земља пуна пловаче; — tal, чинија од пловаче.
 Agyagoz, cs. лепити пловачом.
 Agyagpala, fn. глинасти листац.
 Agyagtalaj, fn. земљините пуно глинне, пловача.
 Agyal, cs. 1.) ударати по глави; 2.) насађивати, насадити (секиру); окупдачити (пушку).
 Ágyal, cs. 1.) намештати, наместити кревет; 2.) правити леје; 3.) насађивати, насадити (вршај).
 Agyar, fn. 1.) кал; 2.) ловачко оружје; mn. злобан, завидљив, пакостан.
 Agyaras, mn. с калима, ко има кале (зубе); fn. венар, дивље свинче; нераст.
 Agyarfehér, mn. бео као слонова кост, као филдин.
 Agyargat, cs. кесити зубе.
 Agyarkodik, k. (ra, re) режати, сиктати; ревити на кога, пакостити коме, гледати непреко на кога.
 Agyarkodás, fn. злоба, пакост.
 Agyarog, k. (ra, re) 1.) кесити зубе; 2.) злобити, пакостити.
 Agyarol, cs. ударати калима.
 Agyaros, l. Agyaras.
 Agyas, mn. самовољан, јогунаст, тврдоглав.

Ágyas, fn. 1.) суложник; 2.) суложница.
 Ágyás, fn. вршај, насад.
 Ágyasház, fn. харем.
 Ágyaskodik, k. јогунити се.
 Ágyaskodik, k. живети у незаконитом
 браку, у конкубинату.
 Ágyásol, es. насађивати, насадити
 (вршај).
 Ágyasság, fn. суложништво, конкубинат.
 Ágyastárs, fn. суложница.
 Ágyatlan, mn. без мозга, глау.
 Ágyaz, es. кундачити (пушку); наса-
 дити, метнути држаље.
 Ágyaz, es. 1.) наместити, наместити
 кревет (за спавање); 2.) правити леје;
 3.) насадити, направити држаље; окуп-
 дачити (пушку); ударити епице (у
 главнину); 4.) насадити вршај. 1. Á-
 gyásol.
 Ágybélesék, fn. вијуге на мозгу.
 Ágybeli, fn. постеља, креветне, одрене
 хаљине.
 Ágybér, fn. постељарина, плата за кревет.
 Ágyboriték, fn. опна на мозгу.
 Ágydeszka, fn. креветна даска.
 Ágyék, fn. елабина, бок. — fájás, fn. бед-
 реница. — hajlás, fn. елабобочина. —
 hártya, fn. диафрагма, браница, мет-
 вича, срчана преграда. — os, mn.
 килав, присут, штећен. — sérv, —
 szakadás, fn. продер, кила.
 Ágyfa, fn. 1.) пајанта; 2.) кундак.
 Ágy-fa, fn. кревет, одар. — fal, fn. слепи,
 шпански зид. — fenék, fn. дно од кре-
 вета. — fenékdeshkája, fn. дашчица за
 кревет. — fő, fn. горња страна од
 кревета (где је глава).
 Ágy-fűró, fn. 1.) велики сврдао за бу-
 шење точка; 2.) бургија за мозак. —
 gyuladás, fn. запаљење мозга. — hárt-
 ya, fn. мождана опна.
 Ágyikéresz, fn. брљ.
 Ágy-karika, fn. карика на главчини. —
 kér, fn. мождана опна. — koholmány,
 fn. маштанија.
 Ágyláb, fn. 1.) доња страна од кревета
 (где су ноге); 2.) нога од кревета.
 Ágy-láz, fn. грозница у глави.
 Ágylepel, fn. чаршав, простирач на кре-
 вету.
 Ágylob, fn. запаљење мозга. [вету.
 Ágymennyezet, fn. небо, застор над кре-
 ветом.
 Ágynemű, fn. постеља, креветне хаљине.
 Ágynyújtvány, fn. продужени мозак.

Ágyon, ih. на мртво име, на мртац, на
 мртво. — beszél, es. набити уши, до-
 дијати говором, надговорити. — dur-
 rant, es. утрескати (из пушке). — hajt,
 es. преморити терањем. — hallgat, es.
 уморити ћутањем, неодговарањем. —
 lő, es. убити из пушке. — kövez, es.
 каменцеати, побити камењем. — nyom,
 es. претјечити, утјечити. — szúr, es.
 пробостити, пробуразити. — tapod, —
 tipor, es. згазити, изгазити; — üt, es.
 убити, уцмекати, претући. — ver, es.
 умлатити.
 Ágyrénz, fn. конаковина, плата за но-
 вење, конаковање.
 Ágyrém, fn. утвора, авет, аветиња, ма-
 Ágsátor, fn. комарник. [штаније.
 Ágysérv, fn. повреда мозга.
 Ágyszalma, fn. креветна слама.
 Ágyszülemény, fn. маштаније.
 Ágytárs, fn. ко с другим спава, саенавач.
 Ágyterítő, fn. чаршав, креветски про-
 стирач.
 Ágyú, Ágyu, fn. топ. — dörgés, fn. тут-
 њава, тутањ топова. — fa, fn. лафета.
 — fül, fn. ушка од тона. — golyó —
 gömb, fn. топовско тане, ђуле. — hat-
 lan, mn. што топ не може пробити. —
 ház, fn. чардак за топове. — kanál, fn.
 топовека ојница. — lövés, пуцањ из
 тона. — lövésnyi, mn. на домак тону.
 — naszád, fn. тобџијски брод. — ön-
 tés, fn. тополивница. — öntő, fn. то-
 полија. — palló, fn. лафета. — por, fn.
 барут за топове.
 Ágyus, fn. тобџија; mn. тобџијски; —
 hajó, тобџијски брод.
 Ágyúszáj, fn. грло од тона. — szekér,
 fn. топовека кола. — szó, fn. пуцњава
 топова, канонада. — taliga, fn. то-
 повеке таџиге. — talp, fn. лафета.
 — tanya, fn. батерија. — teke, fn.
 ђуле. — telep, fn. батерија. — torok,
 fn. грло од тона. — töltény, fn. то-
 повеки набој. — töltés, fn. набијање
 топова. — töltő, fn. набијач тона
 (који набија и чим се набија). —
 üteg, fn. батерија.
 Ágyúz, k. пуцати из тона; es. рушити
 тоном, лубардати. — ó, fn. тобџија.
 Ágyváz, fn. авет, аветиња.
 Ágyvelő, fn. мозак.
 Ágyvetés, fn. намештање кревета.
 Ágyvető, fn. који намешта кревет.

Ah, isz. ax! ox!

Aha, isz. axa! xa!

Ahá, isz. их! иди само!

Ahé, fn. гаупак, безјак, мазгов; mn. глуп.

Ahít, es. жудети, чезнути, грамзити за чим. — ás, fn. жудња, чежња. — at, fn. 1.) жудња, чежња, жуд. 2.) богомољство, побожност.

Ahítatlan, mn. ненобожан.

Ahítatos, l. Ájtatos.

Ahító, Ahítóz, k. (ymi után) жељковати,

Ahegy, ksz. како. [грамзити, жудети.

Ahol, ik. где, онде где.

Ahol, Ahol ni! isz. ено на!

Ahoman, Ahommat, Ahonnét, ih. од куд.

Ahova, Ahová, ih. камо, куд.

Aj, fn. жлеб, урез, зарез, рован.

Ajak, fn. уена; бузула, лабрија (gúnyosan); ajkamon van, на устима ми је, на језику ми је. — as, mn. уенат. — betű, fn. уенено писме. — hal, fn. лабријак. — hang, fn. уенени глас. — ócz, fn. кљунак (буба). — os, mn. уенат. — szakáll, fn. кезмен-брада,

Ajál, l. Ajánl. [брадица.

Ajálvány, fn. писмена препорука.

Ajándék, fn. поклон, дар, јабука; újévi —, поклон о новој години; (pb.) — kal mindent meg lehet hajtani, новцу је сав свет отворен; шта неће новац изградити? новац чудотворац; и ђавола ћеш поклоном задобити.

Ajándék-levél, fn. даровна исправа.

Ajándék-marha, fn. поклон, дар; — (pb.) ajándékmarhának nem nézik a fogát, поклону се у зубе не гледа; даровноме коњу зуби се не гледају; поклону се зуби не беле.

Ajándékoz, es. поклонити, поклањати, даривати, даровати. — at, fn. поклон, дар. — ó, fn. даровалац, дародавац.

Ajándékvető, fn. даропримац.

Ajándok, l. Ajándék.

Ajánl, es. 1.) нудити; magát vminek — aní, нудити се за што; 2.) жртвовати, прицети; a hazának életét — aní, давати живот за отаџбину; 3.) препоручити, препоручивати; magamat — om! препоручујем се! 4.) levelet — aní, препоручити, рекомандовати писмо; 5.) приказати, посветити (коме дело).

Ajánlás, Ajánlat, fn. понуда, препорука; предлог.

Ajánlatlan, mn. непрепоручен.

Ajánlatlevél, fn. понуда писмом.

Ajánlatos, mn. вредан препоруке.

Ajánlkozik, k. нудити се, препоручивати се, препоручити се.

Ajánló, mn. — levél, препоручно писмо.

Ajánlott, mn. препоручен, рекомандован; предложен.

Ajánlvány, fn. понуда, l. Ajánlatlevél.

Ajaz, es. 1.) метнути жвале коњу, зауздати; 2.) зарезати, рованити, засећи, — ó, fn. 1.) удар, оглава; 2.) подупирач (уз тарабу).

Ajazóvas, fn. паочаник, паочаница.

Ajbaj, fn. невоља, мука жива, тежба,

Ajgál, k. клицати. [иселагод.

Ajgyalú, fn. рендо за уторе.

Ajk, Ajkas, l. Ajak, Ajakas.

Ajkók, fn. уетоња, с великим устима.

Aj, es. l. Ás.

Ajók, fn. сардела, србела; aró —, сардина. — mártás, fn. сар, узак од сардела.

Ajoz, l. Ajaz.

Ajtatos, mn. богодавац, богоштован, побожан, богоугодан, душеван, богоштовац; — alapítvány, задужбина. — kódás, fn. богомољство. — kódik, k. бити богомољац. — ság, fn. богомољство, побожност.

Ajtó, fn. врата; kettős —, двоја врата; szárnyas —, врата двокрилна, врата на две вратнице; kibuvó —, стражња, мала врата; — t keres, гледа куд ће ући; — t mutatni, показати врата, истерати; ha egy — n kiverik, a másikon bemegy, избаци га на једна врата, он уће на друга (о наметљиву човеку). — stul berontani, учинити што будаласто, непромишљено; (pb.) hivatlan vendégnek — mögött a helye, незвану госту место за врати.

Ajtó-eska, fn. вратаоца. — fél, — félfa, fn. довратак, довратник, рагастов. — fogantyú, fn. квака. — heveder, fn. кушак. — húzó, fn. за што се вуче, кад се врата затварају. — karika, fn. халка, звекур. — kilincs, f. кука, квака. — koczogó, fn. халка, звекур. — köz, f. ширина врата. — mellék, fn. довратак. — mög, fn. место иза врата.

Ajtónálló, fn. вратар.

Ajtó-őr, fn. каниџија, вратар. — ragasz, — ragaszték, — ragasztó, fn. побој, до-

Ajtós, l. Ajtónálló. [вратак, рагастов.

Ajtó-sark, fn. шарка, петица, чеп од врата,

етожер. — szárfa, fn. довратак. — szárnny, fn. крило од врата, вратница. szemöldök, fn. горњи праг. — támasz, fn. дирек од врата. — tok, f. оплата, довратак. — zár, fn. брава. — závár, fn. засовница, мандал. — zörgetyű, fn. звекир, халка.

Ájúl, k. онесвеснути, обезнанићи се, па-
Ajvas, fn. паочница. [ети у несвест.

Ajvéső, fn. джете за уторе.

Ajvirág, fn. етрунковац.

Akác, Akácza, fn. багрен, багрена, ба-
грем.

Akad, k. 1.) занети, запињати; забости
се; túske — t a kezembe, забо ми се
три у руку; ott — t a sárban, заглибно
се; 2.) заквачити се, закучити се; á-
gon — t a kendője, марама му се за-
кучи за грану; 3.) (ba, be); kocsinba
— t, запео за моја кола; kezembe — t,
пао ми шака; 4.) (ra, re), намерити
се; vminek nyomára — ni, наићи, ући
у траг; vkibe — ni, заподети кавгу е
ким, завадити се; belém — t, напо-
пао на мене; 5.) налазити се; ritkán
— olyan ember, ретко је наићи такова
човека; szerencséje — t, потеряла га
срећа, пала му секира у мед; dolga — t,
добило је посла.

Akadály, fn. препрека, сметња, препона.
— t gördíteni v. vetni, правити сметње.

Akadályos, mn. што смета, што пречи,
на сметњи. — kodik, k. правити смет-
ње, сметати, бити на сметњи.

Akadályoz, n. сиречавати, пречити; кра-
тити, бранити.

Akadálytalan, mn. неспречен. — úl, ih.

Akadás, fn. запињање. [без препреке.

Akadék, fn. 1.) сметња, препона; 2.)
тешкоћа, зазор.

Akadékos, mn. 1.) мучан, тежак, тегобан;
2.) лукав; — kérdés, лукаво питање;
3.) који запиње за свашта, који много
запреда.

Akadékoskodik, k. правити тешкоће; —
vmiben —, замерати, забављати; заке-
рати, извијати.

Akadékoskodó, fn. замерало, извијало,
заповетало, критичан човек.

Akadémia, fn. академија. — i, mn. ака-
демијски.

Akademikus, fn. академик, академичар.

Akadoz, Akadozik, k. 1.) сметати, бити
под ногама; vkinek lába alá —, бити

на нуту, на сметњи; 2.) запињати,
застајати (посао); 3.) муцати, запле-
тати језиком.

Adakozó, fn. 1.) муцало, мутоња; 2.) о-
клевало; mn. муцав.

Akadozva, mn. муцајући.

Akánt, fn. ћуранова креста, медвеђа
стуна (биљ).

Akar, es. 1.) хтети, хотети; — ja nem
— ja, — va nem — va, хтео не хтео;
(km.) nem a mint — nók, hanem a
mint lehet, ако не можемо како хо-
ћемо, а ми ћемо како можемо; 2.) el
— t esni, у мало пије пао; meg — t
hálni, хтео је да умре, мало што пије
умрло.

Akár, ksz. макар, ма; — ma elmegyek,
отићи ћу колико још данас; — előre
megmondjam, hogy nem lesz, чисто у
напред знам, да неће бити; — többet
is, ha kell, ма и више, ако треба;
akár — akár, било — било, или —
или, а — а; — van, — nincs, било не
било; — tetszik — nem, допадало се
не допадало; — ide — oda, или овамо
или онамо; — előbb — utóbb, а пре
а после, кад било; — csak, ма само;
— pedig, или-ти; — ne is jöjjön már,
сад макар и не дошао; (szó.) — a kö-
vet a bagolyhoz, — a baglyot a kőhöz,
или јаје камену, или камен јајету; или
лонцем о камен, или каменом о лонац
(тешко лонцу свакојачко); ih. као, баш
као.

Akarat, fn. воља; egy — tal, једнодушно;
jó —, наклоност; jó — ú, одан, на-
клоњен.

Akarathány, fn. немање, недостатак воље.

Akaratlan, mn. нехотичан. — úl, ih. не-
хотично, преко ерца.

Akaratos, mn. самовољан, јогунаст, твр-
доглав; fn. једноумац, јогунница. — ít,
es. учинити самовољним. — kodik, k.
бити самовољан, терати самовољу, јо-
гунити се. — ság, самовољство, јогун-

Akaratszerű, mn. по вољи. [етво.

Akarékos, mn. драговољан.

Akárhány, mn. ма колико, колико хо-
ћеш; tudok én erre — példát, знам
за то ваздан примера.

Akárhogy, Akárhogyan, ih. ма како, како
било.

Akárhol, ih. ма где, где било, где му
драго.

Akárhonnai, Akárhonnét, ih. ма од куд, од куд било; из ока из бока.

Akárhová, ih. ма куд, камо год, куда му драго.

Akárki, mn. ма ко, ко му драго. — fia, fh. никогонh, ма ко, које ко.

Akármely, mn. сваки, који му драго. — felé, ih. камо год, ма на коју страну.

— felől, ih. ма од куд, ма с које стране. — ik, mn. ма који, ко му драго.

Akármenyi, mn. ма колико, колико год.

Akármerre, fh. куд год, куда му драго.

Akármi, mn. што год, ма шта. — ként, — kéri, — kéren, ih. како му драго, ма како. — kor, ih. кад год, ма кад, кад било.

Akármily, Akármilyen, mn. ма какав, какав му драго, какав год.

Akárminemű, Akárminő, mn. какав год, ма какав.

Akármit, ih. ма како, како год, како му драго.

Akaródzik, k. хоће му се, мили му се; nem — neki dolgozni, не ради му се, сјрди му посао.

Akarva, ih. хотимично, хотимиче, нава-

Akász, l. Akász. [лице.

Akasz, fh. 1.) додатак; 2.) вешалица за Akaszkerék, fh. точиh у сату. [хаљине.

Akaszkodik, k. 1.) обесити се, ухватити се за што; 2.) засукати се, запрег-

нути се, задихи се, подвити хаљину; 3.) заметати кавгу.

Akaszt, es. 1.) зауставити, заустављати, спречити, кочити; kereket — aní, кочити, паочити точак; 2.) обесити, вешати; 3.) заштити, уцепљати, скопчати, саставити, свезати.

Akasztal, es. 1.) вешати, обесити; 2.) спречити, спречавати.

Akasztandó, Akasztanivaló, mn. és fh. зрео за вешала, обешенјачки, обешен-

Akasztek, fh. нешто обешено. [њак.

Akaszto, fh. вешач, целат.

Akasztofa, fh. вешала. — ezímere, — virága, fh. обешенјак; (pb.) kinek — a helye, nem hal a Dunába, ко се за вешала родио, неће утопити; која смрт храни, другој не да.

Akasztofára-való, fh. és mn. обешенјак, који је заслужно вешала.

Akaszto, l. Akaszto.

Akasztozkodik, l. Akaszto.

Akasztozeg, fh. скерп за вешање.

Akaszvas, fh. паочило, ланац за паочење или кочење.

Akhilles íra, fh. петна жила.

Akgat, l. Aggat.

Akként, Akkép, Akkéren, ih. тако, на тај Akkor, ih. онда, тада. [начин.

Akkora, mn. толики, околики; тога доба.

Akkorában, Akkorban, Akkoriban, ih. тада.

Akkorára, ih. за онда, донде, дотле, до оно доба.

Akkorbeli, Akkori, mn. тадашњи, он-

Akkorig, ih. донде, до тада. [дашњи.

Akkoron, ih. онда, у оно доба.

Akkorra, l. Akkorára.

Akkortájban, Akkortájt, ih. у оно доба.

Aklál, es. скончавати, сашивати, при-

Akna, fh. 1.) мајданско окно; 2.) сони мајдан; 3.) лагум, мина; 4.) руна за врањ; 5.) врањ.

Aknál, es. мерити, испитивати дубљину.

Akna-lég, fh. мајдански, загушљив ваз-

дух. — lyuk, fh. руна за врањ. — min-

ka, fh. ровчење, подривање, бургијање.

— só, fh. камена со.

Aknász, fh. 1.) који сече или копа со; 2.) лагумар.

Aknáz, es. лагумати, поткопати лагум.

Akó, fh. аков. — fa, fh. визир.

Akol, fh. 1.) овчара, обор, коцац, етаја, штала; (szój.) farkasnak aklot mutatni, показивати вуку овчару; 2.) паства; egy —, egy pásztor, једно стадо и један пастир.

Akol, Akól, es. кајарити, баждарити, визирати.

Akolás, fh. баждарење. — hér, fh. ба-

ждарина.

Akoló, fh. 1.) баждар, кајар, који визи-

ра; 2.) визир. — fa, fh. визир. — pénz, fh. баждарина. — vas, fh. визир.

Akombákom, fh. сврачје ноге, шкрабање; — szentírás, то је свето писмо, стоји

Akóérték, fh. визир. [написано.

Akona, fh. врањ.

Akos, fh. Ахатије.

Akós, mn. од једног акова, аковче; két — hordó, двојка; három — hordó, трој-

ка; öt — hordó, петакња; tíz — hordó, десетакња, десетачка, буре (од Akóvas, fh. визир. [десет акова).

Akóz, es. кајарити, баждарити, визирати. — ó, fh. баждар, који визири.

Al, mn. доњи; — föld, низина, равнина;

— tiszt, нижи часник, подофицер; — hang, низак, дубок глас.

Al, fn. 1.) тле, доњи део; hegy — ја, подножје брега; 2.) талог, мутљаг, етеља; pér — ја, олош, измет људи; búza — ја, ситно, лоше жито;osta — ја, жито испод решета; 3.) zászló — ја, батаљон, дружина; дивизија (у коњице); század — ја, чета, компанија; ескадрон (у коњице).

Al, mn. лажан, фалишан, коваран, лукав, преваран; тобожњи, токоршњи.

Alá, ni. és ih. под, низ. — aknáz, es. поткопати, подрити, подривати. — ás, es. поткопати, подривати.

Alabárd, fn. алабарда, онтроперац. — os, fn. војник с алабардом.

Alabastrom, fn. алабастер; mn. од алабастра.

Alább, ih. ниже, даље; — hagyni, попустити, уминутити, одуминутити (бол); — hagyni vmivel, попустити, попустити; проборцнути се; — hagyni vmit, спустити цену, дати јефтиније.

Alább-írt, mn. és fn. потписан; потписани.

Alább-száll, k. пасти, снасти, онасти; ударити у назад; спустити се доле, еићи се.

Alábbvaló, mn. лошији, горн, поредан.

Alablak, fn. слепи прозор, баџура.

Aláboesát, es. спуштати, спустити доле.

Alabor, fn. паочаница; — t vetni, упаочити.

Alácsérél, es. подметнути. [точак.

Alacson, Alacsony, mn. 1.) низак, приземљае; — termetű, онпзак, омален, низак растом; 2.) поредан, незнатан; — hivatal, поредно звање; 3.) подао, нитковски, обешеначки, хуљински; — tett, обешеначки посао, подло дело.

Alacsonyban, ih. ниско; á. é. подло.

Alacsonyít, es. 1.) спустити, спуштати; 2.) понижати цену, понижавати, ружити.

Alacsonykodik, k. бити подлац, подло радити.

Alacsonylelkű, mn. подао; fn. нитков, подлац, неваљалац. — en, ih. подло, неваљало. — ség, fn. подлаштво, нитковство.

Alacsonyság, fn. нискоост; á. é. подлаштво.

Aladár, fn. Аладар. [нитковство.

Aláépít, es. подзидати.

Aláesik, k. потпасти; пасти под.

Aláfel, ih. горе-доле; — járni, ходати.

Aláfelé, ih. доле, низ. [горе-доле.

Aláfut, k. стрчати, стрчати се; es. подићи, подилазити.

Alag, fn. подземна градња; лагум, поткон, подрум; holt —, рака.

Alagmunka, fn. подземно копање.

Alagút, fn. тавник, тамник, тунел.

Alagy, fn. сунстрат.

Alagya, fn. елегџа, песма жалостника.

Alagyas, mn. елегичан. [тугованка.

Aláhajlik, k. нагибати се, навалити се, нагибати, пресавити се.

Aláhajol, k. сагнути се, сагибати се.

Aláhajt, es. 1.) савити, пресавити, пресавијати, прегибати; 2.) стерати, терати доле; 3.) — ја magát, покорити се, подвргнути се, повиновати се.

Aláhúz, es. 1.) подвући, подвлачитити (погренуку); 2.) потнасати, затегнути.

Aláír, es. потписати, потписивати. — ás, — at, fn. потпис.

Alajak, fn. доња уена, уеница.

Alajos, fn. Алоџије.

Alajtó, fn. слепа, тајна врата.

Alak, fn. 1.) облик, прилика, образ, слика, направа, чин; gyöngy —, красанлик; ki van emberi — jából vetkőzve, сасвим нагрђен, наказа; 2.) образина, маска; 3.) лутка; 4.) дрвена глава (као мустра).

Alak, mn. леп, убав, красан, складан, диван.

Alakíú, mn. правилан, са свим на форму.

Alaki, mn. што се односи на облик, формалан.

Alakít, es. 1.) радити, правити, стварати, творити; 2.) установити, конетитисати. — ás, fn. творење, установљење. — mány, fn. твар, творевина, створ. — ó, mn. стваралачки, творачки; — ó erő, творачка снага.

Alakjáték, fn. опсценарија, чаратаница, сијери. — os, fn. опсценар, чаратан.

Alakmutató, fn. катејдоскоп.

Alakodik, l. Alakúl.

Alakor, Alakorbúza, fn. пѝр.

Alakos, fn. 1.) чаратан, опсценар; 2.) који носи образину, маску.

Alakos, mn. 1.) чаратански; 2.) под маском. — ít, es. маскирати, закробуљити, покрити образном. — kodás, fn. чаратаније, чаратанство. — kodik, k. чаратанити, опсценарити, варати. — ság, fn. опсцена.

Alakozás, fn. опсценарија, чаратаница.

Alakozik, l. Alakoskodik.

Alakság, fn. чаратаиџа.

Alakszerű, mn. правилан, формалан, свечан. — ség, fn. правилност, формалност. — tlen, mn. неправилан, без форме.

Alaktalan, mn. без форме, без обличја, неформаст. — ság, fn. неформастост.

Alaktan, fn. 1.) наука о облицима; 2.) морфологија. — i, mn. што се тиче науке о облицима, морфолошки.

Alakúl, k. 1.) правити се, начинити се, добити облик или форму, образовати се, постати, постајати; 2.) склопити се, конституисати се, установити се; — ó gyűlés, скуп за конституисање.

Alakulat, fn. творевина; уређење.

Alakváltozás, fn. преображај, метаморфоза.

Alakzat, fn. обличје, фигура. — tan, fn. наука о фигурама.

Álalak, fn. образина, чувида, маска.

Alamár, mn. лен, тром, санљив, гингав, траљав; fn. чмавало, спаваач.

Alamizsna, fn. милостиња, дар, прошевина. — gyűjtés, fn. купљење милостиње. — kenyér, fn. прошевина, прошљевина.

Alamizsnálkodik, k. делити, чинити милостињу.

Alamizsnálkodó, fn. задушан човек, задужбинар.

Alamizsnár, Alamizsnás, fn. елемозинар, задужбинар.

Alamizsna-szedés, fn. купљење милостиње. — szedő, fn. који купи милостињу.

Alamuszi, fn. шуњало, лицемер, мира; mn. лукав, лицемеран, подмукао; лен, неспретан, трунтав; (szój.) — macska nagyot ugrik, испод мире три ђавола вире; испод мукла и два звука; кутаљци и тихој води не ваља веровати.

Alamuszta, mn. лукав, l. Alamuszi.

Alamusztálkodik, k. бити лукав; бити тежак, тром, трунтав.

Alamusztaság, fn. тромост, санљивост.

Alamúz, Alamúzság, l. Alamuszi, Alamusztaság.

Alánó, k. (ph.) — mint az ökörfark, напредује као рак.

Alant, ih. доле, у низи, оздо. — as, mn. потчињен, поредан, подложен; подручан. — hord, es. носити спуштено;

— hordja a fejét, оборио главу. — i, mn. потчињен, нижи, подложен.

Álany, fn. никл, никол.

Alany, fn. 1.) подмет, субјект; 2.) положица. — eset, fn. први надеж, номинатив.

Alanyi, mn. субјективан, личан. — lag, ih. субјективно, лично. — ság, fn. субјективност.

Alap, fn. 1.) тле, основ, основа, темељ; 2.) разлог; — ot vetni, ударити темељ, основати; — jár megvetni vminek, положити, ударити темељ, засновати; 3.) фонд, заклада.

Alap-árok, fn. темељ (ископан). — ásás, fn. копање темеља. — esont, fn. клинаста кост на лубањи. — ezikk, — ezikkely, fn. основни чланак. — egyetlen, fn. фундаментална једнакост. — elem, fn. стихија. — elv, fn. основно начело. — eszme, fn. основна мисао. — fa, fn. основно дрво, сјеме; бривати. — fal, fn. главни зид. — festék, fn. основна боја. — fogalom, fn. основни појам. — fok, fn. први степен код придева, позитив. — hang, fn. основни глас.

Alapít, es. основати, оснивати, установити, установљавати, утврдити, положити темељ; поткренити. — ás, fn. оснивање, установљење. — mány, fn. задужбина, фундација. — ó, fn. és mn. оснивач; — ó levél, основно писмо. — vány, fn. 1.) фундација, задужбина, завештање; 2.) основно писмо. — ványí, mn. фундационалан.

Alap-jelentés, fn. основно, прво значење. — jog, fn. основно право. — kő, fn. основни камен, камен станац, темељ. — odik, l. Alapúl. — ok, fn. главни узрок, j. Főok.

Alapos, mn. основан, темељит, разложит. — ság, fn. разложитост, темељитост.

Alapoz, es. 1.) подмлати (слику); грундирати; 2.) утемељити, основати.

Alap-pénz, fn. заклада, фонд. — rajz, fn. нацрт, план. — réteg, fn. први таван, слој. — sík, fn. основна површина, базис. — szabály, fn. главно, основно правило. — szám, fn. основни број, базис. — szik, l. Alapúl. — szín, fn. основна боја. — szó, fn. субјект у реченици.

Alaptalan, mn. неоснован, безразложен.

— *ság*, *fn.* неоснованост. — *úl*, *ih.* неосновано, без разлога.

Alap-tan, *Alap-tanítmány*, *fn.* основна наука. — *tét*, — *tétel*, *fn.* 1.) подлагање темеља; 2.) начело. — *tőke*, *fn.* главница, главнина. — *törvény*, *fn.* основни закон. — *tudomány*, *fn.* основна наука.

Alapúl, *k.* (*оп*, *ен*) оснивати се, темељити се, почивати: *tévedésem* — оснива се на заблуди.

Alap-vágás, *fn.* главни ударац у мачевању. — *vagyom*, *fn.* основно пмање. — *vonal*, *fn.* основница. — *vonás*, *fn.* главни, основни потез. — *zat*, *fn.* темељ, фундамент; грундирање.

Álarany, *fn.* лажно злато, златна пена.

Álarcz, *fn.* образина, маска, чувда. — *os*, *mn.* под маском, маскиран.

Alárendel, *cs.* подложити, потчинити.

Alárendelt, *mn.* és *fn.* потчињен, подручан, подложен, млађи, подложеник, млађешина. — *ség*, *fn.* подручност, потчињеност, субординација.

Alárkol, *cs.* лагумати, правити лагуме.

Alárok, *fn.* лагум.

Alásfa, *fn.* врета бреста.

Alásfelez, *k.* 1.) пћи горе-доле, баврљати; 2.) трабуњати, извијати, правдати се празним изговорима.

Alászáll, *k.* 1.) слетати, слетати, спустити се, сићи се; 2.) спасти, спадати (цена); *fel meg — az ár*, цена се час диже час пада.

Alászánt, *cs.* заорати, загрнути, подорати.

Alátermett, *mn.* прост. поредан, лош. — *ség*, *fn.* поредност.

Alatka, *fn.* пџр.

Alatt, *mn.* 1.) под: за (о времену); *föld* —, под земљом; *büntetés* —, под казном; *Mátyás* —, под Матијом, за време Матије; *utazásom* —, за мога путовања; *bőjt* —, уз пост; *két nap — el lehet készíteni*, за два дана се може зготовити; *az egész idő* —, кроз цело време; 2.) *ih.* доле, *l.* *Alant*.

Alattas, *mn.* поредан, потчињен, подручан; *fn.* подручник, подручница.

Alattesapó, *l.* *Alúlesapó*.

Alattlevő, *l.* *Alattvaló*.

Alattomban, *ih.* кришом, из потаје, крадом, тајом, испод руке.

Alattomi, *mn.* потајан, крадимичан.

Alattomkodik, *l.* *Alattomoskodik*.

Alattomos, *mn.* és *fn.* мукао, подмукао, подао, подлац, подмукао човек. — *an.* *ih.* испод мукла, подло. — *di*, *fn.* шуњало, подлац. — *kodik*, *k.* подмукло радити, злобити. — *ság*, *fn.* подмуклоост.

Alattság, *fn.* вренгија, паламар, једек, уже за лађу.

Alattvaló, *mn.* és *fn.* подан, подложен, потчињен; подложник, поданик. — *i*, *mn.* поданички. — *ság*, *fn.* подаништво.

Alávág, *cs.* подсећи. [тво, поданство.

Alávaló, *mn.* лош, худ; *á. é.* нитковски, обещењачки. — *ság*, *fn.* нитковство.

Alávet, *cs.* подложити, подвргнути, потчинити; — *i magát*, подвргава се; *j.* *Meghódoltat, hatalma alá hajt*.

Alávon, *cs.* подвући, подвлачити,

Aláz, *cs.* 1.) понизити, понижавати; 2.) победити, савладати, покорити; 3.) — *s felez*, трабуња, бенеће, дупа као путо о лотру, лудо се правда.

Alázat, *fn.* понизност, покорност, емерност; — *tal alólírt*, емерно потписани.

Alázatos, *mn.* покоран, понизан, емеран. — *an.* *ih.* покорно, понизно. — *kodás*, *fn.* понижавање, пузаваштво. — *kodik*, *k.* понижавати се, ништити се, пузити. — *ság*, *fn.* покорност, понизност.

Alázkodás, *Alázkodik*, *l.* *Alázatoskodás*, *Alázatoskodik*.

Alázódik, *k.* бити понижен.

Albánia, *tn.* Арбанашка, Арнаутска. — *i*, *mn.* és *fn.* арбанашки, арнаутски, Арбанас, Арнаутин.

Álbarát, *fn.* назови-пријатељ, лажни друг.

Álbéke, *fn.* назови-мир, лажан мир.

Álbérlet, *fn.* подзакупништво, подзакуп; — *be adni*, сџбарендирати.

Álbérlő, *fn.* подзакупник.

Albert, *tn.* Алберт.

Álbeteg, *fn.* és *mn.* претварало (који се гради болестан, богослов).

Álbíró, *fn.* нижи судца.

Álbor, *fn.* 1.) киселица, лоше вино; 2.) комадара, ракција од хране.

Álborda, *fn.* вито ребро.

Álböles, *fn.* надримудрац, дрвени филозоф.

Álböleselkedés, *fn.* надримудровање, мудролије, дрвена филозофија.

Álbőr, *fn.* уема, уемина, уење.

Álbuzgalom, *fn.* светињаштво, лицемер.

Álbuzgó, *fn.* светињак, лицемер. [ство.

Álcza, *Álczás*, *j.* *Álarcz*, *Álarczos*.

Álcáz, *cs.* 1.) покрити маском, образи-

ном; 2.) покрити; — *ni az ágyúkat*, маскирати топове.

Alchymia, *fn.* алхимија. — *i*, *mn.* ал-
Alchymista, *fn.* алхимиста. [химијеки.

Álesök, *fn.* лажни, јудин пољубац.

Áld, *es.* 1.) благосиљати, благословити;
 2.) посветити; *rapot — aní*, занонити;
 — *jon Isten!* Бог те (вае) благосло-
 вио! Бог с тобом! 3.) *Istent — aní*,
 славити, хвалити Бога.

Áldás, *fn.* 1.) благосиљање, благослов;
 — *t adni*, благословити; 2.) милос-
 тиња, дар; 3.) католичко бдење. —
koszorú, *fn.* литанија, благослов, ли-
 тија. — *talan*, *mn.* без благослова.

Áldatlan, *mn.* неблагословен.

Áldi, *fn.* стражњица, задњица; (*szój.*) *jól*
hozzálátni az — hoz, дати коме по
 туру, избити, излунати.

Áldjon-Isten, *fn.* наздравица, спаси бог!
megverte a sok —, свалило га силно
 „спаси бог“, оишо се.

Áldogál, *k.* дремати, кунати.

Áldomás, *fn.* 1.) алдумаш, халвалук. —
t inni, пити алдумаш; 2.) наздравица;
 3.) благослов.

Áldott, *mn.* благословен, блажен; — *jó*,
 — *lelkü*, добричина, благе душе човек.

Áldottesükiüllő, *Áldottfü*, *Áldottövis*, *fn.*
 блажени чкаљ.

Áldoz, *es.* жртвовати, приносити на
 жртву. — *ár*, *fn.* свештеник. — *ás*,
fn. 1.) жртвовање; 2.) причешћивање,
 причест, причешће.

Áldozat, *fn.* 1.) принос, жртва; *engesz-
 telő —* жртва измирења, жртва убла-
 жења; 2.) света тајна, светотајство.
 — *i*, *mn.* жртвени; — *i szolgálat*,
 служба при жртвенику. — *szekrény*,
 — *tartó*, *fn.* хранилишните светих утва-
 ри, тавернакула.

Áldozmány, *fn.* жртва.

Áldozik, *k.* 1.) причестити се, причеш-
 ћивати се; 2.) жртвовати; 3.) *á. é.* —
a nap, сунце залази, седа.

Áldozó, *fn.* 1.) који приноси жртву; 2.)
 причесник; — *csütörtök v. nap*, Спа-
 сов-дан, Спасово; — *hét*, велика не-
 деља; — *nap*, свештеник који служи.

Áldoztat, *es.* причестити, причешћивати.

Áldrágakő, *fn.* лажни адем, флуорит.

Alél, *k.* онеевснути, обезнаниити се, из-
 губити се, обамрети. — *ás*, *fn.* не-
 свест, невестица.

Álélcz, *fn.* неслана, тобожња шапа, па-
 зови-шапа.

Áléldozás, *Álélkodás*, *fn.* невестица.

Álelnök, *fn.* потпредседник.

Alélt, *mn.* онеевснудо, обезнањен. —
ság, *fn.* невест, невестица.

Áleredetű, *mn.* апокрифан.

Álesküldő, *fn.* кривоклетник, кривоклет-

Álesperes, *fn.* протни намесник. [ница.

Alexandrin, *fn.* александринац (стих).

Alezredes, *fn.* потпуковник.

Álezüst, *fn.* сребрна боја, нафон.

Alfa, *fn.* 1.) прирашће, нибље; 2.) под-
 грљача (на јарму).

Alfaj, *fn.* нижа врста.

Alfegyver, *fn.* шапа, сабља, мач.

Alfel, *fn.* задњица, стражњица.

Alfenék, *fn.* најдоњи део од лађе.

Álfesték, *fn.* белило, руменило, фракало,

Álfog, *fn.* лажан зуб. [черса.

Álfogás, *fn.* мудролија, софизма.

Álföld, *fn.* Алфеад (угарска низа). — *i*,
mn. és fn. алфедски, из Алфеада.

Algebra, *fn.* алгебра. — *i*, *mn.* алгебраичан.

Álgyémánt, *fn.* лажни дијамант.

Álgyöngy, *fn.* лажни бисер, ђипђува.

Álgyu, *l.* *Ágyú*.

Álhadnagy, *fn.* потпоручник, подлаћман.

Álhaj, *fn.* лажна, туђа коса.

Álhajó, *fn.* доњи део лађе.

Álhang, *fn.* 1.) лажан тон; 2.) фистула;
 — *on énekelni*, невати на фалсет,
 фистулом.

Alhang, *fn.* бас, дубок глас. — *ú*, *mn. és*
fn. добокогласан, баснета.

Alhatik, *k.* бити дремљив, санан, сан-
 љив; *alhatnám*, дрема ми се, спавао

Álház, *fn.* приземна кућа. [бих.

Álhimlő, *fn.* строка, нитрока.

Álhit, *fn.* празноверица.

Álhivatal, *fn.* поредно, ниже звање.

Álhold, *fn.* намесец.

Alig, *ih.* једва, тек, нетом, нетом; тешко.

Aligha, *ih.* тешко, мучно. — *nem*, *ih.*
ma' да не, тешко те не.

Alighogy, *ih.* тек што, нетом што.

Aliglan, *l.* *Alig*.

Álispán, *fn.* поджупан, вицишпан.

Álisten, *fn.* лажни бог.

Alj, *fn.* 1.) доњи део, подножје; *fő — a*,
 узглавље; 2.) дно, данце; *fazék — a*,
 дно од лонца; 3.) талог, мутљаг дро-
 жина, стеља, телфа (од кафе), цибра
 (од ракије, воска); 4.) плева; 5.) из-

- мет (олош); — a rozs v. rozs — а, шуљак; — a dolány v. dolány — а, кржак, лош духан; a nér — а, олош, измет, фукара; (km.) a legszebb búzának is van — а, нема жита без кукоља.
- Aljad, l. Aljasod. — ék, fn. талог, дрожина.
- Aljas, mn. лош, непречишћен; — búza, нечисто жито; 2.) пун дрождине, стељаст; 3.) подао; поредан, низак; прост, простачки; — ember, гејак, простак.
- Aljasít, cs. понижавати, понизити.
- Aljasodik, k. 1.) изопачити се, изметнути се, понизивати се, понизити се, насти; 2.) постати нечист, измешан.
- Aljasság, fn. просташтво, простота.
- Aljaz, cs. 1.) подастрети, подсипати, посути кртог (под коње); 2.) ударити темељ; 3.) подградити (зађу).
- Aljzat, fn. 1.) темељ, основ, супстрат; 2.) плева, трине, кртог; 3.) подлога, подметач; 4.) дрожина, талог, стеља.
- Aljbor, l. Albor.
- Aljbúza, fn. шуљак, лоше жито.
- Aljegyző, fn. подбележник.
- Aljfa, fn. подгрљача (на јарму.)
- Aljnér, fn. измет људски, олош.
- Aljós, fn. лажни пророк.
- Aljser, fn. патока од пива, танко пиво.
- Alka, fn. алка (нека морска тица).
- Alkalmas, mn. 1.) (ra, re), згодан, удесан, вретан, способан, прикладан; — idő, удесно време; 2.) спретан; — lakás, удобан, спретан стан.
- Alkalmasint, ih. по свој прилици, јамачно; — elment, биће да је отишао.
- Alkalmasít, cs. оспособити, учинити удесним, згодним.
- Alkalmasság, fn. способност, удесност, згода, прикладност.
- Alkalmatlan, mn. 1.) незгодан, неудесан, неспретан, с неруке; 2.) невешт, неспретан, неспособан; 3.) досадан, незгодан, неспособан. — kodás, fn. досада, досађивање. — kodik, k. (nak, nek) набахивати, досађивати; узнемирити кога. — ság, fn. досада, не.
- Alkalmatos, l. Alkalmas. [прилика.
- Alkalmatosság, fn. 1.) прилика; мага — án, на својих коњих т. ј. пешнице; 2.) l. Alkalmasság.
- Alkalmaz, cs. 1.) прилагодити, примерити, удесити; magát — ni vmihez, при-
- лагодити се чему; 2.) применити, употребити; a törvényt — ni, применити закон; 3.) употребити кога (за службу).
- Alkalmazás, fn. 1.) употреба; 2.) — t nyert, добно је службу.
- Alkalmazékony, Alkalmazható, mn. згодан, употребљив.
- Alkalmazkodás, fn. прилагођивање.
- Alkalmazkodik, k. прилагодити се; привикнути се.
- Alkalmazott, mn. 1.) примерен, прилагођен, саобразан; 2.) примењен, практичан; — geometria, примењена геометрија.
- Alkalmi, mn. пригодан; — beszéd, пригодна беседа; — költemény, пригодна песма.
- Alkalmilag, ih. згодном приликом.
- Alkalom, fn. згода, прилика, пригода, повод; alkalmat adni vmire, дати прилике чему; megragadni az alkalmat, употребити прилику; elmulasztani v. elszalasztani az alkalmat, пропустити, учустити прилику; vminek alkalmával, o, приликом; utazásom alkalmával, приликом мога путовања; vminek alkalmából, поводом чега; betegsége alkalmából, поводом болести му; — adtán v. adandó — mal, даном приликом.
- Alkalomszerű, mn. згодан, удесан. — leg, ih. згодном, даном приликом.
- Alkapitány, fn. 1.) поткапетан (варошки); 2.) друге класе капетан (код коњице).
- Alkar, fn. цип, ципац, ценац, двоцевица.
- Alkat, fn. састав, склоп; test —, грађа, телесни састав.
- Alkatos, mn. јаке грађе, јака састава.
- Alkat-rész, fn. саставни део.
- Álkép, fn. образина, чувида, маска.
- Álkermes, fn. винобој.
- Alkezes, fn. јамац за јамца, пајаман.
- Álkirály, fn. вицекраљ, поткраљ.
- Álkirály, fn. лажни краљ.
- Alkony, fn. сумрак, сумрачје, сутон.
- Alkonyat, fn. вече, вечер. — kor, ih. о сумрачју, при сутону.
- Alkonycsillag, fn. вечерњача.
- Alkonyi, mn. 1.) сутонски, вечерњи; 2.) западни.
- Alkonyodás, Alkonyodat, fn. смркавање, сумрачавање, сутон.
- Alkonyodik, k. смрква се, хвата се мрак, спушта се ноћ.

Alkonypir, fn. вечерња румен.

Alkonyúl, l. Alkonyodik.

Alkot, es. 1.) саздати, створити, стварати, творити; 2.) чинити, начинити, правити, градити.

Alkotás, fn. творба, творење, стварање, прављење, саздање, створење.

Alkotmány, fn. 1.) створ, творевина; 2.) устав, конституција. — belí, — í, — os, mn. уставан, конституционалан.

Alkotmányosdí, fn. назови-конституција.

Alkotmányoz, es. — ó gyűlés, скупштина за давање устава.

Alkotmányszerű, mn. уставан, по уставу. — leg, ih. по уставу, уставно. — ség, fn. уставност.

Alkotó, fn. 1.) творац, саздаатељ, створитељ; 2.) оснивач; mn. 1.) стваралачки, творачки; — erő, творачка снага; — rész, саставни део.

Alkotvány, l. Alkotmány.

Alkő, fn. 1.) темељ; 2.) доњи камен (у Alköntös, fn. доњи огртач. [млину].

Alköny, fn. лажна, крокодилска суза.

Alku, Alkú, fn. 1.) трговина, ћар, пазар; поравнање; — ra lépni v. — t kötni vkivel, погодити се, уговорити с ким; áll az —, стоји погодба; jobb az ösztövére —, hogy sem a bírónak kövére végzése, боља мршава памира, него дебела парница; боље мршав мир, него дебео процес; боља је мршава погодба, него претила правда; боље се с дужником погодити, него судом

Alkúber, fn. уговорена плата. [потезати.

Alkudás, l. Alkuvás.

Alkudatlan, mn. непогођен, неуговорен.

Alkudik, k. 1.) уговарати, погађати се; 2.) цењкати се, погађати се.

Alkudó, l. Alkuvó.

Alkudott, mn. уговорен, погођен.

Alkudozik, k. 1.) уговарати, преговарати; 2.) погађати се, цењкати се.

Alkudozó, fn. és mn. који уговара, који се погађа; — felek, странке које уговарају, уговарачи.

Alkudtat, es. склонити уговор, уговори-Álkules, fn. тајни кључ. [ти, уговарати.

Alkulevél, fn. уговор (писмени), контракт.

Alkumester, l. Alkusz.

Alkusz, fn. грошићар, сензал. — dij, fn. грошићарина.

Alkuszerű, mn. по погодби.

Alkuszik, l. Alkudik.

Alkuvás, fn. 1.) погађање, погодба; 2.) цењкање.

Alkuvó, fn. који уговара; који се погађа.

Áll, fn. брада, подбрадак; felkötik az — a, неће се осмочити, неће завезати; szegre akasztani — át, гриети покте, гладовати; leesett az —a, отромболио је нос.

Áll, k. 1.) стајати, стати; talpon —, бити на ногу; lábujjhegyre —, стаје на прете, иде на претима; térden —, клечати; fejre —, чловити; veszteg —, мирно стајати; lábán — a gabona, жито је још непокошено; úgy —, mint a bálvány, стоји као кин, унаљно се, укипно се; 2.) á. é. katonának — t, стао у војнике; szolgának — t, стао за слугу; szavának —, остати при речи, одржати реч; neki — t a munkának, прихватио око посла; (szój.) neki — az ördögnek is, удариће и на ђавола; helyt —, a.) постајати на свом месту, нетрајати; b.) важи, стоји; bajt — ni vkivel, огледати се, поделити мегдан; lest —, вребати, стајати у заседи; őrt —, стражарити, стражити; boszút —, осветити се; jót — vkíért, стати добар или јамчити за кога; ígétét — ni, држати обећање; vkinek útját — ni, стати на пут, препречити пут; nem — hatom szó nélkül, не могу, да не кажем; alkuba — ni vkivel, погађати се, уговарати с ким; szóba — ni vkivel, унети се у разговор; egy sorba — ni vkivel, барабарити се с ким, поредити се, мерити се с ким; szembe — ni vkivel, хватати се у коштан с ким, стати на супрот; szolgálatba — ni, стати у службу; körbe — ni, стати у наоколо; rendelkezésre — ok, стојим ти на услузи; helyre —, опоравити се; уноставити се (ред); — j előlem, иди ми испред очнју! — j odább, бежи! ид' отале! félre v. elébb —, торњати се; уклонити се; 3.) састојати се; hány kötetből — a munka? из колико све-зака састоји дело? 4.) (hoz, hoz) пристати, приљубити се, прибити се, прикључити се, придружити се; 5.) (személyt.) jó v. rossz lábon —, бити у добром, пљавом стању; ez — v. nem —, ово стоји или не стоји, истина је или

није; kötelességemben — у дужности ми је; érdekében — етало му је до тога; bőrében — тиче се његове коже; hogy — nekem ez a ruha? како ми доликује (стоји) ова хаљина? kettőn — a vásár, за пазар треба њих двоје; rajtam, rajtad stb. —, стоји до мене, тебе итд.; előre — az idő, изглед је на кишу; sirásra — a szemé, изгледа, сад ће се заплакати; könnyűen — nála a sirás, код њега је јефтин плач; (km.) szemesnek — a világ, ко хоће да се протурa кроз свет, мора добро очи отворити.

Álladalmi, mn. државни.

Álladalom, fn. држава.

Álladék, fn. еастојак.

Álladzó, l. Állazó.

Állag, fn. еуџетаницја.

Állam, fn. држава. — csíny, fn. државни преврат, покушај против државног реда. — elleni, mn. противдржавни, што је против државе. — férfi, fn. државник. — fogoly, fn. државни еужањ. — i, mn. државни. — jog, fn. државно право. — papírok, fn. државне артије. — szolgálat, fn. државна служба. — tan, fn. наука о држави; етатистика. — titkár, fn. државни тајник. — ügy, fn. државни посао. — ügyész, fn. државни тужилац. — vizsgálat, fn. државни испит.

Állandó, mn. 1.) еталан, постојан; — inner, непокретан, непомичан празник; 2.) трајан, трајанан.

Állandóan, Állandólag, ih. 1.) етално, постојано, непрестано; 2.) трајно, трајашно.

Állandóság, fn. постојанство, трајност, трајашност.

Állandósít, cs. утврдити, учврстити, кон-

Állandóul, l. Állandóan [солидовати.

Állany, fn. еуџетаницја.

Állar, l. Alar.

Állar, fn. еовиница (у математици).

Állarít, cs. утврдити, поставити, углављивати, еустановљавати.

Állarodás, fn. застој, застанак.

Állarodik, k. 1.) етати, заетати, заеустановити се; 2.) еоснивати се, еемељити се; ezen — az egész dolog, на том се еоснива еве; 3.) есљеи се, еталожити се.

Állarodott, mn. 1.) еустановљен, утврђен; 2.) еталожен, миран; á. é. езбиљан.

Állarodottság, fn. мирноћа; á. é. езбиљан. Állapot, fn. етање, еоложај. [пост.

Állás, fn. 1.) етајање, етојање; — t foglalni vki mellett v. vki ellen, етати уз или против кога; 2.) еоложај, еесто, звање, еелужба; 3.) одар, ескела (зидарека); 4.) етање; a dolog ily — a mellett, при таквом етању етвари; 5.) етаја, еуша, еојата, еолиница.

Állás-bak, fn. зидарски коњ. — deszka, fn. ескела, ескеле. — pont, fn. етојинште, етановинште, елединште.

Állat, fn. животиња, живинче; vad —, звер, зверка. — kert, fn. животињак, зверињак. — kör, fn. зодијак. — i, mn. животињски. — ilag, ih. животињски. — nem, fn. трага, животињски род. — ország, fn. животињско царство. — orvos, fn. марвени лекар. — os, mn. пун животиња; — os kert, зверињак, животињак. — öt, fn. зодијак, животињски еојас. — sereglet, fn. еенажерија. — tan, fn. наука о животињама, зоологија.

Állaz, cs. еуподбрадачити. — ó, fn. 1.) еуподбрадник, еуподбрадач; 2.) направљена брада (за децу).

Áll-esont, fn. вилица, еелујет. — esúcs, fn. брадница.

Álldogál, k. етојати, дреждати, ерезјавати.

Allegória, fn. еалегорија. — i, mn. еалего-

Alleluja, fn. алилуја. [ријски.

Állhatatlan, mn. еностојан, енееталан, ероменљив, епревртљив. — kodik, k. бити еностојан, епревртљив, ешеврдати. — ság, fn. ешеврдање, епревртљивост, енееталаност. — ül, ih. енееталанно, епревртљиво.

Állhatatos, mn. еностојан, ееталан. — an, ih. еетално, ечврето.

Állhatlan, l. Állhatatlan.

Állhatóság, fn. еностојанство, етабилност.

Állik, fn. лагум, ров.

Állít, cs. 1.) етављати, етавити, епостављати, емељати, енеправљати; еаменитати (код куглања); talpra — ani, етавити на ноге, енеправити; iskolát — ani, еподићи школу; tanúkat — ani, етавити еведоке; 2.) етврдити, едоказивати; beesületemre — om, на евоје епштење еажем, тако ми епштења.

Állítás, fn. 1.) енаештање, етављање, епостављање; 2.) етврдња, етврђење, едоказивање.

Állítmány, fn. 1.) тврђење; 2.) прирок, предикат.

Állító, mn. афирмативан, позитиван. — lag, ih. 1.) афирмативно, позитивно, потврђујући; 2.) како кажу, тобоже, токорее, божем, бајаги. — lagos, mn. тобожињи, токоринињи, миними.

Állítvány, l. Állítmány.

Állkapeza, Állkarpocs, fn. вилица; leesik az állkarpézája, неће се осмочити.

Álló, mn. 1.) што стоји, стојан, стајаћи; — had, стајаћа војска; három — napig, три ваздуга дана; — hat óra hosszát, нест пуних сати; egy — helyben, стојехке, стојке, е пору; — kép, кин, етатја; (pb.) vesztég — víznek, hallgatag embernek nem kell himni, ћуталици и тихој води не ваља веровати; подмукло несто најуре ће ујести; — esillag, непокретна звезда, звезда стајаћица; 2.) што дуго траје; — gyűlöles, воће, које може да се одржи.

Álló, fn. 1.) полица, погари за сушење духана; 2.) еталац.

Állogat, cs. наменитати, постављати.

Álló-hajó, fn. понтон. — hely, fn. стојинте, место за стајање. — híd, fn. стајок, fn. сардела, ерђеља. [jaht most.

Állomány, fn. 1.) еуиетаницја, састав; 2.) број (војске, итд.); az ezred — a, бројно стање регемента; l. Létszám.

Állomás, fn. 1.) етаницја; 2.) итаницја; 3.) служба, звање, место. — hely, fn. итаницја. — i, mn. итациони; — főnök, старешина на етаници. — oz, k. бити на итацији, итационирати (војска).

Állong, k. стајати, презјавати, држати. — at, cs. наменитати.

Állóság, fn. 1.) постојанство; 2.) трајање.

Állósít, cs. консолидовати. [пост.

Állóser, fn. старо, удежано пиво.

Állószék, fn. 1.) еталац; 2.) греда од

Állott, Álottas, mn. уетајан. [крова.

Állövet, fn. клистир. — ez, cs. клистирати.

Állövő, fn. итрицаља за клистирање.

Álltaréj, fn. доња креста.

Állvaczogás, fn. цвокотање.

Állvány, fn. 1.) есела, козе, одар, етатив; 2.) l. Bálvány. — zat, fn. козе.

Alma, fn. јабука; borízű —, накисела јабука; vad —, зуквара, дивљака; (szój.) beleharapni a savanyú almába, зарпхети киселу јабуку. (pb.) nem esik messze — fájától, куд ће ивер од каа-

де; tiltott — jobbízű v. tiltott almára többen vágnak, нема слабер меча од краденог; елатка емоква преко плота; a piros — is gyakorta félges, и румени јабуку често гризе цре; најбоља воћка донесе по неки и шугав плод; tüves —, татула; földi v. disznó —, чичока, мачкурена; 2.) Ádám almája, јабучица под вратом.

Alma-bor, fn. јабуковача. — esutka, fn. петелька. — fa, fn. јабуково дрво, јабука. — foltos, mn. гронаст, зеленко (коњ). — furó, fn. јабучни црв. — gerzed, fn. режань, кришка од јабуке, — iloneza, fn. јабучни мољац. — lé, — nedv, fn. јабучни сок. — pálinka, fn. јабуковача. — sav, fn. јабукова киселина.

Almállik, k. бити гронаст (коњ).

Almanach, fn. алманах.

Almáriom, fn. орман.

Almás, mn. 1.) е јабукама; — rétes, гибаица е јабукама; 2.) пун јабука; fn. јабучњак.

Almásderes, mn. зелен (коњ).

Almáskert, fn. јабучњак.

Almásroh, fn. јабучило, коњ јабукове боје.

Almásszürke, mn. зелен (коњ), зеленко.

Alma-szár, fn. петелька од јабуке. — sze-

let, fn. кришка од јабуке. — szín, fn. јабукова боја. — szín, — színű, mn. јабукове боје. — szipoly, fn. јабучна

пина (буџица).

Álmatlan, mn. бечан, без сна; који не сања. — ít, cs. растеривати сани. — kodik, k. не моћи спавати, — ság, fn. несаица, несан, неспавање. — úl, ih.

Almavíz, l. Almabor. [несаииво, без сна.

Almáz, k. јести јабуке.

Álmél, Álmélkodik, (on, en), k. дивити се, чудити се, енебивати се.

Álmentség, fn. привидаи, лажан изговор.

Álmodik, k. és cs. епевати, сапати, уени-

ти, доћи у епу; mit álmodtál, ита ти се емило? ита еи емило? arról nem is álmodtam, није ми ни у епу било; (km.) éhes disznó makka —, гладан пас о

комађу сања; macska egérrel —, што ко мучи, о оном и сања.

Álmodó, mn. és fn. који енева, сањало.

Álmodozik, l. Álmodik.

Álmos, fn. лажна маховина.

Álmos, mn. 1.) саиан, саилив, дремлив, поспан; igen —, мртав-сан; 2.) који

воли спавати, чмавало. — *ít*, *cs.* успављивати. — *könyv*, *fn.* сановник, сана-рица. — *odik*, *k.* проспавати се, по-стати санљив. — *ság*, *fn.* санљивост, дремљивост, сананост, дремеж.

Almoz, *k.* прострти, просути (плеву као постељу), постиљати.

Álmű, *fn.* апокрифно дело.

Álmap, *fn.* пасунице.

Alnem, *fn.* 1.) нижи род; 2.) пук, светина.

Álnér, *fn.* пук, светина. — *i*, *mn.* пуч-ки, простачки. — *ileg*, *ih.* пучки, про-стачки.

Álnév, *fn.* лажно име, псеудоним.

Álnevű, *mn.* под лажним именом.

Álnok, *mn. és fn.* лукав, лажан, претво-ран, подмукao; претворица, лажа. — *ság*, *fn.* лукавство, лукаштина, прет-ворство. — *ül*, *ih.* претворно, лажно.

Áloe, *Áloefa*, *fn.* алоа, алоја, алој.

Álok, *fn.* излика, изговор. — *oskodás*, *fn.* надримудровање. — *oskodó*, *fn.* мудри-Алól, *stb.* 1. *Alúl*, *stb.* [ца, софиста.

Alom, *fn.* плева, кртог, слама; *almot vetni*, посеути, постиљати.

Álom, *fn.* сан; — *ba merül*, заспати; *ál-mot látni*, сан видети, уснити; (*pb.*) — *azt jelenti, hogy aludtál*, у сну дошло, у сну и отишло; *a mit az ember ébren forgat, avval játszik — idétt is*, што ко мисли, о оном и сања.

Álombolygás, *Álombolygó*, 1. *Alvajárás*, *Alvajáró*.

Álomészszel, *ih.* буновно, траповесно.

Álom-fejtés, *fn.* тумачење сна. — *fejtő*, *fn.* гатар, који тумачи сан. — *hozó*, *mn.* што успављује. — *hüvelyezés*, *fn.* тумачење сна. — *hüvelyező*, *fn.* који тумачи сан. — *ital*, *fn.* пиће што у-спављује. — *járás*, — *járó*, 1. *Alvajá-rás*, *Alvajáró*. — *jelenés*, *fn.* привиђај у сну. — *kép*, *fn.* слика у сну. — *kór*, — *kórság*, *fn.* дрем, дремеж, мрт-вило. — *kóros*, *mn.* дремежан. — *látás*, *fn.* сповиђење, привиђање у сну. — *látó*, *fn. és mn.* видовњак, видовит. — *méz*, *fn.* мед од мака да деца сна-вају. — *nyomasztás*, *fn.* мора. — *rontó*, *mn.* што нарушава сан.

Alomszalma, *fn.* трине, слама за кртог.

Álom-szeszszel, *ih.* траповесно, мртво санано. — *szuszi*, — *szuszek*, — *tás-ka*, *fn.* дремало, чмавало, спавац, спавачица.

Álomtalan, *mn.* бесан, несањив. — *ság*, *fn.* несан, несањивост, неспавање. — *ül*, *ih.* без сна, не спављући.

Álomverő, *mn.* што разбија сан.

Áloreza, *fn.* образина, маска.

Álorezás, *mn.* под образином, под маском. — *an*, *ih.* у маски. — *bál*, *fn.* бал у маскама. — *kodik*, *k.* правити се све-тињак, претварати се, улукавати се. — *ság*, *fn.* претварање, светињаштво.

Álorezáz, *cs.* покрити образином, маском.

Álorvos, *fn.* надри-лекар.

Alosztály, *fn.* нижи разред; доњи разред.

Áloz, *cs.* 1. *Álorezáz*; *k.* 1. *Álorezáskodik*.

Alpári, *mn.* из Алпара; — *ember*, прое-так, блуна; *megjárt a — tánczot*, прошао је како не треба.

Álpénz, *fn.* лажан новац. — *verő*, *fn.* који прави лажан новац.

Alperes, *fn.* оптуженик, тужени или ту-жена.

Álproféta, *fn.* надри-пророк, лажан пророк.

Alrend, *fn.* нижи ред. — *ű*, *mn.* из нижег

Alrészt, *fn.* доњи део. [реда, поредан.

Áluha, *fn.* доња хаљина.

Áluha, *fn.* лажно, туђе одело.

Áluház, *cs.* обући у туђе одело, преру-

Alság, *fn.* простота. [штити.

Alsó, *mn.* 1.) доњи; 2.) поредан; — *állo-más*, мало, поредно звање; — *ház*, до-њи дом (сабора); *fn.* доњак (карта).

Alsor, *fn.* поземни, приземни спрат.

Alsórendű, *mn.* поредни, нижег реда.

Alsózár, 1. *Lábszár*.

Álszégyen, *fn.* лажни стид.

Álszékony, 1. *Álszékony*.

Alszél, *fn.* 1.) југ, јужни ветар; 2.) до-њи крај.

Alszik, *k.* (*Alunni*, *Aludni*) 1.) спавати; *ébren* —, лако спава; *egyet* —, ма-ло одспавати, проспавати, спавнути; (*szój.*) — *mint a gözü*, спава као зец; — *mint a juhászbunda*, *v.* *mind a két fülire* —, спава као топ, или као заклан; 2.) згуенути се, угрушати се, стиснути се, усприти се.

Altábornagy, *Altábornok*, *fn.* генерал-лаћман.

Által, *ih.* (*on*, *en*) преко, кроз, по; *a Du-nán* —, преко Дунава; *nyáron* —, преко лета; *városon* —, кроз варош, по вароши; *ni*, по, преко; *követ* —, по посланику; *kezem — esett el* (*j. kezemtől*), пао је од моје руке.

Általában, ih. у опште, у главиом; egy Által —, l. Át. [—, уопште.
 Általaj, fn. земља здравца.
 Általán, ih. у опште, екроз, махом, са свим, бан; ђутуре. — érvényes, mn. што уопште важи. — ít, l. Általánosít.
 Általános, mn. општити. — örökös, уни- верзални наследник. — an, ih. уопште; екроз. — ít, es. учинити општим, генерализовати.
 Általántózs, fn. трговина на ђутуре.
 Általány, fn. паушал; — ban, ђутуре, једно на друго, одсеком, ђутурице. — os, osan, l. Általános, Általánosan. — oz, es. паушализирати. — pénz, fn. паушал.
 Általdeszka, fn. клупа, даска код возара, пречка.
 Általellenben, ih. преко, преко пута.
 Általelleni, mn. што је преко пута.
 Általfa, fn. преворница, дрво по преко, Általában, l. Általában. [преко дрво.
 Általpad, l. Általdeszka.
 Általút, fn. пут преко, прелаз, пролаз; раскршће, j. Keresztút. — tal, ih. у кратко.
 Általvető, fn. бисаге; — re szorúlni, до- терати до паса, морати просити.
 Áltarék, l. Áltarék.
 Áltat, es. успављивати, нишкати, успа- вати; — ó dal, песма за успављивање.
 Áltat, es. варати, обмахивати. — ó, fn. Álteher, fn. баласт. [варалица.
 Álteke, fn. сфероид.
 Altengernagy, fn. вице-адмирал.
 Altest, fn. трбух.
 Álteve, fn. лама.
 Altista, fn. алтиста.
 Altiszt, fn. подофицер.
 Áltudós, fn. надрикњига, пазови-науче-
 Aludogál, k. дремати, спавати. [њак.
 Aludik, l. Aluszik.
 Aludt, mn. угрушан, усипен, згуенут; — lé, питије, наче, дрхталице; — tej, самокине, кисело млеко; — tenger, мрт- во море; — vér, усипена крв.
 Alúl, ih. оздо, одоздо, испод; mn. (он, ен); испод, ниже; a városon —, ниже вароши; nem adom két forinton —, не дам испод два форинта.
 Alúlcserő, mn. (мли) што вода од доле
 Alúírás, fn. потписе. [тера.
 Alúírt, mn. és fn. потписан, потписани, потписана.
 Alúlról, ih. одоздо.

Aluman, Alumnat, Alumnén, Alumnét, ih. садно, одоздо.
 Aluszekony, mn. дремован, дремљив, сан- љив. — an, ih. дремовно. — ság, fn. дремљивост, сананост.
 Aluszik l. Alszik.
 Alút, fn. тавник, тунел.
 Álút, fn. 1.) странипутица; 2.) тајни пут, пут испод живота.
 Alutlan, mn. незаснао; неуснаван.
 Altó, mn. 1.) што успављује; 2.) што чини да се прогрупа, згуене, усипи; fn. сипиште.
 Aluva, Aluvás, Aluvó, l. Alva, Alvás, Alvó.
 Alva, ih. спавајући, у сну. — járás, fn. месечарство, сомнамбулизам. — járó, fn. месечар, месечарка. — látás, fn. сновиђење, видовитост. — látó, mn. és fn. видовит, месечар, месечарка.
 Alvás, fn. спавање. — kor, ih. у сну.
 Alvég, fn. крај; a falú — én lakik, живи Alverem, fn. лагум. [на крај села.
 Alvezér, fn. подзаповедник.
 Alvó, mn. који спава, спаваћив; спа- ваћи, за спавање; — szoba, спаваћа соба; — ház, вајат, клет; fn. спавач,
 Aly, l. Alj. [спавачица.
 Ám, ksz. јест, дабогме, дакако; az —, како не би, дакако! — legyen, па нека буде; — jöjjön, нека само дође!
 Ama, l. Amaz.
 Amaddig, ih. донде.
 Amadé, fn. Амадеј.
 Amakkor, ih. тада, онда.
 Amália, fn. Амалија.
 Amarant, fn. амарант, штир, ђипан, бар- нунак, кадиџица.
 Amarra, ih. онамо, тамо. — felé, на ону страну, онамо.
 Amarról, ih. 1.) оданде, одонуд; 2.) о
 Amaz, mn. онај, она, оно. [оном, о оној.
 Amazon, fn. амазонка. — kő, fn. камен у бубрезих.
 Ámbár, Ámbátor, ksz. и ако, ма да,
 Amber, Ambra, fn. амбра. [премда.
 Ambró, Ambrus, fn. Амвросије.
 Ámde, ksz. јест али, ма, ама.
 Áme, isz, где!
 Ameddig, ksz. докле год.
 Amen, fn. амин; ih. тако је, занета.
 Amennyiben, ksz. у колико.
 Amennyire, ih. у колико.
 Amerika, fn. Америка. — i, mn. és fn. амерички, америкашки, американац.

Amerre, ih. куд, камо; — атта, куд, туд.
Amethyst, fn. аметист.

Amia, fn. сом.

Amiatt, ih. због тога, с тога, за то.

Amiért, ih. чега ради, због чега.

Amíg, l. Míg.

Amilyen, mn. какав; (szój.) — a kérdés, olyan a felelet, какво питање, онакав и одговор; — a jóbar, olyan a fogadj isten! какво „помоз-бог“, онакво и „бог помогао“.

Amint, ih. 1.) како, као што; — (szój.) vettem, úgy adom, пошто сам купио, по то продајем; 2.) кад; — jöttek, кад су дошли.

Amít, es. варати, обмахивати, задубљивати, заслепљивати, безумити. — ás, fn. варанье, заваривање, шеретлук. — gat, es. заваравати, обмахивати. — ó, mn. és fn. што вара, варалица, шерет.

Ammonszarva, fn. амонов рог (мшперал).

Amoda, ih. онамо.

Amolyan, mn. онакав; ilyen —, до ето врага! гласно му таче!

Ámolyog, k. блејати, блејнути, зјати, продавати зјала; — va végzi a munkát, ради као од беде.

Amonnan, Amonnat, Amonnét, ih. одунд,

Amott, Amottan, ih. онде. [оданде.

Ámpolna, fn. ампула.

Amúgy, ih. онако. — magyarosan, — le-gényesen, онако поштено, својски; — huszárosan, онако хусарски. — is, ih. и онако, и без тога.

Ámúl, k. 1.) чудити се, снебивати се; — bámul, чуди се и крети; 2.) варати се, обмахивати се. — ás, — at, fn. чубење; обмахна.

Amulét, fn. l. Nyakszer, амалнија.

Ananász, fn. ананае.

Anasztász, fn. Анастас, Анастасије.

Áncolog, l. Áncorog!

Áncori, mn. és fn. мамлаз, блесан, пријавало.

Áncorog, k. продавати зјала, блејати, блејнути, зјати, зајавати.

Anda, mn. занесен; задубљен; расејан.

Andalgás, fn. занос.

Andalodik, Andalog, k. 1.) бити задубљен, дати се у мисли; 2.) заносити се, фантазирати.

Andalodtában, ih. у заносу; мало весе-ло, напшто,

Andarúl, fn. јунак под панучом.

Andor, fn. Андрија.

Ándorodik, k. (ba, be) одати се, предати се (нигы, игри).

András, fn. Андрија.

Andris, Andriská, fn. Андра.

Anekdota, fn. анегдота.

Anglia, fn. Енглеска.

Angalít, Ángó-bángó, fn. мамлаз.

Angol, fn. Енглец, mn. енглески, — hon, fn. Енглеска, Англија. — honi, mn. енглески. — kór, fn. градека болест, рахитис. — kóros, mn. рахитичан.

Angolna, fn. јегуља, угор. — alakú, mn. јегуљаст. — fogás, fn. ловљење јегуља. — gyík, fn. вретеница.

Angolnász, fn. који хвата јегуље; es. хва-тати јегуље. — at, fn. ловљење јегуља.

Angolország, fn. Англија, Енглеска. — i, mn. англијски, енглески.

Angolos, mn. енглески. — an, ih. по енглески. — ít, es. поенглезити. — kodik, k. градити се Енглец.

Angolser, fn. портер (енглеско пиво).

Angolul, ih. енглески.

Angy, fn. 1.) снаха; 2.) заова (мужев-лева сестра).

Angyal, fn. ангел, анђел, анђео; (szój.) — szól belőle, носи радостан глас; a ki — a van! v. az angyalát! Сто

Angyál, fn. склан (риба). [му мука!]

Angyal-bőr, fn. 1.) шарен папир; 2.) бела мантија. — fia, fn. дете Пете. — fő, fn. анђеоска глава. — fő, fn. криво-јац (биљ). — gyökér, fn. анђелика.

Angyali mn. анђеоски, анђелски; — jó, добар као анђео; — kar, анђеоство, анђеоски кор. — lag, ih. анђеоски.

Angyalka, fn. анђелак, анђелче; fn. Ан-ђелија, Ангелина.

Angyal-kép, fn. анђеоско лице. — oz, es. звати анђелом. — szép, mn. анђеоске лепоте. — tiszta mn. невин као анђео. — vár, fn. Анђеловац (тврђава у Риму).

Angyelika, fn. Ангелина; fn. кривојац.

Auhinga, fn. 1.) (тица) змијоглавац; 2.) нека шкољка, што у Индији служи

Ánikó, fn. Аница. [као новац.

Ánilin, fn. зелено белило (руженило).

Ánis, Ánizs, fn. онајз.

Anna, fn. Анка.

Annakelőtte, ih. пре тога, пређе.

Annakfelelte, ih. мило то, окром тога.

Annakfolytán, ih. по том, тога ради.

Annakokáért, ih. због тога.

Annakután, ih. после, за тим.

Annál, ksz. тим; mennyel v. mentül v. minél több, — jobb, што више, то (тим) боље; nr. од тога, од онога; nagyobb —, বেশ од тога; код тога, код онога.

Annyi, mn. толико. — ad, fn. тантијема. — an, ih. толико (нас, вас, њих). — ban, ih. у толико. — fél, ih. на толико страна. — fél, mn. толиковрстан, тако различит. — föl, ih. с толико страна. — ga, ih. тако; дотле; — ga mennyire, колико-толико. — szor, ih. толико пута. — val, ih. тим, то; — val inkább, тим пре.

Antal, fn. Антоније; sz. — tüze, гр'онница, брика; (szój.) — a feje, тупав је.

Antí, fn. Тонка, Тона.

Antik, mn. старински.

Antus, fn. Тонка, Тона.

Any, fn. 1.) мати, мајка; édes —, рођена мати; mostoha —, маћуја, маћа, маћеха; — leánya, сунта мати; (szój.) anyja hasában sem volt jobb dolga, није му било боље ни у мајчиној утроби; megfogta az anyját, осигурао се, сачувао је беле напе за црне дане; lányok anyja, уседелица; (pb.) eb anyának kutyó a leánya, куја мати, куја и кћи; nézd meg az anyát, vedd el a leányát, гледај коњу је л' дебеа врата, а девојци каква јој је мајка; каква мајка, онакова и ћерка; гледај мајку, а узми ћерцу; 2.) anyád kínja, то је измислиотина; 3.) talog од вина или сирћета; 4.) тучак (код биља).

Anyágy, fn. бабине, бабиније. — bátya, fn. ујак. — betű, fn. калун за слова. — csavar, fn. орах, матица.

Anyáeska, fn. мајчица, мајкица.

Anyácsa, fn. поругљив назив поернуле калуђерице.

Anyá-egyház, fn. мати црква, главна црква. — disznó, fn. крмача с прасци. — fa, fn. семенак. — fal, fn. главни зид. — fi, fn. род с материне стране. — gyülekezet, fn. саборна црква. — gyilkolás, fn. матероубиство. — gyilkos, fn. матероубица. — himvirág, fn. двослодни цвет.

Anyag, fn. материја, градиво, материјал; a. é. узрок, повод.

Anyagi, mn. материјалан, стваран. — lag, ih. материјално, стварно.

Anyagias, mn. материјалистичан. — an, ih. материјалистично. — ság, fn. материјализам.

Anyai, mn. 1.) материњи, матерински; — szeretet, материја љубав; — fájdalom, матерински бол; 2.) с материне стране, по матери; — örökség, наследство од матере, материнство.

Anyaikep, Anyailag, ih. као мати, матерински.

Anyáiskola, fn. главна школа. — jegy, — jel, fn. младеж, брадовница, белега.

Anyájos, l. Anyányi.

Anyájuh, fn. овца с јарњетом. — kaptár, — kas, fn. пресед (у чепаретву). — kedvencz, fn. мајчин еми. — kelen-cze, — körű, l. Anyakaptár. — könyv, fn. протокол, матрикала.

Anyákkodik, k. бити место матере, бри.

Anyaló, fn. кобила. [пути се као мати.

Anyalog, k. умиљавати се матери.

Anyámasszony, fn. мати; — becéje, материна маза; — katonája v. kúnja, шуна, мекушац, кукавица, мама. — os, mn. страшљив.

Anyáméh, fn. 1.) материца; 2.) матица (чела). — fű, fn. материчњак.

Anyámérece, fn. баждарека мера. — néne, fn. тетка, тета. — nyelv, fn. матерњи језик.

Anyányi, mn. 1.) (тиче) полетар; 2.) на удају, на удадбу (девојка).

Anyá-per, fn. основна, фундаментална парница. — rész, fn. материнство. — rokon, fn. рођак по матери. — rozs, fn. нечисто жито, уродица, суржница.

Anyás, mn. és fn. нежан, размажен, мајкина маза, пека.

Anyáság, fn. матерство.

Anyásejt, fn. матица.

Anyásít, es. обратити у матер цркву.

Anyáskodik, l. Anyákkodik.

Anyásodik, k. 1.) постати полетар, добивати крила (тице); 2.) зрети, развијати се, дорастати (за удају); 3.) добити нову матицу (челе), оматичити се; 4.) постати матером црквом.

Anyásróf, l. Anyacsavar.

Anyásúl, l. Anyásodik.

Anyá-súly, fn. нормална мера. — szál, fn. прашник, прашњак (у биља). — szár, fn. бадрљика, етабљика. — szentegyház, fn. мати-црква. — szültmeztelen, mn. го наг, го као од мајке ро-

ben, го голцат. — társ, fn. прија (мати зета или снахе). — tej, fn. мајчино млеко. — templom, fn. мати-црква.

Anyátlan, mn. без матере, спроче. — odik, — úl, k, 1.) изгубити матер; 2.) изгубити матицу (челе), обезмати.

Anyátlanúl, ih. без матере. [чити се.

Anyá-toll, fn. прво перје у тица. — tyúk, fn. квочка. — város, fn. главни град. — vér, fn. род по матери. — virág, fn. цвет семењак.

Anyáz, es. материти, звати матером.

Anyjok, Anyjuk, fn. мајка, мајчица (каже Мађар жени према деци).

Anyó, Anyóka, fn. мајчица, мајкица.

Anyolog, l. Anyalog.

Anyós, fn. 1.) пуница, баба, свекрва; 2.) бака.

Anyúl, ih. 1.) по матери; — testvérek деца од једне матере; 2.) матерински; — bányik vele, поступа с њим као мати.

Anyus, fn. мајчица, мајкица.

Áр, l. Záp.

Ара, fn. отац, бабо, баба, бабајко; arja fia, сушити или други отац; vak arád, држи ти за луду другог, не мене; то приповедај свом деки, а не мени; ilyet még az arád sem látott, није ти ни дед то видео.

Arácsa, fn. калуђерница, дувна; irgalmas arácsák, милосердне сестре. — fő, fn. опатовица.

Aracs, fn. пловац (дрво уз мрежу).

Aracsó, Aracsi, fn. мотка за мрежу.

Arad, k. 1.) опадати, опасти, осекнути; — a víz, онада вода; 2.) смањивати се, силашњавати; сасушивати се (воће).

Aradás, Aradat, fn. опадање, нестајање, сасушивање.

Aradék, fn. осека, оделека.

Aradhatatlan, Aradhatlan, mn. неосцрпив, непоцрпив. — ság, fn. неосцрпивост, — úl, ih. неосцрпиво.

Aradoz, k. полако опадати, губити се, нестајати, смањивати се.

Aragyilkos, fn. оцоубица. — ság, fn. оцоубиство.

Арака, Aráka, fn. тајко, дедушка, баба, бако.

Aralín, mn. женски. — szívi, mn. кукавички, страшљив, бојазан.

Arály, fn. осека. — és ár v. — és dagály, осека и илима.

Aparokon, fn. род по оцу.

Arás, mn. очина или татина маза.

Araság, fn. очинство.

Araszt, es. 1.) смањивати, мањити, омањивати, обалити, побити; 2.) сасушивати, чинити да онада.

Arát, fn. опат, игуман; ezimzetes v. süveges —, почасни, титуларни опат.

Aratárs, fn. пријатељ (отац зета или снахе.)

Arát-asszony, fn. опатица. — i, mn. опатеки, опатов, игумански. — oskodik, k. опатовати. — ság, fn. игуманија, опатовина, игуманско звање.

Arjok, fn. татица (говори жена мужу према деци).

Aró, Aróka, fn. дедушка, татушка, татица.

Árol, es. неговати, гајити, пйтати; дво-рити, гледати. — ás, — at, fn. нега, дворење, дворба. — da, j. Árolóház. — gat, es. неговати; дворити.

Ároló, fn. és mn. чувар, болничар, који двори. — ház, — intézet, fn. болница, дом за оскрбљивање, оскрбионица.

Ápor, fn. смрад, вапа, ана, задах.

Áporkodik, k. дизати се на јачег.

Áporodik, k. ударати, смрдети, давати, заударати (вода, јаја).

Áporodott, mn. устајан, смрдљив.

Arós, fn. 1.) таст, старац, пунац; свекар; 2.) прамдеда, прадед.

Apostol, fn. апостол; — ok cselekedetei, дела апостолека; — ok lovain jární, путовати „апостолеки“, припалити пешице. — i, mn. апостолеки. — ilag, ih. апостолеки. — kodik, k. апостоловати, бити проповедник. — ság, fn. апостолство.

Apránként, ih. по мало, по малко.

Aprányi, mn. малечак, мајушан, сиђушан.

April, Aprilis, fn. април, травань.

Aprít, es. 1.) комадати, сећи, ситнити, мрвити, тринити, дробити; (szój.) van mit — nia a tejbe, има од чега живети; (pb.) ha — ottad, meg is edd, сам дробило, сам кучао; 2.) уситнити, ситно корачати; 3.) l. Tereferél.

Apró, mn. ситан, дробан, мали; — gyermekek, ситниж, ситна дечица, пилеж; — ra vágni, иситнити, испарчетати, псецкати; örege apraja, велико и мало; apraja után a nagyja is elhull, смрт не пазн ни младо ни старо.

Apró-árus, fn. трговциh. — bogyójú, mn. ситнозри. — bojtörján, fn. сирѣача.

Apróseprő, Apróseprű, fn. ситник, ситнице, маленкоет.

Apród, fn. 1.) паж, племче, чељаде, млађи; 2.) шегрт.

Apródonként, l. Apránként.

Apródzik, k. мрвити се, дробити се, распадати се, тринити се.

Apró-göbces, fn. ситна сачма. — gyöngy, fn. ситни, дробни бисер. — ka, mn. ситњуман. — költe, — kötö, fn. осна, оспина. — kötés, mn. оспичав.

Aprólék, fn. 1.) ситнеж; lúd — а, ситнеж од гуске, плав; 2.) иверје; 3.) маленкости, ситнице.

Aprólékos, mn. 1.) ситан, ситњуман; 2.) опширан, подробан, потанак. — kodik, k. бочити се са ситницама. — ság, fn. 1.) ситнице, ситнарија; 2.) потанкоет, опширноет, појединоет.

Aprómajorság, Aprómarha, fn. живина.

Aprón, Aprónként, l. Apránként.

Aprópenz, fn. ситни новац; nincs — ем, немам ситних.

Á propos, ih. збиља, апропо.

Aprós, mn. ситан, ситњуман; — túl esepriüstül, са свим ситљагом.

Apróság, fn. ситница.

Apróserét, fn. ситна сачма, птичара.

Aprósít, fn. неситнити, псећи, умалити.

Aprósodik, k. умалити се, неситнити се.

Aprószemű, mn. ситнозри.

Aprószentek, fn. невини деца; — parja, дан невине деце.

Aprószeg, fn. детаљ, трговина на мало. — es, fn. који продаје у малом.

Aprószóló, fn. ситно грожђе, розине.

Aprótózs, fn. мала трговина. — ér, fn. трговциh.

Apróz, es. 1.) ситнити, неситнити; 2.) играти у ситним корацима; 3.) блебетати, торокати; 4.) опширно рас-

Aprózik, l. Apródzik. [прављати.

Aprúl, ih. 1.) по оцу; — testvérek, деца од једног оца; 2.) очински, као отац,

Áprúl, l. Zárúl. [отачки.

Árus, fn. татица, тајко.

Ár, fn. 1.) цена; mi az — а, по што је? nagy — он kel, екупо се продаје; olcsó — он kapható, јефтино се може добити; vminek — át fölverni, дићи цену; — t szabni, таксирати, утврдити цену; szabott —, утврђена цена;

minden — он, по што по то; semmi — он, ни по што; potom — он, буд за што; (szój.) megadta az — át, платио је понапу; mást beszél Bodóné, mikor a bor — át kérík (хтео би да забанури немио разговор). 2.) поплава, потоп; 3.) нило.

Ara, fn. млада, невеста, нева.

Arab, fn. Арапини, Аран; mn. арапски. — mézga, fn. (арапска) гума. — ül,

Árad, fn. Арад. [ih. арапски.

Árad, k. надолазити, бујати, расти (о води); á. é. sok baj — t reánk, многа се невоља излила на нас; — a munká, посао се гомила. — ás, — at, fn. поплава, потоп.

Áradíj, fn. дар невести.

Áradmány, fn. нанесена земља.

Áradoz, k. 1.) надолазити, бујати, расти, заливати (вода); 2.) á. é. писати, говорити опширно; 3.) обилувати.

Áradvány, fn. нанесена земља, алувиум.

Arak, fn. арак.

Áralakú, Áralt, mn. као нило, шиласт.

Áram, fn. струја. — lik, k. струјити. —

lás, fn. струјање. — lat, fn. струја.

Aranka, fn. 1.) вилина коса (трава); 2.) fn. Златица, Златојка; 3.) река Аранка.

Áránt, l. Iránt.

Arany, fn. 1.) злато; mosott —, изаправно злато; — nyal futtatott, златом преплетен, позлаћен; vert —, ковано злато; злато у жици; fehér —, платина; (szój) vékával méri az — at, пресина му се благо; nem mind — a mi fénylik, није све злато, што се еија; a ki jó reggel kell, — at lel, ко рано рани, две ереке рраби; nem mindenütt hever az —, не висе нигде колачи од драчи; не падају с неба печени голубови; kinek nincs — a, szolgálatát ajánlja, ко не може да плати, ваља да моли; 2.) дукат, жутица; mn. златан, од злата, злаћен.

Árány, fn. размер, пропорција; egyenlő — ban, у једном размеру, подједнако; bal —, несаразмерица.

Aranyász, es. прати злато; fn. l. Aranymosó. — at, l. Aranymosás.

Arany-bánya, fn. мајдан од злата. — begy, fn. жуја (тица). — bogár, fn. златна воља. — esíkos, mn. са златним пругама.

Árány-ellenes, mn. несаразмеран.

Arany-ér, fn. 1.) златна жица у мајдану; 2.) шуљевн, мајасил. — érez, fn. златна руда. — eres, mn. шуљавн. — érem, — érme, fn. златница. — fáczán, fn. кинески, златни фазан. — farkas, mn. рибац, жућкаст. — farkas, fn. макал.

Arány-fokozat, Arány-folyamat, fn. прогресија.

Arany-fonál, fn. златна жица. — futtatás, fn. позлаћивање. — fű, fn. ресопае. — fűst, fn. телеј. — gyarj, — gyarjui, fn. златно руно. — gyarjas, fn. витез златнога руна. — gyökér, fn. дивљи крши, чењез. — hab, fn. телеј. — haj, fn. златна коса. — hal, fn. златна рибица. — him, — himzés, fn. златни вез. — himző, fn. ко везе златом. — hon, fn. едорадо, рај.

Arányító, fn. мерило, мера.

Aranyka, fn. вицина коса (трава).

Arany-kém, fn. алхимиста. — kor, fn. златно доба. — kő, fn. хризолит. — kulesos, fn. коморник.

Aránylag, ih. саразмерно. — i, — os, mn. саразмеран. — oz, es. поставити у размер.

Aránylik, k. односити се, етајати у размеру; 2 úgy — 6-hoz, mint 3 a 9-hez, 2 стоји према 6 као 3 према 9.

Aránylik, k. жутети се као злато.

Aránylat, fn. размер, пропорција.

Arany-málinskó, Arany-málú, fn. жутоволка, етриадица. — mérleg, — mérő, fn. вага за злато. — módszer, fn. златорез. — mosás, fn. чепирање злата. — mosó, fn. златопер.

Aránymutató, fn. екенонент.

Aranymű, fn. посао од злата.

Aranyműves, fn. златар, кујунџија. — bolt, fn. златарница, кујунџијница.

Aranyos, mn. 1.) позлаћен, злаћан; (km.) mesterembernek — a keze, занат је златан; 2.) пуи злата; 3.) á. é. — mise, јутрење, рапа мпеа.

Arányos, mn. саразмеран. — ít, es. етављати у размер. — ság, fn. саразмерност.

Aranyoz, es. златити, позлатити, позлаћивати. — at, fn. позлата.

Arányoz, l. Arányosít.

Aranyozó, fn. златар; mn. за злаћење.

Arany-rej, mn. угаенто жут. — pénz, fn. златан новац. — peresz, fn. златна гривна. — pillangó, fn. телеј, варак,

козар, шик. — rög, fn. грудва злата. — salak, fn. бронза или шлакња од злата. — sárga, mn. és fn. рибац (коњ), рибан. — sarkantyús, fn. витез златне мамузе. — sík, fn. варак, телеј, шик. — sodrony, fn. жица од злата.

Arány-sor, fn. прогресија. — súly, fn. специфична тежина. — szám, fn. логаритам. — számú, mn. логаритмички. — számlag, ih. логаритмички. — szerű, mn. саразмеран, пропорционалан. — szerűség, fn. саразмерност.

Arany-szín, fn. златна боја. — szín, — színi, mn. златне боје.

Aránytalan, mn. несаразмеран. — ság, fn. несаразмерност.

Arany-tartalmú, mn. што има у себи злата. — varró, l. Aranyhímző. — vegyes, mn. измењан са златом. — verő, fn. телејар. — virág, fn. воловеко око. — vonó, fn. жива трава, l. Zárnyitófü.

Arányzat, fn. пропорција, прогресија. — os, mn. саразмеран, пропорционалан.

Aranyzsufa fn. кулан (коњ).

Árapály, fn. плина и осека.

Arasz, fn. педла, пед. — nyí, — os, mn. с педла, од педла. — ol, es. мерити педљем. — t, l. Arasz.

Áraszt, es. плавити, топити; á. é. a hold — ja fényét, месец расина свој ејај.

Arat, es. жети, жњети; (km.) ki mint vet, úgy —, како сејеш, тако ћеш и жети; a ki szelet vet, vihart —, ко ветар сеје, буру жење.

Aratás, fn. жетва; — ideje, време жетви или косидби. — i, mn. жетвени, жетелачки; — i lakmározás, весеље о жетви.

Arató, fn. és mn. жетелац, жњетвар; за жетву, жетелачки; — áldomás v. lakoma, весеље о жетви, довршеница; — gép, машина што коси; — rész, рпе, рнеарекн део.

Árbees, fn. процена, вредност по про-

Árbeeslés, fn. процена. [ценн]

Árbocz, fn. арбор, арбо, катарка. — fa, fn. катарка. — kas, — kosár, fn. кош, кошар (на броду). — kötél, fn. уж, од катарке. — os, mn. с катарком. — oz, es. снабдети катарком. — talan, mn. без катарке. — talanít, es. екмути катарку.

Ár-esökkenés, fn. опадање цене. — esök-kentés, fn. обављање, обарање цене.

Arcz, fn. 1.) лице, лабита, образ; — ül

ütni v. csapni, हुशिति; arézában el-változott, променио се у линиу, предмичио се; — ra borúl vki előtt, пасти пред ким на колепа, пасти ничице; (szój.) — ára mászni vkinek, набахивати на кога, понети се коме на душу или на гребен; 2.) aréz! фронт! (команда); — út támadni, напасти с преда.

Aréza,* l. Aréz.

Arézatlan, mn. безочан, безобразан. — kodik, k. бити безобразан. — ság, fn. безобразност, безобразлук.

Arézáz, es. карати, корити, крпити.

Aréz-esont, fn. јабуница, јагодица. — él, fn. профил. — festő, fn. који слика лица. — fintorgatás, — fintorítás, fn. бекељење, кривљење лица. — fintorgató, mn. који се криви, бекељи. — gödör, fn. јамца на образу.

Arézilagos, mn. с лица, сапред; — harez, бој с преда.

Arézjáték, fn. кривљење лица.

Arézjel, fn. лик, физиогномија. — ismerő, — tudós, fn. физиогномиста. — tan, — tudomány, физиогномика.

Arézkép, fn. слика, прилика, портре. — ez, es. сликати, портретирати. — festés, — festészet, fn. портретирање. — festő, fn. портретиста.

Arézkifejezés, fn. израз лица, лице.

Arézül, ih. по лицу. — csapás, fn. шамар, हुशिका, приушак; l. Aréz.

Arézulat, fn. лице, лик. — tan, l. Aréz-jeltan.

Aréz-vért, fn. ренетка на шлему, визир. — vonal, fn. 1.) црта лица; 2.) фронта. — vonás, fn. црта лица.

Ár-emelés, fn. дизање цене. — emelkedés, fn. скакање цене.

Árenda, fn. аренда, закуп, најам; árendába adni дати под аренду; árendába venni v. fogadni, узети под закуп, закупити, изнајмити.

Árendabaadó, fn. који даје под закуп, арендаш.

Árendakép, ih. под закуп, под аренду, под најам.

Árendál, es. узети под закуп, арендирати, закупити.

Árendás, fn. закупник, арендаш, арендатор; mn. закупљен, арендиран; — jószág, fn. закупштина.

Áresés, l. Áresökkenés.

Árestom, Áristom fn. ариште, бубара.

Árfolyam, fn. течај ценâ, курс.

Árforma, mn. шилает, као шило.

Ária, fn. арија.

Árjegyzék, fn. спис ценâ, конта, ценовник, тарифа.

Árka, fn. лагум, ров, поткоп.

Árkangyal, fn. арањео.

Árkány, fn. улар (за дивљу ждребад).

Árkász, fn. лагумар.

Árkáz, k. копати лагуме.

Árkol, es. копати, правити јендек, јарак. — at, fn. опкоп.

Árkos, mn. пун јарака, пун јаруга.

Árkus, fn. табак, аркуш.

Ár-lap, l. Árjegyzék. — lejtés, fn. лиценцијација, јавна продаја на ниже. — lejtez, es. продавати на ниже. — le-szállítás, fn. одбитак цене, попуштање.

Árlevél, fn. иглено листиће, четина.

Armada, fn. армада.

Armális, fn. племићска диплома.

Ármány, fn. сплетка, смутиа, интрига, плетке. — kodik, k. мутити, сплетканиити, плетканиити, бити смутљивац. — os, mn. és fn. смутљив, обестан, смутљивац, сплеткаш.

Ármérséklés, fn. попует цене.

Ármüves, fn. шилар.

Árnót, fn. 1.) Арнолд; 2.) Ариаутин, Арнаут, Арбанас.

Árnő, fn. мишјак (трава).

Árny, fn. хлад, сен, j. Árnyék.

Árnya, fn. воловско око (трава), иванска ружа.

Árnyad, Árnyadoz, k. дотерати до паса

Árnyal, fn. смуг (риба). [(здрављем).

Árnyal, es. засењавати, шатирати. — at, fn. шатирање, шанса, еплуета.

— ó, fn. хладник, шити од сунца.

Árnyas, mn. сеновит, осенен, хладовит.

Árnyaz, es. 1.) осенити, засенити, бацити сен или хлад; шатирати. — at, fn. еплуета. — ó, fn. шити од сунца.

Árnyék, fn. 1.) сен, сенка; засенац, хлад; (szój.) — ától is fél, боји се и свог сена;

— a sem lehetsz, innen mű ni за слугу; (km.) vékony a hajszál, mégis van

— a, има и длака своју сенку; a fehér lilionnak felete az — a, нико без греха; 2.) шатирање; 3.) заклон, уочиште; 4.) сен (умрлога).

Árnyék-birodalom, fn. царство мрака, донп свет. — hal, fn. смуг. — játék, l. Árnyjáték, — kép, fn. еплуета. — lat,

fn. иатирање, ипанеа. — ló, l. Árnyaló.
— ol, — olat, l. Árnyal, Árnyalat. — óra,
fn. еунчаник, еунчани сат. — os, mn.
хладовит, ееновит. — oz, es. еоенити,
еоенјавати. — rajz, fn. еилуета. —
szék, fn. заход, пеход, проход; gyalog
— szék, еобни пужник. — tartó, fn.
хладник, итит против еунца. — via-
dal, fn. еилери, еоена. — világ, fn.
земаљски свет; — világból kimúlni,
умрети, упокојити се.
Árny-játék, fn. кинеске еенке. — kér,
fn. еилуета. — képez, es. еилуетирати.
— mellék, fn. полусен. — oldal,
fn. страна из хлада. — rajz, fn. еилу-
ета. — rajzol, es. еилуетирати. —
talan, mn. без хлада, еоен. — tartó,
— vető, fn. заклон од светлости,
Árnyúl, fn. морски зец. [хладник.
Ároda, l. Ároda.
Árok, fn. јарак, јаруга, јендек, јалак;
(szój.) árkon bokron túl van, дојакo је
преко девет брда; akkor mondj hor-
pot, ha átugrottad az árkot, екочи, на
онда реци хоп.
Árok-alja, fn. подграђе. — esa, fn. ја-
ругица.
Árol, es. такепрати, ценити, проценити.
Áromlik, Áromlás, l. Áramlik, Áramlás.
Árong, l. Áradoz.
Árongyökér, Áronszakáll, fn. козлић, аро-
нов кљун (трава).
Ár-orig, fn. родин кљун (трава).
Áros, fn. продавач, продавац, трговац;
mn. екуп; (pb.) a mesterség, míg titkos,
— (вештина је екупа док је тајна).
Árosít, es. продавати, нудити.
Ároz, l. Árol.
Árpa, fn. 1.) јечам; kétsoros —, озимац;
esőré v. esurdé v. hámuló —, крушник;
laposfejű —, јарик; hatsoros, — онах;
2.) á. é. јечмик (на оку), јечмичак,
Árpád, fn. Арпад. [јмичак, јечмић.
Árpa-czukor, fn. јечмени шећер. — dara,
fn. јечмена прекрупа, ариакана. —
érő, mn. што е јечмом еазрева. — föld,
fn. јечмен влат. — föld, fn. јечмините.
— kása, fn. ариакана, јечмена крупа.
— kásalé, fn. јечменац. — kenyér, fn.
јечменица. — lé, fn. пиво. — nemű,
mn. јечмен.
Árpás, mn. е јечмом, од јечма, јечмен.
Árpa-szem, fn. зрно јечма. — víz, fn.
Árpávalérő, l. Ágraérő. [јечменац.

Árr, fn. иило.
Árra, ih. онамо, тамо; туд, онуд. — felé,
ih. онамо. — nézve, ih. што се тога
тиче. — való, mn. епосебан за што,
за тај посао, врстан.
Árról, mn. 1.) о том; о тој. — beszél, о
том говори. (szój.) — nem tehetek, не
могу шта еилом; 2.) отуд, оданде.
Árszabály, fn. такеа. — oz, es. такеп-
рати, поставити цену. — zat, l. Ár-
szabás.
Árszabás, fn. такеација, одредба цене,
лимитација. — szerű, mn. по одређе-
ној цени, по тарифи.
Árszlán, fn. 1.) лав, арелан; 2., гиздавац,
денди, кицошан.
Árt, k. шкодити, удити, пакостити, од-
магати; magát vmibe — ani, начати
се у што. — ás, fn. шкода; (szój.) ez
egyszer nem leszek — ásodra, de... о-
вог пута нећу ти иишта учинити, али...
Ártalmas, mn. шкодљив, штетан. — ko-
dik, k. штетити, шкодити. — ság, fn.
шкодљивост.
Ártalmatlan, mn. нешкодљив. — ság, fn.
нешкодљивост.
Ártalom, fn. штета, шкода.
Ártány, fn. брав, бравац.
Ártatlan, mn. нешкодљив; невин. прав,
безазлен, безлобан. — kodik, k. гра-
дити се невин, чинити се невин. —
ság, fn. 1.) нешкодљивост; 2.) неви-
ност. — ül, ih. невино, безазлено.
Árterv, l. Előirányzat.
Árthatatlan, Árthatlan, mn. нешкодљив.
Articsóka, fn. артичок (биљ).
Artifiola, Artifipozdor, fn. змијуњак, екор-
зонера (биљ).
Áru, fn. 1.) роба, еспан, трг; véges —,
роба на комад; (pb.) vásár nélkül is
elkel a jó —, добра роба пролази и
без вашара; — ba boesátani v. eresz-
teni, нудити, продавати.
Áruba-boesátás, fn. продаја. — boesátott,
mn. на продају.
Áru-bevallás, fn. ечитовање, декларација
робе. — esere, f. измена robe. — cikk,
— cikkely, fn. роба. — da, fn. прода-
ваоница, j. Bolt. — értő, fn. који по-
знаје робу, етручњак у робн. — forga-
lom, fn. промет robe. — ház, — hely
fn. продаваоница, магазин за робу. —
jegy, fn. етикета. — jegyzék, fn. еип-
сак robe, фактура. — jel, fn. обележај

робе. — küldés, fn. отпра́вљање робе.
— küldő, fn. енедитор.
Árul, es. 1.) продавати; 2.) показивати;
3.) издавати; fogát — ni, показати
зубе; — meztelen kővezet — ni, пока-
зати своју слабост.
Árulás, fn. 1.) продавање, продаја; 2.) из-
Árulgat, es. продавати. [даја, издајство.
Árulkodik, k. 1.) клеветати, онадати,
оприћивати; 2.) потказивати.
Áruló, fn. 1.) продавач, продавац; 2.)
издајница, невера, издајник; mn. не-
веринчки, издајнички.
Áru-néző, fn. разгледач робе. — nyilat-
koztat, fn. очитовање робе. — s, fn.
трговац, продавац; l. Áros. — szállít-
tás, fn. отпра́вљање робе. — szállító,
fn. отпра́вљач, пошиљач робе. — szám-
könyv, fn. пошиеница робе, фактура.
— számla, — számolás, fn. фактура
(рачуи о роби). — szerzés, fn. набавка
робе. — szerző —, szolgáltató, fn. на-
бављач робе, лифрант. — tár —, telep,
fn. етовариште, магазин.
Árva, fn. 1.) сироче, сиротан, сирота; ár-
vák, сирочад; 2.) — (megye), оравека
жупанија; mn. сиротан, без родитеља;
á. é. egy — szót sem szólhi, не рећи
ни беле, ни клете; — lelkenre mon-
dom, тако ми дуне.
Árva-anya, fn. сиротињски отац. — helyi,
mn. сиротињски, цуниларни. — bírós-
ág, fn. сиротињски суд. — biztosíték,
fn. цуниларно осигурање. — esalán,
fn. мртва коприва.
Árvácska, fn. сиротица (биљ.); l. Árvaviola.
Árva-fűz, fn. жалосна врба. — gondnok, —
gondviselő, l. Árva-anya. — ház, fn.
дом за сирочад. — hivatal, fn. сиро-
тињско звање. — koros, — korúság,
j. Kiskorú, Kiskorúság. — lépényfa, fn.
водена трбуна. — lyáuhaj, fn. ковчег.
— pénz, fn. сиротињски новац. — pinto,
fn. зеб, зебац. — rekettye, fn. ракита.
— rózsá, fn. плаинска ружа. — rozs-
nok, fn. луди дуб. — ság, fn. сиро-
танство. — szegfű, fn. еитни каран-
фил, каравиље. — szék, fn. сиротињ-
ски сто. — szülött, fn. позно рођен
(јагње, теле). — ügy, fn. сиротињска
ствар. — vagyon, fn. сиротињско и-
мање. — vármegye, fn. оравека жу-
панија. — viola, fn. сиротица (биљ).
virág, fn. l. Póvirág.

Árveret, l. Árverez.
Árverés, fn. јавна продаја с надметањем,
продаја на више, лицитација.
Árverez, es. 1.) продавати на више, ли-
цитирати; 2.) куповати на лицита-
цију, j. Liczital, Kótyavetyél. — és, fn.
лицитација.
Árvetés, fn. прорачун (трошкова).
Árvíz, fn. потоп, поплава, поводањ; —
zel jött v. hajtotta ember, пробиевет,
бескућник, гоља.
Ás, es. копати; (km.) a ki másnak ver-
met —, maga esik bele, ко другом
јаму копа, сам у њу пада.
Ásadék, fn. неконша.
Asag, fn. жарач, жарило. — ol, es. жа-
рити; á. é. tűzli жарачем, макљати.
— remet, fn. умета.
Asaly, fn. уметнуто парче у хаљину, ла-
Asás, fn. коња, конање. [тница.
Asatag, mn. неконан, фосилан.
Ásít, k. зевати; á. é. (ra, re) грамзити
за чим. — ozik, k. непрестано зевати;
á. é. (ra, re) грамзити, тежити за чим,
Áska, l. Bajod. [отимати се за што.
Áskál, es. ровити, расконавати, разри-
вати. — ódik, k. рити, бургијати,
плеткарити, коварити, интригирати.
— ódó, fn. бургијан, бургијало.
Ásó, fn. 1.) конач; 2.) ашов; mn. који
кона, чим се кона, за конање.
Áspa, fn. витао, мотовило, чекрк.
Áspál, es. мотати, навијати.
Áspis, fn. аспида.
Asszony, fn. 1.) жена; (pb.) szép —
és rongyos köntös mindenütt megakad,
леуу жеуу и издепану калуу ласно је
етећи; az — nak hosszú a haja, rövid
az elméje, у жене је дуга коса, а
кратка намет; házban az — helye,
жена и мачка треба да је увек дома;
három — egy vásár, три жене и јед-
на гуска чине вашар; 2.) супруга,
жена; 3.) госпођа, госпа, дама, го-
сподарица; ifjú — v. ifj' asszony, мла-
да госпођа, младика; komám —, го-
спођа кума; (km.) nem jól foly a do-
log, hol az — viseli a gatyát, где жена
раке обуке, тамо нема добра; 4.) де-
сетка, десетина, краљина (у картама);
5.) јетрва (жена старијег брата жени
млађегу).
Asszony-barát, fn. женар. — ember, fn.
мама, млакоња. — férfi, fn. 1.) мелез;

2.) млакоња, мекунац. — gyűlölő, fn. женомрзак.

Asszonyi, mn. женски, за жене; женин, госпођин. — as, mn. женски. — asan, ih. женски. — lag, ih. женски.

Asszony-imádó, fn. обожавач жена. — ka, fn. женица. — kodik, k. градити се госпођа. — kormány, fn. женска влада. — lak, fn. харем. — nem, fn. женски род. — nép, fn. женскадија.

Asszonyos, mn. 1.) женски; 2.) мекан, мекушки, кукавички; 3.) женар. — odik, k. постати мекунац или мама. — ság, fn. женство, женска парав.

Asszonyoz, es. називати господом.

Asszonyszemély, fn. женско, женскиње.

Asszonyság, fn. госпођа, госпођа, госпа. — od! госпо! госпођо!

Astúl, ih. заједно са; léjastúl, заједно с љуком; lovastúl, заједно с коњем.

Ásvány, fn. минерал, камен. — ász, fn. минералог. — hegy, fn. рудно брдо. — i, mn. минералан. — olaj, fn. каменито уље. — ország, fn. царство камења. — os, mn. минералан; — fürdő, минерално купатило. — szén, l. Köszén. — tan, fn. минералогичка; — taní, mn. минералогички. — tár, fn. збирка минерала. — tudomány, fn. минералогичка. — tudós, fn. минералог. — vas, fn. фосфатно гвожђе. — víz, Asz, l. Aszik. [минерална вода.

Aszal, fn. љубре.

Aszal, es. сушити. — mány, l. Aszalvány.

Aszaló, fn. 1.) који суши, сушар; 2.) пећ за сушење, пушница; 3.) mn. за сушење; — deszka, даска за сушење; — ház, пушница; — kemence, пећ за сушење.

Aszalódik, k. сушити се.

Aszalt, mn. сух, сушен, осушен; — szilva, суха шљива; — szőlő, сувица, сушак, сухо грожђе; — füge, сушеница.

Aszalvány, fn. 1.) осушено, сухо воће, калотине; 2.) суха болест, сушница.

Aszaly, l. Asaly.

Aszály, fn. 1.) суша, суховица; 2.) сушница, јектика. — os, mn. сух, сув; сушан. — ság, fn. суша, суховица.

Aszás, fn. сушење.

Aszat, fn. 1.) паламида; 2.) holt — мумија, сухотина. — ol, es. és k. трети бити паламиду. — os, mn. пун паламида.

Aszerint, ih. по том, према том. [миде.

Aszfa, fn. суварак, сувад, суватка.

Aszik, k. сушити се.

Ászka, fn. мокрица; скорак.

Aszkór, fn. суха болест, сухобоља, сушица, јектика. — os, mn. јектичав.

Aszkó, fn. трахит.

Aszláz, fn. јектичава грозница.

Aszmérték, fn. усушак, сасушак (ипр. жита кад дуго лежи).

Ászok, mn. попреко, попречан; fn. подметнута дрва под бурад, бирвати. — hordó, fn. велико буре. — pénz, fn. магарина. — ser, fn. старо пиво.

Aszomány, fn. бухача (трав).

Aszongya = azt mondja.

Aszott, mn. сух, осушен. — as, fn. паламида, паламуда.

Asztag, fn. етор; — ba rakni, —olni, денути у еторове.

Asztal, fn. 1.) етo, трпеза, софра; játszó —, ето за игру; fiókos —, ето са чекметом; kilúzó —, ето за извлачење; á. é. nagy — t tart, водити велику кућу; szabad —, бесплатна храна; köz — v. társas —, заједничка трпеза; úr — a, szeretet — a, трпеза љубави; — hoz ülni, сести за ето; (szój.) magas az — a, нема шта да гризе; (pb.) éhen marad, ki — nál, szemérmeskedik, у етидљива еленца празна торба.

Asztal-adó, fn. угоститељ. — áldás, fn. молитва при столу. — dísz, — ék, fn. настолни украс, служавник. — fia, — fiók, fn. чекмеце, фиока. — fő, fn. прочеље, зачеље, горње место. — hazugja, fn. чанколиз, погузијан. — hulladék, fn. огризине, мрве.

Asztali, mn. столни, настолни, асталски; — bor, настолно вино; — edény, настолни суд; — készüllet, настолна опрема.

Asztal-ka, fn. столац, столнић, асталчић. — kendő, fn. поколеник, поколењак, трпежњак, уброе, убрусац, салвет. — láb, fn. постолје. — mester, fn. трпезар, столник. — nemű, fn. настолни прибор. — nok, j. Asztalmester.

Asztalos, fn. столар. — legény, fn. столарски момак. — munka, fn. столарски посао. — ság, fn. столарство.

Asztal-pénz, fn. трапезарина, етоларина. — takaró, fn. чаршав, столњак, постолњак. — teríték, fn. постављено

место при столу. — *terítés*, fn. постављање стола. — *terítő*, fn. 1.) чаршав, столњак; 2.) који поставља сто, стол-Asztán, l. Azután. [ник.

Aszú, mn. сух, сув; fn. сушак. — *bor*, fn. самоток, каплан. — *füge*, fn. суше-ница. — *kórság*, l. *Aszkór*. — *ság*, fn. суша, суховица. — *szilva*, fn. сухе шљиве. — *szőlő*, fn. сухо грожђе, сушак, суварак. — *szőlőbor*, l. *Aszúbor*.
Át, ih. преко; a *hídon* —, преко моста;
 l. *Által*.

Átabotában, ih. једно преко друго; á. é. површно.

Átad, es. предати, предавати. — *ás*, fn. предаја. — *vánu*, fn. предавна неправда.

Átal, l. *Által*.

Átalában, ih. просеком, просечно, у сред-њу руку, ђутуре, једно на друго; у *Átalog*, fn. неко вишеко буре. [опште.

Átalakít, es. променити, преуредити, пре-образити.

Átalakúl, k. променити се, преуредити се, преобразити се.

Átalan, l. *Általan*. — *fogva*, ih. у опште, екроз, свакојачко. — *os*, mn. опити.

Átalány, *Átalányos*, l. *Általány*, *Általányos*.

Átal-fa, l. *Által-fa*. — *gerenda*, fn. пре-ворница. — *ház*, fn. кућа с пролазом.

Átalkodik, k. јогуити се, бити упоран.

Átalkodott, mn. тврдоглав, окоран, твр-докоран, јогунаст, затупан. — *ság*, fn. јогуство, упориост, затупаност.

Átall, es. устручавати се, предомишљати се; *nem* — *otta azt mondani*, имао је још образа, рећи...

Átáll, k. прећи (на туђу страну).

Átálló, fn. дијагонална линија.

Átálmán, fn. транзитно-царина.

Átalvető, fn. бисаге, l. *Általvető*.

Átán, fn. метљика.

Átázhatlan, mn. непрокаљлив.

Átázik, k. прокиенути; омекнути.

Átáztat, es. наквасити, натопити, рас-

Átbocsát, es. пропустити. [квасити.

Átbúvik, k. провући се; шумнути.

Átesal, es. премамити, доварати, од-варати.

Átesap, A. es. претерати (преко); B. k. прећи; a *csorda* — *ott a tilosba*, стадо прешло у забран; a *víz* — *ott a hídon*, вода прелила мост; — *ott az el-lenséghez*, прешао к непријатељу, пре-салдумено; á. é. изврћи се, изметнути

се; a *vita személyeskedésbe esapott át*, препирка се извргла у лично вређање.
Átesepeg, k. прокаљливати, прокиенвати.
Átesúszik, k. претоциљати се; провући се (на пешту).

Átdob, es. пребацити, превурити.

Átdolgoz, es. прерадити. — *ás*, fn. пре-рада.

Átdöf, es. пробости, пробурзити.

Átdörgöl, *Átdörzsöl*, es. протрти.

Átdözsöl, es. пробекрјујати.

Áté, k. пророгетити. — *et*, es. прожећи, пророгетити.

Áté, es. проживети, провековати.

Átellenben, ih. преко пута, преко, епроху; *háza* *átellenében*, преко од моје куће.

Átellenes, mn. што је преко пута. — *en*, ih. преко, преко пута.

Átelleni, mn. противоложен.

Átenged, es. уступити, дати другом; k. раскривити се. — *mény*, — *vény*, fn. уступак, цесца.

Átereszt, es. пропустити, пропуштати. — *ék*, fn. пут преко пасиња.

Átesik, k. 1.) пронасти кроз што, насти преко чега; 2.) (on, en), прекужити, претурити што; свршити.

Átfagy, k. промрзнути.

Átfázik, k. прозенети.

Átfog, *Átfoglal*, es. обухватити, обухва-тати, опхитити, обрлати.

Átfogó, fn. хипотенуза.

Átfoly, k. протицати.

Átfordít, k. 1.) преокренути, окренути; 2.) преводити, превести (књигу).

Átforgat, es. прелистати, пролистати (књигу).

Átfőz, es. прокувати, прекувати; á. é.

Átfű, es. продухати. [печећи (ствар).

Átfűr, es. пробушити, провртити.

Átfut, es. претрчати, протрчати; á. é. a *könyvet* — *ni*, претрчати, летимце прочитати; k. протрчати.

Átfürészel, es. претестерити, претесте-рисати.

Átfűz, es. продепути, прометнути, про-вући.

Átgázol, es. прегазити; á. é. с муком се протурати.

Átgondol, es. размислити, промозгати.

Áthág, es. прегазити, прекорачити; a *törvényt* — *ni*, погазити закон; k. прећи, ушети се на ону страну.

Áthágó, fn. 1.) преступник; 2.) прелаз.

Áthajít, es. пребацити, превурити, претурити.

Áthajlik, k. превенити се (грање).

Áthajóz, es. пребродити; k. пресааду-
мити.

Áthangol, es. преокренути (мишљење).

Átháramlik, k. припасти другом.

Átharap, es. прогнети.

Áthárit, es. па другог натоварити (грех).

Áthasít, es. преденити, расечти.

Áthat, k. és es. продрети; провејавати,
проницати, прожети, прожимати (ми-
сао, дух); eszével — ni, прозрети, про-
ићи, проникнути.

Áthatatlan, Áthatlan, mn. непобојан; не-
докуљив. — ság, fn. непобојност;
недокуљивост.

Átható, mn. 1.) што проницава, прозире;
2.) прелазан (глагол).

Áthatol, k. пробити се, продрети.

Átház, fn. кућа с пролазом.

Athén, fn. Атина. — i, mn. és fn. атин-
ски, Атинџанин.

Áthelyez, es. преместити, премештати,
преместити. — és, fn. премештај.

Áthidal, es. премостити, мостом споји-
ти. — ó, fn. прелаз.

Áthoz, es. пренети, преносити.

Athull, k. пропасти (кроз), пасти (преко).

Áthurkol, es. обмотати, обвити.

Áthúz, es. превући, превлачити; провући,
провлачити. — ódik, k. провлачити се.

Áthül, k. расхладити се, прозенети.

Áthűt, es. расхладити.

Átigazít, es. 1.) уиравити, унутити (пре-
ко); 2.) преуредити.

Átilla, fn. 1.) атила; 2.) tn. Атила.

Átir, es. 1.) препишати, препишвати;
2.) дописати (нпр. власти); 3.) пре-
пети, препишати на кога (земљу итд.)
— ás, fn. препиш; препиш. — at, fn.
допис. — ó bank, жиро-банка.

Átizzard, k. кроз се ознојити; — tam,
пробио ме зној.

Átjár, k. проћи, прећи; es. проћи, пре-
ходити, пролазити; пробијати, про-
бити; a hideg esontig járja át a testet,
човека пролази кроз јеца. — ás, fn.
пролаз; прелаз. — ó (hely), fn. прелаз;

Átka, fn. мошан, гризлица. [скела.

Átkarol, es. обгрити, обухватити.

Átkás, mn. пун мошана.

Átkel, k. прећи; превести се. — és, —
et, fn. прелазак. — ó (hely), fn. прелаз.

Átkínlódik, k. протурати се; es. прету-
жити, премучити, пренатити.

Átkóborol, es. és k. протумарати, про-
кретарити.

Átkos, mn. клет, проклет, кобан.

Átkoz, es. клети, проклињати, кобити,
— atos, mn. проклет, клет. — ódás,
fn. клетва, проклињање. — ódik, k,
клети, проклињати, неовати, грдити.
(szó.) — ódik, mint a kereke-tört ko-
esis, пеује као лађар. — ódó, mn. és
fn. који пеује, неовач.

Átkozott, mn. проклет, дѣран, клет; —
fieszkó, te, проклето дершите, анате-
миче један! — an, — úl, ih. проклето.

Átköltözik, Átköltözködik, k. пресеља-
вати се, преселити се.

Átkönyvez, es. пренети (трговац рачун).

Átküld, es. припослати.

Átlából, es. прегазити (воду). — látó,
mn. што се може прегазити, пилтак.

Atlaez, fn. куман, атлае; mn. од атлаеа,
атлаеки. — os, — ozott, mn. од ат-
лаеа, сатиниран. — pillangó, fn. атлае
(лепир). — szövet, fn. атлаека тканина.

Átlag, fn. просек, просечни део, наушал;
ih. просеком, просечно, у средњу ру-
ку. — os, mn. просечни. — oz, es.
наушализирати; рачунати просечно.

Átlánczol, es. преланчити (улицу).

Átlát, k. видети преко; (on, en) видети
скроз; es. провидети, прозрети, про-
зирати; спознати, увидети, увиђати.

Átlátszik, k. провидети се.

Átlátszatos, mn. провидан, провидљив.

Átlátszó, mn. провидљив; félig —, про-
зрачан. — ság, fn. провидљивост.

Átleug, k. прелебдити, прелетети; es.
провејавати (дух, мисао).

Átlép, A. es. 1.) прећи, прекорачити; át
ne lépd küszöbömöt, да ми ниен прага
премао! 2.) погазити (закон); I. Át-
hág: 3.) претурити, превазити; — te
már az ötvenet, претурно је већ педес-
ету; B. k. (on, en) прећи, прекорачити.

Átléptijegy, fn. пропуени лист, пропуе-
[ница.

Átlíkad, k. добити руну.

Átlíkaszt, es. пробушити.

Átló, fn. диагонала.

Átlovagol, es. és k. прејахати, пројахати.

Átló, es. пробити танетом, прокурну-
мити; k. пуцати преко.

Átlyuggat, es. изрешетати, избушити.

Átlyukad, k. добити јаму, руну.

Átmász, Átmászik, k. попети се на другу страну.

Átmegy, Átmén (Átmenni), k. пречи; á. é. átmént az ellenséghez, прешао к непријатељу; sok bajon ment át, много је прешао; a vizsgán —, положити пенит.

Átmenet, Átmenetel, fn. прелаз, прелазак; пролаз, пролазак. — i, mn. прелазан; — i idő, прелазно доба.

Átmér, es. премерити. — ő, — ű, fn. промер, дијаметар.

Átmetsz, es. пресећи, просећи. — et, fn. пресек, просек.

Átnéz, k. гледати преко или кроз; a kuleslyukon — ni, гледати кроз кључаницу; es. прегледати, разгледати; á. é. гледати кроз прете. — et, fn. преглед. — ő, fn. прегледач, ревизор.

Átnyom, es. прогурати, протурати. — űl, k. прогурати се, пробити се.

Átnyújt, es. пружати, пружити, додати.

Átok, fn. 1.) клетва, проклетница, проклетство; — szálljon rá, клетва га убила, рђом капао, рђа га понала! Átkot mondani vkire, проклетти кога; átkot szórni vkire v. átkokkal illetni vkit, клетн, проклињати; 2.) анатема, проклетство (црвено); — alá vetni, анатемисати, бацити на кога анатему.

Átokhozó, mn. клет, кобан, проклет.

Átolvas, es. 1.) прочитати; 2.) пребро-
Átorna, fn. виргински јавор. [жити.

Átöklel, es. пробости; úgy néz, mintha szemével át akarna öklelni, гледи, као да хоће да прободe очима.

Átölel, es. обгрлити.

Átölt, es. пробости (шлом). — öget, es. испробадати шлом, штеповати.

Átöltözik, Átöltözködik, k. пребући се, преоблачити се; á. é. прерушити се.

Átöltöztet, es. пребући; прерушити.

Átönt, es. прелити, преручити.

Átövez, es. онасати.

Átpártol, k. пречи к непријатељу.

Átracézél, fn. воловски језик (биљ.).

Átrág, es. прогладати, прегрцети.

Átrak, es. претоварити, претоварати. — oda, l. Átrakodó. — odik, k. претоварити се, претоваривати се. — odó, fn. претоварилнице.

Átrándúl, k. банути преко.

Átrepül, es. és k. прелетети, пролетети.

Átront, k. (on, en) пробити се; — ani

az ellenség sorain, пробити се кроз непријатеље; es. провалити; a víz —otta a föltést, вода пробиваа долму.

Átrohad, k. протрупути.

Átruház, es. пренети (звање, власт).

Átsegít, es. помоћи коме да пређе.

Átszall, k. пролетети; прелетети; проби; пречи.

Átszállít, es. 1.) пренети; превести, преносити, превозити; 2.) припослати, отпавити.

Átszeg, es. пресећи, просећи. — és, fn. пресек, просек.

Átszelő, fn. транзверзала.

Átszenteredik, Átszenterül, k. претавити се.

Átszítál, es. просејати; прорешетати.

Átszivárog, k. пробијати, проканљивати. tajati. — tat, es. пропушити (воду); филтрирати, процедити.

Átszolgált, es. предати, издати.

Átszólít, es. призивати, призвати, до-
Átszögelő, l. Átló. [звати.

Átszőkevény, fn. пребеглица, пребер.

Átszőkik, k. пребећи; добећи; десертрати.

Átszűr, es. пробости, пробуразити. — dal, es. испробадати.

Átszűr, es. процедити, прецедити; филтрирати. — ő, fn. цедло. — űl, k.

Áttanúl, es. проучити. [процедити се.

Áttekint, k. гледати преко; es. прегледати, прегледати. — és, fn. преглед.

Áttér, k. пречи, прелазити; á. é. пречи у туђу веру. — ít, es. упутити преко; á. é. преобратити у другу веру. — t, fn. обраћеник, неофита.

Áttesz, es. 1.) преместити, преметнути; преименити; 2.) пренети, преносити (у рачунању); 3.) превести (књигу).

Áttétel, fn. 1.) преименити; 2.) пренос.

Áttetszik, k. бити прозрачан.

Áttetsző, mn. прозрачан.

Áttölt, es. прелити, преручити.

Áttör, A. es. 1.) пробити, провалити, продерати, продомити; 2.) процедити; — t borsó, процеђен грах; B. k. (on, en) пробити се, продрети кроз или

Áttüz, es. проренути. [преко.

Átugrik, k. és es. прескочити, прескакати.

Átugraszt, Átugrat, es. дати да прескочи.

Átúszik, k. és es. препливати.

Átutazik, k. és es. пропутовати.

Átültet, es. пресадити, пресађивати.

Átüt, es. протући; karddal — ni пробо-
ети мечем; k. пробити, пробијати; a
zsír — a papíron, маєт пробија артију.
Átvág, es. пресећи, просећи. — at fn.
пресек, просек.

Átvállal, es. преузети на себе.

Átváltozás, fn. преображај, метаморфоза.

Átváltozik, k. преобразити се.

Átváltoztat, es. преобразити, променити.

Átvám, fn. транзитно-царина.

Átvándorol, k. преселити се; es. пропу-

Átvarr, es. пропити. [товати.

Átver, A. es. 1.) прешпорати, претерати
(лошту); прегонити (стадо); 2.) про-
цедити (кроз сито); 3.) пробоети; B.
k. продрети, пробити.

Átverekedik, k. протући се, пробити се.

Átverő, fn. цедило, цетка (кухинека). —

Átvés, es. прожлебити. [vas, fn. пробојац.

Átvész (Átvenni), es. примити, примати.

Átvét, es. пребациити. — ő, fn. биеаге;

Átvétel, fn. пријам, примање. [теркија.

Átvevő, fn. примац.

Átvilágít, es. és k. просенјати.

Átvilágító, mn. прозрачан.

Átviraszt, Átviraszt, es. пребдити, про-
бдити.

Átvisz (Átvinni), es. пренети, преносити.

Átvitel, fn. пренос, превоз, провоз. — i,
mn. превозни; — i kereskedés, тран-
зитно-тpовина.

Átvitt, mn. пренесен; — értelem, пре-
несен смисао.

Átvon, es. 1.) побрнеати; 2.) превући,
j. Bevon. — úl, k. проћи.

Atya, fn. 1.) отац, бабо, баба, бањита;
édes —, рођени отац; mostoha —,
очух; (pb.) a mint atyák dúdolnak, fiak
úgy tánczolnak v. a mint atyák fújják,
a fiak úgy górzák, како старији свира,
онако млађи ваља да игра; 2.) lelki
—, духовни отац; szent v. szentséges
—, свети отац, папа; egyházi atyák,
свети оци.

Atya-bátya, fn. стриц (старији од оца).

Atyafi, fn. 1.) рођак, својта; atyámfiai!
браћо! vér szerint való —, рођени
род; 2.) á. é. hová való kend, atyafi?
откуда сте ви, пријатељу?

Atyafias, mn. ероднички, свој, својтљив.

Atyafiság, fn. еродство, род, пријатељ-
ство. — os, mn. ероднички, својтљив.

Atyafisodás, fn. својакање, ерођавање,

Atyafiúi, mn. ероднички. [ерођење.

Atyafiúság, fn. еродство.

Atya-gyilkos, fn. оцоубица. — húg, fn.
млађа сестра очева, тетка. — i, mn.
очинекн, отачки; — i örökrész, оче-
вина, очинство, баштина. — ilag, ih.
очинекн, отачки. — isten, fn. Бог-отац.

Atyálkodik, k. очинекн поступати.

Atya-mester, fn. који даје калфама ко-
нака. — néne, fn. тетка (старија од
оца). — öse, fn. стриц, чика (млађи
од оца). — rokon, fn. род по оцу.

Atyás, mn. нежан према оцу. — kodik,

Atyaság, fn. очинство. [l. Atyálkodik.

Atyátlan, mn. без оца.

Atyó, Atyus, fn. бабајко, тајко, тале;

Atyúl, l. Apúl. [хале, како.

Augusztus, fn. август, коловоз.

Ausztria, fn. Аустрија. — i, mn. és fn.
аустријекн, Аустријанац.

Avad, l. Avúl.

Avadék, mn. изношен, оветшан, лош; fn.
бофл (роба).

Avagy, Avvagy, ksz. или, или зар, али,

Avál, es. заварити (киселином). [јали.

Avar, fn. шевар. — os, mn. обрастао
шеваром.

Avas, fn. непокошен трнчаник; mn. пре-
лав, ужежен, укварен (масло, слани-
на, орах, вино). — odik, fn. ужећи се,
укварити се, упрелавити се.

Avat, es. 1.) наквасити (сукно); 2.) по-
светити (свештеника); lelkészszé —
ni, запопити; 3.) á. é. titokba — ni,
посветити у тајну; 4.) magát vmibe —
ni, мешати се, пачати се у што.

Avatag, mn. застарео, оветшан. — árn,
оветшана роба, бофл.

Avatatlan, mn. 1.) ненатоцљен (сукно);
2.) непосвећен, лајнк.

Avatkozik, k. (ba, be), пачати се, укле-
тати се, мешати се.

Avatmány, fn. посвећење.

Avatonez, fn. искушеник, искушеница.

Avatópénz, fn. канара.

Avégett, Avégre, ih. ради тога, у ту сврху.

Avít, es. 1.) чинити старим; 2.) изнети,
изграти, похабати (одело).

Avitt, Avott, mn. стари, изношен; окле-
пан, оветшан. — ság, fn. оклепаност,

Avik, l. Avúl. [оветшаност.

Avó, fn. варило; лужило.

Avúl, k. 1.) старети; застарети. — ha-
tatlan, — hatlan, mn. незастарив.

Avúlt, mn. застарео; l. Avitt.

Avval, l. Azzal.

Az, 1.) члан; 2.) мн. онај, она, оно; тај, та, то; — on lemmi, за тим бити, за

Azál, fn. азалеа (биљ). [тим стати.

Ázalag, j. Ázalékféreg.

Ázalatt, ih. међутим, дотле, у том, у то.

Ázalék, fn. поврхе, зеље, вариво. — féreg, fn. цаливњак, инфузорија.

Ázaszt, l. Áztat.

Azaz, ksz. то јест, то ће рећи; 100 f. azaz száz forint, 100 т. ј. сто форинти.

Ázbaresa, l. Ázalag.

Azelőtt, ih. пре, пређе, негда, од пре.

Azért, ih. за то, с тога, због тога; — is, баш за то, за инат, уз пркос; — sem, — se, баш за то не, уз пркос не; — sem megyek, баш за то нећу ићи.

Ázik, k. постати мокар, закиснути, кие-
Azokáért, ih. с тога, због тога. [пути.

Azolta, l. Ázóta.

Azon, mn. онај, она, оно; нести.

Azonban, ksz. међутим, али, по, ну.

Azonegy, mn. нести, један и нести.

Azonfelül, ih. осим тога, мимо то, окром тога, сврх тога.

Azonhelyt, ih. с места, тако, одмах.

Azonít, es. узети за исто, идентификовати.

Azonkép, Azonképen, ih. тако, на тај начин, исто тако.

Azonkívül, ih. осим тога, окром тога, уз то.

Azonkorú, mn. истодобан, истог доба.

Azonközben, ih. међу тим, у том, у то.

Azonmódon, l. Azonkép.

Azonnal, ih. одмах, тако, с места, у мах,

Azonnemű, mn. истородан. [на мах.

Azonnevű, mn. истог имена, истонимни.

Azonos, mn. истовестан, идентичан. — ít, es. идентификовати, узимати за исто.

— ság, fn. истовестност.

Azonoz, es. поновити, понављати, исто опет говорити. — ás, fn. таутологија.

Azonság, l. Azonoság.

Azonszerű, mn. примерен, сличан.

Azonszíni, mn. исте боје.

Azontúl, ih. 1.) од тада, после тога; за тим; 2.) преко тога.

Ázóta, ih. од онда, од тада.

Ázott, mn. покисео, пакисео.

Azsag, stb. l. Asag, stb.

Ázsia, tn. Азија. — i, mn. és fn. азијеки, азијатеки; Азијат. — ilag, ih. ази-

Aztán, l. Azután. [јатеки.

Áztat, es. 1.) квасити, патапати; топити (кудељу); 2.) варити; нацовати.

Áztató, fn. мочило, топило (за кудељу); мн. за топлење, за квашење; — kád, када за квашење.

Azur, Azurkék, l. Lazur, Lazurkék.

Azután, ih. по том, онда, за тим, после.

Azzal, ih. тим, с тим.

B.

Ba, nr. у; a városba, у град.

Bab, fn. 1.) пасуљ; futó —, тачкаш; czikor —, шећерац; disznó —, боб; (szój.) — ot se ér, не вреди ни пуњљива боба; 2.) педица, бобица.

Báb, fn. 1.) лутка, беба; 2.) зеница; 3.) чаура; 4.) повеемо, витлић, сви-так; egy — ezéma, лутка или кан-цело конаца; mézes, — лутка од колача; 5.) á. é. nem lesznek én — ja senkinek, нећу да сам туђа подлога.

Baba, fn. 1.) лутка; 2.) беба, бебица.

Bába, fn. 1.) бабица, примаља; (pb.) sok — közt elvész a gyermek, код много бабица пропадне дете; 2. матора ве-

Bába, mn. кржлав, гецав. [птица.

Bába-asszony, fn. примаља, бабица. — bukra, l. Szivárvány.

Babácska, fn. бебица, бенка; babácskám, луце моје! чедо моје!

Babak, fn. пуњавац, божјак.

Bába-kakas, fn. контра, наоострепен петао. — kása, fn. пиринач у млеку.

Bábalak, fn. лутка, марионета. — os, mn.

с луткама; — os játék, игра с луткама.

Bábáldodik, k. 1.) терати бабичлук, ба-бовати, бабичити; 2.) á. é. кумовати (при делу).

Báb-állapot, fn. учауреност.

Bába-mesterség, fn. бабичлук. — orvos, fn. акушер.

Báb-áros, fn. луткар. — árn, fn. лутке,

Bábáság, fn. бабичлук. [играчке.

Bábáskodik, l. Bábáldodik.

Bábaszarka, fn. еврачак.

Babáz, k. играти се лутака.

- Babázik, Bábázik, k. породити се, по-
Babba, l. Cseese. [бабити се.
Bábel, fn. Вавилон. — i, mn. és fn. ва-
вилонски, Вавилонац.
— Babér, fn. договор, договорика.
Babérez, fn. глибовац (минерал).
Babér-fa, fn. договорово дрво. — koszorú, fn.
договор венац. — fűz, fn. врата врбе.
— koszorús, — os, mn. és fn. увенчан
договориком; прослављен, слављеник.
Bab-föld, fn. пауљините. — hüvely, fn.
махуна, мехуна, божанџа.
Bábikó, Bábilló, fn. штавољ, l. Lósóska.
Bábirkál, k. чепкати, чеврљити.
Babirussza, fn. бабируса, калац.
Bábjáték, fn. игра с луткама, лутке. —
os, fn. који се бави луткама.
Babka, fn. 1.) пауљница; 2.) á. é. egy
bábkat sem ér, не вреди ни потуре.
Bábkakas, fn. контра (петао).
Bábkalács, fn. медени колач. — os, fn.
лицидер, колачар.
Bab-kard, fn. пауљ сабљани. — karó, fn.
тачка уз пауљ — kása, fn. папула од
Bablon, l. Pamut. [пауља.
Báb-mű, fn. лутке, играчке. — műves,
fn. луткар, који прави играчке.
Babó, fn. грахор, грахорица, вика.
Bábó, fn. 1.) шапа, шапица; 2.) попа,
пожица (у децјем говору).
Babocs, Babocska, fn. пауљница, рогач.
Babócs, fn. коњска муха, l. Bögöly.
Bábocska, fn. луткица.
Babona, fn. празноверница, празноверје,
сујеверје, чини, враџбине.
Babonál, es. врачати, чарати, бајати.
Babonás, mn. празноверан, сујеверан.
— kodik, k. бити празноверан, веро-
вати у враџбине. — ság, fn. празно-
верница, врачарија, мађије, чини.
Babonáz, es. врачати, чарати, бајати.
— ó, fn. врач, гатар, мађионик.
Babos, mn. 1.) с пауљем; 2.) педав,
бобинчац.
Babós, fn. странило, гвозденизуба.
Bábos, fn. лицидер, колачар.
Bábosgat, es. миловати, гладити.
Baboz, es. покронити, пошкронити.
Báböz, Bábözik, k. играти се лутака.
Babözik, k. играти се на пауљ.
Babrál, k. 1.) чепкати, чеврљити; 2.)
бактати се око ситница, њирати се;
3.) брљати се, брчкати се, барљати.
Babramunka, fn. збрка. [брљекати.

- Babráz, l. Babrál.
Bábsüttő, fn. колачар, лицидер.
Babszalma, fn. пауљина, бобовина.
Babszem, fn. зрно пауља; — Jankó,
згеба, папцврк, геца, педаљ-човек.
— Babtok, fn. махуна.
Bábu, fn. лутка.
— Babug, fn. 1.) брадавица на енен; 2.)
ветрице зеле. — os, mn. брадавичав.
Babuk, Babuka, fn. пунавац, божјак.
Babukol, k. 1.) запувати као пунавац;
2.) кефкати; 3.) пипати по мраку.
Babuta, fn. пунавац, божјак.
Bábuz, k. играти се с луткама.
Babvető, fn. гатар по пауљу, који вра-
Baes, Baesa, l. Baesó. [ча у боб.
Bács, fn. Бачка.
Bácsi, Bácsika, fn. бата, браца, бачика,
бáча, чика.
Bácska, Bácskaság, fn. Бачка.
Baesó, fn. чобанин.
Bácsvármegye, fn. Бачка жупанија.
Baesa, fn. 1.) боца, теле; 2.) безазлено
дете.
— Badar, mn. неразумљив, будалац, не-
екладан; — beszéd, несмислен разго-
вор, трабун, булажињење.
Badar, Badarog, k. говорити без смис-
ла, трабуњити, трабуњати, булажњити,
лунати као путо о лотру.
Bádög, fn. лим, плех; mn. од лима, пле-
хан. — mérték, fn. цимента. — mű-
ves, fn. лимар. — os, fn. és mn. лимар,
од лима — oz, es. оковати лимом. —
verő, fn. лимар.
Bagaria, fn. багарија, јухта; (szój.) meg-
vonni a bagariát, лагати, сукати; össze-
húzni a bagariát, притегнути узде;
mn. од јухте, од багарије; — bór a
rofája, дебео му је образ као опанак.
Bagazia, fn. углачано платно. [као бон.
Bagázsia, fn. богажија, пртљар.
Bagdácsol, k. екакутати, преметати се.
Bagdánypeseenye, Bagdánysült, fn. црна
печеница („луиенбрати“).
Bagi, mn. будалац, глуп.
Baglya, l. Boglya.
Baglyacs, fn. совница.
Baglyász, k. хватати сове.
Baglyázónyúl, fn. пинтавац.
Baglyos, l. Boglyas.
Bagó, fn. 1.) сова, совуљага; 2.) багов,
ненепушен духан.
— Bagócs, fn. коњска муха.

Bagolesa, fn. рогачица, слани грах.

Bagoly, fn. 1.) сова, совулаца, утина; láng —, буљина; füles —, утина, fejű; huhogó v. gyöngy —, кукувија, хук; á. é. o, te füles —, ид' одатле, сово буюглава! (pb.) — is azt véli, hogy sólyom a fia, сваки циганин свога коња хвали; свака крава своје теле лиже; — is bíró a barlangjában, сваки певац (петао) на свом буњинту јачи; nem lesz a — nak soha sólyom fia, из вране што пенае тешко соко постане; где је сова излетла сокола? a baglyokkal huhogass, a verebekkel csiripelj, у какво коло дођеш, онако играј; како који ветар духа, онако му се ваља обртати; 2.) ђак-новајлија.

Bagoly-borsó, l. Bagolesa. — eb, fn. болоњеско песто. — pille, fn. вештица, поћин лентир. — sapka, — süveg, fn. шубара. — tödő, fn. сумаена ја-
Bagzik, l. Bakzik. [бука.

Bágyad, k. клонутн, еустати, уморити се, укматити се. — oz, k. умарати се, еустајати.

Bágyadt, mn. лозан, уморан, утруђен, клонуо, малаксао. — ság, fn. малакса-
лост, клонулост.

Bágyaszt, cs. утрудити, утруђивати, заморити, сахарати.

Bagyik, fn. спрово гвожђе.

Bágyik, Bágyul, l. Bágyad.

Bahó, l. Bohó.

Baj, fn. 1.) бојак, мегдан; — t vini v. állani, огледати се, делити мегдан; — ra hini, звати на мегдан; 2.) невоља, беда, јад, белај, мука, незгода, зао; mi — v. mi a —? каква невоља? mi a — od? шта ти је? који ти је андрак? — om van, зло ми је; nincs semmi — a, не фали му ништа; — ba keveredni, набелајити, награјнесати; kutyá — a sincsen, не фали му ни врага; e dolog — jal jár, то је мучан посао; más — od nincs? само још то треба; kinek-kinek meg van az ő — a, мање више сваки има свог врана (невољу); (pb.) kis — t került, nagyba esett, берајући од малог зла, пао у велико; — jal jár a —, беда с бедом иде; ни једно зло не долази без велике

Báj, fn. драж, милина, чар. [прѣје.

Baja, fn. Баја.

Báj-alak, fn. вилински етае.

Bajár, fn. бојар, бољар.

Bajbones, fn. тријак, грм. — os, mn. грмо-
Bájeső, fn. калејдоскоп. [врт, тријан.

Bajd, fn. ронац, коњштак.

Báj-dal, fn. чаробна песма. — egő, fn. ча-
Bajfa, l. Babérfa. [робна снага.

Bajhely, fn. мејдан, бојинице.

Bájital, fn. чаробно пиће.

Bajjal, ih. тешко, мучно; — hiszem, једва верујем; — lesz valami abból, тешко ће бити што од тога; — járó, тежак, мучан.

Bájla, fn. сукроит (минерал).

Bajlakodik, l. Bajlódik.

Bájló, mn. чаробан, дивотан.

Bajlódik, k. мучити се, патити се, на-
тезати, неденсати се.

Bajmol, k. мучити се, бактати се око чега. — ódik, l. Bajlódik.

Bajnár, fn. ранка (грожђе).

Bajnócza, fn. суручица (биљ.).

Bajnok, fn. борац, јунак, дитић, витез; mn. јуначан, витешки. — libez, fn. 1.) вивак; 2.) убојница, празница, небојина. — mester, fn. учитељ борења. — oskodik, k. јуначки се држати, борити. — ság, fn. јуначтво, витештво. — séged, fn. сведок при мегдану, секундант, девер. — társ, fn. ратни друг. — úl, ih. храбро,

Bajod, fn. ронац, l. Rajod. [јуначки.

Bájol, cs. чарати, очарати, опчињавати. — ó, mn. што очарава, чаробан, диван.

Bajor, fn. és mn. Баварац, баварски. — ország, fn. Баварска. — országai, mn. баварски, из Баварске. — úl, ih. баварски.

Bájos, mn. диван, бајан, чаробан.

Bajos, mn. мучан, тежак, тегобан, бедан. — an, ih. мучно, тешко, тегобно; — lesz ott, тешко ће бити онде.

Bajoskodik, k. мучити се, патити се.

Bajsegéd, fn. девер при мејдану.

Bajsz, Bajsza, l. Bajusz, Bajuszfi.

Bajszerző, mn. és fn. који прави незгоде.

Bajszai, l. Bajszos.

Bajszos, mn. бркат. — odik, k. бркатити, добивати брке.

Baj-szövő, mn. és fn. који заподева зло, који замеће кавгу, заметкава. — tanú, l. Bajsegéd. — társ, fn. сапатник, друг у невољи; друг у рату.

Bajusz, fn. 1.) брк, мустаћ; fél —, брк; jobb —, bal —, десни, леви брк; 2.)

- бркови, брци, наушнице. — *fodorító*, — *pederítő*, *fn.* справа за бркове. — *kefe*, *fn.* четка за бркове. — *kenő*, *fn.* бркомаз.
- Bajuszos*, *mn.* бркат. — *odik*, *k.* добивати бркове, загарити се, бркатити.
- Bajusz-pedró*, *fn.* бркомаз. — *talan*, *mn.* лосав, без бркова.
- Baj-viadal*, *Baj-vívás*, *fn.* двобој, мегдан. — *vívó*, *fn.* és *mn.* мегданџија.
- Bak*, *fn.* 1.) јарац; (*szój.*) — *ot lőni*, промашити; *mindig egy* — *ot nyúz*, једно те једно; — *ot fejni*, радити залудан посао; а — *ot is megfejné*, помузао би и јарца; из јалове би краве теле измамно; — *ot tenni kertészszé*, на курјаку етадо оставити; *egyik* — *ot fej*, а *másik rostát tart alája*, један јарца музе, други ведро држи; 2.) зидареке екеде, лазила; 3.) ногари, козе; 4.) справа за мучење; 5.) маљ; 6.) седало (за кочијаша у колих). 7.) јарац у зодијаку.
- Baka*, *fn.* 1.) јежевац (биљ.); 2.) бака, пешак (у војсци), *l.* *Bakancsos*, *fn.*
- Bakafánt*, *Bakafántos*, *mn.* заједљив, цандрљив, налетица. — *kedik*, *k.* бити цандрљив, приметити кавгу.
- Bak-állás*, *fn.* 1.) екеде, лазила; 2.) ногари, козе.
- Bakalló*, *fn.* 1.) гомбица; 2.) нека болест у оваца и свиња.
- Bakancs*, *fn.* цокуле, топанци, баканџе. — *os*, *mn.* у баканџама; *fn.* пешак, (мађарски) бака.
- Bákány*, *fn.* неки рогоз.
- Bakar*, *fn.* мирисавка (грожђе).
- Bakarászik*, *k.* спотити се, спотаћи се.
- Bakator*, *l.* *Bakar*.
- Bakázik*, *k.* преметнути се, преметати се.
- Bakbőr*, *fn.* јарећа или козја кожа.
- Bakbíz*, *fn.* прчевина. — *ii*, *mn.* што
- Bakesa*, *l.* *Baksa*. [удара на прчевину.
- Bakesa*, *fn.* колица.
- Bakesó*, *fn.* букавац.
- Bakdácsol*, *k.* посекаивати, скакутати, цукати; преметати се.
- Bakdühödés*, *fn.* унала, терање.
- Bakfinez*, *Bakfitty*, *l.* *Bukfenez*.
- Bak-fordító*, *fn.* обртник јарца. — *fii*, *fn.* црна боквица, бетоџија. — *gedő*, *fn.* јаре. козлић, јарчић. — *gerenda*, *fn.* главна греда под екедама или козама. — *hát*, *fn.* насин око винограда. — *irha*, *fn.* јарећа кожа. — *kaloda*, *fn.* пешенџир.
- Bakkan*, *l.* *Bakog*.
- Bakkeeske*, *k.* јарац.
- Baklat*, *k.* терати се.
- Bakló*, *l.* *Bakalló*. 2.)
- Bakmaeska*, *fn.* мачак.
- Bakik*, *k.* скакати (о јарцу).
- Bakó*, *fn.* 1.) целат, крвник, мучитељ; 2.) маљница за добон; 3.) торба, телећак.
- Bákó*, *fn.* мамлаз, блуна, бена, мућурла.
- Bakog*, *l.* *Vakog*. [безјак.
- Bakol*, *cs.* везати што за седало.
- Bakony*, *fn.* бакоњска шума.
- Bakonya*, *fn.* ситнарија (роба).
- Bakonyál*, *cs.* еџи шуму.
- Bakonyás*, *fn.* који тргује са ситницама.
- Bakor*, *fn.* екадарка (грожђе).
- Bakoshíd*, *fn.* мост на екелице.
- Bak-őz*, *fn.* еридаћ. — *pulyka*, *hyran*, *hyrak*. — *rekesz*, *fn.* козара.
- Baksa*, *fn.* мученичка клупа.
- Baksüveg*, *Baksüvegfa*, *fn.* глава од струга (занатлијекор).
- Bakszaka*, *fn.* козја брада (биљ.), туровет.
- Bakszakáll*, *fn.* јарећа брада. — *fii*, *fn.* горека сурочица.
- Bak-szarv*, *fn.* козји рог. — *szekér*, *fn.* колица. — *szökés*, *fn.* скок са сапетим ногама. — *szőr*, *fn.* длаке у уху.
- Baktat*, *k.* 1.) вући се, бадати, врљати, герати се, нимитати, егуцати; 2.) натезати у читању.
- Bakter*, *fn.* ноћни стражар, боктер.
- Bakugrás*, *l.* *Bakszökés*.
- Bakúl*, *ih.* глупо, неразумно.
- Bakzik*, *k.* терати се (о козама).
- Bakzerge*, *fn.* дивљи јарац.
- Bal*, *mn.* 1.) леви, с лева; — *ra fordúl!* на лево! 2.) несрећан, зао, злехуд; — *eset*, несрећа; — *szerencse*, — *végzet*, зла ерећа, зао удес, несрећа, недаћа; — *ra magyarázni*, криво тумачити; — *végzetii*, злокобан; — *ra érteni*, криво разумети.
- Bál*, *fn.* 1.) бал, играња; 2.) бала (напира; 3.) покривац.
- Balaton*, *fn.* блатно језеро, Балатон.
- Balázs*, *fn.* Блаж, Благоје; *adása* — *nak*, безјак, мућурла; *hű bele* —! лакше бре! лакше море!
- Bal-esillag*, *fn.* несрећна звезда, зла коб. — *értelem*, *fn.* изврнут енисао. — *értés*, *fn.* криво схватање. — *eset*, *fn.* несрећа.

Balét, fn. балет.
 Balfasz, fn. глупак, бена, простак, де-
 дак; mn. глупи, бенаст. — kodik, k.
 будалити, булазити, дедачити се.
 Bal-felé, ih. лево, на лево. — felől, ih.
 с лева. — férj, fn. пивалер. — fogás,
 fn. проманај, погрешка.
 Balga, mn. луд, глуп, будаласт. fn. лудак.
 Balgalkodik, k. будалити, булазити.
 Balgaság, fn. глупост, будалаштина.
 Balgatag, fn. глупак, будала, лудак,
 зевзек, сметењак; mn. глуп, будаласт,
 сметењачки. — ság, fn. будалаштина.
 — ül, ih. глупо, будаласто сметењачки.
 Balgócz fn. лудак, дедак. — kodik, k.
 Balha, l. Bolha. [дедачити се.
 Bálház, fn. кућа за игрању.
 Bal-lázasság, fn. женидба или удадба,
 која не приликује. — hiedelem, fn.
 обмахна. — hit, fn. кривоверица.
 Bálikó, l. Bákány.
 Bálin, fn. шарап млачац.
 Bálint, fn. Валентин.
 Balis, Bális, fn. који продаје сир; та-
 лијански торбар.
 Balita, fn. белера, знамење.
 Balitélet, fn. криво мишљење, предрасуда.
 Baljobbügyes, mn. који уме све радити
 и левом и десном.
 Baljós, fn. злослутник, злослутница.
 Baljósklat, fn. зла слутња, злослута. — ú,
 mn. злослутан, злогук, кобан, омино-
 Balka, mn. леворук. [зан.
 Balkán, ih. леворучки, шувачки.
 Balkány, fn. 1.) бара обрасла маховином;
 2.) стражњи део лађе, крма, фара.
 Balkéz, fn. лева рука, левица, швака.
 Balkörmű, mn. разуздан, распуштен
 Balla, l. Ballangó. (жена).
 Balláda, fn. балада.
 Ballag, Ballagesál, k. вући се, гегати се,
 врљати, лаудати, бадати, сгуцати.
 Ballagósavar, l. Ballangó.
 Ballangó, Ballangókóró, fn. котрљан.
 Bal-magyarázat, fn. криво тумачење.
 Bálna, fn. кит. — fogó, fn. који лови
 китове. — zsír, fn. маст од кита.
 Balog, fn. шваклија, левак; mn. леворук.
 Balogács, l. Balog.
 Balogsüti, fn. левак, шваклија.
 Balon, fn. балон.
 Báloz, k. походити балове.
 Báloltözet, fn. балекко одело.
 Balra, ih. лево, на лево; l. Bal.

Balról, ih. с лева, с леве стране.
 Bálsruha, fn. балекко одело.
 Balság, fn. зла срећа, несрећа.
 Balsiker, fn. недаћа, неуспех.
 Balsó, mn. леви, с леве руке.
 Balsors, fn. зла срећа, несрећа; — fia,
 злосрећник, злосрећа. — ú, ih. хуђе,
 злехуђе среће.
 Balszerenese, fn. несрећа, худа срећа.
 Balszerű, mn. худ, злехуд, несрећан.
 Balta, fn. секирица, брадва.
 Baltaczm, fn. еснарета (нека детелина).
 Balta-fók, fn. телуће од секире. — nyél,
 fn. саниште, држаље.
 Baltás, mn. са секиром.
 Baltat, es. бацати секиру или палицу
 Baltavirág, l. Baltaczm. [(игра).
 Baltáz, es. тесати.
 Bálttenger, fn. неточно море, Балтик.
 Balúl, ih. лево; á. é. несрећно, зло, на-
 онако; — venni, замерити, узети за
 зло; — magyarázni, криво тумачити.
 Balút, fn. стрампутица.
 Balutya, mn. глупав, будаласт.
 Bálvány, fn. 1.) стуб, статуа; só —, кин
 од соли; karú —, дирек од каније;
 2.) кин, идол, кумир; 3.) главно вре-
 тено на млину.
 Bálvány-hit, fn. идолопоклонство. — imá-
 dás, fn. обожавање идола. — imádó,
 fn. идолопоклоник. — isten, fn. идол,
 кумир, лажан бог. — kerp, fn. кин,
 идол. — kigyó, fn. анаконда. — os, mn.
 незнабожачки, идолопоклонички.
 Bálványoz, k. клањати се идолима; es.
 обожавати, преко мере поштовати. —
 ó, mn. és fn. идолопоклонички, идоло-
 поклоник.
 Balvégzet, fn. зла срећа, недаћа. — ú,
 mn. кобан, злокобан.
 Balvélemény, fn. лажно, криво мишљење.
 Balzam, Balzsam, fn. миомир, балзам. —
 fű, fn. поповац. — illat, fn. миомир.
 — os, mn. миомирац, с балсамом. —
 oz, es. балзамисати.
 Balyita, l. Balita.
 Balyók, fn. глупак, бедак, блуна, слута.
 Balyóka, Balyókás, fn. блесан, бедак,
 глупак; mn. бедаст, глупав.
 Bámász, l. Bámész.
 Bamba, fn. блесан, пријавало, шмок-
 љан, бедак; mn. глуп, бедаст.
 Bambó, fn. 1.) шана; 2.) пожња, пона; 3.)
 ноге за хватање (у неких животиња).

Bambu, Bambuez, mn. који зја; бедаст.
Bambusz, fn. бамбус. — nád, fn. бамбу-
сова трека.

Bámész, fn. és mn. призивало, бедак;
који зија или зја, који се чуди. —
kodik, k. блејати, чудити се, бленути.

Bámít, es. чинити да се ко чуди, диви,
заносити. — ó, mn. што заноси, чу-
дан. — ólag, ih. за дивно чудо, чудно.

Bámmog, k. мумлати, гуиђати. [вато.

Bámúl, A. k. (ra, re) бленути, зјати, за-
бленути се у што; (on, en) дивити се,
чудити се; — (ra, re) mint a borjú az
új kapura, загледао се као теле у
шарена врата; B. es. дивити се, чу-
дити се (чему).

Bámulás, fn. чуђење; — ba ejteni, за-
дивити, занети.

Bámulat, fn. чуђење, удивљење. mind-
nyájunk — ára, на удивљење; — ra
ragadni, задивити, занети.

Bámulatos, mn. диван, чудноват. — an,
ih. дивно, чудновато.

Bámulvány, fn. чудо.

Ban, nr. у; a városban, у граду.

Bán, fn. бан.

Bán, es. жалити, пожалити, кајати се,
вајкати се; — om, жао ме је, кајем
се; nem — om, не браним, не марим,
не хајем; — om is én! браним ја, ма-
рим ја! mit — om én! марим ја! —
ja a tettét, каје се што је учинио.

Bánadalom, fn. кајање, покајање, вајкање.

Bánakodik, l. Bánkodik.

Bánalom, fn. кајање, вајкање.

Bánás, fn. поступање, поступак. — mód,
fn. начин поступања, поступак; rossz
— módban részesíteni vkít, с киме
зло поступати.

Bánat, fn. кајање, туга, јад; (km.) késő
—, eb gondolat, позно кајање марарцу

Bánát, fn. Банат. [под рен.

Bánatbér, Bánatpénz, fn. пшманина,
пшманлук.

Bánatos, mn. 1.) жалостан, тужан; 2.)
покајнички. — ság, fn. жалост, оја-
беност.

Bancócsos, Bancsókos, mn. стакластих
Banda, fn. банда, чета. [очију.

Bandalog, fn. призивати, продавати зјала.

Bandáz, k. свирати, (банда.)

Bandi, fn. Андра.

Bandsa, Bandsal, Bandsali, mn. és fn. раз-
рок, шкиљав, хиљав, зрикоња, шкиља,

хилџак. — ság, fn. шкиљавост, раз-
рокоост.

Bandsal, fn. призивало, блесан. — ít,
— og, k. шкиљити, хиљити, гледати
пенод ока, разроко.

Bandukol, k. батргати се, прекретати се.

Bánga, l. Bamba [шпенелити.

Bangita, fn. каминевина (дрво).

Bangó, fn. 1.) блесан; mn. блесаст, глун;
2.) морска лапта; 3.) мачково ухо (биљ.).

Bangócz, fn. блесан, употан човек, еве-
жи-одрешн, заврзан.

Bangy, fn. маховина по дрвечу.

Bánhatós, mn. дружеван, погодан.

Bánik, k. (val, vel) поступати, занимати
се, управљати чим; marhával —, бри-
пути се око стоке.

Bank, fn. банка, мењарница.

Banka, fn. пунавац, кукавички коњиц,

Bánka, fn. куница, l. Kőröly. [божјак.

Bankadó, fn. који даје банку (у кар-
тању). — ár, fn. банкар, сараф, мењач.

— igazgató, fn. управитељ банке. —
jegy, — póta, fn. банка, банкнота.

Bankjegyforgalom, fn. промет, циркулаци-
Bankó, fn. банка, банкнота. [ја банака.

Bánkó, fn. 1.) штака, l. Mankó; 2.) маљ,
хула, буца, l. Bunkó.

Bánkódás, fn. 1.) јадање, јадиковање,
туговање; 2.) кајање, вајкање.

Bánkodik, k. 1.) јадиковати, туговати,
јадовати; 2.) кајати се, вајкати се.

Bankrészevény, fn. честница банкарска.

Bankus, fn. странило, гвоздензуба.

Bánlás, Bánlat, fn. расправљање.

Bannyás, mn. кудрав, куждрав.

Bannyol, es. пакудравити.

Bánol, es. расправљати.

Bánság, fn. 1.) Банат; 2.) fn. банско до-
етојанство.

Bánt, es. 1.) дирати; ne bántsd, не ди-
рај у то! ne bánts, дај ми мира, махни
ме се! 2.) вређати, чинити кому на
жао; az — engemet, то ми је кри-
во; 3.) á. é. nyavalya — ја, има
велику болест; a dísvágy — ја, ра-
сипње га, мори га похлепа за славом.

Bántalmas, mn. што вређа, увредљив.

Bántalmaz, es. вређати, дирати, чинити
кому криво или на жао.

Bántalmi, mn. — panas, — per, тужба
због увреде.

Bántalom, fn. увреда, повреда; — mal
illetni, вређати, увредити.

Bántás, fn. 1.) вређање, увреда; 2.) дн-
рање; 3.) невоља, мучење.

Bántatlan, mn. педириут, неповређен. —
úl, ih. педириуто, без повреде, на миру.

Bántó, mn. és fn. који вређа, вређао.

Bántódik, k. бити увредљив, налазити
се увређен.

Bántogat, es. вређати, задиркивати.

Bántólag, ih. увредљиво, вређајући.

Bántóság, fn. увреда.

Bánya, fn. бака, бабускера.

Bánya, fn. 1.) мајдан, рудник; só —
соли мајдан; 2.) бања, топилица.

Bánya-bíró, fn. руднички судија. — ság,
руднички суд.

Bánya-birtokos, fn. господар мајдана. —
járó, l. Bányavizsgáló. — jog, fn. ру-
дарско право. — jövedelem, fn. при-
ходи од рудника.

Bányakemencze, fn. селачка печ (од
Bányakisértet, fn. авет, малик. [баата.

Bányálat, fn. копање рудника.

Bánya-lég, fn. отрован, руднички ваздух.
— légény, fn. рудар. — liszt, fn. руд-
нички прах. — lyuk, fn. баца. — ma-
nó, fn. малик, коболд. — menet, fn.

ходник кроз мајдан. — mester, fn.
надзорник, старешина мајдана. — mi-
velés, fn. рударство. — mives, fn. ру-
дар. — munkás, fn. рудар. — nagy,
fn. рударски капетан. — rend, fn. ру-
дарски ред. — rész, — részvény, fn.

куке (128. део рудника). — rom, fn.
зароњен рудник.

Bányás, fn. господар рудника, рудничар.

Bányásodik, fn. 1.) остарети, окукуља-
вити; 2.) укварити се, упрелавити
се, ужиети се; a túró bányásodott, у-
кварено се сир.

Bányász, fn. рудар; mn. рударски; es.
копати, вадити из мајдана.

Bányász-akadémia, fn. рударска академија.

Bányászat, fn. рударство. — i, mn. ру-
дарски. — ilag, ih. рударски.

Bánya-szék, fn. рударски суд. — szer,
fn. рударски алат и материјал.

Bányászi, mn. рударски.

Bányász-iskola, fn. рударска школа. —
kodik, k. рударити. — os, mn. ру-
дарски.

Bánya-tan, fn. рударство, монтанетика.
— tiszt, fn. рударски чаеник. — törvény,
fn. рударски закон. — ügy, fn. рудар-
ство. — ügyi, mn. рударски. — város,

fn. град са рудником, рударска варош.
— várág, fn. 1.) метница (биљка); 2.)

белутак, кварц (минерал). — vizsgáló,
fn. прегледач рудника.

Bányiló, fn. бака, бабетина.

Bányol, es. копати (новац).

Bár, ksz. 1.) ма да, и ако, премда; 2.)
о, да... бар да хоће; — jönné, да

хоће доћи! — soha sem láttam volna,
камо среће да га не сам никада ви-
део; 3.) ugy-e bár, је ли, јел'те?

Barabás, fn. Барнабае.

Baraboly, fn. кукута.

Barabora, fn. беген, велике егеде.

Baraborás, fn. егедан.

Barack, fn. бресква; кајенија; tengeri,
kajszi v. sárga —, кајенија; őszi v. sző-
rös —, бресква, праесква; duráncezi —,
гложва, дуранца.

Barack-fa, fn. бресква; кајенија. — mag,
fn. коштица од брескве или кајеније.

— os, mn. 1.) обилаи кајенијама или
бресквама; 2.) с бресквама или кај-
енијама.

Barang, mn. скиталачки, скитнички; fn.
1.) скитница, номад; 2.) (буба) трчуљ-
ца. — élet, fn. скитнички, номадски

живот. — ol, k. скитати се, тумарати.

Bárány, fn. јарње, јање, јанџа; Isten —a,
јарње божје; Иже Христос; (szój.)
szelid mint a —, миран као јарње.

Baranya, fn. Баранџа.

Bárány-akol, fn. коџац. — bélé, fn. по-
става од јарњеће коже. — bőr, fn. ба-
гана, јарњећа кожа. — burok, fn. ко-
шуљца, водењак. — ezimer, fn. јар-
њећа четврт, јарњећи черег. — ellés,
fn. време јарњења, јарњево. — farsang,
fn. време између ускреса и духова. —
fellő, fn. млазевн на небу. — gyarjű,
fn. јарњећа вуна, јареница, јарина. —
himlő, l. Juhhimlő. — hús, fn. јарње-
тина, јарњевина. — ka, fn. јарњенице.
— os, mn. пун јарњади. — ozik, k.
јарњити се, јарњити. — szűzfű, fn.
коноплица. — üröm, fn. пелен.

Baraszk, l. Barack.

Barát, fn. 1.) пријатељ, пријан, друг,
пријак; nem vagyok — ja a húsnak,
не марим за месо: (ph.) ritka madár
a jó —, прави пријатељ је редак као
бела врапа; nem mind — od, ki reád
mosolyog, није сваки пријатељ, ко се
осмејује; ki mindenek — ja, min-

- dennek bolondja, препријатељ, непријатељ; предобар, недобар; megbékélt — oddal ójjan bánjál, у старом душману нема новог пријатеља; szükség próbálja meg a — ot, пријатељ се у невољи познаје као злато у ватри; 2.) калуђер, братар, монах; irgalmas —, милосрдни брат (калуђерски ред); fehér —, премонстратецац; eseri v. szürke —, францишканац; néma —, картауцац; tarka —, цистерцита; veres —, бољјак, темцлар; patyolatos —, доминиканац; keresztes —, тринитарац; gemete —, павловац.
- Barát-betű, fn. готско слово, готско писмо. — csuha, fn. мантија, манторос. — csuklya, fn. камплавка. — élet, fn. калуђерски живот. — fa, fn. сомина (дрво). — főfű, fn. маслчак, попино гумно (нека трава против грознице), l. Pityrang. — fül, fn. ташак (тесто). — garas, fn. калуђерски дар (подругљиво). — hintó, fn. камплавка.
- Baráti, mn. пријатељски; калуђерски. — lag, ih. пријатељски, калуђерски. — ság, fn. калуђерство.
- Barát-írás, fn. готско писмо; (szój.) — írás ez neki, то су њему шпанска села. — ka, fn. калуђерче; á. é. (нека тичица) црноглавка. — kánzsa, — kára, fn. камплавка. — kodik, k. калуђеровати. — kozik, k. братимити се, пријатељити се. — koztat, es. братимити, опријатељити. — köntös, fn. мантија. — magú, mn. црна семена (љубеница). — né, fn. прија, пријатељца, друга. — oeska, fn. пријан, пријанко. — os, mn. калуђерски. — oskodik, k. калуђеровати. — paréj, fn. епанаћ. — rend, fn. калуђерски ред. — ruha, fn. мантија.
- Barátság, fn. пријатељство; — gal viseltetik irántad, пријатељ ти је; (pb.) addig tart a —, míg zsíros a konyha, док је чорбе, доста чорболока; неста блага, неста пријатеља; — ot tenni, учинити љубав или услугу.
- Barátságos, mn. пријатељски, дружеван; — egyesség, пријатељска намира. — an, ih. пријатељски.
- Barátságatlan, mn. непријатељски, непријатан, немно, неуљудан, недружеван. — ság, fn. неугодност, неуљудност. — úl, ih. непријатно, неуљудно.
- Barát-szín, fn. угаента боја. — szín, — színi, mn. угаент, загаент. — szőlő, fn. ново грозђе. — táncz, fn. етриљивост (у шалн). — zsák, fn. упрта, пртењача, бисаге; (szój.) — zsák, kocsis torka soha meg nem telik, просјачка торба нема дна; просјачку торбу никад не напуни (и кочијаша никад не напоји).
- Barázda, fn. бразда; á. é. мрштина на лицу. — billegtető, — billegény, fn. (тица) говедарка, овчарица.
- Barázdál, es. браздати, браздити.
- Barázdás, mn. избраздан, браздичав; fn.
- Barbár, fn. варварин, варвар. [браздаш.
- Barborás, fn. виолончелиста.
- Bárcs, fn. пека трава.
- Bárcsak, ksz. о да, ала да, кам' да!
- Barcza, fn. белега, марка, знак.
- Barczaföld, Barczaság, fn. нека покрајина у Ердељу, Брашовска.
- Barczag, k. рикати (о слону).
- Bárd, fn. секира, палаш.
- Bard, fn. бард, певач.
- Bárdfok, fn. ушце од секире.
- Bárdol, es. тесати.
- Bárdolatlan, mn. 1.) неотесан; 2.) суров. — ság, fn. неотесаност, суровост. — úl, ih. неотесано, сурово.
- Bárdos, fn. секираш, сикираш.
- Bárgyn, mn. блесаст, глуп, туњав. — ság, fn. блесастост, глупост.
- Bárha, ksz. и ако, l. Noha.
- Bárhol, ih. ма где, било где.
- Bárhonnan, ih. ма од куда.
- Bari, Barika, fn. јање, јагњенце.
- Barka, fn. 1.) маца (на пазми итд.); 2.) врбница; 3.) око (у биља); 4.) бора, рана (на кожи).
- Barka, mn. шарен; tarka —, шаренкаст.
- Bárka, Bárkahajó, fn. 1.) барка; 2.) ковчег, кораб; Noe bárkája, Нојев ковчег.
- Barkács, fn. који купује саће од меда.
- Barkácsiga, fn. морека чунница (жив.).
- Barkácsol, es. 1.) купити саће од меда, подрезивати коппице; 2.) тумарати.
- Barkás, mn. 1.) пун маце, ресе; 2.) пун бора или рана (на кожи); — kordován, длакав кордован.
- Barkásít, l. Barkáz.
- Barkaszentelés, fn. освешћење врбнице.
- Barkáz, es. 1.) стругати кожу; правити боре; 2.) шарати, правити шаре.
- Bárkáz, k. возити се, пловити на барци.

Barkázik, k. цветати (о падми).
 Bárki, mn. ма ко, ко бно, ко му драго.
 Barkó, fn. 1.) залистак (од браде); 2.)
 fn. један огранак Палона у Угарској.
 Barkócsa, fn. брекиња, оскоруна; 1.
 Berkenye. — fa, fn. брекиња (дрво).
 Barkóczás, mn. шарен, пун недица, бо-
 Barkós, mn. који има записке. [бица.
 Barlang, fn. пећина, дупља, спила. —
 ol, k. скривати се по пећинама. —
 os, mn. пун пећина; спиласт, дупљаст.
 Bárling, l. Amaránt.
 Barmász. Barmászat, j. Baromtenyésztő,
 Baromtenyésztés.
 Bármely, mn. ма који, који год.
 Bármí, mn. ма шта, ма што. — ként, ih.
 ма како. — kor, ih. кад било да било.
 Barmít, l. Elbarmít.
 Barmol, k. издирати, радити као скот.
 Barmos, mn. обилаи стоком. — kodik, k.
 издирати, грбити, радити као стока.
 Barmúl, ih. скотеки; сурово; k. l. Elbarmúl.
 Barna, mn. мрк, мркуласт; црномањаст;
 сурац. — köszén, fn. мрки угљен.
 Barnán, ih. мрко.
 Barna-pat, fn. доломит (зипнер.). — rej,
 fn. мрк, вран. — rígos, mn. вишњикаст.
 Barnaréz, fn. мѣд, бронза. — müves, fn.
 Barnarót, mn. вишњикаст. [бронзар.
 Barnás, mn. мрк, црномањаст, цркаст;
 отворено мрк. — an, ih. мрко.
 Barnaság, fn. мркост, црномањастост.
 Barnasárga, mn. мркожут.
 Barnásít, es. учинити мрким, загарити.
 Barnásodik, k. постати мрк, угасит.
 Barna-szín, fn. мрка маст или боја. —
 színü, mn. мрке боје, црнураст.
 Barnaveres, mn. вишњикаст.
 Barnít, es. вранити, навранити.
 Barnúl, k. постати мрк.
 Báró, fn. барон. — i, mn. баронски. —
 ikér, — ilag, ih. баронски.
 Baróka, l. Paróka.
 Barom, fn. марва, стока, благо; скот. —
 akol, fn. обор. — állás, fn. 1.) број
 марве; 2.) марвени сајам. — alom, fn.
 кртог, плева под марву. — bogár, fn.
 говеђи штрк. l. Pöcsik. — esorda, fn.
 стадо, чопор. — eledel, fn. пића. —
 ember, fn. 1.) скот од човека; 2.) гра-
 мула, громоран, громорадан, гороста-
 сан човек. — erejű, mn. јак као мар-
 винче. — fi, fn. живина, живад, пилад.
 — hajtó, fn. говедар, гончии.

Baromi, mn. марвени, марвећи, скотеки.
 — lag, ih. скотеки. — ság, fn. скот-
 ека нарав.
 Barom-istálló, fn. обор, стаја. — ízék, fn.
 огризине од пиће. — járás, fn. паш-
 њак, утрина, испует, пзлаз. — keres-
 kedés, fn. марвена трговина. — ke-
 reskedő, fn. марвени трговац.
 Baromkodik, k. 1.) владати се као марва
 или скот; скотеки поступати; 2.) гр-
 бити, издирати, риптати.
 Barom-legelő, fn. пашњак, l. Baromjárás.
 — légy, fn. обад, штркаљ, штрк. —
 módon, — módra, ih. скотеки, марвећи.
 — orvos, fn. марвени лекар. — őrző,
 — pásztor, fn. говедар, пастир. — pi-
 acz, fn. марвени сајам. — pöcsik, fn.
 обад, штрк. — ság, fn. скотека нарав,
 суровост, бруталност. — tartás, — te-
 nyésztés, fn. сточарство. — tartó, —
 tenyésztő, fn. сточар. — ül, ih. скот-
 ски, марвећи. — vásár, fn. марвени
 Báróné, fn. бароница. [сајам.
 Bárós, mn. баронски.
 Báróság, fn. баронство.
 Bars, tn. Барш. — megye, tn. Барика
 жупанија.
 Barsóka, fn. нека риба у „Блатном језеру”.
 Bársony, fn. 1.) кадифа, кадива, сомот;
 2.) скрлет; mn. од кадиве, кадифли,
 сомотеки, од скрлета, скрлетан.
 Bársony-bíga, fn. гримиз, гримизов пуж.
 — borsó, fn. нека детелина. — esiga
 fn. гримизов пуж, гримиз. — gallér,
 fn. кадифли огрница.
 Bársonyuka, fn. 1.) перјаница (биљка),
 петлова креста; 2.) нека буба.
 Bársony-kerer, fn. нека детелина. — ne-
 mü, mn. кадифаст, баршунаст. — nye-
 reg, fn. сомотеко седло; (km.) illik mint
 számárta a bársonyügyereg, доликује му,
 као седло магарцу. — os, mn. од со-
 мота, сомотеки. — szín, fn. скрлетна,
 цурпурна боја. — szín, — színü, mn.
 скрлетне боје, цурпуран. — virág, fn.
 кадифица, баршунак.
 Bartá, Bartók, tn. Бартоломје.
 Barzing, fn. дивљи повчић.
 Bárzsing, fn. једњак.
 Basa, fn. 1.) пана; 2.) harám —, харам-
 бана; 3.) á. é. трбоња, трбушко.
 Basa-dohány, fn. турски дуван. — rózsá,
 fn. божур, — ság, fn. пашалук, ба-
 шалук.

Bástya, fn. 1.) бедем, биден, бастија, браниште, баша; 2.) кула у шаху; 3.) á. é. заклоп, зашита, обраша.

Bástya-bolt, Bástya-boltozat, fn. казамата. — fok, fn. бастија, бедем. — gát, fn. устава, преграда воде. — lak, fn. казамата. — mű, fn. бедем, утврђење.

Bástyás, mn. бедемом утврђен.

Bástyaür, l. Bástyabolt.

Bástyáz, es. 1.) утврдити бедемом; 2.) преместити краља и тороњ (у шаху).

Baszárka, fn. ловачка торба, телећак, кожна торба, ћемадан; 2.) кожни приљак.

Bászli, Baszuta, mn. глуп, блесает, ћабласт; fn. призивало, зевзек, звекан, Batár, fn. батар [будала.

Batiz, fn. батист, патист.

Batka, fn. мрака, пара, потура; nines egy árva batkája, нема ни паре; nem ér egy batkát, не вреди ни потуре.

Batok, l. Bádóg.

Bátor, mn. 1.) одважан, смео, храбар, слободан, куражан, дели, срчан; a — szívekkél szerencse társalkodik, храбросте срећа помаже; júriш је пола победе; — a kemencze mögött v. — a kuzkóban, јунак у запећку; 2.) безопасан, сигуран; 3.) á. é. lesznek oly — бићу тако слободан.

Bátor, ksz. ма да, l. Ámbátor. — bizony, l. Epenbizony.

Bátorgat, es. слободити, соколити.

Bátorít, es. слободити, храбрити, соколити, батрити, разговарати.

Bátorkodik, k. слободити се, усуђивати се.

Bátorodik, k. ослободити се, осмелити се.

Bátorság, fn. 1.) храброст, смелоет, слобода, срце, срчаност; — ot venni, окуражити се; (szó.) inába szállt a — a, ужегао мекшије, паде му срце у сару, отишло му срце у пету; 2.) сигурност, безбедност, поуздање.

Bátorságít, es. осигурати.

Bátorságlevél, fn. исправа за слободан пролаз.

Bátorságos, mn. сигуран, осигуран. — an, ih. сигурно. — ít, es. осигурати.

Bátorságtalan, mn. 1.) малаксао, клонуо (духом), без срца; 2.) неосигуран.

Bátorszívű, mn. срчан, храбар, кочонеран. — ség, fn. срчаност.

Bátortalan, mn. 1.) плашљив, бојажљив, малодушан; 2.) непоуздан. — ít, es. обескуражити, обеспокојити. — kodik,

k. не усуђивати се, не смети. — ság, fn. 1.) неосмелитво, плашљивост, малодушност; 2.) неосигурност, непоузданост. — ül, ih. плашљиво, малодушно.

Bátorúl, l. Bátorodik.

Bátran, ih. 1.) срчано, храбро, смело; 2.) безопасно, сигурно, поуздано; azt — hiheted, можеш слободно веровати.

Bátrany, fn. висмут (мнерал).

Batú, l. Batyú. — bál, fn. пикник, веселе у ревени.

Bátya, fn. 1.) старији брат; bátyám u ram! брате! ујаче! чико! стрице! gram bátyám! брато! браца! бато! баћо! (поверљиво титулсање сваког старијег); 2.) земљак; 3.) дебеле гаће.

Bátyai, mn. братски, братовљев, старијег брата.

Bátyáz, es. звати брата, баца, бата итд.

Bátyó, fn. брат, земљак.

Batyú, fn. нарамак, свежањ, дењак, замотуљак.

Báva, mn. глуп, туп, ћабласт, бедает; fn. нека животиња.

Bávászkodik, Bávúl, k. зпјати, зјати, бленути, призивати, продавати зјала.

Bazalt, fn. базалт.

Bazsa, Bazsal, Bazsál, fn. божур.

Bazsalikom, fn. боесије, боесиљак.

Bazsarózsa, Bazsárlózsa, fn. божур.

Bazsiliszk, fn. васцлицка (гуштер).

Be, isz. l. Beh!

Be, Bé, ih. у, унутра; csak — vele, дад га само унутра; mélyen — a földbe, дубоко у земљу; ni. у; a vízbe, у воду; Bécsbe, у Беч.

Bead, es. 1.) дати унутра; — tam az ablakon, дао сам кроз прозор; — ni orvosságot, давати медицину; 3.) предати, поднети (молбеницу, тужбу); 4.) потказати, потказивати.

Beadmány, Beadvány, fn. поднесак. — i, mn. — i jegyzőkönyv, записник о поднесцима; — i szám, број поднеска.

Beaggat, es. 1.) повешати (одело у орман); навешати; 2.) сашити, увезати, пришетљати.

Beágyal, Beágyaz, es. насадити у вршај.

Beakaszt, es. 1.) обесити унутра (одело у орман); 2.) склопити, пришетљати; 3.) уместити (врата); 4.) застрти, заклонити (навешаним оделом итд.)

Beaknász, es. завраћити, зачепити.

Beáll, k. 1.) ући; 2.) á. é. szolgálatba —

ani, стати у службу; hivatalba — ani, ступити у звање; katonának — ani, стати у војнике; 3.) — ott a tél, настала је зима; a tél — tával, кад се зазимало; soha be nem áll a szája, никад му (joj) не стоји језик; — ott a Duna, стао је Дунав.

Beállít, A. es. 1.) метнути у што; 2.) увести (у звање), уписати; B. k. (hoz, hez) доћи кому или до кога; — ottunk egy koresmába, уђоємо у једну крму.

Bearat, es. 1.) дождети; 2.) пождети.

Beárol, es. опшанчити, опкопати.

Beárol, es. 1.) пазарити, добити за робу; 2.) потказати, потказивати; онту-Beáruz, l. Beruház. [жити.

Beás, es. укопати, опкопати, закопати.

Beavat, A. es. 1.) посветити у што; 2.) увести у звање; lelkészt — ni, запоштити; 3.) благословити, очитати молитву над породиљом; 4.) збити, збрати, сабрати (суку); B. vh. — ja magát, мена се, пача се.

Beavatás, fn. 1.) посвећење; 2.) увођење (у звање); 3.) сабирање (суку).

Beáztat, es. 1.) патапати, натопити, наквазити; потоцити (кудељу, рубље); 2.) опрнити, опасти, оклеветати.

Bebarangol, es. протумарати, промутити, Bebeg, l. Hebeg. [прокретарити.

Bebékóz, es. оковати, спутати, стегнути.

Bébicz, l. Bíbiez.

Bebiesakol, es. — tak neki, стегли су га, поцели му се на кркачу.

Bebillen, k. еклопити се. — t, es. еклопити, заклопити.

Bebizonyít, es. доказати, посведочити; tettleg — ani, делом посведочити.

Bebizonyodik, Bebizonvosodik, Bebizonnyúl, k. показати се, потврдити се, посведочити се, посведочавати се, потврђивати се.

Beboesát, es. пустити, пуштати унутра.

Bebogycl, Bebogyolál, es. умотати, увити.

Beboltoz, es. покрити сводом.

Bebolyong, es. протумарати, пролутати, прокретарити; k. убатргати се.

Bebonyol, Bebonyolít, es. обмотати, унлести, непреплетати; замрести.

Bebonyolódik, k. заплести се, замрести се, заплетати се, заврести се.

Bebordáz, es. уеновати (при ткању).

Beborít, es. 1.) покрити, поклопити, пре-

вући, застрти, обмотати; a felhők — ották az eget, облаци су прекрилили небо; az asztalt — ani posztóval, чохом превући ето; 2.) општити (халашу).

Beboronál, es. подрљати, побранити

Beborsol, Beborsoz, es. обиберити, обибернеати.

Beborúl, k. 1.) наоблачити се, натушити се, покрити се; — t az ég, наоблачило се; 2.) заклопити се, затворити се (цвеке poly).

Bebörödzik, Bebörösödik, k. хвата се кожа, кора, поскорунити се.

Beböröz, es. поставити кожом. — ik, k. хвата се кожа, кора (на млеку, рани).

Bebörtönöz, es. ухапсити, затворити.

Bebujdos, es. пролутати, протумарати као бегунац. — ik, k. убећи, ускочити.

Bebukik, k. рушити (у кућу); загњурити се; á. é. пропасти, банкротирати.

Bebukkan, k. пасти унутра, упасти.

Bebú, k. увући се, ушунџати се.

Beburkol, Beburkoz, es. умотати, увити.

Bebútat, es. дати да се ушунџа, скрити.

Bebüdösít, Bebűzhít, Bebűzít, Bebűzöl, es. наемрадити, усмрадити.

Bees, fn. цена, вредност; — ben tartani, ценити, уважавати; — ben lenni, вредити, важити; — ét leszállítani, побити вредност.

Bécs, tn. Беч; ökör ökör marad, ha — be hajtják is, Мартин у Загреб, Мартин из Загреба.

Beesal, es. уважити, умамити. — ogat,

Beesali, fn. мехапа. [es. умамљивати.

Beesap, A. k. унасти, рушити унутра, навалити; B. es. 1.) залунити (врата), затворити, еклопити (књигу); 2.) ејурити (чашу вина у грло); 3.) окаљати (блатом); 4.) захукати, увући (у зло).

Beesapdos, Beesapkod, es. бацати се на кога чим.

Beesapódik, k. заклопити се, затворити Beesár, fn. процена. [се.

Beesatol, es. закопчати, припетљати.

Beesattan, k. залунити се, затворити се, заклопити се. — t, es. залунити, затворити, заклопити.

Beesavar, es. заврнути, завити. — odik, k. смотати (у какву улицу), савити.

— ol, es. заврнути, завити, увртати.

Beesel, es. 1.) ценити (за вредног поверења); 2.) таксирати, проценити.

Beesempész, es. укријумчарити.

Beesen, es. укрпјумчарити, тајно унети.
 Beesenget, es. звати звоном; k. á. é.
 (nak, nek) насадити кога; annak —
 tek, tog су намајеторили.
 Beeserél, es. променити, изменити.
 Beeserepel, Beeserepez, es. покрити
 црепом.
 Beesérték, fn. процена, процењена вред-
 ност.
 Beeses, mn. цењен, драгоцен, вретан;
 kérem — nevét, молим за часно име.
 Beesesít, es. ценити, уважавати, пош-
 Beessség, fn. врсноћа, врлина. [товати.
 Beesetlen, mn. без вредности, невредан.
 Becsi, mn. што се тиче цене, вредности.
 Bécsi, mn. бечки; fn. Бечанин, Бечлија.
 Bécsies, mn. бечки, као у Бечу.
 Becsikar, es. етиснути, стегнути (руку).
 Becsinál, es. 1.) метнути унутра; 2.) за-
 пушити, затворити, зацепити (рупу);
 3.) зачинити (пиле); укувати (воће);
 4.) умотати, увити, спаковати.
 Becsinált, mn. учињен; зачипњен, засмо-
 чен; fn. зачинак, засмочак, смочаник.
 Becsír, es. 1.) утиснути, утутнути; 2.) á.
 é. стегнути (новаца); 3.) уловити, уке-
 бати; k. ухватити, опити се.
 Becsípett, mn. пијан, цјан, весео.
 Bécsírizel, es. улепити, слепити.
 Bécsirongy, fn. белило, руменило.
 Becsjel, fn. почасни знак.
 Beeslés, fn. цењење, процена. — i, mn.
 што се тиче процене.
 Beeslő, fn. процењивач, проценитељ; mn.
 Beesmé, l. Beesmérel. [који процењује.
 Beesmérel, Beesmérez, es. 1.) понижа-
 вати, побијати цену; 2.) кудити, ру-
 жити, онадати, манисати.
 Beesmérő, mn. који радо куди, опад-
 лив, манисав.
 Beesmester, fn. процењивач, проценитељ.
 Beesnélküli, mn. невредан, без вредности.
 Beesomóz, es. умотати, упаковати, ве-
 зати у дењке (епиее).
 Bécsország, fn. Аустрија.
 Beesődít, es. сакупити, сабрати у чете.
 Beesődül, k. елећи се, скушити се.
 Beesrevágyó, mn. честољубив, похлепан
 за славом.
 Beesszabás, fn. таксација, одређење цене.
 Beestelen, mn. 1.) невредан, без цене;
 2.) бешчастан, непоштен.
 Beestelenedik, k. 1.) губити вредност;
 2.) остати без части, изгубити част.

Beestelenít, es. 1.) одузети, побијати вред-
 ност; 2.) обешчастити. — ő, mn. és
 fn. што обешчастићује.
 Beestelenkedik, k. бешчасно радити.
 Beestelenség, fn. 1.) невредност; 2.) беш-
 част; — gel illetni vkit, ружити кога,
 дирати кому у част.
 Beestelenül, ih. 1.) без цене; 2.) беш-
 часно, непоштено.
 Bécs-Újváros, fn. Бечко Ново место.
 Beesnk, es. 1.) затворити, закључати,
 забравити; 2.) оправити у бутурницу;
 3.) заклопити, затворити (књигу).
 Beesukkan, k. затворити се, забравити
 се. — t, es. заклопити, затворити.
 Beesuklyáz, es. покрити капом.
 Beesunyáz, es. упрљати, окаљати.
 Beesunyít, es. унередити, упоганити, у-
 каљати.
 Beesúsz, Beesúszik, k. 1.) увући се, упу-
 зати се; 2.) поткрасти се; — ott egy
 hiba, поткрала се једна погрешка.
 Beesúszamik, Beesúszamlik, Beesúszamo-
 dik, k. уклизнати, увући се, упузати
 се, ушуњати се, уплакати се.
 Beesúsztat, es. 1.) утурати, утутнути; 2.)
 подметнути; — ott szó, утутнута, у-
 метнута реч.
 Beesű, fn. цена, процена, таксација. —
 ár, fn. процена, l. Beesár.
 Beesül, es. 1.) ценити, процењивати; 2.)
 уважавати, слушати, пазити, ценити,
 поштовати; kevésre — ni, омалова-
 жавати, слабо пазити, не поштовати;
 sokra v. nagyra — ni, врло, много це-
 нити или поштовати; többre v. följebb
 — ni, већма ценити, давати првенство;
 (pb.) ki mást —, magát — teti v. ma-
 gát — i meg, ко хоће да га други
 поштују, ваља најпре сам да се по-
 штује; док се човек сам не осрамоти,
 не може га нико осрамотити.
 Beesület, fn. 1.) част, поштење, образ,
 поштовање, почаст; —ből, из почасти;
 — emre, тако ми части, поштења; —
 ennek tartom, ематрам за част; — tel
 legyen mondva, не буд' зазор; — ben
 tartani, поштовати; nem fog neked —
 et szerezni, неће ти осветлати образ;
 — ben járó, што се тиче части, по-
 штења; — ben járó dolog, ствар ча-
 сти; — be vágó, што засеца у поште-
 ње (szó.) vkin egy szál — et nem
 hagyni, кога на јеву меру изружити;

(ph.) áiradsággal adják a — et, ko хоће часно, не може часно; előbb való a — a szalomás káposztánál, бољи је добар глас него зтатан нѣс; поштење је претекније од новаца; 2.) пристојност, уљудност; nem tud — et, не зна за пристојност; ennek fele sem —, то се никако не пристоји.

Beesület-adás, fn. одавање почастн. — adó, mn. који одаје пошту.

Beesületbeli, mn. што се тиче части, почасни; — tag, почасни члан; — dlog, ствар части или поштења.

Beesület-bíróság, fn. суд у ствари части. — érzés, fn. осећање части, образ. — érző, mn. који има осећања за част, образан.

Beesületes, mn. частан, поштен, честит, — ember, честит човек, поштена душа. — en, fn. часно, поштено. — ség, fn. поштење, часност.

Beesület-feledés, fn. заборављање на образ. — feledő, mn. који заборавља на образ. — keverés, fn. дирање у част.

Beesületlen, mn. непоштен, бешчастан; fn. бешчасник, обрुकанац. — ség, fn. бешчасност.

Beesület-per, fn. парница због увреде части. — rabló, fn. отимач части. — re vágyó, l. Beesrevágyó. —rontó, fn. és mn. који гази част. — sértés, fn. увреда части. — sértő, mn. што задире у част. — szék, fn. суд у ствари части. — szerző, mn. што доноси част. — szó, fn. поштена реч, вера; — szavamra mondom, тако ми поштења! — tudó, mn. уљудни. — ügy, fn. ствар части. — vágy, l. Beesvágy.

Beesülő, mn. што поштује; fn. поштовач.

Beesültet, es. дати проценити.

Beesüs, fn. процењивач, таксатор. — díj, fn. плата проценитељу.

Bees-vágy, fn. честољубље, похлепа за чашћу. — vesztés, mn. бешчастан. — vesztés, fn. губитак части, бешчасност.

Beeze, fn. 1.) теле, боца (у децјем говору); 2.) кнезаван, маза; mn. на крај ерица, бестљив, кнезав.

Beezeg, l. Biezeg.

Beezéz, Beezéztet, es. миловати, гладити.

Beezi, l. Beeze.

Beezikkelyez, Beezikkez, es. учлапити, инартикуловати, узаконити. — etlen, mn. неузаконен; апокрифан (књига).

Beező, fn. махуна, мехуна. — ke, fn. мехуница. — s, mn. махунаст.

Beezővekel, es. оградити кољем.

Beezü, fn. l. Beező.

Bedagad, k. унасти (очни, отечн).

Bedagaszt, es. замесити, умесити.

Bedény, l. Bölény.

Bederez, es. посути пњем, понасти (о пњу).

Bedeszkáz, es. патосати, поставити дае-

Bedina, l. Bena. [кама.

Bedisznoóz, es. усвињити, умрљати.

Bédó, mn. хабласт, бедаст; fn. бедак, хаблов.

Bedob, es. 1.) убацити; 2.) разбити: — ták az ablakomat, разбили, полупали ми прозоре.

Bedobál, es. 1.) убацивати; 2.) бацањем разбити; az ablakot — ták, полупали су прозоре.

Bedőf, es. забости, убости.

Bedől, k. 1.) унасти; сурвати се, срушити се, развалити се; 2.) продирати, пробијати; csak úgy dől be a füst, дим све куља унутра.

Bedönt, es. 1.) провалити, пробити; срушити, развалити; 2.) турити, отиснути (у јаму).

Bedörgöl, Bedörzsöl, es. патрти.

Bedug, es. 1.) тутнути, утурити, утурати; 2.) занушити, затиснути, зачепити, занушкати (рупу). — dos, es. утурати, зашивати, ушнушкавати.

Bedugúl, k. зачепити се, запунити се, заштити се, затиснути се.

Beezetez, es. упрћетити.

Beékel, Beékez, es. углавити, заглавити; magát — ni, утиснути се.

Beépít, es. 1.) узидати, заидати, уградити; 2.) запремити зградама.

Beér, A. es. 1.) дотицати, дотезати, досезати; nem éri be a takaró, није му доста дуг бељ; 2.) постићи, достићи; B. k. 1.) допирати, достизати унутра; 2.) етићи, припети; 3.) припетигнути, припетизати; 4.) (val, vel) задовољавати се; — ed azzal? Је л ти то доста?

Beereszkedik, k. 1.) спустити се унутра; 2.) збећи се, збегнути се (платно); 3.) упустити се, упунити се (у ствар).

Beereszt, es. 1.) пустити, пушити унутра; 2.) поквасити, патопити (сушно); 3.) углавити, умерити, удесити, углобити (даке једну уз другу).

Beereszték, fn. заплавак, латица.
 Beeresztő, fn. оснутац, основа (у ткању).
 Beesenkedik, k. искати се унутра.
 Beesik, k. 1.) упасти; 2.) — az eső, про-
 писава.
 Beesett, mn. — szemek, упале очи.
 Beesteledik, Beestvéledik, k. смрковати
 се, хвата се мрак.
 Beeszi (Beenni) (magát) угристи се, ује-
 Beevődik, l. Beeszi. [ети се.
 Befagy, k. замрзнати се, смрзнати се,
 екоцати се, заледити се, стегнути.
 Befal, cs. у један пут метнути у уста,
 укечити; á. é. — atták vele a szót,
 запушили су му уста, ућуткали су га.
 Befalaz, cs. зазидати, уградити, узидати.
 Befátyoloz, cs. покрити, застрти велом.
 Befeeskend, Befeeskendez, cs. покропити,
 попрекати.
 Befed, cs. 1.) покрити, застрти; 2.) за-
 грнути (виноград); 3.) увити, умотати;
 4.) поклопити (лонац).
 Befedelez, cs. склонити под кров, по-
 Befedez, cs. покрити, застрти. [крити.
 Befehérít, cs. превући белим, обелити.
 Befejez cs. завршити, довршити, дочети.
 — és, fn. завршетак, дочетак. — őleg,
 ih. на свршетку, најзад, напокон.
 Befeketít, cs. 1.) нацрнити, навранити;
 2.) оцрнити, опасти, оговорити.
 Befektet, cs. 1.) метнути, положити (дете
 у колевку); 2.) уложити (новац).
 Befelé ih. унутра.
 Befelel, k. (nak, nek), отправити грубим
 одговором, насадити кога.
 Befelhősödik, l. Befellegzik.
 Befelhöz, Befellegez, cs. покрити обла-
 цима.
 Befellegzik, k. наоблачити се; (szój.) azt
 sem mondta, befellegzett, оде, а не
 рече ни беле; збоде па оде.
 Befen, cs. умазати.
 Befenekel, cs. заднити, метнути дно.
 Befér, k. имати места, моћи стати; —
 -e? хоће ли стати унутра?
 Beférkezik, k. увући се, ушунјати се.
 Befeszít, cs. утискивати, утиснути.
 Befészkél, vh. — i magát, Befészkélődik,
 угнездити се, утиснути се, улећи се.
 Befi, fn. наертало, наметник, који често
 долази у походе.
 Befirkál, cs. измрчити, помрчити.
 Befizet, cs. 1.) уплатити; 2.) á. é. —
 tek neki, пресело му је.

Befog, cs. 1.) ухватити, уловити, уке-
 бати; 2.) упрегнути, ухватити (коње);
 3.) запунити (јаму руком); fogd be a
 szadat! језик за зубе! једну мање! vki
 szemét — ni, заклонити очи; 4.) (ra,
 re) a gyermeket a tanulásra — ni, при-
 тегнути дете да учи; 5.) запремати,
 заузимати, запремити, заузети; mennyi
 tért fog be? колико места запрема?
 Befogad, cs. 1.) примати, примити на
 конак; — ni a menekülőt, склонити,
 примити бегунца; 2.) примити у себе,
 имати места; — e annyi embert a mi
 termünk? хоће ли моћи стати толико
 људи у нашу дворану? 3.) узети у
 службу; inasnak, szolgának — ni, при-
 мити за шегрта, слугу... 4.) á. é. vki
 szavát — ni, примити чији савет.
 Befogadás, fn. 1.) примање; 2.) примање
 на конак.
 Befogás, fn. 1.) ухапшење; 2.) прѣзање.
 Befogat, cs. 1.) дати затворити, ухапси-
 ти; 2.) дати упрезати, упрећи.
 Befogdos, cs. похватати; позатварати.
 Befoglal, cs. 1.) уоквирити, опасати,
 опточити; 2.) обухватити, обухватати;
 3.) урачунати, ухесапити; a költségek
 — várk, трошкови су урачунани.
 Befogó, Befogóoldal, fn. катета.
 Befojt, cs. 1. удавити, угушити у чему;
 2.) упригати; — ott marhahús, упри-
 гана говедина.
 Befold, Befoldoz, Befoltoz, cs. закринити
 прикринити.
 Befoly, k. 1.) утицати, тећи унутра,
 утећи; sok pénz folyt be, утекло је
 много новаца; 2.) утицати, имати маха.
 Befolyás, fn. утицај; — sal lenni v. — t
 gyakorolni vkire, утицати, имати ути-
 цаја на кога; nagy — ú, који много
 Befolyásol, cs. утицати на кога. [може.
 Befon, cs. 1.) уплести, уплетати (коцу);
 уткати, запреести, уеновати; — ni
 magát, заплести се; 2.) á. é. уловити,
 ухватити у мрежу, заплести.
 Befordít, cs. 1.) уваћати, окренути у-
 нутра буре; 2.) преокренути (суко
 на наличје); 3.) угурати, утурати (у
 јаму); 4.) навратити (кога да сврне),
 Befordúl, k. 1.) накрнути се унутра; 2.)
 навалити се, срушити се унутра; 3.)
 (vkihez), свратити, сврнути.
 Beforr, k. ерасти се, зарасти; (pb.) eb-
 csont —, на пцу рана, на пцу п зараста.

Beforrad, l. Beforr.

Beforraszt, es. 1.) залити оловом; 2.) залечити (рану).

Befő, k. укувати се, уврити.

Befőd, Befődöz, l. Befed, Befedez.

Befőtt, fn. укувано воће.

Befőz, es. укувати — ött, fn. укувано воће, слатко.

Befű, Befűj, es. 1.) духати унутра; 2.) завејати, задухати; 3.) напранити.

Befűr, es. убушити, забушити; vh. — ja magát, 1.) забости се, заденути се; a golyó — ta magát, кугла се зарила; 2.) увући се, утрпати се.

Befurakodik, Befurakozik, k. утрпавати се, l. Befűrja magát.

Befűt, A. es. 1.) претрчати, трком прећи; 2.) обрасти; B. k. утрчати. — os, — osgál, es. трком прејурити.

Befuttat, es. 1.) дати да утрчи; 2.) дати да посукне (етакло); ezüsttel, arannyal — ni, посребрити, позлатити.

Befül, Befülík, k. упарити се, ужећи се; утрејати се (соба).

Befüstöl, es. надимити, накадити. — ödik, k. надимити се, накадити се. — ög, k. задимити се, напунити се дима.

Befüstösít, es. задимити, надимити.

Befüstösödik, k. надимити се.

Befűszerez, es. зачинити (зачином).

Befűt, es. наложити, утрејати; (szój.) — ök én neki, даћу ја њему ветра; запражићу ја њему чорбу.

Befűtyöl, k. дувати, звиждати унутра; (szój.) — ök én neked, даћу ја теби ветра; запражићу ја теби чорбу.

Befűvesít, es. дати да обрасте трава.

Befűvesül, k. обрасти травом.

Befűvez, es. напунити траве.

Befűz, es. уденути, удевати, прикопчати.

Begazol, es. наћубрити, нацрвољчити.

Bég, Béget, k. мечати, блекати, блејати (теле, јагње). — és, fn. мека, мечање.

Begombol, es. закончати, скопчати. — kozik, k. закончати се, укопчати се.

Begöngyöl, es. умотати, увити. — get, es. умотавати, увијати.

Begörbít, es. савити (унутра), извити.

Begörbül, k. извити се, савити се (уну-

Begre, l. Bögge. [тра.

Begy, fn. 1.) гуша, вољка, воља, воље (у тица); 2.) стомак, желудац; teli hányni, szedni, tölni a — et, напунити трбух, набацати се, набокати се, на-

ждерати се; (szój.) — ibe szedni v. venni vmit, утубити, утувити (ради освете даном приликом); — iben van, утубио, добро се есћа (увреде).

Begyakorol, es. увежбати.

Begyalogol, es. пропешачити, пешке прећи; k. ући пешке куд.

Begyek, fn. трбух (каког суда, бурета). — es, mn. трбунаст, бунаст (суд).

Begyepel, Begyepesít, es. побусати, побушавати.

Begyepesedik, Begyepesül, k. обрасти бусеном.

Begyepesít, es. побусати, побушавати.

Begyepül, Begyepüz, es. оградити живим плотом или живом обалом.

Begyés, mn. 1.) гушат, с великом вољком; 2.) трбушат; 3.) прсат; 4.) охол, поносит, напет. — en, ih. круто, охолло. — kedés, fn. надимање, печење, кочење. — kedik, k. печити се, кочити се. — ség, fn. охолост.

Begyeszkedik, l. Begyeskedik.

Begyke, l. Hegyke.

Begyógyít, es. залечити, извидати.

Begyógyul, k. залечити се, зарастати.

Begyökerezik, k. укоренити се, ухватити корена.

Begyúr, es. умесити, замесити, измесити.

Begyűjt, es. сакупити, накупити; пожети.

Begyül, k. 1.) утећи, накупити се, ући; — t-e sok pénz? је-ли ушло колико новаца? 2.) скупити се, искупити се.

Begyülekezik, k. скупљати се.

Beh! isz. ала! — jó!... ала је добар! баш је добар!

Behajgál, Behajigál, es. 1.) бацати унутра; 2.) полупати (прозоре).

Behajít, es. 1.) бацити унутра; 2.) разбити, разлупати (прозоре).

Behajlik, Behajol, k. свијати се, савити се унутра; извити се; behajló szeg, шупаљ кут.

Behajóz, es. пребродити, препловити, прећи бродом; k. улећи, улести.

Behajt, A. es. 1.) утерати, угнати; 2.) истерати, нацлатити (дуг, порез); 3.) савити унутра; пресавити (лист у књизи); удубити (котао); 4.) затворити (прозор); 5.) увити, умотати; B. k. утерати; hajts be! терај унутра!

Behajtás, fn. 1.) угањање, утеривање; 2.) утеривање (дуга); 3.) пресавитак.

Behajthatlan, mn. неистерив (дуг).

Behajtható, mn. наплатив, што се може
пестерати (дуг).
Behálóz, es. 1.) преплести мрежом; 2.)
заплести, ухватити у вигове.
Behamvaz, es. посути пенелом.
Behanesikol, es. измргњити, обележи-
ти антама.
Behány, es. 1.) бацати, бацити унутра;
2.) засути, заенпати; заринути, за-
рити, заронити; 3.) бацати се на кога
(блатом); 4.) метнути хлеб у нећ.
Beharangoz, es. 1. сазивати, сазвати зво-
ном; 2.) објавити, растелалити (пред-
узме). — ó, fn. сазивање (звоном).
Beharap, es. és k. загрпети, угриети.
Behártásodik, Behártázik, k. превући
се кожом, кором.
Behat, k. 1.) продирати, продрети; 2.)
имати маха, утицати.
Beható, mn. 1. што продире, што про-
ниче; 2.) озбиљан, својски. — an, —
lag, ih. живо, својски, озбиљно.
Behatol, k. продрети, пробити се у...
Behavaz, es. завејати (снегом). — ik, k.
пробија снег, пада снег унутра.
Beházásodik, k. оженити се на ући жени
у кућу, призетити се, придомазе-
тити се.
Behazndik, k. лагањем се провући, увући.
Beheged, k. зарасти (рана), замладити се.
Behegedül, k. — tek neki, насадили су
га, намајеторили су га.
Behegeszt, es. залечити (рану).
Behegyez, l. Betetöz.
Behéjasúl, k. хвата се кора, зарашћује.
Behidor, es. скупити, пекунити; — t nép,
с брда с дола скупљен народ.
Behímez, es. увести, извести.
Behínt, es. покронити, посути.
Behívás, fn. сазив.
Behízeleg, k., Behízelkedi mágát, улаги-
вати се, удворавати се, удворити се.
Behomokosodik, k. засути се песком.
Behomokoz, es. посути песком.
Behord, es. 1.) унети, уносити; увести,
увозити, свести (храну); 2.) засути
блатом (река).
Behorpad, k. угнути се, упасти, утолећи.
— óz, k. угнивати се, утолегати.
Behorpaszt, es. утиснути, угнути.
Behoz, es. 1.) унети, увести, уносити;
á. é. egy idegen szokást — ni, унети
туђ обичај, уобичајити што туђе; 2.)
доносити, одбацивати (прихода).

Behozás, Behozatal, fn. 1.) увоз, унос;
2.) a törvény — a, постављање, уво-
ђење закона.
Behugyoz, es. умокрити. — ik, k. умо-
крити се.
Behúny, es. затворити, склопити; — t
szemmel, жмурехе; szemét sem hún-
ta be, ни ока није свео, није ни тре-
нуо, није ока на око метнуо.
Behurkolódik, k. ухватити се, уловити
се (у замку).
Behúz, es. 1.) увлачити, увући; 2.) пре-
свлачити, пресвући (јастук); 3.) за-
творити, спустити, склопити (завесе);
4.) извући, згринути (добит).
Behúzódik, k. ући (у место какво) с
Behűt, es. ухладити. [војском].
Beidéz, es. дозвати (пред суд).
Beigazít, es. 1.) управити, удеити у-
нутра; 2.) упутити унутра.
Beigazodik, k. наћи се, разабрати се,
ориентовати се.
Beigtat, Beiktat, es. 1.) уметнути; 2.)
увести (у знање), уписати, увести,
протоколирати; 3.) интерполирати; у-
метнути (у математ.); 4.) l. Besoroz.
Beill (Beillani), k. нимкнути; клиснути
унутра.
Beillik, k. 1.) бити прикладан, удеан,
приликовати, пристајати; 2.) (nak,
nek) бити за што (способан); katoná-
nak beillenék, био би добар за вој-
ника; beillenék cigányanak, senki sem
mondhatná, hogy nem az, могао би се
издавати за циганина, не би нико
рекао да није.
Beilleszt, Beillet, es. умерити, прилагодити.
Beír, es. 1.) уписати, убележити; 2.)
ненеати (књижицу). — ás, fn. уписе.
— at, es. дати уписати. — atkozik,
k. уписати се, убележити се. — kál,
es. пишати, издржати.
Beismer, j. Elismer, Megismer.
Beiszapodik, k. засути се глибом.
Beiszapol, es. засути глибом, блатом.
Beiszik, es. 1.) пропити, попити, про-
бекријати; beinná a Krisztus köntösét
is, попио би покров са матере божје;
2.) упијати (земља).
Beivás, fn. упијање.
Bejár, k. 1.) ићи унутра, одлазити куд;
es. 1.) пропутовати; — ta Tolnát, Ba-
ranját, прошао се света; 2.) походити,
полазити, облазити.

Bejárás, fn. 1.) улазак, улаз; улажење; 2.) одлажење куд, приступ.

Bejárati, fn. улаз. — os, mn. који куд одлази; — os vagyok nálok, одлазим к њима.

Bejáró, fn. 1.) нов занатлија (у еснафима); 2.) позивач на сировод. 1. Hattjelentő.

Bejáró, Bejáróhely, l. Bejárás.

Bejárós, l. Bejáratos.

Bejegesedik, Bejegesül, k. заледити се.

Bejegesít, es. заледити, заледжавати.

Bejegyez, es. убележити, уписати.

Bejelent, es. 1.) пријавити, пријављивати; 2.) потказати. — és, fn. пријављивач, потказач.

Bejő, Bejön, k. ући; á. é. mennyi pénz jött be? колико је новца утекло?

Bejövet, ih. улажећи; fn. l. Bejövétel.

Bejövétel, fn. улажење, улазак.

Bék, l. Béke.

Béka, fn. жаба; barna v. katona —, мрка, травека жаба; leveli —, зелена жаба; zöld v. keeske —, крекетуша; tüzes —, огњена жаба; varas —, крастава жаба, губавица; tekenős —, корињача; (szójj.) bánja — a deret, сећа се; коме је чела за клобуком; lesz még a békára dér, доћи ће и на неа мраз; neki fűjja magát, mint a poczokos —, напео се као жаба; падуо се као уш; напео се као свечарски лонац уз ватру; (pb.) ha a fő kizárad, magától is kiugrik a —, невоља сваком човека научи; 2.) вилица на копити коњској; 3.) нека (коњска) болест.

Béka-ágra, fn. барекни јечам. — ezenk, fn. мрмољак, пуноглавац. — egérharcz, fn. рат мишева са жабама. — fi, fn. мрмољак, пуноглавац. — fű, fn. нека трава што жеже. — gyík, fn. неки гуштер. — hal, fn. морска жаба, морски ђаво. — héj, l. Békeknő. — ivadék, fn. жабљак, жабља јаја.

Bekakál, es. показити.

Béka-kalán, fn. 1.) водена боквица; 2.) шкољка, коританце од шкољке. — kavics, — kövecs, fn. шљунак. — len, fn. рожац (биљ.). — lenese, fn. сочивница; l. Kőtekdik. [вица.

Békanyál, fn. 1.) жабљак, жабља јаја; 2.) сочивница; 3.) свила што лети у јесен, l. Ökörnyál.

Bekanyarodik, k. смотати, савити у...

Bekar, A. es. 1.) заланити, укочити; 2.) прогутати, прождрети; 3.) a pénz — ni, добити патраг новац; B. k. 1.) vholá — ni, навикнути се куд, често одлазити куд; 2.) jól — ott, добро је ухватно, наевирао се, надућкао се.

Bekapál, es. окопати, покопати (виноград). — ás, fn. покопица.

Bekapar, es. загрнути, загртати, зачепити.

Bekapat, es. 1.) потхранити, мало нахранити (коње у путу); 2.) опити.

Bekapesol, es. скопчати, прицепљати.

Béka-porond, Béka-poronty, fn. жабић, пуноглавац. — rotyu, fn. сочивница. — rák, fn. нека коњска болест на копити.

Bekarezol, es. урезати, угрепети.

Békarokka, fn. коњски реп (трава уз

Bekaróz, es. оградити коњем. [реку).

Bekárpító, es. потапетати.

Békás, mn. пун жаба, жабовит; — tó, fn. жабљак, жабљак.

Béka-selyem, fn. неуражена, груба свила. — só, fn. неки шљунак.

Békász, fn. који хвата жабе, жабар; k. хватати жабе.

Békaszemfű, fn. мишје ухо (трава).

Béka-szőllő, fn. тарчужак. — teknő, fn. шкољка, коританце. — tojás, fn. жабља јаја, жабљак. — var, fn. паук (коњска болест на копити.) — virág, fn. 1.) жабокрек; 2.) l. Holgyomál.

Békáz, k. јести жабе.

Béke, fn. мир; hagyj békét nekem! махни ме се! дај ми мира! békét jární, преговарати о миру; — poraira v. békével nyugodjanak hamvái! мир пенелу пегову!; megzavarni a békét, нарушити мир; (szójj.) jobb egy — száz hadnál, бољи је залогaj суха хлеба с миром, него пуна кола поклане стокe са свањом.

Béke-ajánlat, fn. понуда мира. — alkú, — alkudozás fn. преговори о миру. — angyal, fn. анђео мира. — bíró, fn. примирни, умирни судија.

Bekebelez, Bekeblez, es. саставити уједно, удружити, присајединити, спојити.

Béke-bontás, fn. нарушење мира. — bontó, fn. és mn. који нарушава мир, руши мир. — bontolág, ih. нарушавајући мир. — bot, fn. гласничка палица. — czikkely, fn. чланак мира.

Bekecz, l. Bekes.

Béke-előzmények, fn. прелиминарије мира. — eszköző, fn. миротворац, мироков. — feltétel, fn. услов мира.

Bekeg, l. Mekeg.

Béke-háborító, fn. és mn. што нарушава мир, рушимир. — hír, fn. глас о миру. — hírmondó, fn. гласник мира. — idő, fn. мир, време мира. — javaslatok, fn. предлози за мир. — jobb, fn. десница у знак мира.

Béke-kötés, fn. подвезивање мира. — kötő, fn. подвезивач мира. — közbenjáró, fn. посредник мира. — láb, fn. стање мира; — lábon állni vkivel, живети с киме у миру.

Békél, k. измирити се, помирити се. — és, fn. измирење, измира.

Bekelepezzél, cs. ухватити у вигове или Bekelet, fn. јесен. [клопку.

Békelevél, fn. писмено о миру.

Békélhetetlen, mn. непомирљив.

Békélik, l. Békél.

Békéltet, cs. мирити, измирити, помирити. — ő, fn. измиритељ, мироков.

Békén, ih. у миру, мирно; — lenni v. maradni, мировати; — tűrni, трпљиво сносити; — várakozni, мирно, стрпљиво чекати; — nyugodjnak hamvai, мир пепелу његову! — maradj! мируј!

Beken, cs. 1.) замазати, премазати; 2.) умазати; kenőccsel — ni, помазати; festékekkel — ni, намазати.

Bekendőz, cs. 1.) увити у мараму; 2.) намазати, набелиити, наруменити.

Bekeneget, cs. намацкарити.

Béke-oklevél, Béke-okmány, fn. исправа о миру. — páleza, fn. палица мира. — pohár, fn. чаша измирења. — pont, fn. тачка, чланак мира.

Békéredzik, Bekéredzkezik, k. искати се унутра.

Bekerget, cs. утерати, угонити, увцјати.

Bekerít, cs. 1.) околити (н. пр. непријатеља); 2.) оградити, опасати (врт).

Békerontó, fn. нарушитељ мира, рушимир, свађалица.

Bekertel, cs. оградити.

Bekerül, k. 1.) допасти, доћи унутра; 2.) утећи, ући (новац); 3.) ући стрампутицом; cs. обићи, обилазити.

Bekes, fn. ћурдија.

Békes, Békés, mn. погодан, миран; — úton, мирним путем или начином.

Békeség, fn. 1.) мирноћа, мир; 2.) време мира. — es, mn. кротак, мирац.

Békesértés, fn. повреда мира.

Bekesgallér, fn. јака (од ћурдије).

Bekesköpunyeg, fn. бунда.

Békésvármegye, fn. бекешка жупанија.

Béke-szegés, fn. нарушење мира. — szeretet, fn. мирољубивост. — szerető, mn. мирољубив. — szerzés, fn. миротворство.

Békétlen, Békétlen, mn. немиран, незадовољан. — kedik, k. немировати, бити незадовољан, немиран. — ség, fn. незадовољство, нестрпљивост. — ül, ih. немирно; незадовољно.

Béke-törés, fn. нарушење мира. — törő, fn. és mn. нарушитељ мира; што нарушава мир. — tűrés, fn. стрпљивост, трпљивост, трпеж; legyen egy kis — tűréssel, стрпите се малко. — tűrő, mn. стрпљив, трпљив, трпен. — tűrőség, fn. трпљивост, трпење, трпеж.

Békével, ih. мирно, спокојно, задовољно; legyetek —! будите спокојни! — járni, ih. мирно својим путем; — tűrni v. viselni, мирно сносити.

Bekever, cs. 1.) умешати, помешати; 2.) укажати; sárral — ni, упрекати, ублаћавити; 3.) á. é. уплести.

Bekeveredik, k. 1.) умешати се; 2.) уплести се; 3.) запасти; увалити се.

Béke-zászló, fn. застава мира. — zavaró, fn. нарушилац мира.

Bekezd, k. 1.) почети из почетка; 2.) започети, латити се, подухватити се.

Bekezdés, fn. зачетак, нов одсек, нова врста, зачело, алинеја.

Bekilíncsel, cs. затворити резом.

Bekisér, cs. отпратити, опремити у бутурницу.

Békít, cs. мирити. — és, fn. мирење, измира. — hetlen, cs. непомирљив. — hetlenség, fn. непомирљивост.

Bekiván, cs. искати, тражити (неплаћен дуг). — kozik, k. желети, искати се унутра.

Bekken, Bekkenő, l. Bökken, Bökkenő.

Békló, Békó, fn. 1.) путо, шклоце, бучагија; 2.) гвожђе, оков, спидир, — ba vetni, оковати, спутати.

Bekőborol, cs. пролутати, протумарати.

Bekoczog, Bekoczogat, Bekorog, k. закуцати, куцнути на вратих; cs. иступати, излупати.

Békól, es. снутати, оковати.
 Bekorogat, Bekorogtat, k. закуцати на вратих; es. иступати, излупати.
 Bekoresolyáz, es. спустити бурад у по-
 друм.
 Bekorlátoz, es. опасати плотом, оградити.
 Bekorpáz, es. посути мекіямама.
 Bekortyant, es. слити, сјурити у грло.
 Békós, mn. окован, снутан.
 Bekónályog, es. промутити, пролутати.
 Békóvas, fn. нуто, оков, енцир.
 Bekovászol, es. 1.) укиселити, зачинити
 с квасом; 2.) дебело намазати боје.
 Bekovászoz, es. укиселити, зачинити с
 квасом.
 Békóz, es. снутати, оковати. —atlan,
 mn. несанутан, неокован.
 Bekődösödik, k. замаглити се.
 Beköltözik, Beköltözködik, k. уселити
 се, усељавати се.
 Bekör, es. напљувати, уплјувати.
 Bekörpent, k. поднапити се, нацвркати
 Beköröz, es. заокружити. [се.
 Beköszön, k. 1.) поздравити кроз про-
 зор; 2.) доћи ка коме, наћи се код
 кога; 3.) á. é. a tél — t, настала је
 зима, зазимло се.
 Beköszönt, k. 1.) ући унутра поздрав-
 љајући; 2.) поздрављати кроз прозор;
 3.) á. é. — öft a tél, наступила је
 зима; az új hivatalnok holnap köszönt
 be, нови званичник сутра ће отпо-
 чети звање; — ő beszéd, приступна
 беседа, прво предавање.
 Beköt, es. 1.) евезати, завезати, увеза-
 ти; 2.) повезати, увезати, укоричити
 (књигу); 3.) завити, привезати (рану);
 4.) везати марвинче у стају; 5.) за-
 вити се, запрести се (свилена буба).
 Bekötés, fn. 1.) свезивање; 2.) завој
 (ране); 3.) повез, увез (књиге).
 Bekötetlen, mn. 1.) непривезан, незави-
 жен (рана); 2.) неувезан (књига).
 Bekötöz, es. 1.) увезивати, завезивати;
 2.) привезивати (марвинче); 3.) зави-
 јати (рану); свезивати, умотавати.
 Bekövetel, es. потраживати (дуг).
 Bekövetkezik, k. настајати, настати.
 Bekukkan, Bekukkant, k. завирити, за-
 вирнути унутра.
 Bekukucsál, k. завиривати, завиркивати.
 Bekúm, Bekún, es. скупити, стиснути;
 — ni a kezét, стиснути пeсницy.
 Békül, k. мирити се.

Beküld, es. припослати. — ő, fn. по-
 шилач. — őz, es. шилати, елати.
 Békülékeny, mn. помирљив, кротак. —
 ség, fn. кротоет, помирљивост.
 Békület, fn. измирење, измира.
 Békültet, es. измирити, помирити.
 Bel, fn. унутрашњост; mn. унутрашњи,
 унутарњи; домаћи.
 Bél, fn. 1.) црево, дроб, утроба; tekervé-
 nyes v. horgas —, вито, сукано црево,
 виталце; fodros —, марамица, опор-
 њак; öreg —, трећи стомак у прежи-
 вара, књига; tejés —, сириште, чет-
 врти стомак у преживара; nyom —,
 колачић, пландеш; lejár a bele, непа-
 ла му црева, непао му дроб; nagy
 — ü, алав, поједљив, прождрљив; ka-
 ka — ü, слаба стомака; (szój.) pokol
 a bele, има стомак, могао би и шу-
 негле јести; 2.) језгра, језгарица (од
 воћа); 3.) ередина (од хлеба); 4.) срце
 (од лубенице); 5.) стењак, свештило,
 фитиљ; 6.) срж (у дрвета).
 Béla, fn. Бела, Адалберт, Војчех.
 Béládi, mn. слаба вида.
 Belát, A. k. унутра гледати; á. é. — a
 jövődőbe, прозире будућност; B. es.
 1.) прегледати, промотрити; 2.) уви-
 дети, увиђати.
 Belátás, fn. 1.) увиђавност; mély — ú,
 увиђаван, разборит; 2.) увиђање, раз-
 Beláthatlan, mn. непрегледан. [бог.
 Belátó, mn. увиђаван.
 Belátogat, k. одлазити коме у походе.
 Bel-baj, fn. унутрашња боља, изнутрица.
 — bees, fn. унутрашња вредност.
 Belbel, k. бајити, бујити. — tet, es. у-
 спављивати дете невајући „буји-баји“.
 Bél-bendő, fn. марамица око црева. —
 bontás, fn. калање, паране. — esat-
 torna, fn. 1.) једњак; 2.) (у биља)
 срчница. — ese, fn. вијуга на мозгу.
 — eséve, fn. тикачка цев. — esorva,
 fn. гад из утробе. — eső, fn. 1.) прев-
 ни канал; 2.) срчница (у биља). —
 deszka, fn. збој (на плугу), табан.
 Bele, Belé, ih. унутра; mn. од, због...
 Bele-agg, k. 1.) остарети; 2.) укоренити се.
 Beleakad, k. 1.) запети о што, заква-
 чити се; — t a ruhám a szegbe, за-
 пeда ми хаљина за ексер; 2.) напћи
 на што; 3.) ухватити се у коштац,
 свадити се; 4.) a jó taplóba könnyen
 — a tűz, добра труд лако се упали.

Beleakaszt, es. обесити о што.
 Beleárt, es. — ја magát, начати се у...
 Beleándorodik, k. одати се нижу.
 Beleavat, es. — ја magát, Beleavatkodik, k. мешати се у што.
 Belebbez, es. нитерирати, заточити.
 Beleboesátkozik, k. упуштати се у што.
 Belebojtorkodik, k. тражити задевице.
 Belebolondúl, k. заљубити се у што, по-
 лудети за чим.
 Belebotlik, k. 1.) ући батрајући се; 2.)
 патрати, набасати; 3.) belebotlott a
 szemem, случајно ми запе око за њ.
 Beleböszül, k. бити киван; бити пши-
 ман, попашан, лудовати за чим.
 Belebukik, k. 1.) упасти; 2.) пропасти,
 банкротирати.
 Beleévez, es. опасати летвама.
 Beleczk, fn. грозд.
 Beleegyezik, k. слагати се, сложити се,
 пристати, пристајати; nem egyezhetem
 bele, не могу пристати на то.
 Beleegyedik, k. 1.) допасти, упасти ун-
 тра; 2.) мешати се, трпати се у што.
 Beleépít, es. узидати; утрошити у зграду.
 Beleereszt, es. 1.) пустити унутра; 2.)
 уметнути (парче у хаљину).
 Beleért, es. подразумевати, урачувати,
 урачунавати.
 Beletárad, k. уморити се, утрудити се,
 суетати у чему; — там a munkába,
 клонуо сам радећи.
 Beletér, k. стати, имати места.
 Belefog, k. 1.) почети што, латити се,
 подухватити се чега; 2.) упрећи, у-
 прегнути, ухватити (коње); 3.) запо-
 дети, заметнути, заврнути кавгу.
 Belefogódzik, k. ухватити се за што.
 Belefőjt, es. удавити (у води).
 Belefokoz, es. удецути, удевати (у иглу).
 Belefű, k. 1.) дувати, духати унутра; 2.)
 убрисати се, усекнути се, изркнути се.
 Belehal, k. 1.) умрети од чега; — t a
 munkába, ући се радећи; умре, а не
 доврши што поче; 2.) — t a vízbe,
 Beleharap, k. загрнети. [удавио се.
 Belehel, es. уднеати, удахнути.
 Beleillik, k. приликовати, пристајати уз.
 Belejegyez, es. убележити, уписати.
 Belejő, Belejön, k. доћи унутра; (szój.)
 belejött, mint Pilátus a Credóba, ушао
 унутра, као Пилат у „вјерују“.
 Belekar, k. 1.) започети што; 2.) ма-
 шати се унутра; 3.) заврнути кавгу.

Belekapaszkodik, k. укебати се, ухва-
 тити се за што.
 Belekerül, k. 1.) доспети унутра, упасти;
 (szój.) — t mint Pilátus a Credóba, у-
 шао унутра, као Пилат у „вјерују“;
 2.) етајати, конитати; — t vagy száz
 forintomba, стало ме је на сто форин-
 ти; 3.) минути, проћи; — hat nap,
 míg... треба шест дана, да...
 Belekeveredik, k. уменати се, запасти у
 Belekezd, k. започети, започињати. [што.
 Belekottyan, k. упадати, упасти у реч;
 ne kottyanj bele mindenbe, не трпај
 се, не бркљај се у свашта.
 Beleköt, A. es. везати у што, увезати;
 2.) унлести (име у марању); 3.) додати
 као услов; (szój.) az életemet kötöm
 belé, мећем главу, залакем живот; B.
 k. задесити кавгу.
 Belekötekedik, Belekötelkedik, k. заподе-
 вати кавгу.
 Bélel, es. 1.) поставити, постављати,
 метати поставу; 2.) оплатити, под-
 уплатити, оплаћивати (врата).
 Belelovagol, k. ујახати; — ја magát, за-
 трчати се у...
 Belemarkol, k. заграбити.
 Belemegy, Belemen, (Belemenni), k. 1.)
 ући, улазити; 2.) стати, имати места;
 nem mén bele, не може да етانه.
 Belemerül, k. 1.) заронити, загњурити
 се; 2.) задубити се, својекн се одати.
 Belénd, Beléndek, fn. татула, бикови;
 töléséres —, буника. — es, mn. од та-
 туле; á. é. луцкаст, сулуд.
 Beléndmag, fn. семе од бунике; (szój.)
 — ot evett, изгубио је памет.
 Belény, fn. тип (животиња).
 Belenyugszik (Belenyugodni), k. приста-
 јати на што; задовољавати се чим;
 belenyugszom abba, право ми је.
 Beleokik, Beleokúl, k. опаметити се.
 Beleöl, es. 1.) á. é. утрошити, саранити;
 — te minden pénzét a házba, сав но-
 вац је у кућу саранио; 2.) á. é. ma-
 gát — ni, удавити се; сатарити се.
 Beleöszül, k. оседети у чему.
 Belép, k. 1.) ући; 2.) á. é. — ett a hiva-
 talba, примио је звање; — ett a szol-
 gálatba, стао је у службу; — ett a fér-
 fi korba, стао је на снагу.
 Belép, es. затворити, покрити.
 Belépti-díj, fn. плата за улаз. — jegy,
 fn. улазница.

Belérágad, A. k. 1.) причмити се, прилениити се, прионутти за што; 2.) ухватити се за што, чврето се држати чега. B. es. увући.

Beléromlik, k. поизварити се од...

Belerozdásodik, k. зарђати, зарђати се.

Belérő, fn. унутрашња снага.

Belérőgzik, k. укоренити се, огрезнути.

Belérték, fn. унутрашња вредност.

Belérugtat, k. 1.) екочити, затрчати се унутра (п. пр. у воду); 2.) а. е. упасти у реч.

Beles, mn. језгровит, једар, од језгре; — kenyér, средина (од хлеба).

Béles, fn. гибаница; tűrős —, гибаница са сиром, гујвача, гујвара; káposztás —, купусара; tök —, бундевара.

Bélés, l. Béllés.

Belesbelül, Belesleg, ih. изнутра.

Belesül, k. 1.) запечити се, загорети, испекти се; 2.) а. е. — t a beszédbe, запео у говору; 3.) дабансати се, оканити се; — t abba, није успео.

Beleszakad, k. 1.) ерушити се, сурвати се, развалити се; 2.) откинути се (при извлачењу), закрхати се; 3.) претргнути се, утргнути се, струнити се, прекинути се, штетити се.

Beleszámilál, es. урачувати, убројити.

Beleszeret, Beleszerelmestdik, k. заљубити се, загледи се.

Beleszokik, k. привикнути се, навикнути се, обикнути.

Beleszól, k. упадати у реч; nekem is van — óm a dologba, и ја имам ту што да рекнем.

Beletalál, k. погодити унутра; а. е. упути се у што; vh. — ja magát, уме се наћи.

Beletanúl, k. научити се, увежбати се.

Beletelik, k. проћи, минути, протећи; nem telt bele két hét, és már... није прошло ни две недеље, а већ...

Beletörlik, k. закрхати се; (szó.) kemény dió az, — a fogad, тврд је то орах, поломићеш зубе; нећеш успети; beletört a kése, закрхао му се нож.

Beletud, es. ухесаити, уписати.

Belelm, k. сит бити чега; — tam, дотештао ми је, догрдило ми је, додијало ми је, досадило ми је.

Beleüt, es. укуцати, закуцати, усадити. — közik, — ödik, k. ударити се, запети о што.

Belevág, A. es. 1.) засећи, ударити у што; 2.) турнути унутра; B. k. а. е. 1.) запливати, упусти се у посао; 2.) — ni a beszédbe, упасти у реч.

Belever, es. 1.) закуцати, укуцати, забити; 2.) усадити, улити у главу.

Belevesz (Belevenni), es. — i magát, улећи се; a moly belevette magát a ruhába, укуцао се мољак у хаћину.

Belevesz (Beleveszni), k. 1.) пропасти, страдати; изгубити се у чему; — ett a vízbe, удавио се; 2.) завргнути, заметнути кавгу.

Beleveszt, k. изгубити, штетовати, стра-
Belezná, fn. грешка у ткању. [дати.

Beleznás, mn. пуи грешака (о платну).

Bélfa, fn. плетница (на плугу).

Bélfájás, Bélfájdalom, fn, бол у цревних,
издат, наступ, струна.

Bélfájó, mn. кога боле црева.

Belfal, fn. унутрашњи зид.

Bélfal, fn. потпорни зид.

Bélféreg, fn. црева глста, гујавица.

Bélfodor, fn. марамица, краћица, оморњак.

Bélfonál, fn. потка, поутка, поучица (у ткача). — eséve, fn. цев за поучице.

Belforgalom, fn. промет у земљи.

Belföld, fn. унутрашњост, домовина. — i, mn. és fn. домаћи, отачанствени, унутрашњи; отачанственик, доморо-
Belga, mn. мунав, мутав. [дан.

Belga, fn. Белгијанац. — ország, fn. Белгија.

Belgát, fn. 1.) унутрашња долма; 2.) опкол, брашк (у рату).

Bélgiliszta, l. Bélféreg.

Belgium, fn. Белгија.

Bélgöres, fn. вија, наступ, завијање, коллика; keleti —, колера.

Bélgyladás, fn. запаљење црева.

Belháború, fn. унутрашњи рат.

Belhám, fn. слузна покожица.

Belhang, fn. глас у средини речи.

Bél-hányás, fn. мизерера. — hártya, fn. марамица на цревних. — héj, fn. бељ, бељка, бакуља. — húr, fn. жица од црева. — hurka, fn. велико, задње црево, дубура, чмар.

Beligazgatás, fn. унутрашња управа.

Belinger, l. Ösztön.

Belisztez, es. убрнавити; посути браш-
Beljebb, ih. већма унутра, дубље. [пом.

Béljós, Béljósló, fn. који разгледа црева и по том прогнокује, харуснеке.

Béljóslat, fn. гатање по цревима.
 Belkapesolat, fn. унутрашња евеца.
 Bélkerék, fn. велико коло (у машину).
 Bélkorgás, fn. крчање црева.
 Bélkő, fn. камен у бешици.
 Belkör, fn. 1.) унутрашњи круг; 2.) прстен (у дрвету), год.
 Bellejárás, fn. киле, продер.
 Béll, Béllel, cs. 1.) поставити, подуплатити.
 Bellér, fn. кобасичар; марвени трговац.
 Béllés, fn. 1.) постављање, подуплаћивање; 2.) постава, потплата. — fal. 1. Bélfal. — szövét, fn. тканина за поставу. — telen, l. Béletlen.
 Bélet, fn. 1.) постава, подуплата. — len, mn. непостављен, неподуплаћен.
 Bélett, mn. постављен; подуплаћен; 2.) á. é — szájú, дебелих усана; széllel —, a.) ветрогоња; б.) мршоња.
 Bélob, fn. запаћење црева.
 Belmutató, fn. казаљка (у сату).
 Bélnéző, l. Béljós.
 Belnics, fn. белензук.
 Beloesol, cs. попрекати, полисти.
 Bélokadás, fn. мизерера.
 Belombosodik, Belombosúl, k. олистати, улистати, оденути се лишћем.
 Belomboz, cs. покрити лишћем.
 Belor, cs. 1.) укријумчарити, крадом унети; 2.) утутнути, интерполирати. — akodik, — ódzik, — ózik, — ózkodik, k. ушунјати се, уликаати се.
 Belovagol, cs. 1.) проћи јашући, обићи на коњу, прејездити, пројахати; magát — ni, затрчати се у; 2.) ујахати.
 Belől, ih. изнутра: — em, — ed, — e... stb. a.) из мене, из тебе, из њега... б.) од мене, од тебе, од њега; Istenem! mi lesz —ünk! боже, шта ће бити од нас (с нама)! —ről, ih. изнутра.
 Belöte, fn. ендокарциум (у биља).
 Bélpoklos, fn. губав. — ság, l. Bélpokol.
 Bélpokol, fn. губа, проказа.
 Belrész, fn. 1.) унутарњост; 2.) дроб, црева, утроба.
 Bélsérv, fn. продер, киле.
 Bélsipoly, fn. цревна фистула.
 Belső, mn. 1.) унутарњи, унутрашњи, нутарњи; — ember, a.) духовник, свештеник; црквени старатељ; б.) старатељ у већој којој кући; в.) човек изнутра, душа; — rész, l. Belrész; — szolga, кућевни послужитељ; ва-

рошки сазивач; — leány, собарица; — hályog, јасна слепоћа; 2.) — szűkebb; — tanács, ужи савет; 3.) припни, пнтиман, l. Benső.
 Belsőkép, Belsőleg, ih. 1.) изнутра; 2.) l. Bensőleg.
 Belsőtelek, fn. пнтравицланум (добро у селу, у вароши).
 Bélszaggas, fn. завијање, наступ.
 Belsőzakás, fn. кувар.
 Bélszakadás, l. Bélsérv.
 Belsőzél, fn. 1.) доње дрво у штампарији; 2.) унутарња пвица.
 Belsőzerkezet, fn. унутрашњи склоп.
 Belsőzolgá, fn. лични слуга.
 Belsőzög, Belsőzöglet, fn. унутрашњи кут.
 Beltárs, fn. тајни ортак.
 Beltelek, fn. пнтравицланум.
 Bételek, fn. трбух у јелена.
 Belterj, fn. унутарња јачина, пнтензија. — es, — ii, mn. пнтензиван, силан.
 Beltöltés, fn. унутрашња долма.
 Belueskol, cs. упрекати, пеноливати.
 Belugoz, cs. задужити, метнути у цеф.
 Belügy, fn. унутрашња ствар, унутрашњи посао. — ér, j. — miniszter, fn. министар унутрашњих послова; — minisztérium, fn. министарство унутрашњих послова.
 Belül, A. nu. (on, en) у оквиру, у границама; hatáskörömön —, у моме кругу делања; a törvény határain —, у границама, у оквиру закона; B. ih. l. Belől. —ről, ih. изнутра, l. Belőlről.
 Belünnen, l. Belülről.
 Belür, fn. унутрашњи простор.
 Belvázások, fn. l. Gerinczesek.
 Bélvész, fn. сасушивање црева.
 Belvilág, fn. унутрашњи, душевни свет.
 Belvillongás, Belviszály, fn. унутрашњи раздор, немпр у земљи.
 Belvízek, fn. пољске воде, кириш.
 Bély, fn. ерж у (дрвета); ерце (у дубенице); месо (у лимуна).
 Bélyeg, fn. 1.) жиг, знак, белега, биљег; 2.) опекотина, ожеготина, жиг; 3.) жиг (за жигосање); — et sütni vkire, ударити жиг, жигосати; — et ütni vmire, дати обележје каквој ствари.
 Bélyeg-adó, fn. биљеговина, штемпарина. — átlágás, fn. преступ у биљеговини. — bér, fn. штемпарина. — bírság, fn. глоба због биљеговине. — díj, fn. штемпарина.

Bélyeges, mn. 1.) биљегован, штемплюван; 2.) означен жигом, печатом.

Bélyegez, es. 1.) означити, обележити; 2.) биљеговати, штемплювати; 3.) жигосати. — ő, fn. који удара жиг.

Bélyeg-fokozat, fn. скала штемпларине. — hiány, fn. мањкавост биљеге. — hivatal, fn. штемпларско звање. — jövedék, fn. доходак од штемпларине. — köteles, mn. што потпада под штемпларину. — ment, — mentes, mn. слободан од штемпларине. — metsző, fn. штемплар, који реже жигове. — pénz, fn. штемпларина. — tő, fn. кадул (за новце). — vas, fn. жиг, гвојђе за жигосање. — zés, fn. 1.) биљеговање, ударање жига; 2.) обележавање; 3.) жигосање. — zet, fn. обележај. — zett, mn. 1.) означен, обележен; 2.) жигосан, маркиран. — ző, mn. значајан, карактеристичан. — ző (vas), fn. жиг, гвојђе за жигосање.

Belyukad, k. продерати се, добити руну. Belyukaszt, es. пробити, направити руну. Belz, l. Belebhez.

Bemagol, es. набувати (лекцију).

Bemáhház, es. смотати, везати у дењке.

Bemag, es. — ja magát, es. утриети се.

Bemarat, es. дати да (киселина) нагризе.

Bemarkol, A. k. мањити се унутра, пружити руку унутра; B. es. заграбити.

Bemárt, es. умакати, умочити; á. é. magát — aní, бити острижен, оставити вушу, страдати. — ogat, es. умакати.

Bemász, Bemászik, k. 1.) умилети, упузати се, ушћвати се; 2.) adósságha — ni, заглибити се (у дуг).

Bemázol, es. 1.) премазати, премазивати, замазати; 2.) умрљати, умељати.

Bemegy, Bemén (Bemenni), k. 1.) ући, улести, улазити; lóháton —, ујахати; 2.) стати, l. Befér; 3.) a kikötőbe bemenni, улести у пристаниште.

Bemenés, fn. улажење.

Bemenet, fn. 1.) улаз, улазак; 2.) приступ; tilos a —, забрањен је улазак; ih. при уласку. — ár, fn. улазница, плата за улазак. — el, fn. улазак. — jegy, fn. улазница.

Bemer, es. нацрпети, награбити. — ít, es. 1.) нацрпети; 2.) загиурити.

Bemerül, k. 1.) загиурити се; 2.) потонути, утонути; 3.) á. é. задубити се. ezBemesl, es. окречити, обелити.

Bemetsz, es. урезати, усећи.

Bemoeskít, Bemoeskol, es. убрљати, упрљати, укаљати, умазати, умрљати.

Bemoeskolódik. Bemoeskül, k. упрљати се; умрљати се, улопати се (халћину).

Bemohosodik, Bemohosúl, k. зарастати маховином.

Bemond, A. es. 1.) објавити, огласити; 2.) онтужити; 3.) признавати, исказати кривицу. B. k. (nak, nek) избруцити; majd — ok én neki, очитаћу ја њему буквицу.

Bemondó, fn. место за објављивање.

Bemorzsol, es. удробити, умрвити.

Bemutat, es. 1.) представити, приказати; 2.) изнети, показати; 3.) — ni az áldozatot, принети, приносити жртву; 4.) поднети, презентирати (меницу).

Bemutató, fn. 1.) приказ, представљање; 2.) подношење, презентација; elfogadás végett —, fizetés végett —, подношење (менице) на приманье, на исплату.

Bemutató, fn. 1.) приказивач, који представља; 2.) подносиатељ (менице).

Bemutatos, Bemutatott, mn. представљен; коме је поднесена меница, презентат.

Ben, nr. у (на питање где?), a kertben, у врту; ih. унутра.

Bena, tn. Бенедикта. Спасојка, Спаса.

Béna, fn. богаљ, богац; mn. богаљаст, хром, сакат, бангав, кљакав, кљаст.

Benádal, Benádaz, es. покрити треком.

Benádosodik, k. обрасти треком.

Bénaság, fn. кљакавост, сакатост, хромотиња, хромоћа.

Beneze, Bene, tn. l. Benedek.

Beneze, fn. 1.) Бенедиктинац; 2.) зека.

Bendi, fn. крчаг широка грла.

Bendő, fn. 1.) бураг, трбух, трбушина; 2.) листоња, неалтир (трећи желудац у преживара).

Benedek, tn. Бенедикт, Спасоје; — szerzete, бенедиктинеки ред.

Benépesít, es. настанити, населити.

Benéz, k. 1.) гледати, гледнути унутра; 2.) завирути, сврнути на један часак.

Beng, fn. гроздић, гроздак.

Benge, fn. 1.) око (на биљу); 2.) малина; kutya —, насјаковина.

Bengesárga, fn. нека жута боја.

Bengész, l. Böngész.

Bengezöld, fn. нека зелена боја.

Bengyel, es. увијати, умотавати, замо-

тавати. — e, fn. дењак, завежљај, замотуљак, пакет. — it, es. свезивати.
 Beni, Béni, tn. Бенијамин.
 Bénit, es. сакатити, убогаљити.
 Benn, ih. унутра; — em, — ed, — e...
 stb. у мени, у теби, у њему; mi használ
 nod benne, која ти је вајда отуд?
 Bennértett, mn. заједно урачунао.
 Benneteket, mn. вас.
 Bennfoglalt, mn, што се унутра налази;
 заједно урачунао.
 Bennföld, l. Belföld.
 Bennható, (ige), mn. непрелазан глагол.
 Bensusl, k. запети, застати.
 Bensuszlött, mn. урођен; fn. урођеник.
 Bennül, mn. 1.) који седи унутра (нпр.
 у колих); 2.) ушао (око); fn. који воли
 код куће седети, чуваркућа.
 Bennünket, mn. нас.
 Bennvám, fn. ђумрук у земљи.
 Benő, tn. l. Benedek.
 Benő, k. 1.) обрасти, зарастати, урасти;
 (szój.) benőtt a feje lágya, није више
 дете; 2.) зарастати, залечити се.
 Benővés, fn. зарашћивање.
 Benső, mn. 1.) нутарњи, унутрашњи; 2.)
 прени, срдачан. — kére, — kérem, —
 leg, ih. 1.) изнутра; 2.) присно, ин-
 тимно, срдачно. — ség, fn. присно
 пријатељство, интимност, срдачност.
 Bensül, k. запети, застати.
 Bensuszlött, l. Bensuszlött.
 Bent, ih. унутра.
 Bénül, k. охронити, убогаљити се.
 Bénült, mn. охронити. — ság, fn. хромо.
 Benzeg, fn. бензид. [тиња, хромоћа.
 Benyálaz es. пошљувати, ушљувати.
 Benyálkásodik, k. превући се белом
 (језик).
 Benyargal, k. ујездити; ујахати; es. оби-
 ћи јездећи, прејурити.
 Benyel, es. прогутати.
 Benyílik, k. отворити се унутра.
 Benyúló (szoba), fn. побочна соба.
 Benyít, es. отворити; k. ући, рушити.
 Benyom, es. 1.) угнути, утиснути; 2.)
 утешити, уштампати, упечатати. —
 ás, fn. утисак, упечаток. — at, fn.
 утисак (штампареки), утештање. —
 ódik, k. 1.) утолећи се, угнути се;
 2.) усадити се; удубити се, урезати
 се. — tat, es. 1.) утиснути, упечата-
 ти, утешити; 2.) доврћи. — úl, k.
 утиснути се, продрети унутра.

Benyújt, es. 1.) додати (кроз прозор); 2.)
 поднети, подносити (молбеницу); 3.)
 дати, додати (медицину болеснику).
 — mány, vány, fn. поднесак.
 Benyúl, k. машини се унутра. — ik, k.
 пружати се, допирати (унутра).
 Benyűgöz, es. везати споном (коња).
 Benyűstöz, es. уновати, присновати
 (тикачки), увести.
 Beok, Beokik, k. увежбати се, упутити
 се, оћушити се.
 Beoktat, es. обучити, увежбати (војни-
 ка). — ás, fn. обука, вежбање, вежба.
 Beolajoz, es. намазати зејтином или
 олајем, засејтинити, обуљити.
 Beólmoz, es. залити оловом.
 Beolt, es. 1.) накадамити (воћку), при-
 цепити; 2.) а gyermekket — ni, пелцо-
 вати, каламити, наврнути оспнице;
 3.) подерити; 4.) загасити креч.
 Beolvás, es. убројити.
 Beomlik, k. опасти, ерушити се, сва-
 лити се.
 Beomlaszt, Beomlít, es. ерушити (уну-
 тра), свалити, развалити.
 Beónoz, es. накадајнесати; залити оловом.
 Beorzátlankodik, k. утискивати се, утр-
 павати се, наметати се.
 Beordít, A. es. испунити урликом; B. k.
 уранкати унутра.
 Beoroz, es. укријумчарити. — kodik, k.
 укријумчарити се.
 Beoson, Beosont, k. ушунјати се, кле-
 нути, умаћи, шмукунути унутра.
 Beoszt, es. 1.) разделити, поделити; 2.)
 увретити, узети у војнике. — ás, fn.
 подела.
 Beótvárosodik, k. окраставити се, окра-
 стати се.
 Beöltöget, es. зачепити, запушити, ушун-
 кати.
 Beöltözik, Beöltözködik, k. обући се.
 Beöltöztet, es. обући (попа, калуђера).
 Beömlik, k. улевати се, куњати, тећи
 унутра.
 Beönt, es. 1.) улићи; 2.) залити, запојати.
 Beradol, es. поставити даскама.
 Berakol, A. es. 1.) завити, унаковати;
 2.) á. é. смирити, потрошити, смазати;
 B. k. торњати се, селити се.
 Beraláncol, es. оградити прошћем.
 Berallóz, es. патосати.
 Beranaszol, es. оптужити, пријавити суду.
 Beraranesol, es. заповедити кому да дође.

Bepartol, es. утврдити обалу фашинама.
 Bepattan, k. рушити унутра, прекренути.
 Bepázstosodik, k. обрасти травом.
 Bepieczkel, 1.) хитнути, тутнути унутра;
 2.) углавити, заглавити (клиновима).
 Bepesétel, es. 1.) запечатити; 2.) á. é.
 упрљати, некрмачити.
 Bepelyhesedik, k. паунити се перја.
 Bepenészedik, Bepenészesedik, k. поилес-
 Bererel, es. тужити. [инвити].
 Berikkelyez, es. наунити крљуити.
 Berillant, l. Betekint.
 Berlántál, es. заеадити.
 Berólyál, Berólyáz, es. повити (дете).
 Beroroszodik, Beroroszúl, k. напранити се.
 Beroroz, es. 1.) напранити; 2.) наудеро-
 вати; 3.) попрашити, посути (писано).
 Berők, k. пљунути у...; es. напљувати.
 Bér, fn. 1.) плата; 2.) најам, кирија; —
 be adni, дати под најам; — be fogad-
 ni v. venni, изнајмити; — ben tartani,
 држати под најам; (pb.) szegődött —
 osztott kővez, у погодбе ерџбе нема.
 Beragad, A. k. лепити се, крпити се
 (очи); (szój.) — t a szája, умузџу је,
 љуткац! B. es. увући.
 Beragaszt, es. 1.) еленити, уеленити; 2.)
 метнути (прозоре).
 Berajzol, es. 1.) урнеати, уцртати; 2.)
 нецртати (теку).
 Berak, es. 1.) товарити у...; 2.) a ke-
 nyeret — ni, метати хлеб (у пех); 3.)
 узидати; 4.) заронити, заеути. — odik,
 k. натоварити се.
 Berándúl, k. банути у...
 Beránt, es. 1.) увући; 2.) запражити; á.
 é. ugyan — ották, тог су избрусили.
 Berbe, Berbécs, fn. шконоц.
 Berbecz, Berbees, fn. тубара.
 Berbeneze, l. Börböneze.
 Berbetél, i. Berbitél.
 Berbite, 1.) брбљање, клапљање; 2.)
 враџбина, басма.
 Berbitél, es. és k. говорити басме, бајати.
 Bérese, fn. бела лоза, павитина.
 Béréz, fn. 1.) гора; 2.) врлет, главница.
 Berezal, l. Tojóz.
 Bérczes, mn. горовит, врлетан.
 Berczi, fn. Адалберт, Војцх.
 Bérczi, mn. горски, брдски.
 Béréz-őr, fn. стража на вису. — tó, fn.
 планинско језеро. — tűz, fn. ватра на
 Berecz, fn. пегава подмуклица. [вису].
 Bereg, k. терати се (овце), гонити се.

Bereghvármegye, fn. Берешка жупанија.
 Berck, fn. берак, дуг, гај, шумарац; (szój.)
 — ben a farkas, ми о псу, а нас на
 врата; ill a —, nád a kert, шумангеле!
 Bereked, k. 1.) затиснути се, затворити
 се; запети, застати; 2.) промукнути.
 Berekeszt, es. 1.) затиснути, затворити;
 2.) закључити, завршити. — és, fn.
 завршетак; затворање. — ésül, ih. на
 евршетку, закључно. — ő, fn. és mn.
 завршетак; завршини; — ő beszéd, за-
 вршини говор.
 Berekvízág, fn. саца, шкундека.
 Bérel, es. 1.) најмити, најимати; 2.) прет-
 платити (у позоринту). — vény, fn.
 писмено о нацмању, уговор о закону.
 Berena, fn. 1.) тараба; 2.) брана.
 Bérénez, fn. 1.) најамник, најмљеник;
 2.) волар, говедар, пастир; mn. на-
 јамнички, за плату.
 Berendel, es. позвати пред суд. — és,
 fn. позив пред суд.
 Berendez, es. уредити, удесити. — és,
 fn. уређење, уредба.
 Bérény, fn. трг, тржиште, емпорија.
 Béres, fn. 1.) најамник, најмљеник; 2.)
 биреш, слуга; heti —, слуга на недељу.
 Béres, mn. најмљен. — kedik, k. слу-
 жити, бити биреш.
 Bereszel, es. 1.) заццлптити; 2.) утрти,
 патрти.
 Bereteszel, es. затворити резом, закра-
 чунати, запречити.
 Berétra, fn. барета (свештеничка капа).
 Beretva, Beretvál, l. Borotva, Borotvál.
 Bérév, fn. закупна година.
 Berezez, es. бакарисати, обакрити.
 Bér-fizető, fn. кираџија. — garas, fn.
 порез на кирију.
 Bér föld, fn. 1.) арендована, закупљена
 земља; 2.) баштина, феудум. — i, mn.
 1.) што се тиче закупне земље; 2.)
 феудски, феудални; — rendszer, феу-
 дална система.
 Bérgyilkos, fn. крвник, убица из потаје,
 мучки убица. — ság, fn. мучко убиство.
 Berhe, fn. кожна кецеља, прегача.
 Bér-hintó, fn. најмљена кола. — hív, fn.
 клетвеник, вазал. — idő, fn. трајање
 Berill, fn. берил (минерал). [закупа].
 Bér-inas, fn. слуга за плату. — jószág,
 fn. закупно добро. — jövedelem, fn.
 доходак од закупа. — juhász, fn. на-
 јамник, чобанин под плату, пристав.

Berke, l. Birke.
 Berkebárány, fn. јатѣ с кратким ков-
 частим руном.
 Berkenye, fn. брекиња, оскоруша. — fa,
 fn. оскорушово дрво, оскорушовац.
 Berkes, mn. грмовит.
 Bérkéve, fn. закупни сноп.
 Berkez, k. ходити по гори (ловећи).
 Berkéz, k. терати шибље.
 Berki, mn. горски, шумски.
 Bérkocsi, fn. најмљена кола, флакер. —
 s, fn. кириџија, флакерџија.
 Bérkőcze, fn. ћула, сопа, кијача.
 Bér-kőteles, mn. под порезом. — kötés,
 fn. уговор о најму. — lak, fn. стан
 под кирију, — lakó, fn. кириџија,
 укућанин. — legény, fn. лакај.
 Bérlekezik, k. претплатити се.
 Bérel, l. Bérel.
 Bérlemény, fn. закуп; закупштина.
 Bérlet, fn. 1.) закуп; 2.) претплата. —
 i, mn. закупнички; — i pénz, закуп-
 нина, кирија; — i szerződés, уговор
 о најму, закупни уговор. — pénz, fn.
 плата за најам; претплата. — szűnet,
 fn. обустављај претплате.
 Bérlevél, fn. 1.) закупни уговор; 2.) уговор
 Berling, fn. гушчја трава. [са чељади.
 Bérló, fn. 1.) закупник; 2.) претплатник.
 — társ, fn. сузакупник; супретплат-
 ник; ортак.
 Bérml, es. кризмати, миропомазати. —
 Bérmaolaj, fn. миро. [ás, fn. кризма.
 Bérment, Bérmentes, mn. плаћен, фран-
 киран; слободан од дажбине. — en,
 ih, франкирано, плаћено; слободно (од
 данка). — ít, es. платити (пошту).
 Bér munkás, fn. најамник, посленик.
 Bernát, fn. Бернардо.
 Bernyákol, k. врњокати, њавркати, мау-
 Berogy, k. упасти, сурвати се. [кати.
 Berohan, fn. упадај, насртај, навала.
 Berohan, k. упасти, насрнути, насртати,
 уревати. — ás, fn. насртај, најезда.
 Beront, A. k. упасти, уринутити, рупити;
 B. es. обити, развалити (врата). — ás,
 fn. насртај.
 Beroskad, k. срушити се, схорити се.
 Berozdásodik, k. зарђати.
 Berögzött, mn. укорењен.
 Berreg, k. 1.) режати (пас); 2.) кесити се.
 Bér-szerződés, fn. уговор о најму. —
 szolga, fn. слуга за плату.
 Berta, fn. Берта.

Bertalan, fn. Вартоломије.
 Bertók, fn. зрна (у сребрара).
 Berüg, es. ударити; k. á. é. опити се.
 — aszkodik, k. јурнути у...
 Beruház es. уложити новац, инвестира-
 ти. — ás, — at. — mány, fn. инвести-
 Berve, mn. крвљу попрекан. [џија.
 Bervén, fn. зимзелен.
 Berze, mn. чулав; fn. неки лан.
 Berzed, k. 1.) кострепити се, јежити
 се; стршити; 2.) противити се, кочо-
 перити се; ражљутити се.
 Berzeng, k. 1.) кострепити се, јежити се;
 — tem, јежа ме је пролазила; 2.) гневити
 се. — ő, fn. és mn. зипарало; који бесни.
 Berzenkedik, k. кострепити се; 2.) зп-
 Berzen, l. Berzed. [парати.
 Berzenye, l. Berze.
 Berzensy, Berzensyfa, fn. варзилово дрво.
 Berzensvérfűrt, fn. винобој.
 Besajtol, es. утиснути, упресовати.
 Besajtoz, es. посути, намазати спром.
 Besánczol, es. опианчити.
 Besárosodik, k. ублатњавити се, укаљати
 Besároz, es. ублатњавити, укаљати. (се.
 Besavanyít, es. укиселити.
 Besegít, es. помоћи кому да уђе.
 Besétál, k. ушетати; es. прешетати.
 Besodor, es. 1.) усукати, заврнути; 2.)
 увући; majd — t az örvény, умало
 нас не увуче вртлог.
 Besodródik, k. 1.) усукати се; 2.) бити
 увучен (од вртлога).
 Besompolyodik, k. утегати се.
 Besorol, es. увретити.
 Besoroz, es. 1.) увретити; 2.) асентирати.
 Besóz, es. усолити, насолити, метнути
 у саламуру; (szój) — ott neki, дао му
 је ветра, научно га је памети.
 Besöppör, es. шчистити унутра; á. é. sok
 pénz — ni, згрнути силан новац.
 Besöpped, k. упасти, утолећи се.
 Besötétedik, k. смркнути се.
 Besötétít, Besötétöl, es. помрачити.
 Besötétül, k. смркнути се.
 Besövényel, Besövényez, es. оградити
 Besrófol, es. ушрофовати. [плотом.
 Bestelélek, Bestyelék, fn. бештија, скот.
 Besudamlik, k. шумрнути у...
 Besúg, k. és es. дошапнути. — all, es.
 дошаптавати.
 Besugárol, Besugároz, es. обасјавати, оза-
 равати, озарити.
 Besugárzik, k. сјати унутра.

Besugdos, es. допантавати.
 Besúgó, fn. допантавало.
 Besuhad, Besuhan, k. клиснути, шумк-
 нути у...
 Besújt, es. 1.) хитнути у... 2.) разбити
 Besurran, k. шумкнути у... [треском.
 Besüt, k. сјати унутра; es. ударити жиг.
 Beszádol, es. завраћити, зачепити.
 Beszáguld, k. ујездити; es. прејездити.
 Beszakad, k. 1.) упасти; 2.) срушити се,
 екхати се.
 Beszakaszt, Beszakít, es. срушити.
 Beszalond, k. утрчати; es. прећи трком,
 претрчати.
 Beszalaszt, es. угонити, увијати.
 Beszáll, k. 1.) улетети; 2.) свратити се,
 увратити се; настанити се (војека);
 3.) еести (у кола, у лађу), улести; 4.)
 a. é. örökségbe — aní, примити на-
 следство; 5.) улести у пристаниште.
 Beszállásol, Beszállásoz, es. настанити,
 уквртилати.
 Beszállít, es. 1.) довести (храну); 2.) l.
 Beszállásol.
 Beszalmáz, es. посути сламом.
 Beszalonnáz, es. намазати сланином.
 Beszámít, es. 1.) урачунати, урачунава-
 ти; 2.) изравнати, компензовати; 3.)
 уписати (у грех). — ható, (— hatlan),
 mn. што се може (не може) уписати
 у грех. — ol, es. есконтирати.
 Beszámlál, es. убројати.
 Beszámol, es. разрачунати, ликвидовати.
 Beszánt, es. заорати, узорати, поорати.
 Beszappanoz, es. насипунити.
 Beszéd, fn. 1.) беседа, говор, разговор,
 диван; — be ered v. ereszkedik, упу-
 шта се у разговор; vki — ébe be-
 levágni, упадати кому у реч; másra
 fordítani a — et, обрнути други раз-
 говор; mire való a sok —? шта ту
 треба ваздан говорити? — közben, у
 разговору; (pb.) milyen az ember, olyan
 a — je, какав човек, тако и збори;
 sok — nek sok az alja, ко много бе-
 ееди, много и лаже; 2.) говор, беседа,
 слово, орација; dícsérő —, похвална
 беседа; esketési —, говор о венчању;
 halotti —, надгробно слово; egyházi —,
 црквена беседа, придика; élő v.
 szóbeli —, жива реч; rögtönzött —, им-
 провизирана беседа; törvényszéki —,
 судека беседа; — et mondani (tartani),
 говорити (држати) слово, словослови-

ти; 3.) празан разговор; az csak —,
 то је цует глас, то се само говори.
 Beszédalak, fn. облик беседе.
 Beszed, es. екупити, покупити; az adót
 — ni, наплатити, истерати порез.
 Beszedegget, es. екупљати, утеривати
 Beszédejtés, l. Nyelvjárás. [дуг).
 Beszédes, mn. разговоран, говорљив, бе-
 седив. — en, ih. беседиво, разгово-
 рно. — ség, fn. говорљивост.
 Beszéd-folyamat, fn. ток, свеаза говора.
 — képleg, j. Szóalakzat. — mód, fn.
 начин говора. — rész, fn. врта речи.
 — szerv, fn. оргџе, орган говора.
 Beszeg, es. порубити.
 Beszegecsel, es. занитовати.
 Beszeget, Beszegez, es. заковати.
 Beszegődik, k. (nak, nek) најмити се,
 етати (за слугу), ангажовати се.
 Beszegődött, es. (nak, nek) најмити, ан-
 гажовати.
 Beszél, es. és k. 1.) говорити, беседити,
 разговарати, диванити, зборити; ma-
 gának v. magában — ni, у себи гово-
 рити; mily nyelven v. nyelvet —? ка-
 квим језиком говори? — ik, говоре,
 говори се, прича се; süketnek, holt-
 nak — ni, глухом, мртвом беседити;
 глумима је ушима узалуд придика;
 gözbe beszélni, говорити у тартањ или
 у ветар, бенетати; könnyű az okosnak
 — ni, лако је с паметним диванити;
 lelkére — ni, к срцу говорити; — j
 vele, ha tudsz németül, сад говори
 с њиме, ако можеш! úgy — mint a
 jól őrlött, иде му језик као млиново
 коло (као у жене); (pb.) ki sokat —,
 vagy sokat tud, vagy hazud, ко мно-
 го говори или много зна или много
 лаже; 2.) причати, приповедати, l.
 Elbeszél.
 Beszédegél, Beszélget, es. és k. дивани-
 ти, разговарати се, диванисати. — és.
 fn. диван, разговор.
 Beszélő, fn. приповедач; mn. који говори.
 Beszély, j. Elbeszélés. [за говор.
 Beszemetel, Beszemetez, es. нађубрити,
 натрунити.
 Beszemtelenkedik, k. безобразно се у-
 тиснути.
 Beszennyesedik, k. упрљати се, укаља-
 ти се.
 Beszennyesít, Beszennyez, es. упрљати.
 Beszentel, es. осветити. [огнуити,

- Beszeplősődik, k. опетавити (лице), оле-
тавити.
- Beszerez, es. 1.) набавити, прибавити;
2.) наместити, сместити (у службу).
- Beszerzés, fn. 1.) набавка; 2.) смештање.
- Beszi, es. 1.) успеавати, успеати, упи-
јати, упити; 2.) удисати, увлажити.
- Beszímel, es. обојити, набојадисати; ma-
gát — ni. умилити се, удворити се.
- Beszínlés, fn. улагивање.
- Beszivárgás, fn. ендосмоза, упијање.
- Beszivárog, k. упијати се, упити се; á.
é. удећи се, пробијати; ez a szokás
sok országba beszivárgott, овај се оби-
чај удегао у многе земље.
- Beszívás, fn. упијање, удисање.
- Beszívat, es. дати да се упије, да се
угризе; дати да ко удише.
- Beszív, l. Beszi. — ódik, k. упити се.
- Beszokik, k. привикнути се, обикнути.
- Beszoktat, es. навикнути, привикнути.
- Beszól, k. говорити унутра; á. é. свра-
тити се, увратити се, сврнути.
- Beszolgál, A. k. 1.) водити (унутра), гледа-
ти у...; ez az ajtó — a kertbe, ова вра-
та воде у врт; ez az ablak — az udvar-
ba, овај прозор гледа у авлију; 2.)
продирати; а нар — az ablakon, сун-
це сија кроз прозор; B. es. пружити,
додати унутра.
- Beszolgált, es. предати, дати.
- Beszólít, es. звати унутра.
- Beszór, es. посути.
- Beszorít, es. притиснути међу... при-
чипити. — kozik, k. утегнути се
(стегнути хаљину). — ólag, l. Kizáró-
- Beszorúl, k. бити сужен, стиснут. [lag.
- Beszó, es. уткати, уплести.
- Beszögecsel, es. занитовати.
- Beszögez, es. заковати клинцем.
- Beszörösödik, k. обрасти длаком.
- Beszörpöl, es. уеркати, поеркати.
- Beszövé, fn. уплетање, уткивање.
- Beszterez, fn. Биетрица. — bánya, fn.
Бањска Биетрица (у Угарској).
- Beszúr, es. 1.) убоети, забости; заденути;
2.) уметнути; — t szó, уметнута реч.
- Beszurkol, es. наемолити, засмолити.
- Beszurkoz, es. наемолити, усмолити.
- Beszűrétel, es. обрати, добрати.
- Beszürkül, Beszürkülődik, k. смрковати
се, смркнути се.
- Betábláz, es. укњижити, пнтабуловати.
ás, fn. пнтабулација.
- Betakar, es. 1.) покрити, застрти; 2.)
увозити, увести (храну); 3.) загринути
(лозу). — ít, es. увести, евести (хра-
ну). — ódzik, k. покрити се.
- Betákoz, es. закринити.
- Betanít, es. научити, обучити; a lovat
— ni. бијрати коња.
- Betanúl, es. научити (на памет).
- Betapaszol, es. везати рану мелемом.
- Betapaszt, es. уленити, заленити; száját
vkinek — aní, запушити кому уста.
- Betapod, es. угазити, утабати; k. ући.
- Betapos, es. угазити, измуњати.
- Betarisznyál, Betarisznyáz, es. турати у
торбу.
- Betart, es. 1.) запушити (уста); 2.) др-
жати унутра; k. l. Eltart.
- Betaszigál, es. поутурати.
- Betaszít, es. утурати, угурати.
- Beteg, mn. болестан, болан, немоћан;
halálos —, на смрт болан; fn. немоћ-
ник, болесник, болесница.
- Beteg-ágy, fn. болеснички одар. — ágyas,
fn. породилца. — edik, k. оболети;
halálra — edni, на смрт се разболети.
- Beteges, mn. болешљив, болестив, боло-
ван. — kedik, k. куњати, поболевати.
— ség, fn. болешљивост. — ül l. Be-
- Betegház, fn. болница. [tegül.
- Betegít, es. проузроковати болест.
- Betegség, fn. болест, болезана, боља, не-
моћ, болештина; (pb.) hosszú — nek
ásó a vége, дуга болест, смрт готова.
- Betegszék, fn. собни нужник.
- Betegszik, l. Betegedik.
- Betegül, ih. болеснички; k. оболети.
- Beteker, es. 1.) увити, усукати (панир);
2.) обмотати.
- Betekint, k. 1.) гледати у... , завирнути;
2.) банути, сврнути се на часак; —
ettem Pálhoz, свратих мало до Павла.
- Betekints, fn. чарда.
- Betelés, fn. 1.) испуњење; 2.) засићење.
- Betelik, k. 1.) напунити се; 2.) (val. vel)
заситити се; 3.) l. Beteljesedik.
- Beteljesedik, Beteljesül, k. испунити се,
збити се, стећи се, уродити; а jóslat
—, испуниће се пророчанство.
- Beteljesít, es. испунити, извршити.
- Betemet, es. заронити, засути (јаму).
- Betér, k. 1.) свратити, свратити се; 2.)
стати, имати места.
- Beterel, es. 1.) утнати, утерати (стоку);
2.) навити лађу.

Beterít, es. покрити, застрти.

Betérít, es. свратити, навратити.

Betérő, fn. свратитиште, страна.

Betesz (Betenni), es. 1.) метати, метнути у...; 2.) затворити; tedd be az ajtót, затвори врата! tedd be a bieskát, заклопи брицу! 3.) метати у дутрију („сецовати“); 4.) уложити (новац); 5.) поставити у звање; 6.) увести, узети (у рачун); 7.) овлаш изградити; ennek a munkának ugyan betettél, ово си изградио

Betét, Betétel, fn. улог. [као твој нос!]

Betétet, es. дати метнути у...

Betétéz, es. покрити (кровом); 2.) завршити (камару); 3.) á. é. кршисати (ра̑д).

Betét-jegy, fn. исправа о улогу. — tár, fn. депозитна каса.

Betéve, ilh. затворено; á. é. на памет, на изуст.

Betévelyedik, k. забасати, залутати у...

Betevés, fn. улагање.

Betevő, fn. уложник; mn. који улаже; за улагање; — falatja sincs, нема ни закуске, нема коре суха хлеба.

Betevődik, k. затварати се, затворити се, заклопити се.

Betilt, es. забранити; узанити. — ás, fn. забрана; узанћење.

Betipor, es. угазити, нагазити (кунуе).

Betődül, k. нагнути, уревати у...

Betol, es. утврати, скључити. — akodik, k. утриавати се, утрпати се. — ódik, k. бити угуран. — ong, k. утискивати се. — ül, k. утиснути се.

Betonika, fn. срипац, црна боквица.

Betorpan, k. рушити у...

Betorkol, es. зацунити уста, ућуткати.

Betorlik, k. засути се, зацунити се.

Betorlódik, k. нагомилати се; засути се (блатом).

Betölt, es. 1.) насути, напунити; 2.) испунити; a dohányszag — ötte a szobát, сва соба удара на духан; 3.) направити дозду, насути; 4.) зацунити (бацу); 5.) á. é. испунити, извршити; — ötte a szavát, одржао је реч; 6.) запремити, попунити (звање).

Betöltöget, es. 1.) наливати; 2.) наепити; 3.) засипати, зарањати.

Betöm, es. 1.) зацунити, зацунити; 2.) надети, надевати; 3.) á. é. vki száját — ni, зацунити кому усту.

Betör, A. es. пробити, провалити (прозор): обити (врата); заломити, прекр-

хати; B. k. провалити, продрети (разбојници). — és, fn. 1.) пробијање; навала (разбојничка), наертај, упад (у туђу земљу). — ik, k. разбити се; betört az ablak, разбио се прозор; (km.) szólj igazat. — ik a fejed, ко истину гуди, гудалом га по прстима бију.

Betud, es. урачунати, уписати; bíni — ni, уписати у грех. — ás, fn. урачунавање. — ható, mn. што се може урачунати или у грех уписати, какњив.

Betuskol, es. стрпати, скључити у...

Betű, Betű, fn. писмо, слово; — szerint, буквално, слово по слово, дословце; kövér — k. дебела слова; dől — k. курзивно писмо; írás — k. рукописна слова; tört — k. фрактурно писмо; barát —, ротеко писмо; — ket szedni, слагати слова; (km.) a — megöl, a lélek megelevenít, слово убија, дух оживљава: (szój.) ez az ő megölő — je, то му је пронаст.

Betű-anya, fn. матица, калуп од слова. — esere, fn. мењање гласова (шпр. gunyhó = kunyhó). — foglalás, fn. срицање. — forma, fn. калуп од слова. — játék, fn. анаграм. — metszés, fn. резање слова. — metsző, fn. словорезац. — minta, fn. калуп од слова. — öntés, fn. ливење слова, словоливница. — öntő, fn. словолија. — öntőde, — öntőműhely, fn. словоливница. — rejtvény, fn. логогриф.

Betűrend, fn. азбучни ред; — ben, по алфabetу, азбучним редом. — es, mn. што иде азбучним редом.

Betűsor, Betűsorozat, fn. азбучни ред. — ban, ilh. азбучним редом. — os, mn. што је по азбучном реду.

Betű-számtan, fn. алгебра. — szedés, fn. слагање слова. — szedő, fn. слагач. — talány, fn. логогриф. — tartó, fn. држало (штампарско). — váltás, fn. анаграм. — vetés, fn. алгебра, рачунање са словима. — vetési, mn. алгебраичан. — vető, fn. алгебраиста.

Betűz, k. срицати. — ő, fn. букварац.

Betűz, es. 1.) приденути, зашити, пришити; 2.) уденути; убоити; увести.

Betűzel, k. уложити, добро заложити; 2.) пући, пуцати, палити у... 3.) á. é. — tek neki, тог су добро насадили.

Betűár, fn. 1.) беспосличар, бећар, скитница. — kodik, k. бећарити се. — os,

mn. бећарски; простачки. — ság, fn. бећарство; просташтво. — táncz, fn. нека сељачка игра.

Beüszik, k. упливати; cs. препливати.

Beüt, fn. улаз, улазак.

Beutaz, cs. пропутовати, обићи. — ik, k. допутовати у...

Beül, k. сеети у...; á. é. заузети. — tet, cs. посадити унутра; усадити, насадити (држаље).

Beüt, A. cs. 1.) пробити; a hordó fenekét — ni, провалити дно у бурега; 2.) утерати, зашорити (лопту у банту); 3.) укуцати, закуцати; 4.) á. é. mindenbe — i az orrát, свуда забада свој нос; B. k. 1. упасти, наернути (у туђу земљу); 2.) a menykő — ött, ударио гром у... 3.) поћи за руком; — ött neki, пошло му за руком; 4.) напрасно се појавити; — ött fogamba a fájás, наједаред ме заболе зуб; — ött a zendülés híre, пуче глас о побуни.

Beüvegez, cs. метнута у стакло.

Bevadász, cs. прокретарити ловѣћи.

Bevádol, cs. онтужити; пријавити. — ás, fn. онтужба, пријава. — ó, l. Vádló. — t, l. Vádolt, Vádlott.

Bevág, A. cs. 1.) засећи; 2.) усећи, уреза-ти; 3.) залупити, треснути; — ta az ajtót, лупио вратима; (szójj.) vkinek útját — ni, пресећи кому пут; B. k. 1.) ударити, усећи; 2.) á. é. ez nem vág be az én szakomba, ово не засеца у моју струку.

Bevakol, cs. улепити, замалтерисати.

Bevakoskodik, k. напипати ући (у мраку).

Bevall, cs. признати, исказати (пред судом). — ás, fn. исказ, фасија. — ó, fn. показач.

Bevált, cs. 1.) променити, изменити (новац; 2.) некупити (реч). — ás, fn. измена; некупѣње.

Bevám, fn. увозна царина.

Bevándorol, k. усељити се; cs. пропутовати, проћи.

Bevár, cs. причекати, дочекати.

Bevaradzik, Bevarasodik, k. зарасти, хвата се кора (на красти).

Bevarr, cs. ушити; зашити.

Bevásárol, cs. накуповати, напазарити.

Bevásik, k. пзоштрипти се, изести се.

Bevásznaz, cs. превући платном.

Bevégez, cs. свршити, довршити, дочети, докрајчити, докончати; életét — ni, завршити живот, скончати.

Bevégzés, fn. довршетак, дочетак.

Bevégződik, k. свршити се, довршити се.

Bevehetetlen, mn. 1.) недовољан (разлог); 2.) неосвојив (град).

Bevehető, mn. 1.) mentség, довољна извина; 2.) освојив.

Bever, A. cs. 1.) укуцати; 2.) утапкати, убити (земљу); 3.) разбити, полупати (прозор); 4.) á. é. nem birtam — ni fejébe, не могах му улити у главу; 5.) сподобити, смирити, смазати (јело); B. k. — az eső szobámba, прокисава ми соба; C. vl. a medve — te magát a barlangba, медвед се спра-тио у пещину.

Bevereket, cs. 1.) укуцавати; утапкава-ти, убијати, табати.

Beverekedik, k. утискивати се, утиснути.

Bevéresít, Bevérez, cs. окрвавити. [се.

Bevés, cs. уклебити; á. é. урезати (у памет), утубити.

Bevesszöz, cs. увияти прутом.

Bevesz (Bevenni), A. cs. 1.) примити (новац); 2.) узети, узимати (лек); 3.) á. é. примити (савет); 4.) узети у..., уврстити; 5.) примити у милост; 6.) освојити (град); 7.) á. é. nem veszi be a gyomrom, не подноси ми стомак; B. vl. — i magát, 1.) упијати се; a nedvesség bevette magát a falba, упила се влага у зид; 2.) утврдити се, угнездити се; az ellenség bevette magát, непријатељ се утврдио.

Bevét, Bevétel, fn. 1.) примање (као па-зар); — i rovát, рубрика за примање; 2.) заузеше, освојење.

Bevet, cs. 1.) убацити, увурити; 2.) раз-бити, разлупати (прозор); 3.) метнути (хлеб у пећ); 4.) усејати, засејати.

Bebetemedik, Bevetődik, k. запасти, за-ћи, забасати.

Bevett, mn. узет; примљен; ez nálunk — szokás, то је у нас адет.

Bevezet, cs. 1.) уводити, увести; á. é. új rendet — ni, поставити, унети нов ред; 2.) написати увод; 3.) прика-зати, представити.

Bevezetés, fn. 1.) увађање; 2.) увод; 3.) приказ, l. Bemutatás.

Bevezető, fn. 1.) уводица; 2.) приказ-вач; 3.) — (játék), предигра.

Bevilágít, cs. обасјавати, озаравати, оба-сјати, озарити; k. сјати у...

Bevirágoz, cs. посути цвећем.

Bevisz (Bevinni), es. 1.) уносити, унети; 2.) затворити (роба); 3.) á. é. — egy szokást, унети какав обичај; (szó) bevitték a sárba, заопшијаше га; навратиле га на танак лед.

Bevitel, fn. увоз, унос; — i tilalom, забрана увоза; — i vám, l. Bevám.

Bevon, es. 1.) увући; 2.) затворити, спустити завесе; 3.) навући, пресвући (јастук); 4.) спустити једра; 5.) превући (бојом); vékony festékkal — ni, лако обојадисати.

Bevonúl, k. 1.) ући, уселити се; 2.) a katonák — tak, војници су се искоунили („паруковали“ су).

Bezálologoz, Bezálologosít, es. узантити, узети у залог (за дуг).

Bezár, es. 1.) забравити, закључати; 2.) опколити; 3.) завршити, j. Beféjez. — kozik, k. затворити се, забравити се (сам себе). — ódik, k. затварати се, затворити се. — ol, es. закракунити, замандалити. — ólag, ih. урачунавајући, инклузивно. — ólagos, mn. инклузиван. — úl, k. l. Bezáródik.

Bezávárol, es. закракунити, замандалити.

Bezeg. l. Bezzeg.

Bezoár, Bezoárkő, fn. безоар.

Bezúdít, es. 1.) треснути у... 2.) разлучити, разбити; 3.) j. Felzúdít.

Bezúdúl, k. грунути у...; бушити, пасти с треском.

Bezúz, es. расцепити, разпрекати.

Bezzeg, isz. међер, бре, богме; fn. јака страна, форс; abban áll a — je, то му је јака страна.

Bezzent, es. дирнути. — ő, fn. тетик, квака на пунци.

Bezsebel, es. стегнути, стрпати у деп.

Bezsiroz, es. умастити, умрљати.

Bial, fn. биво. — zerge, fn. бивоче.

Bibak, fn. 1.) буба, шаникин, вуцибати-на; 2.) епипактис (биљ.).

Bibas, Bibaszt, fn. шмокљан, бена.

Bibe, fn. раница; што боли на рани; itt a dolog bibéje, ту боли! ту је чвор! eltaláltad a bibéjét v. bibéjére tapintottál, погодио си где боли, погоди куд треба! (pb.) kiki a maga bibéjét érzi v. kinek-kinek az ő bibéje fáj, евак зна своју, а Мпјат његову; евак зна шта има за клобуком; 2.) ожпљак (на биљци).

Bibecs, fn. 1.) вивак; 2.) блебетало.

Bibelődik, Biberkél, k. епитичарити, бактати се око епитица, пислицарити.

Bibés, mn. осетљив, тугаљив.

Bibeszár, fn. прашник, матица (биљна).

Bibi, l. Bibe.

Bibicz, fn. вивак.

Bibires, Bibiresó, Bibiresók, fn. брадавица, израстао; пуха, пухица (биљ.).

Bibiresos, Bibiresós, mn. брадавичав. — osodik, k. добити брадавице.

Bibiresózik, k. добити брадавице.

Bibirkél, l. Biberkél.

Biblia, fn. библија; (szó) beszéljünk a bibliából, говоримо о другом чему! — i, mn. библијски, библични.

Bibolya, l. Ibolya.

Bibor, Bibor, fn. екрлет, порфира, пурпур, гримиз. — ajak, fn. румена усна. — bogár, fn. прави црвац, кошенила. — esiga, — ga, fn. гримиз. — ka, fn. кошенила. — köntös, fn. огртач од порфире. — la, fn. порфир (минер.). — nemű, mn. пурпуран, од порфире. — nok, fn. кардинал, j. Biboros. — nok-ság, fn. кардиналство. — os, mn. és fn. екрлетан, од порфире; кардинал. — oz, es. обући у порфиру. — piros, mn. црвен као екрлет. — ruha, fn. одећа од порфире. — szín, fn. екрлетна боја. — szín, — színű, mn. екрлетан.

Bibucz, fn. вивак.

Biecen, k. 1.) храмати, нахрамивати; 2.) превагнути; преметнути се. — t, es. 1.) чинити да се љуља, раскламитати; 2.) климати главом.

Biesak, fn. брица, кеба, бичкија; (szó) igen feni a — ját, наоштрио је зубе.

Biesaklik, k. 1.) клецати (у ходу), нахрамивати; 2.) измееити се (нога).

Bieska, fn. брица, бритва, кеба; (szó) betörik a bieskája, таман момче за деверство! мали је он за то!

Bieskahal, fn. уставица (риба).

Bieskás, mn. с брицом; fn. крадикеса, цес.

Bieske, fn. брица. [порежа.

Bieskia, fn. бичкија.

Bieze, mn. хром, цота.

Biezeg, Biezerég, k. 1.) кламкати се, кламитати се; љуљати се (чуи); 2.) нахрамивати, шантуцати, шантопрцати.

Biezeres, mn. хром; fn. хромац, шантопрцало.

Biffláz, k. és es. бубати (лекцију).

Biga, fn. шарени пуж.

Bige, fn. 1.) грм, шингар; 2.) l. Pige. — beező, fn. бигнонија, трубач (биљ).
 Bigees, l. Gyümöleskert.
 Bigenővény, fn. трава која се бокори.
 Bigéz, l. Pigéz.
 Bigyeg, k. висити, отромбољити се.
 Bigyerít, Bigyeszt, es. припетљати.
 Bigygyen, k. обесити се о што.
 Bigygyeszt, es. обесити; ajkát — eni, спустити бузуле.
 Biharvármegye, fn. Бихарска жупанија.
 Bika, fn. 1.) бик; falu bikája, сеоски бик; bölöm — v. vízi —, букавац; nádi —, мишар; 2.) платка (у та-року).
 Bika-horjú, fn. биче. — esék, fn. волуј-
 Bikácska, fn. биче. [ека жила.
 Bikaesol, k. супротити се, ићи уз нос.
 Bika-esök, fn. волујска жила. — harsz, fn. бој
 Bikálkodik, l. Bujálkodik. [бикова.
 Bikaölő, fn. који убија бикове, матадор.
 Bikapénz, fn. 1.) плата за бика; 2.) плата за платку у тарок-картању.
 Bikásdi, fn. игра „бикова“.
 Bika-vér, fn. гром, јак шиљерац (у шали). — viadal, fn. бој бикова.
 Billesirta, fn. поточарка, говедарка.
 Billiárd, fn. билијар. — oz, k. билијарити се.
 Bilincs, fn. вериге, букарије, оков; — et vetni v. verni vkire, оковати кога; — re tenni, бацити у окове, стегнути. — el, — ez, es. оковати, стегнути спутати. — es, mn. окован, у окових.
 Biling, fn. 1.) гром; 2.) брабушак, брабоњак, пурак.
 Bilingérez, k. набирчити, палетковати.
 Bilinges, mn. гроздаст.
 Bille, fn. песа, китица.
 Billeg, k. климати, кламкати се, кламитати. — et, es. чинити да кламиће, додиривати, потресати.
 Billegény, Billegető, fn. говедарка, плиска, овчарица; fehér —, говедарка.
 Billegő, fn. вентил.
 Billeget, l. Billeget. — ő, l. Billegető.
 Billen, k. 1.) цупкати; љуљати се; 2.) превагнути. — es, l. Billegény.
 Billenges, mn. гроздаст.
 Billent, es. 1.) љуљати, нихати; 2.) одапети (пушку); 3.) — ő, l. Billentyű.
 Billentyű, fn. 1.) вентил; 2.) заклопац; 3.) тасна; 4.) тетик; језичац (на кло-

њи). — s, mn. с вентилом, са заклопцем; таснама, с језичићем. — z, es. направити тасне. — zet, fn. тасне.
 Billikom, fn. бокал. — oz, k. пити
 Billing, l. Biling. [бокалом.
 Billió, fn. биллион.
 Bimbó, fn. 1.) пупа; 2.) брадавица (на сени). — eska, fn. пупица, пупак. — dzik, k. пупити. — fü, fn. маслачак. — képi, mn. као пупа. — s, mn. пуп пупа. — udvar, fn. коломбар (црно на сени). — zik, k. пупити, терати пупе.
 Bines, fn. зеба, l. Pinty.
 Bindás, fn. брадва.
 Binderít, es. 1.) усукати; 2.) што вешто учинити, измајсторисати.
 Bingó, fn. шљива падалица (што опадне сама); mn. што висе.
 Bir, es. és k. 1.) имати, држати; kit — feleségül? кога има за жену? sok jószággal —, има много добара; 2.) моћи, бити у стању; a mint — őm, како могу; nem — őm őt pénzzel, не могу да му надојамим новца (pb.) ki — ja az majja, ко је јачи тај тлач; ко је јачи онај и кобачи; ко је јачи онај и старији; 3.) моћи сносити, моћи носити; nagyon nehéz, nem — od te azt, не можеш ти то, тешко је; (szój.) alig — őm fejemet, једва држим главу; alig — őm lábaimat, спадох с ногу; једва се држим на ногу; alig — őm kezeimet, једва могу рукама; (pb.) sokat szekér sem —, преко мере никаква добра није; 4.) — ja magát, држи се; jól — ja magát, а.) још је у снази; б.) добро стоји, имућан је; (szój.) alig — ja magát, једва се држи; 5.) vki-vel — ni, моћи се с ким мерити; 6.) vmire — ni, склонити, приволети на што; mi — t arra? шта те је натерало на то? 7.) доспети, доћи; jó kézre — t, дошло је у добре руке.
 Birál, es. оцењивати, критиковати. — ás, fn. оцењивање.
 Birálat, fn. 1.) критика, оцена; — alá venni, узети на оцену; 2.) суд (медицински). — i, — os, mn. критички. — ilag, — osan, ih. критички.
 Birálgat, es. претресати, оцењивати.
 Birálkodik, k. бити судија, критичар.
 Biráló, fn. оцењивач, рецензент, критичар; kontár —, надри-, вајни кри-

тичар; mn. критички; — *elviség*, критицизам (у философији).

Bírás, fn. имање, држање; *vminek* — *ában lenni*, имати што у власти.

Bíráskodik, k. 1.) судити; 2.) градити се судија; 3.) прети се, парбити се.

Bírásvágy, fn. лакомост, грамзивост.

Bírdogál, es. имати, непрестано држати.

Bírétróm, fn. барета, свештеничка капа.

Birge, fn. шуга, свраб.

Birgés, mn. шугав, шандрав. — *edik*, k. ошугати се.

Birha, fn. бубуљак (бубица).

Bírlatlan, *Bírlatlan*, mn. 1.) што се не може имати или добити; 2.) који нема права да што држи или има.

Bírlható, mn. 1.) што се може имати; 2.) што се може носити.

Bírizgál, es. чепкати.

Bírtog, j. *Birtokjog*.

Birka, fn. овца. — *akol*, fn. овчара, овчарина. — *kérii*, fn. овчји лик, глук.

Birkás, fn. овчар, чобанин. [пак.

Birke, fn. 1.) овца, овчица; 2.) маца (на дрвцу); 3.) лисната грана.

Birkés, fn. овчар, чобанин.

Birkozás, fn. хрвање, трљање, јачање.

Birkozik, *Birkózik*, k. хрвати се, трљати се, хватати се (у коштак).

Bíró, mn. који има; fn. 1.) ималац; 2.) судија, судца, кадија, бирок, кмет; *örög* —, велики судца; — *elibe menni*, ићи пред суд; (*tréf.*) — *hátán tört só*, слабо ужрнана со.

Bírodalmi, mn. државни.

Bírodalom, fn. царевина, царство, држава.

Bíróház, fn. судишца.

Bírói, mn. судски, судачки, судбени; — *eljárás*, судски поступак; — *állomás*, судско место; — *hatóság*, судска власт; — *kézhez letenni*, депоновати или положити пред судом; — *megye*, кадилук; — *szék*, судбени сто.

Bíróikép, *Bíróiképen*, *Bíróilag*, ih. судски.

Bíról, l. *Bíral*.

Biromány, l. *Birtok*.

Bíró, fn. који има да прима; кредит, десни лист у трговачкој књизи.

Bíroság, fn. суд, судство; *első*, *másod*, *harmad* —, први-други-трећи- или првог-другог-трећег степена суд. — *i*, mn. судски.

Bírosít, es. уписати за добро (на десни лист у трговачкој књизи).

Bíroskodás, fn. суђење, кметовање.

Bíroskodik, k. 1.) кметовати; 2.) парбити.

Bíroszék, l. *Bíróiszék*. [тн се.

Bíró-társ, fn. сасудија, сукмет. — *tétel*, fn. постављање судије. — *tiszt*, fn. аудитор, војнички судија. — *választmány*, fn. судско поравиње.

Bírs, fn. гуња, дгуња.

Bírság, fn. глоба. — *ol*, es. оглобити.

Bírs-alma, fn. гуња, дгуња. — *bor*, fn. гуњовача. — *fa*, fn. гуња (дрво). — *íz*, l. *Bírsép*. — *körte*, fn. гуњача (нека крушка). — *pép*, fn. маџт, маџун од гуње. — *sajt*, fn. мустан. — *szín*, fn. гуњина боја. — *szín*, — *színi*, mn. гуњине боје.

Birtok, fn. 1.) државина (посед); — *ában lenni* *vminek*, имати, држати што; *vmít* — *ba venni*, узети у државину, притиснути; *vminek* — *ába lérti*, примити у државину; — *on belül*, интра доминимум; — *on kívül*, екстра доминимум; 2.) добро; *közös* —, заједничко добро; 3.) имање, сермија, својина; 4.) земља, област.

Birtok-adó, l. *Földadó*. — *át ruházás*, fn. преношење, препишвање добра. — *czím*, fn. титула државине. — *ejtés*, fn. генитив. — *háborítás*, fn. узнемишвање у добру. — *i*, mn. имаовински. — *jog*, fn. државинско право, право на имање. — *könyv*, l. *Telekkönyv*.

Birtoklás, *Birtoklat*, fn. држање.

Birtoknév, fn. име по добру, предикат пред презиме.

Birtokol, es. држати, имати.

Birtokos, fn. ималац, држалац, држац; mn. имућан. — *eset*, fn. други падеж, генитив. — *társ*, fn. сунмалац, суноседник.

Birtok-rag, fn. 1.) наставак генитива; 2.) наставак за својину. — *rész*, fn. парцела. — *társ*, fn. сунмалац, суддржац.

Bírvágy, fn. лакомство, лакомљење.

Bisalma, fn. гуња, дгуња.

Bisereg, l. *Bizsereg*.

Bislet, k. 1.) проважати се, излазити-улазити; 2.) терати се.

Biszke, fn. 1.) кунина; огроз; 2.) сјањана овца.

Bitang, mn. 1.) залутао; без газде: — *marha*, битарга; — *ember*, екитишца, битанга; 2.) пует, изоначен; — *ra hagyni v. ereszteni*, оставити да се

изначи; *fn.* 1.) битанга, залутало марвинче; 2.) скитница, лонџија, потукач, протуха; 3.) плен, *l.* Zsákmány. Bitang-istálló, Bitangól, *fn.* штала за залуталу марву.

Bitangol, *cs.* 1.) траћити; 2.) отимати; *k.* дуњати се.

Bitó, *fn.* 1.) целат, крвник; 2.) ступа, трлица; 3.) *l.* Bitófa. — *fa, fn.* 1.) брлина, кара, пеленџир, срамотиште; 2.) колац где се марвинче веже кад га кољу.

Bitol, *l.* Bitangol.

Bitól, *cs.* набијати, трлнати (лан).

Bitonya, *fn.* рана.

Bitonyás, *mn.* рањав.

Bitor, *fn.* отмицар, узурпатор; *mn.* отмицареки, грабљив.

Bitorlás, *fn.* отимање, узурпација.

Bitorló, *l.* Bitor.

Bitorol, *cs.* отимати, узурповати.

Bitringes, *mn.* болешљив, слабуњав.

Bival, Bivaly, *fn.* биво. — *bika, fn.* биволски бик. — *bocs, — borjú, fn.* бивоче. — *bőr, fn.* бивољача. — *gulyás, — os, fn.* који чува биволе. — *ökör, fn.* биво. — *tehén, fn.* биволица. — *zerge, fn.* бивоче.

Biz, *isz.* занета! допета! у истини! вала! била! — *Isten! бoга ми! — igaz! бoгме истинна! — úgy! бoгме тако!*

Biz (vmit vkire), *cs.* 1.) поверити; — *d ráni!* остави ти то мени; 2.) наручити.

Bizakodás, *fn.* поуздање.

Bizakodik, *k.* (ban, ben) уздати се, ослањати се.

Bizalmas, *mn.* поверљив, поуздан. — *an, ih.* поверљиво, поуздано. — *ság, fn.* поверљивост, поузданост.

Bizalmatlan, *mn.* неповерљиво. — *odik, k.* немати вере у... — *ság, fn.* неповерљивост. — *hl, ih.* неповерљиво.

Bizalmi, *mn.* — *férfi, човек од вере; — levél, повереница.*

Bizalom, *fn.* поверење; *á. é.* узданица.

Bizás, *fn.* 1.) поверавање; 2.) налагање; 3.) Bizat, *fn.* 1.) налог; 2.) поверење. [уздање.

Bizatlanság, *fn.* неповерљивост.

Bizgat, *cs.* дражити, подстрекавати.

Bízik, *k.* (ban, ben, hoz, hez) уздати се, поуздати се; — *magához, узда се у се; bízom ön becsületszavában, ослањам се на вашу поштену реч; bízhatni benne.* поуздан је.

Bízó, *mn.* који се узда, ослања; *fn.* наложилац, мандант.

Bizodalmas, *stb.* *l.* Bizalmas.

Bizodalmatlan, *stb.* *l.* Bizalmatlan.

Bizodalom, Bizodalmi, *l.* Bizalom, Bizalmi.

Bizomány, *fn.* 1.) наруџбина, компенџа; 2.) поверено добро, аманет. — *áru, fn.* роба у компенџу. — *i, mn. — i. üzlet, компенсона радња. — kereskedés, — — tőzs, fn.* компенсона трговина.

Bizományos, *mn.* — *áru, компенсона роба; fn.* компенсонар, опуномоћеник.

Bizon, *l.* Bizony.

Bizony, *fn.* 1.) јамачност; — *ra mondom, кажем за јамачно; minden — nyal, зацело! 2.) доказ, l.* Bizonyíték.

Bizony, *ih.* бoгме! допета, занета, ваистину; — *Isten! бoг ми је сведок, бoг и душа! épen —, како не би! баш! таман! — ába, — ára, ih.* допета, зацело

Bizonyít, *cs.* доказивати, сведочити; *esküvel — ani, заклетвом потврдити; — ani vkire vmit, доказивати што против кога. — ító, fn. és mn.* доказивач, доказан; — *ó eszköz, доказно средство.*

Bizonyítvány, *fn.* сведоџба, сведочанство; *szegénységi —, сведоџба сиромаштва; iskolai —, школска сведоџба.*

Bizonyodik, *l.* Bizonyoz.

Bizonylat, *fn.* доказ, проба.

Bizonynyal, *ih.* зацело, јамачно.

Bizonyodik, *k.* обистањавати се; *még nem bizonyodott reá semmi, још се ништа није доказало против њега; rábizonyodott a lopás, доказало се да је крао.*

Bizonyol, *cs.* доказивати; уверавати.

Bizonyos, *mn.* 1.) неки, некакав; 2.) извесан, одређен; — *órában, на уречено време; 3.) поуздан, сигуран; — vagyok benne, о том сам сигуран; (pb.) jobb kevés —, mint sok bizonytalan, боље данас пет, него сутра шест. — an, ih.* јамачно, поуздано, зацело. — *ít, cs.* уверавати. — *odik, l.* Bizonyodik. — *ság, fn.* извесност.

Bizonyoz, *k.* 1.) потврђивати; 2.) правдати се, протеривати се. — *ó, fn.* 1.) протеривало; 2.) потврђивач.

Bizonyság, *fn.* 1.) поузданост; 2.) доказ; — *ot tenni, сведочити; 3.) сведок; Isten a — om, Бoг ми је сведок! — tétel, fn.* сведочење. — *tevő, mn. és fn.* што сведочи, сведок.

Bizonytalan, *mn.* неизвесан; *az még —, то се још не зна; (km.) el ne hagyd a mit bírsz — okért, ко тражи веће,*

изгуби и оно из вреће; не тражи преко хлеба пораче! — *kodik*, k. двоумити. — *ság*, fn. двоумица, неизвесност. — *ül*, ih. неизвесно.

Bizonyúl, k. потврдити се; *rá* — t a *lo-rás*, доказало се да је крао.

Bizott, mn. 1.) поверен, наложен; 2.) поверљив; fn. 1. *Bizottas*. — *as*, fn. овлашћеник, мандатар. — *mány*, j. — *ság*, fn. одбор, комисија. — *mányi*, j. — *sági*, mn. одборски.

Biztat, es. 1.) храбрити, обадравати; 2.) подбадати; *bűnre* — *ni*, навраћати на грех; 3.) тешкати; *egy napról a más-sikra* —, тешка ме од једног дана на други. — *ás*, fn. храбрење; тешкање. — *ó*, mn. што храбри, тешка.

Bizton, ih. зацело, поуздано. — *lét*, — *ság*, fn. безбедност.

Biztos, fn. повереник, комесар; *rendőri* —, полицајни повереник; 2.) поуздан човек; mn. поуздан, сигуран; — *le-hetsz benne*, у то се можеш поуздати; — *ra venni*, држати у тврдо, као у вocky. — *an*, ih. поуздано, јамачно.

Biztosít, es. 1.) осигуравати; асекурирати; 2.) уверавати, богмати; *arról* — *alak*, о том те уверавам. — *ás*, fn. осигурање; асекурација. — *ék*, fn. јемство, гаранција. — *ó*, fn. és mn. осигурач, за осигурање; — *ó társaság*, друштво за осигурање. — *vány*, fn. исправа о осигурању, полица.

Biztosság, fn. 1.) сигурност, јемство, гаранција; 2.) одбор; 3.) повереништво.

Bizvást, ih. 1.) поуздано, за јамачно; 2.) спокојно; — *elutaszhat-sz*, можеш слободно путовати.

Bizseg, k. 1.) врвети, кипити, крчати, гамизати; 2.) бридети, сврбети; 3.) пуцкати, притати (дрво на ватри).

Bizsekór, fn. свраб, рафаница.

Bizserég, k. сврбети, 1. *Bizseg*.

Bób, *Bóba*, fn. 1.) ђуба, кукма, капа (тиџа); 2.) пуџа, буџ.

Bóbás, mn. капораст, ђубаст.

Bóbáz, es. вући за перчин, кикати.

Bobiska, fn. закрабуљена особа.

Bóbiskol, k. климати главом.

Bóbíta, fn. 1.) ђуба, кукма; 2.) перчин; 3.) буџ, пуџа.

Bóbítás, *Bóbos*, mn. капораст; с пун-

Bóboz, 1. *Bóbáz*. [ђом, буђоглав.

Boes, fn. 1.) меду, мече; 2.) бивоче; 3.) луна (справа у мајдану).

Boesájt, 1. *Boesát*.

Boesánandó, mn. опростив. — *lag*, ih. опростиво.

Boesánat, fn. опроштење; опроштај; — *ot kérek*, опростите! — ! пардон! опростите! *ezer* — ! молим по сто пути за опроштење! — *kérés*, fn. молба за опроштење. — *os*, mn. опростив.

Boesárd, fn. Буркард.

Boesát, es. 1.) пустити, пуштати, отпу-стити; *vizsgára* —, припустити испи-ту; а *hajót tengerbe* —, поринути лађу у море; *áruba* —, продавати, изнети на пазар; *szákmányra* —, дати да се пљачка; *szélnék* —, махнути, бата-лити; *feledésnek* —, предати забораву; *szabadon* —, пустити на слободу; *vkít esküre* —, пустити да се ко закуне; 2.) издати (налог); 3.) праштати, *Isten boesáss*, прости Боже!

Boesátkozik, k. (ba, be) 1.) упуштати се, упустити се; *beszédbe* —, упустити се у разговор; 2.) *tengerre* —, навести се, отиснути се на море.

Boesátmány, fn. наредба, заповест.

Boesátvány, fn. 1.) отнукни лист, отнук-ница; 2.) наредба.

Boeska, fn. 1.) бачва; 2.) топа.

Boeskor, fn. 1.) опанци, сандале; *fel-kötni a* — t, привезати опанке; (*szój*.) *elrugta a* — t, отео се, постао је госпо-дин; 2.) блато на панима у зена; — *bőr az orozája*, образ му као опанак.

Boeskoros, mn. és fn. који носи опанке; *á. é.* плећни пропалце. — *odik*. — *ül*, k. каже се о зену кад му се на-лепи блато на ноге.

Boeskor-szój, fn. обуваћи кајиш, опута. — *telek*, fn. 1.) поводац, улар; 2.) обу-ваћи кајиш.

Boesos, mn. — *bunda*, медвеђа бунда,

Boesú, 1. *Búcsú*. [медведина.

Bóczér, mn. маљав.

Bóczér, *Bóczérhaj*, fn. колтун.

Boezéros, mn. чунав, 1. *Borzas*.

Boezí, *Boezó*, fn. теленце, ббца; *á. é.* бе-заслено дете.

Boda, *Bóda*, fn. ручица, држак, држаље.

Bodaes, fn. јуне.

Bodácsol, 1. *Bugdácsol*.

Bodag, *Bodak*, fn. нека лепиња.

Bódár, mn. наркотичан.

Bódavéd, fn. браник од мача.
 Bodáz, k. унакрет трчати.
 Bódé, fn. буда, данчара, чатрља.
 Bódék, l. Bódítószeg.
 Bódergő, fn. сакалуда, звекан.
 Bódés, fn. чатрља.
 Bódi, tn. Срећко.
 Bódi, mn. 1.) сунуд, бакнут, сумахнут;
 2.) — szilva, нека шлива.
 Bódít, es. 1.) опијати, заносити, онесвеш-
 тивати; 2.) залућивати. — ék, fn.
 наркотин; — ó szer, наркотин.
 Bodnár, fn. бачвар, качар. — kés, fn.
 бачварски нож. — műhely, fn. бачвар-
 ница. — ság, fn. бачварство.
 Bodobács, fn. нека буба трчућица.
 Bodoes, mn. незрео, зелен (воће); á. é.
 — eszi, жут око уста, жутокљунац;
 Bódog, tn. Срета, Сретен. [fn. l. Bogyó.
 Bódolog, l. Bódorog.
 Bodon, Bodonka, fn. барице, бурење.
 Bodonez, fn. пољска кошенила.
 Bodony, l. Bodon.
 Bodor, mn. кудрав, крецав, коврчаст; fn.
 1.) кудра, коврчица; 2.) шепут, маш-
 на; 3.) зарукавље.
 Bódor, mn. 1.) скитнички; 2.) наркоти-
 чан; — szer, опојно средство, нарко-
 Bódorgás, fn. скитање, скитња. [tn.
 Bódorit, es. кудравити, коврчити; пра-
 Bódorka, fn. велики гњурац. [вити боре.
 Bodorodik, k. уковрчити се, коврчити се.
 Bódorog, k. тумарати, скитати се.
 Bodri, mn. кудрав; fn. кудроња; tn. име
 пса. — fej, fn. кудроња.
 Bodrog, fn. речница у Угарској.
 Bodros, mn. коврчаст, уковрчен. — ít,
 Bodrosúl, l. Bodorodik. [es. коврчити.
 Bodroz, es. уковрчити.
 Bódúl, k. занети се, опити се, онесвеш-
 тити. — ás, fn. занос, несвестица.
 Bódult, mn. занет, опијен. — ság, fn.
 онесвеслост, опијеност.
 Bodza, fn. зова; földi v. gyalog —, апта.
 — bél, fn. срж из зове. — bogyó,
 csete, fn. бобица од зове. — fa, fn.
 зовово дрво; зововина, зовина; (szój.)
 az én kardom sem — fa, п мој мач
 еече. — puska, fn. пушка од зове.
 Bodzás, mn. 1.) пун зове, обрастао зо-
 вом; 2.) костоболан, подагричан. —
 odik. — úl, k. добити подагру.
 Bog, fn. 1.) чвор; 2.) врх, вршак (код
 биља); 3.) парожак (на рогу).

Boga, fn. чвор.
 Bogács, Bogáncs, fn. чкаљ, бадаљ, пасји
 етриц; bókoló —, магарећи чкаљ. —
 kóró, fn. паламица. — kórós, mn. пун
 паламице. — os, mn. пун чкаља. —
 pillangó, fn. (лептир) чкаљац.
 Bogár, fn. 1.) буба, црв, зарезник; büdös
 —, смрдљубуба; bongó v. dongó —,
 зүјача; egy szarvú —, једнорожац;
 szarvas —, јеленак (буба); fényes —,
 пољски брзак; őszí —, зрпкавац; se-
 lyemtermő —, свилена лептирница;
 (szój.) bogara van, има црва (бубу) у
 глави; 2.) вранац (коњ).
 Bogaras, mn. нембран (коњ, због буба).
 Bogarász, fn. бубар; k. хватати бубе; á.
 é. цуњати. — at, fn. бубарство.
 Bogárbáb, fn. нимфа, чаура, ларва.
 Bogárhátú, mn. — koesi, покривена кола.
 Bogározik, k. 1.) бежати, немцровати
 због инсеката; 2.) á. é. подекакивати,
 скакутати; — a ló, коњ скаче упрџ-
 нице, коњ члови; mindig csak —,
 несташан је, плахује.
 Bogár-sejt, fn. матицањак. — szemű, mn.
 црпоок. — szín, — színű, mn. свет-
 лоцрн. — tan. — tudomány, fn. наука
 Bogárzik, l. Bogározik. [о бубама.
 Bogas, mn. 1.) чворовит, богав; 2.) гра-
 нат, разгранат. — odik, k. постати
 чворовит; разграњавати се.
 Bogdácsol, l. Bukdácsol.
 Bogdán, tn. Богдан.
 Bogdányrecesenye, l. Bagdányrecesenye.
 Boglár, fn. 1.) розета; 2.) опточен камен;
 3.) петља, копча; 4.) љутић (биљ.).
 Boglár-fa, fn. платан (дрво). — gyártó,
 fn. ременар. — ka, fn. 1.) љутић
 (биљ.); 2.) (лепир) аргус. — os, mn.
 пун розета, пун опточеног камења.
 — virág, fn. љутић (биљ.).
 Boglya, fn. 1.) пласт; boglyákba rakni,
 денути у пластове; 2.) (kemence), fn.
 сељачка пећ (лепљена).
 Boglyas, mn. чупав, разбарушен.
 Boglyáz, es. денути у пластове.
 Boglyos, l. Boglyas.
 Bognár, fn. колар.
 Bogomér, tn. Богомир.
 Bogos, stb. l. Bogas, stb.
 Bogoz, es. везивати или дрешити чво-
 рове. — ik, k. 1.) учворити се, до-
 бити чворове; 2.) добивати паровике
 на роговима (о јелену).

Bogrács, fn. котлић. — hús, — oshús, fn. наприкан у котлићу.
 Bogszarvas, fn. јелен ком су израсли
 Bogyószló, fn. Богислав. [парошица.
 Bogyó, fn. бобица, пуца, боба, јагодица.
 Bogyol, Bogyolál, es. мотати, ушити.
 Bogyola, fn. 1.) омотач; 2.) бреме, дењак.
 Bogyóla, fn. коколит (минер.).
 Bogyolat, fn. дењак, замотуљак.
 Bogyós, mn. бобичаст; пун јагода.
 Bogyoszló, fn. Болеслав.
 Bogyóz, es. бобати, побобати. — ik, k.
 Bogzik, l. Bogozik. [зрнати се.
 Bohó, mn. лупкаст, сулудаст; fn. лудак.
 Bohóc, fn. дедак, лакрдијаш, арлекин;
 á. é. szemüveges —, наочарка (змија).
 Bohók, mn. еменан, лакрдијашки.
 Bohóka, fn. 1.) лудак, лакрдијан; 2.)
 лакрдија.
 Bohókás, mn. лакрдијашки.
 Bohóság, fn. лакрдија.
 Bohóskodik, k. лакрдијати, лакрдиесати.
 Bohózat, fn. лакрдија. — os, mn. лакр-
 дијашки.
 Bojár, fn. бољар, (влашки племић); 2.)
 јунак, l. Bajnok.
 Bojász, mn. који лута; k. лутати.
 Bojgat, l. Bolygat.
 Bojhos, mn. рутав, вунат.
 Bojposztó, fn. вунена материја.
 Bojt, fn. 1.) кудра, рута; 2.) ројта, квасна;
 3.) калем, наврт; 4.) бус, бокор.
 Bojt, es. 1.) подетицати; бунити; 2.)
 подлагати (лозу).
 Bojtár, fn. овчар, чобанин, бојтар. —
 kodik, k. чобановати, овчарити.
 Bojtezüst, fn. сребрне жице.
 Bojtika, l. Bojtvirág.
 Bojtogat, es. бунити, пујдати.
 Bojtorján, fn. чичак, чкаљ; apró —, сир-
 њача; (szój.) tökre hányni —t, радити
 улудо. — os, mn. пун чичка.
 Bojtorkodik, Bojtorodik, k. тражити
 Bojtorvány, fn. чичак. [ината.
 Bojtos, mn. 1.) рутав; кудрав; 2.) пе-
 кићен ројтама; 3.) бусаст, бокораст.
 Bojtosmedve, fn. кудрав медвед.
 Bojtosodik, k. орутавити.
 Bojtoz, es. 1.) кудравити; 2.) пекитити
 ројтама. — ik, k. рутавити.
 Bojtvirág, fn. леденик (нека трава).
 Bók, fn. поклон, наклон, комплимент.
 Boka, fn. чланак (у ноге), баглама, гле-
 жан; (szój.) szél verje össze bokáját,

обесили га, бодѣ!; majd megüti érte
 bokáját, пресесће му.
 Bóka, fn. трагант, козлица (биљка).
 Bokaesont, l. Boka.
 Bokákol, k. подригивати се, штуцати.
 Bokál, fn. алкемида (биљка).
 Bokanes, l. Bakanes.
 Bókány, fn. никл.
 Bóklál, k. тумарати.
 Bókol, k. 1.) сагибати се; 2.) клањати
 се: правити комплименте. — ás, fn.
 клањање. — at, fn. наклон, компли-
 мент. — gat, k. клањасати.
 Bokolyó, fn. чобања, барилце.
 Bókony, fn. бок од лађе, l. Hajóborda.
 Bokor, fn. 1.) бокор, бус, грм, цбун,
 рашће; (szój.) tüskén bokron keresz-
 tiül, у воду и у ватру; nem minden
 — ban terem v. nem minden — ban
 lelni párját, не можеш свуд наћи; мало
 му је пара; — ból ugrott ember, а.) не-
 знапа делија; б.) непискусан човек, не-
 вежа: kiugratni a nyulat a — ból, исте-
 рати мачка на оцак; (km.) mikor Isten
 nyulat teremtett, —ról is gondoskodott,
 бог је дао зубе, даће и хлеба; 2.) шеп-
 пут, машлија; — ra kötni, везати на
 шепут; 3.) кита, струк, венац; — ba
 kötni, везати у киту; egy — kules, низ
 кључева; egy — gerlicze, пар грлица.
 Bokor-fa, fn. шибље. — fenyű, fn. клек.
 Bokratlan, mn. 1.) без цбуна, рашчишћен;
 2.) распарен.
 Bokréta, fn. 1.) стручак, кита, перјани-
 ца; 2.) круна од цвета.
 Bokrétás, mn. закићен, с перјаницом.
 Bokrétáz, es. закитити.
 Bokrodzik, k. бокорити се, убокорити се.
 Bokros, mn. 1.) цбунаст, цбуновит, убо-
 корен; 2.) на шепут; 3.) с паром; ihol
 itt — ával a példa, има ту примера
 ваздан; 4.) нагомилан; — foglalatos-
 ság, сипан посао; 5.) плањлив, на-
 зорљив, зазорљив, худљив (коњ). —
 odik, — úl, k. 1.) бокорити се, убо-
 корити се; 2.) гомилати се; bokrosod-
 nak a gondok, бртга је све више; 3.)
 зазирати, худити се, зазрети (о коњу).
 — ság, fn. худанье, худљивост (коња).
 Bokroz, es. 1.) правити цбун, киту; 2.)
 украсити шепутима. — ik, k. бокори-
 Bóklat, es. сагибати, климати. [ти се.
 Ból, nr. 1.) из; a városból, из града; 2.)
 од; fából, vasból, од дрвета, од гвозђа;

3.) á. é. из, од, са; mi lett abból a dollogból? шта би с оном ствари? számkozásból, из сажаљења; tréfából, од шале, из шале.

Boldi, Boldis, Boldizsár, fn. Балтазар.

Boldog, mn. 1.) сретан, срећан, блажен; — emlékezetű, блажене успомене; — Isten! благи Боже! 2.) á. é. а бо — v. — abb vége, дебели крај, дебљи крај; — boldogtalan, зван незван, свако, и кусо и русо; fn. Срећко.

Boldogasszony, fn. Богородица, Богомати; kis —, мала госпојина; nagy —, велика госпојина, успеније; — bogara, буба мара; — esírkéje, кушина, црна јагода. — hája, вилина коса; — háva, јануар, сечањ; — katonája, мама, шупша, кукавица. — narja, — еретенје; — tenyere, бадаљ.

Boldogít, es. усрећити, усрећавати; Isten — sa őt! Бог да му душу прости! — ás. fn. усрећење. — ó, mn. és fn. што усрећава, блажен, усрећитељ.

Boldoglét, fn. срећа, блаженство.

Boldogok, fn. блажен, покојни.

Boldogság, fn. срећа, блаженство; köz —, општа срећа. — os, mn. és fn. срећан, блажен, блаженик, блаженица; — os szűz, богородица дева.

Boldogtalan, mn. несрећан, бедан, злосрећан; fn. несретник, злосретник, јадник. — ít, es. унесрећити. — odik, k. унесрећити се, страдати. — ság, fn. несрећа, беда. — ül, ih. несрећно, бедно. — ül, k. 1. Boldogtalanodik.

Boldogúl, k. 1.) усрећити се, постати блажен; 2.) (ymivel) успети, прокопсати; azzal nem — sz! нећеш се набрати меда!

Boldogúl, ih. срећно, блажено; — élj! срећан био! збогом!

Boldogulás, fn. усрећење, напредовање.

Boldogúlt, mn. упокојен, блажен; fn. покојник, покојница.

Bolgár, fn. Бугарин, Бугарин; mn. бугарски. — ország, fn. Бугарска. — ül, ih. бугарски.

Bolha, fn. буха, бува. — esíprés, fn. үјед од бухе. — fű, fn. бухача, бушина (травa). — kandics, fn. бухач. — rohár, fn. напштак пред спавање.

Bolhás, mn. пун буха, пун бува.

Bolhasertecsék, l. Bolhafű.

Bolhásít, es. напунити бува.

Bolhásodik, k. напунити се бува.

Bolhász, fn. који хвата буве; es. хватати, требити буве.

Bolház, es. требити од бува. — kodik, k. требити се од бува.

Bólint, es. климнути. — gat, l. Bólogat.

Bólog, k. климати, махати (главом). — at, k. климатати.

Bolond, mn. луд, будаласт, бенаст; — dolog, луд посао; — beszéd, будалаштина; — lépést követni el, учинити будалаштину; fn. луда, лудак, будала; sült —, сакалуда; udvari —, дворека луда; futó —, права луда; — dá ten-ni vkit, залудити, зајовити; vkiből — ot üzni v. vkit — nak tartani, држати за луду, вући за нос; (szój.) — is tudja, то и луд зна; járja megint a — ját v. rájött a — ja, спопао га на ново лудило; (pb.) terem a —, ha nem vetik is, луд се не тражи са свећом, већ се и сáм покаже; — nak is tetszik fa szablyája, сваки циганин свога коња хвали; — és gyermek legheamarább mondják ki az igazat, деца, будале и пијани правду говоре; а — dal nem jó tréfálódni, с лудим се није шалити; а ki — dal közli dolgát, végre maga is megesztelenül, ко се с трицама помеша, ваља да га свиње изеду.

Bolond-gomba, fn. отровна гљива; — gombát evett, јео је бунике, полудео је. — hagymáz, fn. лудило, безумље. — ház, fn. лудница.

Bolondít, es. залуђивати, вући за нос.

Bolondjában, ih. будаласто, у лудо.

Bolondóra, fn. лудило; rájött a —, спопао га опет лудило.

Bolondos, mn. лудкаст, будаласт; fn. будала, лакрдијаш. — kodás, k. лудовање, бестијање. — kodik, k. лудовати, бестијати. — kodó, fn. лакрдијаш.

Bolondoz, es. називати лудом. — ik, k. лудовати, будалити; ne — zál! не лудуј! не кошај трица! — ni vkivel, терати с киме сирдњу, збијати шалу; — ó, fn. лакрдијаш.

Bolondság fn. 1.) лудост, лудорија, будалаштина; 2.) маленкост, багатела; (szój.) fele sem —, нема шале.

Bolondúl, ih. будаласто, лудо; k. 1.) полудети, побудалити; 2.) лудовати, будалити; 3.) залудити се за киме; vkibe belebolondúlni, залудити се за ким; — ni vki után, полудети за ким.

Bolony, fn. велебиље.

Bolonyik, fn. гренак (биљка).

Bolt, fn. 1.) свод; 2.) дућан, бола.

Bolt-hajlás, fn. пенуиченост свода. — hajlás, fn. свод. — hajlásos, mn. сведен, пунчаст, на свод. — hajlásos, cs. дићи на свод, пенуичити.

Bolti, mn. дућански; — ár, дућанска цена.

Boltos, mn. сведен, на свод; fn. дућаница. — nő, fn. дућанициница.

Boltoz, cs. болатити, градити на свод. — at, fn. свод, таваница. —atlan, mn. без свода. — atos, — ott, mn. сведен, на свод. — ottan, ih. на свод.

Boltszer, fn. дућанска роба.

Boly, fn. гомилица, хрипа; hangya —, мравињак; kigyó —, змијињак.

Bolyg, k. лутати. — ás, fn. лутање. — atag, mn. што тумара, луталачки.

Bolygat, cs. узнемиривати; á. é. чеврљити, чачкати; ne bolygasd mindig azt a dolgot, немој све једно те једно.

Bolygó, fn. 1.) тумарало, лутало; 2.) планета, бараклија; kis —, планетонд; mn. што лута; — csillag, бараклија, планета; — kert, лавиринт, l. Tömlöleg. — fény, v. — tűz, варљива светлост.

Bolygóeskák, fn. планетонди.

Bolygócz, fn. планетонд.

Bolygóünnep, fn. светачац (о ком се до подне сме радити).

Bolyh, fn. рута, маља, вуна. — os, mn. рутав, маљав.

Bolyhoz, cs. учинити маљавим, ранавим.

Bolyó, mn. l. Bolyóka, fn. 1.) воће (у децјем говору); 2.) бобица, зрно.

Bolyog, k. лутати, басати, блудити.

Bolyóka, Bolyókás, mn. 1.) лупкаст; 2.) шаљив. — ság, fn. бедастост.

Bolyókáz, k. лудити се, лакрдити.

Bolyong, k. тумарати. — ó, mn. што блуди, луталачки.

Bolyos, mn. гомиличав, у гомили.

Bomba, fn. бомба, кумбара, лубарда. — ágyú, fn. топ за лубардање. — csóte, fn. ватра од лубарде. — hánvás, fn. лубардање. — lövész, fn. лубардар. — mentes, mn. што не пробија бомба.

Bombárda, fn. лубарда, кумбара.

Bombász, fn. 1.) лубардар; 2.) лика (на дрвету); 3.) бомбаке.

Bombáz, cs. és k. лубардати. — at, fn. лу.

Bombék, fn. око (на биљу). [бардање.

Bomfordi, fn. букван, тикван, шмокљан.

Bomlad, — ozik, k. распадати се, рашчињати се, растварати се. — ozás, fn. распадање, расуло.

Bomlás, fn. пропаст, распад, расуло.

Bomlasz, fn. медуза (животиња).

Bomlaszt, cs. рушити, растварати, растројити, рашчињати.

Bomlatag, Bomlékony, Bomló, mn. што се руши, тронап, распаљив.

Bomlik, k. 1.) распадати се; — a vásár, разлизи се вашар; 2.) á. é. — a házi béke, руши се мир кућевни; bomolj meg! полудео богд! 3.) будалити; ne bomoljatok! не правите лудорије! már megint bomlik! онет му дошле виле.

Bomlott, mn. порушен, растројен, поремећен; — haj, разбарушена коса; — béke, нарушен, покварен мир; — eszű, смушен, који је померио памеху. — ság, fn. 1.) распад, растројство; 2.) смушеност, поремећеност у мозгу.

Bomol, l. Bomlik. — hatatlan, mn. 1.) нераспаљив, нерашчињив; 2.) нераздучан, нераздвојан.

Bones, fn. 1.) ројта, кита; 2.) бршљан, зимзелен.

Bonesok, fn. коњски реп (у Турака одличје (паша), тут. — os, mn. с тугом, одликаван тугом; három — os basa, паша с три туга.

Bonesvirág, fn. бршљан, зимзелен.

Bonez, fn. 1.) ограница, огрђе; 2.) бут.

Bonez-eszköz, fn. справа за парање тела. — kés, fn. нож за парање тела.

Bonezol, cs. парати, сецирати. — ás, fn. парање, сецирање. — ó, fn. анатом. — ó, mn. за парање. — ó terem, соба за сецирање.

Boneztan, fn. анатомија. — i, mn. анатомски. — tudomány, fn. анатомија. — tudományi, mn. анатомски. — tudós, fn. анатом.

Bondor, fn. нека биљка, l. Savar.

Bondorodik, k. уковрчити се.

Bóné, fn. мала мрежа, загажња. — z. k. és cs. ловити загажњом.

Bonfordi, l. Bomfordi

Bong, k. зүјати, бумбарати. — ás, fn. зүка,

Bongyol, stb. l. Bonyol. [бумбаранье.

Bongyor, fn. кудроња; mn. кудрав.

Bonyu, Bonyu, mn. рутав.

Bont, cs. 1.) разграђивати, кварити; épületet —, рушити зграду; haját —, расправити косу; hidat —, скинути

моет; tábort —. кренути табор; ágyat —. наместити кревет (за спавање); levelet —. отворити пиемо; esirkét —. калати, распорити, пиле; tényezőkre —. растварити у факторе (у матем.); zászlót —. развити барјак; 2.) á. é. barátságot —. прекинути пријатељство; békét —. нарушити мир; házasságot —. раскинути брак; (km.) szükség törvényt —. нужда закон мења; потреба закона нема; 3.) 1. Ront.

Bonta, mn. шарен. — sólyom, fn. берберски соко.

Bontakozik, k. 1.) кварити се, распадат се; развити се (барјак); 2.) á. é. (szój.) nehezen —. тешко изговора.

Bontás, fn. кварење, растварање, анализа: калање.

Bontó, mn. што кварн, руши, раздваја; — fésű, расправљач, ретки чешаљ; — akadály, што кварн брак.

Bontogat, cs. раскваривати; растварати; разрешавати; разлучивати.

Bonyodalom, fn. заплет, замршај.

Bonyodalmas, mn. заплетен, замршен.

Bonyol. Bonyolít, cs. 1.) заврети, заплести; 2.) умотати. — ás, fn. заплет; умотавање.

Bonyolodás, fn. замршај, заплет.

Bonyolodik, Bonyolódik, k. замрсити се, заплести се; háborúba —, увалити се у рат, бројдити.

Bonyolodott, Bonyolt, mn. заплетен, замршен. — ság, fn. замршеност, заплет, замршај, „заплетено живјете.“

Bonyolúl, l. Bonyolódik.

Bor, fn. вино; keresztelt —, крштено (водом) вино; konty alá való —, слатко вино; égett —, ракија; (szój.) meg-használt neki a — v. utólérte a —, стигло га вино: (pb.) ezégér nélkül is elkel a jó —, добра се ствар сама хвали: добро вино и без венца прође: а — mutatja kibem mi lakik, човек се у пићу познаје: — ban lakik az igazság v. nincs — nak titka, што трезан мисли, то пијан говори; többen halnak meg a — ban, mintsem a tengerben, више је њих заклала чаша, него сабља.

Bor-ág, fn. винова лоза. — akó, — akóló, fn. визирница. — alolás, fn. визирење. — alag, fn. вински лагум. — alja, fn. киселица (винска). — áros, — áruló, fn. винар. — árulás, fn. про-

даја вина. — ás, l. Borismerő. — ászat, fn. винарство.

Borbély, fn. бербер, берберин, брица. — kés, fn. бријач, бријачница. — legény, fn. берберски момак. — műhely, fn. берберница.

Borbogár, fn. мушица; á. é. пијанац, винколозић.

Borbolya, fn. дивљи шумиш.

Borbuzgás, l. Borerjedés.

Bores, fn. оспиче.

Borcsa, fn. Варвара.

Bor-csap, fn. чеп; á. é. пијандура. — csiszár, fn. винар, вински трговац; á. é. испичутура, пијаница. — eső, fn. натегаца. — ezégér, fn. венац над крчмом. — ezibere, fn. вареник.

Borda, fn. 1.) ребро; 2.) брдо (тикачко); bordába szedni, уврстити; egy bordába szöttek, на један су калуп; састала се лажа и паралажа; два дедака, обадва једнака; алија и балија два брата.

Bordal, fn. винска песма, почашница.

Bordalap, fn. слезиница-рутица (биљ.).

Bordált, mn. жиличаст (лист).

Bordamag, fn. гладаш (биљ.).

Bordás, mn. жиличаст (лист).

Bordátlan, mn. без ребара; без жила.

Bordáz, cs. 1.) навити на брдо, насновати; 2.) снабдити брдом; 3.) направити бок лађи. — at, fn. ребра (од лађе.)

Bordély, fn. бурдељ. — os, fn. који држи бурдељ. — oskodik, k. држати бурдељ.

Bordézsma, fn. вински десетак.

Bordicza, fn. ојић.

Bordó, fn. 1.) прдаљка; 2.) пнеак на пз.

Bordon, fn. чкаљ. [води од лука.

Bordósip, fn. 1.) дулац, пнеак; гајде; 2.) бае у оргуља. — os, fn. гајдаш.

Bor-dús, mn. винован, виноградан. — eezet, fn. винско сирће. — égető, fn. који пече ракију.

Borék, fn. 1.) завој, омотач; 2.) мошње, кеса. — sérv, fn. киле.

Bor-ének, fn. винска песма. — erjedés, fn. врење вина. — fa, fn. чокот. — fejtés, fn. претакање вина. — féreg, fn. мушица. — forrás, fn. врење вина. — föld, fn. виноградека земља. — füge, fn. рибизла. — hamisító, fn. који прави лажно вино. — ház, fn. 1.) крчма; 2.) качара.

Borhimlő, fn. бакарни нос (због пића);
kiverte a —, добио је црвен нос. — s.
mn. бакрена носа.

Bor-hordó, j. Boroshordó. — hűtő, fn.
хладноница. — illat, fn. винска арома.
— ismerő, fn. стручњак у вину. —
isten, fn. бог вина, Бах. — isza, —
iszák, fn. винопија, пијанац.

Borít, cs. 1.) (vmire) поклонити; (ba, be)
вргнути (у јаму); 2.) (vmivel) покрити,
застрти; 3.) опшиити; 4.) оплатити,
подуплатити; обложити; 5.) á. é. уви-
ти, умотати; ködbe — va, увијен у
маглу; lángba —, запалити.

Borítás, fn. покривање; покланање; по-
руб; оплата.

Boríték, fn. 1.) покривало, омотач; 2.)
поклонац; 3.) завој, куверта; 4.) оплата
(столарска). —atlan, mn. без оплате,
непокривен; незавијен. —os, mn. у
куверти; застрт. —oz, cs. метнути у
куверту. —papíros, fn. папир за за-
вијање, за куверте. —üveg, fn. покло-
нац (стаклен). —vászon, fn. платно
за умотавање, за паковање.

Borítgat, cs. умотавати, поклапати.

Borító, fn. справа за покланање; mn. за
покривање; —kas, кошар за живину;
вришка; —tál, чинија за поклапање;
—üveg, стаклени поклонац.

Bor-ivás, fn. пијење вина. —ívó, fn.
винопија. —íz, fn. винскикус. —
ízlelő, fn. окоштач, огледач вина. —
ízű, mn. —ízű alma, накусела јабука.

Borjas, mn. с телетом; —tehén, стеона
кравца.

Borjazik, k. телити се; á. é. бљувати.

Borjú, fn. 1.) теле; —k, талад, теопи;
rugott —, одбијено теле; bak —, је-
ленче; tengeri —, морско теле; üszke
—, лане; vízi, —, огњена жаба; (szój.)
eldült a — benne, разјарио се; meg-
fordúlt a — benne, одљутно се; kinek
borja, nyálja, кога сврби, онај се и
чеша; 2.) телећак.

Borjú-apróléc, fn. ситнеж од телета. —
bőr, fn. телећа кожа, телетина. —
ezímer, —ezomb, fn. телећи бут, че-
рег. —farkkóró, fn. дивизма. —fej,
fn. телећа глава; á. é. нмоклан. —
fodor, fn. црева, опорњаца од телета.
—főka, fn. морско теле, фока. —hús,
fn. телетина. —kötél, fn. улар за
теле. —nyírő, —nyúzó rénteken, о

светом никад. —pásztor, fn. теочар.
—pecsenye, —sült, fn. телеће печење.
—s, l. Borjas. —szájú ing, кошуља
алватних рукава. —tánczot jární, ска-
кutatí. —zik, l. Borjazik.

Borka, fn. винце; tn. Борка.

Bor-kereskedés, fn. винарска трговина.
—király, fn. бекрија, дужница, дре-
вна пијандура. —koresolyc, fn. 1.)
пације; 2.) јело за којим вино капи;
3.) пијаница. —kő, fn. стреш. —
kút, fn. кресли извор, кресла вода. —
légy, fn. мушица. —lél, l. Borszesz.
—leves, fn. вареник. —mérés, fn.
точење вина; крчака. —mérő, fn. крч-
мар; крча; винска вага. —mérték,
fn. винска мера. —nemisza, fn. во-
донија, који не пије вина.

Bornót, fn. бурмут.

Bornyas, l. Borjas.

Bornyasz, mn. ћамнаст, глуп.

Bornyász, fn. теочар.

Bornyomó, fn. газач; mn. који муља;
чим се муља; где се муља; —kád,
—zsák, када, врећа за муљање.

Bornyú, l. Borjú.

Boroeska, fn. винце, винашце.

Borogat, cs. 1.) умотавати, облагати;
паковати; a szalonnát a papírba —ni,
увити сланину у папир; virágokra
cserepeket —ni, покрити цвеће пре-
повима; 2.) jeges ruhával —, хладити
(главу, чело).

Borogató, fn. паковање; облагање; hi-
deg —, хладни облози.

Borogatmány, fn. облог; напаравање.

Boróka, fn. клека, смрека; боровница. —
bogyó, fn. смрекиња, већа. —bor,
—pálinka, fn. смрековача.

Borona, fn. брана, влача; fogas, —, др-
љача, зубача. —fal, fn. 1.) плот од
триња; 2.) зид на зупце. —fog, fn.
зубац од дрљаче. —hajó l. Tutaj.

Boronál, cs. влачити, бранати, дрљати.
—ás, fn. влачење; дрљање.

Borong, k. мутити се, облачити се, на-
тмурити се. —at, stb. l. Borogat, stb.
—ó, —ós, mn. мутан, потмуран,
натумштен; —ó virág, невен.

Boros, mn. 1.) винован, винородан; —
vidék, предео где роди вино; 2.) вин-
ски, за вино; —hordó, винско буре;
—pohár, винска чаша; 3.) од вина;
—pohár, чаша од вина (неопрана);

4.) — kulesár, подрумар; 5.) поме-
шан с вином; 6.) á. é. ђорнут, напнт.
Borosodik, k. поднапити се, ођорити се.
Borosrigó, fn. бели дрозд.
Borosság, fn. ђорнутост.
Borosta, fn. четка (за главу); meszelő —,
четка за кречење; gyalog —, четка
без перајнице (ненасађена); (szó.) olyan
a haja, mint a —, има косу као чекиње.
Borostál, cs. четкати главу.
Borostaseprű, fn. умета, пајалица.
Borostyán, fn. 1.) бршљан, ловор; 2.) јор-
гован. l. Orgonafa. — bogyó, fn. ло-
ворница. — fa, fn. бршљан (дрво), ло-
ворика. — koszorú, fn. лоровов венац.
— koszorús, fn. ловором увенчани,
бакалар. — levél, fn. лоровов лист.
Borostyánkő, fn. белибар. — műves, fn.
који ради с ћелибаром.
Borostyános, mn. 1.) пун ловорике; — erdő,
ловорова шума; 2.) украшен ловориком.
Boroszlán, Boroszlánfa, fn. ликован.
Boroszló, fn. Вратислава; (име) Борислав.
Borotva, fn. бритва, бријач, брајачица;
(km.) nem minden botból válik —, од
сваког дрвета не гради се стрела. —
fok, fn. телуће од бријача; (tréf.) éles
mint a — fok, оштар као кеба. — kő,
fn. бруе, гладелица.
Borotvál, cs. бријати, ђудити. — ás, fn.
бријање. —atlan, mn. необријан. —
kozik, k. ђудити се, бријати се.
Borotvás, fn. 1.) бритвар; 2.) берберин.
Borotva-szűj, fn. бријачки кајиш. — tok,
fn. коршце, футрол за бријаче.
Boroz, k. пити вина. — ás, fn. пијанка.
Borozda, fn. бразда. — köz, fn. разор.
Borravaló, fn. напојница, бакшини; itt van
egy kis —, ево мало на вино.
Bors, fn. папар, бибер; török —, папри-
ка; egész v. töretlen —, крупни би-
бер; törött —, петуцан, ситни бибер;
(szó.) — ot törni vki orra alá, натрти
коме рена под нос; (km.) kiesiny a —,
de erős, мален лончић брзо прекипи;
малена је тица препелица, ал умори
Borsadék, fn. пиперин. [коња и јунака.
Borsav, fn. винска киселина. — as, mn.
с винском киселином.
Bors-cserje, fn. биберово дрво. — do-
bosz, fn. биберњача.
Borseprű, fn. талог од вина, киселица.
Bors-evő, fn. тукан, биберождер (тица).
— fű, fn. чубар. — íz, fn. биберов кус.

— ízű, mn. биберова куса. — millye,
fn. биберњача.
Borsó, fn. грах, грашак; gyalog —, ниски
грах; abrak v. ló —, лањик, вика; fá-
rafolyó —, рогачица, слани грах; (szó.)
falra hánnya a — t, сипа воду у море;
луна воду у авану; — t törtek az or-
czáján, богињав је, рапав је.
Borsócska, l. Borsóka.
Borsószik, k. кострепити се, жежити се;
— a hátam, кожа ми се жежи.
Borsó-fa, fn. жућа багрена. — hüvely, fn.
грашкова махуна. — ka, fn. бобица;
икрица, мехурица (свињска болест).
— kás, mn. икричав, бобичав (боле-
сно свиње). — kór, l. Borsóka. — le-
ves, fn. супа од грашка.
Borsol, cs. биберити; k. vki orra alá —
ni, натрти кому рена под нос.
Borsos, mn. што миреше на бибер, оби-
берен; á. é. прескуп, папрен.
Borsós, 1.) с грахом; 2.) бобичав (бо-
лест); — bőr, жежури; 3.) кудрав, ко-
Borsosfű, fn. чубар. [врчат.
Borsoska, fn. 1.) колачић с бибером, па-
прењак; 2.) нана (биљ.); 3.) дивљи
Borsosmenta, fn. нана (биљ.). [рен.
Borsószalma, Borsószár, fn. граховина.
Borsoz, l. Borsol.
Borsózik, k. 1.) постати бобичав (бол.);
2.) l. Borsószik.
Borsózsizsik, fn. грашков жижак.
Bors-örölő, fn. жрнало за бибер. — por,
fn. ситни бибер. — poros, mn. és fn.
с бибером; нека чорба. — szeleneze,
fn. биберњача. — szem, fn. зрно би-
бера; á. é. — szem Jankó, аршин-
брада, педаљ-човек. — tartó, fn. би-
берњача. — törő, l. Borsórlő.
Borszag, mn. задах на вино. — ú, mn.
што се осећа на вино.
Borszeplő, stb. l. Borhimlő, stb.
Bor-szesz, fn. есприт од вина. — szín,
fn. винска боја. — szín, — színű, mn.
винске боје. — szívó, fn. натегача, на-
тега. — szűrő (kósár), fn. корпа за це-
ђење вина. — talan, mn. без вина. —
tár, fn. вински магазин. — természet,
fn. виноградарство. — természető, fn.
виноградар. — termő, mn. винородан
(предео, година). — tized, fn. десетак
на вино. — tömlő, fn. винска мешина.
Ború, fn. 1.) мутноћа; натуштеност; (szó.)
derűre — ra, преко и уздуж; — ra

derű, после кише иде лепо; после жалости радость; 2.) á. é. jád, туга.

Borúl, k. 1.) мутити се, облачити се; az ég —, облачи се; á. é. lángba —, букнути; ködbe — t a vidék, магла притисла крај; szemei könnybe — tak, очу се напунише суза; virágba —, осути се цвећем (дрво); arcza —, поникнути, пасти ничице; vki lábaihoz —, пасти пред ким на колена; nyakába —, пасти око врата; keblére —, пасти на груди; 2.) главицати се, главичити се, l. Fejdzik.

Borúlat, fn. облачине, облаци.

Borúlt, Borús, mn. патуштен, потмуран.

Bor-váni, fn. царина на вино. — virág, fn. вински плесан. — víz, fn. кисељак.

Borz, fn. жавац. [кисела вода.

Borza, fn. 1.) костобоља; 2.) лукумић, шенпрић (тесто); 3.) мореки јеж.

Borza, stb. l. Bodza, stb.

Borzad, k. грозити се, стресати се, ужасавати се; јежити се, кострешити се. — ás, fn. жежење. — alom, — ály, fn. гроза, јежа, страва; — alom fog el, спонада ме гроза, пробине ме жмарци.

Borzadoz, k. згрожавати се.

Borzag, fn. апта.

Borzalmas, mn. грозан. — ság, fn. грозота.

Borzalom, fn. страва, гроза, жежња.

Borzan, l. Borzad.

Borzás, mn. костоболан.

Borzas, mn. чунав, наострешен, куждрав. — fejű, mn. черунав, чупав. — galamb, fn. куштрави голуб. — hal, l. Cserűhal. — ít, cs. чупати, рашчерупати. — kodik, k. кострешити се. — odik, k. постати чунав, окуждравити.

Borzaszt, cs. 1.) ужасавати, пренеражавати; 2.) кострешити, јежити (косу). — ó, mn. ужасан, грозан; ez — ó, то је зло и наопако! — óan, — ólag, ih.

Borzaz, cs. чупати, черупати. [ужасно.

Borz-bőr, fn. јазавчина. — deres, mn. сив, сур. — eb, fn. јазавачко песто. — lak, fn. јазбина. — lát, fn. грозница што тресе. — lyuk, fn. јазбина.

Borzogat, cs. 1.) пренеражавати; 2.) черупати, l. Borzaz. [рупати.

Borzol, fn. неки чичак, крингуз.

Borzong, k.) 1.) грозити се, ужасавати се; — a hátom, јежа ме хвата; 2.) кострешити се, јежити се. — ás, fn. гроза. — at, l. Borzogat.

Borzásák, fn. винска менина; á. é. пијанац.

Borzosfa, fn. падо (вруће вино с јаји).

Bosnyák, tn. Босанац, Босњак; mn. босански. — hon, — ország, fn. Босна. — ül, ih. босански.

Bosong, k. кинтити, врвети.

Bosszankodik, Bosszant, l. Boszankodik, Bosszú, l. Boszú. [Bosszant.

Boszankodik, Boszonkodik, k. љутити се.

Boszant, Boszont, cs. љутити, гневити, ердити. — ó, mn. што једи, досадан.

Boszor, fn. мртвачка глава (депир).

Boszorka, Boszorkány, fn. 1.) вештица, врачара; vén —, ордуља; 2.) мора, ноћница; nyomja a —, дави га ноћница; 3.) á. é. враголанка; te kis —! ти враже мали!

Boszorkánykodik, k. врачати.

Boszorkány-kör, fn. врзино коло. — mester, fn. грабанцијаш, вештац. — nyomás, fn. мора, ноћница, вада. — oz, cs, уврачати, урећи, опчинити. — pille, fn. нека вештица (депир). — ság, fn. враџбина, чини, мађије. — táncz, — ünnep, fn. врзино коло.

Boszú, fn. 1.) освета, одмазда; vkin — t áll, осветити се кому; — t forral, спремати освету; vkin — ját tölteni, накалити срце на коме; 2.) пизма, кив; — jára a világnak, свету уз пркос.

Boszú-állás, fn. освета, одмазда. — álló, mn. és fn. осветнички, киван; осветник. — kívánat, fn. пизма. — kívánó, mn. киван, осветљив, пизмен.

Boszúl, cs. светити, осветити, окајати, покајати. — ás, — at, fn. освета. — atlan, mn. неосвећен, непокајан. — atlanúl, ih. неосвећено, без освете. — ó, fn. és mn. осветник, осветнички.

Boszús, mn. ердит, љутит. — an, ih. ердито, љутито. — ság, fn. ердитост, ерџба. — os, mn. ердит.

Boszú-töltés, fn. освета, одмазда. — vágy, fn. осветљивост, пизма. — vágyas, mn. осветљив, пизмен.

Bot, fn. 1.) батина, штап, палица; bunkós, fűtykös, furkós —, буца, ћула, кнјача; (szój.) olyan mint a —, a.) туп (пож) као кеба; б.) глуп као ноћ; — tal ütheti nyomát! може га сад тражити! отпшао без трага! — ba futott v. ugrott, натрчао на батину; напшао на песницу; a — vastagabb vége még hátra van, главно тек долази; (pb.)

késő — *nak nagyobb a súlya*, што доцније, то горе; *minden — nak végén a feje*, конач дело краи; 2.) *á. é. ország — ja*, жезло, скиитар; *püspöki* —, владичанска штака; *fül — ja*, кирица; (*szój.*) *füle — ját sem mozdítja*, и не шумиња.

Botdühönez, *fn.* мргодастн, стари уча.

Botfej, *fn.* глупак; (*km.*) — *től göres a gondolat*, од луда човека луд и посао.

Botikó, *fn.* чвор, кврга. — *s*, *mn.* чворо.

Botkalács, *fn.* батина. [вит, квргаст.

Botkó, *l.* Botikó.

Botladozik, **Botlakozi**, *k.* забатргавати се.

Botlás, *fn.* батргање, спотицај; *á. é.* погрешка.

Botlaszt, *cs.* учинити да се спотакне.

Botlékony, *mn.* спотакљив; трошан.

Botlik, *k.* спотичати се, поертати.

Botló, *mn.* који се спотиче; *fn.* међајица, жарач. — *s*, *mn.* који се спотиче.

Botó, **Botóka**, *fn.* главица, гава (у тепању).

Botókál, *cs.* четкати (главу).

Botol, *A. cs.* 1.) кресати, покресивати; 2.) тући, деветати; 3.) мутити воду (у рибарству); *B. k. l.* Botlik.

Botor, *mn.* луд, блесаст; *fn.* дедак, луцнрда. — *kál*, — *kázik*, *k.* батргати се, спотичати се. — *kodik*, *k.* дедачити се. — *ság*, *fn.* глупост, дедаштво. — *úl*, *ih.* глупо, лудо.

Botos, *fn.* ципеле од клобучине, од пучи, ботуше; *mn.* с палицом, са штапом; — *szolga*, пандур.

Botoz, *cs.* батинати, деветати, лемати.

Botpuska, *fn.* пушка у штапу.

Botránkozás, **Botránkoztat**, *fn.* саблазан, брѹка, зазор.

Botránkoztatós, *mn.* саблажњив, зазоран. — *ság*, *fn.* саблазан.

Botránkozik (*ban, ben; on, en*) *k.* саблажњавати се.

Botránkoztat, *cs.* саблажњавати. — *ó*, *mn.* саблажњив.

Botrány, *fn.* саблазан, зазор, шкандал. — *könyv*, *fn.* кроника шкандала. — *os*, *mn.* зазоран, шкандалозан.

Botrog, *fn.* морски рак.

Botromász, *mn.* егуцав, који се спотиче.

Boz, *fn.* зова.

Boza, *fn.* буза од проје.

Bozont, *fn.* 1.) кудра, коврч; 2.) нека буба. — *haj*, *fn.* кудрава коса. — *os*, *mn.* кудрав, коврчаст. — *szakáll*, *fn.* кречава брада. — *szőr*, *fn.* кудра.

Bozót, *fn.* честа, густа, шиб, гуштара. — *os*, *mn.* обрасло треком и рогозом.

Bozsong, *k.* хујати, брујати, *l.* Zsibong.

Bó, *mn.* 1.) простран, алватан, комотан; — *ruha*, алватно одело; 2.) обилан, обилат; — *kelet*, јака прођа; *nálunk ez a gyümölcs* —, тог је воћа у нас довољане, тушта; *vminek — vében lenni*, избобиловати, имати у обилу; *nincs — vében a pénznek*, не пресина му се новац; (*szój.*) *bőben büdös, szükben édes*, преко мере никаква добра није; 3.) опишан, простран; — *beszéd*, опишан говор; 4.) издашан; — *aratás*, — *szüret*, богата жетва, берба; — *kezű*, издашан, лакеруке.

Bőbeszédű, *mn.* говорљив, разговоран. брбљав; — *ember*, бесетко; — *ség*, *fn.*

Bőcze, *fn.* боца, теле. [говорљивост.

Bőczög, **Bőczölész**, *k.* батргати се.

Bőczör, *mn.* батргав. — *ög*, *k.* батргати се.

Böd-be! isz. важ унутра! (гускама).

Bödke, *fn.* кутѹја.

Bödő, *fn.* цев.

Bödöge, *fn.* крчаг од вина.

Bödön, **Bödöny**, *fn.* 1.) буренце, барилце. 2.) сек (на бунару). — *ke*, *fn.* буренце.

Bödül, *k.* рикнути, зарикати.

Böf, 1.) подриг, штуцавица, ригавица; 2.) лавез (наса).

Böfékel, *k.* 1.) ригати, ицати, подригивати се; 2.) пушити јако као Турчин.

Böffen, *k.* 1.) штуцнути, подригнути се; 2.) упасти у говор. — *t*, *k.* 1.) штуцати; 2.) залајати, ланути.

Böfög, *k.* штуцати, ригати. — *és*, *fn.* под-
Bög, *fn.* чвор. [ригивање.

Bög, *k.* 1.) рикати, букати, мукати, буцати; 2.) дречати. — *és*, *fn.* 1.) рика, рикање; 2.) дерање, дрека. — *et*, *cs.* 1.) чинити да риче; 2.) раздрекати.

Bögő, *fn.* виолни, велике егеде; *kis* —, виолончел; — *t húz*, свира у велике егеде; *mn.* што дречи, дрекало. — *s*, *fn.* егедан.

Bögöly, *fn.* штрк, штркаљ, обад.

Bögöncze, *fn.* вршнтавац (мајмун).

Bögös, *mn.* чворовит.

Bögöz, *cs.* везивати, везати чвор. — *ik*, *k.* замрсити се, укљупчати се.

Bögre, **Bögrécske**, *fn.* лончић.

Bögű, *l.* Bögöly.

Bögy, *stb.* *l.* Begy, *stb.*

Böjt, **Böjt**, *fn.* пост; (*szój.*) *teli hassal*

könnű a — őt diesérni, ласно је с пуним трбухом пост хвалити; — őt szegni, оментити се, премрежити.
 Böjtöles, mn. постан; — étek, посно јело.
 Böjt-előéj, fn. покладе. — előhava, — előhó, fn. фебруар, вељача. — elői, mn. покладин. — i, mn. поени. — más, — más-hava, — máshó, март, марач, ожујак. — mási, mn. мартеки, марчанеки. — пар.
 Böjtöl, es. постити. [fn. поени дан.
 Böjtös, mn. поени; постан; fn. поеник.
 Bök, fn. 1.) бод, убод; 2.) бодља.
 Bök, es. бостн, убадати.
 Bökese, fn. обаџ, коњска муха.
 Bökös, Bökös, es. убадати.
 Böke, mn. чворовит; кукаст; fn. ћула.
 Bökés, fn. бадање, убадање.
 Bökét, fn. бод, убод.
 Bökézű, mn. дарезљив, податљив, лаке, простране руке. — ség, fn. изданост.
 Bökézzel, ih. издано; капом и шаком.
 Bökken, l. Bukkan.
 Bökkenő, mn. рапав, цомбовит, гредовит; fn. чвор, тешкоћа; (szój.) itt a —, ту Bökő, fn. који боде, убадало. [је чвор.
 Bökőze, fn. бодља, бодљика.
 Bökös, mn. бодљив, бодљикав.
 Bökse, fn. убод, рапа од убода.
 Bököszo, fn. заједљива реч, пецање.
 Bökét, es. бацати штогод да се врхом забоду.
 Bökuszonyasok, fn. тврдоперке (рибе).
 Bökvers, fn. ениграм.
 Böl, nr. 1.) из; Egerből, из Јегре; 2.) од; ezüstből, од сребра; 3.) а. е. од, из; a gyermekből mi lett? шта би од детета? 4.) због, са; szégyenből, од срамоте, због срамоте.
 Böl, mn. мудар; fn. мудрац, мударац; világi —, филозоф.
 Bölselem, Bölselet, fn. филозофија.
 Bölseleti, mn. филозофски. — leg, ih. филозофски.
 Bölselettan, fn. филозофија. [лозофски.
 Bölseelkedés, fn. мудровање.
 Bölseelkedik, k. мудровати, филозофирати.
 Bölselekőd, fn. мударац, филозоф.
 Bölselmi, Bölselmileg, l. Bölseleti, Böl-Bölsele, fn. мудрац, филозоф. [eseletileg.
 Bölse, ih. мудро.
 Bölseség, fn. мудрост. — tan, fn. филозофија (наука)
 Bölésész, fn. мудрац, j. Bölsele.
 Bölésészet, fn. филозофија. — i, mn. филозофски. — ileg, ih. филозофски.

Böleske, mn. свезнао, свезналица, надримудрац.
 Bölcső, fn. колевка, љуља. — ének, — dal, fn. песма уз колевку. — de, j. — ház, fn. дом за нејач.
 Bölény, fn. тур (животиња).
 Bölömbika, fn. букавац, белембика.
 Bölömböl, Bömböl, k. 1.) рикати, бука-ти, мукати; 2.) дерати се, дречати.
 Bölösölék, fn. укорепљено блато (на хаљини итд.).
 Bölöndű, mn. сочан. — ség, fn. сочност.
 Böng, k. зујати, бумбарати.
 Böngé, fn. пабирчење, палетковање.
 Böngés, fn. зука, зујање.
 Böngész, fn. класобер; es. és k. пабир-читн. — et, fn. пабирчење.
 Böngét, k. рикати. — és, fn. рика.
 Bönye, fn. линај.
 Bönyés, mn. линајив.
 Bőr, fn. 1.) кожа, крзно; 2.) опна, опона, љуска; — ét lefejteti, ољуштити; (szój.) rossz — ben van, уфитиљно је; majd kibúvik v. kiugrik — éből, да некочи из коже: nem fér a — ébe, не зна куд ће од обестн; — ét félti, боји се за своју кожу; — ére meg, тиче се његове коже; — ében áll, ради се о његовој кожи; csak a csontja — e, сама кост и кожа: szöröstül bőröstül, заједно с кожом и длаком; до длаке; a — ét is lehúzták, одерали му и ко-жу с леђа; ráhült a — e, охладно се, умрло је; könnyű más — éből hársat hasítani, ласно је туђим рукама за вре-ло гвозђе хватати; kis — ben is ember lappang, мали човечуљак у час сукне; и у бухе жучи има; kiki a maga — ét vizí a vásárra, свако своју кожу на вапнар носи; 3.) скоруп, кожа на мле-ку; mn. од коже, кожан.
 Bőr-alma, fn. кожњача, јабука. — áros, fn. кожар. — áru, fn. кожна роба. — árulás, fn. продавање кожа. — atka, Börbőneze, fn. кутијица [fn. гагрица.
 Börbetegség, fn. кожна болест.
 Börsáva, fn. сепија.
 Börese, fn. кожна.
 Börez, fn. чвор на коњу.
 Börezöl, es. опасти (кобилу).
 Börezős, mn. замршен (конач)
 Bördő, fn. 1.) телећак, торба; 2.) цев од била, l. Bördő stb.
 Bőr-egér, fn. слепи миш, љиљак. — enyű,

fn. ћириш. — егуѣ. fn. кожни штит. — esőlék, fn. струготине, стпаци од коже. — etlen, mn. без коже; без љуске. — fejlődés, fn. љуштење, лињање. — gyár, fn. кожарека фабрика — gyártás, fn. кожарство, табакара. — gyártó, fn. кожар, табак. — hámlás, fn. љуштење, лињање. — hártya, fn. 1.) кожура; 2.) пергамент. Bőrhe, fn. 1.) кожна прегача; 2.) кајишак; 3.) кожане јахаће чакшире. Bőr-horholó, fn. стругач за кожу. — hulladék, fn. струготине од коже. — ing, fn. кожушак. — izsák, fn. телећак, кожна Bőrke, fn. кожура, кожурица. [торба. Bőr-kezező, fn. кецељац од коже. — kéreg, fn. жуљ. — kereskedés, fn. кожарека радња. — kereskedő, fn. кожар. Bőr-kés, mn. кожуричаст. Bőr-készítés, fn. чињење коже. — készítő, fn. табак, који чини кожу. — kiütés, fn. бубуљице. — koprázás, fn. 1.) перутање; 2.) чишћење коже мекшама. — láda, j. — ősláda, fn. кожно сандуче. — moha, fn. лишај. — munka, fn. работа од коже. — nadrág, fn. кожане чакшире. — nemű, mn. кожасти. — nyű, fn. гагрица. Bőröske, fn. кожаца, опна. Bőröcz, fn. топовека кола; — re! на кола! (да се навали топ); — röl! спусти топ! Bőrödzik, k. хвата се кожа, зараићује. Bőröl, es. 1.) поставити, покрити кожом; 2.) испрашити туп. Bőrönd, Bőröndő, j. Bőrös láda. Bőrös, mn. кожан; кожанат; — láda, кожно сандуче. — ödik, k. укожити се, добивати кожу. Bőröz, es. превући кожом, укожити. — et, fn. кожна постава, кожа. Bőr-pállás, fn. огуљена кожа (нпр. од јахања). — poklos, mn. губав. — pokloság, fn. губа. — portéka, fn. кожна роба. — seny, fn. лишај. — szemőles, fn. брадавица на кожи. — szenny, — szepő, fn. лишај. — szín, fn. кожна боја. — telen, mn. без коже. — tok, fn. кожане корице, кожни футрол. Börtön, fn. тамница, тавница, апсана, бугара, ариште; nehéz v. súlyos —, тешка робија. — őre, — őse, fn. тавничар, профуче. — őz, es. апенти. — ül, k. а. е. бити стегнут (болест). Bőrgén, fn. зимзелен.

Bőr-vész, fn. пелагра (кожна болест). — virág, l. Bőrkiütés. Bőrze, Bőrző, fn. трине од конопље. Bőrzik, k. добивати кожу, кожити се. Bőr-zuzmó, fn. лишај. — zsák, fn. кожна врећа; а. е. трбух. Bős, mn. обилан, изобилан. Bőség, fn. 1.) обиље, изобиље; обилатост, берићет; 2.) пространост, алатност (хаљине); 3.) опширност (говора); — gel, изобила, обилато; — szarva, рог изобила. Bőséges, mn. обилат, обилан. — en, ih. обилно, бозболе. Bőségszarú, fn. рог изобила. Böstörködik, l. Berzenkedik. Böstörő, fn. 1.) аван; 2.) туцало. Bősz, fn. бее. помама, горопад; mn. помаман, горопадник, горопадница. Bőszavú, mn. говорљив, разговоран. Bősze, l. Pimasz. Bőszít, es. распаљивати, разжарити. Bőszke, l. Pőszméte. Bőszül, k. зграњивати се; vmiбe — ni, добити ћеф или пик на што, бити лпнман на што. — et, fn. махнитост. Bőszült, mn. смушен, махнит, бесан. — ség, fn. махнитост, беснило. Bő-tartalmú, mn. богате садржине, језгровит. — termő, mn. плодовит, изданшан, напорит. Bőtké, fn. коленце, трешљен (у биља); кромпир (у биља). Bőtkés, mn. трешљенаст; с кромпиром (као подземном стабљиком). Bőtkő, fn. чвор, кврга, чворуга. — eske, fn. чворић, квргица. Bőtkős, mn. чворовит, квргаст. — ödik, добијати кврге. Bötök, fn. чвор, чланак, коленце. Bőtykő, Bőtyök, l. Bőtkő, Bötök. Bővebb, mn. потањи, опширнији. — en, Bővelkedés, fn. обиље. [ih. потање. Bővelkedik, (ban, ben, val, vel), обилдовати. Bőven, ih. 1.) обилно, изобила; 2.) потанко, опширно, подробно; — elég, доста и довољно, бозболе, бозболце. Bővérű, mn. цун крви, рањен. — ség, fn. пунокрвност, рањеност. Bőves, mn. изобилан, богат. — kedik, имати изобила. Bővít, es. 1.) проширивати; 2.) множити. Bővül, k. 1.) проширивати се; 2.) мно- Bőzse, Bőzsi, fn. Лишца. [жити се.

Brácsa, fn. велике егеде.

Brassó, fn. Брашова (град у Ердељу).
— vidéke, брашовека област.

Brekeg, k. крекетати. — és, fn. крекет.
Brekeke, fn. крекетање.

Briliánt, fn. брилијант, алем. — os, mn.
пеклиен алемима.

Britt, fn. Британац; mn. бритеки, бри-
тански. — ül, ih. британски.

Bronsz, fn. бронза, туч, мѣд; mn. од
бронзе, од мѣди. — kolomp, fn. меде-
ница. — gyűrű, fn. медањак (прстен).

Brúg, k. зујати.

Brúgatyú, fn. чигра, жврк, зујача, зујалица.

Brúgó, fn. велике егеде. — s, fn. еге-
данш баснета.

Brúgóz, k. свирати у велике егеде.

Bú, fn. 1.) туга, жалост; — nak adta ma-
gát v. fejét, одао се тузи; szegre akasz-
tani a — t. прежалити, отужити се;
(szój.) — ját látod te még annak, пре-
свиће теби то још, попамтићеш ти
то! sok esztendei — sem fizethet ki
egy pénznyi adósságot, сто мисли дуга
не плаћа; sok ősz haját szerez a —,
брига прига.

Búb, fn. 1.) бућ, перчин, кика; 2.) кук-
ма, кана, хуба; 3.) теме.

Buba, fn. 1.) лутка; 2.) девојчица.

Búba, fn. перчин, кита.

Búbánat, fn. јад, туга.

Búbás, mn. кикат, с перчином.

Búbáz, cs. кикати, вући за перчин.

Bubójeska, fn. неки першун; трубелика.

Buboresek, fn. брадавица.

Buborék, fn. мехур, бућа, клобук на во-
ди; — ot látni, клобучити се.

Buborékol, k. клобучити се, пенушити се,
кључати, врити. — ás, fn. пенушење.

Buborékos, mn. пун бућа, мехура.

Buborka, l. Uborka.

Búbos, fn. пећ од кала; mn. капораст;
— galamb, капораст голуб; — an lé-
reget, ићи као на шулама.

Búboz, cs. 1.) нажити, направити ре-
су, перчин; 2.) кикати, вући за кике.

Bubus, fn. гвоздензуба, j. Mumus.

Buesak, fn. грудa.

Buesér, fn. сађура, сађурица.

Búesú, fn. 1.) опроштај, растанак; — t
venni, опростити се; — t adni, отпу-
стити; — t mondani, опростити се,
казати збогом; (szój.) — t vett a ka-
rúféltől v. a faképtől, оде без збо-

гом и без опроштаја; 2.) црквена слава,
буч; 3.) литија; 4.) хаџилук; — t jár-
ni, ићи у хаџилук, на поклоњење; 5.)
опроштај греха; — t nyertni, добити
опроштење греха.

Búesú-áros, fn. који продаје опроштај
греха. — esók, fn. пољубац о растан-
ку. — ének, fn. 1.) песма о растанку;
2.) песма хаџијска; 3.) опело. — év,
fn. света година, година праштања
греха. — fia, fn. поклон са славе. —
hely, fn. хаџилук. — hét, fn. недеља
праштања греха. — járás, fn. 1.) ли-
тија; 2.) хаџилук. — járó, fn. покло-
ник, хаџија. — lakoma, fn. част при
растанку. — látogatás, fn. опроштајна
посета. — levél, fn. 1.) опроштајно
писто; 2.) отпушница (војничка); 3.)
l. — hirdetvény. — leveles, mn. отпу-
штен (војник). — nap, fn. црквена

Búesús, fn. поклоник, хаџија. [слава.

Búesú-szó, fn. опроштајна реч. — tor, fn.
веселје при растанку. — vásár, fn.
1.) буч; 2.) продавање отпушница од
греха. — vét, — vétel, fn. опроштај.
— vétlen, ih. без опроштаја.

Búesúz, Búesúzik, k. праштати се, опра-
штати се, растајати се. — ás, fn. пра-
штање, растајање. — atlan, ih. без
опроштаја. — ó ének, песма о рас-
танку. — tat, cs. опростити се с по-
којником у краткој беседи. — tató,
fn. реч о растанку, опроштај.

Buez, l. Czomb.

Buezka, fn. брежуљак од песка.

Buezkáz, cs. 1.) играти се око брежића
од песка; 2.) с муком тражити или
наћи. — ik, k. преметати се.

Buezkó, mn. дежмекаст, здепаст; fn. 1.)
кврга, чвор; 2.) бут.

Buezkós, mn. 1.) здепаст; 2.) чворовит.
— odik, постати чворовит.

Buezó, fn. буцов (риба); mn. нераван.

Buezok, fn. незграпан комад, грумен.

Buda, fn. Будим. Ó —, Стари Будим;
(szój.) több vezett — alatt, то је још
и боже помози; (pb.) nem egy nap
épült — vára, није Будим за један
дан саграђен.

Buda, Budafa, fn. банање (игра).

Budafáz, k. банати се.

Budai, fn. Будимац; mn. будимски.

Budár, fn. 1.) проход; 2.) субаша.

Búdog, k. 1.) скривати се; 2.) гиљурати се.

Budoga, fn. пунавац.
 Búdogtat, es. загњуривати.
 Budonka, fn. буренце, l. Bodonka.
 Bufa, fn. образ, буца; mn. буцмаст.
 Bufál, es. 1.) танкати по образих; 2.) бу-
 Bufás, mn. буцмаст. [бати (песницом).
 Búfej, fn. јадник, сирак.
 Búfelejtő, mn. што растерује бригу, раз-
 бибрига; fn. (tréf.) вешала; — te fel-
 Buffan, k. затупити. [kőtni, обесити.
 Bufog, k. потмуло тутњити; es. бубати.
 Bufol, es. бубати. [at, es. бубати.
 Bufti, mn. буцмаст; fn. 1.) буца, бу-
 цоња; 2.) глупак, глупан.
 Búg, Bug, fn. 1.) голубињак; 2.) дењак,
 свежањ, ручица; 3.) округла семењача
 неког биља, нпр. лана.
 Búg, k. 1.) зујати; 2.) гукати, гугукати
 3.) цвелити се (о крмачама).
 Buga, fn. 1.) округла семењача неког
 биља, нпр. лана; 2.) чаура (свилене
 бубе); 3.) ручица (влаћа), свештић;
 4.) бућ, ћуба; кунина у проје итд.
 Buga, mn. шут; — ember, простак.
 Bugaes, fn. винска мушница. [ћаблов.
 Buga-gereben, fn. гробени за лан. — légy,
 fn. ланова шишарица.
 Bugás, mn. ћубаст, бућаст.
 Búgás, fn. 1.) гукање, гугут; 2.) зујање,
 бумбарање; 3.) цвећење.
 Búgat, es. пуштати чигру да зуји; бу-
 кати (о букавцу). — ó, l. Bugatyú.
 Búgatyú, fn. зврчка, велика чигра. — z,
 k. играти се чигре.
 Bugáz, es. чешљати, гробенати (лан).
 Buggyán, es. шикпути, покуљати. — t,
 es. дати да шикне, да покуља.
 Buglyos, mn. ћубаст, китњаст.
 Búgósiga, l. Búgatyú.
 Bugoly, fn. ћуба, бућ, кита.
 Bugolya, fn. 1.) перчин; 2.) кита, струк.
 Bugolyáz, es. китити (главу).
 Búgond, fn. брига, јад. — os, брижан.
 Bugósip, fn. фагот.
 Bugris, mn. бедаст; fn. гејак, бугер.
 Bugyboka, fn. пунавац.
 Bugyborék, fn. клокот, пенушење. —
 ol, k. клокотати, пенити се, брботати.
 os, mn. што брбоће. пенушав, пун бућа.
 Bugyka, fn. 1.) мотка за бућкање воде
 (у рибара); 2.) l. Butykos.
 Bugykáz, es. мутити воду (код рибара).
 Bugykos, fn. крчаг (е уским грлом а ши-
 роким трбухом) што клокоће.

Bugyli, fn. дрвена брица.
 Bugyog, k. 1.) шиктати, брботати, ку-
 љати; 2.) брбљати, муцати; 3.) квоцати.
 Bugyoga, fn. 1.) крчаг усека грла; 2.)
 врело, вртак, студенац.
 Bugyogány, fn. буће при куљању или
 Bugyogó, fn. плундре. [врењу.
 Bugyogós, mn. што шикће. брбоће; fn.
 плундраш.
 Bugyogtat, es. загњуривати, барбукати.
 Bugyol, es. умотавати.
 Bugyola, fn. 1.) умотач, замотач, бонча;
 2.) замотуљак, пак.
 Bugyolál, Bugyoláz, es. умотати.
 Bugyor, fn. 1.) бућур; пак; 2.) l. Butor.
 Bugyorog, k. брботати, пенушити се.
 Búhely, fn. скровиште.
 Buja, Búja, mn. 1.) блудан, похотан,
 блуднички; 2.) бујан; — termés, буј-
 ни род; fn. блудник.
 Bujadög, Bujakör, Bujakórság, fn. вене-
 рична болест, вранц, вренга.
 Bujázkodás, fn. 1.) блуд, похота; 2.) бујност.
 Bujázkodik, k. терати блуд; бујати.
 Bujázkodó, mn. 1.) похотан, похотљив;
 2.) бујан. — lag, ih. 1.) похотно; 2.) буј-
 Bujamirigy, fn. венерична болест. [но.
 Buján, ih. 1.) похотно; 2.) бујно.
 Bujaság, fn. похотљивост.
 Bujasenyv, fn. вренга, венерична болест.
 — es, mn. венеричан, вренгав.
 Bujavágy, fn. похотљивост.
 Bujdi, fn. будоар (женска соба за обла-
 Bujdoklás, fn. скривање. [чење).
 Bujdoklik, Bujdokol, k. крити се.
 Bujdosás, fn. сакривање, потуцање.
 Bujdosik, k. крити се, потуцати се.
 Bujdosó, fn. 1.) који се крије, бегунац,
 скитница, емигрант; — ba ment, ju-
 tott, одбећи, отићи у изгнанство; 2.)
 планета; mn. што лута, тумара; —
 esillag, планета; — hal, — madár, ти-
 ца, риба што се сели, што путује; —
 köszvény, костобоља што тумара по
 телу; — lélek, утвора, авет; — roha-
 rat inni, пити уоколо, редом око стола.
 Bújik, i. Búvik.
 Bujkál, k. скривати се, потуцати се; á.
 é. egész nap könnyekben —, ваздан
 је над књигом.
 Bujókás, Bujósdí, Bujóska, fn. игра „жму-
 ре“; — t játszani, играти се „жмуре“.
 Bujóskáz, k. играти се жмуре.
 Bujt, es. 1.) полагати (дозу); 2.) сакрити,

скривати; 3.) бунити, пујдати. — *ás*, *fn.* полагање лозе; буњење; скривање.
Bujtat, *cs.* 1.) сакривати; 2.) бунити, пујдати.
Bujtó, *fn.* бунција. [ти. — *ó*, *fn.* бунција.
Bujtó-ág, *fn.* положница (доза). — *fa*, *fn.* тачка за положницу. — *tőke*, *fn.* чокот положник.
Bujtogat, *cs.* бунити. — *ó*, *fn.* бунција.
Bujtovány, *Bujtvány*, *fn.* положница.
Buk, *fn.* 1.) пад; 2.) стрмен, окомак; 3.) нагиб; — *ra áll*, нагнуто је (буре); — *ra állítani*, нагнути, навалити.
Bukár, *l.* *Buvár*, — *oz*, *k.* гујрати се.
Bukás, *fn.* 1.) пад; 2.) загујривање; 3.) банкротство; 4.) платка у игри. — *i*, *mn.* банкротски.
Bukácsol, *k.* преметати се, гујрати се.
Bukdál, *k.* каже се за лађу, кад предњим делом већма утоне.
Bukdokik, *Bukdoklik*, *l.* *Bukácsol*.
Bukdol, *k.* загујрити се.
Bukdosik, *k.* 1.) падати; 2.) загујривати.
Bukdoslat, *cs.* загујривати. [ти се.
Búkergető, *mn.* *és* *fn.* разбибрига; *á. é.* вино.
Bukfenez, *fn.* претет; — *et vetni*, преметнути се; — *et hányni*, преметати се. — *el*, — *ezik*, *k.* преметнути се. — *ezve*, *ih.* стрмоглавке.
Bukkan, *k.* (га, ге) наићи на што; на-трапати, набасати; нагазити.
Bukik, *k.* 1.) падати, пасти; *hanyatt* —, преметнути се; 2.) загујрити се; 3.) изгубити у игри, остати платка; 4.) банкротирати; пропасти; 5.) *á. é.* а *vízsgán* —, пасти на испиту.
Búkór, *fn.* сета, меланхолија. — *os*, *mn.*
Bukott, *fn.* пропалица, банкрот. [сетан.
Bukrucza, *fn.* гујралица (дивља патка).
Buksi, *fn.* главоња, глаурдан.
Bukta, *fn.* погача из пепела.
Bukat, *cs.* 1.) рунити, обарати; 2.) загујривати; 3.) унесрећити; 4.) распршити банку у картању; 5.) довести до банкротства; 6.) свалити на испиту. — *ó*, *fn.* засут мајдан.
Bulázó, *fn.* дугачка женска повезача.
Buliklik, *Bulikol*, *l.* *Turbékol*.
Bulya, *mn.* 1.) редак (платно); 2.) *l.* *Buja*; *fn.* женска повезача.
Bulyál, *Bulyáz*, *cs.* умотати, увијати.
Bunda, *fn.* 1.) хурдија, бунда; *júlász v. paraszt* —, кожух; 2.) вучје крзно, курјачина.
Bundás, *mn.* *és* *fn.* с бундом, у бунди;

(пас) бундаш, рундов; *á. é.* — *kenyér*, пофезна, моча с јајима.
Bundzi, *fn.* рундаво пестанце.
Bungyika, *fn.* хурдија.
Bunkó, *fn.* 1.) ћула, буца, маљ; 2.) процеп код шмрка.
Bunkós, *mn.* буцае, ћулае; — (*bot*), *fn.* ћула, буца, кијача, тољага; (*szój.*) *hát-ra van még a —, része* најгоре још долази; *á. é.* — *modor*, неспретан, неотесан манир.
Bura, *fn.* стаклени поклопац, реципиент.
Burdé, *fn.* подземни стан; *l.* *Putri*.
Burdó, *fn.* 1.) телећак; 2.) мешина.
Burduga, *fn.* врукта, врело.
Burgonya, *fn.* кромпир, јабука земљача, земљака, кртола; — *hajában*, пасуво (тесто) с кромпиром.
Burgonyás, *mn.* с кромпиром; — *kenyér*, хлеб са кромпиром.
Burjad, *k.* обрасти коровом, травуљином.
Burján, *fn.* травуљина, коров, бурјан. — *káposzta*, *fn.* неки кељ. — *ol*, *k.* расти као травуљина, као из воде. — *os*, *mn.* пун травуљине. — *osodik*, *k.* обрасти травуљином. — *zik*, *k.* бујати као травуљина, разврежити се.
Burjás, *mn.* бујан, обилат.
Burkó, *fn.* чаура.
Burkol, *cs.* 1.) умотати, свезати у дењак; 2.) постављати каменом, помостити, калдрмисати. — *ás*, *fn.* наковање; калдрмисање.
Burkolat, *fn.* 1.) дењак; 2.) калдрма, помост. — *kő*, *fn.* плочњак, камен за калдрму.
Burkolódik, *Burkolózik*, *k.* умотавати се.
Burkony, *fn.* 1.) мантила, умотач; 2.) планке, ребра од лађе. — *a*, *fn.* женски огртач.
Burkos, *mn.* лиснат. — *odik*, *k.* улистати.
Burkozik, *k.* увити се, увијати се. [се.
Burkus, *fn.* Прус; *mn.* пруски. — *úl*, *ih.* пруски; *á. é.* неотесано, грубо.
Burnót, *fn.* бурмут; — *ot színi*, — *ol*, шмркати бурмут. — *millye*, — *szelenceze*, *fn.* бурмутица.
Burnyasz, *mn.* глуп. *l.* *Bornyasz*.
Burok, *fn.* 1.) омотач, опона, кошуљница; *ban született*, рођен у кошуљници, видоњак, срећан; 2.) чвор на концу (при швењу); 3.) лисната грана; 4.) шепут, манија; 5.) тара (у трговини).
Buroknya, *fn.* опна, омотач.
Burokol, *k.* гукати.

Buroksúly, fn. дара.
 Burtok, fn. лице. — os, mn. личат.
 Burukkol, k. гукати.
 Burványoz, k. пенушити се.
 Bús, mn. тужан, сетан, смућен; (szój.) — mint a kereke-törött ezigány, жалостан, као да су му се подавиле воденице.
 Busa, fn. главурдан, главоња, mn. глават; á. é. тврдоглав.
 Busás, mn. 1.) надухен, подбуо (образ); 2.) упоран, тврдоглав, груб; 3.) обилат; — ár, папрена цена.
 Busásan, ih. обилато; — hozni gyümölcsöt, обилата плода донети, донети берихета; 2.) — oda beszélni vkinek, коме поштено очитати, откресати.
 Búsfiúz, fn. жалосна врба.
 Búsít, cs. ожалостити, сневеселити.
 Búska, fn. дебелоглавац (лептир).
 Búskodik, l. Buslakodik.
 Búskomoly stb. l. Búskomor stb.
 Búskomor, mn. сетан, тубобан. — ság.
 Búslakodás, fn. тубовање. [fn. сета,
 Búslakodik, k. тубовати, јадовати.
 Búsolg. Búsolog, k. тубовати, јадовати.
 Búsong, l. Búslakodik.
 Búsúl, k. јадиковати, печалити се; neki — ni magát, предати се јаду; neki — ta magát az idő, замутило се, натумитило се; (pb.) — jon a ló, elég nagy a feje (остави бригу, нек се стара ко
 Búsvíg, mn. трагикомичан. [хоће).
 Busz, fn. омара, запара.
 Buszma, mn. 1.) буцмаст; 2.) смућен.
 Buta, mn. глупав; fn. глупак, звекан.
 Bútalan, mn. безбрижан, без јада. — úl,
 Bután, ih. глупо, лудо. [ih. безбрижно.
 Butaság, fn. глупост, бенаштво.
 Bútat, cs. скрити, заклонити; (szój.) valakit zsákba — ni, сабити у тикву.
 Bútelí, Búteljes, mn. јадован.
 Butella, fn. бутела.
 Butít, cs. заглупити, заглупљивати.
 Bútor, fn. 1.) намештај, покућство, покућанство; 2.) пртљаг. — os, fn. продавач намештаја. — os, mn. с намештајем. — oz, cs. меблирати. — zat, fn. намештај.
 Butúl, k. заглупити, оглупавити.
 Butyka, fn. брља, глѐб. l. Kátyú.
 Butykos, fn. крчаг усека грла.
 Butyor, fn. бућур, пртљаг.
 Buválkodik, k. печалити се, јадовати.
 Buvár, fn. 1.) гњурач; 2.) гњурац; 3.) непитивач, истраживач. — harang, fn.

гњурачко звоно. — ka, fn. гњурац. — kodik, k. ронити, гњурати се; á. é. непитивати. — kutya, fn. пас гњурач.
 Buvárlás, fd. непитивање, истраживање.
 Buvárlík, Buvárol, k. непитивати.
 Buvár-lúd, fn. гуска гњурачица. — vért, fn. гњурачки оклоп.
 Búvik, k. крити се, сакривати се.
 Búvó, fn. скровиште; mn. који се крије.
 Buvóeskázik, k. играти се жмуре.
 Búvó-hely, fn. сакривалиште, зачкољица. — lik, — lyuk, fn. зачкољица.
 Búza, fn. пшебита, жито. török —, кукуруз; (pb.) ritka —, melyben konkoly nincsen, нема жита без кукоља.
 Búza-alj, fn. жито испод решета. — féreg, fn. житни жижак. — föld, fn. житиште. — ház, fn. житница. — kenyér, fn. житни хлеб. — koszorú, fn. венац при дочетку жетве, жетвени венац. — liszt, fn. житно брашно. — marok, fn. ручица влаћа. — ocsú, fn. очинци. — riácz, fn. житна пијаца.
 Búzás, mn. пшеничан, житородан.
 Búza-szem, fn. зрно жита; (km.) vak tyúk is talál néha — szemet, и ћорави кока нађе зрно. — szentelés, fn. освешћење жита. — tarló, fn. стрѝка. — termesztés, fn. произвођење, сејање жита. — termő, mn. житородан. — varjú, fn. црна вра.
 Búzatlan, mn. без жита. [на, гачац.
 Búzatok, Buzatoklász, fn. осѝја.
 Búza-verem, fn. житна јама. — virág, fn. 1.) житни цвет; 2.) различак; 3.) најфиније брашно.
 Buzdít, cs. подстицати. — ás, fn. подстак, подстрек.
 Buzdul, k. узаврети, ускипети; á. é. одушевити се, распалити се.
 Buzér, fn. броћ. — festék, fn. броћаста маст, боја.
 Buzgalmas, mn. ревностан, усрдан, ватрен. — an, ih. ревно, ревносно.
 Buzgalom, fn. ревност, усрђе; — ra gerjedni, распалити се, одушевити се.
 Buzgány, l. Buzogány.
 Buzgár, fn. 1.) врл, врело, студенац; 2.) врлог; 3.) ревнотељ, ревносник.
 Buzgárlík, Buzgárlík, k. клобучити се.
 Buzgás, fn. врење, врл; á. é. ревност.
 Buzgó, mn. што кипи; — forgás, врело; á. é. ревностан, одан, усрдан; — ína, топла молитва.
 Buzgóan, Buzgón, ih. узаврело; ревносно.

Buzgódik, Buzgódozik, k. бити ревностан.
 Buzgólkodás, fn. ревност; побожноост.
 Buzgólkodik, k. ревновати; бити побожан.
 Buzgóság, fn. 1.) ревност; 2.) побожноост.
 Buzma, m. надут, охол, напет.
 Buzmálkodik, k. бити надут.
 Buzog, k. врѣти, кипети, коменати се;
 á. é. ревновати, бити побожан.
 Buzogány, fn. 1.) буздовац, топуз, шетоперац; 2.) буца, буца; 3.) рогоз.
 — fű, fn. пошпо прае. — kére, mn. буцаст. — os, mn. és fn. буцаст; е буздованом, буздованица.
 Buzong, k. 1.) коменати се, кипети; 2.) ревновати. — ás, fn. врење, ревност.
 — ó, mn. és fn. занесен, занесењак.
 Buzzan, k. укипети, узаврети.
 Bű, fn. (szój.) sem — t sem bāt nem mondott, не рече ни беле.
 Bű, fn. чар, драж, чаролија. — báj, fn. чар, милина, драж. — bájol, es. очаравати.
 Bűbajos, mn. чаробан; fn. врачар, мађионик. — kodik, k. бајати, бахорити. — ság, fn. бахорење, бајање, враџбина.
 Bűdöske, fn. стеница, k. Poloska.
 Bűdör, fn. смрдљива смола (биљка).
 Bűdös, mn. смрдљив; á. é. — neki a munka, смрди му посао; — ben maradt, ошвањено се.
 Bűdösabak, Bűdösbanka, fn. пушвац.
 Bűdösés, mn. смрдељав, што заудара.
 Bűdös-fa, fn. смрдљиво дрво. — fereg, fn. стеница. — fű, fn. смрдљива перуника.
 Bűdösít, es. насмрадити, засмрадити; k. усмрадити се.
 Bűdöske, fn. кадионица; mn. што заудара.
 Bűdöskés, mn. смрдељав.
 Bűdöskő, fn. сумпор. — ves, mn. сумпоровит. — virág, fn. сумпоров цвет.
 Bűdöslík, k. смрдети, напшити.
 Bűdösödik, k. усмрдити се.
 Bűdösség, fn. смрад.
 Bűhatalom, fn. чаробна моћ.
 Bűk, Bűkk, fn. 1.) буква; 2.) буков жир, буква; mn. буков. — es, l. Bűkkös.
 Bűkkfa, fn. буква, буковина; mn. буков.
 Bűkkmakk, fn. букваца, буков жир.
 Bűkköl, Bűkköltet, es. жирити.
 Bűkkön, Bűkköny, fn. вика, лањик.
 Bűkkös, fn. буковик; mn. буков.
 Bűkör, fn. чаробни круг, врзино коло.
 Bűly, l. Cserebűly.
 Bűmester, fn. мађионик, виленик.

Bűn, fn. 1.) грех; 2.) злочин; eredendő v. eredet szerinti —, праотачки грех; elkövetett v. cselekedeti —, учинен грех; néma —, онанџа; bocsánandó —, опростит грех; — t tenni v. elkövetni, згрешити; — il tulajdonítani, ушпевати у грех; — be keverni, a.) окривити; b.) навести на грех, увалити у зло; (szój.) utálok mint a — t, мрим на њ, као на црног врага.
 Bűn-bak, fn. онај који је на огранџу, на коме се кола сломџу. — bánás, — bánat, fn. кајање, покора, покајање. — bánó, mn. és fn. покајнички, покорник, покорница. — bíró, fn. казни судца. — bocsánat, fn. опроштај греха; амнестија, помиловање; — bocsátó hatalom, власт опраштања од греха. — bukás, fn. пад, сагрешење. — di, fn. глоба. — cselekvény, fn. казни дело. — eset, fn. казни случај. — feledés, — feledség, fn. опроштење, амнестија. — fenyítő, mn. казни.
 Bűng, k. зужати, бружати.
 Bűngyónás, fn. исповест греха.
 Bűnhedő, mn. кажњив. — ség, fn. кажњивост.
 Bűnhödés, fn. 1.) огрешење; 2.) испаштање.
 Bűnhődik, k. és es. 1.) грешити; 2.) кајати, кавити, испаштати грехе.
 Bűnhödő, mn. грешнички; покајнички.
 Bűnhödtet, es. казнити.
 Bűnhövez, fn. грешник, злочинац.
 Bűnhöszet, l. Bűnhödtet. — és, fn. казна.
 Bűn-jel, fn. сведоџба злочина, corpus delicti. — jog, j. Bűntető jog. — közösség, fn. сузлочин. — mentes, mn. невин, слободан од злочина. — oldozat, fn. ослобођење од греха, апсолуција.
 Bűnöl, es. налазити, находити за крива.
 Bűnös, mn. és fn. грешник, злочинац, грешан, злочиначки; megrögzött v. rögzött —, окорео грешник; — nek nyilvánítani, прогласити за крива.
 Bűnösödik, k. постати грешником.
 Bűnösség, fn. грешност, кажњивост.
 Bűn-per, Bűn-rör, fn. казнена, криминална парница. — peres, — rörös, fn. криминалнети. — részes, fn. сукривац. — részesség, fn. сузлочинство. — rovás, fn. казни ешеак. — rögzött, mn. окорео, огрезао у греху. — súly, fn. терет греха, кривце. — szerző, fn.

виновник злочина. — társ, fn. сукривац. — teher, fn. терет греха.
 Büntelen, mn. недужан, невиш. — ség, fn. невиност. — ül, ih. невино, за
 Büntény, fn. злочин. [прѣ бога.
 Bünterhelt, mn. оптерећен грехом. — ség, fn. грешништво.
 Büntét, Büntett, fn. злочин.
 Büntet, cs. казнити, кажњивати; pénzzel — ni, глобити, казнити новчано; halállal — ni, казнити смрћу.
 Büntetés, fn. казна, каштига; — re méltó, кажњив; — alkalmazása, употреба казни; testi —, телесна казна; — elengedése, ослобођење од казне; — enyhítése, ублажење казни; — foka, степен казни. — kimérése, мера казни; — súlya, тежина казни; — súlyosítása, поострење казни; — végrehajtása, извршење казни; — alá esni, потпасти под казну.
 Büntetési, mn. казнен. — eset, казнени случај.
 Büntetget, cs. сваки час казнити.
 Büntethető, mn. кажњив. — ség, fn. кажњивост.
 Büntetlen, mn. некажњен. — ség, fn. некажњеност. — ül, ih. некажњено, на лихо, бескарно.
 Büntető, mn. казнен, криминалан; fn. казнитељ; — bíró, казнени судија; — — bíróság, fn. криминални, казнени суд; — eljárás, казнени поступак; — jog, казнено, криминално право; — per, криминална парница; — perrendtartás, казнени парнички поступак. — törvény, криминални закон; — törvénykezés, криминални поступак; — törvényszék, криминални суд.
 Büntett, fn. злочин. — es, fn. злочинац.
 Büntetvény, l. Büntetés.
 Büntető, fn. злочинац. — törődés, fn. кајање, покора. — törvény stb. j. Büntető törvény stb. — ügy, fn. казнена, криминална ствар. — vád, fn. криминална тужба. — vádi, mn. казнени, криминални; — vádi eljárás, казнени поступак. — vallás, fn. исповест, пред судом; исповед (греха). — valló, fn. покорник, покорница исповедник, исповедница. — vétek, fn. злочин.
 Búrpálca, fn. чаробна палица.
 Bürke, fn. 1.) маца (на дрвету); јелова пишарица; 2.) l. Börke.

Bürök, fn. кукута.
 Bürü, fn. буријца (преко потока); ten-ger — je, превлака, водоток, земаљска узина. — zet, fn. еске, лавла (у мајдану или задаретву).
 Bűség, fn. гад, лотнија, нечист.
 Bűszemély, fn. ложа.
 Bűzhödik, Bűzhödözik, l. Bűzhödik.
 Bűzit, l. Bűdösít.
 Bűzke, mn. 1.) поносит; 2.) охол.
 Bűzkéldedik, k. (val, vel, ban, ben) дичити се, поносити се, кочити се.
 Bűzkeség, fn. понос, дика.
 Bűzkít, cs. дичити.
 Bűzkül, k. понети се, узохолити се.
 Bűzödik, l. Bűzhödik.
 Bűti, fn. крај, врх. — kert, fn. врт у врху дворишта. — s, mn. затубаст. — z, cs. направити затубасто.
 Bűty, fn. нишан (на пушци).
 Bűtykő, l. Bűtyök.
 Bűtykös, mn. чворовит, квргаст.
 Bűtyök, fn. 1.) глежањ, чланак, зглавак; 2.) чвор, коленце (на стаблици).
 Bűv, fn. чар, чаролија. — eső, fn. каљејдоскоп.
 Bű-vegyész, fn, алхимиста. — vegytan, алхимџа.
 Bűv-ereklye, fn. амајлија. — erő, fn. чаробна снага. — ész, fn. врачар, мађионик, бајач. — kör, fn. чаробни круг.
 Bűvöl, cs. бахорити, бајати, чарати. — és, — et, fn. чаролија, враџбина. — ő, mn. чаробан; fn. бахорник, мађионик, бајач, бајалица, бахорница.
 Bűvös, mn. — asszony, вештица, l. Bűvölő.
 Bűvszer, fn. 1.) чаролија; 2.) амајлија.
 Bűz, fn. смрад, тоња, запаха; (szój.) se íze, se — e, нит смрди, нит мирисе; — be keverni, окаљати.
 Bűz-aszat, fn. смрдљива смола, девесел, девеселце. — bogár, fn. смрдљуба.
 Bűzegek, fn. бром-метали.
 Bűzel, Bűzelít, l. Bűzlel.
 Bűzeny, fn. бром.
 Bűzhít, cs. смрадити, засмрадити.
 Bűzhödik, k. усмрдети се.
 Bűzlel, cs. оњушити, омирсати.
 Bűzlik, k. смрдети, давати.
 Bűzöl, cs. насмрадити, усмрадити, смрадити. — ög, k. смрдети, тоњати, давати.
 Bűzös, mn. смрдљив, смрадан, — ít, cs. засмрадити. — ödik, k. усмрдети се.
 Bűzsó, fn. течан, чист амониак.

Cs.

Csa, наставак за деминутива, нпр. *patakesa*, поточнѣ.
Csá, l. *Csáli*, *Cselő*; — *ra*, v. — *val* *megy*, иде у лево; (*szó*j.) *egyik* — *ra*, *másik* *hajszra*, један овамо, други онамо; један лево, други десно (вуче); — *ra* *vinni* *az éneket*, кварити певање.
Csáb, fn. вабљење, мамљење, мамак.
Csába, mn.; лако заводљив; глуп.
Csába-íre, fn. нека чудотворна биљка.
Csábakeszeg, fn. некакав шаран.
Csáb-anya, fn. подводница, куплерка. — *fény*, fn. варљива светлост, опсена.
Csábít, es. (*ra*, *re*) заводити, заваравати. — *ás*, fn. завођење. — *ó*, fn. *és* mn. заводник; занонљив, примамљив.
Csábos, mn. примамљив, занонљив.
Csabrag, *Csábrág*, fn. абајлија, цапрат, l. *Csótár*. — *os*, mn. с абајлијом.
Csábszó, fn. примамљива реч.
Csábúl, k. бити заведен.
Csaesi, fn. магаре, чачи.
Csaeska, mn. брбљав, разговоран, говорљив; fn. 1.) брбљов, брбљуша; 2.) папарај.
Csaeskafeeske, *Csaeskaloeska*, l. *Csaeska*.
Csaeskállodik, k. блебетати, брбљати.
Csaeskamadár, *Csaeskár*, fn. сврака.
Csaeskaság, fn. брбљавост, говорљивост.
Csaeskazöld, mn. зелен као папарај; fn. папарајска боја.
Csaesog, k. брбљати, талаварити. — *ányu*, fn. сврака, чавчица. — *ás*, fn. блебет, брбљање. — *ó*, mn. *és* fn. брбљав, блебетав; брбљавац, брбљуша.
*Csada*j, fn. шипраг, грм.
Csádé, l. *Csáté*,
Csáforta, fn. ручица у пресп.
Csafrinka, l. *Csafra*.
Csáгат, es. терати на десно волове; *á*. *é*. — *ja a dolgot*, окреће ствар.
Csahítál, k. кефкати, лајати, штектати.
Csahó, fn. веверица, l. *Mókus*.
Csahog, k. кефкати, лајати.
Csahol, k. кефкати, лајати; *á*. *é*. брбљати, блебетати; es. кресати ватру, l. *Csihol*. — *ás*, fn. 1.) лавез; 2.) кресање ватре. — *ó*, fn. 1.) лајало; 2.) што креше ватру.
Csahos, mn. брбљав, лајав; fn. блебетало,
Csaj, fn. веверица, l. *Mókus*. [кефкало.

Csajhos, mn. крив, ерлав.
Csajbuta, *Csajbutag*, fn. звекан.
Csajhos, mn. каон, каљав, улован; fn. допужа, ложа.
Csajka, fn. шајка, чамац. — *kéri*, mn.
Csajkász, fn. чампија, возар. [чунаст.
Csajkáz, k. возити се на чамцу. — *ható*, mn. плован.
Csajkó, fn. ухолож, ухоложа.
Csajpota, *Csajtos*, l. *Csajbuta*, *Csajhos*.
Csajva, fn. рокица, гундељ.
Csak, ih. 1.) само, тек, нетом, цигло; — *most tudom*, тек сад знам; — *annyi*, само толико; *még* — *két óra*, тек је два сата; — *ki vele!* дад га само на поље! — *az előtt*, отонч, мало час; 2.) непрестано, све; — *néz*, непрестано гледи; — *kiált*, виче па виче; — *nem akar*, неће па неће.
Csák, fn. 1.) шиљак; 2.) клин, ексер, чавао; 3.) шипак, l. *Csáp*.
Csákány, fn. 1.) чаканац; 2.) паџак; 3.) нека фрула. — *kalapács*, fn. чаканац. — *kara*, fn. нека мотика, пијук. — *karos*, fn. скоба, пијавица, кука. — *os*, mn. с паџаком. — *oz*, es. ударати
Csákbár, l. *Báresak*. [паџаком.
Csakha, ih. оспм ако, до ли, већ ако.
Csakhogy, *ksz*. само да, само нека; само што, само; — *tudod*, само кад знаш.
Csakkör, fn. лоћика (трав).
Csáklya, fn. 1.) кука, чакља; 2.) l. *Kor*.
Csáklyás, mn. кукаст, с куком. [esolya.
Csáklyáz, es. заквачити, одупирати чакљом; k. тоциљати се, корчуљати се.
Csaknem, ih. скоро, готово, по готову, умало; — *elhittem*, мало што не поверовах.
Csákó, fn. 1.) чаков, клобук; 2.) вò или крава са напоље извијеним роговима, чаков. — *álladzó*, fn. ремен на клобуку.
Csákós, mn. с чаковом, под чаковом.
Csákószarvú, mn. с напоље извијеним
Csáktornya, fn. Чајковац. [роговима.
Csakugyan, *ksz*. занета, доиста, баш.
Csal, fn. превара, лукавство, замка, клоња; — *t vetni*, наместити замку.
Csal, es. 1.) варати, обмахивати; — *ják elől hátul*, варају га откуд год ко; 2.) мамити, вабити.
Csalacsattogató, fn. царпѣ, палчпѣ.

- Család, fn. породица, фамилија. — anya, домаћица. — apa, — atya, fn. домаћин. — fenntartó, fn. хранитељ; á. é. последњи мушки потомак у породици. — fő, fn. старешина, глава (породице).
 Családi, mn. породички, породични, фамилијарни; — élet, породични живот; — kör, породични круг.
 Család-kép, fn. слика целе породице. — név, fn. породично име. — os, mn. фамилијаран. — tag, fn. члан породице. — ünnep, fn. породична светковина.
 Csalafinta, fn. 1.) варалица, гламаза, смутљивац; 2.) заводник, наводитељ на зло.
 Csalafintáskodik, k. варати, шарлатаниш.
 Csalámbozik, k. витлати се, тумарати.
 Csalamádé, Csalamálé, fn. чест кукуруз за пићу.
 Csálán, fn. коприва, жегла, жара; árva —, мртва коприва; (pb.) a mi —, esír az korán, зарана се види, шта ће бити коприва; које дрво хоће да буде криво, рано се савија.
 Csálán-csattogató, Csálán-csattogó, fn. царић, попић, палчић. — csípés, — égetés, fn. ожег или шклопац од коприве. — fonál, fn. пређа од коприве, — os, mn. цун коприва. — patyolat, — szövét, fn. муселин. — pillangó, fn. копривац.
 Csálárd, mn. лажан, лажљив, преваран, лукав. — kodik, варати. — os, mn. лажан. — ság, fn. лукавство, лажљивост. — ül, ih. лажно, преварно.
 Csálás, fn. varaње, превара.
 Csalkozik, k. варати се, бунити се.
 Csálé, isz. és fn. стук (при терању волова); á. é. csáléra áll az asztag, камара се најерпла; csáléra megy a jóvedelem, имање иде куд не треба.
 Csálékony, mn. варљив, преваран, лажан. — an, ih. варљиво, преварно.
 Csálember, fn. варалица.
 Csálés, mn. és fn. (во) левак.
 Csálétek, fn. јело за мамљење (мишева, звериња, риба), мамац.
 Csalfa, mn. лажљив, варљив.
 Csalfaj, Csalfajú, fn. варалица.
 Csalfákodik, Csalfákkodik, k. бити варали.
 Csalfaság, fn. лукавство, вараницја. [ца.
 Csalfény, fn. варљива светлост.
 Csahang, fn. глас мамљења.
 Csahatatlan, Csahatlan, mn. непогрешан, непогрешив. — ság, fn. непогрешност. — ül, ih. непогрешно.
- Csali, l. Csalfa.
 Csáli, l. Csálé.
 Csálit, fn. грм. жбун, шушњарак. — os, mn. жбуновит, цун шушњарака.
 Csalkép, fn. варљива слика, опсена, шимера, фантом. — zet, fn, обмахна, маштаница, плузија.
 Csalkert, fn. лавиринт.
 Csallóköz, fn. острво на горњем Дунаву.
 Csalma, fn. турбан, чалма.
 Csalmadár, fn. вабац, тица што ваби.
 Csalmás, mn. под чалмом; fn. Турчин.
 Csalmatok, fn. бунка, мантимена.
 Csáló, fn. варалица; mn. преваран.
 Csálódás, fn. обмахна, varaње; érzékel —, varaње чула; szem v. láttani —, оптичко varaње.
 Csálódik, k. варати се, обмахњивати се; ha nem csalódom, ако се не варам.
 Csalogány, fn. славуј.
 Csalogat, es. вабити, мамити, варати.
 Csálóka, mn. 1.) варљив; 2.) угуреуки.
 Csálóka, fn. јелова шиниарица.
 Csálólag, ih. варљиво, лажљиво.
 Csálósvény, fn. странпутица. — síp, fn. свирала за вабљење. — szín, fn. опсена, обмахна. — szó, fn. глас вабљења. — tojás, fn. полог. — tűz, fn. ватра за требљење гусеница. — út, fn. странпутица. — vetés, fn. замка. — vető, fn. који меће клопку, ловац.
 Csalya, mn. кратких унутра извјених рогова; шут, без рогова; fn. нека буба.
 Csalyva, fn. скарабус (буба).
 Csamangó, fn. живодер, кождер, дерач.
 Csamesog, Csámcsog, l. Csemcsog.
 Csammog, Csámmog, l. Csemcsog.
 Csámp, fn. 1.) чашица на колену; 2.) бут.
 Csámpás, Csámpás lábú, mn. сабљастих ногу, ерлав; á. é. невешт, употан.
 Csámpolya, l. Csímolya.
 Csámporodik, k. укренути, почети цикнути (вино).
 Csámporú, mn. кисео.
 Csanak, fn. 1.) суд од врбове коре; 2.) l. Csónak.
 Csanál, l. Csálán.
 Csancsog, Csáncsog, l. Csemcsog.
 Csángó, mn. што рђаво звечи; fn. Чангов (буковински Мађар).
 Csángó, mn. 1.) кисело вино; 2.) патока, рђава ракија.
 Csaniga, mn. батргав; l. Csánk.
 Csánk, fn. прегибало на нози; — ot vetni,

подметнути ногу; gyorsan szedi —
jaít, лако скаче на ногу; брз је.

Csántér, fn. бирвади, бирвати.

Csap, fn. 1.) чеп; 2.) славина; — ra verni,
ударити (на) славину; — on eresz-
teni v. venni, оточити на славину; —
ról mér v. árul, продаје на славину;
on van a hordó, буре је начето; —
alja, подвалак под буре; (szój.) iszik
mint a —, пије као гуја; 3.) jég —,
клица; nyelv —, језичац, реса; 4.)
траг од дивљачи у снегу.

Csáp, fn. пинак; sertekéri — ok, чеки-
њасти пици.

Csap, A. cs. 1.) ударати, лупати; ne csapd
oly erősen az ajtót, не лупај вратима;
arezúl v. rofon — ni, деннути, ћуни-
ти; nyakon — ni, звизнути преко у-
шију; legyet — ni, убити муху; lár-
mát — ni, надати (дићу) вику; csigát
— ni, окретати се, вртети се; (szój.)
nem oda —, a hová néz, једно мисли,
друго говори; á. é. szelet — ni, пра-
вити ветар; leveit — ni, удварати се,
курисати; marhát a legelőre — ni,
истерати марву у поље; 2.) чешљати,
капатити вуну; 3.) пљеснути рукама;
4.) бацити, вурити, треснути; földhez
— ni, бречити о земљу; B. k. jobbra
v. balra — ni, ударити десно или лево;
félre — ni, скренути; fölfelé — a láng,
пламен лиже у вишњу; a villám a
házba — ott, гром ударио у кућу.

Csapa, fn. траг од дивљачи.

Csapadék, fn. падање (киша, снег), влага.

Csapaló, fn. нови снег (ловачки).

Csapan, Csapant, l. Csappan, Csappant.

Csapantyú, fn. перкуснона капела. — s,
mn. е перкусноном капелом (пушка).

Csapárok, fn. јарак за одвођење воде.

Csapás, fn. 1.) удар, ударац; (szój.)
egy — sal kettőt ütni, једним удар-
цем две мухе згодити; 2.) á. é. у-
дар, пошаст, несрећа; elemi —, еле-
ментарна несрећа; ez Isten — a raj-
tunk, то је божја казна на нама; 3.)
траг (од дивљачи); 4.) утрише, ли-
вада; 5.) калкатура.

Csapási, mn. — szolgálat, сервитут на
ливаду.

Csapat, fn. 1.) гомила, чета, одељење,
колоне; — utója, крај од колоне; sza-
bad —, добровољачка чета; felmentő —
ok, војска ради ослобођења од оп-

саде; zsoldos — ok, најамничке чете;
2.) партија (робе).

Csapatiut, ih. разом (не врхом).

Csapatol, cs. разделити по колонама.

Csapatos, mn. у гомили. — an, ih. у го-
мили, гомилице.

Csapat-őr, fn. четник. — tűz, fn. пло-
тоњска ватра. — vezér, fn. четник.

Csapáz, cs. тражити, љушити. — at, fn.
лов по трагу.

Csapda, fn. замка, клоња; mn. l. Csapdi.

Csapdi, mn. ветрењаст, лакомислен; fn.
ветрогоња, ветрењак. — ság, fn. ла-
комисленост, ветрењаштво.

Csapdos, Csapdoz, cs. ударати, лупати.

Csap-erő, fn. перкуснона снага. — fa,
fn. дрво за чепове. — fajd, fn. јапе-
бица. — fegyver, fn. перкусноно оруж-
је. — fordító l. Csapszív. — fűró, fn.
сврдло за чеп. — fű, fn. минји три.
— ház, fn. биртија. — híd, fn. мост
за дизање.

Csapinó, fn. косина. — s, mn. кос.

Csapint, cs. пишнути, лупити, жицнути.
— ás, fn. ударац.

Csapjog, fn. право крчмарења.

Csapka, l. Sapka.

Csapkod, cs. ударати; ostorral — ni, ши-
бати; k. (о тпци грабљивци) слетети,
сунути на плен.

Csapkules, fn. петак на славини.

Csaplár, Csapláros, fn. механија, бир-
таш. — kodik, k. крчмарити. — né,
fn. крчмарица. — ság, fn. крчмарство.

Csap-lyuk, fn. руна за чеп. — műves, fn.
славинар. — nyelv, l. Csapszív.

Csapó, fn. 1.) ваљар, чојар; 2.) швиґар; 3.)
мухотук, муварник; 4.) силичник, раз.

Csapó-ajtó, fn. врата за спуштање и ди-
зање. — esiga, fn. чигра.

Csapodár, mn. лакоуман, ветрењаст; fn.
1.) ветропир, ветрогоња; 2.) ласкавац,
удварац. — kodik, k. ласкати, удва-
рати се. — ság, fn. ветропирство. —
ül, ih. лакомислено.

Czapódeszka, fn. даска за спуштање и
Csapodi, l. Csapdi. [дизање.

Csapódik, k. 1.) залупити се, затворити
се; 2.) ударати; az eső az arczba —,
киша бије у лице.

Csapó-fa, fn. 1.) раз, силичник; 2.) hy-
скија, полуґа; 3.) клечка. — font, fn.
римека вага, кантар. — föld, fn. l.
Márga. — ház, fn. ваљарска кућа. —

gát, fn. гат за одбојање воде. — híd, fn. мост за дизање и спуштање. — kalitka, fn. клоња.

Csapol. cs. 1.) точити на славину; 2.) ударити на славину; 3.) снабдити чепом.

Csapólag, ih. са стране, непрека, окрзнув.

Csapólegény, fn. ваљареки момак.

Csapolya, fn. јендек за одвођење воде.

Csapó-mérleg, fn. кантар. — mester, fn. ваљар.

Csapong. k. 1.) живети разуздано; 2.) блудети; 3.) скретати; колебати се. — ás, fn. блудња; распустан живот; скретање. — ó, mn. раскалшан, разуздан, што тумара. — őr, fn. патрола.

Csaponólag, l. Csapinósan.

Csaponvétel, fn. ударање славине.

Csapórúd, fn. помоћница (на возу сена).

Csapos, mn. с чепом, са савином; — szülő, сланкаменка.

Csapos. fn. 1.) јелен у другој години; 2.) који туђе вино точи.

Csapott, mn. 1.) разован; 2.) протеран; — tanuló, протеран ђак; 3.) — kalap, низак шешир; 4.) кратак (хаљина).

Csapóvíz, fn. вода што шиба у вис.

Csapoz. cs. снабдити, чепом.

Csapózsínór, fn. дунђереки канан; (szój.) eljár a — mellett, живи уредно, као сат.

Csappan. k. 1.) мршавити, омршавити, спасти с меса; 2.) залупити се, затворити се с треском.

Csappanó, mn. непречен, кос; fn. зврчка. — ajtó, горња врата за спуштање и дизање. — s. l. Csapinós.

Csappant. cs. 1.) затворити с треском, залупити; 2.) одапети (да пукне). — tyű, fn. перкусциона капела.

Csappénz, fn. крчмарина.

Csáprág, fn. абајлија.

Csapraütés, Csapraverés, Csapravevés, fn. ударање (бурета) на славину.

Csap-szeg, Csap-szög, fn. завогањ у савини. — szék, fn. механа. — szív, fn. петао на славини.

Csapta, Csaptár, fn. клоња, клопка. — nyelv, fn. језичац на клопки.

Csaptat. cs. 1.) узијати (нпр. треку на крову); 2.) хватати у клопку, клоњу.

Csaptató, fn. 1.) набџач (за кров); 2.) језичац у клоњи; 3.) клоња; — ba esett, долијао.

Csapszi, mn. пудљивачки.

Csaptig, ih. до пивце.

Csárda, fn. чарда, (szój.) ki a legény a csárdában? ко је момак, нек дође!

Csárdás, fn. 1.) крчмар у чарди, чардаш; 2.) чардаш (мађарска игра); buktató v. mártogató —, чардаш где играчи поклекују.

Csárma, mn. брбљав; fn. граја, цакање (деце).

Csármál, Csármáz, k. 1.) торокати; 2.) викати, цакасти, лармати.

Csarnak, fn. једечи који држе катарке са стране.

Csarnok, fn. дворана, салон; трем; sör —, дворана где се пије пиво; kér —, галерија слика; oszlopos —, галерија.

Császár, fn. ћесар, цар; — kenyeré, царски, војнички хлеб. — fi, fn. царевич. — garas, fn. 1.) царски грош; 2.) мпlostiња за инвалиде. — i, mn. царев, ћесарев, царек, ћесарек. — kó-dik, k. царовати. — korona, fn. 1.) царска круна; 2.) различак (цвет). — körte, fn. царека крушка. — liszt, fn. фино брашно, шшесте. — madár, fn. лештарка, трћка. — metszet, fn. кад се дете из утробе псече. — né, fn. царица. — ság, fn. 1.) царство, царевина; 2.) царско достојанство. — szakáll, fn. дан и

Császtá, fn. честа, трнчак. [ноћ (цвет).

Csat, fn. колча, пређица, преглица; (szój.) csak — ig vonni, не прицџавати, из тиха радити.

Csata, fn. 1.) бој, бојак, битка; csatára kelni, отпочети бој; aró —, чаркање; 2.) кавга. — dal, fn. убојна песма, даворија. — hely, fn. бојиште, разбојиште, мегдан. — játék, fn. шах, шкак.

Csataj, fn. врева, тинма.

Csatak, fn. прљавштина, гад, блато. — ol, cs. прљати, каљати. — os, mn. каљав, каон, улопан, аљкав; fn. аљкуша. — ország, fn. аљкавост, прљавштина.

Csata-ló, fn. убојни коњ. — mező, fn. бојиште.

Csatangol, k. тумарати, витлати се. — ó, fn. скитница, протуха.

Csatapata, Csátépáté, l. Csetepata.

Csatár, fn. 1.) мушкатир; 2.) фрегата.

Csatará, fn. чантрање; — panna, торокуша.

Csatarász, Csataráz, k. разметати се.

Csatarend, fn. убојни ред.

Csatárhajó, fn. убојна лађа, фрегата.

Csatároz, k. чаркати се, пушкарати се. — ás, fn. чаркање.

Csata-tér, fn. бојиште, разбојиште, по-
приште. — vesztés, fn. пораз. — zaj,
fn. убојна вика.

Csatáz, k. ратовати. — ó, fn. ратник.

Csáté, fn. 1.) шипраг, грм; 2.) (трава)
ситник. — s, mn. обрастао ситником.

Csatgyártó, fn. пређичар.

Csatmáz, k. 1.) прижељкивати, певати
(о славују); 2.) лунати вратима.

Csatla, fn. припона. — kozás, fn. припо-
жење, скончавање, свеза. — kozík, k.
присаједињавати се; придружити се.

Csatlás, fn. 1.) припајање; 2.) додатак;
3.) жармац. — vas, fn. потега.

Csatlék, fn. придружење, додатак, прилог.

Csatló, fn. 1.) припона; 2.) справа за
притезање коња при поткивању. —
láncz, fn. ланац за паочење. — s, fn.
предњи јахач; á. é. пришишета.

Csatol, cs. 1.) прикончати; 2.) придру-
живати; додати; magát — ni vmihez,
придружити се. — ás, fn. закончавање;
прикључивање. — at, fn. припона. —
mány, fn. додатак, прилог. — ódik, k.
придруживати се, прикључивати се.
— vány, fn. l. — mány.

Csatora, fn. хука, жагор, жамор.

Csatoráz, k. жаморити.

Csatorna, fn. 1.) прокоп, канал; üritő —,
канал за одвођење; csatornákra venni,
одвести на канале; 2.) олук; 3.) az ég
csatornáí, небески канали, небо; 4.)
ходник у уху за глас; 5.) превин канал.

Csatornaforma, mn. као канал.

Csatornás, mn. са цевима, на олукџе.

Csatornáz, cs. канализирати. — at, fn.
канализација.

Csatos, mn. с концом; fn. пређичар.

Csatreczek, fn. језичац од пређице.

Csatrang, fn. 1.) клепетуша; 2.) l. Csatak.

Csatt, l. Csát. [— ol, l. Csatangol.

Csattan, k. пуцнути, праснути; (pb.) vé-
gén — az ostor, конач дело крапи.
— ó, mn. és fn. што пуца, праска;
велик ефект. — ós, mn. j. Eclatáns,
еклатантан. — ósság, fn. велик ефект.

Csattant, cs. пући, праснути, пуцати.

Csattantó, Csattantyú, fn. татуза, бикови.

Csattog, k. 1.) пуцати, праскати; 2.) пе-
вати, прижељкивати (о славују). —
ány, fn. пољски славуј. — at, cs. пу-
цати, праскати. — tat, A. cs. лунати
(вратима); лепрнати (крилима); B. k.
пуцати, праскати.

Csáva, fn. мочило, топило, stroj (кожар-
ски); (szól.) csávába esett, упао у кре-
чану, допао белаја; belekeverni a
csávába, увући у змо. — hordó, — kád,
fn. буре или када за stroj, сенију.

Csávál, cs. чинити (кожу).

Csavar, cs. 1.) окретати, завртати; су-
кати, увијати; 2.) шарафити; 3.) це-
дити (рубље у прању); 4.) уједати,
штинати (нос); 5.) извртати речи.

Csavar, fn. заворањ, шајтов, шараф. —
alakú, — dad, mn. шарафаст. — ás, fn.
завртање, цеђење. — ék, fn. вијуга.
— erősség, fn. торзиона чвретоћа.

Csavarg, l. Csavarog. — ás, fn. лутање.
— at, cs. сукати, завртати.

Csavargó, mn. који лута; fn. скитница,
протуха. — s, mn. кривудац, вијугав.

Csavargózós, fn. пропелер.

Csavar-ház, fn. матица, орах. — húzó,
справа за запушаче, вадидурма. —
int, cs. заврнути, завити. — ít, cs.
завртати; шарафити. — járat, — me-
net, fn. анета. — odás, fn. савијање,
савијутак. — odik, k. савијати се,
емотавати се. — og, k. емотавати
се; á. é. скитати се, тумарати. — ol,
cs. шарафити. — orsó, fn. вретено.
— os, mn. на шараф.

Csavaróvíz, mn. скроз и скроз мокар.

Csavart, mn. увијен, усукан; — á. é. из
врнут, нескренут (говор).

Csavartok, fn. матица, орах.

Csavarúl, k. увијати се. — at, fn. уви-

Csavarűr, fn. орах. [јање.

Csavarvonal, fn. завојница.

Csávás, mn. из сеније; fn. сенија. —
varga, fn. strojбар.

Csáváz, cs. strojити, чинити кожу.

Csávé, mn. брбљав.

Cse, наставак за умаљивање, нпр. gyer-
mekese, детенце.

Cseher, fn. чабар, l. Csöbör.

Csécs, fn. богиње.

Csecs, fn. 1.) сиса; — et adni, дати сисе,
надојити дете; — től elválasztani, од-
локати, одбити; 2.) сисак.

Csecs-alakú, mn. као сиса. — bimbó, —
búb, fn. брадавица, сисак, пупчић од
сисе. — bimbós, mn. брадавичаст.

Cseese, fn. играчке; mn. лепчеп (у де-
тињем говору). — háb, fn. лутка за
игру. — beese, fn. играчке; — beese
ember, лицало.

Cseesegtet, 1.) дојити; 2.) мазити, l. Ke-
Cseesel, es. дојити. [esegtet.
Cseesemő, fn. és mn. есепче, напирче,
ешиче, одојче, дете на есеп; — s, fn.
есепче. — sség, fn. доба есепња.
Cseeserél, Cseeserész, es. дрпати за есеп.
Cséeses, mn. богињав.
Cseeses, mn. есепат.
Cseesés, mn. леп (у детињем говору). —
— get, es. реєти, лицати. — ség,
fn. палицканост, нацифраност.
Cseesetlen, mn. без есеп, чип, чипав.
Cseesez, es. дрпати за есеп.
Cseeséz, es. китити, цифрати, лицати.
Cséesezik, k. добивати богиње.
Cseesfog, fn. млечни зуб, бак.
Cséeshelyes, mn. богињав, рапав.
Cseeshomály, fn. црно око брадавице на
есеп, коломбар.
Csees-szákos-fiahordó, fn. торбар (живот).
Cseeske, fn. есепца.
Csees-szoró, fn. есепаче. — tej, fn. млеко
од есеп. — ndvar, fn. коломбар.
Csederít, es. és k. птинутати, крадукати.
Cseferít, k. торокати.
Csege, fn. чатрња (за воду); пребој.
Csegely, Csegély, fn. заглавак. — es, mn.
клинаст, као заглавак. — ez, es. за-
глављивати. — kövek, fn. каменце,
парчад за углављивање зида.
Cseh, fn. Чех; mn. чешки.
Csehel, es. кефати (о лисци).
Cseh-garas, fn. царски, чешки грон. —
kő, fn. лажан камен. — ország, fn.
Чешка. — országi, mn. чешки, из
Чешке. — ül, ih. чешки; а. é. зло
наопако; — ül vagyunk, зло стојимо.
Csék, fn. 1.) глежњевац; 2.) клепало.
Csékél, k. ситити се, ћудити се (коњ).
Csékély, mn. мален, незнатан малова-
жан. — ár, исека цена; — véleményem
szerint, по мом смерном мишљењу; l.
Sékély. — edik, k. умалити се, по-
стати незнатан; ошлѣвати, l. Sékélye-
dik. — el, es. сматрати за незна-
тно. — értékű, mn. слабе вредно-
сти, невредан. — es, mn. мален, не-
знатан. — esség, fn. незнатност. —
ít, es. смањивати, смањати, умалити.
— ség, fn. маленкост, ситница, бага-
тела. — ül, ih. невредно, незнатно.
Csекken, k. 1.) гибати се; 2.) l. Csökken.
Csекle, fn. пругло, вигови.
Csекlész, fn. који лови из заседе es.

ловити из заседе. — et, fn. хватање
Csекlye, l. Csекle. [у вигове.
Csel, fn. превара, лукавство; — t szóni,
еновати еплетке, еплеткарити; — t
hányni v. vetni, плести замке.
Csél, fn. лакрдија; cselet csarni, лакр-
дисати.
Csélesap, mn. лакомислен, ветропир; де-
дачки; брбљав; fn. ветрогоња, лакр-
дијаш, ћаскало. — ás, fn. лакрдисање,
ћаскање. — kodik, k. ћаскати, ћап-
дати, лакрдисати. — ó, fn. ветропир;
лакрдијаш, ћапдало. — ság, fn. ла-
крдијаштво; ветропирство.
Cséléd, fn. 1.) чељаде, млађи, слуга, слу-
жавка; férfi —, слуга, мушко чељаде;
nő —, женскиње, служкиња; (km.) а
jó — megbeesülhetetlen kincs, добро се
чељаде не може исплатити; 2.) fehér
v. vászon —, женекадија; женскиње.
Cséléd-asztal, fn. чељадеки сто. — bér,
fn. плата млађима, чељадека плата; —
es gazda, господар који држи чељад.
— ház, fn. чељадека кућа. — kedik,
k. службовати. — kenyér, fn. чељад-
ски хлеб. — rend, fn. правила за че-
љад. — rendelet, fn. наредба за чељад.
— ruha, fn. либерија, чељадеко одело.
— ség, fn. чељад, млађи. — szám, fn.
чељад. — szoba, fn. чељадека соба.
— tartás, fn. држање млађих.
Cselefedne, fn. блудник, љидија.
Cselekedet, fn. дело, чин; az apostolok
— ei, дела апостолека; jószágos —,
дело милости. — i, mn. што се тиче
Cselekedik, l. Cselekszik. [дела.
Cselekmény, l. Cselekvény.
Cselekszik (Cselekedni), k. делати, тво-
рити, чинити.
Cselekvény, fn. радња, дело, чин.
Cselekvés, fn. делање, творење. — i, mn.
акциони, што дела. — i mód, fn. начин
делања, поступак.
Cselekvő, fn. és mn. који дела, активан,
делатан; — ige, радни глагол; — párt,
акциона странка. — leg, ih. делотвор-
но, делатно. — ség, fn. делатност.
Cseleny, fn. манган. — le, fn. манганит.
Cséles, mn. шаљив, лакрдијаники.
Cseles, mn. лукав, преваран, препреден.
— kedik, k. вребати, бити лукав.
Cselez, es. метати клопке, замке.
Cselfa, fn. 1.) дрво оборено у шуми да се у
њ хватају и спале мушце; 2.) l. Csalfa.

Cselfes, mn. препреден, лукав.

Csel-fogás, fn. лукавщина, смицалица, мајеторија. — hányás, fn. заседа. — giliszta, fn. гљива за мамљење. — húzás, fn. гамбит (у шаху).

Cselleg, Cselleng, k. 1.) мутити, тумарати; 2.) лакрдисати.

Csellembókol, Csellembókoz, k. булазнити.

Cselmozgás, fn. лажан нападај лаба.

Cselő! isz, стук! (при терању водава).

Cselők, mn. препреден; fn. препредењак.

Cselszövény, fn. сплетка, сплетке, интрига, смутња. — es, mn. сплеткарски.

Cselszövés, fn. сплеткарење, интрига.

Cselszövő, mn. смутљивачки; fn. сплеткар, смутљивац, интриган.

Cselút, fn. тајни пут.

Cselvetés, fn. заседа, вреб, лукавство.

Cselzik, k. заваравати (о дивљачи).

Csem, fn. клица, заметак.

Csembe, fn. штрк, коњска муха. —

Csembő, fn. паса, ројта.

Csemeseg, k. хлаитати, мљескати.

Csemegé, fn. посластице, слатко, слаткиш. — áros, fn. посластичар. — bor, fn. фино, десерт вино. — készítő, fn. посластичар.

Csemegés, mn. 1.) облапори; 2.) пун слаткиша; fn. 1.) овркивало, кусало; 2.) посластичар.

Csemegéz, cs. és k. јести посластице.

Csemelet, fn. камелот (материја од кострети).

Csemete, fn. 1.) младина, расадница; 2.) каламак, калам; 3.) жбун, грм; 4.) á. é. потомак, огранак.

Csemeteburány, Csemetekoráll, fn. племенити корал.

Csemetés, mn. убокореи; fn. расадните. — edik, k. бокорити се, бусати се.

Csemetézik, k. бокорити се; разирекити се, терати изданке.

Csemez, Csemezszagú, fn. мирисавка (грожђе), тамјаника.

Csemp, fn. превара; кријумчарство.

Csempé, fn. 1.) пећњак; 2.) нећ од кала; mn. кривоует.

Csempelődik, k. 1.) улоитати се, утрудвати се; 2.) загнојити се.

Csempely, fn. 1.) пећњар, каљ; 2.) нека мрежа.

Csempes, mn. преваран, смутљив, који кријумчари. — kedik, k. варати, кријумчарити. — ség, fn. кријумчарство.

Csempesz, fn. 1.) лонац с два уха; 2.) сало.

Csempész, fn. кријумчар; cs. кријумчарити. — árú, fn. кријумчарска роба. — kedik, k. кријумчарити. — ség, fn. кријумчарство.

Csempéz, cs. кријумчарити. [чарство.

Csempül, k. пући (о лонцу, шерпени).

Csemp-űzés, fn. кријумчарство. — űző, fn. кријумчар.

Csen, cs. крадукати, поткрадати.

Csend, fn. мир, тишина, покој, мук. —

biztos, fn. полицајски повереник. —

eleg, k. мировати (о мору, ваздуху).

— élet, fn. тих живот.

Csender, fn. грм, шумњарак. — es, mn. грмовит. — es (hely), fn. шумраг.

Csenderít, cs. полако, тихо ударати.

Csendes, mn. миран, тих, благ. — edik, k. стинавати се. — en, ih. мирно, тихо, из тиха. — ít, cs. мирити, утинавати. — ség, fn. мир, тишина, мирноћа. — ül, k. стинавати се.

Csendeflen, mn. немиран.

Csendháborgató, Csendháborító, fn. és mn. руини мир, што нарушава мир.

Csendít, cs. звонити, чинити да звечи; оглашавати мртваца. — ő, fn. мртвачко звонце.

Csendő, fn. четник, жандар. — tanya, fn. жандарски стан. — ség, fn. четинство, жандарство. — tiszt, fn. жандарски часник.

Csendül, k. звечати, зујати, ништити; (km.) — a fülem, jó hirt hallok, зуји ми ухо, чућу добар глас.

Csend-zavaró, fn. és mn. руини мир, што Csenés, fn. крадуљаше. [квари мир.

Csenevész, mn. слабунџав, крикљав; k. крикљавити. — edik, k. крикљавити.

Cseng, k. звечати, звонити; — a fülem, ништити ми ухо. — és, fn. звекет.

Csenget, cs. звонити, звекетати. — és, fn. звоњење, звука, звекетање, цилик. — ő, mn. és fn. који звони; звонце.

Csengetyű, fn. звонце, прапорац, кленетуша, бронза; ковчежић за купљење новаца, лемозница. — ke, fn. звонце (биљка). — s, mn. és fn. с прапорцем, са звоњцем, с кленетушом; који носи лемозницу. — szó, fn. звук прапораца или бронзе. — virág, fn. звонце.

Csengő, mn. звонак, звучан; fn. 1.) звонце, прапорац; 2.) жврк. — erszény, fn. лемозница. — fű, — lanka, fn. богородичина трава.

Csengül, k. зазвечати, зазужати.
 Csenkesz, fn. власуља (биљка).
 Csenő, fn. крадац.
 Csentesz, fn. полушка, l. Félkrajczár.
 Cser, fn. кап, капља, капљица; utolsó — végig, до последње капи крви; (km.) sok — lyukat vāj, капља капље у кабао, а кабао пуи кабао; мала секира и велик дуб повали; малена је тица препелица, ал умори коња и јунака; á. é. egy — et sem, ни мрве; egy — hideg sínes, ни мало није зима; egy — pel sem jobb, ни за длаку није бољи; egy — et sem fél, не боји се ни мало; egy — et sem látok, не видим ни прета пред собом.
 Csér, fn. млатило; — re kapára termett, снажан; (szój.) felkötni a — et, обесити на велико звоно.
 Csepeg, k. 1.) капати, капљати; — az eső, промиче киша; 2.) — a hordó, буре цури; — a gyertya, клапи свећа.
 Csepegékeny, mn. капава, капљав. — ség, fn. капавоет.
 Csepegély, fn. минерал сталактит.
 Csepeget, es. дати да капа, капље, на-капати; á. é. уловати; — ni a munka iránti szeretetet, улити љубав на рад.
 Csepegő, fn. стреха; mn. што капа. — kő, fn. сталактит. — szemű, mn. крмељив.
 Csepegős, l. Csepfolyó.
 Csepegtet, l. Csepeget.
 Csépel, es. 1.) млатити, врећи, врћи; (szój.) üres szalmát — ni, млатити празну сламу; 2.) вопити, деветати.
 Csepelyeg fn. чунава коса. — es, mn.
 Csepenként, ih. кап по кап. [чунав.
 Cseperedik, k. фикати, расти.
 Csepereg, k. капати, ешити, ромњати; csepergő eső, росуља, ситна киша. — it, es. нутити да дорашује.
 Cseperke, fn. 1.) брља; 2.) l. Csiperke.
 Csepertes, mn. крив, ерлав, хром.
 Csepesz, fn. 1.) капа (женска); 2.) l. Csepéte, fn. шипар. [Cseplesz.
 Csepfolyó, Csepfolyós, mn. капљаво течав.
 Cséphadaró, fn. млатило.
 Csepkő, fn. сталактит.
 Cséplés, fn. млаћење, вршидба.
 Cseplesz, mn. кржљав, тежав; fn. шибље.
 Cseplesz, fn. ландра, мрежа (у анатоми-ји). — ese, fn. ландрица, мрежица. — látnya, fn. водени бибер. — sérv, fn.
 Cséplet, fn. омлаћено жито. [киле.

Cséplett, mn. омлаћен, овршен.
 Czeplez, l. Cseplesz.
 Cséplő, fn. 1.) млатилац; 2.) млатило. — bér, fn. плата за млаћење. — fa, fn. млатило. — gép, — mű, fn. машина што врше. — szériű, fn. гумно, гувно.
 Cseplye, fn. 1.) грм; 2.) коңцуља (трава). — fa, fn. шибље.
 Cseplyes, mn. убокорен, грмовит; fn. шибље. — edik, k. разбокорити се.
 Cseplyeteg, fn. шипар.
 Csépnél, fn. млатило, удра.
 Csepnűi, mn. од капи, као кап.
 Csepőze, Csepőleze, Csepőte, fn. шипар.
 Csepp, l. Cser.
 Cseppet k. претворити се у капље.
 Cseppedék, k. 1.) капљица; 2.) капљава материја. — es, mn. бобичаст, коласт, шарен.
 Cseppen, k. капати; á. é. капкати; (szój.) ha nem esordúl, —, ако не цури, а оно капље; mintha az égből — volna, као да је из облака пао; — nagyon — t, врло је пао. — et, fn. капља.
 Cseppenként, fn. кап по кап.
 Cseppent, es. поканати; olyan mint a — ett vér, црвен као крв.
 Cseppe, mn. капљав, капљичав.
 Csepredék, fn. ситнарија, пошурница.
 Cseprente, fn. жбуи.
 Cseprő, mn. ситан; apró —, мајуман.
 Csepű, Csepű, fn. кучина; (szój.) — ben esomót, tojásban szőrt keresni, тражити длаку у јажету. — jós, — néző, fn. гатар по знаменој кучини.
 Csepül, es. 1.) демати; 2.) цсовати.
 Csepűs, mn. кучинаст. — ödik, k. замрени се.
 Csepzik, k. зацлести се, замрени се.
 Csepzett, mn. замршен.
 Csér, fn. морска ластва.
 Cser, fn. 1.) строј, топило; — ben hagy- ni, оставити на цедилу; — ben ma- radni, остати на цедилу; 2.) цер. — bogyó, — buga, fn. шишарка, шиша- руша, бабушка. — esáva, fn. строј, Cserese, fn. мишјуша. [шитава.
 Cserdít, k. és es. нутити, жаморити, праскати; majd közibök — ek, дабу ја њима ветра!
 Cserdül, k. нутити; праснути.
 Csere, fn. 1.) промена, размена, мењање, трампа; (szój.) — esalával jár, трам-

на иде с преваром; 2.) l. Cserje.
 — alkú, fn. уговор о трампи.
 Cserében, il. у промену, једно за друго.
 Csere-bere, fn. трампа, чивутарење. —
 berél, k. трампити, чивутарити.
 Cserebi, fn. лош духан, кржак.
 Cserebogár, Cserebok, fn. кокица (буба).
 Cserebokros, mn. жбуновит.
 Cserebüty, fn. кокица (буба).
 Csere-érték, fn. вредност у размени. —
 eszköz, fn. средство за измену.
 Csereficsél, k. талапдарити.
 Csereklye, fn. 1.) четина; 2.) стрелика
 од треке.
 Cserél, cs. мењати; трампити; — jűnk
 helyet, да се мењамо места; (szój.)
 azt sem mondta, — jűnk pipát, оде а
 не рече ни беле. — berél, cs. трам-
 пити. — get, cs. трампити.
 Csereg, l. Csörög.
 Csere-kereskedés, fn. трампа. — kötés,
 fn. уговор о трампи. — levél, fn. пис-
 мено о трампи.
 Cserény, fn. 1.) плетер; 2.) тор, обор;
 3.) лееце, лесе на колик; 4.) опле-
 тена корпа; оплетена врата. — akoí,
 fn. обор. — munka, fn. корпарски по-
 еао. — vessző, fn. пруће за плетење.
 Cserep, Cserép, fn. 1.) цреп; 2.) земљани
 суд; virágos —, цреп за цвеће; 3.)
 пешњар, каљ; 4.) ноћни суд; mn. зем-
 љан, од земље; (km.) — tálhoz faka-
 nál, земљан суд, дрвена кашика.
 Cserepár, fn. пешак (војник).
 Cserép-esik, fn. ишла (за придевање
 кошуља на канану при сушењу). —
 edény, fn. земљани суд.
 Cserepedzik, l. Cserepesedik.
 Cserepes, fn. који покрива цреном;
 mn. за цренове; — kosár, корпа за
 цренове; 2.) од црена, цреном по-
 кривен; 3.) испуцан (уста); 4.) —
 teknősbéka, велика морска корњача.
 — edik, k. испуцати се (кожа, уста).
 Cserepez, cs. покривати цреном. — ik,
 k. испуцати се (уста). — ő, fn. који
 покрива цреном.
 Cserép-fazék fn. лонац од земље. — fő-
 dél, fn. кров од црепа. — földő, fn.
 који покрива цреном. — kályha, fn.
 пећ од црепа. — kő, fn. листац,
 шкрпљац, l. Pala — minta, fn. калуп
 за цреп. — moszár, fn. аван од цре-
 па. — szavazás, fn. остракизам, гла-

сање цреновима. — tál, fn. земљана
 чинија. — zindely, fn. цреп за кров.
 Csererdő, fn. цркова шума, црник.
 Csererejtvény, fn. анаграм.
 Cseres, fn. црник; mn. обрастао цреном.
 Cserés, l. Cserjés.
 Cseréskalmár, fn. трговац који трампи.
 Cseresznye, fn. трешња; rorogós, v.
 pongrácz —, руштеви; (km.) nem jó a
 nagy urakkal egy tálból cseresznyét
 emi, није добро с великом господом
 из једне чиније трешања јести.
 Cseresznye-fa, fn. трешњово дрво. — mag,
 fn. трешњова контица. — magszesz,
 fn. мараекин. — megy, fn. слатка
 вишња. — pálinka, fn. трешњовача.
 — piros, mn. румен као трешња.
 Cseresznyés, fn. трешњик; mn. пун тре-
 шања; за трешње; с трешњама. —
 lepény, колач с трешњама.
 Cseresznye-szem, fn. пуце од трешње.
 — szín, — színű, mn. румен као
 трешња.
 Cserez, cs. естројити, чинити (кожу).
 Cserfa, fn. 1.) цр; 2.) церовина.
 Cserge, fn. 1.) губер, кебе; 2.) гуњац.
 Cserged, Csergedez, k. жуборити.
 Csergés, fn. 1.) жубор; 2.) клепане (о
 свраци); 3.) l. Csörgés.
 Csergeteg, mn. што жубори; fn. поточик.
 Cserget, cs. пуцкати; звекетати, l. Csörget.
 Csergetyii, fn. клепало, черптаљка. — z,
 cs. клепати, черптати.
 Csergő, fn. 1.) сврака; 2.) звечка, l. Csör-
 gő; mn. што жубори.
 Cserhaj, Cserhéj, fn. 1.) цркова кора; 2.)
 крастава кора у дње цероваче. — ú,
 mn. рапав, крастав (дња церовача).
 Cseri-barát, fn. францишканац. — szer-
 zet, fn. францишкански ред.
 Cserje, fn. 1.) грм, цбун; 2.) шибље. —
 fa, fn. грмље, шибље. — fi, fn. ке-
 пец, патишврк.
 Cserjés, mn. грмовит, жбуновит.
 Cserka, mn. кудрав.
 Cserkabala, fn. витао, сукаљка.
 Cserke, fn. кукавица медоловка.
 Cserkél, cs. 1.) тражити са медоловком;
 2.) чечати, да се што добије. — ődik,
 k. шуњати се око чега.
 Cserkesz, fn. 1.) Черкез; 2.) fn. черптаљка;
 3.) рибарско момче; 4.) неки менир
 уека обода.
 Cserkész, fn. 1.) цуњало; 2.) који тра-

жи, вади руде; es. 1.) цуњати; 2.) тражити руде; 3.) l. Cserkél. — et, Cserkő, fn. базалт. [fn. вађење руда.
Cserlé, fn. штава, строј.
Cserlőperlő, mn. набусит.
Csermelék, l. Csörmelék.
Csermely, fn. поток.
Csermelye, fn. уродица,
Csermőly, fn. рибли орао.
Cserpa, Cserpák, fn. дрвена кутљача.
Cserszeg, k. слагати (о пушци).
Csertel, es. ударати једно о друго (пушке или палице); звекетати оружјем.
Csertet, l. Csörtet.
Csertető, fn. 1.) церик; 2.) врх од церика.
Csertölgy, fn. цер. — es, fn. церик.
Cservíz, fn. штава.
Cserz, es. стројити, штавити. — és, fn. чињење, штављење. — ett, mn. штавлен. — ő, fn. који строји, штави.
Csész, es. стругати.
Csésze, fn. жарач.
Csésze, fn. 1.) шоља, филџан; 2.) служавник, подметач; 3.) шоља у кантара; 4.) чашница (у биља).
Csésze-boríték, fn. периантнум у биља. — kürt, fn. поћна ружица.
Csészel, l. Csész.
Csészelődik, k. гулити се, стругати се.
Csészenemű, mn. чашаст.
Csészeszárny, fn. кретушац (биљка).
Csészétlen, mn. без чашнице.
Csészike, fn. шољница, тасић, тациница.
Csészikő, fn. чизмар (у шали), крпа.
Csetebota, mn. блесаст, спотакљив.
Cseteklik, k. ишчашити се, изместити се.
Csetel, l. Csetik.
Csetepata, Csetopaté, fn. чарка, чаркање, кавра. — z, k. кавшити се; чаркати се.
Cseter, fn. 1.) мерница; 2.) ценаница; 3.) даска. — fa, fn. ценаница, цетка.
Csetert, fn. 1.) промер, пречник; 2.) l. Cseter.
Csetlékeny, mn. спотакљив; á. é. — em-lékezteti v. eszű, забораван; — nyelvű, a.) брзонастан; b.) муцав, мутав.
Csetlik, okлизнути, омаћи се; спотати се; á. é. зарећи се. — botlik, k. батргати се, забатргавати се.
Csetres, mn. каљав; — nyelvű, злопек.
Csett! isz. стук!
Csett, fn. — et adott v. vetett a szája, затрчао се, слагао је.
Csetteg, k. шклоцати, пуцати. — et, es. шклоцати чиме, дати да шклоца.

Csetten, k. шклоцнути; — t a puska, пушка шклоцу; — ő hang, шклоцав глас.
Csévdéd, mn. вретенаст, цваст.
Cséve, fn. 1.) тикачка цев; esévet vetni, сукати цев; 2.) цев, l. Cső; 3.) клин (кукуруза).
Cseveg, k. 1.) брбљати, блебетати, торокати, боботати; 2.) цвркутати (о тикама). — ő, mn. брбљав, што цвркуће.
Cséveláda, fn. кутија с цевима.
Csével, es. сукати цев; k. терати клипове, заметати се (о кукурузу). — ő, fn. 1.) који суче цев; 2.) сукаљка.
Cséve-nád, fn. тричица за цев. — orsó, fn. летка.
Csévés, mn. 1.) цваст; 2.) у клину.
Csevet, fn. брбљање. — el, l. Cseveg.
Csévész, l. Csével.
Cséza, fn. чезије.
Csiataghely, fn. шипраг.
Csiba, isz. чибе! шибе! (неу), l. Czöki.
Csibe, fn. пиле, пилица; anyányi —, кокошница. — becsinált, fn. пиле кувано у слатко, зачинак, заемочак. — húr, fn. слак (биљка). — hús, fn. пилетина. — peccenye, — sült, fn. пилеће печење.
Csibor, fn. воденичар (буба).
Csiborázik, k. 1.) крадувати; 2.) пасти пдући (марва).
Csicsed, k. прокиснути (о јелу); l. Poshad.
Csieseg, k. 1.) бљечкати (вода у ципелама); 2.) l. Csicsereg.
Csieser, Csieserborsó, l. Csieseriborsó.
Csiesereg, k. цвркутати.
Csiesergés, fn. цврнут.
Csieseriborsó, Csieseribükkön, fn. слани грах, састрица, рогачица.
Csieserke, fn. 1.) поморска конопљарка; 2.) брбљуша; блебетало.
Csieserkél, k. цвркутати.
Csiesigat, es. ућуткивати.
Csiesó, fn. 1.) нажит, урес; 2.) простачко
Csiesog, l. Csiesereg. [сјло.
Csiesóka, fn. чичока, мачкурена.
Csiesókáz, k. јести мачкурене, чичоке.
Csiesonka, fn. тоциљарка.
Csiesonkáz, k. тоциљати се.
Csiesórépa, fn. мачкурена, чичока.
Csiesós, mn. палицкан, накинђурен; fn. лицкало. — ság, fn. палицканост.
Csiesóz, es. лицкати, киңђурити.
Csiesörke, fn. поморска конопљарка.
Csiga, fn. 1.) пуж, шкољка; kertő —, баштени пуж; házatlan —, голаћ; bár-

sony —, гримизов пуж; 2.) витао; (szój.) esigára vonni, метати на мукe; 3.) esapó —, чигра; 4.) справа за мучење; esigán kínozni, мучити на чекрку или точку; 5.) обртањ (кост на врату). Csigaalakú, mn. пужаст.

Csiga-bíga, fn. шарени пуж, пужа; á. é. 1.) тричарије; — az ő dolga, све је хађу код њера; 2.) ennek a dolognak sok a esigabígaja, ово је врло занетена ствар.

Csiga-boltozat, fn. свод на завојнице. — esapás, fn. терање чигре. — esapó, који тера чигру; чим се тера чигра. — esin, fn. справа од више чекрка за узвлачење терета. — eső, fn. 1.) спирална цев; 2.) нека детелина.

Csigádad, mn. пужаст. — on, ih. на завоје.

Csiga-fészek, fn. греда, легло школки. — fogás, fn. хватање школки. — fűró, fn. увијен сврдао. — grádies, fn. степен на завојнице. — hát, fn. á. é. спора пошта. — hēj, fn. љуека од пужа или школке. — járás, fn. спор ход. — lépéső, fn. степен на завојнице. — márvány, fn. љуштура-мрамор. — menet, fn. спор ход. — mű, fn. работа од школки. — ragira, fn. лагана возња. — posta, fn. спора пошта.

Csigás, mn. 1.) пун школки или пужева; као пуж; 2.) с чекрком, на чекрк; fn. пра „пужева“.

Csigász, fn. који купи пужеве, школке; es. és k. купити пужеве, школке.

Csigat, es. 1.) јављати, чикати (коње); 2.) дражити; 3.) l. Csigat.

Csigat, es. ућуткивати.

Csiga-tár, fn. збирка школки или пужева. — tekervény, fn. завојница, завијута. — vér, fn. еитница, тричарија. — vérszín, fn. екслетна боја. — vérszín, — vérszíni, mn. пурпуран, екслетан. — vonal, fn. спирала.

Csigáz, es. 1.) дизати на чекрк; 2.) мучити, кинити; á. é. — za fejét, луна главу; 3.) претеривати. — ik, k. кривудати; вијугати се; окретати се као чигра. — ó, mn. és fn. који мучи, мучитељ. — ott, mn. претеран.

Csigazöld, fn. лоћика (биљка).

Csiger, Csigér, fn. чингер (вино).

Csiget, l. Csigat.

Csiggenye, fn. нишак, l. Csipke.

Csigolya, fn. 1.) обртањ (кост на врату); 2.) Csigolya (fűz), fn. жуква.

Csigolyás, fn. жуков врбак, жуковик.

Csihár, fn. прутих.

Csihed, k. утинати се (бура).

Csihész, fn. туђа луда, подлога.

Csihít, es. журити, чикати коње.

Csihol, fn. 1.) кефати, лајати; 2.) укресати ватру кременом. — ás, fn. 1.) лавез, кефање; 2.) кресање ватре.

Csik, fn. 1.) чиков (риба); 2.) резанац, резанци; túros, mákos —, резанци са сиром, с маком; 3.) масница, млаз, модрица; 4.) пруга на каквој материји; 5.) гроница (свињећа боља).

Csika, es. 1.) штипати, завијати; a hasamat — ja, завија ме у трбуху; 2.) pénzt — ni vkitől, измандарити новаца.

Csikasz, mn. помаман (о звуку).

Csikász, fn. који хвата чикове; es. és k. ловити или хватати чикове.

Csikavény, mn. тугаљив; á. é. кокетан.

Csikdad, mn. као резанац.

Csikéz, es. és k. пабирчити.

Csikkan, k. 1.) изместити се, l. Fiezmódik; 2.) бити стиснут, утиснут. — t, es. утанути, изместити; стегнути.

Csikland, es. голицати, шкакљати; штипати (шир. реп нос). — ás, fn. голицање; штипање (о рену). — ék, fn. тура, што голица. — ékos, mn. голицав. — ós, mn. тугаљив, шкакљив. — oz, es. голицати.

Csikleves, fn. супа с резаницама.

Csiklós, mn. голицав, шкакљив.

Csiklyaló, fn. квара.

Csikmák, fn. резанци.

Csikó, fn. ждребе; (pb.) kicsiny — nagy derestül hánót tanul vonni restül, од великог вола учи се млад орати.

Csikó-fog, fn. ждребећак; (szój.) elhányta már a — fogát, није више млад.

Csikol, es. правити пруге, парати.

Csikoltó, Csikolyú, fn. чикатов, крпеле. — szög, fn. курељ, курдел.

Csikorgás, fn. шкрипа.

Csikorgat, es. шкринати; — ja fogait, шкргуће, шкрипи, цокоче зуби. — ás, fn. шкргут, цокот.

Csikorgó, mn. што шкрипи; што шкргуће; á. é. — hideg, цича зима. fn, ветреница (откуд дува).

Csikorgófi, fn. грациола (биљка).

Csikorgós, mn. што шкрипи, што пуца.

Csikorít, es. 1.) шкринати; шкргутати; fogait — ja, шкрипи зубма; 2.) прички-

нити; az újamat az ajtó közé — ottam, причкиньо сам прет вратима; 3.) му-
 Csikorka, fn. грациола. [чити, кињити.
 Csikorodik, k. пуцати, пкринити.
 Csikorog, k. 1.) шкрипати, цврчати; mi-
 ért — ez az ajtó? што цврче та вра-
 та? — a hó a lábak alatt, енер шкрини
 под ногама; 2.) кубурио живети.
 Csikós, fn. коњушар, чикон; mn. еа
 ждребетом; — kanca, кобила, која
 има ждребе.
 Csikos, mn. 1.) пун чикова; е чиковима
 (јело); 2.) пругает; модричав.
 Csikoz, es. шарати пругама.
 Csikózás, fn. ждребљење.
 Csikózik, k. ждребити се.
 Csikszemű, mn. малих очију.
 Csíktészta, fn. 1.) резаниц; 2.) тесто за
 Csiling, fn. гроздак, гроздић. [резанице.
 Csilla, fn. 1.) пеко тесто; 2.) процешак
 (биљка); 3.) неки рогоз за везивање.
 Csillag, fn. 1.) звезда; álló —, звезда
 етајалница; futó v. hulló —, звезда што
 пада; bolygó v. bujdosó —, планета;
 üstökös —, комета, репата звезда; haj-
 nalemelő —, зорњача, даница; (szó/j.)
 szerencsés — alatt született, родно се
 под сретном планетом; feljött a — a,
 потеряла га ерећа; 2.) лнеа.
 Csillag-abrosz, fn. звездана мапа. — ala-
 kú, mn. звездаст. — ász, fn. звездар,
 астроном. — ászat, fn. звездарство,
 астрономија. — ászati torony, звездар-
 ница. — atlan, mn. без звезде. — bu-
 rány, fn. звездасти корал. — esa, fn.
 звездница. — eső, fn. телескоп, дур-
 бин, очалин. — da, j. Csillagvizsgáló-
 torony. — dad, mn. звездаст. — esés,
 fn. падање звезда. — év, fn. звездана
 година. — féreg, fn. морска звезда. —
 fiú, fn. лена ката. — fiirt, fn. вучји боб,
 лунина. — hold, fn. лнеа. — hullás,
 fn. падање звезда. — hír, fn. звезду-
 на (биљка), видац. — isme, — isme-
 ret, fn. астрономија. — járás, fn. кре-
 тање звезда. — jó, fn. гатар по звез-
 дама, чатац, астролог. — jóslat, fn.
 астрологија. — kép, fn. констелација.
 Csillagkeresztés-hölgy, fn. госпођа из ре-
 да звездастог крета. — rend, fn. ред
 звездастог крета.
 Csillag-korall, fn. звездасти корал. — kő,
 fn. асиронт.
 Csillaglik, k. ејати, треперити.

Csillag-mérű, fn. астролабнум. — nap, fn.
 звездан, сидерички дан. — nemű, mn.
 као звезда. — óra, fn. звездан еат.
 Csillagos, mn, 1.) звездан, ејалан; — ég,
 звездано небо; 2.) лнеаст; — ló, лн-
 еаст коњ; 3.) звездаст.
 Csillagoz, es. 1.) краепти звездама; 2.)
 направити да еја као звезда.
 Csillag-rendszer, fn. планетна система. —
 sáncz, fn. звездаст опкоп. — szem, —
 szikra, fn. пала звезда. — talan, mn.
 без звезде, без звезда, — távmérő, fn.
 астролабнум. — tisztulás, fn. падање
 звезда. — vár, fn. звездаст опкоп. —
 vetés, fn. гатање по звездама. — vető,
 fn. гатар по звездама. — vizsgáló, fn.
 звездар. — vizsgálótorony, fn. звез-
 дарница.
 Csillagzat, fn. сазвездичје. — i, mn. си-
 деричан; — i forgásidő, сидерично о-
 бртање. — ilag, ih. сидерично.
 Csillagzik, k. треперити, ејати.
 Csillagzó, mn. трептив, ејалан.
 Csillagzott, mn. бриљантиран, уејален.
 Csillahagyma, fn. морски лук.
 Csillám, fn. блесак, блеск. — ik, es. си-
 јатн, трепетити. — it, es. уејавати,
 уејалити. — kő, fn. змајеве отрешне,
 мацно злато, лнекун.
 Csillámlík, Csillámodik, k. трепетити, бле-
 штити.
 Csillámos, mn. еветлуцав; ејалан.
 Csillámoz, es. уејавати, глачати. — ik,
 l. Csillámodik.
 Csillámszirt, fn. светлац (мн.).
 Csillang, k. треперити.
 Csillanik, l. Csillámlík.
 Csillap, fn. мир, тишина; az éj — já-
 ban, у тихој ноћи. — at, fn. тишина;
 стишање (ватре, бола). — it, es. бла-
 жити, стишавати. — odik, — úl, k.
 стишавати се; престајати (бол); по-
 етати спорији, овлаштити.
 Csillár, fn. 1.) свитац, крее; 2.) евет-
 њак, луетер.
 Csille, fn. 1.) дуга усека кола у мајдану;
 2.) шилъа (чамац). — hajó, fn. еплав.
 — hajós, fn. еплавар.
 Csilleng, fn. гроздак.
 Csillent, es. крадукати. — ő, fn. крадац.
 Csillérez, fn. мацно злато.
 Csilleszekér, l. Csille, 1.)
 Csillhomok, fn. еветлуцав песак.
 Csilog, Csillong, k. ејати, трепетити, бли-

стати се; á. é. парадирати. — ó, mn. ejajan, блистав. — vány, fn. блесак.
 Csím, Csíma, fn. 1.) корен; чапур; кочань; 2.) прокула.
 Csímaz, fn. стеница. — fű, fn. бахорница. — kő, fn. трава против стеница. — os, mn. стеничав. — üző, mn. што растерује стенице.
 Csímba, fn. љуљанка, цубаљка.
 Csímákol, k. љуљати се, цубати се.
 Csímál, Csímáz, es. љуљати, цубати. — kodik, k. љуљати се.
 Csímbe, fn. нека муха.
 Csímbelkedik, Csímbeszkedik, k. (ba, be, ra, re) укебати се за...
 Csímók, fn. чвор; — ot kötök rá! ве- заху чвор (да се сетим); — ot köt- hetne rá, могао би већ престати го- ворити. — os, mn. чворовит.
 Csímota, fn. младшца; á. é. потомак.
 Csímpaj, fn. неки чичак. — kozik, Csím- pelkedik, Csímpezskedik, l. Csímbelke- Csímpezs, fn. брадавица на сieni. [dik.
 Csímpoly, Csímpolya, fn. мешина.
 Csím, Csím (t. — ok), fn. 1.) чистота, кра- сота, убавост, укуеност; 2.) лукав- штина, превара; (szój.) nem tudja a dolog — ját, не уме да започне ствар; tudja minden — ját binját, има све у малом прету; felvette a — ját vminek, ухватио је згодно ствар; 3.) уторе (на бурету, дрвеној купи итд.)
 Csím (t. — ek), fn. пакост, пркос; не- пристојност; állam —, државни пре- врат; — t tenni, ejteni v. elkövetni vkin, учинити пркос кому; — t tettek vele, учинили су му пакост.
 Csínál, es. правити, градити, радити, чинити; mit — sz? шта радиш? adós- ságot —, прави дугова; kárt —, пра- ви штету. — gat, es. правити, гра- дити. — ható, mn. што се може на- правити. — mány, fn. направа, ра- бота. — ó, mn. és fn. мајстор.
 Csínált, mn. направљен, вештачки; — haj, направљена, вештачка коса; mondva — munka, наруџбина; — út, направљен пут, шосе.
 Csínálmány, l. Csínálmány.
 Csínatlan, mn. нечист; á. é. непристојан.
 Csínésa, fn. баровито место.
 Csínésér, fn. оков за врат, огрљак.
 Csínga, fn. додатак, l. Függelék.
 Csíngál, Csíngaszkodik, l. Csímbelkedik.

Csínégér, mn. мршав; fn. чингер (вино).
 Csíngyalú fn. рејдо за уторе.
 Csínján, ih. тихо, полако; фино, паж- љиво; — bánti, фино поступати.
 Csínmetsző, fn. справа за уторе.
 Csínyesere, fn. цврнут чизака.
 Csínogat, l. Csínosgát.
 Csínol, es. обрезавати дно у бурета.
 Csínos, mn. красан, убав, чист. — an, ih. лепо, чисто, убаво. — bít, es. у- гладити, улепшавати. — bodik, — búl, k. улепшавати се. — gat, es. улеп- шавати; лицкати. — ít, es. украсити, украшавати. — odik, — úl, k. улепша- вати се. — ság, fn. красота, чистота. — oz, es. апретирати (робу).
 Csintalan, mn. 1.) несташан; 2.) неуредан, неуглађен. — kodik, k. несташовати, плаховати. — ság, fn. несташност, рае- каланост; á. é. нечистота, неуред- ност. — úl, ih. несташно, раскалано.
 Csíntevő, fn. калани, разуданик.
 Csínvat (vászon), fn. дамаст; цвилнх.
 Csíny, l. Csín (Csinek).
 Csínyán, l. Csínján.
 Csíp, es. 1.) штипати; ajtó közé — ni, причкињити; á. é. пуакон — ni, уке- бати; 2.) бобати, кљувати (тица); 3.) уједати (буха, стеница); (km.) akit egyszer kígyó — ett, a gyíktól is fél, кога су змије клале, тај се и гуш- тера боји; a serkéből lett tetű jobban —, гора је ваш, што у опаклију до- ђе, него која се у њој излегла; 4.) a csalán —, коприва жеже; a füst —, дим коље, штина; a szél —, ветар шиба; 5.) крадукати, l. Csen.
 Csípa, fn. 1.) крмељ; 2.) смола на дрвету.
 Csípádzik, l. Csipázik.
 Csípág, es. пребирати, смуцати.
 Csípagyüjtő, fn. клуподер, шинопдер.
 Csíparoz, k. врпољити се (због буха).
 Csípás, mn. 1.) крмељив, дрљав; 2.) смо- ловит. — ít, es. пушити крмељу. — odik, k. окрмељати. — ság, fn. крмељи- Csipázik, k. крмељати. [вост.
 Csíp-bél, fn. вито цево. — esont, fn. кук.
 Csípesop, Csípesup, fn. маленкоет; — ral v. — módon fizetni, плаћати просјачки. — adósság, fn. подужница, ситни дугови.
 Csípdel, Csípdés, Csípdéz, es. штипутати; штишкати; á. é. боцкати, пецати. — ő, fn. 1.) заједало; 2.) стрвина.
 Csípdérek, fn. готовани, паразити.

Csipe, fn. бедро, бок. — fájás, fn. бол у кукових.

Csiped, cs. штинати, тргати. — elem, fn. 1. Csipetke. — és, fn. завијање у стомаку, настан.

Csipeg, k. пијукати, цвркutati; — ő rigó, бел дрозд.

Csipeget, cs. штинутати; á. é. красти.

Csipellérez, k. таворити се на мршавој пашви.

Csipentyű, fn. 1.) клештице; 2.) цвипер.

Csiper, fn. потег (за обручеве).

Csiperedik, k. скупљати се, етицати се.

Csiperész, l. Csipellérez.

Csiperke(gomba), fn. варгањ, рудџача.

Csipertes, mn. хром, пребијена кука.

Csipés, fn. 1.) уједање; 2.) ујед, склопац.

Csipesz, fn. лекарске клеште. — ke, fn. клештице. — kedik, l. Csimbelkedik.

Csipet, fn. 1.) колико се е пет претију захвати; 2.) откпнуто парче; 3.) á. é. — ember, човечуљак.

Csipetke, fn. трганчињ, ваљушак.

Csipetkövek, fn. циглице за уметање.

Csíp-fajdalom, fn. кокеалгија, бол у кукових. — fájó, mn. који има кокеалгију. — fogó, fn. клеште.

Csipisz, fn. és mn. цвоњак, врло мало.

Csipke, fn. 1.) чипка; csipkét verni, плести чипке; 2.) креца (на листу); 3.) шипак (бљка); 4.) крак (од зуба).

Csipke-áros, fn. чипкар. — áru, fn. чипке. — béka, fn. крастава жаба. — bokor, fn. трњак. — bokros, mn. трњан.

Csipked, cs. 1.) чупкати, тргати; 2.) штинати; 3.) уједати; 4.) заједати, печати, задикивати.

Csipke-fa, fn. дивља ружа. — him, fn. мустра за чипке. — kendő, fn. ма-рама за чипке. — kereskedés, fn. чипкарска трговина. — kereskedő, fn. чипкар. — kötő, l. Csipkeverő. — madár, fn. стрнадица, жутовољка. — musta, fn. мустра за чипке. — mü, fn. чипке. — pityu, fn. маџа мета (трава). — rózsá, fn. дивља ружа. — rózsabogyó, fn. шипак.

Csipkés, mn. 1.) с чипкама; 2.) зупчаст, крецав (лист); fn. чипкар.

Csipkeszőlő, fn. кушина; огроз.

Csipkeverő, mn. што је потребно при плетењу; — párna, јастучињ за чипке; fn. чипкар; чипкарка.

Csipkéz, cs. 1.) поставити чипкама; 2.) назупчати, накрецавити. — et, fn. 1.) Csípog. l. Csipeg. [чипке; 2.) зупци.

Csipor, l. Csipor.

Csipő, fn. 1.) бок, бедро; — re sánta, хром; — re tett kezekkel, подбочено; 2.) маље што жегу; 3.) клеште; mn. што уједа, пали.

Csipő-bénaság, fn. хромотиња. — csavarítás, fn. коњека боља. — esont, fn. кук, бедро, карабатак. — fájás, fn. бол у кукових. — fogó, fn. клеште.

Csipőkés, mn. трпак, опор; бодљикав.

Csipős, mn. 1.) оштар, љут, што гризе, пали; 2.) јаких кукова; 3.) заједљив. — en, ih. оштро, љуто; заједљиво. — ít, cs. чинити љутим. — ízű, mn. оштар, опор. — ke, l. Csipőkés. — ődik, — űl, k. постати оштар, опор. — ség, fn. оштрина; опорина; á. é. заједљивост.

Csipő-vánkos, fn. Cul de Paris. — vas, fn. клеште; ватраљ. машинце.

Csippent, cs. 1.) дрпнути; 2.) стегнути.

Csiptet, cs. причкињити, етиснути; oda — tem цјамат, причкињно сам прет; k. трептати, жмрптити.

Csiptető, mn. чим се етеже; fn. клеште; брњица; hajégető —, рудило; 2.) шипка; 3.) цвипер.

Csir, Csira, fn. 1.) заматак, клица; — ába menni, проклијати, прорастати; — ája nőtt, нарасло му (joj) перје; — ája nő, сад ће прекипети (гневом); 2.) вртоглавица (коњека и кокошја бол.); 3.) мелез, полутан, мацат.

Csirabogár, fn. бучах.

Csirádzik, k. клијати.

Csirakáposzta, fn. брокуле. — levél, fn. ередица (ерце листа).

Csirás, mn. 1.) с клицом; 2.) с вртоглавицом (као болешћу).

Csiráz, cs. псецати клице. — ik, k.

Csiribel, k. цвркutati. [клијати.

Csiribiri, mn. сићушан; l. Cserebere.

Csiri-esári, fn. ha-hu, мућ-мућ, һипи-һарпи.

Csiripel, Csiripol, k. és cs. цвркutati; ezt már a verebek is — ik, то већ и врапци знају; á. é. блебетати.

Csiríz, fn. чириз; (szój.) csupa — a fejében, има плевe у глави. — el, cs. лепити чиризом.

Csirízes, mn. умазан чиризом; за чириз; — csésze, преп за чириз; á. é. — markú, дугачких ноката.

Csírka, fn. кличка.
 Csirkádzik, k. клижати; á. é. l. Hajnallik.
 Csírke, fn. кокош. ниле; gyepi —, водена пљука; (szój.) én sem vagyok mai —, ни ја неам јучерашњи; okosabb akar lenni a — az anyjánál, сад јаја калоу, а кокоши бује.
 Csírke-beesínált, fn. зачинак од кокошке.
 béka, fn. бабурача. — fogó, fn. крадљивац, дола. — sült, fn. кокошје или нилеће печење.
 Csírkész, es. красти кокоши; fn. l. Csírke fogó; — ő héja v. kánya, коба.
 Csíza, fn. појава, асура.
 Csizakő, fn. брус, градељина.
 Csizakötél, fn. уже за појаву на дађи.
 Csizamik, Csizamlik, k. клизати, клизнути.
 Csizamló, Csizamlós, mn. клизав, гладак.
 Csizár, fn. 1.) ковач мачева; 2.) трговац; bor —, који тргује с вином; á. é. пијанац, пијаница.
 Csizáról, es. глачати, полирати.
 Csizlik, fn. окрајак од коже.
 Csizó, l. Csizakötél.
 Csizol, es. глачати, полирати. — ódik, k. глачати се, трети се, чешати се.
 Csistereg, l. Sistereg.
 Csit, l. Csitt.
 Csiti-paté, l. Csetepata.
 Csitit, Csititgat, Csitol, es. ућуткивати.
 Csitri, mn. хулав; fn. хулова.
 Csitt, isz. пет! мир! fn. виет (картање). — ent, es. пунути, l. Csattant. — ez, k. ирати се виета. — patt! isz. мир!
 Csitürke, l. Csiesürke.
 Csivog, l. Csipog.
 Csíz, Csízike, fn. чизак.
 Csizma, fn. чизма; (szój.) üresen hagyta esizmáját, упрло је; esizmám sem törölném hozzá, не бих ни чизме отрпо о њера; (km.) kiki legjobban tudja, hol szorít esizmája, сваки зна своју, а Мигјат његову; где кога тишти, то он најбоље зна.
 Csizmadia, fn. чизмар; politikus —, који бистри политику; (szój.) esizmaðiát fogott, направио је; ritka esizmaðiának van jó esizmája, чизмар носи најгоре чизме.
 Csizma-fül, fn. петља. — húzó, fn. назувник, навлачило. — ír, — kenőcs, fn. маст за чизме, вице.
 Csizmás, mn. у чизмама.

Csizma-sark, fn. петница, пета. — szár, fn. умина, сара. — talp, fn. ђон. — vető, fn. слушница за изување.
 Csoba, Csobán, Csobány, fn. чобања.
 Csobáncz, fn. ведро с две ушке.
 Csobban, k. пљуснути, брчнути.
 Csobbog, k. пљускати, брчкати по води.
 Csobolyó, fn. чобања.
 Csócs! (кажу дојкиње, да их дете по-)
 Csócsa, fn. уживањено јело. [љуби].
 Csócsál, es. жвакати, жватати (деци).
 Csoda, fn. 1.) чудо; — hogy... чудо, што...; esodát mivel v. tesz, чини чуда; esodájára járnak, иде свет као на чудо; ez esodával határos, то је право чудо; 2.) чудовиште, неман; mn. чудноват, диван; — szép, — szépségű, за чудо леп; — erős, — erejű, дивне снаге; — nagy, — nagyságú, необичне величине.
 Csoda-állat, fn. неман, чудовиште, крво-салија. — balzam, fn. чудотворан лек. — bogár, fn. чудан светац. — dolog, fn. чудна ствар. — erő, fn. ретка снага; á. é. чудотворна снага. — fa, fn. раоље, рицинус. — fi, fn. чудо од човека; чудњак, особитњак. — gyermek, fn. чудо од детета. — hatalom, l. — erő. — hit, fn. веровање у чудо; шетизам. — ír, — kenőcs, fn. чаробни мелем. — kőr, fn. чудотворна икона. — kút, fn. лековити бунар.
 Csodál, es. чудити се, дивити се. — ás, — at, fn. дивљење.
 Csodálatos, mn. чудан, чудноват, диван; — szent, чудан светац. — an, ih. чудновато. — ság, fn. чудноватост.
 Csodálatraméltó, mn. диван.
 Csodálékony, mn. чудесан.
 Csodálkodik, Csodálkozik, k. (on, en) дивити се, чудити се; — rajtunk, hogy... чуди нам се, што...; esodálkozom, hogy... чудо ми је, како...
 Csodamű, fn. чудо.
 Csodás, mn. чудан. — an, ih. чудно.
 Csoda-só, fn. горка со. — szent, fn. чудњак, чудан светац. — szer, fn. чудотворно средство. — szerű, mn. чудноват. — szület, fn. чудовиште, муча, наказа. — teremtmény, fn. чудно створење. — tét, — tétel, fn. чудотворство. — tevő, mn. és fn. чудотворан, чудотворац, чудотворка. — történet, fn. чудан догађај. — tövis, fn. кактус.

Csók, fn. пољубац, целив, пољуб.
 Csóka, fn. чавка; (pb.) — csókának nem
 vágja ki a szemét, неће врана врани
 око неконати. — fi, fn. чавчица. —
 láb, fn. етежник, тврдић (биљ.). —
 szemű, mn. етакластих очију. — szőlő,
 fn. (грожђе) чавчица.
 Csókás, mn. пун чавки.
 Csókdos, Csókdoz, es. целивати.
 Csókjel, Csóknyom, fn. траг од пољупца.
 Csokmány, fn. ванцага.
 Csokol, es. љубити. — gat, es. љубити,
 цмакати. — kodik, — kozik, — ódik,
 — ódzik, — ózik, k. љубити се; цма-
 кати се. — ódás, — ózás, fn. цмакање.
 Csokolád, fn. чоколада. — os, mn. с чо-
 коладом; за чоколаду (шоља).
 Csokor, fn. 1.) машчија, шепут, кокарда;
 — ra kötni, везати на шепут; 2.)
 струк (цвећа).
 Csókos, mn. 1.) који воли љубити; љуб-
 љив; 2.) 1. Csókratermett.
 Csókratermett, mn. — száj, уста, ство-
 рена за љубљење.
 Csollák, mn. разрок.
 Csolnak, fn. 1.) чун; 2.) кобилница (у бо-
 тан.). — ázik, stb. 1. Csónak, stb.
 Csoma, fn. 1.) младица, поданак; 2.) 1.
 Csoma.
 Csomag, fn. свежањ, замотуљак, пакет,
 коли. — ol, es. замотавати, паковати.
 Csomak, fn. брадва, ванцага.
 Csombék, Csombók, fn. чвор; — ot kötni,
 везати чвор. — lik, k. замрепти се.
 — os, mn. чворовит.
 Csombol, es. везати, свезати. — ék, fn.
 свежањ. — gat, es. свезивати, пако-
 вати. — ít, es. свезати.
 Csombolyodik, k. замрепти се.
 Csombor, fn. пушић; чубар (биљ.); vad
 —, мајкина душица.
 Csomó, fn. чвор; — t kötni, везати чвор;
 fojtott v. vak —, мртвоузице везан
 чвор; á, é. megkötötte a —ját, паметно
 је удесио; 2.) кврга, чворуга; (szój.)
 kákán — t keresni, тражити длаку у
 јажету, зановетати, закерати; 3.) све-
 жањ, пакет; — ba kötni, понаковати;
 — virág, кита цвећа; — dohány, чом
 духана; — gally, сноп прућа; 4.) á, é.
 поворка, читава гомпла; egy — gyer-
 mek, гомпла, поворка деце; egy —
 dolog, сто послова.
 Csomócsa, fn. чворић.

Csomócska, n. 1.) чворић; 2.) железница.
 Csomócsos, mn. пун квргица (лист).
 Csomódzik, k. мрепти се; клупчати се.
 Csomólék, l. Csombolék.
 Csomor, fn. отровни жабањак.
 Csomorika, fn. водена кукута.
 Csomós, mn. 1.) чворовит, квржав; 2.)
 у свешчићу, у снопу; 3.) клупчаст.
 — an, ih. чворовито; у свешчићима.
 — odik, k. постати чворновит; уклуп-
 чавати се. — ság, fn. чворовитост.
 Csomoszló, Csomoszlórúd, fn. мешајица,
 муљало.
 Csomoszol, es. муљати; мешати.
 Csomota, fn. (врета цвета) гроња.
 Csomótalan, Csomótlán, mn. без чвора.
 Csomótás, mn. штитаєт, амрелаєт (вр-
 ета цвета).
 Csomóz, es. 1.) правити чвор; 2.) пове-
 зати у дењке, у руковеди, руковедати.
 Csomózik, k. замрепти се, залести се.
 Csónak, fn. чун. — ázik, k. возити се
 на чуну. — da, fn. место где се др-
 же чамци, j. Csónakázó egyesület. —
 dad, mn. чунаєт. — ocska, fn. чунић.
 — orrú, fn. ракождер (жив.). — os,
 mn. és fn. чунаєт, чунчија. — oz, —
 ozik, k. возити се на чуну. — ver-
 seny, fn. надметање с чамци, регата.
 Csonk, fn. 1.) клада, пањ; 2.) окрњак,
 крњадак, кусадак (недогореле свеће);
 батајица, батаљак, бадрњица.
 Csonka, mn. 1.) крњ, крњаст; сакат;
 кусав; чоң, чопаң, кљаєт, кљакав; 2.)
 онштећен, мањкав, непотпун; — hét,
 прва недеља поста; pünkösdi — hete,
 духовека недеља; — péntek, први пе-
 так поста; — esütörtök, први четвр-
 так четиридесетнице; fn. животиња
 окрњених рогова.
 Csonka-bonka, mn. осакаћен, наказан,
 кусав. — gúla, fn. окраћена пирами-
 да. — kúp, fn. окраћена кегла. — lo-
 bor, fn. окраћена пирамида.
 Csonkás, mn. 1.) крњаст; 2.) окресан;
 fn. окресана шума.
 Csonkaság, fn. крњавост; мањкавост.
 Csonkásít, es. крњити, окрњити; сакатити.
 Csonkáz, es. 1.) крњити, ократити; 2.)
 поткресати, скресати.
 Csonkít, es. сакатити; крњити, срезати;
 ампутирати (ногу).
 Csonkúl, k. бити осакаћен, окрњен, окр-
 њити се; á, é. претрпети штету.

Csont, fn. кост, кошља; — van a hajában, пун је бува испод коже; hamis, rossz, gonosz —, угреуз; онака жена; derék —, поштена душа; kemény —, мучан посао; meztelen — on veszekedni, свађати се око голе кости (око туђе проје); — on van a jó hús, што ближе кости, све слађе месо; нема јела без дела; mn. коштан, од кости.

Csontár, fn. коштица. — gyümöles, fn. воће с коштицом, коштуница. — os, mn. с коштицом, коштичав.

Csontász, fn. испитивач костију, остеолог.

Csontatlan, mn. без костију.

Csont-békó, fn. подагра, костобоља у ногама. — bőr, mn. сухоњав; csak — bőr az egész ember, сама кост и кожа. — esztergályos, fn. који струже кости. — fa, fn. свиба, сибовина. — fájás, — fájdalom, fn. бол у костима. — fene, fn. трулеж у костима, вучац. — foglalvány, fn. зглоб костију. — forrasztó, fn. нека трава за заранђивање. — gomb, fn. коштано дугме. — göb, fn. тофуе (израстао на костима). — gumó, fn. мртва кост. — hal, fn. костреш. — halál, fn. некроза. — hamu, fn. непео од костију. — hártya, fn. периостеум, покосница. — hártyalob, fn. периоститис. — ház, fn. костурница. — husany, fn. остеосаркома. — ít, es. претварати у кост. — kinövés, fn. мртва кост. — korong, fn. чаница у колену. — mag, l. Csontár. — metesz, fn. тестера за кости. — műves, fn. који ради с костима. — nem ő, mn. костац.

Csontocs, Csontoeska, fn. коначица.

Csontók, mn. костат, окост.

Csontorka, fn. шкрботина, изеден зуб, крњадак од зуба.

Csontos, mn. коштан, коштуњав. — odik, — ül, k. скочањити се, скоцати се, претварати се у кост; á. é. круинити.

Csont-pikkelyű, fn. костреш (риба). — rók, fn. шкрипац (коњска боља). — por, fn. прах од костију. — senyv, fn. енглеска болест, рахитис. — sorvadás, fn. остеофтизија, сушење костију. — szálla, fn. коначица, крњадак од кости. — szű, fn. првоточина у кости. — tan, fn. остеологија. — toboly, fn. мртва кост. — törés, fn. прелом костију, костолом. — törő, 1.) mn. што

ломи кости; 2.) fn. остриж, рибли орао. — ül, k. претворити се у кост. — üreg, fn. шупљина у кости. — üszög, l. Csontfene. — váz, fn. скелет, костур. — velő, fn. мождина, срч. — veszés,

fn. првоточина у кости, вучац. — zsír, Csorákás, l. Czorákás. [fn. дагач.

Csopor, l. Csupor.

Csoport, fn. 1.) гомила, чопор, група, буљук; — ra verődni, збити се у гомилу, у буљкуе; 2.) грудва.

Csoportóztatás, fn. нагомилавање.

Csoportol, es. груписати.

Csoportonként, ih. руљом, чопором.

Csoportos, mn. 1.) у гомили; 2.) грудвац. — an, ih. групинице. — ít, es. груписати. — odik, — ül, k. 1.) груписати се, гомилати се; 2.) грудвати се. — ság, fn. грудавост.

Csoportoz, es. груписати. — ás, — at, fn. груписање. — ik, k. етипати се у гомиле; гомилати се. — va, ih.

Csór, l. Csavar. [гомиллом.

Csórál, es. вртети, окретати, усукивати; á. é. — mórál, ради као од беде; ne — d móráld, немој се ваздан скањивати, већ ради!

Csorba, mn. крњ; шкрбав; fn. шкрботина, крњавост; á. é. мањкавост; csorbát szenvedni, претрпети штету; csorbát ejteni vkin, оштетити кога; hogy — ne essék munkámon, да ми посао не пати.

Csorbafogú, mn. крезубав, крезуб.

Csorbaka, l. Csorbóka.

Csorbás, mn. истучен, крезубав (нож); оштећен; шанадан, крњ (суд); мањкав.

Csorbaság, fn. крњастост; мањкавост.

Csorbaszájú, mn. сакатих уста; крњ (крчаг).

Csorbít, es. оштетити, крњити.

Csorbóka, fn. млечац (биљ.).

Csorbúl, k. постати крњ; ошкрбавити; á. é. претрпети штету; — t vagyona-ban, окрњило му се имање.

Csorbulás, l. Csorba, fn.

Csóresódik, k. прогумати се, усприти се

Csorda, fn. 1.) чорда; 2.) крдо, крд, стадо, руља. — beli, — i, mn. из крда, из руље. — ként, ih. чордом.

Csordály, fn. некакав врабац.

Csordanép, fn. скитнички народ; á. é. измет, олош, фукара.

Csordánként, ih. чордом, гомплама.

Csordapásztor, fn. говедар; свињар.
 Csordás, mn. из чорде; fn. пастир; ökör — волар, говедар; tehén — кравар.
 Csordáz, k. скитати се у чордама; — ök, скитнице, номади.
 Csordít, cs. 1.) дати да цури; könnyeket — сузе рошити или лити; 2.) чварити.
 Csordoga, fn. олук.
 Csordogáska, fn. олучић.
 Csordogál, k. отицати, цурити.
 Csordúl, k. поцурити, потећи.
 Csordúltig, ih. до пресипања, у врх.
 Csóré, fn. грушевина; mn. го, наг; ће-лав; без длака.
 Csórésodik, k. угрушати се, грушати се.
 Csorga, fn. олук.
 Csorgál, k. отицати, цурити.
 Csorgalj, fn. жлеб (за отицање).
 Csorgás, fn. цурење, отицање. — méz, fn. оцећен мед.
 Csorgat, cs. дати да тече, цури.
 Csorgó, fn. 1.) стреха; 2.) олук; 3.) пз-вѳр, студенац; 4.) á. é. — га áll, би-ти најерен; — га álló kalap, оклоп-љен шешир.
 Csorgoda, fn. 1.) дубоко орање; 2.) олук.
 Csóri, mn. наг, го.
 Csórigál, k. цурити.
 Csormánfű, fn. тврдић, стежник (биљ.).
 Csormoly, Csormolya, fn. уродица; — ás, mn. уродичав, пун уродице.
 Csorog, k. цурити, тећи; — а búza a zsákból, тече жито из вреће; (szój.) ha nem —, cserег, ако не цури, а оно капље.
 Csoroszlya, fn. цртало; á. é. vén —, ордуља.
 Csorran, k. поцурити. — t, cs. левати.
 Csortaraj, fn. коңдор.
 Csorva, fn. 1.) песак; 2.) сабура (бол). — láz, fn. грозница од стомака.
 Csorvás, mn. 1.) песковит; 2.) сабурозан.
 Csoszgat, l. Csoszog.
 Csoszog, Csoszogat, k. гегати се, вући ноге, батати; — ó czipre v. rapcs, ципеле од клобучине.
 Csoszszan, Csoszszant, k. клизнути; á. é. kedvem — t, дошао ми ђеф. про-хтело ми се.
 Csoszt, Csoszt, Csosztat, cs. дати да Csótán, fn. шваба (буба). [исклизне.
 Csótár, fn. 1.) абажлија, подседалица; 2.) гомбе о абажлији. — os, mn. с абалијом.
 Csótól, Csótolog, k. шврљати без посла.

Csóva, fn. 1.) омут (слагме); 2.) фитиљ (за потпаљивање); 3.) страшило за тице.
 Csovad, k. исклизнути.
 Csóvál, cs. махати, климати; farkat —, врти репом; fejét —, мање главом.
 Csovaszt, cs. 1.) испустити (да клизне) 2.) лагити.
 Csóváz, cs. означити омутом.
 Cső, fn. 1.) цев; 2.) клип (кукуруза), стурац.
 Csőbőr, fn. чабар, чабрица; (szój.) —ből vödörbe lépni, изех се из кала, у поток упадох; nagy —, виноско буре од 50 ока; kis —, буре од 25 ока.
 Csőbrös, Csőbörhordó, fn. чаброноша.
 Csőcs, l. Csees.
 Csőcselék, fn. светина, олош, пук; — ember, рђа, небрига; — beszéd, говор.
 Csőd, l. Csüd. [у тартањ.
 Csőd, fn. натечај, конкурз. — bíróság, fn. конкурзуални суд. — eljárás, fn. конкурзуални поступак. — gondnok, fn. масакуратор. — hirdetés, fn. кон-курзуални едикт, распис. — írt, cs. скуп-љати светину. — nyitás, fn. отворање.
 Csőded, mn. цеваст. [конкурза.
 Csődör, fn. ждребан, ајгир; hágó —, пастух.
 Csőd-per, fn. конкурзуалан процес. — tárgyalás, fn. натечајна расправа. — tömeg, fn. конкурзуална маса. — tömeg-gondnok, fn. масакуратор. — ügyelő, fn. заступник конкурзуалне масе. — ül, k. скупљати се, скупити се, сте-ћи се. — et, fn. етицање; l. Csőd.
 Csőforma, mn. цеваст.
 Csög, fn. чвор; кегла; плежањ. — hóg, l. Ághog. — ő, mn. квргаст. — őz, cs. правити чвор; k. куглати се.
 Csök, fn. 1.) кочањ, чокањ; 2.) влада; 3.) квасац.
 Csökevényész, Csöki, mn. кржљав; fn. крж-ља, геџа, кепец.
 Csökken, k. спадати (цена); попуштати (зима); устукнути (ревност). — és, fn. опадање; попуштање. — t, cs. смањивати; ez — ti hitelünket, то нам убџа.
 Csökkik, k. кржљавити. [кредит.
 Csökönödik, l. Csökönösödik.
 Csökönös, Csökönyös, mn. 1.) тврдоует (коњ); тврдоглав, упоран; — betegség, укорењена болест. — ödik, k. јогунити се. — ség, fn. јогунство.
 Csökönöz, cs. правити јогунастим.

Csökött, mn. кржлав, загадливо.
 Csöktet, k. батрати се.
 Csökút, fn. бунар на цев, чесма.
 Csöhlő, fn. тикачка цев.
 Csölönk, fn. клепало, чегртаљка. — öz, k. клепати, чегртати.
 Csömb, fn. маља, рута; кудра.
 Csömbök, згеба, патицарк, теца.
 Csömböl, es. 1.) везати чвор; 2.) грудити се. — ödik, l. Csömbölyékesedik.
 Csömböly, fn. 1.) глава на стубу; 2.) кичица бриљанова цвета; 3.) l. Csömbölyék.
 Csömbölyék, fn. 1.) нурак; 2.) чвор. — esedik, k. угрудвати се; постати чворовит.
 Csömek, fn. израстао, кврга (на дрвету).
 Csömör, fn. гађење; чемер; — nézni, гад је гледати; — ig tele vagyok, догадило ми се.
 Csömör-tőző, fn. који кува буркуљши. — hozó, — letes, mn. гадан, отужан. — lik, k. гадити се; блушити му ерце од... — lős, mn. гадљив.
 Csömöszöl, es. скркати у гомилу.
 Csömpesz, fn. кепец, кржља.
 Csömpöly, fn. грудвица. — ödik, k. угрудвати се.
 Csöng-böng, k. звечати, грохотати (ораси).
 Csönköly, fn. чланак.
 Csönkös, mn. чворовит.
 Csöréce, Csöréce, fn. шиб, грм.
 Csörörödik, k. 1.) згрчити се, збегнути се; 2.) споро раети, запећи се.
 Csör, fn. кљун.
 Csőralma, fn. јабука што звечи (ееме).
 Csőrese, Csőreső, fn. мнићуше.
 Csördít, es. швићкати, l. Cserdít.
 Csördül, k. шушнути; звекнути.
 Csöre, mn. наг, гô; fn. клистир.
 Csöreg, fn. звечарка (змија).
 Csöreg, fn. биберождер, туکان.
 Csörege, fn. мавиш, листиш, еватовац.
 Csöréj, fn. звекет; шум. [(тесто).
 Csöréz, es. клистирати.
 Csörge, mn. што звечи, што шуми; fn. чварак. — alma, l. Csőralma. — dez, k. жуборити; шуштати. — kigyó, fn. звечарка.
 Csörgelapör, fn. петлова креста (биљ.).
 Csörgés, fn. звекет, клепет, шум; mn. с чварцима.
 Csörget, es. звекетати, чегртати, дридати, шуштати. — eg, mn. és fn. што

жубори; поток. — ő, — tyű, fn. звечка; чегртаљка; клепало.
 Csörgő, 1.) звечка; 2.) прапорац. — alma, l. Csőralma. — dob, fn. бубањ, таламбац. — kaesa, — réce, fn. кречетаљка (патка); á. é. брбљов, брбљуна. — kigyó, fn. звечарка. — réz, fn. телеј. s, mn. с прапорицима. — sapka, fn. á. é. — sapkát visel, дедачи се.
 Csörlés, fn. суканье цеви.
 Csörlő, fn. тикачка цев.
 Csőtör, fn. 1.) мерица; 2.) вретенаста кост.
 Csörmelék, fn. мрве, оргризине.
 Csörög, k. звечати; шуштати; чегртати.
 Csöröl, es. сукати цеви.
 Csörömpöl, k. звечати; чангртати.
 Csörpör, fn. пнат, кавга.
 Csörren, k. зазвечати; цагркнути, шушпути, бушпути.
 Csörtet, k. шуштати; es. звекетати.
 Csörtöl, Csörtölöz, k. ударати оружјем јед.
 Csőrzabla, fn. восковица. [но о друго.
 Csősz, fn. пољар, еубана.
 Csőszár, fn. цев.
 Csőszög, k. вући ноге, l. Czoszog.
 Csőtebota, mn. спотакљив.
 Csőtlik-botlik, Czőtöl-botol, k. посртати.
 Csötönyöz, l. Czoszog.
 Csőtörtök, fn. четвртак; (szój.). — öt mondani v. vetni, итроцинути, слагати (пушка); áldozó —, Спасово, Спасовдан; kövér v. zabáló —, последњи мрени четвртак у месочејама; (km.) nincsen ám minden nap zabáló —, није сваки дан Божић; kinek sok zabáló — e, sok hamvazó szerdája, ко хоће свагда лено, може на Божић слено.
 Csőtöz, k. батрати се.
 Csötrös, l. Csitri.
 Csöür, fn. калибер (топа).
 Csöüveg, fn. тврдо стакло, биљур.
 Csövecs, Csövecske, fn. цевчица.
 Csövény, fn. цев од пера.
 Csöves, mn. 1.) с цевљу, на цев; — kút, чесма; 2.) цеваст; 3.) — kukoricza, кукуруз у клиновима.
 Csöviries, fn. поточњак (биљ.).
 Csövíz, fn. чемена вода.
 Csőzik, k. заметати се (кукуруз).
 Csübör, fn. етатав, етатива, етативница.
 Csübukol, k. брчкати се.
 Csúcs, fn. врх, вршак, теме; окрајак, скут (од хаљине); — ra állítani, забостити (врхом) у земљу; 2.) l. Bibires.

Csúcs-ablak, fn. прозор на кибли. — fal, fn. забат. — födél, fn. кров с киблом. — gerenda, fn. венчаница. — hegy, fn. шиљаст брег. — ív, fn. шиљаст свод. — jel, fn. (у грамат.) циркум-флеке. — ka, fn. вршак.

Csúcsogat, cs. прити уета.

Csúcsor, fn. разводник, пасје, грожђе. — ka, fn. 1.) кромпир, l. Burgonya; 2.) сисак.

Csúcsorodik, k. 1.) помаћати се; 2.) шиљити се.

Csúcsos, mn. 1.) шиљаст, задељан; 2.) пун ожиљака (дрво). — ít, cs. шиљити, зашиљити. — odik, k. зашиљити се. — szájú, mn. шиљастих уста. — szögű, mn. оштрокут.

Csúcs-oz, cs. шиљити. — pont, fn. зенит. — szöglet, fn. теменити кут.

Csúcsúl, k. бујити, пажити.

Csuda, stb. l. Csoda stb.

Csudafa, fn. татула.

Csúf, mn. гадан, ружан, сраман; — név, подругљиво, изденуто име; — szó, погрдна реч; fn. подемех, потпрд, погрда; — ot üzni vkiből, ругати се, балекати се с ким; — fá tenni vkit v. — ot tenni vkivel, осрамотити; világ — jára, свету на срамоту; — ot látni, осрамотити се.

Csúf-beszéd, fn. поруга. — dal, fn. песма у погрду. — írat, fn. паквила. — ít, cs. ружити. — kér, fn. накарада. — költemény, fn. песма у погрду.

Csúfol, cs. ружити, исеивати. — kodik, — ódik, k. подругивати се, спрдати се, балекати се. — ódó, fn. исеивало.

Csufondár, Csufondáros, mn. подругљив; fn. ругач, подругивалница. — ság, fn. подруг.

Csufondároz, k. подругивати се.

Csúfos, mn. сраман, погрдан.

Csúfpénz, l. Potom ár.

Csúfság, fn. погрда, поруга, спрдња; — ból, ih. из спрдње. — os, mn. сраман. — osan, ih. срамно.

Csúfúl, k. поружити, пожгадити се; ih. срамно; — jární, грдно проћи; — meg-verní, избити на сву меру.

Csúha, fn. 1.) хаљина, одећа; мантија; (km.) közelebb az ing a csuhánál, ближе је кошуља него капут; 2.) гуњ, гуњац.

Csúhaszt, l. Csúvaszt.

Csúhi, Csuhú, fn. сита.

Csújtár, l. Csótár.

Csuk, fn. 1.) пилорус; 2.) царих, попих. Csuk, cs. закључавати.

Csuka, fn. штука. — hegedű, fn. гуслице. — szín, — színű, mn. сиваст.

Csukás, mn. пун штука; са штуком. Csukaszodik, k. закључавати се.

Csukkan, k. закључати се.

Csuklodozik, k. подривати се.

Csuklás, fn. ригавица, штуцавица.

Csuklik, k. штуцати, штуцнути; á. é. изместити се (нога).

Csukló, mn. што штуца; fn. чукаљ; зглавак.

Csuklya, fn. 1.) камилава, капа; 2.) мантија; csuklyát öltött v. csuklyába bújt, поклауђерио се; 3.) кеса (од папира).

Csuklyás, mn. у мантији; под камилавком: á. é. — galamb, голуб капоран, гаћан. — an, ih. у мантији.

Csuklyáz, cs. покрити капом.

Csukódik, k. закључавати се.

Csukol, l. Csuklik.

Csukor, l. Csokor.

Csukros, mn. 1.) с машицама; 2.) дво-струк, дупли цвет.

Csukroz, cs. 1.) правити машице; везати (цвеће) у киту; 2.) кудравити.

Csuma, fn. 1.) петељка; 2.) чапур, патур, патурица; 3.) чума, куга.

Csumáz, k. вући се петељке.

Csunya, fn. дивље слатко дрво.

Csunya, Csúnya, mn. гадан, гнусан, ружан, глотан; сраман; прљав; — féreg, вул.

Csunyázkodik, k. бити цует, непристојан.

Csunyán, Csunyául, ih. гадно.

Csunyaság, fn. гад, гнусоба.

Csunyáz, cs. прљати; гнусити.

Csunyít, cs. прљати; к. упередити се.

Csunyúl, k. постајати гадан.

Csúp, l. Csúcs.

Csupa, mn. сам, све сам, цигла; — tűz ez az ember, ала је ватрен! — víz vagyok, екроз сам мокар.

Csupán, Csupádon, ih. само, цигло.

Csupasz, mn. го, наг, голетан; ћелав. — dad, mn. мало ћелав. — odik, k. ћелавити. — on, ih. ћелаво; голетно. — t, cs. чупати; перутати.

Csupol, cs. скресивати, кресати.

Csupor, fn. лончић; eltörött a —, брзину у плач; (ph.) kicsi — hamar felforgt, мален лончић брзо прекипи.

Csuporgat, cs. приштеђивати.

Csuporít, cs. екупити, стегнути.

Csuporodik, k. стегнути се; l. Csuesorodik.
 Csúr, es. l. Csavar.
 Csuramkodik, k. прокапавати; á. é. бегати испод жита.
 Csúresavar, l. Csűresavar.
 Csurdál, Csurgyál, k. пуцкати; зврцкати.
 Csurdí, mn. rő, nar.
 Csurga, fn. излив.
 Csurgó, mn. што тече; fn. 1.) стреха; (szój.) eső elől — alá jutni, изех се из кала, у поток унадох; 2.) поточић.
 Csurimuri, mn. лош, тричав.
 Csurog, Csurran, l. Csorog, Csorran.
 Csuronvíz, Csúrvíz, mn. кроз мокар; — re sírta a kendőt, сву је мараму укла.
 Csusz, fn. патур, чапур. [кала.
 Csúsz, k. милети; пузити; клизити, тоциљати се; fn. l. Csúz.
 Csusza, fn. ваљунци, трганци.
 Csuszamék, fn. клизавост. — os, mn. клизав.
 Csuszamhegy, fn. брег с кога кола по шинама клизе.
 Csuszamít, es. дати да клизи.
 Csuszamik, Csusзамlik, k. оклизнути.
 Csuszamlat, fn. 1.) клижење; 2.) стрмен.
 Csuszamos, mn. клизав.
 Csuzsan, k. клизнати. — t, es. дати да клизне.
 Csuszdogál, k. поклизивати, клизати.
 Csuszhegy, l. Csusзамhegy.
 Csuszká, fn. тоциљајка.
 Csuszkál, k. клизати; тоциљати се.
 Csuszkó, Csuszkora, fn. тоциљајка.
 Csuszkorál, k. тоциљати се.
 Csuszma, fn. пхневмон (жив.).
 Csúszik, k. пузити; гмизати; милети; клизити; тоциљати се; á. é. улагивати се; ez étel nagyon jól —, ово се јело добро омиче.
 Csúsz-mász, k. пузити; вући се (пас).
 Csúszó, mn. што пузи, гмиже; fn. пузавац; змија; á. é. пудљивац. — s, mn. клизав.
 Csusszan, l. Csoszszan. [попузљив.
 Csúsztató(fa), fn. 1.) палије; 2.) точило (где отиескују дрва низ брдо), l. Faesúsz.
 Csusztog, k. вући ногу о ногу. [tató.
 Csúszva-mászva, ih. пузећки; пудљивач.
 Csut, Csuta, fn. патур; l. Csutka. [ки.
 Csutag, fn. окраћено дебло.
 Csutaj, fn. грм, шиб. — os, mn. грмовит.
 — osodik, k. обрасти шибљем.
 Csutak, fn. 1.) омут; снопић; 2.) петелка; 3.) патурица. — ol, es. затиснути омутом.

Csutka, fn. тренетљика; патурица: шапурина, шепурина; шапурика: окомина; тулуз, озобина.
 Csutkás, mn. с петелком; са шепурином.
 Csutkó, l. Csutka.
 Csutkosfa, fn. срезано дрво.
 Csutora, fn. 1.) чутура; 2.) дулац, пшак.
 Csutorás, mn. 1.) с чутуром; 2.) с пшак.
 Csutorodik, k. промаљати се, штрчити.
 Csuvik, fn. хук, мртвачка тица.
 Csúz, fn. костобоља. — os, mn. костобољ.
 Csű, l. Cső. [лан, ревматичан.
 Csűes, fn. 1.) окрајак, скут (од хаљине); 2.) сшак. — himlő, fn. оспа.
 Csűeske, fn. 1.) окрајак, скут; 2.) мали сшак; 3.) клиндра (клинаста башта).
 Csűeskés, mn. 1.) на скуте, на окрајке (шпр. јастук); 2.) на сшак; 3.) клиндрает.
 Csűesköl, es. 1.) правити окрајке; 2.) правити на сшак.
 Csűeskös, mn. са сшак; l. Csűeskés.
 Csűesörke, fn. полека шева.
 Csűesörödik, k. прћити се (уста).
 Csűesös, mn. 1.) на скуте; 2.) на сшак.
 Csűesöz, es. направити на сшак.
 Csűesül, k. чучнути; l. Csuesul.
 Csüd, fn. чога, глежњевац (мањих живот.); 2.) пшак (у тица). — ez, — üz, k. играти се чоге. — sőmör, fn. паук (коњска бол.). — tetem, fn. нека израстао на коњма.
 Csüg, fn. 1.) (оглабана) чога; чшчак (кост); 2.) трине (од сена).
 Csügg, k. висити; á. é. mindig rajta — a szemed, све на њега (њу) гледиш.
 Csügged, k. клонити. — elem, fn. клонулост. — etlen, mn. неуморан. — etlenül, ih. неуморно. — ez, k. сшатајати, губити духа, малодушити се.
 Csüggedt, mn. клонуо, малаксао. — en, ih. клонуло. — ség, fn. малаксаост.
 Csüggő stb., l. Fügő stb.
 Csügör, fn. вино од воћа; чшгер.
 Csühődik, Csühölődik, k. 1.) пшобешавати се; 2.) једва устајати или једва се облачити.
 Csükörög, Csükörködik, l. Csingál, Csím.
 Csüküllő, fn. различак. [belkedik.
 Csülk, l. Csülök.
 Csülkös, mn. 1.) с омчом; 2.) с папцима; — ek, папкарп.
 Csülköz, k. играти се чоге.
 Csülled, k. израсти (дивље месо).
 Csülleng, fn. сач (биљка).

Csüllő, fn. 1.) галеб; 2.) 1. Csürlő, 2.)
Csüllör, fn. порцеланеки пуж.
Csülök, fn. 1.) глежњевац (у већих жив.);
— re! на ноге! — re karri, скочити
на ноге (дивљач кад пукне пушка);
Csüng, k. виенти. [2.) папак; 3.) омча.
Csünik, k. 1.) малакеавати; 2.) криљавити.
Csünk, fn. кврпа (на дрвету).
Csür, fn. 1.) хамбар, житница; 2.) неки
Csür, Csür-esavar, es. извртати. [пуж.
Csürhe, fn. 1.) прасе; 2.) чопор прасаца;
(szój.) egy malacz még nem —, једна
ласта не чини пролеће; 3.) олош, фу-
Csürhész, Csürhész, fn. свињарче. [кара.
Csürke, fn. хамбарак, хамбарчић.

Csürköl, 1. Csükköz.
Csürkölt, mn. чиграст.
Csürkös, mn. чукашв, шепав.
Csürlő, fn. 1.) тикачка цев; 2.) ромбус,
1. Dülény. — es v. nyúlt —, ромбонд.
— ded, — kér, ih. као ромбус.
Csürök, fn. 1.) кегла; 2.) 1. Csülök.
Csüröl, es. сукати цеву.
Csürtesavart, mn. увијен; á. é. искренут
(смицао); завијен, замршен (стил).
Csürvöz, 1. Csürvöz.
Csüstül, ih. заједно с клиновима (кукуруз;
— hányni, очитати буквицу, испреска
Csütörködik, 1. Csimbekedik. [кати.
Csütörtök, 1. Csütörtök.

Cz.

Czabár, mn. нечуван; залутао (овца).
Czadar, es. вијати.
Czaf, fn. перчин, бућ.
Czáf, fn. опровргавање.
Czafat, fn. 1.) крпа; дроњак; 2.) блато;
merő — lettem, сав сам се улопан.
Czafatol, es. 1.) дерати; 2.) каљати; k.
газити по блату.
Czafatos, mn. 1.) издеран; 2.) улопан.
Czáfol, es. опровргавати. — ás, — at, fn.
опровргавање. — gat, es. све опроврга-
вати. — hatlan, mn. неопровргљив, не-
оборив. — hatlanúl, ih. необориво.
Czafra, fn. 1.) дроља, блудница; 2.)
Czáfra, fn. крпа, дроњак. прело.
Czafrag, Czafrang, fn. ројта, реса; á. é.
китњастост. — os, mn. гомбаест; á. é.
китњаст. — oz, es. ресити.
Czáfrás, mn. изрезан, одрпан, апа-драна;
fn. одрпаница, адрацовац.
Czafri, Czafrinka, 1.) дроњак; 2.) блуд-
Czakó, fn. рода, 1. Gólya. [ница.
Czammog, k. швагати се; кланцати.
Czámoly, fn. попина капа (биљ.).
Czandra, fn. одрпаница; блудница; mn.
нитровски.
Czanga, fn. овца без јагњета, подојница.
Czangár, mn. сух, мршав.
Czankó, fn. сливка, мутљаг, бућкуриш.
— zik, k. 1.) пити бућкуриш; 2.)
Czár, fn. јарац. [шукати се.
Czapa, mn. бобичаест, коласт. — bór,
fn. шагрин.

Czápa, fn. хајкуља, морски пас.
Czáp-bór, fn. јаретина.
Czaphal, fn. морски курјак.
Czaprag, 1. Czafrang.
Czár, fn. цар (руски). — né, — nő, fn.
царица, царевна.
Czavira, 1.) хајдара; 2.) млада кобила.
Czebeg, 1. Szepeg.
Czebra, fn. зебра.
Czéda, Czédás, mn. разуздан. — kodik, k.
плаховати. — ság, fn. несташлук, раска-
Czebele, fn. чунав огртач. [лашност.
Czédru, fn. кедр. — fa, fn. кедрово дрво;
Czédula, fn. лист. [кедровина.
Czég, fn. фирма. — aláíró, fn. потписач
фирме. — bizott, fn. овлашћен пот-
писач, прокурнт. — tábla, fn. фирма.
Czégér, fn. венац (над крчмом); цимер;
(szój.) jó bornak nem kell —, добра
се ствар сама хвали. — es, mn. озло-
глашен, пзвикан. — ez, es. ставити
на целенгир.
Czéh, fn. цех, задруга, еснаф. — bányá,
fn. ортачки рудник. — bányász, fn.
старешина ортачког рудника. — belí,
mn. és fn. еснафски; еснафлија. —
biztos, fn. устабана, цехмајстор. —
enként, ih. по еснафма. — es, mn.
еснафски. — gyűlés, fn. еснафека
скупштина. — ház, fn. еснафски дом.
— jog, fn. еснафско право. — levél,
fn. еснафека исправа. — mester, fn.
цехмајстор, управитељ еснафа. — sze-

rü. mn. еснафски. — társ. fn. еснаф-лија. — törvény. fn. еснафски закон.
 Czékáz. l. Czéklézik.
 Czékla. fn. блитва, цвекла.
 Czéklál, Czéklézik. k. дембелпати.
 Czéklye. fn. вигови.
 Czél. fn. 1.) цел, смер, намера, сврха, циљ, мета; — t elérni. téveszteni. по-стићи, промаштити цел; mi — ra? на што? — ra vezető, удесан; — ját el-hibázni v. elvéteni. не згодити циља; azon — ből, тога ради; 2.) пуце, нишан; — ba v. — ra venni, узети на око, нанишанити; — ba lődöz, пуца у
 Czéla. l. Czella. [нишан.
 Czélatlan, l. Czéltalan.
 Czélbeli. mn. намеран, намерен.
 Czélezula. fn. амбуље, богажија.
 Czél-ellenes-elleni. mn. што не води це-ли, неудесан. — éretlen, ih. не по-стигавити цели. — gömb. fn. пуце на пушци, нишан. — irányos, mn. уде-сан; што служи некој цели. — irány-nyosság, fn. подесност; тенденциоз-ност. — karika, fn. белег, нишан,
 Czella. fn. ћелија. [мајба.
 Czellekezik, l. Czankózik.
 Czelleng, k. лутати.
 Czeller, fn. целер.
 Czélosz, mn. удесан, подесан.
 Czél-tábla, fn. к. циљати, гађати, нишанити, á. é. навијати; reánk — nak, на нас циљају, нама приговарају; B. es. сме-рати, имати на уму. — ás, fn. ци-љање; смерање. — gat, k. és es. ваз-дан нишанити. — ó, fn. нишанџија; нишан.
 Czélőke. fn. ћула, тољага, саца.
 Czélszerű, mn. удесан (целиходан). — en. — leg, ih. удесно. — tlen, stb. j. Czéltalan., stb.
 Czél-tábla, fn. биљег, нишан, мајба; á. é. туђа луда, подлога. — talan, mn. без цели; незгодан. — talanság, fn. незгодност. — tárgy, fn. циљ. — té-vesztett, mn. неудесан, промашен.
 Czeltis. fn. Лотово дрво.
 Czél-ütő, mn. што погађа; згодан. — vetés, fn. узимање на нишан. — zás, fn. циљање. — zat, fn. смер; нави-јање. — zatos, mn. што истиче неку цел, тенденциозан. — zatosság, fn. тенденциозност. — zó, fn. нишан-џија; нишан.

Czement. fn. каја, цемент; mn. од каје.
 Czempel. fn. справа за вуцу, дридало.
 Czenegé, l. Czinke.
 Czenk. fn. 1.) керче, пестанце; 2.) пу-поглавац, жабић; 3.) новак, перпут; 4.) l. Inas.
 Czepel, es. вући, вуцарити. — ödik, k.
 Czerezis, fn. Јудино дрво. [вући се.
 Czeremónia, fn. церемонија.
 Czeremóniás, mn. с церемонијама; fn. церемонијан.
 Czeremóniáz, k. правити церемоније.
 Czerved, k. пркнати, пркавати; прона-
 Czerkó, fn. морска лапта. [дати.
 Czerkói, fn. морска мачка.
 Czérna, fn. конач; (szój.) elfogyott a czér-
 nája, прекипело му; czérnát húzni a tűbe, уденути конач у иглу; mn. коначан, од конача.
 Czérna-gombolyag, fn. клупче конача. —
 harisnya, fn. кончане чарапе. — mo-
 har, fn. фиња мухар. — sodró, fn. ко-
 ловрат. — szál, fn. конач (један), конач-
 н. — vizsgáló, fn. коловрат.
 Czérnáz, es. сукати, намотавати.
 Czerruza, fn. писаљка, оловка, плајваз.
 Czet(hal), fn. кит. — agyfaggyú, fn. китова
 маст, спермацет. — bárd, fn. велики нож.
 — esont, fn. „финшан“, риба кост.
 Czete, Czetkény, fn. 1.) уже од врбова
 пружа за воденице; 2.) крављак, кра-
 љевац (врета млечике).
 Czet-kés, fn. велики нож. — ló, fn. мрж.
 — velő, — zsír, fn. спермацет.
 Cziba, fn. кика, перчин; mn. хром, бут.
 Czibahó, fn. веверица, l. Evet.
 Czibak, fn. 1.) кика; 2.) двопек, персимит;
 mn. цотав, хром; угацут. — lik, 1.)
 храмати; 2.) l. Ficzamodik. — ol, es.
 черупати.
 Czibál, es. черупати, вући за кике.
 Czibek, mn. хром, цотав; угацут. — el,
 k. храмати.
 Czibék, fn. палица с ланцем за повезење
 Czibere, fn. клеслица. [рибе.
 Czibertes, mn. хром, бут, цотав.
 Czibet(petymeg), fn. пибета (жив.).
 Czibik, fn. ражањ, нбис (тица).
 Czicz, fn. цич; mn. цича, од цича.
 Czicz, Czicza, fn. 1.) мачка; 2.) шабац
 (игра). — hó, fn. веверица. — macsa,
 fn. цича-маца. — futás, fn. играње
 „шапца“. —áz, k. играти се „шап-
 ца“; трчати горе-доле.

Cziczeg, l. Czinezog.
 Cziezele, fn. Цецилија.
 Cziezer(borsó), fn. рогащца.
 Cziezerél, k. спаривати се (о тиграма).
 Cziezfark, l. Cziezkóró.
 Cziezi, fn. сика (сика у децјем говору);
 2.) маца, цица.
 Cziezike, Cziezka, fn. маца, цица.
 Cziezkány, fn. ровка (жив.).
 Cziezkóró, fn. куњи реп, напран, спорши.
 Cziezog, l. Czinezog.
 Cziezoma, fn. урес, нажит.
 Cziezomás, mn. налицкап, углађен.
 Cziezomáz, cs. лицкати, тиришити, китити. — ás, fn. лицкање. — at, fn. урес.
 Cziezú, fn. 1.) маца, цица; 2.) песа, овр.
 Cziezuka, l. Cziezus. [шина, маца.
 Cziezus, Cziezuska, fn. цица, цицушка, мнцушка.
 Czifra, mn. украшен, извијен, увијен, шарен, цифраст; á. é. — nyomorúság, ејајна голотиња; — eset, емешан, чудан случај.
 Czifra, fn. 1.) урес, цифре; шаренило; (szój.) úti —, házi rossz, на путу ружица, а код куће тужица; 2.) цифра, број; 3.) нула.
 Czifragyalú, fn. ренде за шарање.
 Czifrálkodik, k. цифрати се.
 Cziframetélő, l. Czifravas.
 Czifrán, ih. цифрасто.
 Czifra-vas, fn. девермавиш, ковртач (за тесто). — véső, fn. длете за цифрање.
 Czifráz, cs. украшавати, ресити, цифрати. — ás, fn. цифрање. — at, fn. нацифраност, шаре. — ott, mn. ишаран, нацифран; á. é. китњаст.
 Czigány, fn. Циганин, Гурбет, Аламан; (szój.) nem úgy verik a — t, треба ту дебљи крај окренути; (pb.) — is a maga lovát dícséri, сваки Циган свога коња хвали.
 Czigány-abrak, fn. фура, батине. — bolha, fn. варница (од гвожђа). — hal, fn. лињак.
 Czigány-kerék, fn. цигански котур; — kereket vetni, преметнути се; — kereket hányni, преметати се, котурати се.
 Czigány-kereset, fn. циганска заслуга, крађа. — kodik, k. циганисати се, циганити се, врло се погађати; варати. — méz, fn. водњикаст мед. — os, mn. цигански. — osan, ih. цигански. — oz, cs. назвати, називати Циганином.

— petrezselyem, fn. корпандер. — purdē, — rajkó, fn. Циганче, Гурбече.
 Czigányság, fn. циганија, циганлук; — ban jár v. sántikál, иде на превару.
 Czigány-szóló, Czigány-szurok, fn. црна смола. — úl, ih. цигански, гурбетски.
 Czigány-uteza, fn. 1.) цигански сокак; á. é. хорсокак; — utezába szorúl, забавати; 2.) душник; — utezába ment a falat, залогат отишао у цигански сокак, загрцнуо сам се.
 Czigány-vajda, fn. цигански кмет. — zab, Czigere, l. Pige. [fn. овеник.
 Czihe, Czihere, fn. шипраг, грмњак.
 Cziherés, mn. грмовит; fn. грмњак.
 Czielődik, k. једва се исправити; једва се обухи.
 Cziherész, k. цичеши се играти.
 Cziho, fn, дембел.
 Czihol, k. лажати, кефкати, штектати.
 Czihog, l. Cziherész.
 Czika, fn. 1.) клица, заметак; czikába indúl, замеће се, клија; 2.) шабац (девојачка игра).
 Czikákol, k. давити се, гушити се.
 Czikatűz, fn. ватра унакрет.
 Czikáz, k. трчати тамо амо; играти се „шапца.“ — ik, k. 1.) клијати, ницати; 2.) шарати (о муњи).
 Czikk, Czikkely, fn. 1.) део од чега; egy — fokhagyma, чесан, чешаљ, чесно бела лука; egy — alma, кришка јабуке; 2.) члан (на стабљини); 3.) чланак (у новинама); 4.) члан вере; 5.) роба, трговачки артикл; 6.) параграф.
 Czikkecs, fn. параграф.
 Czikkenként, Czikkelyenként, ih. параграф по параграф; члан по члан.
 Cziklász, fn. каравиље (биљ.).
 Czikó, fn. запећак. — fa, l. Cziezamacza.
 Czikória, fn. водопија (трава).
 Czikornya, fn. шаре, цифре, цифрастост (у писању, певању).
 Czikornyált, Czikornyás, mn. украшен, ишаран, нацифран. — an, ih. цифрасто, пенифрано.
 Czikornyátlan, mn. неишаран, прост.
 Czikornyáz, cs. шарати, цифрати.
 Czikszár, fn. слак (биљ.).
 Czím, fn. 1.) наслов, натпис, титула; адреса, фирма; aláírási —, фирма; 2.) законски чланак; igaz — mel, с пуним правом; ál — alatt, под лажним изговором.

Czima, fn. клица; младица, изданак.
 Czim-adás, fn. титулсање.
 Czimbál, l. Cibál.
 Czimbalmos, fn. кимвалаш, цимбалаш;
 mn. с цимбалом.
 Czimbalom, fn. кимвала, цимбала.
 Czimbor, fn. пешчана јечмика (бил.).
 Czimбора, fn. друг, другар, садруг, ортак.
 Czimborál, Czimborálkodik, k. друговати,
 ортаковати; шуровати.
 Czimborás, fn. ортак, другар.
 Czimboraság, fn. дружба, друговање, ор-
 таклук.
 Czimboráskodik, Czimboráz, l. Czimborál.
 Czimel, l. Czimez.
 Czimér, fn. 1.) грб; 2.) цимер; (szój.) —
 nek kitenni, истаћи као цимер; á. é.
 изложити руглу, срамоти; 3.) знак,
 обележје; 4.) четврт, черег, черек; 5.)
 рогови; 6.) капа, кукма (у тица); 7.)
 паланка, батин, барјачин, кунина (на
 врху од треке); 8.) á. é. понос, дика.
 Cziméres, mn. 1.) с грбом, огрбљен; од-
 ликовањ; 2.) злогласан; — levél, пле-
 мићско писмо; — marha, говеда, ро-
 гата марва; — nemes, племић с гр-
 бом, грбљановић, арманиста; — gaz-
 ember, хула преподобна, нитков; —
 hazugság, пресна, цука лаж.
 Czimerez, es. издати кому грб; обележити.
 Czimér-festő, fn. сликар грбова; који
 молује цимере. — forgó, fn. перјани-
 ца на грбу. — hordó, fn. грбоноша.
 — ismeret, fn. наука о грбовима, хе-
 ралдика. — mondat, fn. изрека. —
 nök, l. Czimervizsgáló. — tan, — tudo-
 mány, fn. наука о грбовима, хера-
 лдика. — tartó, fn. грбоноша. — tudós,
 fn. који се разумева у хералдици. —
 vizsgáló, fn. прегледач грбова.
 Czimés, mn. с насловом, с титулом; на-
 зван, титуларан.
 Cziméz, es. 1.) написати наслов, адре-
 совати; 2.) називати, титулирати. —
 et, fn. титулатура, титула.
 Czim-kép fn. вињета. — könyv, fn. књига
 адреса. — lap, — levél, fn. насловни
 лист. — leveles, fn. арманиста.
 Czimra, fn. 1.) поена рекавица, мршта-
 лица; 2.) перце, листак (у ботаници).
 — farkas, fn. запањење мршталце.
 Czimrál, es. чунати.
 Czimraorr, fn. причаст нос. — ú, mn.
 причаста носа."

Czimpás, mn. пераст (у ботаници).
 Czim-szalag, fn. омотач (од повина) с
 адресом. — szerep, fn. насловна улога.
 — szerű, mn. аутентичан. — tár, fn.
 списак адреса. — vezető, fn. потпи-
 сач фирме.
 Czimzet, fn. наслов, титулатура. — es,
 — i, mn. почасни, титуларни.
 Czimzett, mn. с титулом; a galambhoz —
 vendéglő, гостиница код голуба; ад-
 ресован, упућен; a nekem — levélben,
 у пијему, упућеном мени; fn. адресат.
 Czin, fn. цин, калај, коситер, костер;
 mn. цинов, коситеран.
 Czinadónia, fn. велики росопас.
 Czin-akna, fn. мајдан цина. — áru, fn.
 коситерна роба. — bánya, fn. мајдан
 Czinezál, es. черупати, трзати. [цина.
 Czinezér, fn. крља, кригуна (буба).
 Czinezí-finezí, mn. глиндав; á. é. разма-
 Czinezinbogár, fn. крља. [жен.
 Czinezog, k. цврчати, пиштати (о ми-
 шу); 2.) гудети, превлачити, дрмкати,
 ударати; 3.) кикотати се. — tat, es. 1.)
 тацдркати, дрмкати; звонцкати; 2.)
 Czinezur, fn. екорак. [заемејавати.
 Czineg, k. цвркати (о сеници).
 Czinege, fn. 1.) сеница (тица); 2.) слаб,
 прозрачан човек. — dió, fn. неки ме-
 ки ораси, што се лако лупају.
 Czines, mn. калајисан; fn. калајар, ка-
 лајица, калајисар.
 Czinész, fn. који пишира цин.
 Czinez, es. калајисати. — és, fn. кала-
 јисање. — et, fn. калај. — ő, fn. ка-
 лајар, калајица, калајисар.
 Czingár, mn. мршав, сухошав.
 Czingerdarázs, fn. нека зола.
 Czingolány, fn. пољски брзак (буба).
 Czink, fn. 1.) орјатство, нитковство, зло-
 чинство; 2.) цинк, тутија.
 Czinka, fn. росопас (трава).
 Czinke, fn. сеница (тица); (szój.) czin-
 két fogott az orra, поцрвенео му нос
 Czinkjáték, l. Pige. [од хладноће).
 Czinkó, fn. швигарица, швигаруша, дево-
 Czinkol, fn. цинова пећ. [јана.
 Czinkos, fn. 1.) нитков, зликовац, лупеж,
 харамија; 2.) сукривац; 3.) опсепар;
 4.) љубавник, швалер.
 Czinkoskodik, k. 1.) бити нитков, лупеж;
 2.) бити опсепар, варати; 3.) швале-
 рити се.
 Czinkosság, fn. 1.) сукриванство; 2.) нит-

ковство, дупенство; 3.) оцеснарство.
 — társ, fn. сукривац, друг у злочину.
 Czin-kő, fn. цинов камен. — mosó, fn. пепирач цина. — mosófü, fn. коњски реп (трава). — műves, fn. калајар, калајџија. — művesség, fn. калајарство.
 Czinóber, fn. цинобер, беновар.
 Czinöntő, fn. калајџија. — műhely, fn. калајџијница.
 Cziaterem fn. гробље; — felé áll a rúdja, једном је ногом већ у гробу. — virág, fn. á. é. седе власи; — virág veri a Czipál, l. Czipál. [fejét, почиње седети.
 Cziре, l. Czipő.
 Czipelkedik, k. хватати се за...
 Czipel, es. вући, вуцарати, затезати. — kedik, k. мучити се, натезати.
 Czipész, fn. ципелар, цревљар. — ség, fn. ципеларски занат.
 Czipellő, l. Czipő. — ke, l. Czipőke.
 Czipó, fn. циповка, лепчић; (szój.) másutt is esznek fehér — t. широк је свет (наћи ху хлеба); — van a hátán, има гуру (грбу).
 Czipő, fn. ципеле; fél —, једна ципела. — eske, fn. ципелице; fa —, клонце, цокуле. — fűző, fn. кајиш од ципела, обувача. — húzó, fn. обувач (кост за навлачење ципела). — ke, fn. ципелице. — kefe, fn. четка за ципеле. — kötő, — szalag, fn. обувача. — sark, fn. потпетица. — tisztító, fn. és mn. који чисти ципеле; за чишћење ципела. — varga, fn. женски ципелар. — varró, fn. ципелар, обућар.
 Cziprus, fn. ципреса, кипарис, чемпре. — fa, fn. ципреса (дрво). — fenyő, fn. нека смрека јака мириса.
 Czira, fn. 1.) мачка; 2.) вртоглавица (коњска болест).
 Czirák, fn. 1.) штићеник, клиент; 2.) потомак, огранак.
 Czirbolyafenyő, fn. боровика, пињ.
 Cziре, fn. подојница (овца, којој су јагње заклали, на јој друго подметнули).
 Czirék, fn. l. Czirák.
 Czirjék, fn. Кирјак (име).
 Czirkál, k. обилазити, патролирати; es. истраживати (судећи), l. Cziralmaz.
 Cziralmaz, es. шестарити, опишвати шестаром.
 Czirkáló, fn. 1.) патрола; 2.) пољар, субаша; mn. што крестари; — hajó, k. Czirkálódik, k. патролирати. [старница.

Czirkalom, fn. шестар.
 Czirkász, fn. гучар.
 Czirkáz, Czirkázó, l. Czirkál. Czirkáló.
 Czirköles, fn. сирак.
 Cziroml, es. каљати, прљати; á. é. клеветати.
 Cziroms, mn. 1.) зељаст; 2.) прљав. — ít, es. прљати, каљати. — ság, fn. прљавишина, гад.
 Czirógat, es. гладити, миловати. — ás, fn.
 Czirok, fn. сирак. [миловање.
 Cziróka, fn. мио, умњат.
 Czirókál, l. Czirógat.
 Czirom, fn. прљавишина.
 Czirpel, k. цвркати, цврчати.
 Czitera, fn. цитара, китара.
 CziTERás, fn. цитераш, тамбураш.
 Czitőnya, fn. локвањ.
 Czitrom, fn. лимун. — dereszele, fn. горски першун. — lé. — nedv, fn. лимунов сок; лимунада.
 Czitromos, mn. с лимуном, лимунов; — víz, лимунада; fn. продавач лимунова.
 Czitromoz, es. налимуниш. [лимунар.
 Czitrom-sárga, mn. жут као лимун. — sármány, fn. жутоволка, стрнадица. — sav, fn. лимунова киселина. — szelet, fn. режањ лимуна. — szín, fn. лимун-боја. — szín. — színű, mn. жут као лимун. — víz, fn. лимунада.
 Czitron, l. Czitrom.
 Citruszfa, fn. божје дрвце.
 Czitvor, fn. сетвар, непот.
 Czivakodás, fn. кавга, свађа.
 Czivakodik, Czivódik, k. (on, en) свађати се, пнатити се, кавкити се, гложити се, препирати се (око чега).
 Czivakodó, Czivódó, mn. свадљив, карљив; fn. пнаџија, свађалица, кавгаџија.
 Czo, isz. шибе! — ki! на поље!
 Czobók, fn. бут, батак.
 Czoboly, fn. самур (животиња); mn. самурли. — bór, fn. самуровина. — kalpag fn. самурлија, самур-капак.
 Czobukál, l. Czubokol.
 Czocza, fn. гица (у децјем говору).
 Czoczó, fn. коњ (у децјем говору). — zik, k. јахати на дрвеном коњу.
 Czodora, l. Czondra.
 Czohol, es. терати коње (говорећи „czoh“). љикати.
 Czók, fn. талон, приложак; цубок. — mók, fn. сва богаџија; — ostúl mó-kostúl, с целим пртљагом.

Czokigat, es. цакати, терати.
 Czókó, fn. клоње, дрвене цинеле, цокуле.
 Czókós, mn. с цокулама, с клопнама; fn. цокулар, клопнар.
 Czolop, fn. кладетина.
 Czomb, fn. бут, бутина, етегно, горњи гиват. — ér, fn. бутна жила. — os, mn.
 Czompró, fn. лињак (риба). [бутат.
 Czompolódik, k. смутити се.
 Czondor, mn. 1.) одрица, поцепан, ритав.
 2.) рапав, маљав. — a, — ás, l. Czondra, Czondrás. — lik, — odik, k. издерати се, дерати се, ценати се.
 Czondra, fn. 1.) крпа, трање, рите; 2.) бекрија, думпов; 3.) дроља, блудница; 4.) груб ортач дутих рукава у Сикулаца; mn. ритав.
 Czondrás, mn. пекрзан, издеран, дрољав.
 Czorák, fn. бут од дивљачи; mn. пресан, гвџапан.
 Czoráka, fn. модрина, гвџавост (под ко-
 Czorákás, mn. гвџав. [ром у хлеба.
 Czophát, fn. игра „коња“ (кад деца јашу).
 Czorhol, es. 1.) лепити, чкрњати кожу;
 2.) l. Korhol.
 Czók, Czök, mn. 1.) шинманук, l. Bánatpénz; 2.) квас, квасац (за тесто). — ös, mn. с квасцем, с квасом.
 Czölömp, stb. l. Czölönk, stb.
 Czölönk, fn. клечка што вежу на пеа. — öl, k. лупати клечком. — ös, mn. с клечком.
 Czölör, fn. 1.) стуб, колац; 2.) маљ. — híd, fn. мост на стубове. — öz, es. кољем заграђивати, нилотирати. — vármű, fn. стубови, коље. — verő, fn. маљ за коље. — zet, fn. палисада.
 Czöprekes, mn. чврст, сабијен, здепаєт, дежмекаєт.
 Czövek, fn. 1.) стуб, колац, дирек; 2.) клинчић, клинац, чавлић. — edik, k. љикати, прираћивати. — el, es. кољем утврђивати. — rágó, fn. коњ који гризе јасле. — szeg, fn. нит, клинац, чавлић. — verő, — verőkos, fn. гвозден маљ за укцавање коља. — zár, fn. ограда од стубова, од коља.
 Czubak, Czubok, fn. медвеђа шапа.
 Czubor, Czuborfa, fn. вратило (стражије).
 Czubokol, k. газити, шљанати по блату.
 Czueza, fn. 1.) цуца, сисаљка; 2.) цона, швалерка; 3.) кука (од чакље), чакља.
 Czuezak, Czuezaly, Czuezolék, l. Czula.
 Czuezál, es. заквачити, забадати.

Czudar, mn. 1.) одрица, ритав; á. é. нитковски, лунешки, гадац; fn. лунеш, нитков; љубре, љубретара. — kodik, k. владати се нитковски. — ság, fn. нитковство, гад. — ül, ih. гадно, срамно, лунешки.
 Czúka, fn. цачић, врећина.
 Czukikása, fn. каша коју кувају да одбију досадног госта.
 Czukor, fn. шећер; finomított —, рафинисан шећер; sárga —, жути шећер.
 Czukor-alma, fn. јабука слаткача. — báb, fn. лутка од шећера. — boršó, fn. слатки грашак, шећерац. — csipő, fn. клеште за шећер. — édes, — édes-ségű, mn. сладак као шећер. — finomítás, fn. рафинерија шећера. — finomító, fn. који рафинира шећер; фабрика која рафинира шећер. — ka, fn. шећерлема, бонбон. — kenyér, fn. марципан. — lel, fn. ликер. — dobosz. — millye, fn. шећерњача, шећерница. — müves, fn. посластичар. — nád, fn. шећерна трека. — pálinka, fn. арак (пиће). — répa, fn. шећерна репа. — sütemény, fn. посластича. — süttő, fn. посластичар. — süveg, fn. глава шећера. — szelence, fn. шећерњача. — Czukrag, fn. сахарат. [szesz, fn. рум.
 Czukrász, fn. поеластичар. — at, fn. поеластичарство; посластичара, посластичарница. — bolt, fn. посластичара. — ság, l. Czukrászat.
 Czukros, mn. ошећерен, ошећерисан, шећеран; за шећер. — bolt, fn. посластичара. — ít, es. шећерити. — sütemény, fn. посластича, конфект. — szájú, mn. који воли посластиче.
 Czukroz, es. шећерити, шећерисати. — atok, fn. воће у шећеру, слатко.
 Czula, fn. 1.) завежљај, пак; 2.) бекрија, думпов; 3.) онајдара, дилиндара (распуштена женска).
 Czuladár, fn. амал.
 Czulák, fn. стуб, колац.
 Czulhó, l. Czurhó.
 Czup, l. Csup.
 Czupak, fn. бут, бутина. — os, mn. бутат; á. é. дебео, јак, темељан.
 Czupér, mn. го, наг.
 Czupka, fn. петељка.
 Czupog, k. мљескати. — at, k. és es. мљескати, хлаптати; цмакати.
 Czupp, fn. цмокац, цмок, пољубац.

Czuppan, k. цмокнути. — at, fn. цмокац.
 Czuppan, cs. цмокнути, цмакати. — ás, fn. цмакање.
 Czuprog, k. мљескати, хлаптати. — ós, mn. és fn. цмакало.

Czurhó, fn. дроља, неваљалица.
 Czurhol, cs. остругати, лешити, чкрња-ти (кожу), l. Czorhol.
 Czühöldik, Czühöldik, k. једва се неправ-љати; једва се облачити.

D.

Dáb, l. Dib-dáb.
 Dabrocz, Dabroncz, fn. бубуљица (од врућине).
 Daeskó, fn. 1.) пан; 2.) врећа, l. Zaeskó.
 Dacsó, fn. Дача, Данило.
 Dacz, fn. пркос, инат; vminek — ára, уз пркос, уско, унато, за инат. — og, k. трукати се (кола), трести се.
 Daczol, k. пркосити, пћи уз нос, противи-ти се. — ás, fn. пркос, пркошење, инат.
 Daczos, mn. és fn. јогунаст, упоран, пркожија. — an, ih. упорно. — kodik, k. пркосити, противити се, јо-гушити се. — ság, fn. упорност.
 Dacszövetség, fn. савез за нападај. — védszövetség, fn. савез за нападај и обрану.
 Dad (наставак) -аст; tojás-dad, јајаст; apró-dad, ситишан.
 Dada, fn. 1.) дада, баба; 2.) бона.
 Dádé, fn. дада, стари Цига; (подруг-љиво:) старкеља.
 Dadog, k. és cs. муцати, натуцати, брбља-ти, заплетати језиком. — ás, fn. муца-ње. — ó, mn. és fn. мутав, муцав, муте-ња, муцо, муца. — va, ih. муцајући; — va elmondani, којекако исплести.
 Dag, fn. оток. — a, mn. надут; буцмаст.
 Dagad, k. надимати се, отицати, бујати, набубрити, отећи; забрекнути (буре); подустати (рана). — ás, fn. надимање, отицање, надутост, оток. — ék, fn. оток. — ékos, mn. отечен. — ó, mn. és fn. што отиче; пабушина, потрбу-шина. — oz, k. надимати се, отица-ти. — t, mn. надут, набубрен, набу-јао, отечен, подбуо; забрекао.
 Dagály, fn. 1.) оток; 2.) поплава; — és arály, плина и осека; 3.) надутост, охолост; 4.) бомбастичност (у писању).
 Dagályos, mn. отечен; надувен, охол; á. é. бомбастичан. — an, ih. надуве-но; бомбастично. — kodik, k. на-димати се. — ság, fn. бомбастичност;
 Daganag, fn. оток. [надутост, охолост.

Daganat, fn. оток, отеченост. — os, mn. отечен, надувен, подбуо.
 Dagas, l. Dugasz.
 Dagaszt, cs. 1.) месити, гњечити; 2.) дати да нарасте, да се надме; 3.) á. é. ширити, надимати груди.
 Dagasztó, fn. és mn. који меси; чим се меси, на чему се меси, за мешњу. — fa, fn. лопатица. — láb, — szék, fn. ногари, ногачи. — teknió, fn. нађе.
 Dagonya, l. Dágvány.
 Dágvány, fn. 1.) смољнач, лепљиво бла-то; 2.) каљуга.
 Dagonyáz, k. каљужати се (о вепру).
 Dágványos, mn. лепљив, смоласт.
 Dajka, fn. дојкиња; száraz —, суха ба-ба, дадија, дадиља; szoptató —, мо-кра баба, дојиља, дојкиња. — bér, fn. дадиљина плата.
 Dajkál, cs. бабовати, служити кога као дојкиња; á. é. неговати, гајити. — kodik, k. служити као дојиља, бабо-вати. — ó, fn. који негује, болничар.
 Dajkaleány, fn. суха баба, дадиља.
 Dajkálódik, k. брижно неговати.
 Dajkamese, Dajkarege, fn. бајка.
 Dajkás, mn. одан дојкињи.
 Dajkaság, fn. дадиљство, бабовање.
 Dajkaskodik, k. бити дадиља, бабовати.
 Dajkatej, fn. дојиљино млеко; (pb.) az anyatej édesebb a — nél, никад дој-киња није што мати.
 Dajna, fn. дунда, крупна женска.
 Dajnákodik, Dajnálkodik, k. тражити вре-ме (о женским).
 Dákó, fn. даков, ке (за билијар).
 Dákos, fn. нож-потајан, штилет. — bot, fn. палица с ножем.
 Dal, fn. песма. — ár, fn. певач. — árda, — egylet, fn. певачка дружина. — fűző, fn. рапсод. — gyűjtemény, fn. збирка песама.
 Dali, mn. красан, узорит, етасит, l. Deli.
 Dalia, fn. делија, детић, јунак.
 Daliás, mn. момачки, јуначки.

Dal-játék, fn. игра с песмама. — költő-szet, fn. лирика — költő, fn. лирски песник. — könyv, fn. лира, певаница, песмарица. — láb, fn. такт.

Dall, k. és. es. певати, појати. 1. Dalol.

Dallam, fn. мелодија. — os, mn. мелодичан.

Dallaz, es. és k. веслати, возити.

Dalló, fn. певач, појак.

Dalmahodik, k. дебљати телом.

Dalmata, Dalmát, fn. Далматинац. — hon, — ország, fn. Далмација.

Dalmű, fn. опера. — énekes, fn. оперски певач. — ház, fn. опера.

Dalnok, fn. певач, певац, појак. j. Dalos.

Dalol, es. певати, појати.

Dalos, mn. цун песама; — könyv, песмарица; fn. певач, који радо пева.

Dal-színész, fn. оперски певач. — szó, fn. песма, певанка. — szűz, fn. муза. — táncz, fn. играшка уз песму.

Dám, l. Dámvad.

Dáma, fn. 1.) госпођа, госпа; 2.) краљица у шаху; 3.) разуздана жена.

Damasz, fn. дамаст; mn. од дамаста. — mű, — munka, fn. работа од дамаста. — olt, mn. од дамаста.

Dámáz, es. és k. 1.) називати дамом, госпођом; 2.) играти се „даме“.

Dámkő, fn. камен у игрању даме.

Dámvad, fn. ланац.

Dán, fn. Данац; mn. дански.

Dana, fn. 1.) сокачка песма; 2.) зао дух.

Dances, fn. нечистота, лотњиња, неопранштина. — os, mn. нечист, прљав. —osság, fn. прљавост.

Dandár, fn. 1.) чета, бригада; 2.) застава, барјак; 3.) дивља чела, оса, ос; 4.) á. é. гомила; — ja a munkának, еписеја посла. — nok, fn. заставник, бригадир. — os, fn. барјактар. — segéd, fn. бригаде-ађутант.

Dángubál, k. дангубити, беспосличити.

Dánia, fn. Данска.

Danol, es. певати, појати.

Dánpehely, fn. паперије од северних гу- [сака.

Dánul, ib. дански. — Dára, fn. прекрупа, крие; darát öröl, прекрупити; 2.) крупа, град; — esik, пада лед, крупа.

Darab, fn. 1.) комад, парче; — számra, на комаде; — okra aprítani, издробити, некомадати; utolsó darabjáig, до последњег парчета, док га траје; mily — ot adnak ma a színházban?

какво дело представљају данас у позоришту? 2.) неко време; egy — ég vártam, донекле, неко време сам чекао; egy — idő óta, од неко доба; 3.) парче пута; mentem veie egy — ig, ишао сам с њим донекле; 4.) дробљен; — ok, дробљење.

Darabant, fn. трабант, пандур.

Darabesa, Darabka, fn. комадић, парченце.

Darabol, es. комадати, парчетати, ептити. —atlan, ib. у крупио, непекомадано. — ó, fn. дробац, који комада, дробн.

Darabonként, ib. комад по комад.

Darabos, mn. 1.) на комаде, у комадима; 2.) нераван; 3.) богињав; 4.) неотесан, незграпан, груб; 5.) рогобати, неуглађен (стил, језик). — kodik, k. владати се грубо, бити неотесан. — ság, fn. незграпност, грубост.

Darabra, ib. у комаде.

Darabzsák, fn. завезак, непун џак.

Dara-cukor, fn. издробљен шећер. — eső, fn. циганчићи, лед. — gombóc, fn. гомбоц, ваљушак од крие. — gyöngy, fn. дробни бисер. — kása, fn. крие.

Darál, es. млетити, жријати; á. é. брбљати.

Daralízt, fn. прекрупа.

Daráló, fn. 1.) који жри; 2.) жријало.

Daramalom, fn. млин за прекрупу; жријало.

Darás, mn. 1.) с криеом; — rétes, сабирача с криеом; 2.) с крупом; — eső, крупа.

Darázik, k. падају циганчићи, пада лед.

Daravirág, fn. гладун, гладница.

Darázs, fn. зоља, оса; gyilkos —, подмуклица, врета зоље. — boly, — fészek, fn. зољино гнездо. — kő, fn. туф, туфа. — légy, fn. зоља.

Dárda, fn. копље; hajító —, филит. — alakú, mn. копљаст. — bárd, fn. опитроперац, алабарда. — hordozó, fn. копљаник, копљоноша.

Dárdácska, fn. 1.) копљица; 2.) перуинка.

Dárdány, fn. антимон.

Dárdás, fn. копљаник; mn. с копљем.

Dárdáz, k. борити се копљем.

Dáridó, fn. пијанка. — z, k. пијанчитн.

Darla, fn. трахит (минер.).

Daróc, fn. 1.) дороц; 2.) грубо платно, дорочина. —; mn. груб; — ruha, грубо одело; á. é. — ember, неотесаница. — kabát, fn. дороц. — posztó, fn. дорочина.

Daru, fn. ждрал. — fi. fn. ждралић, ждралче. — hosszában, ih. једно за другим. — ott, fn. мприсави родин кљуи.
 Darvadoz, k. облетати; оклевати.
 Darvas, mn. 1.) чворовит; 2.) широких, развучених рогова (во).
 Darvúl, ih. као ждрал.
 Dávid, tn. Давид.
 De, ksz. али, но, ну, ма, него; isz. ала! — szép! ала је леп! — biz, богме да!
 Deák, fn. 1.) ђак, ученик; 2.) латински језик; — ot tanul, учи латински; mn. ђачки; латински; — élet, ђачки живот; — iskola, латинска школа; á. é. — betegség, главобоља; — könyha, апотека.
 Deákos, mn. ђачки; учен. — kodik, k. ђаковати, школовати се.
 Deákság, fn. 1.) ђаци; 2.) ђаковање; 3.) латинштина.
 Deáktalan, mn. 1.) нешколован; 2.) не-латински, рђаво латински.
 Deákúl, ih. 1.) латински; 2.) ђачки.
 Debben, k. уплашити се, пренеразити се, l. Döbben.
 Debella, fn. дрида, висока женска.
 Debreczen, tn. Дебрецин.
 Debre, Debrő, fn. вододерина.
 Deczeg, k. 1.) труцкати се, трести се; 2.) цвокотати (од хладноће).
 Deczember, fn. децембар, просинац.
 Déd, fn. дед, мајка. — anya, fn. прабаба, прамајка. — atya, — ара, fn. прадед, прамдеда. — űs, fn. шукундеда, шукундека. — űk, fn. чукунбаба.
 Délget, cs. мазити.
 Dedellye, fn. нека куља, пирога.
 Deged, l. Dagad.
 Degenet, Deget, fn. катран, коломаз. — el, cs. катранити, мазати.
 Dehogy, isz. јесте да! како не! таман!
 Deiszen, Dejszen, isz. но! а! — megadod az árát, а чекај, платићеш ти то!
 Dékán, fn. 1.) декан, старешина; 2.) црквењак, црквар, l. Egyházfi. — ság, fn. деканат, старешинство.
 Dél, fn. 1.) подне. — ben, — kor, ih. у подне, на подне. — tájban, — tájon, — tájt, око ручаног доба, око подне; (szój.) — ben gyűjtani a gyertyát, у подне свећу палити, радити што на празно; 2.) југ; mn. јужни. — amerika, fn. Јужна Америка.
 Délzeg, mn. 1.) поносит, охол; 2.) јогунаст, необуздан, крут; 3.) á. é. узо-

рит; — férfi, красан, узорит човек; fn. ергела. — eskedik, k. бити поносит, крут. — ség, fn. охолост, упорност. — űl, ih. охоло; необуздано.
 Délebéd, fn. ручање, ужина, обед.
 Delej, fn. магнет. — es, mn. магнетичан, магнетски. — ez, — esít, cs. магнетисати. — esség, fn. магнетичност, магнетизам. — tű, fn. магнетска игла, бусола, компас. — ző, fn. магнетизатор.
 Delel, k. подновати, пландовати, држати подне. — ő, mn. који поднује; где се поднује. — ő (hely), fn. пландиште.
 Délelőtt, ih. és fn. пре подне; egy — alatt elvégezhető, може се свршити за једно пре подне. — i, mn. пре подне; — i órák, часови пре подне, јутарњи
 Delenkint, ih. свако подне. [часови.
 Délest, fn. 1.) по подне; 2.) југозапад. — en, ih. по подне. — i, mn. вечерњи, после подне.
 Deletszaka, ih. о подне, око ручаног доба.
 Delez, k. ручати на подне; l. Delel.
 Délfelé, ih. према југу, на југ; око подне; — jár az idő, ту је већ подне.
 Délféli, mn. — szél, југ, јужни ветар.
 Délfény, fn. 1.) сунце у подне; 2.) јуж-
 Delfin, fn. делфин. [на свотлост.
 Délgöncz, fn. јужни пол.
 Deli, mn. 1.) узорит, красан; — termet, узорит стае; — leány, лепота девојка; 2.) љубљен, мио; (km.) meddig hordód teli, addig leszesz —, док је чорбе, доста чорболока; докле ружица мприше, дотле свак је бегенише.
 Déli, fn. јужњак, југоземац; mn. јужни, Delia, l. Dalia. [подневни.
 Délibáb, fn. „тера баба козлиће“, фата
 Delicze, fn. колибри. [моргана.
 Delien, ih. узорито; красно.
 Délig, ih. до подне. — nyitó, fn. скрлетна врба.
 Deliség, fn. 1.) узоритост, стаситост, красота; 2.) јунаштво.
 Délkelet, fn. југоисток. — i, mn. југоисточни.
 Délkör, fn. подневница, меридијан.
 Déllő, fn. 1.) пландиште, где држе пастири подне; 2.) звездарски меридијан.
 Délnapóga, fn. сунчани сат, сунчаник.
 Délnek, ih. према југу, јужно.
 Delnő, fn. госпа, дама, j. űrnő.
 Délnyugat, fn. југозапад. — i, mn. југозападни.

Délpont, fn. тачка где је сунце у подне. — távol, fn. азимут.
 Délre, ih. јужно, на југ.
 Délsark, fn. јужни пол.
 Délszak, fn. југ. — i, mn. јужни. —
 Délszín, fn. подневно сунце, сунце у подне; — re hozni, изнети на видик, обелоданити; — ben ragyogni, бити у највећем сјају; — nél világosabb, јасно као сунце.
 Délután, fn. 1.) подне; 2.) југ. — ban, — on, — t, ih. око подне, око ручаног доба.
 Délután, ih. és fn. после подне. — i, mn. — i órák, fn. сати после подне.
 Délvidék, fn. југ, јужни крај. — i, mn. és, fn. јужни; југоземац.
 Délvonat, fn. меридијан.
 Demeeskel, l. Dömöcsköl.
 Demeter, tn. Димитрије, Мита, Дмитар.
 Demjén, tn. Дамјан.
 Démutka, fn. мајкина душица, поповац.
 Denczel, es. љуљати.
 Dénes, tn. Дионисије.
 Denevér, fn. слепи миш, љиљак; á. é. шарен човек, који не зна ни сам шта хоће.
 Déni, Dénis, tn. Дионисија, Дина.
 Dér, fn. мраз, иње, слана; — esett, пало иње; á. é. — borította fej, оседела глава.
 Dereze, fn. 1.) паспаљ, псевци; 2.) груб барут. — burnót, fn. крупни бурмут. — kenyér, fn. трушница. — liszt, fn. паспаљ.
 Derezés, mn. с мекињама, од паспаља.
 Dér-dúr, mn. набуцит, надурен, мрзовољан; fn. 1.) мрзовољан; 2.) мрзовоља, пркос, набуцитост; — rel dúrral,
 Deréb, fn. леђа. [набуцитост, осорно.
 Derécsel, k. торокати, l. Trécsel.
 Derécze, fn. барска врба.
 Deredara, fn. блебет, ћаскање.
 Deredarál, Deredcsál, k. ћапрдати, блебетати.
 Dereglye, n. дерегља; понтон. — hid, fn. мост на понтоне.
 Dereglyész, fn. понтонир.
 Dereglyéz, k. возити се на дерегљи.
 Derék, fn. 1.) труп, трушина; — on fog-ni, обухватити; (szój.) beadta a derekát, приклонио се, предао се; 2.) дебло, стабло; 3.) крета, леђа; fáj a derekam, боле ме крета; 4.) стан (од хаљине); 5.) средина, среда; víz deréka, средина воде; tavasz derekán,

усред пролећа; élet derekán, у јеку живота; 6.) á. é. главно, језгро ствари.
 Derék, mn. 1.) ваљан, честит, изврстан; 2.) етаит, красан, угледан; 3.) прав; — szög, прав кут.
 Derekal, Derekalj, fn. перина, модроц.
 Derekas, mn. ваљан, честит, поштен. — an, ih. ваљано, поштено, својски. — int, ih. попрлично, подобро.
 Derék-fájás, fn. бол у крстима. — fal, fn. побој од врата или прозора. — fogás, fn. друго јело. — had, fn. језгра војске. — itélet, fn. мериторна пресуда. — leg, ih. мериторно, у ствари. — lő, fn. 1.) бравуриста; 2.) нормала. — nyár, fn. средина лета. — ősz, fn. средина јесени. — ra-való, fn. приљак. — ség, fn. ваљаност. — só, mn. средњи. — szekér, fn. друга теретна кола. — szeg, fn. клин што веже предњи и стражни трап кола. — szög, fn. прав кут. — szögű, mn. правокутан. — tavasz, fn. средина пролећа. — tél, fn. средина зиме. — védelem, fn. мериторна обрана.
 Derelyle, fn. пирога (тесто).
 Derél-darál, k. млети; á. é. торокати.
 Derely, fn. краљевац (биљ).
 Dereng, k. свитати, развијати се; разведравати се. — és, fn. освитак, развијавање; ведрење.
 Dereny, fn. звездуша (корал).
 Deres, mn. присутињем; сив, чиланаест, кулатаст; fn. 1.) зеленко; 2.) мацка, дереш, клупа на коју се поваљивало. — edik, k. осути се ињем; постати сед. — it, es. покрити ињем; чинити
 Dereze, fn. селен (биљ). [седим.
 Derít, es. 1.) ведрити, разгађивати; 2.) биетрити; 3.) á. é. развеселявати.
 Dérlel, es. посипати ињем.
 Dermed, k. 1.) кочити се, уштанисти се; 2.) липсавати, кренати, — et, fn. укоченост. — ez, k. кочити се; теглити се.
 Dermedt, mn. укочен. — ség, fn. укоче-
 Dermenet, fn. грч, наступ. [ност.
 Dermengés, fn. мртвило.
 Dermeszt, es. чинити да се укочи.
 Derű, fn. ведрина, јасноћа; (szój.) borúra —, после кише иде лепо; á. é. ведрење, разгађење; (szój.) — re borúra dicserni, szidni, одвећ хвалити, грдити.
 Derül, k. ведрити се, разгађивати се.

- Derült, mn. разведрен, ведар; весео. — en, ih. весело. — ség, fn. веселост.
- Deszka, fn. даска; gyúró v. sodró —, даска на којој се меси; mn. дашчан, од дасака. — béllés, fn. оплата даскама. — bolt, fn. дашчара, буда. — fal, fn. зид од дасака. — ház, fn. кућа од дасака. — kerítés, fn. тараба. — mű, fn. даке. — sátor, fn. буда, шатра, дашчара.
- Deszkás, mn. од дасака; fn. дашчар, дрвар.
- Deszkáz, cs. постављати даскама, патосати. — ás, fn. патосање. — at, fn. патос. — Detre, tn. Дитрих. [ott, mn. патосан.
- Dévaj, mn. és fn. несташан, раскалашан; враголан. — kodik, — og, k. несташовати, враголито, плаховати. — ság, fn. несташлук, враголанство. — ül, ih. враголански, несташно.
- Dévánkodik, Dévánkozik, k. колебати се, дуго се саветовати, ломити се.
- Déver, fn. кесега.
- Devernál, k. бекријати.
- Dézsá, fn. шавољ, дежа.
- Dezsér, tn. Десидерије.
- Dézsma, fn. десетак. — ment, — mentes, mn. слободан од десетка.
- Dézmál, cs. купити десетак; á. é. десетковати. — ó, fn. који купи десетак.
- Dézmás, mn. под десетком; fn. l. Dézmáló.
- Dézmaszedő, fn. који купи десетак.
- Dezső, tn. Десидерије.
- Di. 1.) наставак за речи, нпр. bujósdi, „жмуре“; katonásdi, игра „солдати“; 2.) k. победити, триумфовати.
- Diadal, fn. славље, триумф, победа; — lal bevonulni, ући са славом, као победитељ. — ének, fn. победна песма. — i, mn. триумфалан, победни. — ív, fn. триумфални лук. — jel, fn. победни знак. — karú, fn. триумфална капија. — kosi, fn. триумфална кола.
- Diadalmas, mn. победни, победоносан. — an, ih. победно. — kodik, k. славити победу, триумфовати, ликовати.
- Diadalmenet, fn. славље, триумф.
- Diadalmi, mn. триумфалан.
- Diadalom, fn. победа, триумф.
- Diadalos, mn. победнички.
- Diák, l. Deák, stb.
- Dias, mn. моћан; победни.
- Diatlan, mn. немоћан; без вредности.
- Dibdáb, mn. невредан, тричав; — ember, рђа, ништа-човек. — ság, fn. рутина и путина, тричарија.
- Dics, fn. слава, j. Dicsőség. — beszéd, fn. беседа у славу, похвална беседа.
- Dicselkedés, fn. хвастање, хвалисање. — nélkül legyen mondva, није да се хвалим.
- Dicselkedik, k. (val, vel), хвалити се, величати се, хвастати се.
- Dicselkedő, mn. хвалисав, разметљив; fn. хвалиша, разметало, разметљивац.
- Dicselszik, Dicselkedik, l. Dicselkedik.
- Dicsékvés, l. Dicselkedés.
- Dicsékvő, l. Dicselkedő. — leg, ih. хваштајући се.
- Dicsének, fn. славопев, славопој; — eket zengen, певати славопеве.
- Dicsér, cs. хвалити, славити; — tessék a Jézus Krisztus, хваљен Исусе!
- Dicséret, fn. 1.) похвалан; (szój.) nagy — és hazugság egy fának ágai, не веруј оном, који одвећ хвали; 2.) славопој.
- Dicséretes, mn. похвалан. — en, ih. похвално. — ség, ih. похвала.
- Dicséretlen, mn. неславан, незаслужан хвале.
- Dicséretreméltó, mn. вредан хвале.
- Dics-fény, fn. слава, сјај. — fű, fn. невесика. — ház, fn. пантеон. — irás, fn. спис у похвалу. — kapu, l. Diadalkapu. — kör, fn. венац славе.
- Dicső, mn. славан, дичан, величанствен. — emlékezetű, mn. славне успомене. — ít, cs. величати, дичити, узносити. — ke, fn. слава (неки љиљан). — ködik, k. сјати, бити у слави. — n, ih. славно, сјајно, величанствено.
- Dicsőség, fn. слава, сјај. — es, mn. славан, величајан, величанствен. — vadász, fn. јагма, похлепа за славом.
- Dicsőtül, ih. славно, величанствено; k. славити се, обесмртити се. — t, mn. прослављен, обесмрћен.
- Dicsővirág, l. Dicsőke.
- Dicszomj, fn. жеђ за славом. — as, — ú, mn. жедан славе.
- Dicszónok, fn. панегиричар, који говори у славу. — i, mn. панегирички.
- Dicstelen, mn. неславан. — ít, cs. обеславити. — ség, fn. беславље. — ül, ih. неславно.
- Dics-templom, fn. храм славе. — vágy, fn. похлепа за славом. — vágyó, mn. похлепан за славом. — vers, fn. похвална, величајна песма.
- Dideg-dadog, k. муцати.

Didereg, k. цвекотати, цокотати, боботати, дрхтати од зиме.
 Didérgés, fn. цвекотање.
 Díj, Díj, fn. 1.) награда, плата; 2.) пена; — t szabni, одредити цену; vki fejére nagy — at szabni, уценити чију главу; 3.) такса; 4.) уцена, откупнина, глоба; — át megadni vminek, платити за што; 5.) á. é. судбина; — amra jutott, постигао га удес који и мене.
 Díjas, mn. плаћан, плаћен, под платом; под таксом.
 Díjatlan, mn. ненаплаћен, без плате, без таксе.
 Díjaz, es. таксирати; плаћати, платити, награђивати.
 Díjmentes, mn. слободан од таксе. — ség, fn. ослобођеност од таксе.
 Díjnok, fn. j. Xapi díjas, диурниста.
 Díj-szabály, fn. тарифа. — szabás, fn. одређење таксе, таксација. — szedés, fn. купљење таксе. — talan, mn. без плате, без таксе, неплаћен.
 Dikis, fn. стругач (врста ножа). — el, es. стругати, глачати.
 Diktál, es. диктирати.
 Dinka, fn. 1.) динка (црвено грожђе); 2.) нека тиква, пућур.
 Dinnye, fn. лубеница или диња; — görög —, лубеница; sárga —, диња. — föld, fn. бостан. — fű, fn. лозаста биљка, повијуша. — haj, — héj, fn. кора од вреже. — inda, fn. лоза од вреже. — mag, fn. семе од вреже.
 Dinnyés, mn. 1.) пун диња, пун вреже; 2.) за лубеницу и дињу; 3.) од вреже.
 Dinnyész, fn. бостаница. — et, fn. бостанилук.
 Dinnyeszár, fn. корен од диње или лубе.
 Dinnyéz, k. јести вреже. [нице.
 Dinom-dánom, fn. теревенка, веселје; (km.) egy két napí —, holtig érő szápon bánom, за један часак радости, хиљаду дана жалости.
 Dió, fn. 1.) орах; (szój.) kemény — ez, то је мучна ствар; férges — t sem ér, не вреди ни луле дувана; (km.) törd meg a — t, ha belét megakarod enni, ко хоће самлети, треба засути; нема рака, без мокрих гаћа; 2.) јубуница испод грла, гљота, берикат.
 Dió-bél, fn. језгро од ораха, кокошка. — d, fn. орашчић. — fa, fn. орах (дрво); ораховина. — gerezd, fn. четврт, че-

сањ орахове језгре. — haj, — héj, fn. орахова љуска. — korács, fn. љуска од зеленог ораха. — olaj, fn. орахово уље. — s, mn. és fn. с орасима. од ораха; орахова банита. — szín, fn. орахова боја. — szín, — színű, mn. орахове боје. — törő, fn. клепте за крцање ораха.
 Dírib-darab, fn. парче, криа, ситнарија; mn. парчетаст, раскомадан, ситан. — be darabba, ih, на парчад, у комаде. — el — ol, es. комадати, парчетати. — re darabra, ih. на комаде.
 Dísz, fn. 1.) украс, урес, накит; 2.) сјај, парада; 3.) красота, бујање; 4.) á. é. дика, понос.
 Dísz-ágy, fn. парадна постеља. — áru, fn. галантеријска роба. — árus, fn. трговац галантеријске робе. — csapat, fn. одабрана, парадна чета. — ék, fn. украс.
 Díszeleg, Díszelg, k. сјати, сјати се; парадирати. — ő, mn. сјајан.
 Díszély, fn. сјај, парада. — es, mn. сјајан, упарађен.
 Díszemlék, fn. лични, почасни споменик.
 Díszes, mn. украшен, дивотан; сјајан, парадан; прикладан. — en, ih. сјајно, прикладно. — ít, es. китити, частвовати. — kedés, fn. парадирање. — kedik, k. парадирати, сјати се, блистати се. — ség, fn. сјајност, красота, прикладност.
 Díszfogat, Díshintó, fn. парадна кола.
 Dízít, es. красити, ресити, китити; декорирати. — ő, fn. декоратер.
 Dízíték, Dízítmény, fn. декорација; гарнитура. — rajz, fn. орнаментика.
 Dízítvény, fn. декорација.
 Dísz-jel, fn. почасни знак. — karu, fn. почасни лук, почасна капија. — kard, fn. почасни меч.
 Dízke, mn. és fn. једногодишње јавље. — juh, fn. шиљеже, шиљевница.
 Díz-kiadás, fn. дивот-издање. — keesi, fn. парадна кола. — korona, fn. почасна круна. — köntös, fn. парадни огртач. — kötés, fn. дивот-повез. — lakoma, fn. веселје, слава у почаст. — lel, l. Dízlet. — les, — let, fn. бујање, цветање, бујност. — let, es. чинити да буја, напредује. — lett, mn. бујаи, напредан (воће). — lik, k. бујати, цветати. — menet, fn. парадни пролазак или улазак. — mű, fn. 1.)

дивот-дело; 2.) галантеријска работа. — név, fn. почасно име.

Disznó, fn. 1.) свиња, крме, свинче; tövises —, süll —, морско прасе; eme —, emse —, mag —, magló —, крмача: kap — бравац, крмак, брав, назимац; нераст; (szój.) — n gyarjat keres, дерао би муве, да зна од њих добити кожу; nem őriztünk együtt — kat, нисмо заједно чували свиње; (pl.) makkos — makkal álmodik, ко о чему мисли, о оном и сања; nem — nak való а gyömbér, обуци крмачу у злато, она ће опет у блато; nehéz а — t а mocsártól elszoktatni, што дикла навикла, то невеста не одвече; што се с ким родило, од онога се не одучи; 2.) кец (у картама); 3.) крмача, мрља (у писању); 4.) á. é. крмак, крме (човек); — mn. свињећи, крмећи, свињски; á. é. — meleg, грозна врућина; — nagy ember, грдоба од човека.

Disznó-akol, fn. свињац, котац. — alom, fn. кртог у свињцу; (szój.) а — almot is eladná, дерао би и муве, да зна од њих добити кожу; á. é. прљав кревет. — áros, fn. свињар, трговац од свиња. — bab, fn. боб. — bőr, fn. кожурица, кожура. — burgonya, fn. чичока, мачкурепа. — csorda, fn. крд крдо, свиња. — féreg, fn. мокрица. — fertő, fn. каљуга, локва. — fürkész, fn. самсов. — ganaj, fn. ђубре, торпина од свиња. — gyök, fn. гроница, крајници. — gyomor, fn. свињски бураг; á. é. прождрљив стомак. — hajtó, fn. свињар, свињарче. — hal, fn. морско свинче. — halál, fn. уморетво. — hús, fn. свињетина, крметина, свињеће месо; mn. од свињског меса. — káposzta, — kél, fn. крљ, чепчер. — kenyér, fn. колутка, чичока. — kereskedő, fn. свињар (трговац). — kodás, fn. свињарија. — kodik, k. свињити, правити свињарије; свињски се понашати. — kumprii, fn. чичока, мачкурепа. — láb, fn. свињске ноге, папци. — nyáj, fn. крд. крдо свиња. — nyírő, mn. (szój.). — rénteken, о светом никад, о шкрипову дне. — nyúl, fn. крмећа црна печеница. — ől, fn. котац, свињац. — oldal, fn. свињска ребра. — ölés, fn. убијање, клање свиња. — pásztor, fn. свињар, крдар. — perkelés, — perzse-

lés, fn. пађење свинчета. — pocsolya, fn. каљуга, локва. — répa, fn. мачкурепа, чичока. — rívás, fn. гурикање. — rüfögés, — röhögés, fn. гроктање.

Disznós, mn. свињски, свињећи, крмећи; á. é. умрљан, некрмачен.

Disznóság, fn. свињарија.

Disznó-sajt, fn. шваргла, кулен. — saláta, fn. отровна салата.

Disznósít, cs. свињити, брљати.

Disznósül, l. Süldisznó.

Disznó-sült, fn. свињско печење. — szaka, fn. ангина. — szem, fn. мало, мутно око. — szer, fn. á. é. крмак, крме. — tor, fn. свињска даћа, част при клању свиња. — tök, fn. 1.) рапава бундева; 2.) мошница у свинчета. — tövis, fn. крављак. — ül, ih. свињски, крмећи. — vad, fn. дивље свинче. — vadászat, fn. лов на вешрове.

Disznóz, cs. 1.) прљати, свињити; 2.) називати „свињом“.

Disz-nyomat, fn. дивот штампа, — öltöny, fn. гала-одело. — őr, — őrség, — őrzet, fn. почасна стража. — polgár, fn. почасни грађанин. — ruha, fn. свечано рухо. — ruházat, fn. орнат.

Disztelen, mn. без украса, ненакићен; глотан; á. é. непристојан. — ít, cs. лишити украса, накарадити, наружити; á. é. обешчастити, обеславити. — kedik, k. неуљудно се понашати. — ség, fn. неуљудност, непристојност. — ül, ih. без украса; á. é. непристојно. — ül, k. изгубити украс.

Disz-tér, fn. парадно место, место за параду. — terem, fn. дворана за свечаност. — toll, fn. перјаница. — tor, l. Disztrakoma. — virág, fn. цвет заукрас.

Diván, fn. диван, канабе. [камелија.

Divánkozás, fn. саветовање, већање.

Divánkozik, k. саветовати се, држати диван.

Divat, fn. 1.) вредност; 2.) мода, адет, обичај; — ba jőni, j. Divatossá lenni; 3.) ұзо (у меничком праву).

Divat-áros, fn. помодни трговац. — árosné, fn. помоткиња, модиекиња. — árn, fn. помодна роба. — ezikk, — ezikkely, fn. помодна роба. — hölgy, fn. распусна женска.

Divatlan, mn. неупотребљив, што није Divatlik, l. Divatozik. [у моди.

Divatlap, fn. лист или новине за моду.

- Divatos, mn. што је у моди, у обичају;
— sa lenni, ући у моду, у обичај.
- Divatoz, Divatozik, k. бити у моди, у
јеку, цветати, царовати. — ó, mn. што
је у јеку, у обичају, што царује.
- Divat-öltözet, fn. помодна пошња. — ra,
ih. „a uso“ (у меничком праву). —
ruha, fn. помодно одело. — szellem,
fn. дух моде. — szerű, mn. помодни,
модерни. — szerűsit, cs. модернизирати.
— szín, fn. боја која царује,
помодна боја. — újság, fn. новине за
моду. — vesztett, mn. изишао из мо-
де. — viselet, fn. пошња по моди.
- Dívik, k. владати, царовати, бити у моди.
- Dívó, mn. што је моди; fn. l. Dió.
- Dob, fn. 1.) бубањ, добош; fél —, бу-
бањ, таламба; — ot pergetni v. ver-
ni, добовати, ударати у добош; — ra
ütni, продати на добош; á. é. изнети,
обесити на велико звоно, избрбљати;
(szój.) — bal menni nyulászni, с до-
бошем се зец не лови; olyan a hasa
mint a —, најео се као добош; 2.)
доб (венерична болест).
- Dob, cs. 1.) хитати, бацати, вурати,
хитнути, бацити, вурити, врћи, врг-
нути; tűzbe — ni, бацити у ватру;
(km.) egy bolond akkora követ — a
kútba, hogy tíz okos sem képes ki-
venni, што један луд баца камен у
бунар, десет наметних не могу га из-
вадити; што један луд замрзео, сто
мудрих не могу размрзити; 2.) тамо
амо гурати, турати.
- Dobaj, fn. хука, тутњава.
- Dobál, Dobálgat, cs. вурати, бацати; sár-
gal — ni vkit, бацати се блатом на кога.
- Dobálódik, k. бацати се, вурати се.
- Dobanes, fn. 1.) колац, кочић; 2.) врта
- Dobasz, mn. пун, набијен. [шарана.
- Dobban, k. 1.) дупнути, затутњити, тут-
њити, трести се; — a föld lába alatt,
тутњи земља под ногу му; 2.) задрх-
тати, затрести се, пренерзити се. —
ás, fn. тутањ, тутњава, топот. — t, cs.
ударати ногама, топотати; l. Döbbent.
- Dob-bőr, fn. звонце, бубња опна. — gém,
l. Dobos-gém. — hártya, fn. бубња оп-
на. — kas, fn. бубњи кош. — kór, fn.
добови (болест).
- Dobó, fn. дрвена крушка у лађара.
- Dobog, k. 1.) дупати, ударати, бити, ку-
цати (срце); 2.) тутњити, топотати.
- ó, fn. дрвени мост за дизање. —
tat, cs. чинити да дупа, бије.
- Dobóka, fn. нека тракавица.
- Dobol, cs. és k. добовати. бубати, буб-
њати. — ó, fn. бубњар, добошар, l.
Dobos. — tat, cs. дати добовати.
- Doborog, l. Döbörög.
- Dobos, fn. добошар, бубњар; mn. с добо-
шем, с бубњем; á. é. који има добове
(болест). — galamb, fn. гаџасти голуб.
— gém, fn. букавац, водени бик. —
nagy, fn. главни, региментски добошар.
- Dobosz, fn. кутија. — ka, fn. кутијица.
- Dobószál, fn. уже што лађари бацају.
- Dob-pálcza, fn. маљица од бубња. —
pergés, -- szó, fn. бубањ, добовање.
— pergetés, fn. ударање у добош.
- Dobrocz, fn. шога, врта шуге.
- Dob-üir, Dob-üreg, fn. бубња дупља. — ve-
rés, fn. добовање. — verő, fn. 1.) добо-
шар, бубњар; 2.) маљица. — vessző,
- Dobzik, k. отицати. [fn. маљица.
- Dobzó, mn. што отиче; fn. ринглов, ми-
рабела (шљива).
- Dobzódás, fn. раскошност, теревенчење.
- Dobzódik, k. теревенчити, бити раско-
шан, расипати.
- Dobzódó, mn. раскошит, раскошан; fn.
бекрија, раскошник, распикућа.
- Doh, fn. задах, смрад. — ad, k. усмр-
дети се, почети заударити.
- Dohány, fn. духан, дуван; (szój.) nem
ér egy pipa — t sem, не вреди ни
дуле дувана.
- Dohány-áros, fn. који продаје дуван. —
árulás, fn. продаја дувана. — csutka,
fn. дуваника. — dék, fn. никотин. —
föld, fn. дуваниште. — kaes, — kóré,
fn. шепурина од дувана, дуваника. —
kacsolás, fn. заламање дувана. — ke-
reskedés, fn. трговина с дуваном. —
levél, fn. лист од дувана. — millye,
fn. дувањара. — nyel, fn. дуваника.
- Dohányos, fn. који пуши, дуваница;
који сади дуван; mn. што мирисне на
дуван; дувански, за дуван; — zacsókó,
дуванкеса.
- Dohányoz, cs. напушити (собу). — ik, k.
пушити, дуванити.
- Dohány-szag, fn. мирис од дувана. —
szedés, fn. брање дувана. — szelencze,
— tartó, fn. дувањара, табакера. —
termesztés, fn. сађење дувана. — ter-
mesztő, fn. који сади дуван. — termő,

mn. где роди дубан. — *vágó*, fn. 1.) који реже дубан; 2.) нож за дубан.
Dohányzás, fn. пушење, дувањење.
Dohányzó, mn. és fn. који пуши, дубанџија.
Dohat, fn. 1.) задах; 2.) коломаз. — *os*.
Dohlik, l. *Dohollik*. [mn. укварен.
Dohog, k. мумлати, мрмљати.
Dohollik, k. кварити се; ударати (на плесан), ужећи се (брашно, ваздух).
Dohos, mn. плеснив, укварен, ужежен (брашно, ваздух). — *ít*, cs. чинити да се уквари. — *odik*, k. укварити се, ужећи се, уплеснивити се. — *ság*, fn. уквареност. — *ül*, l. *Dohosodik*.
Dohot, *Dohotol*. l. *Deget*, *Degetel*.
Dóka, fn. канутић, хаљиница.
Doktor, fn. доктор. — *ság*, fn. докторат.
Dolgatlan, stb. l. *Dolgoztalan*. stb.
Dolgoládik, l. *Dolgozgat*.
Dolgos, mn. вредан, радљив, радни, работан; fn. посленик, радни, работник.
Dolgozás, fn. радња, рад.
Dolgozat, fn. радња, посао, работа, рађевина.
Dolgozgat, k. és cs. радити, работати, пословати.
Dolgozik, k. és cs. радити, делати; *paraszámban* —, надничити; *agyon dolgozta magát*, прекинуо се у послу; (pb.) *ki nem* —, *ne is egyék*, ко не ради, нека и не једе; *á. é. viñire* —, смерати на што.
Dolgozó, fn. радни, посленик; mn. који ради, радни; за посао, послени, радни; — *par*, послени, тежати или радни дан, тежатиш; — *szoba*, соба за рад; — *társ*, сарадник; — *asztal*, сто за радњу.
Dolgoztat, cs. дати рада; *nálam szokott* — *ni*, моја је муштерија. — *ó*, fn. муштерија; *elszólta* — *óimat*, одвабио ми муштерије.
Dolmány, fn. долман (кратка мађарска хаљина); (km.) *rongyos* — *ban is van okos ember*, хаљина не чини човека. — *ka*, fn. долманчић. — *os*, mn. у долману.
Dolog, fn. 1.) посао, радња; — *hoz látni*, — *hoz fogni*, — *ba karni*, приоути око посла, латити се посла; *sok a dolga*, има много посла; *ezer a dolgom*, имам сто послова; *nincs semmi dolga*, нема посла; *amyi a dolga*, *hogy nem tudja*, *hol a feje*, има толико посла, да не зна где му је глава; *úr*

dolga, кудук, работа; (szój.) *büdös neki a —*, смрди му посао; *nem szakad meg a — ban*, није се претрпао од посла; — *után édes a nyugalom* (после радње се слатко одмара); *más dolgába ártja magát*, пача се у туђе послове; *nincsen vele semmi dolgom*, немам с њиме никаква посла; *a dolgok ily állása mellett*, кад тако стоје ствари; 2.) ствар, предмет; *mi — ez?* каква је то ствар? *kutya —*, врашка ствар; *az az én dolgom*, то је моја ствар; *csunya —*, гадна ствар; 3.) стање; *jó dolga van*, добро му је, срећан је; *úri dolga van*, живи господски; (szój.) *nincs jó dolgod*, *hogy azt tetted*, ниси паметно урадио; 4.) дорађај, пригода; (szój.) *elmúlt v. megesezt — nak felejtés a vége*, било па и прошло; било и битисало; 5.) *á. é. minőség dolgában*, у погледу каквоће, што се тиче каквоће; *szűken vannak kenyér dolgában*, слабо имају хлеба.
Dologbeli, mn. стваран, реалан. — *ség*, fn. стварност.
Dologértő, fn. стручњак, вештак; mn. стручан, вештачки, стручњачки. — *leg*, ih. стручњачки, вештачки.
Dologgyőző, mn. дорастао за посао; радљив.
Dologi, mn. стваран, реалан. — *lag*, ih. стварно, реално.
Dolog-kerülés, fn. беганье од посла, нерадиност. — *kerülő*, mn. és fn. који бежи од посла, нерадин. — *par*, fn. радни, тежатиш дан, тежатак, тежатиш. — *óra*, fn. час радње. — *szerető*, mn. радљив, работан.
Dolgoztalan, mn. беспослен, бадаван. — *kodik*, k. бадавадисати, седети бадава, беспослен. — *ül*, ih. беспослено.
Dolgoztárs, l. *Dolgozótárs*.
Dolgoztévő, mn. 1.) који ради; 2.) радни, работан; — *par*, радни дан, тежатиш.
Dologvéghezviten, ih. несвршена посла, не свршивши ништа.
Domb, fn. 1.) брежуљак, хум, лединак, чот; 2.) гомла; *szemét —*, ђубре, бунште; (km.) *az ördög a — ra tojik*, ђаво растовара на вељи стог; ко много има, много и добија.
Dombéroz, k. пијанчити, теревенчити, бебукати се. — *ás*, fn. теревенка. — *ó*, mn. és fn. бебукало, калаш.

Dombhát, fn. плех, бйло (од брежуљка).
Dombik, Dombocs, Domboeska, fn. бре-
жуљчић.

Domboldal, fn. страна од брежуљка.

Dombor, fn. непунченост. — ít, es. не-
пунчити, заокруглити. — ító, fn. ли-
марска справа за покивање. — kő,
fn. надгробни камен. — mű, fn. рељеф.

Domb-ornó, l. Dombhát.

Domborodik, k. расти, бујати, пунчити
се; — az erszény, кеса му се пуну;
— a kenyér, расте хлеб.

Domború, mn. непунчен, пунчаест, кон-
вексан, рељеф. — ka, mn, мало непун-
чен. — l, k. издизати се, бити непун-
чен. — mellű, fn. пунчастих груди, пр-
сат. — ság, fn. пунчаестот, непунченост.

Dombos, mn. пун брежуљака, брежу-
љаст. — odik, — ül, k. постајати бре-
жуљаст; l. Domborúl.

Dombozat, fn. брежуљци, бреговитаземља.

Dombtalan, mn. раван, без брежуљака.

Dombtér, Dombtériű, fn. занодина, тераса.

Dombtető, fn. било, врх од брежуљка.

Domieskol, l. Dömöcsköl.

Domika, fn. сурутка.

Domolykó, fn. нека риба.

Domó, fn. окрајка од хлеба.

Domokos, Domonkos, Domos, fn. Доминик.
— i, mn. доминикански; i — rend v.
szerzet, доминикански ред; — i arácsa,

Dones, l. Danes. [доминиканка.

Dong, k. зујати, звучати, брујати.

Donga, fn. дуга; á. é. vékony v. vézna don-
gájű, витих, танких ребара. — esín, —
esínű, fn. урези у дуги, уторе. — fa, fn.
дрво за дуге. — láb, fn. увнута, чо-
тава стопала, чота. — lábű, mn. чотаест.

Dongás, fn. зука, зујање; mn. с дугама.

Dongat, es. ударати, лупати, трести.

Dongavas, fn. справа за дуге.

Dongó, fn. зујача, зујалица. — bogár,
— légy, fn. зундарача.

Dongóméh, fn. бумбар, l. Poszméh.

Donk, l. Domokos.

Dorbéz, fn. пијанац. — ol, k. пијанчити.

Dorgál, es. карати, корити, грдити. —
ás, fn. грдња, карање. —atlan, mn.
непокаран. — gat, es. карати, укора-
вати, попенвати. — ódik, — ódzik,
k. чантрати, гунђати.

Doris, Dorka, fn. Дорина.

Dornik, fn. дивокожњак (биљ.)

Doromb, Doromblya, fn. дромбуља; á. é.

házi —, чантрало, чангризало, чан-
гризалица, вадивек.

Dorombol, Doromboz, k. és es. 1.) сви-
рати у дромбуљу; 2.) чантрати, чан-
гризати; 3.) прести (о мачки).

Dorombos, mn. és fn. с дромбуљом, дром-
буљан.

Dorong, fn. 1.) мотка; 2.) доронга, др-
вуљага, кијак, кијача, удра; — (szój.)
ot vetni vki elibe, чинити препреке.

Dorongáz, es. правити доронге, мотке.

Dorong-fa, fn. дрво за доронге, кијаче.
— fánk, fn. батине, бој, l. Botkalács.
— os, mn. с метком, с кијачом; ки-
јачки; — os fánk, l. Botkalács.

Doroszló, fn. 1.) кресачка (за траву);
2.) кресач.

Doroszol, es. 1.) кресати (траву); 2.) ко-
нати (виноград по други пут); 3.) пле-
Dorottya, fn. Доротеја. [вити.

Dorsgadóc, fn. ослић (риба).

Doruzsol, k. гунђати.

Dósa, Dózsa, fn. Доминик, l. Domokos.

Döbben, k. презати се, трзати се, пла-
шити се. — t, es. плашити.

Döblecz, mn. — ember, fn. згеба.

Döbög, k. лупати, куцати.

Döbön, Döböny, Döbörke, fn. барилце,
буренце.

Döbörgés, fn. грмљавина; тутань, тутява.

Döbörög, k. грмети; тутяти; döbörgő
hang, громак, громовит глас.

Döbös, Döböske, l. Dobos, Doboska.

Döczen, k. штруцнути (о колих). — t,
es. ударити.

Döczög, k. 1.) труцкати се, трести се;
2.) љуљати се; кламкати се.

Döczögös, mn. гредовит, равав, нераван,
Döddő, fn. дедак. [чагловит (пут).

Döddög, k. és es. гунђати.

Dödörög, k. 1.) гунђати; 2.) l. Didereg,

Döf, es. бости, ударати. — dö, — döz,
— öd, — öl, es. бадати, бости. — és,
fn. бодене; убод, удар.

Döföny, fn. напада, j. Kard.

Dög, fn. 1.) стрвина, мрцина, лешина,
леш; (szój.) — e van a dinnyének v.
— eben van a dinnye, има вреже боз-
боле, тма; 2.) црканица; 3.) пошаст,
помор; — ütött a marha közé, уда-
рила куга у марву.

Dög-baj, fn. помор, пошаст. — bőr, fn.
црканица, мрледица. — büz, fn. смрад

Dögenyeg, l. Dögönyeg. [од стрвине.

Dögész, fn. 1.) лешинар, стрвинар (јас-треб); 2.) sírásó v. temető —, стрво-копац (буба).

Dögevény, fn. баровит предео.

Dög-evő, mn. што једе стрвине. — fa, fn. зановет (биљка) — fakadék, fn. кужна мицина. — fakadékos, mn. с кужном мицином. — faló, l. Dögevő. — fő, fn. овнујека глава (у зидарству). — halál, stb. l. Dögvész, stb. — hely, fn. живодерница. — hús, fn. месо од стрвине. — kánya, fn. стрвинар. — keselyű, fn. бродан. — kór, stb. l. Dögvész, stb. — légy, fn. погана муха.

Döglet, cs. кужити. — et, fn. куга. чума, кратељ. — etes, mn. кужан,

Dögleszt, cs. морити (куга).

Döglet, fn. куга, морија, помор.

Döglík, k. скапавати, лисавати, црка-вати; á. é. цржавати, чмавати.

Dögló, fn. црканица, мрцина, пага.

Döglött, mn. пркнут.

Dögmirigy, fn. кужна мицина,

Dögnűző, fn. кождер, живодер, дерач. — hely, fn. живодерница.

Dögöny, fn. 1.) штилет, нож-потајак; 2.) тупањ, l. Mozsártörő.

Dögönyeg, fn. палица са штилетом. — es, mn. са штилетом.

Dögönyhal, fn. сабљарка.

Dögönyöz, cs. тупати (у авану); á. é. макљати, деветати.

Dögös, mn. мрцински, стрвински, стр-винаст; кужан. — ít, cs. окужити, кужити. — ködik, k. куњати, поку-њати. — ödik, k. окужити се.

Dögrovás, fn. роваш за црканице; á. é. — on van, душа му стоји у носу.

Dög-szag, fn. смрад од стрвине. — szer, fn. смрдљива смола. — test, fn. лешина, дртина. — vad, fn. цркнута дивљач.

Dögvar, fn. злпћ, поганац, непоменик, цр-ни пришт. — as, mn. који пати од злића.

Dögvész, fn. куга, чума, морија, кратељ. — es, mn. кужан. — esen, ih. кужно.

Dől. k. 1.) полегати; падати: — az élet, по-леже жито; — a szekér, кола хоће да се изврате; 2.) наклонити се, одупрети се: falnak — t, одупрѐ се о зид; 3.) ли-ти, куњати, сипати; esik az eső, csak úgy —, пада киша, све лије; — belőle a sok szó, куњају речи из њега; 4.) ру-шити се; — a ház, кућа се руши; (szó.) dugába — t a terve, обрши му план.

Döled, k. штрчити, вирити, помаљати се. Döledék, fn. рушевина. — es, mn. трошан. Döledékeny, mn. трошан, пропадљив.

Döledez, k. 1.) рушити се, опадати; 2.) поертати, батргати се. — ett, mn. опао, разровљен, батаљ.

Döleszkedik, k. наслањати се.

Döleszszék, fn. наслоњача.

Döleszt, cs. наклонити, наслањати.

Döllő, fn. ленија (од њива), међа.

Döllög, k. тумбати се, прекретати се.

Dölöng, Dölönesél, Dölöngöz, k. либати се, тумбати се, тетурати, пћи као пијан.

Dölt, mn. положен (писме), l. Dült.

Dölyf, fn. j. Dölyfösség. — öng, k. бити охол.

Dölyfös, mn. охол, горд, обестан, киче-љив. — en, ih. обесно, охоло. — ködik, k. бити охол. — ség, fn. обест, охолост.

Dömböcz, fn. капуља (у анатомији).

Döme, mn. здепаст, дежмекаст, здудан.

Döme, Dömén, Dömjen, tn. Дамјан.

Dömmög, k. мумлати, гунђати.

Dömösköl, cs. 1.) разбјјати, лупати, тупати; 2.) кљукати, набијати; 3.) лупати, лемати, бити.

Dömöczk, tn. Дамаск. — i, mn. димишћиј-ски. — öz, cs. дамасцирати, челичити.

Dömöczköl, l. Dömösköl.

Dömötör, tn. Димитрије.

Döng, k. 1.) тутњити; 2.) зүјати, зучати. — écsel, — icsél, k. зүзукати. — et, cs. ударати, лупати; á. é. тући, ле-мати. öl, cs. набијати (земљу), табати, тапкати. — ölő(fa), fn. набијач, маљ.

Dönt, cs. 1.) рушити, сваљивати, оба-рати, срушити, оборити, стровалити; veszélybe — eni, гурнути у пропаст; 2.) насипати, посипати; 3.) полагати (лозу); 4.) одлучивати, решавати.

Döntő, mn. што одлучује, одсудан, пре-судан; — csata, одсудна битка.

Döntöget, cs. сваљивати, обарати.

Döntvény, fn. одлука, решење, пресуда; едикт.

Dördít, cs. потресати, чинити да се тресе, ори.

Dördül, k. тутњити, затутњити, грмнути, загрмети. — és, — et, fn. тутањ, пра-сак, тресак.

Dőre, mn. луцкаст, дѐран, мореки.

Dőrej, fn. грмљава, тутњава.

Dőrélkedik, k. дедачити се, лудирати се, будалити.

Döreség, fn. деданитво, будалаштина.
 Dörgéese, fn. кркуша (риба).
 Dörgés, fn. грмљава, тутњава; хука, клопарање.
 Dörget, es. és k. клопарати; ударати, лупати, грмети. — ő, fn. és. mn. који грми, клопара; громовник.
 Dörgő, mn. громовни, громки; fn. гро-
 Dörgöze, l. Dörgéese. [мовник.
 Dörgöl, es. 1.) трти, трљати; testet — ni, трти тело; 2.) рибати. — ödés, fn. трвење, трење. — ödik, k. трти се, дати се протрти. — özik, k. трти се.
 Dörít, es. чинити лупкастим, обезумити.
 Dörmög, k. és es. гуњати, грмљати; es. жватати, жвакати.
 Dörösköl, es. разбијати, лупати, туцати; 2.) набијати, пунити, напунити, l. töm.
 Dörög, k. грмети; á. é. зипарати.
 Dörököl, es. набијати (цак).
 Dörömb, fn. дромбуља, бромбуља. — öl, — öz, k. тандркати; клопарати, зипарати.
 Dörren, k. загрмети, затутњити, праснути, грмнути. — et, fn. гром.
 Dörül, k. будалити, обезумити се.
 Dörzs, fn. трвење. — eszköz, fn. средство за трење. — fa, — gyufa, fn. палидрвце. — karika, — mű, fn. бремза. — lap, fn. површина трвења. — orgvoslás, fn. трвење, трење (као лек).
 Dörzsöl, es. 1.) трти; 2.) рибати; 3.) кружити (кукуруз).
 Dörzsölék, fn. струготина.
 Dörzsölékeny, mn. што се може рас-трти, окружити. — ség, fn. кружњивост.
 Dörzsölés, fn. трење, трвење.
 Dörzsölő, fn. 1.) трло (у електричној машини); 2.) ередетво за трвење.
 Döszölődik, k. трти се, крзати се.
 Dövöl, k. és es. гудети.
 Dőzs, fn. раскошник; пијаница. — hely, fn. место за пијанчење. — parok, fn. дани теревенчења, пијанчења, баханалије. — öl, k. пијанчити; расипати. — ölö, l. Dőzs. — pénz, fn. новац за пијанчење. — tanya, l. Dőzs-hely. — társ, fn. друг у пијанчењу. — társaság, fn. друштво пијанаца.
 Drága, mn. 1.) скуп; méreg —, прескуп; — kincs, драгоценост; igen drágába került, много је коштало; 2.) мио, драг; — testvérem! мили брате! мила сестро! (km.) kedves a mi —, што ко милује, оно му је и драго.

Drágábbodik, k. поскупљивати.
 Drágakő, fn. драги камен, алам, адиђар. — áros, fn. који продаје драгоцености или адиђаре, кујунџија. — áru, fn. драгоценост, роба. — metsző, fn. који сече аламе. — müves, fn. кујунџија.
 Drágálatos, Drágálatos, mn. слатки, мили (у пали).
 Drágál, Drágáll, es. находити за скупо.
 Drágán, ih. скупо; — tartják, држе на
 Drágapöfeteg, fn. икрипавац. [цени.
 Drágás, mn. 1.) поскуп; 2.) скуп (који прецењује).
 Drágaság, fn. 1.) скупоћа; 2.) скупоце-ност, драгоценост, адиђар.
 Drágáskodik, k. бити скуп, држати на цени (робу).
 Drágaszer, fn. драгоцености, бижутерија.
 Drágaszer-ész, fn. јувелир. — tűzs, fn. јувелирска радња.
 Drágít, es. поскупљивати, дизати цену.
 Drágodik, l. Drágúl.
 Dragonos, Dragonyos, fn. драгун.
 Drágúl, k. поскупљивати.
 Dratva, fn. дретва (канап),
 Dratvál, es. правити дретве.
 Dráva, fn. Драва.
 Drézda, fn. Дражђани.
 Drinápoly, fn. Дринопоље, Једрене, Одрин.
 Dromedár, fn. дромедар, грбава дева.
 Drót, fn. жица, дрот; mn. дротан, жи-чан, од жице, од дрота; — rosta, ре-шето од дрота. — húr, fn. жица од дрота. — húzás, fn. прављење жица. — húzó, fn. дротар. — nyújtó, fn. справа за провлачење жице.
 Drótos, mn. са жицом; — (tót), fn. дротар.
 Drótoz, es. кршити дротом. — ó, fn.
 Drusza, fn. имењак. [дротар.
 Dsida, fn. копље; dszidát szegezni, на-перити, окомити копље.
 Dsidás, fn. копљаник; улан; mn. с копљем.
 Dsidáz, es. és k. ударати, бојити копљем.
 Dú, fn. плен, грабеж.
 Dúcz, Dúcza, fn. 1.) потпорњак; пречка; 2.) пунушка од хлеба.
 Duczifaros, mn. гузат.
 Dúczol, es. подупирати.
 Dúczos, mn. 1.) набран; 2.) подупрт; 3.) с крајком, с пунушком.
 Duda, fn. свирале, гајде, гадје; (szój.) nem lesz abból —, нема од тог ни-шта; tele van szóval, mint a — széllel, пун је разговора.

Dudafürt, fn. жута багрена.

Dudál, k. és cs. 1.) свирати у гайде, гадљати; (szójt.) majd megtanítom keztyűbe — ni, научићу ја њега памети; а mint — nak, ugy tánczolj. у какво си се коло ухватио, онако и играј; 2.) á. é. њакати, кискати.

Dudás, fn. свирац, гайдаш; (km.) két — egy csárdában nem fér, два хата на једним јасанима не могу бити; mn. с гайдама; гайдашки.

Dudog, k. уњкати, говорити кроз нос; гуиђати.

Dúdol, Dúdolgat, k. és cs. 1.) дудукати; (pb.) mint atyák — nak, fiak úgy tánczolnak, како господар свира, онако млађи игра; 2.) лајати (о куиђаку).

Dudor, fn. кврга. — odik, k. висити, испупчити се; á. é. kedvem — odik, долази ми ђеф. — os, — ú, mn. квргаст.

Dudorász, l. Dúdol.

Dudu, fn. дуду, нека тица.

Dudul, k. запушати (о пупавцу).

Dudva, fn. травуљина, коровина, ломина. — csorbóka fn. зечја трава, крљ, чепчег. — fűtej, fn. нека млечика. — retek, fn. пољска ротква.

Dudvás, mn. пун травуљине. — odik, k. обрасти травуљином, коровином.

Dufál, cs. бубати, деветати.

Duff, fn. буботак.

Duffat, Duffatbor, fn. буђаво вино.

Duffa, mn. дупли.

Dug, cs. 1.) турати, трпати, туткати; забадати, набадати, задевати; а gyűrt az ujába — ni, навући прстећ, 2.) крити, скривати.

Dúg-búg, fn. мумлати, бумбарати.

Duga, fn. дуга; á. é. dugába dőlni, обршити, изјаловити се; dugába dönteni, померити конце, упропастити.

Dugacs, stb. l. Dugasz, stb.

Dugár, l. Dugáros. — kodás, — lás, fn. кријумчарење. — kodik, — ol, k. кријумчарити.

Dugáros, Dugáros, fn. кријумчар. — ság, fn. кријумчарство.

Dugároz, Dugároz, cs. кријумчарити, шверцовати.

Dugaru, fn. кријумчарека роба.

Dugás, fn. запушавање, заптиваче.

Dugasor, fn. пенелуга (биљ.).

Dugasz, 1.) чеп, запушач, заптивач; 2.) скровиште; — ban tartani, држати

у потаји. — cser, — fa, fn. плуто, плут, јагњеда. — húzó, — köröm, fn. извојак, отварач. — ka, fn. мали запушач. — ol, cs. запушавати, зачепљавати. — t, cs. 1.) крити, заклањати; 2.) затварати, етезати.

Dugatlan, mn. незапушен, незатиснут.

Dugattyú, fn. цев од шмрка.

Dugdal, Dugdos, Dugdoz, Duggat, 1.) запушавати; пушити, чичкати, засађивати; 2.) склањати, сакривати.

Dughely, j. Dugasz v. Búvóhely.

Dugó, fn. запушач.

Dugogat, cs. запушавати.

Dugpénz, fn. затајен новац (при куповању за кога другог).

Dugtig, ih. пун вршком, дупком.

Dugú, fn. корице, токе, кутија.

Dugúl, k. бити затворен, запушен. — ás, fn. заптивеност, затвор. — atlan, mn. незатворен, незаптивен.

Dugúlt, mn. затворен, запушен, заптивен. — ság, fn. затвореност.

Dugva, ih. 1.) тајно, кришом; 2.) — teli, пун натучен, пун пунцат.

Dugvány, fn. сађеница, присад, пресадница, младина. — bot, fn. притка,

Duhad, l. Duvad. [тачка, тркља.

Duhaj, fn. рабијатан човек; лупеж.

Dúhajó, fn. пљачкашка лађа, гусарица.

Duhaszt, l. Duvaszt.

Duhog, k. мумлати.

Dukál, k. припадати; пристојати се; kinek mi —, коме што кипира, што Dukmál, l. Tukmál. [је чије.

Dúl, cs. 1.) пустошити; 2.) ровити, рити; 3.) егзеквирати.

Dulakodik, k. 1.) пустошити; 2.) гложити се, кошкати се; трљати се.

Dúl-fúl, fn. беснети, сиктати, дувати.

Dúlás-fúlás, fn. бес, поама, сиктање.

Dúló, mn. који пустоши; fn. горчило, утеривач порезе.

Dúlong, k. 1.) пустошити; разривати; 2.) беснети (ветар); 3.) кавжити се, гложити се.

Dúlság, fn. пустошење, пустош.

Dúmadár, fn. грабљивица, грабљива, тица.

Dúméh, fn. трут.

Dummog, k. мумлати, l. Dümmög.

Duna, fn. Дунав. — i, mn. дунавски. — mellék, fn. подунавље. — melléki, mn. подунавски, из подунавља.

Dunáninneni, mn. с ове стране Дунава.

Dunántúli, mn. с оне стране Дунава.
 Dunda, mn. дебео, дундаст.
 Dundi, mn. 1.) дебео; 2.) глун, туноглав.
 Dunna, fn. 1.) дуња; 2.) северна гуска.
 — léj, fn. павдака. — lúd, fn. север.
 Dunnás, mn. с дуњом. [на гуска.
 Dumnog, Dumyog, k. уњкати, говорити
 кроз нос.
 Dupla, mn. дупли; двострук, l. Kettős.
 Dupláz, es. удвостручавати, l. Kettőz.
 Durákol, k. пијанчити.
 Durál, k. neki — ni magát, укористити
 се, ујогунити се.
 Duránczi, mn. és fn. — baraczk. — szil-
 va, глођва (бресква или шљива што
 се не цепа), дуранџија.
 Durbanes, fn. балавац (риба).
 Dureza, fn. пркос, јогунство.
 Durezálkodik, l. Durezáskodik.
 Durezás, mn. дурновит, осоран, упоран,
 дурљив. — kodik, k. јогунити се,
 пркосити; дурити се, бурити се. —
 ság, fn. упорност, пркос, дурљивост.
 Durda, fn. деверика (риба); mn. дебео,
 трбушат.
 Durran, k. праснути, пући. — ás, fn.
 пуцањ, прасак, праска, цик (од пуш-
 ке). — ó, mn. што праска; — ó lég,
 праскави гас. — t, es. чинити да
 праска; бичкарати (бичем).
 Durrég, j. Durranó lég.
 Durrog, k. праскати, пуцати. — at, —
 tat, es. чинити да праска, пуца.
 Durung, l. Dorong.
 Durva, mn. 1.) груб; сиров; a só dur-
 vára van törve, со је истучена на
 крупно; — posztó, грубо платно; —
 kéz, незграпна рука; 2.) á. é. суров,
 неотесан, осоран; — ember, простак,
 гејак, грубијан; — tréfa, крупна, не-
 слана шала.
 Durvad, Durvál, k. бивати груб, суров.
 Durválnodik, k. грубо, сурово се пона-
 шати, бити грубијан.
 Durván, ih. грубо; неотесано, грубијан.
 Durvány, fn. сировина, рудимент. [ски.
 Durvás, mn. насиров; нагруб.
 Durvaság, fn. грубост; á. é. суровост,
 грубијанство.
 Durváskodik, l. Durválnodik.
 Durvít, es. чинити грубим, суровим.
 Durvúl, k. постајати груб, суров.
 Durza, Durzadt, l. Durva.
 Durzad, Durzaszt, l. Duzzad, Duzzaszt.

Dús, mn. пребогат; бујан, преобилан.
 Dúsabbít, es. 1.) богатити; 2.) прека-
 љивати (руде).
 Dúsabbodik, k. 1.) богатити се; 2.)
 прекаљивати се (руде).
 Dúsérez, fn. прекаљена, пречнићена руда.
 Dúsgazdag, mn. пребогат, бакоња.
 Dúsit, es. 1.) богатити; 2.) калити (ру-
 де); — ott érez, прекаљена руда.
 Dúska, Dúska, fn. 1.) теревенка, гозба,
 пијанка; 2.) аддумаш, халвалук (за
 сретна долазка), добродошлица.
 Duskál, k. 1.) напијати, наздрављати;
 2.) пијанчити; 3.) пливати у добру,
 изобилловати; 4.) барлијати по јелу.
 Duskálnodik, k. 1.) пијанчити, теревен-
 чити; 2.) изобилловати.
 Duskás, fn. 1.) наздрављач; 2.) бујност,
 бујаност. — kodik, l. Duskálnodik.
 Dúsdik, Dúsúl, k. 1.) богатити се, обо-
 гатити се; 2.) оплеменили се, прека-
 Dússzép, mn. прелеп. [лити се (руда).
 Dúszkál, k. барлијати по јелу.
 Dutka, l. Babuk.
 Dúvad, fn. грабљива животиња.
 Duvad, k. љуштити се, одљуснути се,
 пробити се (орах из зелене љуске).
 Duvaszt, es. љуштити (зелен орах).
 Dúvágy, fn. лакомост, грабљивост.
 Duvatlan, mn. незајазан, незаентив, не-
 сит. — kodik, k. бити несит, незајазан.
 Dúz, fn. кврга, чвор; пунчаост.
 Dúz, es. прћити (нос); — za az orrát,
 дурити се, пући се.
 Duzma, fn. 1.) пена; 2.) напиреост, на-
 дам; á. é. надутоост, напетост; mn.
 подбуо, поднапирен; á. é. надут; дур-
 љив, усован.
 Duzmad, Duzmadoz, k. дурити се, јо-
 гунити се.
 Duzmadt, mn. подбухнуо, подбуо, подна-
 пирен; á. é. надурен; јогунаст. —
 ság, fn. подбулоост, поднапиреност; á.
 é. надуреност.
 Duzmálnodik, k. гуиђати.
 Duzmaság, fn. поднапиреност, подбу-
 лост; á. é. напетост, надуреност.
 Duzmaszkodik, l. Duzzaszkodik.
 Duzmaszt, l. Duzzaszt.
 Duzmog, k. 1.) дурити се; 2.) сиктати
 (од беса).
 Duzmonyas, mn. јогунаст, дурновит.
 Dúzos, mn. чворнат, чворновит; пунчаост.
 Duztig, ih. пуно вршком, до претека.

Duzzad, k. 1.) надимати се, отицати, бујати, задригнути; 2.) дурити се.
 Duzzados, mn. бомбастичан. — ság, fn. бомбастичност.
 Duzzadoz, k. отицати, l. Duzzaszkodik.
 Duzzadt, mn. подбуо, задригао; á. é. напет, надувен.
 Duzzam, fn. отеченост, надутост.
 Duzzan, k. отећи, набубрити; á. é. jó kedve — t, дошао му ђеф.
 Duzzaszkodik, k. дурити се, сићити се.
 Duzzaszt, cs. напирити, надимати, надутити; á. é. orrát — ja, прћи нос.
 Duzzog, k. 1.) бацати клобуке, мехурове (вода); 2.) дучити се, бурити се, дурити се; гунђати. — ó, fn. гунђало.
 Dübörög, k. грметити; dübörgő hang, громак, громотан глас.
 Düdörödik l. Dudorodik.
 Düh, fn. бес, бесноћа, беснило, помага; — be jönni, повилети, разјарити се, помамити се, смушити се, згранути се, разгоропадити се; — be hozni, разгоропадити, разјарити.
 Düheszt, l. Dühít.
 Dühféreg, fn. злић, поганац, пришт на прету.
 Dühfű, fn. трава од беснила, крика.
 Dühít, cs. разјаривати.
 Dühkór, fn. беснило, лудило, бесноћа.
 Dühödés, fn. беснило.
 Dühödik, k. 1.) беснети, опакивати, горопадити се; 2.) упаљивати се, парити се (о животињ.).
 Dühödt, mn. бесан, горопадан.
 Dühöncz, j. Dühös.

Dühöng, k. беснети, горопадити се. — és, fn. бес, помага. — ő, mn. бесан, помаман.
 Dühös, mn. бесан, помаман, смушен; fn. згранов човек, горопадник, горопадница. — ít, cs. разјаривати. — ködik, k. беснети, горопадити се. — ődik, k. повилети, помамити се, згранути се. — ság, fn. бесноћа, беснило, помага. — séges, mn. бесан. — ül, l. Dühösödik.
 Dühöszt, l. Dühít, Dühösít.
 Dühü, Dühübogár, fn. шпанска буџа.
 Dühül, Dühült, l. Dühödik, Dühödt.
 Dül, stb. l. Döl, stb.
 Dülékeny, mn. тропан (зграда).
 Dülény, fn. ромбус, изјерени квадрат. — alakú, — ded, mn. ромбоидичан. — ded, fn. ромбонд.
 Düleszkedik, k. наслањати се, одупирати се, наваљивати се.
 Düleszszék, fn. наслоњача, j. Karosszék.
 Dülész, cs. 1.) наслонити, наслањати; 2.) свалити, стровалити; 3.) промаљати, пружити; á. é. rám — ette szemét, разрогачио, избечио очи у мене.
 Dülőfélben, ih. у распадању; — lévő épület, трошна зграда.
 Dülőút, fn. ленија (међу њивама).
 Dült, mn. оборен, порушен; поваљан; полегнут (жито); положен, кос (писање); — betű, курзивно, положено писмо.
 Dünög, Dünnyög, k. és cs. уњкати, говорити кроз нос; гунђати. — ő, mn. уњкав.
 Dürög, k. парити се, дружити се (веће)
 Dzsida, fn. цџа, l. Dsida. [тџе.

Е, Ё.

Е- 1.) ли (у питању); igaz-e? је-ли истина? еда-ли је истина? 2.) mn. овај, ова, ово.

Eb, fn. пас, псето, кер, кера, вашка; lázi —, покућар; (szój.) — higye, нех верује ко хоће; azt sem mondta, — vagy kutya, збоде на оде; не рече ни беле; köti az — et a karóhoz, обећава све и сва; — estül macskástul, са свим пртљагом; — adta, сто му мука! Egyik — a másik kutya, пас псу брат; какав један, онаки и други;

пас бео а црн, пас обоје; mindegy —, све један враг; ebre bízni a hájat, на курјаку стадо (на врапце проју) оставити; eb ura fakó, где врага! где како би да заповеда! — a szabó gyűszű nélkül, — a német kutya nélkül, без алата нема заната; (pb.) men-nél többet ugat az —, annál kevesebbet árt, који пас много лаје, не уједа; — a kutyaival hamar összebarátkozik, шуга шугу нађе; обрадовала се рђа гвожђу; leforrázott — az esőtől is fél

жежеп кашу хлади; кога еу змије клале, и гуштера се боји; а ki — bel fekszik, bolhásan kel fel, ko са пенма леже, пун буха уетане; tégy jót — bel, rád mordúl v. vess kenyéret — nek, megharap érte, одрани врану, на ће ти очи ископати; ја неето из бунара вадим, а оно ме уједа; а mely — et el akarnak veszteni, dühös nevét költik, које неето хоће да убију, повичу: бесно је; az — nek ha aranya volna is, hájat váltana rajta, није за козу сено; nehezen alkuszik meg két — egy esonton, два ата на једним јаселима не могу бити; az — et is megbeesülik uráért, у богата Влаха и говеда еу наметна; ki más — ét tartja, csak a kötél marad nála, туђу пецу добро чини, а залуду; ко туђег пса нахрани, хвале не прима.

Ebadta, mn. псећи, вражји.

Ebadtáz, k. неовати, грдити.

Ebaga, fn. сједац, саједац.

Ebbeli, Ebbéli, mn. што се тога тиче, дотичин.

Ebsceresznye, fn. дивља трешња, смрд-Ebsillag fn. сирпце. [љиковина.

Ebsont, fn. псећа коет; (szój.) — beforr, на пцу рана, на пцу и заразела.

Ebdüh, fn. бесноћа.

Ebéd, fn. ужина, обед, ручак; reg —, доручак; dél —, ручак; est —, вечера; — előtt, után, пре, после ручка.

Ebédél, k. és cs. ручати, ужинати.

Ebédetlen, mn. без ручка.

Ebéd-fia, fn. мали ручак. — ke, fn. кратак ручак. — kor, ih. о ручку. — les, fn. ручање. — lesi, — leső fn. чанколиз, готован, погузијаш, мукташ. — lő(szoba,) fn. ручаоница. — őtt, l. Ebédkor. — társ, fn. етолни друг.

Ebelkedik, k. терати се; а. е. непристојно се владати.

Ébenfa, fn. ебеново дрво.

Éber, mn. будан; а. е. бадар, опрезан; — álom, зечји (лак) сап. — lét, fn. бдење. — ség, fn. будноћа; опрезност,

Ébert, fn. Албрехт. [бадрост.

Ebes, mn. пун вашака; за ванке, за псе; који држи псе.

Ebész, fn. који чува или храни псе. — kédik, k. чувати псе, чуварити.

Ebfa, fn. смрдљиво дрво, гореки копитак.

Ebfaj, Ebfajta, fn. пасја трага.

Ebfej, fn. пеоглав; пасјача.

Ebféle, mn. пасји, псећи, керећи.

Ebfészek, fn. бухара.

Ebfog, fn. очњак; а. е. nagy —, угуреуз.

Ebháj, fn. псеће сало; (szój.) — jal kén-ték az alfelét, пун је бува, лукав је.

Ebhal, fn. пуноглавац(неразвијена жаба).

Ebharapás, fn. ујед од пса.

Ebház, fn. штенара.

Ebhendí, fn. хунцут, хуља; mn. угуреу-ски, хунцутеки.

Ebhő, Ebhőnapok, fn. каникуле, кресови.

Ebi, mn. пасји, псећи; — hal, l. Ebhal.

Ebijesztő, mn. — réntek, петак по Уекреу.

Ebír, fn. псећа трава.

Ebkenyér, fn. трушница.

Ebkérdi, fn. (у шали) кога не питају; — nek kutya a felelete, ко те пита, брије ли се владика.

Ebkölyök, fn. штене, штенац.

Ebkuczkó, fn. штенара.

Ebláb, fn. пасја нога; а. е. — on járni, а) пешачити; б) бити пун бува, зло емерати. — ol, k. одиуњати се.

Eblégy, fn. керећа мува.

Ebmarás, fn. ујед од пса; (szój.) — ra kutyaszőr, који ме псе уједао, својом dla-

Ebnem, fn. псећа трага. [ком лечно.

Eböl, fn. штенара.

Eboreza, fn. псеће лице; а. е. безобразник.

Ébred, k. будити се, пробудити се; eszméletre — ni, овестити се. — ez, k. будити се.

Ébredt, mn. будан, бадар. — en, ih. бадро, опрезно. — ség, fn. опрезност.

Ébreget, cs. будити; обадравати.

Ébrékeny, mn. бадар, будан, чно. — ség, fn. чнлост.

Ébren, ih. будно, не спавајући; — tölteni az éjet, пробдити ноћ; а. е. опре-

Ébreng, k. будити се. [зно, пажљиво.

Ébrenlét, Ébrenség, fn. будноћа.

Ébrent, Ébrente, Ébrenten, l. Ébren.

Ébrény, fn. заметак, зачедак, ембрион.

Ébres, mn. будан. — ség, fn. будноћа.

Ébreszt, cs. будити, пробудити; а. е. подетицати, обадравати. — get, cs. обадравати, храбрити.

Ébresztő, mn. што буди; fn. будионик, ревељ; — t dobolni, ударати, свирати будницу.

Ebrúd, fn. (szój.) — on kiverni, избацити,

Ébrül, l. Ébred. [истерати.

Ebség, fn. псећи род, панчадија.

Ebsi, mn. псећи, пасји.
 Ebszóló, fn. кереће грожђе.
 Ebször, fn. псећа длака.
 Ebtartó, fn. стражњи трап кола.
 Ebtej, fn. млечика; — en hízní, бити
 Ebtövis, fn. дивља ружа. [подмукло.
 Ebugatás, fn. лавек паса; (pb.) — nem
 hallik mennyországba, слуша бог пас-
 јер лајања!
 Ebül, ih. керећи, псећи; á. é. — jární,
 збо. врашки проћи; — lenni, доте-
 рати до паса; (km.) — gyúlt szerze-
 déknek — keМ elveszni v. — jött, —
 ment, како дошло, тако прошло; не-
 праведно стечено није благословено.
 Ebvadászat, fn. лов са псима.
 Ebvész, fn. отровни орах.
 Ebvirág, fn. мразова естрица.
 — Eesel, es. 1.) гребенати; 2.) четкати главу.
 Eceletlen, es. 1.) негребенан; 2.) нечеш-
 љан; 3.) á. é. — irály, прост слог псења.
 — Ecelő, fn. 1.) гребене; 2.) коса (ћур-
 чијека справа).
 Eeset, fn. 1.) кичица; 2.) четка за главу.
 Eesetel, es. 1.) превлачити, мазати; 2.)
 гребенати; 3.) живо сликати, опшп-
 Eesetpázsít, fn. лисичји реп (биљ). [вати.
 Eezet, fn. оцат, сирће; (szój.) olyan, mint
 a ki — et ivott, нешто је кисео.
 Eezet-ágy, fn. киселица, стеља. — áros,
 fn. сирћетар.
 Eezetes, mn. 1.) оцтен, кисео као сирће;
 2.) за сирће, оцтен; — hordó, буре за
 сирће или од сирћета; — üveg, стакло
 за сирће. — edik, k. цикнути, почети
 кисити. — ít, cs. сирћетити, киселити.
 ség, fn. киселина, киселост. — ül, l.
 Eczetez, cs. сирћетити. [Eczetesedik.
 Eczet-fa, fn. сирћетово, кисело дрво. —
 nemű, mn. оцтен. — sav, fn. оцтена ки-
 селина. — szömröze, fn. камшовина.
 Eczke-ficzke, mn. углађен, кицошки; fn.
 кицошан, кицош.
 Eclatáns, mn. еклатантан, што упада у
 Éd, fn. сладост, нектар. [очн.
 Eddegél, cs. és k. полако јести.
 Eddig, ih. 1.) догде; 2.) до јако, до сад;
 (szój.) — van, то је све. — elé, ih. до
 сале, до јако. — i, mn. дојакошњи,
 Ede, fn. Едвард. [досадашњи.
 Édeleg, k. (val, vel) ашиковати, драговати.
 Édelgés, fn. ашиковање, драговање.
 Édelkedik, k. 1.) alattomban —, ићи
 кому о глави; 2.) l. Édeleg.

Édely, j. Pilis, 2.).
 Éden, fn. рај. — i, mn. рајекн.
 Edény, fn. суд, сасуд; éjjeli —, ноћни
 суд; vér — ек, крвни сасуди.
 Édeny, fn. бериллум (мн.).
 Edény-áros, fn. лончар. — es, mn. és fn.
 са судовима; за судове, за лонце;
 лончар. — fül, fn. ушка. — ke, fn.
 лончић, црепнћ. — kereskedés, fn. лон-
 чарница, лончарство. — polez, fn. по-
 лица за судове.
 Édes, mn. 1.) сладак; 2.) мно, драг; —
 lelsem, душо моја; — hazánk, драга
 нам отаџбина; 3.) рођени; — anya,
 — atya, (рођена) мати, отац; — test-
 vérek, рођена браћа или сестре.
 Édesd, Édesded, mn. љубак, мно, милн.
 — en, ih. љупко, мило.
 Édesedik, k. постајати сладак, сладнути;
 á. é. (hoz, hez) умилити се, постати
 мно; (ba, be) заљубити се.
 Édesell, cs. находити за преслатко.
 Édesen, ih. слатко; мило, драго.
 Édeses, mn. што слади, сладуњав.
 Édes-fa, fn. слатко дрво, госпино биље.
 — get, cs. сладити кому што; мамити,
 вабити. — gető, mn. примамљив. —
 gyökér, fn. слатко дрво. — higanu, fn.
 каломел. — ít, cs. сладити, заслађива-
 ти; á. é. примамљивати. — ke, mn. сла-
 дуњав. — kedik, l. Édeleg. — mind-
 nyájan, ih. свиколики. — örömet, ih.
 од срца радо. — ség, fn. сласт. —
 száj, — szájú, fn. és mn. који воли по-
 сластице. — telelő, fn. нека јабука
 зимњача. — ül, k. осладити се, осла-
 ђивати се.
 Éd-falat, fn. слаткиш. — ital, fn. шербет.
 — kenyér, fn. марципан.
 Edu, Eduárd, fn. Едвард.
 Edz, cs. челичити, калити; habosra —
 eni a vasat, дамасцирати; á. é. a mun-
 ka — i a testet, рад крепи тело. —
 és, fn. челичење. — et, fn. отврдлост.
 — etes, — ett, mn. отврдуго, очеличен.
 — ödik, k. чврнути, челичити се.
 Efféle, mn. такав, такн.
 Effelől, ih. о овом; с ове стране, отуд.
 Ég, fn. 1.) небо; egek, небеса; szabad
 — alatt, под ведрим небом; csillagos
 —, звездано небо; (szój.) mint ha —
 ből esett volna, као да је из неба пао;
 — és föld a különbség, разлика као
 небо и земља; e miatt az — feneke

nem dől, за то неће свет пропасти; — re követ ne dobj, mert fejedre fordúl, ко на небо пљује, на образ му пада; derült v. tiszta —, ведро небо; száraz —ból menykő, гром из ведре неба; 2.) á. é. az — haragja, божји гнев; az — re kérni, богом преклињати; — re földre esküdni, кleti се небом и земљом; — be v. —re kiáltó, што вашије на небо; egekig magasztal, дпзати у небо, ковати у звезде.

Ég, k. горети; lánggal —, букти; pislogva. lappangva, — тиња; á. é. — kezében a munka, брзо ради; — alatta a föld, жури му се; — a talpam, бриде ми табани; — az areza, зажарио се у лицу; — ek őt látni, горим од жеље да га видим.

Égabrosz, fn. небеска карта. — könyv, fn. небески атлас.

Égal, Égalj, fn. 1.) поднебје, клима; 2.) хоризонт. — i, — szerű, mn. климатичан. — ül, k. аклиматизирати се.

Égbolt, Égboltozat, fn. небесни свод.

Egcsattanás, fn. гром.

Égdegél, k. горукати.

Égdörgés, fn. праска грома.

Égékeny, mn. упаљив, горив. — ség, fn.

Egély, stb. j. Vallás, stb. [упаљивост.

Égény, fn. етер. — gyök, fn. етил.

Eger, Éger, l. Egerfa.

Eger, fn. Јерпа.

Egér, fn. 1.) миш; (pb.) — sem fut mindig egy lyukba, ни миш не бежи увек у једну рупу. 2.) нека коњска болест; 3.) á. é. megindúlt az egere, рашћеретао се.

Egér-árpa, fn. стокласа. — ese, fn.

Egererdő, l. Egeres, fn. [мишић.

Egeres, fn. јовова шума, јошник; mn. пун јове, јохе.

Egeresedik, k. добити коњску болест.

Egerész, fn. који лови мишеве, мишар; k. ловити мишеве. — get, es. ловити мише. — kánya, fn. мишар. — ő, mn. који лови мише; — ő kánya, мишар.

Egérgető, fn. мишомор, арсеник.

Egerez, es. дрпати.

Egerfa, Égerfa, fn. јова, јоха, јелша; mn. од јове, јовов.

Egér-fakó, mn. кулатаст. — fark, fn. 1.) мишији реп; 2.) папрац. — fi, fn. мишић. — fogó, fn. мишоловка. — fül, fn. 1.) мишије ухо; 2.) мишији трн.

Egerjes, Égerjes, fn. јовљак, јошник.

Egér-kavics, fn. мишомор. — ke, fn. мишић. — kelepce, fn. мишоловка. — kö, fn. епчан, арсеник, мишомор. — lyuk, fn. мишија рупа, надо. — pinty, fn. чиз, чизак. — ragta, mn. од мишева изгледан. — szín, fn. мишија боја. — szín, — színű, — szürke, mn. кулатаст, вугаст. — szőrű, mn. és fn. кулатаст, кулан, мишкулан (коњ), кулаша (кобила). — tövis, fn. мишији трн, коштрика.

Égés, fn. горење, пожар. — felt, fn. ожеготина, опекотина. — hely, fn. гаршите, огарина; опекотина. — hólyag, fn. мехурићи, јаштерице. — jel, fn. жиг од опека. — seb, fn. опекотина, ожеготина.

Egész, mn. сав, вас, цео, читав; неначет; — ben árulni v. eladni, продавати у целини, у велико; — ben véve, у главном; á. é. — víz vagyok, скроз сам мокар; — testvérek, рођена браћа, сестре.

Egészedik, k. попуњавати се.

Egészel, es. интегрирати.

Egészen ih. са свим, потпуно, потпунице, посве, аметимнице; чак, све, баш; — odáig mentem, баш донде сам ишао; — máig, све до данас.

Egészít, es. потпуњати, потпуњавати.

Egészlen, l. Egészen. — es, — i, mn. тоталан, потпун.

Egészlet, fn. тоталност.

Egészség, fn. потпуност, читаост; á. é. здравље, (szój.) jó — ben van v. jó — nek örvend, здрав је; — ére v. kedves — ére, на здравље! — ére váljék, нек вам је на здравље! — gel, isz. у здрављу! (km.) legnagyobb kincs az —, здравље је највеће благо.

Egészséges, mn. здрав, читав, држећ; — mint a makk, здрав као тресак или као кремен; — mint a hal, фришак и здрав као риба. — en, ih. здраво, у здрављу. — edik, k. оздравити, здравити.

Egészségi, mn. здравствен; — ügyek, здравствене, санитарне ствари.

Egészségtelen, mn. нездрав, болестив. — kedik, k. куњати. — ség, fn. нездравост. — ül, k. бололевати, оболети.

Egészségügy, fn. здравственост. — i, mn. што се тиче здравствености.

Egésztelkes, fn. сесијаш.

Egészül, k. потпуниати се, потпуњавати се, допуњавати се.

Egészvásár, Egészvét, Egészvétél, fn. ђутирица, кунување ђутуре.

Éget, es. палити, жећи, сажизати; szalmát —, ложити сламу; téglát —, пећи цигље; pálinkát —, пећи ракију; a nap —, сунце жеже; a paprika — i a nyelvet, паприка пали; (pb.) a mi nem — i nyelved, ne fújjad, где ког не сврби, нек се не чеше.

Égetés, fn. паљење. — jel, fn. опекотина.

Égetetlen, mn. непечен; нежежен.

Égethető, mn. сагорив, паљив.

Égettbor, fn. ракија.

Egetverő, mn. — különbség, разлика као небо и земља.

Ég-golyó, Ég-gömb, fn. небеска кугла. — göncz, fn. небески пол. — hajlat, mn. клима, поднебље. — hajlati, mn.

Éghető, mn. горив. [климатичан.

Égheterlen, mn. несагорив.

Égi, mn. небески, небесни; — háború, грмљавина; — jel, небесни знак; — madár, тица у ваздуху; (szój.) úgy él, mint az — madár, живи као тица на грани; — ек, небесници, вишњи.

Égív, fn. небесни свод; дуга.

Églel, es. заједати, дирати. — ődik, k. јести се, гристи се.

Égnézőhal, fn. нека морска рибица.

Égő, mn. што гори; за горење.

Ég-öv, Ég-övezet, fn. небески појас, зона, клима. — i, mn. климатичан. — rajz, fn. опис неба, уранографија.

Egres, fn. 1.) огроз; 2.) греш; 3.) јовљак, јошник. — es, mn. од огроза, с грешом.

Egri, fn. Јегарац; mn. јегарски; — bor, јегарско вино; — nevet nyerni v. felkötni, изићи на глас.

Ég-sark, fn. небески пол. — szak, fn. страна света. — szakadás, fn. провала облака. — szín, fn. небеска боја. — szín, — színű, mn. плава као небо. — táj, — tájék, fn. страна неба. — tan, fn. звездарство. — teke, fn. земаљска кугла, глобус. — tengely, fn. небеска осовина. — tudomány, fn. звездарство. — tünemény, fn. небесни појав. — út, fn. „кумовска слама“ (млечни пут).

Égvény, fn. алкали. — dék, fn. алкалоид. — es, mn. алкаличан. — it, es. алкализирати. — ke, fn. алкалоид.

Ég-villanás, fn. сијавица, светлица. —

vizsgálás, fn. астрономија. — vizsgáló, fn. астроном, звездар. — zengés, fn. громови. — zörrenet, fn. праска громава.

Egy, mn. 1.) један; — től — ig, свиколници, сви до једног, сви ланетом; (szój.) — szó mint száz, једном речи; — et mondok, kettő lesz belőle, да ти кажем нешто важно; — mindnyájáért és mindnyája — ért, један за све а сви за једног; 2.) исти; — véleményen vagyok veled, истог сам мишљења ког и ти; — et ért velünk, слаже се, подудара се с нама; nekem mind —, мени је све једно; — úttal, уједно, једним путем; — folytában, непрекидно, цилом; 3.) неки; volt egy király, био неки краљ; — et mást, што-шта.

Egyakarát, fn. једнодушност. — tal, ih. једнодушно, сложно. — ú, mn. једнодушан. — úlag, ih. једнодушно.

Egyalakú, mn. једнолик. — lag, ih. једнолико. — ság, fn. једноликост.

Egyáltalában, Egyáltalán, ih. уопште.

Egyaránt, ih. подједнако.

Egyarány, fn. одношај, пропорција; egyenes —, прави одношај; visszás —, обратни одношај. — lag, ih. подједнако, складно. — os, mn. саразмеран, складан. — osság, ih. складност. — talan, mn. нескладан. — talanság, fn. нескладност. — ú, mn. складан. — úlag, ih. складно. — ság, fn. складност.

Egyáltalában, ih. уопште.

Egybe, ih. 1.) уједно, скупа; 2.) одмах.

Egybead, es. 1.) збројити, сабрати, адирати; 2.) венчати.

Egybeáll, k. удружити се.

Egybecsű, mn. једнаке вредности.

Egybefoglal, es. обухватити, скупити.

Egybefűz, es. спојити.

Egybegyűjt, es. скупљати, скупити.

Egybehí, es. сазвати, сазивати.

Egybekel, k. узети се, оженити се или удати се. — és, fn. женидба, удадба.

Egybeköt, es. свезати, свезивати.

Egyben, ih. одмах, тако.

Egzbeolvad, k. стопити се.

Egybeolvaszt, es. стопити.

Egyberagad, k. спајати се, кохерирати. — ás, fn. кохезија.

Egyberó, es. сконтрирати.

Egybevág, k. подударати се; конгруирати. — ás, fn. стицај, стицање; a körülmények — ása, стицај прилика.

Egybeverődik, k. збити се у гомилу.
 Egybevet, es. 1.) упоредити, поредити; комбиновати; 2.) есконтрирати; — ő könyv, есконтро-књига.
 Egybevon, es. скунити; уредити (раз-
 Egyesülküik, fn. конитари. [домак).
 Egyded, mn. једнолик. — en, ih. једно-
 лико. — ség, fn. једноликост.
 Egyéb, mn. други, ини; nines — vagyona,
 нема другог имања. — aránt, l. Egyéb-
 iránt. — féle, mn. дружичји. — ha,
 ih. ако пак не. — i, mn. пређашњи;
 ини. — iránt, ih. у осталом, иначе. —
 ként, — kép, — képen, ih. иначе,
 дружке. — kor, ih. други пут, другдан,
 иначе. — innen, — innét, ih. с друге
 стране, од другде. — itt, ih. другде.
 — üvé, ih. другома, друкуд, друкуда.
 Egyebugya, mn. неуређен; неформаст;
 незграпан; лош; невешт, употан.
 Egyed, mn. сам; fn. јединка, индиви-
 дуум. — áros, — árus, fn. монопо-
 листа. — ít, es. монополивати. — árul-
 lás, — árú, — árosság, fn. монопол.
 — es, mn. једнострук. — esít, es. ин-
 дивидуализовати. — i, mn. индиви-
 дуалан. — ileg, fn. индивидуално. —
 iség, fn. индивидуалност. — ít, es.
 индивидуализовати, l. Egyénít. — or-
 száglás, fn. самодрштво. — országló,
 fn. самодржац. — rajz, fn. моногра-
 фија. — úr, fn. монарх. — uralom, —
 úrság, fn. монархија.
 Egyedül, ih. само, цигло, једино; egyes
 — v. egymaga, сам самцит, самохран.
 — es, — i, mn. једини, цигли. — ség,
 fn. самохраност. — pralkodó, fn. са-
 модржац. — valóság, fn. самоћовање,
 самоћа.
 Egy-egy, mn. 1.) по један; — egy forint
 párja, пар по форинту; 2.) сваки.
 Egyel, es. деветати, макљати.
 Egyeledik, k. мешати се, улетати се.
 Egyeleg, l. Egyveleg.
 Egyeles, mn. измешан, мешовит.
 Egyeletlen, mn. неизмешан.
 Egyelit, es. мешати, смешати.
 Egyelmű, mn. једнодушан. — leg, ih. јед-
 нодушно. — ség, fn. једнодушност.
 Egyelőbe, Egyelőször, ih. први пут.
 Egyelőre, ih. унапред, за сад.
 Egyéli, mn. с једном сеченицом.
 Egyen, fn. равнина.
 Egyén, fn. јединка, индивидуум.

Egyenel, es. равнити, поравњивати; из-
 једначити, изједначивати.
 Egyenérték, fn. еквивалент. — ü, mn.
 једнаке вредности.
 Egyenes, mn. 1.) прав; — vonal, права
 линија; — arány, прав одномај; á. é.
 — ágban v. ágon leszármazni, произ-
 лазити од директне лозе; — adó, ди-
 ректан порез, (km.) legjobb az — út,
 најбољи је прав пут; 2.) усправљен;
 — járás, усправљен ход; 3.) раван;
 4.) — lelki v. szívű, простодушан,
 истинит; 5.) изречан, изреком наређен.
 Egyénes, stb. l. Egyéni, stb.
 Egyeneségi, mn. — örökösödés, наслед-
 ство у правој (директној) линији.
 Egyenesedik, k. поравњивати се; исправ-
 љати се.
 Egyenesen, ih. управо, право, усправ-
 љено; директно; á. é. искрено.
 Egyenesít, es. исправљати; поравњивати.
 Egyenesröpiik, fn. правокрили.
 Egyenesség, fn. равноћа; исправљеност;
 á. é. искреност.
 Egyenest, ih. право, правце, на правац.
 Egyenetlen, mn. крив, нераван; нејед-
 нак; á. é. несложен. — ít, es. чи-
 нити неравним; искривити; á. é. раз-
 јединити, завадити. — kedés, fn. не-
 слога, раздор. — kedik, k. бити у
 завади, бити несложен. — ség, fn.
 неравност; неједнакост; á. é. неслога,
 раздор. — ül, ih. неједнако; неравно;
 á. é. несложно.
 Egyenget, es. 1.) равнити, изједначи-
 вати; á. é. — i magát, дотерује се,
 намета се, липка се; 2.) деветати.
 Egyéni, mn. индивидуалан, лични. —
 eskedés, — esség, fn. индивидуализам.
 — ség, fn. индивидуалност.
 Egyénít, es. индивидуализовати.
 Egyenít, es. равнити; изједначивати. —
 ő, mn. és fn. што изједначаује; екватор.
 Egyenjogosit, es. изједначити у праву.
 Egyenjogosit, Egyenjogú, mn. равнопра-
 ван. — ság, fn. равноправност.
 Egyenként, ih. појединце, један по је-
 дан; együtt s —, сви и сваки. — es,
 mn. појединце.
 Egyenköz, fn. паралелограм. — ü, mn.
 паралелан. — üleg, ih. паралелно. —
 üség, fn. паралелност.
 Egyenlők, fn. (линија) параболоа. — es,
 mn. параболчан.

Egyenlőkeny, mn. подједнак. — ség, fn. подједнакост.

Egyenlet, fn. једнакост, еквација.

Egyenletes, mn. једнак. — en, ih. једнако.

Egyenletlen, mn. неједнак. — ség, fn. неједнакост. — ül, ih. неједнако.

Egyenlik, k. бити једнак.

Egyenlít, cs. једначити, изједначивати. — ő, fn. екватор.

Egyenlő, mn. једнак, барабар; — akarat-tal, једнодушно. — kép, — leg, — en, ih. једнако. — oldalú, mn. истостран. — ség, fn. једнакост. — sít, cs. изједначивати. — tlen, mn. неједнак. — tlen-ség, fn. неједнакост. — z, l. Egyenget.

Egyen-méretű, mn. изометричан; једнаких делова, на једнако подељен. — mérő, méű, fn. правачник (зидарски). — mérték, mértékűség, fn. једнака мера, размер. — oldalú, mn. истостран. — görűk, fn. правовокрилици. — ruha, fn. униформа. — ruház, cs. ађустирати. — súly, fn. равнотежа. — szám, fn. број страна. — súlyoz, cs. метнути у равнотежу. — szárú, mn. равнокрачан. — szerű, mn. једнак, подједнак. — szerűség, fn. подједнакост. — szerűtlen, mn. неједнак. — szög, fn. правокутник. — szögű, mn. правокутан.

Egyepetye, fn. прохтев, апетит.

Egy-értékes, fn. еквивалент. — értékű, mn. еквивалентан.

Egyértelem, fn. једнодушност.

Egyértelmű, mn. истог значења, синониман; á. é. једнодушан, истог мишљења. — leg, ih. једнодушно. — ség, fn. једнодушност.

Egyes, mn. 1.) поједини; — ember, појединац; 2.) прост; — szám, једнина (код деклинације); — törés, једноструко преламање (светлости); 3.) једнократан; — hívás, позивање само једаред.

Egyes, fn. 1.) јединица; 2.) једнина, сингулар; 3.) форинтача. 4.) соло (игра). Egesáruulás, l. Egyedáruulás. [ње].

Egyesedik, l. Egyesül.

Egyesegyedül, mn. сам самцат, самохран.

Egyesének, fn. соло.

Egyesít, cs. ујединити, уједињавати. — és, fn. уједињење.

Egyes-játék, fn. соло-игра. — leg, ih. појединце.

Egyesség, fn. 1.) јединство; 2.) слога,

споразум; 3.) поравнање, измира; — re lépni, поравнати се.

Egyesszám, fn. једнина, сингулар. — u, mn. — harmadik személy, треће лице једине.

Egyesül, k. 1.) спајати се, ујединити се; 2.) парити се. — és, fn. уједињење. — t, mn. уједињен; — t államok, уједињене, удружене државе. — et, l. Egylet.

Egyesváltó, fn. соло-меница.

Egyetem, fn. 1.) насељена; 2.) општина, комуна; 3.) свеучилиште, велика школа, универзитет.

Egyetemben, ih. укупно, скупа.

Egyetemes, mn. свеопшти, општи; — zsinat, насељенски сабор; — áttekintet, општи преглед. — ít, cs. чинити општим, генерализовати. — ség, fn. универзалност.

Egyetemi, mn. 1.) општи; универзалан; — tűz, дешаржа; 2.) свеучилишни, универзитетски. — leg, ih. опште, универзално. — ség, fn. универзалност.

Egyetemít, cs. генерализовати.

Egyetemleg ih. укупно; солидарно. — es, — i, mn. универзалан; солидаран; — es kötelezettség, солидарна обвеза. — esség, fn. солидарност.

Egyetemül, k. генерализовати се.

Egyetéréz, k. симпатисати.

Egyetérő, mn. исте вредности.

Egyetért, k. слагати се, бити споразуман. — és, fn. споразум, слагање, слога. — ő, mn. споразуман, сложан. — őleg, ih. споразумно.

Egyetlen, mn. један једини; — a maga nemében, нема му пара; — egy, једини; — együl, самохрано.

Egyevezős, mn. с једним веслом.

Egyez, k. погађати се, уговарати.

Egyezik, k. бити сложан, споразуман; nem —, не слаже се, не пристаје; a számadás nem —, рачун се не слаже; á. é. пристајати једно уз друго, подударати се.

Egyezhetlen, mn. што се не може сложити.

Egyezkedik, k. преговарати, погађати се.

Egyezmény, fn. поравнање; уговор, трактат; хармонија, склад. — es, mn. конвенционалан; складан.

Egyező, mn. 1.) срочан, срочит, што се подудара; 2.) l. Egyenlő. — leg, ih. складно.

Egyeztet, cs. доводити, довести у склад, сложити; изравнати.

Egyfajú, mn. једнородан, исте врете.

Egyfelé, ih. на једну страну.

Egyféle, mn. једне врете. — kér, — kéren, ih. једнако. — ség, fn. једноликост.

Egyfelől, ih. 1.) с једне стране; (szój.) — kiverik, másfelől bemegy, избаци га на једна врата, он уђе на друга (о наертљивцу); 2.) у једну руку.

Egyfogatú, mn. és fn. с једним коњем.

Egyfolytában, ih, цилом, непрестано.

Egyforma, mn. подједнак.

Egyformán, ih. подједнако, једнолико.

Egyformaság, fn. једноликост.

Egyfűlű, mn. крѣаув.

Egyfűvű, mn. што се један пут коси или

Egyhamar, ih. уекоро. [стриже.

Egyhangú, mn. једногласан; монотон. — an, — lag, ih. монотонно; једногласно, једногласице, једноглице. — ság, fn. монотонија; једногласност.

Egyháromság, fn. тројство. — ú, mn. тројан, триличан.

Egyhasi, mn. рођени (од исте матере).

Egyház, fn. црква, богомоља, храм. — adó, fn. парохиял. — as, mn. с црквом; — as falú, село с црквом. — atya, fn. тотор. — atyák, црквени оци. — fi, fn. црквењак. — fosztás, fn. светотатство. — gazda, — gondnok, fn. тотор (црквени). — gyűlés, fn. црквени сабор, синод.

Egyházi, mn. црквени, црквени; канонички; — átok, анатема; — beszéd, придика; — ének, појање; — év, црквена година; — javadalmaz, пребендар; — javadalom, — járadék, свештеничко благодетеање; — jog, црквено, канонично право; — rend, a) црквени ред; b) клир; — tanács, конзисторија; — törvény, каноничко право.

Egyházas, mn. црквен, одан цркви; клирикалац. — odik, k. постати клирикалац. — ság, fn. оданост цркви.

Egyházilag, ih. црквеники.

Egyház-javítás, fn. реформација. — javító, fn. реформатор. — jog, fn. каноничко право. — jogi, mn. канонички. — kelés, — kelő, fn. уцрквљење. — kerület, fn. епархија. — kormány, fn. црквена управа. — kör, fn. парохија. — látogatás, fn. похађање цркве, црквена визитација. — megye, fn. епар-

хија, диецеа. — nagy, fn. црквени великодостојник. — par, — parja, fn. црквена слава. — szolga, fn. црквењак.

Egyhét, fn. животиња (мекушац) с једном љуштуром.

Egyhetes, mn. од једне недеље.

Egyhédi, mn. седмични.

Egyhévű, mn. изотермичан.

Egyhímű, mn. једномужица (биљ.).

Egyhíttű, mn. исте вере; fn. једноверац.

Egyhúzómban, ih. цилом, без престанка;

Egyideig(len), ih. донекле. [на душак.

Egyidejű, mn. истодобан. — leg, ih. у исто доба. — ség, fn. истодобност.

Egyidőbeli, l. Egykorú.

Egyidős, mn. једнаког, истог доба.

Egyik, mn. један; — sem, ни један; —ünk, — etek, — ük, један од нас, од вас, од њих; (szój.) — fűlén be, a másikon kiereszti, на једно ухо чује, а на друго пушта.

Egyiptom, fn. Мисир, Египат. — i, mn. és fn. мисирски, мисирац.

Egyiránt, ih. подједнако.

Egyirányu, mn. истог правца, паралелан. — ság, fn. паралелност.

Egyisten-hivés, fn. веровање у једног бога, монотеизам. — hívő, fn. моно-

Egyit, cs. уједињавати. [тенета.

Egykaszálatú, mn. што се једаред коси.

Egykedvű, mn. равнодушан. — en, — leg, ih. равнодушно. — ség, fn. равнодуш-

Egykép, Egyképen, ih. једнако. [ност.

Egykét, mn. један-два; — szó, реч-две. Egykevéssé, ih. нешто мало; за мало.

Egyki, fn. неко. — leg, ih. индивидуално.

Egykor, ih. једном, једноћ; негда. — i, mn. негдашњи. — ig, ih. за неко време.

Egykorban, Egykoron, ih. негда, једноћ.

Egykorú, fn. савременик, вршњак; mn. истог доба. — ság, fn. савременост.

Egykönnyen, ih. лако, шале.

Egyközény, fn. паралелограм.

Egyközpontú, mn. концентричан.

Egyközű, mn. паралелан. — leg, ih. паралелно.

Egylábig, ih. до ноге, све до једног.

Egylaki, mn. једнокућан (биљ.).

Egylapos, Egylejtes, Egylejtőjű, mn. — földel, полукров.

Egyleg, fn. индивидуум. — i, mn. индивидуалан.

Egylet, fn. задруга, удружење; olvasó —, читаоница. — i, mn. задружни.

Egylevelű, mn. једноперан (цвет); fn. каћунак, каћун (бпљ.).
 Egy maga, mn. сам.
 Egy más, mn. једно-друго; nem ismerik — t. не познају се; fn. што-шта.
 Egy másba, ih. једно у друго; — fenn, преплести; — szövődni, замрепти се; — keresztelni, углобити, углавити.
 Egy másért, ih. једно за друго; солидарно.
 Egy másra következő, mn. што иде једно за другим.
 Egy más után, ih. 1.) узастопце, једно за другим; 2.) живо, брзо.
 Egy más után, Egy más után is, fn. ред једно за другим.
 Egy mi, fn. нешто; монада. — leg, ih. индивидуално.
 Egy napértű, fn. водени (тисин) цвет.
 Egy napra, mn. једнодневан; — munka, једнодневни посао; — járás, — járó-föld, дан хода.
 Egy napos, mn. од једног дана (дете).
 Egy néhány, ih. неколико. — szor, ih. неколико пута.
 Egy néjű, mn. с једном женом. — ség, fn. једноженство, монотамија.
 Egy némely, mn. неки, понеки, покоји.
 Egy nemű, mn. једнородан, хомоген. — leg, ih. хомогено. — ség, fn. хомогеност.
 Egy nevezetű, Egy nevű, mn. истоимени.
 Egy nyiretű, mn. што се једаред стриже.
 Egy nyomú, mn. аналог, сличан. — ság, fn. аналогија.
 Egy oldalú, mn. једностран. — lag, ih. једнострано. — ság, fn. једностраност.
 Egy óta, ih. од неко доба.
 Egy öntetű, mn. једноставан.
 Egy patája, mn. és fn. с копитом, копитњак.
 Egy porodás, mn. једномужица (бпљ.).
 Egyre, ih. 1.) на једно; — megy, на једно излази, све једно је; 2.) увек, све, свеудиљ, непрестано.
 Egyre másra, ih. једно на друго; просеком, бјутуре; á. é. брзо, на врат на нос.
 Egy rendű, mn. петог реда, исте каквоће.
 Egy részent, Egy részről, Egy részt, ih. с једне стране, у једну руку.
 Egy réti, mn. једнострук.
 Egyről-egyig, ih. сви до једног, сви листом. — egyre, ih. 1.) сви листом; 2.) непрестанце. — másról, ih. о овом и оном.
 Egy ség, fn. јединство. — es, mn. једнолик, једноставан (нпр. слика). — hívó, Egy sem, mn. ниједан. [fn. унитарач.

Egy soros, mn. од једног реда.
 Egy szakos, Egy szakú, mn. једнострук; од једне строфе (стих).
 Egy szál, ih. до последњег струка; á. é. до нозе, до једног.
 Egy szálnyi, mn. од једног струка; á. é. — esze sincs, нема ни унче намети; — t sem, ни трунка; никако.
 Egy szél tében, ih. négy ház —, четири куће у једном реду.
 Egy szem, fn. кец; једно (зрно). — ú, mn. једноок, l. Fél szemű.
 Egy szer, ih. један ут; једном; — egyszer v. — másszor, каткад. — egy, fn. „један пут један“, таблица.
 Egy szer-es, mn. једнострук; прост; једнократан, — esen, ih. једноструко. — esít, es. упростити, уједнострукити. — i, mn. једнократан. — iben, ih. одмах, е места, таки. — ít, es. уједнострукити.
 Egy szerre, ih. од једаред, на један пут.
 Egy szer mind, ih. уједно; у исти мах.
 Egy szer sült, mn. és fn. један пут печен.
 Egy szerte, ih. једаред. [једнопек.
 Egy szerű, mn. прост, једнострук. — en, — leg, ih. просто. — l, k. уједнострукити се. — ség, fn. једнострукост; простота. — sit, l. Egy szeresít.
 Egy sziküek, fn. (бпљке) једнопупчице, монокотиледоне.
 Egy szörű, mn. á. é. једне багре.
 Egy szülött, mn. једнорођен.
 Egy tag, fn. l. Egy tagzat. — ú, mn. једночлан; једносложан; једноперан (бпљ.). — ság, fn. једносложност. — zat, fn. једночлан израз, моном.
 Egy talpú, mn. с једним боном.
 Egy társaság, l. Egy nejtűség.
 Egy tartamú, mn. изохрон.
 Egy testvérek, fn. (рођена) браћа, сестре.
 Egy újnyi, mn. од једног палца, с прета.
 Egy úr, fn. самодржац, монарх.
 Egyuralom, fn. монархија.
 Egy úri, fn. монархичан.
 Egy úrság, fn. монархија. — i, mn. монархи.
 Egy úttal, ih. уједно, у исти мах. [чан.
 Egy ügyű, mn. прост, глуп; fn. простак, блуна, шмоклан. — en, — leg, ih. просто, невешто. — ség, fn. простота.
 Egy ül, k. сједињавати се.
 Egy ülegyig, ih. сви до једног.
 Egy ünnen, ih. с једне стране; — más ünnan, и одовуд и одонуд.
 Egy ütt, ih. скупа; (val, vel) заједно са.

Együtt-élés, fn. заједнички живот. — érez, k. симпатијати. — érzés, fn. саучешће; симпатија. — es, mn. укупни, заједнички; конкретан. — esen, ih. конкретно. — hatás, fn. суделовање, саутцање. — ható, fn. коефицијент. — lakás, fn. становање с другим. — leges, mn. солидаран. — lét, — létezés, fn. коегзистенција. — országoló, — uralkodó, fn. суверен. — uralkodás, fn. суверенство.

Együve, Együvé, ih. заједно. — hajlik, k. конвергирати. — hajló, mn. конвергентан. — tart, l. Együvehajlik.

Egyvalaki, fn. неко.

Egyvalami, fn. нешто.

Egyvégben, Egyvégtében, ih. једно за другим, узастопце; ципом, без пре. Egyveledik, k. мешати се. [кида.

Egyveleg, fn. мешавина, смеша; смешница; ih. смешано, мешовито.

Egyveles, mn. смешан. — leg, — t, ih. смешано.

Egyvelez, Egyvelgez, l. Egyvelít.

Egyvelges, l. Egyveles.

Egyvelít, cs. мешати, бркати.

Egyvelzet, fn. смеша, збрка.

Egyvölgyü, mn. — cseréptégla, ћерам-

Eh, isz. ах, шта! [да, крив преп.

Eh, fn. глад; — hel v. — en halmi, умрети од глади; mn. гладан; — gyomor, гладно срце; — gyomorra, на гладно срце, на ште (таште) срце.

Ehafájó, Ehafájós, mn. болесне јетре.

Éhből, fn. празно, таште, посно црево.

Ehen, ih. гладно: од глади. — kórász, fn.

који гладује, гладник; — szomjan, гла-

Ehen-ni! isz. гае, ево на! [дан-жедан.

Ehes, mn. изгладнео, ограднео.

Éhes, mn. гладан; (pb.) — embernek a kenyérháj is édes falat, гладну човеку слатке су и дивљаке; nem kérdi az — has hányat ütött az óra, гладан трбух не пита, колико је избило сати.

Éhesedik, k. ограднети, изгладнети.

Éhesség, fn. глад, глађа.

Ehetetlen, mn. што није за јело.

Ehető, mn. за јело.

Éhez, Éhezik, k. бити гладан; гладовати. — tet, cs. патити, морити глађу.

Ehhelyen, Ehhelyt, ih. овде.

Éh-kór, fn. прождрљивост (као болест). — kóros, mn. прождрљив. — láz, fn. про-

Ehol, Eholni! isz. ево! нуто! [ждрљивост.

Éhom, mn. празан, ташт; fn. празно, таште срце. — ra, ih. на ште (таште) срце.

Éhomét, fn. доручак.

Éhorvoslás, fn. лечење глађу.

Éhség, fn. глад; (pb.) keserű habot is édessé tesz az —, гладну човеку слатке су и дивљаке; жедан коњ не пробира; — a farkast is kihajtja a bokorból, глад и курјака из шуме петера; legjobb szakács az —, глад је најбољи кувар; mindent kigondoltat az emberrel az —, глад на свашта човека научи.

Éhszükség, fn. глад (као невоља.)

Éhül. Éhül, k. ограднети. — tet, cs. мучити глађу.

Éj, fn. ноћ; — nek éjszakáján v. idején, у глухо доба ноћи.

Éj-bogár, fn. свитац, свитаљка, кресница. — bolond, — bolygó, fn. месечар, месечарка. — edény, fn. ноћни суд. — egyen, fn. еквиноксија.

Éjel, Éjelez, k. ноћвати, ноћити, коначковати; бдити. — ő, fn. ноћник.

Éjellik, k. спушта се ноћ, ноћа се.

Éjenként, ih. сваке ноћи. — i, mn. ноћни.

Éjent, ih. обоћ, ноћу, преко ноћ. — i, mn. ноћни.

Éjfél, fn. поноћи, поноћа. — i, mn. поноћни; — i mise, поноћница. — kor, ih. у поноћи.

Éj-göncz, fn. северни пол.

Ejha, isz. нуто! гае!

Ejhajh, isz. нју, нјују!

Elfogadás, fn. 1.) примање; 2.) акцен-

тација (менице); 3.) одобрење.

Elfogadmány, Elfogadvány, fn. акцепт.

Elfogadó, fn. прималац; акцентант; mn. за примање; — terem, дворана за дочек.

Elfogat, cs. дати ухватити, ухацити. — ás, fn. ухапшење.

Elfogdos, mn. похватати.

Elfoglal, cs. 1.) запремати, запремити.

Éjholló, fn. хук.

Éji, mn. ноћни; — körjárat, — őresapat, ноћна извиђница (патрола).

Éjing, fn. пресвлагница (кошуља).

Éjiszállás, fn. конак, ноћинте.

Éjjel, fn. ноћ; ih. ноћу, обоћ; — napal, дану-ноћу. — edik, k. ноћа, се, спушта се ноћ. — enként, ih. сваке ноћи. — ez, k. бдити ноћу. — ezés, fn. бдење. — ező, fn. és mn. ноћник.

Éjjeli, mn. ноћни, потњи; — bátor, мач-

ka; — fénybogár, свитац, кресница;
— zene, ноћна свирка.
Éjjel-járó, fn. месечар. — látás, fn. ви-
довитост. — látó, mn. és fn. видовит,
Éjjelik, k. спушта се ноћ. [видовњак.
Éjkerengő, fn. ноћна извидница.
Éjkóbor, fn. ноћник, скитница. — lás,
fn. ноћна скитња.
Éjlepek, fn. ноћни лептири, лептирице.
Éjlepeke, fn. ноћни лептир.
Éjnapregyen, Éjnapregyenlőség, fn. равно-
дневица, еквинокција. — i, mn. экви-
ноционалан.
Éjnye,isz. ала, ај, до врага!
Éjőr, fn. ноћни стражар; ноћна стража.
Éjpile, fn. ноћни лептир.
Éjsark, fn. северни пол.
Éjsötét, mn. таман, мрачан као ноћ; —
lesz, mire oda érünk, биће мркла ноћ,
Éjszak, fn. север. [док стигнемо.
Éjszaka, fn. ноћ, ноћца; jó éjszakát!
лаку ноћ! éjnek éjszakáján, у главо
доба ноћи; ih. ноћу.
Éjszakai, mn. ноћни, нотњи.
Éjszakamerika, fn. Северна Америка.
Éjszakánként, fn. сваке ноћи.
Éjszakáz, k. ноћити, провести ноћ. —
ó, fn. ноћни работник.
Éjszakfelé, ih. према северу.
Éjszaki, mn. — szél, север (ветар),
северни.
Éjszaki, mn. северни; — csillag, стојна,
северњача, поларна звезда; — fény
северна светлост.
Éjszakelet, fn. северисток. — i, mn. се-
Éjszakmutató, fn. компас. [веристочни.
Éjszaknyugat, fn. северозапад. — i, mn.
северозападни.
Éjszakvidék, fn. северни крај. — i, fn.
северњак.
Ejt. cs. 1.) испустити; szemet —, испу-
стити шепут (при плетењу); á. é. sza-
vat —, рећи; könnyet —, пустити су-
зу; szégyent — vkin, кога наружити;
sebet — vkin v. sebbe — vkit, ранити;
2.) оборити; vadat —, убити дивљак;
veszedelembе —, довести у опасност;
bámulatba —, задивити; kétségbe —,
бацити у очајање; aggodalomba v.
nyugtalanágba —, узнемирити; gon-
dolkodóba —, задати бриге; fogságba
—, вргнути у тамницу; tévedésbe —,
обмахнути; törbe —, уловити (у клоп-
ку); 3.) (szój.) hibát —, погрешити;

vminek módját v. szerét — eni, омо-
гућити; a dolgot úgy — eni, hogy...
тако ствар удесити, да... 4.) изгова-
рати; jól — i a magyar szót, добро
изговара мађарски; 5.) пропуштати;
hogy — i a lisztet az új szítád, како
сеје твоје ново сито?
Ejteget, cs. 1.) пропуштати; 2.) склањати.
деклиновати. — és, fn. склонида.
Ejtel, fn. ока (вина, пива). — es, mn.
Ejtemény, fn. изрека. [од оке.
Ejten-éjjel, Ejten-éjszaka, ih. у глухо до-
Ejtés, fn. падеж. [ба ноћ.
Ejtett, mn. — személy, пала (морално)
Ejtnap, ih. дању-ноћу. [особа.
Ejtődik, Ejtődzik, Ejtőzik, k. пропуштати;
Éjtszaka, stb. 1. Éjszaka. [одумнути.
Éjváz, fn. утвора, авет.
Ék, fn. 1.) заглавак, клин; 2.) акцент;
hajlott —, циркумфлекс; 3.) украс.
Ék-alakú, mn. клинаст; — esont, клина-
ста кост. — ded, mn. клинаст.
Eke, fn. плуг, рало; mélyítő —, копач;
töltögető, подгртач.
Eke-akadály, l. Iglieze. — alj, fn. јутро
(земље), дан орања. — balta, fn. се-
кирица на плугу. — esont, fn. раона
кост. — forduló, fn. увратине. — fő.
fn. збој. — gát, l. Iglieze. — geren-
dely, fn. гредељ. — kabala, l. Ekelő.
— kormány, fn. распон. — ló, fn. ву-
чило. — rúd, fn. рудица.
Ékel, cs. заглављивати.
Ékés, mn. с плугом.
Ékes, mn. 1.) с клином; 2.) с акцентом;
3.) украшен, китњаст.
Ékes-beszéd, fn. китњаст говор. — edik,
k. красити се. — en, ih. китњасто;
magát — getni, гиздати се, дотери-
вати се. — ít, cs. красити, — kedik,
k. красити се; á. é. блистати. — mű,
fn. галантеријска роба. — ség, fn. у-
крас; адиђарн. — szólás, fn. красно-
речивост, речитост. — szólástan, fn.
реторика. — szóló, mn. речит, крас-
норечив. — ül, k. красити се.
Eke-szám, fn. 1.) плужна опрема; 2.) ку-
лучење с плугом. — szarv, fn. ручица.
— taliga, fn. колечке. — talp, fn. збој.
— tartó, fn. који управља плуг. —
tengely, fn. вучило. — vas, fn. рао-
ник, лемеш.
Éketlen, mn. 1.) без акцента; 2.) без
накита.

Ékez, cs. 1.) заглављивати; 2.) акцен-
товати; 3.) красити, ресити. — et,
fn. акцент.

Ék-forma, mn. клинаст. — formán, ih.
клинасто. — írás, fn. клинасто писмо.

Ékít, cs. украшавати, ресити. — mény,
— vény, fn. украс, накит.

Ekként, Ekkér, Ekkéren, ih. овако.

Ekklésia, fn. црква; ekklesiát követ, по-
кору чинити.

Ekkor, ih. у ово доба. — a, mn. оволики;
тог доба, тих година. — áig, ih. до-
јако. — ága, — ga, ih. до ово доба.

i, mn. саданњи. — ig, ih. до ово доба.

Ék-kő, fn. зворник, кључ. — mű, fn.
украш, накит. — szabásu, mn. клинаст,
заглавчаст. — szeg, fn. заглавак. —
szekrényke, fn. ковчежић за наките.

Ekszer, fn. накит, драгоцености. — áros,
fn. галантериста. — árú, fn. галан-
теријска роба. — bolt, fn. галанте-
ријска радња. — ész, fn. галантери-
ста. — észet, fn. галантеријска рад-
ња. — tartó, fn. ковчежић за дра-
гоцености.

Ektelen, mn. незграпан, грдобан, груба-
хан; — alak, накарада; непристојан;
á. é. — láрма, граја. — edik, k. бити
унакарађен. — ít, cs. унакарадити.
— ség, fn. ругоба, накарада, грдоба.
— ül, k. бити накарађен. — ül, ih.
незграпно; непристојно.

Ék-toll, fn. челенка. — tű, fn. игла за
накит. — ül, k. китити се. — vesztő
(szó), mn. што губи акцент.

El, isz. даље; — innen, одлази!

El, ih. (у свези) од- из- раз- пре- stb.

El, fn. оштрица, оштрица, рез, сеченица;
оштрина; arez — e, профил; — én áll,
бити на челу; — ére állít, ставити на
чело; a téglát — ére állítani, окренути
цигљу сечимнице; (szój.) — íre verni
az aranyat, имати тма злата.

El, k. és cs. 1.) живети; — jen! живео!
2.) уживати; gyöngy életet —, красно
живи; kényére v. kedvére —, живи по
ћефу; — i világát, живи за три све-
та; 3.) (val, vel) употребљавати, слу-
жити се (чим); ha jogommal akarnék —
ni, кад бих се хтео послужити својим
правом; nem — orvossal, не узима
медицине; nem — borral, не пије
вина; gyanyaperrel — ni, сумњати, подо-
зревати на... 4.) (nak, nek) живети

за...; magának —, живи за себе;
gyermekének —, живи за своју децу.

Elad, cs. 1.) продати; 2.) дати даље; 3.)
удати; 4.) á. é. издати.

Eladás, fn. продаја.

Eladdig, ih. дотле, све док...

Eladó, fn. продавак; mn. за продају; —
ban van, продаје се; на удабу, до-
расла (девојка).

Eladogál Eladogat, cs. пораздавати, по-
испродавати, распачати.

Eladósít, cs. задужити.

Eladósodik, Eladósúl, k. задужити се.

Elágazik, k. разгранати се.

Elagg, k. остарети. — ódik, k. забрину-
ти се. — ott, mn. престарео, кукуљав.

Elágyal, Elágyaz, cs. насадити (вршај).

Elajándékoz, cs. испоклањати.

Elájúl, k. онесвеснути.

Elakad, k. занети, застати; — t a szó
a nyelvén, застаде му реч у грлу.

Elalél, k. онесвеснути.

Elaljasodik, Elaljasúl, k. изопачити се,
пасти.

Eláll, A. k. 1.) застати, стати; — t a
szél, az eső, az óra, стао ветар, стала
киша, стао сат; — t a lélekzete, пре-
стао дисати; (szój.) szeme, szája — t
bele, сав се збунио; — t az eszem,
стала ми памет; 2.) ступити; a sza-
kácsné holnap áll el, куварица ће
сутра почети службу; 3.) држати се
(воће); 4.) издржати, истрајати; 5.)
одустати; — t a szándékától, одустао од
намере; 6.) одметнути се; 7.) a ruha
—, хаљина је кабаства, неће да се при-
љуби (уз тело). B. cs. vkinek az út-
ját — ani, препречити пут.

Elállít, cs. 1. зауставити (крв); 2.) пре-
местити, уклонити.

Elálmélkodik, k. задубити се у мисли;
vmin —, зачудити се.

Elalszik (Elaludni), A. k. 1.) заспати; örök-
re —, преставити се; 2.) угасити се
(ватра); 3.) á. é. престати (жар, страст);
B. cs. (az időt) elalunni, преспавати.

Elaltat, cs. успавати, умишкати.

Eláltat, cs. обмахнути, залудити.

Elaluszik, l. Elalszik.

Elalut, l. Elaltat.

Elámít, cs. 1.) залудити, заварати; 2.)
задивити.

Elámúl, k. (on, en; ra, re) задивити се.
Elandalodik, k. задубити се (у мисли).

Elannyira, ih. доле, толико, тако.
 Elapad, k. опасти, усахнути. — hatlan, mn.
 Elapaszt, es. сасушити. [несасушив.
 Elaprit, es. пенитити.
 Elaprósodik, k. пенитити се.
 Elapróz, es. пенитити; á. á. збубати
 (посео).
 Elárad, k. нагрезнути, надоћи; á. é. оте-
 Eláraszt, es. поплавити. [ти мах.
 Elarat, es. és k. пожегн.
 Elárkol, es. 1.) опшанчити; 2.) одвратити
 Elárul, es. продати; á. é. издати. [(воду).
 Elárúsít, es. попродавати.
 Elárverez, es. продати (на више), из-
 личитирати.
 Elárvúl, es. остати сироче, осиротети.
 Elás, es. закопати; откопати (туђе земље).
 Elaszonyosít, es. разнежити.
 Elaszonyosodik, k. разнежити се.
 Elaszik, k. 1.) усахнути, сасушити се;
 2.) изнишћавити, увенути.
 Elátkoz, es. проклетн.
 Elavít, es. 1.) постарати; дати да за-
 стари; 2.) изргати.
 Elavúl, k. 1.) застарети; 2.) повештати.
 Elázik, k. раскиселити се; á. é. elázott,
 покисео је, насвирао се.
 Eláztat, es. 1.) раскиселити; 2.) натопити
 (конопљу); 3.) á. é. опржити, опасти.
 Elbágyad, k. еуетати, малаксати.
 Elbágyaszt, es. утрудити, заморити.
 Elbájol, es. очарати.
 Elbakafántoz(za magát) vh. затрчати се,
 забатргати се, зарећи се.
 Elballag, k. одрегати се.
 Elbámít, es. задивити.
 Elbámúl, k. (on, en; ra, re) задивити се;
 забленути се, заблекати се.
 Elbán, k. поступати; — ok én vele, ла-
 ко ћу ја с њим. — ás, fn. поступање.
 Elbarmít, es. подивљачити.
 Elbarmúl, k. подивљати.
 Elbarnít, es. опалити, смагнути.
 Elbarnúl, k. поцрнети.
 Elbeszél, es. 1.) причати, приповедати,
 казивати; 2.) причањем провести (вре-
 ме). — és, fn. прича, приповетка,
 приповест.
 Elbetegesedik, Elbetegül, k. закуњати.
 Elbiezeg, k. одшантопрчати.
 Elbillen, k. претегнути (вага).
 Elbír, es. 1.) моћи држати; — om még a
 kardot, још ја могу мачем; 2.) истра-
 јати; издржати.

Elbirtokol, es. предобити имање због
 застарелости.
 Elbitangol, es. проћердати, страћити.
 Elbizakodik, Elbíz(za magát), vh. поне-
 видити се, понети се; (erejében) —
 превећ се уздати, изобестити се; (pb.)
 bízd el magad, ha szégyent akarsz val-
 lanni, охолост долази пред погнбао и
 поносит дух пред пропаст; ко здраво
 диже нос, тај ће скоро ићи бое.
 Elbizott, mn. обестан, охол. — ság, fn.
 обест, бес.
 Elbocsát, es. отпустити; — ó levél v. —
 vány, отпуница.
 Elbódít, es. опити, занети.
 Elbódul, k. опити се, занети се.
 Elbolondít, es. залудити, обезумити.
 Elborít, es. 1.) покрити; á. é. országot
 háborúval — ани, притиснути земљу
 ратом; 2.) засути, заронити, претрпати.
 Elboroz, k. заштити се.
 Elborúl, k. застрти се (небо).
 Elborzad, k. ужаснути се.
 Elborzaszt, es. пренеразити. —
 Elbotorkáz, k. одбатргати се.
 Elbódít(i magát), Elbódul, k. зарикати,
 рикнути.
 Elbőffent(i magát), es. изланути се.
 Elbúcsuzik, k. опростити се, растати се.
 Elbúcsuztat, es. опростити се (с ким)
 говором.
 Elbujdosik, k. пселити се у туђину.
 Elbújik, Elbúvik, k. скрити се.
 Elbukik, k. 1.) пасти; 2.) утонути.
 Elbuktat, es. 1.) стровалити; 2.) загњурити.
 Elbúsít, es. ожалостити, сневеселити.
 Elbúsul, k. сневеселити се.
 Elbútat, es. прекрити.
 Elbutít, es. заглушити.
 Elbutúl, k. оглунавити.
 Elbűvöl, es. очарати.
 Elesábít, es. завести, заварати.
 Elesábúl, es. завести се.
 Elesacsog, k. блебетати; es. утући време
 торочући.
 Elesal, es. 1.) заварати, одварати, према-
 мити; 2.) испипољити, изварати (тајну).
 Elesap, es. 1.) одбацити; 2.) отерати, от-
 цуетити (жену, слугу); 3.) подбити
 (ударац); 4.) скинути, поразити (ме-
 рицу жита; 5.) á. é. — ott a víz feje
 fölött, еклопила се вода над њим; va-
 lamí — ta a hasát, протерало га не-
 што (у стомаку).

Elesatakosodik, k. улопати се.

Elesattan, k. 1.) праснути; 2.) оданети се (брава). — t, es. учинити да прасне, опалити (пушку).

Elesavar, es. 1.) усукати, увити; á. é. изврнути (речи); 2.) одвртати. — ít, es. заврнути; одврнути; á. é. украсти, уштинити. — og, k. однувати се;

Elesen, es. украсти. [дуго тумарати.

Elesendesedik, Elesendesül, k. стипати се.

Elesendesít, es. стипати.

Elesendül, k. умукнути (глас).

Elesenevész. Elesenevészed, k. закржљавити, загецавити.

Elesépel, es. 1.) измлатити (храну); 2.) иземати; 3.) — t, mn. отрица, изаиђао.

Eleseperég, k. тајањем нестати.

Eleseppen, k. неканати; á. é. пронасти.

Elesereberél, es. истраминити.

Eleserél, es. изменити, променити.

Eleserepesedik, k. пенуцати се (успе).

Elesetten, k. штропнути, слагати (пушка). — t, es. оданети (пушку).

Eleseveg, es. провести брбљањем.

Elesígat, es. ућуткати.

Elesígáz, es. измучити.

Elesikkan, k. 1.) опузнати се; 2.) — t a lába, утањо је ногу.

Elesinál, es. 1.) забацити; рђаво оставити или умотати; 2.) довести у ред; 3.) забанурити.

Elesíp, es. одштинити, одломити á. é. укебати. — eget, — ked, es. иштинити.

Elesíperint, es. украсти. [тати.

Elesiszamlík, k. оклизити.

Elesodálkozik, k. зачудити се.

Elesonkít, es. унаказити.

Elesonkúl, es. унаказити се.

Elesontosodik, Elesontosúl, Elesontúl, k.

Elesördül, k. потећи. [стврднути се.

Elesoszog, k. одгегати се.

Elesötlik, k. одбартати се.

Elesnesültat, es. усавати (дете).

Elesúft, es. нагрдити, наружити.

Elesuk, es. забравити, затворити; — va,

Elesúnyít, es. уцрљати. [ih. у затвору.

Elesupaszodik, k. 1.) оголети; 2.) оћелавити.

Elesúszik, k. оклизити се; á. é. a többivel — ez is, и то може проћи међу осталим.

Elesuszamodik, k. оклизити се.

Elesügged, k. клонити (духом).

Elesüggeszt, es. обескуражити.

Elesünik, k. ослабити.

Élez, fn. досетка, виц; fás, ízetlen, hasra esett —, неслан виц; — eket hányni, правити вицeve.

Elezammog, k. отклацати.

Elezégéresedik, k. пзићи на рђав глас.

Élezel, Élezez, k. правити вицeve.

Élezes, mn. шаљив, досетљив, доминиљат. — en, ih. досетљиво. — kedik, k. шалити се, досекаживати.

Elezigánykodik, es. ициганчити.

Elezondorol, es. подрапати (одело).

Elezudarodik, k. постати одришница; á. é. проневаљалити се.

Eldaczol, es. некамчити.

Eldadog, k. одбрљати.

Eldall, Eldalol, es. отпевати.

Eldarabol, es. некомадати.

Eldarál, es. á. é. откантати.

Éldegél, k. таворити, тетурати, кубурити.

Éldel, es. уживати. — és, — et, fn. уживање.

Eldiesér, es. преузметн, преузносити.

Eldob, es. одбацити. — ál, es. поодбацати.

Eldobol, es. 1.) издобовати; 2.) одобовати; 3.) продати на добом.

Eldohányoz, es. понуштити.

Eldohosodik, Eldohosúl, k. ужећи се

Eldoroszol, es. одрубити. [(брашно).

Eldöezög, k. отацдркати (кола).

Eldőd, fn. предак, прадед. — i, mn. прадедовски.

Eldöglik, k. лисавати, цркатати, црћи, мањкати; á. é. — ő délig, цркава (чмава) до подне.

Eldögösít, es. окужити.

Eldögösödik, k. окужити се.

Eldől, k. превалити се, изврнути се; á. é. majd —, решити се, видеће се.

Eldönt, es. превалити, изврнути; á. é. решити. — és, fn. решење. — etlen, mn. нерешен. — ő, mn. одсудан, пресудан. — őleg, ih. пресудно.

Eldörgöl, Eldörzsöl, es. отрти, стрти. — ödik, k. састругати се.

Eldúdol, es. од-дудукати.

Eldug, es. склопити, сакрити, екомитљати, сподобити, емандарити. — dos, es. посакривати.

Eldurran k. праснути. — t, es. учинити да прасне, опалити.

Eldurrog, k. умукнути (тутањ, праска). — at, — tat, es. непраскати.

Eldurvít, es. подивљачити.

Eldurvúl, k. подивљати.

Elé, nr. пред; az asztal —, пред стô; ih. напоље; l. Elő.
 Elébb, ih. 1.) већма напред; 2.) пре, раније; — utóbb, пре а после, кад било да било; az —, отонч, мало час; 3.) радије, l. Inkább.
 Elébb-ad, k. (on, en) парасити се, курталисати се. — áll, k. одвући се, одшкати се. — elébb, ih. све напред. eni, — i, mn. пређашњи. — jár, k, — ићи напред (сат). — lábal, l. Ellábal. — való, mn. пречи, претежнији.
 Elébe, ih. пред њега (њу), преда-њ, l. l. Elő.
 Elecs, fn. сушак, водена љубичица.
 Élecs, fn. окендул.
 Eleczetessedik, k. прозвукнути.
 Eleczke, fn. водена детелина, трolist.
 Éled, k. оживљавати се; á. é. — a kereskedés, трговина добива полета.
 Eleddig, ih. доде, до сад.
 Eledele, fn. јестиво, јело.
 Elédesget, cs. одвабити, одварати.
 Elefánt, fn. слон, елефант. — csont, fn. филдиш, бела кост, слонова кост; mn. белокоост, белокостан. — kór, fn. елѣфантиазис.
 Elég, ih. доста, довољно; untig v. torkig —, доста и предоста; — az hozzá, доста то; еле...; nem — hogy... hanem, буд... туд; eleget tenni (nak, nek) задовољити; nem lesz —, неће дотећи, достати; (szój.) — egy malomban egy molnár; — egy bõr egy róka-ról, једна кожа не може два меха дати.
 Elég, k. изгорети, сагорети. — et, cs. спалити, сажећи. — hetõ, mn. сагорив.
 Elégedik, l. Elégszik.
 Elégedés, fn. задовољавање.
 Elégedetlen, mn. незадовољан. — kedik, k. бити незадовољан. — ség, fn. незадовољство. — ül, ih. незадовољно.
 Elégedett, mn. задовољан; заспићен (хемијекп). — ség, fn. задовољство.
 Elégel, cs. сматрати за довољно, бастати.
 Elegen, ih. доста (нае, вас, њих).
 Elegendõ, mn. довољан. — en, — leg, — képen, ih. подоста, довољане. — ség, fn. довољаност.
 Eléggé, ih. доста, довољане.
 Elégít, cs. задовољавати.
 Elégkép, Elégképen, ih. доста.
 Elégség, fn. довољаност. — es, mn. довољан. — esen, ih. довољно.

Elégszer, ih. доста пута, доста реди.
 Elégszik (Elégedni), k. задовољавати се.
 Elégtelen, mn. недовољан. — ség, fn. недовољност.
 Elégtét, Elégtétel, fn. задовољење, задовољштина, сатисфакција.
 Elégül, k. бити задовољан. — és, — et, fn. задовољство.
 Elégületlen, ih. незадовољан. — ül, ih. незадовољно. — ség, fn. незадовољство.
 Elegy, fn. смеса, мешавина; смесеце; mn. смешан, збркан; — gabona, напoлица.
 Elegy-arány, fn. одношај мешања. — belegy, fn. és mn. збрка, калабурња, тандара-мандара; мешовит.
 Elegyedik, k. (ba, be) мешати се, трпати се.
 Elegyenget, cs. 1.) поравнити; 2.) расправити (кавгу); 3.) á. é. наместити, исправити леђа, избити.
 Elegyenlít, cs. изравнати.
 Elegyes, mn. мешовит. — en, — t, ih. мешовито.
 Elegyít, cs. смешати, мешати; magát — eni, пачати се.
 Elegy-jövedelem, fn. бруто-доходак. — kereskedés, fn. мешовита трговина. — súly, fn. бруто-тежина. — szó, fn. полутанска реч (из два језика). — tõzs, fn. мешовита трговина.
 Elegyül, k. мешати се.
 Eléhezik, Eléhül, k. огладнети.
 Eléheztet, cs. намучити глађу.
 Eleibe, l. Elébe.
 Eleinérõ, mn. рани, што рано зре.
 Eleinte, Eleintén, ih. испрва, изнајпре, испочетка, испрвице.
 Elejénte, Eleitõlfogva, ih. од почетка.
 Eleje, l. Elő.
 Elejt, cs. 1.) испустити; 2.) оборити (лов).
 Elek, tn. Алекса, Бранко.
 Élékeny, l. Élénk.
 Élél, k. 1.) поживети (дуго); 2.) имати од чега живети; cs. доживети.
 Élel, cs. уживати (корист).
 Élelem, fn. ужитак, храна. — bér, — díj, fn. рента за живота.
 Élelemedett, mn. остарео, преживео.
 Élelemedik, mn. остарети, преживети се.
 Élelemtár, fn. профунтана.
 Élétlenedik, Élétlenül, k. отунити.
 Élelmes, mn. 1.) који даје зараде, који може да израђује; 2.) окретан, умешан. — ít, cs. снабдевати храном.

Élelmetlen, mn. без хране.
 Élelmez, cs. пехрањивати. — vény, fn. храна.
 Élelmi, mn. што се тиче хране; — költ-ség, трошак на храну; — szer, храна, жита; — vám, потрошариан.
 Élél, mn. преживео, кукуљав. — esedik, k. окукуљавати. — ség, fn. преживелост.
 Elem, fn. стихија, живаљ, елемент; á. é. — ében van, сад је у свом елементу.
 Élem, fn. 1.) живот; 2.) уживање.
 Élemedett, mn. временан, у годинах.
 Élemedik, k. старети.
 Elemel, cs. дићи, предћи (карте).
 Élemelyedik, k. (től, től) згадити се, ему-Élemelyít, cs. огадити јело. [чити се.
 Élemény, fn. уживање.
 Elemér, fn. Велимир.
 Élemes, mn. постар, у годинах.
 Élemet, Élemetes, l. Elem, Élemes.
 Elemez, cs. растварати, анализовати.
 Elemi, mn. елементаран; — csarás, елементарна несрећа; — iskola, основна школа; — ismeretek, елементарна, о-Élemül, l. Élemedik. [сновна знања.
 Elemz, l. Elemez. — és, fn. анализовање.
 — ik, k. растворати се.
 Élenekel, cs. отпевати.
 Éleng, k. животарити.
 Elenged, cs. 1.) попустити, отпустити (од цене); 2.) опростити; k. раскравити се. — és, fn. попуштање (цене); опра-птање. — hetlen, mn. неопростив (грех); непопустив, строг (услов). — hető mn.
 Éleng, k. животарити. [опростив.
 Élénk, mn. жив, живахан. — en, — ül, ih. живахно. — ít, cs. оживљавати. — ség, fn. живахност, живост. — telen, mn. мртав, без живости. — telenül, ih. без живости. — ül, k. добивати жи-вост, полета.
 Éleny, fn. кисеоник, оксенген. — edik, k. оксидирати.
 Elenyeleg k. провеети у шали (време).
 Elenyészet, fn. пропаст, нестајање.
 Elenyészik, k. пропаети, изгубити се, бити еати, нестати.
 Elenyész, Elenyész, cs. упропастити, стаманити; уклонити (у матем.)
 Elenyez, cs. покрити; забашурити.
 Élenyít, cs. оксидирати.
 Élenyül, k. оксидирати. — et, fn. оксида-Élenyvesztés, fn. дезоксидација. [ција.
 Eleped, k. угинути (од чежње).

Elepeszt, cs. убити (тугом).
 Elépít, cs. заидати.
 Elér, A. cs. 1.) домашити, дохватити, дохитити; 2.) стићи; 3.) додати, по-лучити, докучити (цел); 4.) а 4-ik évet — ni, достићи 4-ту годину; B. k. 1.) приспети; 2.) досизати, допи-рати, досегнути.
 Elereszt, cs. 1.) пустити; füle mellett — eni, пустити нуз уши, пречути; 2.) непустити.
 Elérhetetlen, mn. недомашан, недохитан;
 Elérhető, mn. достижив. [недостижив.
 Elérik, k. презрети.
 Elérkezik, k. приспети; nem érkezett el ennek az ideje, није тому још време.
 Elerkölestelenedik, k. покварити се (мо-рално).
 Elerőtlen-edés, fn. ослабелост. — edik, k. ослабити, онемоћати. — ít, cs. обеснажити, ослабити.
 Elért, mn. презрео.
 Elértéktelen-ít, cs. одузети вредност. — ül, k. изгубити вредност.
 Elért, cs. — i a tréfát, зна за шалу.
 Elérezékeny-edik, k. бити тронут. — ít, cs. тронут. — ül, k. бити тронут.
 Éles, mn. бридак, оштар; — re köszö-rült, наоштрено; á. é. — eszű, бистар, оштроуман; — ellentét, дречна (што у очи удара) противност.
 Élés, fn. 1.) живљење; 2.) храна.
 Élesbít, cs. оштрити.
 Élesedik, k. оштрити се; изоштрити се.
 Eleség, fn. храна, запра. — áros, fn. који продаје јестива.
 Éles-elme, fn. оштроумље. — elméjű, — elmű, mn. оштроуман, бистар. — elmileg, ih. оштроумно. — en, ih. оштро
 Élés-hajó, fn. лађа с храном. — ház, fn. хамбар. — hivatal, fn. провијантско звање.
 Elesik, k. пасти; отпасти; (től, től) не добити; elesett a jutalomtól, не доби награде.
 Élesít, cs. оштрити; (malomkövet) поки-вати воденички камен.
 Éléskamra, fn. кућер, спрема (за храну).
 Elasküdik, cs. одрећи заклетвом.
 Élés-mester, fn. старешина од провијан-та. — mód, fn. начин живота.
 Élesség, fn. оштрина.
 Élesszögű, mn. оштрокут.
 Éléstár, fn. хамбар.

Élestveledés, fn. емрквање.
 Élestveledik, k. 1.) емрквавати се; 2.) ott estveledett el. онде га је стигла ноћ.
 Élesül, l. Élesedik.
 Eleszik, k. ваздан јести; es. изести: по-
 части (марва траву).
 Éleszt, es. 1.) оживљавати; 2.) освежа-
 вати; 3.) потпиривати (ватру).
 Élesztő, fn. квасац, квас; mn. што оживља-
 ва, што освежава. — s, mn. с квасцем.
 Élet, fn. 1.) живот, жиће; soha — emben,
 никад, од кад сам жив; — re halálra,
 на живот и смрт; — ét veszteni, по-
 гинути; — ben maradni, остати жив;
 2.) начин живота; falsi —, сеоски
 живот; 3.) живост; (szójj.) olyan mint
 az —, есура —, пун је живота; 4.)
 ужитак, житак; 5.) храна, шеница;
 6.) á. é. — be lépni, ступити у жи-
 вот; — be léptetni, установити.
 Élet-bér, fn. рента за живота. — bizto-
 sítás, fn. осигурање живота. — böl-
 ceség, fn. филозофија живота. — elv,
 fn. животно начело. — ér, fn. било,
 пулз. — erő, fn. животна снага.
 Életet, es. 1.) дати да изгризе (кисели-
 на); 2.) дати да марва опасе.
 Élet-fa, fn. дрво живота. — fentartás, fn.
 ужитак, одржање живота. — fogytig,
 — fogytiglan, ih. до смрти. — folyam,
 — folyás, fn. ток живота. — fő, fn.
 амбра. — ház, fn. хамбар. — hü, mn.
 по природи, истинит, j. Eltalált. —
 hosszant, — hosszát, — hosszig, ih. до
 смрти. — idő, fn. доба живота. — írás,
 fn. биографија. — író, fn. биограф. —
 iskola, fn. школа живота. — járadék,
 fn. виталициум (рента за живота). —
 jel, — jelenség, fn. знак живота. —
 kép, fn. слика из живота, жанр-слика.
 — képesség, fn. животоет, животна
 снага, j. Éltrevalóság. — kérdés, fn.
 животно питање. — kor, fn. доба жи-
 вота. — leírás, l. Életrajz.
 Életlen, mn. туп. — edik, k. отупити. —
 ít, es. отупити. — ség, fn. тупоћа.
 Élet-mód, fn. начин живота. — mű, —
 műség, fn. организам. — nagyság, fn.
 природна, права величина. — nem, fn.
 струка живота. — pályá, fn. стаза, пут
 живота. — rajz, fn. животопис, биогра-
 фија. — rázó, fn. дрво што у млину тре-
 се зрнвље. — rend, fn. уредност жи-
 вота, диета. — rendi, mn. диететски.

Éltrevaló, mn. 1.) за живот; — gyer-
 mek, дете пуно живота; 2.) умешан.
 — ság, fn. животна снага; умешност.
 Élet-szak, fn. одсек живота. — szer, fn.
 храна. — tan, fn. биологија. — tani,
 mn. биолошки. — társ, fn. сапутник
 у животу. — telen, mn. без живота,
 мртав. — telenül, ih. без живота. —
 telenség, fn. мртвоћа. — telj, — teljes-
 ség, fn. живахност. — tudomány, fn.
 физиологија. — tudós, fn. физиолог. —
 únt, mn. коме је досадно живот. — ve-
 szély, fn. погубао. — veszélyes, — ve-
 szélyezettő, mn. погубан. — vesztés, fn.
 губитак живота, смрт.
 Eleve, ih. 1.) у напред; с почетка; —
 tudtam, у напред сам знао. 2.) —
 erő, — i, mn. рани, l. Korai.
 Eleven, mn. жив; á. é. живахан, јато-
 ран; fn. vki — jére hágni, дарнути у
 живац. — edik, k. оживљавати се. —
 gyökér, fn. пенот. — ít, es. оживља-
 вати; освежавати. — ke, mn. жива-
 хан. — kedik, k. живо се паштити,
 отимати се. — ség, fn. живост. — szí-
 nü, mn. живе боје — te, — ten, ih.
 живо. — ül, ih. живо; живахно. — ül,
 k. l. Elevenedik. — rendeltség, fn.
 предестинација.
 Elevesedik, k. разгнојити се.
 Elévesít, Elévit, es. дати да застари.
 Elévül, k. застарети. — és, fn. заста-
 релост. — hetlen, mn. незастарив.
 Élez, es. оштрили.
 Elfacsar, es. завити, заврнути. — odik,
 заврнути се; — odott a szívem, етерло
 ми се срце.
 Elfajlik, Elfajúl, k. изметнути се, из-
 опачити се. — ás, fn. изопачење.
 Elfajúlt, mn. изопачен. — ság, fn. из-
 опаченост. [опаченост.
 Elfanyalodik, k. отићи с покуњеним но-
 Elfárad, k. уморити се, еустати. [еом.
 Elfáraszt, Elfárit, es. утрудити, заморити.
 Elfásít, es. одрвенили; á. é. затупити
 (дух).
 Elfásúl, k. одрвенили; á. é. отупити,
 отуглати.
 Elfecseg, es. és k. забрбљати се; изла-
 нутн тајну.
 Elfecsérel, es. етраћити, епискати, из-
 дати на куле на муле.
 Elfed, es. заклонити, покрити; 2.) за-
 Elfejt, es. распарати. [грнути (лозу).

Elfekszik (Elfekünni), k. 1.) ваздан лежати; 2.) лећи; 3.) лећи куд на страну.
 Elfeled, Elfelejt. es. заборавити, забити.
 — kezik, k. (ról,ről) заборавити на...
 — ódik, k. бити заборављен.
 Elfelesel, es. шпатош закинути.
 Elfen, es. 1.) изгладити (презубав нож);
 Elfenül, k. подивљати. [2.) намазати.
 Elfér, k. моћи стати, имати места; —
 ni egymás mellett, слагати се.
 Elferdít, es. изврнути (смицао).
 Elférgesedik, k. учрвљати се.
 Elférjesedik, k. удомити се, удати се.
 Elférjez, es. удомити, удати.
 Elféslik, k. опарати се.
 Elfésül, es. шчешљати.
 Elfiasodik, k. окотити се.
 Elfillent, es. — i magát, слагати.
 Elfinomodik, k. профинити се.
 Elfizet, es. 1.) исплатити; 2.) потрошити;
 3.) преварити се у плаћању.
 Elfog, es. 1.) ухватити, уловити; levelet
 — ni, ухватити писмо; 2.) ухапити;
 3.) (vki béréből) закинути (од плате).
 4.) запремати, заузимати (места); 5.)
 á. é. — ott a félelem, спопао ме страх.
 Elfogad, es. 1.) примити; акцептирати
 (меницу); 2.) одобрити.
 Elfogadás, fn. 1.) примање; акцентација
 (менице); 2.) одобрење.
 Elfogadmány, Elfogadvány, fn. акцепт.
 Elfogadó, fn. прималац; акцептант; mn.
 за примање; — szoba, соба за дочек.
 Elfogat, es. дати ухапити. — ás, fn.
 ухапшење; — ási ragas, налог за
 Elfogdos, es. похватати. [ухапшење.
 Elfoglal, es. заузети, запремити (место);
 2.) заузети, освојити; 3.) отпочети
 (звање); 4.) конфисковати, узаптити;
 5.) оптерећивати (послом); nyugon el
 van foglalva, врло је у послу.
 Elfoglalt, mn. оптерећен (послом). — ság,
 fn. оптерећеност.
 Elfogódik, k. стегнути се (ерце).
 Elfogúl, k. бити збуњен; бити заузет.
 — atlan, mn. несметен; непристран.
 atlanság, fn. непристраност.
 Elfogúlt, mn. збуњен; пристран. — ság,
 fn. збуњеност; пристраност.
 Elfogy, k. 1.) опасти; нестати; — ott
 a pénzem, остадох без новаца; 2.) из-
 губити се, изништити (болесник).
 Elfogyaszt, es. потрошити. — gat, es.
 непотрошити.

Elfogyatkozik, Elfogydogál, k. полако се
 потрошити.
 Elfogyhatatlan, mn. непотрошив.
 Elfójt, es. угушити, удавити; á. é. зато-
 мити; a tüzet, a lázadást — ani, угу-
 лити ватру, угушити, савладати буну.
 Elfójtódik, k. бити угушен.
 Elfoltoz, es. покринити.
 Elfoly, k. одилазити, отицати; á. é. sok
 víz — addig a Dunán, много ће воде
 дотле протећи Дунавом; á. é. проћи.
 Elfonnyad, k. увенути. [l. Elmúlik.
 Elfonnyaszt, es. чинити да свене.
 Elfordít, es. 1.) одвратити, одбити (зло);
 2.) окренути; 3.) преврнути (лист).
 Elfordúl, k. окренути се од...
 Elforgácsol, es. пецепати; á. é. расипати
 (снагу). — ódik, k. поцепати се.
 Elforgás, fn. 1.) обрт (точка), 2.) исте-
 чење (времена).
 Elforgat, es. одбијати; преокренути; á. é.
 изврнути (речи); испревртати (листовете).
 Elforog, k. обртати се; á. é. hamar —
 az idő, време брзо прође.
 Elfoszlik, k. поцепати се.
 Elföd, l. Elfed.
 Elfő, k. преврнути, укухати се.
 Elfőz, es. прекухати.
 Elfrancziásít, es. пофранцузити.
 Elfrancziásodik, k. пофранцузити се.
 Elfű, Elfűj, es. 1.) одувати, отпирати;
 2.) пирењем угасти (свећу).
 Elfukarkodik, es. издрамчити.
 Elfúl, Elfúlad, k. угушити се, удавити се.
 Elfúlaszt, es. удавити, угушити.
 Elfut, k. отрчати, одбећи; прекипети;
 es. подићи; borzadás futott el, гроза
 ме подиђе; — amik, — amlik, — amo-
 dik, k. одбећи.
 Elfülel, es. 1.) оглушити се чега, прећи
 хитке поред чега, l. Elereszt füle mel-
 lett; 2.) одвући за уши; k. бити улућ-
 Elfüllent, l. Elfillent. [кан.
 Elfürészel es. 1.) отестерити; 2.) зате-
 стерити (куд не треба).
 Elfüstöl, es. надимити, накадити; 2.)
 димом отерати; 3.) отерати досадна
 госта. — ódik, k. надимити се. — őg,
 k. нестати као дим, изветрити.
 Elfüstösödik, k. надимити се.
 Elfűszerez, es. презачинити.
 Elfűvesedik, Elfűvesül, k. обрасти (травом).
 Elgagyog, es. одобрљати, откантати.
 Elgallyasodik, k. разгранати се.

Elgátol, cs. загатити; онкопати.
 Elgazdálkodik, cs. протраћити имање; к.
 унутити се у газдовање.
 Elgázol, Elgazosít, cs. нађубрити, натру-
 Elgázol, cs. прегазити. [ити].
 Elgazosodik, k. напунити се ђубрета.
 Elgémberedik, k. отупити, огуглати.
 Elgenyed, k. изгнојити се.
 Elgereblyél, cs. одграбити.
 Elgerezdel, cs. пеећи на кришке.
 Elgondol, cs. 1.) промислити, расудити;
 2.) смислити, намислити: nem úgy
 sült el, a mint — там, није испало,
 као што замислих; 3.) представити,
 замислити; 4.) замислити да није ту.
 Elgondolkodik, Elgondolkozik, k. дати се
 у мисли, замислити се.
 Elgonoszodik, Elgonoszúl, k. пронева-
 љалити се.
 Elgörbed, Elgörbül, k. искривити се.
 Elgörbeszt, Elgörbít, cs. искривити.
 Elgördít, Elgörget, cs. одваљати.
 Elgördül, Elgörög, k. откотурати се.
 Elgözöl, Elgözölög, k. испарити се, из-
 ветрити; излапити.
 Elgarúl, k. откотрљати се.
 Elgyaláz, cs. наружити; á. é. l. Megvisel.
 Elgyalogol, k. отпешачити.
 Elgyalul, cs. срендисати.
 Elgyávúl, k. омекнути, постати кука-
 Elgyengít, l. Elgyöngít. [вица].
 Elgyepesedik, k. побусати се.
 Elgyepül, Elgyepüz, cs. оградити.
 Elgyermekesedik, Elgyermekesül, k. 1.)
 добити децу; 2.) подетити се.
 Elgyermekesít, Elgyermekít, cs. подетити.
 Elgyökerezik, k. разврежити се; отети
 Elgyöngít, cs. ослабити. [мах].
 Elgyöngül, k. ослабити. — és, fn. ра-
 слабљеност.
 Elgyötör, cs. измучити, напатити.
 Elgyöz, cs. 1.) издржати, издурати; 2.)
 изићи на крај, надојамити.
 Elgyűrűz, cs. претенувати.
 Elhabar, cs. размутити, промешати; á. é.
 Elhabog, cs. измуцати. [откантати].
 Elhadar, Elhadarász, cs. откантати.
 Elhagy, cs. 1.) оставити, остављати;
 махнути; — там a dohányzást, махнуо
 сам пушење; (szój.) hagyd el, kérlek,
 окани се тога, молим те; 2.) проћи,
 обићи; 3.) запустити, забаталити;
 4.) á. é. — az erő, изневерава ме
 снага: — ott a hideg, пустила ме је

грозница; színét — ni, избељети, из-
 губити боју; 5.) magát — ni, а) за-
 баталити се; 6) клонити духом.
 Elgyatott, mn. запуштен, батал. — ság,
 fn. запуштеност, батал.
 Elhajigál, cs. поодбацати.
 Elhajít, cs. бацити, вурити даље.
 Elhajlik, Elhajol, k. 1.) нагнути се, из-
 вити се, наднети се; нагибати се
 (магнетска игла); 2.) скренути (с пута).
 Elhajlás, fn. прегиб; деклинација (у фи-
 Elhajóz, k. отпловити. [зици].
 Elhajt, cs. 1.) отерати, одвијати, одаг-
 нати; 2.) извити (ветар); 3.) помет-
 нути (пород).
 Elhajtás, fn. одагнање; 2.) пометање
 (порода).
 Elhajtát, cs. дати отерати; к. одјездити.
 Elhal, k. 1.) умрети; 2.) обамрети; утр-
 нути (нога); 3.) á. é. — a szó ajka-
 mon, изумире ми реч на устима.
 Elhál, cs. 1.) обљубити, облежати; 2.)
 ноћити.
 Elhalad, k.) 1.) проћи мимо... 2.) бити
 одгођен; 3.) протицати (време).
 Elhalász, cs. уловити.
 Elhalaszt, cs. одгодити, одложити.
 Elhalaványodik, Elhalaványúl, k. побле-
 дити, пребледети.
 Elhallgat, cs. 1.) прећутати; — va,
 hogy... а камо ли... 2.) ваздан
 слушати; к. умукнути, ућутати.
 Elhallgattat, cs. ућуткати.
 Elhallik, k. чути се до...
 Elhalmaz, cs. обасути.
 Elhalogat, cs. одлагати, одгађати.
 Elhálóz, cs. преградити мрежом.
 Elhamarkodik, cs. преухитрити.
 Elhamiskodik, cs. измандарити, изма-
 мити, изландати.
 Elhamuhodik, k. претворити се у пепео.
 Elhamvad, k. утрнути, угасити се; (km).
 régi szerelem nem hamvad el, што оми-
 ли не омрзну.
 Elhamvaszt, cs. обратити у прах и пе-
 пео, спалити.
 Elhandász, cs. преухитрити, пренаглити.
 Elhangol, cs. раздесити, расклимати (жи-
 це). — ódik, k. раздесити се.
 Elhangolt, mn. раздешен; á. é. зловољан.
 — ság, fn. зловоља.
 Elhangúl, l. Elhangolódik. — t, l. Elhan-
 Elhangzik, k. умукнути (глас.) [golt].
 Elhantol, cs. измргити.

Elhány, es. 1.) одбацити; 2.) забацити; 3.) швердати, синекасти; 4.) á. é. на двоје на троје изградити, збубати, слупати, смаандрљати; — va vetve, на врат на нос, овлаш рабено.

Elhanyagol, es. занемарити, пренебрегнути, забаталити, занустити.

Elhanyatlík, k. опасти, раснасти се.

Elhanyatlott, mn. опао, батал.

Elhányódik, k. забацити се, пестати.

Elharácsol, es. прохарчити, расточити.

Elharangoz, es. одзвонити.

Elharap, es. одгриети; á. é. прогутати (гнев). — dál, es. поодгризати.

Elhararódzik, Elhararózik, k. отимати мах, ширити се, захватати.

Elhárít, es. отклонити. — hatlan, mn. не-Elháromlik, k. отклонити се. [мнован.

Elhasából, es. пещи у ценанице.

Elhasad, k. пући, распући се. — oz, k. попуцати (земља).

Elhasít, es. расцепити. *

Elhasonlik, k. 1.) одметнути се; 2.) изоначити се.

Elhasonlás, fn. одметање (Адамово од Elhasonlott, mn. изоначен. [Богa).

Elhasznál, es. 1.) потрошити; 2.) изграти.

Elhat, k. дошпрати до.

Elhatahnasodik, k. осилити се; отети мах.

Elhatalmazik, k. отимати мах.

Elhatároz, es. одредити, доконати, свршити; magát — ni, одлучити се, на-канити се. — ás, fn. одлука. — atlan, mn. неодлучан. — ódik, k. одлучити се. — ó, mn. пресудан. — ólag, ih. пресудно. — ott, mn. одлучан.

Elhazud, es. лажући порећи. — oz, es. излагати; k. непрестано лагати.

Elhegedül, es. 1.) одгудети; 2.) страђити; (szój.) — te már azt szt. Dávid, ниши кући пронао!

Elhelyez, es. разместити, понаменитати. — és, fn. дислокација (војске).

Elhempelyeg, Elhengereg, Elhengeredik, k. откогурати се.

Elhengerel, Elhengerít, es. одваљати.

Elhenterül, k. пружити се колико си дуг.

Elhenyél, es. продембелнеати.

Elherdál, es. страђити, профућкати.

Elhervad, k. увенути.

Elhervaszt, es. саеушити, епржити.

Élhetetlen, mn. унотан; елуи, сметен; fn. сметењак. — ség, fn. сметењанство. — ül, ih. унотно.

Elhever, Elheverész, es. és k. продембелнеати, вазда лежати.

Elhí, es. одазвати.

Elhibáz, es. проманиити, погрешити.

Elhibban, k. оклизнути.

Elhibít, es. проманиити.

Elhidegedik, k. охладнети.

Elhidegít, es. расхладити.

Elhidegszik, Elhidegül, l. Elhidegedik.

Elhidor, es. уклонити.

Elhímez-hámoz, es. забанурити.

Elhímlík, k. расути се, распршити се.

Elhint, es. расути.

Elhírel, Elhírdet, es. објавити, огласити.

Elhíresedik, k. пазли на глас.

Elhíresít, es. 1.) огласити, објавити; 2.) прославити; изнети на глас.

Elhíresül, l. Elhíresedik.

Elhíresztel, Elhírhet, es. огласити.

Elhírhed, l. Elhíresedik.

Elhísz (Elhinni), es. 1.) поверовати, веровати; — em, верујем! 2.) поневидити се; hidd el magád, ha veszni akarsz, ко здраво диже нос, тај ће скорим јћи бое.

Elhitet, es. уверавати, уверити; усељавати, усеелити у главу; — te magával, усеело себи у главу; azt velem soha el nem hiteted, то ми никад нећем доказати.

Elhitt, mn. уображен; дрзак. — ség, fn. дрекоет.

Elhítványít, es. учинити лошим.

Elhítványodik, Elhítványúl, k. олошати.

Elhiúsít, es. учинити ташитим.

Elhiúsodik, k. поневидити се.

Elhív, l. Elhí.

Elhízeleg, Elhízelkedik, es. излагати.

Elhomályosít, es. помрачити, бацити у приснак.

Elhomályosodik, k. помркнути, помрчати.

Elhomlít, es. положити (дозу).

Elhomokosodik, k. засути се песком.

Elhord, es. однети (на колих); a víz — ta a kerítést, вода однела ограду; vh. hordd el magad! торњај се!

Elhordogat, es. понзодианати.

Elhordoz, es. 1.) изодносити; 2.) претрпнети. — kodik, — óskodik, одеселити се.

Elhorzsol, es. огулити. — ódik, k. огу-Elhoz, es. донети. [лнати се.

Elhull, k. 1.) отнасти, опасти (лишће, коца); 2.) понадати, изгинути.

Elhúny, k. 1.) угасити се, утнути; 2.) заспати; á. é. унокити се.

Elhúnyt, mn. умрѣо, покојни.
 Elhurezolkodik, k. одселиити се.
 Elhurít, es. отерати, одвијати.
 Elhúz, es. 1.) одвући; 2.) одгудети, одсвирати (ноту); 3.) одзвонити (подне); 4.) закинути (од плате).
 Elhúzás, fn. 1.) одвлачење; 2.) закидање.
 Elhúzodik, k. одвући се; повлачити се, отезати се.
 Elhűl, k. охладити; á. é. — t bele, пренепризно се.
 Elhűt, es. расладити, прохладити.
 Elidegenedik, k. (tól, től) отуђити се, отпадити се.
 Elidegenít, es. 1.) отуђити, разродити, отпађивати; 2.) одузети, поткрасти; 3.) продати. — hetlen, (hető), што се не може (може) продати, отуђити.
 Elidegenül, l. Elidegenedik.
 Elidomtalanít, es. нагрдити.
 Elidősít, es. добити застарелошћу.
 Elidősödik, Elidősül, k. остарети; застарети.
 Eligazít, es. 1.) упутити; 2.) расправити, изравнати; 3.) отпавити, одбити.
 Eligazodik, Eligazúl, k. (on, en) разабрати се, паћи се.
 Eligér, es. обећати. — kezik, k. обећати се.
 Elíjed, k. (tól, től) поплаштити се.
 Elíjeszt, es. поплаштити, расплаштити.
 Elillan, Elillant, Elillanik, k. умаћи.
 Elillatozik, k. изгубити мирис.
 Elimádkozik, es. исказати молитву; одговорити молитвом; k. занети се у молитву.
 Elinal, k. отнерјашити. [тву].
 Elindít, es. 1.) кренути (млин). a hírt — aní, пустити глас у свет; кренути на пут.
 Elindúl, k. кренути се, поћи; — t az orra vére, ударила му крв на нос.
 Elindulás, fn. полазак.
 Elintéz, es. 1.) наредити; 2.) расправити (ствар); pert — ni, свршити парницу. — és, fn. наређење; расправљај, свр.
 Elipall, es. забавити. [штак].
 Elír, es. потрошити (мастило).
 Eliramlik, Eliramodik, k. одјурити.
 Elismer, es. 1.) признавати, признати, исказати; 2.) (nak, nek) сматрати за; 3.) l. Félcismer.
 Elismerés, fn. признавање; — sel lenni vki iránt, бити кому захваљан.
 Elismervény, fn. признаница, потврда.
 Eliszamkodik, Elizamik, Elizamodik, 1.) оклизути се; 2.) утећи, побегти.

Eliszik, es. 1.) попити; 2.) пробекријати; (szój.) elitta eszét, попио памет; 3.) упијати, унепати (песак воду).
 Eliszködik, k. утећи, упрцати.
 Eliszonyít, es. упренастити.
 Eliszonyodik, k. (bele, tőle) упренастити.
 Élit, es. оштриити, оштрѣити. [ти се].
 Elítél, es. осудити, пресудити.
 Elíza, tn. Савета, Савка.
 Elízetlenedik, k. постати бљутав.
 Elízetlenít, es. обљутавити.
 Eljajdul, k. вриснути, закукати.
 Eljár, A. k. 1.) ходити; (szój.) — a szája, иде му (joj) језик; 2.) полазити, походити; — sz-e a koresmába? иде ли у буртије? 3.) (ban, ben) вршити; kötelességében, hivatalában . . . — ni, вршити дужност, звање . . . 4.) (val, vel) поступати; 5.) á. é. hamar eljár a keze, на зло брз; 6.) пролазити (време); — az idő, az ember észre sem vesz, прође време, и не осетим; B. es. 1.) проћи, обићи; — tam a szobákat sorban, прошао сам собе редом; 2.) истрацкати, изгазити, искрзати (ципеле); 3.) утрти, угазити (пут); 4.) a tánczot — ni, поиграти.
 Eljárás, Eljárás módja, fn. поступак.
 Eljárdogál, k. отпаркивати.
 Eljátszik, A. es. 1.) одиграти; 2.) проиграти; 3.) á. é. изгубити, проиграти (млоост); k. заиграти се (у игрању).
 Eljegyez, es. претеновати, заручити.
 Eljegyzés, fn. претеновање, веридба.
 Éljenez, es. поздрављати са „живео“.
 Eljö, Eljö, k. доћи. — vés, fn. долазак.
 Eljövet, Eljövetel, fn. az úr — e, адвент.
 Eljut, k. припети.
 Elkábít, es. занети, опити, заглушити.
 Elkábúl, k. онесвестити се, заглужити.
 Elkaczag, k. зацерекасти се; es. процерекати (време); vh. — ja magát, пренути у смех.
 Élkalapács, fn. кљунаст чекић.
 Elkalapál, es. 1.) поковати, поравинити (ковањем); á. é. издупати, излемати; 2.) ezt ugyan — tad, то ен збубао, слупао, овлаш израдио.
 Elkallódik, k. 1.) искрзати се; 2.) разлизати се (имање); 3.) протурити се (рђав новац уз добар); 4.) ишчилети (врлине).
 Elkallott, mn. искрзан, отрцап.
 Elkámpúl, k. искривити се, развући се.
 Elkanyarít, es. савити, извити. [лице].

Elkanyarodik, k. савити се, смотати се (пут).

Elkar, A. cs. 1.) отргнути, зграбити; 2.) — *ták a lovak*, отеди му се коњи; 3.) добити, заланити; 4.) *á. é.* — *ta a szenvedély*, страст га занела; B. k. примити рђав обичај.

Elkarál, cs. оконоати; отконати; k. задубити се у копање.

Elkarar, cs. загрнути, зачепкати.

Elkarat, cs. (vkit vmire) научити рђаву обичају; *magát — ni (a haragtól)*, запети се (гневом).

Elkardos, Elkapdoz, Elkapkod, cs. разграбити (робу).

Elkárhoz, k. бити проклет, осуђен. — *ás, fn.* проклетства. — *tat, cs.* про-

Elkaróz, cs. оградити кољем. [клети.

Elkártyáz, cs. 1.) прокартати; 2.) провести у картању; k. закартати се.

Elkásásodik, k. убршнавити се (воће).

Elkaszál, cs. откосити.

Elkedvetlenedik, Elkedvetlenül, k. сневеселити се; (*tól, től*) изгубити вољу на...

Elkedvetlenít, cs. сневеселити; покварити вољу.

Elkefél, cs. шчеткати; *á. é.* прочешљати, пролемати.

Elkelepel, cs. отклепати; *á. é.* откантати.

Elkel, Elkél, k. 1.) проћи, нестати; 2.) пролазити (роба); 3.) потрошити се; *sok kenyér kel el nála*, много се хлеба троши код њега; 4.) нарасти (тесто); 5.) — *ne eső, pénz . . .* требало би кише, новца . . . 6.) отићи.

Elkeményít, cs. учинити тврдим; пре-

Elkeményül, k. отврднути. [штиркати.

Elken, cs. размазати.

Elkendöz, cs. 1.) заручити, верити; 2.) преленити мелем (на бубуљицу).

Elkényesedik, Elkényesül, k. размазити

Elkényeztet, cs. размазити. [се.

Elképed, k. укипити се, скаменити се, унањити се, уирошити се (од страха, чуда).

Elkér, cs. измолити. — *edzik, k.* измо-

Elkerget, cs. отерати. [лити се.

Elkerít, Elkertel, cs. оградити.

Elkerül, cs. обићи; избећи; — *te a figyelmemet* нисам приметио, омакло ми се позору; *egymást — ni*, мимоићи се; k. заићи (на странутицу).

Elkerülhetlen, mn. немипован. — *ül, ih.*

Elkeseredés, fn. огорчење. [немиповно.

Elkeseredik, Elkeserül, k. постати горак; *á. é.* озлоједити се.

Elkeserít, cs. загорчити; озлоједити.

Elkésik, k. одоцити, задоцити; *elkéstem a postáról*, задоцио сам се на пошту.

Elkésít, Elkéslet, cs. прејудиковати (меницу).

Elkészít, cs. зготовити, приуготовити.

Elkészül, k. спремити се; зготовити се.

Elkevélyedik, k. поохолити се.

Elkezd, cs. започети; — *ett lármázni*, узе, стаде викати. — *ődik, k.* почети се.

Elkiált, cs. виком отерати; *vh.* — *otta magát*, викну, продера се.

Elkietlenedik, k. опустети.

Elkietlenít, cs. опустити.

Elkínozt, cs. намучити.

Elkisér, cs. отпратити, испратити.

Elkiván, cs. пожелети. — *kozik, k.* желети отићи.

Elkobozt, cs. узантити. — *ás, fn.* конфискација.

Elkoezkáz, cs. прокоцкати.

Elkoesikáz, Elkoesíz, k. одвести се.

Elkoldúl, cs. испросјачити.

Elkomolyodik, k. уозбиљити се.

Elkomorít, cs. сневеселити.

Elkomorodik, Elkomorúl, k. стужити се, сневеселити се.

Elkontárkodik, cs. овлаш израдити, слупати.

Elkontárodik, k. профушерити се.

Elkontároz, cs. спрчити (хањину).

Elkopás, fn. отрцаност.

Elkopik, k. отрцати се.

Elkopott, mn. отрцао; пзанђао.

Elkoppad, k. понепадати (коса).

Elkoppant, mn. усекинути свећу.

Elkoptatott, mn. отрцао; пзанђао.

Elkoresít, Elkoresosít, cs. некварити (мо-

Elkoresosodás, fn. изопаченост. [рашно.

Elkoresosodik, Elkoresúl, k. изопачити се.

Elkorhad, cs. иструнути.

Elkorheledik, k. пробекријати се.

Elkorhelykedik, cs. пробекријати (повце, време).

Elkorhol, cs. еастругати; *á. é.* избрусити.

Elkorlátol, Elkorlátozt, cs. оградити.

Elkorosodik, k. заматорити.

Elkotródik, k. оторпјати се.

Elkótyál, Elkótyavetyél, cs. понепродавати на лицитацију.

Elkölt, cs. потрошити. — *öget, cs.* потрошити.

Elköltözik, Elköltözködik, k. одселии се.
Elkőrmöl, es. згренети (поктима); á. é.
Elköröz, es. заокружити. [украсти.

Elköt, es. 1.) привезати на друго место; 2.) завити, привезати (рану); 3.) поплести (вул); 4.) jóságát — ni, заложити добро.

Elkövet, es. учинити; hibát — ni, згрешити; mindent — ni, све и сва учинити.

Elkövetkezik, k. следити, настати.

Elkuczorodik, k. одиуњати се.

Elkunyorál, es. неспросјачити.

Elkukorékol, es. — ja magát, кукурекнути.

Elkurtít, es. ократити.

Elkuruzsol, es. залечити мађијама.

Elküld, es. одаслати, послати. — őz, es. разашлиљати.

Elkülönít, Elkülönöz, es. залучити (овце);

Elkülönödés, fn. сепаратизам. [одвојити.

Ellábal, k. побечи, отиетљати.

Ellakatul, es. забравити локотом.

Ellakik, k. 1.) (val, vel) најести се; 2.) (vkivel) моћи с ким заједно становати.

Ellakmároz, Ellakomáz, es. сиприти на чапћење, продупачити.

Ellankad, k. суетати, клонути.

Ellankaszt, es. утрудити, уморити.

Ellassít, es. овлаштити, успорити.

Ellassúdik, Ellassúl, k. успорити се.

Ellát, k. довидети, догледати; meddig a szem —, докле око допре; es. снабдети, опекрыти.

Elláthatlan, mn. непрегледан. — úl, ih. непрегледно.

Ellátogat, k. (hoz, hez; nál, nél) походити.

Ellátszik, k. видети се до...

Elleben, k. приути, одлетети.

Ellegyeskedik, k. 1.) проиграти (сречу); 2.) протрапити (време).

Ellehet, k. моћи бити без...; — ek a nélkül, не морам то имати; — ek vele szépen, могу се с њим слагати.

Ellel, es. снаћи, спонасти; — te a hideg, спонала га грозница.

Ellen, fn. непријатељ, противник; mn. противан, супротан.

Ellen, nu. против, супрот; — emre, — edre, — ére... против мене, тебе, нега...; — emre teszi, ради мени уз пркос; — ben, — ében, ih. на против; szokása — ére, против свог обичаја.

Ellen-ablak, fn. супротни прозор. — ajtó, fn. врата преко пута. — aláírás, fn. други („према“) потпис, супотпис.

Ellenáll, k. (nak, nek) противити се, одупрети се, одуширати се. — ás, fn. противљење, отпор. — hatlan, mn. неодољив. — hatlanúl, ih. неодољиво.

Ellen-ár, fn. противна струја. — beszéd, fn. приговор. — bírálát, fn. критика на критику. — bizonyíték, fn. противан доказ, опровергивање. — esészárl, fn. супротни, анти-цар. — darab, fn. слика и прилика, друга каквој слици. — érv, fn. противан доказ. — érzet, fn. антипатија.

Ellenes, mn. непријатељски, супротни; fn. супротник; визави. — ség, fn. супротноост.

Ellenez, es. противити се чему, одговарати од...

Ellen-fa, fn. ђерам; преворница. — fél, fn. противна странка, противник. — forradalom, fn. противна побуна. — hang, fn. несклад; противан (други) глас. — hangzat, fn. несклад, дисонанција. — hatás, fn. супротно деловање. — ható, mn. супротни. — hirdetés, fn. нова (промењена) објава. — i, mn. противнички. — irány, fn. противан правац. — irat, fn. супротан спис. — javaslat, fn. противан предлог. — javasol, es. чинити други предлог. — jegy, fn. 1.) други потпис, супотпис; 2.) повратна признаница. — jegyez, es. контрастирати.

Ellenkedik, k. (val, vel) свађати се, заједати.

Ellen-kép, Ellen-képen, ih. непријатељски. — kép, fn, прилика, друга каквој слици. — kezes, fn. други јемац. — kezét, fn. супротноост, контраст.

Ellenkezik, k. (val, vel) противити се; (henne) бити противан.

Ellenkező, mn. супротан, противан. — esetben, — kép, — képen, — leg, ih. у противном случају, иначе. — leg, ih. напротив.

Ellen-követelés, fn. потраживање противне стране. — lábas, — lábú, fn. антипод. — más, fn. (слика и) прилика. — még, fn. сутук, утук.

Ellenmond, k. (nak, nek) противити се, прерипати; протестовати; противоречити, противуречи. — ás, — óság, fn. противоречање, противоречност, противоречје; протест.

Ellen-munkál k. одмагати. — nyilatko-

zat, fn. противна изјава. — nyugta, — nyugtatvány, fn. повратна признаница. — ok, fn. противан разлог. — őr, fn. контролор. — őrködik, k. контролирати. — őrzés, es. контролирати. — parancs, fn. нова (променена) заповест. — párt, fn. противна странка. — rendelet, fn. промена наредбе. — ró, es. еконтрирати.

Ellenség, fn. непријатељ, злотвор, враг. — es, mn. непријатељски. — esen, ih. непријатељски. — eskedés, fn. непријатељовање. — eskedik, k. непријатељовати.

Ellensőroz, es. еконтрирати.

Ellenső, mn. супротан.

Ellen-súly, fn. противна тежина. — súlyoz, es. држати у равнотежи; паралелати. — szándék, fn. противан смер. — szavazat, fn. противан глас.

Ellenszegül, k. противити се. — és, fn. противљење.

Ellenszenv, fn. антипатија, j. Idegenkedés. — es, mn. антипатичан.

Ellen-szer, fn. противно средство, сутук. — szó, fn. приговор. — szólás, fn.

Ellent, ih. против. [противорецање.

Ellent-áll, k. противити се. — állás, fn. отпор, одбрана.

Ellen-tanú, fn. противнички сведок. — társ, fn. супротник. — tét, fn. супротност, антитеза. — tétel, fn. спорно, l.

Ellentét, — tételez, es. контрапонирати. — tétes, mn. супротан. — ti, mn. супротан, контрастан.

Ellentmond, l. Ellenmond.

Ellentör, k. радити на супрот. — ő, mn. és, fn. супротник, антагониста.

Ellen-tusa, fn. отпор. — vágás, fn. супротан удар. — vallás, — vallomás, fn. противан наказ. — váltó, fn. друга меница (парница). — vélemény, fn. противно мишљење.

Ellenvet, es. приговарати, пребацивати. — és, fn. приговор. — ő, fn. приговарач.

Ellenvizsgálat, fn. друго нештитвање.

Ellenz, l. Ellenez.

Ellenzék, fn. 1.) пренона; 2.) штит, l. Ellenző; 3.) ћерам; преворница; 4.) опозиција.

Ellenzékes, mn. опозициони. — kedik, k. опонирати.

Ellenzéki, mn. опозиционалан.

Ellenzet, fn. противљење; контраст, антитеза. — es, mn. супротан.

Ellenző, fn. 1.) опонент, супротник; 2.) штит; gyertya —, штит од свеће; 3.) тур.

Eller, es. обузети (трава, жито) покрити, понасти.

Ellér, k. проћи мимо..., дефилirati. — eget, k. откорачати. — tet, es. дати да прође, да дефилира.

Elles, es. увардати, увребати; улучити (прилику).

Ellés, fn. кођење; јагињење, тељење итд.

Ellet, fn. једна млад.

Ellető, fn. јагиљило.

Ellik, k. котити се; јагиљити се, телити се, штенити се итд.

Elloban, Ellobog, k. избуктати, изгорети.

Ellódít, es. одвурити.

Ellódúl, k. оторијати се.

Ellohól, es. продеветати.

Ellor, es. красти, поткрасти. — kod, — ogat, es. покрасти. — ódzik, — ózik, k.

Ellovagol, k. одјахати. [одшунјати се.

Ellő, fn. мати што коти.

Ellő, es. 1.) одбити танетом (погу); устрелити; 2.) опалити; k. досизати, носити (пушка).

Ellődöz, es. пенуцати (барут).

Ellök, es. одгурнути, отурнути.

Ellős, mn. скотан, сунтен (кучка), сумацан (мачка), суждебан (кобила).

Ellövel, es. устрелити, одвалити; k. пр.

Ellustít, es. уленити, отромити. [пути.

Ellustúl, k. уленити се.

Elmagyaráz, es. (криво) протумачити.

Elmagyarosít, es. помађарити.

Elmállaszt, es. учинити да изветри, да изаиђа, да се распадне.

Elmállik, k. пзаиђати, распасти се, из.

Elmángol, es. изрољати. [ветрити.

Elmarad, k. 1.) пзостати; 2.) заостати. — hatlan, mn. неизоставаан. — hatlanúl, ih. неизоставно. — oz, k. пзостајати.

Elmaraszt, Elmarasztal, es. осудити; ухва.

Elmátkásít, es. верити. [тити у кривци.

Elmázol, es. умазати.

Elme, fn. ум, памет, умље; elméjébe vésni v. elméjében megtartani, утубити, упамтити; megtartottad elmédben? јеси-л задржао у памети?

Elmebeteg, j. Elmebajos, mn. умоболоан, — ség, fn. душевна болест.

Elmebódúlt, Elmebomlott, mn. шенут, — ság, fn. шенутоост.
 Elmeddül, k. пажаловити се.
 Elmefaggatás, Elmefárasztás, fn. напрезање ума.
 Elmefuttatás, fn. игра мисли; доскакива-
 Elmegy, l. Elmén. [ије.
 Elmegyz, cs. омеђашити.
 Elme-gyöngeség, fn. душевна слабост.
 — háborodás, fn. помереност ума, шенутоост. — játék, fn. титрање мисли.
 — kór, fn. оболелост ума. — kóros, mn. умом оболео.
 Elmél, k. размишљати, умовати. — et, fn. посматрање; теорија. — eti, mn. теоретичан. — etileg, ih. теоретично. — kedik, k. размишљати. — kedés, fn. размишљање.
 Elmellőz, cs. отклонити; пренебрегнути.
 Elmélyed, Elmélyül, k. задубити се.
 Elméne, fn. шаљивчина, приклапало. — kedés, fn. приклапање. — kedik, k. приклапати, ћеретати. — ség, fn. ћас-
 Elmenés, fn. одлажење. [кање.
 Elmenet, Elmenetel, fn. одлазак.
 Elmén (Elmenni), k. отићи, одлазити; mellette —, проћи мимо...; á. é. elment az esze v. sütni valója, полудео је; elment az eszem? ваљда сам пао на теме! — a kedve vmire, прође га воља на...
 Elmenő, mn. који одлази; fn. скупљање (код војника) за одлазак.
 Elmér, cs. 1.) источити (вино); 2.) размерити, испродавати (месо); 3.) измерити; 4.) забунити се у мерењу.
 Elmereszt, cs. — eni szemeit, разрогачити очи.
 Elmerevedik, Elmerevül, k. укочити се.
 Elmérgesedik, k. ражљутити се, разјарити се; á. é. дати се на зло (рана).
 Elmérgesít, cs. разјарити; á. é. погор-
 Elmerít, cs. потопити. [пати.
 Elmérődik, k. размерити се, отићи на размерке.
 Elmerül, k, утонут; á. é. задубити се.
 Elmés, mn. уман, духовит, домишљат. — kedik, k. приклапати. — ség, fn. духовитост; домишљатост.
 Elmesél, cs. испричати.
 Elmessződik, k. удаљити се.
 Elmeszesedés, fn. претварање у креч.
 Elme-szülemény, fn. умни производ. — tehetség, fn. душевна способност.

Elmetél, cs. одрезати.
 Elmételyesedik, k. ометљавити; окужи-
 Elmételyesít, cs. окужити. [ти се.
 Elmétlen, mn. непаметан.
 Elme-tompaság, fn. тупоглавост. — zavar, fn. бунило.
 Elmo-hosodik, Elmo-hosul, k. обрасти маховином.
 Elmond, cs. казати; приповедати. — hatatlan, mn. неисказан.
 Elmos, cs. опрати, спрати. — ódik, k. исплакати се, изапати се; á. é. изгубити се. — ogat, cs. понеспирати.
 Elmosolyodik, k. насмејати се.
 Elmosolyog, k. засмејати се (дуго).
 Elmozdít, cs. уклонити, помаћи; hivatalból — aní, отпустити из звања.
 Elmozdúl, k. помаћи се.
 Elmulás, fn. пролажење, нестајање.
 Elmulaszt, cs. пропустити, пренебрегнути.
 Elmulat, k. провеселити се; cs. у весељу провести; у весељу пренебрећи.
 Elmúlik, k. 1.) пролазити, минути, проћи (бол); 2.) протећи (време); elmúlt, било и битисало; á. é. — róla a hivatal, изгубиће звање; 3.) (től, től) мимоћи (чаша горчине).
 Elnapol, cs. одгодити, одложити.
 Elnegyedel, cs. рапчережити; á. é. слупати на двоје на троје (посао).
 Elnégyel, cs. рапчережити; á. é. пролемати.
 Elnehezedik, Elnehezül, k. отежати.
 Elnehezít, cs. отежавати (ствар).
 Elnémetesedik, k. понемчити се.
 Elnémetesít, cs. понемчити.
 Elnémít, cs. ућуткати.
 Elnémül, k. умукнути, занемети.
 Elnemzetietlenedik, k. одродити се.
 Elnépszerűtlenít, cs. учинити непопуларним.
 Elnéptelenedik, Elnéptelenül, k. опустети (земља).
 Elnéptelenít, cs. расселити (земљу).
 Elnevet, cs. засмејати се (дуго); vh. — i magát, насмејати се.
 Elnevez, cs. именувати, назвати.
 Elnéz, cs. 1.) гледати кроз прете, повлађивати; 2.) превидети (не видети); k. гледати на страну; (on, en) гледати свуд по...; походити.
 Elnézés, fn. 1.) гледање кроз прете, праптање; 2.) превиђај.
 Elnök, fn. председник. — i, mn. пред-

седишчи. — ködik, l. Elnököl. — let, fn. председништво. — öl, — ösködik, k. председавати. — ség, fn. председни-
Elnyakaskodik, k. узагучити се. [штво.
Elnyargal, k. одјездити.
Elnyel, es. прогутати.
Elnyer, es. задобити; получить.
Elnyes, es. срезати.
Elnyikkan, k. застесњати.
Elnyom, es. затући, затомити, потиснути,
угушити; á. é. — ta az álom, свладао
га сан. — ódik, k. затрти се, бити
затучен; — ódott a mellem, груди ми
се стегонсе.
Elnyomorít, es. затући, убогаљити.
Elnyomorodik, Elnyomorúl, k. убогаљити
Elnyomtat, es. поврћи (жито). [се.
Elnyög, es. 1.) стењући прекужити; 2.)
Elnyő, l. Elnyű. [које како измуцати.
Elnyugodik, Elnyugszik, k. смирити се;
заћи (сунце); á. é. упокојити се.
Elnyújt, es. 1.) ранирити; 2.) растегну-
ти, развити (тесто). — ódzik, k. пружити се.
Elnyúl, k. досизати, допирати. — ik, k.
протезати се, пружати се.
Elnyű, es. изграти, похабити.
Elökád, vh. — ta magát, поблудаво се.
Eloláhosít, es. повлаштити.
Eloláhosodik, k. повлаштити се.
Elold, es. одрешити. — oz, es. понзод-
решивати.
Eloldall, Eloldalog, k. отперјашити,
стругнути.
Elolt, es. угасити; загасити (квеч); á. é.
vkinek életét — ani, одузети живот.
Elolthatatlan, mn. неугасив.
Elolvad, k. отопити се; окопнети; — t
a vagyona, смањило му су имање.
Elolvas, es. 1.) прочитати; 2.) избројати.
Elolvaszt, es. отопити.
Elomlik, k. распасти се.
Elont, es. пролити.
Elorozátlanodik, k. обезобразити се.
Elordít, vh. — ja magát, рикнути, за-
урлати, удрити у дреку.
Eloroz, es. украсти. — kodik, k. украс-
ти се, одиуњати се.
Elorsoz, l. Eloson.
Eloson, Elosont, k. имукнути, отири-
ти, „измицање“.
Eloszlás, fn. распад; разлазак.
Eloszlat, es. 1.) разгонити, разби́ти (та-
му); растерати (бол, бригау); 2.) раз-

решити (скупи); 3.) распудити (стадо,
гомилу).
Eloszlik, k. 1.) разделити се; разићи се
(скупи); 2.) снласнути, одуминути (бол);
3.) разби́ти се, престати (бриге).
Eloszt, es. 1.) поделити, оделити, раз-
делити; 2.) раздати. — ás, fn. поде-
ла, делидба. — ogat, es. поизделити.
— ozik, k. поделити се.
Elő, fn. 1.) предак, прадед; 2.) предњи
део; почетак; elejétől végig, од по-
четка до краја; од год до год; a ta-
vasz eleje, почетак пролећа; az őszi
eleje, стан (од кошуље); a kősi eleje,
предњи трап; (szój.) vminek elejét
venni, предупредити; elején érő, рани,
што рано зре; se eleje se veleje, ни
репа ни унију; (pb.) munkának jó
eleje, a dolognak veleje, добро почето,
скоро дочето.
Elő, ih. пре, пред, напред...
Elő, mn. жив; egy — embert sem talál-
tunk, писмо нашли ни живе душе; —
sövény, живи плот; á. é. — sajt, у-
првљан сир; — fene, рак (болест);
— beszéd v. szó, жива реч; — szóval,
умено, наустице.
Előad, es. 1.) показати, изнети (сакри-
вено); 2.) предавати (с катедре); 3.)
представљати (глумач); 4.) излагати
(писач, говорник).
Előadás, fn. 1.) предавање; 2.) излагање;
извештај; 3.) представљање, пред-
става, приказ.
Előadmány, fn. извештај, реферат.
Előadó, fn. 1.) известилац; 2.) предавач.
Előagy, fn. кундак.
Előajtó, fn. предња врата.
Előáll, k. 1.) изићи на среду; kocsival
—, дотерати кола пред... 2.) стајати
на челу.
Előállít, es. 1.) произвести; 2.) изнети
на среду.
Előálm, fn. први сан; — kor, у првом
Előanyag, fn. праматерија. [ену.
Előárboez, fn. бошпрее, предња катарка.
Előbajnok, fn. предњак (борац).
Előbb, ih. 1.) пређе, пре, првоч, раније;
— utóbb, а пре а после; кад било да
било; — említett, напред поменути; ki
—, előbb, v. ki — jön, — őből, ко
пре девојци, онора девојка; 2.) ра-
дије, пре; ezt — hiszem, то пре ве-
рујем; 3.) напред; ближе; jöjj — !

- ходи ближе; á. é. — re vinni a tudományt, унапредити науку. — revitel, fn. унапређење.
- Előbbeni, Előbbeli, mn. пређашњи, пр-Előbbiség, fn. првенство. [вашњи.
- Előbbvaló, mn. претежнији, пречи.
- Előbe, ih. за сад.
- Előbér, fn. плата у напред. — let, fn. претплата. — lő, fn. претплатник.
- Előbeszéd, fn. пролог.
- Előbetű, fn. глас на почетку речи.
- Előbocsát, es. пуетити напред.
- Előbor, fn. 1.) алдумаш; 2.) бапица; нај-боље вино.
- Előbőr, fn. кожа за штит против светлости; крило на шатору или коних; 2.) кецеља; 3.) капица (кожа).
- Előcsahos, fn. és mn. букач.
- Előcsapat, fn. аван-гарда.
- Előcsarnok, fn. предњи трем.
- Előcsikkelyek, fn. прелиминарије.
- Előd, fn. 1.) претходник, претеча; 2.) предак; — ek, прци, стари.
- Elődandár, fn. предња војска.
- Elődés, fn. 1.) готованство, муктанство; 2.) таворење, кубура.
- Elődi, mn. прадедовски; некадашњи.
- Elődi, mn. és fn. муктански, муктан, готован, бадаван.
- Elődik, k. 1.) кубурно живети; 2.) готовански, муктице живети.
- Elődiség, fn. готованство.
- Előcedél, fn. доручак.
- Előénekes, fn. који почиње певање.
- Előérő, l. Elejénérő.
- Előesés, l. Iszam, Sérv.
- Előérzés, Előérzet, j. Sejtelem.
- Előest, Előeste, fn. a háború — éjen, у очи рата.
- Előfecség, es. напред брљати.
- Előfél, fn. глава (на повиу).
- Előfelé, ih. напред.
- Előfeltétel, fn. први услов.
- Előfi, fn. власник мајората. — ség, fn. мајорат.
- Előfizet, es. претплатити. — és, fn. претплата. — ő, fn. претплатник.
- Előfog, fn. предњак, секутић; es. извадити; узети преда се; припрегнути.
- Előfogalom, fn. основни појам.
- Előfogat, fn. припрега, форшпан; es. припрегнути. — os, fn. форшпанџија.
- Előfordúl, k. 1.) дорађати се; 2.) налазити се; — e ott... има ли тамо...
- Előfűrő, fn. предњи сврдао.
- Előfü, fn. прва трава.
- Előgát, fn. предњи гат.
- Előget, k. заслањати (светлост); не előgess, бежи с видеда! оделони ми!
- Előgyomor, fn. путача, путања, гуша.
- Előgyorsaság, fn. првашња брзина.
- Előhad, fn. аван-гарда.
- Előhajít, es. итерати напред.
- Előhalad, k. напредовати, коракнути. — as, fn. напредак; — t kor, старије, зре-
- Előhang, fn. предњи глас. [лије доба.
- Előharezos, fn. предњак (у борби).
- Előhasi, mn. és fn. прворођен, првенац.
- Előhasú, 1.) први пут скотан; 2.) трбу-
- Előház, fn. докеат, трабозан. шат.
- Előhegy, fn. предгорје.
- Előhi, es. изазвати.
- Előhír, fn. први глас.
- Előhirdető, Előhírnök, fn. гласоноша.
- Előhit, fn. прееумиџија.
- Előhord, l. Előhoz, 2.)
- Előhoz, es. 1.) произвести; 2.) изнети, еноменути.
- Előidéz, es. 1.) призвати; 2.) изазвати
- Előidő, fn. старо време. (немир).
- Előing, fn. приметача, кошуљца.
- Előir, j. Előszab.
- Előirányzat, fn. прорачун.
- Előiratok, Előírományok, fn. претходни списи.
- Előismeret, fn. претходно знање.
- Előisme, fn. пропеедвтика.
- Előítélet, j. Balítélet.
- Előíz, fn. први кус.
- Előjár, k. ићи напред; — ó beszéd, пролог.
- Előjáték, fn. предигра, прелудиум.
- Előjegyez, es. прибележити.
- Előjegyzék, fn. страна (тровоачка).
- Előjegyzet, fn. прибележење.
- Előjel, Előjelenség, fn. предзнак.
- Előjog, fn. преимећтво.
- Előjóslat, fn. прогноза.
- Előjő, k. 1.) појавити се; 2.) l. Előfordúl.
- Előkap, es. 1.) петргнути, потегнути (нож); 2.) паћи, паитати.
- Előkaru, fn. предња капија.
- Előkaszás, fn. предњи косач, постатник.
- Előkelő, mn. отмен, поглавит. — leg, ih. отмено, — ség, fn. отменост.
- Előkép, fn. узор.
- Előképén, ih. за сад.
- Előképző, fn. префике.

Előkér, es. изискати.
 Előkerekedik, k. искренути.
 Előkeres, es. потражити.
 Előkerít, es. набавити, створити.
 Előkerül, k. паћи се.
 Előkészít, es. приуговорити; — ő iskola, препарандија.
 Előkészül, k. спремити се, приправити се. — et, fn. приправа, припрема.
 Előkor, fn. старо доба.
 Előkönyv, fn. страца.
 Előkötő, fn. прегача, кецеља.
 Előkövet, fn. први гласник.
 Elől, m. испред; ház —, испред куће; menj szemem —! одлази ми испред очују! ih. спреда, напред; — hátul, спреда и састраг; — tűz, hátul víz, бити између ватре и воде.
 Elöl, m. убити. — dököl, es. посмицати, поубијати.
 Előlap, fn. глава (на новцу).
 Előlát, l. Előrelát.
 Elölé, fn. башица, ртница.
 Előleg, ih. 1.) унапред; 2.) нарочито, навластито; fn. предујам, вађевина.
 Előlegény, fn. предњак (војник).
 Előleges, mn. 1.) претходан; 2.) пречи, претежнији; 3.) — fizetés, плаћање
 Előlegesen, ih. у напред. [у напред.
 Előlegez, es. давати у напред (новаца), предујмити. — vény, — et, fn. ва-
 Előlegkép, ih. као предујам. [ђевина.
 Előlér, k. ступити на среду; á. é. аванзовати. — tet, es. дозвати пред; á. é. унапредити (у чину).
 Előlerő, mn. рани, што рано зре.
 Előljár, k. ићи напред.
 Előljáró, mn. што иде напред; fn. 1.) начеоник; старешина; поглавар; 2.) предлог (грамат.); 3.) предговор; — ban, унапред, у уводу.
 Előljárói, mn. поглаварски.
 Előljáróság, fn. поглаварство.
 Előlovag, fn. предњи коњаник.
 Előlről, ih. спреда.
 Előlül, k. председавати. — ő, fn. председник.
 Előlvaló, mn. предњи; fn. матадор.
 Előmegy, Előmén (Előmenn), k. 1.) предњачити; 2.) напредовати.
 Előmenet, Előmenetel, fn. напредак. — es, mn. напредан.
 Előmlik, k. излити се, пролити се.
 Előmond, es. диктирати.

Előmondat, fn. предња реченица.
 Előmozdít, es. унапређивати, унапреди-
 Előmöl, l. Előmlik. [ти, наспорити.
 Előmunka, fn. прва радња.
 Előmunkál, k. унапред радити.
 Előmust, fn. башица, ртница.
 Előmutat, es. показивати, показати. — ás, fn. показивање. — ő, fn. показивач
 Előnév, fn. крено име. [(менице.)
 Elönt, es. 1.) просути; 2.) угасити (водом); 3.) поплавити, потопити; á. é. — i a méreg, да цукне од једа.
 Előny, fn. пробитачност, j. Elsőbbség.
 Előnyomat, fn. прва страна печатана.
 Előnyomúl, k. продирати, продрети.
 Előnyös, j. Kedvező. — ség, fn. пробитачност.
 Előoszt, es. први делити (у картању).
 Előőr, fn. предња стража.
 Előparancsol, es. заповедити да ко дође.
 Előpénz, fn. капара.
 Előposta, fn. прва пошта.
 Előrag, fn. префикс.
 Előrajz, fn. нацрт, план, прошикет.
 Előránt, es. потратити, потезати, потег-
 Előre, ih. напред. [нути.
 Előread, es. дати напред (слабом играчу).
 Előrebocsát, es. пустити, послати напред.
 Előregedett, mn. преживео, прематорно.
 Előregedik, k. оstarети, преживети се.
 Előrehajol, k. погнути се; — va, погнушке.
 Előrelát, es. és k. 1.) напред („пред“) видети; 2.) бити смотрен. — ás, fn. смотреност. — látó, mn. што се може напред видети. — ő, mn. смотрен.
 Előrenemlátott, mn. невидован (беда).
 Előremegfontolt, mn. напред смишљен.
 Előrendeltetés, l. Elővégzet.
 Előrenyomúl, l. Előnyomúl.
 Előrés, fn. предњи део; пиеме (код нов-
 Előrohan, k. испасти, искренути. [ца.
 Elörökít, es. 1.) коначно продати; 2.) дати у наслеђе.
 Előről, es. самлети, помлети.
 Előrugoszkodik, k. дојурити у скоку.
 Előruha, fn. прегача.
 Előrsdi, l. Elődi.
 Elősegél, j. Elősegít, es. помагати.
 Elősejtelem, j. Sejtelem.
 Elősereg, fn. предња војска.
 Előserved, k. шикнути, покуљати.
 Elősiet, k. 1.) дојури пред...; 2.) испредњачити од других; 3.) хитати напред.

Elősködik, k. 1.) живети готовански; 2.) кубурити, таворити се.
 Elösmer, l. Elismer.
 Elősorol, cs. изређати.
 Elősorol, mn. из првог реда.
 Elösör, fn. прво пиво.
 Előszab, cs. наредити, прописати.
 Előszak, fn. предњи члан (реченица).
 Előszalad, k. истрчати.
 Előszáll, k. излетети пред...
 Előszámlál, cs. набројати, изређати.
 Előszárny, fn. предње крило.
 Előszéna, fn. прво сено.
 Előszertetet, fn. особита љубав, j. Különös szeretet.
 Előszín, fn. предњи део позорице.
 Előszó, fn. предговор.
 Előszoba, fn. доклат, предсобље.
 Előszólit, cs. дозвати преда се.
 Előszótag, fn. префикс.
 Először, ih. 1.) први пут; 2.) прво...
 Előszül, k. оседети.
 Előtag, fn. 1.) предњи черег; 2.) предњи
 Előtáj, fn. предња страна. [члан.
 Előtalál, cs. наћи, напатити. — kozik, k. наћи се; сукобити се.
 Előtálat, cs. изнети на сто; á. é. исто-
 Előtan, fn. пропедевтика. [рокати.
 Előte, fn. пећар, пећњак.
 Előtej, fn. прво млеко, грушавина.
 Előtér, fn. предња страна.
 Előterem, fn. предња дворана.
 Előterem, k. искренути, из небуха се појавити. — t, cs. створити.
 Előterjeszt, cs. подаетрети (молбу); представити. — és, — mény, — vény, fn. поднесак; представка.
 Előterv, fn. прорачун.
 Előtét, Előtétel, fn. премиса, хипотеза.
 Előtevő, l. Előte.
 Előtolakodik, k. гурати се напред.
 Előtoldás, fn. протезис.
 Előtoppán, k. искренути.
 Előtő, fn. прољак.
 Előtt, nu. 1.) пред; a ház előtt, пред кућом; 2.) пре; dél —, пре подне.
 Előttemez, Előttez, l. Láttamoz.
 Előttevaló, mn. — нар, дан пред тим.
 Előtünik, k. појавити се.
 Előudvar, fn. предворје.
 Előugor, Előugrik, k. искочити пред.
 Előünner, fn. претпразник.
 Elővár, fn. спољашње утврђење града.
 Előváros, l. Külváros.

Elővarrás, fn. први шав.
 Elővásárol, cs. прекупити.
 Elővéd, fn. предња војска, аван-гарда.
 Elővégzet, fn. предестинација.
 Elővélemény, fn. напред смишљено.
 Elővesz (Elővenni), cs. узети преда се; предузети.
 Előverekedik, k. пробити се кроз.
 Elővétet, fn. закуп.
 Elővetés, fn. првенство (у куглању).
 Elővezet, cs. извести.
 Elővigyázat, fn. смотреност, позор; — i intézkedés, предохрана. — os, mn. смо-
 Elővilág, fn. старц, пра-свет. [трен.
 Elővilágít, k. осветлити кому.
 Elővisz (Elővinni), cs. унапређивати.
 Elővitel, fn. унапређење.
 Elővivó, fn. предњи борац.
 Elővon, cs. привући.
 Elővizsgálat, fn. претходна истрага.
 Elöz, cs. 1.) мћи пред..., претицати, претећи (кога); (szój.) hátul —, ради натрашке; 2.) заслањати, l. Előget.
 Előzászló, fn. предњи барјак.
 Előzékeny, mn. предусредњив, љубазан. — ség, fn. љубазност.
 Előzene, fn. увертира.
 Előzet, fn. што претходи; — ек, прелиминације. — es, mn. прелиминаран; претходан.
 Előzmény, fn. премиса; што претходи.
 Elöző, mn. што претходи; — mondat, предња реченица. — leg, ih. у напред.
 Elözönöl, cs. потопити, поплавити; k. l. Elözönlik.
 Elözönlik, k. пресути се, прелити се.
 Elpáhol, cs. извоштити, излемати.
 Elpakol, cs. попаковати.
 Elpaláncol, Elpaláncol, cs. оградити прошћем.
 Elpalástol, cs. прекрити; забашурити.
 Elpálcáz, cs. излупати палицом.
 Elpállik, k. протрунути, изести се.
 Elpanaszol, cs. изјадати.
 Elpang, k. устајати се, усмрдети се.
 Elparol, k. вазда поновати; cs. говорити слово (мртаву).
 Elpárállik, k. излапити, испарити се; изветрити; á. é. разлизати се (имање).
 Elparancsol, cs. заповедити да се однесе.
 Elparasztosodik, k. попаорити се.
 Elparlagosodik, Elparlagodik, Elparlagúl, k. упарложити се; á. é. попаорити се.
 Elpárol, cs. дати да оде у пару. — g,

— og, k. l. Elpárállik. — gat, — tat, es. дати да изветри.
 Elpártút, es. направити отпадином.
 Elpártol, k. отпасти, одметнути се.
 Elpatkol, k. á. é. заковрнути, одапети (умрети).
 Elpattan, k. распући се; majd — mérgében, да пукне од јада.
 Elpattant, es. распрштати, дати да пукне; одапети (стрелу).
 Elpattog, k. попуцати, испуцати се. — tat, es. попуцати; испраскати.
 Elpazarol, Elpazérol, es. профућкати, спурдисати.
 Elpenészedik, k. неплесивити.
 Elperít, k. откопљати се.
 Elperég, k. понепадати (жито из влата); á. é. — a nyelve, ваздан тороче.
 Elperegtet, Elperget, es. 1.) откопљати; 2.) дати да испадне.
 Elpetyeg, k. забрбљати (време); k. ваздан брбљати.
 Elpihan, k. емпирити се, дећи спати; á. é. упокојити се.
 Elpiráz, es. непунити, пропушити.
 Elpirít, es. упригати.
 Elpironkodik, Elpirosodik, Elpirúl, k. поруменети, запурити се, зажарити се.
 Elpislog, k. истињати, угасити се.
 Elpityeredik, k. бризнути у плач.
 Elporhad, k. распасти се у прах, у трулеж.
 Elporhaszt, es. претворити у прах.
 Elporhúl, Elporlik, k. распасти се у прах.
 Elporoz, es. заеути прахом.
 Elporzik, Elporzodik, k. разлетети се као прах.
 Elposványodik, k. постати мочарним; á. é. прећи у застој.
 Elpotrohosodik, k. отрбушати.
 Elpöröl, Elpörlekedik, es. задобити парбом; 2.) истрошити на парнице; k. вазда се парничити.
 Elprédál, es. 1.) страћити, епискати; 2.) залапати, отети.
 Elrifog, Elrifol, es. отерати буботкама.
 Elruhít, es. умекшати; разнежити.
 Elruhúl, k. одмекнути; разнежити се.
 Elruhúlt, m. разнежен. — ság, fn. разнеженост; — ember, шврћа, мекоња.
 Elpuskáz, es. 1.) испуцати (барут); расктерати пушком; á. é. профућкати.
 Elpusztít, es. опустошити.
 Elpusztúl, k. 1.) опустети; 2.) пропасти 2.) оторњати се.

Elrabol, es. уграбити, отети.
 Elrácsol, Elrácsóz, es. преградити решетком.
 Elrág, es. изглодати, оглодати. — dos, es. изглодати.
 Elragad, k. (ra, re) раширити се, пренети се (кужна болест); es. отети, отргнути; á. é. уехитити, занети.
 Elragadó, m. заносљив. — an, — lag, ih. заносљиво.
 Elragadoz, es. поотимати.
 Elragadtat-ik, k. бити уехићен. — ás, fn. уехићеност. — ó, l. Elragadó.
 Elragaszt, es. окужити, заразити.
 Elragyásodik, k. орапати, обогнићавити.
 Elrajzik, k. разројити се; поројити се.
 Elrak, es. 1.) еклони́ти; 2.) спаковати. — osgat, es. поеклапати.
 Elregél, es. непричати.
 Elrejt, es. сакрити; затајати. — eget, es. поесакривати. — ekezik, — ezik, — őzik, k. сакрити се; á. é. претажати се, обапрети.
 Elreked, k. промукнути, á. é. запети, за-
 Elrekeszt, es. заградити. [стати.
 Elrémit, es. престравити.
 Elrémul, k. престравити се.
 Elrendel, es. наредити.
 Elrendez, es. ставити у ред. -- kedik, k. ставити се у ред.
 Elreppen, Elrepül, k. прнути.
 Elrészegesedik, k. пропити се.
 Elrészegül, k. опити се.
 Elreszel, es. опилити.
 Elrezel, es. упередити.
 Elrezza, k. расплашити се. — t, es. расплашити
 Elriad, k. поплашити се; цикнути.
 Elriaszt, es. поплашити вином.
 Elrikkant, Elrikolt(ja magát) vh. цикнути, дрекнути.
 Elripacsosodik, k. орапати (од богиња).
 Elrival(ja magát) vh. продерати се.
 Elrobban, Elrobog, k. са шумом одјурити.
 Elromlik, k. покварити се.
 Elrondít, es. упередити; укаљати.
 Elrondúl, k. бити укаљан, унерећен.
 Elrongyol, es. издерати.
 Elrongyollik, Elrongyolódik, Elrongyosodik, k. поиздрапати се, издерати се.
 Elront, es. покварити.
 Elrothad, k. иструнути.
 Elröfönt(i magát) vh. зацерека́ти се; рикнути.

Elrug, cs. 1.) одгурнути; 2.) збацити, изгубити (коњ потковицу); 3.) одбити (теле).

Elrugaskodik, Elrugtat, k. оторњати се, одјурити; á. é. az Istentől —, отпадати се од Бога.

Elrútít, cs. наружити, нагрдити.

Elrútúl, k. прожгадити се.

Elsajátít, cs. присвојити, усвојити.

Elsánczol, cs. опшанчити.

Elsántikál, Elsántít, k. одшантуцати.

Elsanyarodik, k. закржљавити.

Elsápad, Elsápuł, k. пребледети.

Elsápaszt, Elsápit, cs. учинити бледим.

Elsarkal, k. окренути пете, отпирити.

Elsatnyít, cs. учинити да окржљави.

Elsatnyúl, l. Elcsenevész.

Elsenyved, k. осушити се; увенути.

Elseper, cs. очистити.

Elsiet, k. одјурити; cs. пребити преко колена, преухитрити.

Elsikamlik, Elsikamodik, k. оклизнути се; á. é. огрешити се.

Elsiketít, cs. заглушити.

Elsiketül, k. заглухнути.

Elsikkad, k. нестати; стаманити се.

Elsikkaszt, cs. стаманити; проневерити.

Elsiklik, k. склизнути.

Elsikolt(ja magát) vh. дрекнути, врие-

Elsilányít, cs. учинити лошим. [нути.

Elsilányodik, Elsilányúl, k. олошати; пробрцнути се.

Elsimít, cs. згладити, поравнити; á. é. загладити, забашурити.

Elsimúl, k. постати гладак; á. é. одшунјати се; vmi felett — ni, прећи преко чега олако.

Elsinkofál, cs. 1.) покрасти; 2.) l. Elher-

Elsírol, cs. погрепсти, сахранити. [dál.

Elsivalkodik, k. вриснути, завриштати.

Elsodor, cs. отргнути, однети.

Elsompolyog, k. одгегати се, одшунјати се.

Elsorvad, k. осушити се; увенути, усу-

Elsorvaszt, cs. сасушити. [кати се.

Elsovárog, k. желети куд другамо.

Elsoványkodik, Elsoványodik, k. омршавити, спасти с мяса, опасти, изгубити

Elsóz, cs. пресолити. [се.

Első, mn. први; (km.) a ki előbb, az — bb, ко пре девојци, онога девојка; fn. првак.

Elsőbbség, fn. првенство; — i joggal bírni, имати првенство.

Elsőbbben, ih. прво, најпре.

Elsőség, fn. 1.) првенство; 2.) превласт. Elsőszülött, mn. прворођен; fn. првенац, првенче. — ség, fn. првородство.

Elsővényel, Elsővényez, cs. оградити.

Elsudamlik, Elsuhán, k. умаћи, утећи.

Elsuhog, k. прохујати.

Elsurlódik, k. отрти се.

Elsúrol, cs. стрти, састругати.

Elsurran, k. клиснути, утећи.

Elsusol, cs. затајати, забашурити.

Elsül, k. 1.) пепећи се, бити опаљен (сунцем); 2.) препећи се (хлеб); бити спржен (биљка); 3.) одапети се, опалити (пушка); 4.) испасти за руком.

Elsülyed, k. утонути.

Elsülyeszt, cs. утопити, загнути.

Elsüt, cs. опалити, опећи, смагнути (сунце); 2.) препећи, спржити; 3.) одапети, опалити (пушку); 4.) á. é. а) изрећи тајну; süsd el! на среду с фарбом; б) протурити, продати; в) остварити.

Elszabadúl, k. отети се (коњи).

Elszaggat, Elszakgat, cs. покидати.

Elszakad, k. откинути се; одвалити се, оцепити се; hitétől —, одметнути се од вере. — ás, fn. откидање; оцепљење, отпад. — oz, k. пооткидати се.

Elszakaszkodik, k. оцепити се.

Elszakaszt, Elszakít, cs. откинути; отрћи.

Elszalat, k. 1.) отрчати; 2.) одбећи.

Elszalaszt, cs. упустити (из руку); á. é. — ani az alkalmat, пропустити прилику.

Elszáll, k. 1.) одлетети; 2.) отићи; 3.) полегати (тице).

Elszállankozik, Elszállingózik, k. расути се (као прах).

Elszállásol, cs. уквртиљати, уконако-

Elszálldogál, k. поодлетати. [вати.

Elszállít, cs. 1.) одвести (на колах); 2.) отпремити (робу).

Elszámít, cs. забројати; — ja magát, преварити се у рачуну.

Elszámlál, cs. наређати, набројати, на-

Elszámol, l. Elszámít. [бројити.

Elszán, cs. одредити, наменити; magát vmire —ni, одлучити се на... ás, fn. одлука, одлучност.

Elszándékozik, k. хтети отићи.

Elszánkáz, Elszánoz, k. одсанкати се.

Elszánt, mn. одлучан. — ság, fn. одлуч-

Elszánt, cs. одорати; преорати. [ност.

Elszaporáz, cs. 1.) откантати (беседу); 2.) збубати (посао).

Elszárnyal, k. одлетети.

Elszed, cs. 1.) одузети, покупити (шлен); 2.) сиремити (сто); 3.) раскварити (мост, шатор).

Elszedegget, cs. покунити.

Elszédeleg, k. одбатргати се.

Elszédít, cs. занети, онесвестити; á. é. избезумити, навести на зло.

Elszédül, k. онесвестити се, добити вртоглавицу; — tem, завртно ми се мозак.

Elszegényedik, Elszegényül, k. осиромашити.

Elszegényít, cs. учинити сиромашним.

Elszeg, cs. одрезати, одсећи.

Elszegődik, k. најмити се, стати у Elszedel, cs. потсецати. [службу.

Elszéled, k. разићи се, расшудити се.

Elszelel, k. довејати (храну); á. é. отпирити.

Elszelesedik, k. постати ветровит; á. é. постати лакомчелен, ветрењаст.

Elszéleszt, cs. развијати, расшудити; á. é. растерати (отор);

Elszelez, cs. пренаглити.

Elszélhedik, l. Elszéled.

Elszemtelenedik, Elszemtelenül, k. обезобразити се, обезобразити.

Elszemtelenít, cs. учинити безобразним.

Elszenderedik, k. заспати; á. é. преми-

Elszendereg, k. заспати. [нути.

Elszenderít, cs. успавати.

Elszenderül, l. Elszenderedik.

Elszenved, cs. отрпети; препатити.

Elszeret, cs. преотети (љубављу) драго.

Elszerez, cs. протурити, продати.

Elszi, cs. 1.) упијати, упити; нецсати; 2.) понунити (духан).

Elszigetel, cs. осамити, изоловати. — ő, fn. изолатор (у физици).

Elszilajodik, k. помамити се, подивљати.

Elszilál, cs. расшудити.

Elszínél, cs. претајивати (бол).

Elszíneskedik, cs. измандарити, изма-

Elszínlik, k. изгубити боју. [мити.

Elszível, cs. отрпети, допусетити.

Elszokás, fn. отпаћеност.

Elszokik, k. (tól, től) одвикнути се, отпадити се; изобичајити.

Elszoktat, cs. одвикнути, отпадити.

Elszól, cs. одговорити, одвратити; одбити (оншрим речима); vi. — ta magát, запрекао се; k. дошпрати, чути се

Elszólít, cs. одазвати. [до (тон).

Elszomorít, cs. растужити, ојадити.

Elszomorodik, k. сневеселити се.

Elszompolyodik, Elszontyosodik, k. смутити се, сневеселити се.

Elszopik, cs. нецсати.

Elszór, cs. 1.) расипати, расути, растркати; 2.) извејати.

Elszorít, cs. 1.) потиснути; 2.) стегнути.

Elszóródik, k, разонодити се.

Elszorúl, k. бити стегнут; szívem —, срце ми се стеже.

Elszökel, k. одекакутати.

Elszökés, fn. дезертирање.

Elszökik, k. утећи; дезертирати.

Elszöktet, cs. дати да одбегне.

Elsző, cs. петкати, потрошити на ткање.

Elszörnyed, Elszörnyűködik, k. ужаснути се.

Elszúnyad, Elszunyodikál, k. задремати.

Elszúnyaszt, cs. успавати.

Elszuszakol, cs. 1.) сакрити; 2.) скинути с врата.

Elszüretel, cs. добрати; побрати.

Eltagad, cs. порицати, порећи.

Eltagol, cs. раицланити, раицинити; á. é. провоштити, пропустити кроз шаке.

Eltakar, cs. 1.) покрити; 2.) укупати, сахранити.

Eltakarít, cs. 1.) уклонити, сиремити сто; одбацити (снер); 2.) унети у житнице; 3.) сахранити.

Eltakarodik, Eltakarúl, k. оторњати се.

Eltalál, cs. згодити, погодити.

Eltánczol, cs. одиграти.

Eltántorít, cs. 1.) поколебати; 2.) навратити на зло.

Eltántorodik, k. поколебати се; забатргати се; á. é. заблудети.

Eltántorog, k. одбатргати се.

Eltanúl, cs. научити од кога.

Eltapod, Eltapodtat, Eltapos, cs. згазити, из азити, прегазити.

Eltarackosodik, k. обрасти зубачом.

Eltart, cs, подржати; á. é. израњивати, изранити; k. потрајати.

Eltartóztat, cs. задржати, закратити.

Eltarúl, k. оголети; оћелавити.

Eltaszít, cs. одгурнути, отурити.

Eltávolít, cs. удаљити, уклонити

Eltávolodik, Eltávozik, k. удаљити се.

Eltávoztat, cs. уклонити.

Eltávul, l. Eltávolodik.

Eltébolyodik, k. забасати, залутати.

Elteker, cs. одврнути (заворањ, запушач).

Eltékint, k. 1.) гледнути на страну; á.

- é. (hoz, hez) банути до... походити; 2.) не узети у обзир, j. tekintettel nem lenni.
- Eltékozol, cs. растећи, расточити, страћити.
- Eltelik, k. 1.) напунити се; заситити се; 2.) минути, проћи (време); a váltó ma telt el, меници је данас истекао рок.
- Eltemet, cs. саранити. — kezik, k. зарити се.
- Eltér, cs. раскинути. — del, cs. растргати, покидати.
- Eltererít, cs. 1.) згазити; 2.) страћити (имање); 3.) отети, присвојити.
- Eltér k. 1.) скретати, скренути; 2.) имати места, стати; 3.) á. é. разлазити се (мишљење); — és, fn. скретање; разлижење у мишљењу. — ít, cs. свратити, одвести с пута; отуђити.
- Elterít, cs. прострти; á. é. оборити.
- Elterjed, k. простирати се.
- Elterjeszkedik, k. проширити се.
- Elterjeszt, cs. раширити, растурити.
- Elterped, k. размаћи се, ракречити се.
- Elterpeszkedik, k. ракречити се, распечити се, раскорачити се.
- Elterpeszt, cs. размаћи; распечити.
- Eltérül, k. простирати се, пружати се.
- Eltérül, k. скренути, скретати.
- Éltes, mn. старији, постар, дугожив. — edik, k. старети. — ség, fn. старост.
- Eltesz (Eltenni), cs. 1.) преместити; 2.) склонити, метнути на страну; (szój.) láb alól v. útból —, склонити с пута; á. é. смакнути; 3.) дати на оставу; сачувати, оставити.
- Eltét, Eltétel, fn. остава.
- Éltet, cs. 1.) оживљавати; 2.) поздрављати са „живео“; Isten éltessen, Бог те живео; спаси Бог (при пићу)! 3.) ha Isten —, ако ме Бог поживи.
- Éltető, mn. што оживљава, живодаван.
- Eltetvesedik, k. напунити се ушију.
- Eltetetvesít, cs. напунити ушију.
- Élteúnt, l. Életúnt.
- Eltéved, k. 1.) забунити се; 2.) залутати; 3.) забацити се (ствар).
- Eltévelyedik, k. 1.) залутати; 2.) забавити се. [цити се.
- Eltéveszt, cs. 1.) промашити; 2.) променити (шешир).
- Eltikkad, Eltikkan, k. 1.) клонути (од врућине); 2.) усмрдети се (месо).
- Eltikkaszt, cs. уморити (врућина).
- Eltilt, cs. забранити; (vkít vmitől), закртити.
- Eltipor, cs. изгазити, згазити.
- Eliprat, cs. прегазити (колима).
- Eltisztít, cs. очистити.
- Eltisztúl, k. очистити се, оторњати се.
- Eltitkol, cs. затајати; á. é. забашурити.
- Eltivornýáz, cs. пробекријати.
- Eltojt, cs. снети јаје.
- Eltol, cs. одмаћи, размаћи. — ódik, k.
- Eltolvajol, cs. украсти. [размаћи се.
- Eltombol, cs. és k. изгоропадити се.
- Eltompít, cs. затупити.
- Eltompúl, k. затупити; á. é. одрвенити, оуглати.
- Eltorlaszol, cs. закрчити (барикадама).
- Eltorzít, cs. унакарадити.
- Eltótosít, cs. пословачити.
- Eltótosodik, Eltótosúl, k. пословачити се.
- Eltova, ih. далеко, чак.
- Eltökél, cs. закључити, смислити; magát — ni, намерити, одлучити се.
- Eltökéletlen, mn. неодлучан. — ség, fn. неодлучност.
- Eltökélt, mn. науман, одлучан. — ség, fn. одлучност.
- Eltökít, cs. проневирити, украсти.
- Eltölt, cs. 1.) изручити (воду); 2.) насути, напунити; á. é. remény tölti el keblemet, наде су ми пуне груди; 3.) задолжити; 4.) провести (време).
- Eltöltözik, k. напунити се.
- Eltör, cs. 1.) скрхати; 2.) разбити.
- Eltörleszt, cs. укинути.
- Eltörlődik, k. побрисати се, отрти се.
- Eltörődik, k. суетати, сатрти се.
- Eltöröl, cs. 1.) побрисати; 2.) укинути.
- Eltörpít, cs. учинити кржљавим.
- Eltörpül, k. закржљавити, закржљати.
- Eltéréfál, cs. 1.) прошалити (време); 2.) растерати (бол) шалом; k. ваздан се шалом.
- Eltud, cs. á. é. стрести с врата. [лпти.
- Eltukmál, cs. 1.) обесити другом о врат; 2.) l. Elsikkaszt.
- Eltulajdonít, cs. присвојити.
- Eltűnik, k. пшчезнути; минути.
- Eltűntet, cs. стаманити.
- Eltűr, cs. трпети; отрпети.
- Eltűszent(i magát) vh. кпнути.
- Elugat, cs. одвијати лајањем; vh. — ta magát, залајати.
- Elugrál, k. одскакутати; cs. у скоку уганути (ногу).
- Elugraszt, cs. растерати.

Elugrik, k. одекочити; á. é. elugrott rajta a szemem, превидео сам.
 Elún, cs. досадити, догрдети, додијати; — ja magát, досадно му је.
 Elunakodik, Elunakozik, Elunatkozik, l. Elundorít, cs. огадити. [Elúnja magát.
 Elundorodik, k. згадити се.
 Elúntat, cs. учинити досадним.
 Elúszik, k. отпливати.
 Elutal, cs. 1.) покварити, испроваљивати пут (многим колима); 2.) потрти (њиву), изгазити; 3.) одбити, l. Elutasít; k. отнерјашити, одгребашити.
 Elutasít, cs. упутити; á. é. одбити. — hatlan, mn. што се не може одбити (моља). — hatlanúl, ih. неотклониво.
 Elutaz, cs. страћити (повац) на путовање. — ik, k. отпутовати.
 Eliüget, k. откасати.
 Elül stb. l. Elöl stb.
 Elül, k. 1.) сести (на страну); 2.) полегати (живина, тице); 3.) слегнути се; 4.) (szójj.) azzal — hetsz, с отим можеш слободно изостати.
 Elüldögel, cs. председасти; k. (ваздан) засести.
 Elültet, cs. 1.) засадити; 2.) пресадити; 3.) преместити, метнути на друго место (нпр. ђака).
 Elüt, A. cs. 1.) одбити; 2.) одшорати (лопту); 3.) одвалити; 4.) поразати, скинути (мерицу); 5.) убити, претући картом; 6.) пзбити (сат); — ötte már a hatot, је-ли избило (искуцало) већ шест? 7.) á. é. скренути (пажњу); kezéről — ni, отети испред носа; 8.) — ötte magát, одврнуо је, одрезао је; B. k. одударати, не бити налик.
 Elüz, cs. одагнати, разгонити.
 Elv, fn. начело, принцип.
 Elv, fn. уживање.
 Elvadít, cs. 1.) подивљачити, покурјачити; 2.) расплашити.
 Elvadúl, k. подивљати, покурјачити се.
 Elvág, cs. одсећи, срезати.
 Elvágtat, k. одјездити.
 Elvágyakozik, Elvágyik, k. желети отићи.
 Elvajudik, k. 1.) мучити се (породиља); 2.) (од мука) малаксати.
 Elvakar, cs. остругати. — odik, k. á. é. стругнути.
 Elválás, fn. растапак; развод (брака).
 Elválaszt, cs. 1.) разлучити, оделити; a házas társakat — aní, развенчати; ода-

брати; 2.) одвикнути; esecstől — ni одбити, одљокати (од снсе); 3.) решити, пресудити; 4.) l. Megválaszt.
 Elválaszthatlan, mn. неразлучан, нераздвојан. — ság, fn. неразлучност. — úl, ih. нераздвојно.
 Elválík, k. 1.) одвојити се, оцепити се, отиснути се, одвалити се; 2.) делити се, цепати се (пут); 3.) развенчати се; elvált asszony, распуштеница; 4.) показати се, решити се; (szójj.) végén válík el, видеће се на крају.
 Elvállal, cs. примити, подухватити се.
 Elvan (Elleni), k. 1.) бити удаљен; 2.) бити без чега, l. Ellehet.
 Elvánczorog, l. Elvánszorog.
 Elvándorol, k. отпутовати.
 Elvánszorodik, k. бити изнурен.
 Elvánszorog, k. отетурати се, одбатрати се.
 Elvár, cs. очекивати; чекати, причекати.
 Elvarr, cs. зашити (рђаво); ушити.
 Elvásárol, cs. откупити.
 Elvás, Elvásít, cs. отупити (зубе).
 Elvásik, Elvásúl, k. 1.) утрнути (зуби); 2.) отупити; искрзати се.
 Elvásol, l. Elvás.
 Elvégez, cs. свршити; довршити; á. é. доконати, закључити. — hetlen, mn. недовршив. — ödik, k. довршити се.
 Elvégre, ih. на послетку, најзад.
 Elvegy stb. l. Elegy stb.
 Elvél, cs. криво мислити; vh. magát — ni, уобразити о себи.
 Elvemhezik, k. изјаловити се (кобила).
 Elver, cs. 1.) одбити (батинама); 2.) протући, провоштити; 3.) потући (лед храну); 4.) одсвирати; 5.) — te a hatot, искуцало је 6; 6.) скренути (лађу); 7.) á. é. утући, профућкати; 8.) отети испред носа; 9.) az éhszomjat — ni, заложити се мало, лабрцнути.
 Elvézík, k. изгубити крв, умрети.
 Elvesz (Elvenni), cs. 1.) узети, одузети; á. é. kedvét —, убити вољу; a gyertya hamvát —, усекнути свећу; a hideg elvette a szőlőt, виноград је страдао од мраза; szeme fényét —, ослепити, оћорити; 2.) ajándékot —, примити поклон; 3.) узети за жену.
 Elvesz, Elvész (Elveszni), k. 1.) нестати, стаманити се, пропасти; szórén szálán —, без трага пропасти; (szójj.) rossz pénz el nem vész, неће гром у

коприве; 2.) погинути; *veszszek el*, *ha . . .* не било ме, ако . . .

Elveszt, cs. 1.) изгубити; 2.) стаманити, сатарити; 3.) *gyermeket v. magzatot* — изврћи занос, пометнути.

Elveszteget, cs. потраћити. — *ődik*, k. растуриити се.

Elvet, cs. 1.) одбацити; (*szójt.*) — *ette a sulykot*, пресно је слагао; 2.) посесјати; 3.) *á. é.* одбити; 4.) побацити (пород); 5.) *bőrét* — *ni*, збацити кожу, кошуљницу.

Elvét, cs. промашити, погрешити.

Elvétel, fn. узимање.

Elvétél, k. пометнути, побацити (пород), изјаловити се. — *és*, fn. помет, пометање.

Elvetemedett, mn. окорели (грешник), безакон. — *ség*, fn. безакоње.

Elvetemedik, k. огрезнути у греху.

Elvetemít, cs. покварити (морално).

Elvetemül stb. 1. *Elvetemedik . . . stb.*

Elvetődik, k. забацити се, изгубити се.

Elvéve, ih. растркано; овда-онда.

Élvez, cs. уживати; k. благовати. — *et*, fn. уживање. — *etes*, mn. сладак.

Elvezet, cs. 1.) одвести; 2.) одвратити *Élvhajhászó*, fn. блудник. [(воду).

Elvhi, mn. (човек) од начела.

Elvi, mn. начелан. — *leg*, ih. начелно.

Elviddegél, cs. поизоднашати.

Elvigyorog, k. és cs. процерекати; — *ta magát*, стаде се церекати.

Elviharzik, k. прохујати.

Elví, cs. извојевати (напруг).

Elvirággzik, *Elvirít*, *Elvirül*, k. прецветати.

Elvisel, cs. 1.) носити (одело); 2.) похабати; 3.) сносити. — *hetetlen*, mn. не подносив. — *hető*, mn. подносив. — *t*, mn. изношен, похабан.

Elvisz, cs. однети, односити; *á. é.* *elvitte a halál*, отргла га смрт; (*szójt.*) *nem viszi el szárazon*, неће проћи на лихо (олако)! k. носити (пушка).

Elvitat, *Elvitáz* (*vmít vkitől*) cs. одрећи, оспоравати. — *hatlan*, mn. неоспорив. — *hatlanúl*, ih. неоспориво.

Elvitel, fn. одношење.

Elvitet, cs. дати однети.

Elvitorláz, k. одједрити.

Elviveget, l. *Elviddegél*.

Elvmond, k. мудра изрека.

Elvon, cs. одвући; одузети; *á. é.* *magát vmi alól* — *ni*, извлачити се од . . . ;

szájától — *ni*, закидати од уста; *vki béréből* — *ni*, од плате закидати; *a figyelmet* — *ni*, одвратити пажњу; *a dologtól* — *ni*, задржавати од посла; *a száját* — *ni*, развући уста.

Elvonódik, k. расејати се, разићи се.

Elvont, mn. мислен, апстрактан.

Elvonúl, k. 1.) отићи; 2.) повући се; 3.) развући се.

Elvonúlt, mn. усамљен, повучен. — *an*, ih. повучено, усамљено. — *ság*, fn. повученост, самоћа.

Elvrokon, fn. једномисленик.

Elvtétel, fn. максима.

Elzajlik, *Elzajog*, k. прохујати.

Elzálogít, *Elzálogol*, *Elzálogosít*, cs. заложити.

Elzár, cs. 1.) затворити; 2.) оделити (у затвору). — *kozik*, k. затворити се, закључати се; *á. é.* отуђити се.

Elzárol, *Elzavárol*, cs. забравити.

Elzavar, cs. 1.) поместити; поплашити; 2.) поменати (акта).

Elzordít, *Elzordúl*, l. *Elvadít*, *Elvadúl*.

Elzúg, k. прохујати.

Elzüllik, *Elzürlik*, k. 1.) засушити се (вие); 2.) степети се, одбити се у свет.

Elzsákmányol, cs. отети као плен.

Elzsarol, cs. изнудити, отети.

Elzsebel, cs. украсти, отети.

Elzsémbel, cs. искажити.

Elzsibbad, k. утрнути, осећи (рука).

Elzsibbaszt, cs. учинити да утрне.

Elzsidózkodik, cs. падрамчити.

Elzsiványkodik, k. пролупежити се; cs. отети, украсти.

Emánuel, fn. Емануил.

Embátya, fn. старији брат по млеку.

Ember, fn. човек; (*szójt.*) *nézz meg az* —, гледај ти то само! *gyermek* —, а) дете; б) детињаст човек; (pb.) — *embernek farkas*, човек је човеку злотвор; *egy* — *nem szám*, један као ни један; *jó* —, пријатељ; — *ek*, људи, свет; *fiatal* —, младић; *öreg* —, старац; — *ére akadt*, намерио се на правог човека; *vminek ~ e lenni*, бити за какав посао; — *legyen*, а *ki . . .* ту треба детић, да . . . ; — *ré tenni*, подићи, направити човеком; *azt hinné az* —, рекао би, . . . мислиш . . . ; *minden* —, свак.

Emberbarát, fn. човекољубац. — *i*, mn. човекољубив. — *ilag*, ih. човекољубиво

Emberese, fn. човечуљак.

Emberedik, k. дорашћивати, човечити се.

Emberel, cs. имати вере у...

Ember-etlen, mn. пуст, без света. — emlékezet, fn. памтивек; — emlékezet óta, од памтивека, од заманде. — evő, mn. és fn. људождер. — faj, fn. сој, раса људи — faló, mn. és fn. људождер. — félő, mn. és fn. á. é. дивљак. — fi, fn. човек. — fölötti, mn. надчовечји, непочовечки. — gyűlölő, fn. човекомрзац.

Emberi, mn. човечји, људски; (szójt.) nincs rajta — kéri, и не изгледа на човека. — leg ih. људски. — sedik, k. човечати се. — ség, fn. људски род, човештво; човечанство, хуманитет.

Ember-ismeret, fn. познавање људи. — ismerő, fn. познавач људи. — ít, cs. учовечавати. — íz, fn. људско покољење, колело. — ke, fn. човечуљак. — kedik, k. људски се понашати. — kerülés, fn. избегавање света. — kerülő, mn. és fn. á. é. дивљак. — kor, fn. век (људски); мушко доба. — koros, — korú, mn. дорастао, зрео. — magasságú, — magasságnyi, mn. с човека висок. — módos, — módra, ih. мушки, људски; дружевно. — nem, fn. људски род. — nyi, mn. одрастао, зрео. — nyom, fn. стопа; l. Emberkor.

Emberség, fn. 1.) човекољубље, хуманост; á. é. поштење; — emre, тако ми поштења!; nem tud — et, не зна за ред (уљудност); magam — éből, сопственом снагом, сам собом.

Emberséges, mn. човечан, човекољубан; уљудан. — en, ih. човечно; уљудно. — ség, fn. човечноост.

Emberségtelen, mn. нечовечан, неуљудан.

Ember-szeretés, Ember-szeretet, fn. човекољубивоост. — szerető, mn. és fn. човекољубив; човекољубан. — szerű, mn. човечан, хуман. — szerűség, fn. хуманост. — szólás, fn. опадање, клевета. — szóló, fn. клеветник, опадач. — tan, fn. антропологија. — taní, mn. антрополошки. — társ, fn. ближњи.

Embertelen, mn. нечовечан, бездушан, одљуд; неуљудан. — ít, cs. чинити нечовеком. — kedik, k. бити нечовечан. — ség, fn. нечовечноост; неуљудност. — ül, ih. нечовечно; неуљудно.

Emberül, ih. људски; својеки; k. учовечавати се.

Embervérű, fn. богородичина трава.

Emde, l. Ébrény.

Eme, l. Emez.

Eme, fn. женка; — disznó, крмача.

Emel, cs. 1.) дизати, дићи; kalapot —, скидати шенир; kezet — vkire, дићи руку на кога; 2.) ценати (карте); 3.) á. é. szót —, дизати глас.

Emeleső, fn. полуга, озиб, ћускија. — s, mn. што се диже; — gém, ћерам (капија); — híd, мост за дизање.

Emeleg, Emeleng, l. Emelkedik.

Emelék, fn. 1.) елевација (тона); 2.) принесена жртва; 3.) предигнуте карте.

Emelés, fn. дизање; цепање (карата).

Emelet, fn. спрат, бој, кат, под. — es, mn. на кат, на спрат; két, három — ház, кућа на два, три спрата.

Emelget, cs. непрестати дизати.

Emelint, Emelít, cs. дигнути, дићи.

Emelkedés, fn. дизање; полет.

Emelkedett, mn. издигнут; á. é. узвишен (стил). — ség, fn. полет.

Emelkedik, k. 1.) дизати се; 2.) расти (тесто); 3.) скакати (цена).

Emelkedő, mn. што се диже, што расте; az ár — ben van, цена расте.

Emelkedvény, fn. узвишење.

Emellett, ih. при том, уз то.

Emelő, fn. озиб, ћускија; mn. што диже; за дизање; — csavar, заворач (машина) за дизање; — csiga, — do-rong, — fa, озиб, ћускија, полуга; — gép, машина за дизање; — híd, мост за дизање.

Emelt, mn. дигнут; узвишен. — mű, fn. от-рељеф. — ség, fn. узвишеност; á. é. полет.

Emeltyű, fn. 1.) озиб, ћускија, полуга; 2.) витао, чекрк.

Emelvény, fn. 1.) узвишено место; трибина; козе, лазила.

Émely, fn. угрк, црв под кожом. — edik, k. (tól, túl) гадити се, гнуенти се, гршити се. — eg, — g, k. гадити се; — eg a gyomrom, мука ми је, хоћу да повраћам. — gés, fn. мука. — get, — ít, cs. причњавати гађење, терати на повраћање. — gös, mn. гадљив.

Emelzet, fn. рељеф. — es, mn. — es mű,

Emerre, ih. овамо, амо. [рељеф-посао.

Emes, mn. енеата.

Émés, fn. енеање.

Émés, k. бдење.

Emese. l. Emse.

Emészt. cs. 1.) варити, сваривати, про-
бављати; 2.) трошити; 3.) á. é. гри-
сти, морити (туга); — i magát, једе
се. гризе се.

Emésztés. fn. сваривање, пробава.

Emésztetlen. mn. несварен. — ül, ih.
несварено.

Emészthetetlen. mn. несварив. — ül, ih.

Emészthető. mn. сварив. [несвариво.

Emésztő. fn. трошач; mn. што троши;
— szer. средство за сваривање; —
bú. јад, тешка брига.

Emésztődik. k. гристи се, јести се.

Emett. mn. будан. — en, ih. будно.
опрезно. — ség. fn. будноћа.

Emez. mn. овај, ова, ово.

Emhúg. fn. млађа сестра по млеку.

Emide. ih. овамо, амо.

Emígy. ih. овако. — es, mn. охол; на

Emik. k. сисати. [кратко насађен.

Émik. k. бдити.

Eminnen. ih. одавде.

Emítet. cs. дојити.

Emitt, Emitten. ih. овде, туна.

Emleget. cs. помињати, спомињати. —
őzik, k. сећати се.

Emlék. fn. 1.) спомен; успомена; — ébe
vésni, утубити; — ül, ih. за спомен;
2.) споменик.

Emlék-beszéd. fn. беседа у спомен. —
előtti, mn. што се не памти. — ezés,
fn. сећање.

Emlékezet. fn. 1.) сећање; спомен; bol-
dog — ű. блажене успомене, блаже-
ноупокојени; 2.) памћење; — óta, од
памтивека; —ből, из главе, на памет.

Emlékezetes. mn. вредан помена знаме-
нит. — ség. fn. знаменитост.

Emlékezetlen, mn. стародреван, дав-
нашњи.

Emlékezik. k. (ra, re;ról,ról) сећати се.

Emlékezőtehetség. fn. памћење, памет.

Emlékeztet. cs. подсећати. — ő, fn. знак
који подсећа.

Emlékeztvény. fn. сећање, реминисценција.

Emlék-ige. fn. девиза. — írás, — írat, fn.
споменица. — íratok, fn. мемоари. —
jel, fn. знак сећања; споменик. — könyv,
fn. споменица. — mondás, — mondat,
fn. изрека, девиза. — rőnz. fn. споме-
ница (новац). — szerű, mn. монумента-

Emlik. l. Emik. [лан. — szó, l. Emlékige.

Emlény. fn. споменац (цвет).

Emléz. cs. учити на пзуст, j. Betanúl.
— et, fn. меморирање. — et-tan, fn.
мнемоника.

Említ. cs. помињати, споменути. — és,
fn. спомињање; помен. — ett, mn. поме-
нут, речен, коснут. — get, l. Emleget.

Emlő. fn. сиса, дојка. — bér, fn. плата
дојиљи. — bimbó, fn. брадавица на си-
си. — k, mn. (врло) сисата. — s, mn. си-
сата; — s állatok v. — sök, сисавци.

Emlő. mn. што сиса; csecs —, сисанче.

Emlőd, l. Ébrény.

Emse. fn. крмача.

Emtestvér. fn. брат, сестра по млеку.

Emtet. cs. дојити.

Emv. fn. гриз, хмус.

En, nm. ја; — magam, ја сáм.

Encsembenes, Encsenbencs, Enczenbencz,
fn. пошурлије, беспослица.

Endivia. fn. ендивија, водонџа (биљ).

Endre, Endrő. fn. Андрија.

Ene, l. Ünő.

Ének. fn. песма; esti —, серенада; — ek
— e, песма над песмама (Соломонова).

Ének-beszéd. fn. речитатив. — darab, fn.
песма. — degél k. певуцкати.

Énekel. k. és cs. певати; појати. — get,
cs. és k. певуцкати, певушити. —
hető, mn. за певање.

Énekes. fn. певач, певац, појац, појач;
mn. с песмама; — könyv, песмарица;
— játék, — színmű, комад с певањем.

Énekesné, Énekesnő. fn. певачица.

Énekesz, j. Énekes.

Ének-iskola, fn. школа за певање. —
kar, fn. певачки лик, кор. — lés. fn.
певање; појање. — lő, fn. és mn. пе-
вач; певачки; за певање. — mester,
fn. учитељ певања. — óra, fn. час
певања. — zene, fn. вокална музика.
— zet, fn. певање; мелодија.

Energia. fn. енергија, усталаштво.

Enged. k. попуштати, попустити; á. é.
szónak —, слушати, послушати; — a
fagy, криви се, отпушта; cs. допуш-
тати, допустити: nem — szóhoz, не да
ми, да дођем до речи; ne — d magad!
не дај се! — je Isten, дао би Бог!

Engedékeny. mn. попустљив, мек. —
ség, fn. попустљивост. — ül, ih. по-
пустљиво.

Engedelem. fn. 1.) допуштење, допуш-
тање; engedelmet kérek, допустите!...
2.) допуст, урлауб.

Engedelemlével, fn. допущеница.

Engedelmes, mn. 1.) послушан; 2.) попустљив; благ; 3.) (лаба) што се лако управља. — kedés, fn. слушање, поковање. — kedik, k. слушати, покоравати се, повиновати се. — kedő, mn. благопослушан. — ség, fn. покура, послушност.

Engedelmez, cs. пустити на слободу, дати урлауб; l. Engedélyez.

Engedély, fn. допуст, дозвола, концесија. — ez, cs. допустити, допустити. — levél, fn. допущеница.

Engedetlen, mn. непокоран, непослушан. — kedik, k. бити непокоран, не слушати. — ség fn. непослушност. — ül, ih. непослушно.

Engedmény, fn. уступац, допуст; концесија. — es, fn. цесонар. — ez, cs. уступити, цедирати.

Engedvény, fn. уступница, цесонала. — ez, cs. уступити, уступати.

Engem, Engemet, nm. мене. — ne bánts, fn. (биљка) лепи човек. — ne felejts, fn. споменац.

Engesztel, cs. мирити, измиривати, блажити. — et, fn. блажење. — etlen, mn. непомирен. — hetlen, mn. непомирљив. — hetlenség, fn. непомирљивост. — hetlenül, ih. непомирљиво, неумитно. — ő, mn. што измирује; — ő áldozat, жртва измирења. — ődés, fn. измирење. — ődik, k. измиривати се.

Engeteg, mn. попустљив; fn. попустљивост.

Ennek-előtte, ih. пре, пређе. — fölötte, ih. поврх тога. — utána, ih. по том, после тога. — Ennélfogva, ih. по том, с тога, иди. [га. Ennemagam, l. Énagam.

Ennivaló, mn. за јело; fn. јестиво.

Ennyi, mn. толики; толико. — ideig, ih. дотле, тако дуго. — re, ih. дотле; тако, толико. — szer, ih. толико пута.

Enyescskés, mn. балав, слузав.

Enyeg, Enyek, fn. слуз. — es, mn. слузав, балав. — et, cs. замазивати, забашуривати. — esedik, k. балити.

Enyel, fn. шала, пошалица. — eg, — g, k. шалити се, приклапати, ђаскати; миловати се, ашиковати. — es, mn. шаљив. — gés, fn. приклапање, лакрдија, ђаскање; миловање, ашиковање. — gő, — gős, mn. és fn. шаљив; шаљивац, ашигдија.

Enyém, mn. мој, моја, моје.

Enyész, Enyész-ik, k. нестајати, губити се; пропадати. — et, fn. пропаст. — etes, mn. пропадљив. — hetetlen, mn. непропадљив, вечит. — t, cs. таманити; амортизирати. — tési alap, fn. фонд за амортизацију.

Enyez, cs. замазивати, забашуривати.

Enyh, fn. благод; á. é. мелем. — bor, fn. мелем-вино. — e, mn. благ, мек; млак. — én, ih. благо. — ed, l. Enyhül. — eség, fn. благод; млачина. — eszt, cs. блажити, l. Enyhít. — hely, fn. заветрина; прибежиште. — ít, cs. (on, en) блажити, олакшавати; утољавати; — itő körülmény, олакшава околност, олакшица; — itő szer, мелем, блажило. — ital, fn. уморица. — ő, l. Enyhe. — ődik, — ül, k. ублажити се, лакнути, ублажавати се, патисати (бол). — ület, — ülés, fn. олакшање; патисање.

Enyű, Enyűs, l. Enyv, Enyves.

Enyv, fn. туткало, лепак. — ed, k. лепити се, прилапати. — es, mn. лепљив; туткалицан; á. é. — es kéz, дугачки нокти. — ez, cs. туткалицати; лепити. — ezet, fn. туткало (на материји). — nemű, mn. лепљив, смоласт.

Ér, mn. читав, здрав, неповређен; — eszű, чисте, непомућене свести.

Ere, fn. жуч, јед; nincs eréje, човек без жучи.

Ered, k. (ért, után) гинути, чезнути за. — és, fn. чежња. — ez, k. грамзити, чезнути. — ő, mn. жудан. — őleg, ih. жудно. — tség, mn. умор, малаксалост.

Ere-fű, fn. кичица, пролећња горчица. — hideg(elés), fn. жучна грозница. — hólyag, fn. жучник, жучњак. — kedik, k. гриети се, јадовати, страховати, трнути. — kedő, mn. јадоморан. — keserű, mn. горак као жуч. — kór, — kórság, fn. жутица. — kóros, — kórságos, mn. жутичав. — láz, fn. жучна болест. — mirígy, fn. колера.

Épen, ih. 1.) неповређено, читаво, здраво; 2.) баш, таман, нетом; — nem, никакo не; — azt akarom, баш то хоћу; — bizony, како неби, бе афирм; — száz, равно, управо стотина; — karácsony parján, лицем на божић.

Épenséges, mn. апсолутан. — en, Épenséggel, ih. сасвим, свакако, апсолутно.

Épentartás, fn. одржање.

Eper, fn. 1.) дуд; 2.) јагода; (szój.) szedi az epret, седи у пнепаест.

Éperejű, mn. здрав, снажан.

Eperfa, fn. дуд. — boguó, fn. дудиња, дуд.

Eperj, Eperjes, l. Eper, Egres.

Épés, mn. једак, љут, жучан; колеричан.

Epesár, fn. црна жутица. — os, mn. меланхоличан, жутичав.

Epesav, fn. угљена киселина.

Épésít, cs. жучити, ожучити.

Épesség, fn. 1.) жутица; 2.) колеричност.

Epsz, cs. једити, вређати; загорчавати; magát — i, једе се, гризе се; magát holtra — eni, жив се кидати.

Épétlen, mn. без жучи.

Épéz, cs. жучити.

Épiczkél, k. екавати (о зецу).

Épít, cs. 1.) зидати, градити, сазидати; homokra —, на пееку зидати; váraakat a levegőbe —, зидати куле у ваздуху. á. é. зидати, рачунати, ослањати се; оснивати (сумњу).

Építés, fn. зидање, градња; зидарство. — mód, fn. начин зидања.

Építész, fn. немар, j. Műépítő. — et, fn. зидарство, немарство, j. Műépítés.

Építetlen, mn. несаграђен.

Építget, cs. градити.

Építkezés, fn. градња, зидање; — i engedély, допуст за зидање.

Építkezik, k. градити.

Építmény, fn. зграда, здање.

Építő(mester), fn. зидар; mn. за зидање; — hely, место за зидање. — mester-ség, fn. немарство, зидарство.

Építés, fn. зграде.

Építettő, fn. градитељ.

Épkézláb, Epkézlábú, mn. читав, здрав.

Eplény, fn. оплен.

Epres, mn. пун јагода или дудова; fn. јагодик, јагодњак, дудара.

Eprész, k. купити јагоде; fn. који купи јагоде; јагодарка.

Eprez, k. јести јагода или дудиња.

Épség, fn. читавост, неповређеност; здравље; — ben hagyni, maradni, оставити, остати на миру. — es, mn. здрав, читав.

Éptan, fn. диететика, наука о здрављу.

Éptelen, mn. нечитав, повређен. — ség, fn. нечитавост, слабо здравље.

Épül, k. 1.) градити се, зидати се; 2.) опорављати се, оздрављати; 3.) душевно се кренити.

Épület, fn. зграда, здање. — derék, fn. главна зграда. — eszke, fn. зградица. — es, mn. спасоносан, што душевно крепи. — fa, fn. грађа. — i, mn. за зграде. — kő, fn. зидареки камен. — osztályadó, fn. пореза на зграде. — rajz, fn. нацрт. — szer, fn. зидарски материјал.

Ér, fn. 1.) жила; eret vágni, претити крв; vki erére tapintani, опипати било; 2.) вир, врело; 3.) поточић.

Ér, A. k. 1.) вредити; 2.) стизати, дотицати; földig ér a lába, ноге му се вуку по земљи (јахају); 3.) приспети, доћи, стићи; 4.) mi — t rád, шта те је спопало? 5.) (val, vel) постићи; nem sokat — nél, не би много добио (постигао); бити барабар; két olyan emberrel —, вреди за двојицу таквих; 6.) (ra, re) доспевати, имати кад; nem — ek rá, немам кад; mindig — játékra, увек му је до игре; 7.) (hoz, hez) дотаћи се, дотицати се; B. cs. 1.) стићи, наћи, згодити; hol — te a golyó? где га је погодило таче? á. é. снаћи, постићи (невоља); 2.) домашати, домашити; nem — em, nagyon magas, не могу да дохватим, високо је врло; 3.) дочекати, доживети; 4.) (ésszel) —, схваћати; 5.) hazugságban — ni, ухватити у лажи; tolvajságon — ni, ухватити у крађи; 5.) vminek végét — ni, довршити, дочети; nem tudom végét — ni, не могу да дочекам краја; róssz végét — ed, зло ће то испасти по тебе.

Eránt, Erány, l. Iránt, Irány.

Éresomó, fn. отечене жиле.

Érez, fn. руда, метал; mn. металан, рудни. — akna, — bánya, fn. рудник. — edény, fn. металан суд. — el, cs. металисати, саватленсати. — ér, fn. рудна жила. — es, mn. пун руда, металан, минералан. — ez, cs. саватленсати, металисати. — fejtő, fn. рудар. — féle, mn. рудни. — fonál, fn. метална жица. — hegy, fn. рудно брдо. — hulladék, fn. отпадци, опилци, струготине. — ház, l. Zománcz. — mives, — műves, fn. рудар, који обрађује руде. — mű, fn. металан посао. — nemű, mn. металан. — olvasztó, fn. топioniца. — salak, — sank, fn. бронза, шлакња од руда. — szín, fn. ме-

тажна боја. — szín, — színű, mn. металне боје. — tan, — tudomány, fn. металургија. — termő, mn. пун руда. tudós, fn. металург. — üveg, fn. сават. — vizsgáló, fn. испитивач руда.

Érdag, l. Éresomó.

Érdegel, es. задиркивати; k. сазревати.

Erdei, mn. шумски; — bika, тур; — kakas, тетреб; — rák, раковница.

Érdek, fn. интересе, учење; — kel v. seltetni v. lenni vmi iránt, имати интереса за што; — ében van, у његову је интересу, стало му је до...

Érdekel, es. 1.) занимати; тицати се; 2.) l. Erdegel. — t, mn. és fn. заинтересован.

Érdekes, mn. занимљив, интересантан. — ség, fn. занимљивост.

Érdeketlen, mn. без интереса.

Érdeklány, fn. немање учешћа, интереса.

Érdeklet stb. l. Érdek stb.

Érdeklődik, k. интересовати се, разбирати се.

Érdektárs, fn. сунтересована странка.

Érdektelen, mn. незанимљив; равнодушан. — ség, fn. равнодушност. — ül, Érdekl, l. Érdeklődik. [ih. равнодушно.

Érdel, es. диркати, додиркивати.

Érdély, fn. Ердељ — i, mn. ердељски; — ies, mn. по ердељски. — iesen, ih. по ердељски.

Érdem, fn. 1.) заслуга; достојанство; nagy — њ, врло заслужан; 2.) суштина, битност (ствари); ügy — е, главна ствар.

Érdemdíjnok, fn. инскрипционалиста.

Érdemdús, j. Erdemes.

Érdemel, es. 1.) заслуживати; nem — annyi fáradságot, не вреди тога труда; (km.) a ki keveset el nem vesz, sokat nem —, коме није у ораху, није ни у товару (доста).

Érdemes, mn. заслужан, достојан, вредан. — ít, es. удостојавати. — kedik, k. истицати се заслугама. — ség, fn. заслужност. — ül, k. удостојавати се, чинити се заслужним.

Érdemetlen, mn. недостојан, незаслужан. — ség, fn. незаслужност. — ül, ih. незаслужно.

Érdemi, mn. мериторан. — leg, ih. мериторно.

Érdemjavak, fn. наградна добра.

Érdemkereszt, fn. крст за заслугу.

Érdemleg, ih. 1.) по заслуги; 2.) l. Erdemileg. — es, mn. по заслуги. — i, mn. мериторан.

Érdemletlen stb. l. Erdemetlen. [торан.

Érdempénz, fn. медаља за заслугу.

Érdemtelen stb. l. Erdemtelen.

Érdemtel, Erdemteljes, j. Erdemes.

Érdemült, mn. недужен.

Érdes, mn. рапав; општар; á. é. заједљив. — ség, fn. рапавост; á. é. заједљивост.

Érdes, es. дирати, l. Erdegel.

Erdész, fn. шумар, дугар. — et, fn. шумарство. — eti, mn. шумарски. — ház, — lak, fn. шумарева кућа. — iskola, fn. шумарека школа.

Erdő, fn. шума, гора, дубрава, лес; avas —, стара шума; (pb.) egy fa nem —, једна дрвета не чини пролеће.

Erdőbeli, l. Erdei.

Erdő-eleje, fn. пропланак. — fa, fn. шумско дрво. — gazda, fn. шумар. — gazdaság, fn. шумарство. — gazdasz, fn. шумар. — hát, fn. избрежак, узбрдица. — határ, fn. крај, граница шуме. — irtás, fn. горосеча, пустошење шуме. — járás, fn. обилажење, надгледање шуме. — jog, fn. шумско право. — ke, fn. шумска (капорка) шева. — kerület, fn. ревер, шумски округ. — kerülő, fn. шумар. — köz, fn. међушумље. — lakos, fn. шумски становник. — l, es. крчити, сечи шуму. — les, fn. крчење шуме. — mester, fn. шумар. — művelés, fn. обрађивање шуме. — ritkítás, fn. крчење шуме. — s, mn. шумовит, горовит. — ség, fn. шумадија, шума. — sít, es. засадити шумом. — södik, — sül, k. обрасти шумом. — sz, fn. шумар. — szak, fn. шестар. — szél, fn. окрajak шуме. — szet, fn. шумарство. — tan, — tudomány, fn. шумарство. — ügy, fn. шумска ствар. — vadász, fn. шумар. — vágás, fn. шестар.

Erdűz, fn. отечене жиле.

Ered, k. 1.) извирати; произлазити, постајати, постати; ez onnan —, то је отуд; 2.) (nak, nek) neki — t az eső, епустила се киша; futásnak —, стати бегати; útnak —, кренути се на пут; — j! одлази! 3.) búnak —t, предао се тузи; szóba —, упустити се у говор.

Eredendő, mn. првобитни; — büi, праотачки грех.

- Eredet, fn. порекло; почетак, постање.
— es, mn. генетичан.
- Eredeti, fn. оригинал, изворник, првотвор, матица; mn. оригиналан; првотворан; првобитан. — leg, ih. првобитно; оригинално. — ség, ih. оригиналност, првобитност.
- Eredmény, fn. последак, резултат. — es, mn. успешан. — ez, es. имати за последак.
- Eredő, fn. резултанта; 2.) á. é. — t fűni, свирати на полазак.
- Ereget, es. 1.) одашићати; 2.) дати да Eregetyű, l. Ergetyű. [тече.
- Erjedzik, k. врити.
- Erejfogyott, mn. изможден.
- Erejeig, ih. száz forint —, до 100 фор.
- Erejeszegett, mn. ушкопљен, уштројен.
- Erek, fn. покривен ходник, наслон.
- Ereklve, fn. светиња, реликвија; свете
- Érelem, fn. зрење. [мошти.
- Érel, l. Érel.
- Erély, j. Energia. — es, mn. енергичан. — esen, ih. енергично. — esség, fn. енергичност. — telen, mn. és fn. мртав, без енергије, мртван, завањеник.
- Érem, fn. новац, споменица, монета, медаља. — isme, — tan, fn. нумизматика. — tár, fn. нумизматичан кабинет.
- Éreny, fn. платина (метал).
- Érény, fn. врлина, добродетел, честитост. — es, — teli, mn. добродетелан, врли.
- Eres, mn. 1.) жилав; 2.) вировит; пун по-Eresedik, Eresül, k. жилавити. [тока.
- Eresz, fn. 1.) надстрешница; стреха. — al, — alj, — aly, fn. олука. — csatorna, fn. олука. — et, l. Eresz. — ke, fn. кров као браник (над прозори, врати).
- Ereszkedik, k. спуштати се; á. é. попуштати (уже); одвугнути, отпуштати (со); beszédbe —, упуштати се у разговор.
- Ereszkedő, fn. обронак, пристранак, осек, стрмен.
- Ereszt, es. пуштати, пустити; vért —, пустити крв; ereszsz! пусти ме! horgonyt —, бацити котву; á. é. szakált —, пустити браду; hasat —, добија трбух; szórét — i, губи длаку. онада му длака; selymet —, прести свилу (свилена лептирица); kötelet —, плести уже; (szój.) szélnek —, не хажати; búnak — i magát, предаје се тузи; neki —, напустити (псе).
- Ereszték, fn. 1.) заглавак, латица; уметак; 2.) зглобница, стук (где се сти-чу тела).
- Eresztett, fn. неко тесто у чорби.
- Eresztget, es. пунити, l. Ereget.
- Eresztőgyalú, fn. струт, свлак.
- Eresztős, mn. 1.) издашан; — gabona, издашна храна; — szalonna, пуна масти сланина; 2.) оцмољен (хлеб).
- Eresztőszeg, fn. дрвен клинчић за обућу.
- Eresztvény, fn. млада шума.
- Eresztvíz, fn. вода са стрехе, кишиница.
- Éretlen, mn. незрео; — taesko v. fezkó, жутокљунац. — ség, fn. незрелост. — ül, ih. незрело.
- Éretnek, fn. јеретик, расколник. — es-kedik, k. бити јеретик. — i, mn. јеретички. — ez, — ít, es. правити јеретиком. — ség, fn. јерее, раскол. — tanító, fn. учитељ јерееи.
- Érett, nu. зарад, за; — em, — ed, — e... за (зарад) мене, тебе, њега итд.
- Érett, mn. зрео. — en, ih. зрело. — ség, fn. зрелост, зрелина; — ségi vizsga, испит
- Erez, es. правити жиле. [зрелости.
- Érez, es. осећати, ћутети; vh. hogy érzéd magad? како си?
- Erezet, fn. жиле.
- Érezhetlen, mn. неосетљив.
- Érezhető, mn. осетан. — en, — kép, — leg, ih. осетно. — ség, fn. осетност.
- Érfonat, fn. жилена мрежа.
- Érföld, fn. вировита, пуна воде земља.
- Ergeső, fn. цев за одвођење.
- Ergető, Ergetyű, fn. пут за спуштање дрва с брдâ.
- Érhegység, fn. брдо пуно ходника.
- Érhomok, fn. влажан песак у мочарима.
- Érik, k. зрети, сазревати, приспевати; рудети.
- Érint, es. дирати, дирнути, дотицати се, дотакнути се. — és, fn. додиривање. — etlen, mn. недотакнут. — etlenül, ih. недотакнуто. — hetlen, mn. недотакљив. — get, es. додиривати. — kézés, fn. додир. — kezik, k. додиривати се; бити у додиру. — ő, mn. és fn. што додирује; тангента.
- Erj, fn. јачина, интензија.
- Erjed, k. врити. — zik, k. ускиснути, поче-
- Erkély, fn. алтан, доклат. [ти врити.
- Érkezés, Érkezet, fn. 1.) долазак; 2.) доколица, доспевање; nem volt — em, нисам имао кад.

Érkezik, k. 1.) долазити, стизати, доћи, ети-
ћи; 2.) (га, ге) имати кад, доспевати.
Erköles, fn. 1.) морал; врлина; 2.) оби-
чај; 3.) јогуњство. — észkedik, k. мо-
ралисати. — i, mn. моралан. — illeg,
ih. морално. — iség, fn. наравствен-
ност, благонаравље.
Elkölesős, mn. моралан, благообразан;
јогунаст; дивљи. — ít, es. правити
моралним. — ködik, k. градити се
моралним; бити јогунаст. — ség, fn.
наравственост; јогуњство.
Erkölestán, fn. моралка.
Erkölestánító, fn. моралиста.
Erkölestelen, mn. неморалан, покварен.
— edik, k. деморалисати се, морално
се кварити. — ít, es. деморалисати.
— ség, fn. неморалност. — ül, ih.
неморално; k. 1. — edik.
Erkölestudomány, fn. моралка.
Érkötő, fn. превоз (при пуштању крви).
Érlel, es. чинити да зре.
Érlik, l. Érik.
Érmetszés, fn. пуштање крви.
Erő, fn. Еристет.
Ernyed, k. 1.) цепати се, кидати се; 2.)
умарати се, сустајати. — etlen, mn.
неуморан. — etlenül, ih. неуморно.
Ernyedt, mn. 1.) изрган; 2.) уморан,
клоуно, раслабљен.
Ernyeszt, es. умарати, утруђивати.
Ernyeteg, mn. 1.) што се кида, цепа,
кидљив, цепљив; 2.) који сустаје.
Ernyike, l. Ernyőke.
Ernyomasz, fn. турнике.
Ernyő, fn. 1.) штит; заклон, арњеви;
(km.) fenn az —, nincsen kas, споља
гладац а изнутра јадац; 2.) китица
(на биљу).
Ernyőabroncs, fn. обруч (над колевком).
Ernyők, l. Ernyősek.
Ernyőke, fn. 1.) амрелић, штитић; мали
заклон; 2.) китица (биљна).
Ernyős, mn. 1.) покривен, заклоњен, се-
новит, осовинтив; 2.) — ek v. — pő-
vények, китице, штитице.
Ernyősszekér, fn. кола с арњеви.
Ernyőz, es. штитити, заклањати.
Erő, fn. снага, сила, моћ; jó — ben van,
у снази је; — re kapni, ојачати, при-
дићи се, опоравити се; nehézkedési —,
важина, тежина; központfelé ható —,
центрипетална снага; központfutó —,
центрифугална снага; (szój.) többet

észszel mint — vel, боља је унча па-
мети, него ето литара снаге; — nek
erejével, на силу Бога, под силе; min-
den erejéből, из нетних жила; — t
venni (vkin, vmin), овладати, обрвати;
отети мах; száz forint erejéig, до ето
Erőbeli, mn. динамичан. [форината.
Erőberz, fn. галванизам.
Erőd, Erőde, fn. тврђава; браник, редута.
Erődít, es. утврђивати. — és, fn. утвр-
ђење, фортификација. — észet, fn. у-
тврђење, утврђивање. — mény, fn.
утврђење, тврђава.
Erő-hagyott, mn. обеснажен. — hatalom,
fn. насиље, сила. — hatás, fn. енер-
гија. — hiány, fn. слабост. — jog,
fn. право јачег.
Erőlködés, fn. напрезање, напор, натега.
Erőlködik, k. напрезати се, напињати се.
Erőltet, es. саветати; силовати; vkire —
ni, наметати, натуривати. — és, fn.
нагон, присиљавање; наметање. —
ett, mn. присиљен; l. Erőtetett.
Erőmegfeszítés, fn. упињање.
Erőmű, fn. справа, машина. — beli, mn.
механички. — tan, — tudomány, fn.
механика. — ves, mn. és fn. механич-
ки; механичар. — vész, fn. механичар.
— vezet, fn. механизам. — vi, mn.
механички. — vileg, ih. механички.
Erőnyilatkozás, fn. појављивање снаге.
Erős, mn. снажан, јак, јакостан, крепак;
(km.) a ki — ebb, hatalmasabb, ко јачи,
онај и кобачи; á. é. — dolog, мучна
ствар; az élet —, живот је тежак.
Erősbedik, Erősbűl, k. ојачавати, ојачати.
Erősbít, es. јачати, снажити.
Erősén, ih. јако, снажно.
Erősít, es. јачати, снажити; á. é. потвр-
ђивати, засведочавати; утврђивати
(град). — és, fn. снажење; потпора,
поткрепљење; á. é. потврђивање (не-
тине); утврђивање (града). — get, es.
појачавати. — ő, mn. што снажи, креши.
— ő(szer), fn. средство за опорављање.
— vény, fn. потврда, потврдица.
Erős-kődik, l. Hatalmaskodik. — eske,
mn. појак. — ödés, fn. јачање, креп-
љење. — ödik, k. окрепљавати се. —
ség, fn. 1.) јачина, снага; 2.) тврђава.
— ül, l. — ödik.
Erőszak, fn, сила, силе, насилница, зу-
лум; vkin — ot elkövetni v. tenni, си-
лити, силовати, силом обљубити.

Erőszakol, es. пресиљавати; форсирати, силом што хтети. — ő, fn. силација; безаконик.

Erőszakos, mn. насилан. — an, ih. насилно, силмице. — kodás, fn. насиље. — kodik, k. зулумћарити, башибозучити, растресати се. — ság, fn. насиље, зулумћарство.

Erőszakotétel, fn. насиље; силовање.

Erőszegett, mn. ушкопљен; fn. ушкопљеник.

Erőtan, fn. механика. — i, mn. механички.

Erőteli, fn. бујаност, снажност. — es, mn. бујан, снажан, j. Erős. — esen, ih. снажно, j. Erősen.

Erőteti, es. l. Erőlteti.

Erőtétel, fn. насилница.

Erőtetett, mn. присиљен; усиљен.

Erőtlen, mn. нејак, слаб, ослабљен; á. é. без крепости (закон). — edik, k. слабити, губити снагу, крепост. — ít, es. слабити, обеснажавати, ослабљивати; одузимати крепост. — kedik, k. бити слаб; бололевати, куњати. — ség, fn. немоћ, слабост, нејачица. — ül, ih. немоћно; k. l. — edik.

Erővesztés, fn. губитак снаге.

Érpólya, fn. превој (при пуштању крви).

Erre, ih. амо, овамо. — felé, ih. на ову

Errébb, ih. ближе овамо. [страну.

Errenézve, ih. што се овога тиче.

Ersek, fn. архиепископ, арцибискуп. — i, mn. архиепископски. — ség, fn. архиепископство. — újvár, tn. град у Угарској.

Erszény, fn. кеса, тоболац, ћемер, бурза; (szój.) megfejték — ét, добро су га очерупали, окламали; (pb.) ha üres — ed, a vendégséget kerüld, ко нема новаца, нек не иде на вашар; kinek tele az — e, elég tudós, дебело лепо, а богато мудро; egyik csinál — t, a másik lemet-szi azt, један дробн, а други куса.

Erszényalakú, Erszényded, mn. кесаст.

Erszényes, mn. с кесом; — ek, торбарн.

Erszényke, fn. кеснца.

Erszénymetsző, fn. крадикеса.

Ért, nn. по, за, због, ради; orvosért küldeni, слати по лекара; két forintért, за два форинта; ez érdemeiért, за ове његове заслуге; barátságért, ради пријатељства; — em, — ed, — e, stb. за (ради, по) мене, тебе, њега...

Ért, es. 1.) разумевати, умети, разбирати; rosszul —, криво разумети; — sz törökül? знаш ли турски? 2.) (hoz, hez) разумевати се; (szój.) — hozzá, mint tyúk az ábéczéhez, разумева се у том као магарац у кантару; 3.) (ra, re) ő rá — ettem, на њега сам нишано (мислио); 4.) (on, en) mit kell — eni ezen a szón, шта се разумева под овом речи?

Érték, fn. 1.) вредност, валута; osztrák — í, аустријске вредности; 2.) имање; — ül írni, уписати за добро (у потраживање).

Értékel, es. одредити цену (тргов.).

Értékes, mn. драгоцен, скупocen, многоцен. — ít, es. претворити у новац; дати вредности; уписати у потраживање. — ség, fn. драгоценост, вредност.

Értéketlen, mn. без вредности; á. é. сиромашан, убог.

Értekezés, Értekezet, fn. 1.) разбирање, упитивање; 2.) расправа.

Értekezik, k. 1.) (ról,ről,iránt) распитивати; 2.) договарати се, договорити се; 3.) расправљати (научно).

Értekezlet, Értekezmény, fn. конференција.

Értekeződik, k. 1.) (ról,ről) распитивати; 2.) договарати се, саветовати се; tárgyal —, размислити се.

Értékít, l. Értékesít.

Értékpapírok, fn. артије од вредности, ефекти.

Értékszabás, fn. одредба вредности.

Értékszer, l. Értékesség.

Értéktelen, mn. 1.) без вредности; 2.) сиромашан, убог. — edik, k. губити вредност. — ít, es. одузимати вредност. — ség, fn. немање вредности, безвредност. — ül, ih. без вредности; k. l. — edik.

Értékvagyom, fn. активно имање.

Értelem, fn. 1.) разум, умље, ум; 2.) смисао, значење; kétes —, двосмислица; 3.) мишљење; egy — ben v. — en vagynnk, једног смо мишљења.

Értelmes, mn. 1.) интелигентан, разуман; 2.) разумљив, разговетан. — ít, es. обавестити. — ség, fn. 1.) разумљивост, разговетност. 2.) интелигентност.

Értelmetlen, mn. 1.) неразуман; 2.) неразумљив, нејасан. — ség, fn. безумље; 2.) неразумљивост.

Értelmez, es. тумачити. — és, fn. тумачење. — ő, fn. тумач, коментатор.

Értelmi, mn. интелектуалан. — ség, fn. интелегенција.
 Értemény, fn. смисао, значење.
 Értés, fn. разумевање; — ére v. — ül adni, дати на знање; — emre esett, дошло ми је до умију.
 Értésít, cs. обавестити, јавити. — és, fn. извештај. — ő, mn. што јавља; — ő hivatal, звање за обавештај. — lap, дописница. — vény, fn. програм.
 Értésül, k. известити се, дознати.
 Értetlen, mn. неразуман; fn. незналица. — ség, fn. неразумевање. — ül, ih. неразумно.
 Érthetetlen, mn. неразговоран, неразумљив. — ség, fn. неразумљивост. — ül, ih. неразумљиво, неразговорно.
 Érthető, mn. разговоран, разумљив. — en, — leg, ih. разумљиво. — ség, fn. разумљивост.
 Értő, mn. искусан, вешт; fn. зналац, вештак.
 Értődik, k. разумевати се; magától —, по себи се разуме.
 Értül, k. додиривати се. — et, fn. додир.
 Értülés, fn. ударање жиле, бјло.
 Érv, fn. разлог, j. Ok, Argumentum.
 Érvágás, fn. пуштање крви.
 Érvágó, fn. 1.) бацкавица; 2.) који пушта крв; mn. за пуштање крви, — szerek, справе за пуштање крви.
 Érvény, fn. вредност, важност, ваљаност.
 Érvényes, mn. важан, што вреди, важи. — ít, cs. давати важност, вредност. — ség, fn. важност. — ül, k. добити важност.
 Érvénytelen, mn. без важности. — ít, cs. одузети важност. — ség, fn. неважење. — ül, ih. без важности.
 Érverés, fn. бјло, ударање жиле.
 Érvíz, fn. изворска вода.
 Érzedelemes, mn. сентименталан. — en, ih. сентиментално. — ség, fn. сентименталност.
 Érzék, fn. чуло. — belí, mn. чулан; путен. — beliség, fn. чулност. — csalódás, fn. варање чула. — el, cs. примћавати, опајати (чулима). — elviség, fn. сензуализам.
 Érzékeny, mn. осетљив, ганутљив. — ít, cs. чинити осетљивим, дирати у срце. — kedés, fn. осетљивост. — kedik, k. бити на крај срца, осетљив. — ség, fn. осетљивост. — telen, mn. неосет-

љив. — telenség, fn. неосетљивост. — ül, ih. осетљиво.
 Érzékes, mn. чулни.
 Érzékeszköz, fn. чулни орган.
 Érzéketlen, mn. неосетљив, бешћутив; без чула. — edik, k. остати без чула, постати неосетљив. — ít, cs. чинити неосетљивим. — ség, fn. неосетљивост. — ül, ih. без чула, неосетљиво.
 Érzékfölötti, mn. трансценденталан, надчулан. — ség, fn. трансценденталност.
 Érzéki, mn. чулан, телесан, путен. — es, mn. чулан. — leg, ih. чулно. — ség, fn. чулност, путеност.
 Érzékít, cs. чинити чулним.
 Érzéktelen stb. l. Érzéketlen.
 Érzékvilág, fn. чулни свет.
 Érzél, cs. опајати, l. Érzékel.
 Érzeleg, k. бити осетљив.
 Érzélékeny, mn. осетљив.
 Érzelem, fn. осећај.
 Érzélgés, fn. сентименталност.
 Érzélgő, — s, mn. сентименталан. — ség, сентименталност.
 Érzelmes, mn. осетљив. — ség, fn. осетљивост.
 Érzemény, fn. афект. — es, esség stb. l. Érzélgős, Érzélgőség.
 Érzés, fn. осећање. — telen, mn. без осећања. — telenség, fn. неосећање.
 Érzet, fn. осећај. — es, mn. осетљив.
 Érzetlen, mn. неосетљив. — ség, fn. неосетљивост.
 Érzik (Érzeni), k. осећати се, мирисати.
 Érzike, Érzőke, fn. мимоза (осетљива махунаста биљка, која при додиру скупља лишће).
 Érző-szarv, fn. пипак. — tehetség, fn. моћ осећања.
 Érzülékeny, mn. врло осетљив, раздраж.
 Érzület, fn. осећање. [љив.
 Érzésbet, fn. Јелисавета.
 És, ksz. и, па, те, а, пак; -- pedig, и то.
 Esdegel, k. 1.) често падати; 2.) ромпњати (кнша).
 Esdekel, Esdeklik, k. понизно молити.
 Esdeklés, fn. молба.
 Esdik, l. Esdezik.
 Esdődik, k. чезнути, l. Esenkedik.
 Esedék, l. Esölék. — eny, mn. лабилан,
 Esedékes, j. Lejárt. [што лако пада.
 Esedezik, k. понизно молити.
 Esedező, fn. молитељ.
 Esedezvény, fn. молба, молбеница.

Esekedik, l. Esenkedik.

Esély, j. Eshetőség.

Esemény, fn. догађај, пригода, случај, згода. — es, mn. случајан. — ileg, ih. случајно, згодом.

Esendő, mn. што ће се збити; што ће припасти, што иде уз...; á. é. тронан, слаб, пролазан, пропадљив. — ség, fn. тронност; кадунитет.

Eseng, Esenkedik, k. понизно молити, просити; vmiért v. vmi után, чезнути за чим; имати пик, бити пишман на што.

Esernyő, fn. штит од кише, амбел.

Esés, fn. падање, пад; падање кише.

Eset, fn. 1.) случај, пригода, догађај; azon — re, за тај случај; — esetben, у том случају; 2.) пад (човеку) у грех; 3.) падеж (у грамат.).

Esetes, mn. удесан за држање.

Esetleg, ih. евентуално; fn. евентуалност. — es mn. евентуалан. — esség, fn. евентуалност.

Esetlen, mn. незграпан, неподобан, невест; — ember, пипав, употан човек. „свежи-одрешни“, сувезана врећа. — ség, fn. незграпност, пипавост, — ül, ih. незграпно; употно, пипаво.

Eshető, mn. што се може збити, евентуалан. — leg, ih. евентуално. — leges, mn. евентуалан. — ség, fn. евентуалност, могући случај

Esik, k. A. падати, пасти; talpra esni, пасти на ноге; orra —, пасти на нос; hanyatt —, пасти на леђа; hasra —, ударити туром о ледину; ellenség kezébe —, пасти непријатељу шака; adósságba —, увалити се у дуг; betegségbe —, пасти у болест; kétségbe —, пасти у очајање; gyilkosságba —, постати убица; sebbe —, допасти ране; seb esett rajtam, rajtad, stb. рањен сам, си...; teherbe —, затруднети; neki —, навалити на...; ágyunk —, пасти у кревет; B. (безлично) 1.) пада (киша, лед, снег, роса); (pb.) örömes-tebb —, a hol nedves, ђаво растовара на велики стог; 2.) merre — Szeged? на којој је страни Сегедин? távol —, бити удаљен; 3.) збивати се, догађати се; mikor — itt a vásár, кад пада овде вашар? 4.) jól esett neki, добро му је пријало; hogy esett a fürdés? како је пријало купање? nehezen — nekem v. nehezemre —, тешко ми је; 5.) допа-

сти; nekem is esett vagy 20 forint, и мени је допало једно 20 форината.

Esk, l. Eskü.

Eskarap, fn. морски јакреб.

Eskél, k. падати, рушити се.

Esket, es. заклињати; венчати, венчава-ти. — és, fn. заклињање; венчање. — ő, fn. заклињач; који венчава; венчање.

Eskü, fn. прпега, вера, заклетва; — t letenni, заклети се; — vel erősíteni, потвр-Еsküdik, l. Esküszik. [живати заклетвом.

Esküdt, mn. заклет; fn. поротник; — szék, поротни суд, порота.

Esküdtet, l. Esket.

Eskületétel, fn. полагање заклетве.

Esküs, mn. клетвени.

Eskü-szegés, fn. вероломство, гажење заклетве. — szegő, mn. вероломан.

Esküszik (Eskünni), k. заклињати се, клетти се; esküszöm az élő Istenre, кунем се живим Богом; (szój.) testére lelkére v. mindenre —, клетти се свачим.

Eskütétel, fn. полагање заклетве.

Eskütlen, mn. незаклет.

Eskütt stb. l. Esküdt.

Esküvés, fn. заклињање.

Esküvő, fn. 1.) заклињач; 2.) венчање.

Eslétes, mn. отрцан; лош.

Esm... l. Ism...

Eső, fn. киша, дажда, дажд; országos —, киша свуд по земљи; pártás —, киша облаком; parázs —, ситна киша; szakadó v. zápor —, пљусак, плаха киша; esik az —, иде, пада киша, дажди; — re áll az idő, изглед је на кишу; (pb.) ki az — t kerüli, sokszor vízbe tapod, бежао од вашке, па пао медвед у шаке; (km.) elmúlt esőnek nem kell körönyeg, после кише ја-пунце (не треба); после боја копље

Esődék, l. Esőlék. [у трње.

Esőfél, fn. — ben van, хоће да се сруши; хоће да пада (киша).

Esőfogó, fn. где се хвата кишница.

Esőleg, ih. падајући.

Esőlék, fn. отпади, парчад. — es, mn. пун отпадака.

Esőmérő, Esőmérő, fn. справа за мерење кише.

Esős, mn. кишовит, даждив. — ődik, k. окишати се, раскишати се.

Eső-szakadás, fn. пљусак. — víz, fn. кишница. — zés, fn. падање (кише). — zik, k. ваздан падати (киша).

Espék, fn. надев санином. — el, es. надевати санином.
 Espély, fn. 1.) шинья; 2.) копье.
 Esperes, fn. прота; сениор. — ség, fn. протопопиат; сениорат.
 Est, fn. вече, вечер. — alkony, fn. сутон, сумрак. — esillag, fn. вечерњача.
 Este, fn. вечер, вече; jó estét! добар вече; (pb.) tök is — virágzik, под ноћ тикве цветају; под старост бердов.
 Est-ebéd, fn. вечера. — ebédel, k. вечерати. — éden, ih. у вече.
 Estefelé, ih. пред вече, довече, с вечера.
 Esteledik, k. сумрачи се, хвата се сутон, смрква се.
 Esteletkor, ih. о сутону, с вечера.
 Esteli, mn. вечерњи; fn. вечера. — z, Estellik, l. Esteledik. [k. вечерати.
 Estelő, fn. ливел.
 Estély, fn. 1.) вечерња забава, соаре; Estenden, l. Estennen. [2.) вече.
 Esténként, ih. вечером, свако вече.
 Estennen, ih. с вечера; у вече.
 Est-étek, fn. вечера. — étkezik, k. вечерати. — fény, fn. вечерњи ејаж. — hajnal, fn. вечерња румен. — hajnal-esillag, fn. вечерњача. — i, mn. вечерњи. — idő, fn. вече. — ike, fn. ноћна љубичица. — lepe, fn. венница (лепир). — pír, fn. вечерња румен.
 Este, ih. у вече; fn. вече.
 Estvéden, ih. с вечера, у вече.
 Estevedik, k. смрковати се.
 Esteveg, k. вече је.
 Estvelenkint, ih. вечером, свако вече.
 Estveli, mn. вечерњи; fn. вечера. — z, Estvelke, l. Estike. [k. вечерати.
 Estvély, l. Estély. — edik, k. смрковати се.
 Estrényen, ih. с вечера.
 Estvilág, fn. вечерњи ејаж.
 Ész, fn. памет, разум; józan —, трезвост; nincs eszén v. eszén kívül van, није при себи, није зглаван; nincs esze, нема памети; észére jött, опаметно се; észére tért, осветио се; дошао је к себи; megitta az eszét, попио памет; eszén járni, бити присебит, паметан; eszeden járj! пазн на себе! — re venni, приметити, опазити; magát — re venni, осетити се, доетити се; eszét veszteni, изгубити памет; meghomlott v. elment az esze, поменуо је, ешао је с ума; nincs helyén az esze, није зглаван; (pb.) kit

az Isten meg akar verni, eszét veszti el, кога Бог хоће да упропасти, одузме му памет; а mennyi fő, annyi —, колико људи, толико худи; több kell —, mint erő, боља уица памети, него ето литара снаге; nem jut eszembe, не пада ми на ум; észébe juttatni, подсећати, подесити; — szel tartani, памтити; észében forgatni, преминљати; mióta eszemet tudom, откад себе знам, од како се памтим; kiverni eszéből, избити из главе.

Észak, fn. север; l. Éjszak, stb.

Észbeli, mn. умни.

Észből, ih. на памет, наизует.

Esze-fieزامodott, mn. иенут, хажнут. — fogyott, mn. безуман. — fordúlt, mn. иенут. — fűrt, mn. препреден.

Eszeget, l. Eddegél.

Észék, fn. Осек.

Észel, es. 1.) подбадати, пукати; 2.) гледати у памет.

Észellenes, Észelleni, mn. против памети.

Eszelős, mn. хакиут, сумахнут, сулу-даст. — ködik, k. бити суманут. — ség, fn. сулудоет.

Eszély, fn. памет, j. Okosság, Ész. — es, — telen, j. Okos, Oktalan.

Eszement, fn. полудео, алосан.

Eszemiszom, fn. és mn. ждеро, гурман.

Eszénlét, Eszénlétel, fn. присебитост, трезвост.

E szerint, ih. по том, те, дакле.

Eszes, mn. паметан, отрсеит; бистар, оштроуман; промућуран. — edik, k. оразумити, опамечивати се. — en, ih. паметно, отрсеито. — ít, es. опамечивати. — kedés, fn. мудријаштво. — kedik, k. мудријашити, мудричити. — kedő, mn. és fn. свезнао, мудрица, свезланица; мудријаш. — ség, fn. памет, разборитост. — ül, l. Eszesedik.

Eszetlen, stb. l. Esztelen.

Eszeveszett, mn. алосан, луд. — ség, fn. смущеност.

Eszezavart, mn. збуњен, сметен.

Eszik (Enni), k. és es. јести; ehetném, jeo бих, гладан сам; (szój.) ilyen még nem ettem, то још не сам доживео; két pofára —, валатати, гушити се; abból nem eszel, ty се нећеш осмочити; á. é. eszi a méreg, жив се једе.

Észirányos, l. Észszerű.

Észjárás, fn. мишљење, начин мишљења.

Észjog, fn. умно, природно право.
 Eszkába, fn. скоба, енгеча.
 Eszkából, Eszkábáz, cs. скобљавати, у-
 тврђивати енгечама.
 Észkép, fn. идеја. — i, mn. идеалан.
 Eszköz, fn. средство, оруђе, алат, справа.
 — etlen, mn. непосредан. — etlenül, ih.
 непосредно. — léс, fn. посредовање. —
 lö, fn. посредник. — löleg, ih. посредно.
 — öl, cs. израђивати, посредовати.
 Észlel, cs. посматрати; опажати. — et,
 fn. посматрање; опажање.
 Észlet, fn. силогизам.
 Eszme, fn. мисао, идеја. — csere, fn.
 измена мисли. — iség, fn. идеалност.
 Eszmél, 1.) бити при себи; 2.) мислити,
 сећати се. — edik, k. долазити к себи.
 Eszmélet, fn. свест; трезвеност; vissza-
 nyerni az — et, доћи к себи, осве-
 стити се.
 Eszméletes, mn. свестан. — ség, fn.
 свесност.
 Eszméletlen, mn. несвестан. — ség, fn. не-
 знан, несвесност. — ül, ih. несвесно.
 Eszmélkedik, k. долазити к себи.
 Eszmélődik, k. премисљати, довијати се.
 Eszmény, fn. идеал, j. Ideál. — esít, cs.
 идеалисати. — i, mn. идеалан. — ileg,
 ih. идеално. — iség, fn. идеалност. —
 ít, l. — esít.
 Eszmetársulat, fn. асоцијација мисли.
 Eszmétlen, mn. без идеја.
 Ész-ok, fn. разлог. — rém, fn. клапа,
 машта, шимера.
 Észrevehetetlen, mn. не приметан. — ül,
 ih. не приметно.
 Észrevehető, mn. приметан. — kép, —
 leg, ih. приметно.
 Észrevesz (Észrevenni), cs. примећавати,
 приметити, спазити, уочити; azon
 veszi magát észre... виде, да је...
 Észrevétel, fn. примедба, опаска.
 Észrevétlen, mn. неопажен, непримећен.
 — ül, ih. непримећено, не приметно.
 Észrevezés, fn. примећавање, опажање.
 Észszerinti, l. Észszerű.
 Észszerű, mn. разуман, рационалан. —
 en, — leg, ih. разумно.
 Észtan, fn. логика. — i, mn. логички.
 Esztelen, mn. неразуман, нерасудан, луд;
 fn. беспаметњак, лудак. — kedik, k.
 радити као без памети, бестијати. —
 ség, fn. нерасудност. — ül, ih. непа-
 Esztена, fn. тор. [метно, неразумно.]

Esztenál, cs. затворати у тор; ђубрити;
 Esztendei, mn. годишњи. [k. торити.
 Esztendő, fn. година, год, лето; — ról
 — re, с године на годину; (km.) sok
 darab kenyeret kíván egy —, више је
 дана него кобасица. — i, mn. годи-
 шњи. — köz, fn. годишњи рок. —
 nként, ih. сваке године. — s, mn. од
 године; hány — s vagy? колико ти
 је година? — t-szaka, ih. преко године.
 — z, cs. одлагати с године на годину.
 Eszterág, l. Gólya.
 Eszterga, fn. струг.
 Esztergál, cs. стругати.
 Esztergály, Esztergár, fn. струг. — os,
 fn. стругар. — oz, cs. стругати.
 Esztergás, fn. стругар.
 Esztergáz, cs. стругати.
 Esztergom, fn. Острогoњ (град).
 Eszterha, Eszterhaj, fn. надстрешница.
 Eszterház, cs. правити надстрешницу.
 Eszterparaj, fn. неки спанаћ.
 Eszterő, Eszterű, fn. насип за одбијање
 Esztrenga, fn. овчара. [воде.
 Esztrengál, cs. 1.) мусти овце; 2.) зло-
 Eszváta, fn. разбој, стан. [стављати.
 Ét, fn. јело. — bérlő, l. Kosztos. — eső,
 fn. једњак, берикета, берикат.
 Étek, fn. јело, јестиво. — fogás, — fo-
 gat, fn. једно јело. — fogó, fn, стол-
 ник, трпезник.
 Étel, fn. јело, јестиво, једиво; böjti —,
 постно јело; hús —, мрсно јело. — bi-
 tang, fn. ждерења.
 Éteľfogás stb. l. Éteľfogás.
 Etele, fn. Атила.
 Etelka, Etelke, fn. Етелка.
 Ételmaradék, fn. огризине, остаци од јела.
 Étet, Etet, cs. 1.) хранити, питати, кр-
 мити, залагати; 2.) заваривати кисе-
 лином; 3.) тровати.
 Étetés, Etetés, fn. 1.) хранење; 2.) за-
 варивање, наједање.
 Étető, fn. 1.) место где се храни; 2.)
 отров; mn. за заваривање; — víz, вода
 Étjegyzék, l. Étlap. [што нагриза.
 Étkes, mn. прождрљив, поједљив.
 Étkezik, k. јести, ручати.
 Étlap, fn. јеловник, ценовник јела.
 Étlen, ih. на гладно срце, не једавши;
 — szomjan, — itlan, без јела и пића.
 Étlenség, fn. гладноћа, таштина.
 Étmérséklet, fn. умереност у јелу, дијета.
 Étszекrény, fn. орман за јестива.

Étszervek, fn. органи за храну.
 Éttárs, fn. столни друг.
 Étterem, Étszoba, fn. обедница, ручаоница, једаоница, трапезарија.
 Étvágy, fn. иштад, тек, апетит; jó — at kívánok, добар апетит! — as, mn. кусан. — hiány, fn. нејежа.
 Európa, fn. Европа. — i, mn. és fn. европеки, Европљанин. — ilag, ih. по европеки.
 Év, fn. гвпладина; гвој; сукрвица.
 Év, fn. година, l. Esztendő.
 Éva, fn. Ева.
 Évad, fn. сезона, доба године.
 Evangélikus, mn. евангелички.
 Evangéliom, Evangyéliom, fn. еванђеље. — i, mn. еванђелски. — os, mn. е еванђељем; — os könyv, еванђеље.
 Evangelista, Evangylista, fn. еванђелист.
 Évber, fn. годишња плата (служи).
 Évdi, fn. годишња плата (као доходак).
 Évde, k. гвојити се, исцелити, цурити; почети се кварити.
 Évedik, k. презрети, убраниавити се
 Évedt, mn. презрео, браниав. [(воће).
 Évedt, mn. загнојен. — ség, fn. гвој.
 Évedz stb. l. Evez stb.
 Ével, k. годиновати. — ó, mn. што годинује, истрајан.
 Évelődik, k. 1.) гриети се; 2.) (vkivel) заједати кога.
 Évés, fn. једење; (km.) milyen az — e, olyan a dolga, какав на јелу, такав и на послу — ivás, fn. ждерање. — ideje, fn. ручано доба, ручаница.
 Évés, mn. годишњи.
 Eves, mn. гвојаван. — edik, k. гвојити се, огвојити се; укварити се. — ít, cs. чинити да се разгноји или уквари. — ség, fn. гвојавност. — ül, l. — edik.
 Evet, Évét, fn. веверица. — ke, fn. веверицић.
 Evez, k. és cs. веслати, возити. — gél, — get, cs. лагано веслати. — hető, mn. плован.
 Evező, mn. који весла, чим се весла, за веслање; fn. 1.) веслар, веслач, возар; 2.) весло. — gúzs, fn. гужва за весло. — lapát, fn. весло. — nyel, fn. веслиште. — rúd, fn. штица (лађарека). — s, mn. és fn. е веслима, е веслом; веслар. — szár, fn. држање од весла, веслиште. — toll, fn. брчје (брчно) перо.
 Évezred, fn. тисућа година, милениум.

Évfolyam, Évfolyamat, fn. течај године.
 Évfordulat, Évfordás, fn. нова година.
 Évforduló, fn. годишњица.
 Évgyűrű, fn. год.
 Évhaszon, fn. годишња рента.
 Évi, mn. годишњи.
 Eviezk, fn. невидљива јегулица која се занати у сирћету.
 Eviezkél, k. врицати се, копрцати се, баца-
 Évik, l. Évedik. [кати се, праћакати се.
 Évkönyv, fn. летописе. — író, fn. лето-
 Évnap, fn. годишњица. [писан.
 Évnegyed, fn. четврт године, квартал. — es, mn. кварталан.
 Evő, mn. што једе; чим се једе, за је-
 lo; nagy —, ждерања.
 Evődik, Évővik, k. 1.) гриети се, јести се, јадовати; угризати се (течност); 3.) (vkivel) заједати, задиркивати.
 Evő-kanál, fn. средња ожица којом се руча. — eszköz, fn. столна опрема. — szerek, fn. столне опреме. — tál, fn. чинија, здела. — társ, fn. столни друг.
 Évpenz, fn. годишња плата; апанажа.
 Évrend, Évsor, fn. низ година, годишњи ред.
 Évszak, fn. годишње доба; сезона. — os, mn. — szelek, мусони (ветрови).
 Évszám, fn. годишњи број.
 Évszámolás, Évszámolat, fn. ера.
 Évszázad, fn. столеће, век.
 Évtized, fn. десетина, десетак година.
 Évű, mn. két —, од две године.
 Évül, l. Evesedik.
 Évül, k. старети; застаравати. — hetlen,
 Evvel, l. Ezzel. [mn. незастарив.
 Évvers, fn. хроностихон.
 Ez, mn. овај, ова, ово.
 Ezalatt, ih. дотле, међу тим, у том.
 Ezelőtt, ih. пре, пређе.
 Ezen, mn. овај, ова, ово.
 Ezenfelül, ih. осим овог, окром овог.
 Ezenként, ih. овако.
 Ezenkívül, ih. осим овог.
 Ezenközben, ih. међутим, у то.
 Ezennel, ih. 1.) овим; 2.) е места, одмах.
 Ezentúl, ih. од сада, од јако, у напредак.
 Ezer, fn. és mn. хиљада, тисућа; (szó.) — a szerenéséje, нек хвали бога; ере-
 Ezeredik, mn. хиљадити. [han је.
 Ezerenként, ih. хиљадама, тисућама.
 Ezeres, mn. хиљадострук; fn. хиљадарка.
 Ezerjó(fü), fn. кичица (биљ.)
 Ezerlábú(bogár), fn. стонога, гужин чешаљ.

Ezerlevelű, fn. спорши, хайдучка трава.
 Ezermester, fn. стовраг, сvezналица.
 Ezernyi, mn. од хиљаде; — ezer, хи-
 љаде хиљада.
 Ezerszép, fn. красуљак, белка (биљ.).
 Ezért, ih. за ово, за то.
 Ezerte, ih. хиљаду пута.
 Ezév, Ezidei, mn. овогодишњи.
 Ezidén, ih. ове године.
 Ezokért, ih. за то.
 Ezóta, ih. од сада, од јако.
 Ezred, fn. пуковнија, регемента. — es,
 fn. пуковник, обрштар. — i, mn. реге-
 Ezredik, mn. хиљадити. [ментски.
 Ezredorvos, fn. регементски лекар.
 Ezrelék, fn. pro mille.
 Ezután, ih. за овим; у будуће.

Ezüst, fn. сребро; mn. сребрн. — bánya,
 fn. мајдан од сребра. — füst, fn. сребрни
 листак. — hang, fn. сребри, јасан глас.
 — mosó, fn. који непира, вади среб-
 ро. — mü, fn. сребрни посао, работа
 од сребра. — müves, fn. кујунџија,
 сребрар. — öl, cs. сребрити. — ös,
 mn. сребри, посребрен; пун сребра.
 — őz, cs. сребрити, посребрити. —
 pénz, fn. сребри новац. — próba, fn.
 оглед сребра. — szer, fn. сребрно по-
 суђе, сребро. — szín, fn. сребрна боја.
 — szín, — színű, mn. сребрне боје. —
 taller, fn. сребрни талир. — verő, fn.
 сребрар. — virág, fn. чисто сребро.
 Ézsaiás, fn. Исаија.
 Ezzel, ih. овим, с овим.

F.

F = forint. форинта.

F. é. = folyó évi, текуће године.

Frt. = forint, форинта.

Fa, fn. дрво; élőfák, дрвета, дрвеће;
 (szój.) nagy fát mozgat v. nagy fába
 vágta a fejszét, латно се велика по-
 сла; maga alatt vágja a fát, сам под
 собом дрво сасеца; a fák miatt az er-
 dőt nem látni, од сиљних дрва не види
 се шума; (pb.) egy — nem erdő, је-
 дан цвет не чини лета; a mely fából
 horog akar lenni, idején meggörbül, ко-
 је дрво хоће да буде криво, зарана се
 савија; nehéz agg fából gúzst tekerni,
 маторо дрво не да се савијати; ke-
 mény fát kemény ékkel hasítják, какав
 пањ, таква секира; a fát se ejtik le
 egy vágásra, на један пут се храст не
 посече; minő a —, olyan a gyümöl-
 cse, какво дрво, онаки род; tűzi —,
 дрво за ложење; rossz fát tett a tűzre,
 није добро уградио: (km.) száraz —
 mellett a nyers is elég, уз суво дрво
 изгори и сирово; mn. дрвен; á. é. —
 hang, потмуо глас.

Faabroncs, fn. дрвени обруч.

Faállás, fn. 1.) двара; 2.) дрвена ла-
 зила; дрвена полица.

Fa-áros, fn. дрвар, грађар. — áru, fn. дрве-

Fabak, fn. козе за сечење дрва. [парија.

Fabicsak, fn. дрвена бршца.

Fabök, fn. трн.

Fabrika, fn. фабрика.

Fabuga, fn. шинарица.

Facsar, cs. завртати, l. Csavar. — odik,
 k. завртати се; стезати се; á. é. —
 odik az orrom, сврби ме нос; — odik
 a szívem, срце ми се стеже; — og,
 k. смотавати се; — os, mn. увцјен,

Facsing, fn. фашина. [уцукан.

Facsintos, mn. кривоног, ерлав.

Facsipa, fn. смола на дрвету.

Fácska, fn. дрвенце; дрвце.

Facsúsz, fn. пузавац.

Facsusztató, fn. точило (где се дрва низ
 брдо спуштају).

Fácán, fn. фазан. — os, mn. és fn. за
 фазане; пун фазана; који гаји фазане.

Faczipó, fn. клоње, цокуле, l. Czókó.
 — s, l. Czókós.

Fácól, cs. пресавијати, пресмотавати.

Fád, cs. стезати (нпр. уже).

Faderék, fn. дебло, стабло.

Faerper, fn. дуд, дудиња.

Faész, l. Faiz. — et, l. Faizás.

Fafej, fn. прави глупак, батина.

Fafészter, fn. шупа за дрва.

Fafurdaes, fn. крпуна, крпељ.

Faggaszt, cs. мучити, патити.

Faggat, cs. 1.) пробадати (оток); 2.) му-
 чити, патити; 3.) силом испитивати;
 4.) заједати.

Faggatódzik, Faggatózik, k. 1.) еплом непитивати, мучити непитивањем; 2.) чапгризати, заједати.

Faggyag, fn. маснац (мшнер.).

Faggyal, fn. стеарин.

Faggyas, mn. лојан, мастан. — odik, k. лојанити се.

Faggyaz, es. мазати лојем, палојанити.

Faggyóezok, fn. бели прах за посипање.

Faggyú, fn. лој. — gyertya, fn. лојана свеча. — kő, fn. маснац (мшн.). — s, mn. лојем намазан, лојан. — z, es. Fagomba, fn. гљива. [мазати лојем.

Fagót, fn. фагот (инструмент).

Fagy, fn. мраз, смрзао; k. мрзнути, смрзавати се.

Fagyal, fn. мечковац, козјак (бш.); es. l. Fagylal. — ék, fn. дрхталице, нитије.

Fagyaszt, Fagyasztal, es. замрзавати.

Fagyatlan, mn. незамрзнут.

Fagydag, Fagydaganat, fn. ваџац, ваџи-

Fagyharmat, fn. шње. [ца, бугаџа.

Fagyhasadék, fn. пукотина од хладноће. — os, mn. испуцан од зиме.

Fagyhatatlan, mn. што не мрзне; — hely (a jégen), вруџац, ведрац.

Fagykár, fn. штета од мрза.

Fagylal, es. замрзавати. — t, fn. сладолед.

Fagyláz, fn. грозница, тресавица.

Fagyos, mn. 1.) смрзнут; 2.) мразовит; (време); 3.) студен, врло хладан; 4.) зимогрозон, зимоморан; 5.) á. é. — beszéd, хладна беседа. — ít, es. замрзавати, слеђивати. — kodik, k. зенети, мрзнути. — odik, k. студити. — ság, fn. студен; зимогрозност.

Fagyöngy, fn. бела имела, ленак.

Fagyront, fn. тачка смрзавања.

Fagyrepedék, l. Fagyhasadék.

Fagytalán, mn. без мрза.

Fahágó, l. Fakúsz.

Fahaj, l. Fahéj.

— Fahártya, fn. лика.

Fahéj, fn. 1.) кора с дрвета; 2.) цимет. — babér, fn. циметово дрво.

Fahíd, fn. дрвени мост.

Fai, Fái, mn. с дрвета; за дрво; за дрва.

Faiskola, fn. школа за сађење дрва.

Faityúk, l. Fajd.

Faiz, k. купити дрва. — ás, fn. купљење дрва; — ási jog, право на купљење дрва.

Fáj, k. болети; — neki hogy... тинити га, што...; замука му је; arra — a foga, расту му зубице; kinek hol

—, ott tapogatja, где кога боли онде се п чеше.

Faj, fn. сој, врста, фела, род, трага; (szój.) — fajra üt v. a jó — nem hagyja el — át (добра фела се не измеће), куд ће ивер од класе.

Fajankó, fn. дрвена слушкиња за из-ување; á. é. глупак, шмоклан.

Fajavesztett, mn. изопачен, извргнут.

Fajd, fn. кокош (пољска); — tyúk, süket —, тетреб; nyír —, кокица; tó v. gatyás —, алпеска кокош; esászármadár —, лештарка.

Fájdalmas, mn. тужан, болан; вредован. — an, ih. болно. — ít, es. чинити бол. — ság, fn. вредовност.

Fájdalmatlan, mn. без бола. — úl, ih. без бола.

Fájdalom, fn. бол, туга; szülési —, муке при порођају, преноен; — mal, с болом у ерцу; —! на жалост, жааи боже!

Fájdalomdíj, fn. плата што ко одлежи.

Fájdít, es. осећати бол; a lovam egyik lábát — ja, коња ми боли једна нога.

Fajdjércze, fn. тетребница.

Fajdúl, k. заболети.

Fájékony, mn. вредован. — ság, fn. вре-

Fajhal, fn. икраи. [довност.

Fájít, чинити бол.

Fajlag, ih. специфично. — os, mn. специфичан.

Fájlal, es. 1.) осећати бол; — ja a derekát, боле га крета; 2.) жалити, сажаљавати.

Fájlalat, fn. бол. — os, mn. болан.

Fajlik, l. Elfajúl.

Fajlinka, fn. неки жут мирисав цвет.

Fajnév, fn. поврсно име.

Fájó, mn. што боли.

Fájós, mn. és fn. што боли; (szój.) rá akad-tak a — ára, ухватили га за слабу

Fajrokon, fn. сунлеменик. [страну.

Fajsúly, fn. специфична тежина.

Fajszerű, mn. специфичан.

Fajd, Fajta, fn. фела, багра, l. Faj.

Fajtalan, mn. блудан. — ít, es. правити блудним. — kodik, k. терати блуд. — odik, k. постајати блудник. — ság, fn. блуд. — úl, ih. блудно; k. l. — odik.

Fajtáz, es. сортирати по врстама.

Fajtyúk, l. Fajd.

Fajúl, k. изметати се, изопачавати се.

Fájúl, k. заболети.

Fajvessző, fn. младица, сађеишца.

Fájvirág, fn. леџи човек.

— Fajzat, fn. паемина, трага, поврза; колено; pokolbeli v. gonosz —, паклени Fajzatclüzés, fn. пометање (чеда). [род. Fajzik, k. котити се; плодити се.

Fakad, k. 1.) извирати; 2.) избијати; пушити; 3.) пуцати, распуцавати се, 4.) á. é. sírva v. sírásra — ni, бринути у плач; halotára — ni, пренути у смех; szitokra — ni, ударити у грдњу; haragra — ni, разјарити се.

Fakadás, fn. 1.) извирате; 2.) бубуљица од врућине, пухвица, чибуљица; 3.) терање, пушење.

Fakadék, fn. 1. бубуљица, чибуљица; 2.) вир, извирате. — os, mn. бубуљичав.

Fakadoz, k. 1.) истицати, извирати. 2.) терати, пушити.

Fakalapács, fn. маљница.

Fakamara, fn. комора за дрва.

Fakanál, fn. дрвена кашика.

Fakaszt, cs. чинити да пуши; чинити да извире; á. é. könnyeket — ani, терати сузе на очи; sírásra — ani, расплакати; haragra — ani, ражљутити.

Fakemény, Fakeménységű, mn. тврд као Fakén, fn. жути лепак (биљ.). [дрво.

Fakér, fn. дрвена слика; (szój.) ott hagy-ni a — nél, оставити као осуђена; búcsút venni a — tól, отићи без збогом и без опроштаја.

Fakereskedés, fn. трговина с дрви, др-

Fakereskedő, fn. дрвар. [варетво.

Fakgat, l. Faggat.

Fakin, fn. жути лепак (биљ.).

Fáklya, fn. машала, буктиња.

Fáklyás, mn. с машалом; — menet, — zene, бакљада.

Fakó, mn. 1.) жућкаст; (lő) риђа, риђан. (szój.) — ra jutni, постићи срећу; eb ura —! прц Милојка! 2.) избелео (материја); 3.) неокован (кола); 4.) eszű, глуп.

Fakoha, fn. дрвен кремен; á. é. nem ér egy fakohát sem, не вреди ни потуре;

Fakóhangya, fn. шумекни мрав.

Fakórej, mn. жућкаст.

Fakós, mn. ријаст.

Fakósárga, mn. és fn. риђан, риђа.

Fakova, l. Fakoha.

Fakő, fn. окамењено дрво.

Fakörnyeg, fn. шиббокана.

Fakötés, fn. „ластин реп“ (у зидаретву).

Fakúl, k. жутети; белети (материја).

Fakura, fn. дрвена купа (суд).

Fakúsz, fn. пузавац, детлић.

Fal, fn. 1.) зид; köz —, претин, пребој, olasz —, шпански зид; 2.) дувар; (szój.) — nak menni, á. é. ударити главом о дувар; натрчати; akár a — nak beszélj, говорио њему, а говорио празним дуваровима (све једно); a falnak is van füle, и зидови имају уши; 3.) основа (материје).

Fal, cs. ждерати, прождирати.

Faláb, fn. дрвена нога; штула. — as, mn. који иде на штулама. — ú, mn. који има дрвену ногу.

Falalap, fn. основ, темељ.

Falám, fn. пипак (у буба). — ol, cs. јести (о бубама).

Falangya, fn. ракушац (неки паук).

Falánk, mn. алав, прождрљив; fn. ала, изелица. — ság, fn. алавоост, прождрљивоост. — úl, ih. алаво.

Falapát, fn. дрвена лопата.

Falárd stb. l. Falánk stb.

Falat, fn. залог, окусац; betevő — ja sincsen, нема ни мрве за јело; (szój.) kemény — ez neked, то је тешко за тебе; e keserű — ot nyelni kell, ову горку чашу мора пити; á. é. egy — papírom sincs, немам ни парче папира.

Falatka, Falatoeska fn. залогаяк.

Falatol, l. Falatozik.

Falatozás, fn. залагање (јелом).

Falatozik, k. лабринутити, заложити се.

Falaz, cs. 1.) зидати; 2.) опасати то-чак наплатима.

Falazat, fn. зидови, платна.

Falesapó, fn. мистрија.

Falesont, fn. слепоочна коест.

Faldogál, cs. прождирати.

Faldokol, Faldos, cs. ждерати, валатати.

Fal-fecske, fn. брегуница. — festészet, fn. фреско-молдовање. — festő, fn. фреско-молер. — fü, fn. Петрова трава (јуж-

Falga, fn. опкоп. [ноевр. биљка).

Fal-gyám(oszlop), fn. потпорник, стуб. — hasadék, fn. пукотине у зиду. — izzadás, fn. влага по зидовима.

Fali, mn. за дувар, за зид; — naptár, календар за дувар; — óra, сат за зид.

Falka, fn. чопор, руља, гомпла; egy — lúd, чопор гусака; egy — ökör, целеп волова; egy — madár, јато тшца; egy — farkas, руља курјака.

Falkánként, ih. руљом, јатомице.

Falkárpit, fn. застор на зиду.

Falkás, mn. аделѣичан (цвет).
 Falkony, fn. неки топић.
 Falkó, fn. задарекни камен.
 Falkusz, Falmászó, fn. неки детлић.
 Falmű, fn. зидови.
 Fa-ló, fn. дрвен коњ.
 Faló, mn. és fn. који прождире; ember —, људождер.
 Falók, fn. torkos —, ждера (животиња).
 Fal-oszlop, fn. стуб уз зид. — ragasz, fn. плакат. — repedék, fn. пукотина у зиду. — szőnyeg, fn. ћилим за зид. — támasz, — támaszték, fn. подупирач. — tetű, fn. стеница.
 Faltörő, mn. што ломи зид; — kos, гвоздени ован за рушење зидова; á. é. — ember, горопадник, згранов.
 Falu, fn. село; поље; — n, на селу; (km.) minden — ban más törvény, колико је села, толико је навичаја.
 Falu-beli, mn. és fn. сеоски; сељанин. — bíró, fn. сеоски кнез. — eska, fn. сеоце. — ház, fn. сеоска (варошка) кућа. — kata, fn. трчиплажа. — nagy, fn. кмет. — nép, fn. сељани, сељаци.
 Falul, k. уцати, l. Faluz.
 Falusi, mn. сеоски; пољски. — as, mn. сељачки. — asan, — lag ih. сељачки.
 Faluz, k. 1.) сељакати се, ићи од села до села; 2.) луњати се, скитати се по селу; 3.) живети на селу.
 Faluzmó, fn. нека маховина.
 Fa-mászó l. Fakúsz. — metszés, fn. кенлографија. — metszet, fn. дрворез. — mézga, fn. смола на дрвећу. — moly, fn. дрвомор. — munka, Famű, fn. дрвена работа. — műves, fn. дрводеља.
 Fan, fn. рута, руња.
 Fancsalog, l. Fanyalog.
 Fancsika, fn. 1.) традескантија (биљ.); Fancsont, fn. етидна кост. [2.) жила.
 Fáneз, fn. утора; урез.
 Fanczilla, fn. питава женека.
 Fáneзол, Fáneзоz, es. зарезивати, ро-
 Fanemtő, fn. шумска вила. ванити.
 Fanemű, mn. дрваст.
 Fánk, fn. фањак; крофна, уштипак, питулица. — toló, fn. муетра за уштипке.
 Fanos, mn. 1.) руњав; 2.) жидав (биљ.). — odik, k. руњавити.
 Fan-ször, fn. руња. — tetű, fn. пљошtica, ролан, злеуш.
 Fanzár, fn. живичњак (биљ.).
 Fanyal, fn. медвеђе грожђе.

Fanyalodik, k. rá —, загриети у киселу јабуку, по невољи што чинити.
 Fanyalog, k. 1.) радити као од беде; 2.) стењати; 3.) кубурити.
 Fanyar, mn. опор, трпак, каштар; á. é. осоран.
 Fanyarkás, mn. патриак, нешто опор.
 Fanyarodik, k. 1.) постати опор; 2.) l. Fanyalog.
 Fanyarog, k. 1.) кубурити; 2.) ломити се.
 Fanyarság, fn. опорина.
 Fanyarú, l. Fanyar.
 Fanyeliű, mn. с дрвеним држаљем; á. é. ja-
 Fanyirő, fn. маказе за кресање. [дан.
 Fanyomat, fn. дрворез.
 Faolaj, fn. уље. — os, mn. са зејтином.
 Faolló, fn. маказе за кресање.
 Fapiacz, fn. дрвара.
 Far, fn. 1.) стражњица, задњица, тртица; (szój.) — ba rúgni, дати ногом у стражњицу, петерати кога; megrakták a — át, добро су га провоштили; (km.) nem lehet egy — ral két nyeret ülni, једном махачом на два кваса не може се седети; 2.) стражњи део (кола, здања).
 Fára, fn. пароксија, нурија, жуна.
 Fárad, k. 1.) морити се, умарати се; 2.) трудити се; soha se — jon, немојте се трудити! (szój.) rest kétszer —, лен даље иде.
 Fáradalmas, mn. трудан, мучан. — an, ih, трудно.
 Fáradalom, Fáradat, fn. труд, подвиг, трудба.
 Fáradatlan, mn. неуморан, неутруђен. — úl, ih. неутруђено.
 Faradék, fn. извер, l. Esedék.
 Fáradékony, mn. који се лако умори.
 Fáradhatlan, mn. неуморан. — ság, fn. неуморност. — úl, ih. неуморно.
 Fáradoz, k. (ban, ben) трудити се, потруђивати се, издирати. — ás, fn. трудба.
 Fáradtság, fn. труд, умор. — os, mn. мучан, трудан.
 Fáradt, mn. утруђен, еустао. — an, ih. утруђено. — ság, fn. умор.
 Fárafolýó, mn. — borsó, грах тачкан.
 Farág, fn. дрвомор (жив.).
 Farag, es. сећи, резати, дељати; (szój.) sokféle fából —, тера различне занате; könnyű lágy követ — ni, лако је ходити низ воду; á. é. nem lehet belőle embert — ni, не можеш од њега чо-

века песеати; verset, szókat — ni, правити стихове, речи.
 Faragászat, l. Szobrászat.
 Faragatlan, mn. неотесан; á. é. груб; — ember, неотесаница; дрвендека. — ság. fn. неотесаност; грубост. — ül, ih. неотесано.
 Faragesál, es. дељкати, рескати.
 Faradogál, es. полако резати.
 Faragmány, fn. дељарска, резачка работа.
 Faragó, fn. 1.) дунђерин, дрворезац; 2.) вапцага.
 Faragó-kés, fn. нож за рескање. — kő, fn. четвртаст, тесан камен. — művész, fn. вајар. — szék, fn. дељача, дељаонница. — tűke, fn. пањ за тесање.
 Faragott, mn. дељан, тесан; — kér, kш.
 Faragvány, Faragzat, l. Faragmány.
 Farakás, fn. дрвљаник.
 Faraktár, fn. дрвара.
 Fáraszt, es. умарати, морити, утруђивати; magát — ani, трудити се. — ó, mn. што умара, трудан.
 Faraz, es. свести кров. — at, fn. сведен
 Farbőr, fn. рударска прегача. [кров.
 Farez, fn. жлеб.
 Faresiga, Faresik, fn. тртица.
 Faresikló, fn. потколено.
 Faresok, Faresont, fn. тртица.
 Fardagály, fn. 1.) бол у кукових; 2.) звездаста подрепница (од ама на стражњици); 3.) буфант, кратак крилолин.
 Faredv, Faredvesedés, fn. трулеж у дрвету.
 Farhám, fn. ам за стражњицу, подреп-
 Farideg, fn. петља (анатомска). [шца.
 Fárit, es. морити, трудити.
 Farizom, fn. тртица.
 Fark, fn. 1.) реп; варка; — at csóval, махати репом; á. é. улагивати се; — át felkötni (a lónak), подвезати реп (коњу); se füle se — a, ни репа ни ушију; — ába tört a kése, није могао пзвршити; 2.) човечји уд; 3.) á. é. szoknya — a, скут, шлеп; szekér — a, стражњи трап од кола; (km.) kinek szekere — án ülsz, annak nótáját dúdoljad, на чијим се колима возиш, онога које хвали.
 Farkalj, fn. nagy — a van ennek, то ће имати још последица.
 Farkal, k. вртети, махати репом.
 Farkas, fn. курјак, вук; agany —, шакал; (szój.) nagy — ő, велик је лпе! — t emlegetnek, kert alatt kullog, ми

о пцу, а нас те на врата; — ra bízni a bárányt, оставити на вука овце; (pb.) a — szórét, nem akarátját változtatja, вук длаку мења, али буди никада; ki — sal tart, annak vonítai kell, у какво коло доћеш, онако играј; olvasott juhok is megeszi a —, и бројене ов-
 Farkas, mn. репат. [це курјак једе.
 Farkas-alma, fn. вучја јабука. — bab, fn. вучји боб. — béli, fn. és mn. алав, несит, ала. — bogyó, fn. пасквица (јагода). — bőr, — bunda, fn. вучина, вучетина. — csapda, fn. гвожђа за вука. — cseresznye, fn. велико биље, велебиље. — éh, fn. велика глад. — fene, fn. рак (бол.). — fek, fn. вучја ложа. — fi, fn. курјачић, вучић. — fog, fn. а) курјачји зуб; á. é. секутић који врло напред избије; б) козји рогови (биљка). — fogó, fn. гвожђа за вука. — fű, fn. своллина. — gége, fn. вучја јабука. — gyökér, fn. своллина. — gyomog, fn. вучји бураг; á. é. ала. — hálóg, fn. јасна слепоћа. — harapás, fn. вукоједина. — kasa, fn. — kaszára jutni, vetni, пропасти, упропастити. — nevetés, fn. кпсело смејање. — nyak, fn. á. é. јогунница. — ordítás, fn. урлик курјака. — ordító, fn. вучја јама; á. é. hideg mint a — ordító, хладно као у штенари. — őlfű, — répa, fn. своллина. — setét, fn. кокошиње слепило. — szem, fn. — et nézni, оштро гледати кому у очи. — szőlő, fn. вранино око, кретац. — tej, fn. млечика. — ül, ih. курјачки. — vacsora, fn. где се добије јела без пића. — verem, fn. вучја јама.
 Farkatlan, mn. кус, кусав.
 Farkaz, es. правити реп.
 Fark-esiktoll, fn. перје на тртици. — esont, fn. тртица. — csónálás, fn. махање репа; á. é. улагивање. — csónáló, fn. улишца. — kóró, fn. дивизма. — remek, fn. варка. — szárny, fn. пераје на рецу.
 Farmatring, fn. подрепак, подрепница. — oz, es. везати подрепницу; á. é. терати
 Farol, k. пћи натрашке. [кроз шибе.
 Faros, mn. гузат; — asszony, дебелигуза.
 Faroz, l. Faraz.
 Farpofa, fn. гуз.
 Farsang, fn. фашанге, покладе, месојеђе; zöld —, бела недеља. — hét, fn. по-

кладна недеља. — i, mn. покладаи, месеођејски. — ol, — oskodik, k. држати
 Farszj, fn. подреница. [месеође.
 Fartat, es. 1.) фартокати, патрашке изми-
 Fartol, l. Farol. [цати; 2.) испитивати.
 Farzsába, fn. бол у кукових.
 Fás, mn. 1.) дрвенаст; 2.) пуи дрва;
 шумовит; 3.) á. é. несан (шала); fn.
 Fasátor, fn. данчара, буда. [шумарак.
 Faiskátor, fn. ред дрвета.
 Fásit, es. чинити тупим, неосетљивим.
 Fási, fn. завој. — z es. завијати.
 Fásodik, k. постајати шумовит; постајати
 Fasor, fn. але, ред дрва. [дрвенаст.
 Fásúl, k. тунити, постајати неосетљив.
 Fasz, fn. човечји уд.
 Faszeg, fn. колац, дпек.
 Faszén, fn. дрвени угаљ.
 Faszén, fn. шума, појата за дрва.
 Fátalan, l. Fátlan.
 Fatárnok, fn. надгледач дрва.
 Fatartó(hely), fn. комора за дрва.
 Fatetű, fn. уш на дрвету.
 Fattyaz, es. требити податке, заперке.
 Fattyú, fn. 1.) копиле, копилан; шкембе;
 fattyat vetni, родити копиле; 2.) тић,
 заперак; mn. лажан, неправи.
 Fattyú-ág, fn. изданац, тић. — galaj, fn.
 брџац. — gally, — hajítás, fn. слепић,
 изданац. — gyémánt, fn. лажни диамант.
 — hang, fn. фалсет, фистула. — kakas, fn.
 коштра. — réz, fn. никол. — rozs, fn.
 жито што израсте на ново на стрњици.
 — vessző, fn. слепић.
 Fátýol, fn. вео, превес, копрена, дувак,
 прекривало; — t vetni vmire, предати
 забораву.
 Fátýolka, fn. вашичар (жив.). — félék, fn.
 мрежокрилци.
 Fátýoloeska, fn. велић, копреница, флор.
 Fátýolos, mn. с велом, застрт. — an, ih.
 под флором.
 Fausztatás, fn. спуштање дрва низ воду.
 Favágás, fn. сечење дрва; шестар.
 Favágító, fn. пањ или место за тесање.
 Favágó, fn. 1.) дрвосеча; 2.) место где
 се секу дрва; 3.) детлић, ковач.
 Fázás, fn. осећање хладноће; мраз.
 Fazék, fn. лонац, бун, грнац; (pb.) kiki
 a maga fazeka mellé szít, свака баба
 под свој лонац пири.
 Fazekas, fn. лончар, бунар.

Fazekasanyag, fn. лончарски као.
 Fazekasság, fn. лончарство.
 Fazékfedél, fn. заклопац.
 Fazékmáz, fn. глеба.
 Fázékony, mn. зимогрозан, зимоморан;
 fn. смрзла, зимоморница. — ság, fn.
 зимоморност.
 Fázékpolecz, fn. полица за судове.
 Fázik, k. зепети; fázom, зима ми је; —
 a kezem, lábam, зебу ми руке, ноге;
 á. é. (tól, től) грозити се.
 Fázít, Fázlal, es. смрзавати, чинити да се
 Fázódik, Fázlódik, k. зепети. [зебе.
 Fázódás, fn. гроза.
 Februárus, fn. фебруар, вељача.
 Fecseg, k. брбљати, торокати. — és, fn.
 блебет.
 Fecsegő, mn. брбљав; fn. брбљаван; брб-
 љуша. — ség, fn. брбљавост.
 Fecsen, k. прекати, врцати, препути,
 итрицнути. — t, es. прекати, попрес-
 кати, попрескивати, кропити.
 Fecsel, k. притати (поливано сребро).
 Fecserékel, k. цркнутати.
 Fecserél, es. расипати, траћити.
 Fecserlés, fn. расипање.
 Fecserlő, fn. расипач, расипкућа.
 Fecske, mn. брбљав; fn. лапта, лаптави-
 ца; (pb.) egy — tavaszt nem szerez,
 једна лапта не чини пролеће.
 Fecskefark, fn. лаптин реп; á. é. фрак. —
 ú, mn. на форму лаптина репа (зиданье).
 Fecskefi, Fecskefiók, fn. лаптавичић.
 Fecskefű, fn. змијино млеко, руса; kis —,
 Fecskehal, fn. морски гавран. [ледњиак.
 Fecskelecska, fn. брбљов; брбљуша.
 Fecskend, es. прекати, кропити. — és,
 fn. прекање. — ez, es. попрескивати,
 попрескивати. — ező, — ő, fn. који
 итрица; итрицаљка, итрицалица, шмрк.
 Fecskeség, fn. брбљавост.
 Fecskesósdí, Fecskesóska, fn. кпесљача,
 зечји кунце.
 Fecskevirág, fn. змијино млеко.
 Fecstej, fn. грушалица, грушавина.
 Fed, es. 1.) покрити, покривати; покла-
 пати; á. é. заклањати; 2.) онасати
 (кобилу).
 Fedd (Feddeni), es. корити, кудити.
 Feddés, fn. укоравање, укор.
 Feddhetetlen, mn. беепрекоран. — ség,
 fn. неепрекорност. — ül, ih. неепрекорно.
 Feddődik, Feddőzik, k. прекоравати.
 Fedel, Fedél, fn. 1.) кров; — alá venni,

покрити (кућу); egy — alatt lakni, живети под једним кровом; 2.) заклопац, поклопац.

Fédel, Fédely, fn. повезача, шамија.

Fedél-ablak, fn. баца. — eserép, fn. преп за покривање. — esűes, fn. врх од крова.

Fedelék, fn. кров. — es, mn. е кровом, покривен.

Fedeles, mn. покривен, е кровом; — ágy, комарник; — koesi, покривена кола.

Fedeleetlen, mn. без крова; без заклопаца.

Fedelez, cs. покривати; поклапати. — et, fn. кров.

Fedél-fa, fn. грађа за кров. — fészek, fn. греда. — gerincz, fn. венчаница. — homlok, fn. забат. — ke, fn. кровћ. — kő, fn. шкриљац, листац. — lécz, fn. жиока. — nád, fn. трека за кров. — ormó, — orom, fn. врх од крова, пошивач. — szék, fn. греде. — talp, fn. позидница. — zet, fn. кров; палуба.

Fedemény, fn. кров; заклон.

Fedény, j. Fedezet.

Fedet, fn. кров; заклон.

Fedetlen, mn. непокривен; á. é. — fővel, гологлав.

Fedez, cs. покривати; á. é. заклањати, штитити; a költségeket — ni, намиривати трошкове.

Fedezet, fn. покривање; кров; á. é. стража, заштита. — tlen, mn. непокривен; незаклоњен; ненамирен (трошак).

Fedezget, cs. покривати; á. é. претрипавати; забашуривати.

Fedő, fn. покривац, покривач, кров; заклопац; који покрива; за покривање. — lék, l. Fedelék. — szalma, fn. слама.

Fedzik, l. Takarószik. [за кров.

Fegy, fn. запт, дисциплина; етега; es. казнити. — beszéd, fn. карање. — el, l. Fegyelmez.

Fegyclem, Fegyelet, fn. запт.

Fegyelmes, mn. под заптом, дисциплиниран.

Fegyelmetlen, mn. недисциплиниран. — ül, ih. без запта.

Fegyelmez, cs. запити, држати под заптом.

Fegyelmi, mn. дисциплинаран, што се тиче запта. — leg, ih. дисциплинарно.

Fegyenez, fn. кажињеник, робијаш.

Fegyés, l. Fegyelmes.

Fegyetlen, mn. без запта. — ség, fn. рђав запт, разузданост. — ül, ih. без запта.

Fegyház, Fegyintézet, fn. робнионица, каз. Fegylet, l. Fegy. [нионица.

Fegytelen, l. Fegyetlen.

Fegyver, fn. оружје; пушка; — t fogni v. ragadni v. — re kelni, екочити на оружје; — be állítani, дићи на оружје; — be öltözni, оружати се; — re! на оружје! (szój.) nem fogja a —, не бије га таче.

Fegyver-áros, fn. пушкар. — biró, mn. дорастао за пушку. — csattogás, fn. звекет оружја. — csináló, — csiszár, fn. пушкар. — csörgés, fn. звекет оружја. — de, j. Fegyverház. — derék, fn. оклон. — derekas, mn. és fn. у оклопу; оклопник. — es, mn. наоружан. — eskedik, k. већати се у оружју. — ez, cs. оружати. — fogható, — ható, mn. дорастао за пушку. — gyakorlat, fn. вежбање у оружју. — ház, fn. оружница, арсенал. — hordozó, fn. оружоноша. — kedik, k. оружати се. — képes, j. — fogható. — kézés, fn. оружање. — kezik, k. оружати се. — kez-tet, l. — ez. — nök, j. Fegyver hordozó. — szer-ház, fn. арсенал. — szünet, fn. примирје, уверица. — tár, fn. арсенал. — társ, fn. убојни друг. — tartó, fn. орман за оружје. — telen, mn. ненаоружан. — telenül, ih. без оружја. — tusa, fn. кундак. — zet, fn. оружје.

Fehér, mn. бео; fn. беланце; szem — e, бело на оку; á. é. disznó — e, сламина; (szój.) foga — ét kimutatni, показати слабост, злоћу.

Fehér-arany, fn. платина. — babos, mn. бело-педичав. — eseléd, fn. женскиње; женскадија. — edik, k. белети, побелети. — eny, fn. албумин, беланчевина. — es, mn. беличаст. — fajt, fn. алиска кокош. — foltos, mn. пун белих педица. — folyás, fn. бело прање, бело време. — föld, fn. креда. — hal, fn. кесера. — hangya, fn. термит, бели мрав. — it, cs. белити. — itet-len, mn. небезен, ровечан. — itlenül, ih. небезено. — ítő, fn. који или која бели, бељарница, белиља; белило (месо); белило (материја); — ítő, mn. за бељење. — kés, mn. беличаст. — kór. — kórság, fn. бледоћа. — lik, k. беласати се, бељусати се. — levél, fn. бео неписан лист. — ló, fn. блат, бељац. — nemű, fn. (бело) рубље. —

nér, fn. женекација. — nye, fn. беланце; беланчевина. — nyés, mn. од беланчевине. — ón, fn. цин, коситер, калај. — peccenyé, fn. бела печеница. — pettyes, mn. пун белих педица. — ruha, fn. рубље. — ség, fn. белина, белоћа. — senyű, fn. блелоћа. — személy, fn. женскиње. — szemling, fn. олигань (риба). — templom, fn. Бела Црква. — szik, l. — edik. — tisztulás, fn. бело прање, женско време. — út, fn. млечни пут, „кумовека слама“. — ül, l. — edik. — vasárnap, fn. Томина недеља, мали Ускрс.

Fej, fn. глава; — ét rázni, дрмати главом; — be v. — ére ütni, лупити по глави; — éhez vágni vkinek vmit, ударити о главу; á. é. пребацити преко носа; — ét venni v. elütni, одрубити главу; fenhordani a — ét, дизати нос; aláhorgasztja a — ét, оборити главу; vmiben törni a — ét, лупати главу око чега; füstöl bele a — e, пуши му се глава; — ére járnak, иду му о глави; — ét felütni, промолити, дићи главу; á. é. nem fér a — embe, не иде му у главу; rosszban törni a — ét, зло смера; szeget ütött a fejembe, узнемирило ме; — e lágyára csni, пасти на теме; benőtt már a — e lagya, није више дете; nem az ő —éből, није из његове главе; nagyra vetni a — ét, бацити се на велике ствари; széllal bélelt a — e, није чисте памети; нема четврте даске; vmit — ébe venni, увртети у главу; — ét vmire rávetni, усудити се што; szegény — em! тешко мени! (pb.) inkább beszéllek a —ével mintsem a lábával, држ' се главе, а махни се ногу; nem lehet minden —et egy kalap alá vetni, не ваља све на један калуп истеривати; szólj igazat betörök a —ed, ко истину гуди, гудалом га по претима бију; 2.) главница (купуса); ручница (лана); влат; а gabona —ét hányja, жито влата; 3.) á. é. старешина, глава; 4.) híd —e, браник моста; láb —e, стопала; ágy —e, узглавље; —tül, за узглавље; 5.) —ében, у име, а конто; adósság —ében, у име дуга.

Fej, es. мустн.

Fej-adó, fn. харач, главарина. — al, — alja, fn. узглавље. —ből, ih. на па-

мет. —bőr, fn. кожа на глави; оглавина. —bűb, fn. перчин, капа, кукма. —degel, es. помузивати. —delem, l. Fejedelem. —dísz, fn. днадема. —ében, ih. у име, на рачун; зарад. —ees, fn. главица; капитл.

Fejedelem, fn. кнез; владар. —asszony, fn. владарица; кнегиња; опатовица. —kedik, k. владати. —lak, fn. кнежевки, владарски стан. —nő, fn. владарка; кнегиња. —ség, fn. кнежевина. —szék, fn. престолница.

Fejedelmi, mn. кнежевки; владарски. —leg, ih. кнежевки; владарски.

Fejedzik, k. главичати се (купус); владарски. —Fejefürt, mn. луцкаст. [тати (жито).

Fejel, es. наглављивати; —t esizma, наглавци.

Fejenként, ih. једно по једно; на сваку главу. —Fejér stb. l. Fehér stb. [главу.

Fejérréz, fn. пакфон.

Fejérttemplom, fn. Бела Црква.

Fejés, fn. мужа, музење.

Fejes, mn. с главом; влатат; á. é. тврдоглав.

Fejes-bot, fn. ћула, буца. —edik, k. влатати; главичати се. —kedik, k. јогунити се. —keztű, fn. рукавица без претију. —saláta, fn. главичаста салата. —ség, fn. јогунство. —ül, l. —

Fejet, fn. помузено; емулзија. [edik.

Fejetlen, mn. 1.) без главе; á. é. анархичан; 2.) непомузен. —ség, fn. безглавност; анархија.

Fejevesztetten, ih. као без главе.

Fejez, es. 1.) расплинити; 2.) правити главу; завршивати; 3.) рубити главу; 4.) сасецати (мотиком) купус.

Fejezet, fn. 1.) заглавље, глава, кáпут; 2.) oszlop —e, капитал стуба.

Fejfa, fn. 1.) надгробни крст; 2.) вратило.

Fej-fájás, fn. главобоља; egyoldalú —fájás, мрчање; мигрена. —fájós, mn. главобољан. —fék, fn. оглав, оглавник. —gyám, fn. атлае, први обртањ на врату. —híj, mn. és fn. безглаван, безглавник. —kendő, fn. повезача, јашмак. —keringés, fn. вртоглавица. —köszvény, fn. мигрена. —kötő, fn. женска капа. —kötőbáb, fn. вешалица. —kutaes, fn. теменце. —lábuak, fn. главонози, кефалоподи (жив). —lágú, fn. теменце.

Fejledez, k. развијати се.

Fejlék, fn. еволвента (у матем.).
 Fejlemény, fn. развитак.
 Fejlés, fn. развој, развијање.
 Fejleszt, es. развијати.
 Fejletlen, mn. неразвијен. — ség, fn. неразвијеност.
 Fejlett, mn. живолозан, развијен — ség, fn. развитак, развијеност.
 Fejlik, Fejlődik, k. развијати се.
 Fejlődés, fn. развиће, развијање.
 Fejlődéség, l. Fejlettség.
 Fejő, mn. који музе; за мужу. — asszony, fn. музика. — dézsa, — sajtár, fn. кравља, музика. — s, mn. што се музе; — s tehén, музара. — major, — te, fn. бачија, катун. — pont, fn. зенит. — re való, fn. што се меће на главу, капа.
 Fejsze, fn. велика секира; nagy fába vágta a fejszét, латно се тешка посла. — fok, fn. ушница од секире. — nyél, fn. секирините, сапшите.
 Fejszés, fn. секираш, тестераш.
 Fejszorító, fn. повезача.
 Fejt, Fejteget, es. 1.) парати (хаљину); гулити, љушити (орак); ломити, разбијати (камен); кружити (кукуруз); á. é. развијати; решавати загонетку; 2.) Fejtekezik, l. Fejtőzik. [отакати вино.
 Fejtemény, fn. проблем, задатак за решавање. — es, mn. проблематичан.
 Fejtetlen, mn. 1.) неопаран; неољуштен; 2.) á. é. неодгонснут; неразјашњен; 3.) неоточен.
 Fejtető, fn. теме; fejtejtére állani, чловити; — re állítani, окренути тумбе.
 Fejthetetlen, mn. неразрешив; неразделљив. — ség, fn. неразрешивост. — ül, ih. неразрешиво.
 Fejtő, mn. што пара, за парење; fn. 1.) тумач; 2.) шарен конац.
 Fejtődik, l. Fejlődik.
 Fejtörés, fn. лупање главе, главобоља.
 Fejtörő, mn. што прави главобољу, главобољан.
 Fejtős, mn. шарен непреплетен.
 Fejtőzik, k. парати се; дрешити се.
 Fejtőztet, es. развијати.
 Fejvas, fn. шлем.
 Fejvesztés, fn. смрт, смртна казна.
 Fejvétel, fn. погубљење.
 Fejzet, l. Fejezet.
 Fejzugás, fn. бучање главе.
 Fek, fn. 1.) лежа, лежаче; 2.) подвалак.

Fék, fn. 1.) узда; поводац, улар; á. é. — en tartani, зауздавати.
 Fekdegél, k. лежати.
 Fekély, fn. оток; harapózó v. rágó —, жива рана, пажедина; üszkös v. fenés —, трављача, травник.
 Fekélyes, mn. пун отока. — edik, k. онајежувати се.
 Fekélyfű, fn. удовица, скабиноза.
 Fékemelő, fn. уздица, вођица; дизген.
 Fekes, mn. под уздом, зауздан.
 Fekete, mn. црн, црн; feketébe öltözve, у црнин; (pb.) — földben terem a jó búza, у црној земљи бело жито роди; у ратара црне руке, али бела погача.
 Feketebarát, fn. бенедиктинац.
 Feketedik, k. црнети.
 Feketefagy, fn. голомразица.
 Feketegyopár, fn. вранилова трава.
 Feketehét, fn. црна (велика) недеља.
 Feketéllek, k. црнити се.
 Feketenádály, fn. гавез.
 Feketés, mn. црњкаст, мрколаст.
 Feketeség, fn. црнина, црнило; вранило.
 Feketeszemű, mn. црноок, чрноок.
 Feketetenger, fn. Црно Море.
 Feketeüröm, fn. ђул, комоника.
 Feketevérű, mn. хипохондричан; fn. хипохондриста. — ség, fn. хипохондрија.
 Feketít, es. вранити, црнити, мрчити. — ő, fn. és mn. црнило; за црњење; csizma — ő, вике.
 Féketlen, mn. без узде; одуларен. — kedik, k. бити разуздан. — ség, fn. разузданост. — ül, ih. разуздано.
 Feketődik, Feketül, k. црнети.
 Fékevesztett, mn. одуларен.
 Fékez, es. уздати, зауздавати; смагати. — et, fn. узде, улари; á. é. заузданост. — etlen, mn. незауздан.
 Fekhely, fn. лежа.
 Fekirányos, mn. положен, хоризонталан. — an, ih. хоризантально.
 Fékkötél, fn. поводац.
 Fekmentes, l. Fekirányos.
 Fekméret, fn. нивелман.
 Fekmérleg, fn. нивô. — ez, es. нивели.
 Fekpad, fn. клупа за стражаре. [ратн.
 Fékszár, fn. поводац, вођице, дизген.
 Fekszik (Feküdni), k. лежати, легати; hanyatt —, лежати на леђих; beteg —, лежати у постељи; (km.) véletlen erdőben gyakorta nyúl —, често скочи зец од куд му се нико не нада;

fekünni menni, *лћи* спати; *á. é. neki* — *vminek*, одати се чему; *szívemen* —, *Fekszin*, *fn.* *нивô*. [*лежи ми на срцу*].
Fektanya, *fn.* таборска стража.
Fektében, *ih.* *лежехке*, *полешке*.
Féktelen *stb.* *l.* *Féktelen* *stb.*
Fekterem, *fn.* вајат за спавање.
Fektet, *cs.* *легати*, *полагати*.
Fekű, *Fekv*, *fn.* *легало*, *ложа*.
Feküvés, *fn.* *лежање*.
Fekvés, *fn.* *лежање*; *положај*. — *rajz*, *fn.* *опис* *положаја*.
Fekvô, *mn.* *што лежи*; — *jószág*, *непокретно добро*; — *beteg*, *болник који лежи*.
Fekvőség, *fn.* *непокретност*, *непокретно добро*, *бащина*.
Fekvőség, *fn.* *rov* (*на крову*).
Fel, *ih. és isz.* *горе*; *fn.* *l.* *Föl*.
Fél, *mn.* *пола*, *по*, *полак*; — *akó*, *половаче*; (*szój.*) — *szakra vetette körpönyét*, *пребацно преко рамена капут*; — *vállról nézni*, *преко рамена гледати*; — *keztyű*, *једна рукавица*; — *czipő*, *једна ципела*; — *bajusz*, *један брк*; — *szemű*, *ћорав*; — *fülére süket*, *глув на једно уво*.
Fél, *fn.* *1.)* *половина*, *половица*; *fele bor*, *fele víz*, *пола вина*, *пола воде*; *fele áron*, *на по пута*; *fele áron*, *за по цене*; *fele nyereségen lenni* — *vkivel*, *делити добит с киме наполе*; *feléből harmadából*, *на двоје на троје*, *овлаш*; (*szój.*) *ennek fele sem tréfa*, *ово није шала*; *felében esett a tréfa*, *скупо га је стала шала*; *2.)* *странка*, *партаја*; *perlekedő felek*, *парци*; *felemben vagy?* *јеси ли на мојој страни?* *3.)* *ближњи*, *l.* *Felebarát*. *4.)* *á. é. induló* — *ben van*, *таман хоће да се крене*; *házasuló* — *ben van*, *жени се*; *5.)* *страна*; *bal*, *jobb* —, *лева*, *десна страна*.
Fél, *k.* *бојати се*; — *tőle*, *mint ördög a tőmjéntől*, *бежи од њега као ђаво од крета*; *nincs mitől* — *ninc*, *нема се чега бојати*; *cs.* *бојати се*; — *d az Istent*, *бој се Бога!*
Felad, *cs.* *1.)* *предати*, *предавати* (*на пошту*); *додавати*, *додати* (*горе*); *2.)* *подбацивати*, *надавати* (*лопту*); *3.)* *износити*, *изнети* (*јело*); *4.)* *á. é. предати* (*град*); *magát* — *ni*, *предати се*; *5.)* *махнути*, *окапити се*, *j. felhagyni vmivel*; *6.)* *пријавити*, *потказати*, *оптужити*; *7.)* *задавати*, *задати* (*лекцију*); *8.)* *a tejfelt* — *ni*, *скидати скоруп*.

Félablak, *fn.* *мезанин*.
Felabrakol, *cs.* *истроштити пићу*, *зоб*.
Feladás, *fy.* *1.)* *додавање*; *2.)* *предавање* (*на пошту*); *3.)* *задавање*; *4.)* *предаја*; *5.)* *потказивање*, *пријава*.
Feladat, *fn.* *задатак*, *задаћа*.
Feladó, *fn.* *1.)* *додавач*; *2.)* *потказивач*.
Feladogat, *cs.* *додавати*; *пододавати*.
Feladvány, *fn.* *задатак*, *проблем*.
Felágaskodik, *k.* *исправити се*, *уипоне*.
Felaggat, *cs.* *повешати*. [*ти се*].
Felágyuz, *cs.* *наоружати топовима*.
Felajánl, *cs.* *приказати*, *понудити*; *szolgálatát* — *ani*, *понудити се у службу*; *lelkét Istennek* — *ani*, *предати богу душу* (*препоручити*).
Felajk, *fn.* *горња усна*.
Felakad, *k.* *занети*, *застати*; — *t a hajó*, *лађа је насела*; *a hugya* — *t*, *стала*.
Felakaszt, *cs.* *обесити*. [*му мокраћа*].
Felakasztol, *cs.* *задићи* (*хањину*).
Feláldoz, *cs.* *жртвовати*.
Feláll, *k.* *устати*, *дићи се*; — *t az asztalra*, *стаде на сто*; — *t a szószerke*, *стао на говорницу*; (*szój.*) — *ott a haja szálla*, *коса му се накомострила*.
Felállít, *cs.* *1.)* *поставити*; *2.)* *метнути*. *поставити*; *á. é. elvet*, *szabályt* — *ani*, *поставити начело*, *правило*; *iskolát* — *ani*, *подоћи школу*.
Felállító, *fn.* *установитељ*.
Felálló, *mn.* *што се диже у вис*.
Felállogat, *Felállongat*, *cs.* *попеправљати*.
Felaprít, *cs.* *иситити*, *издробити*.
Félárny, *fn.* *полусен*.
Félasztal, *fn.* *половина хране*.
Félátnérő, *Félátmerő*, *fn.* *полупречник*.
Felavat, *cs.* *1.)* *посветити* (*цркву*); *2.)* *уве* — *сти у звање*; *3.)* *први пут употребити*.
Felázik, *k.* *одвугнути*, *овлажити*.
Feláztat, *cs.* *навлажити*.
Felbányol, *cs.* *поковати у новац*.
Felbársony, *fn.* *полукадифа*, *плиш*.
Felbátorít, *cs.* *охрабрити*, *ооколотити*.
Félbehagy, *cs.* *прекидати*, *прекинути*, *махнути*; *k.* *махнути се*; *попуштати*.
Félbehagyó, *mn.* — *láz*, *наступна гроз*.
Felbel, *fn.* *полусвила*. [*ница*].
Félben, *ih.* *у половини*; — *van*, *у посту је*, *ради се*; *induló* — *van*, *спрема се на полазак*; *a ház dülő* — *van*, *кућа хоће да се сруши*.
Félbehagy, *l.* *Félbehagy*. — *ó. mn.* — *ólag*, *ih.* *на махове*, *с прекидањем*.

Félbenmarad, k. изостати.
 Félbenszakad, Félbenszakaszt, l. Félbeszakad, Félbeszakaszt.
 Félbérel, cs. најмити.
 Félbeszakad, k. прекидати се.
 Félbeszakaszt, Félbeszakít, cs. прекинути.
 Felbiggyeszt, cs. напхити (усне).
 Felbír, cs. моћи дићи.
 Felbizgat, cs. узбунити.
 Felbomlás, fn. распад.
 Felbomlik, Felbomol, k. растворити се, распасти се.
 Felbonezol, cs. распарати, разчланити.
 Felbont, cs. 1.) разградити; раскинути; 2.) распечатити (писмо); 3.) á. é. нарушити (мир).
 Felborít, cs. изврнути (чамац).
 Felborzad, k. наострешити се.
 Felborzaszt, cs. 1.) настршити (косу); 2.) престравити.
 Felborzaz, cs. нарапавити, наострешити.
 Felboszankodik, Felboszonkodik, k. разгневити се.
 Felboszant, Felboszont, cs. разгневити.
 Felbőr, fn. кожа, епидермис.
 Felbőszít, cs. разјарити, помамити.
 Felbőszül, k. помамити се, разјарити се.
 Felbujt, Felbujtat, cs. подбунити.
 Felbukkan, k. извратити се. — t, cs. извратити.
 Felbukik, k. 1.) преврнути се; 2.) помолити се.
 Felbuzdít, cs. подстаћи, подстицати.
 Felbuzdul, k. одушевити се; ускипети.
 Felbuzog, k. ускипети, узаврети.
 Felcsal, cs. одмамити горе.
 Felesar, cs. 1.) шибасти у висе; 2.) дизати блато; 3.) натаћи на главу; 4.) изврнути (карту); 5.) ћопити; 6.) шибасти (ђака); k. (nak, nek) постати, стати за . . . — ok én katonának, одох ја у војнике; дати веру, десницу.
 Felesapódik, k. отклонити се.
 Felesaptat, cs. преварити.
 Felesatol, cs. раскопчати.
 Felesattan, k. праснути, пренути.
 Feleser, fn. фелчер, ранар.
 Feleserél, cs. изменити.
 Feleserepesedik, k. испуцати се (усне).
 Felesével, cs. навити, насукати.
 Felesigáz, cs. узвити на чекрку; á. é. презатегнути, претерати.
 Felesinál, cs. исправити; попети; á. é. обременити (женску).

Felesipkéz, cs. искитити чипкама.
 Felesűsz, Felesűszik, k. успузати се, успентрати се.
 Felcziczomáz, cs. налицкати.
 Felczipő, fn. цокуле.
 Feldarabol, cs. искомадати; разглобити.
 Feldarál, cs. ижриати.
 Félde, mn. полован.
 Felderít, cs. 1.) разведрити; 2.) развеселити; 3.) расветлити, обелоданити.
 Felderül, k. 1.) разведрити се; 2.) развеселити се, разлагити се; 3.) обелоданити се, разјаснити се.
 Félde, mn. таламбас.
 Feldobog, k. закуцати (срце); cs. лупом.
 Feldolgoz, cs. обрадити. [пробудити].
 Féldebor, mn. ба-рељеф.
 Feldomborodik, Feldomborúl, k. испуцати се.
 Feldorbézel, cs. спискати, пробекријати.
 Félde, l. Félde.
 Félde, cs. превалити.
 Félde, cs. пробекријати, расточити.
 Félde, fn. забости, изметнути (барјак).
 Félde, cs. раскопати, разорити; опустошити.
 Félde, cs. напхити (нос). — ad, k. задригнути, поднапирити се. — aszt, cs. поднапирити.
 Félde, cs. помамити, разјарити.
 Félde, Félde, k. разјарити се.
 Félde, k. превалити се.
 Félde, mn. према, пут; észak —, пут севера, према северу; minden —, на све стране.
 Félde, mn. (у свези); hány —? коллико-струк? minden —, од сваке руке, свакојаки; sok —, многострук; mi —? какав? magam — emberek, људи као Felebarát, fn. ближњи. [ja].
 Felebb, ih. више, већма горе; — becsülni, већма поштовати; említett, напред поменути.
 Felebbez, k. és cs. жалити се вишем суду, поднети призив, апелирати. — és, fn. апелација. — ő, fn. апелант.
 Felebbfolyamodás, l. Felebbezés.
 Felebbi, mn. горњи, напред речени.
 Felebbütni, cs. 1.) више закуцати (клин); 2.) претући карту.
 Felebbvaló, mn. 1.) виши, старци; 2.) претежници; 3.) напред поменути.
 Felebbvisz (Felebbvinni) 1.) већма дићи; 2.) подићи (цену); 3.) l. Felebbez.

Felebbvitel, fn. апелација; — i hatóság, призивачки суд.
 Felebbvivő, fn. és mn. апелант.
 Felebbvizsgál, cs. прегледати на вишем
 Felébe, ih. у пола. [месту.
 Felében, ih. 1.) у пола; 2.) овлаш; —
 harmadában, на двоје на троје, на
 брзу руку.
 Felébred, Felébrül, k. пробудити се.
 Felébreszt, cs. пробудити; á. é. подетати.
 Feled, cs. заборављати; rajta — ni a szemét, врло се загледати.
 Feledék, Feledés, fn. заборав.
 Feledékeny, mn. забораван. — ség, fn. заборавност.
 Feledetlen, Feledhetlen, mn. незаборављен.
 Feledkezik k. (ról, ról) заборављати на...
 Feledség, fn. заборав.
 Felég, k. погорети. — et, cs. спалити.
 Felegyenesedik, k. усправити се.
 Felegyenesít, cs. усправити.
 Felejt, cs. заборављати, заборавити; (szój.) nyakon — eni, депнути. ћушити. — hetlen, mn. незаборављен. —
 kezik, k. (vmiről) заборавити на што.
 Félekény l. Félenk.
 Felékesít, cs. нагиздати, нажити.
 Felekezés, fn. странчарство, прављење стране.
 Felekezet, fn. 1.) странка; 2.) вероисповед. конфесија, секта.
 Felekezetes, mn. странчареки, страљачки; — ség, fn. странчарство.
 Felekezeti, mn. вероисповедни.
 Felekezik, k. свезивати се, здруживати се; склапати странке; пристајати уз какву странку.
 Felekező, mn. страначки; fn. странчар.
 Felel, cs. одговарати, одговорити; (vmiért) одговарати, јамчити.
 Felél, k. оживети; cs. појести. — ed, k.
 Félelem, fn. страх, бојазан. [оживети.
 Felelemzik, k. распасти се у стихије, иструхнути.
 Feléleszt, cs. оживити, оживљавати.
 Felelet, fn. 1.) одговор; одговорност: — re vonni, звати на одговор.
 Feleletlen, mn. неодговорен. — üi, ih. без одговора.
 Féleleven, mn. полумртав, обамрљо.
 Felelevenedik. Felelevenül, k. оживети.
 Felelevenít, cs. оживити, освежити.
 Felelget, cs. одговарати; á. é. сваћати се (чељаде).

Fellellik, k. ителити се; изјагњити се ит.д.
 Félelmes, mn. страховит, страшан; страшљив. — edik, k. бивати плашљив. — en, ih. плашљиво; страховито. — ség, fn. плашљивост. — ít, cs. плашити.
 Félelmetes, mn. страшан.
 Félelmetlen, mn. неплашљив; fn. небојна. — ség, fn. неплашљивост.
 Felelő, mn. који одговара; fn. јамац. — s, mn. одговоран. — ség, — sség, fn. одговорност.
 Feleltet, cs. преслудити, сипшати.
 Felemás, mn. неједнак.
 Félemler, fn. получовек.
 Félemedik, k. препадати се, плашити се.
 Feleml, cs. подићи; á. é. дићи (цену, Felemelet, fn. полуспрат. [глас).
 Felemelkedik, k. дизати се, дићи се, узвиенити се.
 Félemelt, mn. полунзвишен, ба рељеч.
 Félemelyedik, k. згадити се; — a gyomrod, смучиће ти се.
 Félemelyít, cs. учинити да се смучи.
 Felemészt, cs. потрошити; појести.
 Félemik, Félemlik, k. плашити се.
 Félemít, cs. плашити, страшити.
 Félen, ih. 1.) на страни; út —, уз пут; úton út —, свугде; 2.) на половини; a herdó — van, буре је у пола празно.
 Félenek, fn. алт-певање. — es, fn. алтиста; алтисткиња.
 Felenged, k. раскривити се, окошнети.
 Felengesztel, cs. раскривити.
 Félenk, mn. бојажљив, страшљив. — en, ih. бојажљиво. — es, mn. бојажљив. — ít, cs. плашити. — ség, fn. плашљивост. — telen, mn. неплашљив. — ül, ih. бојажљиво; k. плашити се.
 Félenyi, mn. за половину; — vel drágább, у пола скупљи; — g, ih. до половине. — re, ih. на половину.
 Félepít, cs. саградити, сазидати.
 Félepül, k. саградити се: á. é. издржити, авидати се, придићи се; постати срећан, поткожити се.
 Felér, k. стићи горе; допирати, допрећи; á. é. (val, val) бити барабар, дорастао; — kettővel, вреди за двојницу; cs. домашати, домашити: nem éri fel eszem v. nem érem fel észszel, не могу (намећу) да докучим.
 Félelez, fn. подуметати.
 Felereszkedik, k. 1.) дићи се горе; 2.) раскривити се.

Feleseszt, cs. 1.) пуштати, пуштити горе; 2.) a ház — грозница попушта; 3.) разводити, разблажити (течност).
 Félelrett, mn. полузreo, назелен.
 Félelrez, k. пробудити се.
 Felerőlködik, k. тешком муком се успети.
 Feles, fn. ученик, зајединчар; наполичар; mn. паран; — feletlen, лихо или тако (игра); l. Fölös.
 Felesedik, k. умножавати се, l. Fölösödik.
 Feleség, fn. жена, супруга, љуба; (km.) jámbor — et csak Isten adhat, од оца сиротињу, а од Бога жену (ваља не-
 Feleséget, cs. звати женом. [кати].
 Feleséges, mn. ожењен. — edik, k. женити се.
 Feleség-féltés, fn. љубомора. — féltő, mn. љубоморан. — i, mn. женин. — telen, mn. нежењен.
 Felesel, k. свађати се. — és, fn. свађа.
 Felesen, ih. многобројно.
 Felesít, cs. 1.) умножавати; 2.) l. Másol.
 Felesket, Felesküdtet, cs. заклетн.
 Felesküszik (Felesküdni), k. заклетн се.
 Felesleg, mn. излишан, сувишан, залишан; ih. излишно; fn. претек, залиха. — es, mn. излишан; nem lesz — es, неће бити с горега; l. Felületes. — esség, fn. сувишност, претек. — ez, cs. сувише, више издавати. — ség, fn. обилје. — való, mn. залишан, излишан.
 Felesség, fn. обилје, l. Fölösség.
 Felesszámla, fn. Conto à metà.
 Felesiizlet, fn. радња à metà (на поле).
 Feleszel, cs. подговорити, подстаћи.
 Feleszmél, cs. осветити. — edik, — kedik, k. доћи к себи, разабрати се.
 Félesztendei, Félesztendő, mn. полугоднишњи.
 Féleszü, mn. сулудаст; fn. слута.
 Feletárs, fn. наполичар (у радњи); á. é. ближњи.
 Feletlen, mn. непаран; неједнак; á. é. vmihez —, недорастао за... — ül, ih. непарно, без пара.
 Féletlen, mn. неустрашив. — ség, fn. неустрашивост. — ül, ih. неустрашиво.
 Felett, mn. над, више, чело; annak — e, поврх тога.
 Felette, ih. врло, одвећ, сувише; — ritka, одвећ редак; — igen, одвећ, превећ.
 Felettébb, ih. превећ, одвећ. — való, mn. необичан, ванредан. — valóság, fn. ванредност.

Felettes, mn. претпостављен, старији.
 Felettevaló, mn. превелик; fn. старешина. — ság, fn. сувишност.
 Féleves, mn. од по године.
 Félevi, mn. годишњи.
 Felez, cs. преполовљавати; l. Fölöz.
 Felfakad, k. 1.) распући се; 2.) раскривити се; 3.) посукљати, посуктати; 4.) узаврети, ускипети.
 Felfakaszt, cs. провалити (рану).
 Felfal, cs. пождерати; á. é. szemével — ni, прогутати очима. — dos, cs. прождирати, непрождирати.
 Felfed, cs. открити; отклонити.
 Felfedél, fn. полукров.
 Felfedez, cs. открити, пронаћи, раскрити. — és, fn. откриће, проналазак. — ő, fn. откривач, позналач.
 Felfegyverez, cs. наоружати.
 Felfegyveredik, k. наоружати се.
 Felfejlik, k. опарати се.
 Felfejt, cs. опарати; á. é. одгоненути. — eget, cs. попарати.
 Felfelé, ih. горе, више, уз.
 Felfelé, ih. у страну.
 Felfelől, ih. са стране.
 Felfeslik, k. опарати се.
 Felfest, cs. премалати.
 Felfésül, cs. расправити, рашичешљати.
 Felfeszeget, cs. понзобијати (врата).
 Felfeszt, cs. 1.) обити (врата); 2.) рас-
 Felfintorit, cs. напрати (нос.) [петн].
 Felfitat, Felfittyéz, cs. пробурлати, не-
 Felfizet, cs. 1.) платити прида; 2.) платити капару. — és, fn. прид.
 Felfog, fn. приzubак (сувишан зуб).
 Felfog, cs. 1.) укечити (лопту); 2.) задити (хаљину); 3.) нахватати (кишнице); 4.) примити се кога; a szegények ügyét Isten fogja fel, сироте Бог штити; 5.) схваћати, схватити, појмити; 6.) дочекати, одбити (ударца); 7.) обрасти; — ta a gyér az udvart, сва авлија обрасла травом.
 Felfogad, cs. 1.) примити; узети (за службу, шегрта); изнајмити (кућу); 2.) заветовати се, заверити се; k. опкладити се.
 Felfogás, fn. 1.) задизање; 2.) примање; 3.) схваћање, појмање.
 Felfogható, mn. појмљив, схватљив. — lag, ih. појмљиво. — ság, fn. схватљивост.
 Felfogó, fn. тава, тавица; mn. — erő, снага схваћања.

Felfoháskodik, k. уздахнути.

Felfoly, k. пењати се (лоза).

Felfolyamodik, k. апелирати, жалити се више.

Felfolyamodvány, fn. жалба вишем месту.

Felfolyó, fn. поповац, понопац.

Felfon, cs. 1.) оплести; 2.) поплести.

Felfordít, cs. обрнути; извратити.

Felfordúl, k. изврнути се; á. é. преврнути се (вино); изврнути се (умрети).

Felfordúlt, mn. изврнут, наопак. — ság, fn. наопакоет.

Felforgat, cs. непревртати; неизвраћати; разорити; szemeit — ni, превртати

Felforr, Felforrad, k. укипети. [очима.

Felforral, cs. загрејати (да кипи).

Felforraszt, cs. 1.) загрејати; 2.) залити (оловом).

Felfortyan, k. сунути, планути, разјарити се.

Felfosztolódik, k. задићи се (хаљине).

Félföldél 1. Félfedél.

Félföld, fn. висоравац; fn. горња Угарска. — i, mn. és fn. горњоземски, гор-

Félfő, Félföl, k. узаврети. [цоземац.

Félfőz, cs. покувати.

Felfrisít, cs. освежити.

Felfrisül, k. освежити се.

Felfű, Felfűj, cs. 1.) напирити, надувати; 2.) потпирити ватру; 3.) одувати горе; 4.) á. é. потпирити, надути, напети (лубеница); 5.) — ja magát, напети се, надути се.

Felfut, k. 1.) устрчати; á. é. нарасти (свота); 2.) напети се, обвити се (лоза).

Felfuvalkodás, fn. надимање.

Felfuvalkodik, k. напети се, надути се.

Felfuvalkodott, mn. надут. — ság, fn. надутост.

Felfuvódik, k. напети се, поднапирити се.

Felfüggeszkedik, k. задићи се, подвити се.

Felfüggeszt, cs. обесити; á. é. обуставити; еспендовати. — és, fn. обустава.

Félfülű, fn. ведро.

Felfüvel, cs. посути травом.

Felfűz, cs. нанизати (бисер, јадра).

Félgazda, fn. наполичар.

Felgereblyél, cs. ограбити.

Felgerjed k. ускоменати се, ужурбати се; успамтети. — és, fn. успамте-

Felgerjeszt, cs. распалити. [лост.

Félgolyó, fn. полукугла.

Felgombol, cs. 1.) раскопчати; 2.) при-

Felgombolyít, cs. насувати, намотати.

Félgömb, fn. полукугла.

Felgyarapodik, k. дорасти, прирасти.

Felgyeplöz, cs. зауздати.

Felgyógyúl, k. оздравити.

Felgyöngyöz, cs. искитити бисером.

Felgyújt, cs. запалити. —ogat, cs. по-

палити.

Felgyúl, k. уназити се. — ad, k. букнути, распалити се. — aszt, cs. распалити, потпалити.

Felgyúr, cs. замесити, помесити.

Felgyűl, Felgyülekezik, k. некупити се.

Felgyűr, cs. засукати. — ekezik, — kö-

zik, k. засукати се.

Felháborít, cs. узнемирити.

Felháborodás, fn. ериба, негодовање.

Felháborodik, k. 1.) узбунити се; 2.) разгневити се; — az ереје, разјарити се; 3.) — a gyomrod, смучиће ти се, биће ти мука.

Felhadaz, cs. наоружати (људма) брод.

Felhadnagy, fn. поручник, обрлаћман.

Felhág, k. попети се, пењати се; á. é. екакати (о цени). — ó, fn. потега по чему се пење.

Felhagy, k. (val, vel) останути се, оставити се чега; — ott minden reménytel, изгубио је сву наду; cs. задати (лекцију).

Félhaj, Félhajazat, fn. наслон, појата, шупа.

Felhajnalodik, k. развијава се, зори.

Felhajt, A. cs. 1.) устерати (горе); 2.) кренути (дивљач); 3.) посувратити; 4.) задићи (хаљину); 5.) испразнити, сасути (чашу); (szój.) jól — ott, добро се навукао; B. k. 1.) возити се горе; 2.) клијати, исклијати.

Felhalmoz, cs. нагомилати, натрипати.

Félhalva, ih. полумртав.

Felhámoz, cs. метнути амове.

Felhang, fn. 1.) дискант, сопран; mély —, алт; 2.) високи глас (у грамат.).

Félhang, fn. полутон.

Felhangol, cs. охрабрити.

Felhangos, mn. сопраниста; mély —, алтиста.

Felhány, cs. 1.) узбацити; 2.) набацати, натрипати (земље); 3.) поразбацати, узбурлати; 4.) приговорити, пребаци, пребацивати.

Felharagít, cs. ражљутити.

Felhas, fn. горњи трбух.

Felhasad, k. распуцати се, попуцати.
 Felhasít, es. расцени́ти; распарати.
 Felhasogat, es. поисцепати; попарати.
 Felhasznál, es. употребити; потрошити.
 Felhatalmaz, es. овлашћивати, властити.
 — ás, fn. овлашћење. — ó, fn. властитель. — ott, mn. és fn. овлашћен, овлашћеник. — ottság, fn. овлашћеност. — vány, fn. овлашћење.
 Felház, fn. кућа на спрат; спрат.
 Félházhelyes, fn. разда с по паора (се-
 Felhéz, fn. жарма. [снје).
 Felhevít, es. загрејати.
 Felhevül, k. загрејати се, узаврети.
 Felhí, es. звати горе; позивати. — vás,
 Felhímez, es. навести. [fn. позив.
 Félhold, fn. полумесяц.
 Félholt, mn. полумртав, еумртав; — га
 verni, претући, избити на мртво име.
 Felhord, es. носити горе; — ја fejt,
 високо носи главу.
 Felhorgol, es. 1.) направити кваку; 2.)
 заквачити.
 Felhoz, es. узне́ти, носити горе; одвести
 (на колих); á. é. споменути. — ódik,
 k. бити споменут, доћи у разговор.
 Felhő, fn. облак. — s, mn. облачан. —
 szakadás, fn. провала облака. — tlen,
 mn. чист, без облака. — zet, fn. обла-
 ци. — zik, k. облачити се; á. é. бити
 задубљен, замшишен.
 Felhúroz, es. снабдети жицама.
 Felhúz, es. 1.) узвү́ти; 2.) навити (сат);
 3.) обу́ти (ха́лину); обути, назути
 (чизму); 4.) наву́ти жице; 5.) horgonyt
 — ni, ди́ти котву; vitorlát — ni, ра-
 запети ядра.
 Felhúzakodik, k. 1.) лено устати; 2.) на
 врат на нос се обу́ти.
 Felibe, ih. над; — írni, писати изнад;
 — tenni, метнути на́да... á. é. прет-
 Feliben, ih. у пола. [поставити.
 Felidéz, es. 1.) пизавати; 2.) навести.
 Félig, ih. до половине, у пола; — med-
 dig, коли́ко-то́лько; — nyitni az ajtót,
 одшкринути врата.
 Féligás, fn. један коњ; mn. с једним коњем.
 Feligazit, es. 1.) усправити, исправити;
 2.) уну́тити горе; 3.) удесити ви́ше
 Feligazodik, k. усправити се. [(жице).
 Félig-érett, mn. полузрео, назелен.
 Félig-ősz, mn. просед.
 Felijed, k. поплашити се.
 Felijeszt, es. поплашити.

Felindít, es. покренути; á. é. распалити.
 Felindül, k. покренути се; á. é. ускоме-
 шати се; узаврети. — ás, fn. узу́ђење.
 Féling, fn. (женски) кошу́лац.
 Felingerel, es. раздражити.
 Felingerlődik, k. згранути се.
 Felír, es. написати; уписати; писати,
 потрошити; k. писати ви́шем месту.
 Felirat, fn. на́пис; адреса; — i betűk,
 лапидарна писмена.
 Feliszik (Felinni), es. упи́јати; magát fel-
 inni, на́пити се, на́борити се.
 Félisten, fn. полубог.
 Féltas, mn. поднапит.
 Felizgat, es. побуди́ти, узрујати.
 Felizgúl, k. узрујати се.
 Feljajdul, k. цикнути, процвилети, про-
 пиштати.
 Feljebb, ih. ви́ше, ве́ше горе; — emli-
 tett, на́пред споменути; — verni, ли-
 цитирати. — való, mn. ви́ши.
 Feljegyez, es. побележити.
 Feljelent, es. пријавити.
 Feljogosít, Feljogoz, es. вла́стити, овлаш-
 ћивати.
 Feljő, k. 1.) попети се; 2.) родити се
 (сү́нце); 3.) бити споменут (у говору);
 4.) a szima nem akar — ni, чизма неће
 Feljövet, ih. пду́ти горе. [да на́ше.
 Felkaczag, k. ударити у смех.
 Felkantároz, es. метнути оглаве (ко́нма).
 Felkap, A. es. зграбити; ди́ти; a kabátot
 — ni, преба́цити капут; á. é. уоби-
 ча́јити; k. ускочи́ти (на ко́нма); á. é.
 уоби́чајити се; vki előtt — ni, уми-
 лити се код ко́га; узвене́ти се, висо́ко
 Felkapat, es. уоби́чајити. [дотерати.
 Felkapaszkodik, k. успузати се.
 Felkapesol, es. раскопчати.
 Felkar, fn. ра́ме; — esontja, ра́меница.
 Felkarimáz, es. ди́ти обод.
 Felkarol, es. обграти.
 Felkászolódik, k. једва устати.
 Felkavar, es. узмү́тити; á. é. уско́мешати.
 Félkedv, fn. — vel dolgozni, ра́дити као
 од бе́де. — ű, mn. мрзново́лан.
 Felkel, k. 1.) устати, ди́ти се; 2.) а пар
 — t, сү́нце се роди́ло; 3.) приди́ти се
 (боле́сник); 4.) побунити се; 5.) под-
 устати (рана); на́грезнути, нара́сти.
 Felkelés, fn. 1.) устаја́ње; диза́ње; 2.)
 побу́на, у́стана́к.
 Felkeleszt, es. да́ти да нара́сте (тесто).
 Felkelő, fn. у́станик, у́сташа.

Felkelt, es. пробудити.
 Fékemiény, mn. полукуван (јаје).
 Felken, es. 1.) намазати; 2.) потрошити мажући; 3.) (uak, nek) помазати, осветити за...
 Felkent, mn. помазан; fn. помазаник.
 Felkényszerít, es. натеривати; натури.
 Felkér, es. умолити, позвати. [вати.
 Felkerekedik, k. дићи се.
 Felkeres, es. потражити; истражити.
 Felkészít, es. опремити.
 Felkészül, k. опремити се.
 Felkésztet, es. подбунити, подетаћи.
 Felkever, es. промешати.
 Félkéz, fn. једна рука. — fejsze, fn. секира за једну руку. — fűró, fn. бургија. — kalmár, fn. детаљиста. — malom, fn. жрило. — sulyok, fn. маљина. — üveg, fn. лорџет.
 Felkiált, es. викинути; подвикнути. — ás, fn. поклич. — ó, fn. извикивач. — ó jel, fn. знак усклика.
 Felkonezol, es. измрцварити, испарити.
 Felkontyol, es. метнути кану (женску).
 Felkopik, Felkorpan, k. некрзати се; á. é. — az álla, neke се осмочити; добиће шишак.
 Felkorhol, es. огулити, одерати.
 Felkölt, l. Felkelt.
 Felköntös, fn. орпач.
 Felkönyököl, k. наслонити се на лактове.
 Felköppent, es. понити на душак.
 Félkör, fn. полукруг. — ded, mn. полукружан.
 Felköszönt, es. 1.) наздравити. — ő, fn. наздрављач; 2.) наздравница.
 Felköt, es. 1.) привезати; kardot — ni, принасити мач; (szó.) jól — ni a gatyát, добро подвезати гаће; 2.) задићи, запрегнути (хаљину); 3.) обесити.
 Felkötöz, es. повезати; повешати.
 Felkötözködik, k. запрегнути се, задићи.
 Félkrajezár, fn. подумка. [се,
 Felkukorodik, k. начочити се, насора.
 Felkúszik, k. успузати се. [вити се.
 Felkutat, es. истражити; пробурлати.
 Felküszöb, fn. горњи праг.
 Felküzd(eni magát), vh. дићи се радом, борбом.
 Fellábad, k. оздравити. — oz, k. оздрављати, придижати се.
 Fellábas, fn. војник на отпугу.
 Fellábú, mn. једноног, шантав.
 Fellajtár, fn. предњи јахач.

Fellapátol, es. згринути лопатом; превртати лопатом.
 Fellát, k. високо видети; á. é. керебечити се. —ogat, k. банути горе.
 Fellázad, k. побунити се; ускоменати се.
 Fellázaszt, Fellázít, es. побунити.
 Felleg, fn. облак. — es, mn. облачан; á. é. шарен (материја). — esedik, k. облачити се (небо). — telen, mn. без облака. — vár, fn. цитадела; (szó.) kiszöktek a — várból, инеу му све козе на броју; нема четврте даске у глави. — zik, k. облачи се, мути се. — zet.
 Féllelketlen, mn. обамрло. [fn. облаци.
 Fellel, es. наћи, наћи.
 Fellendi, mn. површан. — ség, fn. површин.
 Fellendít, es. дати полета, маха. [пост.
 Fellendül, k. добити маха, полета.
 Felleng, fn. ајлант (биљ.).
 Felleng, k. узлетети. — ér, fn. ваздушна лопта. — érez, — ez, k. летати по ваздуху. — ő, — ő, mn. узвишен, висок.
 Fellér, k. коракнути горе; á. é. изићи на среду. — és, fn. појављење, излазак. — tet, es. дати да се појави, изнети на среду; á. é. унапредити (на виши чин).
 Fellézed, k. оздравити, оздрављати.
 Fellobban, k. букнути; á. é. сунути, планути; hirtelen —, на кратко је пасађен. — t, es. распазити.
 Fellobog, k. букнути.
 Fellobogóz, es. искитити барјацима.
 Fellohól, es. потпирити.
 Felloval, es. подговорити, подбунити.
 Felmagasztal, es. велличати; уздићи.
 Felmagzik, k. прорашћивати, семенити се.
 Felmarad, k. 1.) остати будан, бдити; 2.) заостати; 3.) á. é. emléke — sokáig, спомен ће му се дуго одржати.
 Felmárt, es. умочити. —ogat, es. поизу.
 Felmászik, k. успузати се. [макати.
 Felmeleged, k. угрејати се.
 Felmelegít, es. загрејати.
 Felmelegszik, Felmelegül, k. разгрејати се.
 Felmén, Felmegy, k. 1.) ићи горе, пењати се; 2.) екавати (о цени); 3.) уништавати се; kettő kettőből —, два од два не остаје ништа; 4.) наћи (чизма).
 Felmenés, Felmenet, Felmenetel, fn. узла.
 Felmenet, ih. пдући горе. [зак.
 Felmenő, mn. — ágbeliek, асценденти (родитељи, дед, мајка итд.).

Felment, cs. ослободити; решити, диспензовати. — és, fn. ослобађање; диспензација. — ő sereg, fn. војска за ослобођење од опсаде. — vény, fn. диспензација.

Felmér, cs. измерити; размерити.

Felmered, k. укочити се, дизати се у вис.

Felmereget, cs. позахитати, поцрпети.

Felmerezst, cs. укочити; усправити.

Felmérged, k. разјарити се.

Felmerül, k. појавити се; á. é. az a kérdés merült fel, то је питање некрело.

Felmetsz, cs. расећи.

Félmeztelen, mn. полунаг.

Felmond, cs. 1.) казивати, говорити (лекцију); 2.) отказати (стан).

Felmondás, fn. 1.) казивање (песме); 2.) отказ.

Felmos, cs. 1.) попрати; 2.) запрати (мрљу); 3.) (перући) изранити руке.

Felmosogat, cs. попрати; попрспрати.

Felmutólál, cs. насукати, намотати.

Felmunkál, cs. обрадити.

Felmutat, cs. показати, изнети.

Félnadrág, fn. á. é. сакалуда.

Felnégyvel, cs. ишчетвртати, рашчережи.

Félnéne, fn. старија полусестра. [тп.]

Felnevekedik, k. одрасти.

Felnevel, cs. однеговати, одранити. — kedik, k. васпитати се, одранити се.

Felnevet, k. засмејати се.

Felnő, k. одрасти, одвркнути; hirtelen — ni, наћикати. — dögél, k. понзрашћивати.

Felnőtt, mn. одрастао; — lány, прирасла девојка. — ség, fn. одраслоост.

Felnövekedik, l. Felnevekedik.

Felnyal, cs. пождерати.

Felnyársal, cs. набити, набости.

Felnyergel, cs. оседлати.

Felnyílik, k. отворити се, отворати се; (szój.) most nyílik fel a szemem, сад ми је свануло пред очима.

Felnyit, cs. отворити (врата); отпечатити (писмо); (szój.) vki szemét — ni, отворити кому оч. — ódik, k. отворати се. —ogat, cs. поотварати.

Félnyom, fn. по стопе (мера).

Felnyomtat, cs. поштампати.

Felnyújt, cs. додати горе.

Felnyúl, k. машати се горе. — ik, k. пружати се горе.

Felnyű, cs. истрлити (лан).

Felocsúdik, k. пренути се, осветити се.

Felold, cs. одрешити; разрешити. — ás, fn. одрешивање; разрешење. — hatatlan, mn. неразрешив; неразрешив. — hatlanság, fn. неразрешивост. — hatlanúl, ih. неразрешиво. — ható, mn. одрешив; разрешив. — ódzik, k. разрешити се; одрешити се. — oz, cs. дрешити; разрешавати, ослобађати, ослободити. — vány, fn. апсолуториум.

Felolvad, k. раскривити се.

Felolvas, cs. 1.) прочитати; прочитати, читати; 2.) пбројати. — ó, fn. читач.

Felolvaszt, cs. растопити.

Felomlás, fn. бубуљина од врућине.

Feloszlat, cs. разрешити; распрштати.

Feloszlik, k. делити се; распадати се, распасти се; á. é. разићи се (збор).

Feloszt, cs. поделити. — ás, fn. подела.

Felosztályoz, cs. поделити у класе.

Félő, mn. 1.) бојаљив; 2.) —, hogy... бојати се, да...

Felől, ih. 1.) са стране; minden, — ода-свуд; bal, jobb —, с лева, с десна; 2.) o. j.ról, ről; valaki —, о неком, j. vala-

Felöllel, cs. обухватити, обграти. [kiről.]

Felölez, cs. сложити у хватове.

Felölt, cs. огрнути, узети на се. — ő, fn. огртач. — őz, cs. огртати, огрнути. — őzik, k. обући се. — őztet, cs. обући, облачити (другог).

Felönt, cs. 1.) засути, усути; (szój.) — ött a garatra, опио се; 2.) поливањем

Felöröl, cs. помлети. [пробудити.]

Felötlik, k. појавити се, некренути; унасти у очи.

Felötlő, mn. што упада у очи.

Felövedz, Felövez, cs. опасати, припа-

Felpakol, cs. попаковати. [сати.]

Felpattan, k. 1.) распући се; 2.) ћипити; 3.) a lóra — ni, скоцити на коња; 5.) осути се (бубуљницама).

Felpeczekel, cs. подупрети.

Félpénz, fn. пара, фениг.

Felpénz, fn. капара.

Felpénzel, vh. — ni magát, нагумати се.

Felperel, cs. тужити.

Felperes, fn. тужитељ. — ség, fn. тужи-

Felpezsdít, cs. дати полета. [тељство.]

Felpezsdül, k. узети полета, ускипети.

Felpipáz, cs. попушити.

Felpiperéz, cs. вакипћурити.

Felpiszkál, cs. прожарити (ватру); á. é. подадрети (стару свађу).

Felpittyeszt, cs. напрћити (усне).

Felpóczol, Felpóczoz, es. подупрети.
 Felporlik, k. нестати у прах.
 Felporoz, es. 1.) расути у прах; 2.) напудеровати; 3.) попрашити.
 Felpöföd, k. надути се.
 Felpöfösz, es. поднапирити.
 Felpörös, l. Felperes.
 Felpuffad, k. надути се. — ás, fn. надам. — t, mn. надут.
 Felpuffaszt, es. поднапирити.
 Felragad, es. 1.) залепити се, приопути за...; 2.) узети, зграбити.
 Felragaszt, es. прилепити горе.
 Felrajzik, k. поројити се.
 Felrak, es. 1.) натоварити; 2.) подићи зид; 3.) изнети (јела); 4.) полагати у
 Felrakodik, k. натоварити се. [гомилу.
 Felrakogat, Felrakosgat, es. натоварити.
 Felráz, es. подрмати; (сламу) претрести.
 Félre, isz. 1.) на страну! даље! уклони се! (szó.) — bokor, itt a fa v. — bajusz, jön a szakál, устани, крајцаро, да седне грошић; 2.) ih. у страну; у страни; наопако, á. é. натрашке.
 Félre-beszéd, fn. бунцање, трабун. — beszél, es. трабунити, бунцати.
 Félrecesap, es. 1.) бацити на страну; 2.) гурнути, одбити на страну; 3.) накривити шенир; k. вурити се, вурати се; á. é. скретати; странствовати.
 Félrecesapás, fn. 1.) ударац на страну; 2.) скок на страну; 3.) анаколуто (у грамат.).
 Félre-ért, es. криво разумети. — értés, fn. неспоразумљење. — eső, mn. што лежи у страни, с неруке. — fordít, es. закрнути. — hely, fn. забито, скровито место. — húz, es. накривити; á. é. — húzni a száját, бекежити се. — ismer, es. не познавати добро. — ismerhetlen, mn. јасан. — ítél, es. криво пресуђивати. — magyaráz, es. криво тумачити. — menni, k. ићи на страну; á. é. ићи „напоље“ (на двор). — nyom, es. потиснути на страну; a cipő — nyomni, некривити ципелу.
 Felrész, fn. горњи део.
 Félre-tesz, es. метнути на страну, склопити. — tétel, — tevés, fn. склањање.
 Felretesz, es. отворити резу.
 Félretör, es. некривити (ципелу, потпетицу).
 Félre-út, fn. стрампутица, распутица. — való, mn. скровит, у страни, за

божји леђи. — ver, es. (a harangokat) звонити на ларму. — vet, es. 1.) склопити; 2.) забацити; 3.) одбацити (као непотребно). — vezet, — visz, es. заводити, завести.
 Felrezzen, k. тргнути се. — t, es. поплашити.
 Felriad, k. поплашити се, тргнути се; љипити (из сна); бити побуђен. — ás, fn. узбуна, аларм.
 Felriaszt, es. поплашити; узбунити.
 Felró, es. урезати; á. é. утубити; felrótta neki, запамтио сам ја то!
 Felroppant, es. разбити (орак).
 Felrúg, es. стровалити ногом; k. вурити се (коњ); á. é. скочити (цена); износити, изнети (свота).
 Felrugaskodik, k. устрчати.
 Felrugtat, k. 1.) устрчати на коњу; 2.) изнети, чинити (свота); es. дићи (цену).
 Felruha, fn. горња одећа.
 Felruház, es. оденути; á. é. обдарити (влашћу).
 Félsanda, mn. разрок, чкиљав.
 Felsárpecsenye, fn. црна печеница.
 Felsaru, fn. каљаче, калочне, назуваче.
 Felség, fn. величанство; — ed! Ваше Величанство; Ő — е, Његово Величанство.
 Felség-árulás, fn. веленздајство. — áruló, fn. веленздајник. — es, mn. величанствен. — esen, ih. величанствено. — i, mn. мајестатекни. — sértés, fn. повреда величанства.
 Felsegél, Felsegít, es. помоћи.
 Felselyem, fn. полусвила.
 Felseper, es. иштити; á. é. згрнути (новац).
 Felserdül, k. одвркнути, одрасти.
 Felserken, k. пренути се. — t, es. пробудити; подстаћи.
 Felsívalkodik, Felsivan, Felsívít, k. поцикнути, врпнути, запипити.
 Felsodor, es. засукати (брке); намотати.
 Felsőhaj, k. уздахнути.
 Felsőrol, es. наређати, набројати.
 Felső, mn. горњи; fn. горњак (карта).
 Felsőbbek, fn. поглаварство.
 Felsőbbség, fn. 1.) првенство, претежност; 2.) старешинство, поглаварство.
 Felső-bíró, fn. виши судија. — fegyver, fn. пушка, мач. — fok, fn. трећи степен, суперлатив. — ház, fn. горњи дом. — ítélet, fn. виша пресуда. —

- Magyarország, fn. гориња Угарска. —
 ség, fn. старешинство, власт; á. é.
 претежност, супремација. — tábla,
 fn. великашка, магнаташка табла.
 Felsürol, es. 1.) огулити; 2.) орибати.
 Felsül, k. пепећи се (од сунца); á. é.
 насести, не успети.
 Felsült, es. 1.) понећи; 2.) ударити жиг;
 3.) емагнути, пепећи, опалити (сунце);
 4.) фризирати косу; 5.) á. é. прева-
 рити; k. синути, огранути (сунце).
 Felső, fn. страва; — e van v. a — bánt-
 ja, спопао га страх.
 Felszabadít, es. 1.) ослободити; решити
 од . . . ; 2.) (ra, re) овластити. — ás,
 fn. ослобођење.
 Felszabadúl, k. ослободити се: бити
 Felszaggat, es. пораздити. [пштен.
 Felsőzak, fn. коса равнина. — os, — ú,
 mn. кос. —osság, fn. косина.
 Felszakaszt, Felszakít, es. раздерати; a
 levelet — ani, отворити писмо.
 Felszáll, k. узлетети; попети се. — ít,
 es. подићи, попети.
 Felsőzalonka, fn. једна пола сланине.
 Felsőzámít, Felsőzámol, es. разрачунити,
 ликвидовати.
 Felsőzánt, es. 1.) узорати; 2.) изорати
 (наћи); 3.) преорати.
 Felsőzázad, fn. половина века. — os, mn.
 полувековни: — os menyegezű, златни
 сватови.
 Felsőzed, es. покупити; sátorot, hidat — ni,
 покварити, скинути шатру, мост; hor-
 gonýt — ni, дићи котву: (szój.) — te
 a sátorfát, кренути се на пут; á. é.
 зарепети; — te magát, нагумао се.
 Felsőzedeg, es. покупити.
 Felsőzeg, mn. крив; á. é. настран, једно-
 стран. — ség, fn. једностраност. —
 en, — ül, ih. настрано, једнострано.
 — es, l. Felsőzeg.
 Felsőzegűszó, fn. евоја, швоља (риба).
 Felsőzék, fn. виши, призивни суд.
 Felsőzél, fn. (ветар) северац, горњак.
 Felsőzel, es. расећи, начети.
 Felsőzemű, mn. једноок, хорав, хор.
 Felsőzentel, es. посветити; parságra —
 ni, запопити.
 Felsőzer, mn. језичаст (цвет); fn. 1.) на-
 слон, шупа, стаја; 2.) ред кућа.
 Felsőzerel, es. опремити.
 Felsőzerint, ih. овлаш.
 Felsőzerszámoz, es. опремити, осереамити.
- Felsőzerű, mn. једноредан; á. é. полован.
 Felsőzít, es. 1.) поспсати; 2.) попушити;
 3.) потрошити бурмут.
 Felsőziget, fn. полуострво.
 Felsőzín, fn. површина; á. é. спољашност;
 — re emelni, изнети на површину,
 на помол; — re emelkedni, изићи на
 површину, на помол.
 Felsőzínés, mn. површан. — en, ih. по-
 Felsőzít, es. потпирити. [вршно, овлаш.
 Felsőzól, Felsőzólal, Felsőzólaml-ik, k. про-
 зборити, дићи глас. — ás, fn. приго-
 вор, рекламација.
 Felsőzólít, es. позвати; позвати горе.
 Felsőzop, es. поспсати.
 Felsőzór, es. 1.) извејати; 2.) разбацити;
 k. довејати, извејати.
 Felsőzö, es. поткати.
 Felsőzökik, k. екочити (о цени).
 Felsőzöktet, es. дићи (цену).
 Felsőzörpöl, es. поскрати.
 Felsőzúr, es. 1.) пробости (рану); 2.) на-
 таћи, набости; 3.) побости (барјак).
 Felsőzuronyol, es. натаћи бајонет.
 Félt, es. брижљиво чувати, бојати се за;
 (szój.) — i a bőrét, боји се за кожу;
 2.) бити љубоморан; — i a feleségét,
 љубоморан је због жене.
 Feltakar, es. открити; l. Feltakarít.
 Feltakarít, es. 1.) поспремати (собу); 2.)
 еместити, свести храну.
 Feltalál, es. наћи; пронаћи; изумети; k.
 погодити горе отићи; vh. magát — ni,
 довити се, досетити се, знати се наћи.
 Feltalál, es. изнети на сто; á. é. изнети
 на среду.
 Feltalálás, fn. изналазак. — ó, fn. прона-
 Feltalp, fn. пенде. [лазач, изумевач.
 Feltámad, k. 1.) васкренути; 2.) побу-
 нити се.
 Feltámadás, fn. 1.) васкре, ускренуће;
 2.) побуна.
 Feltámaszt, es. 1.) подупрети; 2.) вас-
 кренути, дићи из мртвих.
 Feltámogat, es. посправљати; исподу-
 пирати.
 Feltáráskodik, k. с муком устати.
 Feltár, es. отворити, раскрилити; á. é.
 открити (тајну).
 Feltart, es. 1.) држати у вие; 2.) спре-
 чавати; 3.) израњивати, одржавати,
 изранити; 4.) задржати (право). j.
 Fenntart.
 Feltartás, fn. пола издржавања (храном).

Feltartóztat, es. задржавати, заустављати.
 Feltárol, k. отворити се.
 Feltaszít, es. 1.) узгурати; 2.) стровалити.
 Feltát, es. разјанити (уста).
 Félteke, fn. полукугла.
 Feltékeny, mn. суревљив, љубоморан.
 — kedik, k. ревновати, бити љубоморан. — ség, fn. љубомора, суревљивост.
 Felteker, es. навити, намотати.
 Feltekint, k. погледати горе.
 Feltereget, es. растирати (рубље).
 Felterít, es. обесити, растрти рубље; k. поставити (сто).
 Felterjeszt, es. раширити; á. é. представити. — és, fn. презентка.
 Feltés, fn. бојазан за...; суревљивост.
 Feltestvér, fn. полубрат, полусестра.
 Feltesz (Feltenni), es. 1.) метати, метнути горе; kalapot —, метнути шенир (на главу); kérdést —, задати, ставити питање: levél keltét —, поставити датум; rejtélyt —, задати загонетку; (szój.) feltette az Orbán süvegét, убрадио се, опио се; 2.) саставити, написати; 3.) (vmít vkiről) мислити што о коме; 4.) научити; feltettem magamban, смерно сам; 5.) претпоставити; tegyük fel, hogy... узмимо, да...
 Feltét, Feltétel, fn. 1.) услов, погодба, увет; oly — mellett, с тим, да... 2.) намера, смер.
 Feltételes, Feltétes, mn. услован. — en, ih. условно.
 Feltétlen, mn. безуслован. — ül, ih. безусловно.
 Feltételez, es. условљавати. [словно.
 Feltetszik, k. 1.) појавити се, изићи на помол; 2.) упасти у очи.
 Feltett, mn. 1.) метнут; 2.) напред сми.
 Feltéve, ih. претпостављајући. [шљен.
 Feltevés, fn. 1.) претпостављање; 2.) писмен састав.
 Feltiszt, fn. виши часник.
 Feltol, es. устурати; á. é. magát — ni, наметнути се.
 Feltolakodik, k. наметати се, наметнути се.
 Feltorlódik, Feltornyosúl, Feltornyúl, k. нагомилати се.
 Feltornyoz, es. нагомилати. — ik, k. нагомилати се.
 Feltő, mn. мило, драг; — kincs, мило
 Feltölt, es. насути. [благо.
 Feltör, es. 1.) разбити; отворити; 2.) нажуљити, огулити (јашући); подбити

се у ходу; 3.) цепати (земљу), први пут орати, разорати.
 Feltörík, k. разбити се; огулити се; ојести се.
 Feltörődik, k. ојести се (јашући).
 Feltört, mn. нажуљен; — bőr, жуљ.
 Feltörvényszék, fn. виши суд.
 Feltűd, es. урачунити.
 Feltűdös, mn. és fn. надрикнути.
 Feltűr, es. разрити; á. é. узбурлати.
 Felturkál, es. непреметати; разрити.
 Feltűrosodik, k. ојести се, оклати се.
 Feltűnés, fn. сензација, хука-бука.
 Feltűnik, k. упасти у очи; појавити се.
 Feltűnő, mn. што упада у очи; уочан.
 Feltűr, es. засукати (рукаве): подвити (кецељу); завратити (хаљину). — ekezik, — közik, — ödzik, k. засукати се, завратити се, задићи се.
 Feltűz, es. натаћи.
 Feltűzel, es. погорети, положити; á. é. расналити, подетаћи.
 Feltűzesedik, k. расналити се; зажарити
 Feltűzesít, es. расналити. [се.
 Feltűzesül, l. Feltűzesedik.
 Felgrál, Felgrándozik, k. 1.) поскакати; 2.) подекакивати.
 Felgrik, k. одскочити; подекочити; á. é.
 Felgraszt, es. поплашити. [ђипити.
 Felgrat, es. поплашити; á. é. дћи (цену).
 Felújít, es. зановити, обновили.
 Felújúl, k. зановити се.
 Feluszt, es. напуљкати.
 Felüdít, es. освежити, освежавати.
 Felüdül, k. освежити се, отргнути се, оздравити, опоравити се.
 Felügyel, es. надгледати, настајати, надзиравати. — és, — et, fn. надзор. — ő, fn. надзорник, настојатељ. — őség, fn. надзорништво.
 Felül, k. 1.) сести, усеети; 2.) исправити се (болесник у постељи); 3.) (nak, nek) á. é. насести, наћи на ленак.
 Felül, mn. (on, en) над, више; a városon —, више града; két forinton —, преко два форинта; már esztendőn —, већ преко годину дана; azon —, окром тога; ez — van az ő erején, ово превазилази његову снагу.
 Felülesapó, Felülesapott, mn. (млин) што вода одозго тера.
 Felüleg, Felület, fn. површина. — es, mn. површан. — esen, ih. површно, од ока. — esség, fn. површиност.

Felülfizetés, fn. прид; добровољан прилог.
 Felülhalad, cs. превазилазити, превази-
 ћи, премашити. — hatlan, mn. ненад-
 машан. — hatlanúl, ih. ненадмашно.
 Felülírás, Felülírat, fn. натпис.

Felülmúl stb. 1. Felülhalad.

Felülő, fn. — t fúni, дувати за седање на
 Felülről, ih. одозго, озгор, изврх. [коње.

Felültet, cs. 1.) посадити горе; 2.) под-
 бунити; 3.) насадити, преварити.

Felülvizsgál, cs. прегледати на вишем
 месту, суперарбитрирати. — ás, — at,
 fn. суперарбитрација.

Felüt, A. cs. 1.) зашорити у вис (лопту);
 2.) отклонити, отворити (књигу); 3.)
 попети, дићи (шатор); 4.) á. é. дићи
 цену; 5.) a fejét — ni, дићи главу;
 (szój.) — ötte az orrát, дигао нос; B.
 k. 1.) nak, nek), дати руку; 2.) val,
 vel) опкладити се.

Felvadász, cs. половити.

Felvág, cs. 1.) расећи, расцепити; 2.)
 искљувати, искључати (тица); 3.) не-
 просецати, просећи (пут); 4.) избити,
 излупити (дете); k. дати руку, опкла-
 дити се.

Felvagdal, cs. 1.) псецкати; 2.) искљу-
 вати, искључати.

Felváj, Felvájkal, cs. разрити.

Felválik, k. оцепити се.

Felváll, fn. 1.) раме (једно); (szój.) —
 ról nézni, гледати преко рамена, фу-
 мпговати; 2.) кошуљац (женски).

Felvállal, cs. узети на рамена, на плећа;
 á. é. латити се, примити се.

Fellvállás, fn. фасија.

Felvált, cs. променити (шешир); разме-
 нити (новац); á. é. одменити; (szój.)
 a hideg napokat a legmelegebbek vál-
 tották fel, иза хладних дана дошли су
 најтоплији.

Felváltás, fn. мењање; одмена.

Felváltólag, Felváltva, ih. наизменце.

Felvan, k. бити на ногама.

Felvánczorog, Felvánszorog, k. отету-
 рати горе.

Felvarr, cs. 1.) пришити; 2.) пошити

Felvasal, cs. погеплати. [(све).

Felvásárol, cs. покуповати.

Felver, cs. 1.) зашорити у вис (лопту);
 2.) приковати (потковицу); 3.) обити,
 отворити; 4.) покуцати (све ексе);
 5.) замесити (тесто); 6.) натерати, дићи
 (цену); 7.) разбудити; кренути, попла-

шити (дивљач); 8.) испреметати; 9.)
 обузети; a gaz — te a földet, земља
 обрасла коровом.

Felverekedik, Felvergődik, k. с муком се
 Félvers, fn. полустих. [дићи, дизати.

Felvesz (Felvenni), A. cs. 1.) подићи (са
 земље); 2.) дићи (плату); kölesönt —,
 кренути зајам; 3.) примити (у друш-
 тво); 4.) метнути на себе, обући (о-
 дело); 5.) укечити; дочекати (ударац);
 6.) претпоставити; 7.) á. é. a tanítást —,
 примити поуку; 8.) отрпети;
 fel nem venném sokért, то не бих при-
 мио ни пошто; 9.) обзирати се; fel
 sem veszem, и не хајем за то, и не
 обзирем се; B. vh. 1.) опоравити се;
 2.) дотерати се, поправити се (марва
 на доброј пашу); 3.) отети се, потко-
 жити се (новчано).

Felvet, cs. 1.) бацити у вис; 2.) magát
 a lóra — ni, бацити се на коња, уз-
 јахати; 3.) (szój.) majd — i a sok pénz,
 не зна куд ће с новци; majd — ette a
 bánat, да га умори туга; 4.) пребаци-
 ти (огртач); 5.) szemeit — ni, отворити
 очи; 6.) az ágyat — ni, наместити кре-
 вет; 7.) proracuniti (вредност).

Felvét, Felvétel, fn. 1.) примање, при-
 јам; — i vizsga, пријамни испит; 2.)
 пописивање, извиђење; 3.) хипотеза,
 претпоставка.

Felvetés, fn. 1.) бацање горе; 2.) про-
 рачуњење, рачун.

Felvettet, cs. распрштати.

Felvidámít, cs. разгалити, развеселити.

Felvidámúl, k. разгалити се, развесели-

Felvidék, fn. горњи предео. [ти се.

Felvigyáz, k. (ra, re) припазити, причу-
 вати, надгледати. — ás, — at, fn. над-
 гледање. — ó, fn. надгледач.

Felvilág, fn. горњи свет.

Felvilágít, k. засветлити горе.

Felvilágosít, cs. расветлити, разјаснити;
 просветити, разумити, обавестити. —
 ás, fn. разјашњење.

Felvilágosodik, Felvilágosúl, k. расвет-
 лити се; разјаснити се.

Felvilágosodott, Felvilágosúlt, mn. про-
 свећен. — ság, fn, просвећеност, ци-

Felvillámlik, k. севнути. [вилизација.

Felvillan, k. á. é. севнути.

Felvillanyoz, cs. електризовати.

Felvilláz, cs. набости на виљушку, на

виле.

Felvirad, k. 1.) осванути; 2.) пробудити
Felvirágoz, es. украсити цвећем. [ee.

Felvirágzik, k. процветати.

Felvirrad, l. Felvirad.

Felvisz (Felvinni), es. однети, носити горе;
á. é. подићи цену; апелирати;
(szój.) felvitte az Isten a dolgát, Бог
му је дао среће.

Felvitel, fn. 1.) узношење; 2.) апелација.

Felvitorláz, es. снабдети јадрима.

Felvon, es. узвући, узвлачити; (szój.) sá-
tort — ni, разанети шатор; horgonyt
— ni, дићи котву; vitorlát — ni, ра-
ширити јадра.

Felvonás, fn. 1.) узвлачење; 2.) чин,
акт, радња.

Felvonó, mn. за дизање; — híd, — ka-
pu, мост, капија за дизање.

Felvonogat, es. поузвлачити.

Felzár, Felzárol, es. отворити.

Felzárul, k. отворити се, отворати се.

Felzavar, es. узмутити. — odik, k. узму-

Felzendít, es. побунити. [тити се.

Felzendül, k. побунити се.

Felzet, fn. рубрум.

Félszöld, mn. назелен.

Fém, fn. метал. — dék, fn. металоид. —
éleg, fn. метални оксид. — ez, es. ме-
талнати. — le, fn. галенит. — lik,

Fen, ih. l. Fenn. [k. сјати се.

Fen, es. 1.) оштрити, брусити; 2.) мазати.

Fene, fn. рак, уцац, вучац; á. é. (szój.)
mindegy —, све један враг; a fenét!
ђавола! egye meg a —, враг га од-
нео! губа га губала! eszi a —, под-
мукао је; mn. проклети, врашки.

Fenebb, ih. више, напред. — i, mn. на-
пред споменут.

Fenebogár, fn. коњска муха.

Feneget... l. Fenyeket...

Fenek, Fenék, fn. дно, данце, дано; (szój.)
— ére tekinteni a kancsónak, непијати
чаши данце; — ére verni, дати по
туру; nagy — ét keríteni a dolognak,
из далека почети.

Fenekedés, fn. јарост, пизма.

Fenekedik, k. бити киван.

Fenekel, es. задивити; á. é. лемати,
Fenekes, mn. с данцем. [шопати.

Feneketlen, mn. безадњи, бездан; á. é.
недокучљив. — ség, fn. бездан, безда-
ница; á. é. недокучљивост.

Fenekez, es. задивити.

Fenekfészek, fn. последње пиле; мезимче.

Fenek-gerenda, fn. преворница. — húzó,
fn. бачварски озиб за данца. — kerít-
tés, fn. á. é. околинење.

Feneklet, fn. дрожина, мутљак.

Feneklik, k. насести, наседати (лађа);
á. é. запињати, запети.

Fenek-oldal, fn. хипотенуза. — telen, l.
— etlen. — tojás, fn. полог. — vonó,

Fenen l. Fennen. [fn. озиб за данца.

Fenerüh, fn. елсфантиазис (бол.).

Fenés, fn. 1.) оштрење; 2.) мазање.

Fenés, mn. који има уцац, рака; — üszög,
шуљак. — edik, k. допасти учца (бол.).
— en, ih. врашки.

Feneség, fn. грозота; (szój.) ez a —! то
је враг!

Fenevad, fn. грабљивица (животиња).

Fenez, l. Fennhéjáz.

Fenéz, k. грдити, цсовати.

Fenkő, fn. бруе, гладило.

Fenn ih. горе, озгор

Fennakad, k. запињати, запети; заста-
ти; minden csekélységen —, запиње за
сваку маленкост. — ás, fn. запињање.

Fennáll, k. постојати; стајати горе. — ás,
fn. постојање. — ó, mn. што постоји.

Fennebb, ih. горе, више. — i, mn. горњи.

Fennemlített, mn. напред споменут.

Fennen, ih. охоло; — beszélni, разме-
тати се.

Fennérintett, mn. напред споменут, ко-

Fennez, l. Fennhéjáz. [енут.

Fennforgó, mn. што је у питању, речени.

Fennforog, k. постојати; a fennforgó kö-
rülmények, прилике које постоје; á. é.

бити у питању; az élet forog fenn,
тиче се живота.

Fennhagy, k. задржати, оставити (кому).

Fennhang, fn. тенор; á. é. — on beszélni,
гласно говорити.

Fennhatóság, fn. подручје.

Fennhéjáz, k. охолити се. — ó, mn. охол,
високопаран.

Fennhord (oz), es. високо носити.

Fennjár, k. 1.) придићи се (болесник);
2.) високо летети.

Fennkép, fn. идеал, идол.

Fennkölt, mn. 1.) охол; 2.) узвишен; 3.)
егзалтиран.

Fennkürt, fn. хобое (војничка труба). —
os, fn. трубач, хобоиста.

Fennlátó, mn. охол.

Fennlég, fn. етир, горњи ваздух.

Fennmarad, k. 1.) преостати, преоста-

- јати, претицати; 2.) одржати се, трајати; 3.) остати будан, бдити.
- Fennség, fn. узвишеност, височанство. — Fennsíp l. Fennkürt. [es, mn. узвишен.
- Fennső l. Felső.
- Fennszó, fn. гласност. — val, ih. гласно, Fennt l. Fenn. [на глас.
- Fenntart. es. 1.) одржавати, одржати; 2.) задржавати, задржати (право); 3.) издржавати, хранити, израниити.
- Fenntartás, fn. 1.) одржавање; 2.) издржавање, израна; 3.) услов, задржавање права, погодба; резерва, уздржавање.
- Fennuralkodik, k. имати превласт.
- Fennyán (Fennlenni), k. 1.) бити на ногама; 2.) преостајати, трајати, имати.
- Fennyen l. Fennen.
- Fenőszíj, fn. капи за оштрење.
- Fenség, Fenső... l. Fennség, Felső... Fent l. Fenn.
- Fenterég, k. ваљати се.
- Fentes, mn. узвишен; fn. узвишено место.
- Fentő, fn. 1.) спица (у точку); 2.) низ, венац (лука); 3.) последње пиле; á. é. мезимче; 4.) неко слатко тесто с маком.
- Fentőfü, fn. коњски реп (биљ.).
- Fenül, k. подивљати, дивљачити се.
- Fény, fn. ејај; (szój.) mint szeme — ét őrizni, чувати, као око у глави; — re hozni, обелоданити, изнети на видик; á. é. — t űzni, терати раскош.
- Fénybogár, fn. кресница, свитац.
- Fénydegél, k. светлукати.
- Fényeg, fn. лак, l. Fénymáz.
- Fényeket, es. претити, грозити. — és, fn. претња, грожња. — ődzik, — őzik, k. попрећивати; (pb.) ki ártani akar, nem — őzik, који прети, не свети.
- Fényehagyott, mn. без ејаја, угаснуо.
- Fényeleg, k. блистати, брилирати.
- Fényellenzék, Fényellenző, fn. штит од Fenyec, fn. ђип (трава). [светлости.
- Fényér, fn. 1.) травник; 2.) ђип, l. Fenyec.
- Fényes, mn. ејајан, светао; — nappal, у по дана. — edik, k. усијавати се. — en, ih. ејајно. — ít, es. усијавати; глачати. — kedik, k. сјати се, светлити се. — porta, fn. отоманска порта, турски двор. — ség, fn. ејајност. — űl, l. — edik.
- Fényez, es. глачати, полирати. — et fn. политура. — ő, mn. који глача; за глачање.
- Fény-futás, fn. бегане од светлости (бол.).
- gönczölösség, fn. поларизација светлости. — hajlás, fn. преламање светлости. — írás, fn. фотографисање. — írat, fn. фотографија. — írda, j. — íróműhely, fn. фотографски атеље, фотограф-фирница. — író, fn. фотограф. — iszony, fn. бегане од светлости (бол.).
- Fenyít, es. каштиговати, казнити. — ék, fn. стега, запт. — és, fn. кажњење. — ő, mn. казнен, криминалан. — ő ház, казнионица. — ő törvényték, криминалан суд. — ő jog, кримина-
- Fényítő, fn. вике. [лан закон.
- Fénykedik, l. Fényeskedik.
- Fénykép, fn. фотографија. — el, es. фотографисати. — ész, fn. фотограф, j. Fényiró, Fényképező.
- Fény-kor, fn. ејајно доба. — koszorú, — kör, fn. нимбе (ејај око главе светаца). — költő, fn. ејајна (буба) трчуљца. — körzött, mn. озарен. — lak, fn. престолница. — ledezik, k. светлукати, треперити. — lik, k. сјати; еијати се, цаклити се. — máz, fn. лак, фирнајз. — mázol, es. лакирати. — Fenyő l. Fenyű. [mázos, mn. лакиран.
- Fény-sugár, fn. сунчани зрак. — szegetés, fn. ломљење светлости. — tan, fn. оптика. — tanilag, ih, оптички. — torlat, — torlódás, fn. интерференција светлости. — torony, fn. светилка, фар. — törés, fn. ломљење светлости. — törő, fn. рефрактор. — tűnet, fn. ејајни метеор.
- Fenyű, fn. вења, смрч, оморица; bérczi, görbe v. henye —, мали бор, клек; bors v. gyalog —, црна смрека; szírbel —, лимба; fehér —, бели бор; jegenye —, смрч; lúcz v. szurok —, јела; mondola —, пињол; vörös —, арши; mn. омориков, од смрча штд.
- Fenyű-alma, fn. јелова шишарица. — bokor, fn. смрека, вења. — buga, fn. јелова шишарица. — erdő, fn. јелик. — fa, fn. јелово дрво; боровина. — korom, fn. чађ од бора. — madár, fn. брањуг, бравењак, вењар. — mag, fn. вења. — mágos, mn. с вењом. — mondola, fn. пињол. — pinty, fn. зеба. — rigó, fn. брањуг, вењар. — s, fn. јелашје. — szender, fn. штампар (буба). — toboz, fn. шишарица. — tömjén, fn. вења. — víz, fn. смрековача, боро-
- Fényűzés, fn. раскош, лукеуз. [вица.

Fenyves, mn. пуи јеле, бора, оморике;
fn. јелик, борик.

Fenyvesmadár, fn. брањуг, вењар.

Fény-veszés, fn. интерференција светло-
сти. — villanás, fn. сијавица, светлица.
— zet, fn. политура.

Fér, k. 1.) имати места, стати; nem —
bele, не може стати у... á. é. nem —
a fejembe, не иде ми у главу; rám —
не, добро би ми дошло; 2.) (hoz, hez)
прикучити се; nem — ek hozzám, не мо-
гу да дохватим; не могу му ни близу;
3.) слагати се; (km.) két kakas egy sze-
méten nem —, два ата на једним јасе-

Fereség, k. прекати. [лима не могу.

Feresen... l. Fecesen...

Férez, fn. 1.) ујамак, ујемак; — et vetni,
окрипити; 2.) брва на шкољци.

Férezel, cs. 1.) јемчити („фирцовати“);
á. é. скрпити, збубати посао; 2.) га-
зити (нетао покош). — és, fn. јемчење.

Férezmi, fn. крпеж, криарија, петља-
рија, петљавина, лош посао.

Ferde, mn. крив, кос, пахерен.

Ferdén, ih. криво, пахеро; á. é. наопаке.

Ferdény, fn. транез.

Ferdés, mn. накрив, завојит.

Ferdeség, fn. накривост, завојитост.

Ferdít, cs. кривити, завијати, извртати.

Féreg, fn. 1.) црв; (pb.) a — is meg-
gyúri magát, ha tapodják, и мрави се
опру, кад их хоће да потру; van férgе
a szerenésének is, и ерећа је ћудљива;
2.) гад, уш, стеница.

Féreg-kór, fn. бубине. — por, fn. прах про-
тив гади. — üző, mn. што растерује гад.

Ferencez, fn. Франца. — iek, fn. франциш-
канци; kis — iek, Минорити.

Féres, mn. простран.

Féretlen, mn. тескобан; á. é. незгодан,
непогодан (човек).

Féri, fn. човек, муж, детић; mn. мушки.
— ág, fn. мушка грана, лоза. — as, mn.
мушки; јуначки. — asan, ih. мушки;
храбро. — asság, fn. мужаство. —
asszony, fn. мекушац, мама. — atlan,
mn. мекушан. —atlanít, cs. шкониити,
ушкониити. — czipő, fn. мушке ципеле.
— kor, fn. мушко доба. — név, fn. муш-
ко име. — ság, fn. зрело доба. — szabó,
fn. мушки кројач. — ú, fn. човек, муж.
— úi, mn. мушки. — úság, fn. мужаство.

Férgeeske, fn. црвнћ, црвак.

Férges, mn. црвљив; гагричав. — edik,

k. црвљати се. — ség, fn. црвљивост;
првоточина.

Fegeteg, fn. олуј, бура, непогода. —
es, mn. буран.

Fergetyű, fn. 1.) обртањ (на колих); 2.)
зучаеа точаа; 3.) кука, конча на про-

Férhéz, fn. јармац. [зору.

Férhetetlen, mn. непогодан (човек).

Férj, fn. муж, сунруг; — hez adni, удати;

— hez menni, удати се; — nél van,

Férjany, fn. арсеник. [удата је.

Férjetlen, mn. неудата.

Férjez, cs. удати; — ett, mn. удата.

Férjhez-adás, fn. удаба. — adható, —
mehető, mn. прираела, на удабу, зре-
ла. — menés, fn. удаја. — menő, mn.

Férji, mn. мужевљн. [зрела, прираела.

Férjözvegy, fn. удовац.

Férjtelen, mn. без мужа.

Férjül, k. удавати се.

Férkezés, Ferkezet, fn. прикучивање.

Férkezhetlen, mn. неприступан. — ség,
fn. неприступност.

Férkezik, k. (hoz, hez) имати пристуна,
моћи се примати, моћи допрети.

Fermed, k. 1.) гнојити се; 2.) l. Förméd.

Férős, mn. простран.

Fertály, fn. четврт, фртаљ, l. Negyed. —
os, fn. 1.) четврт (мера); 2.) четвртичар.

Fertelem, fn. гнусоба, грдило; á. é. блуд.

Fertelmes, mn. гнусан, екринавн; á. é.
блудан. — kedik, k. ерамотовати; те-
рати блуд. — ség, fn. гнусоба.

Fertez, cs. 1.) заражавати; 2.) поганити;
á. é. каљати, — etlen, mn. неокаљан,
неоскврњен. — ödik, k. заражавати се.

Fertő, fn. каљуга, блаа; fn. Мутно (не-
жидерско) језеро.

Fertőz, l. Fertez. — ik, k. каљужати се;
á. é. терати блуд; онанирати. — és,
— ködés, fn. онанија. — ködik, k.
онанирати. — tet, cs. каљати, пога-
нити; á. é. екринавити, екврнити.

Fesel, k. 1.) отворати се (пуња); 2.)
парати се.

Feslett, mn. опаран; á. é. распуштен,
пазуздан; — életű ember, бекрија; —
életű nő, лоћа. — ség, fn. пазузданост,
поквареност.

Feslik, k. 1.) парати се; 2.) љушити
се; 3.) развијати се; (szój.) — neki a
hárs, иде му све од руке, ерећап је.

Fest, cs. 1.) боловати, фарбати, мастити,
бојити; veresre, kékre... — eni, на-

црвенили, оплавити...; á. é. magát — eni. фракати се, градити се; 2.) цртати, описивати.

Festék, fn. боја, фарба. — áros, fn. фарбар, бојарија. — es, mn. фарбан; á. é. нафракан; за фарбе; — es láda, кутија за фарбе. — ez, cs. бојити, мастити, фарбати. — ező, fn. мазало. — lap, fn. (фарбарска) плоча. — termő-bo-Festmény, fn. слика. [gár, fn. кермез.

Festeny, fn. 1.) мазало; 2.) хром (елем.).

Festés, fn. 1.) моловање; фарбање; á. é. фракане; 2.) описивање.

Festész, сликар, j. Műfestő, Képiro. — et, fn. сликарство, j. Műfestés.

Festetlen, mn. неофарбан; немолован; á. é. ненафракан. — ül, ih. немоловано.

Festmény, fn. слика.

Festő, fn. молер; фарбар; mn. за моловање; за фарбање. — arany, fn. златна боја. — bogyó, fn. винобој. — ezüst, fn. сребрна боја. — fű, fn. сач, l. Csüilleng. — gyökér, fn. броћ. — gyömbér, fn. росопас. — ház, fn. фарбарница. — i, mn. молерски, фарбарски; á. é. живописан. — ileg, ih. молерски; фарбарски; живописно. — korom, fn. чађ од бора. — kő, fn. манган. — leg, ih. молерски. — műhely, fn. фарбарница. — művészet, fn. сликарство. — ség, fn. фарбарство; сликарство. — szer, fn. бојадисало. — szőlő, fn. кермез.

Festvény, fn. 1.) тинктура; 2.) слика.

Fésű, Fésű, fn. чешаљ; ritka, sürű —, ретки, чести чешаљ.

Fésűhaj, fn. коса заостала у чешљу.

Fésűl, cs. чешљати. — és, fn. чешљање. — etlen, mn. неочешљан. — ködik, k. Fesül l. Fesel. [чешљати се.

Fésűs, fn. чешљар; mn. с чешљем.

Fésűtartó, Fésűtok, fn. кутија за чешљеве.

Fesz, fn. 1.) укоченост, крутост; 2.) експанзија; 3.) á. é. успелност.

Feszeget, cs. обијати (врата); á. é. претресати што, мозгати о чему; hibát — ni, корити због погрешке.

Fészek, fn. гнездо, легло; á. é. пуоморúlt —, јадно место. — alj, fn. подсад. — fentő, fn. последње шле; á. é. мезимче. — rakás, fn. грађење гнезда.

Feszeleg, Feszeng, k. могољити се, врпољити се; á. é. женирати се.

Fészély, fn. женирање. — es, mn. же-Fészér l. Félszer. [нантан, тугаљив.

Feszerő, fn. експанзивна снага.

Feszés, mn. укочен; á. é. — ember, дрвендека. — en, ih, утегнуто; укочено. — edik, k. крутити се. — ít, es. крутити. — kedik, k. бити крут (понашањем), женирати се. — ség, fn. крутост; тесноћа.

Feszít, cs. затезати, напрезати; стезати; keresztre — eni, распети. — és, fn. затезање; распињање. — ő, mn. és fn. за стезање, за натезање; затегаљ (справа). — ő rúd, fn. озиб, полуца.

Feszkedik, k. круто се понашати, бити укочен.

Fészkel, k. гнездити се. — ődik, k. врпољити се.

Fészkes, mn. с гнездом, из гнезда. — ek, fn. (биљке) наборке. — virág, fn. Fészkez, l. Fészkel. [сложен цвет.

Fesztelen, mn. неуспелен; без женирања. — ség, fn. неуспелност. — ül, ih. неуспелно.

Feszül, k. разапинаати се, затезати се. — ékeny, mn. растегљив. — ékenység, fn. растегљивост. — és, fn. напон. — et, fn. распеће.

Feszült, mn. затегнут; á. é. — figyelem, оштра пажња. — en, ih. као запета пушка. — ség, fn. запетост, затегнутост.

Fetreng, k. ваљати се, каљужати се.

Fi, fn. 1.) деран, момче; син; á. é. szerencse — a, срећко; gaz —, угуруз; világ —, светски човек; (szój.) — a sem lehet, није му ни за слугу; 2.) veréb —, врапче; galamb — v. fiagalamb, голубче; 3.) чекмеце, шкрабца. 4.) búcsú — a v. vásár — a, поклон са славе или с вашара; torony — a, мали торон (поред великог).

Fiacska, fn. синак, синчић.

Fiadzik, k. младити се; котити се; (a macskáról) мацити се; (a kutyáról) штенити се; (a kecskéről) козити се; (a juhról) јагњити се stb.

Fiág; fn. мушка лоза.

Fiahordó, fn. торбар (животиња).

Fias, mn. 1.) што има млад; 2.) с фиоком. — odik, k. добити млад; á. é. — odik az orga, цвета му нос.

Fiastik, Fiastyúk, fn. 1.) квочка; 2.) влашћин (звезде).

Fiatal, mn. млад; fn. младић, момак; á. é. младица, младика. — i, mn. младићски, млаћан. — ít, cs. помлађивати;

magát — itani, младити се. — kor, fn. млађано доба, младост, младина. — l, es. сматрати за премладо. — odás, fn. помлађивање. — odik, k. помлађивати се. — on, ih. као млад; — on halt meg, умрло је као млад. — os, mn. млад. — ság, fn. младост; младеж, омладина; (pb.) — ság boldonság, младост лудост.

Fiatlan, mn. без сина; без порода.

Fiazik l. Fiadzik.

Fieskándoz, es. прекати.

Fiesór, fn. 1.) купац, мера за ушур; 2.) дерните, шкембе, пунче.

Ficzam, fn. уганутоет, угон. — ít, es. заврнути, уганути. — lik, — odik, k. заврнути се. — odás, fn. угон.

Ficzánk, mn. чо, лак. — ol, — oz, k. скакутати.

Ficzan, k. заврнути се. — t, es. уганути.

Ficzkándozik, k. праћакати се (риба); бацакати се; скакутати.

Ficzkó, fn. 1.) деран; 2.) купац (мера за ушур); 3.) патока (од шива).

Figyel, es. és k. пазити, мотрити.

Figyelem, fn. пажња, помња, позор; á. é. обзир; — mel lenni v. — be venni, обзир.

Figyelemjel, fn. знак паузе. [рати се.

Figyelet, fn. пажња, позор, помња. — len, mn. неопажен.

Figyelmetes stb. l. Figyelmes stb.

Figyelmes, mn. пажљив, помњив. — en, ih. пажљиво. — ség, fn. пажљивост.

Figyelmetlen, mn. непажљив. — ség, fn. непажња, непажљивост. — ül, ih. не.

Figyelmez, k. (ra, re) пазити. [пажљиво.

Figyelmeztet, es. чинити пажљивим. — és, fn. опомена.

Figyelő, fn. és mn. посматрач, који пазити, мотри; — had, опсервациона војска.

Figyermek, mn. мушко дете.

Fika, fn. 1.) слине; 2.) (у шали) инфантериста.

Fikarez, fn. кончић; á. é. egy — ot sem, Fikás, mn. балав, слинав. [ни мрве.

Fil, fn. слон.

Fillegória, Fillegória, fn. павиљон.

Filkó, fn. горњак (карта), филков; á. é. tők —, шмоклан, тикван.

Filkózik, k. филковати се, играти се.

Filleng, fn. гроздак. [филкова.

Fillenget, k. és es. полагати, лагити.

Fillent, k. és es. лагити. — és, fn. лагарија.

Fillér, fn. пара, фениг. — ez, k. тврдо-

вати, бити цимрија. — ező, fn. цимрија, тврдица.

Fimagzat, fn. мушки пород.

Finak, fn. купац (за ушур).

Finezta, fn. „скакање“ (игра). — ál, k. скакутати.

Finezár, mn. чо, лак. — oz, k. скакутати.

Finezol, k. скакутати.

Finezos, mn. који скакуће; fn. девер.

Findsa, fn. шоља, филцан. — szírom, fn. (тропеки) орлови нокти (бил.).

Finem, fn. мушки род.

Finév, fn. мушко име.

Fing, fn. ветар, прдеж. — ik, k. пуштати ветрове. — os, mn. попрдљив.

Finn, mn. фински; fn. Фин. — ország, fn. Finny l. Finnyaság. [Финска.

Finnya, Finnyás, mn. és fn. закерало, пробирач.

Finnyálkodik, Finnyáskodik, k. закерати, пробирати (у јелу).

Finnyásság, fn. закерање, пробирање.

Finom, mn. фини; нежан. — búl, k. поставити финији. — ít, es. углађивати, оплемењавати; рафинирати. — ító(gyár), fn. рафинерија. — odik, — úl, k. поставити финији, дотеривати се. — ság, fn. финоћа. — úl, ih. фино, нежно.

Finta, mn. крив, кос. — lap, fn. скаленоедар.

Fintor, mn. искривљен; нагрђен; fn. 1.) искривљено лице, гримаса; 2.) пољска уродица (бил.).

Fintor-arez, fn. нагрда (лица). — gás, fn. бекељење, кривљење (лица). — gat, — ít, es. кривити лице; прћити нос. — kér, fn. накарада, карикатура. — kodik, k. кривити лице, бекељити се.

Fintorna, mn. подругљив; fn. подруг.

Fintorog, k. 1.) бекељити се, кривити лице; 2.) сметати, бити под ногама.

Fintoros, mn. искривљен, накарађен.

Fiók, fn. 1.) фиока, чекмече, шкрабија; 2.) покретљиво окно, капак; 3.) тић, огранак; 4.) тиче.

Fiók, mn. 1.) млад; — veréb, вранче; 2.) филиалан, подружни.

Fiók-egyház, fn. филиална црква. — egyelet, fn. филиална задруга. — gerenda, fn. гредица. — intézet, fn. филиални завод. — madár, fn. голуждравче, тиче. — mű, — munka, fn. разгранато дело. — ol, es. скресивати. — os, mn. с фиокама. — osan, ih. на фиоке. —

oz, es. делити у одећења; правити
фиоке, чекмеца. — *rénztár*, fn. фили-
ална каса. — *jüzlet*, fn. филиална рад-
ња. — *végrendelet*, fn. кодичил. —
zat, fn. фиоке.
Firis, fn. змијуљница, гујавица (риба).
Firka, fn. дрљотине, шкработине.
Firkál, es. дрљати, шкработи. — *ás*, fn.
шкрабање, дрљање. — *at*, fn. дрљо-
тине. — *ó*, fn. шкрабало.
Firkant, es. надрљати, нашкработи.
Firma, fn. фирма.
Firokon, fn. род по оцу, агнат.
Firtat, *Firtongat*, es. радознало испити-
Fisek, fn. патрона, фишек. [вати.
Fitat, es. 1.) износити на углед, хваста-
ти се; 2.) преметати, цуњати.
Fitestvér, fn. брат.
Fitet, l. *Fütyész*.
Fítít, es. показивати, износити; *fogát*
— *ani*, кесити се.
Fitog, l. *Fitong*. — *at*. — *tat*, es. изно-
сити, показивати; — *atja tudományát*,
размеће се знањем.
Fitong, k. либати се.
Fitorít, l. *Fintorít*.
Fitorka, l. *Mopsz*.
Fitos, mn. 1.) узвијен, посувраћен; —
orr, кукаст нос; — *orrú*, куканоса;
2.) отворен.
Fitty, fn. зврчка (претима); — *et hányni*
vki orra alá, пуцати кому под нос;
nagy fittyel, хвалисаво.
Fittyeg, es. пуцати претима.
Fittyen, k. скотрљати се. — *t*, l. *Fütyent*.
Fitul, fn. 1.) посувратити се; 2.) пока-
зати се.
Fity, fn. 1.) l. *Fitty*, 2.) полић; 3.) *á. é.*
— *em sínes*, немам ни потуре.
Fityeg, k. климатати се, отобољити се.
— *ó*, fn. што висп, климата. — *ös*,
mn. отобољен.
Fityélék, fn. навешај, додатак.
Fityérés, *Fityész*, l. *Fütyörész*.
Fityene, fn. губа; (*szój.*) *egyre meg a —*,
губа се губала.
Fityerékel, k. цвркүтати.
Fityfirty, fn. фпффрић.
Fitying, l. *Fity*, 3.)
Fityma, fn. капица, препутиум; mn. лош.
Fitymál, *Fitymálgat*, es. омаловажавати,
багателисати; махнисати; *az ételben*
— *ni*, пробиравати у јелу.
Fitymálás, fn. богателисање.

Fitymálódik, k. богателисати, фумиго-
Fityog, k. цвилети. [вати.
Fityong, k. климатати се, либати се.
Fiú, fn. дечак, дечко; спн, чедо. — *ág*,
fn. мушка лоза. — *i*, mn. синовски. —
ilag, *ih*, синовски. — *iskola*, fn, мушка
школа. — *ít*, — *sít*, es. дати ћери си-
новска права. — *talan*, l. *Fiatlan*.
Fiumokatestvér, fn. брат од стрица.
Fivér, j. *Fitestvér*.
Fizet, es. плаћати; *kész pénzzel* —, плаћа
у готову; *apró pénzzel* —, а) плаћати
сптни новци; б) избрусити.
Fizéter, fn. кашелот (жив.).
Fizetés, fn. плаћање; плаћа. — es, mn.
са или под платом. — *i*, mn. платеж-
ни; — *i határidő v. nap*, рок плаћања.
Fizetés-képtelen, mn. инсолвентан. —
képtelenség, fn. инсолвенција. — *lak*,
fn. домицил. — *telen*, mn. без плате.
Fizetmény, fn. исплата, салдо.
Fizető, fn. плацац, платиша; mn. платеж-
ни; — *hét*, недеља плаћања. — *hivatal*,
fn. плаћаоница. — *mester*, fn. хазнадар.
Flanel, fn. сукненица, фланел.
Flaskó, fn. боца, флаша.
Flastrom, fn. мелем, фластер.
Flórian, *Flóris*, fn. Цветко, Цвета.
Flóta stb. l. *Fuvola*.
Fodor, fn. 1.) набор; кудра; 2.) запоици,
манжетне, тацлије; 3.) жиласто дрво,
млазовина; mn. кудрав, набран; es.
сукати конац; коврчити. — *gallér*, fn.
колпр. — *gat*, es. кудравити, коврчити.
— *hab*, fn. млаз на дрвету. — *haj*, fn.
кудрава коса. — *háj*, fn. марамица,
опорњак. — *ít*, es. кудравити, ковр-
чити. — *ító*, mn. és fn. за кудрављење;
фризер. — *ka*, fn. (биљ.) госпоине власи.
— *káposzta*, fn. коврчасти купус. —
— *odik*, k. коврчити се.
Fodradék, fn. кудре.
Fodrász, fn. фризер, кудравлчар.
Fodros, mn. коврчаств, кудрав; набран.
— *ít*, es. набрати (хаљину). — *odik*,
k. набрати се.
Fodroz, es. кудравити; набрати (хаљину).
— *at*, fn. боре, набор; фризура.
Fog, fn. зуб; — *a jó*, добива зубе; —
át piszkálni, чачкати зубе; — *ai közül*
beszélni, говорити кроз зубе; (*szój.*)
beletört a — a, награбучено је; *fáj a*
— *a vmire*, бљушти му срце на...; *nem*
vásik benne a — a v. hiába fáj arra a

— а, неће га ујести бува; ott hagyta a — át, одапо је, отегао је папке; nem fér a — ára, не може да прегори; minden garast — ához verni, чувати беле паре за црне дане; fél — ára nevet, еп-лом се смеје; nem fülük a — a hozzá, није му право; — át fenni vkire, узети зуб на кога; — át fenni vmire, оштри-ти зубе на што; jó — gal rosszat ha-гар, има зубе, али нема шта у зубе; 2.) зубац; 3.) пречага; 4.) чавлић, чвао.

Fog, A. cs. хватати; кечити; ловити; kezénél —, узети за руку; fegyvert — ni, скочити на оружје; fogd! узми! — játok! држ'те га! erősen — ni, а) стиснути; б) строго држати; á. é. per-be —, тужити; körbe —, заокружити; szaván —, хватати за реч; vkinek párt-ját — ni, држати кому страну; eselen —, ухватити у превару; ördögöt, tör-rököt, vargát v. szizmadiat —, награбу-сити, награнасти; 2.) прѣзати (коње); 3.) (га, ге) притегнути, приепити на...; munkára, tanulásra —, притег-нути на рад, на учење; 4.) vkire vmit — ni, подметати, подваживати кому што, потворати што на кога; B. k. 1.) (hoz, hez), латити се, прионутн око, почети; 2.) (on, en), пригавати, лепити се; e harisnya —, ове чарапе фарбају, пуштају боју; a kréta nem —, креда не хвата (не пише); á. é. nem — rajta a szép szó, не лене га се лепе речи; semmi sem — rajta, ништа не помаже код њега; 3.) a kés jól —, нож добро сече; á. é. jól — az esze, добро схваћа; C. vh. — ja magát, ... устаде . . . . скочи . . . држ' . . . ; aztán — ja magát, eladja mindenét, па онда брже боље продаде све што је имао.

Fogacs, Fogacska, fn. зубић, зубак.

Fogacsán, fn. грозничавица, потајница

Fogacsolt, mn. зупчаст (лист). [биљ].

Fogad. A. cs. 1.) примати, примити; mé-hében — ni, зачети; 2.) најмити, узети (стан, слугу); fiává, gyermekévé v. örökbe —, посинити, узети под своје; 3.) á. é. szót —, слушати, покоравати се; 4.) заветовати се, заверавати се, зарећи се; szentül — tam, заклео сам се; (pb.) ember — fogadást, agg eb ki megállja, ја рекох, ја и одрекох; B. k. кладити се, опкладити се; miben — unk? о што да се кладино?

Fogadalmazott, fn. заветник; mn. заветни.

Fogadalom, fn. завет.

Fogadás, fn. 1.) приманье; пријам, дочек; 2.) завет; обећање; — t tenni, заве-товати се; 3.) онклада; áll a —, стоји онклада.

Fogadástétel, fn. 1.) завет; 2.) онклада.

Fogadatlan, mn. ненајмљен; незван. — ül, ih. незвано.

Fogadkozik, k. изговарати се, правдати

Fogadmány, fn. завет. [се.]

Fogadó, mn. који обећава, прима итд., l. Fogad; — atya, поочим; — anya, помайка; — szülék, хранитељи; fn. го-стионица, механа, страња; gyalog —, страња где се не може с коли одсеети.

Fogadós, fn. гостионичар, механиџа.

Fogadott, mn. најмљен; примљен; — gyermek, посињено дете; — fiú, поси-нак; — leány, поћерка.

Fogadvány, fn. писмено о најму.

Fogadzik, k. добивати зубе.

Fogalakú, mn. зубаст.

Fogalmaz, cs. састављати, конципирати. — ás, fn. састављање. — at, fn. кон-цепт, саставак. — ó, fn. конциписта. — ó segéd, fn. помоћник-конциписта. — vány, fn. саставак, концепт.

Fogalom, fn. појам.

Fogamodik, k. хватати корена.

Fogamoz l. Fogalmaz.

Fogamzik l. Fogan(ik).

Fogamzat, fn. концепција.

Fogan(ik), k. приметити се, зачети се. — ás, fn. зачипање, зачеће.

Foganat, fn. успех; мах. — lan, mn. без-успешан. — lanság, fn. безуспешност. — lanúl, k. безуспешно. — os, mn. успешан. — osan, ih. успешно. — osít, cs. извршивати, спроводити. — osság, fn. успешност.

Fogánes, fn. видац (биљ.).

Foganik, k. хватати корена.

Foganít, cs. дати да израсте; l. Foganatosít.

Foganó, mn. што хвата корена; примчив.

Foganodik, l. Fogamodik.

Foganós, l. Foganatos. — ság, fn. прим-

Foganótt, fn. мртва коприва. [чињост.

Foganszik, Foganzik l. Foganik.

Fogant, cs. зачети, затрудити. — ás, fn. зачеће. — atik, k. зачети (у утро-би). — atás, fn. зачеће.

Foganték, Fogantó, Fogantyú, fn. држак.

Fogantyús, mn. с дршком.

Fogantyúz, es. снабдети дрнком.
 Fogárd, mn. лукав. — ság, fn. лукавост.
 — ül, ih. лукаво.
 Fogárdos, mn. лукав, препреден. — an,
 ih. лукаво. — kodik, k. бити препре-
 ден. — ság, fn. препреденост.
 Fogas, fn. 1.) чивилук; 2.) дрљача; 3.)
 емуљ.
 Fogas, mn. зупчаст; á. é. зубат, лајав;
 — meleg, — verőfény, зубато сунце.
 Fogás, fn. 1.) хватање, кечење; лов-
 љење; 2.) á. é. финта, смицалица,
 мајсторија; olasz —, талијанска прак-
 тика; 3.) négy — étel, четири јела;
 4.) апликатура (у музици).
 Fogasír, fn. видац (бил.).
 Fogasol, es. дрљати, зубати.
 Fogásos, mn. препреден, пун мајсторија.
 Fogasrezeda, fn. катанац (бил.).
 Fogasz, fn. аграфа.
 Fogat, fn. спрег; négyes — í. с четири
 Fogaték l. Foganték. [коња.
 Fogatlan, mn. без зуба. — ok, fn. кре-
 зубице (жив.).
 Fogató, Fogatyú l. Foganték.
 Fogaz, es. зубити. — at, fn. зупци.
 Fogbetű, fn. зубни глас, дентал.
 Fogesikorgás, Fogesikorgatás, fn. шкр-
 гут зуба.
 Fogcsorba, fn. шкрботина, крњадак.
 Fogda j. Fogság.
 Fogdad, mn. зубаст.
 Fogaos, es. хватати.
 Fogékonу, mn. примчив. — ság, fn. прим-
 чивост; nincs — sága ez iránt, не при-
 ања то за њ, нема смисла за то.
 Fogéktalan, mn. неспособан. — ság, fn.
 неспособност.
 Fogfájás, fn. зубобоља, зубна болест.
 Foggyökér, fn. крак од зуба.
 Foghagyma, fn. бели лук. — gerezd, fn.
 чесно белог лука.
 Foghagymás, mn. с белим луком.
 Foghasadás, fn. помаљање зуба.
 Fogható, mn. 1.) (hoz, hez) барабар,
 врстан; nincs hozzá —, нема му сувр-
 ста; 2.) способан, подобан; kézzel —,
 очевидан; kézzel — an v. kézzel —
 lag, очевидно.
 Foghatóság, fn. врност, подобност.
 Fogház, fn. затвор, ариште.
 Foghíások l. Fogatlanok. — hús, fn. де-
 сни, зүберина. — húzó, fn. клеште за
 зубе. — jövés, fn. пробијање зуба. —

kefe, fn. четка за зубе. — korona. —
 koszorú, fn. круна, пањ од зуба.
 Foglal, es. 1.) запремати, заузимати;
 magában — ni, садржавати у себи;
 hozzá — ni, припојити; szóba — ni,
 речма исказати; 2.) опточити, уокви-
 рити; 3.) заузимати, освајати; 4.) he-
 lyet — ni, заузети место; 5.) српцати;
 6.) пописивати ствари, егзеквирати;
 7.) састављати (списе).
 Foglalat, fn. 1.) садржина; 2.) опток,
 оквир.
 Foglalatос, mn. који се занима, заручан,
 у послу. — kodás, fn. занимање, ру-
 фет. — kodik, k. занимати се, радити.
 — ság, fn. занимање.
 Foglalék, fn. 1.) додатак, приложак; 2.)
 дењак; 3.) (у матем.) комплексја.
 Foglalkodik, Foglalkozik, k. 1.) (val, vel;
 ban, ben) занимати се, бавити се о
 или чим; 2.) придруживати се; 3.)
 претплаћивати се.
 Foglalkodtat, es. занимати, давати посла.
 Foglalkozó, fn. претплатник; mn. у
 послу, заручен.
 Foglalmány, fn. 1.) заузеће, освојење; 2.)
 комплексја (у матем.).
 Foglалó, fn. 1.) освајач; 2.) капара; 3.)
 саставак, спојник; копула. — mn. што
 спаја, саставља, спојни; — mód, кон-
 јунктив.
 Foglaltató, fn. егзеквент, горчило.
 Foglалvány, fn. оплата, оквир.
 Foglár, fn. 1.) скоба, пјјавица; 2.) пан-
 цип; 3.) l. Fogantyú.
 Foglyász, fn. који хвата јаребице; k. хва-
 тати јаребице. — at, fn. ловљење ја-
 ребица. — eb, — kutya, fn. вижља.
 Foglyoz, l. Foglyász, k.
 Fogmáz, fn. цаклен, глета, сават.
 Fogó, mn. што хвата; fn. 1.) ловац; 2.)
 клеште; 3.) клоња; 4.) држак, ручка;
 5.) реципиент.
 Fogódzik, (ba, be) хватати се, хитати
 се за...
 Fogódzó, fn. ограда, наслон. — s, с огра-
 дом; — s lépcső, степенице с оградом.
 Fogoly, mn. és fn. 1.) заробљен, сужањ,
 ариштанац, затвореник; 2.) јаребица.
 Fogolyfű, fn. дан и ноћ.
 Fogoly-őr, fn. стражар, тамничар. — társ,
 fn. сасужањ. — tukma, fn. уговор о из-
 Fogorvos, fn. зубни лекар. [мени робља.
 Fogótyu l. Fogantyú.

Fogóvas, fn. вожња, кључа, клоња.
 Fogóvág, fn. за што се хвата; e dolognak
 nincsen — е. ову је ствар тешко запо-
 Fogparancs, i. Elfogatási parancs. [чети.
 Fog-piszkáló, fn. чачкалица. — por, fn.
 прах за зубе. — ragasz, fn. паста за
 зубе. — rev, fn. првоточ у зубма.
 Fogság, fn. сужањство, затвор, тамница;
 — ba vetni, вргнути у тамницу.
 Fogszűr, fn. нека маховина.
 Fogszű, fn. првоточ у зубма.
 Fogtat, es. 1.) заробити; 2.) сплетати,
 сплести питањима.
 Fogulatlan, mn. непристран. — ság, fn.
 непристраност. — ül, ih. непристрано.
 Fogúlt, mn. иристран. — ság, fn. при-
 страност.
 Fogva, mu. 1.) (tól, től); mátol —, од да-
 нае; 2.) (nál, nél) а) збор, са, по; biva-
 talomnál —, по моме звању; ennél —,
 збор тога; б) за; kezénél —, за руку;
 fülénél —, за уши; 3.) általán —, у
 опште.
 Fog-vaczogás, fn. цвокотање. — vájó, fn.
 Fogvást, l. Fogva. [чачкалица.
 Fogzik, k. добивати зубе.
 Fogzás, fn. 1.) добивање зуба; 2.) зубљење.
 Fogy, Fogyad, k. опадати, нестајати;
 fogyton —, непрестано нестаје; — ok
 emlékezetemben, слаби ми памћење; —
 a türelmem, губим стрпљење; á. é. (те-
 лом) закуњати, губити се, чилети; —
 az erőm, издаје ме снага.
 Fogyadék, l. Fogyadék.
 Fogyaszt, Fogyasztol, es. трошити, сма-
 њивати.
 Fogyasztás, fn. трошење, конзумција;
 — i adó, потрошарина.
 Fogyaszték, fn. потрошак, трошња.
 Fogyasztó, fn. потрошач, конзумент.
 Fogyat, fn. нестајање; es. l. Fogyaszt.
 Fogyadék, fn. 1.) нестајање; — án van
 a bor, вино је на измаку; 2.) остатак.
 Fogyatkozás, fn. 1.) нестајање, опадање,
 губљење; 2.) недостатак; оскудица,
 мањак; 3.) махна; 4.) пар —, помр-
 чање сунца.
 Fogyatkozat, fn. недостатак, махна.
 Fogyatkozik, 1.) нестајати; 2.) трпети
 оскудицу.
 Fogydogál, k. полако нестајати.
 Fogylhatatlan, mn. неисцрпив.
 Fogyta (vminek), fn. нестајање; fogytán
 van a bor, вино је на измаку; hold

—, опадање месеца; élete fogytaig,
 док је жив.
 Fogytig(ian) ih. до краја, док траје.
 Fohász, fn. уздах. — kodás, fn. уздицање.
 — kodik, k. уздицати; Istenhez — kod-
 ni, молити се Богу.
 Fojt, es. 1.) давити, гушити; agyon —
 ani, угушити; vízbe — ani, удавити;
 köteleit — ani vmire, чврето везати;
 belefojtani vkibe a szót, занушити у-
 ста; 2.) дерати, гренети (грло); 3.)
 пригати (месо).
 Fojtás, fn. 1.) гушење; 2.) сукија.
 Fojtó, fn. 1.) давител; 2.) лонац за при-
 гање; 3.) душик, нитроген; mn. што
 гуши; — keh, загушљив кашаљ; —
 lég, загушљив ваздух.
 Fojtogat, es. гњавити, гушати.
 Fojtós, mn. трпак, опор.
 Fojtósav, fn. салитрена киселина.
 Fojtott, mn. 1.) удављен; 2.) уприган.
 Fok, fn. 1.) степен, ступањ; 2.) телуће
 (од жога); ушница (од секире или игле);
 3.) браник, бедем; 4.) предгорје, фок.
 Fóka, fn. тулен, морски пас; 2.) l. Falka.
 Fok-hagyma, l. Foghagyma. — hatvanad,
 fn. скрупец (мера). — hely, fn. трг,
 емпориум. — ít, es. дизати на сте-
 пене. — iv, fn. лук са обележеним
 градима, транспортер. — kő, fn. (ка-
 мен) међаш. — mérő, fn. умањена мера.
 — nya, fn. скала. — nyi, mn. од . . .
 Fókodik, k. сушити се (пут). [степена.
 Fokonként ih. постепено.
 Fokos, fn. наџак.
 Fokoz, es. 1.) делити на граде; 2.) ја-
 чати (гласове); потенцивати; 3.) уде-
 вати (конац).
 Fokozás, fn. потенцивање; јачање.
 Fokozat, fn. постепеност; градација;
 скала. — os, mn. степен; — os
 föld, успорита земља.
 Fokozód-ik, k. појачавати се; — ó ér-
 deklődéssel, са све живљим интере-
 совањем.
 Fok-őr, fn. стражар на бедему. — polez,
 fn. ногари; á. é. ранг. — sor, fn. скала.
 — vár, fn. погранична тврђава.
 Fól, fn. мајур.
 Fold, es. крипти. — oz, — ozgat, es. по-
 Folpat, fn. флуорит. [крипвати.
 Folt, fn. 1.) закрпа; — ot vetni, метну-
 ти закрпу: (szójj.) — hátán — v. min-
 den zsáknak akad — ja, нашла врећа

- закрпу; — tal tart a ruha, крпеж кућу држи; 2.) мрља; 3.) герга, гомила (жу-ди); јато; 4.) kék —, модрица.
- Foltonként, *ih.* јатомице; гомилице.
- Foltos, *mn.* 1.) закрпљен; (*km.*) jobb а —, mint a semmi ruha, боље је нићи и одрт него rôt; 2.) умрљан.
- Foltoz(gat), *cs.* крпити, пешњати. — ás, — at, *fn.* пешњавина, крпеж. — ó, *fn.* који крпи, крпа.
- Foly, *k.* 1.) тећи; (a gyertyáról) клапити; (a hordóról) цурити; (a sebről) псле-исати; — a hasa, има пролив; 2.) á. é. пресипати се, изобиловати; 3.) нићи од руке; jól — nak dolgai, добро му иду ствари; 4.) следити; abból —, отуд следи; — ton —, непрестано тече.
- Folyadék, *fn.* 1.) течност; 2.) след. — mérő, *fn.* ареометар.
- Folyam, *fn.* 1.) река; 2.) ток; 3.) течај, курз; 4.) струја.
- Folyam-ág, *fn.* отока, рукавац. — ágy, — árok, *fn.* речно корито. — as, *mn.* текући. — at, *fn.* 1.) ток; 2.) уточиште; 3.) течај, курз; 4.) струја, *l.* Folyam. — atos, *mn.* конзеквентан. — atosan, *ih.* конзеквентно. — i, *mn.* речни. — jegyzék, *l.* — lap. — kém, *fn.* ажиотер. — kémlet, *fn.* ажиотажа. — köz, *fn.* међуречје. — lik, *k.* струјати. — lap, *fn.* курзовник, лист за курз. — meder, *fn.* речно корито. — ik, *k.* *l.* Folyamodik.
- Folyamod-ás, *fn.* прибежиште; молба, жалба. — ik, *k.* молити; жалити се. — ó, *fn.* молитељ. — vány, *fn.* молбеница, молба, рекурз.
- Folyan os, *mn.* текући. — vidék, *fn.* поречје. — víz, *fn.* текућа, речна вода.
- Folyandár *l.* Folyondár.
- Folyány, *fn.* речица.
- Folyanykő, *fn.* флуорид.
- Folyár, *mn.* похотан; *fn.* 1.) блудник; 2.) поточић. — ság, *fn.* похотљивост, блуд.
- Folyás, *fn.* течение; ток; á. é. szabad — t engedni, дати одушке.
- Folyaszt, *cs.* дати да тече.
- Folyat, *cs.* дати да тече; сипати детету млеко; *k.* водити се (краве).
- Folydoga, *fn.* поток.
- Folydogál, *k.* цурити, отицати, класти.
- Folyékonу, *mn.* течан. — an, *ih.* течно.
- Folyó, *mn.* текућив; текући; *fn.* река; (pb.) minden — k végre a tengerbe ömlenek, све реке у Дунав, а Дунав у Folyóág stb. *l.* Folyamág stb. [more.
- Folyó-beszéd, *fn.* проза. — gerenda, *fn.* слеме. — homok, *fn.* живи песак. — írás, *fn.* курентно писмо. — irat, *fn.* часопис. — irodalom, *fn.* журналистика. — ka, *fn.* речица. — kovaes, *fn.* флуорит.
- Folyomány, *fn.* последица, короларнум.
- Folyondár, *fn.* гавез (биљ.).
- Folyópénz, *fn.* курентан новац.
- Folyós, *mn.* течан; — gyanta, балзам.
- Folyóság, *fn.* течност.
- Folyóseb, *fn.* отворена рана.
- Folyos *l.* Folydogál.
- Folyosó, *fn.* ходник; fűdött —, наслон, коридор.
- Folyósság, *fn.* течност, течно стање.
- Folyószámла, *fn.* конто-курент.
- Folyóvíz, *fn.* речна вода, текућица.
- Folyta, *fn.* последак; folytán, због, по; idő folytán, у току времена; egy folytában, непрестано; ципом.
- Folytat, *cs.* настављати, даље радити; pert — ni, терати парницу. — ás, — mány, — vány, *fn.* наставак, настављање. — ólag, *ih.* настављајући. — ólagos, *mn.* непрекидни, даљи.
- Folyton, *ih.* непрестано. — os, *mn.* непрестан. — osság, *fn.* непрекидност.
- Folyvást, *ih.* непрекидно, непрестано, све; — beszélni, а) ваздан говорити; б) течно говорити. — i, *mn.* непре-
- Fon, *cs.* прести; плести. [кидни.
- Fonadék, *fn.* плетиво, предиво; плот.
- Fonák, *fn.* наличје; á. é. пародија; *mn.* искренут, наopak. — ol, *cs.* пародирати. — oskodik, *k.* наопачке радити. — ság, *fn.* лудост. — talan, *mn.* без наличја. — ül, *ih.* натрашке, наопачке; á. é. — ül beszélni, булазити.
- Fonál, Fonal, *fn.* конац; пређа; — at gombolyítani v. vetni, сукати пређу; á. é. elveszteni a — at, изићи из концепта, збунити се.
- Fonál-eséve, *fn.* калем, мосур. — dad, *mn.* као конац. — féreg, *fn.* трихина. — fűnyűg, *fn.* (биљ.) ланак. — gombolyag, *fn.* клупче конаца. — ka, *fn.* кончић. — kás, *mn.* кончаств. — kő, *fn.* азбест. — moszat, *fn.* (биљ.) кончаств окрек. — nyű, *fn.* трихина. — peresz, *fn.* повесмо, канчело конаца. — vetés, *fn.* намотавање конаца. — vető, *fn.* чунак.

Fonár, fn. (тица) ткацац, тикач.

Fonás, fn. предење, предиво.

Fonat, fn. плетеница; предиво. — os, mn. плетен; — os kalács, плетеница.

Fonaték, fn. 1.) плетеница, кика; 2.) свенић.

Foncsor, fn. амалгам. — ol, — oz, es. амалгамисати. — os, mn. амалгамисан.

Foncsoru, mn. вретенаст.

Fondor, fn. зелена љуска од кестена.

Fondor, mn. лукав, препреден. — kodás, fn. сплеткарење. — kodik, k. сплеткарити. — kodó, fn. сплеткаш. — lás, fn. сплеткарење; дошаптавање. — lat, fn. сплетке, интрига; финта, ујдурма. — ló, fn. сплеткаш. — og, — ol, k. бити сплеткаш. — ság, fn. сплеткарство. — úl, ih. препредено.

Fonnyad, k. венути, сунити се. — at, fn. увелост. — hatlan, mn. неувели. — ó, mn. што вене. — ó, fn. чварак; чорба од крвавице. — oz, k. сасушивати се, венути. — ság, fn. увелост, учмалост.

Fonnyadt, mn. учмао, локова. — an, ih. увело. — ság, fn. учмалост.

Fonnyaszt, es. сасушивати, чинити да вене.

Fonó, fn. 1.) прелац; преља; 2.) прело; 3.) соба где се преде; mn. што преде; за предење. — da, j. Fonó, 3.) — dik, k. преплетати се. — gér, fn. машина што преде. — ka, fn. прело; á. é. мекупац, прелац. — leány, fn. преља. — szoba, fn. соба где се преде.

Font, fn. фунта; — ra vetni, мерити. — mérték, fn. фунташка мера. — nyí, mn. од... фунте. — nyíl, fn. дивчик.

Fontol, es. мерити; á. é. размниљати. —atlan, mn. непроминљен. — ó, fn. кантар; á. é. — óra venni, размислити. — va haladó, fn. који смотрено корача.

Fontonként, ih. по фунту; на фунту.

Fontos, mn. од фунте; — körte, крушка фунтача; á. é. важан, знатан. — ság, fn. важност, значајност. — talp, fn. дебела кожа, полат.

Font-rúd, fn. дилчик, дивчик. — serpenyő, fn. кантарница.

Fonytyorodik l. Fonnyad.

Forács, fn. кврга на дрвету.

Forbát, fn. одмазда. — ol, es. осветити, одмаздити, одмастити. — istennő, fn. богиња свете.

Fordít, es. 1.) окретати, превртати, окренути; hátat —, окренути леђа; körönyezet —, окренути онаклију; 2.) (ra, re) обраћати; a pénzt arra — om, новац љу на то употребити; 3.) á. é. (ra, re, on, en) jóra — ja még azt Isten, још ће то Бог на добро окренути; ezen a dolgon — ani kell, ово ће се морати друкчије радити; ez sokat — a dolgon, ово много мења ствар; 4.) преводити (књигу).

Fordítás, fn. 1.) превртање; 2.) превод.

Fordítmány, fn. превод.

Fordító, fn. 1.) окретац; 2.) преводилац; 3.) чекљун, кука од врата.

Fordúl, k. окретати се, окренути се, савити се; á. é. egyet — ni, прошетати се; rosszra —, погоршати се, на зло се окренути; jobbra —, на боље се окренути, поболшати се; telre — az idő, већ зазимљује; úgy — hat, тако се може збити; tíz forintom — t rajta, на том сам добио десет форината; nem azon — a dolog, није то питање; не стоји до тог.

Fordulás, fn. окретање; савијање.

Fordulat, fn. 1.) обрт; á. é. криза; расплет (у драми); 2.) мала шетња; 3.) á. é. израз (у језику).

Forduló, fn. 1.) тура; ред, чреда; 2.) у-вратине; 3.) плоче где се окреће железни воз; mn. окретљив; — pont, обртна тачка.

Forga, fn. кључ, окука (реке).

Forgács, fn. пвер; (pb.) nem esik a — vágás nélkül, где се год пуши, онде ватре има; kiki lába alá vágja a — ot, свако Туре себи дере.

Forgács-fánk, fn. мавиш, l. Csőrege. — ol, es. тесати: á. é. цепати, растрзати (време). — os, mn. пун пверја: за пверје. — szék, fn. тезга, стружница. — vas, fn. стругарско длете.

Forgalmaz, es. дати у промет.

Forgalmi, mn. прометни; — tőke, прометни капитал.

Forgalom, fn. промет.

Forgandó, mn. непостојан. — ság, fn. непостојаност.

Forgás, fn. 1.) обртање, окретање; ротација, обрт; 2.) вир, вртлог; 3.) кружење (крви); — ba hozni, довести у промет; 4.) az idő — a, ток времена.

Forgási, mn. ротациони.

Forgat, cs. окретати, превртати; szemét — ni, превртати очима; kardot — ni, виплати мечем; 2.) превртати земљу, риголовати; 3.) жирирати (мелици); 4.) прелиставати (књигу); 5.) pénzт — ni, метати новац у промет; 6.) á. é. elméjében v. eszében — ni, премисљати.

Forgatag, fn. вир, вртлог; mn. окретљив.

Forgató, fn. 1.) жирант; — bank, жиро-банка; 2.) који окреће (нпр. печење).

Forgattyú, fn. ручица, вртило.

Forgatványföld, fn. стрниште, угарница.

Forgékonу, mn. покретљив; несталан.

Forgó, mn. покретљив; á. é. kérdésben, szóban —, што је у питању; szőnyegen —, што је на тапету; fn. 1.) перјаница; 2.) чланак, прегибало; 3.) вртлог (на води). — csont, fn. кук. — dik l. Forgólódik. — fa, fn. вретено (у млину); вратило (у тикача). — kő, fn. горњи камен у млину, горњак.

Forgólódik, k. окретати се; бити у по-слу; (szój.) — körülötte, mint a macska a forró kása körül, обилази као мачка око вреле каше.

Forgó-pénz, fn. новац који је у промету. — pisztoly, fn. револвер. — szeg, fn. столица која се окреће. — szél, fn. вијор, вихар. — tengely, fn. вретено, ваљак. — tőke, fn. прометни капитал.

Forgott, mn. окретањ, умешан. — ság, fn. окретност, умешност.

Forint, fn. форинта. — os, fn. és mn. форинтача; што вреди форинту.

Fóris, fn. Ниџа, Ниџифор.

Forma, fn. облик, форма; направа, калуп; (као наставак) као; kules —, као кључ; milyen —? какав?

Formál, cs. градити, правити. — ódik, k. градити се, стварати се.

Forma-metsző, fn. калупар. — ruha, fn.

Formás, mn. леп, формаст. [униформа.

Formaság, fn. формалност, спољашњост.

Formaszerinti, Formaszerű, mn. формалан.

Formátlan, mn. неформаст, без форме. — ság, fn. неформастост. — ül, ih, без

Formint(szóló), fn. сланкаменка. [форме.

Forog, k. 1.) окретати се; обртати се; egyet forgott velem a világ, окрену ми се свет; sürgőni — ni, вретти се, мувати се; 2.) бити у промету, циркулирати; находити се у друштву; nagy urak között —, дружи се с великом

господом; 3.) (szój.) veszedelemben —, бити у опасности; nyelvem —, на језику ми је; fejemben —, мете ми се по глави; kérdésben —, у питању је; az forgott szóban, szőnyegen, то је било у речи, на тапету; sorsa koczkán —, ломи му се судбина.

Forr, k. 1.) вретти, кипети, кључати; á. é. — a méreg bennem, све се кува у мени; (szój.) torkára —, пресеиће му; 2.) брботати; 3.) á. é. кипетти, гами-

Forrás, fn. заматак, брадавица. [зати.

Forrad, k. 1.) кључати, вретти; 2.) зарашћивати (рана); 3.) залити се (оловом).

Forradalmi, mn. превратан, револуционн.

Forradalom, fn. буна, револуција, пре-

Forradat, fn. ожигљак. [врат.

Forradék, fn. 1.) ожигљак (на биљ.); 2.)

Forradt, mn. зарастао, срастао. [пзвор.

Forral, cs. варити, кувати; á. é. bosszút —, мисли на освету; gonoszságot —, кuje,

Forraló, fn. катлан, котло. [снуже зло.

Forrás, fn. 1.) врење; 2.) извор, вир, врело, врукат, студенац.

Forrás-fok, fn. степен врења. — ka, fn. изворчић. — os, mn. 1.) пун извора;

2.) пун ожигљака. — víz, fn. изворека

Forraszt, fn. залевати, спајање. [вода.

Forraszt, cs. 1.) залевати, спајати; 2.) чинити да (рана) зарашћује; 3.) дати да врн.

Forráz, cs. 1.) парити, барити; 2.) на-

Forró, mn. врео; кључао; (szój.) — t öntení vki alá, скупати кому попару; á. é. — foházkodás, топла молитва.

Forró-hőség, fn. жега, припека. — lát, fn. ватруштина, врушца. — meleg, mn. врео; жарки. — n, ih. врело; á. é. топло, побожно.

Forrong, k. вретти, кипети. — ás, fn. врење, узаврелост.

Forró-öv, fn. жарки појас. — ság, fn. жега, јара; ватруштина; жар, вру-

Forrott, mn. срастао (лист). [ћина.

Forrózik, k. вретти; бити распаљен.

Forrpont, fn. тачка врења.

Forttvan l. Fortyan.

Fortély, fn. лукавство, смицаљка. — kodik, l. — oskodik. — os, mn. лукав.

— oskodik, k. бити препреден, употребљивати смицаљке. — osan, ih. лукаво. — osság, fn. лукавство.

Fortyan, k. 1.) узавретти; 2.) угрушати се.

Fortyog, k. шмркати.

Fos, fn. бистра балега, бистро блато (од животиња). — ás, fn. пролив, лијавица. — ik, k. имати пролив. — os, mn. és fn. лијавичав, који има пролив, усерко. —

Foszkő, fn. азбест. [oz, es. каљати.

Foszladék, fn. дроњак, крпа.

Foszlánczos, mn. цепчан, одриан.

Foszlánk, mn. цепљив.

Foszlány, fn. 1.) груб платнен огртач; 2.) ћурдија; 3.) барјак на перу, чија.

Foszlánying, fn. кошуља без рукава.

Foszlár, fn. драгушац (биљ.).

Foszlát, es. цепати, чимкати.

Foszlék l. Foszladék.

Foszlík, k. 1.) цепати се, кидати се; 2.) љуштити се (кукуруз); 3.) листати се (минерали).

Foszló, mn. цепљив; — kő, листац.

Foszlott, mn. цепкав, цепљив.

Foszt, es. 1.) чепљати, чијати (перје); 2.) гушити, љуштити (кукуруз); 3.) пљачкати.

Fosztatlan, mn. 1.) неољуштен; 2.) нешмичијан, нешмичешљан.

Fosztó, mn. који чија; који љушти; за љуштење; fn. пљачкаш.

Fosztogat, es. 1.) пљачкати, арати; 2.) чијати; 3.) љуштити.

Fosztor, mn. го, наг.

Fosztott, mn. — toll, шмичијано перје.

Fót, fn. стрниште; l. Folt.

Fő, k. врети; á. é. — a fejem, бучи ми глава; csak úgy sül, —, нашао се у запару, ушепртљно.

Fő, fn. 1.) глава; l. Fej; álmos — vel, сањиво; bolond — vel, лудо; hajadon — vel, гологлав; 2.) главица; — be indulni, главичати се; 3.) á. é. глава, етарешница; 4.) ручица, свешчић.

Fő, mn. главни, врховни.

Fő-arácsa, fn. опатовица. — arát, fn. опат. — asztalnok, fn. велики трпезник. — bb, mn. главнији, виши. — bbes, mn. матадор. — ben járó, mn. криминалан, што се тиче главе. — bíró, fn. врховни судан; велики ерески судан. — bíróság, fn. врховни суд; велики ерески суд. — bolond, fn. су-клата, права луда. — czinkos, fn. ко-ловођа. — ember, fn. знатан човек. — eskü, fn. главна заклетва. — fő, mn. врло отмен. — gaz, fn. пренспод-
Főcseen l. Feccsen. * [њи зликовац.

Főcsege, fn. морски црв.

Föd... l. Fed...

Főhadí-kormány, fn. генерална команда. — szállás, fn. главни табор. — tanács, fn. врховни ратни савет. — tármester, fn. генерал-фелдцајрмајстор.

Főhadnagy, fn. обрлаћман, патноручник.

Főhajtás, fn. поклон, комплимент.

Főhatalom, fn. врховна власт.

Főhely, fn. главно место; главни положај.

Főherezeg, fn. надвојвода. — asszony, — nő, fn. надвојвоткиња. — i, mn. над-војводеки. — ség, fn. надвојводство.

Főiskola, fn. велика школа, академија. — i, mn. академијски.

Főispán, fn. велики жупан. — i, mn. великог жупана. — ság, fn. велико жу-панство.

Főistállómaster, fn. велики коњушник.

Főítélőszék, fn. врховни суд.

Főjegyző, fn. велики бележник.

Főkamara, fn. велики дворски коморник.

Főkapitány, fn. велики капетан.

Főkáptalan, fn. каптол при саборној цркви.

Főként, Főképpen) ih. особито, погла-вито, нарочито, навластити.

Főkőpé, fn. архивраг, дола.

Főkoppadás, fn. испадање кооо.

Főkorhely, fn. велика лупача.

Főkormány, fn. врховно заповедништво.

Főkődik, k. стајати на челу.

Főkönyv, fn. (трговачки) протокол.

Föl, fn. горњи део; ih. l. Fel...

Föld, fn. 1.) земља; 2.) њива; — et művelni, радити земљу; 3.) száraz —, копно; mn. земљан.

Föld-abrosz, fn. мапа, обрис земље. — adó, fn. земљарина. — alatt, mn. под-земни. — bel, mn. што се тиче земље. — bér, fn. бпр од земље. — birtok, fn. баштина, земља. — birtokos, fn. баштинац, грунтар. — esés, fn. превлака, земаљска узина, петмус. — darab, fn. парцела. — darázs, fn. бум-бар. — elegyes, mn. измешан са земљом. — el, es. мешати новом земљом. — ере, fn. горчица, кичица (биљ.).

Földes, mn. 1.) земљан, у чему има земље; 2.) који има земље. — asszony, fn. спахичица. — úr, fn. спахија, властелин. — práság, fn. спахилук, властелинство. — úri, mn. властелин-ски, спахијски.

Földész, fn. ратар, j. Fölmíves.
 Földetlen, mn. без земље. — föld, белн свет.
 Föld-féreg, fn. глиста. — föli, mn. — föli építés, грађење горе над земљом. — fok, fn. земаљска узина. — fölötti, mn. надземаљски. — gömb, fn. земаљска кугла. — harap, fn. огањ под земљом. — hűz szegzett, mn. привезан за земљу.
 Földi, mn. 1.) земаљски; — епер, јагоде; — bodza, апта; 2.) земни; 3.) á. é. светски, световни; — javak, пролазна добра; 4.) домаћи; fn. 1.) земљак; 2.) — ек, смртни, људи.
 Földi-bolha, fn. бухач. — borostyán, fn. добричица, добричавка. — kenyér, fn. колутка (биљ.). — keselyű, fn. лешинар. — mogoró, fn. колутка (биљ.).
 Föld-indulás, Föld-ingás, fn. потрес, трешња, трус, земљотрес. — irányos, mn. положен, хоризонталан. — isme, fn. геогнозија. — ismerő, fn. геогноста.
 Földítők, fn. дивља тиква, l. Gőnye.
 Föld-jövedelem, fn. доходак од земље. — kép, fn. мапа од земље. — könyű, fn. катастер. — kör, fn. земаљска атмосфера; — köri lég, атмосферски ваздух. — közepi, — központi, mn. геоцентричан. — közí, mn. ередоземан. — lakos, fn. становник земље. — leírás, fn. опис земље. — leíró, fn. географ. — len, fn. амшант, азбест (минерал). — mérő, fn. а) мерник; б) мразовац (лептир). — művelés, fn. ратарство, земљоделство. — művelő, — műves, fn. ратар, земљоделац. — munká, fn. копање, наспање (при грађењу железног пута). — nem, fn. врста земље. — nyelv, fn. превлака, земаљска узина. — olaj, fn. нафта. — önfutó, mn. прогнан; који је побегао из земље. — öv, fn. појас, зона. — pályá, fn. еклиптика, земљин пут. — pondró, fn. неки прегач. — rajz, fn. земљопис, географија. — rajzi, mn. географски. — rázkódás, — rengés, fn. земљотрес, трус. — rész, fn. део света. — réteg, fn. таван, слој земље. — rom, fn. одрањање, урвина. — sark, fn. земаљски пол. — sarki, mn. поларни. — szakadás, fn. одрањање земље.
 Földszín, fn. 1.) земљана боја; 2.) површина земље; 3.) подрум; партер; Földszínfölötti l. Földföli. [4.) терен.

Földszínsor, Földszínt, fn. партер.
 Földszínt, ih. при земљи, у партеру.
 Földszíntér, fn. ареал.
 Földszíntes, mn. хоризонталан. — en, ih. хоризонтално.
 Földszínti, mn. приземни.
 Földszor(os), Földszorulat, fn. земаљска узина, превлака.
 Földszög, fn. паралакса.
 Földtáj, fn. крај, предео.
 Földtan, fn. геологија. — í, mn. геолошки.
 Földtehermentesítés, fn. скидање терета са земље; — i kötelezvények, растеретнице.
 Föld-teke, fn. земаљска кугла. — tér, — terű, fn. терен, земљиште. — terület, fn. слој земље; површина земље; територијум. — tudomány, fn. наука о земљи. — tudós, fn. геолог. — vár, fn. земљан град; á. é. гроб; — várra ment deszkát áruhá, отишао је у Недођин, умро је. — vármű, fn. опкопи. — véd, fn. опкоп. — vegyes, mn. помешан са Fölé, mn. над, више; чело. [земљом.
 Főlebb... l. Felebb...
 Főleg, ih. поглавито, нарочито. — es, mn. особит, поглавит, нарочит.
 Főlegény, fn. први, најстарији калфа.
 Főléleg, fn. супероксид.
 Főlény, fn. надмоћност, j. Felsőbbség.
 Főlény, fn. основ.
 Főletlen, mn. без кајмака.
 Főlleng, fn. брегуница.
 Föl l. Fő.
 Főlovász, fn. главни шумар. — mester, fn. велики коњушник.
 Fölös, mn. 1.) многобројан; 2.) сувишан; 3.) простран.
 Fölösleg, fn. претек; сувишак; mn. сувишан, излишан, на одмет. — es, mn. залишан, сувишан, на одмет. — esség, fn. претек; обилје.
 Fölösödik, k. 1.) хвата се скоруп; 2.) l. Felesedik.
 Fölösség, fn. претек, сувишак.
 Fölött, nu. више, над, чело, сврх.
 Fölötte, Fölöttébb, ih. одвећ, одвише.
 Fölöz, cs. 1.) скидати скоруп; 2.) разати; 3.) шћишћавати (метлом) плеву с хране. — et, fn. горњи део. — ő, fn. раз, епличк.
 Főméltóság, fn. узвишеност. — ú, mn.
 Főnebb l. Főlebb. [узвишени.
 Főnév, fn. именица.

Fönkép, fn. идеал.

Fönlég, fn. горњи ваздух, стар.

Fönn l. Fenn.

Fönnel-gés, fn. охолост. — ő, mn. висо-

Fönnkelő, mn. узвишен. [копаран.

Fönök, fn. чеоник, брчиик, старешина.

— ség, fn. старешинство, чеопиштво.

Fönség, fn. висина; á. é. узвишеност, височанство; — ed! Ваше Височанство!

— es, mn. висок, узвишен; á. é. пре-

Fönsík, fn. висораван, плато. [јасни.

Főnyeremény, fn. први, главни згодитак.

— orvos, fn. први лекар, физик. —

pap, fn. првосвештеник. — papí, mn.

првосвештенички. — papság, fn. ви-

соко свештенство. — pinezér, fn. први

конобар. — polgár, fn. патриције. —

ravasz, fn. á. é. велики лисац.

Főresög, k. прекати.

Fördik l. Fűrдіk.

Főrend, fn. великашки ред; — ek, великашки; — ő, mn. великашки, маг-

Förgeteg l. Fergeteg. [натеки.

Förgetyű l. Fergetyű.

Főrhérez l. Felhérez.

Förmed, k. упалити се (рана); á. é. vkire

— ni, обрециути се, окосити се на кога.

Förtelem, Förtelmes . . . l. Fertelem, Fertilmes . . .

Föség, fn. старешинство, супремација.

Fösvény, mn. és fn. тврд, тврдица, цим-

рија, ципија, гагрица; (km.) — többet

költ, скуп више плаћа. — en, ih. цим-

ријеки. — kedés, fn. тврдовање. —

kedik, k. тврдовати. — ség, fn. твр-

доћа, ципилук. — ül, ih. ципијеки.

Főszám, fn. главни, основни број.

Föte, fn. главица на стубу.

Fötelen, mn. некуван.

Főtiszt, fn. 1.) виши часник; 2.) виши чиновник.

Főtisztelendő, mn. високопречасни; преосвештени. — ség, fn. високопречасност; преосвештенство.

Főtiszteletes, Főtiszteletű, mn. врло по-

Főtisztikar, fn. штаб, штоп. [штовани.

Főtisztség, fn. више звање.

Fötlen, mn. 1.) без главе; 2.) некуван.

Főtolvaj, fn. велики лупеж.

Főtörvényszék, fn. врховни суд.

Fött, mn. куван; — lé, уварак (за лек).

Főtűzér, fn. тобичјеки нишанџија.

Főudvarmester, Főudvarnok, fn. главни двореки управитељ.

Főúr, fn. 1.) врховни господар; 2.) великаш. — aság, fn. врховна власт. — i, mn. великашки.

Fővad, fn. крупна дивљач.

Főváros, fn. главни град, престолница.

Főveg, fn. капа, шешир.

Fővény, Fővény, fn. песак. — baj, fn.

камен (болест). — buvár, — ér, fn.

јамлунић, ситна јегуља. — es, mn. és

fn. песковит, пешчан; песковита земља,

пескуља, грохотљика. — ez, es. поси-

пати песком. — hal, l. — buvár. —

keszeg, fn. (риба) склат. — óra, fn.

пешчани сат. — szem, fn. зрно песка.

— torlat, fn. пруд.

Fővés, fn. кување, кухање.

Fővesztés, l. Fejvesztés.

Fővétek, fn. главни, велики грех.

Fővétel, fn. обезглављење, погубљење.

Fővetlen, mn. некуван, сиров.

Fővezér, fn. врховни заповедник. — ség, fn. врховно заповедништво.

Fővonás, fn. главна, крупна црта.

Fővő, mn. што врн; за кување; jól —

bab, пасуљ који се добро кува.

Főz, es. 1.) кухати, кувати; (km.) a ki

— te, egye meg, ко је надружио, нека

и куца; 2.) пећи (пиво, ракију); 3.) á. é.

сновати, смисљати.

Főzde, fn. где се кува, пече; pálinka —, ракиџиџица; ser —, пивара.

Főzelék, fn. вариво, поврће, зелен.

Főzés, fn. кување; пециво.

Főző, mn. који кува; за кување; fn. ку-

вар; куварица. — asszony, fn. кува-

рица. — kanál, fn. варјача. — né, fn.

куварка. — nő, fn. куварица.

Főzőget, es. кувати.

Frakk, fn. фрак. — os, mn. с фракком. —

osan, ih. у фраку.

Francz, fn. вранц, вренга (тајна болест).

Franczia, tn. Француз; mn. француски.

— ország, tn. Француска.

Francziás, mn. по француски. — an, ih.

Francziául, ih. француски. [по француски.

Franczos, mn. вренгав, l. Bujasenyves.

Franczu, l. Bujasenyv.

Frank, fn. франак (новац); tn. Франк;

mn. франачки.

Fránya, fn. зао дух; — vigyen, бес те

одноо; — ember, враг од човека.

Freecs . . . l. Fees . . .

Frieska, fn. зврчка (по носу).

Friderik, tn. Фридерик.

Friderika, fn. Фридерика.
 Frigy, fn. савез, уговор; — et kötni, склопити савез; — et bontani, раскинути савез.
 Frigyes, fn. Фридрих; fn. савезник; mn. савезнички. — it, cs. удружити. — üi, k. удружити се.
 Frigyszekrény, fn. ковчег завета.
 Frigytárs, fn. савезник.
 Fris, mn. 1.) свеж, таже; (szój.) — vízre vinni, szomjan hagyni, жедна преко воде превести; 2.) чпо, лак, окретан; 3.) брз; 4.) — seb, пресна рана.
 Frisel, cs. 1.) освежавати; 2.) усујавати (оружје); топити (гвожђе).
 Frisen, ih. 1.) свеже; 2.) чпо, живо.
 Friseség, fn. 1.) свежина; 2.) чпlost.
 Frisiben, ih. у брзоћи, живо.
 Frisít, cs. освежавати.
 Frisül, k. освежавати се; постајати чпо.
 Frištök, fn. доручак, фруштук. — öl, k. Fú, fn. сарка. [доручковати.
 Fú, cs. és k. 1.) духати, дувати, пухати, пирити; 2.) orrát — ni, усекати се, усекнути се, изркнути се; (szój.) egy nótát — ni vkivel, у један рог дувати; 3.) á. é. врчати; régóta — nak egymásra, одавна врче једно на друго; (szój.) vakon —, бесни без узрока.
 Fualkodik, k. сагушивати се; 1. Fuvallatag, fn. смет, 1. Fuvatag. [kodik.
 Fues, isz. фуч; — ba ment, пропаде; — om van, изгубио сам све.
 Fúdogál, k. és cs. пиркати; подухивати.
 Fúhangszer, 1. Fuvóhangszer.
 Fúj, 1. Fú. — kál, 1. Fúdogál. — ó, 1. Fúvó.
 Fúkar, mn. és fn. тврд, тврдица, цинија. — kodik, k. тврдовати, цинцарити. — os, mn. тврд. — ság, fn. цинилук. — ül, ih. цинијеки.
 Fúl, Fúlad, k. гушити се, давити се; vízbe — ni, утопити се, удавити се.
 Fúladoz, k. тешко дисати, гушити се. — ás, fn. сипња, задуха, засип. — ó, mn. сипљав.
 Fulák, fn. 1.) орлови нокти, 1. Szulák; 2.) 1. Fulánk.
 Fulánk, fn. бодља; жаока, жалац. — ol, cs. бостн. — os, mn. бодљив; á. é. саркастичан.
 Fúlaszt, cs. давити, гушити; vízbe — ani, удавити. — ó, mn. загушан.
 Fuldoklik, k. тешко дисати, гушити се.

Fullajtár, fn. предњи јахач.
 Fundál, cs. 1.) оснивати; 2.) измишљати.
 Fúr, cs. бушити, вртети; á. é. тинити, Fura, mn. смешан, 1. Furesa. [нећн.
 Furadék, fn. бушотина, буша, јама.
 Furakod-ik, k. утискивати се, наметати се. — ó, mn. és fn. наметљив, на-
 Furán, 1. Furesán. [метљивац.
 Furat, fn. врћење, бушење; бушотина. — lan, mn. непробушен. — os, fn. пала за лемање.
 Furesa, mn. смешан, чудан; — nézetek, морска схваћања.
 Furesálkod-ik, k. лакрдисати. — ó, fn. лакрдијаш.
 Furesán, ih. смешно, чудно.
 Furesaság, fn. чудноватост; лакрдија.
 Furdal, cs. бушити; á. é. гриети (савест); морити. — ás, fn. бушење; á. é. lelkiismeret — ása, грижа савести.
 Furdalóz-ik, k. 1.) гриети се; 2.) заједати, пецати. — ó, mn. és fn. заједало.
 Furdances, fn. 1.) штампар, бељоточ (буба); 2.) бургијница за ваље.
 Fúréceze, fn. дивља патка.
 Furfang, fn. лукавство; mn. лукав. — os, mn. és fn. лукав, препредењак, лис. — oskodik, k. бити лукав, лисичити. — ság, — osság, fn. лукавство.
 Furkál, cs. бушити. — ódik, k. бургијати, бушкарати, 1. Áskálódik.
 Furkó, fn. 1.) маљ, потук, набијач; 2.) буца, була, сопа, кијача, батина; (szój.) minden botnak végén a — ja, конач дело краси; 3.) á. é. рејак, простак.
 Furkós, mn. сопаст, буцаст; чворнат. — bot, fn. кијача, була, кијак. — lábú, mn. уврнуте стопале.
 Furmányos, fn. кириџија.
 Fúró, fn. сврдао, сврдло, чивнињак, бургија. — bogár 1. Furdances. — csiga, fn. сврдлар (шкољка). — hulladék, fn. трине од бушења. — kovács, fn. сврд-
 Furollya, fn. фрула. [лар.
 Furollyás, fn. фрулаш.
 Fúró-műszer, fn. машина што буши. — nyel, — rúd, fn. сврдлиште.
 Fúrt-agyú, mn. тврдоглав, тврдоврат. — agyúság, fn. тврдоглавство. — eszü, mn. препредењ. — fejű, mn. тврдоглав;
 Fúrú 1. Fúró. [лукав.
 Fustély, fn. була; маљ.

Fuszuly, fn. пасуљ.

Fut, k. és cs. 1.) трчати, бегати; neki — ni, потéћи, потрчати; vesszőt — ni, трчати кроз шибе; világot — ni, тумарати; versenyt — ni, утркивати се; á. é. vki elől — ni, бегати испред кога; (km.) szégyen — ni, de hasznos, бези су срамаи, али пробитачни; 2.) кнпети; цурити (буре); кланити (свећа).

Futa, fn. поркет.

Futam, fn. 1.) бег, бегство; трчање; 2.) фуга (у музици); 3.) ток.

Futamít, cs. пудити, вијати.

Futamkocsi, fn. кола за утркивање.

Futam-lás, fn. бегство. — lik, — ik, — odik, k. бегати. — ló, — ó, mn. који бера. — tat, cs. пудити, терати.

Futár, fn. гласник, улак, курир. — hajó, fn. корвета. — vonat, fn. брзовоз.

Futás, fn. трчање, бег, бегство; — nak eredni v. indulni, изгнати бежати; — nak venni a dolgot, дати се у бегство.

Fútat, cs. потпиривати.

Futékony, mn. брзоног, лак.

Futika l. Futrinka.

Futkár, fn. трчач.

Futkároz, Futkos, k. трчкарати.

Futkosók, fn. трчуљци (бубе).

Futnok j. Futkár.

Futó, mn. што трчи, бежи; á. é. брз; курзиван (писме); fn. 1.) трчач, улак; 2.) слон (у шаху).

Futó-árok, fn. прокоп при јуришању на град. — borostyán, fn. бршљан. — eső, fn. кратак пљусак. — eszű, mn. судудаст. — gondolat, fn. летимична мисао. — hely, fn. тркалиште. — homok, fn. живи песак. — lag, ih, летимце. — lagos, mn. летимичан. — lépés, fn. трк. — pálya, fn. тркалиште. — paszuly, fn. пасуљ тачкаш. — s, mn. брзоног; — s, fn. доптање лонгамете. — sdi, — ska, fn. утркивање као игра. — tűz, [fn. брза ватра.

Futos l. Futkos.

Futrinka, fn. трчуљак (буба).

Futtában, ih. летимце, овлаш.

Futtat, cs. дати да трчи, утркивати се; á. é. преплести, превући (сребром, златом); aranyual — ni, позлатити; elméjét — ni vmiin, размишљати о чему.

Futtat-ás, fn. утркивање. — ó, fn. утр-
Futacs l. Futatyú. [кивач.

Futakodik, k. сушити се (на ваздуху).

Fuvalkod-ás, fn. надимање. — ik, k. на-

димати се, печити се. — ott, mn. на-
пет, надувен. — ottság, fn. напетост.

Fuval, k. харкати, ниркати.

Fuvalom, fn. поветарац, ветрић.

Fuvar, fn. возица, кирија. — bér, — díj, fn. возарина, кирија. — levél fn. то-
варни лист. — os, fn. кириџија, тур-
мар. — oz, k. кириџисати. — szekér, fn. таринце, тарна кола.

Fuvás, fn. дување; пирење.

Fuvász, fn. који дува, трубач.

Fuvat, Fuvatag, fn. смет. — os, mn. бура.

Fuvat, Fúvat, cs. дати да се труби.

Fuvelyú, fn. мех, мехови.

Fuvó, fn. мех, мехови, дувало.

Fuvódás, fn. надам.

Fuvogat, cs. és k. дувати.

Fuvóhangszer, fn. свирала, свираљка.

Fuvóka, fn. шисак, бокш.

Fuvokar, fn. држак од мехова.

Fuvola, fn. свирала, флаута, дудук.

Fuvolácska, fn. флаутица.

Fuvolakészítő, fn. флаутар.

Fuvolás, fn. 1.) свирач (у флауту); 2.) флаутар.

Fuvoláz, k. свирати у флауту, дудукати.

Fuvómív, Fuvómű, fn. свирала.

Fuvónyel, Fuvószár l. Fuvókar.

Fuvótalp, fn. скеле, одар од мехова.

Fű, fn. трава; sz. Benedek füve, каран-
фил; sz. László király füve, горчина;
sz. Magdolna füve, одољен, маџина
трава; vargák füve, врапилова трава;
búzalevelű —, пиревина; dícsőséges —,
пољски разгон; ebgyógyító —, пире-
вина; kigyóharapta —, првоточина; pi-
rosító —, воловски језик; (szój.) —
nek fának panaszkodni, тужити се це-
лом свету; — hez fához kapaszkodni,
хватати се за дрвље и камење; — he
harapni, отегнути папке; (km.) rossz
-- nagyra nő, коров на високо расте;
mn. од . . . године; harmad —, тро-
гоче (коњ, крава).

Fű-bér, fn. попаша. — el, k. пасти тра-
ву. — ente, — entében, — enten, ih.
у зелен. — evő, mn. травождер. —
féle, mn. као трава, травни.

Füge, fn. 1.) смоква; 2.) вуга (тица) l.
Függőczinke; 3.) (szój.) fügét mutatni,
пружати шипак, исеивати (за дећих).

Füge-bab, fn. вучји боб, дивља кава. —
csiga, fn. (нека риба) смоква. — fa,
fn. смоково дрво.

Fügebóbbogár, fn. смокова шишарица.
 Fügemadár, fn. грмуша, волић.
 Füges, mn. пун смокава; са смоквама;
 fn. 1.) смоквик; 2.) смоквар.
 Függ, k. висити; á. é. зависити, стајати
 до...; attól —, до тог стоји; ha tö-
 lem — не, да је по мени...
 Függágy j. Függőágy.
 Függedelem, fn. зависност.
 Függelék, fn. 1.) додатак; 2.) навешај.
 Függély, fn. 1.) зависност; 2.) перпен-
 дикуларна линија; 3.) шеталица.
 Függélyes, mn. усправљен, перпендику-
 ларан.
 Függélyző, fn. калампр. [ларан.
 Függöny, fn. стрмина, осек. — őс, mn.
 Függentyű, fn. шеталица. [стрм.
 Függér, fn. срчана жила, срчаница.
 Függés, fn. вишење; á. é. зависност.
 Függeszkezik, k. (ra, re) вешати се за.
 Függeszt, cs. вешати; szemeit — i, око-
 мити очи.
 Függeszték, fn. 1.) (прилепљен) оглас;
 2.) нешто обешено.
 Függeteg, mn. 1.) зависан; 2.) откуштен,
 лабав. — ség, fn. 1.) зависност; 2.)
 лабавост.
 Független, mn. независан. — ít, cs. чи-
 нити независним. — ség, fn. независ-
 ност. — ül, ih. независно.
 Függetyű l. Függentyű.
 Függőláncz j. Függőláncz.
 Függóloom, Függőn, fn. калампр.
 Függő, mn. 1.) што висити; окомит; пер-
 пендикуларан; — ben hagyni v. tar-
 tani, оставити нерешено; — ben ma-
 rad, остаје нерешено; — adósság, те-
 кући дуг; — ügy, што треба решити;
 2.) зависан.
 Függő, fn. што висити; минђуше, обоци.
 — ágy, fn. обешен кревет. — ezinke,
 fn. вуга (тица). — háló, fn. комарник.
 — híd, fn. мост у ваздуху. — láncz,
 fn. ланац о врату. — lapok, fn. кате-
 те. — leg, ih. окомито; á. é. зависно.
 — leges, mn. перпендикуларан, око-
 мит. — legesen, ih. окомито, перпен-
 дикуларно. — legez, cs. медпатизи-
 рати. — madár, fn. вуга.
 Függöny, fn. завес, застор, перде. — öz,
 cs. красити завесима, драпирати. —
 zet, fn. драперија.
 Függős, mn. 1.) што висити; 2.) с минђу-
 савом.
 Függőség, fn. зависност. [шама.
 Függőzsinór, fn. калампр.

Függvény, fn. 1.) прилепљена педуља;
 2.) функција (у матем.). — ez, cs.
 прилепити педуљу.
 Függőly, fn. венеричка брадавица.
 Fű, mn. травни.
 Fűke, fn. травка, травчица.
 Fül, fn. 1.) ухо, уво; éles — e van,
 има добро уво; — embe jött, дошло
 ми је до ушију; — em hallatára, на
 моје уши; тако да сам чуо; csupa —
 vagyok, сав сам ухо; résen a — e,
 ослушкује; megfúrom a — edet, про-
 бушићу ја теби уши; se — e se far-
 ka, ни репа ни ушију; nagyobb — e
 mint farka, много збора а никаква
 твора; много дреке, а мало вуне; —
 ig van, до ушију је (заљубљен); meleg
 volt már a — e töve, већ се био у-
 грејао (опио); — őn karpi, зграбити
 за уши; 2.) ушка, ухо, држак.
 Fül, k. грејати се; kálvájja soha sem
 —, не ложи никад: (szó.) nem — a
 foga hozzá, не прија му, не мари.
 Fülbeg, fn. сова.
 Fülbe-mászó, fn. ухолож, ухолож. —
 való, fn. минђуше, обоци, ушњаци.
 Fül-bogár, fn. ухолож. — csiga, fn. ушка,
 шкољка. — ezimra, fn. ресица од уха,
 кирица. — dob, fn. бубањ у уху. —
 dobhártya, fn. звонце, бубња опна. —
 dob-üreg, fn. бубња дупља.
 Fülel, k. ослушкивати, ћулити уши; cs. вү-
 Fülemlé, fn. славуј. [ћи за уши, кирити.
 Fülel, fn. Филип.
 Füles, mn. 1.) уват; 2.) с ушком, с др-
 шком; fn. 1.) увоња; á. é. магарак;
 2.) рањаст етуб; 3.) (kosár) цегер.
 Füleskedik, k. прислушкивати; ћулити
 Füleszt, cs. загревати; парити. [се.
 Fületlen, mn. без ува; без ушке.
 Fületlen, mn. неложен, негрејан.
 Füleves, fn. чорба од зеља.
 Fülel, cs. правити уши; правити ушке.
 Fül-fájás, fn. ухоболја. — folyás, fn. цу-
 рење ушију. — fű, fn. чуваркућа. —
 függő, fn. минђуше. l. Fülbevaló. —
 gomba, fn. a) ресица од уха; b) нека
 гњива. — gyónás, fn. исповест на ухо.
 — hegy, fn. врх ува; (szó.) — hegy-
 gel hallani, начути. — kalapács, fn.
 маљница у уху. — kanálka, fn. палал.
 — karéj, fn. шкољка; кирица. — ke,
 fn. баца; слепи прозор. — mirigy, fn.
 заушници, заушњаци.

Fülleng, fn. брабоњак, l. Csülleng.

Füllent, l. Fillent.

Fülmile, fn. славуј.

Fülik, l. Fül.

Fülok, fn. ушати слепи миш.

Fülör, fn. Филип.

Fül-szaggatás, fn. сечање у ушима. — szivár, fn. цурење ушију. — tanú, fn. еведок (који је чуо). — tisztító, fn. плад. — tő, fn. (szój.) megvakarni a — e tövét, почешати се за ушима. — vajú, fn. плад. — zúgás, fn. хучац, пиштање уха.

Fünyűg, fn. вилина коса (биљ.).

Für, Für l. Fürj.

Fürdés, fn. купање.

Fürdik, k. купати се, бањати се; (szój.) tejből vajban —, изобилувати, живети као бубрег у лоју.

Fürdő, fn. 1.) купатило, бања, илица, топица; 2.) који се купа; mn. за купање.

Fürdő-ház, fn. купатило, хамам. — kád, fn. када за купање. — mester, — s, fn. газда од купатила. — ruha, fn. купаће одело. — vendég, fn. бањар. — zik, k. купати се.

Füred, fn. Фиред (купатило на Блатном језеру).

Fürész, fn. пила, тестера. — al, fn. тестеротина. — alakú, — ded, mn. тестераст. — bogár, fn. дивска дрварница. — el, es, тестерити, тестерисати. — es, mn. тестераст. — fa, fn. козе за тестерење. — hal, fn. тестерача. — hulladék, fn. тестеротина, пиљевина. — láb, — mü, fn. козе за тестерење. — levelű, mn. рецкаст. — or, fn. тестерача (риба). — por, fn. тестеротина, пиљевина.

Fürge, mn. окретан, чпо, лак.

Fügelődik l. Sürgölődik.

Fürgén, ih. окретно, живо.

Fürgeség, fn. окретност, лакоћа.

Fürgetyű l. Fergetyű.

Fürj, fn. препелица.

Fürjész, fn. препеличар; k. ловити препелице. — et, fn. лов на препелице.

Fürkész, fn. 1.) подмуклица (зоља); 2.) истраживач; es, истраживати, цуњати.

Fürkész-eb, fn. вижља. — et, fn. цуњање. — ő, mn. és fn. који тражи, цу.

Fürödik l. Fürdik.

Fürösz, es, купати.

Fürt, fn. 1.) увојак, витица; прамен које; — ек, зулови; 2.) грозд.

Fürtfogú(hal), fn. нека риба.

Fürtös, mn. 1.) коврчасти; с витицама, са зуловима; 2.) гроздаст.

Fürtöz, es, плести, увијати (зулове); кудравити. — et, fn. витице; зулови.

Füskata, fn. мара (буба), бабе.

Füst, fn. дим; felgomolyog a —, дим се колута; — öt vetni, пусти дим, задимити се; a. é. — öt vetett a dolog, ствар се разгласила; (szój.) — be menni, обршити, изјаловити се; egy — alatt, о једном трошку, у пети мах; — öt farag, млати празну сламу; nagyobb a — je mint a lángja, много дреке, мало вуне; (pb.) ki melegedni akar, — ét is szenvedje, ко се дима не надими, тај се ватре не нагрееја; — nem megy tüz nélkül, где се год пуни, онде ватре има.

Füst-arany, fn. злато у листовима. — elő, fn. патока. — faragás, fn. димњачар, ојачар. — fogó, fn. каменит зид да пречи ширење ватре. — fogta, mn. надимљен; чађав. — fű, l. — ike. — i fecske, fn. кућевна ластва. — ike, fn. росница, димњача (биљ.). — lyuk, fn. одушка за дим. — nyom, fn. azon — nyomon, одмах, с места; — nyomon érne, ухватити на делу, укебати.

Füstöl, es, кадити; (húst) сушити; k. пушити се; димити се; кадити. — es, fn. кађење, кад; димљење. — ő, fn. који кади; кадионица. — őg, k. димити се, пушити се. — ő szer, fn. кад. — t, mn. кађен; сушен (месо).

Füstös, mn. димован, димљив; надимљен. — ít, es, димити, кадити. — ödik, k. димити се.

Füst-pénz, fn. димница. — szer, fn. кад.

Fűszál, Fűszár, fn. струк, стабљика, па-

Fűszedő, fn. травар, травара. [уљ.

Fűszer, fn. 1.) зачин; legjobb — az éhség, гладну свату и дивљаке у сласт иду; 2.) бакалска роба, шпецерај.

Fűszer-áru, fn. бакалска роба. — árus, fn. бакалин. — bolt, fn. бакалница, зачињарница. — es, mn. és fn. зачињен, мирисав; бакалин. — ész, — észet, j. — árus, — bolt. — ez, es, зачињати, зачињавати. — kereskedés, fn. бакалска трговина. — szám... l. Fűszer. — szegfű, fn. карафил, карапфил. — tár, fn. бакалница.

Fűszinű, mn. (зелен) као трава.

- Fűt, es. дожити, грејати; (km.) a ki nyáron nem gyűjt, télen keveset —, ко лето хладује, тај зими гладује.
 Fűtej, fn. млечика.
 Fűtelék, fn. гориво.
 Fűtés, fn. грејање, ложење.
 Fűtet l. Kutat.
 Fűtő, fn. 1.) ложар; 2.) соба где се греје; 3.) l. Fűtelék; mn. за ложење; — fa, fn. огрев. гориво.
 Fűtőzik, k. грејати се (уз пећ).
 Fűtty, fn. звијук, фијук, звижд. — ent, es. és k. звијукнути, звижднути. — ő, mn. који воли звиждукати; (тица) што воли певати.
 Fűtész, es. њушити, цуњати.
 Fűtykös, fn. кијача, буца.
 Fűtyölék l. Fityelék.
 Fűtyöl, k. звиждати; könnyeen —, лако Fűtyörész, k. звиждукати. [је њему.
 Fűvankos, fn. јастучић са травама.
 Fűvecske, fn. травчица, биљчица.
 Fűvel, es. 1.) травити; 2.) опчинити. үрећи; k. пасти (траву).
 Fűvelő(hely), fn. травњак.
 Fűveltet, es. пасти (марву).
 Fűvente . . . l. Fűente.
 Fűves, mn. 1.) траван, пун траве; 2.) трављен, травом хранен; 3.) луцкаст. — edik, k. обрашћивати травом. — kedik, k. лудовати.
 Fűvész, fn. ботаничар; k. ботаничарити. — et, fn. ботаника. — i, mn. ботанички. — ileg, ih. ботанички. — kedik, k. ботаничарити. — kert, fn. ботанички врт. — könyv, fn. травник. — ség, fn. ботаничарство. — tan, — tudomány, fn. ботаника.
 Fűvez, es. посипати травом.
 Fűvű, mn. траван: — színbogár, кошеница.
 Fűz, fn. врба; bánatos v. szomorú —, стрмоглед, жалосна врба; esigolya —, пва, жуква; csőrege —, крта врба; ezüstös —, бела врба; hamvas —, ра-кита; kecske —, планинска пва.
 Fűz, es. 1.) петљати, удевати; 2.) ни-зати; 3.) плести; 4.) везати (кигу); Fűz-al, fn. салици. [5.) стезати.
 Fűzdögél, es. 1.) упетљавати; 2.) нани-
 Fűzelék, fn. низ. [зивати.
 Fűzény, fn. поточњак (биљ.).
 Fűzér, fn. 1.) низ, гриња; 2.) струк, кита; 3.) гайтан; 4.) клас, влат.
 Fűzéres, mn. китаст; као низ.
 Fűzérke, fn. 1.) влатић; 2.) ниска, гри-
 Fűzértáncz, fn. котилон. [ица.
 Fűzes, mn. пун врба; fn. врбљак, врбак.
 Fűzet, fn. свезак, свеска.
 Fűzetlen, mn. 1.) неүвезан; 2.) ненанизан.
 Fűzfa, fn. 1.) врба; 2.) врбовина; (szój.) az én kardom sem —, и мој меч сече; и моје копље боде.
 Fűzfahegedű, fn. врбове егеде; (szój.) — hez nádvonó illik, нашла шљука пр-
 Fűzfaköltő, fn. водени песник. [давца.
 Fűzgűzs, fn. гужба од врбе.
 Fűzike, Fűzmadár, fn. пиница.
 Fűzkin, fn. усколиена пашњача (биљ.).
 Fűző, fn. корзет, мидер; утер; mn. за сте-
 Fűzőg, l. Fűzdögél. [зање; за низање.
 Fűzőld, mn. зелен као трава.
 Fűző-hegy, fn. шиљ, шиљак (од узице). — sinór, fn. узница, вршица. — szíj, fn. утер; опута. — tű, fn. удевача, игли-ца. — váll, fn. стан за утезање.
 Fűz-pille, fn. врботоч. — vessző, fn. врбов прут.

G.

- Gab, fn. жуја.
 Gabajít, es. крпити, поправљати.
 Gabanes, fn. пага, мрцина.
 Gabarít, es. згртати.
 Gabarra, fn. габара, дегерља.
 Gabna, Gabona, fn. храна. жито. — al, — alj, fn. ситно жито, орепак, отра-
 жак. — áros, fn. житар. — csűr, fn. житница. — fej, fn. влат. — féreg, fn. жишак. — föld, fn. њива. — kereske-
 dés, fn. житарска трговина. — keres-
 kedő, fn. житар. — pálinka, fn. бата-
 курњача, комадара, ракија од хране.
 — piac, fn. житна пијаца. — rozs-
 nok, fn. жуп.
 Gabonás, mn. 1.) пун жита, родан; 2.) житни, за жито; 3.) са житом; fn. житница.
 Gabona-szál, Gabona-szár, fn. влат. —
 tár, — ház, fn. житница. — termes-

tés, fn. сејање жита. — termő, mn. житородан. — tilalom, fn. забрана извоза хране. — tok, fn. омотач, оеија. — varjú, fn. пољска врана, гачац. — vásár, fn. житни сајам. — verem, fn. житна јама. — vesztegető, — vesztő, fn. мунодер, клунодер, залудник.

Gábor, fn. Гавра.

Gáborka, fn. Гаврица; fn. жуја.

Gabos, fn. жуја; етриадица.

Gacsaly, fn. хваталица, етријаја; одрина.

Gácsér, fn. патак. — ozik, k. парити се

Gacsiba, mn. ерлав. [(патка).

Gacsor, fn. уврнута стонала, чота.

Gácsország, fn. Галиција.

Gacsos(lábú), mn. чотаст.

Gadnár, fn. бирвати.

Gadócz, fn. треска, бакалар (риба).

Gádor, fn. заслон (од ветра), стреха.

Gagát(kő), fn. ахат.

Gágog, k. гакати (гуска).

Gagy, fn. шир, част.

Gagyog, k. 1.) тепати, мучати; 2.) брбљати.

Gagyos, mn. који заплече језиком, напнт. — odik, — ül, k. поднанти се.

— ság, fn. напнтост.

Gaj, fn. груди, грудва.

Gaják, fn. гвајак, свето дрво.

Gajdász, k. дерати се из свег грла.

Gajdina, fn. кајгана.

Gajdol, k. дерати се, певати.

Gajdos stb. l. Gagyos.

Gajmó l. Gamó.

Gajos, mn. грудав, трункав.

Gála, fn. гала, свечано рухо.

Galaes, fn. 1.) сачма; 2.) пилула.

Galaesér, fn. кугла од иловаче.

Galaesin, fn. пилула; l. Galaesér. — hajtó eserebüly, fn. гуијеваљ, говноваљ.

Galád, mn. прљав, гадан; погрдан; продрзлив. — ság, fn. прљавост; продрзливост; погрдност, ругота. — ül, ih. гадно, руготно; продрзливо.

Galagonya, fn. глог. — pillangó, fn. гло.

Galagybetű, fn. глаголеко слово. [гован.

Galagyol l. Gagyog.

Galahintó, fn. батар, парадна кола.

Galaj, fn. иванско цвеће; tejoltó —, лазаркиња, првенац.

Galamb, fn. голуб; örves v. székács —, гривњаш; kaczagó —, кумрија; sziklás —, каменар; (pb.) senkinek nem repül szájába a sült —, не падају с неба печене шеве.

Galambász, fn. голубар; k. хватати голубове. — ölyv, fn. соко.

Galambbegy, fn. 1.) голубиња гуна; 2.) млађа (биљ.).

Galamb-bűg, Galamb-dűcz, fn. голубињак. — fi, fn. голубињ, голубче. — fi, епорни. — ház, fn. голубињак. — i, mn. голубињи. — kosár, fn. голубињи кошар; (szójj.) nem — kosár a világ, ни рок је свет. — os, fn. голубињак. — szín, fn. голубиња боја. — színű, mn. голубаст. — tojás, fn. голубије јаје. — virág, fn. жаворњак.

Galambó, fn. талин (биљка налик на чемернику).

Galand, fn. врџа, трака, пантљика. — ársné, fn. платнарка. — féreg, fn. тракавица, пантљикара. — műves, fn. платнар, пантљикар. — őcz, l. — féreg. — os, mn. с тракама, пантљикаст.

Galang, fn. галган (тронека мирисава биљка).

Gálaöltözet, Gálaruha, fn. свечано рухо, гада.

Galáz, fn. репак, цанихелија (биљ.).

Gálga(fű) fn. репук, репуниша.

Galiba, fn. 1.) мрдња, галиба; 2.) колиба.

Galibás, mn. мучан, тегобан. — kodik, k. правити незгоде, тешкоће.

Gálicz(kő), fn. витриол, галица.

Galiczia, fn. Галиција.

Gálicz-nemű, mn. витриолеки. — os, mn. витриоличан. — sav, fn. витриолна кн.

Gall, fn. Гал; mn. галекн. [селиша.

Gallér, fn. 1.) колир, огрлица, јака; (szójj.) — on ragadni, зграбити за јаку; sem ingem sem — om, није ми ни род ни „помозбог“; nincs — omhoz varrva, није ми за ерце прирастао; 2.) омотач (у биља).

Gallératlan, mn. 1.) без колира, без јаке; 2.) без омотача.

Gallérföld, fn. клидра.

Galléros, mn. с огрлицом, с омотачем.

Galléroz, es. онити јаком, направити

Gallia, fn. Галија. [огрлицу.

Gallóka, fn. 1.) љуџашка; 2.) шмрк с ру.

Gallókáz, k. љуџати се. [чином.

Gally, fn. грана, гранчица.

Gállya l. Gály.

Gallyas, mn. гранат, лпенат. — odik, — ül, k. гранати, терати гране.

Galyaz, es. кресати грање. — at, fn. лишће, грање. — ik, k. гранати.

Gally-bak, fn. снажан дивљи јарац. — fa, fn. грање. — fedél, — tető, fn. сеница, хладник.

Gálna, fn. (биљка) кудравац, l. Tüdőfű.

Galócza, fn. 1.) пастрма; 2.) гљива, пе-

Galóta, fn. мала галија. [чурка.

Galuska l. Haluska.

Galván-erő, fn. галванизам. — os, mn. галваничан. — osság, fn. галванизам.

— oz, cs. галванизовати.

Galy l. Gally.

Gálya fn. галија.

Gályabit, cs. правити колибе, кућерке.

Gálya-esiga, fn. морска лађица (пуж). —

gáncs, fn. уставница (риба). — gab, fn. роб на галији.

Gályás, mn. који има галију.

Galyiba l. Galiba.

Gamandor, fn. дупчац (биљ.).

Gamat, fn. гад, прљавштина; mn. гадан, прљав; неуглађен. — ol, cs. каљати.

— ság, fn. гад. — úl, ih. гадно, каоно;

Gamba, fn. дебеле усне. [неуглађено.

Gambás, mn. прђеуснаст.

Gamó, fn. 1.) кука, квака; 2.) штака, штула. — cs, fn. кукица. — l. — z,

cs. вући куком; снабдети куком. — s, mn. кукаст.

Ganaj, fn. 1.) гној, ђубре, балега; гањ; (szój.) csunya a —, de szép cziró terem utána, у прној земљи бело жито роди; 2.) бронза, шлакња.

Ganaj-bogár, Ganaj-cserebűly, fn. гундеваљ, зујак. — domb, fn. бунште, смет. — gödör, fn. јама за ђубре. —

halom, fn. ђубриште. — lik, k. торити, балегати. — lat, fn. ђубре, торевина,

— lé, fn. пиштевина. — légű, fn. погана муха. — ol, — oz, cs. ђубрити,

гнојити. — os, mn. пун ђубрета; нагнојен, нађубрен. — túró, — tirony, fn.

говноваљ. — verem, fn. јама за ђубре.

Gáncs, fn. 1.) сметња, препрека, задева, закачаљка; — ot vetni, подметати ногу;

правити сметње; 2.) махна; прекор; mindenben — ot talál, у свачем

замера; 3.) чвор (у дрвету); 4.) ганач, ганца, кука (на лађи).

Gáncsa, Gáncshal, fn. уставница (риба).

Gáncsol, cs. 1.) кудити; забављати, замерати; 2.) правити сметње; подметати ногу.

Gáncsoló, mn. махнисав, окоран, карљив; fn. замерало, закерало.

Gáncsolód-ik, k. кудити, забављати, махнисати; mindenben —, цепидлачити. — ő, mn. és fn. махнисав, цепидлака, закерало.

Gáncsos, mn. 1.) погрешан, прекоран; 2.) окоран, махнисав; 3.) који прави

сметње. — kodik, k. правити сметње; l.

Gáncsolódik. — ság, fn. махнисавост.

Gáncstalan, mn. без прекора, незазоран.

Ganēj . . . l. Ganaj.

Gangaláb, fn. дустабан, раван табан.

Gangos, mn. на штулама.

Gautár, fn. бирвати.

Gánya, fn. 1.) лак плетер; 2.) прутих.

Gányó, fn. који сади дуван; l. Majoros.

Gányol, cs. оградити лаким плетером.

Gar, fn. обест; nagy — ral, високопарно; nagy — ral hirdetni, викати на

Gara, fn. торокање. [сва уста.

Garabó, Garaboly, fn. цегер, корпа. — ka, fn. цегерчић.

Garaboncza, fn. 1.) маштанџе, мађије; 2.) обест.

Garabonzás, fn. грабаницџан; mn. пует, обестан. l. Akadémkos. — kodik, l.

Garad l. Garat. [Akadémkoskodik.

Garád, fn. 1.) плетер; 2.) насип.

Garadies, fn. степенице, скале; басамак. — os, mn. на степенице.

Garádol, cs. ограђивати; задољмавати.

Garádos, mn. с плетером; с долмом.

Garagulya, fn. штула.

Garagulyáz, k. ићи на штулама.

Garál, k. торокати, талаварити.

Garas, fn. грош; грошић.

Garasos, fn. грош; mn. од гроша, за грош.

Garat, fn. 1.) сејало (у млину); вејало (у ветрењачи); 2.) грло; беришаљка;

felöntött a — ra, опно се; 3.) олук.

Garatfőlk, fn. сејало (у млину).

Garatgyík, fn. ангина.

Garatos, mn. с правом мером; fn. тапакало (при вејању).

Garattyol, cs. торокати.

Garázda, mn. свадљив, пнатљив; безсобразан; fn. пнаџија, кавгаџија; зулумџар.

Garázdálkodik, k. свађати се: зулумџарити.

Garázdán, ih. пнатљиво; безобразно.

Garázdás, l. Garázda.

Garázdaság, fn. кавжење; продрзљивост.

Garda, fn. чепа (риба).

Gárda, fn. гарда, телесна стража.

Gargarizál, Gargatol, es. испирати грло, гротати.
 Gárgya, fn. 1.) сек; 2.) ограда.
 Gárgyás, mn. опасан, ограђен.
 Gárgyáz, es. опасивати, ограђивати. — at, fn. ограда.
 Garmada, fn. риа хране (у плеви), рибага.
 Garmadál, Garmadáz, es. згртати.
 Garol, k. 1) газити; 2) ићи на штулама.
 Garos, mn. охол.
 Gáspár, fn. Гашпар; (szój.) — van a sajthban, сир се учрљао.
 Gát, fn. 1.) гат, долма, обрава, насни; (szój.) ember kell a — га, треба ту момак! ember ő a — он! то је детић! 2.) ограда од триа; 3.) сметња, препека; — от vetni, правити сметње, заустављати, спречити.
 Gátárka, fn. сирак, метлаш.
 Gát-cresz, fn. нагиб, наслон. — erősség, fn. дворски округ. — fal, fn. ћерам, пречница. — fal, fn. каменити зид уз морску обалу. — föld, fn. набој, земља за насањање. — ház, fn. кладара, дашчара. — lás, fn. пречење. — ló, mn. што пречи. — na, fn. лагум, ров. — nász, fn. лагумар, сапер. — nyílás, fn. прокоп, прогон, просек (на долми). — ol, es. загађивати, претрађивати; á. é. спречавати.
 Gátor, fn. 1.) врата од подрума; 2.) заелон, стреха; 3.) решетка; 4.) грудна преграда.
 Gát-os, mn. с долмом, с преградом. — oz, es. загађивати. — szakadás, fn. провала долме. — út, fn. пут по долми.
 Gatyá, fn. гаће; (szój.) nem félti német a gatyáját, ко нема ништа, не страши се од ништа; jól felkösse a gatyát, ki vele kiköt, добро мора подвезати гаће који с њиме спреже.
 Gatyá-korez, fn. овењача. — madzag, fn. гаћник, свитњак. — pártá, — grém, fn. овењача.
 Gatyás, mn. с гаћама; гаћан, гаћаст; — galamb, гаћан голуб.
 Gatyaszár, fn. ногавица од гаћа.
 Gatyátlan, mn. без гаћа.
 Gatyáülér, fn. тур од гаћа.
 Gavallér, fn. кавалер. — kodik, k. бити кавалер. — os, mn. кавалерски.
 Gaz, fn. ђубре; травуљина, ломина, коровина, аврље; á. é. нитков, дупеж; mn. нитковски.

Gáz, fn. 1.) пруд, плићак; 2.) газ, плин; 3.) лист (на пози).
 Gazda, fn. 1.) домаћин, господар, госа, газда; (szój.) nincs otthon a —, нијеу му све козе на броју; фали му четврта даска; — nélkül számít, прави рачун без биртаниа; minő a —, olyan a bor, какав газда, онако вино; szabad a — maga házánál, ha úgy alá fekszik is, сваки домаћин дому владика; 2.) земљоделац, економ; — szemé hízalja a jószágot, господарево очи коња гоје; nyomorult —, kit a szolga tanít, тешко кун, где слуга газду (а слушкиња газдарицу) учи!
 Gazdaasszony l. Gazdasszony.
 Gazdag, mn. богат; обилат; fn. богаташ, богаташ. — ít, es. богатити. — odik, k. тећи, богатити се, газдити се. — on, ih. богато. — ság, fn. богатство. — szik, l. — odik. — ül, ih. богато.
 Gazdálkod-ik, k. 1.) газдовати, водити кућу; 2.) штедети, тећи. — ó, mn. és fn. тешикућа, кућаник, кућаница.
 Gazdaság, fn. газдинство, домазлук; економија; mezei —, пољоделство, пољска привреда. — i, mn. привредин, економски. — os, mn. привредан, штедљив. — tan, fn. наука о газдинству, економика, привреда.
 Gazdaskod-ás, fn. газдовање, кућење. — ik, k. кућу кућити, економисати.
 Gazdasszony, fn. домаћница, газдарица, кућаница. — kodik, k. газдовати, кућу кућити.
 Gazdász, Gazdászat, j. Gazda, Gazdaság.
 Gazdátlan, mn. без газде, без госе, ниет.
 Gazember, fn. угуреуз, ула, уља, нитков, зликовац, хорјатин. — ez, es. називати хулом. — ség, fn. нитковство. — ül, ih. нитковски.
 Gaz-fi, fn. ула, дола, обешеняковић. — fi, fn. коровина, травуљина. — gyermek, — kölyök, fn. неваљало дe-рнште.
 Gázlat, k. газити воду; fn. гажење.
 Gázló, fn. 1.) пруд, плићак; 2.) доњи део лађе (што је у води); 3.) пунак-вица (троп. бил.); 4.) штакарка, барска тпца; — k, штакарке (роде).
 Gázlódik, k. гацати, газити; á. é. becsületben —, задирати у поштење.
 Gázlólábu, mn. штакарски, дугоног.
 Gázló-madarak, fn. штакарке. — malom,

fn. млин, где се точак гажењем покреће. — rész, l. Gázló.
 Gázmérő, fn. газометар.
 Gáznér, fn. фукара, олош, поганија.
 Gazol, cs. наспати ђубретом; á. é. називати уљом.
 Gázol, cs. és k. 1.) газити, гацати, шљапати; á. é. vkinek becsületében —, дирати коме у част; 2.) дубоко тонути, заривати се (лађа).
 Gázol-ható, mn. што се може прегазити, плитак. — ódik, l. Gázlódik.
 Gazos, mn. пун коровине, ђубрета. — ít, cs. пунити ђубретом, коровином. — odik, — úl, k. пунити се коровине, ђубрета.
 Gazoz, cs. поспати ђубретом.
 Gazság, fn. нитковство, уљинство.
 Gázsi, fn. гажа, плата.
 Gáztartó, fn. газометар.
 Gaztét, Gaztett, fn. дело.
 Gazúl, ih. угуреуски.
 Gebe, fn. пага, мрцина. — d, k. кочи.
 Gebél, l. Gebed. [ти се; липсати.
 Gebeszkedik, k. печити се, кочити се.
 Gebeszt, cs. чинити да липше.
 Gébics, fn. сврчак (тица).
 Geczi, fn. мушко семе, сила. — z, k. онанисати.
 Geda, Gede, fn. јаре, козлић, козле.
 Gedél, cs. миловати, гладити; мазити. — és, — et, fn. миловање; мажење. — tet, cs. дати да се тавори.
 Gedelye, Gedó, l. Gödölye.
 Gég, fn. гркљан, адамова јабука.
 Gége, fn. 1.) грло; гркљан; 2.) душник, душњак; подгрлац; nyelő —, једњак; lélekző —, душњак; vki gégejére fogni a kést, метнути кому нож под грло.
 Gégelob, fn. гуштер, круп (бол.).
 Géges, mn. с грлом.
 Gégesír, fn. душњак.
 Gégevirág, fn. кокотиња, вуцја јабука. — félék, fn. кокотиње.
 Gegy, Gegyelet, fn. миловање.
 Gegyel, l. Gedél.
 Gejza, fn. Геза.
 Gelegonya, l. Galagonya.
 Gelét, fn. глета, глеђа.
 Gellicze, l. Gerlicze.
 Gelyva, l. Golyva.
 Gém, fn. 1.) чапља; kanalas —, кашпчар; szűrke —, лапштов; 2.) ћерам, пречница; 3.) гем (на ћермү); 4.) l. Gím.

Gémb . . . l. Zsémб.
 Gémbér, mn. укочен, смрзнут. — edik, k. кочити се; мрзнути. — ít, cs. смрзавати.
 Gémezímer, fn. перјаница од чапље.
 Gémes, mn. 1.) пун чапаља; 2.) с гемом (бунар), с ћермом.
 Gémész, fn. чапљар; k. хватати чапље.
 Gémfa, fn. ћерам, пречница.
 Gémnyakú, mn. дуговрат.
 Generál-is, fn. генерал, ћенерал. — kar, fn. генерални штаб. — ság, fn. генет, Genőcse, l. Geny. [нералство.
 Geny, fn. гној. — bél, fn. корен од чи.
 Génye, fn. мали чкаљ. [ра, стршен.
 Genyed, k. гнојити се, марзати. — ék, fn. гнојаница. — ség, fn. гној, гњпладина. — t, mn. гнојав. — tség, fn. гњпладина. — zik, k. гнојити се.
 Genyegunya, fn. амбуље.
 Genyes, mn. гнојаван.
 Genyeszt, cs. извлачити гној; á. é. ма.
 Genyőte, fn. дивља зоб. [зити.
 Geny-képződés, fn. гнојница. — kufacs, fn. отворена рана. — nemű, mn. гнојан.
 Gép, fn. справа, махина, машина.
 Gépely, fn. машинерија, машина. — es, mn. с машином, машински.
 Gépész, fn. машиниста, механичар. — et, fn. механика.
 Gépezet, fn. машинерија, механизам.
 Gépies, mn. механичан. — en, ih. механично. — ség, fn. механичност.
 Gépleges l. Gépies.
 Gépmű, fn. машинерија.
 Gépszerű, mn. механичан, машински.
 Géptan, fn. механика.
 Gép, fn. нека дивља патка, сивка.
 Gerben fn. бодљикава гљива.
 Geréb, fn. 1.) обала, гат; 2.) реза, l. Tolózár; 3.) одацја, мајурац, l. Ma.
 Gerebesin, fn. лепа ката. [joros.
 Gerebel, cs. гребенати. — ő, fn. гребенар, гребенаља.
 Gereben, fn. гребен, гаргача, гвозденка; buga —, коса (на којој ћурчје стружу кожу). — csináló, — es, fn. гребенар. — el, — ez, cs. гребенати, гаргашити, редити; (вуну) чешљати. — ező, fn. гребенар, гребенаља, — kerék, fn. зупчаст точак. — rad, fn. стан од гребена.
 Gerébfal, fn. пообалски зид.
 Gereblye, fn. 1.) грабље; 2.) загат.

Gereblyél, es. грабити, грабувати.
 Gerely, fn. 1.) кошље; 2.) бацкавица, ланцета; 3.) ждралињак (биљ.); mezei —, родин кљуи.
 Gerelyalakú, Gerelyes, mn. кошљаст.
 Geréncs, fn. нека у пола отворена шкољка.
 Gerenesér, fn. гричар, лончар,
 Gerend, fn. 1.) греда; 2.) фундамент; 3.) пруд, греда.
 Gerenda, fn. греда, гредица; балван; (szój.) szálkát gerendának nézni, правити од муве медведа.
 Gerenda-deszka, fn. дебела даска. — fő, fn. крај од греде. — hajó, fn. сплав. — vár, fn. кладара, кула. — vas, fn. дебело (дивено) гвозђе.
 Gerendáz, es. метати балване, гредице. — at, fn. греде, балвани.
 Gerendely, fn. гредељ.
 Gerendély, fn. призма.
 Gerend-hajó, fn. сплав. — mérleg, fn. те.
 Gerény, fn. твор, l. Görény. [разије.
 Gerepsin l. Gerebsin.
 Gerezd, fn. 1.) чесно, чешањ (бела лука); 2.) кришка; 3.) бразда; рез; 4.) грозд.
 Gerezdel, es. 1.) резати, ровашити; 2.) палтковати, набирчити.
 Gerezdelт, mn. рецкав, шкрбав.
 Gerezdes, mn. ровашен, браздав; — vi-rág, вучји боб.
 Gerezna, fn. 1.) ћурдија, ћурак; 2.) миндер,
 Gereznás, mn. у ћурдији. [модроц.
 Gergely, tn. Гргур, Глиша.
 Gerhes l. Görhes.
 Gerincez, fn. 1.) кичма, кичменица, хрбат, хртењача, грбењача; 2.) гребен, врх; 3.) жила (у листа),
 Gerincez-agy, fn. кичмена мождина. — esont, fn. приљен, краљежак, обртањ. — es, mn. с кичмом; — esek v. — es állatok, кичмењаци. — etlen, mn. без кичме. — fájdalom, fn. бол у хртењачи. — oszlop, fn. кичма, хртењача. — velő, fn. кичмена мождина. — velő-sorvadás, fn. сушница у кичми.
 Gerj, fn. 1.) мицање; 2.) мназма.
 Gerjed, k. узбуђивати се, покретати се; haragra —, планути гневом; lángra —, распаљити се. — ékeny, mn. раздражљив. — eten, — et, fn. узбуђеност. — etes, mn. распаљен, узбуђен. — ez, k. раздраживати се, узбуђивати се. — őс, mn. раздражљив. — t, mn. узбуђен. — tség, fn. узбуђеност.

Gerjelem l. Gerjedelem.
 Gerjeng l. Gerjedez.
 Gerjeszt, es. 1.) узбуђивати, побуђивати; haragra — eni, разгневити; szánakozásra — eni, умилоствити; 2.) потпиривати (ватру).
 Gerle, Gerlicze, fn. грлица. — tövis, fn. зечји трн, гладиш, l. Iglicze.
 Gérnye, mn. мринав, l. Görhes.
 Gerő, tn. Гира, l. Gergely.
 Geszteneze, fn. купа (треке), гомила.
 Gesztenye, fn. кестен, кестење; (szój.) ott-hon süti a gesztenyét, чучи за пецком.
 Gesztenyebokrétafa, fn. дивљи кестен.
 Gesztenyefa, fn. кестеново дрво.
 Gesztenyés, mn. с кестењем; fn. кестеник.
 Gesztenyesütő, fn. кестенап, кестеница. — asszony, fn. кестенарица.
 Gesztenye-szín, fn. кестенова боја. — — szín, — színű, mn. кестенове боје.
 Gesztes, mn. жилив, дрвенаст. — dió, k. Gesztet, k. касати. [штуњац.
 Géza, tn. Геза.
 Gezemicze, Gezemeze, fn. 1.) тричарија; 2.) травуљина.
 Gézengúz, fn. és mn. хорјатин; небрига; (km.) a kinek — az ura, kótyomfitty a szolgája, какав госа, онакав и слуга. — ol, es. називати свакојаким.
 Giber, mn. укочен, прозебао. — edik, k. укочити се од зиме. — es, mn. укочен. — ít, es. кочити; смрзавати.
 Gida, fn. козлић, козле, јаре.
 Gidó, tn. Гедан, Геда.
 Gili, Gilicze l. Gerlicze.
 Gilisza, fn. глиста, гујавица, оклеаск, поздеруша; lapos —, тракавица.
 Gilisza-fű, fn. жаворњак. — hajtó, mn. што тера глисте. — lerény, fn. колачић против глиста. — mag, fn. семе (од биља) против глиста. — por, fn. прах против глиста. — varádics, fn. Gilisztás, mn. пун глиста. [жаворњак.
 Gilva, fn. глива.
 Gím, fn. јелен; кошута; лане; dām —, шарени јелен, дапак; jávor —, лош.
 Gímea, fn. товарна лађа.
 Gímnyelvűfű, fn. црна слезињача.
 Gímszarvas, fn. кошута.
 Gímvad, fn. црвена(висока)дивљач, јелени.
 Gindár, mn. лабав; мртван. — ság, fn. лабавост.
 Gipsz, fn. гинс, садра. — el, — ez, es. садрити, гинсовати. — fejtés, fn. мај-

дан од гинса; вађење гинса. — féle, mn. садржит. — kér, fn. лнк од гинса. — minta, fn. калуп од садре. — munka, — mű, fn. работа од гинса. — műves, Gira, fn. белега. [fn. гинсар. Giraffa, fn. жирафа. Girbegörbe, Girbegurba, mn. крив, веругав. Gizgaz, fn. травуљина, коровина; ђубре; mn. тричав. Gizgaz-lakó, fn. водени мољац. — pér, fn. олош. — ol, cs. називати свакојаким. Glét l. Gelét. Góbé, fn. угуреуз, l. Kóré. Góbbal, Góbblya, fn. главоч (риба). Gócz, fn. 1.) огњиште; 2.) гвожђа, табацице (на пушци). Góczány, fn. пучица (шкољка за јело). Gócz-lúr, fn. параметар. — táv, fn. удаљење од огњишта. Gódírez, fn. руса, змијино млеко, трава. Godores, fn. (риба) балавац. [од жутице. Gógat, k. гакати. Gogó, fn. орах (у децјем говору). Gogyola, fn. гуша, воља. Gogyolás, mn. гушаст. Góhér, fn. (грожђе) ранка. Golgota, fn. (биљка) мученица. Góliát, fn. голнат, цин. — kigyó, fn. царска змија. Gólya, fn. штрк, леле, рода; родац; el-vitte (kedvét) a gólya, оде му (воља) без трага; őt sem a — költötte, ни њега није рода излегла. Gólya-fészek, fn. родино гнездо; á. é. утврђење на вису. — fi, fn. роче; — fiak, родичад. — hír, fn. копитац, масни листак. — hugy, fn. (биљка) чешља. — orr, fn. родин кљун (биљ.). — ví-rág, fn. копитац. Golyó, mn. будаласт; fn. муђурла, звекан, безјак. — ság, fn. безјаиство. Golyó, fn. кугла, тане; зрно, ђуле; — a tölteni, метнути тане; — val lőni, пуцати танадма. Golyóbics, Golyóbis l. Golyó. — vonacs, fn. Golyócs l. Galacs. [извојак за танад. Golyóhúzó, fn. извојак за танад. Golyóz, k. гласати куглицама, балотирати. — ás, fn. балотажа. Golyva, fn. 1.) гуша, плотун, воља; 2.) храстов врањ; 3.) kerék —, бадаљ. Golyvás, mn. гушаст, гушав; — kerék, с бадаљем. — odik, k. добивати гушу, огушавити.

Gomb, fn. 1.) дугме, пуце; гомба; á. é. fületlen —, рутина и путина, тричаруја; 2.) обичан плесан (биљ.). Gomba, fn. губа, гљива, печурка; труд; csirke —, шкрипавац; (szó.) — módra nőni v. teremni, ницати као печурка; tán csak nem evett bolond gombát, ваљда није јео гљива. Gombanemű, mn. гљиваст. Gombás, mn. 1.) с печуркама; 2.) гљиваст; буав. — odik, — ül, k. буавити. Gombász, fn. који купи гљиве, гљивар; k. купити гљиве. — ó, l. Gombász, fn. Gomb-csináló, fn. гомбар. — ház, fn. калуп (дрво) за дугме. Gombíbe, fn. кукавичница (биљка). Gomb-kötő, fn. гомбар, гајтанџија, врпчар. — lap, fn. дашчица за чишћење дугмади. — lyuk, fn. јама за дугмета. műves, fn. дугмар. Gombócz, fn. гомбоц, ваљушак. Gombóda, Gombolda, fn. попара. Gombol, cs. закопчавати. Gomboly, fn. замотуљак; — ba kötni, умотати. — ag, fn. клупче; замотуљак. — agos, mn. клупчаст. — ék, fn. замотуљак. — gat, — ít, cs. намотавати, мотати, навијати. — ító, fn. 1.) витао, чекрк, летњак; 2.) који намотава, сукач, сукаља. — odik, k. намотавати се. — og, l. Gömbölyög. — ül, l. Gömbölyű. Gomborka, fn. шуманац, ланац (биљ.). Gombos, mn. на дугмад; fn. дугмар, гомбар. — tör, fn. рапир (нож). — tű, fn. чнода, бочка, батушка, задевача. Gombóta, l. Gombóda. Gombsüveg, fn. калота (у матем.). Gombtisztító(fa), fn. дашчица за чиш. Gomó, l. Gumó [ђење дугмади. Gomoly, Gomolyag, fn. клупче, клупко; замотуљак; колут. Gomolya, fn. сладак (округао) сир. Gomolyg, l. Gomolyog. Gomolyít, cs. умотавати; грудати. Gomolyodik, Gomolyog, k. колутати се (дим); клупчати се. Gond, fn. брига, пажња, скрб; vmire — ot viselni, пазити на што; vminek — jár v. vmiről — ot viselni, бринутти се, старати се; mi — om arra? шта мариш за то? lesz rá — om, гледаћу, побринућу се; — ot adni, задати бриге, посла; kinek mi — ja rá? шта се то

кога тиче? az legkisebb — om v. legkisebb — om is nagyobb annál. то ми је најмања брига; szögre a — dal, бригу на страну! (pl.) — idő előtt megvénheszti az embert. од брига се пре времена остари; брига-прига.

Gondatlan, mn. és fn. непажљив, непромишљен, нерасудан, небрига, немарни. — ság, fn. непажња, непромишљеност, немар, нехајство. — ül, ih. немарно, непажљиво, непромишљено.

Gondnok, fn. старатељ, куратор. j. Gondviselő. — ság, fn. старатељство, куратора.

Gondol, es. мислити, судити, мисли; egyet gondolni, смислити, намислити; k. 1.) (vmivel) старати се, хајати за што; avval ne gondolj! за то се не брини; 2.) (vmiről, vmire) мислити о чему, на што; атати за чим, марити за што.

Gondola, fn. гондола.

Gondolat, fn. 1.) мисао; hol jár a — od? куд мислиш? 2.) докетка; 3.) мишљење; egy — on lenni, бити истог мишљења.

Gondolat-jel, fn. пауза, цртица. — lan, stb. l. Gondatlan. — menet, fn. ток мисли. — or, — orv, fn. планатор. — os, mn. пуи мисли. — töredékek, fn. мудре изреке.

Gondol-hatlan, mn. што се не може замислити. — ható, mn. што се може замислити.

Gondolkodás, fn. мишљење, премисљање. — tan, fn. логика. — mód, fn. начин мишљења.

Gondolkodik, k. (ról,ről; on, en) мислити; домишљати се.

Gondolkodó, mn. који мисли, мишен; — tehetség, моћ мишљења; — ba ejteni, бацити у бригу; — ba esni, пасти (дати се) у бригу.

Gondolkozás, fn. мишљење. — mód, fn. мишљење, осећање.

Gondolkozik, Gondolkozó l. Gondolkodik, Gondolkodó.

Gondoló, mn. — ra venni, размислити, промишљати.

Gondolomra, Gondolomszerint, ih. насумце.

Gondolt, mn. мишљен; уображен.

Gondos, mn. брижљив, скрбан. — kodás, fn. старање; брижљивост. — kodik, k. (ról,ről) бринути се, брижити се,

тренти се, скрбити се; тринути. — kodó, mn. скрбан, брижљив. — ság, fn. брижљивост.

Gondoszlato, Gondszélesztő, mn. разбибрига.

Gondtalan, mn. безбрижан. — ság, fn. безбрижност. — ül, ih. безбрижно.

Gond-teljes, mn. брижан, j. Aggódó. — üző, mn. разбибрига. — viselés, — viselet, fn. старање; нега; á. é. промисао.

Gondviseletlen, mn. 1.) без неге; неоскрбљен; 2.) немаран, небрига. — ség, fn. немар.

Gondviselő, fn. старатељ. — ség, fn. стара-

Gongyola, fn. замотуљак. [тељство.

Gonosz, mn. зао, opak, зликовачки; — ember, зликовац; — lélek, зао дух; — kutya, зао пас; — idő, fn. опакое време; (km.) — hír szárnyan jár, зло се даље чује него добро; fn. зликовац, злоћа, безаконик; безаконница.

Gonosz-an, l. Gonoszúl. — bit, — ít, es. чинити опаким, погоршати. — indulatú, mn. злопак, зловаран. — kodik, k. чинити опачину, бити зао. — lelki, mn. злоћуд, пакостан, opak. — nyelvű, mn. злорек, лајав. — odik, k. бивати зао. — ság, fn. злоћа, опачина; безаконоје, зликованство. — tett, — tett, fn. злочин, безаконоје. — tevő, fn. безаконик, зликовац. — ül, ih. опакко, зловарно; k. l. — odik.

Gór, mn. велик, дугачак; es. расипати.

Góreső, fn. микроскоп. — i, mn. микроскопски.

Górdió, fn. најкрупнији ораси.

Gordó, fn. прдаља.

Gordon, fn. 1.) виолон, велике егеде; 2.) шафрањика. — hegedű, — ka, fn. виолончел. — hegedűs, — os, fn. виолончелиста. — os, mn. обојен шафрањиком. — oz, k. свирати на велике егеде. — sír, fn. крупни писак у оргуљи. — szeklicze, fn. шафрањика.

Góré, fn. 1.) котарка, чардак, котована; 2.) колиба; 3.) летњиковац.

Górfa, fn. дрво за пудара, за чувара.

Görgyöngy, fn. крупни бисер.

Gorjádóz, k. куњати, покуњати.

Górlábu, mn. дугоног, кракат; fn. l. Górmadár, fn. штакарка. [Górmadár.

Gornyad, k. 1.) повијати се (под теретом); 2.) куњати. — oz, k. куњати, Górnnyakú, mn. дуговрат. [покуњати.

Gornyaszt, es. 1.) превижати; 2.) климати, дремати, прокуњати; 3.) куњати.
 Gornyatag, mn. витак, што се превија.
 Goromba, mn. груб; á. é. неотесан; fn. неотесаница, грубијан.
 Gorombán, ih. грубо; á. é. нетесано.
 Gorombás, mn. груб.
 Gorombaság, fn. грубост; á. é. грубијан.
 Gorombáskodik, k. бити грубијан. [ство.
 Gorombául, ih. грубо, грубијански.
 Górszem, fn. крупно око. — ű, mn. крупноок, великих очију.
 Górtúrk, fn. 1.) куштрава кокош; куштра (петао); 2.) морска кокош.
 Góth, fn. Гот; mn. готски.
 Göb, fn. кврга; грба.
 Göbben, k. утонути. — t, es. утопити.
 Göbe, fn. 1.) дивља крмача; 2.) 1. Posz-Göbees, fn. сачма. [méh.
 Göbécs, Göbéese, fn. шљунак.
 Göbhal, fn. главоч; кркуша.
 Göböl, Göböly, fn. дебело (гојено) марвинче; стадо гојене марве. — járás, fn. пашњак, пустара. — ökör, fn. угојен во. — őс, fn. 1.) волар; 2.) марвени трговац.
 Göbörödik, k. кочити се (од зиме).
 Gües, fn. чвор; á. é. препрека.
 Güesfü, Güesinda, fn. слак.
 Güeskeresés, fn. á. é. цепидлачење.
 Güesör, Güesöre, fn. мрцина.
 Güesörödik, k. згедати се, грчити се, збећи се, мршавити.
 Güesört, fn. груди. — őс, mn. гредовит.
 Güesős, mn. чворовит, чворнаст. — ödik, k. учворавати се.
 Güesöz, es. правити чвор.
 Güezög l. Döczög.
 Güde l. Güdölye.
 Güdény, fn. гем, несит, пеликан. — tor-kú, fn. á. é. пијаница.
 Güdölye, fn. козле, јаре; срндаћ. — bör, fn. козлетина, јаретина, кострет.
 Güdör, fn. гудура, ривача, јама; mn. 1. Gündör. — cse, fn. јамица. — ít, es. кудравити. — ke, — őске, fn. јамица; orr alatti — ke, пролисна.
 Güdrény, fn. широка тракавица.
 Güdrös, mn. јамовит, пун јама. — di, fn. пра „сакривања у јами“.
 Güdröz, es. правити јаме, ровити.
 Güg, fn. 1.) охолост, обест; 2.) гркљан.
 Gügécel, Gügicsél, k. és es. муцати, те-
 Güglob, fn. запаљење душњака. [патц.

Gögös, mn. охол, обестан, кичељив. — ködik, k. охолити се. — ödik, k. поохолити се, посилити се, понети се. — ség, fn. охолост.
 Gögsíp, fn. душњак. — aszály, — vész, fn. сушица у душњаку.
 Gögyög, k. муцати, тепати.
 Gölödény, Gölödér, fn. ваљушак, гомбоц.
 Gölye, Gölye, fn. крмача; 1. Günye.
 Gömb, fn. 1.) кугла; 2.) глава на стубу. — alakú, mn. кугласт, сферичан. — boltozat, fn. кубе. — ded, fn. és mn. сфероид; кугласт. — háromszög, fn. сферичан трокут. — háromszögten, fn. сферична тригонометрија. — köröm, fn. извојак за танад. — kötő, fn. гомбар. — őс, fn. куглица. — őcz, fn. кулен, шваргла; á. é. туљак, здепаст човек.
 Gömböly, fn. сфера, округлина. — ded, mn. округласт.
 Gömbölyeg, mn. обао, округао; fn. округлина, увртањ. — ség, fn. округлина.
 Gömböly-get, es. смотавати, увијати. — ít, es. заокругљивати, заокружити; ваљати. — ke, fn. куглица. — ödik, k. заокруживати се; ваљати се, котурати се. — tető, fn. кубе.
 Gömbölyű, mn. округао. — en, ih. округло. — ség, fn. округлина.
 Gömbörödik l. Gémberedik.
 Gömbörög, k. ваљати се, котурати се.
 Gömbös, mn. округао, кугласт.
 Gömbtükkör, fn. сферично огледало.
 Güme l. Gülye.
 Gümölye l. Gomolya.
 Gümő l. Gümó. — hal, fn. морска ластавица (риба); легбаба (риба).
 Gümörvármegye, fn. Гемерска жупанија.
 Güncz, fn. пол. — csillag, fn. поларна (северна) звезда, стојна. — kör, fn. поларни круг. — ölit, — ölösít, es. поларизирати. — öllőség, fn. поларност.
 Günczölszekér, Günczölszekere, fn. (зезде) волујска кола; kis —, мали медвед; nagy —, велики медвед.
 Günczöltelenít, es. деполаризирати.
 Günd, fn. витица, зүл.
 Gündör, fn. коврчаст, кудрав. — ít, es. кудравити, коврчити. — ödik, k. коврчи-
 Güngörít, es. правити куглице. [ти се.
 Güngy, fn. замотуљак.
 Güngyöl, es. замотавати, увијати. — eg, fn. 1.) замотуљак; 2.) грађа од кала. — et, fn. замотуљак, завитак. — get,

— ít, es. замотавати. — ödik, k. замотавати се.

Göngysúly, Göngytcher, fn. тара.

Gönye, Gönye, fn. дивља тиква.

Gör, fn. груди.

Görágy, fn. постеља на точкових.

Görb, fn. реторта, l. Göreb.

Görbe, mn. крив, извијен; — ország, брдовита земља; vmit — szemmel nézni, попреко погледати на што; fn. (— vonal) крива линија.

Görbed, k. повијати се, искривљивати се; гурити се; á. é. грбити. — ez, k. повијати се. — t, mn. искривљен.

Görbe-gerinceű, mn. веругав, кривудава. — hátu, mn. грбав, гурав; (о коњу) седласт. — lábu, mn. ерлав, слугоног, расколен. — nyakú, mn. кривоврат, кривошија. — száju, mn. кривоуст.

Görbén, ih. криво; — nézni, попреко

Görbés, mn. накрив. [гледати.

Görbeség, fn. кривина.

Görbeszt, Görbít, es. кривити, искривљивати.

Görbül, k. извијати се, искривљивати се; l. Görbed. — et, fn. опијавица, окука, обавид; прегиб.

Göres, fn. 1.) чвор, кврга; 2.) грч; 3.)

Görese l. Göreshal. [мрцина, рага.

Göresetlen, mn. без чворуга; без грчева.

Göreshal, fn. мраморни гњус.

Göresmirigy, fn. крател, колера. — es, mn. који има колеру.

Göresös, mn. чворнат; грчевит. — ödik, k. бивати чворнат; гецавити, кржљавити. — ség, fn. чворовитост; грчевитост.

Göresöz, es. правити чвор; á. é. бати.

Göresroham, fn. грчеви, наступ. [нати.

Gördít, es. 1.) котрљати, ваљати; á. é. nehézséget v. akadályt — eni vki elibe, правити сметње; 2.) изврнути (лађу). 3.) á. é. az egészset ráni — ette, све је на мене набацио.

Gördül, k. ваљати се, котрљати се; á. é. csak úgy — nek ajkairól a szavak, речи све му куљају из уста.

Gördülékény, mn. брз, течан.

Gördület, fn. ритам. — es, mn. ритми.

Göreb, fn. реторта. [чан.

Görély, fn. камење што се ваља.

Göreny l. Göröngy.

Görény, fn. твор.

Görfa, fn. ваљ, ваљак, l. Henger.

Görfüggöny, fn. полетне.

Görg, k. 1.) ваљати се, котурати се; 2.) букарити се (свињи).

Görge, fn. ваљак. — ese, fn. ваљак; 1. Görgécz, fn. витао. [Görgiese.

Görgékeny, mn. што се котура, врти.

Görgés, fn. 1.) ваљање, котрљање; 2.) букарење (свиња).

Görget, es. ваљати, котрљати, котрљати; k. букарити се (свињи).

Görgeteg, mn. дугуљаст, обао, ваљковаст; fn. што се котрља; hó —, усов, лавина.

Görgéz, k. котрљати се, котрљати се.

Görgiese, fn. (риба) кркуша.

Görgő, fn. 1.) ваљак, цилиндар; 2.) шкембе, мошњице (у свинчета).

Görgyület, fn. конгломерат.

Görhe, fn. 1.) дивљи рен; 2.) неко тесто од кукурузног брашна; 3.) оболео јелен кому не расту више рогови.

Görhes, mn. болешљив, слабуњав. — edik, — ül, k. слабити, сушити се.

Görhöny, fn. неко тесто од кукуруза.

Görhös l. Görhes.

Görkarika, fn. карика за завесе.

Görkárpit, fn. полетне.

Görkocsi, fn. кола за турање.

Görkő, fn. 1.) ваљак од камена; 2.) окруњено, раскојано камење.

Görnye, mn. искривљен, погнут; лоп.

Görnyed, k. нагибати се, гурити се; á. é. грбити. — ez, k. савијати се, повијати се; á. é. куњати.

Görnyeszt es. савијати, прегибати.

Göröb, fn. реза, ригла.

Görög, k. l. Görg.

Görög, tn. Грк; mn. грчки; (szój.) — írás az nekem, то су за мене шпанска села.

Görög-dinnye, fn. лубеница. — fehér, fn. неко белило. — hon, tn. Грчка. — honi, mn. грчки, из Грчке. — munka, — mű, fn. вез. — nő, fn. Гркиња. — ország, tn. Грчка. — országai, mn. грчки. — ő, mn. грчки. — ősen, ih. по грчки. — ösködik, k. бити Грк. — ösödik, k. грчит се. — széna, fn. козји рог (биљ.). — tűz, fn. грчка ватра. — ül, ih. грчки.

Göröncs, fn. 1.) лончареко коло; 2.) чворуга (на кости). — ér, fn. грнчар, лончар. — ő, mn. чворновит.

Göröncz, fn. жуљ. — ől, es. нажуљити, огулити.

Görönd, Göröndü, fn. вретено (на млину).

Göröngy, fn. грудва, грудa, чагаљ; —
 höz taradni, бити везан за грудву.
 Göröngyeg l. Göröngy.
 Göröngyös, mn. грудовит, чагљовит.
 Görszék, столица за турање.
 Görvély, fn. шкрофле. — es, mn. шкро-
 фулозан. — esedik, k. добити шкроф-
 ле. — féreg, fn. икрица, мехурица. —
 fű, fn. стружник. — kór, fn. шкрофле.
 Görvény, fn. кртењаци, шкрофле, l. Gör-
 vély stb.
 Görzséd, Görzsörög, k. збећи се, згрити
 се, l. Görnyed.
 Görzseszt, es. чинити да се грчи, да
 се збегне.
 Göte, fn. дуждевњак, саламандар; vízi
 —, водени, велики гуштер.
 Göth, Göthő, fn. куњање, болешљивост.
 Göthös, mn. болешљив, слабуњав. — kö-
 dik, k. куњати, покуњати. — üdík,
 — ül, k. онемоћати.
 Göz, fn. пара, дим, газ; (szój.) — be be-
 szélni, бенетати. — alakú, mn. параст,
 газовит. — erőmű, fn. парна машина,
 парњача. — fénykarika, fn. мали окру-
 гао сунчани сат. — fürdő, fn. парно
 купатило. — hajó, fn. ватрењача, пар-
 на лађа, вапор. — hajózás, fn. возња
 парних бродова. — kocsí, fn. ватрена
 кола. — kör, fn. атмосфера. — malom,
 fn. парни млин. — mérő, fn. паромер.
 — mozdony, fn. парна машина, локо-
 мотив. — mozgony, fn. локомобил.
 Gözöl, es. парити; k. пушити се, ди-
 мити се; á. é. — a feje, пуши му се
 глава. — g. — ög, k. пушити се, дими-
 ти се. — gés, fn. пушење, димљење. —
 ödik, k. пригати се. — ögtet, es. при-
 Gözöny, fn. парњача. [гати, пржити.
 Gözös, mn. димован, паран; fn. парња-
 ча, парна лађа, ватрена кола.
 Gözszesz, fn. гас.
 Göztartó, fn. газометар.
 Gözü, fn. ровка (животиња).
 Gözü, fn. 1.) одушка; 2.) l. Gözü.
 Gözsörödik, Gözsörög, k. збећи се.
 Grádics, fn. степенице; лествице. — on-
 ként, ih. постепено. — os, mn. на сте-
 пенице. — oz, es. правити степенице.
 Granát, fn. гранат. — alma, fn. сладун.
 — gömb, fn. граната, кумбара. — kő,
 fn. гранат. — os, fn. és mn. гранатир; с
 гранатима; — os süveg, гранатирска
 шубара. — tűz, fn. гранате, кумбаре.

Granicza, fn. мамаљуга.
 Gránit, fn. гранит. — kő, fn. гранит. —
 os, mn. од гранита, гранитски.
 Grif, fn. кондор (птица). — kő, fn. ка-
 мен гриф.
 Grispán, fn. меденка, гриншпан.
 Gróf, fn. гроф. — i, mn. грофовски. —
 ilag, ih. грофовски. — né, — nő, fn.
 грофинца. — ság, fn. грофовство.
 Guba, fn. 1.) губа (рутав огртач); (szój.)
 eben gubát eszerélni, дати боље за горе
 (у промену); 2.) трганци, ваљушци;
 3.) l. Gubaes; 4.) плесан.
 Gubaes, fn. шишарка, шишарица.
 Gubács, fn. 1.) губар (који прави губе);
 2.) који носи губу.
 Gubacsbogár, Gubacslegy, fn. шишару-
 ша; листарица.
 Gubahodik, Gubalyodik, k. згранути се.
 Gubancz, fn. рута, маља. — os, mn. ру-
 тав. — osodik, k. рутавити.
 Gubás, mn. у (огртачу) губи; (szój.) egyik
 —, másik subás, један као и други.
 Gubbad, k. 1.) надути се, куњати (птице);
 2.) гурити се од зиме.
 Gubbadoz, Gubbaszkodik, k. 1.) куњати,
 (живина), напињати се; 2.) гурити се
 Gubies l. Gubaes. [од зиме.
 Gubó, fn. 1.) шишарка; 2.) кокон; 3.)
 шмокљан, дедак.
 Gubóbogár, Gubólegy, fn. шишаруша;
 листарица.
 Gubonez, fn. листарица (буба).
 Gubó-pöfeteg, fn. пуша, пухара (гљива).
 — virág, fn. глобуларија.
 Guboz, es. черупати.
 Guesma. l. Kuesma.
 Guga, fn. гука, оток. — halál, fn. куга.
 Gugás, mn. с гуком. — odik, k. доби-
 ти гуку.
 Gug, fn. чучање; — on ülni, чучати.
 Guggan, k. чучнути.
 Guggaszt, es. 1.) дати да чучи; l. Gugy-
 gyaszt; 2.) уз велико здање градити
 још једно ниско.
 Guggod, k. чучати, чечати.
 Guggol, k. чучати, чечати; es. l. Gúnyol.
 Guggonülő, Gúggos, mn. 1.) што чучи; 2.)
 кржљав; — bab, пасуљница, ниски па-
 Guggony, fn. столица без наслона. [суљ.
 Guggyaszt, es. рђаво, ниско зидати.
 Gugora, fn. точак на ваљку.
 Gugorodik, k. чучати, чечати.
 Gugorog, Gugsol. l. Kukorog. Kuksol.

Gugyaszt, l. Guggyaszt.

Gugyog, l. Gagygog.

Gugyoló, fn. колиба.

Gugyor, fn. гудура.

Gugyorgó, mn. што чучи; fn. нека колибица.

Gugyorodik, Gugyorog, k. чучати, чечати.

Guja, mn. кус, прикус; fn. кусоња.

Gula, l. Gulya.

Gúla, fn. пирамида. — alakú, mn. пирамидалан.

Gulaes, Gulaesos, mn. ћелав.

Gulya, fn. говеда, гуља; mn. l. Kusza.

Gulyás, fn. 1.) говедар; 2.) (— hús) гуљани.

Gumó, fn. 1.) кврга, чврљуга, гута; 2.)

кромпир (биљни плод); 3.) туберкула.

Gumós, mn. 1.) квргаст, гугав, чворугав; 2.) туберкулозан. — odik, k. добивати кврге; добити туберкуле.

Gúnár, Gúnar, fn. гусак. — mérgű, mn.

на кратко насађен, напрасит, набрусит. — ozik, k. спаривати се (гусеке).

Gungó, fn. конна (кошуља у дечјем го-

Gunnyaszt, l. Gunyaszt. [вору].

Gúny, fn. руг, подруг, подсмех; — t

üzni vkiből, спрдати се с ким. узимати кога у подруг.

Gúnya, Gúnya, fn. гуњац.

Gúnyás, mn. ко има много хаљина.

Gunnyaszt, k. куњати, l. Gubbaszkodik.

Gúnyáz, es. одевати (гуњцем).

Gúny-beszéd, fn. поруга, ругање. — dal,

fn. подругљива песма. — díszet, fn.

перифлажа. — írat, fn. погрдан спис,

панквизда, сатира; — író, fn. панк-

квилант; сатиричар. — kacaj, fn.

подругљив смех. — kép, fn. карика-

тура. — költemény, fn. сатира. —

költő, fn. сатиричар. — más, fn. па-

родија. — név, fn. изднуто име. —

szó, fn. подругљива реч. — ul, ih.

у подсмех. — üzés, fn. спрдња. —

vers, fn. сатира.

Gúnylő, fn. колиба, колеба.

Gúnyol, es. непевати кога, ругати се

кому. — ás, fn. ругање. — gat, k.

подругивати се. — ó, mn. és fn. ко

се руга, ругач. — ódik, k. подруги-

вати се. — ódó, fn. ругач.

Gúnyor, fn. проија; сатира; j. Gúny,

Szatira. — ol, es. пронизирати. — os,

mn. проничан; сатиричан. — osan, ih.

пронично; сатирично.

Gúnyoskodik, k. подругивати се.

Gurbagörbe, mn. кривуда, веругав.

Gurdaes, fn. вѣтао.

Gurdit, Gurdúl, l. Gördit, Gördül.

Gurgadoz, k. теки, цурити.

Gurgat, es. гуркати, l. Görget.

Gurgonya, l. Burgonya.

Gurgula, fn. округла кутијица; 2.) „ва-

љак“ (игра деџа.)

Gurguláz, es. 1.) гротати, испирати

грто; 2.) ваљати.

Gurgulya, fn. 1.) гладац (биљ.); 2.) ваљак.

Gurguláz, l. Gurguláz.

Gurgyal, fn. колиба, чатрља.

Gurgyalag, fn. 1.) жуња (тица); 2.) l.

Guriga, fn. котур, калем. [Gurgyal.

Gurigál, Gurigáz, k. играти се котурања.

Gurít, es. котурати; куелати се.

Gurog, Gurúl, k. котурати се, котрича-

Gusa, fn. гуша, гука. [ти се.

Gusázik, k. добивати гуку.

Gusztony, fn. шиљае оков на палици.

Guta, fn. капља, прека болест, удар;

mi a —, који враг? üssön meg a

—, губа те губала! виле те у-

стремили!

Guta-ütés, fn. капља, узма. — ütött, mn.

устрељен, капљом ударен.

Gutmézga, fn. гумигута, жућа смола.

Guvad, k. l. Duvad k.

Guvat, fn. трѣка (тица); mn. груб.

Gúzs, fn. гужва (од врбе); — ba temi,

растерати, раснудити.

Gúzs-abroncs, fn. оплетен обруч.

Guzsad, k. превијати се, уекуивати се.

— t, mn. увијен.

Gúzsallik, k. увијати се (као гужва).

Guzsaly, fn. преслица. — os, fn. 1.) пре-

ло; 2.) служитељ на сплаву.

Gúzsfenyű, fn. тис.

Gúzslik, k. превијати се.

Gúzsol, es. везивати гужвом; уекуивати.

— ódik, k. превијати се.

Gúzsos, mn. с гужвом, на гужву.

Güge, fn. клица у јајету сисаваца.

Gügü, fn. окрајка, пулушка (хлебна).

Gügyög l. Gagygog. — tet, l. Keesegtet.

Gügyű, fn. сноп; дењак.

Gügyül, es. мешати, емешати.

Gümő l. Gummó.

Gömöcs, fn. туберкула, квргица. — ös,

mn. с квргицама.

Güzmöl, k. премизгивати, приемакати.

Güzü l. Gözü.

Gy.

Gyagya, fn. жуја (тица).
 Gyak, fn. нож, потајац; es. бости; за-
 девати.
 Gyaka, fn. 1.) рукуница; 2.) индијски ја-
 Gyakfa, fn. упиљено дрво, кочић. [креб.
 Gyakol, es. шиљити.
 Gyakor, mn. чест, учестан; ih. често.
 — i, mn. чест. — iság, fn. учестаност.
 — ító (ige), учестан (глагол). — ko-
 dik, k. вежбати се, практиковати. —
 lás, fn. вежбање.
 Gyakorlat, fn. вежбање; пракса. — i,
 mn. практичан. — ilag, ih. практично.
 — lan, ih. неувежбан. — lanság, fn.
 неувежбаност. — lanúl, ih. неувежбаност.
 Gyakorlatos, mn. 1.) увежбан, вешт; 2.)
 — könyv, књига с важбањима, са за-
 дацима; 3.) чест, учестан. — kodik,
 k. вежбати се. — ság, fn. увежбаност.
 Gyakorló, fn. és mn. 1.) практикант;
 који се вежба; практичан; — or-
 vos, практичан лекар; 2.) за вежба-
 ње; — tér, место за егзерцирање; —
 könyv, вежбеница.
 Gyakorlott, mn. извежбан. — ság, fn.
 извежбаност.
 Gyakornok, fn. практикант, j. Gyakorló.
 — oskodik, k. практиковати.
 Gyakorol, es. 1.) вежбати; 2.) вршити;
 hatást — ni, имати утицаја, маха.
 Gyakorta, ih. често; mn. чест.
 Gyakós, mn. што боде, бодљив.
 Gyakran, ih. често.
 Gyaláz, es. ружити, бешчастити.
 Gyalázat, fn. ругло, срамота, брука, гр-
 дило; szégyen és —, стид и срам!
 Gyalázatos, mn. сраман, бешчастив. —
 ság, fn. ругло, срамота, покор.
 Gyalázkodik, k. 1.) срамно радити; 2.)
 оговарати, бешчастити; 3.) бити сра-
 мотан.
 Gyalázódik, k. 1.) оговарати; 2.) бити ру-
 Gyalk, Gyalkos l. Gyilk, Gyilkos. [жен.
 Gyalmos, fn. és mn. (вода) где се лови
 Gyalmoz, es. ловити загажњом. [рпба.
 Gyalog, mn. és ih. 1.) пешачки; пешке,
 пешнице; — ember, пешак, пемац;
 — katon, инфантеријста; (szój.) nem
 lehet vele — beszélni, не можеш с

њиме говорити (охол је); 2.) за пе-
 шаке; — árnyékszék, собни нужник;
 3.) á. é. кржљав, мали; — bab, па-
 суљница; —, fn. 1.) пешак; 2.) инфан-
 териста; 3.) јутро, дан орања.
 Gyalog-fa, fn. грмље. — fenyő, fn. црна
 смрека. — had, fn. пешадија. — hajó,
 fn. брод за пешадију. — háló, fn. ма-
 ла мрежа. — híd, fn. мост за пеша-
 ке. — hintó, fn. носиљка, паланкин.
 — hintós, fn. који носи паланкин. —
 katonaság, fn. пешадија, инфантерија.
 — kő, fn. тротоар. — levél, fn. писмо
 по улаку. — ló, fn. пешак. — ol, k.
 пешачити. — os, fn. пешак. — őr, fn.
 пешак на стражи. — paizs, fn. лаки
 штит. — posta, fn. сахија, књигоно-
 ша. — ság, — sereg, fn. пешадија.
 — sövény, fn. ниски плот. — szeder,
 fn. купина, оструга. — tör, — török,
 fn. поземно пругло за дивљач. — tűz,
 fn. ватра од пешадије. — út, fn. стаза.
 Gyalok, l. Gyilok.
 Gyalom, fn. мрежа (рибарска); загажња.
 Gyalu, Gyalú, fn. ренде, еренде, струг,
 свлак. — fa, fn. дрво, држаље на рен-
 дету. — l, es. рендисати, ерендисати,
 стругати. — latlan mn. неорендисан;
 á. é. неотесан, простачки. — latlanság,
 fn. неотесаност. — rad, — szék, fn.
 тезга; стружница. — tok, fn. l. — fa.
 Gyám, fn. подупирач, потпорњак; á. é.
 тотор. — anya, fn. помајка. — apa,
 — atya, fn. поочим, тотор. — atyaság,
 fn. тоторство. — fa, fn. потпорњак. —
 fal, fn. зид потпорњак. — fi, — fiú, fn.
 храњеник, пушила, сирота. — gerenda,
 fn. потпорњак, елемент. — gyermek, l.
 fi. — hatáság, — hivatal, fn. тоторска
 власт. — i, mn. тоторски. — intézet,
 fn. препиталиште, алуменеј. — ít, es.
 подупирати; l. Gyámolít. — kodik, k.
 тоторовати. — koros, — korú, l. Kis-
 korú. — leány, fn. сирота, храњеница.
 Gyámol, fn. потпорњак; á. é. ослонац,
 потпора; es. подупирати; á. é. пома-
 гати. — atlan, mn. без потпоре. —
 atlanság, fn. невоља. — atlanúl, ih. без
 потпоре. — gat, — ít, es. помагати.

— t, mn. és fn. храненик; храненица.
 — talan, mn. без потпоре, сметен; á. é. невенит, степен, невољан. — talan-ság, fn. невоља; á. é. невенитина. — talanúl, ih. без потпоре; á. é. невенито.
 Gyámoly l. Gyámol, fn.
 Gyám-pont, fn. ослонац. — rúd, fn. мотка за подупирање. — ság, fn. туторство.
 — szülék, fn. хранитељи, поочим и помајка. — talan, mn. без подупирача.
 — talp, fn. подвалак. — úr, fn. патрон.
 — uraság, fn. патронат.
 Gyanakod-ás, fn. подозревање. — ik, k. подозревати, жалити на. — ó, mn. подозрев.
 Gyanakszi, Gyanakszik l. Gyanakodó, Gyanakvás l. Gyanakodás. [Gyanakodik.
 Gyanánt, mn. као, место; vendég —, као гост.
 Gyanít, es. слутити, мислити; сумњати.
 Gyanító, fn. нафта. [— ás, fn. сумња.
 Gyanót, fn. вивера, генета (жив.).
 Gyanta, fn. бела смола, колофонија. — dék, — kő, fn. ћелибар.
 Gyantár, fn. 1.) ћелибар; 2.) сув фирнајз. — os, mn. од ћелибара; с фирнајзом. — oz, es. превући ћелибаром или фирнајзом.
 Gyantás, mn. 1.) смоловит; 2.) превучен
 Gyantáz, es. смолити. [колофонијом.
 Gyani, Gyanú, fn. сумња, подозревање; — ba esni, доћи у сумњу; — ba venni, подозревати на...; te rád van a —, на тебе се сумња.
 Gyaniyer, fn. сумња; — rel élt, приметно је, да се на-њ сумња.
 Gyanús, fn. сумњив, подозрив, зазоран; (pb.) ki miben tudós, abban —, сећа се, кому је чела за клобуком.
 Gyanuság l. Gyanú. — os, mn. врло по-дозрив; врло неповерљив.
 Gyanúsan, ih. подозрево.
 Gyanúsít, es. сумњати или жалити на кога, подозревати.
 Gyanúskodik, k. подозревати.
 Gyanútlan, mn. неподозрив.
 Gyap, fn. вата.
 Gyapár l. Gyopár.
 Gyapj l. Gyapjú. — ad, k. добивати вуну.
 Gyapjas, mn. 1.) вунат; 2.) arany — (vitéz), (витез) златнога руна; 3.) онитар, маљав (лиет).
 Gyapjas-fű, fn. смиљ, смиље. — ít, es. чинити вунатим. — odik, k. добивати вуну. — tyúk, fn. неки фазан.

Gyapjatlan, mn. без вуне.
 Gyapju, Gyapjú, fn. вуна, руно; (pb.) a kinek — kell, utána jár, ко хоће самле-ти, ваља засути; mn. вунен, од вуне.
 Gyapjú-árú, fn. вунена роба. — fésű, fn. гребен. — fésülő, fn. а) гребенар; гре-бенаља; б) гребен. — fonál, fn. ву-ница, стрека. — fű, fn. дивизма. — gyarató, fn. а) гребен, гаргача; б) гребенар. — gyár, fn. вунара. — munká, fn. вунена роба. — műves, fn. ву-нар. — s, mn. вунат; за вуну. — szál, fn. вуница. — szövet, fn. вунено плат-но, сукниште.
 Gyárol, es. 1.) бречити; 2.) грдити.
 Gyaronez, fn. преља, лептирица; arany-farú —, жутогрба; külömböző —, гла-воња; fenyő, —, дувна.
 Gyaror, fn. лесандрина (бил.).
 Gyaror (Gyarora), mn. плодан, што се врло плоди. — ság, mn. плодност. — ít, es. умножавати. — odik, k. мно-жити се. — ú, mn. плодан.
 Gyaros, mn. ватипан.
 Gyarott, fn. памук; mn. памучан. — eserje, — fa, — fű, fn. памук. — fo-nal, fn. памучна пређа. — ol, — oz, es. поставити, испунити памуком. — os, mn. постављен, испуњен памуком. — szövet, fn. картун.
 Gyaroz, es. ватирати.
 Gyarú, fn. сухоперник (бил.).
 Gyár, fn. творница, фабрика.
 Gyarap, fn. прираст; mn. l. Gyaror. — ít, es. умножавати, наспоравати. — odás, fn. множење, напредовање. — szik, — úl, — odik, k. множити се, успе-вати. — ulat, fn. напредак, прираст.
 Gyarat, es. 1.) гребенати, гаргати, огре-бати, гаргамати, чешљати (вуну); 2.) жети (ерпом). — atlan, mn. негребе-нан. — ó, fn. 1.) гребенар; гребе-наља; 2.) гаргача, гребен, огреб.
 Gyári, mn. фабрички.
 Gyarlík, k. опадати, бити слаб.
 Gyarlít, es. слабити.
 Gyarló, mn. 1.) слаб, трошан; 2.) греш-љив; 3.) лош, траљав.
 Gyarlódik, k. опадати, слабити.
 Gyarlóság, fn. 1.) слабоет, трошност, траљавост; 2.) грешљивост.
 Gyarmat, fn. насеобина, колонија. — i, mn. колонијалан. — os, fn. насеље-ник. — osít, es. насељавати. — tőzs,

fn. колоннална трговина. — város, fn. насеобина.
 Gyár-mű, fn. фабричка роба, фабрикат.
 — műves, fn. фабричар. — nok, j. — os, fn. фабрикант.
 Gyárt, es. правити, готовити; фабриковати. — mány, l. Gyármű.
 Gyártó, mn. és fn. 1.) који прави; kerék —, колар; nyereg —, седлар; 2.) l. Gyártulajdonos, fn. фабричар. [Gyáros.
 Gyász, fn. 1.) жалост, корота; — ba borulni, завити се у црно; — ba borítani, завити у црно, уцвелити; 2.) црнина, l. Gyászruha; — ban járni, бити у короти; — t ölteni, letenni, обући, скинути црнину.
 Gyász, mn. жалостан, тужан. — ágy, — alkotmány, fn. мртвачки одар, катафалк. — asszony, fn. нарицања. — beszéd, fn. мртвачко слово. — dal, — ének, fn. тужбалица. — emelet, l. — ágy. — fűz, fn. жалосна врба, стрмоглед. — gyermek, fn. поемрче. — hír, fn. тужан, глас. — kíséret, fn. тужни спровод. — kocsí, fn. мртвачка кола. — lakoma, fn. даћа. — menet, fn. спровод. — mise, fn. опело. — pér, fn. спровод. — ol, es. жалити, коротовати. — os, mn. тужан. — öltözet, fn. црнина. — rad, fn. носила. — pillangó, fn. мртвачка глава (лептир). — ruha, fn. црнина. — ruhás, mn. у црнини. — sikkantyú, fn. удовица (биљка). — szegély, fn. црни поруб на папиру. — szín, fn. црна боја. — tisztelet, fn. задушнице. — tor, fn. даћа. — virág, fn. удовица.
 Gyatra, mn. слаб, лош, јадан, трљав.
 Gyatrán, ih. слабо, лоше.
 Gyáva, mn. és fn. страшљив, плашљив; кукавица, плашљивац; 2.) употан, невешт; свежи-одреши.
 Gyáván, ih. 1.) кукавички; 2.) употно.
 Gyávaság, Gyávaszívűség, fn. кукавичлук.
 Gyávít, es. чинити страшљивим, употним.
 Gyávúl, k. постајати страшљивац, употан.
 Gyékény, fn. 1.) рогоз; 2.) рогожина, асура; (szój.) egy — en árulnak, у један рог дувају.
 Gyékényes, fn. асурија; mn. с асуром.
 Gyékény-ez, es. покрити рогозом. — fonó, fn. асурија; капамаџија. — földél, fn. кров од рогоза. — kötél, fn. вунта. — szővő, fn. асурија.

Gyémánt, fn. диамант, алем. драгац; mn. диамантеки. — áros, fn. кујунџија. — gomb, fn. диамантеко дугме. — os, mn. с алемима. — tű, fn. диамантека игла. — oz, es. опточити алем.
 Gyenge... l. Gyöngye... [мима.
 Gyер, fn. 1.) бусен, бусеница, тратина, угрина, ледина; — re kivenni, извести на судилиште; 2.) тркалште.
 Gyерágy, fn. клупа од бусења.
 Gyерes, mn. бусеник, траван; — hely, травњак. — edik, — ül, k. бусати се. — it, es. бусати.
 Gyерleg l. Gyерágy.
 Gyерlő, fn. 1.) уздица, кајас; (szój.) kurtára fogni a — t, притегнути узде; megereszteni a — t, попустити узде; szedni beljebb a — t, једну мање.
 Gyерlős, mn. с уздицом; (-lő), fn. предњак.
 Gyерlöz, es. уздати, метати уздице.
 Gyерmester, fn. живодер, дерач.
 Gyер-ség, fn. травњак. — szelet, fn. бусен. — szelő, fn. бусач. — sziget, fn. оаза. — út, fn. стаза.
 Gyерű, Gyерű, fn. живица, живи плот, жива обала, ледина. — babó, fn. живица. — bodza, fn. кржавина. — kér, fn. говедарка, овчарица. — l, — z, es. ограђивати, живичити.
 Gyер, Gyере! l. Jer, Jere!
 Gyér, mn. редак; рехав.
 Gyerek, fn. дете. — es, mn. детињаст. — esedik, k. детити се, детињити.
 Gyéres, mn. обредак. — edik, k. пропређивати се. — it, es. пропређивати.
 Gyérész, fn. пропланак.
 Gyérít, es. чинити рехавим, ретким.
 Gyerkőcze, fn. дерач.
 Gyermecske, fn. детенце; дечко.
 Gyermek, fn. дете; fiú —, мушкарцац; leány —, девојка, женско; váltott —, подмече; (szój.) néma — nek baját az anyja sem értheti, немоме детету ни мајка не може помоћи; (pb.) kezeégett — irtózik a tűztől, ко се један пут ожеже и на хладно пуше; megholt a —, oda a komaság, умре кумче, раскиде се кумство; —, részeg, bolond mondanak igazat, деца, будале и пијани говоре нетину.
 Gyermek-ágy, fn. бабине, бабиње; — ágyat fekünni, лежати у бабиницама; — ágyba esni, породити се, побабити се.
 Gyermek-ágyas, fn. породилца, бабињача.

— ese, fn. детенце, детенце. — ded, mn. детняст, наиван. — dedség, fn. детнястост, наивност.

Gyermekes, mn. 1.) детняст, као дете; 2.) с много деце. — en, ih. детња-ето; с децом. — kedés, fn. детњарија. — kedik, k. детњити, детити се. — ség, fn. детњарија.

Gyermeketlen, mn. бешчадан.

Gyermekéz-és, fn. порођај. — ik, k. породити се.

Gyermek-fertőzet, fn. педерастија, мужеложничтво. — fertőző, fn. мужеложник, педераст. — i, mn. детњески; детњи. — ileg, — i módön, ih. детњески. — játék, fn. деџа игра. — kor, k. детњество; — kortól fogva, из малена. — ség, fn. 1.) детњарија; 2.) l. — kor. — szám, fn. детњество. — szólás, fn. тепање, проговарање. — szurok, fn. деџа печет, машина. — telen, mn. бешчадан, без деце. — telenül, ih. без деце. — ül, ih. детњески. — üzés, — vesztés, fn. помет заноса.

Gyermeteg, mn. детњески, наиван. — ség, fn. детњастост.

Gyérség, fn. 1.) реткост; 2.) рехавост; местичавост.

Gyertya, fn. свећа, луч: (szój). egyenes, mint az öntött —, прав као свећа; gyertyát gyűjtani az ördögnek, ђаволу припаљити свећу; — hamvát venni, усекинути свећу.

Gyertya-alutó, fn. гасило; утријач. — áros, fn. свећар. — bél, fn. стењак, фитиљ.

Gyertyáeska, fn. свећница.

Gyertya-fark, fn. кусатак, крњадак свеће. — gyűjtat, fn. кад се пале свеће. — gyűjtatkor, ih. пред вече. — láb, fn. чирак, светњак. — mártó, fn. сапунџија, свећар. — mentő, fn. справа да се изгоре нарчад од свећа.

Gyertyán(fa), fn. граб; грабовина; mn. грабов.

Gyertya-oltó, fn. гасилац; утријач. — öntő, fn. 1.) свећар; 2.) каду за свеће. — szentelő(Boldogasszony), fn. Срећење. — tartó, fn. светњак, чирак. — tisztító, fn. усекач, мумаказе. — vég, fn. окрајак, кусатак од свеће. — végtartó, l. Gyertyamentő. — világ, fn. светлост од свеће.

Gyertyázik, k. седети (радити) при свећи.

Gyérül, k. проречивати се; бивати ре-
Gyesziköl, es. ударати. [дак, рехав.
Gyeszöl, es. трти. — ödik, Gyeszül, k.
трти се, чешати се.

Gyik, fn. гуштер; гуштерица; zöld —, зеленбаћ.

Gyik, fn. крајници; гр'онница.

Gyikleső; fn. сабља.

Gyil, fn. крокодил.

Gyilk l. Gyilok.

Gyilkol, es. убијати.

Gyilkos, fn. убица, убилац, крвник; mn. крвнички, убилачки; á. é. раскалашан, ђилкош.

Gyilkos-an, ih. убилачки. — darázs, fn. подмуклица. — kodik, k. убијати. — ság, fn. (у напред еминљено) убиство. — társ, fn. сукрвник. — ül, ih. уби-

Gyilok, fn. нож, анџар, потајац. [лачки.
Gyim l. Gím.

Gyimbor, fn. меда, ленак.

Gyimgyom, fn. травуљина, коровина.

Gyira l. Gira.

Gyógy, fn. 1.) лечење; 2.) оздрављање.

Gyógyász, fn. лекар, видар, хеџим. — at, fn. лекарство, хеџимлук. — kodik, k. бити лекар, видати.

Gyógy-díj, fn. лекарина. — forrás, fn. лековит извор. — fürdő, — hely, fn. лековито купатило, бања, топлина. — hatásos, mn. лековит. — ír, fn. лек, лекарија. — irat, fn. рецепт. — kezel, es. l. Gyógyít, Orvosol.

Gyógyít, es. лечити. — ás, fn. лечење. — hatlan, mn. неизлечив. — hatlan-ság, fn. неизлечивост. — hatlanúl, ih. неизлечиво. — ható, mn. излечив.

Gyógy-kút, fn. лековит бунар. — mód, fn. начин лечења.

Gyógyszer, fn. лекарија, j. Orvosság. — áros, — es, — ész, fn. апатекар. — észet, — észség, fn. апатекарство. — tan, fn. фармацеутика. — tár, fn. апатека. — tani, — tanos, mn. терапеутички.

Gyógytudomány, fn. лекарство, хеџимлук.

Gyógyúl, k. здравити, оздравити; — a seb, рана пролази, зарашћује. — ás, fn. пребол, оздрављање. — atlan, mn. неизлечен. — gat, k. преболевати, оздрављати. — hatlan, mn. неизлечив. — hatlanúl, ih. неизлечиво. — ható, mn. излечив. — ó, mn. што оздравља; — ó seb, рана што зарашћује.

Gyöles, fn. фино платно, без; mn. платнен. — áros, fn. ђочар. — áru, fn. платнена роба. — nemű, fn. платно; фино бело рубље.

Gyölesos, fn. платнар, безар; mn. с платном; за платно; — bolt, платнарница.

Gyöles-portéka, fn. платнарска роба. — ruha, fn. фино бело рубље; одело од фино платна; платнена крпа.

Gyöm, fn. коров, травуљина, ломина.

Gyomboru, fn. имела, лепак.

Gyömlál, cs. плевити. — ás, fn. плевљење.

Gyomor, fn. стомак, желудац, срце; rezés —, литоња; harmadik v. leveles —, псалтир, књиге; tejes —, сиршите, четврти стомак у преживара; hártvás, mirígyes —, путача, гуша (у тица); jó gyomra van, има добар стомак; émelyeg v. kevereg a gyomrom, мука ми је, гршти ми се; gyömrömből gyűlölöm, мрзим га из дубине душе.

Gyomor-aj, fn. ушће на желуцу, срце. — baj, fn. срдобоља, трдобоља. — cs, fn. вентрикул. — csuk, fn. доње ушће на желуцу. — égés, fn. горушица, љутина. — émelygés, fn. гађење, згага, згагавица, туга, мука. — fájás, fn. бол у желуцу. — fájó, mn. срдоморан. — fej, — fü, fn. ожица, лажичица, плочица. — göres, fn. наступ, струна, издат. — hév, l. — égés. — hurka, fn. колачић (анатомски). — láz, fn. грозница у стомаку. — menés, fn. срдобоља. — nyít, l. Gyomoraj. — oltó, fn. сиршите. — rágás, fn. завијање у стомаку. — sár, fn. сабура.

Gyomos, mn. обрастао коровом. — odik, k. обрасти травуљином.

Gyömóta, fn. коровњак.

Gyomracs, fn. вентрикул.

Gyomros, mn. добра желуца; á. é. љутит. — kodik, k. бити љут.

Gyomroz, cs. деветати, лемати.

Gyomvas, fn. будак, трикоп.

Gyón, cs. исповедати (се). — ás, fn. исповест, исповедање. —atlan, mn. неповеђен. —atlanúl, ih. без исповести. — ik, k. исповедати се. — ó, fn. és mn. исповедник; — ó bor, вино за причест. — tat, cs. исповедати (поп). — tató atya v. pap, fn. исповедник, духовник. — tatószerk, Gyópár, fn. смилъ. [fn. исповедаоница.

Gyors, mn. брз, хитар. — abbodik, k.

убрзавати се. — alkodik, k. брзати. — an, ih. брзо, хитро, живо. — áru, fn. журна роба. — aság, fn. брзоћа, брзина, брзост. — hajó, fn. брзопловка, корвета. — ír, cs. стенографирати. — irás, fn. стенографија. — író, fn. стенограф. — ít, cs. убрзавати. — kocsí, fn. делижанц. — lábu, mn. брзоног, лак. — ogat, cs. убрзавати, пожуривати. — ül, k. убрзавати се. — vonat, fn. брзовоз, брзи воз.

Gyóta, fn. паша, пашњак.

Gyök, fn. корен, l. Gyökér.

Gyökér, fn. корен; жила; eleven —, пшот; prüszentő —, чемерика; gyökeret verni, укоренјавати се, омлађивати се; a baj gyökere, клица зла; a kõröm gyökere, заноктица.

Gyökérbetű, fn. коренито слово.

Gyökeredzik, k. примати се, укоренјавати се; á. é. имати свог корена, оснивати се.

Gyökeres, mn. коренит; радикалан. — edik, — ül, k. укоренјавати се. — en, ih. из корена, радикално. — tül, ih. из корена, са жилама.

Gyökerész, k. вадити корење; fn. који вади корење.

Gyökeretlen, mn. без жила, без корена.

Gyökérez, Gyökerezik, k. хватати корена; примати се; á. é. a) szivéhez —, бити прирастао за срце; b) оснивати се, l. Gyökeredzik.

Gyökér-ige, fn. коренити глагол. — kara, fn. трикоп, будак. — ke, fn. жилица, коренак. — mutató, fn. експонент. — szó, fn. коренита реч.

Gyökfan, fn. жилица у дрвету. — os, mn. жилав.

Gyök-fejtés, Gyök-húzás, fn. извлачење корена. — hajtás, fn. изданак, поданак. — ige, fn. коренити глагол. — növény, fn. отава. — őeske, fn. жилица. Gyökönke, fn. одољен, мащина трава. — gyökér, fn. одољен.

Gyökösített, mn. радициран, стари (тровојина).

Gyökösségi, mn. — per, укоренјена, стара парница.

Gyököz, cs. извлачити корен, радицирати. — endő, fn. радиканд.

Gyömbér, fn. ђумбир; sárga —, пшот. — es, mn. с ђумбиром. — ez, cs. поспати ђумбиром.

Gyömmör, Gyömszöl, es. кљукати, набијати; муљати. — ő, fn. чим се набија; муљало.

Gyöngé, mn. нежан, млад; мек; слаб. — kukoricza, млад кукуруз; — egész-ség, ровито здравље; — ember, слаботина; — kéz, мека рука; — eledel, лако јело; — bőrű, фино коже.

Gyöngéd(ed), mn. нежан. — en, ih. нежно. — ség, fn. нежност. — telen, mn. немно.

Gyöngéértelmű, Gyöngéeszű, mn. тупав.

Gyöngélgét, es. разнежавати.

Gyöngelked-és, fn. куњање. — ik, k. бити слаб, куњати. — ő, mn. болешљив, налеш.

Gyöngéll, es. находити за преслаба.

Gyöngéltet, es. разнежавати.

Gyöngeség, fn. слабост, немоћ.

Gyöngít, es. 1.) слабити; 2.) ублаживати.

Gyöngül, k. 1.) слабити; 2.) попуштати (зима).

Gyöngy, fn. 1.) бисер; 2.) око на чоко-ту; 3.) мела, лепак (на дрвећу); mn. бисеран; á. é. красан.

Gyöngy-anya, fn. седеф. — árpa, fn. (јечмена) калпа. — bagoly, fn. кукувија, шарена сова. — bogár, fn. прекрасни рилаш. — élet, fn. прекрасан живот. — ellik, k. ејати се као бисер. — ér, fn. цревар (тица). — ész, k. водити бисер; fn. који води бисер. — észet, fn. вађење бисера. — fa, fn. мела, лепак. — füzér, fn. низ бисера. — ház, fn. седеф. — házas, mn. седефли. — hím, fn. ерчаник, тврдић (трава од зубобоље). — ike, fn. речна шкољка. — kagyló, fn. бисерна шкољка. — köles, fn. врапче семе (биљ.). — madár, fn. бисер колибри. — edzik, k. ејати се као бисер. — öl, es. вести бисером. — öllik, — öldik, — ödzik, k. ејати се као бисер. — ös, mn. бисеран; á. é. красан. — öz, es. вести бисером. — özik, k. ејати се као бисер. — tyúk, fn. морка. — virág, fn. ђурђиц

Gyönyör, fn. драж, уживање, арајство, дивота. — domb, fn. мешина (анатом.). — ít, es. наслађавати. — ködés, fn. наслађавање, наслада. — ködik, k. наслађавати се. — ködtet, es. на-слађавати, арајдати.

Gyönyörű, mn. диван, красан, арајдав. — en, — n, ih. дивно, дивотно. —

ség, fn. наслада, арајство; красота. — séges, mn. красан, дивотан.

Győr, fn. Ђур.

György, fn. Ђорђе, Ђурађ.

Gyöszte, ходи, l. Jöszte!

Gyötör, es. мучити, патити.

Gyötrelm, fn. мука, патња.

Gyötrelmes, mn. мучан. — ség, fn. мука.

Gyötres, fn. мучење.

Gyötrőd-és, fn. мука, патња. — ik, k. патити се, мучити се.

Gyövtény, l. Szulák.

Győz, es. A. 1.) побеђивати, победити, надбијати, надбити; (szój.) sok lúd disznót —, два лона избише Милоша; 2.) сламати; моћи; nem — őm őt pénzszel, не могу да му најамим новаца; nem — i kifizetni, не може да исплати; nem — i szóval, не може да га надговори; nem — őm eléggé csodálni, не могу да се начудим; nem — őm nézni, не могу да га се нагледим; tovább nem — őm, не могу даље: hogy — i? како може? B. k. (on, en) бити јачи, надвладати.

Győzedelem, Győzelmes, l. Győzelem, Győzelem, fn. победа. [Győzelmes.

Győzelmes, Győzelmi, mn. победнички.

Győzetlen, mn. непобеђен. [победан.

Győzhetetlen, mn. непобедљив.

Győzködik, k. отимати се о победу.

Győző, mn. победнички; fn. победилац, победитељ; tn. Виктор.

Győződelem, fn. победа.

Győződelmes, mn. победнички; fn. победник, победилац. — en, ih. победнички.

— kedik, k. (on, en) победити, славити Győződelmi l. Győzelmi. [победу.

Győződik, k. уверавати се.

Győztes, mn. победнички; fn. победник,

Gyűanyag, fn. гориво. [победилац.

Gyufa, Gyúfa, fn. палидрвце, жигица.

Gyúfas, fn. жигичар.

Gyug, Gyugasz, l. Dug, Dugasz.

Gyugó, fn. зацупач. — húzó, fn. извојац.

Gyujt, es. палити, жећи. — aс, fn. при-паљача. — ag, fn. потпрашник. — alék,

fn. гориво. — any, fn. палило, упа-

љива материја. — ás, fn. паљење. —

atlan, mn. незапаљен. — ó, mn. és fn.

који пали, палилац. — ogat, es. упа-

љивати; ужизати. — ogatás, fn. па-

љевина. — ogató, fn. паликућа. — ó

hajó, fn. ватрена шајка. — óka, fn.

потпала. — ó-kanócz, fn. припаљача.
 — ó-lyuk, fn. ваља. — ó-tükör, fn. огледало што пали. — ó-üveg, fn. биљур.
 Gyújtován, Gyújtovány, fn. зевалица.
 Gyúl, k. палити се, распаљивати се.
 Gyula, fn. Јулије.
 Gyulaes, паликуница.
 Gyulad, k. запаљивати се, запалити се; haragra — ni, планути гневом; szerelemre — ni, распаљити се љубављу.
 Gyulad-ás, fn. 1.) распаљивање; 2.) пожар; 3.) запаљење (болест). — ég, fn. гориво. — ékony, — ható, — ó, mn. упаљив. — ozik, k. запаљивати се.
 Gyulam, fn. рудна смола.
 Gyulaszt, es. палити, запаљивати.
 Gyúlég, fn. горив ваздух.
 Gyulékony, Gyulható, mn. упаљив.
 Gyulótok, fn. пуцавац, капела (на пушци).
 Gyúlyuk, fn. ваља.
 Gyúrpont, fn. огњиште, жижа.
 Gyúrör, fn. потпираник.
 Gyúr, es. гњечити, месити.
 Gyurgyalag, fn. жуња (тица).
 Gyuri, Gyuris, fn. Ђура, Ђурица.
 Gyurma, fn. материја.
 Gyúró-asztal, fn. сто за мешњу. — deszka, fn. даска за мешњу. — teknő, fn. наћве.
 Gyú-szál, fn. припаљача. — szer, fn. а) гориво; б) кресиво.
 Gyutacs, fn. фитиљ, припаљача.
 Gyúttalan, mn. неупаљив.
 Gyúttáv, fn. даљина огњишта.
 Gyúttőse, fn. цев пуна барута за потпаливање тона.
 Gyűgyög l. Gyagyog.
 Gyűhely j. Gyűlőhely.
 Gyűjt, es. скупљати, купити, прибрати; (km.) a ki nyáron nem —, télen keveset fűt, ко лето пландује (хладује), зими гладује; — szénát — eni, купити сено.
 Gyűjték, fn. купљење, колекција. — es, mn. колективан.
 Gyűjtélék, fn. 1.) колекта; 2.) залиха.
 Gyűjtemény, fn. збирка.
 Gyűjtő, fn. скупљач.
 Gyűjtőget, es. скупљати, сабирати.
 Gyűjtő-méh, fn. (чела) радилица. — név, fn. збирно име. — villa, fn. виле (за Gyűki, fn. патишврк. [сено].
 Gyül, k. скупљати се, купити се; мно-
 Gyülecs, fn. рожани корал. [жити се.

Gyüledék, fn. агрегат; mn. l. Gyülevész.
 Gyülekezet, fn. скуп, збор. — i, mn. из скупа, за скуп.
 Gyülekezik, k. скупљати се.
 Gyülekező, fn. позив на скупљање (у војника).
 Gyülem, fn. агрегат. — lik, k. скупљати се.
 Gyülés, fn. збор, скуп, састанак, скупштина; alakító —, збор за конститусање; összes —, целокупна, главна скупштина; ország —, земаљски сабор; tartományi —, покрајински збор.
 Gyülesez, k. збор зборити, саборисати.
 Gyülés-szak, fn. периода саборисања. — terem, fn. саборница.
 Gyülevény, fn. израст; чир.
 Gyülevész, mn. с брда с дола; fn. збр-
 Gyűhely, j. Gyűlőhely. [ка, измет.
 Gyűlik, k. гнојити се.
 Gyűlő, fn. скупљање (код војника); — t fűni v. verni, дувати на скупљање.
 Gyűlőget, k. искупљати се.
 Gyűlőhely, fn. стециште, збориште, место за састајање.
 Gyűlöl, es. мрзити, ненавидети. — és, fn. мржња.
 Gyűlölet, fn. мрзост, мржња; — tel lenni vki iránt, мрзити на кога. — es, mn. мрзак, мрзан, омрзнут. — esség, fn. мрскост, омраза.
 Gyűlölség, fn. мржња, мрскост. — es, mn. мрзан, мрзак, омрзнут. — esen, Gyűlőng, k. искупљати се. [ih. мрско.
 Gyűlőrpont, fn. стециште.
 Gyűlőter, fn. место за састајање.
 Gyűlőzaj, fn. знак за скупљање војске.
 Gyülvény, fn. агрегат.
 Gyülvész, l. Gyülevész.
 Gyümölcs, fn. плод, воће; — öt hozni v. teremni, донети плода; (km.) az a — legédesebb, melyet a férreg megrág, што лепше воће, то више золева на њему; tiltott — édesebb, слађа смоква преко плата; á. é. szorgalom — e, плод труда; méh — e, плод утробе; (km.) keserű a türés, de édes a — e, трпен спасен.
 Gyümölcs-ágy, fn. киселица од воћа. — áros, fn. воћар, пиљар. — árosasszony, — árosné, fn. воћарка; пиљарица. — bor, fn. вино од воћа; јабуковача. — ész, fn. воћар, помолог, — észet, fn. воћарство. — fa, fn. воћка. — kert, fn.

воћњак, воћњак. — kö, fn. конџица. — moly, fn. црв у воћу. — oltó (Bologasszony), fn. Благовести.

Gyümölcsös, mn. нун воћа; плодовит, родан; fn. воћњак. — ít, es. оплођавати; чинити да носи плода. — ödik, k. постајати плодан. — ség, fn. плодност, родност.

Gyümölcsöz-ik, k. доносити плода. — tet, es. оплођавати: давати под плод.

Gyümölestartó, fn. служавник за воће.

Gyümölestelen, mn. без плода. неплодан. — edik, k. постати неплодан. — ít, es.

чинити неплодним. — ség, fn. неплодност. — ül, ih. неплодно; k. l. — edik.

Gyümölestermő, mn. родан у воћу (пре- Gyümöszöl l. Gyümöszöl. [део, година.]

Gyűr, es. гужвати; месити; földre — ni прицупити на земљу.

Gyüredék l. Gyüret.

Gyürecezik l. Gyürkőzik.

Gyürem, fn. обод, посувратак.

Gyüret, fn. 1.) свитак (папира); 2.) посувратак; формат.

Gyürke, fn. окрајка (хлеба).

Gyürkés, mn. с окрајком, од окрајке.

Gyürkőzik, k. задизати се, запрезати се, засукивати се.

Gyűrődik, k. гужвати се; изгибачити се. Gyűrű, Gyűrű, fn. 1.) претен: jegy —, заручни претен, бурма; 2.) насјаковина; 3.) пршљен (на цвету).

Gyűrű-eske, fn. претенак. — ded, mn. претенаст, колутааст. — duggató, — dugóska, fn. „претенак“ (игра). — dzik, k. колутати се, увијати се. — fa, fn. свибла. — fészek, fn. опток претена. — fű, fn. личац (биљ.). — káva, fn. опток претена. — ny, fn. глиста, црв.

(Gyűrűs, mn. 1.) претенаст, колутааст; 2.) с претеном; fn. претенција.

Gyűrűsdi, fn. „претенак“.

Gyűrűskígyó, fn. белоуника, водењача.

Gyűrűtlen, mn. без претена.

Gyűrűváltás, fn. верење, претеновање.

Gyűrűvirág, fn. невен.

Gyűrűz, es. 1.) гулити дрво; 2.) претеновати, l. Elgyűrűz.

Gyűrűzködik, k. претеновати се.

Gyűrűzik, k. увијати се; колутати се.

Gyűsző, Gyűszű, fn. 1.) напретак; 2.) ћер, кеса за новце.

Gyűszőnye l. Gyűszűvirág.

Gyűszike, fn. 1.) напичић; 2.) чувар.

Gyűszűvirág, fn. напретак (биљ.). [кућа.

Gyűvőtény, fn. гавез.

Н.

Ha, ksz, 1.) ако; 2.) да ли; 3.) док; (km.) — magad ura leszel, majd paranesolhatsz, док будеш свој госа, заповедај!

Hab, fn. 1.) пена; — ot verni tojás fehéréből, размутити јаје; 2.) талас, вал.

Habahurgya l. Hebehurgya.

Habakol, es. мутити, мешати.

Habár, ksz, ма да, премда; fn. пењача, мешајница.

Habar, es. мешати, мутити; брљекати; á. é. торокати.

Habarás, fn. мешање, размућивање; брљекање; á. é. брз. неразумљив говор.

Habarász, es. мешати, мутити.

Habares, fn. бућкуриш; блато. — os, mn. каои, блатњав.

Habarez, fn. полии.

Habarék, fn. калабурња, бућкуриш, збрка.

Habargat, es. мешати, брљекати.

Habari, mn. брзоплетан, брбљав.

Habaricza l. Habarez.

Habarít, es. мутити, мешати.

Habarló l. Habaró.

Habarnicza, fn. размућена чорба.

Habaró, fn. горња усна у коња.

Habaró(fa), Habaróvessző, fn. међајица.

Habatol, es. брзо говорити, торокати.

Habda, fn. 1.) саре; високе чизме; 2.) туљак (на листу).

Habfi, fn. мореко чудовиште.

Habicza, fn. обща, кубуз.

Hab-isten, fn. Нептун. — kő, fn. плавац. — leány, fn. водена вила. — legény, fn. неки ваљунчић у чорби. — nemű, mn. пенаст. — nő, fn. вила, нимфа.

Habog, k. муцати, l. Hebeg.

Habonez, fn. мали скакавац.

Habonlábbó, fn. пливач што гази воду.

Hábor, fn. немир, побуна. — g. l. Há-

Háborgás, fn. немир, буна. [borog-

Háborgat, es. узнемиривати, бунити.

Háborgó, mn. немиран, незадовољан; не-
сложен, завађен; ускомешан, узру-
јан; fn. немирњак, незадовољник.

Háborgós, fn. незадовољник.

Háborít, cs. 1.) узнемиривати, бунити;
2.) терати на повраћање.

Háborítatlan, mn. неузнемирен. — úl,
ih. без немира.

Háborodik, k. 1.) узнемиривати се; 2.)
бити у завади, прети се; 3.) коме-
шати се.

Háborod-ás, fn. метеж. — ik, k. 1.) уз-
немирити се; 2.) помамити се; 3.)
ускомешати се.

Háborodott, mn. 1.) поремећен; сумах-
нут, шенут; 2.) завађен; 3.) ускоме-
шан. — ság, fn. сметеност, шенутост.

Háborog, k. 1.) комешати се; á. é. би-
ти незадовољан; 2.) — а gyomgom,
мука ми је.

Háború, fn. рат; égi —, грмљавина.

Háborúl l. Háborodik.

Háborús, mn. ратоваљан, ратоборан.

Háborúság, fn. немир, неслога; (km.)
jobb a tisztességes —, mint a színes
barátság, бољи је искрен непријатељ,
него лажљив пријатељ.

Háborúságos, mn. немиран.

Háborúskodik, k. кавжити се; ратовати.

Habos, mn. 1.) пенушав, пенаст; 2.) ва-
ловит; 3.) á. é. — selyem, таласава
свила; — aczél, цеве; — ra edzeni,
дамасцирати.

Haboz, cs. 1.) пенити; 2.) бацати та-
ласе; 3.) á. é. дамасцирати (челик);
моарирати (материју).

Haboz-ás, fn. 1.) пењење; 2.) колебање.
— ik, k. колебати се, ломити се.

Habpíra, fn. дула од истиве.

Habsi, Habsol l. Habzsi. Habzol.

Hab-sodró(fa), fn. међајница. — szedő, fn.
пењача. — tanúász, fn. бобар. — tor-
lás, fn. ударање вала о обалу.

Habuezkol, cs. бућкати воду (рибари); k.
брчкати се. — ó, fn. мотка, бућкало.

Habzik, k. 1.) пенушити се; 2.) таласати

Habzsi, mn. лаком, несит. [се.

Habzol, cs. гумати, брзо јести.

Hacsak, ksz. већ ако, до, осим.

Haczka, Haczuka, fn. дуг огртач.

Had, fn. 1.) војна, рат; — at üzenni, огла-
сити рат; — at viselni, водити рат;
— dal megátámadni vkít, завојштити
на кога; (pb.) nincs a — ban semmi

Péter bátya, браћа ка' и браћа, а то-
боци ка' и крвици; 2.) ратници, вој-
ска; keresztes —, крсташка војна; 3.)
гомила, черга; 4.) — ak útja, кумов-
ска слама, млечни пут.

Hadakoz-ás, fn. ратовање. — ik, k. рато-

Hadanoz l. Hadonáz. Hadarász. [вати.

Had-apród, fn. кадет.

Hadar, cs. 1.) млатити; á. é. млатати;
2.) жарити; k. торокати.

Hadarász, k. 1.) башкарити се; разма-
хивати се; млатати (рукама); 2.) брзо,
неразговорно говорити, торокати.

Hadarít, cs. промешати.

Hadaró, Hadarú, fn. 1.) млатило; 2.) то-

Hadastyán j. Invalidus. [рокало.

Hadász, k. l. Hadarász.

Hadász, fn. стратег. — at, fn. бојниш-
тво, стратегија.

Hadaz, k. млатати, размахивати се; cs.
опремати људма (брод).

Hadbíró, fn. аудитор, војнички судија.
— ság, fn. аудиторство. — biztos, fn.
ратни повереник. — csaplár, fn. мар-
гетан. — csorort, fn. трупа, војска.

Hadd, isz. дед, дела! — lássam, да ви-
дим! — legyen! нека буде! нека је
просто! (szój.) lesz — el —, биће окр-
шаја! биће повуци и потегни!

Had-erő, fn. убојна, ратна снага. — fi.
fn. ратник. — fogadás, fn. врбовка. —
fő, fn. војвода. — gyakorlat, fn. вој-
ничко вежбање; маневар.

Hadi, mn. војнички, војни, убојни, ратни;
— csin, војничко лукавство; — mű-
vészet, војничка тактика; — hajó.
бојница, ратна лађа; — rend, а) вој-
нички ред; б) војнички staleж; —
szék, — tanács, војнички суд; — zaj,
убојна вика.

Had-ige, fn. парола. — isten, fn. Марс,
Бог рата. — izenet, fn. објава рата.

— járás, — járat, fn. војна, ратни по-
ход. — kar, fn. војнички кор. — kö-
teles, mn. под војничком дужности. —
kötelesség, fn. војничка дужност. —
láb, fn. а) колона; б) — (j. hadi) lábra
állítani, поставити војску за рат. —
mező, fn. бојниште. — művelet, — mű-
ködés, fn. војничка операција.

Had-nagy, fn. лаћман. — nagyvezér, l.
Altábornagy.

Had-nép, fn. војници. — onász, l. Hada-
rász. — oszlop, fn. колона (војске). —

osztály, fn. дивизија, војничко одељење. — osztály-parancsnok, fn. дивизионар. — oz, l. Hadarász. — rász, fn. (стара) свирка при врбовци. — segéd, fn. ађутант. — sereg, fn. војска. — szer, fn. ратна залиха. — szer-tár, fn. арсенал. — tan, — tudomány, fn. стратегија. — test, fn. војни кор. — úr, fn. Бог рата. Марс (у старих Мађара). — út, fn. а) војнички друм; б) l. Tejút. — ügy, fn. војничка струка. — ügyész, fn. аудитор. — ügyészter, fn. ратни министар. — ügy-minisztérium, fn. ратно министарство. — ügyvéd, l. Hadbíró. — üzenet, fn. објава рата. — vezér, fn. вођ, војвода. — vezérlet, fn. војена команда. — vezérség, fn. вођство; генералитет. — viselés, fn. војевање.

Hág, k. 1.) пењати се, ступати, стајати; (szój.) nyakára — ni vkinek, понети се на грбачу, надвладати; nyakára — ni a vagyonnak, растећи, спурдисати имање; rossz fiúre — ni, учинити какво зло; nyomába — ni vkinek, бити барабар; magas polezra — ni, понети се, уздићи се; (km.) a ki nagyot —, nagyot esik, ко високо лети, на неко падне; 2.) скакати (ајгир), онáсати; расти (петао), l. Tojóz.

Hágat, cs. пуштати ајгир.

Hágésál l. Págdogál. — ók, fn. пузавице (тице).

Hágésó, fn. степеница, басамак. — vas, fn. гвожђе за зверове.

Hágdogál, k. полако се пењати.

Hágdós, k. пентрати се.

Hágó, mn. што се пење; за пењање; fn. узбрдица; (pb.) minden — nak van lejtője, колико је узбрдица, толико је низбрдица; 2.) ајгир, пастух.

Hágóvas, fn. шиљасто гвожђе под ноге при пењању на брда.

Hágy, Hágy, A. cs. остављати, оставити; oda v. ott — ni, махнути, оставити; hátra — ni, оставити за собом; 2.) заборавити; az asztalon — tam, заборавио сам на столу; (km.) ne hagyd holnapra, a mit ma végezhetesz, што можеш данас учини, не остављај за сутра; á. é. hol — tad eszedet? где ти је памет? ott — ta fogát, отерао је папке; eserben — ni, оставити на цедиљу; 3.) (vmit vkire) оставити

кому што у наследство; 4.) пуштити, пуштати, давати; hagyd alinni, пусти га нек спава; hagyj békét, дај ми мира; махни ме се; 5.) одобравати; szó nélkül — ni, немати приговора; jóvá — ni, одобрити, одобравати; helyben — ni, а) одобравати; б) провоштити; в) снабдети: B. vh. 1.) ne — d magad! не дај се; 2.) színét — ni, белећи, губити боју (материја).

Hagyatéka, fn. 1.) остатак, претек; 2.) заоставштина, наслеђе; — i tárgyalás, расправа о заоставштини; — i gondnok, старатељ заоставштине; — tömeg, наследство, заоставштина.

Hagyatlan, mn. незановећен.

Hagygyán, Hagyján, ih. хајде де; ez még —, то је још и боже помози; то је још како-тако; то још ни по јада!

Hagyma, fn. 1.) лукац, лук; veres —, црни лук; fok —, бели лук; vendég —, влашцац; vetni való —, арпацки; magnak hagyott —, пзвода; 2.) лучаста биљка.

Hagyma-fej, fn. главица лука. — főzér, fn. венац лука. — gyökerű, mn. лучаст (биљка). — koszorú, fn. венац лука. — nemű, mn. лучаст.

Hagymás, mn. 1.) с луком; 2.) лучаст.

Hagymáz, cs. лүчити, залучити.

Hagymáz, fn. 1.) тиф, врућница; 2.) бунило, бунцање.

Hagymázbeteg, fn. који лежи у врућници.

Hagyogat, cs. остављати.

Hagyomány, fn. 1.) завештај, оставштина, легат; 2.) предање, традиција; уобичајеност.

Hagyományos, fn. легатар, који прима завештај; mn. 1.) (tömeg) завештајни (маса); 2.) уобичајен, традиционалан.

Hagyományoz, cs. завештати, легирати.

Hah, isz. ха!

[— ó, fn. завештач.

Hahj, isz. ох!

Hahog, k. церекати се, грохотати се.

Hahota, fn. грохот, смех, кикот; hatótára fakadni v. hatótát ütni, грохотом се насмејати.

Hahotál, Hahotáz, k. грохотати се.

Haj, fn. 1.) коса, влас, власи; (szój.) vki — ába v. vkivel — ba kapni, почупати се с ким; — ánál fogva, за косе; (pb.) hosszú —, rövid ész, дуга коса, кратка памет; 2.) кора; луска; лүштика (кукурузна); 3.) кров, стреха; 4.) навлака (јастучна).

Нáј, fn. сáло; takaró — , мрежа на превих.

Нáјадон, mn. 1.) rő: — fővel, гологлав; 2.) неудата, неповезана (девојка); fn. девојка, поткосеница.

Нáјадон-kodik, k. девовати. — i. mn. девојачки. — i jog, fn. капиларно (девојачко) право. — ság, fn. девојанство.

Нáјаh, isz. үjy!

Нáјаhујáл, Нáјаhујáзík, k. клицати.

Нáјáл, k. 1.) клицати; 2.) бұјати.

Нáјас, mn. 1.) косат, космат; 2.) с љуском;

Нáјас, mn. са салом. [с љуштиком.

Нáјаскересztű, fn. старачац.

Нáјасodik, Нáјасул, k. добивати косу.

Нáјасodik, Нáјасул, k. дебљати.

Нáјатлан, mn. 1.) без косе; ћелав; 2.)

Нáјатлан, mn. без сала. [без коре, rő.

Нáјатланodik, k. губити косу, ћелавити.

Нáјаз, cs. мазати салом.

Нáјаз, cs. 1.) покривати; 2.) гулити.

Нáјазат, fn. кров; повлата (на камари).

Нáјесár, fn. хáјкач, гончин.

Нáј-сö, fn. капиларна цев. — esöves-ség, fn. капиларност. — esöví edények, fn. капиларни суди.

Нáјдад, mn. власаст, као коса.

Нáјдан, ih. некад, кадгод, пређе; fn. старо доба; — ától fogva, од заманде, од вајкада. — ában, ih. l. Нáјдан. — i, mn. некадашњи, вајкадашњи. — kor, fn. старо доба. — oz, k. мислити на стара времена; живети по старим обичајима. — ság, fn. стара времена. — t, — ta, l. Нáјдан.

Нáјдина, fn. ељада, хељада (биљ.).

Нáјдísz, fn. накит на коси.

Нáјдú, fn. 1.) пандур, плајаш; (szój.) igen tud — harangot önteni, разумева се као магарац у кантару; 2.) пешак (војник).

Нáјдú-káposzta, fn. уприган купус. — városok, fn. Хáјдучке вароши (у Угарској).

Нáј-ék, fn. накит на глави. — fésű, fn. чешаљ за косу. — fodorító, fn. a) фризер; b) кудравило (гвожђе). — fodrozat, fn. плетенице, фризурa. — fonadék, — fonat, fn. курјук, перчин. — fű, fn. вилина коса. — fűrt, fn. зух, увојка, витица, коврчица. — fűrtös, mn. са зуловима.

Нáјгат, cs. радити овлаш.

Нáјh, isz. авáј!

Нáјhász, cs. 1.) гонити, пћи за чим, јáгмити се; 2.) грошићарити; fn. самсар, сензал, грошићар. — at, fn. самсарење, грошићарење. — díj, fn. самсарина. — kodik, k. самсарити, гроши-

Нáјhullás, fn. непадање косе. [ћарити.

Нáјigál, cs. бацати, врљати, хитати, вурати.

Нáјít, cs. бацити, бацати, вурити, вурати. — ás, fn. хитање; хитац; — egy — ásnýira, на домет.

Нáјító-fa, fn. nem ér egy — fát, не вреди ни потуре. — horog, fn. чакља. — nyíl, fn. стрела за бацање.

Нáјk, fn. жиг на дрвећу.

Нáјка, fn. ковиље, l. Árvalányhaj.

Нáјkál, l. Нáјhász.

Нáј-kenő, Нáј-kenőcs, fn. помада за косу, сквара. — készület, fn. фризурa.

Нáјkol, cs. ровашити дрво.

Нáјkorász, cs. хáјкати, гонити.

Нáјkör, fn. тонзурa. — öz, cs. тонзи-

Нáјkötő, fn. уплетник. [рати.

Нáјla, mn. савијен; fn. апотезиз (у зидарству).

Нáјlad, k. савијати се, прегибати се. — ék, fn. прегиб, сар. — ékony, l. Нáјlékony. — ozik, k. савијати се, прегибa-

Нáјlam, fn. наклоност, j. Kedv. [ти се.

Нáјlandó, mn. 1.) склон, вољан, капл; 2.) одан, наклоњен. — ság, fn. наклоност.

Нáјlár, fn. метловина, l. Jeneszter.

Нáјlás, fn. 1.) прегиб, прегибao; чукаљ, чланак; 2.) смотавање; инфлекција светлости.

Нáјlat, fn. 1.) савијутак, прегиб; 2.) стрмен, обронак; 3.) свод.

Нáјlatlan, mn. негибак, крут. — ság, fn. крутост.

Нáјlatos, mn. 1.) гибак, прутак; á. é. погодап; 2.) стрм.

Нáјлэк, fn. кров, кућиште, колиба.

Нáјлэкону, mn. гибак, витак, прутак. — ít, cs. савијати, чинити витким. — ság, fn. гинкост, виткост. — talan, mn. негибак, крут.

Нáјlik, k. савијати се, превијати се; наднети се, надносити се, наткучити се; á. é. l. Нáјol.

Нáјlít, cs. 1.) савијати; (km.) addig — sd a fát, míg győnge, дрво ваља савијати док је младо; 2.) спрезати, коњуирати.

Hajló, mn. витак, гибак; á. é. склон.
 Hajlog l. Hajlong.
 Hajlok l. Hajlék.
 Hajlomás, fn. наклоност, склоност.
 Hajlong, k. клањасати; превијати се, надиосити се.
 Hajlós, mn. 1.) витак; 2.) стрм; 3.) ве-
 Hajlóság, fn. гинкост, витост. [ругав.
 Hajlósság, fn. 1.) виткост; 2.) осек.
 Hajlott, mn. извијен, крив; — út, низ-
 брдит пут; á. é. — kor, старије, зре-
 лије доба; — idejű v. korú, старијег
 Hajma l. Hagyma. [доба, времена.
 Hajmenés l. Hajhullás.
 Hajmeresztő, mn. грозан, ужасан.
 Hajnásfélék, fn. локвањи.
 Hajnal, fn. зора, цик; — ban, — kor,
 у цик од зоре, зором; hasad a —,
 пуца зора.
 Hajnal-esillag, fn. зоријача, данница. —
 hasadás, fn. свитање, освитак. — i,
 mn. јутарњи; — i mise, јутрење. —
 icska, fn. хладолеж. — lik, — odik, k.
 зора зори, свиће. — pillangó, fn. ау-
 рора (лептир). — rír, fn. румеи зоре.
 Hajnevelő, fn. 1.) вилина коса (бил.);
 2.) жила.
 Haj-növé, fn. растење косе. — növesztő,
 mn. од чега расте коса. — nyírés,
 fn. пишање.
 Hajó, fn. 1.) лађа, брод, корабаљ; — ra
 ülni v. szállni, укрцати се у лађу; —
 n menni, бродити; — t tengerre bo-
 csátani, поринути лађу у море; 2.) á.
 é. храмина, средина цркве; sz. Péter
 — ja, римека црква.
 Hajó-alakú, mn. попут лађе. — állás, fn.
 бродарница. — bak, fn. подвалак од
 брода. — bél, fn. унутрашњост лађе.
 — bér, fn. бродарина. — bíró, mn.
 плован, бродив. — csapat, fn. флотила.
 — csat, fn. лазило (куд се пење у
 лађу). — esiga, fn. чекљун. — esont,
 fn. чунаста кост. — da j. — állás. —
 dad, mn. попут лађе. — far, fn. крма.
 — féreg. — furdancs, — fűró, fn. (буба)
 дрвоточица. — gerincez, fn. киљ, пуж.
 Hajog, k. грбити се, искривљивати се
 (као длака).
 Hajó-gyár, fn. кантир, икар. — had, fn.
 флота. — hadvezér, fn. адмирал.
 — hely, fn. бродарница. — híd, fn. пон-
 тонски мост. — i, mn. бродски. —
 íme, fn. наутика. — kalauz, fn. калауз

брода. — kár, fn. а) поморска штета;
 б) корабаљар (брадавичева буба).
 Hajókáz(ik), k. бродити. — hatatlan (—
 ható), mn. неплован (плован). — ó,
 fn. бродар.
 Hajó-készítőhely, fn. бродарница. — ké-
 szület, fn. опрема лађе; оправе. — kö-
 tél, fn. паламар, вренгија, гумина. —
 kötő, fn. уставница (риба). — láb, fn.
 подвалак под лађу. — lapát, fn. весло.
 — legénység, fn. мриари.
 Hajol, k. савијати се; á. é. vki szavára
 — ni, освртати се на чију реч, слу-
 шати савет; korhelységre —, пагиње
 на пијанство.
 Hajolhatatlan, mn. упоран, непопустљив.
 Hajó-mester, fn. господар брода. — mű-
 hely, fn. бродарница, кантир. — orr,
 fn. чекљун. — padlat, fn. дно од лађе,
 сентина. — párkány, — perém, fn. па-
 дуба. — rabló, fn. гусар. — raj, —
 sereg, fn. флота. — ra-szállás, — ra-
 ülés, fn. укрцавање. — rom, — roncs,
 fn. рушевина од брода.
 Hajós, fn. бродар, лађар; mn. који има
 брод; лађарски.
 Hajó-ság, fn. бродарство, марина. — szo-
 ba, fn. кајита. — terhelő, fn. баласт,
 савориња. — töredék, fn. рушевине од
 брода. — törés, fn. бродолом; — tö-
 rést szenvedni, претрпети бродолом;
 á. é. неупети, наесети. — vám, fn.
 бродарина. — vontatás, fn. ремучање.
 Hajóz-ás, fn. пловидба. — at, fn. бродар-
 ство. — hatlan, mn. небродив. — ható,
 mn. бродив, бродан. — ik, k. бродити,
 пловити. — ó, fn. бродар, лађар.
 Haj-pipere, fn. кишур, накит на главн.
 — por, fn. нишесте, пудер. — poros,
 mn. а) напудерован; б) за пудер (ку-
 тија). — poroz, es. пудеровати.
 Hajrá! isz. ура!
 Hajsó, fn. неки коцел, етипса.
 Hajsz, isz. — ra menni, ићи десно (во).
 Hajsza, fn. хайка; lesz —, биће трке.
 Hajszál, fn. длака, влас; egy — lal sem
 jobb, ни за длаку није бољи; csak egy
 — ba került v. csak egy — on múlt,
 за длаку је фалло; egy — on függ,
 висн о коњу; a hajaszála felborzadt
 v. felállt, коса му се наострени; сав
 се нарomez; hajaszála sem görbül meg,
 неће га ни глава заболети, неће му би-
 Hajszalag, fn. ушетник. [ти ништа.

Hajszál-alakú, Hajszál-as, Hajszál-dad, mn. власаст, као длака. — edény, fn. капиларан суд. — fejű, fn. мољац. — hasogató, fn. цепидлачење. — hasogató, mn. és fn. цепидлачки, цепидлака. —nyi, mn. као длака танак; á. é. egy — nyit sem enged, не попусти ни у длаку. — recze, fn. капиларна мрежа. — vonás, fn. танак потез. Hajszás(ökör), mn. (во) дешњак.

Haj-szilke, fn. венац, дугачка коса. — szín, fn. кестенова боја. — szín, — színű, mn. кестенове боје. — szerítő, fn. повезача.

Hajszol, es. гонити, хажкати.

Hajszos l. Hajszás.

Hajt, A. es. 1.) терати; lovat — aní, кочијашити; 2.) окретати (точак); 3.) вијати, гонити; 4.) савијати; térdet — aní, клекнути; fejet — aní, а) поклонити се; б) предати се, приклонити главу; füleit vkihez — aní, приклонити уши, пажљиво слушати; 5.) терати напоље, отворати столицу; 6.) hasznot — aní, доносити користи; 7.) végre —, извршити; B. k. 1.) клијати, терати (дрвеће); 2.) терати; hová hajtsak? куд да терам? 3.) (ra, re) хажати; senkire nem —, не слуша

Hajtalék, fn. парабола. [никог.

Hajtár j. Hajhász, fn.

Hajtás, fn. 1.) терање; 2.) гоњење; 3.) савијање; 4.) клијање, пуњење; 5.) огранак, изданак; nyári —, летораст; fattyú —, заперак, тпћ, изданак; vízi —, јалов изданак; gyümölcs —, родан изданак; 6.) кочијашење; 7.) egy — ra jöttünk haza, на један потег смо дошли кући (без одмора); egy — ra kiinni, испити на душак.

Hajték, fn. превитак.

Haj-tekeres, fn. конђа. — tekerő, fn. у-плетник.

Hajthatatlan, mn. непоколебив, крут. — úl, ih. непоколебиво. — ság, fn. крутост.

Hajtható, mn. гибак, витак; послушан. — ság, fn. гибкост; послушност.

Hajtó, fn. 1.) који тера; гончин; 2.) хажкач; 3.) ручица; држак; mn. што тера; што отвара (столицу); за терање; за бацање; за окретање.

Hajtó-csiga, fn. чигра. — dárda, fn. ци-лит. — fa, fn. а) млатило (чим се ба-

ца на вођку да се млати); б) клин за обручеве.

Hajtogat, es. 1.) вијати, терати тамо амо; 2.) пресавијати, пресмотавати (хаљину, папир); 3.) окретати; 4.) коњуирати, спрезати; 5.) magát — ni, поклањати се.

Hajtogatás, fn. 1.) вијање; 2.) пресмотавање; 3.) окретање; 4.) клањање; 5.) коњугација, спрезање.

Hajtó-háló, fn. мрежа за бацање, гриб. — ka, fn. подевитак, посувратак. — kerék, fn. коло, велики точак. — mű, fn. справа што тера или окреће, машина. — por, — szer, fn. прах што отвара.

Hajtós, mn. што треба шијати, лен (во, Hajtott, mn. савијен, крив. [коњ.

Hajtvadászat, fn. хажка.

Hajtű, fn. укосница.

Hajtvány, fn. што нетера, летораст.

Haj-vágás, fn. шишање. — választék, fn. разделац. — vas, fn. фризерско гвожђе.

Hák, Hákk, fn. избачен слуз. — og, k. хракати.

Hákbákom, fn. ћур-мур, шур-бур, хокуспокус.

Hál, fn. риба; kilenczszemű —, змију-љица, гујавица; lapos —, пверак, швоља; tejcs —, млечак; tüskés —, морски јез; (szój.) szótlan mint a —, нем као риба; (pb.) fején rohad a —, с главе риба смрди.

Hál, k. умрети; vízbe — ni, удавити се; hősi hálált — ni, умрети јуначком смрћу; erőszakos hálált — ni, умрети неприродном смрћу; — ni veszni vki után, гинути (цржавати) за ким.

Hál, k. спавати, спати, ноћити; (szój.) csak — ni jár bele a lélek, душа му у носу стоји.

Hála fn. хвала; — Isten v. — legyen az Istennek, хвала Божу! hálát adni, одавати хвалу; hálával lenni vki iránt, бити благодаран према кому.

Hála-adás, fn. захваљивање. — adó, mn. захвалан, харан. — adólag, ih. захвално.

Halad, k. напредовати; одмицати; á. é. — az idő, време лети или пролази; (pb.) a mi — el nem marad, што је одгођено, није одбачено.

Haladás, fn. напредовање; напредак, бо-
Háladás l. Hálaadás. [житак.

Háladat, fn. хариост, захвалност.

Háladatlan, Háladatlan, mn. незахвалан, нехаран. — ság, fn. незахвалност. — úl, ih. незахвално.

Háladatos, mn. захвалан, харан. — ködök, k. бити захвалан. — ság, fn. захвалност, хариост.

Haladék, fn. одгађање, одлагање; — nélkül, — talán, неодложно, не часећи часа.

Haladékon, mn. што брзо пролази (вре-
Háladó 1. Háladó. [ме.

Haladó, mn. 1.) што напредује; — párt, напредњачка странка; — k, напредњаци; 2.) прогресиван.

Haladvány, fn. прогресија.

Hála-ének, fn. захвалница. — érzet, fn. захвално срце. — feledés, fn. незахвалност. — feledő, mn. незахвалан.

Hálakodik 1. Hálalkodik.

Hálal, fn. смрт, самрт; természetes —, своја смрт; erőszakos —, насилна смрт; — al küzdeni, борити се с душом; — an van, бити на умору; — ba gyűlölni, смртно мрзити; — fia vagy, већ си покојни, погинућеш; — ra kínozni, намучити на мртво име; mind — ig, све до смрти; ló — ában sietni, трчати као без душе; — ra nevette magát, мало није пукао од смеха; (pb.) jó volna — nek, било би га добро послати по смрт (јер је врло спор).

Hálal, k. és es. захваљивати, захваљати.
Hálal-ágy, j. Haláloságy. — ban, ih. смртно, на смрт (нпр. заљубљен). — büntetés, fn. смртна казна. — eset, fn. смртни случај. — hozó, mn. смртоносан.

Hálalkodik, k. захваљивати; ласкати.

Hálal-madár, fn. ђук.

Hálalora, Halálórája, fn. час умрли или самртни; неписана.

Halálos, mn. смртан; смртоносан; — aggodás, смртна страва; — ágy, самртничка постеља; — beteg, на смрт болестан; — bűn, смртни грех; — ellen-ség, дин-душманин; — kín, самртна мука; — seb, смртна рана.

Hálalosan, ih. смртно; убилачки; — gyűlölni, мрзити из дубине душе.

Halálozás, fn. упокојење, смрт; gyakorlat — ok, често умирање.

Halálozik, k. умирати, мрети.

Halál-szeplő, fn. пера. — szín, fn. смртно бледило. — szín, — színű, mn. блед

као смрт или као крпа. — veriték, fn. самртни, хладни зној. — vész, — veszély, fn. куга, морија.

Halandó, mn. és fn. смртан, смртник. — ság, fn, умирање, помор; смртност.

Halánték, fn. слепо око. — esont, fn. сле-

Halár, fn. маховина. [поочна кост.

Halas, fn. рибањак; mn. пун рибе, рибан; као риба; — kofa, fn. рибарка; —

Halás, fn. умирање. [tő, рибањак.

Hálás, mn. захвалан, харан.

Hálás, fn. спавање, конаковање. — pénz, fn. конаковина.

Halász, fn. рибар, алас; k. рибати, ловити рибу. — ás, fn. рибане. — at, fn. рибарство. — gyűri, fn. рибареки прстен (у папе). — háló, fn. тубак,

черенац, рибарска мрежа. — ható, mn. где се може рибати. — horog, fn. удица. — ka, fn. галеб. — karám, —

kunyhó, fn. рибарска колеба. — lé, fn. риба чорба.

Halaszt, cs. одлагати, одгађати. — ás, fn. одгађање; пролонгација. — hatatlan, mn. неодложан. — hatlanul ih. неод-

ложно. — ható, mn. одгодив.

Hálátlan, mn. незахвалан. — ság, fn. незахвалност. — úl, ih. незахвално.

Hálául, ih. из захвалности, у захвали.

Halavány, mn. блед; сур. — an, — úl, ih. бледо. — ít, — odik, l. Halványít, Halvá-

Hálavers, fn. захвална песма. [nyodik.

Halaz, k. јести рибе.

Hal-borító, fn. кошар за рибу. — bór, fn. шарпин. — esont, fn. риба кост.

Haldogál, k. преноћивати.

Haldoklás, fn. умор, ронац, умирање.

Haldoklik, Haldokol, k. борити се с душом, бити на умору, бити на ком часу; haldokolva, на последњем часу.

Hal-enyv, fn. бешика од моруне. — éte-tő, fn. омам, замама. — evő, mn. és

fn. који воли рибу, рибарш. — fogó, fn. рибар.

Halhatatlan, mn. бесамртан, неумрли. — ít, cs. чинити бесмртним, обесмртити.

— ság, fn. бесмрће, неумрлост. — úl, ih. неумрло.

Hal-héj, fn. риба кост; mn. од рибе кости. — hólyag, fn. риба бешика.

Halics(ország), fn. Галиција.

Hal-ikra, Hal-iv, fn. икра. — ivadék, fn. рибић. — ivás, fn. бијење риба.

Halk, mn. тих, ларан. — an, ih. тихо.

— *es.* — *dad*, *fn.* андантно (у музици). — *ít*, *es.* стинавати, спуштати (глас). — *kal*, *ih.* тихо.

Hal-köcsönya, *fn.* паче, питије од рибе.

— *kosár*, *fn.* кошар за рибе. — *ku-fár*, *fn.* рибар.

Hall, *es.* чути; *nagyot* —, наглув је; *ne-hezen* —, глув је; (*szójj.*) — *ani sem akar róla*, ни да чује за то.

Hallam, *fn.* глас (у грамат.).

Hallamlík, *Hallamík*, *k.* чује се, гласа се.

Hallás, *fn.* слух. — *talán*, *mn.* без слуха.

Hallat, *es.* давати гласа од себе.

Hallatlan, *mn.* нечувен. — *ül*, *ih.* нечу.

Hallatos, *mn.* чујан, гласан. [вено.]

Hallatszík, *k.* чује се.

Hallcső, *j.* *Hallócső*.

Hallé, *fn.* рибља чорба.

Hallérezék, *j.* *Hallóérezék*.

Hallga, *mn.* ћутљив, мучаљив; *isz.* ћут! не! ћуткац!

Hallgat, *A. k. 1.)* мучати, ћутати; *agyon* — *ni*, прећи муком, ћутке, претајати; (*pb.*) *hallgass nyelvem nem fáj fejem*, језик пали, а реп плати; мукаоца глава не боли; *a bolond is, míg hallgat, bölcsnek látszik*, будала кад ћути, мисле га да је мудар; *2.)* (*ra*, *re*) слушати; *B. es.* слушати.

Hallgatag, *mn.* мучаљив, ћутљив, мукао. — *ság*, *fn.* ћутљивост.

Hallgatás, *fn. 1.)* мучање, ћутање, мук; — *sal mellőzni*, прећи муком, ћутке, прећутати; — *sal szép az asszony*, жена кад ћути најлепша је; *2.)* слух.

Hallgatózik, *l.* *Hallgatózik*. [шање.]

Hallgató, *fn.* слушаалац; *mn.* који слуша, ћути, мукао. — *lag*, *mn.* мукло, ћут.

Hallgatódzik, *l.* *Hallgatózik*. [ке.]

Hallgatóság, *fn.* слушаоци.

Hallgatóz-ás, *fn.* прислушкивање. — *ik*, *k.* прислушкивати.

Hallgátva, *ih.* ћутећи; (*pb.*) — *meg nem botlasz szódban*, брзорека пун греха; *2.)* слушајући.

Hallható, *mn.* чујан. — *lag*, *ih.* чујно.

Hallideg, *j.* *Hallóideg*.

Hallik, *k.* чује се; *a mint* —, као што

Hallk, *l.* *Halk*. [се поговара.]

Halló-cső, *fn.* цев за ухо. — *érezék*, *fn.* чуло слуха. — *eszköz*, *fn.* чулни прибор. — *ideg*, *fn.* живац слушац.

Hallóka, *fn.* ухо (у шали); *húzd meg a hallókáját*, вуци га за уво.

Hallomány, *l.* *Hallomás*

Hallomás, *fn.* чување; — *ból*, из чувања; — *szerint*, по чувању; — *i tanú*, еведок који је чуо.

Halm, *fn.* хум. *l.* *Halom*.

Halmag, *fn.* шкра.

Halmagy, *fn.* оранџић (биљ.).

Halmazlag, *fn.* омам, замама.

Halmaz, *fn.* гомила, рпа. — *állapot*, *fn.* агрегатно стање. — *at*, *fn.* рушевина.

Halmerettyű, *fn.* мередов.

Halmos, *mn.* брежуљаст, хумовит.

Halmaz, *es.* трпати, гомилати; *á. é.* обасипати. — *at*, *fn. a)* нагомиланост; *b)* агрегат. — *atok*, *fn.* брежуљци, хумови. — *gat*, *es.* нагомплавати, згртати. — *ődik*, *k.* гомилати се.

Háló, *fn.* мрежа, пређа; алов; — *ba keríteni*, уловити; — *t vetni*, метати мрежу; — *ba kerülni*, уловити се, долијати.

Hálóalakú, *Hálódad*, *mn.* мрежае.

Hálódik *l.* *Haldoklik*.

Hálódzik, *k.* превлачити се мрежом; *á. é.* мутити се (очи).

Hálófejkötő, *fn.* спаваћа капа.

Hálóföld, *fn.* земља где је ко сарањен.

Halogat, *es.* одгајати, одлагати, отезати. — *ás*, *fn.* отезање, одлагање.

Háló-hely, *fn.* ноћниште, конак. — *ing*, *fn.* спаваћа кошуља, пресвлачица. — *komra*, *fn.* вајат, клет, спаваћа соба. — *köntös*, *fn.* покућна хаљина, узурка.

Halom, *fn. 1.)* хум, хумка, брег, главина; *2.)* рпа; — *ra gyűjteni*, загртати; *á. é.* — *ra dönteni*, оборити, осујетити; — *ra dőlni*, обршити; (*km.*) *sok kicsinyből* — *nő*, камен до камена падача, зрно до зрна погача.

Halomás *l.* *Halálozás*.

Halomfelhők, *fn.* гомиласти облаци.

Háló-ruha, *fn.* спаваће одело. — *sipka*, *fn.* спаваћа капа.

Hálós, *mn.* мрежае; *á. é.* застрт (око).

Háló-súly, *fn.* олово на мрежи.

Háló-szoba, *fn.* спаваћа соба, клет. — *szövet*, *fn.* тил. — *tanya*, *fn.* ноћниште, конак. — *társ*, *fn.* спаваћи друг. — *terem*, *fn.* спаваћа соба.

Halott, *fn.* мртац; — *at idézni*, призвати духове; — *ak parja*, задушнице.

Halottas, *mn.* мртвачки; — *ember*, позивач на спровод; — *harangozás*.

мртвачко звоно, оглашнвање. — ének, мртвачка песма; опело; — menet, спровод.

Halottégető, fn. поћ за спаљивање мртваца.

Halotti, mn. мртвачки; — anyakönyv, протокол умрлих; — beszéd, надгробно слово; — kíséret, спровод, пратња; — szemle, чеш, разгледање мртваца; — takaró, покров.

Halott-jelentő, fn. позивач на спровод. — kém, fn. разгледач мртваца. — kémlet, fn. чеш, разгледање мртваца. — kíséret, fn. спровод. — kocsí, fn. мртвачка кола. — mise, fn. парастос. sirató, fn. нарицаља, нарикача. — szag, fn. мртвачки задах. — szín, fn. мртвачко бледило. — lepel, fn. покров. — tor, fn. даћа.

Hálóvadászat, fn. лов мрежама.

Halovány, mn. блед; сур; mint a kísértet, блед као смрт или купа. — kór, fn. бледоћа (као бол.); — ság, fn. бледоћа, бледило.

Hálóvetés, fn. бацање мреже, мет.

Hálóz, cs. хватати у мрежу. — at, fn. мреже; вигови. — ott, mn. прорешетан, проваљен.

Hal-pattantyú, Hal-pukkantó, fn. рибаља бешника. — piacsz, fn. рибаља пијаца. — rekesz, fn. сун. — szálka, fn. длака, рибаља коет. — szárny, fn. пераје. — tapogató, fn. врша, вршка. — Halt, l. Holt. [tartó, fn. барка.

Haluska, fn. ваљушак, трганац.

Haluskás, mn. с ваљушцима, с трган.

Halva, ih. мртав. мртво. [цума.

Halvány, fn. клор.

Halvány, mn. блед, блеђан; сур. — ít, cs. чинити бледим. — odik, k. бледети. — ság, fn. бледоћа.

Halvaszült, mn. мртворођен.

Halvérű, mn. хладнокрван, флегматичан. — ség, fn. флегма.

Hal-vész, fn. 1.) омам за рибу; 2.) рибаљи помор. — zsír, fn. рибаља маст.

Halvag, Halvog, fn. клозоћника (биљ.).

Hályog, fn. навлака, метаље (на оку); szürke —, бело на оку, беона, бела; (szój.) leesett a — a szeméről, отвориле му се очи.

Hályogos, mn. ко има бело на оку.

Hályogszúrás, fn. скидање белог са ока.

Hám, fn. 1.) ам; — ba fogni, упрегну-

ти; а — ból kirugni, закорачити; á. é. прекартарити, прекарданиити: 2.) љуска на воћу.

Hamag, fn. пенелача, кали.

Hamany, fn. калиум.

Hamar, mn. брз, жив, плах, хитар; — munka, нагао рад; — halál, прека смрт; — ész, — elme, бистар ум; — porci, на-прасит; ih. брзо; hamarabb, hamarabb, hamarébb, брже; — munka késő haszon, v. — mi hamvas szokott lenni, хитња је вражји посао; хитња није никад добра доцела; ki — ébb ér a malomba, — ébb örül, и у суваши се редом меље; ко пре еедла, пре и јаше; — tanácsnak — bánás a vége, ко брзо суди, брзо се каје.

Hamarán, ih. брзо.

Hamargat, cs. пожуривати.

Hamari, mn. брз, жураив.

Hamarít, cs. пожурити, убрзати.

Hamarja, fn. 1.) зечје стражње ноге; 2.) брзи део у мађарској игри; 3.) утркивање; hamarját futni, утркивати се; 4.) брзо прорицање; —, mn. брз.

Hamarjában, Hamarján, ih. на брзу руку, у брзини.

Hamar-kodás, fn. журба, наглоост, брзоплетност, — kodik, mn. наглити, бити брзоплетан. — kodó, mn. нагао, брзоплетан. — ol, cs. сматрати за нагло. — osan, ih. брзо, журно. — Hamarú, mn. брз. [ság, fn. брзоћа.

Hámatlan, mn. 1.) без амова; á. é. одуларен; 2.) без љуске.

Hambár, fn. хамбар; житница.

Hámbőr, fn. покожица, епидермис.

Hámesináló, fn. ременар.

Háméleg, fn. кали.

Hámfa, fn. ждренчаник, дрвчаник; (szój.) kilérni a hámfából, прекарданиити.

Hámfalábu, Hámfás, mn. — ló, коњ, који на страну баца ногу.

Hámiga, fn. ајам.

Hamis, mn. лажан; претворац, коваран. аминан. — an, ih. лажно; коварно. — eskü, fn. крива клетва. — ít, cs. правити што лажно, „фелшовати“, фалшификовати. — ítvány, fn. фалшификат. — kodik, k. а) радити коварно, коварити; б) плаховати; в) претварати се. — ol, cs. сматрати за претворно, лажно. — ság, fn. претворство, коварство.

Hámladék, fn. красте.

Hámlík, k. љуштити се; гулити се.

Hammas, l. Hamvas.

Hámor, fn. ковница. — os, fn. ковничар, ковач.

Hámos, mn. — ló, коњ за упрежање.

Hámos, cs. 1.) љуштити, требити, гулити; 2.) презати, метати амове. — at, fn. амови. —atlan, fn. неољуштен; неогуљен.

Нами, fn. 1.) пепео; гар; — vá lenni, претворити се у пепео; — vá tenni, преобратити у пепео; — hamút hindenteni fejére, посути главу пепелом; (szój.) hamvába holt, што тиња у пепелу: á. é. мртван (човек); hamvát venni a gyertyának, усекнути свећу; 2.) á. é. nyugodjanak békével hamvai, мир пепелу његову!

Нами-ágy, fn. издубљење у огњишту. — gödör, fn. јама за гар. — bodik, k. претварати се у пепео. — hűgyka, fn. који седи у запеклу. — pipőke, fn. пепељуга. — s, mn. пепељав. — só, fn. лужна со. — szín, — színű, mn. вугаст. сив. — szuszék, fn. сандук за пепео. — szürke, mn. пепељаст. — vevő, fn. мумаказе. — zsír, fn.

Намү, l. Нами. [пепељача, l. Hamag.

Hamvadék, fn. пепео; трулеж.

Hamvadékonу, mn. пропадљив.

Hamvadik, k. претварати се у прах, у пепео; трнути, гасити се.

Hamvahodik, k. постајати вугаст.

Hamvas, mn. од пепела; пепељаст; — szíva, шљива с пепељком; fn. 1.) пепељак, машак (на воћу); 2.) када за пећ.

Hamvas-czinege, fn. вуга (тица). — fű, fn. лиска, l. Szárcsa. — ít, cs. посипати пепелом; правити пепељастим. — szeder, fn. купина, црна јагода. — szerda, fn. пепељава среда. — szürke, mn. вугаст.

Hamvaszt, cs. спаљивати.

Hamvatag, mn. распадљив.

Hamvaz, cs. посипати пепелом; — ó szerda, пепељава среда.

Hamv-edény, Hamv-veder, fn. суд за пепео; пепеоница. — vevő, fn. мумаказе, усекач, штапаљка.

Hámz-ás, fn. љуштење. — ik, k. а) љуштити се; б) чистити се, чешати се (јелен роговима кад му расту).

Hanák, fn. неко танко платно.

Háncs, fn. лика.

Hancsik, fn. 1.) мргинь, анта; 2.) кртичњак; 3.) неузорано међу њивама; 4.) бусен.

Hancsikol, cs. 1.) мргинити, бележити антама; 2.) правити кртичњаке (кртина).

Hancz, fn. несташлук. — oz, — úroz(ik), k. плаховати.

Handabanda, fn. хвалисање, разметање; лагање.

Handabandál, Handabandáz, k. хвалисати се, разметати се.

Handarikáz, k. размахивати се.

Handász, Handáz, k. 1.) размахивати се; Handra l. Czandra. [2.) торокати.

Handzsár, fn. ханџар, јатаган. — os, mn. с ханџаром.

Handsék, fn. тресетаста грудва.

Hanem, ksz. него, већ; nem ma, — holnap, није данас, него (већ) сутра; — most siess, али сад жури!

Hanemha, ksz. до ли, већ ако не.

Hang, fn. глас, звук, тон; hajlékony —, гибак глас; más — ra venni, на други глас удеелти (инструмент); alább veuni v. levinni a — ot, спустити глас; főlebb vinni a — ot, дићи (више) глас на жици; elütő — ok, нескладни гласови; összehangzó — ok, складни гласови. [сови.

Hanga l. Zene.

Hanga(fa), fn. вресак, врес (трава).

Hangadó, fn. á. é. који даје правац.

Hangamandóla, fn. неки бадем.

Hangász(at) l. Hangművész(et).

Hang-atlan, mn. безгласан. — átvetés, fn. метатезис. — csere, fn. мењање гласова. — ejtés, fn. акцентовање (у говору). — erősítés, — fokozás, fn. јачање, потенциовање гласова. — fenék, fn. одјекивалиште. — harmad, fn. терц (у музици). — icsál, cs. певати (тице). — idom, fn. ритам. — idomos, mn. ритмичан. — jegy, fn. нота. — jegyez, cs. писати ноте. — jel, fn. а) нота; б) акцент. — jelez, cs. акцентовати. — kellem, fn. благогласност, еуфонија. — köz, fn. интервал међу звуцима. — lajtorja, fn. скала. — lejtem, fn. ритам. — lejtés, fn. модулација, губање. — lejtő, — menet, fn. скала. — méretes, mn. прозодичан. — mérsék, fn. стишавање гласа. — mértan, fn.

прозодија. — mérték, fn. такт (у музици); квантитет. — mértékes, mn. прозодичан; квантитативан. — mű, fn. композиција. — művész, fn. музичар. — művészet, fn. музичарство. — nyomat, l. — súly. — nyújtás, fn. отезање гласа; ширење гласа. — ol, es. удешавати (жицу). — oló, fn. а) који удешава жице; б) акустична виљушка. — óra, fn. хармоника. — óra, fn. сат што избија. — os, mn. а) звучан, гласан; б) глун. — osztadék, fn. партитура. — oz, es. удешавати (жицу). — osztat, es. а) давати глас, нитопирати; б) читати на слогове. — rendszer, fn. гласовни систем. — rés, fn. а) гласница, писак; б) руна на инструменту; в) зев, хнатуре. — rezgés, fn. трила. — rim, fn. асонанција. — rovat, fn. скала. — súly, fn. нагласак, сила говора. — súlyos, mn. с нагласком; по нагласку (стихови). — súlyoz, es. наглашавати. — súly-tan, fn. прозодија. — szer, fn. инструмент, борије, свирала. — szerv, fn. гласни орган. — szerzés, — szerzemény, fn. композиција. — szerző, fn. композиста. — talan, fn. безгласан. — tan, fn. а) наука о гласовима, фонетика; б) наука о звуку, акустика. — tartam, fn. квантитет.

Hangulat, fn. душевни расположеј.

Hang-utánzás, fn. подражавање гласа, ономотопона. — verseny, fn. музичка забава, концерт. — villa, fn. виљушка за давање гласа. — zás, fn. звучање, звук.

Hangzat, fn. звук, звуци; акорд; ресонанција. — os, mn. звучан. —osság, fn. звучност.

Hang-zavar, fn. несклад, дисхармонија.

Hangzik, k. звучати, звонити.

Hangzó, mn. звучан; fn. самогласник.

Hangya, fn. мрав. — boly, fn. гомила мрави. — les, fn. мрављи лав.

Hangyál l. Hangya. — kodik, k. радити као мрав.

Hangyapazér, fn. мрављи лав.

Hangyás, mn. пун мрави.

Hangyász, k. хватати мраве; fn. мравождер. — medve, fn. мравождер. — ó, l. Fátyolka.

Hangya-szorgalmú, mn. вредан као мрав v. као црв. — vesztő, fn. мрављи лав. — zombik, l. Hangyaboly.

Hankalék l. Kútgém.

Hánkodik l. Hánykodik.

Hánság, fn. баровит крај у мошњској жупанији.

Hant, fn. 1.) бус, бусен; — tal borítani, бусати, побушавати; 2.) анта, брежуљак; — ok, гробови.

Hánt, es. дунити, гулити, требити. — atlan, mn. неолунтен, неотребљен.

Hántalék, fn. дунтура.

Hántföld, fn. прица.

Hántógyalú, fn. реице за кору.

Hantol, es. мргњити, правити анте.

Hántol, es. гулити.

Hántorgat l. Hánytorgat.

Hantos, mn. побушен, бусовит. — odik, Hany l. Hanyság. [k. бусати се.

Hány, mn. колико; hányad magával volt? колико их је било с њиме? — ával adja a körtét, како дајете крушке?

Hány, A. es. 1.) бацати, вурати; — ni vetni, бацати тамо амо, врљати; eszét — ni vmi-n, дупати главу о чему; bókokat — ni, правити комплименте; hallámot, tájéket — ni, таласати се, пенити се; szikrát — ni, бацати варнице; kardra — ni, посећи; a kukoricza — ja zabját, кукурузи брадају, свилају, китају; a búza kalászt —, жито влата; egyik sem — ja a másikat, нема ни једног; 2.) избацивати, бљувати ватру; 3.) повраћати, бљувати; vért —, пљује крв; 4.) á. é. farát — ja, врца се; 5.) karóra — ni, набити на колац; 6.) á. é. szemére — ni, пребацивати, приговарати; B. k. majd az alfeledre — ok, непрашићу ја теби тур.

Hanya l. Henye.

Hányad, fn. квота.

Hányadán, ih. како; tudom — vagyok veled, знам ја колико је сати; знам, како стојим с тобом.

Hányadék, fn. избљувак.

Hányadékföld, fn. нанос, насип.

Hányadik? Hányadik? mn. који (по реду)? — a van ma, који је (дан) данас?

Hányados, fn. количник, квоциент.

Hányadrész, fn. аликвотан део.

Hányag, mn. млак; á. é. неатан, немаран; fn. немарин, небрига. — on, ih. немарно, неатно. — ság, fn. неатост, немар, неглед.

Hányakodik, Hányakodik, k. разбацивати се, башкарити се.

Hányan, ih. колико (нас, вас, њих).
 Hányas, mn. количеструк?
 Hányás, fn. 1.) бацање; 2.) згртање; 3.) повраћање; а — erőltet, хоћу да бљу-
 жем, мука ми је.
 Hányász, fn. блатни пуж.
 Hányatlás, fn. пагибање; á. é. опадање.
 Hányatlik, k. 1.) нагињати се; hátra —, навалити се на леђа, завалити се; 2.) á. é. — а нар, сунце се клони за-
 ходу; 3.) опадати, малаксавати.
 Hányatló, fn. суннум.
 Hányatt, ih. на леђа; — esni, пасти на
 леђа, поврнути се; — homlok, на врат
 на нос.
 Hányattá, ih. на леђа, на узнак.
 Hányattan, ih. на леђих, наузнаице.
 Hányattol, es. окретати на леђа.
 Hányattrugó, fn. скочибуџа.
 Hányaveti, l. Hányiveti.
 Hánydogál, es. вурати; á. é. пребаци-
 вати.
 Hányféle, mn. количеструк. — kéren,
 ih. на колико начина.
 Hányiveti, mn. хвалесав, разметљив. —
 ség, fn. хвалесавост.
 Hánykódás, fn. 1.) комешање (морско); á.
 é. узбуђеност; 2.) неприлика, невоља.
 Hánykodik, Hánykodik, k. 1.) немиро-
 вати; разбацивати се; 2.) комешати
 Hányókó, l. Hánytatókó. [се (море).
 Hánykolódik, k. 1.) разбацивати се; 2.)
 (о лађи) љуљати се на немирној во-
 ди; 3.) хвалесати се.
 Hányulás, fn. калкуловање.
 Hányulat, fn. калкул.
 Hányódik, k. бити бацан тамо амо; —
 vetődik, витлати се, мотати се.
 Hányogat, l. Hányogál.
 Hányóhideg, Hányóláz, fn. грозница од
 стомака.
 Hányol, es. калкулирати. — ó, fn. уок-
 вирена дашница у новчарници, на
 којој се одбраја и исплаћује.
 Hányság, fn. баровит крај.
 Hányszor, ih. колико пута?
 Hányszoros, mn. количеструк; fn. кво-
 цидент.
 Hánytat, es. терати на бљубање; vi. —
 ја magát, разбацује се, хвали се.
 Hánytató, mn. és fn. што тера на бљу-
 вање; — borkó, — kó, неки прах за
 бљубање.
 Hánytföld, fn. нанесена земља, насип.

Hánytorgat, es. 1.) износити на видик;
 tudományát — ја, размеће се знањем;
 magát — ni, хвалесати се; 2.) преба-
 цивати, приговарати.
 Hány-vet, es. 1.) бацати, вурати; á. é.
 — tam vetettem az eszemet, лупао сам
 и лупао главу; 2.) корити.
 Hárakipás, mn. нераван, рапав.
 Hárög, k. дерати се (патка).
 Háronya, fn. батина дворских луда.
 Hara, fn. покровач, кострет.
 Hárás, fn. 1.) харач; процена; — ot
 vetni vmire, ударити харач; 2.) мор-
 ски (рибљи) орао; —, mn. харчив,
 расипкућа.
 Hárásol, es. 1.) харчити, тражити; 2.)
 ударити харач. — ó, mn. és fn. рас-
 Háradék, fn. рпа. [пикућа.
 Harag, fn. гнев, ердња; — ban vannak,
 у завади су, нпеу у љубави; — ra
 gerjedni, gyuladni, разгневити се; —
 ra gerjeszteni, gyulasztani, разгневити.
 Haragít, es. гневити, ердити.
 Haragos, mn. 1.) гневан, ердит, љутит;
 fn. злотвор; — a lenni vkinek, бити
 киван на кога; 2.) á. é. — tenger,
 бесно море; 3.) бодљив; 4.) — zöld,
 утасито зелен.
 Haragos-an, ih. гневно, ердито, љутито.
 — kodik, k. гневити се, ердити се.
 — ság, fn. ердитост, љутина.
 Haragszem, fn. — mel nézni, попреко
 гледати.
 Haragszik (Haragudni), k. ердити се,
 љутити се.
 Haragtartó, mn. непомирљив; fn. злоћа.
 Haragudik, l. Haragszik.
 Haraguv... l. Haragv...
 Haragvás, fn. ердња.
 Haragvó, mn. љутит.
 Harák, l. Hák.
 Haramag, fn. отровница (биљ.)
 Haram-banda, fn. разбојничка чета. —
 basa, fn. харамбана. — csapat, fn.
 разбојничка чета.
 Haramia, fn. харамџа, пустахиџа, раз-
 бојник. — ság, fn. разбојништво.
 Haramiás, mn. разбојнички. — kodik, k.
 разбојниковати, бити пустахиџа.
 Haramít, es. на другог преносити; на
 другог бацати (кривицу).
 Haramja, l. Haramia.
 Haramlandó, mn. што припада. — ság,
 fn. кадуцитет.

Háramlat, fn. припадање: — i javak v. jószág, финкална добра.

Háramlik, Háramol, k. припадати, припасти; свалити се; minden munka rám — ik, све је на мене спало, сав се терет на мене свалио; rája — a szerencsétlenség, на њему се кола скупљала.

Harang, fn. звоно; (szój.) felkötötte a — ot, обвено на велико звоно; megkondították felette a — ot, одзвонило му је.

Harang-esa, fn. звонце (бнљ.). — czámoly, fn. жаворњак. — érez. — fém, fn. туч, бронза. — fű, fn. звонце; l. Szulák. — fül, fn. уво, ушка од звона. — ház, fn. козе од звона. — kőtis, l. — nyelv. — kötél, fn. уже од звона. — láb, fn. козе од звона. — mony. — nyelv, fn. клатно. — oeska, fn. звонце, звонашце. — os, mn. са звоном, са звонима.

Harangoz, k. és cs. звонити; kinek — nak? кога оглањују? elsőt, másodikat — nak, звоне први, други пут.

Harangozás, fn. звоњење, звона.

Harangozó, fn. звонар.

Harangöntő, fn. 1.) звонолија; 2.) (-műhely), звонолишница.

Harang-rongy, fn. морски слак (бнљ.). — szív, fn. клатно. — szó, fa. глас од звона, звоњење. — szoba, — torony, fn. звоник. — ütő, fn. клатно. — vegy, fn. туч. — virág, fn. звонце.

Háránt, Háránt, ih. попреко, унакрет — ék, fn. унакрестост; косост. — ékos, mn. кос, испречен. — nyereg, fn. женско седло. — os, mn. кос. — síp, fn. попречна фрула. — szelet, fn. попречни просек. — tátuak, fn. (рибе) ниљоусне. — út, ih. косо, испречено. — vonal, fn. попречна линија; дијagonала.

Harap, fn. пожар у шуми.

Harap, cs. гристи, уједати; á. é. félre — ni a szót, прогутати реч; bele — ni a savanyú almába, загрести у киселу јабуку.

Harapás, fn. 1.) уједање, ујед; 2.) залог; egy — sem volt még ma a szá-jamban, нисам још ни окусно данас.

Harapáshely, fn. ожиљак од уједа.

Harapdál, cs. гриекати; уједати.

Harapó, mn. што гризе; fn. клеште.

Harapoes, fn. плочица у апотеци, морзела.

Harapódzik, k. разједати се; á. é. пири-ти се, отимати мах; harapódzó daga-nat, паједиња.

Harapófog, fn. предњи зуб, секутић.

Harapófogó, fn. клеште.

Harapos, Harapós, mn. што гризе; á. é. заједљив, накости, једак. — ság, fn. заједљивост, јеткост.

Harapóz l. Harapódzik.

Haraszt, fn. 1.) шиб, шибље, шикара, епигорица; (szój.) — ra kelni, изићи на глас; 2.) опало, сухо лишће; (pb.) nem zörög a — szél nélkül, не говори свет забадава (има нешто); није без неке; 3.) напрат (бнљ.).

Harasztfa, fn. јова, јоха.

Harasztos, mn. лиснат; шумнат.

Haresa, fn. сом.

Harez, fn. бој, бојак, битка, оградње; рат; — ra kelni, заратити.

Harez-dűh, fn. ратни бес. — ének, fn. убојна песма, даворња. — fi, fn. ратник. — i, mn. убојни, ратни. — ias, mn. ратоборан. — iasan, ih. ратоборно. — játék, fn. маневар, витешка игра. — képes, mn. дорастао до коња и оружја. — ló, — mén, fn. убојни коњ. — ol, k. борити се, ратовати, бити бојак. — os, mn. és fn. ратоборан, ратник. — rend, fn. убојни ред. — riadás, fn. убојна вика. — tan, fn. тактика. — társ, fn. убојни друг. — tér, fn. бојинште. — vágy, fn. жеља за бојем. — vágyó, fn. ратоваљан. — zaj, fn. убојна вика.

Harél, k. брбљати, талаварити.

Hárem, fn. харем.

Hárfa, fn. арфа.

Hárfás, mn. с арфом; fn. арфониста. — asszony, — leány, fn. арфонисткиња.

Hárfáz, k. свирати у арфу.

Harieska, fn. хајла, хелда.

Hárít, cs. одвраћати, отклањати. — kozik, — ozik, k. одиуњати се.

Haris(madár), fn. продавац; (szój.) szarván fogják a — t, познаје се тица по перју.

Harisnya, fn. чарапа, бечва. — kötő, — szalag, fn. подвезача. — szövő, fn. чарапар.

Harisnyáz, k. плести чарапе.

Hárít, cs. чистити, згртати; á. é. (ymit vkiről v. vkitől,) отклањати, одбијати што од кога; (ymit vkire,) бацати, турати; más nyakába — ani, набацити другом на врат.

Hárít-gat, cs. ичинићавати; á. é. наба-цивати. — hatlan, mn. неотклонив,

неминован. — ható, mn. отклонив. — ó, mn. за одвраћање (цев, канал).
 Harkály, Harkány, fn. детлић, детао, Hárlik, k. жушити се. [жуња.
 Harmad, fn. трећина; mn. трећи; — éve, сад је три године; — magával, с двојцом; (km.) — napos vendégnek ajtó mögött a helye, најмилијег госта за три дана доста.
 Harmad-évi, mn. трогодишњи. — fél, mn. два и по. — fű, mn. és fn. трогоче. — hó, fn. март, ожујак. — ik, mn. трећи. — ikszor, l. Harmadszor, — lat, fn. тридуж. — nap, mn. тродневан. — napos, mn. од три дана.
 Harmadol, es. 1.) радити на треће; 2.) делити на троје; 3.) трећачити, тројачити.
 Harmados, fn. 1.) трећичар, армадош; 2.) триумвир; —, mn. — hang, терца.
 Harmadszor, ih. трећи пут; треће. — i, mn. трократни; трећи.
 Harmala, fn. дивља рутва.
 Hárma, cs. трећачити (виноград).
 Hárman, ih. тројица; троје (нас, вас, њих). — ként, ih. по троје.
 Hármanez, l. Hármoncz.
 Hármas, mn. троострук, тројак; тролист (цвет); (pb.) — kötél nehezen szakad, двооструку гужву тешко је прекинути; fn. a) тројка (карта); b) ак, тројци; c) терпет; трио.
 Hármas-ít, es. утروостручавати. — könyv, fn. Tripartitum (стари угареки законик). — odik, k. утроостручавати се. — ság, fn. тројство. — szabály, fn. тројно правило.
 Harmat, fn. роса; — hullott, пала је роса, било је росе; (szój.) gyöngé mint —, нежан, као роса.
 Harmat-cser, fn. кап росе. — fű, fn. росуља. — fű-félék, fn. росуље. — gyöngy, fn. росни бисер, росне капљице.
 Harmatol, k. 1.) росити; 2.) рәнити и рано радити.
 Harmatos, mn. росан, роснат. — an, ih. росно. — ít, cs. орошавати. — odik, — úl, k. орошавати.
 Harmatozik, k. росити.
 Harmaz, Harmaztat, es. утроостручавати; по трећи пут радити.
 Harmaztató, fn. триолет.
 Hárminez, mn. тридесет.
 Hárminezad, mn. тридесети; fn. 1.) три-

десетина; (-hivatal), армиција. — ik, mn. тридесети. — os, fn. тридесетичар.
 Hárminezan, mn. тридесеторица; тридесето (нас, вас, њих).
 Hármoncz, fn. тројак; — ok, тројица.
 Hármutj, fn. морека ластавица (риба).
 Hármutl, mn. по троје. у троје; k. делити се на троје.
 Hárogat, es. зграти; á. é. набацивати другом на врат.
 Háróm, mn. три; — annyi, трипут толико; (szój.) — a táncz, на ново!
 Háróm-ágn, mn. од три рашље; трокрак. — b, fn. саџак, трonoжац. — csikű, l. — himű. — élű, mn. с три сеченице. — emeletű mn. трокат: — emeletű ház, трокатница. — éves, mn. од три године. — fa, fn. вешала; — fa virága v. czímere, обешањак. — fal-kás, mn. тробратица (биљ.). — fejű, mn. троглав. — felé, ih. на три стране. — féle, mn. троострук, тројак. — féleképen, ih. на три начина. — főség, fn. триумвират. — hímes, — himű, mn. тромужница (биљ.). — ízű, mn. тро-члан. — kaszálatú, mn. што се три пут коси, тротраван. — lábú, mn. és fn. троног; трonoжац, саџак. — lakú, mn. трокућица (биљ.).
 Hárómlik, l. Hárámlik.
 Háróm-levelű, mn. тролет. — nyíretű, mn. што се три пут стриже. — nyírtös, mn. és fn. тројник, дрпих (платно). — oldalú, mn. троостран. — rétű, mn. троострук. — ság, fn. тројство. — ságos, mn. тројан, — sodrásu, — sodrú, — szálu, mn. од три жице. — szeg, fn. трокут. — szék, fn. Харомсек (у Ердељу). — szín, fn. триколог, трибоје. — színű, mn. тробојан; — színű zászló, fn. тробојница. — szor, ih. трипут, трипред. — szori, mn. трократан. — szoros, mn. троострук, тројуб. — szorosan, ih. трооструко. — szoroz, es. утроостручавати; триплирати. — szorta, ih. трипред. — szótagú, mn. тросложан. — szög, fn. трокут. — szögel, — szögít, es. триангулирати. — szög-tan, fn. тригонометрија. — szögű, mn. трокутан; (о биљци) делтаст. — tagú, mn. трочлан; од три члана.
 Hars, l. Haris.
 Hárs, fn. 1.) липа; 2.) лика, дуб; (szój.) feslik neki a —, све му иде по вољи.

Harsan, k. јекнути, заорити се. — ás, fn.
Harsány, mn. што јечи, громотан. [јека.
Hárs-fa, fn. липа; липовина. — héj, fn.
липова кора; лика. — pille, fn. ли-
повињак (дептип).

Harsog, k. орити се, јечати.

Harsokodik, l. Harsolódik.

Hársol, cs. гулити.

Hársol, k. дерати се, викати. — ódik,
k. инатити се.

Harsona, fn. труба. трубља, трумбета.

Harsonás, mn. с трубом; fn. трубач.

Harsonász, fn. трубач.

Harsonáz, k. és cs. трубити, трумбета-

Harsony, Harsonya, l. Harsona. [ти.

Hársvirág, fn. липов цвет. — méz, fn.
липовац.

Hártya, fn. 1.) опна, скрамца, мембра-
на; nyákos —, слузна кожа, служ-
бача; víz hártýája, танак лед; 2.)
пергамент.

Hártya-arány, fn. телеј, варак. — bőr,
fn. пергамент. — kő, fn. лискун, рве-
ко стакло. — görök, fn. опнокрилци.

Hártyás, mn. опнаст, мрежаст. — odik,
k. хвата се кора; зарашћивати. —
görök, fn. опнокрилци.

Hártyázat, fn. опна, мембрана.

Hártyázik, l. Hártyásodik.

Hárty-org, fn. вампир (неки љиљак).

Hárul, l. Háramlik.

Has, fn. трбух; német —, швапски тр-
бух, пролив; — a megу, има пролив;
szorúlt —, тврда столица; á. é. — ra
esett, неспретан (упоређење); — ból
beszélni, говорити с места (неприпра-
ван); (km.) keveset hall az éhes —,
гладан трбух разлога не чује; üres
— nak nem elég a szép szó, гладному
трбуху не вреде лепе речи, него ко-
мађе; празна врећа, готова грозница.

Hás, l. Hárs.

Hasáb, fn. 1.) цепаница; 2.) прокола; 3.)
стубац, колумна (у писању); колона,
рубрика; 4.) призма.

Hasáb-fa, fn. цепаница, цепанице; (код
лађе) подвалак. — káposzta, fn. ком-
боет. — kéri, mn. призматичан. —
lábu, mn. дебелоног. — ol, cs. цепати.
— onként, ih. цепаницу по цепаницу;
по рубрикама, ступцима. — os, mn.
а) раздељен на ступце, рубрике; на
цепанице; — os káposzta, комбоет;
б) призматичан. — oz, l. — ol.

Hasaesok, fn. гастрозоа (животиња).

Hasad, k. цепати се, пуцати, кидати
се; á. é. — a hajnal, зора пуца, зори.

Hasad-ás, fn. цепање, пуцање. — ék, fn.
пукотина. — ékonу, mn. цепак, цеп-
љив, што пуца. — ékos, — ós, mn.
непуцан, продрт. — ozik, k. цепати
се, распуцавати се.

Hasadt, mn. расцепљен, пукнут. — kőg-
mő, mn. с паницима. — láb, fn. папак.

Hasadvány, fn. цепотина, где се цепа.

Hasajó, fn. вратило (предње).

Hasal, Hasalj, fn. доњи трбух, абдомен.

Hasal, k. лежати потрбушке.

Hasaló, fn. вратило (предње).

Hasang, fn. призма.

Hasas, mn. трбушат; á. é. скотан. —
odik, k. добивати велик трбух; по-
стати скотан.

Hasaszorúlt, mn. тврде столице.

Hasaszt l. Hasít.

Hascsap, fn. трокар (справа за пуштање
воде из трбуха). — ol, cs. бости трбух
у воденој болести.

Has-esikarás, fn. грижа у трбуху, струна.
— dugulás, fn. тврда столица. — etöl-
tetés, fn. напињање. — fájás, fn. тр-
бобоља. — felszorító, fn. потпасач. —
folyás, fn. лијавица, пролив. — hajtás,
fn. пролив. — hajtó, mn. és fn. што
отвора столицу. — hártya, fn. потр-
бушина, неука. — heveder, fn. пџс,
потпруг, појас.

Hasít, cs. 1.) цепати; 2.) кидати, дера-
ти (одело); 3.) á. é. парати (глае уво).

Hasíték, fn. разрез, прорез, растриж;
пукотина. — os, mn. разрезан.

Hasítvány-fa, fn. цепаница.

Haska, fn. презрела диња.

Haskér(eg), fn. потрбушина. — kó, fn.
трбушчић.

Háskó, fn. 1.) степенице; 2.) дера.

Has-korgás, fn. крчање прева. — láb-
ak, fn. гастропода, трбонози.

Haslag, ih. потрбушке; fn. пџс; mn. не-
маран.

Has-lágyarások, fn. голотрбе. -- ló, fn.
потпруг, потцасач. — mánt, ih. по-
трбушке. — menés, fn. пролив.

Hasogat, cs. цепати; кидати; á. é. — ja
a lábamat, сева ми у ногама. — ód-
zik, k. сева (нога). — vány, fn. прош-

Hasók, fn. трбоња, трбушко. [ће.

Hason, mn. сличан, једнак. — alakú, mn.

сличан, подједнак. — bees, fn. једнак вредност, еквивалент; парн. — beesben, ih. ад парн. — eredetű, mn. вршњак. — érték, fn. једнака вредност, еквивалент; парн. — értéken, — értéküleg, ih. ад парн. — értékű, mn. једнаке вредности. — értelmű, mn. истог значења: сродних мисли. — érzet, fn. емпатија. — faj, fn. врста, род. — fajú, mn. исте врсте. — fél, fn. половина. — hely, fn. паралелно место (у библији). — ít, cs. сличавати, асимпловати. — ítás, fn. сличавање, једначење асимпловија. — kér, fn. слика и прилика. — kérélet, fn. метафора.

Hasonlag, ih. такође; слично, аналог; fn. аналогича. — os, mn. сличан, аналог.

Hasonlat, fn. сличност, аналогича; приподоба. — lan, mn. несличан. — lán-ság, fn. несличност. — lanúl, ih. неслично; неупоређиво. — os, mn. сличан; — os beszéd, говор у причама. — osság, fn. сличност.

Hasonlás, fn. завада.

Hasonlik, k. 1.) (hoz, hez) налицити, личити; 2.) (ra, re) раздвајати се; завађати се, мразити се.

Hasonlít, k. налицити; cs. (vmít vmihez) испоређивати. — ás, fn. испоређење. — hatatlan, mn. неспоредив. — hatatlanúl, ih. неспоредиво.

Hasonló, mn. és fn. сличан, подобан; (szó.) — hasonlóval hamar összebarátkozik, који кога бегенише, с оним и јегленише. — an, — kér, — lag, ih. такође, равним начином. — ság, fn. сличност.

Hasonmás, fn. 1.) слика и прилика; 2.) факсимил; 3.) копија; 4.) á. é. atyja — а, сунти отац.

Hasonmászók, fn. гастропода, трбоношци.

Hason-mérték, fn. склад, симетрија. — mértékes, — mértéki, mn. симетричан. — nemű, mn. истородан, хомоген. — neműleg, ih. хомогено. — neműség, fn. хомогеност. — nevű, mn. истоимени. — pár, fn. паралела. — páros, mn. паралелан. — ság, l. Hasonlat. — súly, fn. равнотежа, карар. — szabály, fn. аналогича. — szenv, fn. хомеопатија. — szenvész, fn. хомеопата. — szenvi, mn. хомеопатичан. — szenvileg, ih. хомеопатично. — szerű, mn. сличан.

— szerűség, fn. сличност, аналогича. — szó, fn. сродна реч. — szóisme, fn. синонимика. — talan, mn. несличан. — ül, k. сличавати се, асимпловати се. — ülás, fn. сличавање, асимпловија.

Hasony, fn. аналогича. — lag, ih. слично. — lagos, mn. сличан.

Has-rók, fn. трбоња. — rágás, fn. грижа у трбуху. — rekedés, fn. затвор, запор. — nemek, fn. потрбушина. — sérülés, — sérv, fn. продер. — sikulás, fn. пролив. — szorító, a) fn. потпуг, потпачач; b) mn. што стеже, што затвара. — szorulás. — szorulat, fn. затвор. — tekerés, fn. грижа у трбуху. — tisztulás, fn. чишћење (стомака). — ürülés, fn. отворена столица. — vonal, fn. бела линија.

Haszinte, ksz. и ако, па ма.

Használ, k. користити, вајдити, хаснит; cs. употребљавати, употребити, користити се.

Használat, fn. употреба, уживање. — lan, mn. неупотребљен. — lanúl, ih. неупотребљено. — os, mn. користан, од вајде, пробитичан. — osság, fn. корисност.

Használ-hatatlan, mn. некористан, неупотребљив. — ható, mn. употребљив, згодан. — hatóság, fn. корист, употребљивост.

Haszna-vehetetlen, mn. некористан, неупотребљив. — vehető, mn. користан, употребљив. — vétel, fn. употреба.

Hasznol, cs. употребљавати.

Hasznos, mn. користан, пробитачан; берифетан. — ít, cs. чинити корисним; употребљавати на корист. — ság, fn. пробитачност, корисност.

Haszon, fn. корист, корисност, пробитачност; берифет; vminek hasznát venni, користити се чим; az hasznára van v. válik, то му је на корист; az — nál jár v. hasznát hoz, то носи корист; mi haszna? која вајда?

Haszonbér, fn. 1.) закуп, аренда; — be adni, venni, дати, узети под закуп; 2.) закупнина, аренда.

Haszon-bérel, cs. закупити; најмити. — bérlés, — bérlés, fn. закуп. — bérlő, fn. закупник, арендатор. — élvezet, fn. уживање, узфрукт. — élvező, fn. уживалац, узфруктуар. — érdek, l.

— keresés. — hajtó, mn. од корнети, бернѣтан. — kém, fn. шпекулант. — kémkedik, k. шпекулирати. — keresés, fn. себичност, користољубље. — keresetlen, mn. несебичан. — kereső, mn. користољубив, грамзив. — kölesönszerződés, fn. уговор о паручи, о посуди. — lesés, fn. грамзивост.

Haszontalan, mn. некористан; залудан; á. é. неваљао; тричав. — kodik, k. будалити; бити небрига. — ság, fn. некористност; будалантина; тричарија. — ül, ih. узалудно, узамаи; утамаи.

Haszon-tétel, fn. користовање. — vadászás, fn. грамзивост. — vadászó, mn. грамзив. — vágy, fn. грамзивост. — vét, — vétel, fn. уживање, употреба; — vételi jog, право уживања. — vevő, l. Haszonélvező.

Hasztalan, mn. некористан; узалудан. — — ság, fn. узалудност; тричарија. — ül, ih. узалудно, замаи.

Hat, mn. шест; (szój.) vagy — ra, vagy vakra, или све, или ништа.

Hat, k. 1.) (уз благоле) моћи; írhat, може писати; 2.) (ra, re) утицати, имати маха; 3.) продирати; достигати.

Hát, fn. 1.) леђа, хрбат; грбача, крпача; — át megvetni, наслонити леђа; — at fordítani vkinek, окренути леђа кому; egymás — ára, једно преко другог; — a mögött szólni, говорити кому за леђи; —ról megtámadni, с леђа напасти; viszket — a, сврбе га леђа; тражи кипије; — ára venni, уприти, узети на упрт; minden — nak van hasa, свако „зашто“ има своје „зато“; akár akkor lássam, mikor a — am közepét, ма га никад не видео; fát lehet vágni a — án, широко је плаћа; може много да трип; mintha a — a mögé hányná, чини се и невинт; и не шумиња; Isten — a mögött, за божји леђи, у страни; 2.) површина (воде, земље); непуниченост; hegy — a, брдо, страна од брега; (szój.) világ — án nincs mása, нема му пара у свету; 3.) наслон, (од клупе); 4.) парамак; egy — szalma, један парамак сламе.

Hát, ksz. 1.) дакле, по том; еле; (у питањима) па? по? — miért? а за што то? 2.) дакако, да; (пронично) није него! како неби!

Hatadló, fn. шестар.

Hátahaporjás, Hátahupás, mn. 1.) гредовит, трупкав; 2.) грбав.

Hatakos, mn. трбунат.

Hátal, A. k. 1.) окретати леђа; 2.) или натрашке; B. es. 1.) носити на крпачи; 2.) избубати, извоштити.

Hatalmas, mn. силан, моћан; fn. силник. — an, ih. силно, моћно. — kodás, fn. насиле, насилца, зулумѣарство. — kodik, k. a) бити силеција, зулумѣарити; b) хвастати се. — kodó, mn. és fn. насилан; силеција, зулумѣар. — odik, k. силити се, оесилити се. — ság, fn. сила, моћ. — ül, ih. силнице; k. l. — odik.

Hatalmatlan, mn. немоћан, бееилан.

Hatalmaz, es. овлашћивати. — ik, k. отимати мах. — ás, fn. овлашћивање, овлашћење. — ó, fn. овластител; l. — vány. — ott, mn. és fn. овлашћен; овлашћеник. — ottság, fn. овлашћеност; право. — vány, fn. овласница.

Hatalmi, mn. — kör, круг моћи.

Hatalom, fn. 1.) сила, моћ, власт; hatalmadban van, у власти ти је, просто ти је; 2.) власт; vki hatalma alá hajtani, покорити, потчинити; hatalmába keríteni, докопати се чега; 3.) власт, право; bűnboesató —, власт отпущања грехова.

Hatalom-kar, fn. брахмум. — szó, fn. моћна реч.

Hatály, fn. мах, ефект; — ba lépni, ступити у живот, стати на снагу (закон).

Hatályos, mn. снажан; интензиван. — ít, es. давати маха, снаге. — ság, fn. интензивност.

Hatálytalan, mn. без ефекта, неуспешан. — ít, es. одузети мах, чинити неуспешним. — ság, fn. неуспешност. — ül, k. безуспешно.

Hatan, ih. шесторица; шесторо.

Határ, fn. 1.) граница, међа; — t vetni, поставити границе; — t hányni, повлачити границу; — t járni, обилазити границе; — t szabni, одредити, поставити границе; 2.) атар; 3.) граница, мера; nem ismer — t, не зна шта је доста; 4.) рок, рочиште.

Határ-árok, fn. јарак на граници. — atlan l. Határtalan. — domb, fn. анта, мргинь; умка. — gróf, fn. маркграф. — halom, fn. анта; умка. — hányás, fn. међашење. — hely, fn. погранич-

но место. — hosszabbítás, fn. продуживање рока. — idő, fn. рок, термин. — járás, fn. обилажење границе. — jegy, — jel, fn. обележај границе. — kerület, fn. покрајина. — kö, fn. камен на граници, међаш. — köz, fn. сумеђа. — lakos, fn. граничар, крајишник. — nap, fn. рок, термин; рочиште. — ol, es. међашти, међити, синорити.

Határos, mn. пограничан; који се сучељава, међаш, суседан; velem —, мој сусед; á. é. ez szemtelenséggel —, то је готов (већ) безобразлук.

Határoz, es. 1.) међити, синорити; 2.) обилазити границе; 3.) одређивати; 4.) одлучивати; arra — ta magát, на то се одлучно; 5.) решити, закључити (суд).

Határozat, fn. одлука, решење, закључак, изрек, пресуда; — ot hozni, решити, закључити.

Határozatképes, mn. властан да решава.

Határozatlan, mn. неодређен, неизвестан. — ül, ih. неодређено, неизвесно.

Határozó, fn. 1.) који међи, међитељ; 2.) прилог (граматички); mn. пресудан, одлучан; што дели (границе).

Határozódik, k. (vmiben) ограничавати се на . . .

Határozott, mn. одређен; одрешит. — an, ih. одређено, одрешило; изреком. — ság, fn. одређеност; одрешитост; прецизност.

Határozvány, fn, 1.) одлука; 2.) дефиниција.

Határór, fn. граничар, крајишник. — ség, — vidék, fn. граница, крајина.

Határper, fn. распра због границе.

Határszél, fn. граница; крајина. — i, mn. погранични; крајишнички.

Határtalan, mn. неодређен; бескрајан. — ság, fn. неодређеност; бескрајност. — ül, ih. неодређено; бескрајно.

Határ-tétel, fn. међење. — válás, fn. сумеђа. — vám, fn. погранична царина. — vár, fn. погранични град. — vidék, fn. граница, крајина. — vil-longás, fn. препирка због границе. — vonal, fn. размеђа, демаркациона линија. — vonás, fn. размеђа.

Hatás, fn. мах, дејство, учинак, ефект; (vmibe) утицање; — t gyakorolni, деловати.

Hátas, mn. 1.) плећат, широк, крупан; 2.) који носи што на леђих; — olasz, — zsidó, ђочар; 3.) за ношење на леђих; — tarisznya, упрта; 4.) с леђима; — szék, наслоњача; 5.) — ló, јахаћ, седлени коњ, седленик; 6.) теретни, за терет, телећи; 7.) висок у леђих.

Hatáskör, fn. 1.) круг делања, рада; 2.) домет (пушке).

Hatásos, mn. учиначан, успешан, делатан; — gyógyszer, добар лек. — an, ih. делатно.

Hatástalan, mn. без ефекта, неуспешан. — ság, fn. неуспешност. — ül, ih. неуспешно.

Hátatlan, mn. без леђа (клуна); — ló, коњ који није за јахање.

Hátavértés, fn. оклопник (жив.)

Hátasapat, fn. стражња војска.

Hátczímer, Hátdarab, fn. полеђина.

Hatékony, mn. делатан, успешан. — an, ih. својски, успешно. — ság, fn. успешно, делатност.

Hátfal, fn. крило од зграде.

Hátfás, fn. (сељак) дрвар.

Hátfél, fn. 1.) наличје; 2.) стражњи део, l. Hattér.

Hátgerincez, fn. хрптењача, кичма, кичмењача, грбењача.

Hátgyapjú, fn. вуна с леђа.

Hátha, ksz. 1.) а ако; но ако; 2.) шат.

Hathatatlan, mn. непобожан. — ság, fn. непобожност.

Hatható, mn. што пробија; успешан. — s, mn. снажан, жив, енергичан. — an, ih. својски, снажно, енергично. — ság, fn. делатност. — sság, fn. снага, сила, енергија.

Háthororj, fn. грба, гура. — as, mn. грбав, гурав.

Hátibőr, fn. телећак; (szój.) fordítja a — t, окреће опаклију према ветру; — ön lenni, дембелисати.

Hátír, es. писати на леђих, индоспати (пасош). — at, fn. индосат, препис на

Hátkosár j. Hátas kosár. [леђих.

Hátkotú, fn. царска круна (биљ).

Hatkrajczáros, fn. шестак.

Hátlap, fn. наличје.

Hatlap, Hatlapu, fn. хексаедар.

Hatló(szeg), fn. клин у руди.

Hatlovas, mn. на шест коња.

Hátmegé, Hátmögé, ih. иза леђа.

Hatnéretű(vers), fn. хексаметар.

Hátmög l. Háttér.

Hatod, fn. шестина; mn. шести. — évi, mn. шестогодишњи. — fél, ih. пет и по. — hang, fn. секет (у муз.). — hó, fn. јуни, ерпањ. — ik, mn. шести. — ló, fn. шестар. — ol, cs. шестарити. — os, fn. секет (у муз.). — szor, ih. шест пута; шесто. — szori, mn. шестократан. — szoros, mn. шестострук.

Hatol, k. продирати; (szó.) ötölni — ni, записати у говору, шептљити, бу.

Hátoldal, fn. наличје. [лазити.

Hatolhetel, k. шептљити (у говору), булазити.

Hátormó, fn. пераја на леђих.

Hatos, (fn. 1.) шестина (цифра); 2.) шестак (понац); 3.) хексаметар; шестерац; mn. шестострук; чега има шест (нпр. свеће).

Hatós, mn. снажан, делатан. — an, ih.

Hatóság, fn. власт; моћ. делатно.

Hatoska, l. Futósdí.

Hatósság, fn. енергичност.

Hátrúp, fn. грба, гура; — ra, полеђушке.

Hátra, ih. натраг, назад, остраг; — felé, одостраг, натрашке, унатрашке; — állani, склонити се, узбити се.

Hátrább, ih. већма натраг; — állani,

Hátrafelé, ih. натраг, натрашке. [умаћи.

Hátrahagy, cs. оставити (иза себе).

Hátrál, k. узмицати, узмаћи. — ás, fn. узмицање. — at, fn. узмак.

Hátralék, fn. остатак, заостатак; кусур; tartozási —, заостали дуг, рештаницја.

Hátralevő, mn. преостали. — ség, fn. остатак.

Hátráló, fn. ретирада, узмак; — t fúni, дувати на узмак; mn. назадан.

Hátráltat, cs. дати да узмиче; á. é. успоравати, спречавати.

Hátramarad, k. 1.) заостајати, заостати; 2.) преостати; 3.) остати за ким (имања); 4.) á. é. зачамити, заостати (у науци).

Hátramaradás, fn. заостајање, назадак; преостајање; á. é. — t szenvedni, претрпети штету.

Hátramennő, mn. што иде натрашке, наза.

Hátranapol, cs. датирати на леђих. [дан.

Hátrány, fn. штета, уштрб, j. Kár, Rövidség. — os, mn. шкољив, штетан.

Hátraszegett, mn. посувраћен.

Hátratesz (Hátralenni), cs. метнути на страну, склонити; á. é. запоставити.

Hátratétel, fn. запостављање.

Hátravan (Hátralenni), k. преостаје.

Hátraver, cs. узбити, узбијати.

Hátravet, cs. 1.) завалити (натраг); 2.) узбити; запоставити.

Hátravonúl, k. умаћи, повући се.

Hátrész, fn. 1.) полеђина, леђа; 2.) стражњи део кола.

Hátról, ih. с леђа, одостраг, озад.

Hatszág, fn. висораван.

Hátsereg, fn. стражња војска.

Hátsó, mn. задњи, стражњи; — oldal v. felület, наличје; — gondolat, примисао.

Hatszakos, fn. (стих) сестина.

Hátszárny, fn. крило од зграде.

Hátszeg, fn. шестокут. — ű, mn. шестоку-

Hatszém, fn. шестина (карта). [тан.

Hátszíz, fn. упрта.

Hátszín(pecsenye), fn. прна печеница.

Hatször, ih. шест пута. — i, mn. шестократан. — os, mn. шестострук. —

ra, ih. на шест пута. — ta, ih. шест

Hatszög l. Hatszeg. [пута.

Hátszű l. Hátszín.

Háttér, fn. стражњи део; дно; — be szorítani, бацити у присекак; — be szorítani, бити потиснут; — ben rejtegetni, из потаје радити.

Hattyú, fn. лабуд. — ágy, fn. мека постела. — dal, — ének, fn. лабудова (последња) песма. — i, mn. лабудов. — nyak, fn. лабудов врат; á. é. бео врат. — toll, fn. лабудово перо.

Hátul, ih. остраг, озад, одостраг; fn. стражњи део. — csaró, mn. (точак) што се одостраг тера. —ról, ih. одостраг, састраг.

Hátulsó, mn. стражњи, последњи, крајњи.

Hátuszony, fn. пераја на леђих.

Hatvan, mn. шездесет. — ad, fn. шездесетина. — adik, mn. шездесети. — an, ih. шездесеторица, шездесеторо.

Hatvány, fn. потенција (матем.); — ra emelni v. —ítani v. —ozni, потенциовати. — jel, — mutató, fn. експонент. — jeles, mn. експоненцијалан.

Hátvéd, fn. стражња војска.

Hatzugó, mn. хексагоналан.

Hava l. Hó.

Havad, k. окорети се, нажуљити се. — ályos, mn. жуљав. — i, fn. (цвет) лездеај.

Havadzik, k. 1.) снежи, пада снег; 2.) имати време (женски цвет).

Havadzás, l. Hószám.

Havas, mn. 1.) снежан; 2.) која (женска) има време; 3.) месечар; fn. снежно брдо.

Havas-alföld, fn. Вланка. — alja, fn. подножје Алпа. — elföld, fn. 1.) Вланка; 2.) Трансальпа. — eli, mn. трансальпски. — föld, l. — elföld.

Havasi, mn. алпски; планински. — lakos, планинац, горштак, брђанин; — keeske, козорог.

Havasít, cs. осипати снегом.

Havasok, fn. Алпи.

Havatlan, mn. беснежан.

Havaz-ás, fn. падање снега, снежење. — ik, k. снежи, пада снег.

Havi, mn. месечни. — folyás, — kórság, fn. женско прање, време.

Havika, fn. галгант (биљка).

Havonként, ih. месечно. — i, mn. месечни.

Ház, fn. дом, кућа; Isten — a, божји храм, богомоља; ország —, (земаљска) саборница; bolondok — a, лудница; —ról — ra, од куће до куће; odább v. tovább egy — zal, (за једну кућу) даље; sem — a, sem tüze, нема ни кучета ни мачета; (pb.) a hány —, annyi szokás, колико је села, толико је навичаја; kiki maga — a előtt se-perjen, свако нек чисти пред својом кућом; más — ánál szemes, magáénál vaksi. у туђој кући свашта види, а у својој ништа; nagy —, nagy gond, већа глава, више главобоље; (km.) jaj annak a — nak, hol telén bikának jármot vethet nyakába, тешко оном газди, ког слуга учи!

Haza, fn. отаџбина, домовина, отачанство; ih. кући, дома; menjünk —, хајмо кући; oda —, код куће, ide —, овде, код куће; — járni, (о кући) где се духови јављају.

Haza-árulás, fn. издајство отаџбине, велииздаја. — áruló, fn. велики издајник. — beli, mn. отачанствени.

Házadó, fn. порез на кућу.

Haza-érkezés, fn. повратак дома. — felé, дома, кући. — fi, fn. a) патриота, домољуб; b) земљак. — fias, mn. патриотски. — fiatlan, mn. непатриотски. — fiaság, fn. домољубље. — fiúi, mn. патриотски. — fiúság, fn. домољубље. — fiúsít, cs. дати грађанско

право. — fiúskodik, k. градити се патриота. — i, mn. отачанствени, земаљски; á. é. — i leány, нева. — járó(lélek), mn. авет, утвора. — jövet, ih. у повратку кући. — jövetel, fn. повратак дома.

Házal, k. торбарити, трговати по кућама. — ás, fn. торбарство. — ó, mn. és fn. торбарски, торбар.

Haza-menés, fn. враћање кући. — menet, ih. идући кући; l. — menetel. — menetel, fn. повратак кући. — menő, fn. вечерње бубњање или свирање (код војника).

Házanként, ih. од куће до куће.

Házas, mn. 1.) који има кућу; 2.) ожењен; — ok, женици; супрузи.

Házas-ágy, fn. брачна постеља. — élet, fn. брачни живот. — fél, fn. супруг; супруга; друг; — felek, муж и жена, супрузи. — ít, cs. женити. — odás, fn. женидба. — odik, k. женити се. — pár, fn. супрузи.

Házasság, fn. женидба; брак: — ra lépni, ступити у брак, оженити се; (szój.) észszel, ne szemmel fogj a — hoz, ушима, а не очима ваља се женити.

Házasság-beli, mn. женидбени; брачни. — bontás, fn. развод брака. — bontó, mn. што квари или руши брак. — i, mn. брачни; женидбени; — i kihirdetés, оглашњавање брака; — i kötés, склапање брака; — i szerződés, брачни уговор.

Házasságonkívüli, mn. ванбрачан.

Házasságra-kelés, fn. ступање у брак.

Házasság-rontás, fn. нарушење брака, прељубочинство. — rontó, mn. és fn. прељуботворан; прељубник; прељубница. — szerző, fn. провођаџија. — talan, mn. неожењен. — talanság, fn. момаштво; неожењеност. — törés, fn. прељуба. — törő, mn. és fn. прељуботворан; прељубник; (-nő), прељуб. Házastárs, fn. супруг; супруга. [ница. Házasúl l. Házasodik. — andó, fn. és mn. просицац; за женидбу (зрео). —atlan, mn. неожењен.

Haza-szeretet, fn. домољубље. — szerte, ih. свуд у домовини. — tér, k. вратити се кући. — térés, fn. повратак. Hazátlan, mn. без отаџбине. [кући. Házatlan, mn. és fn. без куће, бескућник; — csiga, голаћ.

Haza-vágyás, Haza-vágyódás fn. жудба за кућом; — vénültkatona), несужен (војак). — vesztett, mn. без домовине. — vesztő, fn. злотвор отаџбине. — visz/-vinni), es. одвести кући; одвести (младу).

Ház-beli, mn. кућевни, домаћи. — bér, fn. кирија, станарина. — birtokos, fn. кућеразда. — csúcs, fn. врх од куће. — elő, fn. pročеље. фасада; место пред кућом. — far, fn. стражњи део куће. — gondviselő, fn. домостаратељ. — héj, fn. докат. — héjazat, fn. кров. — hely, fn. кућинште. — hordok, fn. pročеље.

Házi, mn. кућни, домањи; — állatok, домаће животиње. — as, mn. кућеван. — asszony, fn. домаћица, кућаница. — barát, fn. кућевни пријатељ. — béke, fn. кућевни мир. — bútor, fn. покућство. — eb, fn. покућар. — eszköz, fn. домаћи лек; l. — bútor. — fogság, fn. кућевни затвор. — gazda, fn. домаћин, госа.

Házika, fn. покућна хаљина.

Házikenyer, fn. кућевни хлеб.

Házikó, fn. кућерак, колиба.

Házi-nyúl, fn. белн зец. — orvos, fn. кућни лекар. — orvosság, fn. домаћи лек. — ság, fn. кућевност. — szer, fn. домаћи лек. — úr, fn. домаћин. — zöld, fn. чувар-кућа. — kutatás, — motozás, fn. премегачина.

Ház-mester, fn. пазикућа. — nemű, fn. покућство. — nép, fn. фамилија. — orom, — orom, fn. врх од крова. — szarvazat, fn. рогови на кући. — tartás, fn. кућење, кућанство, газдовање. — tűz, fn. кућа и кућинште; — tüzet nézni, nki y просидбу, меркати де-

Hazudás, fn. лагање. [војку.

Hazud(ik) es. лагати; teli — ta az ember fülét, напунио уши лагањем; — mintha olvasná, лаже као календар; (pb.) ki örömet —. örömet lop v. ki — ni szokott, lopást sem szégyenli, ко радо лаже, радо и краде; ki sokat beszél, sokat —, ко много беседи, много и лаже; сларати (пунка).

Hazudoz, k. много лагати. — ó, mn. és fn. лажљив, лажљивац.

Hazudság, fn. лаж, лагарија; (szój.) markába szakadt a —, преседа му лаж; egyik — ott éri a másikat, лаже ти

боже лаже; (km.) akit egyszer — on kapnak, kötve hisznek annak, ко једанпут слаже, други пут му се не верује, ако и истину каже; csak fél lába van a — nak, y лажи су кратко ноге v. y лажи је плитко дно.

Hazudtol, es. утеривати у лаж.

Hazug, mn. és fn. лажљив, лажљивац; hamarább (könyvebb) utolérni a — ot, mint a sánta ebet, y лажи су кратко [ноге.

Hazugon, ih. лажљиво.

Hazugság, fn. лаж, l. Hazudság.

Hazugúl, ih. лажљиво.

Hazúl, ih. од куће. —ról, ih. од куће.

Hazunnan, ih. од куће.

Házvitorla, fn. ветрепца.

Házsárt, fn. кавга, инат. — os, mn. и натљив, пандрљив, чантрало. — os-kodik, k. инатити се, чантрати.

He, Hé, isz. хеј!

Hé, fn. l. Hő.

Hebeg, es. és k. муцати, мутати, патуцати. — e, fn. мутоња, муцо. — és, fn. муцање, задевање, заплеање (језиком).

Hébehóba(n), ih. кадито, кадикад.

Hebehurgya, mn. брзоплетан, пагао; fn. ветрогња, ветрењак.

Hebehurgyáskodik, k. бити пагао, брзоплетан.

Hebehurgyán, ih. брзоплетно, пагло.

Hebehurgyás l. Hebehurgya.

Hebehurgyaság, fn. брзоплетност.

Hebehurgyáskodik l. Hebehurgyáskodik.

Hebehurja... l. Hebehurgya...

Hébekorba(n), ih. кадито, кадикад.

Héber, tn. Јеврејин; mn. јеврејски. — ség, fn. Јеврејство. — ül, ih. јеврејски.

Hébér, fn. натеча, l. Lopótök.

Hebetel, k. булажити, муцати.

Heez, fn. хајка, дражење, хец. — el, es. дражити, боцкати, вркати.

Heezike, mn. малечак, мајунан.

Hedegű l. Hegedű.

Hedereg, k. климати се.

Heder(get), es. грепети, конати; vállait — ni, слегати раменима, омлати се.

Hederít, es. vállait — eni, слети раменима; oda v. rá se —, и не осврће се,

Hedvig, tn. Јадвига. [ни мукајет.

Heged, k. 1.) зарашћивати, замлаћивати се; 2.) грушати се, згушњавати се; 3.) лепити се, постајати лепљив. — ék, fn. зарасло, ожиљак. — ékeny, mn. што

брзо зарашћује. — *és*, *fn.* а) зарашћивање; б) грушање, згущавање.
Hegedű, *fn.* 1.) егеде, ћемане; *öreg* — велике егеде; — *t húzni*, егедати, свирати у егеде; *nyeggetni* а — *t*, тандркати у егеде; 2.) дрвена справа за мучење злочинаца.
Hegedűl, *k. és cs.* егедати, гудети; *á. é.* деветати.
Hegedűláb, *Hegedűnyereg*, *Hegedűpalló*, *fn.* кобилица, коњиц.
Hegedűs, *fn.* егедаш, гуслар; *vezér* — први егедаш.
Hegedű-szeg, *fn.* чивија на егедама. — *szó*, *fn.* егедање. — *tekerő*, *fn.* чивија на егедама. — *vonás*, *fn.* превлачење на егедама. — *vonó*, *fn.* гудало, превлакало.
Hegeszt, *cs.* чинити да зарашћује; чинити да се прогруша, згусне; (у хемпи)
Hegít, *cs.* згроздити. [згроздити.
Hegy, *fn.* 1.) брег, брдо, гора, чот; — *en völgyen*, преко брда и долина, свуд; — *en völgyen túl jár már*, већ је замакао за гору, већ је очистио „чуства“; 2.) врх, рт; шиљак; а *kés* — е, врх од ножа; *nyelv* — *ére venni vkit*, оговарати; 3.) — *embe*, — *edbe*, *stb.* *v.* — *ibém*, — *ibéd stb.* преко мене, тебе *v.* на мене, тебе *stb.*
Hegy-ágyu, *fn.* брдски топ. — *alja*, *fn.* подгорје; *tn.* планина код Токаја; — *aljai bor*, токајско вино.
Hegyéke, *fn.* лепа ката.
Hegyel, *cs.* кидати врхове. — *t*, *mn.* за-
Hegyesz, *fn.* обронак. [шиљен.
Hegyes, *mn.* 1.) брдовит, бреговит; — *völgyes*, нераван; 2.) шиљаст, оштрљат; 3.) *á. é.* нанет, надут.
Hegyesen, *ih.* 1.) бреговито; 2.) шиљасто; 3.) *á. é.* нането, надуто.
Hegyesedik, *k.* 1.) постајати брдовит; 2.) замишљивати се.
Hegyes-farú, *fn.* крпуша, крпељ (буба). — *hasutinóru*, *fn.* брезова губа. — *ít*, *cs.* шиљити, заоштровати, зашиљити. — *orgú*, *mn.* шиљаста носа. — *ség*, *fn.* зашиљеност; *á. é.* напетост. — *szög*, *fn.* оштар кут.
Hegyetlen, *mn.* 1.) без брегова; 2.) без врха; затубаст.
Hegyett, *ih.* над, више.
Hegyez, *cs.* оштрљити, заоштровати, заоштрити; зарезати (писаљку); *fület* —

ni, ћулити уши, рогушити се; *nyelvét* — *ni vkire*, наоштрити се на кога.
Hegy-fok, *fn.* предгорје, кап. -- *gerincez*, *fn.* бйло, хрбат. — *hát*, *fn.* висораван, зараванак.
Hegyí, *mn.* брдски, горски, планински. — *be*, *l.* *Hegy*, 3.) — *fogoly*, *fn.* трпка. — *kék*, *fn.* плаветна руда. — *kisértet*, *fn.* малик, утвора. — *lakos*, *fn.* брђанин, планинац. — *zöld*, *fn.* златопој, брдски бакар.
Hegyke, *mn.* дрзак, обестан; охол.
Hegykékedik, *k.* печити се, кочити се.
Hegykén, *ih.* обесно, охоло.
Hegyeség, *fn.* кочење, охолост.
Hegykésen, *ih.* обесно, *l.* *Hegykén*.
Hegy-láb, *fn.* подножје брега. — *lakó*, — *lakos*, *fn.* горштак, планинац. — *lancez*, *fn.* ланац брдá; бйло. — *leírás*, *fn.* орографија. — *lejtő*, *fn.* обронак. — *lőveg*, *fn.* брдски топ. — *meg*, — *mög*, *fn.* страна брега, зараванак. — *nek*, *ih.* уз брдо. — *nyak*, *fn.* превој. — *nyiladék*, — *nyílás*, *fn.* провалија, раселина. — *oldal*, *fn.* коса, страна брега. — *orr*, *fn.* промонтор. — *öböl*, *fn.* котао у планинама. — *rajz*, *fn.* орографија. — *rajzi*, *mn.* орографски. — *ség*, *fn.* планине, брда. -- *sor*, *fn.* ланац брда. — *szoros*, — *szorulat*, *fn.* теснац, кланац, богаз. — *szurok*, *fn.* асфалт. — *taraj*, *fn.* венац (планински). — *tó*, *fn.* планинско језеро. — *torkolat*, *fn.* кланац, богаз. — *üreg*, *fn.* раселина. — *vidék*, *fn.* планински предео. — *zúg*, *fn.* провалија. — *zuham*, — *zuhanás*, *fn.* одрањање брега.
Hehel, *cs.* гребенати.
Heheng, *Hehenget*, *k.* вечати, векетати, јарити се.
Hehent, *cs.* задахнути (у грамат.), аспирирати; *k.* вечати, *l.* *Heheng*. — *és*, *fn.* 1.) аспирација; 2.) вечање. — *ös*,
Hej, *isz.* хaj! [*mn.* аспирован (глас).
Héj, *fn.* 1.) љуска, кожа, кора; 2.) навлака; 3.) кров.
Héja, *fn.* еја; јастреб.
Héjakút, *fn.* чешља (биљка).
Héjanczok, *fn.* љускари (жив.).
Héjas, *mn.* с љуском, у љусци, у кори, у кожи; мехунаст; — *állat*, љускар; — *vetemény*, вариво; — *fa*, облице.
Héjasodik, *k.* добивати љуску, кору.
Héjasok, *fn.* љускари (живот.).

Héjaz, cs. 1.) љуштити, требити, гулити; 2.) превлачити љуском, кором; 3.) мазати; 4.) покривати (кровом).

Héjazat, fn. 1.) љуска, кора; 2.) кров, таван.

Hejehuja, fn. клицање; mn. лакомислен. — huj, isz. пјују! — ság, fn. клицање.

Hejh, ih. хај! ох!

Héjines, fn. пољеки (поћни) пуж.

Héjszövet, fn. лика.

Héka, isz. хеј, чујем!

Hékás, fn. пријан.

Hékő, fn. 1.) горњак (камен у млину); 2.) üsse meg a —, виле га устрелиле!

Hékút, fn. топал извор, топлица.

Héla, mn. празан (шир. зоб); fn. дивља

Héléna, fn. мурена, пискор (риба). [зоб.

Hellénbarát, fn. филјелин.

Helvét, mn. швајцареки; fn. Швајцарац. — hon, — ország, fn. Швајцарека.

Hely, fn. 1.) место, простор; nyilvános —, јавно место. — et foglalni, сеети;

— et! места! — éből ki nem mozdúlni, не маћи се с места; ennek nincs itt helye, том нема места овде; nincs

— én az esze, није при чистој памети; legyen — én az eszed! памет у главу! буди паметан! — én van a

szíve, срце му је на мери; — et adni, а) начинити места; б) одобрити, са-

слушати, уважити; — lyel — lyel v. — lyel közzel, а) овде онде; б) овда

онда, кадишто; — t állani, издржати на свом месту, држати се; hűlt — ét

találni, не наћи ни трага од чега; 2.) место, село; kis —, мало место (село); 3.) место (у књижи); 4.) место,

звање, служба; 5.) сесија; fél —, по сесије; 6.) — emben, — edben... на мом месту, на твом месту... ha —

edben volnék, да сам на твом месту.

Helybeli, mn. месни, помесни, из места; fn. мештанин. — ség, fn. просторија,

локалитет.

Helyben, ih. а) у месту; б) тако, с места. — hagu, cs. одобравати, одобрити;

á. é. пролемати. — haguás, fn. одобрење. — haguható, mn. што подноси,

Helyesce, fn. местанце. [усвојив.

Helyenként, ih. местимце.

Helyény, mn. деликатан, нежан. — en, ih. нежно.

Helyes, mn. уместан; добар; —! афе-

рим! право! — en, ih. уместно.

Helyesbül, k. поправити се.

Helyesel, cs. одобравати. — hető, mn. усвојив.

Helyesírás, fn. правопис. — i, mn, правописи.

Helyesít, cs. исправљати, поправљати.

Helyeslés, Helyeslet, fn. одобравање.

Helyeslő, mn. што одобрава. — leg, ih. одо-

Helyesség, fn. уместност. [брављући.

Helyett, ih. место, уместо.

Helyettes, fn. és mn. заменик, већид, хаја. — ít, cs. замењивати, заменити.

— ítés, fn. замењивање. — kedik, k. служити као заменик. — ség, fn. замена, сунституција.

Helyettez, l. Helyetteskedik.

Helyez, cs. метати, стављати, постављати, метнути, ставити; nagy súlyt —

ni vmire, много полагати на...

Helyezet, fn. положај.

Helyezkedik, k. наменити се, ставити се.

Helyhatóság, fn. месна власт, јурисдикција, муниципија. — i, mn. муници-

Helyhet, Helyhez l. Helyez. [палан.

Helyi, mn. месни, локални.

Helyírás, Helyirat, fn. топографија. — i, mn. топографски.

Helyiség, fn. просторија.

Helyleírás, fn. l. Helyírás.

Helyőrség, fn. посада, гарнизон.

Helypénz, fn. плата за место (на ва-шаринту).

Helypótló, fn. 1.) замена, еурога; 2.) за-

Helyrajz, fn. топографија. [меник.

Helyre-áll, k. успоставити се; á. é. — állt az egészsége, опоравио се. — állás, fn.

успостава; опорављај. — állít, cs. успоставити, повратити. — hoz, cs. накла-

дити, накрмити. — hozhatlan (hozható), mn. ненакладив (накладив). — hoz-

hatlanúl, ih. ненакладиво. — igazít, cs. исправити, ректификовати. — igazít-

tás, fn. исправак. — rótol, — üt, cs. накладити. — való, mn. удесан; умес-

Helység, fn. место, село. [тан.

Helyszín, fn. лице места. — el, cs. на лицу места испитати, прегледати.

Helyt, ih. на месту; l. Helyett.

Hely-tartás, fn. администрација. — tar-

tó, fn. намесник, администратор. — tartóság, fn. намесништво. — tartósá-

gi, mn. намеснички. — tartó-tanács, fn. намесничко веће.

Helytelen, mn. неуместан; непристојан.

- *it. es.* не одобравати, негодовати.
— *kedik. k.* бити непристојан. — *ség. fn.* неумесност; непристојност. — *ül. ih.* неумесно, непристојно.
- Helyütt, *ih.* е —, овде.
- Helyzés, *fn.* стављање, метање.
- Helyzet, *fn.* стање, положај. — *i(rajz),* ситуациони (опије).
- Hembereg, Hemberget, *l.* Hempelyeg, Hempereg, Hemperget.
- Hémérő, *fn.* термометар.
- Hemp, Hempely, *fn.* валак.
- Hempelyeg, *k.* ваљати се, котурати се.
- Hempelyget, Hemperget, *es.* ваљати, котурати.
- Hempereg, *k. l.* Hempelyeg.
- Hemzseg, *k.* гмизати, гамизати, врвети, кинтети, крчати, камтити. — *és, fn.* врвљење, камћење.
- Hengsereg *l.* Hengereg.
- Henczeg, *k.* разметати се, хвалисати се.
- Henge, *fn.* стонoga, гујин чешаљ.
- Henger, *fn.* ваљак, ваљуга, цилиндар. — *bócz, — buczka, fn.* прамет, *l.* Bukfencz. — *bóczoz, — buczkáz, k.* праметати се, праметнути се. — *csiga, fn.* кунасти (мраморасти) пуж. — *déd, mn.* ваљковаст, обао, цилиндраст. — *edik, — eg. k.* котурати се, ваљати се. — *el, es.* ваљати, котурати. — *es, mn.* обао, ваљковаст. — *ez (Hengérez), es.* правити налик на ваљак. — *fa, fn.* летњак, чекр (у млину). — *g. l. — eg. — ge. l. — csiga. — gés, fn.* ваљање. — *get, es.* ваљати, котрљати, тумбати. — *gógáz. l. — edik. — gő. — gős, mn.* обао, ваљковит. — *gőzik. l. — eg. — idomí, mn.* обао, ваљковит. — *ít, es.* ваљати. — *kerék, fn.* точак на ваљку. — *malom, fn.* млин на ваљке. — *ü, mn.* обао, ваљ.
- Henrik, *fn.* Хенрик. [ковит.
- Henteredett, *mn.* опружен.
- Henteredik, *k.* ваљати се; пружити се.
- Hentereg, *k.* ваљати се, котурати се; *á. é.* ваљушкати се.
- Henterget, *es.* котрљати, ваљати.
- Hentes, *fn.* касалин, месар. — *kedik, k.* месарити, бити касалин.
- Henyé, *fn.* 1.) гујин чешаљ, стонoga; 2.) ленивац, дембел, ленишина; *mn.* траљав, лени, немаран. — *fenyő, fn.* лимба. — *hivatal, fn.* спискура.
- Henyél(kedik), *k.* дембелисати, леновати.
- *és, fn.* дембелисање. — *ő, mn. és fn.* лени, ленивац, дембел.
- Henyén, *ih.* дембелики, лено.
- Henyéség, *fn.* лениост.
- Hépalaczk, *fn.* боца за грејање.
- Hepeziás, *mn.* хвастав, разметљив.
- Hepehupás, *mn.* нераван.
- Her, *fn.* детелина.
- Herákol, *k.* хракати, хракнути.
- Herczeg, *fn.* војвода, херцег; кнез. — *asszony, fn.* херцегинја, кнегинја, војводиница. — *fi, fn.* кнежевич. — *i, mn.* војводеки; кнежевски. — *ileg, ih.* војводеки; кнежевски. — *ített, mn.* закнежен, завојвођен. — *ség, fn.* херцештво; кнежеводство.
- Herczehureza, *fn.* 1.) тезмање; — *élet,* битанжење; 2.) грдња, злостава.
- Herczehurezál, *es.* 1.) тезмати; 2.) ружити, мучити.
- Herdál, *es.* трабити, расипати.
- Herdeburdi, *fn.* ветропир.
- Herdel, *es.* с муком одсећи.
- Here, *fn.* 1.) трут, трунташ; 2.) *á. é.* ленишина, трунташ; 3.) мудро, јаје; 4.) детелина.
- Herézel, *es.* газити, расти (петао).
- Heréhora, *ih.* — *kibíni,* изазвати на мег.
- Herehura, *fn.* кисељак. [дан.
- Herél, *es.* 1.) шкочити; штројити, увртати; 2.) газити, расти (петао); 3.) подрезивати копинце. — *kedik, k.* дембелисати. — *ő, fn.* увртач. — *t, mn. és fn.* ушкопљен, ушкопљеник, адумац, јаушкопљен.
- Heresér, *fn.* кила, клини. [ловац.
- Herész *l.* Herélő.
- Herezaesko, *fn.* мошњице.
- Hergel, *es.* 1.) газити, расти (петао); 2.) чепкати; 3.) ваљати; 4.) дражити.
- Hergelővas, *fn.* гвожђе за поравњивање (у кожара).
- Hérics, *fn.* гороцвет, зечји мак.
- Hering, *fn.* харинга.
- Hérjes, *fn.* гороцвет, зечји мак.
- Herjó, *fn.* јаребича. — *ka, fn.* јаребичица.
- Herkél, *es.* откидати, крадувати.
- Hermecz(szíj), *fn.* кајиш на седлу.
- Hernyás, *mn.* плеснив (вино).
- Hernyász, *fn.* 1.) који треба гусенице; 2.) гусеничарка (инсект); *k. és es.* требити гусенице.
- Hernyáz, *es.* требити гусенице.
- Hernyó, *fn.* гусеница; *szőrös —, stono-*га. — *báb, fn.* чаура. — *boly, fn.*

дегло (гомила) гусеница. — irtó, fn. справа за требљење гусеница. — ka, fn. гусеничица. — s, mn. гусеничав. — z, es. таманити гусенице. — zó, l. — irtó.
 Herőceze, Herőke, fn. мавиш, листићи.
 Herreg, k. режати.
 Herseg, k. пуцкати.
 Hersen, k. пуцнути.
 Hervad, k. венути. — atlan, mn. неувео.
 — hatlan, mn. неувели. — ozik, k. венути. — ság, fn. увелост.
 Hervadt, mn. увео. — lelkű, mn. блазиран. — lelkűség, fn. блазираност.
 — ság, fn. увелост.
 Hervaszt, es. чинити да вене, сушити.
 Hervatag, mn. увео; доћкав. — ság, fn.
 Herzsel l. Porzsol. [увелост, доћкавост.
 Héség, fn. топлина.
 Héser, fn. вруће пиво.
 Hesseget, es. пудити, терати са „пш“;
 á. é. раскидати, траћити (имање).
 Hészoba, fn. соба за знојење.
 Hét, mn. седам; heted — országban, далеко у свету, у белом свету; heted — országra szól, познат у целом свету; ha — lelke van sem képes, не може (урадити), па да га одмах ђаво узме; fn. седмица, недеља (дана); (szój.) hetet havat összehordani, набулазити.
 Hét-alvó, fn. чмавало. — bírószerk, fn. септемвирална табла, суд седморице.
 Heted, fn. седмина; mn. седми. — fél, mn. шест и по. — fő, mn. од седам година (коњ). — hó, fn. јули, ерпањ. — ik, mn. седми. — rész, fn. седмина. — szaka, ih. преко целе недеље. — szer, ih. седам пута; седмо.
 Hetel, k. проводити недељу. — ő, fn.
 Heten, ih. седморица; седморо. [чредник.
 Hetenként, ih. недељно, седмично. — i, mn. седмични.
 Hetes, fn. 1.) седмица (цифра); седмак; —ével, по седам; 2.) чредник; mn. од ... недеље.
 Hétesztendő, Hétéves, mn. седмогодиш.
 Heteveny, fn. влашићи (звезде). [иш.
 Hetez, es. уседмостручити.
 Hétfőle, mn. седмовретап.
 Hétfő, fn. понедељник, понедељак; — n, понедељником; у понедељник.
 Heti, Hétí, mn. недељни, седмични; — vásár, недељни вапир, пијаца.
 Hétközben, ih. преко недеље.
 Hétköznap, fn. радни дан, тежатник; ih.

радним даном, тежатником. — i, mn. тежатнички; обичан, свакидњи.
 Hétszám, fn. 1.) недељни посао; 2.) више недеља; — ga sem látom, не видим га по више недеља.
 Hétszemélyes, mn. септемвиралан; fn. септемвир. — tábla, — törvényszék, fn. септемвирална табла.
 Hétszemélynök, fn. j. Hétszemélyes, fn.
 Hétszer, ih. седам пута. — es, mn. седмострук. — i, mn. седмokrатаи. — te, ih. седам пута.
 Hétszög, Hétszöglet, fn. седмокут. — ű, mn. седмокутан.
 Hetven, mn. седамдесет. — ed, fn. седамдесетина; mn. седамдесети. — edik, седамдесети. — es, fn. седамдесетогодишњак. — éves, — esztendő, mn. седамдесетогодишњи. — kedés, fn. разметање. — kedik, k. разметати се, хвалисати се. — kedő, mn. хвалисав. — szer, ih. седамдесет пута.
 Hetyepetse, Hetyepetyke, fn. маџун.
 Hetyke l. Hegyke.
 Hév, 1.) fn. жар. топлота; á. é. ревноост; (szój.) — et havat összehordani, натрабуњати; 2.) mn. жарки, врео.
 Hévan(y)ag, fn. калорикум.
 Hévár, fn. лед уз обалу.
 Hévesira, fn. сунчарица (болест у коња).
 Heveder, fn. 1.) пџе; колан; 2.) кушак, летвица; 3.) труи у јелена.
 Hevederez, es. пџати, опасати.
 Heverlő, fn. коњух.
 Hevederszif, fn. појас, пџе.
 Hevedervas, fn. широко гвојђе, шина.
 Heven, ih. жарко, ватрено.
 Hevély j. Izgalom.
 Heveny, fn. жестина; брзина; — ében, у првој ватри; од стика, с места.
 Hevenyész, fn. импровизатор; es. импровизирати, с места говорити; — ett fordítás, превод на брзу руку.
 Hevenyésző, fn. импровизатор.
 Hevenyéz l. Hevenyész, es.
 Hevenyka, fn. евењка.
 Hevenykedik, k. бити жуитар.
 Hévér, fn. 1.) рудар; 2.) патетача.
 Hever, k. 1.) лежати; 2.) дембелисати; 3.) (о земљи) лежати необрађено.
 Heverd-el-nap, fn. свети понедељак (у Heveredik, k. пружити се. [шали.
 Heverész, k. леникати, дембелисати.
 Heverkezik, k. лежати.

Neverő, mn. 1.) бадаван, беспослн; — föld, необрађена земља; — pénz, новац што не носи камате; 2.) fn. дембел.
Neverődik, k. пружити се.
Nevertet, cs. оставити да лежи (без користи).
Neveres, mn. топал, жежак; á. é. жесток, ватрен, плах; fn. врућак (на води). — en, ih. жестоко. — kedik, k. бити плах, жесток, жетити се. — ség, fn. топлина, жетина, плаховитост. — vármegye, fn. Ховешка жупанија.
Neveteg, fn. омара, запара; mn. спаран, запаран; á. é. грек, жесток, напрасит. — es, l. Неветег, mn.
Nevetezik, k. бити уснјан, угрејан.
Névház, fn. топла ашта (вештачка).
Nevitezik, k. закарити се.
Nevít, cs. загрејати; á. é. подстаћи; — ő ital, пиће што загрева.
Névíz, fn. топлица. — ál, k. дембелити. — fő, fn. топли извор.
Névmérő, Névmérő, fn. термометар.
Névmérsék, fn. температура.
Névség, fn. топлота, врућина.
Nevül, k. угрејати се; уснјати се, зажарити се; á. é. успаљивати се, добивати вољу.
Nevület, fn. загрејаност, жар.
Névvíz l. Névíz.
Nez, pr. к, према, l. Noz, pr.
Nézag, fn. празнина, шупљина; — ot rótolni, поунити празнину. — gyökér, fn. кокотиња, вучја јабука. — kö, fn. камен за испуњавање празнине. — os, mn. крњ, мањкав; празан. — rótló, — töltő, mn. és fn. што испуњава празнину, закрпа. — zik, k. имати празнину.
Ni,isz. хп, ће!
Ní, fn. 1.) недостатак, мањак, оскудица; minek — ával lenni, немати чега, бити без чега; kevés — a volt, мало је фалило; egy — án száz, сто мање један v. без једног; semmi — a sincs, не фали ни мало; 2.) таван.
Ní, cs. 1.) звати, позивати; 2.) називати; именовати; hogy — ják azt az embert? како је име оном човеку? minek — ják ezt magyarul? како се то каже мађарски? 3.) зазивати (на мегдан).
Niába(n), ih. заман, залуд, бадава, у ветар. — való, mn. а) залудан, узалудан; б) којекакав, тричав. — valóság,

fn. узалудност; рутина и путина. — valóskodik, k. радити којешта, швр-
Niaczint l. Jácizint. [љати.
Nián, ih. 1.) без; pénz — volt, није имао новаца; 2.) мање; (у математ.) минус.
Niány, fn. оскудица, недостатак, мањак; махна. — jel, fn. знак изостављања. — lat, fn. мањак, дефицит. — ol, cs. махнисати; осећати да фали.
Niányos, mn. непотпун, крњ, крњав, оскудан, мањкав. — an, ih. непотпуно, мањкаво. — it, cs. крњити. — odik, k. крњити се. — ság, fn. крњавост; мањкавост.
Niánytöltő, mn. és fn. што попуњава празнину; закрпа.
Niányzik, k. не достајати, фалити.
Niba, fn. 1.) погрешка, омашка; махна, недостатак; 2.) забуна, ометња; 3.) кривица; nem az én hibám, hogy... нисам ја крив, што...
Nibahágó, fn. таванске мердевине.
Nibarótlás, fn. накнада, компензација.
Nibarez, fn. брља. — os, mn. пун брља.
Nibás, mn. 1.) погрешан, бешав; крив; 2.) мањкав; 3.) á. é. крив, грешан.
Nibásan, ih. погрешно; криво; мањкаво.
Nibásság, fn. погрешност.
Nibátlan, mn. без погрешке; незазоран, беспогрешан; ih. без погрешке. — ság, fn. беспогрешност; незазорност. — ul, ih. без погрешке.
Nibáz, k. грешити, правити погрешке; бунити се. — ás, fn. 1.) грешење; 2.) недостајање. — atlan, — hatlan, mn. непогрешан. — atlanul, ih. непогрешно. — ható, mn. погрешив. — ik, k. не достајати, мањкати, фалити. — tat, cs. окривљивати; махнисати.
Nibban, k. оклизнути се, опузнати се. — t, cs. учинити да се оклизне.
Nibig, fn. бели слез.
Nibít, cs. 1.) погрешити; промашити; 2.) kezét, lábát — ani, не моћи довољно
Nibitol, cs. махнисати. [руком, ногом.
Niblihubli, mn. тричав.
Niblövés, j. Nibás lövés, fn. промашај.
Nibog, k. утолегати, се.
Nibók, Niboncz, l. Nibarez.
Nibuğrás, j. Nibás ugrás, fn. погрешан скок.
Nibúl, k. крњити се, постајати мањкав.
Níd, fn. мост, ћуприја; — at verni, rakni, csinálni, градити мост; — at szedni, квари мост.

Hidal, cs. 1.) градити мост; 2.) патосати; 3.) узбурлати, разрити (кревет.)

Hidaló, fn. понтонир.

Hidas, mn. с мостом; патосан; fn. 1.) скела; 2.) свињац.

Hidász, fn. понтонир.

Hidaz, cs. правити мост. — at, fn. мост.

Hidbolt, fn. 1.) око (у моста); 2.) подбој.

Hideg, mn. студен, хладан; fn. 1.) хладноћа, студен, зима; а — megvette a szőlőt, грожђе је озебло; 2.) грозница; — leli v. fogja, хвата га грозница; а — rázza, тресе га грозница.

Hideg-ceske, mn. похладан. — edik, k. студети, хладнети. — en, ih. хладно. — enyv, fn. ленак од рибе. — es, mn. хлађан. — ít, cs. хладити, расхладити. — ító, l. Hűtő. — kovács, fn. беспоселен ковач, хладноков. — lát, fn. грозница. — lelés, fn. грозница; har-madnap — lelés, трећака (грозница). — lelős, mn. грозничав. — ség, fn. хладноћа; á. é. неосетљивост. — szik, — ül, k. хладнети. — talpú, mn. неосетљив. — vér, fn. хладнокрвност. — veriték, fn. хладан зној. — véri, mn. хладнокрван. — vérien, — véri-leg, ih. хладнокрвно. — véri-ség, fn. хладнокрвност. — vett, mn. прозебао.

Híd-fő, fn. мостобран. — hajó, fn. понтон, тумбас. — láb, fn. скеле од моста. — lal, cs. а) патосати; б) правити мост. — lás, fn. прављење моста; патос (у итали). — lásol, cs. патосати (италу). — nyílás, fn. отвор на

Hidogál, cs. зивкати. [мосту.]

Hidor, cs. 1.) одбирати; 2.) l. Sodor. — ít, cs. отргнути, однети.

Híd-őr, fn. водена пасквица. — pénz, — vám, fn. мостарина, мостовина. — verő, fn. понтонир.

Hiedékeny, mn. лаковеран. — ség, fn. лаковерност.

Hiedelem, fn. веровање, поуздање; abban а — ben, у том уверењу.

Hiedelmes, mn. који верује, поверљив. — en, ih. поверљиво.

Hiéna, fn. хијена; esíkos —, пругаста хијена; foltos —, пегава хијена.

Híg, mn. жидак, течан, биетар, танак; — tojás, ровито јаје; — bor, разводњено вино; — has, мека столица; — eszi v. veleji, тупоуман, глуп.

Higáldozat, Higáldozmány, fn. налевница.

Hígan, ih. бистро, житко; меко.

Higany, fn. жива, меркур; édes —, сараџика, сириџик. — ír, fn. ушљива маст. — ít, cs. мазати живом. — ké-net, fn. цинобер, ћеновар. — kenőcs, l. — ír. — nemű, mn. живаст. — ol, l. — oz. — os, mn. са живом, меркуриалан. — oz, cs. мазати живом.

Higanyú, mn. што цури.

Higélecs, fn. меркуроксид.

Higéleg, fn. меркуроксид.

Higgad, k. 1.) сталожити се, разблажити се, разводнити се; á. é. стинати се, умирити се; 2.) подлегати под теретом.

Higgaszt, cs. тањити, биетрити; разводнити; á. é. сталожити.

Higgadt, mn. разбистрен; сталожен; á. é. трезвен. — an, ih. разбистрено, сталожено; трезвено. — ság, fn. трезвеност.

Higalvac, fn. сириџик, сараџика.

Higit, cs. тањити; биетрити, разблаживати; hasat —, отвара столицу, протерује; — ók, средства за отварање столице.

Híg-kénle, fn. ћеновар. — mérték, fn. мера за течност. — ol, cs. набијати обруч. — ovány, fn. разводњена течност. — pír, fn. ћеновар, цинобер. — ság, fn. течност. — ság-mérő, fn. пикнометар. — ül, k. растањивати се, разводњавати се. — viricz, fn. госпино биље.

Hibel, cs. гребенати, гарганити. — ő, fn. гребен, гргаша.

Hihetetlen, mn. невероватан. — ség, fn. невероватност. — ül, ih. невероватно.

Hihető, mn. вероватан. — en, — kér, — leg, ih. вероватно. — ség, fn. вероватност. — sít, cs. аутентиковати.

Hihetséges, mn. вероватан.

Hij, Hijába... l. Hí, Hiába.

Hím, fn. 1.) мужјак; 2.) вез; — et vargni, а) везак вести; б) á. é. (ról, ről) угледати се; mn. мушки.

Himba, fn. љуљашка, пубаљка.

Himbál, cs. љуљати. — ó, fn. мотка за равнотежу. — ódik, — ódzik, fn. љуљати се, пубати се.

Himbol, Himboly, fn. раоље, рицинус. — mag, fn. зрело семење, што испада из капеле. — olaj, fn. скочево уље, бели зеј-

Himsuk, fn. крвашница (биљ.). [тин.]

Hímel-hámol, k. извијати, околишити.

Hímes, mn. везен; ишаран; — tojás, шарено јаје; — színes, лицемеран, претворан.

Hímesget, hímesít, cs. вести, шарати.

Hímetlen mn. невезен, нешаран; á. é. одрешиш, некрен.

Hímez, cs. вести, шарати; á. é. забашуривати. — és, fn. вез, везење; á. é. околишење.

Hímezget, cs. вести; á. é. забашуривати.

Hímezhámoz, cs. претрпавати, забашуривати; околишити.

Hím-fi, fn. човечуљак. — galamb, fn. голуб мужјак. — hal, fn. млечац. — i, mn. мушки. — káros, fn. мушка копча, мушки. — káros, fn. мушка копча, мушки. — káros, fn. мушка копча, мушки.

Hímlel, cs. расипати. [шка пређица. Hímlik, k. расипати се.

Hímő, fn. оспа, сипаница, богиње; vörös —, мрасе, l. Kanjató. — hely, fn. ожиљак, рапа (од богиња). — helyes, mn. рапав, богињав. — oltás, fn. навртање, каламљење богиња. — s, mn. оспичае, богињав; мрасав. — zik, k. имати богиње.

Hím-minta, fn. тестебаша. — munka, — mű, fn. рез, шарило. — nem, fn. мушки род. — nemű, mn. мушког рода. — nő, fn. мелез, мацат.

Hímőry, fn. (тројска) мехунаста биљка, којој звечи семење.

Hímrellér, fn. крпа, надри-мајстор, пртљанац; (pb.) ki mindenbe kap, mindenben —, многопочињало ништ' недоочињало.

Hímrellér-kedik, k. петљати, крпирати. бити фушер. — ség, fn. петљаница, крпирати.

Hímrók, fn. паук (коњска болест). [пеш.

Hímrog, fn. цветни прах. — szál, fn. прашни конац. — tok, fn. прашница.

Hím-ség, fn. мужанство. — szál, fn. прашни конац. — szarvas, fn. јелен мужјак. — szövet, fn. ишарана материја. — tű, fn. биљорка. — varrás, fn. вез. — varrásos, mn. ишаран, извезен. — varrat, — varromány, fn. вез. — varró, fn. који везе. — varrónő, fn. везиља. — vér, fn. брат. — virág, fn. мушки цвет. — zés, fn. вез, везење. — zett, fn. вез; шарило. — zett, mn. везен.

Hímző, fn. који везе; mn. за везење. — keret, — ráma, fn. ћерћеф. — tű, fn. биљорка.

Hínár, híнар, fn. вога (биљ.); á. é. невоља, белај; ben van a — ban, набе-

лајуо је, награнао је; kiszabadítani a —ból, извући из блата.

Hínaros, híнарос, mn. пун воге; á. é. — az ég, nebo је пуно облачића.

Hindu, fn. Индијанац; mn. индијски.

Hínnyog, k. церити се, церекати се.

Hint, cs. посипати, сипати; á. é. — i veti a pénzét, расипа новац.

Hinta, fn. љуљанка, цубаљка.

Hintál, cs. љуљати; цуцати. — ó, fn. дрвени коњ. — ódik, k. љуљати се.

Hintás, mn. на љуљашку; — targoneza,

Hinteget, cs. посипати, расипати. [чезе.

Hintez, cs. посипати; кропити. — ő, mn. és fn. што кропи; кропило.

Hintó, fn. кочије, нишов. — ka, fn. кочијше. — kázik, k. љуљати се.

Híphor, íh. хоп-хоп; — hírével jár, свуд је, и опет га нема.

Híron, fn. металчара (биљ.).

Hír, fn. 1.) глас, име; — be hozni, изнети на (рђав) глас; jó —e van, на гласу је; rossz — ben van, на рђаву је гласу; — t nevet szerezni, стећи имена; — re kapni, изићи на глас; (pb.) jobb a jó — a nagy gazdagságnál, бољи је добар глас него златан паш; 2.) глас, абер, вест; — ül adni, јавити; köz — ré tenni, обнародовати; se — e se hamva, ни трага на гласа; нема га ни од короа; — ét sem hallottam, ни чуо нисам за њ или за то; — em nélkül történt, то је било без мог знања; holt — ét hallottam, чуо сам да је умро.

Hír-adás, fn. објава, оглас. — adó, fn. објавитељ.

Hírdet, cs. 1.) јављати, објављивати; dícséretet — ni, гласити славу, хвалу; 2.) навешћивати, оглашћивати (женике у цркви).

Hírdetés, fn. објава, обзнана.

Hírdetmény, fn. објава, оглас.

Hírdető, fn. јављач, гласник.

Hírel, cs. проносити, јављати; (azt) hírlik, јављају, проноси се глас.

Híres, mn. 1.) славан, гласовит; 2.) вајни; злогласни.

Híres-edik, k. излазити на глас (добар или рђав). — ít, cs. износити на глас. — ség, fn. глас, слава. — ül, k. прослављати се; излазити на глас.

Híreszt, híresztel, cs. проносити, разглашћивати.

Híretlen, mn. беславан, непознат. — ít, es. обеслављати. — ül, ih. неславно.

Híreveszett, mn. озлоглашен.

Hír-hajó, fn. гласнички брод, авизо-брод. — harang, fn. дошантавало, трчилажа. — harangol, es. дошантавати, трубити. — hedik, k. излазити на (рђав) глас. — hedt, mn. злогласни. — hedtség, fn. злогласност. — heszt, es. разгласивати. — hordás, fn. труђење. — hordó, — hordozó, fn. стокућанин, добошар, разношач гласова.

Hírba, fn. млечница, варгањ.

Hírlap, fn. новине, лист. — í, mn. новинарски. — író, fn. новинар.

Hírrel, es. проносити, телалити.

Hírlemény, fn. објава; програм.

Hírleszt, es. проносити, телалити.

Hírlő, fn. гласник.

Hír-mondás, fn. глас, вест. — mondó, fn. гласник, улак. — név, fn. глас, име, слава. — neves, mn. гласовит, чувен. — nők, j. — mondó v. Hirdető. — örs, fn. авизо-пошта. — sugó, fn. дошантавало, трчилажа. — szó, fn. разгласненост. — szomj, fn. славољубље. — szomjas, mn. славољубив.

Hirtelen, ih. напрасно, изненада, изнебуха, на пречац; mn. нагао, изненадан, плах, прек; — harag, напрасност; — halál, прека смрт; — haragú v. — hevülő v. — természetű, напрасит, прек, на крај срца; 2.) á. é. — barna, врло угасит; — szőke, црвенкаст.

Hirtelen-ében, ih. у брзини, на пречац. — kedés, fn. пренагљивање. — kedik, k. наглити, пренагљивати. — ség, fn. напрасност, наглост. — séges, mn. брзоплетан. — ül, ih. напрасно. 1. Hirtelen.

Hírül, 1. Híresül.

Hírül-adás, fn. јављање.

Hír-vágy, fn. славољубље. — vétel, fn. пријам гласа, вест. — vivő, fn. глас.

Hiskó 1. Viskó. [ник, гласноша,

Hispa, fn. бодљокожац (црв).

História, fn. историја. — í, mn. историјеки.

Hisz (Hinni), es. веровати; erősen —, у тврдо веровати; (szój.) akkorhi szem, ha látom, док не видим не верујем; hiszem is, nem is, и верујем и не верујем.

Hisz, Hiszen, Hiszem, isz. та, ма; — itt volt, та на ту је био!

Hiszek-egy fn. „вјерују“.

Hiszékeny, mn. лаковеран. — ség, fn. лаковерност.

Hiszem, fn. мисао, вера; abban a — ben, hogy... у тој мисли, да...

Hit, fn. 1.) вера, закон, религија; — ét elhagyni v. — étől szakadni, отнасти од вере; micsoda — et vállal? какве си вере? 2.) вера, заклетва; — et tenni, дати веру, заклети се; — emre! вере ми!

Hit-ágazat, fn. члан вере. — átok, fn. анатема, црквена клетва. — bajnok, fn. борац за веру. — belí, mn. берски. — bér, fn. јутарњи дар (жени од мужа). — beszéd, fn. предика. — bíróság, fn. инквизиција, верски суд. — bizomány, fn. фидеи-комис. — buzgó, mn. ревностан у вери, црквен. — buzgótság, fn. ревност у вери. — czikk, fn. члан вере. — düh, fn. фанатизам.

Hiteget, es. заваравати, правити наду.

Hitehagyott, fn. отнадинок (од вере).

Hitel, fn. 1.) вера, вересија, кредит; — be, — re, на веру, на вересију, на почек; 2.) веровање, вера; — t adni vmi-nek v. vkinek, поверовати у што или кому; melynek nagyobb — eül, томе у потврду...

Hítek, es. позивати на заклетву, заклин.

Hitel-bank, fn. кредитна банка. [вати.

Hit-celmzés, fn. катихизација.

Hit-celmző, fn. катихета.

Hiteles, mn. поуздан, веродостојан, аутентичан; — hely, locus credibilis; — másolat, веран препие.

Hitelesít, es. оверовљавати, одостоверити, легализовати. — és, fn. оверовљавање, оверовљење. — vény, fn. веровница.

Hitelez, es. давати на веру, кредитирати, вересијати. — és, fn. вересијање. — mény, fn. активан дуг. — ő, fn. рукодавалац, рукодажник, дужитељ, кредитор.

Hitel-hiány, fn. дискредит, немање кредита. — intézet, fn. кредитна задруга. — képes, mn. који заслужује кредита. — könyv, fn. вересијашница — levél, fn. кредитна неправда. — papírok, fn. кредитни папири. — szövetkezet, fn. кредитно удружење. — telen, mn. не-заклет. — telenség, fn. рђав кредит. — tet, es. закљичати. — vásár, fn. куповање на почек, вересијање. — vesz-

tett, mn. који је изгубио кредит. — zálog, fn. хипотека. — zálogos, fn. хипотекар.

Hites, mn. заклет; — atya, поочим; — fiú, посинок.

Hitestárs, fn. сунпруг; сунпруга.

Hiteszegett, mn. вероломан.

Hitet, cs. (vkivel vmit) доказивати кому што, уверавати кога о чему. — és, fn. завааравање.

Hitetlen, mn. 1.) неверан, неверник; — Tamás, неверни Тома; 2.) неверан, издајнички. — ség, fn. а) неверовање; б) неверство, издајништво. — ül, ih. а) неверно; б) невернички.

Hitez, Hitezet, cs. заклињати.

Hit-fél l. Hitsorsos. — felekezet, fn. вероисповест. — hagyás, fn. отпадништво. — hagyó, fn. отпадник, апоштата. — javítás, fn. реформација. — javító, fn. реформатор. — követ, fn. апостол. — község, fn. црквена општина. — len, mn. és fn. неверан, невера. — lenség, fn. неверство; неверовање. — letétel, fn. заклетва. — levél, fn. пропусница, исправа за слободан пролаз. — monda, fn. легенда. — nyomozás, fn. инквизиција. — nyomozó, fn. инквизитор. — rege, fn. митос, бајка. — regéi, — regés, mn. митски. — regész, fn. митолог. — regészet, — rege-tan, fn. митологија. — rokon, — sorsos, fn. једноверац, брат по вери. — szakadás, fn. отпадништво од вере, раскол; верски расцеп. — szegés, fn. кривоклетство, вероломство. — szegő, mn. és fn. кривоклетан, вероломан; вероломник. — szegőleg, ih. кривоклетно, вероломно. — szó, fn. предика, проповед. — szónok, fn. проповедник. — szónoklat, fn. проповедништво. — szónoklat-tan, fn. хомилетика. — tagadó, fn. отпадник од вере. — tan, fn. веронаука, религија. — tanár, fn. вероучитељ. — tanú, fn. исповедник вере, мученик за веру. — társ, fn. једноверац. — tétel, fn. заклетва. — térítő, fn. мисионар. — tudomány, fn. богословија, теологија. — tudor, fn. доктор теологије. — tudós, fn. теолог, богослов. — újítás, fn. реформација. — újító, fn. реформатор. — újoncz, fn. неофита, катехумен. — vallás, fn. вероисповест. — vallatás, fn. инквизиција.

— vallató, fn. инквизитор. — valló, fn. исповедник вере.

Hitvány, mn. лош, худ, јадан, вајни, чемеран, тричав; мршав. — ít, cs. чинити лошим, јадним. — kodik, — kodzik, k. а) мршавити; б) бити простак. — odik, k. омршавити; олошати, пробрцнути се. — ol, cs. сматрати за лоше. — ság, fn. тричарија, ситнарија. — ül, ih. худо, јадно; k. l. — odik.

Hitves(társ), fn. сунпруг, војно, муж; сунпруга, жена, љуба.

Hit-vizsgálat, fn. инквизиција. — vizsgáló, fn. инквизитор.

Hiú, fn. таван; mn. ташт, суетан, залудан, ништаван; празан. — l, k. блвати ташт; празнити се. — n, ih. таште, суетно. — ság, fn. суета, таштина. — ságos, mn. ташт, суетан. — sit, cs. правити суетним; á. é. осуетјивати. — skodik, k. бити суетан, ташт. — sodik, k. постати суетан.

Hiúz, fn. рие. — szemű, mn. оштра ока.

Hív, mn. веран; fn. верни.

Hívácsol l. Hivogat.

Hivakozik l. Hivatkozik.

Hivalkod-ás, fn. беспосленост, беспосличчење, нерад. — ik, k. а) беспосличчти, бадавиеати; б) бити уображен.

Hívás, fn. позивање, позив.

Hivat, cs. дати звати.

Hivatal, fn. служба, чин, звање; — t vitselni, отправљати службу; — ből, званично. — belí, mn. és fn. зчаничан, службен; званичник. — i, mn. званичан. — ka, fn. службица. — kodás, fn. службованье. — kodik, k. службовати. — kódó, fn. функционар. — nok, j. Tisztviselő.

Hivatalos, mn. а) службен, званичан; б) позван (гост); fn. званица. — an, ih. службено. — kodik, k. службовати.

Hivatal-osztály, fn. департман. — rend, fn. службеник. — szoba, fn. писарница. — talan, mn. és ih. без службе.

Hivatás, fn. позив, звање; — anak él, живи за свој позив. — os, mn. по руету, по позиву.

Hivatkozás, Hivatkozat, fn. позивање на што, цитирање.

Hivatkozik, k. позивати се, позвати се на...

Hivatlan, mn. незван; непозван. — ül, ih. незвано; непозвано.

Hivdogál, cs. зивкати.
 Hivékeny, mn. лаковеран. — ség, fn. ла-
 Híven, ih. верно. [коверност.
 Hívés, fn. веровање.
 Híves, mn. хладовит, свеж; fn. хлад;
 хладовина; á. é. vkit — re tenni, ба-
 цити кога у бутурницу.
 Híves-edik, k. студети, застудети. — en,
 ih. свеже, хлађано.
 Hívesít, cs. расхлађивати, хладити. —
 ő, mn. што хлади, освежава; fn. а)
 хладан напита; б) хладионица.
 Hívéség, fn. хлађаност, хладноћа.
 Hívesül, k. студети.
 Hívit l. Hívesít.
 Hívó, fn. вабац.
 Hivogál l. Hídogál.
 Hivogat, cs. зивкати; позивати (у сва-
 тове). — ó, fn. фифер.
 Hívóka, fn. вабац (тица).
 Hívő, mn. веран; könnyes —, лаковеран;
 fn. верни, који верује. — leges, mn.
 вероватан. — ség, fn. веровање, вера.
 Hívse, fn. верност. — es, mn. веран, одан.
 Hívtelen, mn. неверан; fn. невера, невер-
 ник. — ség, fn. неверништво, неверство,
 Hízakodik, k. гојити се. [невера.
 Hízalmas, mn. 1.) пита; 2.) који се лако
 гоји. — ság, fn. угојеност, дебљина.
 Hízás, fn. гојење.
 Hízékonу, mn. који се лако гоји.
 Hízeleg, k. ласкати, умиљавати се, ула-
 гивати се.
 Hízélékeny, mn. ласкав, улизички.
 Hízélgés, fn. ласкање.
 Hízélgő, mn. ласкав; fn. ласкавац, у-
 лажица.
 Hízelked-és, fn. улагивање. — ik, k. лас-
 кати, улагивати се. — ő, l. Hízélgő.
 Hízik, k. гојити се.
 Hízikór, fn. дебљина (као болест).
 Hízlal, cs. гојити, хранити, товити. —
 ás, fn. гојење. —atlan, mn. неугојен.
 — mány, fn. дебела марва.
 Hízó, mn. за гојење; fn. а) храњеник;
 дебела марва; б) (-ól) штала за де-
 белу марву.
 Hízodalmas, mn. 1.) дебео, гојазан; 2.)
 пита.
 Hízodalom, fn. 1.) гојазност; наклоност
 на гојење; 2.) пита; 3.) гојење,
 Hízóka, fn. јарић (биљ.) [гојидба.
 Hízott, mn. гојен, гојазан. — ság, fn. гојаз-
 Hízovány, fn. мишјакиња (биљ.). [ност.

Hó, isz. хо! стој!
 Hó, fn. снег; esik a —, снежи, пада снег.
 Hó, fn. месец; á. é. лудило; ha feljön a
 hava, кад му дођу лутке; hava van,
 месечар је.
 Hobban, k. бућнути, љуснути.
 Hóbolygó(s), mn. месечаран; сулудаст.
 Hóbort, fn. сулудост, шенутост. — os,
 fn. és mn. сулуда, слута; сулуд, ђак-
 нут, заврнут, шенут. — oskodik, k.
 лудовати, бити ђакнут. — osság, fn.
 лудовање, лутке, ђакнутост.
 Hóczipő, fn. крпље.
 Hód, fn. 1.) бобар, дабар; 2.) l. Hold.
 Hóda, fn. лиска, трћка.
 Hódacs, fn. месечих.
 Hódály, fn. обор, тор.
 Hódász, k. ловити боброве.
 Hódít, cs. освајати, покоравати. — ás,
 fn. освајање, освојење. — mány, fn.
 — ó, mn. és fn. што осваја, освајач.
 Hódkalap, fn. шенир од добра.
 Hódkórság, fn. месечарство.
 Hódlak, fn. боброва кућа.
 Hódol, cs. покоравати се, клањати се.
 — ás, fn. поклоњење, покорјење. —
 at, fn. покорјење; поштовање. — tat,
 l. Hódít.
 Hódony, fn. дабровина, кастореум.
 Hódos, Hódos, mn. лисаст.
 Hó-fa, fn. (америчко дрво) кипант. —
 fajt, fn. бела јаребница. — fátyol, fn.
 снежна копрена. — fehér, mn. бео
 као снег. — fergeteg, fn. међава, ве-
 јавица. — fuat(ag), — fuvat(ag), fn.
 вејавица. — golyó, fn. грудва од сне-
 га. — görgeteg, fn. усов, лавина. —
 gulya, l. — golyó.
 Hogy, ih. 1.) како? — is ne! како не!
 — hogy? како то? — vagy? како си?
 који си радни? 2.) пошто? — a szil-
 va? пошто су шљиве?
 Hogy, ksz. да, да би.
 Hogyan, ih. како?
 Hogyanlét, Hóglét, fn. пахођење; vki
 — éről tudakozódni, распитивати се
 за чије здравље.
 Hogyne, ih. како не?
 Hogysem, ksz. него, а да.
 Hóharmat, fn. слана, иње. — os, mn.
 оеут ињем.
 Hóhér, fn. крвник, целат. — kodik, k.
 бити целат; á. é. бити окрутан. —
 ol, cs. мучити. — os, mn. целатски.

— pallos, fn. целатов палом. — ság, fn. целатетво; á. é. округност.
 Hohó, isz. oho!
 Hóhómp, fn. усов, лавина.
 Hojsza, fn. галеб.
 Hojszogat, es. терати, хајкати.
 Hóka, fn. 1.) лиса; 2.) лисаєт коњ; mn. Hókás, mn. лисаєт. [лисает.
 Hókó, fn. хоко (жив.).
 Hókony l. Bókony.
 Hol, ih. где? ksz. — hol, час-час, сад-сад; — volt — nem volt, где је било где није... где је било да било.
 Hólabda, fn. грудва, лопта од снега.
 Hólam, fn. снежаник. — os, mn. од снежаника.
 Hold, fn. 1.) месец (на небу); mellék v. vak —, памесец; (szój.) változó mint a —, непостојан као март; — ellen kutya ugat, што пас на звезде лаје, то месец не хаје; 2.) лиса; 3.) јутро
 Holda l. Holnap. [земље, дан орања.
 Holdany, fn. (минер.) селениум.
 Holdas, mn. 1.) месечаран; 2.) с месецом; 3.) сулудаст, ђакнут. — ság, fn. месечарство.
 Hold-esiga, fn. плавуља. — esztendő, — év, fn. месечна година. — fény, fn. месечина. — fogatkozás, fn. помрчање месеца. — fogyta, fn. последња четврт. — forgás, fn. месечево обртање. — fű, l. — ruta. — kér, fn. месечева карта. — kór. — kórság, fn. месечарство. — kóros, mn. месечаран. — kő, fn. селенит. — köz, fn. време између новог и пуног месеца. — kules, fn. месечне епакте. — láb, fn. селенолабиум. — lakos, fn. становник на месецу. — más, fn. памесец. — mor-kólab, fn. помрчање месеца. — mutató, fn. лунариум. — negyed, fn. месечева четврт. — os, l. Holdas. — ruta, fn. напрудник. — szak, fn. време од једног новог месеца до другог, лунација. — szám, fn. месечни број, месечне епакте. — tájték, fn. каменито млеко (минер.). — tányér, fn. месечева плоча. — tölte, fn. пун месец. — udvar, fn. коло око месеца. — újság, — újlás, fn. нов месец. — változás, fn. мена. — vas, fn. гвожђа, клоња, кљуса. — világ, fn. месечина. — világ-kérű, mn. буцмаст. — világos, mn. светао, кад је месечина.

Holgyomál, fn. руђавица (биљ.).
 Hollandi, fn. Холандез; mn. холандски.
 — a, fn. Холандија.
 Hollét, fn. пребивање; nem tudom — ét, не знам где је.
 Holló, fn. гавран, вран; ritka mint a fehér —, редак, као бела врана.
 Holló-haj, fn. врана коса. — láb, fn. нека проја; (трава) змијинац. — neműek, fn. гавранови. — szín, fn. врана боја. — szín, — színű, mn. вран. — varjú, fn.
 Hollyan, ih. какав? [црна врана.
 Holmi. 1.) mn. некакав, какав; nem akarja — korhelynek adni leányát, не би рад ма каквом бекрији дати ћерку; 2.) fn. нешто; ствари, пртљаг.
 Hol-mikor, ih. каткад.
 Holnap, fn. сутрашњи дан; ki tudja a — ot, ко зна шта ће бити сутра! ih. сутра. — i, mn. сутрашњи; — i nap, сутри дан, сутра дан. — oz, es. одгађати од данас на сутра.
 Holnapután, ih. прекутра; (szój.) — kis-kedden, o шкрипову дне, o св. Никад. — i, mn. прекутранињи.
 Holott(an), ksz. a, a овамо.
 Holt, mn. мртав; á. é. — töke, мртав капитал; — víz, мртва вода; — ak, fn. мртваци; — a napjáig, до смрти.
 Holt-alag, fn. рака. — alak, fn. мртвачки лик. — an, ih. мртво. — aszat, fn. мумија, сухотина. — csalán, fn. мртва коприва. — eleven, mn. полумртав, обамрљо. — félben, ih. полумртво. — fene, fn. вучац, уцац. — görcs, fn. грч. — ig(lan), ih. до смрти. — iglani, mn. досмртни. — kéz, fn. мртва рука (правнички: = за добра која се не могу продати). — kéz-tiltás, fn. амортизација. — ra, ih. на мртво, на мртво име. — kötés, fn. мртви чвор, везивање мртвоузице. — tenger, fn. Мртво море. — test, fn. лешина. — tetem, fn. мртва коет. — tűz, fn. рак (бол). — víz, fn. мртва вода.
 Holval, ih. у јутру, сутра рано.
 Hólyag, fn. беника, мехур; (szój.) nem —, hogy felfújják, то се не може тако надувати (о тешком послу).
 Hólyag-alakú, mn. беничаст, мехураст. — esa, fn. мехурић. — cseresznye, fn. пунатор. — dad, mn. беничаст. — fa, fn. клокоћика. — farkú, fn. царски краткокрилац (буба). — féreg, fn. ме-

хурица. — fővény, — kő, fn. камен у беници. — kövedék, fn. цистин (у хем.). — mogoró, l. — fa. — őz, fn. мехурица, l. — fereg. — os, mn. мехураст, беничаст; — os borsófa, жути багрём. — osít, es. правити мехуре, бенике — osodik, k. добивати мехурове. — tapaszt, fn. визикатор. — zik, k. праве се мехурови.

Hómadár, fn. бели оструган.

Homag(föld), fn. песковита мур.

Hómály, fn. тама, мрак, невиделица; á. é. нејасност. — lepke, fn. вештица. — og, k. сумрачити се. — os, mn. мрачан, таман; нејасан. — osdi, fn. мрачњак, назањак. — osít, es. помрачивати. — osodik, k. мркнути, смркавати се. — osság, fn. тамнина, тамнило; нејасност. — osúl, l. — osodik.

Hombár, fn. хамбар, кош.

Homlót, es. 1.) полагати (у газдинству); 2.) наваљивати (топ). — vány, fn. положица.

Homlok, fn. 1.) чело; — át összehúzni v. ránczba szedni, набрати чело, намрштити се; 2.) á. é. фронт, лице, фасада; a kõnyv — ány, на челу књижи.

Homlok-esont, fn. чеона кост — dísz, fn. чепенка; (у зидарству) фронтала. — egyenest, ih. правце, стрелике; — egyenest ellenkező, ускоено (диаметрално) противан. — elő, fn. повез на челу. — fal, fn. предње вратило. — fal, fn. фронт. — írás, — írat, fn. натпис. — kötő, fn. повез на челу. — ol, — oz, es. стављати на фронт; зидати фронт. — sor, fn. први ред, прва линија, фронта — sütés, fn. жиг на челу — szalag, — szorító, fn. повез на челу. — zat, fn. предња страна, лице; фа.

Homojog, k. лутати. [сада.

Homok, fn. песак; á. é. попринте, бојинте — buczka, — domb, fn. пенчани брежуљак. — föld, fn. пескуља, грохотљика. — fü, — hír, fn. пенчаница. — liget, fn. оаза, — millye, fn. песконица. — óra, fn. пенчани сат. — os, mn. песковит, пенчан. — puszta, fn. fn. пенчана пустиња. — szem, fn. зрно песка — tenger, fn. пенчано море. — torlás, — torlat, fn. пруд.

Homolygos, mn. сух, мршав.

Homolya, fn. округло слатки спр.

Homolyka, fn. ваљушак; l. Homolya.

Homolyog, k. лутати.

Homog, fn. шупљина, конкавност. — ít, es. удубити. — ító, fn. шупље длете. — odik, k. удубљивати се, бивати конкаван. — ság, fn. сведеност. — tükör, j. — ú tükör, fn. конкавно огледало. — ú, mn. удубљен, конкаван. — úan, ih. конкавно — úság, fn. конкавност.

Homp, fn. 1.) бусен; 2.) мргинь, анта.

Hompol, es. 1.) бусати; 2.) мргиньити, обележавати антама.

Hompoz l. Hompol.

Hon, fn. домовина, постојбина, завичај; ih. код куће, дома.

Hón, fn. раме; назуво, назухо. — al, — alj, fn. назуво.

Hónal-ág, fn. тић, издањак. — az, k. кидати тиће, кресати.

Hon-alarító, fn. оснивач отаџбине.

Hónall, es. 1.) кидати тиће, кресати; 2.) носити под назувом.

Hónallevél, fn. тић, заперак (на дувану).

Hónalol, Honaljaz, es. кидати тиће, зала.

Hónalüreg, fn. назухо. [мати (дуван).

Hónar, fn. месец (дана) — i, mn. месечни. — onként, ih. сваког месеца, месечно — os, mn. од . . . месеца. — oz, es. одлагати од једног месеца на други. — szám, fn. месечно прање, женски цвет.

Honesok l. Hancsik. — úrás, fn. кртичњак.

Honfi, fn. земљак; домољуб. — as, mn. домољубив. — jog, fn. грађанско право. — ság, fn. домољубље. — úi, mn. домољубан — ú-ság, fn. домољубље. — úsit, es. дати грађанско право.

Hon-foglalás, fn. освојење отаџбине. — föld, fn. домовина. — földi, — i, mn. домаћи, отачанствен.

Hón-kalap, fn. шешир за ношење под назухом — lap, fn. лопатица, плећка.

Honleány, fn. домољупкиња.

Honn, ih. дома, код куће.

Honnan, Honnat, Honnét, ih. одакле? от.

Honnszülött, mn. урођен. [куд?

Honol, k. пребивати, становати.

Honos, mn. домаћи; fn. суграђанин. — ít, es. одомаћити; примити међу грађане. — ítás, — ítmány, fn. одомаћење; индигенат. — odás, fn. одомаћење. — odik, — úl, k. одомаћити се.

Honott, ih. код куће.

Hon-polgár, fn. држављанин. — szcretet, Hont l. Hant. [fn. домољубље.

Hontalan, mn. без домовине. — ít. es прогнати из домовине. — úl. ih. без
Hontárs, fn. суграђанин. [завичаја.
Hontnadár, fn. белоревка.

Honvágy(kór), fn. чежња за кућом.

Honvéd, fn. домобранац — védelem, fn. домобранство. — védelmi, mn. домобрански; — védelmi főrvény, закон о земаљској обрани. бранидбени закон. — védség, fn. домобранство. — vé-nült(leány), mn. матора (девојка).

Hó-omlás, Hó-ömlet, fn. усов. — re-hely, — helyh. fn. прамен снега. — pénz, fn. месечина, месечна плата — pénz, mn. који добива плату ме-сечно. — rihe, fn. прамен снега.

Hopor l. Hoporj.

Hopores, fn. израстао; грба, кврга; не-равност. — os, mn. грбав, квргав; нераван.

Hoporj, fn. грба, кврга. — as, mn. гр-бав; нераван.

Hoporty, fn. 1.) грба; 2.) брежуљак.

Hoportyag, fn. кора. — os, mn. дебело-кор; одљуснут.

Hopp, ih. хоп! опа! он! (szój.) — on maradni, проћи којекако; бити пре-варен; akkor mondj — ot, ha átugor-tad az árkot, прво скочи, па онда

Horpan, k. бућнути, пасти. [реци хоп.

Horpozik, k. клицати, подсекаживати.

Horsza!isz. онац!

Hord, fn. широка пруга.

Hord, es. носити; szekeren — ani, во-зити; magyar nadrágot — ani, носити мађарске чакшире; hírt — ani, раз-носити глас; k. (о пушци) носити.

Horda, fn. орда.

Hordár, fn. носач, носак, амал. — bér, fn. понос, плата носачу. — kodik, k. амаловати.

Hordas, mn. са широком пругом; l. Ordas.

Horderő, fn. домашај, важност, j. Fontos-ság; nagy horderejű, j. nagyon fontos.

Hordó, fn. 1.) носак, носач; 2.) буре; sörös —, бечка; (pb.) üres — legjobb-ban kong, празно буре (већма) звечи; meddig — d teli, addig leszesz deli, док је чорбе, доста чорболока.

Hordócsináló, fn. бачвар, качар.

Hordogat, es. нашати, вуцарити.

Hordós, mn, што заудара на буре, су-дован. — ser, fn. пиво из бурета. —

szag, fn. заударање на буре, судов-ност. — szagú, mn. судован.

Hordó-szék, fn. носилка, паланкин. — szij, fn. кајиш за терете

Hordoz, es. носити, пртити; вући, во-зити. — gat, es. вуцарити, пртљати. — kodás, fn. сељење, — kodik, k. се-лити се. — óskodik, k. сељакати се; (pb.) a ki sokat — óskodik, nehezen gazdagul meg, ко се сели. тај се не
Hordszék j. Hordószék. [весели.

Horgacs, fn. кукица. — ol, es. заквача-вати. — os, mn. кукаст.

Horgad, k. савијати се, искривљивати се. — t, mn. крив, савијен; извијен.

Horgany, fn. цинк. — réz, fn. мѣд, туч

Horgas, mn. кукаст, с куком; крив. — ín, fn. потколен. — ít, es. кривити, извијати. — lábu, mn. ерлав. — odik, k. извијати се, искривљивати се. — — ság, fn. кривотина, кривина

Horgász, fn. који пеца рибу; k. нецати. — ás, — at, fn. пецање. — vessző, fn. прутило

Horgaszt, es. савијати, кривити; — ott fővel, обореном главом, погнурке.

Horg-éleg, fn. цинк-оксид — halvag, fn.

Horgoska, fn. кукица, [цинк-хлорид

Horgol, es. 1.) вући куком; á. é. vkire — ni, водити срце на кога; 2.) пле-сти кукицом („хекловати“).

Horgony, fn. котва ленгер, сидро; — t vetni v. ereszteni v. — ra ereszkesdni v. szállani, бацити сидро; — on ál-lani, стајати (о броду); — t szedni, дићи котву.

Horgony-ág, fn. зубац од ленгера. — álló, — bíró, mn. осидран, — hely, fn. место за бацање сидра. — jegy, fn. веја од сидра. — oz, k. спустити си-дро, осидрати се; стајати са спуште-ном котвом. — szár, fn. мотка од котве.

Horgos, mn. кукаст.

Horgoz l. Horgol.

Horgréz, fn. жути мѣд, месинг.

Horgúl, k. савијати се, кривити се.

Horbács, fn. кврга на дрвету. — os, mn.

Horhó l. Horhos. [квргаст.

Horhol, es. гулити.

Horhos, fn. вододерина; кланац.

Hórihorgas, mn. és fn. дуг, кракат; ду

Horkan, Horkant, k. ркнути. [гајлија.

Horkint, k. ркнути; уздахнути при из-дисању (самртик); хропнути.

Horkol, k. ркати, хронити.

Horny, fn. зарез.

Hornyol, es. урезивати. — at, fn. зарез, жлеб. — ó, fn. нож за урезивање — t, mn. изрецак, ровашен.

Hornyos, mn. изрезан.

Hornyoz, es. рованити, урезивати.

Horog, fn. 1.) кука, квака; 2.) удица, пецалка; — ra akadni v. kerülni, ухватити се; долијати; — ra keríteni, уловити; 3.) клуч за сламу

Horog-esont, fn. кукаста кост. — dad, mn. кукаст — fa, fn. рог на кући. — in, — madzag, fn. канан на удици. — szakáll, fn. кука на удици. — tű, fn. игла пецетљача („хекиодла“). — vonó, fn. клуч за чување сламе, сена. — zsineg l. — in.

Horony, fn. урез, жлеб, уторе — gyalú, fn. ренде за уторе.

Hóróza, fn. картоп, калина (биљ.).

Horpacz l. Horpasz.

Horpad, k. упадати, угињати се. — ás, — ék, k. угнутоост. — oz, k. угињати се, упадати. — t végű, mn. угнут.

Horpasz, fn. 1.) харингин трбух; 2.) удубљење међу задњим ребрима и бутовима (у марве); á. é. трбух, бураг; megtelt a — a, набокао се, наждао се; megtöltötte a — át, напунио бураг; mn. мршав.

Horpaszodik, k. упадати (о месо), мршав.

Horpaszt, es. удубити, угнути. [вити.]

Horsolód-ás, fn. трвење, инат. — ik, k. прети се, инатити се.

Horty, fn. 1.) ркање; 2.) поздрве (стра-
Hortyan l. Horkan. [жње.]

Hortyog, k. ркати.

Horvad, k. 1.) распадати се; 2.) l. Horpad.

Horvát, fn. Хрват; mn. хрватски. — ország, fn. Хрватска. — os, mn. хрватски. — ság, fn. хрвастина. — ül, ih. хрватски.

Horzskórság, fn. болест у слезини.

Horzsakó, fn. плавац, пумик.

Horzslövés, fn. окрз.

Horzsol, es. гулити; стругати; — t seb, окрз. — ó, fn. кесер. — ódik, k. гулити се, одерати се.

Hossz, fn. дужина; mennyi a — a, колико је у дужину? — a széle egy, колико је дуг, толико је и широк; — ában, у дужину; дуж; a folyó — ában, дуж реке; se — a se vége, ни

краја ни конца: ott esett egész — ában, паде колико је дуг; két óra — at, два сата

Hosszabb, mn. дужи, дуљи. — ít, es. дуљити; продуживати. — odás, fn. продужење. — odik, — ül, k. продужи-

Hosszaeska, mn. подужи [вати се]

Hosszadalmas, mn. дуг, оширан; дуго-трајан. — ság, fn. оширност; дуго-трајност.

Hosszadalom, fn. дуготрајност; оширност.

Hosszal, Hosszall, es. ематрати за пре-
Hosszalaz l. Vonalaz. [дуго]

Hosszan, ih. дуго, дугачко. — ta, ih. уздуж, дуж.

Hosszas, mn. дугачак, дуг, дугуљаст; á. é. дуготрајан, оширан. — an, ih. дугачко; дуготрајно — ít, es. правити подужим. — ka, mn. подуг. — odik, — ül, k. дуљити се. — ság, fn. дужина; дуготрајност, оширност.

Hosszalt, ih. 1.) дуж; uteza —, дуж улице; 2.) дуго; két óra —, два сата.

Hosszirány, fn. продужен правац.

Hosszít, es. дуљити, продуживати.

Hossz-mérés, fn. мерење дужине. — mérő, — mérték, fn. мера за дужину — metszet, — metszvény, fn. просек у дужину. — rezgés, fn. лонгитудинално осциловање.

Hosszú, mn. дуг, дугачак; á. é. дуго-трајан. — dad, mn. дугуљаст. — farkú, mn. дугорен, ренат. — futoska, fn. лонтање „лонга мете“. — ka, — kás, mn. подужи. — karú, mn. дугорук; á. é. крадљивачки. — lába, mn. кракат. — röpk, fn. дугокрили. — ság, fn. дужина. — szárú, mn. кракат, дуго-ног; дугачке петельке, дугачка држаља. — szilva, fn. шлива јажача. — tűrés, fn. дугоотрпљивост. — tűrő, mn. дугоотрпљив. — újjú, mn. дугих прети-ју; дугих рукава. — vas, fn. цртало.

Hóstád, Hóstya, fn. предграђе.

Hósvadás, Hósvadé, fn. усов.

Hószám, fn. некоко време, прање.

Hó-szem, fn. наочари за снег. — szín, — színű, mn. снежан, бео као снег. — teke, fn. кугла од снега. — út, fn. прт, пртина.

Hova, Hová, ih. камо? куд? (szój.) nem tud — lenni örömeben, не зна шта ће

Hovad, k. отицати, бујати. [од радости]

Hovahamarább, ih. што пре, што брже.
 Nováj, Novály, fn. цинеларски подметач.
 Novatovább, ih. све даље; све више.

Hó-váz, fn. човек од снега. — virág, fn. вишњабаба — víz, fn. снежаница.

Hoz, pr. k, према, до; за; asztal — ül-ni. седати за сто; botjá — kapott, мапи се питања; má — egy hétre, од данас недељу дана; — zám, — zád, — zá... к мени, к теби, к њему...

Hoz, cs. носити, доносити; gyümölcsöt —, доноси плода; világra —, донети на свет; e ház sokat —, ова кућа много (прихода) носи; itéletet —, судити, изречи пресуду; szóba —, споменути; gyánúba —, довести у сумњу; méregbe —, разжарити; életbe — v. életre —, оживити; észére —, опаметити; észébe —, напоменути, подсетити.

Hozatal, fn. доношење; довоз.

Hózivatar, fn. мећава.

Hozomány, fn. донос, прѣија, мираз.

Hózuhatag, fn. усов.

Hozzá-ad, cs. додати, додавати. — áll, k. а) припити се, прилећи (хаљина уз тело); b) прибити се чијој страници. — csatol, cs. прикључити, приложити.

Hozzád(ra), isz. лево!

Hozzá-férhetlen, Hozzá-férkezhetlen, mn. неприступачан. — férhetlenség, fn. неприступачност. — fog, k. (vmihez) почети што, латити се чега. — foghatatlan, mn. неспоредив. — fogható, mn. споредив. — foghatatlanúl, ih. неспоредиво. — foghatólag, ih. споредиво. — járul, k. придружити се, приступити, пристати. — járulás, fn. пристајање. — jut, k. доћи до чега. — kezd, k. латити се. — lát, k. (vmihez) латити се чега, прионуту око чега.

Hozzámnennyúl, fn. лепи човек.

Hozzá-szokik, k. привикнути се — szól, k. умешати се у говор. — szóló, fn. реч; neki is van — szólója, има и он да каже своју. — tartozik, k. припадати. — tartozás, fn. припадак. — tesz, cs. додавати, додати. — tétel, fn. додатак. — tevőleg, ih. приближно. — tevőleges, mn. приближан. — törődik, k. унутити се, навикнути се. — való, mn. és fn. што припада; приличан; припадак. — vet, cs. додати; á. é. нагађати, слутити, приближно рачунати.

— vetőleg, ih. приближно, вероватно.

— vetőleges, mn. приближан.

Hő, fn. топлота, жара; mn. тонал, же-жак. — anyag, fn. калорик.

Hőbört... l. Hobort...

Höcs, fn. бели детлић.

Höcsik(e), Höcsök, fn. црвени детлић.

Hőfogatóság, fn. капацитет за топлоту.

Hők, isz. натраг! (за одбијање живо-
 Hőke l. Szőke. [тиња].

Hőkhurut, fn. велики, магарећи кашаљ, кукурекавац.

Hökken, k. убезекнути се. — t, cs. у-плашити, смести.

Hőköl, k. ићи натрашке (жив.).

Hőkülönző, fn. диференциалан термо-метар.

Hőle, mn. празан, шупаљ; — genyőte, дивља зоб.

Hölgy, fn. 1.) млада; госпа, госпођа, дама; 2.) ермелин (жив.). — bőr, fn. кожа од ермелина. — gerezna, fn. ермелинка, ермелином постављена хаљина. — lak, fn. харем. — menyét, fn. ермелин, ласица. — őg, fn. гардедама. — prém, fn. перваз од ермелина.

Hőlye, fn. орлови нокти (биљ.); l. Hűlye.

Hő-mérő, fn. термометар. — mérsék(let), fn. температура.

Hőmöres, fn. кврга, израстао.

Hőmp(öly), fn. 1.) ваљак; 2.) вал, талае; 3.) окружено камење. — ő, mn. обао, ваљковит.

Hőmpölyget, Hőmpörög l. Hőmpelyget, Hőmutató, fn. термоскоп. [Hőpereg.

Hőpers(enet), fn. бланда, чибуљница.

Hőpöres, fn. бубуљница, пегница. — ő, mn. бубуљичав.

Hőresög, Hőresök, fn. хрчак; mérges mint a —, напео се као хрчак; — asszony, напакбаба, оштроконђа, горопадница. — ő, mn. љутит, пакостан, горопадан. — ösködik, k. горопадити се. — ősség, fn. горопад, пакост.

Hörg, fn. душник; k. l. Hörög. — és, fn. крклање, крчање, ронац, предущак.

Hörög, k. крчати, хронити, предисати.

Hörp, fn. гутљај, натегљај.

Hörpent, cs. гуцнути, гунути, еркнути. — és, fn. еркање. — s, fn. пијанац.

Hörpög, k. еркати. — et, cs. еркутати.

Hörpöl, Hörpölget l. Hörpög, Hörpöget.

Hörtyög, k. ркати.

Hős, fn. јунак; mn. јуначан, јуначки.
— dal, fn. јуначка песма.

Hőség, fn. врућина, запара.

Hősi, mn. јуначки. — es, mn. јуначан.
— esen, — leg, fn. јуначки. — esség,
— ség, fn. јунаштво, пројетво.

Hősködi, fn. разметљивац, хвалиша, бу-
кјач. — ség, fn. хвалисање, јуначење.

Hősködik, k. 1.) јуначити се, хвалисати
се; 2.) бити јунак.

Hős-költemény, fn. јуначки снев. — le-
vél, fn. проида. — nő, fn. јуначица.

— ség, fn. јунаштво. — szellem, fn.
јуначки дух. — szívű, mn. јуначан. —
tett, fn. јуначко дело. — történet, fn.
историја јунака. — vár, fn. витешки
замак. — vér, fn. јуначка крв.

Hő-vezetés, fn. спровођење топлоте. —
vezető, fn. топловода. — villanyos,
mn. термослектричан.

Hőzboz, Hőzböz, mn. напрасит.

Hueza, Hueza, fn. слава трава.

Hueski! isz. марш навоље!

Húd, fn. мокраћа.

Hudárló, fn. американска племенаца
(биљка).

Húd-esap, fn. мокраћник. — eső stb. l.

Huddik l. Hugyozik. [Hugyeső stb.]

Hűg, fn. млађа сестра.

Hügy, fn. мокраћа, вода, пишањак; k.

Hugyansó, fn. нишадор. [l. Hugyozik.]

Hügy-any, fn. амониум. — ár, fn. диа-
бетес (болест). — eső, fn. мокраћна

цев. — edény, fn. суд за мокраћу. —

erőltetés, fn. тешко мокрење. — fel-
akadás, fn. застој мокраће, кад се за-

веже вода. — hájtó, mn. што тера на
мокрење. — hólyag, fn. мокраћна бе-

ника. — os, fn. és mn. попишко; по-
пишан. — ozik, k. мокрити, пишати.

— rekedés, fn. застој мокраће. —
üveg, fn. стакло за мокраћу.

Huh, isz. ху!

Huhaszt, k. викати ху!

Huhog, k. крештати (сова). — ás, fn.
крештање. — at, k. крештати. — ó
bagoly, fn. утина.

Huhokol, Huhol l. Huhog.

Hujja, isz. ују! (szójj.) egy hujjában, ци-
пом, непрекидно.

Hujjogat, k. клицати, подвикивати.

Hujjogtat, es. подетицати.

Hujjongat, Hujjából, k. поклицавати.

Hull, k. 1.) падати, пасти; опадати (во-

ће); hullanak könnyei, теку му сузе;
ott — ott a vére, онде му је крвца
текла; 2.) гинути.

Hulla, fn. трунина, лешина.

Hullad, k. опадати, падати. — ég, k.
отпадак; мрве, трипе; — ég fa, су-
вад. — ékos, mn. пун отпадака. —
oz, k. отпадати, опадати.

Hullajt, es. дати да пада.

Hullám, fn. вал, талас. — csapás, fn. уда-
рање таласа. — hegy, fn. брег од та-
ласа; таласасто брдо.

Hullámodik, k. нагињати се, хтети пасти.

Hullám-os, mn. валовит; таласав. — oz,
k. таласати се. — torlás, — torlat, fn.
где се вали леме. — vetés, fn. тала-
сање, ударање таласа. — zás, fn. та-
ласање. — zat, fn. таласи. — zik, k.
таласати се.

Hullároz, k. отпадати, опадати; á. é.

Hullaszt l. Hullajt. [искупљати се.]

Hullat, es. дати да пада; könnyeket —
ni, ронити сузе; a fák — ják levelei-
ket, дрвета губе листиће; — ja fogait,
испадају му зуби.

Hullatag, mn. отпадљив; проидаљив, тро-
шан. — ság, fn. трошност.

Hullékony, mn. што пада; -- ernyő,
штит за сунштање с висине.

Hulló-esillag, fn. звезда падалица. — er-
nyő, fn. штит за сунштање с висине.

Hullog, Hullogál, Hullong, k. падати.

Hummerrák, fn. морски рак.

Humor, fn. хумор. — os, mn. хумористи-

чан. — osság, fn. хумористичност.

Hun, fn. Хун; mn. хунски.

Hunczfutkák, Hunczotkák, fn. ковчиге
над слепим оком.

Hunnyász, fn. és mn. 1.) понизан; под-
мукао, лицемера; шуњало; 2.) неки
тотрљан. — kodik, k. шуњати се, под-
вијати се, понижавати се.

Húny, es. затворати, заклапати; szemet
— ni, зажмурити; szemet sem — tam,

ни ока нисам свео; k. играти се

Hunya, fn. гуњац, l. Gunya. [жмуре.]

Hunyászkodik l. Hunyazkodik.

Húnyik, k. затворати се (очи).

Hunyóeska, fn. игра „жмуре“.

Hunyog, k. жмирити. — at, k. жмирати,
жмиркати, чкиљити; помркивати.

Húnyor, fn. чемерика; büdös —, смрд-
љива чемерика; fekete —, кукурек.

Húnyorfí, fn. бухача.

Hunyorg l. Hunyorog. — ás, fn. жми-
рање. — at, k. жмирати.
Hunyorít, k. жмирити, чкиљити.
Hunyorog, k. жмирити.
Hunyós(di), Hunyóska, fn. игра „жмуре“.
Hupan l. Huppan.
Hupikék, mn. модар; плав; fn. модрица;
(szój.) felruházták a hátát — kel, на
шарали еу му леђа.
Hupmajom, fn. индијски мајмун.
Hupog, k. опадати, падати.
Hupolyag, fn. 1.) израстао; 2.) мехур,
чибуљница; 3.) шклопац од комарца.
Huppan, k. пасти.
Huprantós, mn. бљечкав, гњно.
Huprol, es. лупати.
Húr, fn. 1.) жица; megfeszíteni a — t,
затегнути жицу; le- v. megereszteni
a — t, отпустити, попустити жицу;
mogpendíteni a — t, ударити у жицу;
(szój.) mindig egy — on pendülni, еве
једно те једно; egy — on pendülnek,
дувају у један рог; más — t pengetni,
окренути други крај; 2.) жила; 3.)
Hurákol, k. хракати. [тетива, корда.
Hurbokol, Hurbol, es. искрзати.
Hureza, fn. рибли кошар.
Hurezol, es. вући, теглити, тезмати; но-
сити. — kodás, fn. сељење, селидба.
— kodik, k. селити се. — ódás, fn.
вупарење. — ódik, k. вупарити се,
сељакати се.
Hurezokod... l. Hurezolkod...
Hurdi, fn. ветрогоња.
Hurgya, mn. несмотрен, брзоплетан; fn.
брзоплет, ветрогоња.
Hurgyákkodik, k. радити несмотрено,
бити брзоплетан.
Hurgyaság, fn. несмотреност, ветрошир-
Húrhíd, fn. кобилица, коњиц. [ство.
Húrit(ga)t, es. грдити, корити.
Hurka, fn. деваница, кобасица, урка;
véres —, крвавица.
Hurkabél, fn. чмар.
Hurkad, k. мршавити, мршати.
Hurkatöltő, fn. 1.) надевач, који надева
кобасице; 2.) надевача, справа за
надевање кобасица.
Hurkol, es. везати шепут, омчу; давити
ужетом; — ó kötél, уже за даљење
марве. — at, fn. шепут, омча. — ódik,
k. запетљавати се, замрсити се.
Hurkos, fn. платнена вређа.
Hurkoz l. Hurkol.

Húrláb, fn. коњиц, l. Húrtalp.
Hurnya, fn. острижина. — gyarjja, fn.
стриготина, острижена вуна.
Hurnyáz, es. стругати месо с коже.
Hurogat, es. грдити, крипти.
Hurok, fn. петља, омча; замка, пругло;
hurkot vetni, плести замке; — ra ke-
riteni, уловити; — ra kerülni, улови-
ти се, долијати.
Húrom, fn. мехови од глине.
Húros, mn. жичан; fn. (-madár) дрозд,
— rigó, fn. кос. — szürke, mn. дро-
здове боје.
Húroz, es. снабдевати жицама. — at,
fn. жице.
Húr-roka, fn. коловрат. — szál, fn. ко-
тур, свитац. — talan, mn. без жице,
без жица. — talp, fn. кобилица, ко-
Huruba, fn. земунина. [њиц.
Hurukkol, k. пућкати, блебетати (ћурак).
Hurut, fn. кашаљ. — ol, k. кашљати,
хрипати. — os, mn. с кашљем.
Húrzene, fn. ударање у жице.
Hús, fn. месо; vastag —, лнет (на нози);
jó — ban lenni, бити пун, рањен; vén
—, бабускера; (pb.) olesó — nak híg a
leve, од јетина меса мршава чорба;
mn. од меса, мрсан.
Husadék, fn. крватин.
Husáng, fn. шпба, прут. — ol, es. шп-
Húsany, fn. саркома. [бати.
Hús-áros, fn. месар. — ét, — étel, —
étek, fn. мрсно јело. — ét-idő, fn. мрс.
— evő, mn. és fn. месојед, месождер,
месоједивац. — evő-nar, fn. дан мрса,
мрсак. — fazék, fn. мрсан лонац. —
hagyó, fn. покладе, месојеђе. — lás,
fn. стругање меса с коже; остриго-
тина. — lé, — leves, fn. чорба од
меса. — ló(kasza), fn. коса (кожар-
ска), еругач. — mérés, fn. месаре-
ње, крмљење. — nemű, mn. месан.
— ol, es. стругати месо с коже, —
oló l. — ló.
Húsos, mn. меснат; од меса; — béles,
тесто с месом. — ság, fn. меснатост,
Huss, isz. фук! [дебљина.
Hús-szín, fn. боја као месо. — szín, —
színű, mn. месне боје. — talan, mn.
без меса. — vágás, fn. сечење меса,
крмљење.
Húsvét, fn. ускре, васкресење. — hét, fn.
ускршња, светла недеља. — hétfő, fn.
светац, водени понедељак. — i, mn.

уекршњи; — *tojás*, уекршње јаје, уекршњак.

Hús, *mn.* двадесет, двадест. — *ad*, *fn.* двадесетина; 1. — *adik*. — *adik*, *mn.* двадесети. — *adol*, *cs.* а) узимати двадесетину; б) казнити сваког двадесетог. — *ados*, *fn.* двадесетак.

Huszan, *ih.* двадесеторина, двадесеторо.

Huszár, *fn.* хусар. — *diákság*, *fn.* покварено латински.

Huszas, *fn.* двадесетак.

Hús-évi, *Hús-esztendő*s, *Hús-évü*, *mn.* двадесетогодишњи.

Huszít, *cs.* дражити, пујдати.

Húslapony, *fn.* икосаедар.

Húszor, *ih.* двадесет пута. — *i*, *mn.* двадесеткратни. — *os*, *mn.* двадесетострук.

Huta, *fn.* ливница, ковница. — *mester*, *fn.* господар ковнице.

Hutás(legény), *fn.* ковничар.

Huttyad, *k.* мршавити.

Huttyaszt, *cs.* мучити главу.

Hutykora, *fn.* кеба.

Hutyorodik, *k.* наћкати, парасти.

Hutyorog, *k.* 1.) пуцати (под коленом), поклецивати; 2.) швићкати.

Hű, *A.* *cs.* 1.) вући; *vkít hajánál fogva* — *ni*, вући за косе, чупати; *delet* — *ni*, звоне на подне; *orránál fogva* — *ni*, вући за нос; *njjat* — *ni* *vkivel*, вући се прета или кланка; *fogat* — *ni*, водити зуб; *sorsot* — *ni*, извлачити коцку; *árkot*, *falat* — *ni*, повлачити јарак, зид; *nadrágot* — *ni*, облачити чакшире; 2.) *á. é. nótát* — *ni*, свирати песму; *a szótagot* — *ni*, отезати слог; *huzonötet* — *tak rá*, оцењили су му двадесетпет впућих; *fi-zetést* — *ni*, вући плату; *a szegényeket* — *ni*, гулити сиротињу; *B.* *k.* 1.) *itt nagyon* —, овде је велика промаја; 2.) нагињати, бити одан; *nagyon* — *hozzád*, нагиње теби; 3.) пролетати (дивље патке).

Huzakodik, *k.* 1.) пружати се; *neki* —, замахивати, закукавати; 2.) нећкати се, противити се; 3.) облачити се (о-дело); 4.) бити потрзан, узнемириван.

Húzalkodik, *k.* наћкати; 1. *Huzakodik*.

Huzam, *fn.* 1.) промаја, промаха; 2.) трајање; *egy* — *ban*, на једаред, на дупак; *egy* — *ban dolgozni*, радити пшном.

Huzamos, *mn.* дуготрајан. — *ság*, *fn.* дуготрајност. — *t*, *ih.* дуготрајно, трајно.

Huzás, *fn.* вучење, извлачење; вађење; (ловачки) време полетања; пролетање.

Huzat, *fn.* свитак (ипр. жица).

Huzavona, *fn.* отезање, одуговлачење.

Huzdogál, *Huzgál*, *cs.* вући, трзати.

Húz-halaszt, *cs.* одуговлачити, отезати.

Húzód-ik, *k.* 1.) повлачити се, отезати се; 2.) (код војника) навијати; теглити се; 4.) прибијати се уз...

Húzodozik, *k.* теглити се.

Húzófont, *fn.* еластичан кантар.

Huzogál 1. *Huzgál*.

Húzó-háló, *fn.* мрежа коју вуку. — *kötél*, *fn.* уже за које се вуче једек.

Huzom 1. *Huzam*.

Húzópálcza, *fn.* палица за надвлачење.

Húz-von, *cs.* вући, тезмати, потезати; *á.*

Hű, *isz.* хи! [é. патити.

Hű, *mn.* верни.

Hűbér, *fn.* баштина, државина, феуд. — *es*, *fn.* клетвеник. — *i*, *mn.* феудалан; клетвенички. — *jog*, *fn.* феудално право. — *jószág*, *fn.* феуд, баштина, тимар. — *levél*, *fn.* дрвовница. — *nök j.* — *es.* — *rendszer*, *fn.* феудални систем. — *szolgálat*, *fn.* клетвеничка служба. — *úr*, *fn.* који даје у државу.

Hűdít, *cs.* цедити (болест).

Hűlköl, *k.* пћи натрашке.

Hül, *k.* охладити се, хладнети; — *t helyét találni vminek*, не паћи, не за-

Hüle 1. *Hülye*. [стати.

Hüledék, *fn.* 1.) паче, дрхталице, патије; 2.) 1. *Hulla*,

Hüledez, *k.* бити у запари, колебати се. — *és*, *fn.* запара, неприлика.

Hülefüle, *mn.* сметен, збуњен.

Hülemedik, *k.* 1.) снебивати се, чудити се и кретити се; 2.) хладнети.

Hülepedik, *k.* охладнети, хладнети.

Hülés, *fn.* расхлађење.

Hüleszt, *cs.* расхлађивати; *á. é.* задив-

Hüllő, *fn.* водоземац. [лавати.

Hülye, *mn.* 1.) блесаст, глуи; 2) мутав; 3.) наглув; *fn.* блесан, мућурла. — *ség*, *fn.* блесастост.

Hüm, *isz.* хм! — *get*, *k.* говорити „хм“. — *ment*, *k.* рећи „хм“. — *mög* 1.

Hün, *ih.* верно. [Hümget.

Hüpped(ez), *k.* спотицати се.

Hűs, *mn.* хлађан, хладовит.

Hűség, *fn.* верност. — *es*, *mn.* веран. —

szegő, mn. вероломан. — telen, mn. неверан. — telenül, ih. неверно.
 Hüsel, k. хладовати, лежати у хладу. — ő, fn. хладник, сеница.
 Hüsen, ih. хладно, хладовито.
 Hüsit, es. хладити, освежавати. — ő, mn. és fn. што освежава, свеж напштак.
 Hüsség, fn. хладовитост; свежина.
 Hüüt, es. хладити; száját — eni, торокати.
 Hütelen, mn. неверан, невера. — kedik, k. бити невера. — ség, fn. неверство, невера. — ül, ih. неверно.
 Hütés, fn. хлађење.
 Hütlen, mn. неверан, l. Hütelen.
 Hütő, mn. што хлади; за хлађење; fn. хла-
 Hütöget, es. расхлађивати. [дионша.
 Hütözik, k. хладите се.
 Hüvely, fn. 1.) корнице, токе; ножнице; kardot — be dugni, a) турати мач у корнице; b) престати непријатељовати; eldobni a kard — ét, борити се на живот и смрт; (pb.) két kard egy — ben meg nem fér, два љуца камена никад добро брашно млетти не могу; 2.) љуска, махуна, мехуна; 3.) кутија; 4.) цагрије, сагри, ножнице на мате.
 Hüvely-dék, fn, легумин. [рици.
 Hüvelyes, mn. 1.) с љуском, с мехуном; — ек, мехунасте биљке; — vetemény, вариво; 2.) с корицама, с токама.

Hüvelyesedik, k. махунати се.
 Hüvelyez, es. требити, љушити; á. é. тумачити (инр. саи).
 Hüvely-fájdalom, fn. бол у материци. — téreg, fn. корине (нека шкољка).
 Hüvelyk, fn. палац (на руци или ноzi). — esavar, fn. лисичине. — el, es. a) заламати (кидати лишће на дрвету); b) муети.
 Hüvelykenyér, fn. рогац, роштилъ.
 Hüvelyk-matyí, fn. педаљ-човек. — nyí, mn. од . . . палца; — nyí-ember, педаљ-човек, кенец. — tyű, fn. напр-стак. — vas, fn. гвозђе за стезање палца (при мучењу).
 Hüves, mn. похладан, хладан. — edik, k. студети, застудети. — ít, es. хладити, расхлађивати. — ítő, mn. што хлади; за хлађење; свеж напштак. — ség, fn. хладноћа. — ül l. — edik.
 Hüvít, es. хладити, расхлађивати. — czik, k. хладити се. — ő, mn, што хлади, што освежава.
 Hüvös, mn. хладан; хладовит; (szój.) — re tenni, бацити у хладовину (у бувару). — ít, es. освежавати; расхлађивати. — ség, fn. хладовина; свежина.
 Hüvül, k. студети.

I, Í.

I, (наставак за придеве) = ски, ин, ов итд.; pest-i, пештанеки; atya-i, очин
 Ibis, fn. ражан, ибис (тица). [итд.
 Iblany, fn. јод.
 Ibolya, fn. љубица, љубичица; fajtlinka v sárga —, жути шебој; nyári —, плави шебој; színes —, првени шебој.
 Ibolyakék, Ibolyaszínű, mn. љубичаст.
 Ibolyka, fn. љубичица.
 Ibrík, fn. ибрик, кантица. — cse, fn.
 Iceze, fn. холба. [ибричић.
 Icezés, mn. од холбе (стакло).
 Icezeg, Icezeg-biczeg, k. кламкати се, кламитати.
 Icezinpiczin l. Icezenpínez.
 Icezkefiezke, mn. киношки, углађен.
 Iesar, Icsár l. Lőre.
 Idább, ih. ближе амо.

Idáig, ih. доде; до сад, до јако.
 Iddogál, k. пијуцкати; пијанчити.
 Ide, ih. овамо, амо; — oda, — s tova, тамо амо; — tova, данас-сутра; скорим; — haza, код куће; se — se oda,
 Ideál, fn. идеал. [ни овамо ни онамо.
 Idébb, ih. ближе амо.
 Ideg, fn. 1.) живац, нерв; 2.) жица, жила.
 Idegbaj, Idegbetegség, fn. живчана болест.
 Idegen, mn. туђ, стран; туђинеки, страњски; (km.) a ki — ebnek kenyeret vet, nem veszi hasznát, жени, деци и неy туђу добро чини, а залуду; fn. туђинац, туђин, странац.
 Idegen-edik, k. прелазити у туђе руке; á. é. туђити се. — ít, es. узимати туђе, одузимати; á. é. отуђивати, одвраћати. — kedés, fn. туђење, уздр-

жаванье. — *kedik*, k. (től, től) отыбывати ее, противити ее. — *ség*, fn. страност; *á. é.* ненаклоњеност. — *szerű*, mn. тушински. — *szerűség*, fn. тушинщина. — *ül*, ih. тушински; *á. é.* ненаклоњено; k. l. — *edik*.

Ideg, mn. 1.) перевозан; 2.) са жицом, са жиллом. — *ség*, fn. перевозност.

Ideg, es. снабдети жицом.

Ideggyöngye, mn. слабих живаца. — *ség*, fn. слаби живци.

Ideg-láz, fn. врућина. — *receze*, fn. ретина на оку. — *rendszer*, fn. живчани систем. — *szélhűdés*, fn. бубан. — *telen*, mn. без живаца. — *zet*, fn. перви.

Idei, mn. 1.) (ez) —, садашњи; овогодшњи; 2.) рани; препрани.

Ideig, ih. egy —, неко време; sok —, дуго времена; — *óraig*, за неко време; — *tartó*, прелазан, пролазан.

Ideiglen, ih. привремено. — *eg*, fn. провизорија. — *es*, mn. привремени. — *i*, mn. привремени; прелазни. — *ség*, fn. привременост.

Ideigvaló, mn. привремени; прелазан.

Ideje, ih. време је ...; — *korán*, за времена, за рана.

Idején, ih. за рана, за врућа трага, за времена. — *éző*, mn. рани (воће). — *való*, mn. рани; за времена.

Idén, ih. ez —, ове године; más —, у друго време.

Idént, ih. за времена, на време.

Idény, fn. сезона, j. Évad. Saison.

Ide-oda, ih. овамо онамо; *á. é.* — *hat mélyföld*, неких (које каквих) шест миља; — *három éve lesz*, данас-сутра биће три године.

Idétlen, mn. 1.) незрео; недонет; 2.) невенит; fn. недоношче, наказа. — *kedik*, k. бити невенит, употан. — *ség*, fn. 1.) уопшност; 2.) невреме. — *szülés*, fn. пометање. — *szülött*, fn. és mn. измече, недоношче.

Idetova, ih. данас сутра.

Idétt, ih. у време; ez —, у ово време; — *em*, — *ed*, — *e* stb. у моје, твоје, његово време итд.

Idevágó, mn. што амо засеца, спада.

Idevaló, mn. 1.) овдашњи; 2.) l. *Idevágó*.

Idézárt, mn. приложен, пригнут.

Idéz, es. 1.) позивати пред суд; 2.) *ördögöt* — *ni*, гонити беса; 3.) наводити, цитирати.

Idézés, fn. 1.) позив пред суд; 2.) навођење, цитирање.

Idézet, fn. 1.) позив пред суд; 2.) навод, цитат.

Idézetlen, mn. 1.) непозван, незван; 2.) ненаведен, нецитиран.

Idéző-jel, fn. знак навода. — *levél*, l.

Idézővény, fn. позивица. [*Idézővény*].

Idom, fn. 1.) облик, направа; фигура; 2.) ритам.

Idomár, fn. укротитељ, обучаваач.

Idomatlan, mn. без обличја. — *ül*, ih. без обличја.

Idomít, es. 1.) градити, правити, образовати; 2.) обучавати, дресирати (ко-Idomos, mn. лепа облика. [на, неа.

Idomoz l. *Idomít*.

Idomtalan, mn. без обличја; незгранан. — *ít*, es. накарати, збубати, здепати. — *ság*, fn. незграност; накарада. — *ül*, ih. незграно.

Idomlás, *Idomulat*, fn. образовање, прављење.

Idomúl, k. градити се, образовати се.

Idomzat, fn. симетрија; размер; створ, — *os*, mn. симетричан; ритмичан.

Idő, fn. време, доба, зема, ора; *nincs* — *n*, немам кад; *nincam* доколан; — *előtt*, пре времена; — *ben*, скорим; *annak idejében*, у своје време; *maga idejében*, кад буде тому време; *ez* — *tájon* v. *tájban* v. *tájt*, у ово доба; *mennyi az idő?* које је доба? — *ről* — *re*, од времена на време; *múlt* *idejét*, прошло му је време; *alkalmatlan* — *ben*, у невреме; *éjféli idejében*, у поноћи; *éjnek idejében*, поћу; *mindenek van ideje*, свашта има своје време; — *folytán*, — *folytával*, — *jártával*, с временом; *az* — *mindennek mestere*, иде време носи време; време свакому човека научи; *legjobb orvos az* —, време свашта излечи; *nagy* — *t élni*, доживети дубоку старост; *jó* (rossz) *idő*, лепо (ружно) време.

Időelőtti, mn. пре времена, рани. — *ség*, fn. невреме.

Idő-folyam, *Idő-folyás*, *Idő-forgás*, fn. ток времена. — *hagyás*, fn. остављање рока. — *halasztás*, fn. дањуба; одгађање. — *határ*, fn. рок, термин. — *határozás*, fn. одређивање рока. — *járás*, fn. време; *szép* — *járás*, лепо

време. — járás-tan, fn. метеорологија. — jártával, ih. с временом. — jel, fn. знак времена. — jós, fn. предсказивач времена. — kor, fn. доба. — kör, fn. период. — köz, fn. размак времена. — közben, ih. међутим, у то. — közi, mn. привремени. — közileg, ih. привремено. — leges, mn. привремени. — méretes, mn. прозодичан. — mérő, fn. хронометар. — mértan, fn. прозодика. — mérték, fn. мера времена, квантитет; такт, темпо. — mértékes (verselés), mn. (стихови) по дужини и краткоћи слогова. — múlás, fn. застара. — múltával, ih. с временом. — nap előtt (után), ih. пре времена, (доцне). — nként, ih. с времена на време, повремено, на рокове. — ny, fn. темпо. — pont, fn. време. — rend, fn. хронолошки ред.

Idős, mn. стар, времешан, временит; mennyi — ? колико му је (година)?

Idősb, mn. старији. — fi, — ik, fn. сениор. — ség, fn. сениорат.

Idősít, es. чинити да застарије.

Időske, mn. времешан.

Idősor l. Időrend.

Idősödik, k. старети.

Idősség, fn. старост, временност.

Idősül, k. застаријати. — t, mn. застарео.

Idő-szabás, fn. одредба времена, рока. — szak, — szakasz, fn. одсек, доба, перпод; рок. — szaki, mn. повремени. — szakilag, ih. повремено. — szakírat, fn. повремени лист, часопис. — szakonként, ih. повремено, на махове, одсеком. — szakos, mn. повремени. — szám, — számítás, fn. рачунање времена. — számlálás, — számolás, fn. хронологија. — számtan, fn. хронологија. — szerint, ih. по времену; за сад. — szerinti, mn. повремени. — szerű, mn. а) што одговара времену, подесан; б) привремени. — szerűség, fn. подесност. — táj l. Idő. — tan, fn. хронологија. — tartam j. tartás, fn. трајање. — tlen l. Idétlen. — töltés, fn. провођење, забава. — töltő, mn. és fn. што забавља. — vártatva, ih. мало по том, после кратког времена. — vártatlan, ih. одмах. — vel, ih. с временом. — vesztegetés, fn. дангуба. — vesztegető, mn. és fn. дангубан; á. é. дангуба, лениван. — vesztés, fn.

дангубљење, дангуба, замет. — vétő, fn. хронолог.

Időz, k. 1.) боравити, бавити се; задржавати се; 2.) оклевати; es. одређи. Idül l. Üdül. [вати време; одгађати.

Idült, mn. укорењен, хроничан. — baj, Idv(es) l. Üdv(ös). [давна болест.

Ifjabb, mn. млађи. — ik, mn. млађи из. Ifjacs(ka), fn. младнх. [међу двоје.

Ifjadic l. Ifjudik.

Ifjan l. Ifjant, Ifjonta.

Ifjant, Ifjanta l. Ifjonta.

Ifjas, mn. младићски. — kodik, k. а) младовати; б) градити се младић.

Ifjasszony, fn. млада госпођа.

Ifaszt, Ifjit, es. помлађивати.

Ifjatag, ih. младићски.

Ifjodik, k. помлађивати се.

Ifjonez, fn. младић, j. Ifjú.

Ifjonta, ih. у младости; дететом; (pb.) mit ember — tanul, aggottan is nehezen felejtí, што млад научи, стар не остави.

Ifjú, mn. млад, млађан; (pb.) — szokás, öreg gyakorlás, што дикла навикла, то невеста не одвице; што се с ким родило, од онога се не одучи; fn. младић, момак.

Ifjú-an, ih. у младости. — asszony l. Ifjasszony. — dad, mn. младићски. — dik, k. помлађивати се. — i, mn. младићски. — ilag, ih. младићски. — kor, fn. младост. — lag, ih. младићски. — l, k. помлађивати се. — n, ih. у младости; младићски. — ság, fn. б) омладина, младеж; б) младост.

Ig, nr. до.

Iga, fn. иго, јарам; egy — ökör, јарам волова, два вола; — alá v. igába fogni, упрегнути у јарам; — alá hajtani, подјармити.

Iga-beli, mn. за јарам. — robot, fn. кулук с воловима.

Igás, mn. 1.) теглећи (во, коњ, марва); 2.) — napszám, кулук с коњи или вола; 3.) — híd, дрвен мост на кољу.

Igaszaktmány l. Igarobot.

Igaszeg, fn. палица на јарму.

Igátlan, mn. без јарма; ненаучен на јарам; á. é. разуздан.

Igaz, mn. 1.) истинит; — e? је ли истинна? nem — ? није тако? való —, права (цела) истинна; 2.) праведан, правичан, честит; 3.) искрен; — barátság,

искрено пријатељство; 4.) прави; — gyöngy, прави бисер; fn. 1.) истина; 2.) правда; право; — at tartani, чинити што је право; — ad van, имати право; a nemzet — ai, народ на права; 3.) праведник; 4.) á. é. Isten — ában, својеки, поштено, на сву меру.

Igaz-akarás, fn. хтети имати право, протеривање. — all, es. сматрати за истину. — án, ih. занета, донета; правично. — ága, ih. верно, истинито. — dad, mn. вероватан. — elmű, mn. лојалан. — elműleg, ih. лојално. — elműség, fn. лојалност.

Igazgat, es. управљати, водити, удењавати, уређивати. — ás, fn. управа, управљање. — ási, mn. управни.

Igazgató, mn. за управљање, што управља; fn. управитељ. — i, mn. управитељски. — rúd, fn. мотка за држање равнотеже. — ság, fn. управа, управитељство. — sági, mn. управни. — tanács, fn. управни одбор. — zsinor, fn. канан правца.

Igazhitű, mn. правоверан. — ség, fn. правоверност, правоверство.

Igazi, mn. истинит, прави. — ság, fn. истинитост

Igazít, es. 1.) управљати, управити, удецити; útba — ani, упутити, упућивати; 2.) поправљати.

Igazítás, fn. управљање; удењаванье.

Igazító, mn. és fn. што даје правац, што удењава; директива.

Igazlás, fn. оправдање; одобравање.

Igazlelkű, mn. савестан, поштен, честит. — en, — leg, ib. савесно, поштено. — ség, fn. савесност, честитост.

Igazmondás, fn. истина, говорење истине; (kn.) — nem emberszólás, (ко истину говори, не клевета).

Igazmondó, mn. истинит. — ság, fn. истинитост.

Igáz, es. прѣзати у јарам; á. é. подјармљивати.

Igazodik, k. 1.) паћи се, бити начисто; 2.) доказати се; reá igazodott a gyűjtás, доказало се, да је он палио; 3.) управљати се, удењавати се.

Igazol, es. 1.) правдати, извињавати, оправдати; magát — ni, оправдати се; 2.) одобрити, одобравати; 3.) неказати, доказати.

Igazolás, fn. правдање, оправдање; — i jegy, легитимациона карта.

Igazolatlan, mn. неопрадан, неизвињен.

Igazolhatlan, mn. неизвињив. — ság, fn. неизвињивост. — úl, ih. неизвињиво.

Igazolható, mn. извињив. — ság, fn. извињивост.

Igazolódik, k. правдати се, оправдати се.

Igazoló-jegy, in. легитимациона карта.

Igazolvány, fn. сертификат.

Igazság, fn. 1.) истина; 2.) правда, правичност, правича; — ot szolgáltatni, делити правичу; — od van, имати право; 3.) l. Igazolvány; isz. истина! јест!

Igazság-os, mn. праведан, правичан. — osan, ih. праведно, правично. — osság, fn. правичност. — szeretés, — szeretet, fn. љубав к истини; правичност. — szerető, mn. који љуби истину; правичан. — talan, mn. неправедан. — talanság, fn. безакоње, неправда. — talanúl, ih. неправедно.

Igazságügy, fn. ствар правде, правда. — i, mn. што се тиче правде. — miniszter, fn. министар правде.

Igazszíni, mn. вероватан. — ség, fn. вероватност.

Igazszívű, mn. искрен, поштен. — ség, fn. поштење.

Igaztalan, mn. неистинит; l. Igazságtalan stb.

Igazúl, k. 1.) доказати се; nem — t reá, није се доказало за-њ; 2.) бити оправдан, l. Igazodik.

Igazvállásu, mn. правоверан.

Ige, fn. 1.) слово, реч (божја(: 2.) глагол; 3.) басма, чаролија, чаробна реч; 4.) насмењача; 5.) á. é. nincs kezem igéjére, није ми при руци.

Ige-fonál, fn. канцело. — hajlítás, — hajtogató, fn. спрезање, коњугација. — határozó, fn. прилог, адвербиум. — kötő, fn. глаголска веза.

Igen, ih. 1.) јест, дабогме; — bizony, — is, јест, јесте; — t mondani, потврдити; 2.) веома, врло; — igen, одвећ.

Igenel, Igenez, es. потврђивати.

Igenév, fn. глаголеки прилог, партиципиум.

Igenleg, ih. потврђујући, позитивно. — es, mn. позитиван. — esen, ih. позитивно.

Igenlés, fn. потврђивање. [тивно.

Igenlő, mn. што потврђује.

Igény, fn. потраживање, захтев; — be
venni, захтевати; потраживати.
Igényel, es. потраживати, захтевати.
Igényes, mn. који (много) потражује.
Igenyes l. Egyenes.
Igénytelen, mn. емеран, скроман. — ség,
fn. емерност, скромност. — ül, ih. емер-
Igenz... l. Igenl... [по, скромно.
Igér, es. обећавати, обрнцати; нудити.
Igéret, fn. обећање; — et tenni, обећа-
ти; (km.) sok — nem gazdagít egy ke-
veset, лено обећање лудом радовање.
Igérkez-és, fn. обећање. — ik, k. обе-
ћати се, обећавати се, нудити се.
Igérő, fn. 1.) обећавач; (km.) könnyen
— nehezen fizet, што ко више обрече,
мање одржи; 2.) нудилац.
Igervény, fn. промеса.
Igéz, fn. василиска (жив.).
Igéz, es. 1.) ончаравати; 2.) везивати
конац у пазме. — és, fn. ончаравање.
— et, fn. чаролија. — etes, mn. а) ча-
робан; б) очаран. — ő, mn. чаробан,
Iglan, nr. до, l. Ig. [l. Bájoló.
Iglieze(fű), fn. гладни, зечји трн.
Igló, tn. Пглава (град).
Ignác, tn. Игнац.
Igtat l. Iktat.
Igy, Igyen, ih. овако.
Igyekez-és, Igyekez-et, fn. паштење, труд,
помња. — ik, k. паштити се, трудити
се. — ő, mn. помњив.
Igyekszik l. Igyekszik.
Igyekvő, mn. помњив.
Igygyel-bigygyel, ih. обесно.
Ih, isz. jyx, хай!
Iha, fn. подложан (на колах).
Ihác, k. клицати.
Ihar(fa), fn. јавор, l. Juhar, Jávör.
Iharos, mn. пун јавора; fn. јаворик.
Ihác, fn. чобанин, l. Juhász.
Ihatatlan, mn. непитак.
Iható, mn. питак. — ság, fn. питкост.
Ihl, Ihlel, es. задахњивати, одушевља-
вати. — és, fn. задахњивање.
Ihlet, fn. задахнуће, одушевљај; es. l.
Ihlel. — ett, mn. задахнут, одушевљен.
Ihog(-vihog), k. кикотати се. — ás, fn.
Ihol, Ihon, isz. гле! виш! ево! [кикот.
Ihoráz, l. Ihog.
Ij, Íj, fn. лџк; — as, mn. és fn. с лџ-
ком, на лџк; стрелац.
Ijas-fias, mn. гранат.
Ijász, fn. стрелац.

Ijed, k. плашити се, естрашити се. —
ékeny, mn. плашљив, естрашљив. —
ékenység, fn. плашљивост, естрашљив-
ост. — elem, fn. плашња, естрада.
Ijedelmes, mn. плашљив, естрашљив. —
kedik, k. бити естрашљивац, плашити
се. — ség, fn. плашљивост.
Ijed-és, fn. плашња. — ez, k. побојавати
се, естраховати. — hetetlen, mn, неу-
страшљив. — ő, mn. плашљив. — őss-
ség, fn. плашљивост. — ség, fn. естра-
ва, плашња.
Ijedt, mn. уплашен; — emben, — ed-
ben, — ében... у естраху...
Ijeget l. Ijesztget.
Ijesz, fn. естрашило, естрахотнија.
Ijesztget l. Ijesztget.
Ijeszt, es. плашити, естрашити. — get,
es. заплашивати. — ő, mn. што естра-
ши; за естрашење; fn. естрашило.
Ijgyártó, fn. естрадар.
Ik, fn. клин, l. Ék.
Iker, fn. 1.) близанец, двоњак, ерасли-
ца, близне; ikrek, близанци, двоњци;
2.) (зезде) Кастор и Полукс.
Iker-bogyó, fn. еспрдљиковина. — elnök-
let, — elnökség, fn. двојко председ-
ниство. — es, fn. пазје грожђе. —
— esít, es. спаривати, удружити. —
gyermek, fn. двоњак; — gyermekek,
двоњци, близанци. — hangzó, fn. диф-
тонс. — ít l. — esít. — testvér, fn. дво-
њак, близанец; близанка, близаница.
Ikes, mn. на „ik“ (глаголи).
Iketlen, mn. без „ik“ (глаголи).
Ikév l. Szökőév.
Iklat, es. подетницати.
Ikra, fn. 1.) икра, мрест; 2.) жлезда
(биљна); 3.) лист на позн.
Ikrádk, k. постајати икраст; зрнати се.
Ikrás, mn. 1.) с икром; — hal, икраш,
млечац; 2.) икраст, зрнаст.
Ikrásodik, k. постајати икраст; зрнати се.
Ikres, mn. двојан, ерастао, близаначки.
— ít, es. спаривати.
Ikszeg, fn. заглавак.
Iktat, es. увршњивати; уннеивати; уво-
дити у звање, иншталирати. — ás, fn.
увршњивање; иншталација. — ás-díj,
fn. плата за увршњење (у новине).
— mány, fn. ексхибит; инсерат, у-
вршњење.
Iktató, fn. протоколиста; mn. за вођење,
за увршњење; — könyv, записник.

Iktatvány, fn. увршћење, писерат.
 Iktelen, mn. без „ик“ (глаголи).
 Idom, fn. пристојност; разборитост.
 Idomár, Idomít l. Idomár, Idomít.
 Idomatlan, mn. непристојан; неразборит.
 Idomos, mn. паметан, разборит; пристојан. — ság, fn. добар ред; разборит.
 Ika, tn. Иака, Јелена. [тоет.
 Il, k. 1.) мирисати; 2.) берати, етругати.
 Illa, fn. 1.) прибежните; 2.) бегаче; (szój.) illára venni a dolgot, зарежетити, етругнути; — berek nád a kert, беж! нумангеле!
 Illan, Illant, k. умаћи, отпирити.
 Illat, fn. мирис, воња. — áros, fn. мирисар. — gyanta, fn. келибар. — lan, mn. без мириса. — os, mn. мирисав, мирисан. — oz, es. мазати мирисом, намирисати. — ozik, k. мирисати. — szer, fn. мирис. — szerész, fn. мирисар. — szerészet, fn. мирисарница. — üveg, fn. стакло с мирисом. — víz, fn. мирисава вода.
 Illedék, fn. пристојност, достајање.
 Illedékeny, mn. учтив, услужан. — ség, Illedékes, mn. пристојан. [fn. услужност.
 Illelem, fn. пристојност, достајање.
 Illelmes, mn. пристојан, достојан.
 Illelmetlen, mn. непристојан.
 Illelmi, mn. што се тиче пристојности.
 Illeget, es. прилагођивати, удемавати; vl. magát — ni, китити се, дотеривати се; нечитити се.
 Illeg, k. нечитити се; — ballag, кочи се, Illekonу, mn. пролазан. [шенири се.
 Illem, fn. пристојност. — es, mn. пристојан. — etlen, mn. непристојан. — etlenkedik, k. бити непристојан. — etlenség, fn. непристојност.
 Ilendő, mn. пристојан, благообразан, путан. — ség, fn. пристојност.
 Ilés, tn. Илја.
 Illeszked-és, fn. прилагођивање. — ik, k. прилагођивати се, удемавати се.
 Illeszt, es, удемавати, прилагођивати, удецити, примерити. — get, es. удемавати.
 Illet, es. 1.) додиривати; á. é. szóval sem — tem, нисам га се ни дотакао; sértő szavakkal — ni, вређати речма; 2.) l. Illeszt; 3.) тичати се; az téged nem —, то се тебе не тиче; a mi azt — i, што се тога тиче; 4.) припадати; őt illeti a dicsőség, њему припада слава.

Illeték, fn. пристојба, такса; rapí —, парохиял, поповина.
 Illetékes, mn. властан, надлежан.
 Illetéki, mn. пристојбени.
 Illetékmentes, mn. слободан од таксе.
 Illetéktelen, mn. ненадлежан, невластан.
 Illetes, mn. примерен. — ség, fn. приме-
 Illetetlen, mn. недотакнут. [реност.
 Illetlen, mn. беспутан, непристојан. — kedik, k. бити непристојан. — ség, fn. непристојност. — ül, ih. непристојно, беспутно.
 Illetmény, fn. 1.) пристојба; 2.) власност, надлежност. — es, mn. властан, надлежан.
 Illető, mn. 1.) дотични; 2.) надлежан, властан.
 Illetőd-és, fn. ганутоет. — ik, k. бити ганут.
 Illetőleg, ih. дотично, што се тиче; e dolgot —, што се тиче ове ствари. — es, mn. дотични.
 Illetőség, fn. власност, надлежност. — telen, mn. невластан, ненадлежан.
 Illetvény l. Illetmény.
 Illik, k. 1.) приликовати, пристојати се; az nem —, то није у реду; nem — hozzád, не стоји ти лепо, не допкуче ти; 2.) спадати; ez reád —, то се тебе тиче; nem — ide, не иде овамо; 3.) доликовати; úgy — hozzá, mint bot a tegezhez, личи као песница на око.
 Illo, mn. прелазан.
 Illog, k. 1.) шалабазати, l. Ballag; 2.) Illogat, es. мирисати. [нуникати.
 Ilomba, mn. мацает, l. Iromba.
 Iló, mn. пристојан, приличан; саобразан; — en, — leg, — kép, ih. пристојно, саобразно; — ség, fn. пристојност, правичност.
 Ilófilló, mn. скиталачки.
 Iona, tn. Јелена.
 Ioneza, fn. (буба) завијач.
 Ionka, Ius, Iuska, tn. Јелица, Јелка.
 Iу, Iуen, mn. овакав. — félé, mn. овакав. — félekép(en), ih. овако. — forma, mn. овакав. — formán, ih. овако. — kép(en), ih. овако. — kor, ih. у ово доба, тада. — módon, ih. на овај на-
 Iуes, Iуetén l. Iу. [чин.
 Im, isz. где!
 Ima, fn. молитва.
 Imád, es. молити се; обожавати. — an-
 dó, mn. за обожавање. — ás, fn. обо-

- жавање. — at, fn. обожавање. — *ko-zás*, fn. богомољство, мољење Богу. — *kozik*, k. молити Бога, молити се Богу. — *kazatlan*, ih. не помолити се Богу. — *kozó*, mn. és fn. који се моли Богу, богомољац. — *ó*, mn. és fn. који обожава, обожавач.
- Imádság*, fn. молитва. — *os*, mn. а) молитвени: — *os könyv*, зборник; б) *á. é.* богомољац.
- Ima-ház*, fn. мољница, богомоља; авра. — *koszorú*, fn. бројанице, оченаши. — *könyv*, fn. зборник.
- Imás*, mn. с молитвама; — *könyv*, збор-
Ima-torony, fn. минарет, мунара. [ник.
- Imáz* l. *Imádkozik*.
- Ime*, *íme*, *isz*, гле!
- Imeg* l. *Ing*, fn.
- Imely*, fn. нека кврга (на коњу).
- Imely(fű)*, fn. зубна трава.
- Imelyeg* l. *Emelyeg*.
- Imént*, ih. отонч, мало час. — *i*, mn. отончашњи, скорашњи.
- Imer*, fn. водени алое.
- Imett*, mn. будан, l. *Emett*. — *en*, ih. на
- Imhol*, *isz*, гле! ево! [јави.
- Imide*, ih. овамо, ево овамо; — *amoda*, тамо амо.
- Imígy*, ih. овако; — *amígy*, олако, које-
- Imilyen*, mn. овакав. [како, овлаш.
- Iminnen*, ih. одавде.
- Imint* l. *Imént*.
- Imitt*, ih. овде, ту; — *amott*, овде-онде.
- Imla*, fn. орлови нокти (биљ.).
- Immár(on)*, ih. већ, већ сво.
- Immel-ámmal*, ih. овлаш, којекако, као
- Immost*, ih. мало час, отонч. [од беде.
- Immola*, fn. различак.
- Imolya*, fn. баровит предео.
- Imre*, tn. Имра.
- In*, *ín*, fn. 1.) жила; 2.) лист (на нози); (*szój.*) — *ába bízni*, уздати се у своје ноге; тражити спас у беретву; *elhor-dani az* — *át*, стругнути; — *ába van-nak*, иду за њим у потеру; — *ába szállott a bátorsága*, отишло му је срце у пету; утекао је; 3.) стржаја (на пасуљу); 4.) ребарце на листу.
- Inafáj*, *Inafájós*, болестан у ногама, узет.
- Inal*, A. k. 1.) бити на ногама; *egész nap* — *tam*, цели дан сам био на ногама; 2.) умаћи (у шали); B. cs. пћи у по-
- Inas*, mn. жилав. [теру.
- Inas*, fn. 1.) слуга, службеник, момак; 2.) млађи, шегрт. — *bér*, плата калфи. — *esztendő*, — *év*, шегртска година. — *ka*, 1.) ћирица; 2.) шегртче. — *ko-dás*, fn. служење; шегртовање. — *ko-dik*, k. бити слуга; шегртовати. — *kor*, fn. шегртовање; службовање. — *ruha*, fn. либерџа, ливреа. — *ság*, fn. шегртство; шегртовање.
- Inaszakadt*, mn. узет, раслабљен. — *an*, ih. узето. — *ság*, fn. раслабљеност.
- Inazat*, fn. мускули.
- Ineze*, tn. Пноћентије.
- Ineseleg* l. *Ineselkedik*.
- Ineselked-és*, fn. а) вребање, лукавство; б) пеццање, задиркивање. — *ik*, k. ра-дити о глави; пецати, задиркивати. — *ő*, mn. és fn. лукав; задиркивало.
- Inezenbincez*, *Inezenpincez*, mn. нежан, ма-зан; слаб.
- Inezifincezi*, mn. слабуњав, нежан.
- Ind*, tn. Индијанац; mn. индијски.
- Inda*, fn. лоза, стржаја, хваталица.
- Indás*, mn. лозан, пун стржаје. — *odik*, k. развреживати се, терати лозу.
- Indáz*, cs. скрњивати, заламати.
- Inderkedik* l. *Ingerkedik*.
- India*, tn. Индија. — *beli*, — *i*, mn. ин-дијанка, fn. неки огртач. [дијски.
- Indigo*, fn. индиго, чивит.
- Indít*, cs. 1.) покретати; *útnak* — *ani*, опремити; *vmin* — *ani*, унапређивати; 2.) почињати; *hadat* — *ani*, дићи рат; *pert* — *ani*, подићи парницу; 3.) про-извести, изазвати; *lámát* — *ani*, дићи грају; 4.) побуђивати, побудити.
- Indító*, fn. покретач, виновник; mn. што покреће; — *ok*, побуда.
- Indítvány*, fn. предлог. — *oz*, cs. пред-лагати, предложити. — *ozó*, fn пред-
- Indóház* j. *Indulóház*, *Pályaház*. [лагач.
- Indok*, fn. побуда, разлог, j. *Indító ok*. — *ol*, cs. образложити, мотивирати, j. *Okadatul*.
- Indúl*, k. 1.) кренути се; поћи; *útnak* — *ni*, кренути се, отиенути се на пут; *mikor* — а *posta*, кад полази пошта? — *j!* марш! *neki* — *ni*, устремити се на ... 2.) *á. é. rothadásnak* — *ni*, пре-лазити у трулеж; *romlásnak* — *ni*, распадати се, пропадати; *haragra*, *örömr* — *ni*, разгневити се, развесе-
- Indulás*, fn. полазак. [лити се.
- Indulat*, fn. 1.) ђуд; *heves* —, напраси-тоет; 2.) наклоност; *jó* — *tal lenni*

v. viseltetni vki iránt, бити кому на-
клоњен; ellenséges — tal lenni v. vi-
seltetni, злобити, непријатељовати.
Indulatlan, mn. хладнокрван. — ság,
fn. хладнокривост. — ül, ih. хлад-
нокрвно.
Indulatos, mn. страстан; жесток. — an,
ih. страшно; жестоко. — kodik, k.
бити страстан. — ság, fn. страшност,
Indulatszó, fn. уеклик. [жестина.
Indulékony, mn. раздражлив. — ság, fn.
раздражливост.
Induló, mn. што се креће; за кретање;
— ban voltunk, хтели смо да се кре-
немо; fn. корачница, марш.
Induló-ház, fn. станица (гвозденог пута).
— jel, fn. знак за полазак. — készen,
ih. спремно за полазак. — pont, fn.
полазна тачка.
Indus, fn. Индијанац, Инђанин; mn. ин-
ђански. — ül, ih. инђански.
Ineges, mn. перевозан.
Inesztőfi, fn. лепи човек (биљ.).
Ing, k. љуљати се, l. Inog.
Ing, fn. кошуља; (szój.) se — em se gal-
lérom, није ми ни род ни „помозбог“;
— ét is odaadja, даће и кошуљу са
себе; (km.) közelebb az — a csuhá-
nál, ближе је кошуља него долама.
Inga, fn. штеталица.
Ingad, k. пољуљати се, задрмати се. —
oz, k. љуљати се, климатати; коле-
бати се. — ozás, fn. колебање; кли-
матање. —atlan, mn. непоколебљив.
— ó, mn. колебљив, несталан.
Ingalj, fn. доња кошуља.
Ingaóra j. Ingás óra.
Ingás, fn. љуљање, климатање; колебање.
Ingás óra, fn. сат са штеталицом.
Ingat, cs. љуљати, дрмати.
Ingatag, mn. што се љуља, колебљив;
непостојан. — ság, fn. колебљивост,
непостојаност. — ül, ih. непостојано.
Ingatlan, mn. непокретљив; непокретан
(добро); — ok, непокретности; — ság,
fn. непокретност, реалитет.
Ingáz, k. осцилирати. — ás, fn. нецила-
Ingecske, fn. кошуљича. [шија.
Ingékony l. Ingatag.
Ingelő, fn. стап од кошуље; приметача.
Inger, fn. драж, нагон.
Ingerel, cs. дражити, подстицати; пода-
древати. — hető, mn. раздражлив. —
hetőség, fn. раздражливост.

Inger-i, mn. заједљив. — ít l. Ingerel.
— kedés, fn. пеццање. — kedik, k. (val,
vel) задиримати, пецати. — kedő,
mn. заједљив. — lékeny, mn. осорљив,
раздражљив, пршљив. — lékenység,
fn. раздражљивост, осорност. — les,
fn. дражење. — let, fn. дражење. —
lő, mn. заједљив. — lős, mn. раздраж-
љив. — ül, k. раздражити се; ih. као
драж, за драж.
Ingerült, mn. раздражен. — ség, fn.
раздраженост.
Inges, mn. у кошуљи; са (само) једном
Ingmássa, fn. гаће. [кошуљом.
Ingó, mn. покретљив, што се дрма, ла-
бав, кламкав; á. é. покретан (добро).
— bingó, mn. кламкав; покретан (до-
бро). — ság, fn. покретност, покрст
Ingósít, cs. чинити покретним [нина.
Ingován, fn. барунтина, баровит крај.
— os, mn. баровит.
Ingváll, fn. 1.) мидер; 2.) кратка жен-
ска кошуља.
Ingyen, mn. бесплатан; ih. забадава,
цабе; (pb.) Krisztus koporsóját sem
őrizték —, ни божји се гроб забадава
не чува; — sem l. Ingyensem.
Ingyenben, ih. забадава, цабе.
Ingyenélő, fn. és mn. готован, муктан,
бадаван; готовански.
Ingyenes, mn. бесплатан.
Ingyenjutom, fn. милодар.
Ingyensem, ih. ни пошто, никако; azt
— gondold, то немој никако мислити.
Inkább, ih. пре, радије; већма, боље;
mind — s —, све то већма, све боља.
Inkábbad, Inkábbára, ih. пре, радије.
Inláz, fn. впућница.
Innemű, mn. жиласт.
Innen, ih. одавде; ni. (on, en) е ове
стране. е ову страну; а folyón —, е
ове стране реке.
Inneni, mn. ово страни; овданињи.
Innen-onnan, ih. 1.) одовуд и одонуд; 2.)
овамо онамо, отприлике, око; — három
éve..., биће једно три године; 3.) о-
Innenső, mn. ово страни. [влаш, нешто.
Innenstova, Innentúl, ih. 1.) од јако, од
сад, у будуће; 2.) скорим.
Innenvaló, mn. овданињи; ово страни.
Innet, Innét, ih. одавде, l. Innen.
Innivaló, mn. нијањи, за пиће.
Inog, k. љуљати се, дрмати се, клатити
се; колебати се.

Ínpók, fn. паук (коњска болест).
 Ínség, fn. невоља, беда, јад, оскудна;
 — re jutni, допасти беде.
 Ínséges, mn. невољан, јадак, бедан. —
 kedik, k. злопатити.
 Instál, cs. молити, просити; — om alá-
 zatosan, молим понизно.
 Ínszaggatás, fn. севање, улози.
 Ínszakadás, fn. узетост.
 Ínszakadt, mn. узет, l. Ínszakadt.
 Int, k. намахнути, намигнути; cs. опо-
 мињати; óva — eni, одвраћати.
 Intelem, fn. опомена; миг.
 Interesse l. Kamat.
 Intés, fn. намигивање; опомена.
 Intet, fn. миг.
 Intető, fn. опомињач.
 Intéz, cs. 1.) управљати, удешавати, ру-
 ководити, удесити, наредити; 2.) (vmít
 vkihez) наперити, управити; egy kér-
 dést — ett hozzám, упитао ме је не-
 што; 3.) трасирати (меницу).
 Intézés, fn. управљање; наређење.
 Intézet, fn. завод, институт.
 Intézett, fn. трасат (у меници).
 Intézkedés, fn. наређење.
 Intézkedik, k. наредити, удесити.
 Intézmény, fn. установа, институција.
 Intéző, 1.) mn. који управља, руководи;
 — körök, управни кругови; — levél
 l. Intézkedés; 2.) трасант (у меници).
 Intézkedés, fn. 1.) интимат; 2.) трата, по-
 тегнута меница. — es, fn. ремитент.
 — ez, cs. трасирати, потезати (меницу).
 Intő, mn. који или што опомиње; fn.
 опомињач.
 Intő-jel, fn. знак опомене. — levél, fn.
 писмо ради опомене. — rák, fn. неки
 рак с уздигнутим маказама. — tábla,
 fn. табла за опомену.
 Iny, Íny, fn. 1.) дѣсни; 2.) непе; (szój.)
 nincs — ére, није му по вољи; — ére
 tapintani vkinek, исинпати што од кога.
 Iny-betű, fn. непчано слово. — daganat,
 fn. жабица. — encz, fn. гурман, мас-
 ногузак. — es, mn. с отеченим дес-
 нима. — ez, cs. пустити крв на дес-
 ни. — hús, fn. дѣсни. — nyújtófü, fn.
 кравља сиса, бобовњак, добит. — rot-
 hadás, fn. пољачина.
 Invalidus, fn. инвалид.
 Ip, Ipa, fn. таст, старац, пунац; свекар.
 Ipar, fn. радност, индустрија; труд.
 — adó, fn. порез на занат. — ág, fn.

грана индустрије. — egyesület, —
 egyeslet, fn. радничка задруга. — en-
 gedély, fn. допусница за занат. — i,
 mn. индустријски, занатлијски. — is-
 kola, fn. занатлијска школа. — kodás,
 k. труд, напитење. — kodik, k. тру-
 дити се, наптити се, атати. — kodó,
 mn. радљив, вредан. — lovag, fn. ва-
 ралица. — mű, fn. занатлијска, индус-
 тријална роба. — os, mn. és fn. рад-
 љив, вредан; који тера занат, занат-
 лија. — ország, fn. радљивост; занат-
 лијство. — szabadság, fn. слобода за-
 ната. — üző, mn. és fn. занатлијски,
 занатлија.
 Iplik, fn. 1.) који украшава чипкама;
 2.) шаре острг на мађарским чиз-
 мама; (szój.) — re kotyogtatni, уда-
 рати (при игрању) чизму о чизму.
 Ipoly, fn. 1.) Хиолит; 2.) нека река у
 Угарској — ság, fn. предео око реке
 Iprók, Iprók, k. какити. [Ипоља.
 Ir, fn. Прац; mn. прски.
 Ír, fn. маст; мелем; — úl, лека ради,
 за лек.
 Ír, cs. писати; képet — ni, сликати.
 Iracs, fn. 1.) сува боја; 2.) (у хем.) те-
 лурид. — festés, fn. сликање сувом
 Iralom j. Irodalom. [бојом.
 Irály, fn. j. Stílus, стил, слог, начин пи-
 сања. — tan, fn. стилистика. — tani,
 mn. стилистички.
 Iram, fn. 1.) северни јелен; 2.) бег, бе-
 жање. — at, fn. трчање, трк. — hajó,
 fn. брзопловка. — ít, cs. натерати на
 трчање. — lik, — ik l. Iramodik. —
 lós, mn. клизав. — ó, mn. брзоног.
 Iramodás, fn. трк, трчање.
 Iramodik, k. трчати; neki —, устремити се.
 Iram-os, mn. брзоног, брз. — szán, fn.
 лаке сонице. — szarvas, fn. првас,
 северни јелен.
 Iramúl l. Iramodik.
 Iránt, mn. 1.) сирам, наспрам, према;
 — am, — ad, — a..., према мени,
 теби, њему...
 Irány-adó, mn. és fn. што даје правац.
 — elv, fn. руководно начело. — fer-
 dülés, fn. скретање, аберација. — köl-
 tész, fn. тенденциозно песништво.
 — lik l. Irányúl. — lécz, fn. летва за
 исправљање цигаља. — légy, fn. ни-
 шан на пушци. — mester, fn. нишан-
 ција у тобица. — ország, fn. тенден-

cija. — oz, es. управљати; magát — özni, управљати се, ориентовати се. — regény, fn. тенденциозан роман. — szabály, fn. правац. — tíi, fn. компас, магнетска игла. — út, k. управљати се; циљати, смерати. — vonal, fn. дирекциона линија — vonasz, fn. диоптрална линија — zás, fn. управљање, удешавање.

Írányzat, fn. правац; á. é. тенденција; смер. — i, mn. што се тиче правца, правачни; тенденционалан. — lan, mn. без правца, без смера

Írányzék, fn. пишан (на пушци).

Írányzó, fn. 1.) пишан; 2.) пишаница; 3.) диоптра

Írás, fn. 1.) писање; 2.) рукопис; szép — a van, има лепу руку; — ba tenni v. foglalni, списати; 3.) писмо (на пошты); — e vagy kéz? писмо или

Írásban, ih. на писмено. [глава?

Írásbeli, mn. писмен. — leg, ih. писмено.

Írás-betűk, fn. рукописна слова. — díj, fn. писарина. — mód, fn. слог, стил. — tudatlan, mn. неписмен (човек). — tudó, mn. és fn. писмен, учен; учењак.

Írat, fn. спис. — csomó, fn. завежљај списка. — lan, mn. неписан. — lanúl, ih. неписано. — os, mn. неписан, насликан. — példány, fn. прђпис. — tár, fn. архива, списохрана. — tárnok, fn. архивар. — tartó, fn. држало за рукопис (код елагача).

Írdogál, es. пискарати. — ás, fn. писка

Íreg-forog, k. мувати се. [рање.

Íréne, tn. Пренка.

Íres mn. 1.) намазан; 2.) за маст.

Írez, es. мазати.

Írföld, tn. Прека.

Irgalmas, mn. 1.) милостив, милостиван, задушан, милосердан; — szűzek, милосердне сестре; — barátok, милосердни калуђери, мизерикордијанци; 2.) á. ó. клети; egy — garasa sínes, нема ни клете наре.

Irgalmasan, ih. милостивно, милосердно.

Irgalmaskodik, k. бити милосердан, задушан, чинити милости.

Irgalmasság, fn. милосрђе. — os, mn.

Irgalmasúl l. Irgalmasan. [милосердан.

Irgalmatlan, mn. немилосердан; á. é. грозан; страшан; — nagy zaj, страшна галама.

Irgalmatlan-kodik, k. бити немилосердан.

— ság, fn немилосрђе. — út, ih. немилосердно.

Irgalmatos stb l. Irgalmas stb. [лосердно.

Irgalmaz, k. (nak, nek) смилувати се.

Irgalom, fn. милост, милосрђе; — mal lenni vki iránt, бити милостив спрема кога.

Irgalom-adó, fn. милостиња. — ház, fn. дом убогих.

Irgy, fn. гнецавост (на хлебу). — es, mn. гнецав.

Irha, fn. 1.) пра, учињена кожа; 2.) кожа; á. é. hordd el az irhádát, торњај се док си читав! félti az irháját, бежи, дјачи; 3.) уема, уемина.

Irha-gyártó, fn. табак. — gyártás, fn. табаштво.

Irhas, mn. с (учињеном) кожом; fn. та-

Irhasz, Irhatimár, fn. табак. [бак.

Irház, es. постављати кожом; á. é. дуна-

Írhone, fn. Прека. [ти по туру.

Íridom, j. Írásmód.

Irigy, Irígy, mn. злобан, завидљив, мачи; — szemmel nézni, завидети, попреко гледати.

Irigyel, es. (vmit vkinek v. vkitől) завидети кому због чега, бити кому мачи.

Irigy-elem, fn. завист, злоба. — en, ih. завидљиво. — kedik, k. (ra, re) бити завидљив. — kedő, mn. és fn. завидљив, завидљивац. — lendő, mn. због чега се мора завидети. — lés, — let, fn. завист, злоба. — letesség, fn. завидљивост. — letlen, mn. незавидљив. — lő, fn. завидљивац. — ség, fn. завист. — telen, mn. — telenül, ih. без зависти. — út, ih. позлонице, из зависти.

Iringó, fn. котрљан.

Írka, fn. прђпис.

Írka-fírka, fn. шкрабање, дрљотина. — firkál, es шкрабати, дрљати. — könyv, fn. књига за дрљање; страца.

Írkál, es. 1.) пискарати; 2.) дрљати.

Írma, tn. Ирма.

Írmağ, fn. 1.) последњи огранак; 2.) мезимче, љубимче; 3.) реткост; — út hagyni, оставити за семе.

Írmak, fn. ситна кајсија.

Írnok, fn. писар, ћата. — i, mn. писарски. — oskodik, k. бити писар. — ság,

Írnye, fn. мирта, мрча. [fn. писарство.

Írnyog, k. крекетати.

Író, fn. писац списатељ, књижевник; mn. писаћи, за писање.

Iró, fn. младеница, стенке.
 Iró-asztal, fn. писаћи сто. — betű, fn. рукописно слово.
 Iroda, fn. писарница, j. Iró szoba.
 Irodalmi, mn. книжеван, книжевнички.
 Irodalom, fn. книжевиост, литература. — történet, fn. историја книжевиости.
 Iró-eszköz, fn. писаћа справа; писаћи прибор. — föld, fn. креда. — füzet, Irogat, cs. пискарати. [fn. тека.
 Írói, mn. пишчев; книжевнички.
 Írom l. Íram.
 Íromány, fn. спис. — csomó, — nyaláb, fn. завежљај списа.
 Íromba, mn. мацаст, шарен.
 Íromlik l. Íramodik.
 Írón, fn. писаљка, плајваз, j. Czeruza.
 Íronga, fn. тоциљајка, тоциљарка.
 Írongál, k. тоциљати се. — ás, fn. тоциљање.
 Író-óra, fn. час писања. — papíros, fn. писаћа хартија. — polez, писаћа наложа.
 Íros, mn. с маслом.
 Íroság, fn. списатељство.
 Íroskodik, k. книжевничити.
 Írospiros, mn. отворено црвен.
 Írós-tészta, fn. тесто с маслом — vaj, fn. растопљено масло, путер. — vajjas, mn. с путером.
 Író-szál, fn. 1.) писаљка; 2.) држаље. — szer, fn. писаћа справа; писаћи прибор. — szoba, fn. писарница. — tábla, fn. писаћа табла. — tám l. Írópolez. — vessző, fn. писаљка.
 Írt, cs. 1.) таманити, требити, конабити; 2.) плевити; крчити (шуму); 3.) пребирати (жито).
 Írtás, fn. плевљење; крчење; требљење.
 Írtásföld l. Írtóvány. [тамањење.
 Írtó, mn. és fn. што истребљује; тамани-
 Írtózik l. Írtózik. [тељ; истребљивач.
 Írtóeke, fn. екстирпатор.
 Írtogat, cs. истребљивати.
 Írtóháború, Írtóhad, fn. рат за истреб-
 Írtókapa, fn. будак, трнокоп. [љење.
 Írtóvány, fn. крчевина. — os, mn. некр-
 Írtóvas, fn. будак, трнокоп. [чен.
 Írtóz-ás, fn. грожење, ужасавање. — at, fn. грожња, гроза. — atos, mn. грозан, ужасан. — atosság, fn. страва, грозота. — ik, — kodik, k. (tól, től) грозити се, ужасавати се. — tató, mn. грозан, ужасан. — tatólag, ih. грозно, ужасно. — tatóság, fn. грозота.

Írtvány l. Írtóvány.
 Írúl, ih. за лек, лека ради.
 Írúl-pírúl, k. црвенети, руменети од етида.
 Írvágy j. Írásivágy, fn. страст за писањем.
 Is, ksz. и, такође, такођер; Pál —, Péter —, и Паја и Петар; értsz — te ahhoz, баш се ти разумеваш у том! (пронично); tudom is én, знам (га) ја!
 Iskátula, fn. кутуља, шкатуља.
 Iskola, fn. школа. — belí, mn. школски. — betegség, fn. школска болест (беганье од школе) — bölcsesség, fn. школастика. — i, mn. школеки. — ilag, ih. школеки. — pénz, fn. школарина.
 Iskolás, mn. школски, ђачки. — an, ih. ђачки. — di, fn. педант. — diság, fn. педантерија. — ügy, fn. школска ствар.
 Iskoláz, cs. школовати. — ott, mn. школован, ишколован. — tat, cs. слати у школу, школовати.
 Islany, fn. трепчана игла.
 Isme, fn. познавање, j. Ismeret.
 Ismer, cs. познавати; híréből — em, знам га по чувењу; (ra, re) упознати.
 Ismerés, fn. познавање.
 Ismeret, fn. знање. — es, mn. познат, знан. — esség, fn. познанство. — len, mn. непознат, незнан. — lenség, fn. непознавање; незнаност. — lenül, ih. незнано. — ség, fn. познанство. — tár, fn. збирка знања.
 Ismerget, cs. упознавати.
 Ismerkedik, Ismerkezik, k. упознавати се.
 Ismerős, mn. знан; fn. знанац, познаник.
 Ismerszik, k. распознавати се.
 Ismert, mn. познат, знан.
 Ismertet, cs. обзнањивати, објављивати; könyvet — ni, приказивати књигу.
 Ismertető, fn. 1.) објављивач; приказивач; 2.) (-jel) знамен, обележје.
 Ismerv l. Ismertetőjel.
 Ismervény, fn. знак познавања.
 Ismét, ih. опет, на ново.
 Ismétel, cs. понављати. — és, fn. понављање, репетиција. — ve, ih. више
 Ismétlen l. Ismét. [пута.
 Ismétlés l. Ismételés.
 Ismétlő, fn. репетент.
 Ismétlődik, k. понављати се, поновити се.
 Ismétlő-óra, fn. час понављања. — sor, fn. рефрен.
 Ispán, fn. ишпан, одаџија; fő —, жупан; al —, поджупан. — i, mn. иш-

пански. — *kodik*, k. иппанити. — *ság*, fn. иппанство.

Ispáth, fn. ипат (минерал).

Ispékel, es. надевати еланином.

Ispita, *Ispitály* l. *Kórház*.

Ispót, fn. 1.) општра сирава за сечење; *Istácz(fü)*, fn. јарчја трава. [2.) лопата.

Istálló, fn. коњушница, стајница, штала. — *pénz*, fn. шталарина, коњушница. — s, mn. a) са шталом; b) шталеки, коњушнички. — *z*, es. метати, затворати у коњушницу. — *zás*, fn. хранење у коњушници.

Istáp, fn. ослонац; потпора. — *ol*, es. подупирати.

Isten, tn. Бог; *nagy v. jó* —! вољани, благи Боже! — *embere*, духовник; — *igazában*, a) својски; b) поштено; (km.) *szeme sem áll* — *igazában*, ни очи му нису као у поштена човека; — *számában*, на божју версију; a *jó* — *tudja*, Бог свети зна... Бог те пита; *hála* — (nek), хвала Бору! — *segedelmével*, с помоћу божјом; — *engem úgy segéljen*, тако ми Бог помогао; — *ne adja*, не дао Бог! — *nyugoszsa*, Бог да му душу прости; — *nevében*, a) у име божје; b) залуд; — *szerelméért*, за име божје, Бога ради; — *hozott*, добро дошао! — *neki*, просто му; нека; не браним! — *emre*, тако ми Бога! — *bizony!* — *látja!* Бога ми! Бог и душа; — *mentsen!* сачувај Боже! — *hozzád!* збором! (szój.) *ha* — *életemnek kedvez*, ако ме Бог поживи; (km.) *jó az* —, *jót ad*, добар је Бог; *fenn v. él az* —, *majd igazat lát*, види Бог правду! *hogy az* — *akárhová tegyen*, *mit csináltál...*, Бог те видео, шта уради! *lassan jó az* —, *de ugyan elérkezik azért*, Бог је спор али достижан.

Istenadta, mn. 1.) сиромаш, убог; — *embere*, јадник; 2.) мио; — *kis leány*, красна девојчица; 3.) дѣран, рђав; *az* — *sör*, то дерно пиво.

Isten-anya, fn. богомајка, мати божја. — *asszony*, fn. богиња. — *el*, es. обожаваати. — *ember*, fn. богочовек. — *ért!* *isz.* забора!

Istenes, mn. побожан; á. é. *még ez csak* —, ово још и Боже помози!

Istenesedik, k. 1.) бивати побожан; 2.) бити обожаван.

Istenesen, ih. 1.) á. é. прилично; *ez még* —, то је још добро! 2.) својски.

Istenesít, es. 1.) обожаваати; 2.) правити побожним.

Isteneskedik, k. бити побожан.

Istenesség, fn. побожност.

Istenesül, k. бити обожаван.

Istenész, fn. богослов, j. Theologus.

Istenez, es. обожаваати.

Istenfa, *Istenfája*, fn. божје дрвце.

Isten-feledés, fn. безбожничтво. — *feledő*, mn. és fn. безбожан, безбожник. — *félés*, fn. страх господњи, богобожаљивост. — *félő*, mn. богобожазан, богобожаљив. — *félőleg*, ih. богобожаљиво. — *gúnyolás*, fn. хуљење на Бога. — *gúnyoló*, fn. богохулитељ. — *haragja*, fn. муња. — *háza*, fn. богомоља. — *i*, mn. божји; божански. — *ihlette*, mn. богопосан. — *ileg*, ih. божански. — *imádás*, fn. богопоштовање. — *imádó*, fn. поклоник божји. — *iség*, fn. божанство. — *szolgálat*, fn. служба, лeтyрђија. — *ítélet*, fn. божји суд (у средњем веку). — *ít*, es. обожаваати. — *i-tisztelet*, fn. богоштовље; служба божја. — *káromlás*, mn. хула на Бога. — *káromlás*, mn. és fn. богохулан, богохулник. — *kedik*, k. боговати; á. é. (nak, nek) топло се молити. — *kegyelméfi*, fn. грациола. — *lés*, fn. обожавање; мољење. — *né*, — *nő*, fn. богиња, божица. — *nyila*, fn. гром. — *országlat*, fn. теократија. — *ség*, fn. божанство. — *tagadás*, fn. безбожничтво, атеизам. — *tagadó*, mn. és fn. безбожнички, безбожник, атеиста. — *taszította*, mn. глуп. — *telen*, mn. és fn. безбожан, бeгoмpзак; безбожник. — *telenkedik*, k. бити безбожник. — *telenség*, fn. безбожност. — *telenül*, ih. безбожно. — *tudomány*, fn. богословље. — *tudós*, fn. богословца. — *ül*, k. постати богом. — *ülés*, fn. апотеоза. — *ünéje*, fn. мрки снежник, кантарис (буба).

Istók, tn. Стевица; (szój.) *mindenütt* — свуд се налазити.

Istráng, fn. уже, конопац, штранга. — *fa*, fn. ждрепчанник.

István, tn. Стеван. — *ka*, tn. Стевица.

Isza, *Iszák*, fn. пијанац, пијаница, ждера.

Iszák, fn. теркија.

Iszákos, mn. és fn. 1.) ждера, пијаница,

- бекрија; 2.) с теркијом; — állat, торбар. — kodik, k. ждерати, локати, пијанчити.
- Iszalag, fn. бела лоза, навитина.
- Iszam(sérv), fn. извала, уквара.
- Iszamik, k. просути се, окилавити.
- Iszamkodik, Iszamodik, k. клизнути, клизати; l. Iszamik.
- Iszánk l. Ironga. — odik l. Irongál.
- Iszap, fn. глиб, као, муљ, блато. — folyóví, fn. попонач. — hal, fn. чиков. — ít, cs. заспати глибом. — ka, fn. молучки рак. — odik, k. заспати се блатом. — os, mn. блатњав, глибовит. — osodik, k. заспати се блатом. — vonó, fn. грнало за вађење блата.
- Iszaság, fn. пијанство.
- Iszik, k. пити; локати; á. é. a hájó —, даја пропушта воду; e papíros —, ова хартија пролива.
- Iszkába, fn. скоба, енгеча; пијавица.
- Iszkából, os. стезати скобама, енгечам, пијавицама; крпити.
- Iszkábás, mn. стегнут скобама.
- Iszkábáz l. Iszkából.
- Iszki l. Czoki.
- Iszkorál, k. пијанчити.
- Iszogat, cs. пијуцкати; пијанчити.
- Iszomkórász, fn. пијаница, ждера.
- Iszony, fn. гроза, страва, ужас. — at, fn. страхота, гроза. — atos, mn. страхотан, грозан. — atosság, fn. грдило, страхота, ужас. — ít, cs. пренеражавати, претрављивати. — kodik, k. грозити се, препадати се. — odás, fn. грожња, нападање, ужасавање. — odik, k. (tól, től) ужасавати се, грозити се. — tató l. Iszonyú.
- Iszonyú, mn. страховит, грозан. — an, lag, ih. грозно, ужасно. — ság, fn. страховитост, грозота.
- Iszos, fn. пијанац. — ság, fn. пијанство.
- Isztrag l. Gólya. [ство.
- Isztragor, fn. родни кљун (биљ.), пља.
- Ital, fn. пиће, напитек, запој; — nak adta magát, пропио се.
- Ital-adó, fn. данак од пића. — áldozat, fn. запојница. — mérés, fn. мерење. — os, mn. одан пићу, пијанац. — osság, fn. пијанство.
- Itat, cs. појити, напаяти; — ni vinni, терати на појило; k. проливати, пропуштати (хартија).
- Itatás, fn. појење; појило.
- Itatlan, mn. ненапојен. — úl, ih. ненапојено.
- Itató, fn. 1.) појиште, појило; 2.) који поји; за појење; 3.) што пропушта, пролива (хартија).
- Itató-hely, fn. појило, појиште. — papíros, fn. упијаћа хартија. — s, mn. што упија, упијаћи. — váló, fn. валов.
- Iteze, fn. холба, пца.
- Itezés, mn. од пце, од холбе.
- Itél, cs. és k. судити; oda — ni, досудити; halálra — ni, осудити на смрт; ne — jetek, hogy ne — tessetek, не судите, да вам се не суди.
- Itélet, fn. суд, пресуда; осудбина; — et hozni, одсудити, донети пресуду.
- Itélet-hozatal, fn. доношење пресуде. — len, mn. неодсуден, непресуден. — mondás, fn. пресуда. — nap, — napja, fn. дан суда, страшни суд.
- Itélget, cs. пресуђивати.
- Itélő, fn. 1.) судија, судач; 2.) пресуђивач; mn. што суди; за суђење; — bíró, судач, кмет; — ház, судница; — nap, дан суда; — szék, суд; — szoba, судница; — tehetség, моћ пресуђивања.
- Itész, fn. критичар, j. Műbíráló. — et, fn. критика, j. Bírálás.
- Itlan, mn. без пића; étlen —, гладан-жедан.
- Itog-ítog, k. мешкољити се, врпољити се.
- Itt, ih. овде, ту; — ott, овде-онде.
- Ittas(ka), mn. напит, ђорнут, сутрусан. — odik, k. поднапити се. — ság, fn. напитост. — úl, k. поднапити се.
- Itten, ih. овде, овдекар. — i, mn. овдашњи, овамошњи.
- Itthon, ih. (овде) код куће.
- Ittlét, fn. присуство.
- Ív, fn. 1.) лџк; 2.) табак (хартије), арак; 3.) свод.
- Ivad, fn. 1.) сезона; 2.) l. Ivadék.
- Ivadék, fn. 1.) икра; жабљак; 2.) пород, колено; 3.) потомак, огранак.
- Ív-aggató, fn. вешалица за папир (у штампарији). — ágy, fn. импост (у ждарству). — alakú, mn. попут лџка,
- Iván, fn. Иван. [сведен.
- Ivar, fn. 1.) пасма, поврза; 2.) слонова кост. — i, mn. пасмени.
- Ívás, fn. пијење; локање; — nak adta magát, пропио се.
- Ívás, fn. 1.) бијење риба; 2.) презревање.

Ív-bolt(ozat), fn. лѹк, свод. — csarnok, fn. покривен свод, аркада. — ded, mn. Íved, k. утишити, презрети. [сведен. Ível, es. 1.) правити на свод; бордирати, рубити; 2.) дридати (вуну). Ívenként, ih. табак по табак. Íves, mn. 1.) сведен, на свод; 2.) с лѹком. Ívez, es. правити на свод. 1. Ível. — et, fn. свод. Ívhártya, fn. шареница (на оку), дужина. Ívhúr, Ívideg, fn. тетива. Ívik, k. 1.) бити се, бацати икру; 2.) гњилити (воће). Ívjáratok, fn. ходници попут лѹка. Ívjegy, Ívjel, fn. штампарека сигнатура. Ívköz, fn. тетива у своду на мосту. Ívlap, fn. фолиум (страна у тргов. књи-зи). — oz, es. фолирати. Ívlik, k. савијати се на свод. Ív nagyság, fn. фолиум, лист од целог табака, велико коло; — ú könyv, књига на велико коло. Ívnegyed, fn. четврт табака. Ívnyi, mn. од ... табака. Ívó, fn. 1.) који није, понилица; 2.) ме-хана; mn. који није; за пиће, пијаћи. Ívó, mn. што баца икру; за бацање икре. Ívó-esése, fn. шоља из које се пије. — dal, fn. несма при пићу, почашница. — edény, fn. пијаћи суд. Ívogat 1. Iszogat. Ívóka, 1.) пијавица; 2.) пијаука. Ívokáz, k. пијаучити. Ívórohár, fn. чана за пиће, екленица. Ívós, mn. нитак. Ívó-szoba, fn. соба у којој се пије. — társ, fn. друг у пијењу. — terem, fn. соба где се пије. — víz, fn. пијаћа. Ívott, mn. устајан, гњо (воће). [вода. Ívrét, fn. велико коло, цео табак. — ú, mn. на велико коло, на целом табаку. Ív-szelő, fn. тетива. — szökés, fn. кур-бета. — tornác, fn. аркада. — ül, k. савијати се на свод. — et, fn. еведе-ност, прегибак. Íz, fn. 1.) кус, укуе, гует; hal — e van, заудара на рибу; ezet — ét érzem, осећа ми се на сипће; nincs szája — ére, није му по ђефу; (szó.) se — e se búze, нит смрди нит мирише; 2.) ма-цун, 1. Iz; 3.) полачина; рак. Íz, Iz, fn. 1.) зглавак; прегнбао; (szó.) minden — ben reszketett, сав је дрх-тао; — ig vérig, екроз; 2.) коленце,

чворик (нпр. на слами, трци); 3.) палац (мера); 4.) á. é. степен (срод-ства), колено, пѹе; harmad — iglen, до трећег колена; 5.) мрва, трина; — zé porrá szakadni, некидати се на парчад; — zé porrá zúzni, сатрти у млево; 6.) маџун, некмез; 7.) пут ... ред ...; több — ben, више пути; két — ben, два пута, дваред; akkor — ben, у онај пар. Izaes, fn. сач, 1. Csülleng. Íz-adó, mn. што зачињава. — állat, fn. зглавкар. — bütyök, fn. а) глежан, чланак; б) коленце, трешљен на би-љу. — esúz, fn. узози, жигавица. Ízé, fn. ствар; овај ... онај ... (при домишљању). Izog(-mozog), k. врпољити се, менко-љити се. Izék, fn. 1.) трике, огризине; 2.) етаб-љика; 3.) коленце, трешљен на биљу. Izékes, mn. 1.) пун трина; 2.) пун чво-рића; 3.) тринав (вуна). Ízel, es. кусати, коштати, кунати. Ízél, k. радити; mit — sz? шта радим? шта си узео ту којешта ... Ízeledik, k. (ba, be) волети; bele ízele- dett a játékba, омилела му игра. Ízelget, es. кунати, окоштавати, Ízelint, Ízelít, k. куснути, окусити; k. 1. Ízeledik. — ő, fn. бглед, проба. Ízelt, mn. зглавкаст, артикулован. Ízeltető, fn. зачин. Izen, es. поручивати, поручити; hadat — ni, огласити рат; 1. Üzen. — et, fn. порука. — get, es. поручивати. Íz-érzék, fn. чуло куса, кус. Ízes, mn. укусан, кусан. — edik, k. би-вати укусан. — ít, os. чинити укусим. — ség, fn. укусност. — ül 1. — edik. Ízetlen, Izetlen, mn. некусан, бљутав; á. é. — tréfa, неслана шала. — edik, k. бивати бљутав. — ít, es. чинити бљутавим. — kedés, fn. неспособно по-нашање; задиркивање. — kedik, k. бити неспособан; (val, vel) задирки-вати, инатити се. — ség, fn. бљу-тавост; неспособност. — ül, ih. бљу-таво; неспособно. Ízevesztett, mn. без укуса. Izgága, mn. немиран, заједљив, цандр-љив; fn. кавга. Izgágalkodik, k. задиркивати, нецати, надрцати.

Izgalmas, mn. раздражљив; узрујан. — Izgágás l. Izgága, mn. [an, ih. узрујано. Izgágaság, fn. цандрљивост, заједљивост. Izgágáskodik, k. бити цандрљив, задиркивати.

Izgalom, fn. 1.) подетак; 2.) узрујаност. Izgás, fn. комешај.

Izgat, cs. бунити, подетицати, дражити.

Izgatag, mn. раздражљив. — ság, fn. раздражљивост.

Izgat-ás, fn. дражење, агитација. — ó, mn. és fn. што буну, што дражи; агитатор, бунџија. — ott, mn. раздражен, побуњен. — ottság, fn. узбуђеност.

Izgékony l. Izgatag.

Izgödör, fn. чашица у прегиблу.

Izgál, k. узрујати се. — t, mn. узрујан.

Izhajlás, fn. прегибоа.

Izibe, Iziben, ih. брзо, живо; (szój.) neki is az — esett, и њега је скупо стало.

Ízkór, fn. бол у зглавцима.

Izland, fn. Исланд. — i, mn. és fn. исланд.

Izik, k. кијати. [ски; Исландјанин.

Ízlel, cs. кумати, коштати.

Izlelít, cs. 1.) добити вољу, жеф, апетит; 2.) l. Ízelít.

Ízlés, fn. 1.) коштање; 2.) укус. — beli, mn. што се тиче укуса. — es, mn. укусан. — tan, fn. естетика. — telen, mn. неукусан, без укуса. — tudomány, fn. естетика.

Ízlet, fn. укус, — es, mn. укусан (јело); од укуса, који има укуса. — esen, ih. укусно; с укусом. — ség, fn. укушеност.

Ízlik, k. пријати, бити укусан (јело).

Izmos, mn. снажан, темељан. — ít, cs. снажити, крепити. — odik, — úl, k. снажити се, јачати. — ság, fn. снажност, темељност.

Izog, k. кламитати; љубати се.

Izom, fn. мишић, рибић, мишица. — ideg, fn. мишићни живац. — rendszer, fn. мишићни систем.

Ízörökség, fn. мајорат (у праву).

Izrael, fn. Израил.

Izraelita, fn. Израилјанин.

Ízrend, fn. родослов. — i, mn. родослован, генеалогички. — ileg, ih. генеалогички, по еродству.

Izrom, fn. több — ban, више пути.

Íztagúak, fn. зглавкарн.

Íztelen, mn. неукусан. — ség, fn. неукусност. — úl, ih. неукусно.

Íztudós, fn. генеалог.

Ízül, k. углављивати се (једно у друго). — és, — et, fn. зглави, зглоб.

Izz, fn. 1.) зној; 2.) жар, вар.

Izzad, k. 1.) знојити се; 2.) посухнути; cs. с муком привредити.

Izzadoz, k. знојити се; cs. у зноју привређивати.

Izzadság, fn. знојење, зној. — töröl, fn. јагрук.

Izzadt, mn. ознојен, знојаван. — ság, fn. знојавност, зној.

Izzajt, cs. 1.) уснјавати; 2.) l. Izzaszt.

Izzaszt, cs. знојити, ознојити. — ó, mn. és fn. што тера на зној. — ó hód, fn. рударска нећ. — ó por, fn. прах за знојење.

Izzfürdő, fn. купатило за знојење.

Izzik, k. уснјавати се.

Izzó, mn. врео, зажарен. — dik, k. бити врео, зажарен. — lik, fn. руна (пора) за зној. — meleg, mn, врео, жарки.

Izzos, mn. знојан, знојаван.

Izzótűz, fn, жар, жеравица, вар.

Izzták, fn. јагрук.

Izsák, fn. Исак.

Izsóp, fn. исоп (биљ.). — os, mn. с исопом.

J.

Jaczany, fn. цирконијум (хем.).

Jaczöld, fn. цирконија земља.

Jácint, fn. зумбул, цареван; fűrtös —, пресличница. — kő, јакинт.

Jáhor, fn. 1.) јавор; 2.) лон; tűр (жив.). — os, fn. јаворик.

Jaj, isz. joj! леле! куку! авај! — nekem! тешко мени! fn. јад, бол. —

baj, fn. невоља, мука. — bőr, fn. осетљиви део на чов. телу; — bőrére tapintottak, дирнули су га где га највећма боли.

Jajdít, vh. (-ja magát), завапити, залеле. Jajdúl, k. зајаукати. [кати.

Jajgat, k. јаукати, кувати, лелекати. — ás, fn. јаук, лелек, кукава.

Jajkiáltás, fn. делек, врисак, цвил
Jajog, Jajol, k. цвилети, пинтати.
Jajong, k. кукати, цвилети; — ás, fn.
кукиава, тужиава.

Jajos, mn. тужан, жапан.

Jajpanasz, fn. жаук, делек.

Jajszó, fn. врисак, запомагање.

Jajveszékél, k. жаукати, ванити, ридати.

Jajveszékélés, fn. кукиава, ридање.

Jakab, fn. Јаков, Јаша.

Jakabol, cs. варати, замагарчити.

Jámbor, mn. побожан, благочастив; благ,
кротак. — ít, cs. унитомљавати, укро-
ћавати (животиње); блажити (човека);
— odik, k. бивати благ; пришитомља-
вати се. — ül, ih. кротко, питомо;
k. l. — odik. — ság, fn. побожност,
кротоост, питомост.

Jancsár, fn. јаничар.

Janesi, tn. Јовица; (km.) a mit — meg
nem tanúlt, ritkán tanulja meg János,
што Јовица не научи, Јова не по-

Jani, tn. Јован, Јоца. [етиже.

Janka, tn. Јованка.

Jankó, tn. Јован.

János, tn. Јован, Јова, Јона. — papor-
szága, дембелија (земља); sz. — ke-
nyere, рошчић, рогац; — vitéz rendje,
ред Јовановаца.

Januáritus, fn. јануар, сечањ.

Jár, A.) k. ићи, грести, ходити; gyalog
—, пешачи; kocsin —, воза се; ló-
háton —, јаме; iskolába —, иде у
школу; — e már ez a gyermek? јед-
нећ пошло ногом ово дете? hol —?
куд тумара? hol — sz itt? откуда
ти овде? mily dologban — sz? шта
тражиш? magam is abban — ok, и
сам се бакћем око тога; (km.) lassan
— j, tovább érsz, ко лакше иде, пре
дома дође; jól v. rosszúl — ni, добро
или зло проћи; róru — ni, награбу-
сити, награнеати, накаљати; jegyben
— ni, бити под претеном; eszén —
ni, бити при себи; бити опрезан;
vlminek után — ni, ићи за чим;
vlminek végére — ni, а) докучити,
прокљувити; б) довршити; в) стра-
ћити, спиекати; vlkinek kedvében —
ni, угађати, говети; додворивати се;
a malom —, воденица меље; hideg
szél —, дува хладан ветар; szép idő
—, лепо је време; az idő már őszre
—, приближује се јесен; mennyi pénz

— önnék? колико вам новаца при-
пада? e dolog bajjal —, ово је мучна
ствар; haszonnal —, доноси користи;
nem — ja, то не иде; не ник; itt lé-
lek —, ова је кућа печиета; B. cs.
tánczot — ni, играти; búcsút — ni,
посети литију; őrt — ni, патролирати,
ићи у патрулу; utoljárt — ja, (новац)
је на измаку; sokan — ják ezt a le-
ányt, ову девојку многи просе.

Járadék, fn. 1.) припадак; 2.) рента;
nap —, дневница; élet —, рента за
живота, виталициум. — os, fn. глав-
ничар, капиталиста.

Járandórsz, Járandóság, fn. пристойба.

Járál l. Járkál.

Járás, fn. 1.) ход, ходање; а nap
— а, ток сунца; 2.) ерез; 3.) ле-
дина, јаром.

Járásbíró, fn. ерески судан. — ság, fn.
ерески суд.

Járat, fn. ход; idő — ával v. idő jártá-
val, е временом; — omban (jártomban),
у моме путу; mi — ban v. mi — beli
vagy? шта хоћеш овде? nem jó — ban
van, нема чисте намере.

Járat, cs. дати да иде; hirlapokat — ni,
држати новине.

Járatlan, mn. непроходан; неутврвен; á.
é. невенит, неук. — ül, ih. невенито.

Járatos, mn. 1.) проходан; утврвен; 2.)
некучан; 3.) — hozzánk, често нам
долази. — ság, fn. 1.) проходност;
2.) некуство.

Járda, fn. тротоар, j. Gyalogút.

Járdal, k. метати се, ходати.

Járdogal, Járdogál, k. тумарати, мутити.

Járgány, fn. витао, чекрк. — oz, cs.
вити, метати.

Járhatatlan, mn. непроходан. — ság, fn.
бесчуже, непроходност.

Járható, mn. куд се може ићи, прола-
зан. — ság, fn. проходност.

Járkál, k. ходати, тумарати; ide oda —,
баврљати.

Jár-ke, k. пролазити, ходати; a járók-
kelők, људи који ту пролазе.

Jármatlan, mn. ненаучен на јарам.

Jármol, cs. хватати у јарам.

Jármos, mn. научен на јарам; — ökör,
Jármoz l. Jármol. [теглећи во.

Jármű, fn. кола, j. Járó-mű.

Járnok, fn. акиснета.

Járó, mn. што иде, што ходи; á. é. што

припада; fn. 1.) плѣхак, пруд; 2.) egy napí —, дан хода.

Járogat l. Járdogál.

Járó-híd, fn. стела, копа. — ka, fn. а) дете које полази ногом; б) дечја кола за турање. — kocsí, fn. дубак, сталац, колица која дете тура.

Járom, fn. јарам, иго; — ba fogni, презати у јарам; — alá hajtani, подјармити, уокорити; lerázni a jármot, збацити, стрести иго. — esont, fn. очна кост. — fa, fn. дрво за јарам.

Járó-mű, fn. 1.) машинерија у сату; 2.) кола. — őrség, fn. извидица, патрола. — székh, fn. дубак, сталац.

Járszalag, fn. j. Jártató szalag.

Járt, mn. утврвен, угажен, проходан; minden — abb utczában, у свакој живљој улици; — omban stb, у мом путу; Alföldön — omban, кад сам путовао по доњој Угарској; — ában keltében sokat tanúlt, путујући које куд много је научио; idő — ával, с бременом.

Jártányi, mn. nem volt — ereje, једва се држао на ногу.

Jártas, mn. (ban, ben) вичан, вешт, уместан. — keltes, mn. врло вешт, печен у чем. — ság, fn. вештина, искуствен.

Jártat, cs. дати да ходи; водити, водати; szemeit — ni, бацати погледе. — ó kö, fn. камен за растирање боја. — ó(szalag), fn. водилка, узица.

Jártkelt, mn. многознао, врло искусан; — ember, човек који се прошао света.

Járul, k. (hoz,hez) прилипати се, примаћи се; á. é. придлазити, приступати, пристати. — ás, fn. пристунање. — ék, fn. припадак, узгредница. — ékos, mn. што придолази, узгредичан. — nok, fn. акцесиста. — vány, fn. припадак, узгредница.

Járvány(kór), fn. зараза, редња, пошаница. — os, mn. заразан.

Jász, 1.) fn. Јазиг; 2.) fn. стрелац.

Jászló j. Jászol.

Jászol, fn. јасле, јасли; — kosár, fn. кошар од јасала. — rács, fn. мердевине над јасалама. — rágó, fn. (коњ) који гризе јасле.

Jaszipis, fn. јаспие.

Jászság, fn. Јазигија.

Jászponty, fn. јаз (риба).

Jatagány, fn. јатаран.

Játék, fn. игра, играчка; egy — kártya, једне карте. — harez, fn. маневар. — ház, fn. картаонница, картарница. — kő, fn. коцка. — os, mn. és fn. који се радо игра карата, карташ, коцкарош. — pénz, fn. тантуз. — szer, fn. играчка, играло. — szín, позорница. — társ, fn. друг у игри, сукарташ.

Játszadzik, k. играти се, сиграати се.

Játszás, fn. играње, сиграње.

Játszi, mn. који се радо игра; несташан; досетљив; — beszéd, лакрдија; — ember, шаловичина, лакрдијани. — an, ih. несташно, шаливо.

Játszik, k. és cs. 1.) играти, играти се, сиграати се; коцкати се, картати се; 2.) свирати; 3.) с szín kékesbe —, ова се боја прелива у плаво; pénzbe v. pénzre —, игра се на новце; hegedűn —, свира у егеде; urat —, гради се господин; вади се за господина.

Játszma, fn. партија, j. Játék, Partie.

Játszó, mn. који се игра; где се игра; сиграћи; fn. играч, сиграч, коцкар.

Játszodik, Játszodzik, k. играти се, сиграати се.

Játszó-ház, fn. картарница, коцкарница. — szín, fn. боја која се прелива. — színű, mn. што се прелива. — társ, fn. друг у игри.

Játszva, ih. играјући се; шалећи.

Java, fn. 1.) најбоље, језгра; — bor v. bor —, најбоље вино; — búza, најбоље жито; (km.) — korban, у цвету живота; megette kenyeré javát, прешао је најлепше године; 2.) корист; javára szolgál, на корист му је; 3.) добро, имање.

Javában, ih. у велико; a munka már — folyt, посао је текао већ у велико.

Javabeli, mn. — ember, човек у најбољим годинама, у најбољој снази.

Javadalmas, fn. és mn. који ужива приходе, благодетан, бенефицинат.

Javadalmaz, cs. установити приход за кога, плаћати, дотирати кога. — ás, fn. дотација.

Javadalmi, mn. што се тиче дотације.

Javadalom, fn. плата, свештеничко бла.

Javak, fn. добра. [годејање]

Javal, cs. 1.) одобравати; 2.) саветовати; предлагати. — ás, — at, fn. 1.) одобравање; 2.) предлагање, предлог.

Javára, *ih.* (коме) у корист, у хатар.
 Javas, *fn.* чаратан, шарлатан.
 Javaslás, *fn.* 1.) саветовање; предла-
 гање; 2.) шарлатанство.
 Javaslát, — *tétel, fn.* предлог, савет; —
ot tenni, предложити.
 Javasló, *fn.* предлагац.
 Javasol, *cs.* 1.) предлагати, саветовати;
 2.) шарлатанити.
 Javít, *cs.* поправљати, поправити, оправ-
 лјати, бољшати. — *ás, fn.* поправља-
 ње, поправка, оправка. — *ék, fn.* по-
 правка. — *gat, cs.* поправљати. —
hatlan, mn. неоправљив. — *mány, fn.*
 поправка. — *ó, fn. és mn.* корек-
 тор; што поправља; — *ó intézet, дом*
за поправљање.
 Jávör, *fn.* 1.) јавор; *fodor —, клен, кун;*
jókori —, мљеч; 2.) дош; tÿr (жив.).
 Jávörfa, *fn.* јавор, јаворика.
 Jávörgím, Jávorszarvas, *fn.* тÿр; дош
 Javos l. Javos. [жив.).
 Javoslás, *fn.* шарлатанство.
 Javosol, *cs.* шарлатанити.
 Javúl, *k.* поправљати се, поправити се.
 — *ás, fn.* поправљање. — *ékony, mn.*
 Jazmin, *fn.* јасмин, ђемин. [поправљив.
 Jég, *fn.* лед; туча, град, круна; (*km.*)
 — *hátán is élél, свуда се протура,*
свуд се зна наћи; — re vinni, наве-
сти на танак лед.
 Jég-bérez, *fn.* ледена гора. — *szukor,*
fn. ледени шећер, бели кандис. —
csap, fn. ледена евећа, леденица.
 — *dara, fn.* круна. — *dűcz, fn.* ле-
 Jeges l. Jegecz. [дена гора.
 Jegecz, *fn.* кристал; *mn.* кристалан, од
 кристала. — *edés, fn.* кристалисање,
 кристализација. — *edik, — esedik, k.*
 кристалисати се. — *isme, fn.* кри-
 сталографија.
 Jeged, *k.* слеђавати се; кристализовати
 се. — *és, fn.* кристализација.
 Jegel, *cs.* слеђавати. — *lik, k.* слеђа-
 вати се.
 Jegenye(fa), *fn.* топола. — *fenyű, fn.*
 бела јела.
 Jegenyész, *mn.* засађен тополама; *fn.*
 тополик.
 Jeges, *mn.* ледан; леден; *fn.* глечер. —
edik, k. хвата се лед, залеђавати се.
 — *ít, cs.* залеђавати.
 Jégeső, *fn.* град, туча, круна.
 Jegestenger, *fn.* ледено море.

Jegesül, *k.* залеђавати се.
 Jegeszt, *cs.* залеђавати, кристалисати.
 — *és, fn.* кристализација.
 Jegéz l. Jegel.
 Jég-fok, *fn.* ступањ замрзавања. —
gypsz, fn. маџино стакло. — *hegy, fn.*
 ледена гора, глечер. — *hideg, — hi-*
degységü, mn. студен, леден. — *ít, l.*
Jegeszt. — kár, fn. штета од туче. —
lenese, fn. кристално сочиво. — *med-*
ve, fn. бели (ледени) медвед. — *nyílás,*
fn. a) врућан; *b)* пукотина од сту-
 дени (на дрвету).
 Jegecz-isme, Jegőczrajz, Jegőcztan, *fn.*
 кристалографија.
 Jég-repedékes, *mn.* испуцан од зиме
 (дрво). — *riadás, fn.* пукотина на
 леду. — *róka, fn.* северна лисица. —
sikam, fn. топилајка. — *szakadás, fn.*
 ломљење леда. — *szem, fn.* зрно леда,
 зрно крупе. — *szívű, mn.* ледена ср-
 ца. — *tenger, fn.* ледено море. — *tor-*
lás, — torlat, fn. нагомиланање леда,
 брег од леда. — *verem, fn.* леденица.
 — *zápcr, fn.* јака туча. — *zik, k.*
 хвата се лед, мрзнути. — *zuzó, fn.*
 сирава за пробијање леда.
 Jegy, *fn.* 1.) знак, обележје; 2.) белега,
 жиг; 3.) билета, цедуља; 4.) јутарњи
 дар (жени од мужа); 5.) прстен; —
ben lenni v. járni, бити под пртеном,
бити заручен; — be adni, верити, зар-
ручити; — et váltani, a) верити се,
 прстеновати се; *b)* извадити (купити)
 билету.
 Jegy-adomány, *fn.* мираз. — *ajándék,*
fn. мираз, прија.
 Jegybeli, *mn.* заручни.
 Jegyben-járók, *fn.* вереници, заручници.
 Jegyes, *mn.* 2.) обележен, означен; 2.)
 ровашен; *fn.* вереник, вереница, мла-
 дожења, млада. — *ek, fn.* вереници,
 заручници, младенци
 Jegyetlen, *mn.* необележен, неозначен.
 Jegyez, *cs.* бележити, назначавати; *vkit*
magának —, прстеновати.
 Jegy-gyűrű, *fn.* венчани прстен, заруч-
 ни прстен. — *ing, fn.* венчана кошу-
 ља. — *írás, fn.* знаковно (шпфровано)
 писање. — *ke, fn.* билета, цедуљица.
 — *pénz, fn.* мираз. — *ruha, fn.* вен-
 чана хаљина. — *ruházat, венчана*
опрема. — süttő(vas), fn. жиг (гвојде),
 рудило. — *szedő, fn.* цедуљар. — *sze-*

- dőhivatal, fn. цедуларница. — ül, ih. за мраз. — váltás, fn. претеновање. — váltó, fn. претен, јабука.
- Jegyzék, fn. 1.) белешка, нота; 2.) допис; списак; тарифа. — könyv, fn. бележница. — lap, fn. ценовник, тарифа. — váltás, fn. дописивање.
- Jegyzemény, fn. 1.) обележје, сигнатура.
- Jegyzés, fn. 1.) бележење; 2.) белешка.
- Jegyzet, fn. белешка, примедба, нота.
- Jegyzetlen, mn. необележен.
- Jegyző, fn. 1.) бележник, нотарон; 2.) дневник; mn. који бележи; за бележење. — i, mn. бележнички. — könyv, fn. записник, протокол. — könyvi, mn. записнички, протоколски. — könyvileg, ih. протоколарно. — ség, fn. бележничтво, нотариат.
- Jég-zaj, fn. шумтање леда; санте. — zátouy, fn. велика санта.
- Jel, fn. 1.) знак; белега; 2.) миг, знак; elismerésem jelcül, у знак моје захвалности. —adás, fn. давање знака, миг. — beszéd, fn. говор у знацима, пантомима. — beszédi, mn. пантомимски.
- Jelél, cs. 1.) означавати, показивати; 2.) кандидовати. — ő, mn. és fn. који бележи, који означава, значајан; маркер.
- Jelelt, mn. означен; fn. кандидат.
- Jelen, mn. садашњи; присутан; ih. присутно, овде; — lenni, бити ту, присуствовати; nincs —, није ту; fn. садашњост. — ben, ih. сада, данас.
- Jelenés, fn. 1.) појављивање, излажење; 2.) појава; sz. János — ének könyve, књига о откривењу св. Јована.
- Jelenet, fn. 1.) појава; 2.) призор, појава. — es, mn. у призорима. — ez, cs. поделити у призоре, поделити на појаве,
- Jelenget, cs. пријављивати, дојављивати.
- Jelenidő, fn. садашње време (у грам.).
- Jelenik, k. појављивати се; излазити (новине).
- Jelenkezik, k. јављати се, показивати се.
- Jelenkor, fn. садашњост, садашње доба.
- Jelenleg, ih. сада, данас, у овај мах. — i, mn. садашњи, данашњи.
- Jelenlét, jelenlétel, fn. присуство, присутност.
- Jelenlévő, mn. присутан; чега има.
- Jelennemlévő, mn. одсутан.
- Jelennen, ih. сада.
- Jelenség, fn. 1.) знак, обележје; 2.) предзнак, слутња; 3.) појава, феномен.
- Jelent, cs. 1.) значити; mit — ez a szó? шта значи ова реч? 2.) јављати, јавити; — i magát, јавља се.
- Jelenték, fn. значај. — eny, mn. значајан, знаменит. — enyen, ih. знатно. — enység, fn. знатност, знаменитост. — telen, mn. незнатан. — telenül, ih. незнатно.
- Jelentes, mn. знатан, значајан. — ség, fn. значајност.
- Jelentés, fn. 1.) значење, значај, знамен; 2.) објава, пријава, достава; 3.) извештај; — t tenni, извести. — tétel, fn. извешће.
- Jelentetlen, mn. нејављен, непријављен. — ül, ih. непријављено.
- Jelentget l. Jelenget.
- Jelentkezik l. Jelenkezik.
- Jelentő, fn. 1.) објавитељ, пријављач; 2.) известилац; mn. што показује, што јавља; значајан. — mód, fn. индикатив (грам.).
- Jelentő-s, mn. значајан, важан. — ség, fn. 1.) значење; 2.) значајност.
- Jelentőség, fn. значајност, важност.
- Jelentvény, fn. извештај.
- Jelenvaló, mn. присутан. — ság, fn. присутност.
- Jeles, mn. одличан, врстан. — en, ih. одлично; особито. — kedik, k. одликовати се. — ség, fn. одличност. — ül, ih. а) одлично; особито; б) навластито.
- Jelez, cs. обележавати; јављати, дати знак. — mény, fn. обележје. — et l.
- Jelfejtés, fn. тумачење знакова [Jelzet.
- Jelfejtő, fn. тумач знакова.
- Jelige, fn. лозинка, мото, девиза.
- Jeligés, mn. с мотом, с лозинком.
- Jel-írás, fn. знаковно писмо. — isme, fn. наука о знаковима. — kér, fn. знамење, знамен. — képes, — képi, mn. еликован, симболичан. — ileg, ih. еликовно, симболички. — képez, cs. представљати у елици.
- Jelleg, fn. белега, жиг, тип. — es, mn. типичан.
- Jellem, fn. карактер. — es, mn. карактеран. — ez, cs. карактерисати. — rajz, fn. карактерна црта. — telen, mn. бескарактеран. — vonás, fn. карактерна црта. — zet, fn. каракте-

ристичка. — zetes, — ző, mn. карактеристичан. — zetesen, — zőleg, ih. карактеристично.

Jelmez, fn. костим.

Jel-mondás, Jel-mondat, fn. мото, девиза — név, fn. 1.) лозинка, парола; 2.) фирма. — ől l. Jelel. — szavalás, fn. мимика. — szó, fn. парола, лозинка, изрека. — tűz, fn. фар.

Jelvény, fn. 1.) обележје; 2.) знамење, символ; 3.) одлике, украс.

Jelzálog, fn. залог на непокретности, хипотека, застава. — os, mn. хипотекаран.

Jelzet, fn. обележај, означај; сигнатура. — es, mn. означен; одликован.

Jelzett, mn. обележен, маркиран.

Jelző, fn. прост додатак, атрибут, епитетон. — s, mn. е атрибутом.

Jenes, fn. Дина, Дионисије.

Jenő, fn. Ђена, Гена.

Jer, isz. ходи! хајде!

Jércze, fn. 1.) женка (код тига); 2.)

Jere, isz. хајде! [кокош, кокица.

Jeremias, fn. Јеремија.

Jerke, fn. овца (женска).

Jerómos, Jerus, fn. Јероним.

Jertek, isz. хајдете!

Jerünk, isz. хајмо!

Jeszke, Ijeszke, mn. ђудљив, плашљив (коњ).

Jó, mn. 1.) добар; — szag, мирис; — színben van, добро изгледа; — arany, право алато; — esaládból való, из добре куће; — nagy, велики; — drága, поскупи; — darab, подобро парче; — ideje, hogy elment, поодавна је отишао; — sokáig maradt, подуго се забавио; — korán, врло рано; — lélekkel, е чиством савешћу; — dolga van, добро му је, срећан је; — reggelt! добро јутро! — napot! добар дан! — estét! добар вече! — éjt! лаку ноћ! — orra van, има фини нос; (szój.) — ember mint a falat kenyér, добар човек, као добар дан; a milyen a — nap olyan a fogadj Isten, какво „помозбог“, онакво и „богпомогао“.

Jó, fn. добро, благо; javam, javad, javam..., моје, твоје, његово добро... mi — t hoztál, које добро? (km.) ki mással — t teszen, magának keres, учини добро не кај се, учини зло на-

дај се; — vá hagyni, одобравати, одобрити; — vá tenni, поправити; — ra magyarázni, на добро тумачити.

Jóakarát, fn. благовољење, наклоност. — ú l. Júakaró.

Jóakaró, mn. доброхотан, наклоњен; fn. добрурад, пријатељ.

Jobb, mn. 1.) бољи; 2.) десни; 3.) á. é. — atya, — anya, деда, мајка; fn. десница, десна рука; — ján, кому е десна; — aeska, mn. мало бољи. — aeskán, ih. мало боље.

Jobbadán, Jobbára, ih. већином.

Jobbág, fn. племић, аристократа. — i, mn. племићки, аристократски. — iság, fn. племићство, аристократија.

Jobbágy, fn. јобаћ, кулучник. — i, mn. јобаћки. — ság, fn. јобаћство; јобаћи. — telek, fn. јобаћска сесија. — törvény, fn. урбарални закон.

Jobban, ih. боље, боља, већма; — van, боље му је; — szeretni, (већма) волим.

Jobbanlét, Jobblét, fn. бољитак.

Jobbára, ih. већином, већим делом

Jobbfél, fn. десна страна; — re esik, лежи на десно.

Jobb-félé, ih. на десно, десно. — féle, mn. бољи, вренији. — felől, — felül, ih. е десна. — ik, mn. бољи (од два, три...).

Jobbít, es. поправљати, поправити, побољшати. — ás, fn. поправљање, побољшање, оправка. — gat, es. поправљати. — hatatlan, mn. непоправљив. — ható, mn. поправљив. — mány, — vány, fn. оправка.

Jobb-kéz, fn. десна рука, десница. — ra, ih. е десна. — szomszéd, fn. десни сусед.

Jobbúl, k. поправљати се, поправити се. — ás, fn. поправљање. — atlan, mn. непоправљен.

Jócska, mn. подобар, поприличан.

Jócskán, ih. подобро, поприлично.

Jóclején, ih. за времена.

Jóerkölesű, mn. благообразан, моралан.

Jóérzelmű, mn. добромислен, добромисаон. — ség, fn. добромисаоничство.

Jófajta, fn. добра врета.

Jófélben, ih. — van, добио је своје.

Jóféle, mn. добар, прави.

Jóformán, ih. 1.) приличан; 2.) по свој прилици.

Jog, fn. 1.) право, власт; — ában áll v.

— gal bír. властан је; teljes — gal, с пуним правом; mi — gal? с каквим правом? 2.) правница.

Jogakadémia, fn. правна академија.

Jogar, fn. жезло, скиптар, j. Királyi páleza.

Jogász, fn. правник. — at, fn. правништво. — i, — ati, mn. правнички.

Jog-cím, fn. правна титула. — egyenlőség, fn. равноправност. — ellenes, mn. против права, незаконит. — elmélet, fn. правна теорија. — elv, fn. правно начело. — erejű, mn. правоважан, пуноважан. — erő, fn. пуноважаност; — erőre emelkedni, постати пуноважан. — gyakornok, fn. правнички вежбеник. — hallgató, fn. правник, слушалац права. — i, mn. правни. — igény, fn. правно потраживање. — ilag, ih. правно, по праву. — kiszolgáltatás, fn. правосуђе.

Jogos, mn. праведан, оправдан; властан. — an, ih. праведно, оправдано. — ít, es. овлашћивати, овластити. — ítatlan, mn. неовлаштен. — ított, mn. овлаштен. — ítvány, fn. овлашћење, област, власт. — ság, fn. право; правда. — últ, mn. овлашћен. — útság, fn. овлашћеност.

Jogszerű, mn. правичан, по праву, по правди. — en, — leg, ih. правично. — ség, fn. привичност.

Jogszolgáltatás, fn. правосуђе.

Jogtalan, mn. бесправан; неправедан. — ság, fn. неправда. — út, ih. неправедно

Jog-tan, fn. наука о праву, право. — tanár, fn. професор права. — tanuló, fn. правник. — tudomány, fn. наука о праву. — tudor, fn. доктор права. — tudós, fn. правник.

Joh, fn. јетра, прва цигерница.

Jóhangzat, fn. благогласност. — ú, mn.

Johanka, fn. Јованка. [благогласан.

Jóhírű, Jónevű, mn. на добру гласу.

Jóhiszem, fn. безазленост, поштење, некреност, добра намера; — mel, поштено, с добром намером. — ú, mn. безазлен, поштен, добронамеран. — üleg, ih. дебронамерно, некрено, bona fide. — üség, fn. поштење.

Jóillatú, mn. мирисав, мирисан.

Jóindulat, fn. оданост, доброта, доброћудност; — tal lenni vki iránt, би-

ти кому одан. — ú, mn. добар, наклонен.

Jóizlésű, Jóízletű, mn. од укуса.

Jóízű, mn. укусан. — en, ih. укусно; á. é. — t nevetni. слатко се смејати; — t enni, слатко (с апетитом) јести.

Jókedv, fn. добра врља; széles —, раздраганост. — ú, mn. весео, расположен, добре воље. — üen, — üleg, ih. весело. — üség, fn. расположеност.

Jókor, ih. 1.) зарана, за времена; у добри час; épen — jösz, баш добро што еи

Jókora, mn. повелик. [дошао; 2.) рано.

Jókoránt l. Jókor.

Jókori, mn. рани.

Jókorra, ih. зарана; у добри час.

Jól, ih. добро, ваљано, веома; — esett neki, a) пријало му је; b) тако му и треба; — lakni, најести се; — laktam vele, еит сам га, доста ми га је; — van! добро! — van —! нека нека! добродобро!

Jólelkű, mn. савестан. — en. — leg, ih. савесно. — ség, fn. савесност.

Jélét, fn. добро стање; благостање.

Jóllakás, fn. еитост, најест.

Jóllakott, mn. еит. — ság, fn. еитост.

Jóllehet, ih. ма да, премда, и ако.

Jóllét, fn. здравље.

Jóltehetetlen, mn. употан, невешт; — magával, не уме да помогне себи. — ség, fn. невештина, употност.

Jóltesz, k. (vkivel) чинити кому добра.

Jóltevő(ség) l. Jótevőség.

Jónemű, mn. благонаправан, врстан.

Jóravaló, mn. ваљан, честит. — ság, fn. ваљаност, врсноћа.

Jóreménységű, Jóreményű, mn. ваљан, од кога се добру надати.

Jós, fn. пророк, гатар, врач; mn. пророчки, гатарски.

Jóság, fn. доброта. — os, mn. благ, милостив. — osság, fn. благод.

Jós-asszony, fn. пророчица, врачара, гатара. — da j. — hely, fn. пророчиште. — ige, fn. пророчанство. пророчанска реч. — lás, fn. гатање, врачање, прорицање. — lat, fn. пророчанство. — ló, fn. пророк, врач; гатар. — nő l. Jósasszony. — ol, es. прорицати, пророковати, гатати. — szellem, fn. пророчански дух, видовитост. — szó, fn. пророчанство. — vessző, fn. чаролијски прут.

Jószág, fn. 1.) добро, имање; земља; 2.) роба; 3.) марва, стока, благо, сермиња; apró —, живина. — os, mn. имућан. — talan, mn. без имања.

Jószágú, mn. мирислив, мирисан.

Jószántából, Jószántan, ih. добровољно.

Jószérivel, ih. с леним. [од добре воље.

Jószériü, mn. добар, доброћудан.

Jószívü, mn. добротив, добра срца. — ség, fn. доброта.

Jótáll, k. стајати добар, јемчити. — ás, fn. јемчење. — ó, fn. јемац, јамац.

Jótlehetetlen l. Jóltehetetlen.

Jótékony, mn. благодатан, добротворан, добротин; — ezélu előadás, добротворна представа. — ság, fn. добротворност.

Jó-természetü, mn. доброћудан, добре нрави. — természetü, mn. стасит. — tét, — tétel, — tétemény, — tett, fn. добро дело, добротинство; благодат. — tevő, mn. és fn. добротворан; добротвор, добротинац. — tevőség, fn.

Jóthivés, fn. оптимизам. [добротинство.

Jóthivő, fn. оптимиста.

Jónáhagy, fn. одобравати, одобрити. — ás, fn. одобрење. — ólag, ih. с одобрењем, одобравајући.

Jóval, ih. много, сила; — nagyobb, доста већи.

Jóvolt, fn. 1.) доброта; — ából, добротом, из доброте; 2.) корист; — inkább kívánja, то иште наша корист.

Józan, mn. трезан; á. é. трезвен; a — ész, здрав разум. — ít, es. чинити трезним; чинити трезвеним, опамећивати. — odik, k. трезнити се; опамећивати се. — on l. Józanúl, ih. — ság, fn. трезвеност, свест, здрава памет. — úl, ih. трезно; трезвено; k. l.

József, tn. Јосиф, Јосим. [— odik. Józsi l. József.

Jő, Jön, k. долазити, доћи; jöttön — ni, брзо доћи; szokásba — ni, ући у обичај; méregbe — ni, разјарити се; kedvem — tt, добио сам вољу; világra — ni, родити се, доћи на свет; világosságra v. napvilágra — ni, изаћи на видело; a gyermeknek fogai — nek, дете добива зубе; észére — ni, опаметити се; magához — ni, доћи к себи, прибрати се.

Jöddögél, Jöddögél, k. долазити (често), Jöszte! та ходи! [допаркивати.

Jön l. Jő.

Jött, mn. дошао; fn. долазак; — emkor, о моме долазку. — ment, fn. és mn. протуха, екитница, пробисвет.

Jövedék, fn. доходи (државни, од царине, штемпла итд.) дажбина. — i, mn. дажбински.

Jövedelem, fn. доходак, приход.

Jövedelmes, mn. хасновит, што доноси (много) прихода; — hivatal, масна служба. — ít, es. чинити хасновитим; — ítni magát, исплаћивати се, пентира-

Jövedelmetlen, mn. без прихода. [ти се.

Jövedelmez, es. доносити (прихода); — ő, mn. хасновит.

Jövedelmi, mn. од прихода. — adó, fn. доходарина.

Jövendő, mn. будући, потоњи; fn. будућност, будуће време (грам.); — t mondani, предказивати. — beli, mn. будући, потоњи. — ben, ih. у будуће, у напредак.

Jövendő, es. прорицати, предказивати. — és, fn. прорицање, предказивање. — ő, mn. és fn. што предказује; предказивач.

Jövendő-mondás, fn. прорицање, предказивање. — mondó, fn. предказач, гатар. — re, ih. у будуће. — ség, fn. будућност; потомство.

Jövés, fn. 1.) долажење, долазак; 2.) пуца, око (на биљци). — menés, fn. долажење и одлажење.

Jövet, fn. долазак; ih. при долазку, при повратку; városból —, долазећи из града. — ei, fn. долазак.

Jövevény, fn. дошљак, придошлица.

Jövő, mn. што долази; будући; fn. будућност; будуће време (грам.). — leg, ih. у будуће.

Jövő-menő, mn. што иде тамо амо.

Jövőmult, fn. друри футурум.

Jövőtény, fn. козја крв, орлови нокти

Juczi, tn. Јуца. [(биљ.);

Judas, tn. Јуда; — t fogott, обесио се. — csók, fn. јудин пољубак.

Judit, tn. Јудита.

Juh, fn. овца; (km.) rossz —, mely saját gyapját el nem bírja, којој овци руно смета, онде није ни овце ни руна; a jó — nem sokat béget, de sok gyapjat ad, добра овца много не блеји, ал' много вуне даје.

Juha, fn. подложань, l. Пна.

Juh-akol, fn. обор, овчара.
 Juhar, fn. јавор; mn. јаворов, од јавора.
 — fa, fn. јаворово дрво; јаворика.
 Juhász, fn. овчар, чобанин, пастир. —
 at, fn. овчарство. — bojtár, fn. овчар,
 чобанин. — bot, fn. чобанска батина.
 — csillag, fn. звезда овчарница. — dal,
 fn. пастирска песма. — eb, fn. чо-
 бански пас. — hajlék, fn. глада, ку-
 кер — gyermek, fn. чобанче. — ít,
 cs. питомити, ублаживати. — kodik,
 k. служити као чобанин, пастирити.
 — kutya, fn. чобански пас. — leány,
 fn. пастирка. — ik, — odik, k. уни-
 томљавати се, стишавати се. — ság,
 fn. пастирење. — sír, fn. фрула.
 Juházik l. Juhászik.
 Juh-bárány, fn. женско јагње. — bögyöly,
 fn. овчја мува. — bőr, fn. овчја ко-
 жа. — fejőte, fn. овчарница. — ganaj,
 fn. торевина, овчја балера. — himlő,
 fn. строка. — kas, fn. обор, торина.
 — mogoró, fn. торевина. — nyáj, fn.
 стадо оваца. — ól, fn. овчара. — os,
 mn. ко има оваца. — pásztor, fn. чо-
 банин, чобан, овчар. — rekesz, fn.
 обор. — sajt, fn. овчји сир. — tej, fn.
 овчје млеко. — tenyésztés, fn. овчар-
 ство. — tetű, fn. крља.
 Jujh, isz. jyx!
 Juij, isz. yj! xej! — ig tele, пун вриком;
 — ig lakni (vmivel), најести се и пре-
 ко и уздуж; наситити се, удостити
 се (чера).
 Julesa, Julesi, Juli, fn. Јула, Јулка.
 Julius, fn. јули, ерпањ.

Junius, fn. јуни, аниан.
 Jus, fn. право, l. Jog.
 Jut, k. приспети, доћи; ezélhoz — ni,
 постићи мету, цел; hogy lehet ahhoz
 — ni? како се долази до тога? sze-
 génységre — ni, осиромашити, поср-
 нити; tönkre — ni, пропасти; romlásra
 — ni, онадати, пропасти; özvegy-
 ségre — ni, обудовити; nem — eszem-
 be, не пада ми ни ум; nekem is —
 belőle, и мени ће дотећи отуд; osz-
 tályrészul — ni, пасти у део, допасти.
 Jutalék, fn. удео, деоница.
 Jutalmas, mn. 1.) умерен, јефтин; 2.)
 хасновит, пробитачан.
 Jutalmatlan, mn. ненаграђен. — úl, ih.
 ненаграђено, без удара.
 Jutalmaz, cs. награђивати. — ás, fn. на-
 грађивање. —atlan, mn. ненаграђен.
 —atlanúl, ih. ненаграђено.
 Jutalom, fn. награда, плата. — bíró, fn.
 досуђивач награде. — díj, fn. пре-
 мија. — játék, fn. корисница. — kér-
 dés, fn. питање (задатак) за награду.
 — osztás, fn. подела награде.
 Jutány, fn. корист, добит. — os, mn.
 јефтин, по умереној цени. —osan, ih,
 по умереној цени.
 Juttat, cs. учинити да ко (што) дође до...
 a küldeményt vkihez — ni, доставити
 кому пошиљку; kézhez — ni, уру-
 чити; eszébe v. emlékezetére — ni,
 напоменути, подсетити; tudomására
 — ni, јавити; kifejezésre — ni, изразити;
 koldusbotra — ni, довести до про-
 ејачког штапа.

K.

Ka, наставак за умањивање, нпр ma-
 dár-ka, тичица.
 Kaba, fn. нека коба.
 Kába, mn. туп, тупоуман.
 Kabak, fn. тиква, тиквица (суд).
 Kabala, fn. (матера) кобила.
 Kabálkodik, k. зверати, бленути.
 Kabar l. Habar.
 Kábaság, fn. тупост, туњавост.
 Kabát, fn. капут, огртач. — os, fn. és
 mn. капутан, у капуту.
 Kábául, ifi. тупо, туњаво.

Kábít, cs. онесвешћивати, опијати; á.
 é. залућивати. — ás, fn. онесвешћи-
 вање. — ó, mn. што заноси, онојан.
 Kabocza, fn. цврчак, цикада.
 Kábúl, k. онесвеснути, онесвешћивати
 се. — ás, — at, fn. несвестица.
 Kábultság, fn. несвест, обнезнањеност.
 Kacs, fn. 1.) лоза, врежа; хваталица;
 2.) ручица, шапица.
 Kacsa, Kácsa, fn. патка; á. é. измишљо-
 тина, ротква. — ól, fn. пачињак.
 Kacsáz, Kácsáz, k. ловити патке.

Kacsér, fn. патак.

Kacsiba, mn. кривоног, ерлав. — láb, fn. ерлава.

Kacsing, Kacsingat, k. 1.) шкилити, жмирити; 2.) намигивати. — ás, fn. намигивање.

Kacsint, k. 1.) жмирити, намигивати; Kacsintgat l. Kacsingat. [2.) штрбевати.

Kacsikaring, fn. шара, цифра.

Kacsikaringó, fn. шара, завој (липија); лапирит. — s, mn. увијен, вијугав, кривудава.

Kacsikaringóz, -es. шарати, цифрати.

Kacsilábuk, fn. животиње цироподе.

Kacsó, fn. ручица, мачица.

Kácsog, k. гакати, чапгртати, кленати.

Kacsol, es. кидати, заламати (дуван). — odik, k. хватати се, нећати се (о лози).

Kácsong, k. намигивати, лепо се гледати.

Kacsont l. Kacsint.

Kacsor, fn. косир, ери.

Kacsos, mn. лозаст. — odik, k. пуштати

Kacsósok, fn. гладари (животиње). [лозу.

Kacsoz l. Kacsol.

Kacza, fn. нож за стругање коже, коса.

Kaczag, k. és es. перекати се, смејати се грехотом.

Kaczagány, fn. кожни огртач. — os, у капагању.

Kaczagás, fn. грохот, смејање, переканье.

Kaczagó, fn. смејач; mn. што се смеје; — béka, крекетуша (жаба); — galamb, кумрија.

Kaczaj, fn. смех, грохот. — t ütni v. indítani, ударити у смех.

Kaczar l. Kaczor.

Kaczér, mn. кокетан, гиздав, швалераст. — leány, fn. намигуша. — kodik, k. кокетовати, ашиковати. — os, mn. кокетан. — oskodik l. Kaczérkodik. — ság, fn. кокетност.

Kaczki, mn. гиздав; fn. гиздаш.

Kaczor, Kaczúr, fn. 1.) косир; 2.) бријач. — os, mn. зупчаст (лишће).

Kád, fn. бачва, чабар, када; áztató —, лужница.

Kádár, fn. бачвар, кадар, шинтер. — inas, fn. a) бачварски шегрт, момак; b) натег за обручеве.

Kádarka, fn. скадарка (гро жђе).

Kádárság, fn. бачварство.

Kadét, fn. кадет.

Kádieska, fn. кадица, чабрица.

Kaffog(at), k. проктати (свинче).

Káfor l. Kámfor.

Káforka, fn. ведрница, ведро.

Kaftán, fn. кафтан.

Kagykagyilló l. Kagyló.

Kagyló, fn. 1.) шкољка; 2.) луска, конхилија. — hátú, набран, на боре. — kő, fn. екамењена шкољка. — mű, fn. направа од шкољки. — teknő, fn. коританце од шкољке.

Kagyó l. Kagyló.

Kahácsol l. Kőhécsel.

Kahol, k. кешкати, лајати. — ás, fn. кеш-кајабал l. Kiabál. [каше.

Kajács, mn. кое, нахерен. — ság, fn. нахереност. — ul, ih. нахерено.

Kaján, mn. злобан, завидљив, пакостан; fn. завидљивац. — kodik, k. злобити, пакостити. — ol, es. злобити, завидети (ком на чему). — ság, fn. злоба, пакост. — ul, ih. злобно, пакосно.

Kajes, fn. кука; — ot vetni, подметати ногу. — i, mn. ерлав. — os, mn. кукаст. — osodik, k. искривити се.

Kajdács, fn. напагај.

Kajdál, k. викати, дерати се.

Kajdász, fn. букач; k. викати, дерати се. — at, fn. вика, дрека.

Kajdáz l. Kajdál.

Kajfos, mn. охол.

Kajla, mn. крив, извијен. — fülű, mn.

Kajlad, k. искривљивати се. [клонав.

Kajlaszt, es. искривити, кривити.

Kajlatchén, fn. крава са на доле искривљеним роговима.

Kajmaes, fn. кука, квака. — os, mn. кукаст.

Kajmó, fn. кука. — s, mn. кукаст.

Kajol, k. на доле се савијати.

Kajom, fn. 1.) штака; 2.) денгер, котва.

Kajsz, fn. прамалеће.

Kajsza, mn. крив, кое, нахерен.

Kajszán, ih. извијено, нахерено.

Kajszás, mn. накрив.

Kajszaság, fn. нахереност.

Kajszai, mn. рани, што рано зре. — baraczk, fn. кајенја.

Kajtár, fn. és, mn. пуњало; халав, облапоран. — kodik, k. пуњати; овркивати, бити облапоран; чинити штету.

Kajtat, es. пуњати, истраживати (руде).

Kajtor, fn. њушкало (у рударници).

Kaka, fn. детиње трице.

Káka, fn. сита; (szój.) kákán esomót keresni, тражити длаку у јажету. —

bélü, mn. a) слаба стомака; b) про-
бирач (у јелу).
Kakad(szeg), fn. курељ, курдељ (на плугу),
Kakálni, k. és es. какити.
Kakas, fn. 1.) петао, кокош, певац; (pb.)
— is úr a maga szemetén, сваки пе-
вац на свом буџишту јачи; a jó —
ritkán kövér, дебеле кокоши не носе
јаја; 2.) петао на пушици; 3.) петао
на крову, ветрењак.
Kakás, mn. умељан.
Kákás, mn. пун сите; fn. рожњача (ме-
сто где расте сита и рогоз).
Kakas-csirke, fn. петлић, млад петао. —
címer, fn. спориш (трава). — ka, fn.
петлић, мали петао. — kodik, k. a)
петловати; b) чловити, пропшијати се,
— láb, fn. петлова нога, новчић (биљ.).
— szó, fn. кукурекање. — tej, fn. ди-
нар у јајету. — üdő, fn. пајанта. —
viadal, fn. бој петлова. — vitorla, fn.
петао на крову, ветрењак.
Kakat l. Kakad.
Kákog, k. крештати, гракати.
Kákolya, fn. речув (биљка).
Kákombák, fn. дрљотина.
Kákombákom, fn. 1.) лакрдија; 2.) др-
љотина.
Kaktus, fn. кактус, жабица (биљка).
Kakucs, mn. кратковид. — ál l. Kukucsál.
Kakuk, fn. кукавица. — fű, fn. поповац,
мајкина душица. — ol, k. кукати (о
кукавици).
Kalabál, es. штрбецати (језик).
Kalács, fn. колач; térd — a, чаница (у
колену); viasz —, котур (од воска);
fejre való —, перец (на глави под
терет).
Kalács-fa, fn. габела (на воденич. колу).
— ol, es. плести, вити.
Kalácsos, mn. од колача; — asszony,
fn. колачарка.
Kalácsütő, fn. колачар. — asszony, fn.
колачарка.
Kalácsviasz, fn. котур од воска.
Kalafinta, fn. финта, вент, лукавштина;
mn. лукав, препреден.
Kalafintál, es. варати.
Kalák, fn. 1.) моба, добровољна помоћ;
2.) одаја, потказа.
Kaláka, fn. моба, добровољна помоћ.
Kalákos, fn. потказивач крадљиваца,
Kalákrépz, fn. содбина. [сок.
Kalamáris, fn. мастионица, дивит.

Kalamász, fn. коломаз. — ol, es. мазати
(кола). — os, mn. умазан, маслен.
Kálámol, k. тумарати, тепети се, пуњати.
Kálán l. Kanál.
Kaland, fn. пустиловина, пробисветство;
— ra menni, ићи у пустиловину.
Kalandor, fn. пустилов, левента, проту-
ва. — i, mn. пустиловек. — kodik,
k. скитати се, бити пустилов. — oz,
k. скитати се, тумарати.
Kalandos, mn. пун чудности, необичан.
— an, ih. необично, чудновато. —
kodik, k. ићи у пустиловину. — ság,
fn. необичност, пустиловство.
Kalandoz-ik, k. тумарати, скитати се по
свету. — ás, fn. тумарање.
Kálángém, fn. l. Kanalángém.
Kalangya, fn. крестина (ране).
Kalangyal, es. денути у крестине.
Kálános, Kálánóz l. Kanalas. Kanalaz.
Kalantos, mn. напшт, нађорен.
Kalantyú, Kalantyúz l. Kallantyú, Kal-
lantyúz.
Kalap, fn. шешир, клобук; le a — pal!
капу доле! свако поштовање!
Kalapács, fn. чекић, калапач; illesztő —,
сечивница. — ka, fn. калапачић, мали
чекић. — nyél, fn. држање од чекића.
— ol, es. ковати. — ütés, fn. ударац
Kalapál, es. ковати, покивати. [чекића.
Kalap-béllés, fn. постава од шешира.
— ka, fn. шеширић. — kefe, fn. четка
за шешир. — kereskedés, fn. трговина
са шеширима. — kötő, fn. трака на
шеширу. — nemez, fn. клобучина,
шеширина (материја за шешир). —
os, mn. és fn. са шеширом; шешир-
чија. — szorító l. — kötő. — toll,
fn. перјаница.
Kalaráb, fn. келераба.
Kalastrom l. Klastrom.
Kalász, fn. клас, влат. — at, fn. куп-
љење влаћа. — fej, fn. влат. — hegy,
fn. осца. — odik, k. влатати. — ol,
k. купити влаће. — os, mn. влатат.
— osodik, mn. влатати. — szálka, fn.
осца. — szedegetés, — szedés, fn. куп-
љење влаћа. — szedő, fn. који купи
влаће, класобер.
Kalausz, Kalaúz, fn. вођ, вођа, путовођа,
калауз; пилот (на мору). — kodik, k.
бити вођ, калауз. — ol, es. водити.
— ság, fn. вођство.
Kalendárium, fn. календар.

Kalézol, k. скитати се, тумарати.
 Kaliba, fn. колиба.
 Kaliczka l. Kalitka.
 Kalika l. Kaliba.
 Kalimpál, es. деветати, дерати.
 Kalimpáz, k. преметати се, превртати се.
 Kalincza, fn. повијуша (биљ.).
 Kalit, Kalitka, fn. клетка, кавез, клетка, кобача.
 Kall, es. 1.) ваљати; 2.) крзати, ценати,
 Kalla, fn. дивља перуника. [хабати.
 Kallantyú, fn. 1.) реза, скакавица, кука;
 2.) проштац. — z, es. снабдети скакавицом;
 спустити резу.
 Kallás, fn. ваљање; ваљак.
 Kallatlan, mn. модрикаст, небелеен (нир.
 платно).
 Kalló, fn. 1.) ваљак; 2.) ваљар. — föld,
 fn. ваљарека земља. — malom, fn. етуна
 (млин), ваљарица. — s, fn. ваљар.
 — táncz, fn. ваљка, валцер. — z
 Kálmán, fn. Коломан. [l. Kall.
 Kalmár, fn. трговац; háta —, торбар
 (трговац по кућама). — hajó, fn. трговачки
 брод. — i, mn. трговачки. — inas,
 fn. трговачки шегрт. — kodik, k. трговати.
 — legény, fn. трговачки момак. — ság,
 fn. трговина; тр.
 Kálmós, fn. пенот [товачки сталек.
 Kalobál, es. дупати, клобарати.
 Kaloda, fn. лада; á. é. бутурница.
 Kalodáz, es. привезати уз ладу, за-
 творити.
 Kalóz, fn. гусар; mn. који тумара, лута.
 — ás, fn. гусарење. — hajó, fn. гу-
 сарска лађа. — kodik, fn. гусарити.
 — lás, fn. гусарење. — ol, k. тумара-
 Kalpag, fn. калпак. [ти; гусарити.
 Kálvinista, fn. Калвин. — sajt, fn. швар-
 гла, кулен.
 Kályha, fn. пећ, фуруна; kályhát őrízni,
 чувати пећ, чучати око пећке. — ese-
 gére, fn. пећњак, пећњар.
 Kalyiba l. Kaliba.
 Kamara, fn. 1.) комора, вајат, спрема,
 клет; 2.) земаљски сабор, комора. —
 elnök, fn. председник коморе. — i,
 mn. коморнички, камералан.
 Kamarás, fn. коморник.
 Kamasz, fn. гејак, глупак; mn. гејачки,
 глупачки. — évek, fn. луде (младе)
 године. — kodik, k. дедачити се, бити
 гејак. — ság, fn. дадаштво. — ül,
 ih. гејачки.

Kamat, fn. камата, лихва, интерес; — ok
 — ja v. — os —, интерес на интерес;
 — ra kiadni, дати под камату. —
 jegy, fn. купон. — láb, fn. мера ка-
 мате, вредност јединице после го-
 дине дана. — ol, k. носити камату.
 — os, mn. што носи камату. — osít,
 es. давати под камату, укаматити.
 — oz, k. носити камату. — oztat l.
 Kamatosít. — szelvény, fn. купон од
 камате.
 Kámför, fn. камфор. — os, mn. од кам-
 фора; екамфором. — oz, es. камфорити.
 Kámmog, k. кланцати; вући се.
 Kámó, fn. дрвена кука.
 Kámócsa, fn. ланена кучина.
 Kámól, es. вући куком.
 Kámós, mn. кукаст.
 Kámpiesorodik l. Kikámpiesorodik.
 Kámpó, fn. кука, квака. — l, es. при-
 тезати куком.
 Kámpol, es. плазити се на кога. — ódik,
 k. плазити се.
 Kámpós, mn. кукаст, с куком.
 Kámpóz, es. снабдети куком.
 Kámpúl, k. мутити се (очи); олесвеснути.
 Kamra, fn. комора. — i, mn. камералан.
 Kamuka, fn. камелот (материја од ко-
 Kamuti, mn. подмукао, лукав. [стрети).
 Kámvá, fn. ограда (на бунару); lőcs —,
 шепутка (на левчи).
 Kámzsa, fn. капуца; стихар.
 Kámzsás, fn. капуци; — barát, капу-
 цинер (кадућер).
 Kan, fn. és mn. мужјак; мушко.
 Kán, fn. 1.) кан (татарски владар); 2.)
 Kanaf, fn. кончил, жлица. [калта.
 Kanafáj, fn. мртва коприва.
 Kanafos, mn. кончаст, жлав.
 Kanakúcz, fn. ћук, мала сова.
 Kanál, fn. лажица, ожица, жлица, ка-
 шника; (szój.) elejteni a kanalat, до-
 бити изврнут та мир; minden lében —,
 у свакој чорби мирођија.
 Kanálalakú, mn. ожичаст.
 Kanalanként, ih. кашнику по кашнику.
 Kanalas, mn. кашичаст; fn. плек за ка-
 шике, ожичњак.
 Kanalascém, fn. кашичарка (жив.).
 Kanalaz, es. лакомо јести, валатати.
 Kanál-dad, mn. кашичаст. — ka, fn. ка-
 шичица. — kodik, k. трпати се свуд.
 — nyél, fn. кашичинице. — os l. Ka-
 nalas. — tartó, fn. кашикара (где се

држе кашике). — *gécze*. — *osrécze*.
fn. патка кашичарка (жив.).
Kanaré, fn. с фа. канабе.
Kanári madár, fn. канарина.
Kanász, fn. свињар. — *kodik, k.* чувати свиње. бити свињар. — *odik, k.* изметнути се, подивљати. — *os, mn.* свињареки.
Kanavász, fn. конофос (платно).
Kanésal, mn. зрикав, шкиљав; *fn.* зрикоња; — *szemekkel nézni*, кога преко гледати, злобити. — *ít.* — *eg, k.* шкиљити, зриката, гледати испод ока. — *ság, fn.* разрокоет, шкиљење. — *szemű, mn. és fn.* шкиљав, разрок, зрикав; зрикоња. — *ül, ih.* разроко, шкиљаво; *á. é.* злобно.
Kanésik, fn. волујска жила.
Kanésó, fn. бокал; а — *fenekére pillantani*, исекапити бокал. — *száju, mn.* устат, великих уста.
Kanésű, fn. — *t vetni*, подметати ногу.
Kanésuka, fn. корбач, кнута.
Kanésukáz, es. бити кнutom, корбачати.
Kaneza, fn. кобила. — *esikó, fn.* женеко ждребе. — *öszvér, fn.* мула. — *szamár, fn.* магарница.
Kanda, fn. еурутка; *mn.* гô, наг.
Kandalló, fn. камин, огњиште.
Kandász, fn. свињар.
Kandér, fn. кондир: котлић.
Kandi, mn. који радо извирује. — *ablak, fn.* прозорчић за провиривање.
Kandies, mn. 1.) који радо извирује; 2.) разрок, шкиљав; *fn.* ћороња, ћора. — *ál l. Kandikál.*
Kandikál, k. вирити, провиривати.
Kandilla, fn. (трава) ћурак.
Kandilyuk, fn. јама за вирење.
Kandiség, fn. љубопитство.
Kandiszekrény, fn. орманчић (у панорамн) с величавим стаклом и сликама.
Kandisznó, fn. нераст.
Kandít l. Kandikál.
Kandúr, fn. мачак.
Kan-eb, fn. пас.
Kanfar, fn. врх од крова.
Kánikula l. Kutyahő.
Kankalék, fn. ћерма, ћерам. — *os, mn.* с ћермом, на ћерам.
Kankalik, fn. јагорчина (биљ.); *sugár* —, висока јагорчина. — *félék, fn.* јагорчевине.
Kan karcos, fn. мушка копча.

Kankó, fn. канков, тринер. — *s, mn.* с канковом.
Kankus, fn. страшило, гвозденизуба.
Kankutya, fn. пас.
Kanmaeska, fn. мачак.
Kanna, fn. канта; *kávés* —, пѳрик за каву; *öntözô* —, поливаљка.
Kanócz, fn. фитиљ, лунта, етењак. — *bot, fn.* палило, ужигало. — *vessző, fn.* ужигало.
Kanonok, fn. каноник. — *ság, fn.* каноничтво.
Kanozik, k. бугарити се (свињи).
Kanpóka, Kanpulyka, fn. ћурак, пурак.
Kanta, fn. канта. — *es, fn.* кантица.
Kántár, fn. узда, уздица; оглав; — *t ereszteni v. húzni*, отпустити или затегнути узде.
Kántár-fa, fn. l. Ászok. — *fej, fn.* оглавник, башлук. — *fék l. — szár.* — *os, mn.* навикнут на узду. — *oz, es.* зауздавати, метати огрлице. — *szár, fn.* узда, жвала.
Kántor, fn. кантор. — *bőjt, fn.* кватре. — *kodik, k.* канторовати. — *par, fn.* кватре.
Kantus, fn. кратак огртач у жена и деце.
Káva l. Káva.
Kánvás, mn. окован, ограђен.
Kánya, fn. коба, јастреб. — *fi, fn.* копчић.
Kanyar, fn. одсек, сегмент; парабола (линија). — *ékos, mn.* кривудава, некривудан. — *erő, fn.* замахна снага. — *fa, fn.* обруч (над колевком итд.), облучац, лучац; браник (на пушци).
Kanyargat, es. савијати. — *ó l. Kanya.*
Kanyargó, fn. вијугав, веругав. [*ritó.*]
Kanyarít, es. савијати, завртати; заошнавати. — *ó, fn.* нишан, колут. — *ott, mn.* извијен (у зидарству), закружен.
Kanyaró, fn. оспа, богињице, мраса, сипаница.
Kanyarod-ás, fn. савијање, кривина, окупка. — *ék, fn.* псек (на форму лука). — *ik, k.* савијати се, навијати, кривудати, вијугати се.
Kanyarog, k. савијати се, веругати се.
Kanyaros, mn. савијен, крив; парабол.
Kanyarós, mn. мрасав, осипчав. [личан].
Kanyarú, mn. крив, извијен, увјен. — *l l. Kanyarodik.* — *lat, fn.* савијат, окупка. — *latos, mn.* некривудан, кривудава.
Kanyarvas, fn. браник (на оружју).

Кар. es. A. 1.) добити, добивати; 2.) ухватити; *labdát — ni*, укечити лопту; *nyakón — ni*, зграбити за врат; *majd kapsz!* добићеш ти твоје! 3.) наћи, затаћи; *ha otthon karom*, ако га нађем код куће; B. k. (ba, be) латити се чега, почети; *ruhájába — ott a tűz*, унахлило му се хаљине; *hajba — ni vkivel*, почувати се с ким; ухватити се за кике; (on, en) nem — ok *rajta*, не кидам се за њим; *karva kapott az alkalmon*, једва је дочекао прилику; (ra, re) доћи до чега; *hígre — ni*, изаћи на глас; *lóra — ni*, бацити се на коња; *lábra —*, отима маха, ширити се; *erőre — ott*, отео се, ојачао је; (hoz, hez) *kardhoz — ott*, машити се мача; C. vh. — ja *magát*, скочити; не буде дељ; брже боље; — ja *magát*, *bemén a házba*, уједаред потрчи у кућу.

Кара. fn. мотика; *kétágu —*, нијук; *tíz — szőlő*, десет мотика винограда; (szój.) *ásó — választja el őket*, гроб ће их само раставити.

Кара. fn. 1.) ункаш; 2.) капуцна.

Караes. Караеска. fn. будак.

Карадолáну. fn. рђав дуван, кржак.

Карадоз. es. појимати, схваћати.

Карáл. es. копати. — *ás*, fn. копање, копча. — *gat*, es. копати, прокопавати. — *ódzik*, k. ударати, копати ногом; ритати се.

Карануél. fn. мотичиште.

Карар. es. чеиркати, копати, зарптати; á. é. приштељивати; ő — *ta*, *más költi*, један стиче, други растиче. — *ász*, k. чеиркати, бурлати; es. l. *Karargat*. — es. fn. стругач. — *esál*. — *gat*, es. стругати, грепети, копати. — i, mn. és fn. тврд; ципија, цимрија. — *ít*, es. заланити, зантедети, скуцати. — ó, fn. стругач.

Карáс. fn. 1.) добивање, примање; 2.) копач, (pb.) — *karással, úr úrral barátkozik*, свако тражи себи равна. — *pövény*, fn. рана, која се мотиком ради.

Карасz. fn. копча. — *kodik*, k. хватати се, пузати се; *vmibe — kodni*, за што се хватати. — *kodó*, fn. низбрдица, стрмен пут; mn. што се пење (лоза).

Карат. es. навикавати, учити чему; а *gyermeket munkára — ni*, дете раду учити; k. а) мало паранити или на-

појити (шир. коње уз пут); б) лабринути, прихватити се (једом).

Каратос. mn. напит, весело, накресан. —

an. ih. накресано, весело. — *ság*, fn.

Карес l. Карос. [напитост, борнутост.

Каресол. es. скончати, скончавати; за-

петљавати. — *at*, fn. свежа; спона,

копула. — *atos*, mn. спојен, у свежи.

— *atosan*, ih. у свежи. — *ék*, fn. при-

лог, додатак. — *kodik*, k. скончавати

се. — *mánu*, fn. свежа. — *ódik*, k. све-

живати се, снајати се.

Каресос. mn. с копчом; á. é. лукав (говор).

Кареза. fn. 1.) чарапа, обојак; (szój.)

karézája sem lehetne, није му ни за

слугу; *szoros a karéza neki v. szorúl a*

karézája, у шкринау је; 2.) хромоет

(коњска бол.).

Карезás. mn. 1.) који носи обојке или

чарапе; 2.) цандрљив, свадљив; 3.)

хром (коњ). — *kodik*, k. кавжити се.

— *kodó*, mn. свадљив; á. é. лукав,

тугаљив (питање).

Карезатетемес. mn. хром (коњ).

Кардос, Кардоз. k. грабити се, машати

Карфог. fn. вукутић; очњак. [се.

Каринт. k. машити се.

Каринтыál l. Караргат.

Капитáну. fn. капетан. — i, mn. кане-

тански. — *ság*, fn. канетанија.

Каркод. k. és es. (vmi után) 1.) машати

се, грамзити; 2.) на дохват, нехатно

радити, мржељати.

Кáплán. fn. капелан. — *kodik*, k. слу-

жити као капелан. — *ság*, fn. ка-

пеланство.

Кáплár. fn. каплар. — *kodik*, k. капла-

ровати. — *ság*, fn. капларство.

Карó. mn. који приања, хвата; — *ra*

ütni, итеделити, ителаварити; — *ra*

jönni, згодно доћи.

Карос. fn. копча, гривна, петља. — *fa*,

fn. елеме. — *ka* fn. кесер. — *kösön-*

tyű, fn. гривна. — *vas*, fn. копча.

Карогат. es. кечати, кечити.

Кáроlna. fn. црквица, капела.

Каронеza. fn. губица, брњица.

Каронya l. Коронya.

Карор. fn. мирођија, копар.

Карós. mn. што врло пролази; *ez az*

áru igen —, ова роба има добру про-

ђу, продаје се на јарму; fn. (-di) игра

лопте у вие (за кечање). — *ság*, fn.

добра прођа.

Káposzta, fn. купус; töltött —, сарма.
— lé, fn. расол.

Káposztás, mn. с купусом; за купус; —
rétes, гуданица с купусом, купусара;
— kert, кухинска башта, куцунџак;
á. é. — kertbe néz, гледи у четири
буџака, разрок је.

Karotnyak, fn. копитњак (бпљ.).

Karpan, fn. копун. — oz, cs. копуни-
ти петла.

Kápráz, k. светлукати, треперити, игра-
ти (пред очима); — a szemem, засе-
нуле ми очи, обневидео сам.

Káprázat, fn. блештење; á. é. опсена.

Káprázol, cs. заслепљивати, обмахива-
вати. — at, fn. опсена.

Kápráztat, cs. засењивати. — ó, mn.
што засењује, засењив.

Kápri, fn. копар, мирођија.

Karpos, mn. с мирођијом.

Karpoz, cs. зачинити мирођијом.

Kársa, fn. торба за хлебац.

Kársál, k. 1.) просејачити; крадукати;
Kársi l. Karzsi. [2.) шопати.

Karsz, fn. lesz majd —! извућ еш лутрију!

Karta, fn. 1.) калуп; kaptára ütni, уда-
рати на калуп; mindent egy kaptára
ütni, све на један калуп истеривати;
(km.) ne tovább varga a kaptánál, сва-
к не се свог заната држи; 2.) оток на

Kartafa, fn. калуп. [глежњу у коња.

Káptalan, fn. капитул, каноништво. —
beli, fn. és mn. каноник; канонички.
— jószág, fn. каноничко добро, пре-
бенда. — ság, fn. каноништво.

Kartány, fn. замка, клопка.

Kartár, fn. кошница.

Kartatetem, fn. израст коњу на глежњу.

Kartat, k. ићи, возити се (уз брдо). —
ó l. Karaszzkodó.

Kartáz, cs. ударити на калуп, нака-
душити.

Karu, fn. капија; ne nyissanak — t, mi az
ajtón befér, пуцати из тона на врап-
це; која крушка сама пада, не ваља
се на њу бацати; fényes v. magas
—, висока порта.

Karu-bálvány, fn. довратник. — csenge-
tyű, fn. звонце на капији. — fa, fn.
дов. атник; (szój.) búcsút venni a ka-
rufától, отићи без „збогом“. — fél(fa)
l. — fa. — gém, fn. пречница, ћерам
(нпр. на долаи). — kulcs, fn. кључ
од капије. — n-álló, fn. капиџија. —

őr, fn. капиџија; стража на капији.
— pénz, fn. вратарина. — s, mn és

fn. с капијом; капиџија. — sikátor,
пут испод капије. — szín, fn. улазак

Karut, fn. канут. [од капије.

Karu-vám, fn. плата на капији. — zat,
fn. портал, двери.

Karpsi, mn. лаком, грабљив, грамзив;
fn. грамзивац; (szój.) egyik — a má-
sik habzsi, један као и други. — ság,
fn. грамзивост, лакомот. — sodik, k.
лакомити се, грамзити.

Kar, fn. 1.) раме, мишица; kitárt — ok-
kal fogadni, раширених руку доче-
кати; 2.) лик, кор; 3.) сила, моћ; 4.)
стање; jó — ban, у добром стању,
очував; 5.) сталеж; — ok és rendek,
сталежи на земаљ. сабору; 6.) на-
слон (нпр. од столице); 7.) факултет;
orvosi —, медицински факултет; 8.)
кор (војнички).

Kár, fn. квар, штета, некода; annak —
át vallottuk, отуд смо имали штете;
— t szenvedni v. vallani, претрпети
штету; — érte! штета за њега! —
ára lenni v. szolgálni v. válni, бити на
штету; sem — om, sem hasznom benne,
ту нити губим, нити добијам; — ba
veszni, пропасти; nem sok — t tett a
munkában v. a dologban, није много
наудио послу, тежак је на раду; —
szokta az embert okossá tenni v. — után
okos az ember, штетујући учи се чо-
век; свака штета учи човека памети.

Karabély, fn. пушка карабинка. — os,
fn. карабинац.

Karácson, fn. Божић, Христово рођење;
kis —, мали Божић, ново лето; nagy
—, Божић; (pb.) fekete —, fehér hus-
vét, зелен Божић, бео ускрс.

Karácson-éj, Karácson-este, fn. бадње
вече, бадњи дан. — hava, fn. проси-
нац, децембар. — hét, fn. Божићна
седмица. — hó, fn. децембар, проси-
нац. — i, mn. божитњи, Божићни. —
ének, fn. Божићна песма, „Рождество“.
— kalács, fn. Божићни колач.

Karafina, fn. карафина (суднџ за сејтин
Karaj l. Karéj. [и сирће).

Karaj-fürész, fn. крива тестера. — gat,
cs. a) у кругу окретати; b) одсећи
окрајку од леба. — ol l. Karél. —
os l. Karéjos. — oz, cs. заокруживати;
правити окрајак. — vonal, fn. лүк.

Karakán, mn. раскаланин. — ság, fn. раскаланост.
 Karakatna, Karakatona, fn. гнурач.
 Kárál, k. какати, какотати; (pb.) a mely tyúk sokat —. keveset tojik, koja кока много какоће, не носи јаја.
 Karalábi, fn. келераба.
 Karalj, Karaly, fn. обала (куд лађу вуку).
 Karam l. Karima.
 Karám, fn. обор; глад.
 Karamszál l. Környöl.
 Karán, fn. свињан, кочина.
 Karancsi-betűk, fn. овештана, похаба-на слова.
 Karapol, es. крошити, прекати. — ó, fn. крошило, боепљача.
 Kárász, fn. караш.
 Karát, fn. карат.
 Karatlan, mn. богаљ без руку.
 Káratlan, mn. без штете; l. Kártalan.
 Karatol, es. мерити, каратовати.
 Karatos, mn. од ... карата.
 Karattyol, Karatyol, k. блебетати.
 Karátyol l. Kárál.
 Karaván, fn. карван, караван.
 Kárbeszélés, fn. процена штете.
 Karbonez, fn. гривна, белензука.
 Kares, fn. руцељ (на косишту).
 Karesont, fn. котлан.
 Karesű, mn. витак, вит, протегљаст; á. é. — aratás, мршава летина. — dik, — l, k. бивати витак. — lat, fn. вој, појас (на еведри). — ság, fn. виност, протегљастост, тананост.
 Karez, fn. 1.) зарез, рован, ожиљак; 2.) овешача; 3.) поповеки бир.
 Karczog, k. дрљати, резати. — ás, fn. дрљање.
 Karczol, es. резати, рованити, дрљати. — at, fn. греботина, зарезотина.
 Karczoz, mn. изгребен; fn. рампаши (вино).
 Karczoz, es. стругати, радирати.
 Kard, fn. мач, сабља, борда; — ot rántani v. — ra kelní, потрћи мач; — ot kötni, пасати мач; (szój.) az én — om sem bodzafa, и мой мач сече; (szój.) két — egy hüvelyben meg nem fér, два ата на једним јаслима не могу бити.
 Kardal, fn. песма за кор.
 Kardalakú, mn. сабљаст.
 Kardalnok, fn. певач у кору.
 Kard-bojt, Kard-ezafrang, fn. ројта на мачу, портопе. — csapás, fn. ударац мачем; — csapás nélkül, без проле-

вања крви. — esiszár, fn. ковач ору-жја. — fogó, fn. балчак. — fok, fn. телуће од мача. — hal, fn. сабљарка. — ika, — ikó, fn. мачић.
 Kardinál, fn. кардинал.
 Kard-kötő, fn. ремен на мачу. — lap, fn. пљошта, страна од мача. — lapoz, es. ударати пљоштимке мачем. — markolat, fn. балчак. — orr, fn. риба сабљарка.
 Kardos, mn. са сабљом, с мачем; á. é. свадљив, цандрљив. — kodik, k. борити се. — paszuly, fn. турски боб. — ság, fn. инатљивост, цандрљивост. — táncz, fn. игра с мачевима; игра око мача.
 Kardoz, k. борити се, мачевати се.
 Kardvivő, fn. сабљоноша.
 Karé, fn. 1.) каре; 2.) l. Karéj.
 Karéj, fn. 1.) окрајка, пунушка; 2.) кп-рица (на уху); 3.) дук; сегмент, исек.
 Karéjos, mn. 1.) с пунушком; 2.) изви-
 Karék, fn. говорница. [јен као дук.
 Karékesség l. Karbonez.
 Karél, es. решетати, вејати.
 Kar-ének, fn. песма у кору, лик. — éne-kes, — éneklő, fn. певач из лика, ко-риста. — fa, fn. наслон, ограда, па-рапет. — fal, fn. презид. наслон. — felkötő, fn. превој.
 Karfiol, fn. карфиол.
 Kar-hajlás, fn. прегиб руке. — hatalom, fn. насилница. — hely, fn. кор (место за певање).
 Kárhoz-at, fn. проклетство, проклетни-ња, клетва. — atos, mn. проклет. — ik, k. бити проклет, грешити. — ott, mn. проклет; анатемник. — tat, es. проклињати, клети.
 Karicsa, fn. плава врана; á. é. брбља-вац, брбљуша.
 Karicsál, Karicsol, k. és es. какотати; á. é. торокати.
 Karika, fn. 1.) круг, колут; 2.) беоцуг, карика; 3.) омча, ушка; 4.) брњица; á. é. karikát hány a szeme, излазе му светлаши пред очи; kötelet karikába verni, намотати уже; karikában fo-rogni, окретати се у ковитлан.
 Karikaacsapás, fn. окретање; á. é. úgy megy neki mint a —, иде му од руке, иде као намазано.
 Karikácska, fn. колутнић; каричица.
 Karikagyűrű, fn. бурма.

Karikál, es. окретати уоколо, намотавати.
 Karikás, mn. округло; с кариком; —
 gyűrű, бурма; fn. l. Karikásdi.
 Karikásdi, fn. (игра) котурање.
 Karikáz, k. играти се котурева.
 Karikázik, k. — a szeme, пзлазе му
 светлаци пред очн.
 Karima, fn. 1.) крај, окрајак; 2.) обод;
 3.) az ég karimája, хоризонт.
 Karimás, mn. с окрајком; с ободом.
 Karimáz, es. рубити, правити окрајак;
 оклопљивати (шенир). — at, fn. окра-
 Karimzás, es. грепети. [јак; поруб.
 Karincza, fn. кецеља, прегача.
 Karing, Karingózik l. Kering.
 Kar-keztűi, fn. дугачке рукавице, бе-
 лензуке. — kosár, fn. цегер. — kötő,
 fn. гривна. — küllő, fn. жбица. —
 lábuak, fn. брахиоподи, краткопозн.
 Kárlátó, fn. прва похода родитеља уда.
 Karlócza, fn. Карловци. [тој ћери.
 Karmacs, fn. канца, нокат; hasadt —,
 напак.
 Kármánkörte, fn. крушка караманка.
 Karmantyú, fn. колчак, муф. — ka, fn.
 Karmány, fn. рукав. [муфић.
 Karmány l. Karmazsin. — körte, fn. кру-
 шка караманка.
 Karmazsin, fn. гримизна, кармажинска
 кожа. — szín, fn. кармажинска боја.
 — szín, — színű, mn. кармажински.
 Karmelita, fn. кармелитан.
 Kárméntés, fn. никнада штете.
 Kárméntes, mn. без штете, осигуран. —
 ít, es. накнађивати штету, осигура-
 вати. — ítés, fn. накнада штете. —
 ség, fn. сигурност од штете.
 Kárméntő, fn, тава, тепсија; служавник.
 Karmester, fn. коровођа, ликовођа.
 Karmin, fn. кармин.
 Karmol, es. грепети; á. é. дрљати. — ás,
 Karnok j. Karénekes. [fn. гребање.
 Karó, fn. колац; — ba húzni, набити на
 колац; — k. коље; (szój.) kötni az
 ebet a — hoz, обећавати куле и гра-
 дове; не лишни, магарче, док трава
 не нарасте.
 Károg, Károgat, k. гракати. — ás, fn.
 грактање.
 Karókerítés, Karókertelet, fn. прошће.
 Karol, es. радити руком; l. Átkarol.
 Károl, es. сматрати за штетно.
 Karolina, fn. Драгиња.
 Karoly, fn. кобан.

Károly, fn. Драгутин, Карл.
 Karom, fn. нокат, канца.
 Káromkod-ás, fn. грдња, псовање. — ik,
 грдити, хулити, псовати.
 Károml-ás, fh. псовање. — ik, k. нео-
 Káromol, es. хулити. [вати.
 Karónya, fn. карван.
 Karórágó, fn. који гризе јасле (коњ).
 Karorvos, fn. војнички лекар.
 Karos, mn. с руком; с наслоном; — szék,
 наслоњача; — olló, велике маказе.
 Káros, mn. 1.) штетан, шкодљив; 2.)
 оштећен. — ít, es. оштећавати. —
 odik, k. претрпети штету. — ság, fn.
 штетност. — úl l. — odik.
 Karósövény, fn. прошће.
 Karóz, es. 1.) ограђивати кољем; 2.) на-
 бијати на колац. — at, fn. коље; на-
 лисада.
 Karóltve, ih. раме уз раме, упоред;
 испод руке.
 Kár-öröm, fn. злурадост, освета. — ör-
 vendő, mn. злурад. — örvendő, ih.
 злуродо.
 Karperecz, fn. гривна, презлетна.
 Kárpit, fn. застор, завес: тапета; ленга,
 асура. — ég, fn. балдахин, небо. —
 — ol, es. тапетати. — os, fn. és mn.
 тапетар; с тапетама. — oz, es. тапе-
 тати. — ozat, fn. тапете.
 Karpólya, fn. превод руке.
 Kárpótlás, Kárpótlék, fn. накнада штете.
 Kárpótól, es. накнађивати штету.
 Karszék j. Karosszék.
 Karszellem, fn. заједнички дух, зајед-
 ница: „esprit de corps”.
 Karszorító, fn. превод руке.
 Kárt, fn. 1.) гаргача, гребени; 2.) неки
 дрвен суд.
 Kartács, fn. 1.) картач; 2.) гребена,
 гаргача. — ol, es. гребенати, гаргати
 (вуњу); k. пуцати картачима. — oz,
 k. пуцати картачима.
 Kartalan, mn. без руку.
 Kártalan, mn. без штете. — ít, es. на-
 кнађивати штету. — ítás, fn. накнада
 штете. — ság, fn. неоштећеност.
 Kartám, Kartámasz, fn. наслон у сто-
 лице; ограда.
 Kártékony, mn. шкодљив, штетан. —
 furdancs, fn. мољац у књигама. —
 ság, fn. шкодљивост, штетност.
 Kártérítés, fn. накнада штете.
 Kártevő, mn. шкодљив.

Karthágó, fn. Картагина. — i, mn. és fn. картагински; Картагинянин.
 Kártó, fn. гребени.
 Kártól, es. гребенати, гартати.
 Kártolyfonál, fn. чешљана материја.
 Karton, Kárton, fn. картон.
 Kártos, fn. барице, бурение.
 Kartörés, fn. прелом руке, руколом.
 Kártya, fn. 1.) карта; kártyát vetni, бацати карте; kártyát osztani, делити карте; kártyát rázni, мешати карте; 2.) билета; карта; 3.) посетница.
 Kártya-hányás, fn. бацање карата. — hányó, fn. који баца карте. — ház, fn. картарница. — játék, fn. картање. — játékos, fn. картан, картацџа. — mesterség, fn. картарска вештина. — pénz, fn. новац, плата за картање.
 Kártyás, fn. картан.
 Kártya-vár, fn. кућа од карата; ваздушна кула. — vetés, fn. бацање карата. — vető, fn. картара.
 Kártyáz, k. картати се, кецати се.
 Karceza, fn. каруце.
 Karügynök, fn. декан.
 Kár-vallás, fn. губитак, штета. — vallott, Karvaly, fn. крагуј; коба. [mn. оштећен.
 Karvas, fn. 1.) оков за руке; 2.) егеде.
 Karvezér, Karvezető, fn. ликовођа; корифеј.
 Karzat, fn. галерија; емпор. — jegy, fn. улазница за галерију.
 Kas, fn. кош, корзина; (szój.) teli van a —, (о жени) трудна је.
 Kása, fn. каша, куља; (pb.) kinek a — megégette a száját, máskor a tarhóját is megfűjja, жежен кашу хлади.
 Kása-alma, fn. брашнава јабука. — fű, fn. мухар. — göbces, fn. ситна сачма. — gyöngy, fn. дробни бисер. — kütög, fn. оспиче.
 Kásál, es. прекрупити, ситнити.
 Kásás, mn. кашает; брашнав (воће). — odik, k. бивати брашнав.
 Kásavirág, fn. јагорчина.
 Kas-ka, fn. корзина, кошџа. — kás, fn. корзар (који продаје). — kötő, fn. корзар (који плете).
 Kasmál, es. пуњати, преметати.
 Kasol, es. укрштавати.
 Kasos, mn. с корном.
 Kásta, fn. чекмеце за слова.
 Kastély, fn. дворан, замак. — nagy, fn.
 Kastélyos(bor), fn. шилер. [кастелан.

Kastol, es. калати, блаативити.
 Kastos, mn. калав.
 Kasúl, ih. унакрет, попреко; keresztül —, преко и уздуж.
 Kasza, fn. коса; egy — alja rét, ливада што се може за дан покосити; (szój.) visszafogni a kaszát, окренути онакалџу.
 Kaszab, fn. коса; велики нож. — ol, es. касанити; мрцварити. — olás, fn. касанљење.
 Kasza-fén, fn. гладило, бруе. — gyár, fn. бабница за косу. — hűgy, fn. штапићи, уштан (звезде). — kő, fn. бруе.
 Kaszál, es. 1.) косити, жети; 2.) дерати, гулити; k. печити се, кречити ноге.
 Kaszálló, Kaszáló, fn. 1.) косач; 2.) се-нокос.
 Kasza-mankó, fn. руцељ. — műves, fn. косар. — nyel, fn. косинте. — nyüg, fn. глумина (биљка).
 Kaszárnya, fn. касарна.
 Kaszás, fn. 1.) косач, жетелац; 2.) орион, уштан (звезде); mn. е косом. — lé, fn. киелица. — álló, fn. бабница за косу. — vas, fn. гвожђе за косу.
 Kasziba, Kaszibás, mn. ерлав.
 Kaszibál, Kaszimbál, k. поразбанати, измешати.
 Kasznár, fn. благајник, казначеј. — ság, fn. благајинство.
 Kászolódik, k. спремати се, приправља-
 Kaszt, fn. каста. [ти се.
 Kasztadió, fn. коштуџа.
 Kászor, fn. дабар, бобар (жив.).
 Kászu, fn. кутија од дрвене коре.
 Kata, fn. Ката, Катина.
 Katukol, k. клепати, чертати.
 Katalin, fn. Катарина; szt. — békája, бабурача.
 Katáng, fn. водонија, змијина трава.
 Katapila, fn. мекушац, муж под панучом; mn. планињав.
 Káté, fn. катихизис. — z, k. учити веронауку.
 Katholikus, mn. католички; fn. католик.
 Kati, Katieza, Katika, Katinka, fn. Катина.
 Katiezáskodik, k. мешати се у женске послове; á. é. бити мекушац.
 Katlan, fn. 1.) котло, казан; котлан; 2.) кратер. — os, fn. казанџија, котлар. — támasztó, — támogató, fn. á. é. испомоћ, клин.
 Katona, fn. војник, војак, катана; pap

- v. anyámasszony katonája, мајчин јунак, кукавица; katonának állani, стати у војнике; (km.) rossz — az, kinek fegyvere is nehéz, правом овну и ручно смета.
- Katona-állítás, fn. повачење, дизање војске. — béka, fn. травека жаба. — béles, fn. пофезна. — ezenk, fn. војнички слуга. — cím, fn. војнички карактер. — dolog, fn. војничка ствар; (szój.) semmi az, — dolog, од тог деца паству (кад падне дете). — élet, fn. војнички живот. — i, mn. војнички. — iskola, fn. војничка школа. — kepnyér, fn. профунта. — növendék, fn. војнички питомец.
- Katonás, mn. војнички; — asszony, храбра жена; — leány, солдатуша.
- Katonaság, fn. војништво; милитарија.
- Katonásdi, fn. игра „солдати“.
- Katonáskod-ás, fn. војниковање, војничка служба; момчење. — ik, k. војниконати: момчити се.
- Katona-szedés, fn. повачење, врбовка. — szökött, fn. бегунац, дезертирац. — tiszt, fn. војнички часник, официр. — ügy, fn. војничка ствар. — viselt, mn. који је служио цара.
- Katraboeza, fn. неко тесто са сир.м.
- Kátrány, fn. катран; коломаз. — ol, — oz, cs. мазати; катранити. — os, mn. с катраном, од катрана; за катран (суд).
- Katrinceza, fn. прелучић (дечи под врат при јелу).
- Katrinka, fn. кецељац, прегача.
- Kattant, cs. пуцати језиком, шклоцати.
- Kattog, k. цвекотати.
- Katulya, fn. кутија, шкатуља.
- Katulyás, fn. кутијар; mn. с кутијом.
- Katus, fn. Катина; á. é. млакоша. — kál, — kodik l. Katiezaskodik.
- Katyangol, k. тумарати.
- Katymfol, Katymál, k. правити буркуљини, панчовати, калабурити.
- Katymatol, cs. мешати, калабурити.
- Kátyó, Kátyol l. Kátyú.
- Katyós, mn. гњо, муљав. — odik, k. измуљати се, угниплити.
- Kátyú, fn. брља, бара; гљб. — s, mn. гљб.вит.
- Káva, fn. 1.) ограда, сак; 2.) восковица Kavaes l. Kavics. [(на кљуну).
- Kavar, cs. мешати, мутити. — ás, fn. мешање. — ék, fn. смеша. — gat, cs.
- мешати, размуљивати. — it, cs. промешати. — ó bot, fn. чекало (војничареко). — odik, k. а) смешати се; б) вртети се. — og, k. а) колутати се, вртети се; б) скитати се, мотати се којекуд; е) — a gyomgom, мутити се у стомаку
- Kávás, mn. ограђен, опасан, опточен; — szoknya, кринолин.
- Káváz, cs. опасивати, оградити.
- Kávé, fn. кафе, кава. — bab, fn. зрно од кафе. — dagáló, fn. жрнало за кафе. — findsa, fn. мола за кафе. — ház, fn. кафана, кавана. — mérés, fn. мерење кафе. — néni, fn. љубитељка кафе. — őrlő, fn. жрнало за каву.
- Kávés, fn. кафеџија; mn. с кафом; од кафе; за кафе, кафен.
- Kávé-szerek, fn. посуђе за кафе. — szín, — színű, mn. кафене боје. — z, k. пити кафе. — zó, fn. és mn. који пије кафе, кафарош.
- Kaviár, fn. хајвар.
- Kavics, fn. шљунак. — ol, — oz, cs. носити шљунком. — os, mn. шљун.
- Kaz, fn. призма. [ковит, шљункаст.
- Kazal, fn. камара; — ba rakni v. — ozni, денути у камаре.
- Kazán, fn. 1.) казан, котло; (km.) — a fazéknak nem hánynhatja szemére a feketeiséget, ругала се шернења лонцу, што је тако гарав! 2.) део Демир-кашије на доњем Дунаву.
- Kazánpénz, fn. новац за казан (при печењу ракије).
- Kazár, Kazuár, fn. казуар (жив.).
- Kázla, fn. плешница на јарму.
- Kázu, fn. корпа с две ушке; mn. призматич.
- Kazul, fn. Перзија; mn. перзијски. [чан.
- Kazur, fn. корпа с две ушке.
- Kebel, fn. 1.) прси, груди; недра; az egyház — e, крило цркве; kebelére szorítani, притиснути на груди; — ébe dugta a levelet, турила писмо у недра; (km.) kiki maga — ébe szedi az epret, свако је себи најближи; 2.) сину.
- Kebelbarát, fn. присни пријатељ, j. Testi lelki barát.
- Kebel-beli, mn. задружни. — es l. Viselős.
- Kebelez, cs. присаједињавати, придружити. [жити.
- Keblez l. Kebelez. — ett, mn. Bácsme-gyében —, што је у Бачкој.
- Kecs, fn. драж, милина, љупкост.

Kecse, fn. стари војнички огртач; l. Cseese.

Kecseg, k. 1.) наслађавати се, увеселявати се; 2.) ласкати. — et, — tet, cs. мамити, вабити; á. é. тешкати.

Kecsege, fn. кечига.

Kecses, mn. мио, љубак, чаробан.

Kecske, fn. коза; (szój.) a — sem benne vásárra, de csapják hátul, ни љаво не би у пакао, али мора; hogy a — is jól lakjék, a káposzta is megmaradjon, да и коза сита буде, и купусе читав остане; а vén — is nyalja a sót, и стара овца со лике.

Kecske-akol, fn. козара, козарица. — bak, fn. а) јарац; б) козе у зидарству. — bőr, fn. козја кожа; кострет. — buk, fn. стрмоглавље. — bukázik, — bukoz, k. етрмоглавити се, преметнути се. — búz, fn. прчевица. — cseesi, fn. дрепак, козје сисе. — dísz, fn. туровет, козја брада (биљ.). — fejő l. Lappantyú. — fi, fn. јаре, козлић. — fűz, fn. врба жалостинка, ракита. — láb, fn. а) козја нога; б) козе; с) клеште за вађење зуба; d) козе за тестерење. — lábni, mn. козотор. — olló, fn. козле, јаре. — pásztor, fn. козар.

Kecskés, fn. козар; mn. са много коза.

Kecske-szakáll, fn. јарећа брада. — szem, fn. козје око; á. é. разроко око.

Kecstelen, mn. без дражи.

Kecsteli, mn. љубак, нун дражи.

Kecze, fn. кеца (рибарека мрежа).

Keczebeczel, k. скакутати.

Keczeficze, mn. хром.

Keczeg, k. пукати језиком.

Keczel, fn. штенац, штене.

Keczél, k. скакутати.

Keczele, fn. 1.) кецеља; 2.) марама за главу, шампија; 3.) презук.

Keczelés, mn. потнасан; с прелуком; с прињаком.

Keczely, fn. доња женска хаљина.

Keczmerég, k. вући се четвороношке.

Keczmerkedik, k. 1.) батргати се, посртати (од слабости); 2.) превијати се;

Ked l. Kend. [3.] противити се.

Kedd, fn. уторак, уторник; holnapután kis — en, о кукову дне.

Kedély, fn. j. Indulat, срце, душа, ђуд. нарав. — alkat, fn. ђуд, нарав. — állapot, fn. душевни расположејај.

Kedélyes, mn. весело, жив, j. Nyájas. — en, ih. весело.

Kedesz(fű), fn. мајкина душица.

Kedv, fn. воља, ђуд, ђеф; nehéz — туровност; rossz —, злоговоља; vkinek — ében lenni, бити код кога у милости; vkinek — ében járni, умиљавати се кому, говети; jó — vel lenni, бити добре воље, бити оран; jó — e van, добре је воље, расположен је; széles jó —, раздраганост; — em duzzan, szottyan, kerekedik v. csámorodik, долази ми ђеф, прохтело ми се; — e telik benne v. — ét leli benne, ужива у том; — ét tölteni, терати своју вољу, наслађавати се; — ellen, против воље. — emre ettem (ittani), по вољи сам јео (ишо); — emre van, свиди ми се, по вољи ми је; — vkinek — ére tenni, учинити кому по вољи; — edért, теби за љубав. — (km.) a kinek mi — ére vagyok, nincs az terhére, што ко рад чини, оно му је лак, ма и тешко било.

Kedvel, cs. миловати, волети, љубити, марити. — és, fn. миловање, марење. — t, mn. és fn. мио, омиљен; љубимац, љубимица. — tet, cs. чинити малим, омиљавати. — tető, mn. пријатан, љубазан.

Kedvencz, fn. j. Kedves, Kedvelt, љубимац, љубимица, l. Kedvelt. — dal, најмилија песма. — étek, — étel, fn. најмилије јело. — gyermek, fn. мезимац, мезимче. — mondás, fn. најмилија узречница. — szín, fn. најмилија боја.

Kedvére való, mn. што је кому по вољи, што прија.

Kedves, mn. мио, драг, љубазан, љубак. — étel, најмилије јело; fn. љубазник, љубазница. — em! мој драгана! — en, ih. мило, љубазно. — ít, cs. чинити милим, омити. — kedés, fn. љубазност, услужност. — kedik, k. чинити љубав, говети. — kedő, mn. услужан. — kedőleg, ih. услужно. — ség, fn. љубазност, омиљеност.

Kedvetlen, mn. 1.) сетан, невесело; 2.) неповољан, немио. — edik, k. сневеселявати се, губити вољу. — ít, cs. сневеселявати, кварити вољу. — kedik, k. бити малодушан, клопути духом. — ség, fn. злоговоља. — ül, ih. а) невесело, сетно; б) нерадо, без воље.

Kedvez, k. (nak, nek) 1.) бити кому наклоњен, њи кому на руку; говети; — az idő, време је удесно; 2.) повлађивати, штедети. — et, fn. наклоњеност, милост. — mény, fn. повластица, олакшница. — ményes, mn. повлашћан. — ő, mn. угодан, удесан; пробитачан. — őtlen, mn. неугодан. — őtlenül, ih. неугодно.

Kedv-hiány, fn. апатија, млакоост. — keresés, fn. тражење милости, додворавање. — szóttanyás, fn. навада. — telés, fn. истеривање воље, ђеф; — telésig, до миле воље. — töltés, fn. забава. — töltő, mn. забаван, пријатан.

Kedvű, mn. jó —, весео, расположен; rossz —, зловољан, нерасположен; vig —, весео, рашћеретан.

Kefe, fn. четка, кефа. — csináló, fn. четкар. — kötő, fn. четкар; (szó.) iszik mint a — kötő, пије као гуја.

Kefél, es. 1.) четкати; 2.) бити, чибувати; 3.) кламати, пуљити.

Kefe-levonat, fn. скидање првог слога у штампи (четком). — seprű, fn. пажалина.

Kegy, fn. 1.) милост; милошта, благонаклоност; — be fogadni, примити у милост; —ből kiesni, пасти у немилост; 2.) драж, милота.

Kegy-adomány, fn. дар, милостиња. — belí, mn. из милости.

Kegyed, mn. Ви, Ваша милост; k. опростити, помпловати.

Kegyel, es. миловати, бегенисати, волети; њи на руку.

Kegyelem, fn. милост, помиловање; — be fogadni, примити у милост; —ből kiesni, пасти у немилост. — díj, fn. милостиња. — kenyér, fn. дарован хлебач. — levél, fn. писмо помиловања. — pénz, fn. плата по милости.

Kegyelet, fn. 1.) страхопоштовање, шетет; 2.) дуга.

Kegyelmed, mn. Ви, Ваша милост.

Kegyelmes, mn. милостив, благонаклоњен; — igrám! Преузвишени господине! Ваша екселенција! — en, ih. милостиво. — ség, fn. милост, милостивост; Ő — sége, његова екселенција.

Kegyelmez, k. (nak, nek) смпловати се на кога, помпловати кога.

Kegyelni, mn. — dolog, ствар милости.

Kegyelő, fn. заштитник.

Kegyencz j. Kegyelt.

Kegyelt, fn. љубимац, штићеник. — hölgy, fn. љубимца, штићеница.

Kegyes, mn. милостив; милосрдан; богобојажљив, побожан; — alapítványok, добротворне фундације, задужбине.

Kegyes-kedik, k. a) бити добар, милостив; kegyeskedjék megmondani, изволите казати; b) бити лицемер. — kedő, fn. богомолац, лицемер. — ség, fn. a) милост; b) побожност. — szívű, mn. милосрдан.

Kegyetlen, mn. немилосрдан, окрутан. — edik, k. бивати окрутан. — it, es. чинити немилосрдним, чинити окрутним. — kedés, fn. свирепост. — kedik, fn. бити свиреп. — ség, fn. немилосрдност, окрутност. — ül, ih. грозно, свирепо; á. é. веома, одвећ, k. l. — edik.

Kegyhajhász(ó), fn. улагивач, додворавач. — at, fn. додворавање.

Kegy-istennő, fn. богиња љупкости, грација. — levél, fn. 1.) писмо помиловања; 2.) повластица, привилегија. — leveles, mn. привилегисан. — mutatás, fn. указивање милости. — pénz, fn. плата по милости. — szűz, fn. грација, богиња љупкости. — telen, mn. немилостив, l. Kegyetlen. — úr, fn. заштитник, патрон. — úri, mn. патронатски. — úrság, fn. заштитништво, патронат. — vadászat, fn. јарга за милошћу, додворавање. — vesztés, — vesztett, mn. који је пао у немилост.

Keh, fn. сипња, загуш, астма.

Kehécsel, k. камљуцати; бити сипљав.

Keheg l. Köhög.

Kehely, fn. пехар, чаша, путир; суд, са-суд. — takaró, fn. застор преко чаше.

Kehe, mn. загушан, сипљав. — ség, fn.

Keheteg l. Kehe. [сипљавост.

Kéj, fn. 1.) милота, сладост, настада; — ét tölteni, уживати, благовати; 2.) ђеф, самовоља; — e kedve szerint, по ђефу, по милој вољи.

Kéj-eleg, k. благовати. — elem, fn. раскошан живот, настада. — élet, fn. благовате. — elgés, fn. наслађавање, раскошан живот. — elmes, mn. a) тугањив, деликатан; b) l. Kényelmes. — en, ih. по милој вољи. — encz, fn. раскошник, блудник. — érzet, fn. осе-

бање радости, милина. — érzetes, mn. пун милине. — es, mn. пун милине. — gőz, fn. пар, гас. — hajó, fn. лађа за излет. — ház, fn. весели двор, милак. — házikó, fn. весели дворац. — hon, fn. елиенум. — honi, mn. елиенјеки. — hölgy, fn. блудница. — int, fh. по милој вољи. — ittás, mn. занесен од мила. — kastély, fn. весели дворац. — kedik l. Kéjeleg. — kocsi-zás, fn. вожење зарад проходње. — lak, fh. навилон. — leány, — nő l. Kéjhölgy. — utázás, fn. путовање ради проходње. — vadász, fn. блудник, раскошник. — vadászó, mn. блуднички, раскошнички. — vonat, fn. железни воз ради проваћања.

Kék, fn. плаветнило; mn. плав, плаветан, модар; — et ütni vkin, кога изударати да пазу модрице.

Kék-almás, mn. чиламаст, зеленко (коњ). — anyu, fn. кобалт (минер.). — esíkos, mn. с плавом пругом, модрикаст.

Kék-ellik, k. плавити се, модрити се. — ellő, mn. плавичаст, модрикаст. — eres, mn. модрих жиља. — es, mn. плавичаст. — esedik, k. плаветнити, модрити. — foltos, mn. с плавим пегима. — gálicz, fn. плаветна галица.

Kék-ít, cs. плаветнити. — ő, fn. плавило (боја).

Kék-kór, fn. цианоза (болест). — kő, fn. плав камен, плаветна галица. — leny, fn. кобалт. — lő, mn. плаветникаст. — sav, fn. пруска киселина. — ség, fn. плаветвило. — szemű, mn. плавоок. — színű, mn. плаве боје. — tarka, mn. жерав (коњ). — ül, k. плавити, плаветнити. — virág, fn. различак. — zöld, mn. плавозелен.

Kel, fn. кељ.

Kel, Kél, k. 1.) дизати се, устајати; 2.) расти (тесто); отицати; 3.) мицати; 4.) прокљувати се [пиле из јајета]; 5.) пролазити, имати прође (роба); lóra — ni, усести на коња; fegyverre — ni, устати на оружје; — ni vki ellen, дићи се на кога; útra — ni, поћи на пут; rá — t a sor, дошао је ред на њега; nem — bele két hét, неће проћи ни две недеље; á. é. a nap —, сунце се рађа; az én kalapomnak lába — t, мој је шенир доbio noge, украи су ми шенир; — t

Ujvidéken 1886-ik évi november hó 20-án. (дато) у Новом Саду 20. новембра 1886.

Kelebólál, k. скитати се. [вембра 1886.

Kelehajti, Kelekuti, mn. лункаст; fn. ветрогоња.

Kelékeny, mn. што лако узавре, ускисне.

Kelekóla, mn. а) кривудава; б) ветрењаст; fn. ветронир.

Kelekólál, k. скитати се.

Kelem, fn. клица (биљна).

Kelemen, fn. Клементије.

Kelemföld, fn. предео под Герзелесом

Kelenceze, fn. конница. [код Будима.

Kelendő, mn. што пролази, што има прође; што се употребљава. — ség, fn. прођа.

Kelengye, fn. мираз; невестина опрема.

Kelengyéz, cs. опремити (невесту).

Kelentyű, fn. држак (на акову).

Kelep, fn. клецало; чегртаља.

Kelepeze, fn. клопка, ловка. клоња; — t vetni, наместити клопку; — be esni v. kerülni, упасти у клопку.

Kelepezél, cs. наменити клопку.

Kelepél, k. клепетати; чегртати. — és, fn. кленет. — ő, fn. а) кленац; б) кленало; гингара.

Kelepés, mn. с клепалом.

Kelepézel, k. копрати се, праћакати се.

Kelés, fn. 1.) устајање, дизање; 2.) прођа (робе); 3.) ускисавање, растење (теста); 4.) израст, чир; argó —, бубуљица.

Keléses, mn. чирањ; бубуљичав.

Keleszt, cs. дати да тече; чинити да расте (тесто). — ő, fn. квасац.

Kelet, fn. 1.) прођа (робе); 2.) течај, курз; 3.) датум; 4.) исток.

Keleti, mn. источни, источњачки. — tenger, источно, балтичко море; fn. источњак, ориенталац.

Kelet-India, fn. источна Индија.

Keletkez-és, fn. постајање, постање, постанак. — ik, k. постајати, постати. — tet, cs. чинити да постане; датирати.

Keletlen, mn. 1.) нетражен, без прође (роба); 2.) некисео, бесквасан.

Keletnek, Keletre, fh. према истоку, пут истока.

Kelevény, fn. гнојаница; чврљуга. — es, mn. чирањ; чврљугав.

Kelevész, Kelevéz, fn. копље. — es, mn. с копљем.

Kel-fej, fn. главица келя. — káposzta, fn. кель.

Kell, k. 1.) требати; nem — nekem, не треба ми; mi kell? шта хоћеш? nem — neki а шунка, не воли радити; 2.) требати, потребовати; ha pénz —, ако потребујеш новаца; 3.) el — mennem, морам одлазити; а szüléket tisztelni —, родитеље ваља поштовати; (szój.) úgy — neki! тако му треба!

Kellék, fn. захтев, потребоћа. — ez, es. захтевати.

Kellem, fn. пријатност, љупкост, драж. — es, mn. пријатан, угодан. — ít, es. чинити пријатним, угодним. — etlen, mn. непријатан. — etlenség, fn. непријатност. — etlenül, ih. не-

Kellemet(es) l. Kellem(es). [пријатно.

Kellemít, es чинити пријатним.

Kellemő, mn. пријатан, убав.

Kellentelen, mn. без дражи.

Kellet, fn. нужда, потреба. — inél több, више него што треба, више него што је право. — e korán, за времена, у своје време. — én túl, одвећ, преко мере.

Kellet, k. допадати се, свидети се; — ék Heródesnek, допаде се Проду; es. милити, чинити пријатним; — i magát, умиљава се.

Kelletes, mn. свидљив. — en, ih. свидљиво, допадљиво.

Kelletlen, mn. 1.) неопотребан, изашшан; 2.) непријатан; 3.) зловољан. — kedik, k. бити досадан. — ség, fn. a) зловољност; b) досадност; c) изашшност.

Kellő, mn. мно, пријатан; прикладан, уместан; потребан. — en, — kér, — leg, ih. прикладно; како ваља. — ség, fn. a) захтев; b) љупкост.

Kelme, fn. материја, сукно; лоша роба.

Kelmed l. Kegyelmed.

Kelő, mn. што се диже; што расте; што пролази (роба); fn. плићак.

Kelő(ség) l. Kelendő(ség).

Kelősit, es. отворати прођу (роби); дати промета.

Kelt, es. будити; á. é. изазивати, заме-
Keltez, es. датирати. [тати.

Keltő, fn. és mn. будилац, будилник; што буди; — óra, сат будилник.

Kelyh l. Kehely.

Kém, fn. увода, ухода. шпион; á. é.

испитивач. — el, es. уходити, шпионити; испитивати.

Kémél l. Kimél.

Kemenceze, fn. пећ, фуруна, пећка; (szój.) bátor а — mögött, јунак у запећку; kemenczét őrizni, седети уз пећ, дембелеати.

Kemencezefő, fn. пећњак. — pénz, fn. плата за пециво. — száj, fn. врата од пећи. — tevő, fn. пећар, пећњак.

Kemény, fn. титаниум (у хем.).

Kémény, fn, димњак, ошак. — adó, fn. порез на димњањ, ошачарина.

Kémény, mn. тврд, чврст; á. é. строг, окрутан; — lovas, који чврсто седи у седају. — bőri, mn. тврдокор; жуљав. — ded, mn. потврд. — edés, fn. стврђивање; стврђнутост. — edik, k. тврдути, чвренути — en, ih. тврдо; á. é. строго; окрутно. — es, mn. потврд. — eszik l. — edik. — héju, mn. тврдокор. — héjuak, fn. школке, конхилије.

Kéményít, es. 1.) стврђивати; 2.) крутити, шкробити, штиркати; (szój.) neki — i magát, охрабри се.

Keményítetlen, mn. нестврђнут; нештиркан. — ítő, fn. és mn. шкроб, штирак; mn. што стврђује; за штиркање. — ke, mn. потврд. — kedik, k. тврдути; á. é. бити строг, окрутан. — kérgű, mn. тврдокор; тврде љуске. — nyakú, mn. тврдоврат, тврдоглав. — ség, fn. тврдоћа, чврстоћа; á. é. строгост, окрутност.

Keményseprő, fn. димњачар. ошачар. — bér, fn. ошачарина.

Kemény-száj, mn. тврдоуст. — székű, mn. затворен, тврде столице. — szik l. Keményedik. — szívű, mn. тврда срца. — szívűség, fn. тврдо срце, тврђа срца.

Kemény-tisztító, fn. димњачар.

Keményül l. Keményedik.

Kémes, mn. шпионекп. — kedik, k. шпионити, муфлизити

Kémkő, fn. проба, оглед.

Kémle, fn. проба. — dezik, k. испитивати, истраживати.

Kémlel, es. шпионити, уходити; испитивати. — et, fn. испитивање, истраживање. — ő, fn. испитивач; ухода. — ődik, k. шпионити; испитивати.

Kémlés, fn. ухођење; испитивање.

Kémlet, fn. ухођење; испитивање.

Kémlő, fn. чипион, ухода; испитивач; mn. који уходи; који испитује.

Kém-papíros, fn. лакмус. — ség, fn. ухођење, чипионство. — szemle, fn. извидница. — szer, fn. реагенс. — tan, fn. хемија; наука о реакцији. — torony, fn. кула, чардак за мотрење. — vessző, fn. сонда. — vesszől, es. сондирати, испитивати.

Ken, es. 1.) мазати; magát — ni, фракати се; torkát — ni, испирати грло, локати; másra — ni bűnét, товарити кривицу на другог; 2.) á. é. подмазивати, митити.

Kén, fn. сумпор. -- bűz, fn. сумпоров смрад. — csap, fn. сумпор за вино.

Kencéz, fn. фирнајз.

Kencézés, mn. фирнајзовати.

Kencézés, es. фирнајзовати.

Kend, mn. Ви (међу простима); halija —, чујете ли! es. мазати; брисати.

Kendefende, fn. фракање, мазање.

Kendel l. Kender.

Kendeliez(e), fn. конопљар (тица).

Kendepir, fn. кармин.

Kender, fn. конопља, кудеља; mn. конопљан, кудељан, пртен. — áztatás, fn. тоњење кудеље. — farkú, mn. белорен, белогриван. — fésű, fn. кудељни гребени. — fonal, fn. кудељна пређа; кудељни конац. — föld, fn. кудељниште. — hám, fn. пртени амови. — ieze, — ike, fn. конопљар (тица). — kötél, fn. конопац, кудељно уже. — látó, fn. мустра од кудеље. — mag, fn. кудељно семе. — mag-olaj, fn. конопљано уље. — magos, mn. педает, бобичаст. — törés, fn. набијање, сечање кудеље. — törő, fn. сепалица, трлица. — vászon, fn. кудељно платно.

Kendez, es. титуларати са „Ви“ (про-
Kendik, k. брисати се. [стачки]

Kendő, fn. марама. — fa, fn. дрво с марамама (после сватова). — fogás, fn. веридба. — lakás, fn. јабука, прстен.

Kendőszer, fn. череа, фракало.

Kendőz, es. мазати, фракати. — etlen, mn. ненамазан. — get, es. мацкарити, фракати. — ködik, k. мацкарити се, фракати се. — ő(szer), fn. фракало.

Kénces, fn. сулфурат. [череа.

Kenedék, fn. маст, фракало. — es, mn. намазан.

Keneget, es. мазати, премазивати.

Kenekedik, k. мазати се; мазати косу; (vki körül улизивати се.

Kénel, es. сумпорити.

Keneny, fn. висмут.

Kéneny, fn. сумпор.

Kenés, fn. мазање. — fenés, fn. мацка-

Kénes, mn. сумпоровит. [рење.

Kéneső, fn. жива. — s, mn. живаст.

Kenet, fn. маст, мазање; utolsó —, свештање масла. — el, es. мазати. — es, a) mn. намазан; помазан; — beszéd, света беседа; b) fn. који прави маст.

Kenetlen, mn. ненамазан.

Kenetolaj, fn. свето уље, миро.

Kévez, es. сумпорити. — et, fn. сумпорење.

Ken-fen, es. мацкарити, мазати; magát — ni-fenni, дотеривати се, лицкати се.

Kéngőz, fn. сумпоровита нара.

Kengyel, fn. 1.) стремен, зенгија; (szój.) jobb lábával keresi a — t, синео се као пиле у кучине; 2.) петља на чакширама.

Kengyeles, mn. са зенгијама; с петљама.

Kengyelszár, fn. кајишцац на зенгијама.

Kengyeltelen, mn. без зенгија. — ül, ih. без зенгија.

Kén-koh, fn. таовица за сумпор. — kő, fn. сумпор. — kősav, fn. сумпорна киселина. — köves, mn. сумпоровит. — kövez, es. сумпорити (вино). — lap, fn. сумпорило (за вино). — lél, fn. сумпори етар. — nemű, mn. сумпораест.

Kenő, fn. 1.) мазач, мазало; 2.) мазало.

Kenőcs, fn. кењача, маст, вице. — millye, fn. кутија за маст. — öl, es. кењачити, мазати. — őс, mn. намазан; за маст. — szelencze, fn. кутија за маст.

Kenő-fenő, fn. мазало, шарлатан. — ség, fn. шарлатанство. — festék, fn. фракало, маст, череа. — olaj, fn. уље за мазање. — rénz, fn. новац за подмазивање, подмита.

Kén-sav, fn. сумпорна киселина. — savas, mn. сумпорокисели. — szag, fn. сумпори мирис.

Kénszerít l. Kényszerít.

Ken-szesz, fn. сумпори етар. — szín, сумпорна, жута боја. — szín, — színi, mn. сумпорне боје.

Ként, nr. a) као, попут; Istenként, као Bor; b) (on, en) esoportonként, ромп-

лице; *seregenként*, јатомнице; *osztályonként*, по разредима.

Kéntelen, mn. без сумнора. — *ít*, cs. ослободити од сумнора.

Kéniül, k. сумпорити се, насумпорити се.

Kény, fn. 1.) самовоља, воља, ђеф; 2.) удобност; — *t üzni*, терати ђеф; *nincs — ére a munka*, не ради му се; смрди му посао; — *ére v. — e kedve szerint élni*, живети по ђефу, рахат живети.

Kény-bees, fn. лично омиљо, афекциона вредност. — *biró*, fn. избрани судџа. — *biróság*, fn. избрани суд. — *elem*, fn. удобност; згода, спретност; — *elembe tenni magát*, разузурити се.

Kényelmes, mn. удобан; згодан, спретан. — *en*, ih. удобно, спретно, на те нани. — *ség*, fn. удобност, спретност.

Kényelmetlen, mn. неудобан, незгодан, неспретан. — *ség*, fn. неудобност, незгода.

Kényen, *Kényén*, ih. угодно; згодно, спретно.

Kenyer, fn. хлеб, хлебац, крух; *puha v. lágy* —, мек, влаш хлеб; *házi* —, кућевни хлеб; (*szój.*) *vkivel egy — en lenni*, с киме друговати, ортаковати; *a maga kenyerén lenni*, радити на своју руку; *megette már kenyere javát*, претурно је већ најлепше године; *a császár kenyerét enni*, служити цара; (*km.*) *keserű a más kenyere*, горак је туђ хлебац; *vkít kenyerétől megfosztani*, одузети кому службу; *vkinek kenyerét szerezni*, наћи кому службу.

Kenyeráros, *Kenyeráruló*, fn. хлебар. — *asszony*, — нő, fn. хлебарница.

Kenyer-bél, fn. средина (од хлеба). — *bolt*, fn. хлебарница. — *domó*, — *dűcz*, окрајка од хлеба.

Kényére, ih. згодно, спретно; по ђефу.

Kenyeres, mn. који има хлеба; хлебан, за хлебац. — *rajtás*, fn. побратим, друг. — *bolt*, fn. хлебарница. — *kosár*, fn. корпа за хлеб. — *kofa*, fn. хлебарница.

Kenyerez, cs. јести хлеба, дробити (хлеб).

Kenyer-fa, fn. хлебно дрво. — *hányólapát*, fn. лопата за метање хлебова у пећ. — *hél*, fn. кора од хлеба. — *hiány*, fn. немање хлеба, оскудица. — *kamara*, fn. хлебница, хлебара. — *ke*, fn. хлечнић. — *leves*, fn. хлебна чорба. — *liszt*, fn. хлебно брашно. —

morzsalék, fn. мрвине (од хлеба). — *nek való*, mn. за хлебац. — *pép*, fn. понара. — *púp*, fn. окрајка, пупушка. — *sütés*, fn. печење хлеба, мениња. — *tartó*, fn. хлебник. — *telen*, mn. без хлеба; без зараде. — *törés*, fn. ломљење хлеба. — *törésre került a dolog*, дошло је до прелома. — *vesztegető*, fn. бадаваџија. — *virág*, fn. невен.

Kényes, mn. 1.) поносит, кичељив; *á. é. ez kényes dolog*, ово је тугаљива ствар; 2.) мазан, пежан.

Kényes-edik, k. 1.) понети се, поневи дити се; 2.) постати мазан, размазити се. — *en*, ih. охоло; *á. é. тугаљиво*. — *ít*, cs. чинити охолом; размазити, разнежити. — *kedés*, fn. врочење, керебечење; пренемагање. — *kedik*, k. керебечити се; пренемагати се. — *ség*, fn. охолост, поност; пренемагање; тугаљивост.

Kényez(tet), cs. мазити. — *és*, fn. мажење.

Kény-hatalmi, mn. деспотекн. — *hatalom*, fn. деспотизам. — *ítélet*, fn. пресуда изабраног суда. — *kedik*, k. терати самовољу. — *kedvezmény*, fn. прекарпум. — *kegy*, fn. поверљивост, дискрепџија. — *leg*, ih. самовољно, по ђефу. — *leges*, mn. самовољач; по вољи. — *legesség*, fn. самовоља. — *parancs*, fn. деспотска заповест; указ.

Kényszer, fn. приморавање, сила. — *edik*, k. а) кржљавити; б) бити примораван. — *folyam*, fn. стечај (новца) под морање. — *get*, cs. присиљавати, приморавати. — *ít*, cs. а) нагнати, присилити; б) преклињати. — *ítés*, fn. приморавање. — *ítlen*, mn. неприморан. — *ító*, mn. наслан, принудан. — *kölcsön*, fn. зајам под морање.

Kényszerű, mn. по нужди, силом; — *foglalkozás*, занимање по невољи; — *szolgálat*, служба под морање.

Kényszerülve, ih. присиљено, натерано.

Kényszerűség, fn. присиљеност, нужда, невоља; — *ből*, по невољи.

Kénytelen, mn. приморан, принуђен; 1. *Kedvetlen*. — *ít*, cs. приморавати. — *ítés*, fn. приморавање. — *kedik*, k. бити примораван, морати. — *ség*, fn. нужда, невоља. — *ül* 1. — *kedik*.

Kénytet, cs. силити; сметати (женити).

Kény-úr, fn. деспота, насланик. — *ura*

lom, — uralág, fn. деспотија. — úri, mn. деспотеки. — úrilag, ih. деспотеки.

Kép, fn. 1.) кин, слика; 2.) лик, лице; облик; szakasztott — е, слика и прилика, пети он; szent —, икона; álló —, кин, статуа; faragott —, кин (извајан); írott v. festett —, живописна слика; metszett —, вајарека слика; — et írni, сликати, живописати; — et faragni, вајати, резати слику; (szójj.) mosd meg a — edet, умй се! vkinek — ére mászni, понети се кому на грбачу; — éből kikelt, унакараћен; 3.) глава (на новцу); 4.) заменик, заступник; a király — е, заменик краљу; vki képet viselni, кога замењивати.

Kép, mn. као; atyakép, као отац.

Kép-alj, fn. подножје кина. — állás, fn. подножје кина, постамент. — beszéd, fn. говор у сликама, алегорича. — betű, fn. јероглиф, — esernök, fn. галерија слика. — eső, fn. калејдоскоп. — dúlás, fn. иконоборство. — dúló, fn. иконоборац.

Kere, fn. 1.) крет, кретина (храна); 2.) рисарски део, рџе; 3.) псеновски бпр.

Kérében, ih. у име; а мага —, у своје име.

Kérel, cs. 1.) денути кретине; 2.) издати део рисарима.

Kérel, cs. сликати, творити, грађати; правити мапу. — et, fn. творевина. — őleg, ih. пластички.

Kéren l. Kép.

Kérés, fn. везилац (снопља). — arató, fn. рисар.

Kéres, mn. а) сликован, метафоричан; б) са сликама; — gyűjtemény, збирка слика; с) кадар, вретан, подобан; fn. сликар, трговац са сликама.

Kéresint, ih. с мером, умерено.

Kéresit (vmire), cs. оспособљавати, оспособити; — ő-okmány, сведоџба о оспособљењу.

Képesség, fn. способност, моћ. — telen, mn. неспособан.

Képest (hoz, hez), nr. према, напрема, спрoћу; erőmhöz —, према мојој снази; ahhoz —, спрoћу тога; hozzá —, спрoћу њега.

Képesül (vmire), k. постати способан за што.

Képész, fn. вајар. — et, fn. вајарство.

Képeszkedik, k. разрогачити се.

Kepeszt, k. пузати се, пентрати се.

Képéz l. Képél.

Képez, cs. а) творити, образовати; б) правити, чинити; akadályt —, прави сметњу.

Képezde, fn. учитељнице, j. Képző intézet.

Kép-faragás, fn. вајарство, кинарство. — faragó, fn. вајар, кинорезац. — gyűjtemény, fn. галерија слика.

Képiezkél, Képiezkelődik, k. копирати се, врирати се, праћати се.

Kép-imádás, fn. балванство, идолопоклонство. — imádó, fn. идолопоклонник. — írás, fn. а) сликарство; б) сликовно (јероглифско) слово. — írat, fn. слика. — író, fn. сликар, живописец. — írói, mn. сликареки, живописци. — íráság, fn. сликарство. — íróskodik, k. сликарити, бити сликар. — irtó l. Képdúló. — jel, fn. јероглиф. — jeles, mn. — jelesen, ih. јероглифски.

Képke, fn. сличница; monorú —, медаљон.

Képlap, fn. глава (на новцу).

Képleg, ih. у слици, метафорично. — es, mn. сликован. — esít, cs. метафорисати. — esség, fn. сликовно значење.

Képlel, cs. представљати; l. Képél.

Képlési, mn. пластичан. — leg, ih. пластички, пластично.

Képlet, Képlelet, fn. 1.) формула; 2.) представа (слика предмета у глави); 3.) троп. — es, mn. типичан. — ez, cs. формулисати. — i, mn. типичан. — tan, fn. типологија.

Képlő-művészet, fn. пластика.

Képmás, fn. 1.) слика и прилика; az atya — а, сунти отац; 2.) снимак. — ol, cs. пресликати, снимати.

Kép-metsző, fn. вајар, кинорезац. — mutató, fn. лицемерство. — mutató, fn. és mn. лицемер; лицемерски. — mű, fn. слика. — művész, fn. сликар. — művészet, fn. сликарство. — nyomtat, fn. отисак, слика. — nyomó, fn. босир (који прави кинове од воєка). — öntő, fn. киноливац. — öntőműhely, fn. киноливница. — rombolás, fn. иконоборство. — romboló, — rontó, fn. иконоборац.

Képség, fn. удивљење; nagy — fogta el, укипио се (узверпио се) од чуда.

Kép-szobor, fn. кин, статуа. — talány, fn. ребус. — tár, fn. збирка слика. — tárlat, fn. изложба слика.

- Képtelen, mn. a) незграпан, сакат; b) бесмислен, анеурдан; c) (ra, re) неспособан; á. é. — drága, прескуп. — ség, fn. незграпност, неформатост; бесмисленост; неспособност. — ül, ih, нескладно, бесмислено; неспособно.
- Kép-terem, fn. галерија слика.
- Képül, k. правити се, образовати се.
- Képvisei, cs. a) заступати, замењивати; представљати. — és, fn. заступање, представљање. — et, fn. заступство. — etí, mn. заступнички. — ő, fn. és mn. заступник, представник; заступнички. — őség, fn. заступништво, представништво.
- Képzékeny, mn. пластички. — ség, fn. пластичност.
- Képzeli, cs. уображавати, замишљати, представљати. — d csak! помисли само! betegnek — i magát, увртио себи у главу да је болестан.
- Képzeleg, k. сањарити, фантазирати, себи уображавати.
- Képzelem, Képzélet, fn. машта, уобра-
Képzeltés, fn. уображавање. [жење.
Képzeltő, mn. уображен, фантаст; fn. сањалица, фантаста.
- Képzelmény, fn. машта, сањарија.
- Képzelmi, mn. имагинаран.
- Képzeltő-és, fn. уображење, фантазија. — ik, k. уображавати, фантазирати.
- Képzeltő-erő, fn. моћ представљања, уображење.
- Képzeltősködik, k. сањарити, фантазира-
Képzeltő-tehetség, fn. уображење. [ти.
Képzelt, mn. уображен.
Képzemény l. Képzelem.
- Képzés, fn. прављење; представљање.
- Képzet, fn. представа, слика. — es, mn. имагинаран.
- Képzett, mn. образован, спреман. — ség, fn. образованост, спремноост.
- Képző, fn. наставак за прављење речи.
- Képződ-és, fn. прављење, образовање; kores —, наказа. — ik, k. правити се, образовати се.
- Képző intézet, fn. препарандија.
- Kér, fn. l. Kéreg.
- Kér, cs. 1.) молити, просити; az égre, az istenre — lek! так, ти Бога! esdve — ni, преклињати; kölcsön — ni, тражити у зајам; 2.) искати, захтевати; számon — ni, тражити рачуна; két forintért már — te, већ ми је нудио два форинта; 3.) leányt v. leány kezét — ni, просити девојку.
- Kérd, cs. питати; (km.) a ki — i kell-e, nem örmest ád, ко пита рад не даје.
- Kérdegél, cs. мољакати.
- Kérdés, fn. питање; az a —, то је питање; nagy —, велико питање; — t tenni v. intézni, управити питање; — be venni, сумњати о чем; a milyen a —, olyan a felelet, какво питање, онакав и одговор; jobb egy — egy napi járóföldnél, ко пита с пута не залази; питајући у Јерусалим.
- Kérdésbeli, Kérdéses, mn. упитан, који (што) је у речи.
- Kérdés-pont, fn. тачка испитивања (сведока). — tétel, fn. стављање питања.
- Kérletlen, mn. неиптан, неупитан. — ül, ih, неупитано.
- Kérdez, cs. питати, запитати. — és, fn. питање. — kedik, k. питати, распитивати се. — kedés, fn. распитивање. — ő, fn. és mn. пита ч, l. Kérdő. — ösködés, fn. распитивање. — ösködik, k. (vmi iránt), распитивати се.
- Kérdő, mn. који пита, упитан; fn. питање; — re venni, fogni v. venni, узети на одговор, узети кога на миндрос. — névmás, fn. упитна заменица. — jel, fn. знак питања. — leg ih, питајући. — pont, fn. тачка за испитивање (сведока). — szó, fn. упитна речница.
- Kérdül, k. добивати несвестицу, оне-свеснути. — és, fn. вртоглавица.
- Kerecsen, fn. јастреб.
- Kéredzik, Kéredzkedik, k. молити се, искати се.
- Kéreg, fn. 1.) кора, љуска; 2.) жуљ (на руци); 3.) површина.
- Kéreg-dugasz, Kéreg-dugó, fn. запушач
- Kéregél, cs. мољакати. [од коре.
- Kéreges, cs. просјачити, бугарити. — és, fn. просјачење. — ő, fn. скупљач милостиње, просјак.
- Kéreg-fa, fn. јатњеда, плуто. — héj, mn. дебеле љуске, тврдокор.
- Kerek, mn. округао; — bolt, купола, куће; — számban, у округлом броју; — válasz, одсечан одговор; — szóval, одсечно, категорично.
- Kerek, fn. 1.) точак, котур, коло; 2.) округлина, круг; kereket kötni, уопачити точак; kereket megoldani v.

kiakasztani, одрешити точак; ütődik —, девети у плугу; kereket oldani, охладити, ухватити сугреб; megy a —, ha hájazott v. úgy forog a —, ha kenik (намазана кола добро иду); egy kereke hiányzik v. megbomlott a kereke, фали му четврта даска у глави; — be állani, стати у округ; jár a kereke, тороче, брбља; pereg a kereke, иде му језик као ветрењача.
 Kerék-abroncs, fn. шина на точку. — agy, fn. главина. — ágy, fn. туљак. — alakú, mn. точкаст. — csap, fn. можданик.
 Kerekesip, fn. сарачке клеште.
 Kerekded, mn. округласт. — ség, fn. округлина.
 Kerekedik, k. 1.) доспети, етићи куд; ha — ni, припети кући; 2.) постати, произићи; mi fog ebből kerekedni, шта ће се отуд излећи? tánczba —, ухватити се у игру; kedvem kerekedett, прохтело ми се, добио сам шеф; neki — ni, устати, дићи се.
 Kereken, ih. округло; á. é. отворено, одесно, одрешито.
 Kerekes, mn. а) на точкове, с точком; б) округласт; fn. колар.
 Kerekesdi, fn. халка, „рингешпил“.
 Kereketlen, mn. без точка.
 Kerekéz, cs. мучити точком.
 Kerék-fal, fn. наплатак. — forga, fn. можданик.
 Kerekföld, fn. земљокруг, земаљски шар.
 Kerék-furó, fn. велики сврдао, сврдао. — gyártó, fn. колар. — heveder, fn. шина. — hosszant, ih. обло, овално. — hosszú, mn. овалан, дугуљаст.
 Kerekít, cs. округлити, заокругљавати; á. é. направити; szép öltönyt kerekített ebből a kelméből, направио је лепу хаљину од ове материје; (szój.) nagy feneket — ett beszédének, захватио је беседу из далека, ваздан развезао.
 Kerekít-mény, fn. округлина. — ő, fn. ципеларске клеште.
 Kerék-körönyeg, fn. округао женски огртач. — kötés, fn. паочење точка. — kötő, — láncz, fn. ланац за паочење точка, паочанина. — nyom, fn. колосек. — pár, fn. бицикл. — rokka, fn.
 Kerek-répa, fn. бела репа. [коловрат.
 Kerekség, fn. округлина, облина; föld — e, земљокруг; világ — e, насељена.

Kerekszám, fn. округао број.
 Kerékszeg, fn. мороканнац.
 Kerék-szék, fn. коларско стезало за (точкове). — talp, fn. наплатак. — talpszeg, fn. можданик. — táncz, fn. округла игра.
 Kerekül, k. заокругљавати се. — et, fn. округлина.
 Kerék-vágás, fn. а) колосек, ваган; б) ширина између точкова. — vas, fn. шина. — zet, fn. точкови.
 Kérel, cs. мирити, измирити, l. Kéredzik.
 Kérelem, fn. молба.
 Kérelmez, cs. молити, просити. — ő, fn. молител, просилац.
 Kéremény, fn. молба. — ez l. Kérelmez.
 Kereng, Kerengél, k. вртети се, кружити; — velem a világ, окреће ми се свет; hogy — a vér ereiben? како му кружи крв у жилама?
 Kerengés, fn. врћење, циркулација; á. é. околишење.
 Kerenglépcső j. Kerengő lépcső.
 Kerengő, fn. ваљка, валцер; — t jární, играти ваљку; mn. што кружи; — ő beszéd, говор на широко разведен. — csillag, планета; — ő lépcső, степеннице на завоје; — út, страниутина; — őr, стража што крстари.
 Kerengős l. Kerge.
 Kerep, fn. кленало; чегртаљка; szarvas Kerép, fn. скеда. [—, звездац (биљка).
 Kerepel, cs. чегртати, кленати; á. é. то-
 Kerephajó, fn. дерегља, скеда. [рокати.
 Kereplő, fn. чегртаљка, кленало; jó — je van, није му мати језик испредала.
 Kereplye, fn. чегртаљка, кленало.
 Kereplyéz l. Kerepel.
 Kérés, fn. мољење, молба.
 Keres, cs. 1.) тражити; (km.) a hol nincs ott ne keress, где нема ту не тражи; 2.) заслужити, зарадити; 3.) судски потраживати; fején — ni vkit, нека-ти чију главу; vki kedvét —, угађати.
 Keresdegél, cs. 1.) тражукати; 2.) зарађивати.
 Keresés, fn. 1.) тражење; 2.) зарађивање.
 Kereset, fn. 1.) тражење; nincs ott semmi — e, нема тамо никаква посла; 2.) заслуга, зарада; 3.) тражба; тужба.
 Kereset-adó, fn. доходарина, j. — i adó. — ág, fn. привредна грана, j. — i ág. — forrás, fn. извор зараде, j. — i forrás.

Keresetlen, mn. 1.) истражен; 2.) без заслуге, без зараде; 2.) прост, без накита.

Kereset-levél, fn. тужба. — mód, fn. начин зараде.

Keresett, mn. 1.) тражен; што пролази (роба); 2.) стечен, зарађен; 3.) китњаст.

Keresettelen, mn. без зараде, без заслуге.

Keresgél, cs. тражукати, цуњати.

Kereskedelem, fn. трговина.

Kereskedelmi, mn. трговачки, трговински.

Kereskedés, fn. трговање, трговина.

Kereskedik, k. 1.) трговати, ћарити; 2.) vkin — потраживати што од кога; 3.) (vmi után) тражити, цуњати.

Kereskedő, fn. трговац. — ház, fn. трговачка кућа. — hely, fn. трговинште. — i, mn. трговачки. — inas, fn. трговачки шегрт. — könyv, fn. трговачка књига. — legény, fn. трговачки момак. — ség, fn. трговачки сталез. — segéd, fn. трговачки момак. — társ, fn. ортак (у трговини). — társaság, fn. трговачка дружина. — város, fn. трговачка варош.

Keresmény, fn. зарада; течевина. тециво; hamis — nem száll harmad ízre, неправедно тециве на треће колена не прелази; отето проклето.

Kereső, fn. 1.) тражилац; 2.) зарађивач.

Keresvény, fn. тужба.

Kéresz, fn. брљ, брваљ (жив.).

Kérész, fn. водени цвет (жив.).

Kereszt, fn. 1.) крет; — et vetni, кретити се, прекретити се; — et hányni magára, кретити се; — be tenni lábait, скретити ноге; — re fesszíteni, раснети: (szój.) — et vetni vmire, метнути крет на што, чега се одрећи; 2.) беда, невоља; senki sem lehet — nélkül, мање више свако има свог врана; 3.) крет, крестина (жита).

Kereszt, mn. попречан.

Kereszt-ajándék, fn. кумов дар. — anyu, fn. (крштена) кума. — atya, fn. (крштени) кум. — barátja, fn. непречна бразда. — be, — ben, ih. унакрет, попречно. — csont, fn. крестарица. — csontfájás, fn. бол у крестима, прет, запало месо.

Keresztel, cs. кретити; Pálnak — ni, дати при крштењу име Павло; más-

nak v. másra — ni, покретити; á. é. a bort — ni, кретити вино (водом).

Keresztelés, fn. крштење; — i anyukönyv, књига о крштенима.

Keresztleletlen, mn. некрштен.

Keresztelked-és, fn. крштење, крштавање. — ik, k. крштавати се, кретити се.

Keresztelő, fn. 1.) кретитељ; 2.) крштење; 3.) част о крштењу; — ing, — kendő, крзница; — kő, крестоница; — könyv, књига о крштенима; — levél, крштено писмо; — medence, крестоница; — par. дан крштења; — pénz, крени дар; — ruha, крзница.

Keresztelt, mn. крштен; — ek névkönyve, протокол о крштенима.

Keresztély, tn. Христијан, Крижан.

Keresztény, fn. хришћанин. — i, mn. хришћански. — ség, fn. хришћанство.

Keresztes, mn. обележен крстом; крстаєт, као крет; — barát, тринитарца; fn. кретоносац, кретоноша; — ek, кретоноски; — háború, — had, крестански рат; — rók, паук крестан; — vitéz, кретоносац; — zászló, крестан барјак.

Keresztez, cs. обележавати крстом; k. дести (храну); á. é. укрштавати се (расе).

Kereszt-fa, fn. 1.) чатлов; 2.) попречно дрво; 3.) крет над гробом. — fal, fn. попречни зид, презид. — felemelés, fn. кретов дан. — felmagasztalás, fn. подизање часног крета. — feltalálás, fn. уздизање часног крета. — fiú, fn. кумче. — gerenda fn. преворница. — gyermek, fn. кумче. — hártya, fn. метвица, диафрагма. — hét, fn. недеља крестопоклоњена. — húzás, fn. a) потез попречно; b) полагање крета (место потписа). — iga, fn. дивчик. — járás, fn. a) крестански поход; b) литија. — járóhét l. Kereszthét. — járónap, fn. променција (литоја у римокатолика). — jegy l. Keresztvonás. — koma, fn. (крштени) кум; (крштена) кума. — komaasszony, fn. (крштена) кума. — komaság, fn. (крштено) кумство. — kötés, fn. завој (књиге) у накрет; накрестница. — leány, fn. кумица. — levél, fn. крштеница, крштено писмо. — név, fn. крштено име. — ösvény, fn. раскршће. — pénz, fn. крени дар. — rók, fn. крестан. — ség, fn. крштење; bába

v. földi — ség, крштење по невољи — ség ismétlőd, fn. новокрститељ, анабаптиста. — szalag, fn. завој у накрет, накреница. — tűz, fn. огањ у накрет (са свих страна). — út, fn. а) раскршће, раскреница; б) преки пут. — utca, fn. попречна улица.

Keresztül, ih. кроз, преко; vízen —, преко воде; кроз воду; á. é. azon már — estünk, то смо већ претурили; vki eszén — járni, померити кому конце; — kasúl преко и уздуж; utazott — kasúl, путовао је свуд.

Keresztül-visz, cs. спровести, извршити. — vitel, fn. извршење.

Kereszt-vágás, fn. попречни пресек. — varrány, — varrás, fn. шав унакрет. — vas, fn. попречно гвозђе (на вратих). — vitéz, fn. кретоносац. — vivő, fn. кретоноша. — víz, fn. вода за крштење. — vonal, fn. попречна линија. — vonás, fn. знак крета (потпис).

Keresztyén l. Keresztény.

Keret, fn. 1.) оквир, оплата; 2.) коло, претеп (око месеца); 3.) кадер (вој- Kéret, fn. молба. [еке.

Kéret, cs. 1.) дати молити; 2.) просити девојку.

Kéretlen, mn. немољен, нескан. — ül, ih.

Kerevet, fn. диван, софа. [немољено.

Kérezkedik l. Kéredzik.

Kerge, mn. брвлив. — kór, fn. брљ.

Kérges, mn. с кором; тврде коже; жуљав. нажуљен. — edik, k. добивати кору, добивати жуљеве. — ség, fn. тврда кора, жуљавост.

Kérgeség, fn. брљ, брвливост.

Kerget, cs. 1.) вијати, гонити, терати, пудити; 2.) размицати слова (у штам- ни). — ödzik, — ölödzik, k. вијати се.

Kergeteg(ség) l. Kergekór, Kérgeség.

Kergül, k. брвливити, добивати брљ.

Kering l. Kereng. — ő, fn. валцер.

Kerít, cs. 1.) заокруживати; (szój.) nagy feneket —, из далека захватити; 2.) заграђивати, опасивати; (szój.) vki nyakába —, товарити кому на врат; törbe —, ловити у вигове; 3.) запатити, набавити; homán — sek annyi pénzt, откуд да зглавим толико новца? 4.) сводити, подводити (женску).

Keríték, fn. ограда, заграда, плот.

Kerítés, fn. 1.) ограда, заграда; 2.) на- бављање; 3.) свођење.

Kerítetlen, mn. незаграбен, неограбен.

Kerített, mn. ограбен, заграбен.

Kerítő, fn. подводник, куплер. — asszony, — nő, fn. подводница, куплерка. — háló, fn. мрежа за ловљење, исте- завица.

Kérked-ékeny, mn. хвалисав. — ékeny- ség, fn. хвалисавост. — i, mn. és fn. хвалисав; хвалиша, хвалисавац. — ik, k. хвалити се, хвалисати се. — iség, fn. хвалисавост. — ő l. — i.

Kékeszkedik, Kérködik l. Kérkedik.

Kérlel, cs. блажити, умиривати, умило- етивљавати. — hetlen, mn. неумољив, неумитан. — hetlenség, fn. неумољивост. — hetlenül, ih. неумитно, неу-

Kermes, fn. бухач (буба). [мољиво.

Kérő, 1.) молител, просилац, молилац; 2.) просац, просилац; 3.) проендба; — be menni, просити девојку; 4.) пре- живање; — t rágni, преживати; 5.) свилац, чешљаница, l. Tépet.

Kérődz-és, fn. преживање. — ik, k. пре- живати.

Kérőgyomor, fn. трећи желудак, књиге.

Kérőleg, ih. молбено.

Kérőtárs, fn. сапросилац, такмац.

Kérőzik l. Kérődzik.

Kerra, fn. еја, ејина.

Kerreg, k. какотати.

Kert fn. врт, градина, башта; virágos —, перивож; (szój.) nem az ő — ében termett, то није из његове главе.

Kert-ágy, fn. леја. — éke, fn. хортензија Kertekiurtál, cs. околишити. [(цвет).

Kertel, cs. ограђивати. — et, fn. ограда,

Kertes, mn. с вртом. [плот.

Kertész, fn. вртац, баштован, бостан- ција. — et, fn. вртацтво, баштован- ство. — кара, fn. лучарица, узана

мотика. — kedik, k. баштованити. —

né, fn. баштованка. — olló, fn. ба-

штованеке маказе. — ség, fn. башто-

Kertház, fn. баштени дворан. [ванство.

Kerti, mn. баштени, баштенски; — bo- rostyán, јоргован; — csiga, баштени пуж; — vetemény, поврће, зеље; расад.

Kertike, fn. сврачак (тица).

Kerül, A. k. 1.) обилазити, шестарити; 2.) доћи, доспети; vki kezébe —, па- сти кому шака; haza —, доћи кући; hová — t? куд се деде? kire — a sor? на кога је ред? 3.) (ra, re) ha arra —, ако до тог дође; útkezetre

- t. дошло је до судара: 4.) (ba, be) стајати. коштати; sokba —, скупо стаје; sok bajba — t, много је зноја стало; mennyibe — t? пошто је дошло? ha mindjárt életembe is — ne, да би било и до моје главе; B. cs. 1.) обилазити, онходити; egyet — ni, једаред обићи; 2.) избегавати; — d a rosszak társaságát, чувај се рђавих! Kerüldözik, k. извијати, навијати. Kerülek, fn. елипса. — es, — idomú, mn. елиптичан. Kerülés, fn. 1.) шестарење, обилажење; 2.) околишење; 3.) коштање; 4.) избегавање. Kerület, fn. 2.) обилажење, шестарење; 2.) округ, окруже; 3.) обим; периферија. Kerületi, mn. окружни, диштриктски. Kerül-fordúl, k. лавирати (лађа). Kerülget, cs. 1.) обилазити; облетати; (szój.) — i mint a macska a forró kását, облизује се као мачка око вреле каше; 2.) ájulás — i, заврше му се мозак. Kerülhetetlen, mn. неизбежан, неминуван. — ül, ih. неизбежно, неминуовно. Kerülő, 1.) mn. који обилази; — szóval, шеврдајући, околишећи; — levél, окружница; — pohár, чаша која иде око стола; — út, странпутица, охође; 2.) fn. а) чувар, субаша; б) шестарење; — t tettünk, ишли смо у наоколо; с) облаз, тура. Kérvény, fn. молба, молбеница. — ez, cs. молити. — ező, fn. молител. Kés, fn. нож; (szój.) bele tört a — e, не успеде; elejtette a — t, а) испустио је нож; б) добио је изврнут тањир; a kéz sem jó a — sem jó, нема ни дара ни мара; nem gyermek kezébe való a —, није за дете нож. Kés-csináló, fn. ножар. Kése, mn. кешаст, l. Kesely, mn. Kése, fn. szalonka —, морска шљука. Késedelem, fn. закашњивање, доцња; затезање, оклевање; — veszedelem (ко одоцњава, штетује). Késedelmes, mn. és fn. спор; оклевало. — kedik, k. оклевати, скањивати се, задоцњавати се. — ség, fn. скањивање, задоцњавање. Késedelmezik, k. задоцњавати се, оклевати.
- Késedelmi, mn. — kamat, закаснина. Késedezik l. Késedelmezik. Kesed, k. крзати се, хабаты се. Késedt, mn. задоцњен. Kesefa, fn. ждрепчаник. Kései, mn. касни, позни, доцни. Késel, cs. бости ножем, клати. Késeleg, Késelkedik, Késelődik l. Késedelmezik. Kesely, fn. јастреб; grif —, кондор. Kesely, mn. жућкаст, кешаст; избелео; путкаст, путоногаст. Keselysas, Keselyű, fn. јастреб. Késeng l. Késedelmezik. Keser, fn. горчина. Keserag, fn. горка замља, магнезија. Kesered-és, fn. огорчење. — ik, k. бити вати горак; а. é. озлојеђивати се. Keserédes, mn. горко сладак; fn. разводник (биљ.). Kesereg, k. (on, en) туговати, цвилети. Keserell, cs. сматрати за горко. Keser-fa, fn. горко дрво. — föld, fn. магнезија, горка земља. — fű, fn. водени бибер. Kesergés, fn. цвиљење, јадање. Keserget, cs. растуживати. Kesergő, mn. увисљен, тужан. Kesergűny, fn. сарказам. Kesergyökér, fn. горки корен. Keserít, cs. горчити, загорчавати; а. é. озлојеђивати; ожалосћавати. Keseríz, fn. горчина. Keserkedik, k. жалостити се, јадати. Kesernye, mn. горак. Kesernyész, mn. нагорак. Keserű, mn. горак. — föld, fn. магнезија. Kererül, k. огорчавати се; а. é. озлојеђивати се; (vkin v. vmin) смцловати се; — j rajtam, смилуј ми се; cs. а) сматрати за горко; б) горко жалити, испаштати; с) (vkit) жалити. Keserűs, mn. нагорак. Keserűség, fn. горчина; а. é. туга. Keserűső, fn. горка со, глауберова со. Keserv, fn. јад, туга, невоља. — es, mn. горак; јадан. — esen, ih. горко, љуто. Késes, fn. ножар. Késés, k. задржавање, оклевање. Késetlen, mn. без оклевања. — ül, ih. без оклевања. Keshed, k. хабаты се; l. Fakúl. Késít, cs. прејудицирати (меницу). Késke, fn. ножић.

Késkedik l. Késedelmezik.

Keskeny, mn. узан, узак, тесан. — edik, k. сужавати се, с'узати се. — en, ih. тесно, уско, узано. — it, es. правити узано, стеснити, с'узати, с'ужавати. — ség, fn. ускост, тесноћа. — szájuk, fn. стеностомата (жив.). — ül l. — edik.

Késlekedik l. Késedelmezik.

Késel, es. задржавати, отезати. — mény, fn. одоцњење. — tet l. Késlel. — vény, fn. мораторија.

Késik, Késlik, k. оклевати, одоцњавати, часити; hol késel oly soká? где си за толико? — az óráim, сат ми иде касно; vmivel késni, одлагати.

Késlet l. Késlel.

Késlődik l. Késedelmezik.

Késmark, fn. Кежмарк (варош).

Késmüves, fn. ножар.

Késő, mn. позно, касно; одоцњен.

Későske, mn. подоцни, покасни.

Késődik l. Késik.

Későn, ih. доцне, касно, позно; jobb — mint soha, боље икад, него никад.

Későre, ih. доцкан, касно.

Későség, fn. спорост.

Késszurás, fn. убод од ножа.

Késtet, es. задржавати, заустављати.

Késtok, fn. ножнице.

Kész, mn. 1.) готов, приправан, спреман; á. é. — nevetség, баш за смех; 2.) вољан, склоњен, оран, готов; mindenre -- vagyok, приправан сам на све; 3.) — szolgálja, понизни слуга; 4.) a —ből élni, живети од готовине; — pénzben, у готову (новцу).

Készakarát, fn. склоност, готовост, услужност; — tal, хотимице, навалице, навлаш. — os, mn. хотимичан, навлашан. — ú, mn. вољан, склон.

Készakarva, Készantag, ih. хотимице, на- Keszeg, fn. кесег. [валице, навлаш.

Keszegoldalt, ih. нахеро, поребарке.

Készel, es. претанати (метале).

Keszely, fn. кесер (справа за дубљење).

Készen, ih. 1.) спремно, готово; — vagyunk, готови смо; 2.) у готовини, у залихи, у приправности.

Készenlétel, fn. спремно, приправност.

Készenlevő, mn. припремљен, у залихи.

Készízetés, fn. плата у готовом.

Készi, fn. 1.) простор између чега; 2.) ливада која се зелени.

Készít, es. готовити (јело); чинити (ко-

жу). — degél l. Készítget. — és, fn. готовљење, опремање. — etlen, mn. не-зготовљен, неизрабен; сиров. — etlen, bőr, fn. неучињена кожа. — get, es. зготовљавати, припремати. — mény, fn. производ, израда; препарат. — ményes, mn. препариран. — ő, fn. és mn. који готови, који израђује.

Keszkenő, fn. марама (цепина).

Készlet, fn. готовина, залиха.

Készőcze, fn. киселица, шогољ.

Készpénz, fn. готовина; — ben, у готову новцу; — beli v. — i vevés, куп за готово.

Készség, fn. 1.) спремно; 2.) готовост, вољност; — gel, с вољом, радо; 3.) оданост; minden — gel maradok, остајем на услузи. — és, mn. вољан, оран, склон. — esen, ih. вољно, орно.

Készszólás, fn. речитост.

Készszolgálat, fn. услужност. — ú, mn.

Készszóló, mn. речит. [услужан.

Késztelék, fn. нагон, подстрек.

Késztt, Készttet, es. подстицати, подстрекавати. — és, fn. подстицање.

Készül, k. 1.) зготовљавати се, готовити се; 2.) (hoz, hez) спремати се, канити се, намеравати; mihez — sz, куд си наумио? 3.) (ra, re) припремати се, спремати се (за испит, за рат).

Készülék, fn. справа, апарат.

Készülés, fn. готовљење; спремање.

Készület, fn. 1.) спремање, спрема; 2.) апарат.

Készületlen, mn. неспреман. — ség, fn. неспремност. — ül, ih. неспремно.

Készülget, k. приправљати се.

Készülő, mn. 1.) што се готови; — félben van, ради се, у послу је; épen — ben valék önhöz írni, баш сам вам хтео писати; 2.) fn. спремање; — t főnek, свирају на полазак.

Készüldök, k. спремати се, оправљати се.

Készült, mn. зготовљен, спремљен. — en, ih. спремно. — ség, fn. спремно, спрема.

Két, mn. два, две; fn. сумња, двоумња.

Két-ágú, mn. рашљаст, рашљат, рачваст. — ágyú, mn. диклиничан (о биљкама). — akkora, mn. двапут толико. — annyi, mn. és fn. двапут толики; — val, двојном. — egy, a) mn. двојни (монархија); b) fn. жуква (биљка).

Kétel. *cs.* сумњати, двоумити о чему. — *eg.* — *g.* *k.* двоумити.
 Kétéletű, *fn.* водоземац, амфибиум.
 Kételgés, *fn.* сумња, двоумица.
 Kételgő, *fn.* скептичар.
 Kételgőség, *fn.* сумњање, двоумица.
 Kételked-és, *fn.* сумњање, двоумица. — *ik.* *k.* (*ban, ben; on, en*) сумњати (се) о чему, двоумити. — *ő, mn. és fn.* који сумња: невера.
 Kételtű l. Kétéletű.
 Kételű, *mn.* с две сеченице.
 Kételvi, Kételví, *mn.* дуалистичан (у филозофији). — *leg. ih.* дуалистично. — *ség. fn.* дуализам.
 Kétely, *fn.* сумња, *j.* Kétség.
 Kételeletes, Kételeletű, *mn.* двокатањ, адвокат; — *ház,* двокатница.
 Kéteputa, *fn.* прѣија, богажија.
 Kétértelmű, *mn.* двосмислен; *á. é.* заворан. — *leg. ih.* двосмислено; заворно. — *sködik, k.* двојачо тумачити. — *ség, fn.* двосмисленост.
 Kétes, *mn.* 1.) сумњив; még — *a győzelem,* не зна се још ко ће победити; *á. é.* тугаљив, опасан. — *en, ih.* сумњиво, тугаљиво.
 Kétesít, *cs.* 1.) чинити сумњивим; 2.) сумњати, двоумити о чему; — *em,* не верујем.
 Kétes-kedik, *k.* сумњати, двоумити. — *ség, fn.* сумњивост; *á. é.* тугаљивост.
 Ketet l. Kutat.
 Kétéves, *mn.* од две године; — *ló,* двогодац (коњ); — *jűh,* двизе, двизаца; — *kos,* двизак.
 Két-évi, *mn.* двогодишњи. на две године. — *fejű, mn.* двоглав. — *féle, mn.* двојак, двострук. — *felé, ih.* на две стране; на двоје; — *felé osztani,* поделити на двоје. — *felől, ih.* са две стране. — *férjű, mn.* с два мужа. — *férjűség, fn.* двомуштво. — *fogatú, mn. és fn.* на два коња, двострука припрега. — *fogú, fn. és mn.* двозуб, двокрак. — *forintos, mn. és fn.* од две форинте, дворебріак, — *garasos, fn.* двогрошак; *mn.* од или за два грошића. — *hímes, — hímv,* *mn.* двомужина (биљка).
 Kétikszerepkény, *fn.* самобајка, добричавка (биљка).
 Kétked-és, *fn.* сумња, двоумица, недоумица. — *ik, k.* сумњати, двоумити.

Kétkedő, *mn. és fn.* који сумња; сумњало. — *leg, ih.* двоумећи. — *ség, fn.*
 Kétkeszeg, *fn.* трапез. [двоумица.
 Két-kör, *fn.* нека рибарска мрежа.
 Kétlakú l. Kételtű.
 Kétlen, *mn.* несумњив. — *ül, ih.* несумњиво.
 Kétl-és, *fn.* сумњање. — *ik, k.* сумњати.
 Kétméretű, *mn.* (стих) са два различна метрума, диметар.
 Kétnejű, *mn.* са две жене; *fn.* двожецац. — *ség, fn.* двоженство.
 Kétnyelvű, *mn.* дволичан; — *ember,* дволичњак.
 Kétoldalú, *mn.* од две стране; од две струке; билатералан.
 Két-rúpos, — *rúpi, mn.* од две грбе; — *teve,* двогрба камила, дромедар.
 Ketrecz, *fn.* преграда.
 Kétrét, *ih.* двострук, двогубо.
 Kétrétű, *mn.* двострук, пресавијен.
 Kétröpiük, *fn.* двокрилици.
 Kétség, *fn.* 1.) сумња, двоумица, недоумица; *nincs semmi — benne,* о том сумње нема; — *be hozni v. venni,* сумњати се о чему; — *kivül v. — en kívül,* без сумње; 2.) очајање; — *be ejteni,* бацити у очајање; — *be esni,* пасти у очајање.
 Kétségbeesés, *fn.* очајање.
 Kétségbeesett, *mn.* очајан, очајнички. — *en, ih.* очајнички.
 Kétséges, *mn.* сумњив. — *it, cs.* сумњати, неверовати. — *kedés, k.* сумњање. — *kedik, k.* (*ban, ben*) сумњати, двоумити.
 Kétségtelen, *mn.* несумњив. — *ül, ih.* несумњиво. — *ség, fn.* несумњивоост.
 Két-soros, *mn.* од два реда. — *szakos, — szakú,* двострук. — *szám, fn.* двоброј, амбо. — *szántó, mn.* косе нахерен. — *szárnyu, mn.* двокрилан; — *ajtó,* двокрилна врата, двери. — *szarvú, mn.* дворог; *á. é.* — *okoskodás, fn.*
 Kétszem, *fn.* кец. [дема (у филоз).
 Kétszemélyes, *mn.* — *ágy,* кревет за двоје.
 Kétszer, *ih.* дваред, двапут.
 Kétszeres, *mn.* двострук, двогуб; *fn.* (-búza) наполица.
 Kétszerez, *cs.* удвостручавати, удво-
 Kétszeri, *mn.* двократан. [стручити.
 Kétszersült, *fn.* двонек, пексимит.
 Kétszerte, *ih.* дванут, дваред.
 Kétszerű, *mn.* двострук.

Kétszükűek, fn. двопунчице, дикотиледо-
Kétszínes, fn. утрависта. [не (биљке).
Kétszínkedik, k. претварати се; дво-
личити.

Kétszínű, mn. двобојан; á. é. дволичан,
лицемеран; fn. лицемер. — leg, ih.
лицемерно. — ség, fn. лицемерство.
— sködik, k. дволичити, претва-
рати се.

Kétszínvétel, fn. причешће у оба вида.

Kétagú, mn. двочлан.

Ketté, mn. на двоје, раз... пре...
— hasítani, пресеци на двоје. —
törni, разломити; — ágazás, распол.

Kettedrész, fn. половина, двојина.

Kettérét, fn. фолија. — ü, mn. у фолији.

Kéttelen, mn. несумњив.

Ketten, ih. двоје, двојина. — ként, ih.
по двоје, по двојина.

Kettes, mn. двострук; —ével, по двоје;
fn. двојка.

Kettéstáncz, fn. игра у двоје.

Kettő, mn. два, две, двојина, обоје;
(szój.) egyet mondok — lesz belőle, да
ти кажем нешто важно.

Kettődik, mn. други; tízen —, дванаести.

Kettős, mn. двострук; fn. а) двојка; б)
дует; в) двојина, дуалис; д) близан-
ац. — eső, fn. двоцевка (пунка). —
esőví, mn. двоцев.

Kettőség, fn. двојство.

Kettős-hang(zó), fn. двогласник, дифтонг.
— házasság, fn. двоженство, бигамија.
— ít, es. удвостручити. — nyelvű, mn.
дволичан. — ödik, k. удвојити се.
удвостручити се. — pont, fn. две
тачке. — ség, fn. дуалитет (у фило-
зоф). — tagú, mn. двочлан. — út, fn.
раскршће. — ül l. Kettősödik. — vi-
adal, fn. двобој.

Kettőz, es. удвојити, удвостручити, удво-
стручавати. — et, fn. удвострученост.
— ő, fn. а) удвостручитель; б) вези-
лац, руковедач.

Kettőztet, es. удвостручавати, удвостру-
чити.

Ketty, Kety, fn. 1.) тик-так; 2.) окрзак,
мајка, гиксер (на билијару).

Kettyen, k. купнути.

Kettyent, es. 1.) пустити да куца (сахат);
2.) пуцати (уст ма, бичем); 3.) крзати,
гиксовати (на билијару).

Ketyeg, k. купати (сахат); á. é. блебетати.

Ketyegő, fn. шеталица (на сахату).

Kéve, fn. епоп. — kötő, fn. руковедач,
везилац, руковедачица.

Kevély, mn. охол. поношљив, горд; (km.)
а — félbolond, охолост и лудост на
једном трију расту; szegény — t ör-
dög is neveti, сиромашном а охолом
и ђаво се смеје; голор ни своји не
трпе, богатор сав свет милаје; —
nek orvossága lealázódás, понесен, по-
нунтен.

Kevély-edik, k. охолити се, башити се,
поносити се. — esít, — ít, es. чинити
охолим. — kedik, k. бити поношљив,
охолити се; (ban, ben v. val vel) раз-
метати се, башкарити се. — ség, fn.
охолост, занон.

Kever, es. 1.) мешати, мутити, бркати;
magát vmibe — ni, начати се у што;
magát adosságba — ni, уваливати се
у дуг; bajba — ni, у зло увалити; 2.)
преоравати, двојачити.

Keveres, fn. збрка, смеша, калабурња.

Keveredett, mn. смешан, занлетер.

Keveredik, k. (ba, be) мешати се, упле-
тати се; adóságba —, занлетати се
у дуг.

Kevereg, k. мутити се; — a gyomrom,
преврће ми се стомак, мука ми је.

Keverék, fn. 1.) смеша, мешавина; 2.)
брашно за ракију, мајш — ezüst, fn.
нечисто сребро. — szó, fn. мешовита
реч (из два разна језика).

Keverés, fn. 1.) мешање, мућење; 2.)
преоравање, двојачење, поконица,
прекопавање; 3.) мајш.

Kevereszik l. Keveredik.

Keveret, fn. смеша, мешавина.

Keveretlen, mn. непомешан, чист (мр.
млеко). — ül, ih. мешмешано.

Keverget, es. промешавати, размућивати.

Keverít, es. промешати.

Keverő, mn. који меша, за мешање; за
смесу; — re szántani, преоравати,
двојачити; — re kapálni, копати по
други пут.

Keverő-bot, fn. мешајница. — dzik, k. ме-
шати се, измешати се.

Keverő-fa, fn. мешало, мешајница. — ka-
nál, fn. варјача за мешање, кутљача.
— rúd, fn. мешајница.

Kevert, mn. измешан, размућен; — rán-
totta, кајрана.

Kevés, mn. мало, малко; — sel azután,
мало по том; ben múlt, hogy..., у

мало, што ...; — be venni, богатели-
сати; több kevesebb, мање више; (szój.)
ki — sel be nem éri, sokra nem ér-
demes, v. a ki keveset el nem veszen,
sokat nem adnak annak, ко не зна на
ораху, не зна ни на товару (благодарити); sok — sokra megy, зрно по
зрно погача, камен по камен палача.

Kéves, mn. кнезав, кнезав.

Kevesb-edik l. Kevesebbedik. — ít, es.
умањивати, смањивати, малити. —

ül, k. умањивати се, смањивати се.

Kevesebb-edik, k. смањивати се, опа-
дати. — ít l. Kevesbít. — ség, fn. ма-
њина. — ül l. Kevesbül.

Kevesedik, k. смањивати се, опадати.

Kevesel, Kevesell, cs. сматрати за мало.

Kevesen, ih. мало (нас, вас, њих); —
voltunk, мало нас је било.

Kevésig, ih. за мало.

Kevésít, cs. малити, умалити.

Kevéssé, ih. мало, нешто мало; за ма-
ло, за кратко време.

Kevésség, fn. малина.

Kevéssel, ih. мало, нешто; — ezelőtt,
мало пре; — hamarabb, нешто брже.

Kevésszavú, mn. малоречив, малорек.

Kévész, cs. везати, везивати снопље.

Kéz, fn. рука; a — feje, батаљца; ke-
zet nyújtani, пружити руку; kezét szo-
rítani, стиснути руку; kezemnél van,
при руци ми је; keze írása, својеру-
чан потпис; (szój.) — alatt, испод
руке, потајно; — föl — re, из руке
у руку; nem esik kezemre v. kezem
ügyébe, с перуке ми је; kezére adni,
a) дати у руку; b) нићи коме на руку;
a mi csak kezébe akad, што му до
руке дође; kezéről elütni, преотети;
egy — re dolgozni, заједнички ради-
ти; kezéhez ragad minden v. könnyen
kezében felejt vmit, хоће да затаји;
kezet fogtam vele, руковао сам се с
њиме; kezét foghatnak, могу се руко-
вати, један као и други; maga kezére,
на своју руку; ő kezemlábam, он ми
је десна рука; kezeit kulesolja, крши,
ломн руке; kezét összetemmi v. kezeit
keblébe dugni, скретити руке; — hez
adni, предата, уручити; itt a kezem!
ево руке! köz — en forogni, нићи из
руке у руку; két — zel fogni, обе-
ручке прихватити; — től, са стране;
(pb.) — kezét mos, рука руку пере;

sok — hamar kész, благословене многе
ручнице; kinek kinek maga felé hajlik
a keze, сваки светац себи руку др-
жи; ellenség kezébe esni v. kerülni,
пасти непријатељу у руке.

Kéz... j. Kézi...

Kéz-adás, fn. руковање, вера.

Kézbesít, cs. уручити, доставити. — és,
fn. достава; — ési bizonyítvány, до-
ставница.

Kéz-bilincs, fn. лисичина, оков на ру-
кама. — csók, fn. рукољуб. — csörgé-
tyük, fn. дапре, кастањете. — csukló,
fn. прегнбница.

Kezd, cs. почињати; (pb.) a ki soha sem
— i, soha sem végzi, што се не почне,
то се не дочне; nem a ki jól — i, ha-
nem a ki jól végzi, није ко почне, не-
го ко сврши; jobb alatt — eni, és
fent végezni, малим се почне, великим
свршије; nagyot — ett, kicsinyt vég-
zett, високо започето, ниско дочето;
k. (hoz, hez) лаћати се; ha egyszer
hozzá —, кад се једном лати.

Kezdeget, cs. отпочињати, започињати.

Kezdemény, fn. почињање; почетак, и-
ницијатива. — ez, cs. започињати.

Kezdés, fn. почињање, почетак; jó —
nek jó hagyás a vége, добро почето
пола дочето.

Kezdet, fn. почетак; — ben, с почетка,
испрва, од искони; (km.) minden —
nehéz, сваки је почетак тежак; rossz
— nek rosszabb a vége, зло почето
а горе дочето; — től végig, од ког
до кон.

Kezdet-beli, mn. првашињ, почетни. —
ileg, ih. испрва, с почетка. — leges,
mn. првобитан, примитиван. — nél-
küli, mn. без почетка, безначелан.

Kezdő, fn. a) почињало; b) почетник;
c) увертира; mn. почетни, почетнич-
ки, основни; — betű, почетно слово.

Kezdő-darab, fn. увертира. — dik, k. по-
чињати се. — iskola, fn. почетна шко-
ла. — sor, fn. прва, почетна линија.

Kezebeli, mn. што је у руци.

Kezel, cs. l.) руковати, управљати. —
és, fn. управљање, манипулација. —
ési, mn. управни, j. Kezelő.

Kezelő, fn. који рукује, управни; fn.
руковатељ, руководилац, манипулант.

Kéz-elő, fn. зарукавање.

Kézen-közön, ih. из руке у руку.

Kezes, fn. јемац, јамац; — fizess, јемац паатац; mn. а) с руком; б) припитомљен; в) á. é. крадљив, ноктаром.
 Kezesel, Kézesít, es. јемчити.
 Kézesked-és, fn. јемчење. — ik, k јем-
 Kezslábas, mn. á. é. чврст, јак. [чити.
 Kezesség, fn. јемство.
 Kezestárs, fn. сјјемац.
 Kéz-fej, fn. шака; батаљница. — fogás, fn. 1.) руковање, задавање вере; 2.) верене, претеновање. — foglaltvány, fn. зглобови на руци. — fogó, fn. веридба, претеновање. — gyökér, fn. грана од руке, накоручина. — hát, fn. шака.
 Kézhez-adás, fn. достава. — adó, fn. доставник.
 Kézi, mn. ручни; за руку; — könyv, ручна књига, ручник. — zálog, залога (покретна).
 Kéz-írás, fn. рукопис, писање. — írat, fn. рукопис, манускрипт.
 Kéz-jós, fn. врачар по длану, хиромант. — jóslat, fn. врачање из шаке, хиромантија. — kendő, fn. убрис, пешкир.
 Kezkenő, fn. ценина марама.
 Kézlab, fn. négy —, четвороношце; — ér — ember, здрав, читав човек. — majom, fn. мандрил (мајмун).
 Kézmas, fn. факсимил. — ol, es. факсимилрати.
 Kézmi-áru, fn. мануфактура (роба). — tan, fn. технологија. — ves, fn. рукодеља, занатлија.
 Kéz-pénz, fn. капара. — szár l. Alkar — szorítás, fn. руковање, стисак руке. — tö, fn. корен руке, пест.
 Keztyű, fn. рукавица, рукавице; fejes —, á. é. хула; (szój.) megtanítlak — be fűtyölni, даћу ја теби ветра.
 Keztyűs, mn. с рукавицом; fn. рукави-
 Keztyűsbolt, fn. рукавичарница. [чар.
 Keztyűsség, fn. рукавичарство.
 Keztyűvirág, fn. јагорчина.
 Kézügyön, ih. при руци, згодно.
 Kéz-vas, fn. оков за руке, лисичине. — vonás, fn. потез, потпис. — vonó, fn. макла, макља.
 Kézselfogható, mn. сасма јасан, очевидан. — lag, ih. очевидно. — ság, fn. очевидност.
 Ki, mn. 1.) ко? — az? ко је? који; 2.) — jobbra — balra, ко десно, ко лево; — milyen, како која (роба).

Ki, ih. из... про...; isz. напоље! ki a karddal! вади мач!
 Kiabál, es. викати, крикати; дерати се; зинарати. — ás, fn. вика, викање.
 Kiabrándít, es. нетрезинити; разочарати.
 Kiabrándul, k. нетрезинити се; разочарати се. — ás, — at, fn. разочарање.
 Kiad, Kiád, es. издавати, издати; könyvet — ni, издати књигу; kártyát — ni, изиграти карту; á. é. — ta a haragját v. mérgét, искално је срџбу; lelkét — ni, испустити душу, издахнути; k. (on. en) скинути с врата.
 Kiadás, fn. 1.) издавање; 2.) издатак; 3.) издање (књиге); sok — om van, имам много раскрајака; felibe —, давање на поле.
 Kiadási, mn. — rovat, рубрика издавања.
 Kiadat, fn. издатак.
 Kiadmány, fn. издат опис, експедит. — oz, es. експедирати (судеки).
 Kiadó, fn. 1.) издавач, издавалац; 2.) изигравач (у картању); 3.) велика свадба; mn. који издаје; за издавање; — szoba, издаваћа соба, соба за издавање; — hivatal, експедиторнат, отпавништво.
 Kiadó-i, mn. издавачки, издавачев. — ság, fn. издаваштво, експедиција. — tulajdonos, fn. власник и из-
 Kiadvány, fn. експедит. [давач.
 Kiagg, k. (ból, ből) остарети, оматорити.
 Kiaggat, es. повешати на поље.
 Kiaknáz l. Kizsákmányol.
 Kialjaz, es. 1.) пребрати; 2.) изнети бубре.
 Kialkud, Kialkuszik, es. оспуграти угвором, условити.
 Kiáll, k. 1.) ступити на среду; 2.) помаљати се; 3.) суетати; 4.) престати, одуминути; 5.) (val, vel) вредити за... — ok én te veled akár miben, смем се с тобом мерити у свему; es. истрајати, еносити; — ja a sarat, сме на страшном месту постојати, момак је.
 Kiállhatatlan, mn. неспособан. — úl, ih. неспособно.
 Kiállít, es. 1.) изложити, изнети (робу); 2.) поставити, издати (сведоцбу); 3.) остварити, произвести. — ás, fn. а) изложба; б) остварење, произвођење; в) постављање (списа).
 Kialszik, k. (Kialunni) угасити се; утр-

нутн, угаснути; *cs.* испавати; *magát kialunni*, испавати се.
Kiált, *cs.* és *k.* викати, звати; *tűzet — ani*, викати „ватра“; (*szój.*) *kigyót békát — ani*, заномарати; ванити.
Kiáltás, *fn.* викање; вика; (*szój.*) *nem ér egy irgalmas — t*, не вреди да се речи троши о том.
Kiáltó, *fn.* викач, дозивач; *pusztában —*, који вапије у пустињи; *mn.* који ви-че; што дречи (боја); *égbe —*, што вапије до неба.
Kiáltós, *mn.* који се радо дере. — *di*, *fn.* букач.
Kiáltoz, *k.* és *cs.* викати, дозивати. — *ás*, *fn.* викање, дрека.
Kiáltvány, *fn.* проглас.
Kiárad, *k.* сасушити се, усахнути.
Kiáraszt, *cs.* сасушити, осушити.
Kiárad, *k.* прелити, разлити се.
Kiáraszt, *cs.* поплавити, потопити.
Kiás, *cs.* ископати.
Kiaszal, *cs.* осушити; исцедити.
Kiaszik, *k.* петрошити се, осушити се.
Kiaszít, *cs.* осушити, исцедити.
Kiaszott, *mn.* осушен, испећен.
Kiátkoz, *cs.* проклетн, анатемисати.
Kibékít, *cs.* измирити.
Kibékőz, *cs.* отцутати, скинути пута.
Kibékül, *k.* измирити се.
Kibélel, *Kibéllel*, *cs.* поставити хаћну.
Kibérel, *cs.* узети под најам.
Kibeszel, *cs.* избрбљати (тајну).
Kibir, *cs.* издржати, истрајати.
Kibocsát, *cs.* пустити на поље; *rendeletet — ni*, издаги наредбу; *váltót — ni*, издати меницу; *bankjegyet — ni*, издати, пустити у промет банкноте.
Kibocsátmány, наредба, указ.
Kibocsátó, *fn.* трасант (менице).
Kibogoz, *cs.* размрентн, расплести.
Kibolház, *cs.* 1.) истребити буве; 2.) пичибукати; испинољити.
Kibont, *cs.* размрентн, расправити, расплести; опроетити, ослободити (обвезе). — *akozik*, *k.* исплести се. — *ogat*, *cs.* порасплетати.
Kibonyol-ít, *cs.* одмрентн, расплести. — *odik*, *k.* расплести се, размрентн се.
Kiborít, *cs.* петрести (нпр. из кола).
Kiborúl, *k.* 1.) испасти (нпр. из кола); 2.) изведрити се.
Kibőfent, *cs.* изланути (тајну).
Kibőfög, *cs.* изирати.

Kibök, *cs.* избоети; — *né az oldalát*, ну-као би да не рекне (тајну).
Kibőlesel, *cs.* измудрити, изумети. — *kedik*, *k.* измудрити се.
Kibővít, *cs.* проширити, распростирати.
Kibővül, *k.* проширити се.
Kibú, *k.* измилиги, промолити се.
Kibuggyan, *k.* шикнути, посукља. — *t*, *cs.* дати да посукља.
Kibugyog, *Kibugyogrog*, *k.* шиктати.
Kibujdosik, *k.* иеселити се.
Kibukkan, *k.* искренути, рупити; испасти.
Kibukik, *k.* испасти, искренути.
Kibúsúl, *vh.* исплакати се, изајадати се.
Kibuvik l. *Kibú*.
Kibuvó, *fn.* зачкољница; *á. é.* — *kat keresni*, тражити изговора, шеврдати.
Kibuzog, *k.* извирати, куљати.
Kiesacsog, *cs.* исторокати, избрбљати.
Kiesahol, *cs.* 1.) укресати (ватру); 2.) из-
Kiesal, *cs.* измамити, изварати. [ланути.
Kiesap, *cs.* 1.) истерати (марву); 2.) из-бацити, истерати; 3.) избити (ок.); *k.* 1.) свраћати, свратити, скренути; 2.) рупити (из града); 3.) излити се (река); 4.) лизати (пламен); 5.) странствовати, живети разуздано.
Kiesapó, *mn.* разуздан, раскалшан.
Kiesapol, *cs.* источити.
Kiesarong, *k.* странствовати, живети расцусено. — *ás*, *fn.* разврат, блуд. — *ó*, *mn.* развратан, разуздан.
Kiesatol, *cs.* раскопчати, раскопчавати.
Kiesattan, *k.* пренути, распући се; (*szój.*) *majd hogy ki nem csattan az arcza*, хоће да му пукну образи од једрине. — *t*, *cs.* исторокати.
Kiesavar, *cs.* 1.) одврнути; 2.) извити (из руку); 3.) исцедити (нпр. рубље, лимун); — *ol*, *cs.* одвртати.
Kieserep, *k.* иесурити. — *tet*, *cs.* дати да
Kiesépel, *cs.* измлатити, оврћи. [иесури.
Kieserél, *cs.* изменити.
Kieserepesedik, *Kieserepezik*, *k.* иесу-пати се (уста).
Kieseveg, *cs.* избрбљати, исторокати.
Kiesi, *mn.* мали; (*szój.*) — *be venni*, багателисати; *se — je*, *se nagyja*, нема ни кучета на мачета; — *be múlt, hogy ... v.* — *híá volt hogy ...* мало што није. .
Kiesid, *mn.* малечак, сићушан.
Kiesigáz, *cs.* изнудити (кшењем).
Kiesikar, *cs.* изнудити, исекамчити, исекам-
Kiesike l. *Kiesinyke*. [кати.

Kiesinál, es. 1.) изградити, евршити; vki-vel vmit alattomban — ni, сковати што у потаји с ким; 2.) изградити, исколовати.

Kiesinált, mn. удешен, извршен.

Kiesinkedik, k. њирати се, баклати се око еитница.

Kiesinosít, es. уленшати, дотерати.

Kiesiny, mn. мали, мален; — dolog, еитница.

Kiesinyded, mn. малечак, мајушан.

Kiesinyedik, k. смањивати се.

Kiesinyel, es. побијати цену, багатели-

Kiesinyell, es. сматрати за мало. [сати.

Kiesinyenként, ih. по мало, по малко, на крму.

Kiesinyes, mn. мален, мајушан.

Kiesinyez, Kiesinyít, es. умањивати, који умањује.

Kiesinyke, mn. малечак, мајушан.

Kiesinykedő, mn. који багателише.

Kiesinylelkű, mn. малодушан. — ség, fn. малодушност.

Kiesinylő, mn. који багателише. — leg, ih. багателишући.

Kiesinység, fn. малина, маленкоет; ih. за мало.

Kiesiny-szerű, mn. а) мајушан; б) низак (душевно).

Kiesinyül, k. смањивати се. — és, fn. смањивање.

Kiesip, es. 1.) ипчунати; 2.) пекачнити; 3.) á. é. magát — ni, дотерати се.

Kiesipett, mn. рецкав (лист).

Kiesipked, es. поипчунавати.

Kiesiradzik, Kiesirázik, k. неклијати, проклијати.

Kiesoda, mn. ко? (szój.) megmutatta — miesoda, показао се какав је.

Kiesomóz, es. размотати (снице).

Kiesordúl, k. прелити се, исурити.

Kiesucorodik, k. помаљати се, вирити.

Kiesúfol, es. изругати, изгрдити.

Kiesuk, es. затворити врата пред ким.

Kiesuklik (Kiesuklani), k. некочити, некакати (из зглавка).

Kiesúsz(ik), k. 1.) измилети; 2.) измигољити се; неклизнути.

Kiesússzan, Kiesússzamik, Kiesússzamosdik, k. поклизнути.

Kiezégérez, es. изнети на углед; á. é. метнути на пеленгир.

Kiezífráz, es. нецифрати, уресити; иш - рати.

Kiezigánykodik, k. нециганити, изварати.

Kiezikádzik, k. неклијати.

Kidaczol, es. изнудити.

Kiderít, es. 1.) разведрити; 2.) разјае-

Kiderül, k. 1.) разведрити се, разгалити се; 2.) разјаенити се; 3.) развесели-

Kidob, es. избацити; nincs — ni való

Kidobol, es. издобовати, исторокати.

Kidolgoz, es. изградити. — ás, fn. израда.

Kidombor-ít, es. заокруглити, испупчи-

Kidorongol, k. истерати батином.

Kidől, k. 2.) срушити се, изврнути се;

Kidölt-bedőlt, mn. 1.) онао, трошан; 2.)

Kidönt, es. изврнути, преваљити.

Kidondorodik, k. испупчити се, помаљати

Kidug, es. промолити главу. [се.

Kidugaszol, es. оченити, одвраћити.

Kidugik, k. вирити, промаљати се; (szój.)

Kidühödik, k. избеснети се.

Kié? mn. чиј? чији?

Kiebrndal, es. као пса истерати.

Kiegészedik, k. допунити се, допуња-

Kiegészít, es. допунити, допуњавати;

Kiég, k. изгорети, саг рети. — et, es.

Kiegyenesít, es. исправити.

Kiegyenget, es. 1.) поравњивати; 2.) не-

Kiegyenít, es. 1.) исправити; 2.) по-

Kiegyenledik, k. изравнати се, нами-

Kiegyenlít, es. 1.) изједначити; 2.) из-

Kiegyenlítés, fn. 1.) поравнање; 2.) рас-

Kiegyez-kedés, fn. поравнање, намира.

Kiéh-ezik, k. изгладнети. — eztet, es.

- уморити глађу. — *ül*, к. изгладнети.
- Kiejt, cs. 1.) испустити; 2.) изрећи, изговарати. — *és*, *fn.* изговор; *jó* — е вап, добро изговара (речи).
- Kiél, cs. кога мукташки упронастити; *vh.* сатарити се раскошним животом.
- Kielégít, cs. задовољити, задовољавати; *á. é.* намирити, исплатити. — *és*, *fn.* задовољење, намира. — *ő*, *mn.* што задовољава, задовољив. — *őleg*, *ih.* задовољавајући.
- Kiélésít, cs. изоштриити, заоштриити.
- Kielmél, cs. измислити, изумети.
- Kielt, *mn.* преживео.
- Kiemel, cs. издићи, устаћи; *á. é.* наглашивати. — *kedik*, к. издизати се, истицати се.
- Kiengesztel, cs. ублажити, умилоствити. — *és*, *fn.* ублажење.
- Kiérít, cs. изидати.
- Kiérül, к. изидати се; *á. é.* оздравити.
- Kiér, к. 1.) помагати се; 2.) доспети напоље.
- Kiereszkezik, к. 1.) раширити се; 2.) развести (говор).
- Kiereszt, cs. 1.) пустити, пуштати (напоље); 2.) испустити (воду); 3.) отопити (масло); 4.) распростраити (халну); 5.) испрегнути (коње).
- Kierőszakol, Kierőtet, cs. изнудити.
- Kiérzik, к. осећати се чак напоље.
- Kies, *mn.* убав, прајатан. — *edik*, к. постајати убав, мио. — *ít*, *cs.* улепшавати. — *ség*, *fn.* убавост.
- Kiesik, к. испадати, испасти; *kiesett az eszemből*, заборавио сам; *kiesett a hivatalból*, изгубио службу.
- Kieszél, cs. измудрити, измудровати.
- Kieszik, cs. изести, изгриети, најести.
- Kieszközöl, cs. непословати, израдити.
- Kieszmél, cs. измислити, измудрити.
- Kietet, cs. дати да се изеде; нагриети.
- Kietlen, *mn.* пуст; *fn.* пустиња. — *edik*, к. опустети. — *ít*, *cs.* опустити. — *ség*, *fn.* пустош.
- Kievesedik, Kievíl, к. изгнојити се.
- Kifacsar, cs. 1.) извити из руку; 2.) нецедити; 3.) извртати (речи).
- Kifakad, к. 1.) избити, израсти (рана); 2.) планути (гневом); 3.) истерати (пупа); 4.) истицати, сукљати. — *ás*, *fn.* излив гнева. — *oz*, к. избијати, истеривати; гневити се.
- Kifakaszt, cs. чинити да избија, израсте.
- Kifárad, к. 1.) уморити се, утрудити се; изнемоћи; 2.) потрудити се напоље.
- Kifarag, cs. истесати. — *csál*, *cs.* изре.
- Kifáraszt, Kifárit, cs. утрудити. [зати.
- Kifeccsen, к. бити испрекан. — *t*, *cs.* не.
- Kifeceeg, cs. избрбљати. [прекати.
- Kifeckend(ez), cs. непрекати.
- Kifejez, cs. изразити, изражавати; *magát* — *ni*, изразити се. — *és*, *fn.* изражавање; израз.
- Kifejl-és, *fn.* развијање, развитак. — *ik*, к. развијати се, развити се. — *etlen*, *mn.* неразвијен. — *eszt*, *cs.* развијати, развити. — *ődik*, к. развијати се, развијти се.
- Kifej, cs. измусти; *á. é.* опуљити.
- Kifejt, cs. 1.) распарати, опарати; 2.) ољуштити, отребити; 3.) *magát* — *eni*, извући се из клопке; 4.) развити, развијати; 5.) разјаснити, протумачити; 6.) одгоненути.
- Kifejtés, *fn.* 1.) развијање; развитак; 2.) разјашњивање; 3.) одгонет.
- Kifejtetten, Kifejtőleg, *ih.* разјашњујући, тумачећи.
- Kifejtődik, Kifejtőzik, к. 1.) расплетати се; 2.) развијати се.
- Kifelé, *ih.* напоље, на страну; — *áll a rúdja*, обрао је бостан.
- Kifeled, Kifelejt, cs. смести с ума.
- Kifényesít, cs. успјати, углајисати.
- Kiferdít, cs. искривити (ципеле).
- Kifesel, Kifeslik, к. опарати се, отво.
- Kifest, cs. измалати. [рити се.
- Kifésül, *mn.* ишчешљати.
- Kifeszít, cs. 1.) растегнути; разапети, раширити; 2.) иставити (врата).
- Kifeczam-ít, cs. ишчашити, уганути. — *ítás*, *fn.* угон. — *ik*, — *lik*, — *odik*, к. ишчашити се; *á. é.* — *odott a nyelve*, запекао се; — *odott az esze*, изгубио памет. — *odás*, *fn.* угон.
- Kifirkál, cs. издрљати, ишкравати.
- Kifizet, cs. исплатити. — *és*, *fn.* исплата.
- Kifli, *fn.* кифла, криваја.
- Kifog, cs. 1.) уловити, извадити из воде; 2.) спрегнути; 3.) зауставити, одбити (од плате); к. (оп, ен) 1.) надмудрити, доскочити кому; 2.) овладати.
- Kifogás, *fn.* 1.) испрезање; 2.) поговор, приговор; 3.) извлачење, изговор. — *talán*, *mn.* — *talánúl*, *ih.* без поговора.
- Kifogy, к. истећи; *á. é.* (ból, ből) остати

без; — tunk a pénzből, остадосмо без новаца; — unk az időből, нећемо имати доста времена.

Kifogyaszt, cs. истропити; á. é. (vminből) одузети.

Kifogyhatatlan, mn. неисцрпљив.

Kifoly, k. истинати, истећи. — ás, fn. излив.

Kifordít, cs. 1.) прекренути, обрнути; 2.) извратити (кола).

Kifordúl, k. 1.) прекренути се; (vminből) изврнути се; 2.) изићи на ч. сак.

Kiforgat, cs. непревртати, извртати; erejéből — ni, обеспажити; beszédéből — ni, збунити.

Kiforr, k. преврети; искипети; magát — ni, сталожити се. — ad, k. прекипети.

Kifoszt, cs. (ból, ből) 1.) одузети; 2.) опљачкати; 3.) огулити, олушити; 4.) опуљити, окламати. — ogat, cs. поодузимати, поотимати; изљушити.

Kifőz, cs. уврити, укувати се; искипети.

Kifőz, cs. прокувати, скувати, уварити; á. é. скувати, сковати план.

Kifú, cs. 1.) издувати; 2.) угасити (свећу); 3.) magát — ni, издувати се; 4.) az orrát — ni, изркнути се.

Kifúr, cs. 1.) пробушити, провртети; á. é. — ja az oldalát, пукао би да не каже (тајну).

Kifut, k. 1.) истрчати; 2.) искипети; 3.) испурити (буре); 4.) искапати (свећа); 5.) á. é. дотећи, достати; nem futja ki, неће бити доста.

Kifüggeszt, cs. иштићи, пзметнути.

Kifürkész, cs. испитати; промуфлизити, прокљувити, испинољити.

Kifütyöl, cs. извиждати.

Kigázol, k. á. é. испливати, искобелати се.

Kigerebenel, Kigerebenez, cs. изгребе.

Kigombol, cs. раскопчати. [нати.

Kigombolyodik, k. расплести се, размрести се.

Kigondol, cs. измислити, измудрити.

Kigöngyölkít, cs. размотати, размотати.

Kigörbít, cs. искривити, извити. [вати.

Kigörbül, cs. искривити се, извити се.

Kigőzöl, cs. напарити, испарити. — g, k. испаравати се. — gés, fn. испара.

Kigúnyol, cs. изругати, исејати. [вање.

Kigyula, fn. серпентин, афит.

Kigyó, fn. змија, гуја; (szój.) — t békát kiáltani vki ellen, дизаги хајку на кога;

a kit egyszer a — megcsípett, a gyíktól is fél, кога је змија клала, и од гуитерице га је страх; (pb.) nem felelji a — farkavágását, што је дикла навикла.

Kigyó-alakú, mn. змијаст, вијугаст. — bőr, fn. кошулица. — csípés, fn. змијни ујед. — dad, mn. змијаст. — dzik, k. веругати се, вајугати се. — fajzat, fn. змијски пород. — fű, fn. змијинац. — gyökér(fű), fn. лисичји реп. — harapta fű, fn. змијинац. — kő, fn. офит, серпентин. — lebernyeg, fn. змијина кошулица. — marás, fn. змијна ујед. — s, mn. а) змијевит, пун змија; б) змијаст, веругав. — szisz, fn. лисичји реп (биљ.). — zik, k. веругати се, кривудати.

Kigyógyít, cs. излечити, извидати, исцелити.

Kigyógyul, k. излечити се. [лити.

Kigyomlál, cs. оплевити, поплевити.

Kigyújt, Kigyúlaszt, cs. уналити, зажарити.

Kigyúl(ad), k. уналити се; зажарити се. — t az arcza, зажарио се у лицу.

Kihág, k. 1.) излазити, изаћи напоље; á. é. прекорачавати, прекорачити, чинити изгред. — ás, fn. а) излажење; б) изгред, прекршај. — ó, mn. разуздан.

Kihagy, cs. изоставити. — ás, fn. изостављање. — atos, mn. елиптичан (ре).

Kihajigál, cs. поизбацити. [ченица.

Kihajít, cs. избацити.

Kihajlik, Kihajol, k. нагињати се, наваљивати се; kihajló szeg, испушчен кут.

Kihajt, cs. 1.) истерати, изгонити; 2.) извити, искривити; k. истерати (о биљу); á. é. a poharat — ani, испакити (истрести) чашу.

Kihal, k. изумрети, изумирати. — ás, fn. изумирање, затрло.

Kihalász, cs. уловити, извадити из воде.

Kihallgat, cs. 1.) преслунати, преслушавати; 2.) прислушкујући дознати. — ás, fn. преслушање.

Kihallik, k. чује се напоље.

Kihamvad, k. угасити се.

Kihánt, cs. олушити, огулити.

Kihány, cs. 1.) избацати, избацити; 2.) избљувати; 3.) ишарати; a ruhát zsinórral — ni, хајину гајганима извјести; — ta a rüh, осула се на њему шуга.

Kihat, k. 1.) придрпати, продрети; 2.) деловати, дејствовати. — ás, fn. до-
машај — ó, mn. од утицаја; — erő,
резултанта.

Kihatol, k. неплести се, искобељати се.

Kiházasít, cs. разудати, поизудавати.

Kiherél, cs. уврнути, ушконити.

Kihever, cs. претурити, прекужити.

Kihí, cs. 1.) звати напоље, пазвати; 2.)
á. é. пазивати, пазвати (на двобој);
3.) изигравати (у картању).

Kihirdet, cs. 1.) објавити, огласити, об-
народовати; 2.) a házasulandokat —
ni, навестити младенце.

Kihíresedik, k. пзаћи на (рђав) глас.

Kihíresít, cs. извикати, озлогласити.

Kihíresztel, Kihírel, cs. 1.) растелалити;
2.) изви ати, озлогласити.

Kihírhedik l. Kihíresedik.

Kihív l. Kihí. — ás, fn. пазивање. — ó,
fn. és mn. пазивач; пазиван. —
ólag, ih. пазивајући.

Kihonosít, cs. прогнати (из земље).

Kihord, cs. 1.) изнети, износити, изво-
зити; 2.) растелалити; vh. hordd ki
magadat, вуци се напоље. — ogat, —
oz, cs. поизоднашати, извозити. —
ozkodik, — ozóskodik, k. иселити се.

Kihorgász, cs. упецати (удцом).

Kihoz, cs. износити, изнети; á. é. за-
кључивати; vkit sodrából —, смести,
Kihörpent, cs. искапати. [збунити.

Kihörpöget, Kihörpöl, cs. поеркати.

Kihullik, k. испадати, испасти.

Kihúz, cs. 1.) извлачити, извући; петрг-
нути (мач); 2.) избрисати, превући;
3.) истрајати, издурати; — tuk reg-
gelig, издржали смо до ујутру.

Kihúzó(fiók), fn. чекмеце, фиока.

Kihül, k. охладити се, нехладнети; á. é.
— t a hivatalából, изгубио је службу;
— t mindenéből, изгубио је све.

Kihűt, cs. расхладити; á. é. смакнути,
умртвити.

Kihüvelyez, cs. отребити, ољуштити.

Kiigazgat, cs. поизоправљати.

Kiigazít, cs. 1.) поправити; 2.) непра-
вити (рачун); 3.) одбити, отерати.

Kiigazodik, Kiigazúl, k. 1.) обистинити
се; 2.) знати се наћи.

Kiindúl, k. 1.) кренути се (напоље); 2.)
á. é. — va azon szempontból, полазећи
с тог гледишта; — ó pont, полазна

Kiír, cs. исписивати, исписати. [тачка.

Kiirt, cs. петребити, утаманити; некр-
чити (шуму). — ás, fn. петребљење.
Kiismer, cs. распознати. — szik, k. рас-
познавати се.

Kiiszik, cs. испити, испијати.

Kijár, k. 1.) излазити, пеходити; 2.) —
neked még egy forint, добијаш још
једну форинту; fizetése pontosan —,
плата му се тачно издаје; cs. 1.) уга-
зити, утрти (пут); 2.) изгазити (обу-
ћу); vh. — ta magát, прошао се, па-
Kijárás, fn. излазак. [шетао се.

Kijármol, cs. непергнути из јарма.

Kijáró(út), излазак, излаз.

Kijátsz, cs. изигравати, изиграти. — ik,
k. изигравати (карту).

Kijavít, cs. поправити; исправити.

Kijebb, ih. већма на поље.

Kijelel, cs. 1.) обележити, означити; 2.)
пстаћи; 3.) кандловати.

Kijelent, cs. изјавити, очитовати. — és,
fn. изјава, очитовање; á. é. откри-

Kijelöl l. Kijelel. [веће (божје).

Kijobbít, cs. поправити. — ás, fn. по-
правка.

Kijózan-ít, cs. истрезнити; á. é. разо-
чарати. — odik, — úl, k. истрезнути
се; разочарати се.

Kijő, Kijön, k. изићи, излазити; sodrá-
ból — ni, збунити се, изгубити екок.

Kijövet, ih. при изласку; fn. излазак.

Kijövetel, fn. излазак.

Kijut, k. 1.) изићи; 2.) пасти у део,
припасти; (szój.) — ott neki, пазарио
је, извукао је фру.

Kikámpicsorod-ik, k. majd — ott a nyelv-
ve, мал' не прекрха језик.

Kikantároz, cs. скинути огрлине.

Kikanyarít, cs. 1.) ишарати; 2.) изба-
цити за рамена.

Kikar, cs. 1.) отети, извити из руку; 2.)
добити (сведоџбу); 3.) á. é. примити
бурунџију, пазарити; k. (on. en) 1.)

надмудрити; 2.) распусно живети; — i,

Kikarál, cs. ископати. [— ó, развратан.

Kikapar, Kikaparász, cs. ишченркати; из-

Kikapcsol, cs. раскопчати. [грнути.

Kikászolódik, k. искобељати се.

Kikefél, cs. ишчеткати; углачати.

Kikel, k. 1.) издизати се, изд-ћи се;
2.) нићи; 3.) прокљувити се, изми-

лети (пиле); 4) vki ellen —, ђипити,
гракнути на кога; 5.) kéreből — t, на-

Kikelés, fn. ђипање, насртај. [караћен.

Kikelet, fn. пролеће, прамалеће.
 Kikelt, es. излећи.
 Kikéml, Kikéml, es. испитати, промуфлизити.
 Kiképez, es. изображавати, изобразити.
 — és, fn. изображење.
 Kikérik, k. упакарадити се.
 Kikér, es. измолити; изискати; — ek magannak sértegetéseket, оградјујем се
 Kikerés l. Kikerics. [против увреда.
 Kikérd(ez), es. испитивати, испитати. —
 és, fn. испитивање.
 Kikerekít, es. заокружити. — és, fn. за-
 окружење.
 Kikerés, es. 1.) истражити, истраживати;
 2.) заслужити, зарадити. — ett, mn.
 одабран.
 Kikergét, es. истерати, изгонити.
 Kikerics, fn. мразова сестрица (бил.).
 Kikerít, es. 1.) заокружити; 2.) изнаћи
 (изгубљено); 3.) набавити.
 Kikerül, es. обићи; избећи; k. a) дотег-
 нути, достати; — e ebből egy körö-
 nyeg? је ли доста ово за један огр-
 тац? b) изићи (из штампе); c) — tőle
 olyasmí, кадар је он такво што...
 Kikészít, es. израдити; учинити кожу.
 Kikezd, es. начети.
 Kiki, mn. свак, свако.
 Kikiált, es. 1.) звати напоље; 2.) изви-
 кивати; rossznak — aní, извикати за
 неваљала; királynak — aní, извикати
 (изабрати) за краља. — ás, fn. изви-
 кивање; — ási ár, извикана цена. —
 ó, fn. извикивач; телац. — vány, fn.
 проглас.
 Kikirél, k. кукурекати (петлићи).
 Kikisér, es. испратити.
 Kikoczkáz, es. изиграти коцком.
 Kikocsikáz(ik), Kikoesíz, k. извести се
 на колих. — ás, fn. шетња на колих.
 Kikohol, es. измислити.
 Kikoldul, es. испросјачити.
 Kikoplal, es. 1.) прегладовати, препос-
 тити; 2.) стомак глађу поправити;
 3.) — ni vkit vhonnan, от рати кога
 подседавши га. — tat, es. уморити
 глађу.
 Kikopik, k. отргати се, искрзати се;
 (szój.) kikopott mindenéből, изгубио је
 све, остао је gô nar; kikopott a be-
 szédből, изговорио се, не зна више.
 Kikorbácsol, es. искорбачати.
 Kikosaraz, es. дати кошар момку).

Kikotlik, k. излећи се (квочка).
 Kikotol, es. излећи.
 Kikotor, es. очистити, помести.
 Kikotródik, k. оторњати се напоље.
 Kikottyant, es. избрбљати, исталаварити.
 Kikotyog, k. избрбљати.
 Kiköhög, es. икашљати.
 Kikölesönöz, es. позајмити.
 Kikölt, es. излећи.
 Kiköltekezik, k. истрошити се, издати
 новце.
 Kiköltöz-és, fn. исељење. — ik, — kö-
 dik, k. иселити се, исељавати се.
 Kiköp, es. испљувати.
 Kiköszörül, es. ишотрити; esorbát —
 спрати љагу.
 Kiköt, es. 1.) везати, привезати (лађу);
 2.) уловити, уговорити што за себе;
 k. 1.) икрцати се, пристати (са ла-
 ђом); 2.) заподевати, хватати се клин-
 ка; nem jó vele — ni, није добро с
 њиме заметати кавгу. — és, fn. a)
 икрцавање; b) уловљење, услов.
 Kikötő(hely), fn. пристаниште, лўка.
 Kikötött, mn. уговорен, условљен.
 Kiközönít, Kiközösít, es. икључити из
 црквене заједнице, проклети.
 Kikunczorog, es. измолити, исплакати.
 Kikunyorál, es. испросјачити.
 Kikunjongat(ja magát), vh. избебукати се.
 Kikutat, es. испитати; промотрити; про-
 цуњати; испреметати. — ás, fn. пре-
 метање, испитивање; проматрање.
 Kiküld, es. изаслати, изашљати. — és,
 fn. изашиљање; изасланство. — ött-
 ség, fn. изасланство, децутација.
 Kikürtöl, es. раструбити, истеталити.
 Kiküszöböl, es. прогонити, истерати (пре-
 ко прага); уклонити, избацили. — és,
 fn. избацивање, одстрањење.
 Kiküzd, es. извојевати, извојштити.
 Kilából, k. извући се; искобелати се,
 испетљати.
 Kiladikáz, k. извести се на чамцу.
 Kilakik, k. најести се, напити се.
 Kilát, k. гледати, видети напоље. — ás,
 fn. изглед; á. é. нада; szép kilátás,
 леп изглед; nincs kilátása, нема наде.
 Kilátszik, k. видети се (напоље); про-
 маљати се.
 Kilegeltet, es. иехранити пашом.
 Kilehel, es. издохати, издисати; — te a
 lelkét, издахнуо је, испустио је душу.
 — és, fn. издисање, одушак.

Kilel, cs. наћи, познаћи: — te a hideg, ухватила га грозница.
 Kilencz, mn. девет: — puszta faluban sines mása! нема га у читавој нахији! (подругљиво).
 Kilenczed, fn. деветина. — fél, mn. осам и по. — ik, mn. девети. — rör. парница и по, незнатна парница. — rész, fn. деветина. — szer, ih. девети пут; девето.
 Kilenczen, fn. деветорица; деветоро.
 Kilenczes, fn. деветица; mn. деветострук.
 Kilencz-féle, fn. деветострук. — föjtő, fn. неки соко. — szer, ih. девет пута. — szeres, mn. деветострук. — szög, fn. деветокут.
 Kilenczven, mn. деведесет. — edik, mn. деведесети. — es, fn. (старац) од деведесет година.
 Kilér, k. искорачити; иступити. — ő, fn.
 Kiles, cs. увребати, увардати. [доксат.
 Kileveledzik, Kilevelesedik, k. разлиста-
 Kilim, fn. ћилим. [ти се.
 Kilincs, fn. кука: скакавица. — el, cs. затворати куком. — fej, — пуомо, fn. кука, квака. — tartó, fn. баглама.
 Kilocsan, k. испрекати се (вода). — t, cs. непрекати.
 Kilocsog, cs. á. é. исторокати; k. испрекати се. — at, Kilocsol, cs. понепрекати. — at, Kilódit, cs. избацити. [скивати.
 Kilódul, k. торвати се напоље.
 Kiloggat, cs. раскламкати, раскламити.
 Kilop, cs. покрасти. — akodik, — ódzik, k. ишуњати се, украсти се. — dos, — kod, cs. покрасти.
 Kilő, k. пуцати напоље: cs. a) испуцати, испући: b) избити (око).
 Kilők, cs. избацити, изгурати.
 Kilövel, k. сукљати, шиктати.
 Kilynggat, cs. прорешетати.
 Kilyukad, k. 1.) исурити; 2.) добити рупу.
 Kilyukajt, Kilyukaszt, cs. пробунити.
 Kimagaslik, k. издизати се, истицати се.
 Kimar, cs. 1.) изгриести; 2.) отерати уједањем.
 Kimarad, k. 1.) изостати, изостајати; — t házunktól, не долази нам више; 2.) (tól, től) не добити. — ás, fn. изоста-
 Kimaraszt, cs. изоставити. [нак.
 Kimarkol, cs. заграбити, захватити.
 Kimárt(ogat), cs. поизумапати.
 Kimarúl, k. ишчашити се, изместити се.
 Kimász, k. измилети, испузити.

Kimegy, Kimén (Kimenni), k. изићи, излазити: á. é. a) szokásból —, изићи из обичаја; b) свршити се; c) изгубити боју, избелети; d) kiment az eszemből, заборавио сам.
 Kimél, cs. штедети: — i a költséget, жао му је трошка: — és, fn. штеђење. — et, fn. штедња, обзир. — eti napok, дани почека (у трговини). — etes, mn. штедљив, благ. — etlen, mn. нештедљив, немилостив. — etlenül, ih. нештедице, немиланце. — etlenség, fn. немилосрдност.
 Kimenés, fn. излажење
 Kimenet, ih. излазећи: fn. излазак.
 Kimentel, fn. излазак; á. é. свршетак, исход.
 Kimenít, cs. уганути. — és, fn. угон.
 Kiment, cs. 1.) избављати, избавити; 2.) изговорити (кога), оправдати
 Kimenül, k. ишчашити се.
 Kimenyít, Kimenyül l. Kimenít, Kimenül.
 Kimer, k. смети напоље; k. исуриети.
 Kimer, cs. 1.) измерити, одмерити; 2.) измерити, источити; 3.) vkinek az utat — ni, показати кому врата.
 Kimered, k. избуњити се; — t szemű, буљоок.
 Kimereszt, cs. 1.) избуњити; 2.) распечити, раширити.
 Kimergesedik, k. упалити се, опаједити се.
 Kimerít, cs. исуриети. — hetetlen, mn. неисуриљив. — ő, ih. исуриљиво. — őleg, ih. исуриљиво.
 Kimért, mn. срачуњен, одмерен.
 Kimerül, k. исуриети се; á. é. малаксати. — t, mn. изможден, клонуо.
 Kimeszel, cs. окречити: á. é. нафракати.
 Kimetsz, cs. исећи, изрезати; — ett levél, рецкав лист.
 Kimeztelenít, cs. разголитати, раздрљити.
 Kimível, cs. изобразити. [ти.
 Kimolyóz, cs. очистити од мољаца.
 Kimond, cs. изрећи; изговарати. — ás, fn. изговор, изговарање. — hatatlan, mn. неисказан. — hatlanúl, ih. неисказано.
 Kimos, cs. испрати; á. é. — ta magát, опрао се од беде.
 Kimozdít, cs. покренути, измаћи.
 Kimozdul, k. маћи се; — ki ne mozdulj! да се неси макао!
 Kimoztat, cs. покретати, размигољити.
 Kimúl, k. 1.) преставити се, преминути,

упокојити се: 2.) (bőí, bőí) изгубити.
— ás. fn. упокојење, смрт.
Kínustrál, es. очистити од олоша; — t
barom, олош стоке.
Kínutat, es. 1.) неказивати, неказати;
magát — ni, а) неказати се; б) неста-
ћи се; fogafehérét — ni, издати се
(злоћу); 2.) доказати, доказивати. —
ás. — vány, fn. неказ.
Kínüvel, es. изобразити.
Kín, fn. мука, кинџа; патиња.
Kína, fn. Кина, Кинеска; fn. кина (лек).
— i, mn. és fn. кинески; Кинез.
Kínadék, fn. кинин.
Kínagyol, es. псећи на крушно (балване).
Kínai, fn. Кинез, Китајан; mn. кинески
Kínál, es. нудити; — ni vkit vmivel, ну-
дити кога чим. — ás, — at, fn. ну-
ђење, понуда. — gat, es. нудити. —
gatás, fn. нуђење. — kozik, k. ну-
дити се; давати се (прилика); vmi-
vel — kozni, давати.
Kínatál, fn. послужавник.
Kínes, fn. 1.) благо, адиџар; a világ — e-
ért sem, ни пошто, ни за живу гла-
ву; 2.) á. é. — em, моје злато.
Kínes-ásó, fn. конач блага.
Kínesel, k. сабирати благо.
Kíneses, mn. пуи блага; за благо; — ház,
ризница. — edik, k. богатити се. —
ít, es. богатити.
Kínesez, k. és es. сабирати благо.
Kínes-ház j. Kínesesház. — ör, fn. риз-
ничар. — tár, fn. државна благајни-
ца, фискус, ерар. — tári, mn. ерар-
ски. — tárnok j. — tartó, fn. ризни-
чар. — vágy, fn. среброљубље.
Kíneszel, Kíneszez, es. пањушити.
Kín-eszköz, fn. справа за мучење.
Kínevet, es. именовати, имејати. — és,
fn. именовање.
Kínevez, es. (vkit vminek) именовати,
наименовати. — és, fn. наименовање.
Kínéz, es. 1.) изгледати, извиривати;
2.) изгледати, видети се; es. 1.) из-
гледати, очекивати; vkiбől vmit — ni,
кому што с лица читати; 2.) бирати,
изабрати; szép ruhát néztem ki ma-
gamnak, изабрао сам себи лепо одело.
Kínézés, fn. изгледање, изглед.
Kín-faggatás, fn. кинјење, мучење. — ha-
lál, fn. мученичка смрт. — ház, fn.
мучоница. — kerék, fn. точак за му-
чење. — látás, fn. мука, мучење. —

lik, k. бити мучен, мучити муке. —
lódás, fn. мука, патиња, злопата. —
lódik, k. мучити се, злопатити.
Kínmester, fn. мучитељ.
Kinn, ib. на пољу, на двору; — levő,
што је на пољу; — levő adósság, не-
уплаћен, неутеран дуг.
Kínos, mn. мучан, тежак.
Kínoz, es. мучити, кинити.
Kínő, k. израсти, одвркнути. — tt, mn.
израстао; á. é. гурав. — vés, fn. из-
рашћивање, израст.
Kín-pad, fn. мученичка клупа. — szen-
vedés, fn. мука, страдање. — szer fn.
справа за мучење. — tat, es. мучити,
метати на муке.
Kintorna, fn. 1.) лира; 2.) вергл.
Kintornál, k. 1.) свирати на лиру; 2.)
свирати у вергл; á. é. дригати.
Kín-vallás, fn. мука, стајање на мукама.
— vallatás, fn. метање на муке, ки-
њење. — vallató, fn. мучитељ.
Kínzalmas, mn. мученички, мучан.
Kínzalom, fn. мука, мучење.
Kínz l. Kínoz. — ás, — at, fn. мучење,
мука. — ó, mn. és fn. што мучи; му-
читељ. — ó pad l. Kínpad. — ó szer
l. Kínszer.
Kínyal, es. излизати; — ni magát, из-
лизати се.
Kínyer, es. непословати, задобити.
Kínyilatkoz-ás, fn. очитовање, откри-
вење. — ik, k. изјавити, очитова-
ти; показати се. — tat, es. изјавити;
— tatás, fn. изјављивање, изјава, очит-
овање.
Kínyilik, k. отворити се, отворати се.
Kínyír, es. остриџи.
Kínyít, es. отворити, отворати.
Kínyom, es. 1.) испедиити; 2.) иштампа-
ти; 3.) истиснути. — ás, fn. а) це-
ђење; б) отисак. — at, fn. отисак.
Kínyomoz, es. изнаћи, пронаћи; ући
у траг.
Kínyomtat, es. 1.) иштампати; 2.) овр-
ћи (храну).
Kínyugszik, k. отпочинути; kínyugodta
magát, отпочинуо је.
Kínyújt, es. 1.) додати напоље; 2.) пру-
жати; nyelvét — ani, исплазити је-
зик; растегнути (тесто); 4.) развести,
развући (разговор). — ott, mn. растег-
нут, развезен, развучен (говор). —
ózik, k. опружити се, протегнути се. —

óztat, es. опружити, растегнути; a halottat — óztatni, пружити мртваца.
 Kinyúl, k. машити се чега; сегнути се за чим. — ás, fn. пружање. — ik, k. промаљати се; протезати се; досизати.
 Kinyúl, es. ишчупати, извадити (кудељу).
 Kinyügöz, es. распушетити (коња).
 Kiöcsödik, k. доћи к себи, разабрати се.
 Kiókad, es. избљувати.
 Kiökik, k. (ból, böl) одвикнути се, одучити се.
 Kiold, es. одвезати, одрешити.
 Kiolt, es. угасити, утрнути. — hatlan, mn. неугасив.
 Kiomlik, Kiomol, k. пасти, срушити се.
 Kiont, es. излевати, излити. [(напоље).
 Kioszt, es. разделити, раздати. — ás, fn. раздавање. — ogat, es. пораздавати, разделити.
 Kiöblít, es. испрати, испирати, промућ.
 Kiöl, es. убити; утући. [кати (уста).
 Kiömléd, Kiömlík, k. излевати се, излити се; прелити се.
 Kiömleszt, es. излити.
 Kiömöl l. Kiömled.
 Kiönt, es. излити, излевати, просипати, неути; haragját — ni, искалити срце; k. прелити, поплавити. — ödik, k. излевати се, излити се.
 Kiöregedik, k. престарети, онемоћи.
 Kiörökít, es. искључити из наследства.
 Kiötlík, k. 1.) истицати се, мољати се; 2.) изићи на видело, избити; 3.) kiötlött az eszemből, заборавно сам.
 Kipall, es. ишчибукати; á. é. излемати.
 Kipallóz, es. патосати.
 Kipapol, es. испредиковати; á. é. избрљати.
 Kipárál, Kipárállík, k. непаравати се.
 Kiparancsol, es. истерати напоље.
 Kipárol, Kipárolg, Kipárológ, k. непарити се, непаравати се. — ás, fn. непарење.
 Kipattan, k. распући се, искочити, пренути; á. é. планути (гневом). — t, es. распритати; á. é. оданети.
 Kipattog, k. искокати се, испуцати се. — zik, k. испуцати се.
 Kipeder, Kipederít, es. усукати (брке).
 Kipelengérez, es. изнети ругау.
 Kipereg, k. омлатити се, окружити се.
 Kiperel, es. истерати процес; — te magát, излармао се.
 Kiperget, es. окружити, измлатити.

Kiperzsed, Kiperzsen, k. осути се (красе).
 Kiperzsel, es. испржити, опрљити.
 Kipetyeg, es. избрљати, исталаварити.
 Kipez-kapoz, es. кечити, грабити.
 Kipihegi (magát), vii. издувати се.
 Kipihen, k. одморити се; es. — ni a fáradoalmakat, одморити се од труда. — és, fn. отпочинак.
 Kipipáz, es. испушити.
 Kipirongat, es. избрусити, изгрдити.
 Kipironkodik, k. посрамљен изићи.
 Kipisszeget, es. извиждати.
 Kipiskál, es. ишчачкати.
 Kipiskol, es. упрљати; изружити.
 Kipked-karkod, k. кечити, грабити.
 Kipofoz, es. ишћупати.
 Kipólyál, Kipólyáz, es. размотати (дете).
 Kipontol, Kipontoz, es. обележити тачкама.
 Kiporoz, es. испрашити; á. é. издеветати.
 Kipótól, es. доунити, поунити.
 Kipottyán, k. испасти; á. é. — t a hivatalból, избачен је из звања; — t szájából a szó, омакла му се реч, излауо се. — t, es. избацити, истрести.
 Kipotyog, k. понепадати, непадати.
 Kipök, es. испљувати, испљунути.
 Kipörzsed, Kipörzsen, k. изасути се (кра-
 Kiprésel, es. испедити. [ете).
 Kipróbál, es. опробати, огледати. — t, mn. огледан.
 Kipuhatol, es. испитати, докучити. — ás, fn. докучење.
 Kipukkad, k. раенасти се; majd — nevetében, да пукне од смеха.
 Kipuskáz, es. испуцати; magát — ni, потрошити барут, испуцати се.
 Kipusztít, es. потаманити, истребити.
 Kipusztúl, k. опустети, потаманити се; — t mindenéből, остао је без нечега.
 Kirabol, es. опленити, поробити.
 Kirág, es. разгриети; á. é. — ja magát belőle, пукао би, да не каже.
 Kiragad, k. истргнути, извити, отети.
 Kiragaszt, es. изнети, прилепити (на
 Kirágesál, es. изгриекати. [зид).
 Kiragyog, k. просипавати.
 Kirajzik, k. 1.) изројити се; 2.) избебукати се.
 Kirak, es. 1.) истоварити; 2.) изложити (робу); 3.) поставити; kővel — ni, калдрмисати.
 Kirakat, fn. излог; es. дати изложити.
 Kirakó, fn. калдрмџија.

Kirakod-ás, fn. истоваривање. — ik, k. (о лађи) истоваривати (се).

Király, fn. краљ. — asszony, fn. краљица — domb, fn. брежуљак за крунисање. — fi, fn. краљевн. — gyertya, fn. дивизма (биљ.). — gyilkos, fn. краљоубица. — i, mn. краљев, краљевски: — i páleza, краљевски скиптар; — i tábla, краљевска табла; — i ügyész, фишкус. — ias, mn. краљевски. — iasan, — ilag, ih. краљевски. — ka, fn. а) краљн; б) царн (тица). — kék, fn. фино плава боја. — kodik, k. краљевати. — né, fn. краљица (владарка). — os, mn és — osan, ih. краљевски. — os, fn. игра шаха. — osdi, fn. игра „краљева“. — ság, fn. краљевство. — sárga, fn. фино жутило. — szilva, fn. ринглов. — szín, fn. фино боја.

Kiránezigál, es. ипотргати, почупати.

Kirándít, es. 1.) ишчаниити; 2.) истргнути.

Kirándúl, k. 1.) банути, ишетати; 2.) ишчаниити се. — ás, fn. а) излет; б) угон — at, fn. излет.

Kirángat, es. почупати.

Kiránt, es. 1.) ишчупати. истргнути; vkit bajból —, извући из блата; 2.) ишпржити (месо).

Kiráz, es. истрести, издрмати. — ódik, k. истрести се; раздрмати се. — ogat, es. ишотресати; раздрмати.

Kireked, k. 1.) бити искључен; 2.) изгубити промуклост.

Kirekeszt, es. 1.) ишкључити; örökségből — eni, ишкључити из наследства; 2.) ишкључити из црквене заједнице. — és, fn. ишкључење. — ő, mn. ишкључан, ишкључив. — őleg, ih. ишкључно, ишкључиво.

Kirendel, es. наредити, ишаслати.

Kireped, k. ишпунцати. — ez, k. ишпунцати се.

Kirepít, es. иштити да ишлети; — ette a szót, ишмакла му се реч.

Kirepül, k. ишлетети; — t a fejemből, ишветрило ми је у глави; заборавно сам.

Kireteszel, es. иштворити резу.

Kirí, k. ишмило ишпадати у очи, ишмило ишпати очи или уши; es. ишплакати, ишпросјачити.

Kirívó, mn. ишпор, иштар; што дречи. — lag, ih. што вређа чула.

Kirobog, k. ишаћи, иштрчати са шумом. Kirohan, k. ишлетети. ишјурити — ás, fn. ишпад, ишрини.

Kiront, k. 1.) l. Kirohan; 2.) — ott a jó kedv tánczban, ишесеље ишшло је у Kirostol, es. ишчмкати. [ишру.

Kirőköl, vh. ишплакати се, ишдрекати се.

Kiröprül, k. ишлетети.

Kirng, k. ишрати се ногом. — aszkodik, k. ишјурити ишпоље.

Kirügyezik, k. ишупити, ишупити.

Kis, mn. мали, мален; egy — ideig, за

Kisafa, fn. ишдренчаник, ишдрчаник. [мало.

Kisajátít, es. ишкупити. — ás, fn. ишкуп, ишкупљење.

Kisajtol, es. ишцедити, ишмуљати.

Kisalakol, es. ишчистити од ишлакње (руде).

Kisámfáz, Kisámol, es. ишударати на казну.

Kisarjad, Kisarjadzik, Kisarjazik, k. ишрасти (иштерати) ишгранак.

Kis-áros, Kis-áros, fn. иштрговнић, ишакал.

Kisasszony, fn. 1.) ишгоспођица, ишгоспојница; 2.) мала ишгоспојина. — hava, — hó, fn. ишвругет, ишоловоз.

Kisbéres, fn. ишпастирче, ишобанче.

Kis-bíró, fn. мали ишсудан: ишшибиров; furdalja a —, ишчи га савест, ишма што ишдуши.

Kisedel, mn. мален, ишмајушан; fn. ишмалина. — óvoda j. — óvó(intézet), fn. завод за малу децу, ишбавиште.

Kisebb-edés, fn. ишмањивање. — edik, k. ишмањивати се, ишмаљивати се. — ik, mn. ишмањи; — ik úr, ишмањи ишдевер. — ít, es. ишмањивати; á. é. ишпонижавати. — itendő, fn. ишминуенд. — ítés, fn. ишмањивање, ишмаљење. — ítőüveg, fn. иштакло што ишмаљује.

Kisebbség, fn. 1.) ишмањина; 2) иштета; ишрамота.

Kisebbül, k. ишмањивати се, ишмалити се. — és, fn. ишмањење.

Kisebes-edik, k. ишзрањавити се. — ít, es. ишзрањавити. — ül l. Kisebesedik.

Kisefa, fn. ишдренчаник, ишдрчаник.

Kise-fás, fn. ишкоњ ишпредњак.

Kisegél, Kisegít, es. ишпомогати, ишпомоћи. — és, — ő, fn. ишпомоћ.

Kiselejtél, Kiselejtez, es. ишоделити олош, ишпребрати.

Kiselmű, mn. ишмалодушан. — ség, fn. ишмалодушноост.

Kisemmiz, es. ишпреварити у рачуну.

Kiseper, es. ишшчистити, ишшестети.

Kisepröz, cs. истерати метлом.
 Kisért, Kisért, cs. пратити. — és, fn. пратене. пратња. — et, fn. пратња.
 Kisérel, cs. кумати, пробати, огледати.
 Kisértget, cs. испраћати; á. é. пратити (очима).
 Kiserked(ez), k. избијати, сукљати на поље.
 Kiserlet, fn. покушај, оглед, опит. — ez, cs. огледати, чинити опите. — i, mn. опитни, експериментални. — kért, ih. ради огледа.
 Kisértő, fn. пратилац. — irat, — levél, fn. пропратница; проводница.
 Kisért, Kisért, cs. 1.) кумати, искушавати; 2.) јављају се нечисти дуси.
 Kisértés, fn. 1.) кушање, искушење; 2.) нечисти дуси.
 Kisértet, fn. 1.) искушење; — be vinni, водити у искушење; 2.) утвора, сабласт.
 Kisérteti-es, mn. аветињски. — esen, ih.
 Kisértő, fn. искушач. [аветињски.
 Kisérvény, fn. проводница.
 Kisértál, k. ишетати, пошетати.
 Kiszazda, fn. син или брат газдин.
 Kishas, fn. доњи трбух.
 Kishitű, mn. малодушан. — ség, fn. малодушно.
 Kishűsvét, fn. мали Ускре. [душно.
 Kisiet, k. истрчати.
 Kisikál, kisikárol, cs. изрибати, изглачати.
 Kisiklik, k. исклизнути, измаћи се.
 Kisimít, cs. углачати, углајисати; a haját — ni, згладити косу.
 Kisimúl, k. 1.) углачати се; 2.) исклиз-
 Kisír, cs. исплакати. [нути.
 Kiskalmár, fn. трговчић, бакал. — koldás, fn. бакаљење.
 Kiskarácson, fn. 1.) мали Божић; 2.) ново лето.
 Kiskereskedés, fn. мала трговина, бакалница.
 Kiskereskedő, fn. трговчић, бакал.
 Kiskor, fn. 1.) детињство; 2.) малолетство. — ú, mn. és fn. малолетан; малолетник.
 Kislelkű, mn. малодушан. — leg, ih. малодушно. — ség, fn. малодушно.
 Kismiska, fn. маленост, багатела.
 Kisorsol, cs. ижребати, извући коцком. — ás, fn. жреб.
 Kisotúl, cs. ипедити, измуљати.
 Kispar, fn. клирк.
 Kis-szerű, mn. мален; á. é. низак, по-
 дао. — szívű, mn. плашљив.

Kisugárzik, k. проецијавати.
 Kisuhan, k. умаћи.
 Kis-új, fn. мали прет, ушњак.
 Kisurran, k. клизнути, умаћи.
 Kisusog, cs. исторокати.
 Kisuvad, k. ипасти, умаћи се.
 Kisül, k. 1.) ипећи се; 2.) поцрнети (од сунца); 3.) оданети се (пушка); 4.) изићи на видело.
 Kisült, cs. 1.) ипећи; 2.) опалити (сунце); 3.) оданети (пушку); 4.) изнети на видик, прокљувити.
 Kisvárosi, Kisvárosias, mn. маловарошки.
 Kiszab, cs. скројити, прекројити; á. é. одредити, одмерити.
 Kiszabadít, cs. избавити, ослободити. — ás, fn. ослобођење.
 Kiszabadúl, k. ослободити се. — ás, fn. ослобођење.
 Kiszádol, cs. очепити, одвраћити.
 Kiszaggat, cs. икидати, истргати.
 Kizakad, k. икинути се; опучити се.
 Kizakajt, Kizakaszt, Kizakít, cs. 1.) икинути; 2.) растегнути (тесто).
 Kizalad, k. истрчати; — t a szó, омакла се реч.
 Kizálal, cs. одабрати, одбирати.
 Kizalaszt, cs. пустити да истрчи, истерати; á. é. a szót — ani, изланути се.
 Kizáll, k. 1.) излетети, излетати; 2.) излазити, изићи; 3.) истрчати се. — ás, fn. излажење; истрцање.
 Kizállít, cs. извести, истрчати. — ás, fn. извожење; истрцање.
 Kizámít, cs. прохесаити, израчунити. — ás, fn. хесап, рачун.
 Kizámlál, cs. избројити; израчунити.
 Kizámol, cs. израчунити. — ás, fn. рачун.
 Kizánt, cs. изорати, поорати.
 Kizárad, k. исушити се, осушити се.
 Kizáraszt, Kizárit, cs. исушити.
 Kized, cs. 1.) покупити; 2.) одабрати; 3.) извадити (хлеб); 4.) усути (из чиније); 5.) á. é. a türelemből — ni, извести из флегме.
 Kizedeget, cs. повадити; поодбирати.
 Kizeg, cs. исећи; — ni a nyakát, истр-
 Kizegély, fn. ектронпум. [хати врат.
 Kizel, cs. исећи; извадити. — ménű, fn. исек, сектор.
 Kizelel, cs. извејати, провејати.
 Kizélelt, mn. обрубљен (лист).
 Kizélesít, cs. проширити, распростра-
 Kizellőz(tet), cs. проветрити. [нити.

Kiszemel, es. одабрати; одбирати.
 Kiszenvéd, es. поднети, отнети; к. до-
 боловати, емирити се.
 Kiszí, fn. киселица; l. Keszőcze.
 Kiszí, es. 1.) нецати; minden zsírját —
 ni vkinek, пити кому крв на памуку,
 цедити кому восак; 2.) попушити.
 Kiszínlel(i magát), vh. извући се под из-
 Kisziszeg, es. извиждати. [ликом.
 Kiszítál, es. просејати на сито.
 Kiszivárgás, fn. егзосмоза.
 Kiszivárkozik, Kiszivározz, k. tájати, цу-
 рити; á. é. излазити на видик.
 Kiszivás, fn. непевање; испушење.
 Kiszivattyúz, es. помпкати, испушити.
 Kiszolgál, es. 1.) ислужити, дослужити,
 одслужити; 2.) заслужити, зарадити;
 3.) послужити, послуживати; k. a szo-
 ba — az utczára, соба гледи на улицу.
 Kiszolgált, mn. ислужен; l. Tiszteviselt.
 Kiszolgáltat, es. издати, издавати; igaz-
 ságot — ni, делити правичу. — ás.
 fn. издавање.
 Kiszólít, es. зовнути напоље.
 Kiszop, es. нецати, попецати.
 Kiszór, es. просејати, расејати.
 Kiszorít, es. истиснути, истискивати.
 Kiszorúl, k. бити истиснут.
 Kiszökik, k. избећи, утећи.
 Kiszönyegez, es. потанетати.
 Kiszörpel, es. поеркати.
 Kiszúr, es. 1.) иконати, избости; avval
 akarja — ni a szememet, тим хоће да
 ми замаже очи; majd — ja a szemet,
 ето ти пред очима (а још не ви-
 диш); 2.) побости (барјак); 3.) по-
 тиснути, истиснути; 4.) извадити, из-
 буљити; szúrd ki már azt a tizest, си-
 нај (буљу, буљи) ту десетину.
 Kiszurdal, es. избодкати.
 Kiszűr, es. исецдити. — esel, es. исецр-
 Kita, fn. кита, повесмо. [кати.
 Kitábláz, es. 1.) поставити плочама; 2.)
 иписати из грунтовнице. — ás, fn.
 а) постављање плочама; б) ипис из
 грунтовнице.
 Kitagad, es. искључити (из наследства).
 — ás, fn. искључење (из наследства).
 Kitágít, es. раширити, проширити.
 Kitágúl, k. проширити се.
 Kitakar, es. открити, одгрнути. — ít,
 es. спремити, поспремати. — odik, k.
 оторњати се. — ódzik, k. откривати се.
 Kitalál, es. изнаћи, погодити.

Kitalál, es. изнети (уеути) јело; á. é. из-
 нети на среду.
 Kitámaszkodik, k. навалити се напоље.
 Kitánczol, es. изиграти; — ta magát,
 изиграо се.
 Kitanít, es. обучити, научити.
 Kitanúl, es. научити; непитати; к. изу-
 чити, свршити; vmből — ni, што за-
 боравити; отиадити се од чега.
 Kitapaszt, es. излечити, залечити.
 Kitapos, es. угазити, утрти (пут).
 Kitapsol, es. изазвати пљеска њем.
 Kitár, Kitáraszt, es. отворити; раши-
 рити (руке).
 Kitárogat, es. изнети на среду (на у-
 глед); á. é. истелалити.
 Kitart, es. 1.) држати напоље; 2.) из-
 држати, поднети, истрајати; 3.) из-
 државати кога; к. 1.) држати (тера-
 ти) на страну; 2.) дотрајати, дотећи.
 Kitartás, fn. 1.) истрајност; 2.) издр-
 жавање.
 Kitartóság, fn. истрајност, дурашност.
 Kitárul, k. отворити се, раширити се.
 Kitát, es. разјапити (уста).
 Kiteker, es. 1.) заврнути; nyakát — ni,
 заврнути кому шију; 2.) vkinek a ke-
 zéből — ni, извити кому из руке; 3.)
 одвртити (заклопац чутури).
 Kitelhető, mn. minden — módon, на сва-
 ки могући начин. — kér(en), — leg,
 ih. што могуће боље.
 Kitelek, k. 1.) навршити се, проћи; 2.)
 (ból, ből) дотицати, дотећи; — az
 időből, има се још кад; 3.) — tőle,
 какав је може то још и учинити.
 Kitér, es. искинути, ишчупати.
 Kitépelődik, k. ислести се, искобе-
 љати се.
 Kitér, k. 1.) скренути, уклонити се; az
 igaz útból — ni, сићи с права пута;
 2.) имати места; 3.) más vallásra —
 ni, прећи у другу веру.
 Kitérés, fn. скретање, уклањање.
 Kiterít, es. 1.) раширити, разастрти; 2.)
 положити мртваца.
 Kitérít, k. свратити (с пута); es. 1.) у-
 клонити; 2.) обратити у другу веру.
 Kiterjed, k. ширити се, раширити се.
 — és, fn. распростирање. — tség,
 fn. распрострањеност.
 Kiterjeszkedik, k. распростирати се,
 протегнути се; á. é. опширно раз-
 вести.

Kiterjeszt, es. проширити, протегнути.
— és, fn. ширење, распрострањење.

Kitérő, mn. што се уклања, што скреће;
— felelet, шеврдав одговор. — leg,
ih. скрећући, шеврдајући.

Kiterpeszt, es. распечити, раскречити
Kiterül l. Kiterjed. [моге].

Kiterült, mn. ранирен; — karokkal fo-
gadni, дочекати раширеним рукама.

Kitesz (Kitenni), es. 1.) изложити, из-
метнути; 2.) (ból,ből) сметнути, сврг-
нути (са звања); kitenni vkinek szű-
rét, отерати кога; magát kitenni a ve-
szedelemnek, излагати се опасности;
3.) изразити; k.) 1.) vkin v. vmin ki-
tenni, надмашити, надмашати; 2.) ma-
gáért kitenni, показати се, одликовати
се; 3.) чинити, износити; mennyit tesz
ki az egész? колико чини све?

Kítétel, fn. 1.) изношење, постављање;
2.) збацање; 3.) израз; 4.) додатак
(клаузула).

Kitetszik, k. 1.) види се, показује се;
2.) помањати се; одликовати се.

Kitett, mn. 1.) изметнут, изложен; 2.)
уречен, утврђен (дан); 3.) речен,
споменут.

Kitéve, ih. 1.) изложен; подложен; 2.)
метнут, постављен (датум).

Kitevő, fn. експонент.

Kitilt, es. (től, től) искључити, забранити.

Kitisztáz, es. очистити, нијечистити; vh.
a) — ni magát az adósságból, очисти-
ти се од дуга; b) опрати се, оправ-
дати се.

Kitisztít, es. очистити; á. é. — otta ma-
gát a vétékből, опрао се од кривице.

Kitisztúl, k. очистити се; á. é. разве-
дрити се.

Kitol, es. измакнути, изгурати; á. é. —
ta a nyelvét, исплазио се, опружио
језик; majd — ta a szememet, умало
што ми не ископа око.

Kitolókása, fn. каша за одбијање до-
садна госта.

Kitölt, es. 1.) излити, изручити; vkin
haragját — eni, некалити на коме
срце; 2.) испунити (време).

Kitöltöget, es. поизручивати, поистре-
Kitöm, es. испунити, набити. [сати].

Kitör, es. избити, пробити (прозор); —
ni nyakát, сгрхати врат; — i a hideg,
ломи га грозница; (szój.) majd — i
érte a hideg, цркао је за тим; k. из-

бити, појавити се; — t a háború,
букнуо је рат; — nek a lángok, из-
бија пламен.

Kitörés, fn. пробијање; a háború — e,
почетак рата.

Kitörík, k. пребити се, сгрхати се; ki-
tört a lába, пребпо је ногу.

Kitörlés, fn. брисање, избрисање.

Kitörlődik, k. избрисати се, затрти се.

Kitörő, mn. што избија; á. é. жив, бу-
Kitöröl, es. избрисати, отрти. [ран].

Kitréfál, es. смејати у шали.

Kittő, Kittől, Kittőly, fn. двострука ма-
терија.

Kitud, es. испитати, разабрати; (vkit
vmiből) искључити, истиснути. — ako-
zik, k. распитати, испитивати се. —
ódik, k. дознати се, обелоданити се.

Kitúr, es. изрити; á. é. изгурати, истис-
нути (из звања).

Kituszkol, es. изгурати.

Kitünik, k. просијавати; á. é. a) одлико-
вати се; b) показати се, видети се.

Kitünő, mn. одличан, извретан. — en,
— leg, ih. одлично.

Kitüntet, es. одликовати. — és, fn. од-
ликовање.

Kitűr, es. отрпети, истрајати. — és, fn.
истрајање.

Kitüz, es. 1.) истаћи, испицати, измет-
нути; tábort — ni, наместити табор;
jutalmat — ni vki fejére, кога уце-
нити; zászlót — ni, побости заставу;
2.) határnapot — ni, одредити рок.

Kitüzel, es. оналити.

Kiugraszt, Kiugrat, es. избацити; дати да
искочи; — (a)ni a vadat, кренути див-
љач из...; ugraszd ki azt a forintot!
сипај ту форинту!

Kiugrik, (Kiugrani), k. искочити.

Kiugrott, mn. — barát, калуђер, који је
обесио мантију о дрво.

Kiúszik, k. испливати.

Kiút, fn. 1.) излазак; 2.) пут и начин;
j. (vminek) útja módja.

Kiutasít, es. истерати. — ás, fn. исте-
ривање; прогонство.

Kiül, k. сести напоље; извиривати; rán-
czok ültek ki homlokára, набрало му

Kiüresedik l. Kiürül [се чело].

Kiüresít, Kiürít, es. испразнити, истре-
тити, истоварити.

Kiürül, k. испразнити се, истрестити се.
Kiüt, es. 1.) избијати, избити (зуб); (szój.)

— ni vkit a nyeregből, избацити кога из седла; — ni vkit a szándékától, одвратити кога од намере; 2.) отерати, зашпорити (донту); 3.) петерати, некресати (ватру); k. 1.) изродити се, букнути (буна); 2.) излетети, непасти; 3.) избити, понекавати; — őtt rajta, понекакале на њему бубуљице; — őtt a tűz, букнула ватра; 4.) свршити се, непасти; hogy ütött ki a játék? како је непапа игра?

Kiütés, fn. 1.) избијање, некресивање; 2.) осапа, бубуљица; 3.) а háború — е, рат.

Kiűz, cs. петерати, изгонити. — és, fn. прогоњење.

Kivág, cs. 1.) несећи, одсећи; 2.) хитнути (фућнути) напоље; vh. — ta magát, несео се, искобељао се.

Kivagdal, cs. понепати, покресати.

Kiváj, cs. извајати, издубити.

Kivakar, cs. изгресети, петругати.

Kivakkant, cs. излапути.

Kiválaszt, cs. одабрати, одабирати.

Kiválat, cs. извадити заједнички фактор.

Kiválik, k. 1.) одлучити се, оделити се; разликовати се; 2.) одликовати се; — hiűvelyéből, љушти се.

Kivall, cs. признати, исказати. — at, cs. приморати да што искаже.

Kiváló, mn. особит, одличан. — an, ih. особито.

Kiválogat, cs. поодбирати, пребирати.

Kiválólág l. Kiválóan.

Kiválóság, fn. особитоост, одличноост.

Kivált, ih. особито, парочито, навластито; mn. особит.

Kivált, cs. некупити, откупити; — ás, fn. откуп.

Kiváltkép(en), ih. особито, парочито.

Kiváltság, fn. повластица, привилегија. — levél, fn. повластица. — ol, cs. дати повластицу, привилегисати. — olt, — os, mn. привилегисан.

Kivám, fn. извозна царина.

Kivan, k. готово је, свршено је.

Kiván, Kiván, cs. желети, захтевати, некати; jó parot — ok, добар дан желим! szemre — ni vkit, желети кога видети; (km.) ki mit —, azzal álmodoz v. ki mit —, örömet hiszi, што ко жели о том и сања; — tatik, иште се, тражи се; e munka időt —, за овај се посао иште времена.

Kivánás, fn. жељење, захтевање.

Kivámat, fn. жеља, захтев. — lan, mn. непожељен. — os, mn. жељен; — os volna, добро би било.

Kiváncsi, mn. радознао, љубонитљив. — an, — lag, ih. радознало, љубонитљиво. — ság, fn. радозналоост, љубонитљивоост. — skodik, k. бити радознао.

Kivándorol, k. неелити се. [знао.

Kivánczik (ra, re) k. некати се, желе-ти се; haza —, отима се за кућом, жели кући.

Kivánság, fn. жеља, жудња. — os l. Kivánt, mn. пожељен, жељен. [natos.

Kivántató, mn. потребан. — ság, fn. по- Kivarr, cs. иштити. [треба, захтев.

Kivasal, cs. непергати, изутијати.

Kiváslik, k. изести се, изомтрити се.

Kivedlik, k. изливати се.

Kivégez, cs. погубити; magát — ni, од-узети себи живот, убити се.

Kivégzés, fn. погубљење.

Kivehető, mn. што се може разабрати. — en, — leg, ih. разумљиво.

Kivénhedik, Kivénül, k. остарети.

Kivénült, mn. остарео; fn. швалид.

Kiver, cs. 1.) избити, протерати; 2.) иштући, промакљати; 3.) петерати (ба-тином); 4.) изгонити, петерати мар-ву; 5.) ишчибукати (одело); 6.) pénz- nek — ni, нековати у новац; 7.) (kasza élet) поковати (косу); 8.) vki fejéből v. eszéből — ni, избити из главе или из памети; 9.) szegekkal — ni, некупати екеерима, покупати екеере; 10.) — te orezáját a borhimlő, добро је бакаран нос.

Kiverekedik, Kivergődik, k. искобељати

Kivés, cs. ижлебити, издубити. [се.

Kivesz, Kiveszen (Kivenni), cs. 1.) изва- дити; számból v. összegből —, одбити, одрачунати; alakjából —, унакара- дити; minden erőmből kivett, одузело ми сву снагу; vkit nyugalmából —, извести из флегме; vkiből titkot —, неинпољити тајну; 2.) закључивати, изводити; 3.) схваћати, разбирати (чулима); 4.) изузимати.

Kivesz, Kivész (Kiveszni), k. пропасти, Kiveszt, cs. утаманити. [угинути.

Kivet, cs. 1.) избацити, избанати; vkit ebrudon —, петерати, изјурити кога; — a nyeregből —, избанити из седла; 2.) разрезати, разметнути (порез); 3.)

- прохесанити, израчунати; 4.) изиграти, избацили карту; 5.) fejéből v. eszéből —, избити из главе.
- Kivétel, fn. вађење: изузетак; annak —ével, окром тога. — es, mn. изузетан. — esen, ih. изузетно. — kéр(en). ih. као изузетак.
- Kivetés, fn. 1.) избацивање: размет (по-резу); 2.) рачун.
- Kivetkezés, fn. свлачење; одбацивање.
- Kivetkezik, Kivetkőzik, k. свлачити се, скинути се; a gyászból —, скинути приину; á. é. alakjából —, постати грдоба; kivetközött minden szeméremből, бацио је сав стид под ноге.
- Kivetkeztet, Kivetköztet, cs. свлачити, свући, скинути; vkit mindenéből —, коме све одузети.
- Kivetnivaló, mn. за одбацивање; nincs — pénzem, немам новаца за разбацивање (на одмет); nincs — m a dolgom, немам шта да забавим.
- Kivető, mn. 1.) излишан, залишан, на одмет; nincs — pénzem, немам новаца за разбацивање; 2.) што се може покудити; az — benne, то му се може замерити.
- Kivéve, Kivéven, ih. изузимајући, изузевши, окром, разма, осим, до ли; — ha ..., мањ ако ..., већ ако ...
- Kivezet, cs. извести, изводити.
- Kíví, cs. извојевати, извојштити.
- Kívicsorít, cs. исклибити зубе.
- Kivihetetlen, mn. неизведљив. — ség, fn. неизведљивост.
- Kivihető, mn. изведљив — ség, fn. из- Kivik l. Kuvik. [ведљивост.
- Kivilágít, cs. осветлити; k. засветлити, светлити напоље; — ás, fn. осветљење, плуминација.
- Kiviláglík, k. просијавати; á. é. abból —, отуд се види ...
- Kivilágosodik, Kivilágosúl, k. 1.) засветлити, постати јасан; развидети се (дан); á. é. abból —, отуд излази; 2.) обелоданити се.
- Kivilágoskivirradtig, Kivilágosvirradtig, ih. све до белог дана.
- Kivillan, k. пазетрити (из главе.)
- Kivirágzik, Kivirít, k. расцветати се, процвати.
- Kivisz, Kiviszen (Kiviuni), cs. изнети, износити; á. é. извршити, спровести.
- Kivitel, fn. 1.) изношење; 2.) извршење; 3.) извоз, експорт. — i, mn. извозни.
- Kívív, cs. извојевати, извојштити.
- Kivizslat, cs. напушкати, напуњати.
- Kivolt, fn. — át tudakolják, питају ко је?
- Kivon, cs. 1.) извлачити, извући; gyököt —, извући корен; (szój.) mihelyt lábamat — om, чим одем од куће; 2.) одбити, одузети; 3.) правити извод; 4.) делити хемијски; 5.) провући, убити време.
- Kivonandó(szám) fn. сунтрахенд.
- Kivonás, fn. 1.) извлачење; извод; 2.) сунтракција.
- Kivonat, fn. 1.) извод; 2.) сунтракција. — os könyv, fn. књига у изводима.
- Kivonezol, cs. извући, извлачити.
- Kivonul, k. изићи, измашпирати.
- Kivül, ih. напољу, с поља; ван; mi. (on, en) окром, осим, изван; magán — van, ван себе је; ezen —, осим овог; kétség — v. kétségen —, без сумње; tréfán —, окром шале, без шале.
- Kivülről, ih. с поља; á. é. наизуст, напамет, j. Betéve.
- Kizabláz, Kizaboláz, cs. одуздати.
- Kizaklat, cs. истерати, извијати.
- Kizár, cs. искључивати, искључити; örökségből —, истиснути из наследства.
- Kizáró, mn. искључан, искључив. — lag, ih. искључиво. — lagos, mn. искључив. — lagosság, fn. искључивост.
- Kizökken, k. испасти из шина (кола).
- Kizöldelik, k. зазеленети.
- Kizöldül, k. озеленети, зазеленети.
- Kizsákmányol, cs. запленили, ушљачкати; á. é. употребити на корист.
- Kizsarol, cs. оглобити, опљачкати.
- Kizsebel, cs. оглобити, опуљити.
- Kizsémbe, cs. ескамчити.
- Klára, Klári, fn. Клара.
- Klárís, fn. корал; mn. коралан.
- Klastrom, fn. манастир, намастир. — i, mn. манастирски. — ilag, ih. манастирски.
- Koák, fn. кветет, вриска. — ol, k. кветати, врискати.
- Kobak, fn. (сува) тиква; á. é. празноглавић, тикван.
- Kóbor, mn. és fn. 1.) скитнички; скитница, тумарало; 2.) плетена корпа.
- Koborcz, fn. шуштање чизметина. — ol, k. трампасто ходити, шунитати чизметинама.

Kóborgás, Kóborlás, fn. екитање, скитиња; потуцање.
 Kóborgó, Kóborló, fn. és mn. скитница, тумарало; скитнички.
 Kóborog, Kóborol, k. тумарати, екитати се; потуцати се.
 Kóborság, fn. скитиња.
 Koboz, fn. лира (инструмент).
 Koboz, es. 1.) пљачкати, тлачити; а gyermekek — zák a gyümöleskertet, деца тлаче воћњак; 2.) узанићвати.
 Kobozmány, fn. узанићење.
 Kobozpalló, fn. коњиц, кобилица на лири.
 Kobza l. Koboz, fn.
 Kobzó, fn. фисекуе.
 Kobzol, k. és es. свирати у лиру.
 Koezzan, k. сударити се, туцати се. — ás, fn. судар. — t. es. туцнути, куцнути; куцати се (чапом).
 Kocs, Kócs, fn. изданак, тић (од дувана).
 Kócsag, fn. нека чапља. — forgó, fn. перјаница од чапље. — os, mn. с перјаницом од чапље; á. é. накићен, нашит. — osodik, k. поднашити се. — toll, fn. перјаница од чапље.
 Kocsán, fn. петелка.
 Kocsárd, fn. Вожидар, Готхард.
 Kocsi, fn. кола, кочије; ernyős v. fedett —, таринце, покривена кола; paraszt —, обична кола.
 Kocsi-bér, fn. возарина, кирија. — futtatás, fn. утркивање на колах. — gyártó, fn. колар; каруцар. — hágesó, fn. потера. — káz, k. возати се на колах. — kenő, fn. коломаз. — láncz, fn. паочаница. — nyom, fn. траг од кола; прт. — rósta, fn. колека пошта.
 Kocsis, fn. кочијаш. — kodik, k. кочијашити; служити као кочијаш. — ság, fn. кочијаштво.
 Kocsiszín, fn. колница. — verseny l. Kocsifuttatás.
 Kocsiz, es. возити се, кочијашити. — ás, fn. кочијашење.
 Kocsmá, fn. крчма, механа, биртија. — adó, fn. крчмарина. — jog, fn. право крчмарења.
 Kocsmáros, fn. крчмар, биртан, механицја. — kodik, k. крчмарити, бирташити. — né, fn. крчмарица, биртаница.
 Kocsmázik, k. одлазити у крчму.
 Kocson, fn. кичица (биљка).
 Kocsony, fn. кочањ, окомак.

Kocsonya, fn. наче, нитије.
 Kocsonyás, mn. с нитијем, нитијаст.
 Kócsos, mn. конитуњав (орах), конитуњан.
 Kocsöz, k. заламати заперке.
 Kócz, fn. кучина; á. é. разбаруњена коса. — ember, fn. рђа од човека, никоговић.
 Kocza, fn. крмача (с прасци); mn. без матере; — gyermek, — bárány, — malacz, дете, јагње, прасе без матере.
 Kocza, fn. пљчање (дечја игра).
 Koczadisznó, fn. крмача.
 Koczán l. Koezzan.
 Kocza-puskás, fn. лош нишанџија. — vadász, fn. лош ловац.
 Koczázik, k. пљчати се.
 Koczér, fn. дрвен пож.
 Koczint, es. és k. куцнути, куцнути се.
 Kóczyipor, fn. нитков; mn. нитковекн.
 Koczka, fn. 1.) коцка, жреб; koczkat vetni vkivel, бацати коцку, жребати; koczára tenni, метати на коцку, куцати ерчу; megfordúlt a koczka, окренула се ерча; а koczka el van vetve! коцка је пала! hatot vetett neki a koczka, послужила га ерча; saját koczájára, на своју опасност (на своју ризику).
 Koczka alakú, mn. коцкаст. — asztal, fn. сто за коцкање. — fordulás, fn. обрт ерче. — gyök, fn. кубични корен. — játék, fn. коцкање. — kő, fn. коцкаст камен. — láb, fn. кубична стопа.
 Koczkált, mn. коцкаст, на коцке.
 Koczkarendszer, fn. хексаедричан систем.
 Koczvás, mn. коцкаст, на коцке; fn. а) коцкар; б) коцкање.
 Koczka-szám, fn. кубичан број. — vetés, fn. бацање коцке, жребање, — vető, fn. 1.) који баца коцку; 2.) коцкаст нехар.
 Koczvás, es. 1.) правити коцке (на платну); 2.) l. Koczázik.
 Koczvázik, k. коцкати се.
 Koczvázott, mn. коцкаст, на коцке.
 Koczváztat, es. метати на коцку, рескирати. — ás, fn. метање на коцку, рескирање. — ott, mn. рескиран; она.
 Koczmadzag, fn. канап. [сан.
 Koczód-ás, fn. кошкање, кавжење. — ik, k. кошкати се.
 Koczog, k. 1.) куцати; 2.) касати.
 Koczogány, fn. ћурдија (од тигра, леопарда).

Koezogat, Koezogtat, es. és k. купати, лупати.
 Kőczos, mn. чупав, черупав, кудрав.
 Kodács, fn. какотање, кокот. — ol, k. какотати, ракољити се; (szójt.) a mely tyúk sokat — ol, keveset tojik, која кокош много какоће, мало јаја носе. — olás, fn. какотање.
 Kodkodácsol l. Kodácsol.
 Kódor stb. l. Kóbor stb.
 Kodúl, k. гладовати.
 Kofa, fn. 1.) пиљарица; 2.) бака.
 Kofákkodik, Kofákkodik, k. пиљарити; á. é. торокати.
 Kofaság, fn. пиљарење; á. é. тороканье.
 Kofáskodik, k. пиљарити.
 Kofernya, fn. калабурња, буркуљш.
 Kofernyál, es. збркати, мешати.
 Koffantú, fn. бака, бабускера.
 Kófiéz, fn. куља, опаруша. — sör, fn. бућкурш пиво.
 Koli, fn. ковница, топионица, таоница.
 Kola, fn. кремен.
 Kohány, fn. таоничка творевина.
 Kohár, Kohász, fn. рудар, ковничар.
 Kohászat, fn. рударство.
 Koh-hányat, fn. глеђа. — munka, fn. рударски посао.
 Kohó, fn. вигань, топионица.
 Kohol, es. топити, растанати; á. é. ковати (лаж); új szót —, сковати нову реч: hazugságot —, ковати лаж.
 Koholás, fn. топљење, ковање; á. é. измишљање.
 Koholmány, fn. измишљотина, лаж.
 Koholt, mn. измишљен.
 Kohós, fn. радник у ковници.
 Kohóz, es. купелпрати (у хем.).
 Kóka, fn. рачва (на лози).
 Kókad l. Kókkad.
 Kókál, es. воштити, лемати.
 Kókányoz, k. туцати се јајима.
 Kókárda, fn. кокарда.
 Kókáz, es. вући за перчин, черупати; k. туцати се јајима.
 Kokis l. Kakas.
 Kókkad, k. венути, бледети.
 Kókó, fn. јаје (у децјем говору).
 Kokojeza, Kokolyza, Kokonya, fn. боровница.
 Kókus-dió, fn. кокосов орах. — fa, fn. кокосово дрво.
 Koláka, fn. добровољна помоћ, моба.
 Kolál, k. тумарати, лупати се.

Kolandrán, fn. корпандер.
 Kolbász, fn. 1.) кобасица; 2.) земља дембелија. — ka, fn. кобасичица, — lé, fn. чорба с кобасицама. — os, mn. кобасичаст; с кобасицама. — oskodik, k. савијати се као кобасица. — töltő, fn. надевача за кобасице.
 Kolez, fn. полукадива, плинш.
 Koldúl, k. просити, богорадити. — ás, fn. прошење, прошња. — gat, es. просјачити. — gatás, fn. просјачење.
 Koldus, fn. просјак, слепак, богац, жебрак; (szójt.) szemérmes — nak üres a tarisznyája, у стидљива слепца празна торба; minden — a maga botját dícséri, сваки Циганин свог коња хвали; а — nak még maga arja sem barátja, голог ни своји не трпе, богатор сав свет мизује; nem fél — a fosztástól, празну кућу ни лунез не може пократи.
 Koldus-asszony, fn. просјачиња. — bot, fn. просјачки штап; — botra jutni v. szorúlni, доћи до просјачког штапа, дотерати до ијеса. — csipa, fn. гума на трешњовом дрвету. — ember, fn. просјак. — fiú, fn. просјаче. — fű, fn. мала кукута. — gyermek, fn. просјаче. — kenyér, fn. просјачки хлеб. — kevelység, fn. голаштво. — leány, fn. просјачиња. — nép, fn. просјаци, жебрати. — pénz, fn. просјачки новац, богатела. — ruha, fn. просјачк. одело. — ság, fn. просјаштво. — szegény, mn. убоги ђаво. — tetű, fn. крпугуз.
 Koleda, fn. скупљање милостиње, колек.
 Koledál, es. купити милостињу. [та.
 Kolibri, fn. колибри.
 Kólika, fn. колика, вија; — bántja, има
 Kólikás, mn. који има колику. [колику.
 Kollint, es. 1.) ударати, лупати; 2.) крадукати.
 Kolomp, fn. кленетуша, бакаруша, бронза; felkötni а — ot, а) везати кленетушу; б) предводити; с) ударати у велико звоно.
 Kolompár(os), fn. димар, казанџа.
 Kolompér, fn. кромпир.
 Kolompol, k. звоцкати, бронзукати.
 Kolompos, mn. с кленетушом; fn. ован к ји води; á. é. коловођа.
 Kolompoz, es. 1.) лупати у врат; 2.) l. Kolompol.

Kolonez, fn. 1.) притега (шир. на бер-
ми); клечка (у неа); 2.) брабушак. —
os, mn. с брабушци; с клечком.
Kolontos, mn. дупкаст. — kodik, k. ду-
Kolor, f. горњак (карта). [довати.
Kolosma, fn. кумовек и дар (о крштењу).
Kolostor l. Klastrom.
Kolosvár, Kolozsvár, fn. Клуж, Колошвар.
Koltant, es. купати, закувати.
Koltos fn. (риба) кркуша.
Kólya, fn. 1) паланкин, носилка; 2)
триумфална кола.
Koma, fn. кум; (szój.) kötve higyj a ko-
mának, не веруј сваком; — neki a mun-
ka, смрди му посао; — neki a fize-
tés, плаћ је платина.
Komaasszony, fn. кума.
Komárom, fn. Коморан (град).
Komaság, fn. кумство; (pb.) meghalt a
gyermek, oda a —, умре кумче, рас-
паде се кумство.
Komáz, es. кумити, звати кумом. — ás,
fn. кумљење. — ik, k. (vkivel) мали-
ти се, спрдати се.
Komló, fn. хмељ, комлов. — kert, fn.
хмелик. — s, fn. és mn. хмелик; с
хмелем, с комловом.
Kommandéroz, es. командовати. — ás, fn.
командовање. — ó, fn. заповедник,
Kommandó, fn. команда. [командант.
Komman, k. дунути. — t, es. дупкати.
Kommog, k. вући се, гегати се.
Komócsin, fn. попино праце (биљ.).
Komoly, mn. озбиљан. — an, ih. озбиљ-
но, озбиљки. — ít, es. чинити озбиљ-
ним, уозбиљити. — odik, k. уозбиљ-
ити се. — ság, fn. озбиљност.
Komondor, fn. чобански пас; (pb.) két-
felé tekints, mikor az agg — ugat, кад
матор пас лаје, ваља видет' шта је.
— kodik, k. ленити се.
Komor, mn. суморан, турован. — g l.
Komorog. — ít, es. жалостити, чинити
суморним. — ka, fn. красуљак (биљ.).
— kedvű, mn. турован. — kedvűség,
fn. туровност. — kém, mn. угасито
плам. — kodik, k. бити турован. —
kórság), fn. туровност. — kóros, mn.
és fn. меланхоличан, хипохондричан;
хипохондриста.
Komorna, fn. коморкиња.
Komornok, Komornyi, fn. коморник. —
leány, fn. коморкиња.
Komor-odik, k. растужити се. — og, k.

бити турован, сета. — on l. ül, ih.
— ság, fn. туровност. сета. — sárga,
mn. угасито жут. — tekinteti, mn.
мрка погледа. — ül, ih. мрко, сетно,
туровно; k. l. — odik.
Komp, fn. 1.) скела, коина; 2.) мргин. l.
Kompis l. Hancsik. [Hancsik.
Komplár, fn. механиција, крчмар. — ko-
dik, k. крчмарити, бирташити. — ház,
— szék, fn. механа, биртија. — ság,
fn. крчмарство.
Kompol, es. мргинити, l. Hancsikol.
Kompola, fn. механа, биртија.
Kompona, fn. теразије; ножа од теразија.
Komporkodik, k. прћити нос, забављати.
Kompos, mn. са скелом.
Komposztor, fn. подножник на разбоју.
Kompoty, fn. — só, камен соли.
Komppénz, fn. скеларина.
Komra, fn. комора, l. Kamra.
Konászik, Konászkodik k. стинавати се.
Konesorog, k. зајавити, екитати се.
Konez, fn. 1.) коет (са сржи); 2.) ма-
стан залог; (szój.) kapni a — on,
отимати се о мастан залог; porba
esett a — a v. elejtette a — ot v. ki-
esett szájából a —, није му пошло за
руком; 3.) meztelen — ot árulni, по-
казивати своју голотину; — ra hány-
ni, v. — ról, — ra — ni, измрцварити;
4.) egy — papíros, књига хартије.
Konezol, es. мрцварити. — ás, fn. мрцва-
Konda, fn. чонор, крд свиња. [рење.
Kondás, Kondász, fn. свињар. — kodik, k.
Kondér, fn. кастрола. [бити свињар.
Kondít, es. звонити, огласити. — ó, fn.
— jó — ója van, има добар језик.
Kondor, mn. кудрав, коврчаст, кокорав;
fn. кудроња. — ít, es. коврчити, ку-
дравити. — odik, — ül, k. коврчити
се. — os, mn. кокорав, уековрчен.
Kondúl, k. забрујати, зазвонити.
Kong, k. брујати, звучити, звонити; —
bong, хуји-зуји. — ás, fn. брујање,
тутањ. — at, es. чинити да бруји,
звонити. — ó, mn. што звечи: — ó
pénz, бакарни новац.
Konkoly, fn. кукољ; üszögös —, љуљ;
(km.) ritka búza kiben — nincsen, не-
ма жита без кукоља; terem a —, ha
nem vetik is, по зло не ваља елчије
слати (само добе).
Konkolyos, mn. пун кукоља. — odik, k.
обрасти кукољем.

Konok, mn. упоран, јогунаст. fn. јогуница. — it, es. чинити упорним. — odik, k. бивати упоран. — ság, fn. упорност, јогунство. — ül, ih. упорно, јогунасто; k. l. — odik.

Konstantinápoly, fn. Цариград, Стамбољ.

Kontár, fn. кваризанат, крпа, шалабактер. — kodás, fn. криарија, петљанија. — kodik, k. петљати, криарити. — mü, fn. петљанија, криеж. — ság, fn. петљанија.

Kontat, Kontogat, es. бунити. — ás, fn. бунесе. — ó, fn. бунџија.

Konty, fn. 1.) коџа, пуџа, шиџон, убрдак, капица, цига; (szój.) — alá való bor, вино за женске; félre áll a — а пијана је; 2.) ђуба, перчин.

Kontyol, es. пове швати, уобраћивати.

Kontyos, mn. 1.) с коџом, уобраћена (девојка); 2.) с перчином: — borsó, грах у мехунама.

Konyá, mn. што висе; — fülű, клопав.

Konyha, fn. кухина, кујна; Laczi konyhája, кујна у пољу, приварница; deák v. latin —, апотека; (szój.) az is hoz vmít a konyhára, и с тим је ближе кући.

Konyha-ajtó, fn. кухинска врата. — balta, fn. сатара. — diákság, fn. покварено латински. — ló, fn. теглећи коњ. — mester, fn. главни кувар. — pénz, fn. кухински трошак, менажа. — reszér, fn. паракувар. — só, fn. кухинска со.

Konyhászokdik, k. чечати по кујни, об-
Konyházik, k. овркивати. [лизивати се.

Konyít, es. савијати, отпустити (уши); (szój.) fülét se — ja reá, и не шумиња; nem is — hozzá, не зна ни укрепати, нема ни појма о том; egy kicsit — a magyar nyelvhez, зна нешто мађарски.

Konyorász, es. бугарити, богорадити.

Konyúl, k. превисити се, отпустити се. — t. mn. савијен, отпуштен.

Korács, fn. 1.) зелена љуска; 2.) вајарско длете; 3.) жбун, грм. — lik, k. љуштити се. — ol, es. а) вајати; кљуцати, дунати; б) љуштити.

Koradék, fn. олињотина.

Korál, fn. копал (камен).

Korállik, Knpállik, k. љуштити се.

Korály, fn. ћела, голо место.

Koráncs, fn. зелена љуска (орахова). — ol, es. љуштити (орах); вадити језгру.

Korár, mn. го, голетан, неплодан; fn. голет. — odik, k. оголети. — szik, k. пасти (марва) на голети; á. é. гладовати. — ság, fn. ћела, голет.

Korás, fn. крзање, хабање, прање.

Korasz, mn. és fn. ћелав: ћелоња; — baraczk, kajcsja: — mentség, празан изговор; (szój.) — t beretválni, маатити празну сламу; nehéz a — nak üstökébe kapni, ћелавог не можеш за кике ухватити; könnyű a — t beretválni, ласно је ћелавог бријати.

Korászat, fn. лов с каповима.

Korasz-fejű, mn. és fn. ћелав, ћелоња. — it, es. правити ћелавим. — odik, k. ћелавити. — ság, fn. ћелавост. — száju, mn. ћосав, голобрад. — t, es. правити ћелавим: чупати (живину); á. é. черупати, кламати, пуљити. — ül, k. ћелавити.

Korczihér, fn. 1.) мучитељ; 2.) ципија, цимрија.

Kóré, fn. дола, угуреуз, хорјатин. — kodik, k. ђаволити. — s, mn. ђаволаст. — ság, fn. ђаволство, хорјатство. — skodik l. — kodik.

Kópiez, fn. сађурица (за јаја).

Korik, k. крзати се, хабати се.

Koripint, es. куцнути, дупнути.

Korja, fn. копље.

Korjás, mn. с копљем; fn. копљаник.

Korka, fn. игра „гомила“ („купе“).

Korkázik, k. играти се „гомила“.

Korlal, k. гладовати. — ás, fn. гладовање. — tat, es. мучити глађу.

Koró, fn. капов, ловачки пас; rossz —, враг, дола; á. é. увода.

Koroeskál i. Korácsol.

Korog, k. куцати, дунати. — ás, fn. куцање, дупање. — at, es. és k. куцати, дунати. — ó természet, fn. црв у дрвету. — tat, es. куцати, дунати.

Korolya, fn. бара, каљуга.

Korolytű, fn. шкрге. — lábua, fn. брахиноде (жив.).

Korolya, fn. дубања, тиквина. — bolt, fn. капић. — lepke, fn. мртвачка глава (лептир). — tan, fn. краниологија.

Kororez, fn. 1.) чварак; 2.) голет.

Koror(gat) l. Kapar(gat).

Kororsó, fn. а) мртвачки сандук; б) гроб; — ban fél lába, једном је ногом у гробу. — kő, fn. камен

нај гробом. — szőnyeg, — terítő, fn. мртвачки покров.
 Korotó l. Kopolytyú.
 Korott, mn. отрган, иекрзан, похабан, изрган.
 Korottyú, Корótyú l. Kopolytyú.
 Korpad, k. 1.) љунити се; 2.) белавити.
 Korpan, k. пуцнути, праснути; (szój.) — attól az állad, убиће те у врат; — a szeme, парн очи.
 Korrant, es. 1.) учинити да пукне, да прасне; 2.) усекупити (свећу). — ó, fn. усекач, мумаказе. — ó talp, fn. — глава од мумаказа.
 Korraszt, es. чупати.
 Kopri, fn. белоња.
 Kortat, es. 1.) крзати, хабати, трацкати; прати; 2.) nyelvét v. száját — ni, говорити у лудо; a küszöböt —, обижати праг.
 Kor, fn. доба; век; време; а — lelke v. szelleme, дух времена; tanuló — omban, за мога ћаковања.
 Kor, mn. око, у, о: két órakor, око (у) два сата; éjféلكor, у ноноћи; karácsonkor, о божићу.
 Kór, mn. болестан; fn. 1.) болест, боља, бољетица; 2.) болесник, болесница.
 Kora, mn. рани. — belí, mn. és fn. из доба, савремени; савременик.
 Korábban, ih. раније, пре.
 Koracs, fn. доба; младићско доба; недоношче; egy — nak, вршњаци.
 Kórács, fn. лешинар.
 Koraérett, mn. што рано зре, рани.
 Koracsú, mn. стармали, маторан.
 Kórág, fn. болеснички одар.
 Korahajtásu, mn. — vetés, рани (пролет-
 Kórá l. Korász. [њи] усев.
 Korall, fn. корал.
 Kórállapot, fn. стање болести.
 Korán, ih. рано, за времена. — erő, mn. рани, што рано доспева; — erő szőlő, рано грозђе, ранка. — kelő, fn. ранилац. — későn, ih. увек. — okos, mn. стармали. — ol, es. судити за прерано. — sem, — tsem, ih. никако.
 Koránt, ih. рано. [ни близу.
 Koránvaló, mn. рани. — ság, fn. раност.
 Korány, fn. јутро, зора, j. Hajnal.
 Koraság, fn. раност.
 Kórász, fn. који набирчи; k. а) набирчити; b) тумарати; — ó féreg, курјак.
 Koraszülés, fn. пометање.

Koratelt, mn. — váltó, меница, којој је прошао рок.
 Koráz, k. журити се, ићи напред (е т).
 Korbács, fn. корбач, бич, камџија. — fű, fn. катанак. — nyél, fn. бичаље. — ol, es. шибати, бити камџијом. — olás, fn. шибање. — vágás, fn. шиба.
 Korbély, fn. колека корна.
 Kórbuvár, fn. патолог.
 Kores, fn. полутан, мелез, криља; mn. подутански, наказан, измет. — faj, — fajzat, fn. измет, наказа.
 Koresma, fn. крчма, биртија, l. Kocsma.
 Koresmáros, fn. крчмар, l. Kocsmáros.
 Koresolya, fn. 1.) корчуље, топиљаче, ледењаци; 2.) децје сонице; 3.) палије.
 Koresolyás, fn. 1.) топиљач (на корчуљама), корчулаш; 2.) који спушта бурад на палијама; mn. а) са корчуљама; б) на палије.
 Koresolyáz, k. топиљати се на корчуљама; es. спуштати бурад на палијама. — ás, fn. корчуљање; спуштање буради.
 Koresos-ít, es. изоначавати, чинити кржлавим. — odik, — úl, k. изоначавати се, изметати са, кржлавити.
 Korcz, fn. овењача.
 Korezfűz, fn. ива.
 Korezog, k. глабати, гладати.
 Korda, fn. корда; (szój.) kordába fogni v. szedni, узети у корду.
 Kordács l. Kartács.
 Kordáz, es. шибати.
 Kordé, fn. 1.) пљачка; szabad — ra bocsát, даје на пљачкање; 2.) тричарија; nem — ba mondom, не говорим без узрока; — ra venni, узети за шалу. — beszéd, fn. празан разговор. — l, es. сматрати за шалу. — ra, ih. олако, овлаш, напразно; — ment, оде у ветар. — ság, fn. узалуд.
 Kordély, fn. двоколине. [ност; лакрдија.
 Kordéskodik, k. будалити, лакрдисати.
 Kordovány, fn. кордован. — os, fn. који ради кордован.
 Kor-elleniség, fn. анахронизам. — elnök, fn. председник по годинама. — engedelem, — engedély, fn. опроштење од година (код малолетника). — eszme, Kórész l. Korász. [fn. идеја времена.
 Korfonyál, k. правити буркуљини.
 Korgály, Korgó, fn. трубач (тропска барска тица).

Korgatyú, fn. клепало, четрталка.
 Kor-gyengeség, fn. остарелост, слабост.
 — gyengült, mn. остарео.
 Korha l. Korhadt.
 Korhad, k. 1.) старети; 2.) трухлити;
 3.) изанђати. — ék, fn. трулеж од
 билака. — t, mn. труп; отпцаи, изан-
 ђаи; тропан. — vány l. — ék.
 Korhany, fn. хумус.
 Korhantó, fn. блесан.
 Korhaszt, cs. чинити да трухне; крзати,
 Korhatag, mn. труп, изанђао. [ргати.
 Kórháztárzat, fn. диагноза.
 Kórház, fn. болница, шпитаљ. — i, mn.
 болнички.
 Korhel, Korhely, mn. немаран, распу-
 штен; fn. калаш, бекрија. — kedik,
 k. дембелсати, бекријати. — leves,
 fn. чорба од расола. — ség, fn. рас-
 калашиност, бекријање. — ül, ih. бе-
 кријекп, раскалашно.
 Korhodik l. Korhad.
 Korhog, k. регати се, вући ного.
 Korhol, cs. стругати, гулити; á. é. ко-
 рити, крпити. — ódik, k. гулити се,
 крзати се; á. é. корити, грдити.
 Korhúl l. Korhad.
 Koriándrom, fn. кориандер.
 Kóriczál, Kóringyál, k. тумарати.
 Kor-isme, fn. хронологија.
 Kór-isme, fn. диагноза. — ismetan, fn.
 Korít, k. рано пћи (сат). [диагностика.
 Kor-külömbőség, fn. разлика у годинама.
 Korlát, fn. ограда, преграда; наслон,
 филарет; á. é. граница, мера. — lan,
 mn. неограђен; á. é. неограничен; не-
 обуздан. — lanság, fn. неограђеност;
 неограниченост; необузданост. — la-
 núl, ih. неограничено.
 Kórl, k. куњати, венути, l. Kórol.
 Korlátnok, fn. канцелар, j. Kanczellár.
 Korlátol, cs. оградити, ограђивати; сте-
 зати, скучавати. — t, mn. ограђен;
 ограничен; á. é. — t eszi, ограничен,
 глуп. — tság, fn. скученост, ограни-
 ченост.
 Korlátoz l. Korlátol.
 Kórmag, fn. кориандер.
 Kormány, fn. 1.) крман, крмло, крма;
 2.) влада; — t tartani, бити на крми,
 крманити; könnyű esendes időben — t
 tartani, ласно је на добром времену
 корманити.
 Kormány-alkat, fn. облик владе. — biz-
 tos, fn. владин повереник. — deszka,

fn. цијер у (плугу). — férfi, fn. др-
 жавник. — forma, fn. облик владе. —
 lap, fn. владин лист. — os, fn. крма-
 ном, корманом. — oz, cs. крмити,
 корманити; á. é. управљати (земљом).
 — pálcza, fn. владалачко жезло. —
 rendelet, fn. владина наредба. — szé-
 k, fn. гувернија, дикастерија, влада. —
 széki, mn. владин. — toll, fn. брчно
 перо (у тпца). — vitel, fn. државна
 управа. — zat, fn. управа (државна).
 — zó, fn. управљач, регент; гувернер.
 Kormol l. Kormoz.
 Kormos, mn. чађав; гарав; fn. ранетла
 (јабука). — ít, cs. чађавити, гарави-
 ти. — odik, — ül, k. чађавити се.
 Kormoz, cs. чађавити.
 Kornilla, fn. багренак.
 Korniad(oz), k. куњати, поболевати.
 Kornyikol, Kornyikal, k. гуњекати; á. é.
 кпекати, крвельити се.
 Kóró, fn. коров.
 Kóroda j. Kórház.
 Kóródzik, k. сунити се; укоровљавати се.
 Korog, k. крчати, бурљати; — a hasa,
 крче му црева.
 Koroglya, fn. кутија с лекаријама.
 Kórol(kodik), k. куњати, поболевати.
 Korom, fn. чађ; гар; bécsi —, кпњерус;
 á. é. másra keni kormát, на другог
 баца своју кривцу.
 Korom-fekete, mn. црн као гар. — ne-

mű, mn. чађа'т.
 Koromász, fn. несит, пеликан.
 Korona, fn. круна. — fa, fn. багрени. —
 gát, fn. крунаст бедем. — herczeg, fn.
 принц, наследник круне. — igénylő,
 — követelő, fn. претендент. — javak,
 fn. крунека добра. — ország, fn. кру-
 новина. — őr, fn. чувар круне. —
 öröklés, fn. наследништво круне. —
 örökös, fn. наследник круне.
 Koronás, mn. крунсан, с круном. —
 tallér, fn. крунеки талир, кронталир.
 Korona-vesztett, mn. обескруњен. — vi-
 rág, fn. багренов цвет.
 Koronáz, cs. крунсати, окр, нити. —
 ás, — at, fn. крунсање. — ó, fn.
 венчаница (на крову).
 Korong, fn. коло (лончарско); плоча.
 Koronként, ih. повремено. — i, mn. по-
 времени.
 Koront (Korontország), fn. Корунка. —
 ár, fn. Корунчанин.

Koros, mn. временит, временан, у годинах.

Kóros, mn. болестан, болешлив.

Kóros, mn. коровит, грмовит.

Korosma, fn. 1.) крзница; 2.) јело што шиљу породили.

Korosodik, k. старети.

Korosság, fn. временност, старост.

Korosztály, fn. класа доба (за војнике).

Korott, ih. у доба; — am. — ad. — a... у моје, твоје, његово... време.

Kórózik, k. коровити се, сушити се.

Korpa, fn. 1.) мекна, трице; (szój.) — van a fejében, има плеве у глави: téged is megfejnék egy tál korpán, даћеш ти то јетиније; ki — közé vegyül, megszvik a disznók, ко се са мекнама помена, изеду га свињи; 2.) перут.

Korpa-czibere, fn. трична киселица. — fejű, mn. és fn. глун; тикван, празноглавић. — féreg, fn. мушица. — fiű, fn. црвоточина (нека маховина). — hüvely, fn. празноглавић, букван. — kenyér, fn. трушница. — keszöcze, — kisé, fn. трична киселица. — lé, fn. киселица.

Korpás, mn. 1.) мекнава; 2.) перутава.

Korpáz, cs. 1.) носити мекнама; 2.) грдити, кризмати; 3.) петљати, бити

Korraíz, fn. елика доба. [криа.

Korrog, k. крчати, бурљати.

Kórság, fn. а) болест, боља, бољетина; б) велика болест, падавица; á. é. bántja a —, лупкаст је.

Kórságos, mn. с великом болешћу; á. é. суљуд.

Korsó, fn. крчаг; cseces —, тестија; beletekinteni a — ba, загледи бокалу у дно; (szój.) akár a — t a köhez, akár a követ a — hoz, или јаје камену, или камен јајету; (pb.) addig jár a — a kútra, míg el nem törik, која тиква често па воду иде, раз-

Korsós, fn. хупар, лончар. [биће се.

Korszak, fn. одсек времена, епоха; — ot alkot v. képez, чини епоху.

Korszellem, fn. дух времена.

Korszerű, mn. савремен, што одговара времену. — en, — leg, ih. савремено. — ség, fn. савременост.

Kórszoba, fn. болесничка соба.

Korszovát, fn. 1.) прегача; 2.) семењача.

Kortan, fn. хронологија.

Kórtan, Kórtanítmány, fn. патологија. — i, mn. патологики.

Kortany, fn. велики топ.

Kortárs, fn. савременик, вршњак.

Kortes, fn. кортеш. — kedés, fn. кортеповање. — kedik, k. кортеговати.

Kor-tévesztés, fn. анахронизам. — tudomány, fn. хронологија. — tudós, fn. хронолог.

Kór-tudomány, fn. патологија. — tudós, fn. патолог. — tünet, fn. појава болести.

Korty, fn. 1.) гутљај; 2.) ракија; (szój.) nyeli a száraz — ot, живи о ваздуху.

Kortyándi, fn. нијандура, испичана.

Kortyan, Kortyant, k. гуцнути.

Kortyog, k. гутати; гротати (нијући).

Kortyol, cs. еркати.

Kortyondi (fráter), fn. испичутура, нијан- Kortyongat, cs. еркутати. [дура.

Kortyonként, ih. на гутљаје.

Kortyos, mn. одан пићу; fn. нијанац. — odik, k. ођорити се, напити се.

Kortyoz l. Kortyog.

Kortypálinka, fn. ракија.

Kórvész, fn. морија, куга.

Korvéta, fn. корвета.

Korz, fn. Корзиканец; mn. корзикански. — ül, ih. корзикански.

Kos, fn. 1.) ован; herélt —, иконоц; 2.) маљ.

Kosár, fn. 1.) корпа, кошар; 2.) тор,

Kosaracska, fn. корпица. [обор.

Kosaras, mn. с корпом; fn. корпар.

Kosaraz, cs. а) носити у корпи; ловити корпом (рибу), кошарати; б) љубити.

Kosárfonó, Kosárkötő, fn. корпар.

Kosárka, fn. корпица.

Kos-bárány, fn. мушко јагње. — bor, fn. кађун (биљ.) — bőr, fn. овнујска кожа. — fej, fn. сведена глава у коња. — jel, fn. знак овна (звезда).

Koslár, mn. похотан, блудан.

Koslat, k. терати се (овце). — ag l. Koslár.

Kosok, Kosók, fn. кожух.

Kosol, cs. заглавити, забити, укуцавати.

Kospitol, k. овркивати.

Kosta, Kósta, fn. сеоски уча.

Kóstol, cs. коштати, кушати. — ás, fn. коштање. — atlan, mn. неокштан. — ó, fn. а) који кошта; б) проба.

Kostök, fn. 1.) јаја од овна; 2.) дуванкеса од овна.

Kosz, fn. краста, гринта.

- Kősza, mn. што лута; — gyermek, колотер; — hír, зуцање; — lélek, утвора, авет.
- Kőszál, k. лутати, скитати се. — ás, fn. скитања.
- Kosz-fészek, fn. крастоња. — ír, fn. маст
- Koszlál l. Kőszál. [за красте.
- Koszlík, k. крзати се, хабаты се.
- Koszlott, mn. похабан, отиан.
- Koszmó, fn. красте на глави.
- Koszmós, Koszmós, mn. крастав, гринтав.
- Koszog l. Koczog.
- Koszol, cs. хабаты, крзати.
- Koszoressű, fn. свињска салата.
- Koszorú, fn. венац. — dad, mn. венчаств. — fa, fn. жока. — gyertyatartó, fn. полијелеј. — s, mn. увенчан; с венцем. — tlan, mn. без венца. — z, cs. увенчавати. — zat, fn. атуља (на згради.)
- Koszós, mn. крастав. — odik, k. окрестати се.
- Kosziperd, fn. шпада, шиљаст мач. — orú, fn. риба сабљарка.
- Koszt, fn. 1.) храна; kinél vagy — on? код кога си на храни? 2.) мотка.
- Kosztol, cs. млатити мотком (с дрвета); k. бити на храни.
- Kosztos, mn. és fn. а) који је на храни; sok — a van, многи су код њега на храни; б) који даје храну; — asszony v. — gazda, жена или човек који држи на храни.
- Kóta, fn. 1.) нота (музичка); 2.) ромб, нахерен квадрат. — alakú, ms. ромб
- Kótag, k. гагати. [баст.
- Kóta-író, fn. који пише ноте. — könyv, fn. књига са нотама. — papíros, fn. папир
- Kótárka, fn. котарка, хамбар. [за ноте.
- Kótáskönyv, fn. књига с нотама.
- Kótatám, fn. наложи за ноте.
- Kótáz, cs. метати у ноте; k. писати ноте.
- Kótis, fn. мањ.
- Kotkoda, fn. квоцање.
- Kotkodácsol, Kotkodál, k. квопати.
- Kotlás, fn. 1.) лежење; седење на јајих; — ideje, време лежења; 2.) квоцање.
- Kotlik, k. лећи; седети на јајих; квопати; á. é. — az esze, ћакнут је.
- Kotló, mn. што леже; fn. квочка.
- Kotlós, mn. насађен; — tojás, јаје испод квочке; — tyúk, квочка.
- Kotnyeles, mn. дрзак, свезнао. — kedik, k. бити свезналица, дрзновит. — ség, Kotol l. Kotlik. [fn. дрзновитост.
- Kotonoz, cs. пишати, цуњати.
- Kotor, k. 1.) чопкати, грепети; 2.) чистити (блато из реке).
- Kotorász, Kotrász, cs. чепкати, цуњати.
- Kotorog, k. скитати се, лутати.
- Kotródik, k. вући се, торњати се.
- Kotrógép, fn. багер-машина (што чисти
- Kotronez, fn. кудра, витица. [реку).
- Kotty, fn. брбљање, торок; mindenben —, свуд се трпа.
- Kottyán, k. квоцнути; belé —, умешати се у разговор; nem is —, није (јела) ни за један зуб. — t, cs. пишнути.
- Koty, fn. ловра.
- Kótya, fn. мунта, лицитација.
- Kótyagos, mn. напшт, ђорнут. — eszű, ћакнут. — odik, k. ођорити се.
- Kótyál, cs. а) продавати на лицитацији, мунтати; б) давати буд зашто.
- Kótyás, mn. ћакнут, луцкаств.
- Kótyavetve, fn. лицитација, мунтање.
- Kótyavetyél, cs. мунтати, лицитирати. — ő, fn. лицитант.
- Kotyfity, fn. зврчка по носу.
- Kotyfol l. Kutyvaszt.
- Kotylé, fn. буркуљинш.
- Kotyma, fn. буркуљинш; á. é. тричарија.
- Kotymás, mn. збрљекан; — ember, ни-
- Kotyó, fn. шљива. [коговић.
- Kotyog, k. 1.) квоцати; 2.) клонотати, клепати; 3.) бркљати. — ó, mn. што квоца, расквоцан; — ó malom, рђава (олупана) воденица. — ó, fn. путела, стакло уска грла. — ós, mn. што клепеће; á. é. напшт, накресан.
- Kotylol l. Kutyog.
- Kotynom l. Kotyma.
- Kotynomfity, mn. тричав; (km.) kinek — az ura, gézengúz a szolgája, какав го-са, онакав и слуга.
- Kotyos, mn. 1.) расквоцан; 2.) гњно (шљива). — odik, k. угњилити.
- Kotyós, fn. шљивовица.
- Kotyval l. Kutyvaszt. — ék, fn. буркуљинш.
- Kutyvasz, fn. буркуљинш. — t, cs. рђаво кувати, буркуљиншати, збрљекати.
- Kova, fn. шљунак; кремен.
- Kovacs, fn. шпат; szikrázó —, пољски шпат.
- Kovács, fn. ковач; hideg —, хладноков, беспослен ковач; (szój.) nem lesz abból —, ki kalapácsot soha nem vesz kezébe, не може ковач бити, а не оморчити се.

Kovács-i, mn. ковачки. — *kodik*, k. бити ковач. — *mesterség*, fn. ковачлук. — *műhely*, fn. ковачница. — *ol*, es. ковати, сковати: — *oltvas*, ковно гвозбе. — *ság*, fn. ковачлук.

Kovácsos, mn. пун шпата.

Kovad, k. љушити се, ценати се.

Kováföld, fn. шљункаста земља.

Kovákol, k. квечати, дречати, кривељи.

Koválik, k. љушити се. [ти се.

Kovályít, es. гулити, љушити.

Kovályog, k. тумарати, крестарити.

Kovand, fn. шљунак.

Kovancsi, mn. шљункаст.

Kovany, fn. силициум.

Kovarez, fn. бедутак, кварц.

Kováś, mn. шљунковит.

Kovasav, mn. шљункова киселина.

Kováśz, fn. квас, квасац. — *ol*, es. закиселити квасцем. — *os*, mn. квасан, с квасцем. — *oz* i. — *ol*. — *talan*, mn. Kavaszt, es. љушити. [бесквасан.

Kovog, k. отворати се, цзати.

Kozák, fn. козак; á. é. вешт играч. — *ül*, ih. козачки.

Kozma, fn. Кузман, Кузма.

Kozma, fn. мирис од загорелого.

Kozmás, mn. загорео (јело). — *ít*, es. дати да загорити. — *odik*, k. загорети.

Kő, fn. камен; mi a —! шта врага! — *vé lett*, окамењен; *tudja a* —, бее га знао! *hol a* — *ben voltál*, где си био до сто врага? *nagy követ vetett a kútba v. nagy követ mozdít*, хвата се велика поела; *minden követ megmozgatni*, све и сва употребити; *együtt tűni a követ*, у један рог дувати; (km.) *mely követ sokszor hengergetnek, meg nem mohosodik*, који се камен често преврће, неће маховином обрасти; *égre követ ne vess, mert fejedre fordul*, ко више себе пљује, на образ му пада.

Kőb, fn. коцка, кубус; mn. кубичан; *mérték*, кубична мера; *méter*, кубични метер; — *gyök*, кубични корен.

Kő-baj, fn. камен (болест). — *balzam*, fn. нафта. — *bánya*, a) fn. каменити мајдан; b) fn. место код Пените.

Kőbezűs l. Kőpezűs.

Kőblűs, mn. од ... кибле. — *föld*, fn. ју.

Kőböl, fn. кибла; ваган. [тро земље.

Kőbök, fn. кубик.

Kőbös, mn. 1.) кубичан; 2.) коцкаст.

Kőbűz, es. кубирати.

Kőesűg, fn. љуница (за млеко); тегла. — *kalap*, fn. цилиндар. — *ös*, mn. као љуница; као тегла: — *ös kalap*, Kőesűk l. Kőesűg. [цилиндар.

Kőeze, fn. селјачко одело.

Kőezűle, Kőezűlye l. Kőezele.

Kőd, fn. магла. — *daravirág*, fn. гладница (биљка). — *kő*, fn. нефелин. — *lik*, k. хвата се магла; — *lik a szemem*, магли ми се пред очима.

Kődmén, Kődmön, fn. љурдија. — *ke*, fn. љурак, кожух. — *ös*, mn. у љурдији, у кожуху.

Kődös, mn. магловит, замагљен. — *en*, ih. магловито. — *odik*, — *ül*, k. замаглити се, маглити се.

Kődözött, mn. маглен, магловит.

Kőemlék, fn. споменик у камену; — *i betűk*, лапидарна слова.

Kő-eső, fn. туча, град, крупа. — *fal*, fn. каменит зид; — *fali fecske*, брегуница. — *faragó*, fn. каменорезац. — *fejtés*, fn. a) ломљење камена; b) мајдан од камена. — *fejtő*, fn. a) који ломити (туна) камење; b) мајдан од камена. — *felirat*, fn. натпис на камену. —

Köh, fn. кашаљ. [gyanta, fn. асфалт.

Kő-hajítás, fn. бацање камења; дOMET каменом. — *hajító*, fn. катапулта (праћка за бацање камења).

Kőhécsel, Kőhenget, k. кашљунати.

Kőhent, k. накашљати се.

Kőhhurut, fn. велики кашаљ, хрипавац.

Kőhingat l. Kőhenget.

Kőhint l. Kőhent.

Kőhög, k. кашљати, хрипати. — *és*, fn. кашљање, кашаљ.

Kő-hulladék, fn. отпаци од камена, шљунак. — *írás*, fn. лапидарно писање. — *írat*, fn. литографија. — *íratí*, mn. литографски. — *író*, fn. литограф. — *ke*, fn. кампчак.

Kőkemény, Kőkeménységű, mn. тврд као камен.

Kőkény, fn. кукиња, триње. — *es*, mn. с трињем; — *es rózsá*, дивља ружа. — *szem*, fn. угацито око. — *szilva*, fn. трновача (шљива). — *szőlő*, fn. тр.

Kőkorsó, fn. крчаг од камена. [њина.

Kőköres, Kőköresin, fn. саса, шукундека; *berki* —, бела саса.

Kölesön, fn. зајам, рукодаће; *kényszerített* —, зајам под моране: — *t* — *nel*

v. — t — ért, мило за драго; нило за огнило; жао за срамоту; visszaadni а — t, вратити жао за срамоту; одшалити шалу.

Kölesön ih. позајмљен, у зајам: — adni, позајмити, посудити; — kérni, ска-ти у зајам; — venni, позајмати, у-зети у зајам, посудити

Kölesön-adás, fn. узајимање, давање у зајам. — adó, fn. зајмодавац. — ház, fn. узајимаоница. — kéren, ih. у за-јам. — kérő, fn. узајимач. — kölnyvtár, fn. књижница за позајимање.

Kölesönös, mn. узајамни, узајимчни; ме-ђусобан. — beszámítás, fn. пребјање дуга. — en, ih. узајамно, узајимце. — szerződés, fn. узајамни уговор. — viszony, fn. узајамни одношај. — ség, fn. узајамност, узајимца.

Kölesönöz, es. (vkitől) узајимати, узај-мити, посуђивати; (vkinek) — ni, узајимити коме, дати на почек, дати у наруч.

Kölesön-szerződés, fn. уговор о наруч, посуда. — vétel, fn. узајимање, узи-мање у зајам. — vevő, fn. узајимач, рукопримац. — zó, fn. зајмодавац, рукодавац.

Köldök, fn. 1.) пупак; 2.) пупчастост (штита); 3.) процеп на шмрку; 4.) пањ (на плугу). — csömör, fn. вија, молика. — fa, — gerenda, fn. гредица. — fű, fn. пупаквица. — kötő, fn. пре-вој пупка. — őlt, mn. пупчаст (зда-ње). — őс, mn. с пупком; пупчаст. — szár, fn. гвоздена шипка у шмрку.

Kölen, fn. азбест (минерал).

Köles, fn. проја, просо; (szój.) fizetünk mint a —, платићемо напрено. — föld, fn. пројиште. — furó, fn. свтничар, њирало. — gyöngy, fn. врапче семе (биљ.). — himlő, fn. оспа. — kása, fn. куља, каша. — madár, fn.

Köliszt, fn. ужрван камен. [страница.

Kölödör, fn. ваљшак.

Kölöncz, fn. пањ, попречно дрво; á. é. несташко.

Költ, mn. дат, издат; — Budapest... (Дано) у Будапешти...; 1. Kel, Kelt, Kelet....

Költ, es. 1.) будити; 2.) лёћи, излёћи; 3.) измишљати, изумевати; 4.) пе-вати, спевати; 5.) трошити, издавати; (pb.) ki nem —, mintha szerezne v.

olyan mint ki keres, у радише свега више, у штедише и још више; штед-ња је прво течење; fűsvény többet —, скуп више плаћа.

Költekez-és, fn. трошење, трошак. — ik, k. а) трошити, издавати; б) сеља-кати се.

Költemény, fn. измишљотина; á. é. пес-ма, спев. — es, mn. спеван, у стп-ховима.

Költ-és, fn. 1.) буђење; 2.) лежење, под-сад, кот; 3.) певање, спев; песнич-ство; 4.) трошење. — ész, fn. пес-ник, j. Költő. — észet, fn. песничство. — észeti, mn. песнички. — észettan, fn. поетика. — észieskedik, k. творити, (састављати) песме. — észség, fn. пес-ничство.

Költő, fn. 1.) песник, поета; fűzfa —, водени песник; 2.) потрошач, тро-шацја.

Költői, mn. песнички. — leg, ih. пес-нички. — ség, fn. песничство.

Költőncz, fn. водени песник, надрипес-Кöltőncz, fn. песникиња. [ник.

Költőpénz, fn. новац за потрошак.

Költött, mn. измишљен.

Költöz-és, fn. сељење, селидба; сеоба. — ik, k. селити се. — ködés, fn. се-љакање; сеоба. — ködik, k. сељакати се; селити се. — ő madár, fn. тица селица.

Költség, fn. трошак, издатак, раскрајак; — be venni, увалити у трошак. — es, mn. што иде с трошком, скуп. — elő-irányzat, — terv, fn. прорачун (тро-шкова). — térítés, fn. накнада трош-кова, накнада. — vetés, fn. прора-

Kölű l. Kölyű. [чун, буџет.

Kölykes, mn. што има млади (штене, мачиће).

Kölykez-és, fn. коћење. — ik (Kölykö-zik). k. котити се; мацити се (a macs-káról); штенити се (a kutyáról).

Kölyök, fn. 1.) младо (маче, штене); kölykek, млади; (km.) még az ebnek sem jó az első kölyke, први се штен-ци у бару бацају; 2.) дериште, паш-че, пушче; kölykek, дерлад, паш-чад, пушчад.

Kölyű, fn. ступа, сирзбијало. — z, es. набијати (лан); газити.

Kőmag, fn. дивља проја. — ú gyümölcs, — zat, fn. коштичаво воће, коштунца.

Köméný. fn. ким, кумин; bécsi —, аниж.
— es, mn. с кимом. — magleves, fn.
кимова чорба.

Kő-mész, fn. каменити креч. — metesz,
fn. литотом (нож за вађење камена
из бубрега). — metszés, — metszet,
fn. каменорез. — metsző, fn. és mn.
каменар, каменорезац, литограф; ка-
менорезарски. — méz, fn. сладих

Kőmiv l. Kőmű. [биљ].

Kőműves(mester), fn. зидар. — munka,
fn. зидарски посао. — ség, fn. a) зи-
дарство; зидари; b) тајно друштво
„слободних зидара“.

Kőnem, fn. врата камена.

Kőnik, k. презревати (о воћу); á. é. уве-
нути, прецветати (нпр. девојка).

Kőny l. Köny.

Kőnyebb, mn. лакши. — edés, fn. олак-
шање, олакшица. — edik, лакнути,
одланути. — ít, es. олакшавати, олак-
шати. — ítés, fn. олакшање, олак-
шица. — ség, fn. олакшање, убла-
жење. — szik l. Kőnybedik.

Kőnyebűl, k. одланути, лакнути, оду-
минути. — és, fn. олакшање.

Kőnyed, mn. лак, лакачак. — én, —
kén, ih. лако, олако, шале.

Kőnyed l. Kőnyebbedik.

Kőnyelmű, mn. лакоуман, лакомислен.
— en, — leg, ih. лакомислено. — ség,
fn. лакомисленост.

Kőnyen, ih. лако, ласно; (pb.) — gyűlt,
— hűlt, како дошло, тако прошло. —
hívés, fn. лаковерност. — hívó, mn.
лаковерац. — hívőség, fn. лаковер-
ност. — vevés, fn. узимање на лако,
немар, недоленшја.

Kőnyűt, es. олакшавати, олакшати; á.
é. ублажавати. — és, fn. олакшање,
ублажење.

Kőnyű, mn. лак; — végét fogni a de-
lognak, узимати што олако; — be-
széd, течан (лак) говор; — ruha, ла-
ко, танко одело.

Kőnyűd l. Kőnyed. — ség, fn. лакоћа.

Kőnyű-fegyveres, fn. лако оружан вој-
ник. — gyalog, fn. лак пешак. — gya-
logság, fn. лака пешадија. — had, fn.
лако оружана војска. — l, — kedik,
k. узимати олако; бивати лак; лак-
нути. — lovas, fn. лак коњаник. —
ség, fn. a) лакоћа; b) течност (у го-
вору); c) окретност.

Könting, fn. драм (мера).

Köntő, fn. сламка.

Köntőlfalaz, Köntőrfalaz, k. врдати, око-
лиштити.

Köntös, fn. одећа, огртач; (szój.) nem
szaggatom — ét, прк'о ја за њим!

Köntös-díj, fn. штола.

Köny, fn. суза; — eket hullatni, лити
(ронити) сузе. — ár, fn. поток суза.
— es, mn. сузан, уплакан. — esen,
ih. сузно, кроз сузе. — ezik, k. су-
зити, плакати. — hullatás, fn. про-
левање суза.

Kő-nyomat, fn. каменотисак, литогра-
фија. — nyomatú, mn. литографичан.
— nyomda, fn. литографија. — nyom-
dász, fn. литограф.

Könyök, fn. лакат; (szój.) úgy kért, majd
lement — éről a bőr, молио је, еве се
превијао. — koncez, fn. мала шипка.
— lés, fn. наслањање на лакат. — lő,
fn. наслон, ограда. — orsó, fn. кљак.
— öl, k. наслонити се на лакат. —
sugár, fn. гориња (танка) кост у лакту.
— szék, fn. наслоњача.

Könyör, fn. милосрђе; смерна молба. —
adomány, fn. милостиња, милодар. — g
l. Könyörög. — gés, fn. прошење; мо-
литва. — ög, k. просити; мољати се.
— telen, mn. немилосрдан. — telenül,
ih. немилосрдно.

Könyörül, k. (on, en) смиловати се, са-
жалити се. — és, — et, fn. мило-
срђе; сажаљење. — etes, mn. ми-
лосрдан, благодунан. — etlen, mn.
немилосрдан. — etlenség, fn. немил-
осрдност. — etlenül, mn. немилосрдно.

Könyű, fn. суза; l. Köny.

Könyv, fn. 1.) књига; — nélkül, напамет,
наизуст; Isten — e, библија; 2.) egy
— papíros, књига папира; 3.) l. Könyű.

Könyv-árcs, Könyv-árus, fn. књижар. —
árulas, fn. књижарница. — boglár, fn.
пређица на књизи. — bolt, fn. књи-
жара. — buvár, fn. љубитељ књига.
— ecske, fn. књижица.

Könyvel, es. водити књиге, тефтерити.
— és, fn. књиговодство, тефтерење.
— ő, fn. књиговођа, тефтедар.

Könyves, mn. a) с књигом; који води
књигу; b) l. Könyes; fn. a) књижев-
ник; b) књиговецац.

Könyvész, fn. библиограф. — et, fn. би-
блиографија.

Könyv-ez l. Könyvel. — jegyzék, fn. списак књига. — kereskedés, fn. књи-
жарница. — kereskedő, fn. књи-
жар. — sor, fn. канон (у библији). — szek-
rény, fn. шкриња за књиге. — szer-
zés, fn. списатељство. — szerző, fn.
списатељ, писац. — tábla, fn. корице
од књиге. — tám. — támasz, fn. на-
лоњи за књиге. — tan, fn. библио-
графија. — tár, fn. књижица. библи-
отека. — tárnok. — táros, — tár-ör,
fn. књижицар, библиотекар. — tartó,
fn. полица за књиге. — vezetés, —
vitel, књиговодство, тефтедарство. —
vezető, — vivő, fn. књиговођа, тефте-
дар. — vizsgálát, fn. цензура (књига).
— vizsgáló, fn. цензор (књига).

Kőolaj, fn. камениито уље.

Kör, fn. пљувачка, пљувањак; es. пљу-
вати, пљунути; vki szeme közé — ni,
пљунути кому у очи.

Kő-rad, fn. каменита клупа. — part, fn.
обала од камена, кеј.

Kőrczös, mn. дежмекаст, зденаст, дре-
чан, темелан; моцан, дундаст. — ség,
fn. дежмекастост, зденастост.

Kördös, Kördöz, es. пљуцкати.

Köréd, k. љуштити се.

Körédék, fn. испљувак, хракотина.

Körédelem, fn. испљувак, избљувак; á.
é. гад, гнусоба.

Körény, Körényeg, fn. огртач, јапунце,
плашт, кабаница; (szój.) arra fordítja
a — t (et), a honnan a szél fú. окреће
опаклију према ветру; (pb.) elmúlt eső-
nek nem kell —, после кише јапунце.

Körényeg-forgató, á. é. превртљивац. —
es l. Körényes.

Körényes, mn. с огртачем.

Körényiszak, fn. теркија.

Körés, fn. пљување.

Köreszt, es. 1.) љуштити; 2.) чупати (жи-
Körköd, es. пљуцкати. [вину].

Köpláda j. Köpöláda.

Köplény, fn. баруштина. — es, mn. баро-
Körőcze, fn. сасуд, тигањ. [вит.

Köpöláda, fn. пљуваонница.

Köröly, fn. купница, рожић; — t rakni v.
— özni, метати купнице.

Körönyeg l. Körényeg. — es, mn. с огр-
тачем, у јапунцету.

Körörödik, k. збећи се.

Körren, Körrent, k. локати, пијанчити.
— ő, fn. пијанац.

Körü, fn. 2.) етап, бућка; 2.) кошница.
Körüeze, fn. ведрица.

Körül, es. правити масло (путер). — ő,
fn. етап, бућка. — ő fa, fn. бућкало.

Kör, fn. круг; шестар; коло; — be ál-
lani, стати у округ; magasabb körök,
виши кругови; — ében maradt, остао
је у своме кругу; a nép körében, у
народном јату.

Kő-ragasz, fn. каја, цемент.

Kőrajz, fn. литографија. — i, mn. лито-
графски. — ilag, ih. литографски. —
oló, fn. литотраф.

Kör-alakú, mn. округла, као круг. —
alakúlag, ih. као круг. — beszéd, fn.
период (у грам.). — dal, — ének,
fn. песма уокло. — ded, mn. округ-

Kőrelepesent, fn. палачинке. [ласт.
Kör-fal, fn. зид унаоколо. — fény, fn.
а) глориола (око главе светаца); б)
крављак (биљ.). — fűrés, fn. округла
тестера. — írat, fn. а) писмо на нов-
цу); б) окружница, циркулар.

Köris, fn. јасен; mn. јасенов. — bogár,
fn. шпанска буба. — fa, fn. јасеново
дрво; јасеновина. — levelűfű, fn. јас-
сенак. — méz, fn. мана. — tapasz,
fn. визикатор (лск).

Körisme, fn. енциклопедија. — i, mn.
енциклопедијски.

Körít, es. 1.) оикољавати; 2.) шестари-
ти. — ő, fn. шестар.

Kör-ív, fn. округао свод. — játék, fn.
халка („ринглишиа“). — kerek, mn.

Körköly, fn. ланак (биљ.). [округао.

Kör-kör, fn. елипса. — képi, — körös,
mn. елиптичан. — lap, fn. а) повр-
шина круга; б) куренда. — lég, fn.
атмосферски ваздух. — levél, fn. о-
кружница, циркулар.

Körmed, k. оскорушити се, мрзнути.

Körmenet, fn. литија.

Körmeszt, es. оскорушити, мало замр-
завати.

Körmetlen, mn. без ноката, без канци.

Körmicze, fn. певен.

Körmondát, fn. период, периода (у гра-
мат.). — os, mn. és — osan, ih. у
периодама.

Körmöl, es. 1.) грепсти; 2.) ударати по
претима.

Körmőcz(bánya), fn. град Кремница.

Körmönfont, mn. плетен претима (бић);
á. é. језгровит; биран.

Körmös, mn. 1.) с ноктима, с канџама; á. é. крадљивачки; 2.) снажан, јак; fn. вуја, курја, курјак. — hal, fn. жаба (у шали). — ködik, k. пантити

Körmöz l. Körmöl. [се, укопавати се.

Körnegyed, fn. квадрант, четврт круга.

Körny, fn. околина, предео.

Környék, fn. околина, предео. — belí, — i, mn. околни, из околине.

Környékel, Környékez, cs. окруживати, оикољавати; á. é. — az álom, хвата ме сан; — a hideglelés, спопада ме јежа.

Környék-ezet, fn. околина. — kér, fn. панорама. — szó, fn. обласна реч, провинциализам.

Környez, Környít, Környöz, cs. опкољавати, окруживати, оиколити, онесети; á. é. — i a halál, грози му смрт.

Környül l. Körül. — állás, fn. околност. — állásos, mn. опширан. — állásosan, ih. опширно. — et, fn. a) округ; b) околност. — mény l. Körülmény.

Köröm, fn. нокат; канџа; копита; напак; vkinek körmére kopintani v. ütni, куцнути по ноктима; körmére pörkölni v. ráégetni, казнити; — szakadtáig v. — szakadtig, до крајности; mind egy körmig, све до једног; körme közé kapni, добити у своје канџе; körmem közé került, пао ми је шака; körmére égett a dolog, догорело му је до ноката; — re inni, ићи до малог прета, пенијати до дна; tiz körmétől él, живи из десет прстију; vkit a húsz körméről lekarni, кога пропуштити кроз шаке.

Köröm-ágy l. — gyökér. — fekély, fn. поганак под ноктом, непоменик. — feketényi, mn. колико је црно под ноктом. — féreg, fn. зла шап, паук. — gyökér, — ház, fn. заноктица, пакоједина. — ke, fn. ноктић. — kór l. — féreg. — ködik, k. трудити се, укопавати се. — mállat, fn. отидање ноката. — méreg, fn. непоменик, зла шап. — rágó, mn. мучан, тегобан. — szakadásig, ih. док не потече крв испод ноктију, до крајности. — szakasztó, mn. врло тежак, мучан. — szálla, fn. заноктица. — vas, fn. извојан за пушку. — virág, fn. a) белега на нокту; b) невен.

Körömszél, Körömszöl, cs. грепети, стру. Körönd, fn. ротунда, j. Rondeau. [гати.

Körör, fn. циклус.

Körös, fn. река и град Кереш; fn. l. Köris . . .

Körött, ih. око, около; — em, — ed, — e . . ., око мене, тебе, њега . . .

Köröz, cs. опкољавати, окруживати. — tet, cs. a) пуштити у промет (новац); b) курентирати. — vény, fn. окружница, циркулар.

Kör-pálya, fn. округли пут. — rajz, fn. контура, нацрт. — rajzol, cs. засновати цртеж, контурирати. — rendelet, fn. окружница. — szak, fn. одсек времена. — szaki, — szakos, mn. периподичан. — szakilag, — szakosan, ih. периподично. — szél, fn. периферија круга. — szelet, fn. кружни одсек, сегмент. — szelő, fn. сектор. — szemle, fn. поглед уоколо, преглед. — szín, fn. амфитеатер. — táncz, fn. коло.

Körte, fn. крушка; притег (крушка) на кантару. — alakú, mn. крушкаст. — bor, fn. вино од крушке. — fa, fn. крушково дрво; крушковача. — font, Körlike, fn. зимзелен. [fn. кантар.

Kör-tükrözet, fn. панорама.

Körtve, Körtvély, fn. крушка, l. Körte.

Körtvélyes, mn. пун крушка; fn. крушик.

Körút, fn. пут уоколо; округли пут, венац, савитак.

Körül, ih. около, уоколо; mn. око, од прилике, до; két száz —, до двеста, око двеста; ház —, око куће, у кући.

Körül-áll, k. стајати уоколо; cs. опколити, опкољавати. — árkol, cs. опшанчити. — belől, — belül, ih. a) од прилике; b) на све стране, широм. — épít, cs. обзидати. — et, fn. периферија, онсег, обим. — et-szög, fn. периферичан кут. — falaz, cs. обзидати. — fekvő, mn. околни. — fog, cs. обухватити, обухватати; á. é. уловити, заплести. — foglal, cs. опточити, уоквирити. — foly, cs. оптицати. — fon, cs. об-плести; á. é. заплести, уловити. — hajóz, cs. об-пловити. — hálóz, cs. опасати мрежом; á. é. уловити. — határol, cs. омеђашити. — hord(oz), cs. обносити, обнести; водити уоколо. — ír, cs. описати, описивати. — írás, fn. описивање, парафраза. — írat, fn. натпис на новцу. — jár, cs. és k. обилазити, обилити. — karóz, cs. оградити кољем.

— kerít, es. обградити, оградити. — levő, mn. околни.

Körülnény, fn. околност, прилика, ствар; — ekhez képest, према приликама. — es, mn. опишан. — esen, ih. опишно. — esség, fn. опишаност.

Körülmétél, es. обрезати, обрезавати, опсечти. — kedik, k. дати се обрезати.

Körülnéz, es. és k. гледати уоколо; обавирати се; разгледати. — és, fn. разгледање, обавирање.

Körültött l. Körött.

Körülrág, es. оглодати. — ragyog, es. обасјати, обасјавати. — rajong, es. јатомнице опколити. — röpdes, es. облетати. — sánczol, es. опишанчити. — szánt, es. оборати. — táboroz, es. опколити, опсечти. — úszik, k. опливати. — utaz, es, обићи, опутовати. — vesz (-venni), es. опколити, опасати; á. é. заплести, уловити.

Körvers, fn. песма „рондо“.

Körvonal, es. a) кружна линија, круг; b) периферија; c) основни нацрт; d) рајон (градски). — oz, es. контурирати, изнети у главним цртама.

Körz-és, fn. кружење. — et, fn. сколица; циклус; периферија. — ik, k. кружити.

Körző, fn. шестар; — szár, fn. крак шестара.

Köső, fn. каменита ед. [стара.

Kösöntyű, fn. женски накит.

Kösöny, fn. (биљка) пунаквица.

Kössü, fn. турпија.

Köstörködik, k. задиркивати, пецати.

Köszál, fn. стена. врлет, дом. — as, mn. врлетан, стеновит; — i zerge, диво.

Köszeg, fn. (град) Кисег. [коза.

Köszén, fn. каменити угаљ; barna —, мрки угаљ. — bánya, fn. мајдан каменитог угаља.

Köszikla, fn каменита стена, гробен.

Kösziklás, mn. стеновит, врлетан.

Köszirt, fn. стена, гробен, врлет.

Köszív, fn. каменито (тврдо) срце. — ü, mn. тврда срца. — üség, fn. немилосерђе.

Köszön, es. благодарити, захваљивати; k. (vkinek) поздрављати, поздравити; nem — ök neki, ја га не поздрављам; ја му се не јављам.

Köszönés, fn. 1.) захваљивање; 2.) поздрављање, јављање.

Köszönet, fn. 1.) захвалност; — tel tar-

tozni vkinek, бити кому захвалан; nincs benne —, не вреди много; 2.)

Köszönget, k. поздрављати. [поздрав.

Köszönőlevél, fn. захвалница.

Köszönt, es. és k. поздрављати, поздравити (добродошлицом); 2.) vkinek v. vkit —, поздравити кога (јављањем); nem — esz neki v. nem — ed őt? зар му се не јављаш? 3.) честитати; 4.) poharat — eni vkire, напијати кому у здравље.

Köszöntés, fn. поздрављање, поздрав, јављање; честитање.

Köszöntet, es. поздравити, поздрављати (преко другог).

Köszöntő, mn. поздравин; fn. a) честитка; b) честитач.

Köszörű(kő), fn. тоциљ, тоцило, брус, гланица.

Köszörül, es. оштрити, бруенти, тоциљити. — és, fn. оштрење. — etlen, mn. ненаоштрен, ненабрушен. — etlenül, ih. ненаоштрено. — ködik, k. (vkihez) улизивати се кому. — üdik, k. изоштрити се, некрзати се.

Köszörűs, fn. оштрач. — szék, fn. нога ри од тоциља, тоцило.

Köszvény, fn. улози, костобоља. — es, mn. костоболан.

Köt, es. A. 1.) везивати, везати; lovat fához — ni, привезати коња за дрво; nem — ni mindent vkinek az orrára, не казивати еванта кому; vkinek nyakába v. nyakára — ni, обесити кому о врат; kardot — ni, пацати мач; bókretát — ni, везати киту цвећа; kévébe — ni, везивати у снопље; koszorút — ni, плести венац; 2.) увезати, укоричити (књигу); 3.) плести; harisnyát — ni, плести чарапе; kosarat — ni, плести корпу; 4.) kerekét — ni, паочити точак; ki jól —, jól old, ко добро веже, добро дреши; 5.) á. é. barátságot — ni, склопити пријатељство; békét — ni, подвезати мир; házasságot — ni, ступити у брак; szerződést — ni, углавити уговор; 6.) vkire — ni vmit, кому што наметати; szívére — ni vkinek, метати кому на срце; 7.) — ve hiszem, не верујем баш: B. k. 1.) vkibe — ni, заподевати кавгу, хватати се се с ким у копита; 2.) — a gabona, храна влата; — a borsó, грах се мехуна; — a kukoricza, кукуруз

пушта киту; C. *vh. nagyon* — *i magát*, укористио се, каприцира се; *nem* — *ön magamat ahhoz*, није ми много до тог стало.

Kötábla, *fn.* каменита плоча.

Kötér, *fn.* нинманлук, одустаница, *j.* Kikötött *bér*.

Köteg, *fn.* свежањ, дењак, нарамак, *j.* Csomó.

Köteje, *fn.* фиша бела кречна земља.

Kötekedik, *k.* задикивати, заједати. — *ő, mn. és fn.* који заједа; нецало, заједљивац; *á. é.* упоран.

Kötél, Kötél, *fn.* 1.) уже, једек, конопац, пажван; kötelet verni, плести уже; kötelen járni v. tánezolni, ирати на ужету: (szój.) ott szakad a —, a hol leggyöngébb, (где је уже најслабије, онде се откине); hármás — nem könnyűen szakad, двоструку гужву тешко

Kötelesiga, *fn.* винта. [је прекинути.

Kötélék, *fn.* 1.) узо, веза; 2.) завој, превој; 3.) свеза.

Kötelem, *fn. j.* Kötelesség.

Köteles, 1.) *mn.* обвезан, дужан; *á. é.* одан, kész — szolgálja, одани слуга; — rész, законити део (у наследству); — tartozás, дуг, дужност; 2.) *fn.* ужар.

Kötelesség, *fn.* обвеза, дужност; — edben áll, у дужност ти спада; — emnek tartom v. ismerem, сматрам за своју дужност.

Kötelesség-érzet, *fn.* осећај дужности. — feledés, — mulasztás, *fn.* занемаривање дужности. — feledő, — mulasztó, — szegő, *mn.* немаран, неатан.

Kötelez, *cs.* везати, обвезивати. — és, *fn.* обвезивање; обвеза.

Kötelezett, *mn.* обвезан, дужан; — tárgy, обавезан предмет (у школи). — ség, *fn.* обвезаност, обвеза.

Kötelező, *mn.* што веже, што обвезује; *fn. l.* Kötelezvény.

Kötelezvény, *fn.* обвезница, задужница, облигација.

Kötél-fék, *fn.* улар, поводац. — gyártó, *fn.* ужар, конопар. — gyepelő, *fn.* пртене уздице. — hágeső, *fn.* пртене лестве (на бродовима). — háló, *fn.* ловачка мрежа. — járó, *fn.* паливан. — ke, *fn.* уженце. — nemű, *fn.* ужад.

Kötél-ödik, *k.* заплетати се. — ödzik, — özködik, *k. a)* заплетати се; *b)* (vki

be) заматати с ким кавгу, пнатити се, кавжити се.

Kötél-tánczos, *fn.* паливан. — tekercs, *fn.*

у котур увијена ужад. — verő, *fn.* ужар.

Kötély, *fn.* обвеза, *j.* Kötelezvény.

Kötélzet, *fn.* ужета.

Kötény, *fn.* кецеља, кецељан, прегача.

— *cs. mn.* у кецељи, с прегачом. —

kötő, *fn.* трачак, трака од кецељца.

Kötés, *fn.* 1.) везивање, везање; 2.) свежањ; 3.) чвор; kún —, гордијев чвор; holt —, мртвоузице везан чвор; 4.) повез, увез (књиге); 5.) плетење, плетиво; 6.) уговор.

Kötet, *fn.* 1.) свезак, свеска; 2.) дењак.

Kötetlen, *mn.* неувезан; невязан; — beszéd, проза. — ül, *ih.* неувезано; невязано.

Köt-hely, Köt-ige... *l.* Kötő-hely stb.

Kötnivaló, *mn.* — gazember, обещењак.

Kötő, *mn.* што веже; за везање; за плетење; *fn. a)* веза, свеза; *b)* кецеља. — ezérna, *fn.* вул, плетиво. — — erszény, *fn.* плетивача. — fék, *fn.* улар. — fonál, *fn.* вул, плетиво. — fűz, *fn.* жуква. — gerenda, *fn.* главна греда. — hely, *fn.* п. истаниште, лўка. — ige, *fn.* коцула. — jel, *fn.* знак снајања. — levél *l.* Kötelezvény. — láncz, *fn.* паочаница. — mód, *fn.* коњуиктив. — rúd, *fn.* остојке уз сено. — tűz, *fn.* плетика вгла, плетила. — vas, *fn.* гвоздена скоба.

Kötődés, *fn.* задикивање, пенање, заједане. — ik, *k.* пенасти, заједати, задикивати.

Kötöget, *cs.* везивати, плести.

Kötölék, Kötölék, *fn.* 1.) завој, превој; 2.) веза; литар; 3.) уже.

Kötölődzik *l.* Kötölődzik.

Kötör, *fn.* fűtős —, зимзелена каменика.

Kötörék, *fn.* шљунак, камичици.

Kötött, *mn.* 1.) везан, свезан; — beszéd, стихови; 2.) плетен.

Kötöz, *cs.* везивати; снајати. — get, *cs.* привезивати. — ködik, *k. a)* засукивати се, повити хаљину; *b)* облачити се. — ő hely, *fn.* завојните (за рањене);

Kötszél *j.* Kötőszél, *fn.* доње дрво у штампарици.

Kötszer *j.* Kötőszér, *fn.* превој, завој.

Kötszó *j.* Kötőszó, *fn.* свеза, коњуикција. — halmozás, *fn.* полисиндетон.

Kötvény, *fn.* обвезница.

Kötvonal j. Kötőjel.
 Kötyönfitty, fn. оговарање, ландање.
 Kőút, fn. каменити друм.
 Kővágás, fn. 1.) сечење, ломљење камена; 2.) мајдан камена; 3.) покивање (млинеког) камена.
 Kővágó, fn. који сече, ломн камен.
 Kővaj, fn. маснац (минерал).
 Kővecs, fn. шљунак, пиљак. — es, mn. шљунковит. — ez, es. носинати, по-
 Kőved, k. љуштити се. [сути шљунком.
 Kővér, mn. дебео, гојазан, тован, претно, мастан; fn. дебљина. — betű, fn. дебело (компактно) писмо. — bél, fn. дебело прево. — eeske, mn. подебео. — edik, k. дебљати, гојити се. — en, ih. дебело, гојазно. — es, mn. подедео. — ít, es. гојити, товити. — ség, fn. дебљина, масноћа. — szik l. — edik.
 Kőves, mn. каменит, од камена. — edés, fn. скамењавање. — edik, k. скамењавати се.
 Kővéseti, mn. — betűk, лапидарна слова.
 Kővéső, fn. 1.) длето за камен; 2.) каменорезац.
 Kőveszt, es. 1.) парити, барити (месо); 2.) љуштити; 3.) скамењавати.
 Kővet, fn. посланик, поклисар; депутирац, заступник; es. а) следити, следовати, ићи за..., пратити; á. é. слушати, послушати; б) молити за опроштење; с) захтевати.
 Kővetel, fn. потраживање (трговачко); es. потраживати, изискивати. — és, fn. потраживање, тражба. — ít, es. ишцати у добро. — ménű, fn. потраживање, захтев. — ő, fn. потраживач; претендент; mn. активан (дуг).
 Kővetkezők, fn. последак, последица: доследност. — es, mn. доследан. — esen, ih. доследно.
 Kővetkezendő, mn. што следи. — kér(en), — leg, ih. као што следи, овако.
 Kővetkezés, fn. последак, успех. — kér, ih. дакле, по том.
 Kővetkezet, fn. след, последица; последак. — es, mn. а) доследан; б) с последицама. — esen, ih. доследно. — esség, fn. доследност. — ien, mn. поступан. — iesen, ih. поступно, по мало. — len, mn. а) недоследан; — б) без последица. — lenség, fn. недоследност. — lenül, ih. недоследно; без последица.

Következik, k. 1.) следити, следовати 2.) ваздан се извињивати.
 Következmény, fn. последица, следство; последак. — es, mn. с последицама, замашан.
 Következő, 1.) mn. што следи; — évbén, будуће године; године по том; — nemzedék, будући нараштај; 2.) fn. последоватељ, прејемник. — kér, — leg, ih. следствено, по том.
 Következtet, es. изводити, закључивати. — és, fn. закључивање, закључак; — éseket tenni, правити закључке.
 Követlen, mn. без камена.
 Követő, mn. који следи; fn. последоватељ, следбеник.
 Követőgép, fn. катапулта (за бацање камења).
 Kővetség, fn. посланство. — i, mn. посланички.
 Kővé-válás, fn. окамењење. — vált, mn. окамењен.
 Kővez, es. 1.) а) побити камењем; б) помостити, калдрмисати. — és, fn. а) каменисање; б) калдрмисање. — et, fn. калдрма, помост. — etlen, mn. некалдрмисан. — et-vám, fn. калдрма, калдрмина. — ő, fn. калдрмџија.
 Kővihal, fn. кркуша.
 Kővít, es. претварати у камен, скамењавати.
 Kővül, k. скамењавати се. — és, fn. скамењавање. — et, fn. скаменотина, окамењак. — t, mn. скамењен.
 Köz, A. fn. 1.) узан пролаз; 2.) размак; Mura —, Међумурје; Bodrog —, предео међу крацима Бодрога; 3.) á. é. semmi — őm hozzá, не тиче ме се; semmi — őm benne, немам дела с тим; semmi — őm vele, немам посла с њим; 4.) јавност; — re bocsátani, пустити у јавност, обнародовати; — zé tenni, огласити, објавити; B. mn. општи; јавни; прост; у среди; — jó, опште добро; — vélemény, јавно мишљење; — katona, прост војник; — fal, презид.
 Közakarát, fn. једнодушност; — tal, једнодушно.
 Közbe, ih. унутра, у среду, међу; — fogni, узети у среду; — szólni, унадавати у реч; — közbe, овда-онда.
 Közbeesű, fn. јавна процена.
 Közbe-eső, mn. што пада у средину;

— ígdtai, уметнути, уврстити; — *jött akadály miatt*, због сметње која се испречила; — *jövet(el)*, придолазак, менаџе у...

Közbeli, mn. што је у среди; — *mondát*, уметнута реченица; — *kormány*, интеренум.

Közbelső, mn. што је у среди; посреднички.

Közben, ih. међу, у среди; за време; *ebéd* —, за време ручка; *hét* —, преко недеље; *idő* —, у том, у то; *tréfa* —, у шали. — *eső* l. **Közbelső**.

Közben-jár, k. посредовати, заузимати се за кога. — *járás*, fn. заузимање, посредовање. — *járó*, fn. посредник. — *közben*, ih. овда-онда, кадишто. — *ső* l. **Közbelső**.

Közbesít l. **Közbeigat**.

Közbeszéd, fn. обични говор; *á. é.* — *tárgyává lenni*, постати предметом општег разговора.

Közbe-szúr, **Közbe-tesz**, es. уметнути. — *tétel*, fn. уметак. — *vet*, es. уметнути; *magát* — *vetni*, заузимати се за...; посредовати. — *vetés*, fn. a) уметање; b) посредовање. — *vetőleg*, ih. мимогред; — *vetőleg legyen mondva*, мимогред буди речено.

Közbiró, fn. кмет, изабрани судица, председник, асесор.

Közbirthok, fn. заједничка држина; су-посед. — *os*, fn. судржитељ, комно-сесор. — *osság*, fn. комносесорат.

Közbiztonság, fn. јавна безбедност.

Közbocsánat, fn. амнестија.

Közcsend, fn. јавни мир. — *háborítás*, fn. нарушавање јавног мира.

Közdivatú, mn. свуд уобичајен.

Közé, mn. међу, посред.

Közeg, fn. орган, служитељ.

Közegyen, fn. паралела. — *es*, mn. паралелан. — *vonat*, fn. паралелна линија.

Közel, ih. близу; — *van a városhoz*, близу је града; *fn.* близина; *a város* — *ében*, близу града, на домак граду; *ez* — *ben fog történni*, то ће скорим бити; mn. близак; — *rokon*, блиски род, ближњик.

Közel-ebbi, mn. ближи. — *ebbről*, ih. из ближе. — *edés*, — *gés*, — *getés*, fn. приближивање, примцање, зближење. — *edik*, — *eg*, — *g*, — *get*, k.

приближивати се, примцати се, зближивати се.

Közelít, k. приближивати се, ближити се; es. зближивати. — *és*, fn. приближење. — *hető*, mn. приступачан. — *ő*, mn. што се ближи, приближан (рачун). — *őleg*, ih. приближно.

Közel-látás, fn. кратковидост. — *látó*, mn. кратковид. — *lét*, fn. блискост. *levő*, mn. блиски, оближњи. — *ődik* l. **Közeledik**. — *ról*, ih. из близу. — *ső*, — *való*, mn. блиски, оближњи.

Közember, fn. прост човек; прост војник.

Közép, fn. среда, средина; *közepét találta*, погодио је по среди; mn. средњи.

Közép-alhang, fn. баритон. — *ár*, fn. просечна цена. — *csapó*, mn. (млин) што вода по среди тера. — *en*, ih. по среди. — *erő*, fn. центрифугална снага. — *es*, mn. *és* fn. контцентричан; дијаметар. — *esít*, es. усредеређивати, усредсредити. — *esül*, k. усредеређивати се.

Közepett, ih. посред, у сред; *a munka* —, у по посла.

Közép-fal, fn. презид, пребој. — *fok*, fn. други степен, компаратив. — *földi*, mn. средоземан. — *futo(erő)*, mn. центрифугална (снага). — *had*, fn. средња војска, центрум. — *hang*, fn. средњи глас. — *hely*, fn. средње место, средина. — *ige*, fn. средњи глагол. — *iskola*, fn. средња школа.

Közepít, es. усредсредити, концентрирати. — *ő*, mn. концентричан. — *őleg*, ih. концентрично.

Közép-kereső, mn. центристална (снага). — *kivüli*, mn. ексцентричан. — *kivüliség*, fn. ексцентричност. — *kor*, fn. средњи век. — *korú*, mn. средовечан. — *kurtítás*, fn. елизија. — *leg*, ih. неутрално.

Közeplet, fn. *számtani* —, аритметичка средина.

Közeplik, k. концентрирати се, усредеређивати се.

Közepelő, fn. дијаметар; mn. концентричан.

Közép-mérsék, fn. средња температура. — *mérték*, fn. средња мера. — *nyug*, fn. цезура, j. *Metszet*. — *pont*, fn. средините, центрум. — *ponti*, mn. срединни.

Középrend, fn. 1.) средњи ред; (ph.) *legjobb a* —, најбоље се држати сре-

дине; 2.) грађански сталеж. — *ü. mn.* оередњи; средњи: грађанског сталежа. — *üleg, ih.* у средњу руку.
Középretartó, mn. центрипетална (снага).
Középső, mn. средњи.
Középszám, fn. просечни број. — *ítás, fn.* просечни рачун.
Középszél, fn. средња дашница (штампар.)
Középszer, fn. оередњост. — *ü, mn.* оередњи. — *üleg, — ün, ih.* у средњу руку. — *üseg, fn.* оередњост.
Közép-tanoda, fn. средња школа. — *tenger, fn.* средоземно море. — *termet, fn.* средњи узраст. — *új, fn.* средњи (велики) прет, средњак. — *út, fn.* средњи пут. — *ül, k.* концентровати се. уередсређивати се. — *ütt, ih.* у средн.
Köz-értelem, fn. опште значење; *á. é.* једнодушност. — *értelmű, mn.* једнодушан. — *értelműleg, ih.* једнодушно. — *értelműség, fn.* једнодушност. — *érezelmű, mn.* који има смисла (воље) за
Közet, fn. камење. [опште ствари.
Köz-étel, Köz-étkezés, fn. заједничка храна.
Közetlen l. Közvetlen. [на.
Közfal, fn. презид, претин. — *csont, fn.* раона кост (у носу).
Köz-gazdálkodás, fn. државно газдинство. — *gyász, fn.* општа жалост. — *gyűlés, fn.* главна скупштина. — *hártya, fn.* диафрагма. — *hasznosít, es.* употребити на општу корист. — *hasznú, mn.* општекористан. — *haszon, — hasznúság, fn.* општа корист, јавно добро. — *hatalom, fn.* република. — *határ, fn.* размеђа. — *hatóság, fn.* јавна власт. — *hely, fn.* а) јавно место; б) свакидашњи израз (у књигама). — *hír, fn.* јавни глас; — *hírré tenni, обнародовати, јавити свима и сваком; — hír szerint, по чувењу. — hitel, fn.* јавни кредит. — *hitű, mn. és fn.* католички; католик. — *hitűség, fn.* католицизам.
Közibe, ih. међу, у сред. [толичанство.
Közigazgatás, fn. државна, јавна управа. — *i, mn.* јавне управе.
Köz-játék, fn. интермецо. — *javak, fn.* јавна, државна добра. — *jó, fn.* опште добро (благостање). — *jog, fn.* државно, јавно право. — *jövedelem, fn.* финансије. — *katona, fn.* прост војник, бака. — *katonaság, fn.* прости војници. — *kedvességü, mn.* општеомилје. — *keletű, mn.* уобичајен. —

kenyér, fn. профунта. — *kereset, fn.* а) заједничко тециво; б) тужба јавног тужноца. — *keresmény, fn.* заједничко тециво. — *kéz, fn.* — *kézen forogni, ићи из руке у руку; служити на општу употребу. — kincstár, fn.* државна благајница, фискус. — *kocsi, fn.* проста кола. — *kocsis, fn.* прост кочијаш, кичица. — *konyha, fn.* прцварница. — *ködik, k.* стајати у додиру. — *költség, fn.* заједнички трошак. — *körű, fn.* потказивач, епифант. — *körülködik, k.* потказивати.
Közleg, fn. орган.
Közlegelő, fn. заједнички (општински) пашњак (излаз).
Közlegény, fn. 1.) прост војник, момак, бака; 2.) паор (у шаху). — *ség, fn.* прости војници.
Közleked-és, fn. промет, саобраћај. — *ik, k.* а) имати саобраћаја; б) *hogy — ik a hajó? како вози лађа?*
Közlékeny, mn. који радо саопштава.
Közlélek, fn. заједнички дух, осећање за опште добро.
Közlemény, fn. саопштење.
Közlés, fn. саопштавање.
Közlődik, k. саопштавати се.
Közlöny, fn. јаван орган, гласило.
Köz-mondás, fn. пословица. — *munka, fn.* јавни посао. — *nap, fn.* радни дан, тежатник. — *napí, mn.* свакидашњи, обични. — *nem, fn.* средњи род, неутрум. — *nemi. — nemű, mn.* средњег рода. — *nép, fn.* прост свет, пук. — *népi, — népies, mn.* простачки, пучки; из народа. — *név, fn.* општа именица. — *nevetkező, — nevetető, fn.* свачја луда. — *nevező, fn.* заједнички називник (матем.). — *oktatás(ügy), fn.* јавна настава. — *orvos, fn.* јавни (жулицејски или варошки) лекар. — *osztályos, fn.* сунаследник.
Közöl l. Közül.
Közöl, es. 1.) (vmit vkivel) саопштити, саопштавати, јавити; 2.) тражити средњи пут.
Közömb, fn. равнодушност. — *ös, mn.* равнодушан. — *ösen, ih.* равнодушно. — *ösít, es.* чинити равнодушним; неутралисати. — *össég, fn.* равнодушност; неутралност. — *ösül, k.* бивати равнодушан; неутралисати се.
Közönös, mn. заједнички. — *en, ih.* за-

- једнички. — ség, fn. заједница, заједница.
- Közönség, fn. 1.) публика (општинство); 2.) општина; 3.) заједница.
- Közönséges, mn. општити; обичан; прост; — sé tenni, објавити. — en, ih. обично. — ít, es. чинити општим, генерализовати; обнародовати.
- Közöny, fn. равнодушност. — ös, mn. равнодушан; неутралан. — ösen, ih. равнодушно; неутрално. — össég, fn. равнодушност; неутралност.
- Közörökös, fn. еунаследник.
- Közös, mn. општити, заједнички; (szójt.) — lónak túros a háta, ко општину служи, не служи никога. — en, ih. заједнички. — ít, es. чинити заједничким, уједињавати. — jogú, fn. саучесник у праву. — ködik, k. 1.) општити, стајати у додиру; 2.) обљубити, облежати — leg, ih. заједнички. — üdik, k. бивати заједнички. — ség, fn. заједница. — ül, k. 1.) општити, имати с ким посла; 2.) учествовати, имати заједнице; 3.) обљубити, облежати. — ülés, fn. сюза, саобраћај; обљуба, облежање.
- Között, mn. међу, у; nevetés és tréfa —, у смеху и шали; két tűz —, међу две ватре.
- Közöttes, mn. — tér, простор између..., размак.
- Köz-papír, fn. државна хартија. — papíres, fn. едикт — polgár, fn. обичан грађанин, плебејац. — polgári, mn. грађански, плебејски.
- Központ, fn. средиште, j. Középpont. — i, mn. ерединњи. — ilag, ih. средишно, концентрично. — küli, mn. екецентричан. — küliség, fn. екецентричност. — ol, es. усредеређивати, усредерeditи. — os, mn. ерединњи, концентричан. — osít, es. усредерeditи, концентровати.
- Közre, ih. — adni, објавити. — hat. — munkál, — működik, k. суделовати; поделати, порадити. — hatás, — munkálás, — működés, fn. суделовање; делање. — ható, mn. општекористан.
- Közrend, fn. прост (нижи) ред; јавни поредак. — beli, fn. човек из простог реда. — észet, — tartás, fn. полиција; — tartási törvény, полицијни закон. — ő, mn. из нижег реда.
- Közriadal, fn. генералмарш.
- Község, fn. општина, комуна; (pb.) ki — nek szolgál, egynek sem szolgál, ко општину служи, не служи ни кога. — i, mn. општински.
- Köz-szám, fn. прост број. — szellem, fn. заједнички дух, заузимање за опште ствари. — szerű, mn. обичан, прост. — szerzemény, fn. заједничко тециво. — szerző, fn. еутецилац.
- Közt, nu. међу, у — ünk legyen mondva v. — ünk maradjon a szó, међу нама буди речено.
- Köztalp, fn. други поплат.
- Köztár, fn. државна ризница.
- Köztárs, fn. садруг, еутраћанин.
- Köztársaság, fn. република. — i, mn. републикански.
- Közteher, fn. јавни терет. — viselés, fn. епошење (тегљење) јавних терета.
- Köztér, fn. простор између чега; трг, тржиште, пјана.
- Köztiszteletű, mn. општепоштован.
- Köztörvény, fn. јавни (државни) закон.
- Köztudomás, fn. опште знање; — ra jut-tatni, обнародовати. — u, mn. опште познат. — ilag, ih. као што је општо познато.
- Közuralkodás, Közuralom, fn. демократија.
- Közügy, fn. јавна (државна) ствар. — i, mn. јавни. — véd, fn. генерални прокуратор. — védség, fn. генерална про-
- Közül mn. између, од. [куратура.
- Közvélemény, mn. јавно мишљење.
- Közvetetlen, mn. непосредан. — ség, fn. непосредност. — ül, ih. непосредно,
- Közvetett, mn. посредан. [управе.
- Közvetlen j. Közvetetlen.
- Közvetőleg, ih. посредно. — es, mn. посредан.
- Közvetve, ih. посредно; преко другог.
- Közvitéz, fn. прост војник, бака.
- Közvonalas, Közvonalos, mn. интерлинеаран.
- Közzé-tesz (-tenni), es. објавити, обнародовати. — tétel, fn. објава.
- Krajczár, fn. новчић, крајцара. — os, mn. од крајцаре, по крајцару.
- Krakkó, fn. Кракова.
- Krákog(at), k. грактати, крештати.
- Kramzsál, es. пискарати.
- Kránicz, fn. Корушка.
- Krepin, fn. росонас (биљ.).
- Kréta, fn. креда.

Krétás, mn. с кредом, од креде. — a kezem, рука ми је од креде.
 Krétáz, cs. превлачити, мазати с кредом.
 Kristály, fn. кристал; mn. кристалан. — íť, cs. кристалисати. — odás, fn. кристалисање. — odik, k. кристалисати се. — oz, cs. кристалисати. — üveg, fn. кристално стакло.
 Kristély, fn. клистир. — oz, cs. клисти-
 Kristóf, fn. Криштоф. [рати.
 Krisztus, fn. Христос; — koporsója, Христов гроб.
 Kritika, fn. критика. — i, mn. критички.
 Kritikus, fn. критичар.
 Kritizál(gat), cs. критикувати, претресати.
 Krokodill, fn. крокодил. — kõny, fn. крокодилека (претворна) еуза.
 Krumpli, fn. кромпир, земљача.
 Kúbó, fn. шаливчина, лакрдијаш.
 Kubucz, fn. сађура за јаја.
 Kuesma, fn. шубара. — gomba, — szö-möresög, fn. смрчак.
 Kuczik, Kuczkó, fn. запећак; bátor a — ban, јунак у запећку.
 Kuczor, fn. баштовански нож, косир — ál, k. шћуђурити се, чучати; á. é. просјачити. — g l. Kuczorog.
 Kuczorgó, fn. ниска колиба.
 Kuczorít(ja magát), Kuczorodik, vl. és k. чучнути, чучати, шћуђурити се.
 Kuczorog, k. 1.) чучати, шћуђурити се; 2.) таворити се, натезати; 3.) просјачити.
 Kudarcz, fn. срам; пораз; — ot vallani, осрамотити се, отићи с покуњеним носом, бламирати се.
 Kudari, fn. некакво тесто са сиром.
 Kuf, fn. мали сасуд.
 Kufár, fn. трговчић, грк; грошићар. — kodás, fn. грошићарење. — kodik, k. грошићарити, трговати.
 Kugli, fn. кугла. — z, k. куглати се. — pálya, — hely, fn. куглана.
 Kuhant l. Köhent.
 Kuhar, fn. кривудање брежуљка.
 Kuhl, fn. срам; — t mondani, предати се, бити побеђен; — ban hagyni, оставити на цедилу; — ban maradni, остати на цедилу.
 Kuhlnt, k. уздисати, стењати.
 Kuhog, k. штекстати, кешкати.
 Kujtorog, k. шалабазати, дреждати.
 Kuk l. Kukk.
 Kuka, mn. глуво-нем; fn. (дрвена) кука.

Kukacz, fn. црв, угрк, прегал, кукац. — os, mn. црвљив, уцрвљан. — osan, ih. уцрвљано. — osodik, k. уцрвљати се.
 Kukk, fn. — ot sem szólni, ни шенити; — ot sem hallottam a lármától, нисам могао ништа чути од вике; — ot égetni, претрпети штету; — ad l. Kókkad.
 Kukkan, k. шенити, кркнути; nem is — t, ни шенуо није. — t, cs. шенити.
 Kuklya fn. кукуља, кукуљца.
 Kukma, Kukkó, fn. блесан, мула, ђаблов.
 Kukó, fn. јајце (у децјем говору).
 Kukojeza, fn. медвеђе грожђе; őszitavas —, црна јагода; fanyal —, брусница. — bogyb, fn. планика, магиња (биљ.).
 Kukora, mn. крив, савијен.
 Kukorezol, k. шћуђурити се, чучнути.
 Kukorék, fn. 1.) савијутак; 2.) кукурекање. — ol, k. кукурекати. — olás, fn. кукурекање.
 Kukori, fn. криваја, кифла.
 Kukorieza, fn. кукуруз. — ezérna, fn. свила. — föld, fn. кукурузиште. — kár, fn. гусеничар (жив.). — léha, fn. буза.
 Kukorít, cs. савијати; k. кукурекати.
 Kukorodik, k. погурити се, савијати се, Kukorog, k. чучати. [чучнути.
 Kúkrejt, fn. заклоњена, скровиште.
 Kuksó, fn. кухинска со.
 Kuksol, k. чучати; шћуђурити се.
 Kukta, fn. овркивало, паракувар.
 Kuktálkodik, k. паракуварити, оврки-
 Kuktatás, fn. паракуварство. [вати.
 Kuku l. Kukó.
 Kukuba, fn. (биљка) млађа.
 Kukucs, fn. лорњет, гукер. — ál, — kál, k. вприти. — láda, fn. орман за про-
 виривање. — ol, k. вприти; гледати
 Kukuk l. Kakuk. [на лорњет.
 Kukuricza l. Kukoricza.
 Kulacs, fn. чутура, кулача. — kéri, mn. буцамаст.
 Kulak, fn. песница. — ol, cs. песничат-
 ти. — szarv, fn. шпак.
 Kules, fn. кључ.
 Kulesár, fn. кључар, подрумар. — ko-
 dik, k. бити кључар, подрумарити. —
 ság, fn. подрумарство.
 Kules-csont, fn. кључна кост, кључац.
 — fej, fn. претен за кључеве. — lik,
 — lyuk, fn. кључаница (на брави).
 Kulesol, cs. 1.) закључавати; 2.) kezeit — ni, склапати руке. — ódik, k. за-
 кључавати се.

Kulesos, mn. с кључем, на кључ; — vár, видом утврђена варош; fn. неко нечино.

Kules-puska, fn. кључ којим се пуца. — szár, fn. цев од кључа. — taré, — taraj, — toll, fn. перо од кључа.

Kuli, fn. ђулава крава.

Kulimáz, fn. коломаз.

Kullanes, fn. крпа, крпељ; црв.

Kullant, es. 1.) лагити; 2.) ударати.

Kullint, es. штикати, крадукати.

Kullog, k. вући се, шуњати се, регати се; odább —, одишњати се; (km.) farkast emlegetnek, kert alatt —, ми о пецу, а нас те на врата.

Kullogó, fn. 1.) шуњало; 2.) провођаџија: провођаџиница.

Kulyak, Kummog l. Kulak, Kullog.

Kumag, fn. комаденка.

Kún, fn. Куманац; mn. кумански.

Kunesog, Kunesorog, k. 1.) просити (на-ертљиво); 2.) зајјавати; 3.) чучати

Kunzog, Kunzolg, Kunzorál, Kunzorog, k. 1.) просјачити; 2.) markába —,

Kúnház, fn. колиба. [смејати се у себи.

Kunkog, k. квечати. — ás, fn. квечање.

Kunkor, fn. сундокрет.

Kunkorék, fn. чекрк на завојнице.

Kunkor-ít, es. увијати, преплетати. —

odik, k. увијати се, усукивати се.

Kúnkötés, fn. вештачки (гордијев) чвор.

Kúnik, k. затворати очи, куњати.

Kúnság, fn. Куманска.

Kunya, mn. покуњен, погнут; тром;

Kunyhó, fn. колиба. [глинџав.

Kunyorál, Kunyorog, k. просјачити.

Kúr, fn. куна, кегла; кубе.

Kura, fn. куна (суд).

Kurak, fn. 1.) заклопац (на лули); 2.)

закорина, покожица. — atlan, mn. без

заклопаца. — ol, es. покривати за-

клопцем. — os, mn. са заклопцем.

Kuralag, fn. кврга.

Kurály, fn. vasorrú —, трешњар (тица).

Kúralakú, mn. кунаст.

Kurasvas, fn. мороквана.

Kurasz, fn. алигатор.

Kúrdad, mn. кунаст, кегласт.

Kurecz, fn. (купац), трговчињ, грошњар.

Kúr-fog, fn. мастодон (жив.). — fedél, fn.

кров на кубета, дџм. — hely, fn. куглана.

Kurikék, mn. модрикаст; — nadrágot

szabni vkinek, нажприти кому стра-

жињцу.

Kúr-játék, fn. кумлање. — metszet, fn. пресек на кегли.

Kúrol, es. садевати у куна.

Kúrolag, fn. оток.

Kúrolya, fn. кунаст плетер.

Kúpor, Kúporít, es. згрнути.

Kúporgat, es. згртати; á. é. приштеђи-вати, кушкати.

Kúpori, mn. és fn. цунија.

Kúporodik, k. чучати, шћућурити се.

Kúporú, mn. збегнут, згрчен.

Kúr-os, mn. кунаст. — oszlop, fn. пи-

рамида. — oz, k. куглати се. — sze-

let, fn. пресек на кегли. — szerű, mn.

кунаст. — tető, fn. кров на кубета.

Kúrvoal, fn. парабола. — os, mn. па-

раболичан. — osan, ih. параболчно.

Kura, fn. дроља, лођа. — fi, fn. ђидија,

блудник; нитков.

Kurczina, fn. чварак.

Kurhéja, fn. еја, ељуга.

Kurhol, es. корити, l. Korhol.

Kurisztol, k. облетати женку (тице).

Kurja, fn. 1.) вика, дрека; 2.) курја, вук.

Kurjant, es. дрекати, дрекнути.

Kurjong, Kurjongat, es. подвикивати, бе-

букати се.

Kurkál, Kurkász, Kurkáz, es. преметати

бурлати, цуњати.

Kurran, Kurrant, Kurrog, k. режати, врчати.

Kurrogókoly, fn. морека ластавица (риба).

Kurta, mn. кратак; (szój.) karaj —, ne-

ked is lesz, ради на ћени ти имати.

Kurta-eső, fn. кратка пушка, пешана.

— ebéd, fn. доручак. — farkú, mn. és

fn. прикус, кус; кусоња. — kigyó, fn.

нека брзо змија. — kocma, fn. про-

ста крчма.

Kurtály, fn. карабиљ, карабника. — os,

fn. карабинац.

Kurtán, ih. кратко; — fogni, стегнути.

Kurtanemes, fn. племињ гоља, голаћ.

Kurtány, fn. обина.

Kurtaság, fn. краткоћа.

Kurti l. Kurtka.

Kurtít, es. кратити, пократити. — ás,

fn. скраћивање — mány, fn. скраће-

Kurtka, fn. јакна, зубун. [ност.

Kurtúl, k. скраћивати се.

Kurucz, 1.) fn. куруц (име Ракоцијевих

војника); (szój.) itt — világ lesz, биће

жиже, биће повуци и потегни; — vi-

lág régen volt, давно било сад се при-

поведа. 2.) mn. клет, опак.

Kuruglya, fn. 1.) грнало; 2.) штака.
 Kurukuru, fn. пузавац, детлић.
 Kuruttyol, k. крекетати. — ás, fn. крекет.
 Kuruzsol, k. шарлатанити, чаратанити.
 — ás, fn. шарлатанство. — ó, fn. шарлатан.
 Kurva, fn. курва. — kerítő, fn. подводник. — lak, fn. бурдељ, дрољара.
 Kurválkod-ás, fn. блуд. — ik, k. терати блуд.
 Kurvás, mn. блуднички. — kodik, k. терати блуд.
 Kurváz, cs. називати дрољом.
 Kusol, k. 1.) чучати; 2.) кушовати.
 Kushad, Kussad, k. чучати, чечати.
 Kúsz, fn. пузавац, детлић; k. 1. Kúszik.
 Kusza, mn. 1.) кусав; 2.) замршен; fn. Kuszadék, fn. замршај. [кусоња.
 Kuszál, cs. мрсити, замршивати. — ódik, k. замршивати се.
 Kuszált, mn. замршен. — ság, fn. замршене.
 Kúzás, fn. пузање, пењање. [ност.
 Kuszi, fn. куца, пестанце.
 Kúszik, k. пузати се, пењати се.
 Kúszkarocs, fn. гвожђе за пењање. j.
 Kúszkó l. Kúzkó. [Kúzókarocs.
 Kuszma, mn. замршен.
 Kuszma l. Kuszál.
 Kúszó, mn. који се пење, који се пуже; за пузање: fn. пузало. — k, fn. (тице) пузавице.
 Kuszpitol, Kuszpol, cs. ргати, хабати.
 Kúszpózna, fn. мотка за пењање, j. Kúszópózna.
 Kusztor, Kusztor, fn. цепни нож.
 Kusztor, fn. кратка лула.
 Kut, Kút, fn. бунар, кладенац; ásványos —, минерални извор; szőkő —, шеврдан, водоскок; esüves —, изворник, чесма; — ba esett, заљубио се.
 Kutacs, fn. фонтанел.
 Kútágas, fn. соја (од ђерма).
 Kutasz, fn. сонда (у ранара). — ol, cs. сондирати.
 Kutat, cs. испитивати, истраживати; преметати. — ás, fn. испитивање, истраживање; преметање. — ó, fn. истраживач.
 Kút-bödöny, fn. сек. — forrás, — fő, fn. врело, извор. — gém, fn. ђерма, ђерма. — káva, — köpi, fn. сек. — ostor, fn. шиба на ђерму. — párkány, fn. ограда од бунара. — só, fn, бунар.
 Kuti, fn. кутија. [ска со.

Kuttog, k. шуњати се.
 Kút-veder, fn. кабао, ведро. — víz, fn. бунарска вода.
 Kútya, fn. пас, песто, кер, вашка. — nöstény, куја, кучка; (szój.) — baja sincsen, није му ни врага; — van a kertben, није добро, биће којешта! kutyából nem lesz szalonna, а пас бео, а прн. пас обоје; egy —, један враг; az se —, ни то није маџи кашаљ; — se ugatja, ни вашка га не гледа; sok — nyúlhalál, два лоша избише Милоша; јача су двојица него сам Радојница: ki kutyával hál, bolhásan kél fel, ко са псима леже, пун бува устaje; kutyába se venni vmit, ни подашта не узимати; leforrázott — esőtől is fél, ко се једаред ожеже и на хладно пуше.
 Kútya-dolog, fn. врашки посао. — fog, fn. á. é. угуреуз. — futtába(n), ih. на брау руку, преко колена. — gol, k. (у шали) пешачити. — háj, fn. псеће масло; l. Ebháj. — hal, fn. мрмољак, пуноглавац. — ház, fn. штенара. — ház, fn. гоља, празнокесић; á. é. угуреуз. — hén, — hő, fn. пасји дани, каникуле. — kölyök, fn. штене. — lakzi, fn. псећи сватови; (szój.) lesz — lakzi, биће фуре. — (ál)kodik, k. несташовати, плаховати. — marás, fn. ујед од пса. — nyúzó, fn. кождер, шинтер. — ól, fn. штенара, керехињак. — peczér, fn. штене, штенац. — porció, fn. (szój.) volt része a — porcióban, пазарно је; добио је своје. — ság, fn. угуреуздук, обешењаклук. — tartó, fn. стражни део кола. — tej, Kutyó, fn. куца, куцов. [fn. млечика.
 Kutyorék, fn. кривудава линија; шара; окука (реке). — os, mn. вијугав.
 Kutyorodik, k. савијати се, веругати се.
 Kuvad, k. љуштити се, гулити се.
 Kuvasz, fn. чобански пас.
 Kuvaszt, cs. љуштити, гулити.
 Kuvik, fn. љук. — ol, k. дерати се (као љук).
 Kütyüg, fn. ремен коњима преко чела.
 Kükl-és, fn. лињање. — ik, k. лињати.
 Küköres, Kükörics, fn. јагорчина. [се.
 Kül, fn. спољашњост; mn. спољашњи; á. é. туђински, стран.
 Kül-árok, fn. спољашњи опкоп. — bög, fn. a) покожица; b) лјка (у биљака).

Küld, es. слати, пиљати, отпраљвати.
— és, fn. пиљање. — etés, fn. иза-
сланство, мисија.

Küldemény, fn. 1.) пошиљка; 2.) изаслан-
ство. — ez, es. разашпиљати.

Küldő, fn. пиљач, пошиљач.

Küldögél l. Küldöz.

Küldöncz, fn. ордонач; изасланик.

Küldött, mn. послан; fn. 1.) изасланик;
2.) гласник; 3.) посланик (депутирац).
— ség, fn. изасланство, депутација.

Küldöz(get), es. пиљати.

Küled-és, fn. цављање; — ik, k. ца-
вљати се.

Külekezik, k. 1.) показати се (Бог); 2.)
цављати се.

Kül-föld, fn. туђина, туђоземство. — i.
mn. иноземски, туђински; fn. туђинац,
туђоземац. — ies, mn. — iesen, ih.
туђоземски. — ieskedik, k. градити

Külhártya, fn. лјка. | се туђоземац.

Külhon l. Külföld.

Küljebb, ih. већма напоље.

Külleges, mn. екстензиван.

Küllépcső, fn. спољашње степеннице.

Küllő, fn. 1.) спица; — kkel ellátni, на-
брчити точак; 2.) жути детлић.

Küllöd-és, fn. бочење, натезање. — ik,
k. бочити се, натезати.

Külme, fn. спољашњост.

Külsország l. Külföld.

Különb, Különbözik l. Különb, Külön-
bözik.

Külön, ih. башка, особито, засебито, по-
сеце; mn. засебит.

Különb, mn. друкчији; бољн. — en, ih.
друкчије, иначе; у осталом; боље. —
féle, mn. различан, различит. — féle-
kép(en), ih. различито. — féleség, fn.
различитост. — ől l. Különbzékel.

Különböz-és, fn, разликовање. — et, fn.
разлика, диференција. — ik, k. (től,
től) разликовати се; распознавати се.
— ő, mn. различан, различит. — őleg,
ih. различно. — őség, fn. разлика, ди-
ференција. — tet, es. разликовати; á.
é. одликовати. — tetés, fn. разлико-
вање; одликовање.

Különbőség, fn. разлика, диференција.

Különbzék, fn. диференцијала. — el, es.
диференцирати. — i, mn. диферен-
цијалан.

Különcz, fn. особењак, особитњак. —
ködés, fn. особењаштво. — ködik, k.

бити особењак. — ködő, fn. és mn.
особењак. — ség, fn. особењаштво.

Különféle, mn. разнолик, разноврстан,
различан. — kép(en), ih. разноврсно,
различно. — ség, fn. разноврност.

Különít, es. одсљивати, одвајати. — ett,
mn. одвојен.

Külön-ködés, fn. особењаштво, сепара-
тизам. — ködik, k. бити особењак.
— ködő, mn. és fn. особењак; сепара-
тиста. — közepű, mn. ексцентри-
чан. — külön, ih. оделито, башка, по-
сеце. — leg, ih. оделито, посебно.
— leges, mn. одвојен, посебан; спе-
цијалан. — legesség, fn. специјалитет.
— nemű, mn. разнородан; специјал-
ан. — ödik, k. одвајати се.

Különös, mn. 1.) особит, посебан; 2.) из-
врстан; 3.) чудан, необичан. — en,
ih. особито, нарочито; напме; чуд-
новато. — ség, fn. особитост, чуд-
новатост.

Különöz, es. одвајати, разликовати.

Különség, fn. разлика.

Különsúly, fn. специфична тежина.

Különszakad, k. одвојити се, оцени-
ти се (еплом). — ás, fn. цепање, о-
двајање.

Külön szavazat, fn. сепаратан вотум. —
szenv, fn. алопатија. — szer, fn. спе-
цификум. — szerződés, fn. засебан у-
говор. — szoba, fn. засебна соба. —
válik, k. одвајати се. — vált, mn.
одвојен. — vonat, fn. засебан воз. —
zet, fn. диференција. — zik, k. раз-
ликовати се.

Kül-rész, fn. спољашња страна, лице.

Külsáncz, fn. спољашњи ошкон.

Külség, fn. спољашњост.

Külső, mn. спољашњи; fn. спољашњост.
— kép(en). — leg, ih. с поља. — ség,
fn. спољашњост. — város, fn. пред-
грађе, подграђе.

Kül-szeg, fn. предворје. — szél, fn. спо-
љашња страна, окрајак.

Külszerű, mn. спољашњи, формалан. —
ség, fn. спољашњост, формалност. —
skodik, k. истеривати форму.

Külszín, fn. 1.) спољашњост; 2.) премаз.

Kültág, fn. тајни ортак (трговачки).

Kültelek, fn. екстра-виланум (добро из-
ван места).

Külterj, fn. распростирање. — es, mn.

Külü, fn. стуна. [екстензиван.

Külügy, fn. спољашња ствар; — i miniszter, министар спољашњих послова.
 Külvár, fn. спољашња тврђавица. — mŭ, fn. опколи с поља. — os, fn. подграђе. заграбе. — osi, — osias, mn. из Külvilág, fn. спољашњи свет. [подграђа.
 Külvonal, fn. спољашња линија.
 Külzel, cs. диференцирати. — ék, fn. диференцијала.
 Künn, ih. напољу, на двору.
 Küpŭ, fn. 1.) бућка; 2.) кошница, l. Körŭ.
 Kürt, fn. рог, труба. — hang, fn. глас руга. — űl, cs. дувати у рог, трџбити. дудукати. — szó, fn. дудукање.
 Kürtő, fn. димњак, ошак. — pénz, fn. дим-
 Kürtősfánk, fn. фура, батине. [њачарина.

Küszőb, fn. праг; á. é. általesett a — ön, задекла га несрећа; új év — én, у
 Küteg, fn. осна. [очи нове године.
 Küzd, k. борити се; halállal —, бори се с душом. — el l. Küzd. — elem, fn. борба. — és, fn. борење. — hely j. — ő hely, fn. бориште.
 Küzdő, mn. који се бори, бојнички, убојни; fn. мејданџија, борац. — hely, fn. бојиште, разбојиште, мејдан. — keztyű, fn. убојне рукавице. — szekér, fn. убојна кола. — tér, fn. бојиште.
 Küzköd-és, fn. борење. — ik, k. борити се.
 Kvártély, fn. стан, станак. — os, mn. уконакован. — oz, cs. уконаковати.

L.

L v. l = a) lásd, види; b) lap, страна; лист.

La! isz. ето, где!

Láb, fn. 1.) нога; стопала; páros — bal, усконге; alig húzta ki a szobából a — át, тек што је крочио из соба; — alatt lenni, бити под ногама (на сметњи); — alól eltenni, уклонити; á. é. смакнути; maga — án járni, бити самосталан; nagyon szedni — a közé, крупно корачати; (szój.) — at adni vkinek, подупрети кога; — at vetni, подметати ногу; — át megvetni, утврдити се ногама; á. é. ухватити корена; — áról levenni, свалити, оборити; — áról leesni, пасти; — ra kapni, отимати маха; — a kelt, добило је ноге, украдено је; fél — bal már a sírban van, једном је ногом већ у гробу; ne borúlj — ához ha fejével szólhatsz, држи се главе, а махни се ногу; иди господару, а прођи се млађих; 2.) стопа (мера); 3.) подножје; hegy — a, подножје брега; a telek — a, стражњи део кућишта; harang — a, козе од звона; a hegedű — a, кобилица, коњик; asztal — a, постоље; 4.) á. é. a gabona — án van, храна још није покошена; a sereg hadi — on van, војска је спремна за рат; béke — on, у стању мира; jó — on lenni vkivel, добро се с киме живети, цазити се; a dolognak keze — a van, ствар има

свог смисла; mind egy — ig, све до једног, до ноге.

Lábacska, fn. нона, ножица.

Lábad, k. оздрављати, оздравити, преболети; könybe — t a szeme, топи се у сузама. — ás, fn. опорављање, пребол. — oz, k. оздрављати, преболевати.

Lábal, k. ићи, ганцати, шљапати, ципати. — hatatlan (-ható), mn. што се не може (може) прегазити.

Lábálj, Láballó, fn. подножје, шамла.

Labancz, fn. подружљив назив немачких инфантериста. — pér, fn. солдатеска.

Lábas, fn. шерпења, тигањ; mn. с ногама, врло ногат. — gabona, fn. непокошена храна. — jószág, — marha, fn. стока за газдинство. — kodik, k. пропињати се.

Lábatlan, mn. без ноге, без ногу. — tyúk, fn. меширићи у чорби. — kodik, k. сметати, бити под ногу.

Labatol, cs. муцати.

Lább, k. лебдити.

Lábbeli, mn. за ноге; fn. обућа. — készítő, fn. обућар.

Lábbélpokol, fn. елефантиазис (болест).

Lábbó, fn. сплав; mn. што лебди.

Láb-esók, fn. целивање ногу. — csont, fn. голен.

Labda, fn. лопта; labdát játszani, лоптати се, играти се лопте.

Labdacs, fn. пилула.

Labdaverő, fn. пала за лопту.

Labdáz-ás, fn. лоптање. — ik, k. лоптати се.
 Láb-dülő, fn. јутро земље. — fa, fn. подножје, бирвати. — fej, fn. грана од стопале, метатарзус. — fejhát, fn. висина ноге, прегнбао. — gyökény, fn. асура. — gyökér, fn. корен од ноге. — hegy, fn. предњи део стопале; прети на пози. — hely, fn. ногостон. — ikra, fn. лист на ноzi.
 Lábint, cs. притиснути ногом.
 Lábító, fn. 1.) педал; 2.) лествице.
 Láb-köszvény, fn. улози, подагра. — lap, fn. табан. — lapos, mn. равних табана. — mosás, fn. прање ногу. — mosókő, fn. плавучац. — nyí, mn. од... етоне. — nyom, fn. ногоступ, ногостон.
 Laboda, fn. лобода, спанаћ.
 Labodáz, k. обилазити, кретарити; (о лађи) лавирати.
 Lábog, k. лебдити, пливати.
 Lábog, k. газити, пливати.
 Lából, k. газити, шљанати; cs. прегазити; á. é. претурити, прекужити.
 Lábpont, fn. надир.
 Lábravaló, fn. гаће.
 Lábszár, fn. цеваница, голен. — esont, fn. голенача. — törés, fn. улом.
 Lábszedő, mn. (коњ) што скаче у скок.
 Lábszék, fn. столица за ноге, шамла.
 Lábszíz, fn. кајми за притезање. — az, cs. кајмишити, бити кајмишем.
 Lábtó, fn. лествице. — fog, — fok, fn.
 Lábtok, fn. ципела, обућа. [пречага.
 Lábtó, fn. грана од стопале.
 Lábú(hegy), fn. прет од ноге; — hegyre állani, стајати на прете; — hegyen menni, ићи шумке, шумати се.
 Lábütő, fn. — kő, камен спотицања.
 Laesak, fn. као, блато. — os, mn. каон, блатав.
 Laezi, Laczkó, fn. Ладислав. — konyha, fn. прцварница. — konyhás, fn. мук.
 Láda, fn. сандук, ковчег. [таш, чечало.
 Ládaeska, fn. сандуче, сандучић.
 Ládafia, Ládafiók, fn. чекмеце.
 Ládaz, k. печити се, керебечити се.
 Ládd! Láddzs! isz. виш! гле!
 Ladik, fn. чамац.
 Ládika, fn. ковчежић.
 Ladikáz, k. возити се на чамцу.
 Lafancz, mn. одриан, ритав; fn. а) рита, дронџак; б) одрианина, адраговац. — os, mn. одриан.

Lafatol, cs. халапљиво јести, гумати.
 Lafog, k. шунитати (халина).
 Lafol, Laftol, k. халапљиво јести.
 Lag, ih. наставак за прављење прилога; látszó-lag, привидно.
 Lágy, mn. мек, мека; á. é. благ; — idő, меко време; — szívű, попустљив; млак, мека срца; fn. мекоћа; (szój.) benőtt már a feje — a, није више дете; ő sem esett a feje — ára, није ни он пао на теме; — ig van, еустао је.
 Lágyad, Lágydad, mn. мек, мекушан.
 Lágyan, ih. меко; á. é. млако, млитаво, мртво.
 Lágyék, fn. слабина, слабобочина.
 Lágyférgek, fn. мекушци.
 Lágyít, cs. мекњати, умекшавати; á. é. ублаживати. — ás, fn. умекшавање, ублаживање.
 Lagymatag, Lagymatég, mn. млак. — on, ih. млако. — ság, fn. млакоост.
 Lágymeleg, mn. млак. — en, ih. млако. — ség, fn. млакоост, млачина.
 Lágyparások, fn. мекоперке (рибе).
 Lágyság, fn. мекота; á. é. благод; млитавост.
 Lágyszívű, mn. мека срца. — ség, fn. меко срце.
 Lágýúl, k. мекнути, одмекнути; á. é. ублаживати се.
 Lágýszonyok, fn. мекоперке (рибе).
 Lágývarga, fn. табак, кожар.
 Lajha, mn. лен, тром; — eső, ситна кинна.
 Lajhákodik, Lajhálkodik, k. лениити се.
 Lajhál, k. сипити, ромњати (киша).
 Lajhár, mn. лен, тром; fn. ленивац, аји.
 Lajhározik l. Lajhál. [(жив.).
 Lajhaság, fn. леноост, тромост.
 Lajház, Lajhó l. Lajhál, Lajha.
 Lajhódik, Lajhúl, k. уленити се.
 Lajos, fn. Људевит. — arany, fn. луждор (златан новац).
 Lajstrom, fn. списак, листа, регистар. — ol, — oz, cs. уписивати; — ozó hivatal, регистратура.
 Lajt, fn. дугуљасто буре.
 Lajtorja, fn. лестве. — fog, — fok, fn. пречага.
 Lak, fn. стан, обиталиште, дом, конак.
 Lakadalom l. Lakodalom.
 Lakályos, mn. згодан за етановање.
 Lakás, fn. 1.) становање, обитавање; 2.) стан; пребивалиште.

Lakat, fn. брава, локот; (szój.) — ot vetni szájára, метнути брвицу на уста.
 Lakatlan, mn. ненастањен, пуст.
 Lakatol, cs. затворати локотом; (hoz,hez) прикључити.
 Lakatos, mn. с бравом, с локотом; fn. бравар. — munka, fn. браварски посао. — ság, fn. браварство.
 Lak-bér, fn. станарина, кирија. — föld, fn. заплата. — hatatlan (-ható), mn. где се не може (може) становати. — ház, fn. стан, дом. — hely, fn. место пребивања, пребивалиште.
 Lakik, k. становати, седети, живети; vmivel —, најести се чега; jól —, најести се, наситити се; cs. ki lakja ezt a házat? ко седи у овој кући? menyekzót lakni, пировати пир, др.
 Lakka, fn. лак. [жати свадбу.
 Lakkoz, cs. лакирати.
 Lakmár, fn. распикућа, раскошник. — ozik, k. пировати, благовати.
 Lakmateve, fn. ангорска коза.
 Lakmészga, fn. (плочаст) лак од гуме.
 Lakó, mn. који станује; за становање; fn. становник, житељ.
 Lakodalmas, mn. сватовски; fn. сват. — kodik, k. свадбовати, држати сватове. — nép, fn. свати.
 Lakodalmaz, k. држати свадбу.
 Lakodalmi, mn. сватовски, свадбени; — dal, — vers, сватовац.
 Lakodalom, fn. свадба, сватови.
 Lakófél, fn. кираџија, укућанин.
 Lakóhely, fn. пребивалиште.
 Lakol, k. (vmiért) страдати, кијати, кавити, испаштати; életével —, главом платити; ezért — sz. то ћеш искојати! — tat, cs. казнити.
 Lakoma, fn. гозба, част, пир.
 Lakomáz, k. пировати, частити се. — ás, fn. чашћење.
 Lakos, mn. за становање; fn. становник, житељ. — ság, fn. житељство; инколат.
 Lakozik, k. 1.) становати; 2.) частити се.
 Lakredőny l. Redőny.
 Lak-szoba j. Lakó-szoba, fn. соба у којој се живи. — tanya, fn. касарна, j. Kaszárnya. — tanya, cs. смештати у касарне. — társ, fn. собни друг.
 Lakzi, fn. пир, сватовска част.
 Lám, isz. гле-гле! гле!
 Láma, Lámateve, fn. лама.

Lamos, mn. аљкав.
 Lámpa, fn. лампа; фењер. — olaj, fn. уље за горење.
 Lámpás, mn. с лампом; fn. лампа; á. é. боца с вином. — os, mn. с лампом.
 Láncsa l. Lánczsa.
 Láncz, fn. ланац, верига; egy — föld, ланац земље; — ra tenni v. verni v. vetni, уланчити, стегнути у кврпе. — alakú, — dad, mn. ланчаст. — fékszár, fn. ланчич на оглавама. — gyűrű, fn. карика, беоцуг. — híd, fn. ланчани мост. — mű, fn. ланци.
 Lánczol, cs. везати ланцем, окивати; á. é. спајати. — at, fn. свежа, ланац; ланчани низ. — os, mn. ланчан; — os hegység, ланац брда. — os szám, fn. верижно рачунање.
 Lánczos, mn. с ланцем; ланчаст; окован; уланче!; — adta! — teremtetten! — lobogos! сто му мука!
 Lánczosz, cs. уланчити.
 Láncs-rím, fn. верижни слог. — szabály, fn. верижно правило. — szem, fn. беоцуг. — tört, fn. верижни разломак.
 Lánczsa, fn. копље, цида. — alakú, mn. копљаст.
 Lánczsás, fn. копљаник; mn. копљаст; с копљем.
 Lang, fn. 1.) алкохол; 2.) најфинији део чега: — liszt, фино брашно.
 Láng, fn. пламен; — ba hozni, разбуктати; — ba borúlni, букнути у пламен; — ot vetni, запожарити се.
 Lángadoz, k. пламтети, буктети.
 Láng-elme, Láng-ész, fn. велеум, геније. — elmű, — eszü, mn. генијалан. — elműség, — eszüség, fn. генијалност. — elműleg, — eszüleg, ih. генијално.
 Lángít, cs. распламћивати.
 Lángmadár, fn. фламинго (птица).
 Langol, cs. алкохолисати.
 Lángol, k. буктети, пламтети.
 Lángos, mn. пламенаст, пламени; fn. опањеност.
 Lángozik, Lángzik, k. пламтети, буктети.
 Lángzat, fn. пламен.
 Langy(a), mn. млак; fn. млакост. — an, ih. млако. — ad, k. бивати млак. — aság, fn. млакост. — asít, — aszt, — ít, cs. чинити млаким, млачити. — asodik l. — ad. — os, mn. млак. — osít, cs. чинити млаким, млачити. — osság,

fn. млачина. — úl. k. бивати млак, емлачити се.

Lank, mn. млитав, глинцав.

Lanka, fn. 1.) воћњак; 2.) честа, шипраг; 3.) l. Lejt.

Lankad, k. млитавити; еустајати; венути (биљке). — oz, k. млитавити; еустајати. — ság, fn. еусталост, умор. — t, mn. еустао, уморан. — tság, fn. клонулост, умор.

Lankás, mn. 1.) заморан; 2.) обрастао шипрагом. — 3.) успорит, узбрдит.

Lankaszt, Lankít, es. морити, умарати; чинити да вене (биљке).

Lánna, fn. златна или сребрна жица.

Lant, fn. лира; á. é. agg —, бабускера. — fark, fn. лиропенка. — hal, fn. морски ђаво. — nyereg, fn. коњин на

Lantol, es. свирати на лири. [лири.

Lantorja, fn. залепљен прозор.

Lantorna, fn. 1.) нежна провидна кожа; 2.) латерна (отворена кулица на кубету).

Lantos, 1.) mn. с лиром; лиреки; — költemény, лирска песма; — költő, лиреки песник; 2.) fn. који свира у лиру, свирач; певач.

Lantsám, l. Lantnyereg.

Lantverő, fn. који свира у лиру.

Lány, fn. девојка, l. Leány.

Lányha, mn. млак; тром, лен; — eső, ситна киша, росуља.

Lányhál k. сипити, ромњати (киша).

Lányhás, mn. млак, благ; — eső, ситна киша, росуља.

Lányhaság, fn. млакост; тромост.

Lányházat, fn. ситна киша, росуља.

Lányházik, k. сипити, ромњати (киша).

Lányka, fn. девојчица, девојана.

Lap, fn. 1.) плоча; 2.) лист; страна; 3.) лист, новине; 4.) билета, писамце; 5.) a kés — ja, страна у ножа.

Lár, fn. лár, глиб, баруштина.

Lara, fn. дупла.

Lára, fn. 1.) брља, локва; 2.) конкавност.

Larad, k. сплашњавати, спласнути (оток).

Laradék, Larály, fn. лара, низа. — os, mn. — osan, ih. у низи, у лари.

Larancs, fn. мокрица, бабура (живот.).

Larány l. Larály.

Lárás, mn. мочаран, баровит.

Larasz, fn. лонатица, лопара.

Larát, fn. лопата; szóró —, вејача; cse-ző —, весло; sütő —, лопата за пећ;

(szój.) — tál szórják neki, пресипа му се (пона).

Larát-alakú, mn. лопатаст. — esor, fn. камичара (тица). — ka, fn. лонатица.

— ol, es. згртати лопатом; k. веслати. — os, mn. с лопатом, лопатаст.

— oz, k. веслати.

Lapesa, fn. швоља, своја (риба).

Lapesont, fn. лонатица, плећка.

Lápfenek, fn. лár, бара.

Lápföld, fn. баровита земља, мочар.

Lapgömb, fn. планиглобус.

Lapicz, fn. напрудник (биљка).

Lapiczka, fn. 1.) лонатица, плећка; 2.) мала лопата, лопара; 3.) l. Paczka.

Lapiczkás, mn. лонатицаст, с лонатицом.

Lapít, es. спљосњавати, чинити пљоснатим, стињавати; — ó kalapács, чекић за растињаванье.

Lap-ka, fn. цедуља, билета. — kő, fn. раван (пљоснат) камен. — mértan, fn. планиметрија. — mérték, fn. мера за површину. — mutató, fn. што показује стране.

Lapoczka, fn. 1.) лонатица, плећка; 2.) мала лопата, лопара; 3.) ватраљ, машинце; 4.) l. Paczka.

Lapoczkáz, es. ударати дашчицом.

Lapol, es. означивати стране, пагинирати. — t, mn. пагиниран.

Laponya, fn. rávan, l. Larály.

Lapor, fn. некакав скакавац.

Lapos, mn. 1.) раван, широк; пљоснат; — menykő ütötte zsebét, испразнио му се џеп; — okat pislog, лепе му се очи, сањив је; 2.) прост, простачки.

Láros, mn. баровит, мочаран.

Larosdomború, mn. планконвексан.

Larosfejű, mn. пљосноглав.

Larosgiliszta, fn. пљосната гљиста.

Laroshomorú, mn. планконкав.

Larosít l. Larít.

Laroska, fn. широки резанци.

Larosodik, k. бивати пљоснат, раван.

Larosorr, fn. пљоснат нос. — ú, mn. пљосната носа.

Larosság, fn. пљоснина, пљоснатост.

Larostetiű, fn. ролац, l. Fantetiű.

Larosvas, fn. рало.

Larosvéső, fn. широко джете.

Laroz, es. 1.) бележити стране; 2.) прелиставати (књигу). — gat, es. превртати листове (у књизи).

Larör, fn. куетос (у штампарији).

Lapp, tn. Лан; mn. лански. — úl, ih. лански.

Lappad, k. сплашњавати, спласнути
Lappag l. Lappaug. [(оток).

Lappagó l. Lappantyú.

Lappan, k. скривати се, скрити се.

Lappaes, fn. врата за дизање и спуштање: 2.) клопка.

Lappaug, k. скривати се, крити се; шуњати се. — ás, fn. скривање. — ó, mn. што се скрива, потајан; везан (топлота); — ó láz, потајна грозница, потајница; — ó ór, патрола. — tat, cs. скривати, сакрити. — va, ih. тајно, кришом.

Larrant, cs. 1.) сакривати, сакрити; 2.) смотавати, смотати.

Larrantyú, fn. прелегуша, ноћни гавран.

Lappasz, mn. скривен; á. é. подмукао. — kodik, k. крити се (о рибама); бити подмукао.

Lap-rúd, fn. широко гвожђе. — sodrony, fn. широка жица.

Lapszám, fn. страна у књизи. — oz, cs. бележити стране (у књизи).

Lapszög, fn. кут међу равнинама.

Lapta l. Labda.

Laptáros, fn. рибар који повлачи мрежу

Laptér, fn. површина стране. [с обале.

Lapterj, fn. површина садржина.

Lapu, Lapú, fn. лопух, комодљика.

Lapúl, k. 1.) бивати пљоснат, спљосњавати се, стињавати се, угињати се. — ás, fn. спљосњавање.

Lapülő, Lapvas, fn. бабица у златара (за покивање).

Lapvésű, fn. широко длете.

Lárfári, fn. ђа-ђу, ђири-ђари.

Lárma, fn. вика, граја, ларма; lármát csarni. дићи грају.

Lármás, mn. пун ларме, бучан, шуман.

Lármáz, k. és cs. викати, лармати, цакати. — ó, fn. лармација.

Lárva, fn. 1.) образаина, крабуља; 2.) ларва (гусеница).

Laska, fn. 1.) резанци; csöves —, макарони; 2.) мацес (о Ускресу).

Lasnak, fn. ћебе, губер — ol, cs. деветати. — os, mn. с ћебетом; (km.) — osnak pokróczos a társa, два дедака оба.

Lasponya, fn, мушмуда. [два једнака.

Lassacska, mn. лаган.

Lassacsқан, Lassadán, Lassadjában, ih. полако, полагаано, пз тиха.

Lassan, ih. лагано; — a testtel, лакше море! (km.) — járj tovább érsz, ко лакше иде, пре дома дође; — beszélni, тихо говорити; á. é. — van, није баш здрав.

Lassan-lassan, Lassanként, ih. полако, мало по мало, миц по миц.

Lassít, cs. успоравати, задржавати.

Lassodik l. Lassúdik.

Lassú, mn. лаган, тих, спор; (pb.) — víz partot mos, тиха вода брег рони.

Lassú, fn. спондеј.

Lassúcska, Lassúd, Lassúdad, mn. лаган, спор.

Lassúd-ás, fn. успоравање. — ik, k. бивати спорији, попуштати. — ó, mn. успорен; — ó mozgás, успорено кре-

Lassukás, mn. лаган, лагачак. [тање.

Lassúl l. Lassúdik.

Lassúság, fn. лаганост, спорост.

László, tn. Владислав.

Lát, fn. лот; — ra vetni, мерити на лот; á. é. промислити; nem sokat nyom a

— ban, не вреди много; minden szót — ra tenni, сваки реч метати на кантар.

Lát, fn. видик; — után, по виђењу (меница); — ra, на виђење.

Lát, A. k. видети; haza — ni, тркнути кући; nem — tovább orránál, не види даље од носа; (hoz, hez) лаћати се чега, прионуту на; jól hozzá — ni, својеки прионуту, прегнуту; utána — ni vminek, за чим ићи; nagyra — ni, за великим тежити; B. cs. гледати, видети; szívesen — ni vkit, кога радо гледати; színét sem — ni, нема га ни од корова; szükség — ni vminek, трпети оскудицу; sok bút — ni, много кубурити; buját — od te még annak, пресемће ти то још; Isten — ja lel-kemet, Бог и душа! Бог ми је сведок.

Láta, Látab, fn. зеница, пупила.

Látarány, fn. перспектива. — os, mn. из перспективе.

Látás, fn. 1.) виђење; —ból ismerem, познајем га из виђења; 2.) приви-лај, визија.

Látasít, cs. потписати „видео“, видимирати.

Látat, fn. 1.) изглед; 2.) успех; 3.) из-виђај, „visum repertum“.

Látatlan, mn. невиђен. — ba, — ban, — úl, ih. невиђено, насумце, негле-

Látaz l. Láttamoz. [душ.

Látéső, fn. дурбин, j. Messzelátó. — vez, cs. гледати кроз дурбин.

Lát-ellenző, Látornyő, fn. заклон (за очи). — erő, моћ вида, j. Látó erő. — érzék, чуло вида, j. Látó érzék.

Láthatár, fn. зреник, хоризонт, j. Látó határ.

Láthatatlan, mn. невидљив. — ság, fn. невидљивост. — úl, ih. невидљиво.

Látható, mn. видљив. — an, — lag, ih. видљиво. — ság, fn. видљивост.

Látideg, fn. живац-видац, j. Látó ideg.

Latin, fn. Латинац; mn. латински. — ország, fn. латинистина. — ság, fn. Латинство. — úl, ih. латински.

Lát-kép, fn. изглед, j. Látó kép. — képesség, fn. моћ вида. — kör, fn. зреник. — köz, fn. паралакса. — lelet, fn. извешај (visum repertum), j. Látat. — lyuk, fn. зеница.

Látmány, fn. 1.) појава; 2.) поглед. — os, mn. за гледање; — os mű, комад за гледање.

Látnivaló, mn. може се видети; јасан.

Látnok, fn. пророк, j. Jós. — i, mn. — ilag, ih. пророчански.

Látó, mn. који види; fn. а) гледалац; б) оглед, проба; kender —, мустра од кудеџе.

Látogat, cs. 1.) походити, похађати, полазити, посећивати; 2.) сналазити (испекча); sorra —, заредити.

Látogatás, fn. полажење, посета. — i, mn. посетни; — i jegy, (карта) посетница, j. Névjegy.

Látogató, fn. 1.) полазник, посетилац; 2.) посета; — ba menni, ићи у походе; — szoba, соба за посете, соба

Látóka, fn. око (у шали). [од поседа.

Latol(gat), cs. мерити на лот; á. é. размешљати.

Látomány, fn. 1.) појава, призор; 2.) позорје, комедија. — os l. Látmányos.

Látomás, fn. 1.) поглед, гледање; 2.) привиђење, визија; 3.) виђење, „ви-за“. — oz, cs. видимирати.

Lator, fn. 1.) угуреуз, лупеж, орјатин; (km.) a ki — ral jár, — úl veszi hasznát, с ким си онаки си; 2.) блудник; mn. лупешки.

Lator-kereszt, fn. вешала. — kodik, k. 1.) отимати, харати; варати; 2.) терати блуд. — ság, fn. 1.) лупештво; 2.) блудништво. — úl, ih. лупешки.

Latos, mn. од ... лота.

Látotthallott, mn. sokat — ember, много-гознао човек.

Látpont, fn. гледиште, j. Látó pont.

Látszat, fn. 1.) виђење, изглед; — szerint, правилно; 2.) успех. — os, mn. видљив; привидан. — osan, ih. видљиво; привидно. — ra, ih. по изгледу.

Látszeg, Látszeglet, fn. кут вида

Látszer, fn. оптичка справа, j. Látó szer. — ész, fn. оптичар. — tan, fn. оптичарство.

Látszik, k. 1.) видети се, познавати се; alig — rajta, једва му се види; и не познаје му се; 2.) (nak, nek) видети се, чинити се, изгледати; jónak —, види се добар; tudósnak akar látszani, гради се научењак.

Látszó, mn. привидан. — lag, ih. привидно, бајаги. — lágos, mn. привидан, Látszög l. Látszeg. [тобожњи.

Láttamoz, cs. потврдити са „видео“, видимирати.

Láttan, fn. оптика. — i, mn. оптички. — os, mn. és fn. оптичај; оптичар.

Láttat, fn. успех; cs. дати видети, показивати.

Láttáv, Láttávol, fn. доглед, домак.

Láttaz l. Láttamoz.

Lát-utáni, mn. — váltó, меница са роком после виђења.

Látváltó, fn. меница на виђење.

Látvány, fn. призор, појава, позорје; привиђај. — os, mn. за гледање (комад). — ország, — ság, fn. позорје.

Látvonal, fn. црта с преда.

Latyak, fn. локва, брља. — os, mn. лох.

Láva, fn. лава. [кав.

Laz, fn. проређена шума; mn. l. Laza.

Láz, fn. 1.) грозница; 2.) побуна, буна; 3.) страшило.

Laza, mn. 1.) лабав; 2.) незнатан.

Lazacz, fn. сема, младица (риба).

Lázad, k. бунити се. — ás, fn. побуна. — oz, k. побуњивати се.

Lázar, fn. Лазар, Лаза.

Lázas, mn. 1.) грозничав; 2) бунтов-Лázaszt l. Lázít. [нички.

Láz-beteg, mn. грозничав. — ellenes, mn. против грознице. — hév, fn. ватруштина, огань.

Lázíng, k. бити обредак.

Lázít, cs. бунити. — ás, fn. буђење. — ó, fn. és mn. буњица; бунтовнички.

Lázong, k. бунити се. — ás, fn. буна.
 Lázos l. Lázás.
 Lázroham, fn. настул грознице.
 Lazúl, k. попуштати, постајати лабав;
 ih. лабаво.
 Lazúr-kék, mn. азуран. — kő, fn. азур-
 камен.
 Lazsi, fn. ажија. — s. mn. с ажијом.
 Le, ih. доле, низ; (уз глаголе) од ...,
 с ..., раз ...; fn. — nek tartani a ko-
 csit, кола доле управљати.
 Lé, fn. сок; чорба; полевка; (szój.) le-
 vet csapni, удварати се; minden —
 ben kanál (v. locs), у свакој чорби
 мирођија; benne van a — ben, запао
 у платку; ő itta meg a levét, на њему
 се скрхала кола; egybe szírték a le-
 vet, у један рог дувају.
 Leágaz, cs. окресати (дрвеће). — ik, k.
 отпустити грање; á. é. водити порекло.
 Lealacsony-ít, cs. понизити. — ító, mn.
 сраман. — odik, k. понизити се; би-
 ти понижен.
 Lealáz, cs. понизити; magát — ni, по-
 низити се.
 Leálarozoz, cs. открити, скинути о-
 бразину.
 Leáldozik, k. спустити се; — a nap,
 сунце седа (залази).
 Lealkonyodik, k. 1.) заћи, сести (сунце);
 2.) смркнути се, посумрачити се.
 Lealkuszik (Lealkunni), k. неценкати, од-
 бити, закинути од цене.
 Leállaz, cs. одланчити.
 Leálorezáz, cs. открити, скинути обра-
 зину.
 Leány, fn. 1.) девојка, дева, цура, мо-
 ма; 2.) кћи; mostoha —, пасторка.
 Leány-ág, fn. женска линија. — asszony,
 fn. девица. — béka, fn. зелена жаба.
 — fővel, ih. девичански. — háló, fn.
 ноћ пред сватове, кад удавачу теше
 другарице. — i, mn. девојчин; дево-
 јачки. — ka, fn. а) девојчица, дево-
 јана; б) кћерка. — kérés, fn. про-
 шење девојке. — kérő, fn. просилац,
 просац. — kodik, k. девовати. — korá-
 ban, девојком. — maradék, fn. жен-
 ско потомство. — negyed, fn. дево-
 јачки део (у наследству), квартали-
 цум. — nézés, fn. гледање девојке.
 — néző, fn. а) просац; б) прошење.
 — nézőben voltunk, ишли смо да гле-

дамо девојку. — os, mn. а) девојачки;
 б) који воли девојке; с) који има де-
 војака (кћери). — oz, k. походити де-
 војке. — ság, fn. а) девојаштво; б)
 девојке. — rablás, fn. отимање дево-
 јака. — som, fn. дивљи шимшир. —
 zik, k. развијати се, задовојчити се.
 — zó, fn. мома, цура.
 Leapad, k. опасти, осећи; á. é. сма-
 њити се.
 Leapaszt, cs. чинити да опадне; сма-
 Learat, cs. пожети. [њити.
 Leárboczol, Leárbocoz, cs. скинути ка-
 Leás, cs. преконати, законати. [тарку.
 Leb, fn. лебдење. — bed l. Lebben.
 Lebbel, cs. махати, вртети.
 Lebben, k. приути, узлетети. — cs, fn.
 неко тесто у сељака; mn. лакомислен.
 — t, cs. затрести; учинити да узлет; [открити (копрену).
 Lebdez, k. лепришати се, облетати.
 Lebecsül, cs. омаловажавати, омаловажи-
 Lebedeg, fn. језичац у грлу, ресица. [ти.
 Lebeg, k. лебдити. — ő, fn. анапест
 (стопа у стиху). — tet, cs. замахивати.
 Lebel, fn. ветрићак, поветарац.
 Lebeleg, k. 1.) баркати, барлијати; 2.)
 лудирати се, дедачити се.
 Lebenke, fn. шњеп, шљука.
 Lebeny, fn. скут, крајак од хаљине.
 Lebenye, Lebenyő, Lebernyeg, fn. подво-
 Leberetvál, cs. збријати, обријати. [љак.
 Lebernyő l. Lebenyő.
 Lebernyeges, mn. с подвољком.
 Lebeszél, cs. (ról, ről) одговорити, од-
 вратити.
 Lebeteged-ik l. Lebetegszik. — és, fn.
 1.) побол; 2.) порођај.
 Lebetegszik, Lebetegül, k. 1.) поболети
 се; 2.) породити се.
 Lebilincsel, cs. привезати, оковати; á.
 é. очарати.
 Lebke, 1.) mn. лак, тих; — szellő, по-
 ветарац; 2.) fn. лепир, лептир.
 Lebked, k. лебдити.
 Lebkeny, mn. што лебди, лаган; á. é.
 ветрењаст.
 Lebkeő, fn. метеор, аеролит.
 Leboesát, cs. спустити, спуштати. — ko-
 zik, k. спустити се; á. é. снисходити
 Lebogyóz, cs. побобати, опипати. [се.
 Lebont, cs. порушити, раскварити; á-
 gyat — aní, наместити кревет за
 спавање.

Leborít, es. оборити; заклопити, за-
ронити.

Leborotvál, es. обријати, збријати.

Leborúl, k. пасти на колена, ницати.

Lebotol, es. окресати, орезати.

Lebőtykőz, es. одмреити.

Lebtan, fn. метеорологија.

Lebugáz, es. откинути главу.

Lebű, k. ишћурити се, сакрити се.

Lebűj, fn. зачкољина, подземна крча.

Lebukik, k. 1.) пасти доле; 2.) сачнути
се, ишћурити се; 3.) загњурити се.

Lebuktat, es. 1.) срушити; 2.) загњу-
Lebvas, fn. метеорско гвожђе. [рити.

Lebzsél, k. лепствовати, дембелити.

Lebzsí, mn. трзунташки, лепивачки.

Leesap, es. 1.) одвалити, одрубити; 2.)
треснути доле; залунити (врата); 3.)
скинути, поразати (храну); k. 1.) еле-
тети доле; 2.) ударити (гром).

Leesapódik, k. еклатати се, склопити се.

Leesapol, es. оточити; tavat — ni, пену-
стити бару. — ó, fn. јарак за пену-
штање воде.

Leesatol, es. откопчати, отнучити.

Leesattan, k. оданети се, отнучити се.

Leesavar(ol), es. одврнути, одвртати.

Leesendes-edik, k. стинати се, уталожити
се; утолити. — ít, es. стинати,
уталожити. — ül, k. стинати се.

Leesépel, es. 1.) смлатити; 2.) заченити

Leesepül, Leesepüz, es. згазити. [уста.

Leesígat, es. ућуткати, утишкати.

Leesillap ít, es. утишати, ублажити. —
odik, — ül, k. утишати се, ублажити
се; утолити.

Leesíp, es. откинути, одштинити; vkit
húsz körméről — ni, лекинути кому
нокте; оборити; magát — ni, пацвр-
кати се, опити се.

Leesípked, es. покидати, потргати.

Leeskál, es. набирчити.

Leesókol, es. скинути пољунцем.

Leesperdi, Leespurdi, fn. брбљов, брб-

Leespoes, fn. брља, брчкавица. [љуша.

Leesús(ik), k. склизнути, спузити се.

Leesügg, k. отпустити се, виенти.

Lécz, fn. летва. — borítás, fn. кров од
летава. — el, — ez, es. прикивати,
затворати, покривати летвама. — es,
mn. од летава. — ezet, fn. летве.

Leczke, fn. лекција; предавање. — pénz,
fn. плата за предавање; школарина.

Léczkerítés, fn. ограда од летава.

Leczkéz, es. питати, сипати лекцију;
читати лекцију кому, растресати се
над ким; кризмати, криити. — ik, k.
говорити лекцију. — tet l. Leczkéz.

Ledér, mn. раскалани, разуздан; ла-
комислен. — ség, fn. раскаланост;
лакомисленост. — ül, ih. раскала-
но, лакомислено.

Lednek, fn. кукавичица (биљ.).

Ledolgoz, es. одрадити, одрађивати.

Ledőf, es. пробости, убити.

Ledől, k. 1.) срушити се; 2.) прилећи.

Ledönt, es. срушити, превалити.

Ledörgöl, es. отрти, отирати.

Ledörög, es. ућуткати, поразити (гро-
мом); k. загрмети.

Ledörzsöl, es. отрти, излизати. — ódik,
k. отрти се, излизати се.

Ledül l. Ledől.

Lédzik, k. вући се (после болести).

Leebb, ih. ниже.

Leég, k. изгорети; majd — ett arczából
a bőr, у мал што не изгоре од стида.

Leéget, es. 1.) сагорети, сажећи; 2.)
пепалити (рану).

Leéi, es. преживети, провековати.

Leemel, es. скинути, скидати.

Leendő, mn. потоњи, будући.

Leenged, es. понузити, понуштати (од
цене. — és, fn. понует.

Leér, k. стићи доле, допирати доле.

Leereszke-d-és, fn. спунштање; спнехође-
ње. — ik, k. спунштати се; спнеходи-
ти се. — ő, mn. уљудан, спнеходљив.

Leereszt, es. 1.) спустити, спунштати;
2.) отпустити жицу.

Leesik, k. падати, пасти доле.

Lefárad, k. потрудити се доле.

Lefárag, es. отесати.

Lefarol, Lefartol, k. натрашке се спу-
штати на соницах е брега.

Lefátyoloz, es. 1.) покрити копреном;
2.) открити (копрену).

Lefedelez, es. скинути кров.

Lefeg, k. виенти (као дронци).

Lefegyverez, Lefegyverkeztet, es. обез-
оружати.

Lefegyverzés, fn. обезоружање.

Lefejez, es. обезглавити, погубити.

Lefejt, es. 1.) опарати; 2.) окрунити (ку-
куруз); 3.) оточити (вино); 4.) оде-
рати, огулити (кожу); 5.) извести (у
матем.). — és, fn. параше; крушење;
отакање; гушење.

Lefejtő, fn. еволвента (у матем.).
 Lefekvez, cs. одуздати, одуларити.
 Lefektet, cs. положити.
 Lefekszik (Lefekünni), k. легати, лежати;
 a gabona —, храна полеже.
 Lefekvés, fn. легање.
 Lefelé, ih. доле, низ; hegyről —, низбр-
 Lefelez l. Lefölöz. [дше.
 Lefétel, cs. јести халацљиво.
 Lefleg, k. гунђати.
 Leflen, k. висити.
 Lefentyű, fn. дроњак (што висп).
 Lefest, cs. прецртати, пресликати.
 Lefittyen, k. екотрљати се.
 Lefizet, cs. отплатити, намирити (дуг).
 — és, fn. отплата, исплата.
 Lefog, cs. 1.) притиснути, припушити;
 2.) закинути (од плате); 3.) закло-
 пити (очи самртнику).
 Lefoglal, cs. узанити, узети у бегдук.
 — ás, fn. узанћење.
 Lefokoz, cs. деградирати. — ás, fn.
 деградација.
 Lefoly, k. отећи; протећи, проћи, исте-
 ћи (рок); sok víz — addig a Dunán,
 много ће воде дотле протећи Дуна-
 вом. — ás, fn. отицање, течење, ток;
 истечење (рока).
 Lefordít, cs. 1.) преврнути, превртати;
 извртати; 2.) превести (с туђег јези-
 ка). — ás, fn. превођење, превод.
 Lefordúl, k. изврнути се, извратити се;
 снћи се, спустити се.
 Leforgás, fn. истечење (времена).
 Leforgat, cs. обртати, превртати; сака-
 то преводити.
 Leforog, k. проћи, протећи (време).
 Leforráz, cs. обарити, ошурити.
 Lefoszt, cs. ољуштити; обрстити.
 Lefölöz, cs. 1.) скинути скоруп; 2) ски-
 дати, разати храну.
 Lefőz, cs. скувати; á. é. насадити.
 Lefú, cs. здувати, одувати.
 Lefút, k. стрчати (се).
 Lefügg, k. висити. — eszt, cs. спустити,
 оборити, обесити доле.
 Lefülel, cs. шчепарити за уши (за јакү);
 k. ником поникнути; mindnyájan —
 tek, сви ћутка.
 Lefürészel, cs. отестерити.
 Leg, 1.) (уз суперлатив) = нај. .; —
 jobb, најбољи; 2.) наставак за при-
 лог; kérdőleg, питајући; 3.) наставак
 за именце, нпр. ütleget, удра.

Lég, fn. ваздух, аир, j. Levegő.
 Legalább, ih. бар, најмање.
 Légálló, mn. непробојан ваздуху.
 Légálltan, fn. аеростатика.
 Legalsó, mn. најдоњи, најнижи.
 Legalúl, ih. најниже.
 Legazemberez, Legazol, cs. изнагађати,
 испрескакати.
 Legázol, cs. згазити, прегазити (с ко-
 њем); потрти.
 Légeső, fn. душник, гркљан.
 Légesatorna, fn. ваздушни канал.
 Legel, Legelész, k. пасти (марва).
 Legelő, fn. паша, пашњак, утрина. —
 bér, fn. попаша. — hely, fn. паш-
 њак, пашњик.
 Legelől, ih. спреда; понајпре; прво и
 Legelőször, ih. први пут; прво. [прво.
 Legelső, mn. најпрви. — ben, ih. прво
 и прво.
 Legeltet, cs. пасти (марву); — ési jog,
 право на пашу. — ök, fn. момчад
 која воде коње на пашу.
 Légely, fn. буренце, чобања.
 Legenda, fn. легенда.
 Legény, fn. момак; детић; калфа; sze-
 gény —, лупеж.
 Legényes, mn. 1.) момачки; 2.) — le-
 ány, похотљива девојка.
 Legényke, fn. момче.
 Legényked-és, fn. а) момчење; б) мом-
 ковање; с) калфовање. — ik, k. а)
 момчити се; б) момковати; с) кал-
 фовати.
 Legénykor, fn. а) момаштво; б) момко-
 вање; с) калфовање.
 Legénység, fn. а) момачко доба; б) мом-
 чад; с) калфе; d) момци, људи; е)
 срчаност; á. é. разметљивост.
 Légerőmű, fn. ваздушна справа.
 Leges, 1.) (прег суперлативом) = нај и
 нај... — legjobb, нај- и најбољи; 2.)
 наставак за придеве; elő —, претхо-
 дан; kép —, сликован.
 Legfelől, Legfelül, ih. највише, сасвим
 Legfelső, mn. најгорњи, највиши. [озго.
 Lég-fogó, fn. цев за свеж ваздух. — fo-
 lyadék, fn. ваздушаста течност. —
 folyam, fn. промаха, промаја. — for-
 gantyú, fn. одушка, вентилатор.
 Legfőbb, mn. највиши, горњи; главни.
 Legfőlebb, ih. сасвим горе; највише.
 Lég-fürdő, fn. купање у ваздуху. — fü-
 tés, fn. ложење ваздухом. — golyó,

fn. ваздушна кугла. — hajó, fn. ваздушна лопта. — hajós, fn. плован по ваздуху. — hajózás, fn. пловљење по ваздуху. — hatlan, mn. што не пробија ваздух. — huzam, fn. промаја, промаха. — i, mn. ваздушни.

Leginkább, ih. најпре, најрадије; нарочито.

Légjárás, fn. ваздушна струја, ветромет.

Legjava, fn. a nép legjava, језгра народа; legjavában, ih. у највећем јеку.

Légekép l. Délibáb.

Legkevéshbé, ih. најмање.

Légekő, fn. аеролит.

Legközelebb, ih. најближе; скорим, што пре.

Lég-lyuk, fn. одушка, баца. — mentes, mn. заптивец, херметичан. — nemű, fn. дух у ваздуху. — nemű, mn. ваздушаст. — nyugtan, fn. аеростатика.

Legombol, es. отиучити, откопчати.

Legombolyít, es. одмотати, одмотавати.

Legottan), ih. одмах, тако, с места.

Legördít, es. скотрљати.

Legördül, k. скотрљати се.

Legörnyed, k. погнути се, погурити се.

Lég-sav, fn. салитрена киселина. — savas, mn. салитрене киселине. — súly, fn. тежина у ваздуху. — súlymérő, fn. барометар.

Légszész, fn. газ, плив. — es, mn. газовит. — féle, mn. газаст. — világitás, fn. осветљавање газом.

Lég-szivattyú, fn. ваздушни помпк. — tan, — tudomány, fn. метеорологија. — tartó, fn. газометар.

Legtöbbnyire, ih. понајвише, махом.

Lég-tükröződés, Lég-tükrözet, fn. ваздушни појав, l. Délibáb. — tünde, fn. ваздушна вила, силфида. — tünet, — tünetény, fn. ваздушни појав, метеор.

Leguggol, Legugorodik, k. чучнути.

Legurít, es. гурнути доле, скотрљати.

Legurúl, k. скотрљати се.

Légutazás, fn. пловљење по ваздуху.

Legutó, Legutól, ih. на послетку, најпосле. — só, mn. последњи. — szor, ih. последњи пут.

Légűr, fn. празан (безваздушан) простор. — es, mn. празан, безваздушан.

Légvár, fn. ваздушна кула; — akat építeni, куле у ваздуху градити.

Legvégső, mn. најкрајњи.

Légvonás, fn. промаха, промаја.

Légy, fn. 1.) мува, муха; mindennek neki megy mint a vak —, свуд срља, као мува без главе; —ből elefántot csinálni, правити од муве медведа; tudja mitől döglök a —, зна шта ради; није себи злотвор; a legyet sem bántja v. a — nek sem vét, не би ни муву увредио; egy csapással két legyet ütni, једним ударом две муве згодити; 2.) очаник (на пушци).

Legyaláz, es. нагрдити, наружити.

Legyalúl, es. срепдисати, орендисати.

Légy-esapó, fn. мувотук, муварник. — esapta, fn. муволовка.

Legyes, mn. пун мува; — ló, коњ, који зазире од мува; — ember, заврзан (који има бубу у глави). — kedik, k. a) махати репом; б) мувати се, бранити се од мува (марва); c) удварати се.

Légyetető, fn. отров за муве, мувомор.

Legyez, es. хладити лепензом; á. é. повлађивати кому. — get, es. гладити; á. é. повлађивати.

Legyező, fn. махалица, лепенза. — alakú, mn. лепензаст.

Légyfogók, fn. еитни колибри, тичје

Légyfű, fn. оман. [мухе.]

Legyhed, k. омлитавити. — t, mn. мли.

Legyilkol, es. поубијати, убити. [тав.]

Legyint, es. додирнути, махнути лепензом.

Légy-karó, fn. муволовка. — madár, fn. колибри. — mászlag, — méreg, fn. мувомор.

Légyott, fn. састанак, „рандеву“.

Légyölőgalóca, fn. мухомора, мухача.

Legyőz, es. савладати, победити.

Légy-szar, fn. мувосерина.

Légyűr, es. згњечити.

Légy-ütő, fn. мувотук. — vesztő, — víz, fn. мувомор.

Leh, fn. дах; k. l. Lehel.

Léha, mn. неслан, блунав; лон; тром; fn. a) дембел; б) луска; кожа.

Lehaboz, es. скидати пену.

Lehajít, es. збацити.

Lehajlás, fn. савијање; инклинација; — i tű, инклинациона игла.

Lehajlat, fn. низбрлица.

Lehajlik, k. 1.) пресавијати се; сагибати се, сагнути се; 2.) одбијати се (дуг).

Lehajlít, es. одбити, одбијати (дуг).

Lehajol l. Lehajlik.

Lehajt, es. 1.) етерати; 2.) пресавити.

Lehámlík, k. љуштити се; одљуснути се.
 Lehámoz, cs. 1.) ољуштити, отребити;
 2.) непрегнути (из хамова).
 Lehangel, cs. смутити, сневеселити.
 Lehangel, mn. смутен. — ság, fn. смутеност.
 Lehánt, cs. огулити; ољуштити. [неност.
 Lehány, cs. збацати, збацити; омлатити.
 Leharap, cs. одгристи. — dál, cs. поод-
 Lehársol, cs. огулити. [гризати.
 Léhaság, mn. дош; неслан, блунав.
 Léhaság, fn. 1.) блунавост; 2.) тромост.
 Leheg, k. дахтати, дувати.
 Lehegyez, cs. откидати, откинути врх.
 Lehel, k. és cs. дисати, дувати; ódái a
 legforróbb hazafiságot — ik, оде му
 предишу најватренијим родољубљем.
 — és, fn. дисање, — et, fn. дах; ак, хак.
 Léhel, cs. гребенати, гаргати.
 Lehengered(ik), k. 1.) скотрљати се; 2.)
 пружити се.
 Lehengerel, Lehengerez, Lehengerget, Le-
 hengerít, cs. скотрљати, сваљати.
 Leheppen, k. пасти на тур.
 Lehernyáz, Lehernyóz, cs. отребити од
 гусеница.
 Lehet, k. може бити; — hogy elmegyek,
 можда ћу отићи; nem — kimennem,
 не смем излазити; mi — az? шта то
 мора бити?
 Lehetetlen, mn. немогућ. — ít, cs. оне-
 могућити. — ság, fn. немогућност. —
 ül, ih. немогућно.
 Lehető, mn. могућ. — en, ih. могућно.
 — kér(en), — leg, ih. по могућности,
 што може бити. — s, mn. приличан.
 — ság, fn. могућност; nincs benne —
 ság, не може бити.
 Lehetség, fn. могућност. — es, mn. могућ.
 Lehever, k. пружити се; cs. улежати, у-
 гњечити. — edik, k. пружити се.
 Lehidál, cs. угњечити (кревет).
 Lehiggad, k. сталожити се, избистрити се.
 Lehiggaszt, cs. сталожити, избистрити.
 Léhó, fn. велик дрвен левак.
 Lehord, cs. 1.) сносити доле; 2.) рас-
 кварити (зграду); á. é. избрусити, из-
 муштрати.
 Lehorzsol, cs. згулити, здерати.
 Lehoz, cs. донети доле; á. é. доводити,
 дедуцирати; закључивати.
 Lehurít, Lehurogat, cs. ућуткати; изгр-
 Lehúsol, cs. скинути месо. [дити.
 Lehúz, cs. 1.) свући; 2.) здерати, згу-
 лити; 3.) скинути (гола); 4.) a bort

seprejéről — ni, оточити, отакати
 вино; 5.) одбити, одузети; 6.) свући,
 скинути (одело); 7.) превући (писано).
 Lehit, cs. расхладити; á. é. сневеселити.
 Lé-hűtő, fn. небрига, клуподер.
 Leidegzett, mn. клонуо, тром. — ság, fn.
 Leigáz, cs. подјармити. [тромост.
 Leír, cs. 1.) преписати; 2.) списати, о-
 писати, описивати. — ás, fn. а) пре-
 писивање; б) опис. — at, fn. опис,
 рескрипт. — hatatlan, mn. неописан.
 — ó, fn. преписивач, писар; mn. описив.
 Leisz (Leinni), cs. 1.) отпнати; 2.) magát
 Leitat, cs. опити. [—, опити се.
 Lejár, k. 1.) сплазити; 2.) пролазити,
 проћи (време); e váltó — t, овој ме-
 ници је истекао рок; cs. згазити, у-
 газити, потрти (гусев); a lovat — ni,
 преморити коња; magát — ni, изи-
 грати се, проћи којекато; — ta az
 idő azt is, и тога је време љуто о-
 штетило.
 Lejárat, fn. истекао рок; — i нар. рок
 плаћања.
 Lejárt, mn. чему је прошао рок, платив,
 дозрео (дуг, меница).
 Lejobb, ih. ниже. — i mn. нижи. — ít,
 cs. бацати на ниже; деградирати.
 Léjő, fn. велики дрвени левак.
 Lejt, fn. успоритост, низбрдица; нагиб;
 k. влнати, лебдити, скакутати, игра-
 ти. — es, mn. стрм, одседит, успорит.
 — és, fn. падање (у стиху). — i, fn.
 трохеј. — ike, fn. неки наук што
 скаче. — mérés, fn. нивелисање. —
 mérő, fn. вага за нивелисање.
 Lejtő, fn. 1.) низбрдица, стрмен; нагиб;
 (szój.) minden hegynék — je is szokott
 lenni, колико је низбрдица, толико и
 узбрдица; 2.) коса равнина; 3.) ска-
 кање, игра; — t járni, играти; (szój.)
 a — t járja, назадује.
 Lejtőhegység, fn. успорите планине.
 Lejtős, mn. одседит, низбрдит. — ít, cs.
 нагибати, наваљивати. — ödik, — ül.
 k. нагибати се. — ság, fn. стрмени-
 Lejtőség, fn. стрменитост. [тоет.
 Lejtőz, k. гибати се у игри.
 Lejtszeg, fn. кут нагиба.
 Lék, 1.) fn. рупа (на дињи); одушка.
 Lekap, cs. 1.) брзо скинути (шешир);
 2.) сликарити, свући (гола); 3.) от-
 квачити; 4.) изгрити; vñ. magát —
 ni, опити се.

Lekaszabol, es. искасати, поклати,
 Lekaszál, es. покосити.
 Lekefél, es. ичеткати.
 Lékel, es. бушити (дињу); провртети,
 трапанати (лубању).
 Lekenýerez, es. подмитити.
 Lekényszerít, es. силом одвратити.
 Leképez, es. снимити, пресликати.
 Lékesz, fn. трапан, лекарска бургија.
 Lékez l. Lékel.
 Lék-halászat, fn. ловљење испод леда
 Lékol l. Lékel. [кроз одушке.
 Lekonczol, es. измриварити. — ás, fn.
 покољ.
 Lekonyúl, k. пресавити се, отиустити
 се (увео цвет).
 Lekorácsol, es. одвалити куцањем: из-
 обијати.
 Lekorík, k. отрцати се, некрзати се.
 Lekorpad, k. митарити се, олињати се.
 Lekorpasszt, es. очунати (живину); fát
 —, обрстити дрво.
 Lekoptat, es. изргати; изобијати.
 Lekorhol, es. еастругати; á. é. некризмати.
 Lekönyűköl, k. наслонити се на лактове.
 Lekör, es. поцљувати, нецљувати.
 Leköszörül, es. изонитрити, некрзати.
 Leköszön, k. (ról, ről) одрећи се, дати
 оставку.
 Leköt, es. 1.) одрешити, оданети; 2.)
 подвезати (брадавицу); 3.) повезати,
 завити; 4.) zálogúl — ni, пренисати
 као залог; 5.) везати, привезати; na-
 gyon le vagyok kötve, имам пуне руке
 посла; a figyelmet — ni, обратити
 пажњу.
 Lekötelez, es. задужити, обвезати. —
 és, fn. обвезаност, обвеза. — ett, mn.
 обвезан, захвалан.
 Lekötöz, es. привезати, привезивати.
 Leküzd, es. савладати.
 Lél, fn. дух (хемијеки), еспиритус.
 Lél, Lél, es. налазити, находити, наћи;
 mi — t téged? шта ти је? a hideg — i,
 има грозницу.
 Lelánczol, es. привезати, приковати.
 Lelappad, k. силаснути (оток).
 Lelapúl, k. ишћурити се, чучнути.
 Lelbér. Leldíj, fn. належба.
 Leledzik, Léledzik, k. дисати, дахтати;
 bűnben —, огрезао у злу.
 Lelegel, es. опасти, понасти.
 Lélek, fn. 1.) душа, дух; lelkemből sze-
 rettem, од срца га волим; lelkemből

fájlalom, душа ме (због тог) боли; ki-
 adni a lelkét, испустити душу, издах-
 нути; hozzá száradt v. nőtt a lelke,
 има мацји живот; не можа да умре;
 lelkemből szakadt, за срце ми је при-
 растао; lelkére szóltam, говорио сам
 му к срцу; lelkemre mondom, тако ми
 душе; — szakadva, као без душе, за-
 дувано; Isten látja lelkemet, Бог ми
 је сведок; 2.) ерчаност, срце, одваж-
 ност; lelket önteni v. verni (vkibe),
 соколити, улити храброст; lelket adni,
 оживити; улити храброст; 3.) савест;
 jó — kel, е мирном душом; lelke
 rajta, носи га на души; lelkemre nem
 vehetem v. nem visz rá a —, немам
 срца за то, не подноси ми; 4.) buj-
 dosó v. hazajáró —, сабласт, авет; 5.)
 надев (у тесто); 6.) a törvény lelke,
 дух (смицао) закона; 7.) lelkem! v.
 édes lelkem! душо моја (слатка)! хра-
 но моја! снаго моја! 8.) nincs ott egy
 árva — sem, нема онде ни живе душе;
 Újvidék 23 ezer lelket számlál, Нови
 Сад има 23.000 душа; 9.) jó. áldott
 —, добра, честита душа! jótett —,
 добричина; задушна баба; 10.) lelke
 bor, lelke dohány, најбоље вино, нај-
 бољи дуван.

Lélek-áros, fn. губитељ душе. — ben
 járó l. Főbenjáró. — buvár, fn. психо-
 лог. — emelő, mn. што уздиже душу.
 — emelőleg, ih. уздижући душу.

Lelékeny, mn. домишљат. — ség, fn.
 домишљатост.

Lélek-erő, fn. душевна снага. — furda-
 lás, fn. грижа савести. — háborgás,
 — háborodás, fn. немир душе. — ha-
 rang, fn. самртничко звоно. — harc, fn.
 борба у души. — jelenés, fn.
 авети. — jelenlét, fn. присуство духа.
 — látó, mn. és fn. видовит; видовњак.
 — mardosás, fn. грижа савести. — sza-
 kadva, — szakadtan, ih. као без душе.
 Lélektan, Lélektudomány, fn. психо-
 логија — i, mn. психолошки. — ilag,
 ih. психолошки.

Lélektelen, mn. без душе; задуван.

Lélekvesztő, mn. што тужије душу; fn.
 губитељ душе.

Lélekzel, k. предисати, дисати.

Lélekz-és, fn. дисање. — ik, k. дисати.

Lélekzet, fn. дах; предумак; nehéz —,
 задуха, засни; nehéz — ü, спљавн. —

vétel, fn. предушак, одушак, душак;
— vétel nélkül, не одахнувши.
Lélekzőcső, fn. душњак.
Lelemény, fn. изналазак, проналазак. —
es, mn. домишљат. — esen, ih. до-
мишљато. — esség, fn. домишљатост.
Lelemés, fn. наход.
Lelemesség, fn. зарада, теживо.
Lelencz, fn. нахоче. — ház, fn. дом за
нахочад.
Lelér, k. сићи; одетунити. — és, fn.
сплажење; одетување.
Leleplez, cs. открити, откривати. — és,
Lelés, fn. налажење. [fn. откривање.
Léles, mn. душеван. — ség, fn. душев-
Lelet, fn. налазак. [ност
Léletel, Léletezik, k. дахтати.
Lelettár, fn. списохрана; инвентар.
Lelevelez, cs. скидати лишће, обрстити.
Lelippen l. Lelapúl.
Lelkendez, k. дахтати; чезнути. — és,
— et, fn. дахтање; чежња.
Lelkes, mn. с душою; одушевљен; ду-
ховит; храбар. — edés, fn. одушев-
љавање, одушевљај. — edik, k. оду-
шевљавати се, одушевити се. — edett,
mn. одушевљен. — en, ih. одушев-
љено; храбро. — ít, cs. одушевља-
вати, одушевити. — ítés, fn. одушев-
љавање, — ül, k. одушевљавати се,
одушевити се. — ülés, fn. одушевљај.
— ült, mn. одушевљен. — ültén, ih.
одушевљено. — ültés, fn. одушев-
љеност, одушевљење.
Lelkész, fn. духовник, свештеник; he-
lyettes —, администратор парохије.
— i, mn. духовнички, свештенички.
— kedik, k. бити свештеник. — ség,
fn. свештенство.
Lelketlen, mn. без душе; мртав; без
духа; á. é. бездушан. — ít, cs. обез-
душити, убити. — ség, fn. бездушје;
бездушност. — ül, ih. без душе; без-
душно.
Lelki, mn. душеван. — barát, fn. при-
ни пријатељ.
Lelkiismeret, fn. савест; — beli dolog,
ствар савести. — es, mn. савестан.
esen, ih. савесно. — esség, fn. савес-
ност. — len, mn. бесавестан. — len-
ség, fn. бесавеност. — lenül, ih. бе-
Lelkikép, Lelkileg, ih. душевно. [савесно.
Lelkipásztor, fn. духовник, духовни па-
стир. — ság, fn. духовништво.

Lelkirokon, fn. és mn. еродник, еродан
Lelkismeret l. Lelkiismeret. [по души.
Lelki, mn. (у свези) jó —, доброћудан;
nagy —, великодушан; hervadt —,
преживео.
Lelkület, fn. ђуд; jó — tel lenni vki
iránt, бити кому наклоњен.
Lelküség, fn. (у свези) jó —, добраћуд-
ност; nagy —, великодушност.
Lelóg, k. висити.
Lelohad, k. уталожити се; спласнути;
угасити се.
Lelohaszt, cs. уталожити; учинити да
Lelomboz, cs. скинути лишће. [спласне.
Lelő, cs. одвалити или убити танетом;
k. пуцати доле.
Leltár, fn. попис, инвентар. — az, — oz,
cs. пописивати, инвентирати.
Leltgyermek, fn. нахоче.
Lemarád, k. 1.) отнасти, изостати; 2.)
изненада пасти; 3.) бити осуђен.
Lemáraszt, cs. 1.) задржати; 2.) осудити.
Lemásol, cs. преписати, преписивати.
Lemázol, cs. премазати, замазати.
Lemégy, Lemén, k. сплазити; — a bő-
re, љушти му се кожа; — az ára a
gabonának, пада цена храни.
Lemenés, Lemenet, fn. 1.) силажење, си-
лазак; 2.) залазак (сунца).
Lemenő, mn. што силази; — ág, де-
сцендент
Lemerít, cs. 1.) утопити, загњурити; 2.)
Lemerül, k. утонут. [оточити.
Lemészárol, cs. измрцварити.
Lemetsz, cs. одсећи, отфићкарити.
Lemez, fn. плоча. — el, cs. постављати
плочама. — fűrés, fn. широка тесте-
ра. — ít, cs. тањити, правити плочу
(лим). — kalapács, fn. калапач за та-
њење лима. — ke, fn. плочица. —
nyomat, fn. стереотипна штампца. —
papír, fn. крут, дебео папир, картон.
— vas, fn. пртало.
Lemcskol, cs. упрљати; á. é. изгрдити.
Lemond, k. (vmiről) одрећи се, одри-
цати се чега, отказати што; — ott
hivataláról, захвално је на служби.
vki ételéről —, изгубити наду на чији
Lemondás, fn. одрицање, отказ. [живот.
Lemondólevél, fn. отказница.
Lemorzsol, cs. окрунити; á. é. откан-
тати.
Lemos, cs. спрати, — ogat, cs. спирати.
Lemotólál, cs. одмотати, одсукати.

Len, fn. лан; mn. ланен, платнен. — áros, fn. ланар. — bársony, fn. плин.
 Lénárt, tn. Леонард.
 Lenese, fn. сочиво; egybeszűrték a lenesét, заједно шурују; jól főtt neki a —, печало му је за руком.
 Lenescéded, mn. сочиваст.
 Lenescéfol, fn. пеге по лицу, леће. — os, mn. лећаив.
 Lenesés, mn. сочиваст; са сочивом; — prókátor, надри-адвокат.
 Lenesi, tn. Ленка.
 Lendít, es. 1.) додирнути, помаћи; nem akar — eni semmit, ни да се прихвати чера (лен је); 2.) á. é. унапредити; ez sokat — a dolgon, ово ће много помоћи (допринети) ствари.
 Lendítőerő, fn. замахита снага.
 Lendül, k. захукати се, покренути се. — et, fn. полет, мах; — etet nyerni, добити полета; — etet adni, дати полета.
 Lenéz, k. доле гледати; es. презирати. — és, fn. презирање.
 Len-fej, fn. á. é. празноглавић. — fonál, fn. ланена преџа. — föld, fn. ланиште.
 Leng, Lenged, Lengedez, k. дувати, ћаркати (ветар); лелујати се, лепршати се (барјак).
 Lenge, mn. гибак, лепршав; á. é. лакоуман.
 Lengedező, fn. хоријамб (стопа у стиху).
 Lengedezett, es. лелујати, повијати.
 Lengedi, fn. дактил (у стиху).
 Lengén, ih. гипко; á. é. лакомилено.
 Lengenád, fn. шевар.
 Lengés, fn. 1.) ћаркање; 2.) лепршање; 3.) осцилација.
 Lengeség, fn. лакомиленост.
 Lenget, es. повијати, лелујати; дати да дува.
 Lengeteg, mn. гибак; á. é. лакоуман.
 Lengő, mn. гибак, лелујав; a hajót — vé tenni, отиснути лађу на море. — s, mn. гибак.
 Lengyel, tn. Пољак; mn. пољски. — es, mn. пољачки. — esen, ih. пољачки. — fűrt, fn. колтун. — ország, tn. Пољска. — ül, ih. пољски.
 Lenhaj, fn. влакно. — ú, mn. влакнаст; мекокоје.
 Lenke, fn. богородичин (дивљи) лан.
 Len-kölyű, fn. млин за лан.
 Len-mag, fn. ланено семе. — olaj, fn.

уље од ланена семена. — szedő, fn. орребло, перајина за лан.
 Lenn, ih. доле, оздо.
 Lenni l. Van.
 Len-olaj l. Lenmagolaj. — szak, fn. колач од лана (у олајници).
 Lent, ih. доле, оздо.
 Lentet, k. вући се, лено ићи (коњ); es. пирити (ватру).
 Len-tiló, fn. трлица за лан. — törés, fn. трљење лана. — törő, fn. а) који трли лан; б) трљење; в) трлица. — vászon
 Lény, fn. биће, суштаство. [l. Gyöles.
 Lenyakaz, es. погубити.
 Lenyal, es. полизати, олизати.
 Lényeg, fn. суштина, језгра, битност. — es, mn. битан, важан. — ileg, ih. битно. — telen, mn. споредне вредности.
 Lenyel, es. прогутати, смацдрљати.
 Lenyargal, es. одседлати.
 Lenyes, es. срезати, поткресати.
 Lenyír, es. острићи, оштинати.
 Lénykép, fn. узор, идеал.
 Lenyom, es. 1.) пригњечити, притиснути, припушити; 2.) отиснути, одштампати. — at, fn. а) отисак; б) es. дати одштампати.
 Lenyomtat, es. одштампати.
 Lénytán, Lénytudomány, fn. онтологија.
 Lenyugszik (Lenyugodni) k. лећи, легати на одмор; а нар —, сунце залази, сунце седа.
 Lenyújt, es. додати, пружити доле.
 Lenyúl, k. 1.) машити се доле; 2.) висити. — ik, k. пружати се, допирати.
 Lenyúz, es. одерати, згулити.
 Leokád, es. убљувати, побљувати.
 Leold, es. одрешити, одапети, откопчати. — oz, es. поодрешивати.
 Leolvad, k. отонити се.
 Leolvas, es. прочитати.
 Leolvaszt, es. отапати, отонити.
 Leomlik, k. срушити се, сурвати се.
 Leomlaszt, es. срушити, свалити.
 Leopárd, fn. леопард.
 Leöl, es. побити, поклати. — dös, es. по-
 Leölnivaló, mn. за клање. [убијати.
 Leövedz, Leövez, es. отпасати, распасати.
 Lep, es. покрити, покривати; изненађивати; vkit tolvajságon — ni, застати у крађи.
 Lép, fn. 1.) слезина; más — e, más képe, једно збори, а друго твори; 2.) котур, колач (воєка); — et metszeni,

- подрезивати кошнице; 3.) левак; — re kerülni, наћи на левак; — et hányni, метати замке.
- Lép, k. грести, корачати, ступати; egyet — ni, коракнути; nagyokat —, прави крупне кораке; kicsiket —, ситно корача; egyességre —, поравнати се; házasságra —, ступити у брак, узети се; szövetségre —, склопити савез.
- Lépiról, cs. дестилирати. — ás, fn. дестилација.
- Lerattan, k. пући, откинути се (жица); скочити (с коња).
- Lerese, fn. жабокречина.
- Léresel l. Lépedei.
- Leresen, k. бућнути доле.
- Lereses, Lerésés, mn. аљкав, шламнав: тром, лен; срамотан. — en, ih. шламнаво; тремо; срамотно. — kedik, k. срамотно говорити; бити шламнав; леновати. — ség, fn. прљавштина, шламнаво; срамотан разговор; тромост.
- Léreső, fn. степенице, басамци; скалине. — fok, fn. басмак. — kar, fn. ограда од степеница. — nként, ih. постепено. — tér, fn. степенник. — zet, fn. степен; постепеност. — zetes, mn. постепен. — zetesen, ih. постепено.
- Léresőzött, mn. на степену.
- Lépeze l. Lépcső.
- Lépezet l. Lépdet.
- Lépdegel, Lépdégél, Lépdet, k. грести, корачати, ступати.
- Lere, fn. лепир, лептир.
- Lerecsétel, cs. запечатити.
- Lered, cs. покривати, покрити; увити. — ő, fn. покривач, чарнав; (szójj.) addig nyújtózzál a meddig a — ő ér, не пружај се преко беља; пружај се
- Lépeget l. Lépdet. [према губеру.
- Lepel, fn. 1.) покривач; 2.) копрена, вео; 3.) огртач.
- Lependék, fn. лептир.
- Lerényfa, fn. зановет.
- Lerentyű, fn. skut од хаљине.
- Lerény, fn. лепиња. — hal, fn. липен, липљен (риба). — ke, fn. лепињина.
- Lererszel, cs. спржити.
- Léres, 1.) fn. колач воска; 2.) mn. с лепком; лепљив; — méz, мед са о-совине.
- Lépés, fn. корачање; корак, крок; t tartani, држати корак; elvéni a — t, изгубити корак; — cket tenni vkiért, заузимати се за кога. — t, ih. у корак.
- Lépésrovó, fn. ходометар, стопомер.
- Lépevő l. Léprigó.
- Lépez, cs. мазати лепком; k. хватати
- Lepez, cs. покривати. [тице на левак.
- Lépfa, fn. мотка за левак.
- Lép-fájás, fn. далак. — fene, fn. запа-
- Lépház l. Méhház. [љење слезине.
- Lépint, cs. коракнути, крочити.
- Lepirongat, cs. избруцити, искривити.
- Lepiskol, cs. упрљати; á. é. избруцити.
- Lepittyed, k. отпустити се (будзуле).
- Lepittyeszt, cs. отобољити будзуле.
- Lepke, fn. лептир. — dez, k. летунати.
- Lépkenyér, fn. саће.
- Lepkeszeg, fn. козји рог (трава).
- Lepkészlet, fn. хватање лептирова.
- Lépkór, fn. далак; хипохондрија. — os, mn. далачљив; хипохондричан. — o- san, ih. хипохондрично. — ság, fn. хипохондрија.
- Lepleg, fn. покривач, застор; копрена.
- Lepletlen, mn. непокривен; á. é. отворен, одрешит. — ül, ih. отворено.
- Leplez, cs. покривати, застирати. — et, fn. застор; — et nélkül, отворено, без околишења. — etlen l. Lepletlen; — ő szer, палијативно средство.
- Leplő l. Lepleg.
- Lép-lyuk, fn. ћелија у саћу. — méz, fn. 1.) мед у саћу; 2.) колач воска.
- Leporoz, cs. испрашити, опајати.
- Lépő, mn. који корача; fn. спондеј.
- Lepök, cs. уцљувати, поцљувати.
- Leppeg, k. муцати, штрбецати.
- Leppendék, fn. омна (на плоду).
- Leppentyű, fn. 1.) заклон (штит) од светлости; 2.) пабушина; 3.) растриж.
- Léprigó, fn. мелаи (дрозд).
- Lépsejt, fn. ћелија.
- Lépték, fn. скала.
- Léptet, cs. дати да корача, пустити у корак; k. јахати у корак.
- Lepuskáz, cs. убити из пушке.
- Lépvessző, fn. прутих за левак.
- Lépvész, fn. далак. — es, mn. далачљив.
- Lerág, cs. оглодати.
- Leragad, cs. здерати, отргнути; k. залепити се, прионити; — t a nyelve, залепити му се језик.
- Leragaszt, cs. прилепити, прилепљивати.
- Lerajzol, cs. снимити; описати.
- Lerak, cs. 1.) спртити, истоварити; 2.)

нанети, намуљити (вода); 3.) избру-
сити.

Lerakod-ás, fn. стоваривање; слегање
(слојева). — ik, k. стоваривати се; сле-
гати се. — ó, mn. és fn. који истова-
рива; место за истоваривање.

Lerángat, es. потргати, потрзати.

Leránt, es. свући доле, здерати.

Leráz, es. стрести; — ni nyakáról, ски-
Lerészegít, es. опити. [нути с врата.

Lerészegszik, Lerészegül, k. опити се.

Lereszel, es. отурпејсати.

Leró, es. отплатити, одужити.

Lerobotol, es. отклучити.

Lerogy(an), k. стропоштати се.

Lerombol, es. разрушити, развалити.

Leront, es. разградити, развалити.

Leroskad, k. срушити се (кућа); стро-
поштати се (човек); подлећи.

Lerovás, fn. отплата, одуживање. — ul,
ih. у име отплата, à conto.

Lerovat, fn. одбитак, одрачување, рабата.

Les, es. вребати, кебати; fn. вреб, за-
седа, буенја; —ból, иза буенје; — t
hányni v. vetni, плести замке.

Lesbeteg, fn. вуја, курја.

Lesdeklik, k. вребати, кебати.

Lesdi, mn. подмукао; који вреба.

Lescégel, Lescgít, es. помоћи сићи се.

Leseked-és, Leselked-és, fn. вребање, за-
седа. — ik, k. вребати, нићи о глави.

Leseper, es. шчипити.

Lesháló, fn. ловачка мрежа (замка).

Leshányás, fn. плетење замке.

Leshely, fn. заседа.

Lesimít, es. згладити (косу).

Lesimúl, k. згладити се; а. é. шћућу-
Leskál, es. набирчити. [рити се.

Leskedik l. Leselkedik.

Leskél, Leskelődik, k. вребати; грозити
Lesküdi, fn. вребач. [из потаје.

Lesküdik l. Leselkedik.

Lesponya, fn. мушмула.

Lesrófol, es. одирофовати, одирнути.

Lestorony, fn. караула.

Lestyán, fn. лесандринна (биљка).

Lesúrol, es. орибати.

Lesüly-ed, k. утонути. — eszt, es. за-
гњурити, утопити.

Lesüpped, k. унасти, утонути.

Lésürj, Lésürü, fn. умокац.

Lesüt, k. доле ејати; es. а) опалити, о-
прљати; b) оборити (главу, очи).

Lesz, k. бити, постати; azon lenni, за

тим естати: (vsnivé) постати, учи-
пити се.

Lesza, fn. 1.) леса; плетена корна; ри-
барски кошар; 2.) мотка, летва.

Leszab, es. одсећи. — dal, es. некасати.

Leszaggat, es. откинути, пооткидати.

Leszakad, k. 1.) откинути се, отргнути
се; 2.) срушити се; одронити се.

Leszakaszt, Leszakajt, Leszakít, es. от-
кинути, устргнути, узбрати.

Leszalat, k. стрчати, доле се стрчати.

Leszáll, k. 1.) сићи се, енки; — t a ló-
ról, cjaxao je; a madarak — tak, ти-
це су слетеле; 2.) сталожити се; сна-
ети; a gabonának ára — t, цена храни-
је тргла; 3.) спустити се; a nap le-
szállt, сунце је зашло.

Leszállít, es. 1.) отпремати доле (робу);
2.) умањити, обалити (цену), спустити;
a lovasokat —, коњаницима запове-
дити да с јаму с коња. — ás, fn. от-
премање доле; обаљивање.

Leszámít l. Leszámol.

Leszámítás, Leszámítolás, fn. одрачуна-
вање, дисконт.

Leszámítolási, mn. — üzlet, радња за
есконтисање.

Leszámítol, es. одрачунати, есконтира-
ти. — ó, mn. — ó bank, есконто-
банка.

Leszámlál, es, 1.) одбити; 2.) одбројати.

Leszámol, es. és k. 1.) прорачунати се,
прохесати се; избројити; 2.) сврши-
ти с ким рачун, раскретити; 3.) ди-
сконтирати. — ás, fn. дисконто.

Leszármaz-ás, fn. порекло. — ik, k. про-
излазити, доводити порекло. — tat,
es. доводити порекло.

Lészás, mn. с мотком; — kert, врт с
Leszavaz, es. надгласати. [плотом.

Leszed, es. скинути, екидати; — az asz-
talt, спремити стô; gyümölcsöt —,
обрати воће; hernyót —, отребити
гусенице; a ház födelét —, скинути
кров с куће; a leves zsirját —, ски-
нути маст са чорбе.

Leszeg, es. одсећи; оборити.

Leszegez, es. заковати, приковати.

Leszel, es. одсећи, одрубити.

Leszemez, es. побобати.

Leszerel, es. распремити брод.

Leszerszámol, es. одсерсамити.

Leszid, es. нецсовати, избрусити.

Leszínél, es. скинути скоруп.

- Leszokik (ról, ről) k. одучити се, отпадати се.
- Leszoktat, es. одвикивати, одвикнути.
- Leszól, k. викати доле; es. клеветати.
- Leszolgál, es. одслужити; k. пружати се доле.
- Leszorít, es. 1.) притиснути, принузити доле; 2.) подвезати; 3.) потиснути; 4.) обалити (цену).
- Lesző, es. откати.
- Leszűr, es. пробостити, пробуразити.
- Leszűr, es. оцедити, процедити.
- Lét, fn. 1.) биће, живот; a — ért való küzdelem, борба за живот; — re hozni, остварити, оживотворити; 2.) борављење; ott — emkor, кад сам био онде; 3.) — emre, — edre, — ére ... : gazdag ember — edre, будући да си богат; ma да си богат.
- Letagol, es. разглобити; á. é. пролемати.
- Letakar, es. 1.) открити; отклонити; 2.) свести (пићу).
- Lét-alap, fn. биће, суштаство, l. Lényeg.
- Letarlóz, es. понабирчити на стрњици.
- Letart, es. 1.) држати доле; 2.) узаптити.
- Letartóztat, es. 1.) задржавати, задржати; 2.) узаптити; 3.) притворити.
- Letaszít, es. згурати, стурати.
- Léteg, fn. орган. — es, mn. органичан. — esít, es. организовати.
- Leteker, es. одвити, одврнути.
- Létel, fn. биће, живот.
- Lét-elem, fn. атом.
- Leteleped-és, fn. настањење. — ik, k. настанити се.
- Letelik, k. проћи, протећи.
- Lét-clo l. Létalap.
- Letenye, fn. литанија.
- Letép, es. откнутити, откидати.
- Leteper, es. оборити, бречити.
- Letérdel, k. клекнути.
- Leterít, es. 1.) разастрти; 2.) повалити.
- Létes-ít, es. остварити, изградити. — ítés, fn. остварење. — ül, k. постати, остварити се.
- Letesz (Letenni), A. es. 1.) полагати, положити; a fegyvert —, положити оружје; a körönyezet —, збавити огртач; a terhet —, спритити терет; — a hivatal, захвалити на звању; vkit a hivatalból —, свргнути кога са звања; keresetet —, одустати од тужбе; hibát —, отрести се махне; esküt —, положити заклетву; a vizsgát —, по-
- ложити испит; biztosítékot —, положити јамчевину; életét —, дати свој живот; 2.) избрусити, пекризмати; B. k. (ról, ről) одрећи се чега, одустати од чега; minden reményről —, изгубити сваку наду.
- Letét, fn. остава, депозит. — bank, fn. депозитарна банка, j. Letéti bank. — díj, fn. плата за оставу, j. Letéti díj. — el, fn. 1.) остава; 2.) збацање (са звања).
- Letétemény, fn. депоновано добро; аманет. — es, — ező, fn. који даје на оставу.
- Letéttár, fn. депозитна каса, j. Letéti tár.
- Létezés, Létezet, fn. постојање, биће.
- Létez-ik, k. постојати; az nem —, таког чега нема. — ő, mn. што постоји, чега има.
- Letilt, es. 1.) забранити, забрањивати; a polgárokat a fegyver viselésétől — ani, закратити оружје грађанима; 2.) зауставити, ударити забрану. — ás, fn. забрана.
- Letipor, es. погазити, згазити.
- Letiprat, es. прегазити.
- Letisztáz, es. преписати на чисто; пречистити (дуг).
- Letisztít, es. очистити.
- Létlen, mn. 1.) без живота; 2.) недогођен; 3.) нерођен, недонесен.
- Letol, es. згурати.
- Letorkol, es. засадити, запустити уста.
- Letölt, es. изручити, излити.
- Letör, es. скрхати; сломити. — del, es. изломити, покрхати. — ik, k, сломити се.
- Letördel, es. изломити, покрхати, поскидати.
- Letöröl, es. убрисати, збрисати.
- Létra, fn. лестве, мердевине, стубе. — fog, fn. пречага. — oldal, fn. струка од мердевина.
- Létrehozhatlan, mn. неостварив.
- Létrész, fn. саставни део, битни део..
- Létszám, fn. број душа, број; — kedvéért van itt ő is, и он је ту, да нас је више на броју; személyzeti —, особље, персонал.
- Létszer, fn. орган. — es, mn. органски. — esít, es. организовати.
- Lett, mn. постао; — dolog, свршен чин.
- Letűr, es. 1.) отклонити; 2.) надмашати.
- Letüz, es. приденути, придевати.

Letyegő, mn. лигав, раскламкан.
 Legyhedik, k. раскламати се, разлигати.
 Letykő, fn. бућкуриш. [се.]
 Letyőke, fn. неко јело са сиром.
 Leül, k. сести, посадити се; слети се;
 es. одседети (затвор). — epedik, k.
 еталожити се.
 Leültet, es. посадити, позвати да седне.
 Leugrik, k. есочити доле.
 Leüt, es. одвалити, одрубити; а marhát
 — ni, заклати марву; k. ударити (о
 Lé, fn. сок, l. Lé. [грому].
 Levág, es. 1.) одсећи, одрубити; 2.)
 заклати, убити (марву); 3.) посећи
 (сабљом).
 Levagdal, es. 1.) посецати; 2.) искаса-
 пити; 3.) пекљувати, побобати.
 Lévai, mn. — fejkötő, шака преко очију.
 Levakar, es. састругати, изгрести.
 Leválik, k. оцешити се, одъуенути се,
 одвојити се.
 Leváltó, fn. пала (за шорање лопте).
 Levarr, es. одишати.
 Levásik, k. изести се, изграти се.
 Levedzik, k. пунити се соком.
 Levegő, fn. ваздух, аир; — vel élni,
 живети о ваздуху; rontja a — t,
 фрља (брља) којешта; — t verdesni,
 говорити у ветар.
 Levegő-folyam, Levegő-huzam, fn. про-
 маја. — i, mn. ваздушан. — járás, fn.
 промаја. — s, mn. што има ваздуха у
 себи. — tlen, mn. без ваздуха.
 Levél, fn. 1.) лист (на дрвету и од хар-
 тије); nem mozog a —, ha nem fú a
 szél, не говори свет забадава; 2.)
 писмо; nyilt —, посланица; pénz —,
 новчано писмо; szabad —, патент;
 3.) исправа; elboesátó —, отпушница;
 elváló —, распушено, разводно писмо;
 4.) keresztlő —, крштено писмо, кр-
 штеница; úti —, путни лист, пасош.
 Levél-ajtó, fn. једно крило (од врата).
 — arany, fn. злато у листовима. —
 béka, fn. зелена жаба. — bélyeg, fn.
 поштански билег, марка. — bogár,
 fn. златна бубица. — boríték, fn. за-
 вој за писмо, куверта. — szín, fn. ста-
 њол. — díj, fn. поштарина за писмо.
 Leveledzik, k. листати.
 Leveleg, fn. фолија, велико коло.
 Leveles, mn. 1.) лиснат, бренат; — ág,
 брената грана; — szín, пумњача,
 хладник; — tallér, шкуда; — tézta,

листићи; 2.) писмом зајамчен; — ne-
 messég, племство са писменим повла-
 стицама; 3.) прогнат, прогоњен; fn.
 а) прогнаник; б) сеница (од листћа).
 Levelesedik, k. пролистати.
 Levelesít, es. прогнати, протерати.
 Leveletlen, mn. без листћа.
 Levelész, fn. мушница.
 Levelez, k. дописивати, водити пере-
 ску. — ik, k. терати листће.
 Levelezés, fn. переписка, дописивање.
 Levelezett, mn. на листове.
 Levelező, mn. који дописује; fn. допис-
 ник. — lap, fn. дописна карта. — könyv,
 fn. књига са примерима за писма.
 Levél-ezüst, fn. сребро у листовима. —
 galamb, fn. поштански голуб. — gyűj-
 tőszekrény, fn. сандук за писма. — hor-
 dó, fn. писмоноша, листоноша, књи-
 Levelibéka, fn. зелена жаба. [гоноша.
 Levél-író, fn. који пише писма, l. Leve-
 lezőkönyv. — jegy, fn. а) поштанска
 марка; б) залога у књици.
 Levelke, Levélke, fn. 1.) листак, листић;
 2.) писамце, писманце; 3.) педуља.
 Levél-lap, fn. страна. — moly, fn. писна
 вашица. — nemes, fn. армалиста. —
 neműek, fn. писмена, исправе. — nyél,
 fn. петељка од листа. — nyomasz, —
 nyomó, fn. принушач за писма. — ol-
 dal l. Levéllap. — papíros, fn. папир
 за писма. — polez, fn. подметач за
 писма. — posta, fn. пошта за писма.
 — sodró, fn. завијач (буба). — szár,
 fn. петељка. — szekrény, fn. сандук
 за писма. — szín, fn. хладник, сени-
 ца. — tár, fn. сиссохрана, архива. —
 tárnok, fn. архивар, писмохранилац.
 — tetű, fn. писна вашица. — tok, fn.
 портфељ. — váltáság, fn. поштарина.
 — vivő, fn. листоноша. — zöld, fn. кло-
 Levendula, fn. лавендула (биљ.). [рофил.
 Leventa, Leventás l. Levente, Leventés.
 Levente, fn. витез.
 Leventés, mn. витешки, кавалерски.
 Levenyöstű, fn. трепчана игла.
 Lever, es. 1.) омлатити, отрести (воће);
 2.) обити (браву); 3.) kezéről — ni,
 отргнути, отети; 4.) забити, укуцати
 (ексер); а kövezetet — ni, углавити
 калдрму; 5.) побити (мачем); 6.) vkit
 lábáról — ni, оборити; а bor — te lá-
 báról, вино га је обрвало; 7.) az árt
 — ni, обалити цену; 8.) сневеселити;

e hír nagyon — te, овај глас га је
 растужно; 9.) (ról,ről) одвратити.
 Levert, mn. сневесељен, поражен. —
 ség, fn. пораженост.
 Leves, mn. сочан, чорбаст, смочан; fn.
 јуха, чорба, полевка.
 Levés, fn. постајање, бивање.
 Leveske, fn. чорбича.
 Levesedik, k. добивати сок, пуштати сок.
 Leveses, mn. чорбаст; за чорбу; — ka-
 nál, кашика за јуху; — tál, чинија
 за чорбу.
 Levesség, fn. сочност, чорбастост.
 Levestikön, fn. лесандрина (биљ.).
 Levesül l. Levesedik.
 Levesz (Levenni) cs. 1.) скинути, ски-
 дати: a kalapot levenni, скинути ше-
 шир; 2.) снимити, насликати; 3.) le-
 vette a szakállát, обрло је браду; 3.)
 свести, сводити (у извлачењу корена).
 Levét, cs. 1.) збацити; 2.) скинути, сву-
 Levétel, fn. скидање. [ћи (одело).
 Levétet, cs. дати снимити; magát — ni,
 дати се сликати.
 Levetkezik, k. скинути се, свући се.
 Levetkeztet, cs. скидати, свући.
 Levetlen, cs. без чорбе, несочан.
 Levez, k. бити сочан.
 Lévo, fn. велики дрвен левак.
 Levon, cs. 1.) вући доле; 2.) одбити, од-
 бијати, одузети; дисконтирати. — an-
 dó, fn. суптрахенд. — ás, — at, fn.
 одбијање; одбитак, одузимање. — a-
 tol, cs. сконтирати. — ólag, ih. оду-
 зимајући.
 Levő, Lévo, mn. што је; közel —, што
 је близу, оближњи.
 Lezajol, k. прохујати; етишати се.
 Lezárol, cs. узаптити, секвестровати. —
 ás, fn. узапћење, забрана.
 Lezczeponty, fn. бели сом.
 Lézed, k. оздрављати, поправљати се.
 Lézeng, k. вући се, басати, левентовати;
 таворити, тетурати. — ő, fn. басало.
 Lezuhan, k. бџити, пасти с хуком. — t,
 Lezuhint, cs. треснути доле, фућнути.
 Lezúz, cs. згњечити; сатрти.
 Liba, fn. гуска, гушче. — csillaghúr, fn.
 мшјакиња (трава).
 Libánczol, k. брчкати се (деца).
 Libér, mn. мршав, сух.
 Libator, fn. лобода.
 Libeg, k. делујати се, нхати се.
 Libbeg-Lábbog, k. врљати, вући се.

Libbent, k. криво ходити.
 Liberia, fn. либериа, ливреја.
 Liberiás, mn. у либерији. — an, ih. у ли-
 Libocz, Libucz, fn. вивак. [вреји.
 Licsé, fn. плетиво, двострук конан.
 Licség, k. непрекати се.
 Licspocs l. Loespocs.
 Lidércz, fn. 1.) живи огањ, варљива
 светлост; 2.) мора, морија; пуомја
 а —, има мору.
 Lidércz-denevér, fn. вампир, крвопија.
 — es, mn. месечарски. — kedik, k.
 јављају се дуси.
 Lifeg-lafog, k. висити у дроњцима.
 Liget, fn. луг, шумарак, гај. — es, mn.
 луговит. — esedik, k. шумити се,
 хвата се шума. — i, mn. шумски, из
 луга. — kert, fn. шумица, парк.
 Liggat, cs. прорешетати, избушити јама.
 Ligg-lóg, k. висити (као рите).
 Liha, mn. лак, незнатан.
 Liheg, k. дахтати. — ő, mn. задуван.
 Lik, fn. јама, буша, рупа.
 Likacs, fn. јамица, рупица. — ok, fn.
 шупљике, поре. — os, mn. шупљикав,
 бухав. — osság, fn. шупљикавост,
 бухавост.
 Likad, k. пробушити се, добити рупу.
 Likas, mn. с јамом, пробушен. — kása,
 мамаљуга с млеком. — bikas, mn.
 шупљикав. — ír, fn. димљача (биљка).
 — odik, k. добити јама.
 Likaszt, cs. бушити, пробушити.
 Likaz, cs. бушити, вртети.
 Lila, fn. зова; orgona —, јоргован. —
 szín, fn. љубичаста боја. — színű, mn.
 Lile, fn. водени кос. [љубичаст.
 Liliom, fn. љиљан. — os mn. од љиљана.
 Limba, fn. љуљанка.
 Limbál, Limbáz, cs. љуљати; к. љуљати
 Limlom, fn. стареж, стрв. [се.
 Linea, fn. врстар, ленир.
 Lineáz, cs. врстарити, ленирати.
 Lina, Lini, Linka, fn. Драгиња.
 Linkába, fn. мора, ноћница.
 Linkábás, mn. кога мучи мора.
 Linkó, fn. бара, мочар.
 Lipse, fn. Липиско, Лајциг.
 Lipe, fn. лепир, лептир.
 Lipecz, Liphecz, mn. лен, тром. — ke-
 dik, k. вући се, швагати се.
 Lipiczkel, k. 1.) ситно корачати; 2.)
 храмати.
 Lipng, k. либати се, љуљати се.

Lipót, fn. Леополд.
 Lippen, k. погнути се, шћукурити се.
 Liptó, fn. Липтава. — vármegye, fn. Липтавска жупанија.
 Lirom-Lárom, fn. лудорије, будалаштине.
 Liszt, fn. брашно. — áros, fn. брашнар. — bogár, fn. брашнар (буба). — el, k. а) бити брашнав, имати у себи брашна; б) стругнути. — enyv, fn. лепак од брашна. — eresztő, fn. левак куд пролази брашно.
 Lisztes, mn. брашнав, од брашна, за брашно. — hordó, fn. буре за брашно. — kas, — szekrény, fn. сандук за брашно (у млину). — zsák, fn. цак од брашна.
 Lisztez, es. посипати брашном, брашнавити.
 Liszt-hullató l. Liszteresztő. — láng, fn. фино брашно, нишете. — lőpor, fn. ситан барут. — pemiek, fn. плодови што садрже у себи брашно. — por, Litánia, fn. литанија. [fn. паспаљ.
 Literatura, fn. књижевност, литература.
 Lityeg-fityog, k. висити у ритама.
 Lityeg-lotyog, k. климатати. климати се.
 Lity-loty, fn. буркуљин; mn. тричав.
 Lizinka, fn. пасквица.
 Ló, fn. коњ, хат, кљусе, парип; nyerges v. háta —, жахаћи коњ; ígás —, теглећи коњ; szárnyas —, крилати коњ; Пераз; — ra ülni, усеети на коња; jól megüli a lovat, чврсто седи на коњу; — vá tenni, прдачити се с ким; — halálában, у највећем трку; као без душе; — ról számárра, с коња на магарца; (szój.) a — is megbotlik, noha négy lába van, и коњ од сто дуката посрне; a kinek lova nincs, Bécsbe is gyalog jár, иде на ногах, ко коња нема.
 Ló-akol, fn. коњушара, ахар. — áros, fn. трговац с коњима.
 Lob, fn. 1.) пламен; — ot vetni, букнути; 2.) запаљење, j. Gyuladás; sebbel — bal, журно; на врат на нос.
 Lóhál, Lóház, es. љуљати, нихати. — ódik, k. љуљати се, нихати се.
 Lobbad, Lobbadoz, k. буктети.
 Lobban, k. букнути, планути. — ékony, mn. распаљив; á. é. прзишца. — t, es. разбуктити, распалити; szemére — tani vkinek, пребацити кому. — tyú, fn. а) мушкета; б) цилит.

Lobbaszt, es. разбуктити, распалити.
 Lóbélű, mn. прождрљив; fn. ждера.
 Lóbetegség, fn. коњска болест.
 Lobieskol, k. брчкати се.
 Lobláz, fn. грозница од запаљења.
 Lobog, k. 1.) буктети, пламтети; 2.) ле-
 Lóbogár, fn. обад. [пршати се.
 Lobogó, mn. што пламти, што букти; што се лепрша; fn. а) барјак; б) широк рукав на кошуљи.
 Lobogós, mn. лепршав; с барјаком; — ing, кошуља широких рукава.
 Lobogtat, es. а) чинити да пламти, распламтити; б) махати, витлати; а ken-dőt —, махати марамом.
 Lobonezos, mn. лепршав.
 Lobor, fn. пирамида. — alakú, — dad, mn. пирамидалан.
 Lóborsó, fn. вика, грахорица.
 Lobo, es. разбуктити; k. брчкати се.
 Loecs, fn. бљћ; брчкање; minden lében —, у свакој чорби мирођија. — an, k. плуснути, бљечкати се. — ant, es. непрекати; á. é. избрбљати.
 Loes, fn. брља, пљошта.
 Loesadék, fn. 1.) бућкурин; оплачина; Loes-fecs, fn. торокање. [2.) снежаница.
 Lócsimbe, fn. коњска уш; пундрав.
 Lócsiszár, fn. трговац с коњима, коњотржа.
 Loeska, mn. брбљав; fn. брбљов, брб-
 Loeska-fecske l. Loeska. [љуша.
 Loeskál, k. брљати се, брчкати се.
 Loeskálkodik, k. блебетати, брбљати.
 Loeskaság, fn. брбљавост.
 Loeskol, k. брљати се, брчкати се.
 Loeskos, mn. убрљан, улопан; á. é. — nyelvű, погана језика. — ít, es. брљати. — odik, k. лопати се, брљати се; брчкати се.
 Loesog, k. 1.) брбљати; 2.) брчкати се.
 Loesol, es. полевати.
 Loesos l. Loeskos.
 Loespocs, fn. брчкавица; mn. убрљан.
 Loespol, k. брчкати се.
 Lőcza, fn. клупа (уз вид); (szój.) egy lőezán fekünni, у један рог дувати. — kar, — tám, fn. наслон, леђа од клупе.
 Lódarázs, fn. стршљен.
 Lóding, fn. финеклук; припојаснице.
 Lódint, Lodít, k. покрепнути, замахнути.
 Lódúl, k. покрепнути се; á. é. торњати се.
 Ló-fark, fn. коњски реп. — farkfű, fn. (трава) коњски реп. — fésű, fn. че-

- шагија. — fi, — fő, fn. коњаник. —
futtatás, fn. утркивање на коњих.
- Lóg, k. виентн; климатати.
- Lóga, fn. љуџа, љуџанка.
- Lóganaј, fn. коњска балега.
- Lógároz, k. тумарати, шалабазати.
- Lógász, fn. клуподер, шиподер.
- Lógat, cs. покретати, љуџати.
- Lógáz, cs. љуџати, махати. — ik, k. ли-
бати се, нихати се.
- Lógó, mn. што висн; — ban van, ништа
не привређује; fn. логов; — ra eresz-
teni, попустити; — ra fogni, при-
прећи на логов.
- Lógony, fn. шеталица. — óra, — os óra,
fn. сат са шеталицом.
- Lógóhal, fn. нека риба што лети.
- Lógós, mn. што висн; што климата; fn.
логов; á. é. закрпа, фигурант. — út,
fn. странцутица.
- Lógószíj, fn. ремен на колском седалу.
- Lohad, k. ублажити се, спласнути (оток,
гнев, ватра).
- Lóhajtász, fn. џамбас; коњотржа.
- Lohaszt, cs. ублажити, учинити да
спласне.
- Lóhát, fn. коњска леђа; — on, јашући,
на коњу; á. é. брзо; — ról beszélni,
á. é. говорити с висине. — as (ember),
fn. коњаник.
- Lóher, Lóhere, fn. детелина; réti —, ли-
вадска (црвена) детелина; német —,
плава детелина, луцерна.
- Lóherélő, fn. увртач коња.
- Lóheveder, fn. колан.
- Lohog, k. 1.) торњати се; 2.) лепрша-
ти се: l. Lobog.
- Lohol, cs. лемати; k. торњати се.
- Lohosodik, k. лињати се; перутати се.
- Ló-iga, Ló-jágom, fn. ајам. — ismerő, fn.
џамбас. — ka, fn. а) коњичак, коњш; б)
клуна. — kaloda, fn. обор. — kefe,
fn. чешагија. — kereskedés, fn. трго-
вина с коњ. — kereskedő, fn. коњо-
тржа. — köröm, fn. копита. — kötő,
fn. коњокрадица. — légy, fn. обада.
- Lom, fn. 1.) траље, стареж, пртљаг; 2.)
- Lomb, fn. лишће, лиснато грање. [лиње.
- Lomba, fn. вретено.
- Lombár, fn. (во) јако размакнутих ро-
- Lombik, fn. дестилациона сирава. [гова.
- Lombos, mn. лиснат, бренат, шушњат,
шумнат. — odik, k. листати, одевати
се лишћем.
- Lomboz, cs. оденути лишћем. — at, fn.
- Lombsátor, fn. сенница. [лишће.
- Lombtalan, mn. gő, без лишћа.
- Lomha, mn. тром, лен, ломан.
- Lomhán, ih. ломно, тромо, лено.
- Lomhálkodik, k. бити тром, леновати.
- Lomhás, mn. полен, тром.
- Lomhaság, fn. леност, тромост.
- Lomhít, cs. тромити, чинити леним.
- Lomhúl, k. отромити, уленити се.
- Lomköd, fn. студена магла.
- Lomló, fn. коњ за вучење пртјага.
- Lomnicz, fn. (брдо) Ломниш.
- Lomos, mn. а) пун пња; б) упрљан;
с) пун траља.
- Lomotol, Lomotoz, cs. преметати.
- Lomoz, cs. 1.) брљати; 2.) преметати.
— ik, k. пада пње.
- Lompos, mn. а) аљкав, шлампава; б)
космат (реп); fn. 1.) димлије, плун-
дре; 2.) рундов, чунав пас.
- Lomszekér, fn. кола за пртјаг.
- Lomtár, fn. соба за стареж.
- Lones, fn. прљеж, прљавштина. — os,
mn. прљав, маслен. — osan, ih. пр-
љаво, маслено. — osít, cs. прљати. —
osodik, k. прљати се.
- Lonez, fn. кереће грожђе. — méteng,
fn. зимзелен.
- Ló-nyom, fn. коњски траг, коњска стопа.
— orvos, fn. коњски лекар.
- Lor, cs. красти; (pb.) ki tűt —, ökröt
is próbál, ко једаред јаје украде,
украшће и коку.
- Loradék, fn. крађевина.
- Lorakodik l. Loródzik.
- Lorás, fn. крађа.
- Lópatkó, fn. коњска потковица.
- Lorpos, cs. крадувати.
- Lóriacz, fn. коњски сајам.
- Loricskál, Lorokod(ik), cs. крадувати.
- Loró, mn. који краде; за крађу; fn. 1.)
лопов, крадљивац, тат; 2.) натегача.
- Loróeska, fn. барилце.
- Loródkodik, Loródzik, k. шуњати се.
- Lorogat, cs. крадувати, поткрадати.
- Lorótök, fn. 1.) јургет; 2.) натегача,
натег. — őz, cs. вадити на натегачу.
- Lorózkodik, Lorózik l. Loródkodik.
- Lorpal, Lorpa, ih. крадом, крадимце.
- Lorvanőszés, fn. криптомагија (код би-
- Lorvanősző, mn. криптогамски. [ља).
- Lóránt, fn. ужина (вечерња). — ozik,
k. ужинати.

Lóri, fn. Елеонора; fn. лемур (мајмун).
 Lóris, fn. марга, жуја (тица).
 Lórom, fn. неки кисељак.
 Losláng, fn. плочаст сумпор. — os, mn. сумпорисан (вино). — oz, cs. сумпорисати.
 Ló-sóska, fn. штавољ (трава). — szamár, fn. маза, мула. — szemszilva, fn. шљива јажача, прунела. — szőr, fn. és mn. коњска длака, струна; од струне. — takaró, fn. покрован.
 Lót, k. климатати се. — fut, k. трчкати.
 Lótás-futás, fn. трчкарање, трчање.
 Ló-tenyésztés, fn. гајење коња. — terítő, fn. покрован. — tetű, fn. ронац, коњштак.
 Lótolvaj, fn. коњокрадица.
 Lottyad, k. угњилити, убљечкати се. — ég l. Lótye.
 Lottyán, k. 1.) треснути, бљшити; 2.) кламитати се; 3.) бљечкати се. — t, cs. чинити бљечкавим.
 Lotyó, fn. лоћа, дроља.
 Lotyog l. Lottyán.
 Lovacska, fn. коњичак, коњш.
 Lovag, fn. коњаник, коњик; витез, кавалер. — da j. Lovas csarnok, fn. јахаоница. — i, mn. коњанички; витешки. — ias, mn. витешки, кавалерски. — iasan, ih. витешки, кавалерски. — iasság, fn. кавалерство, куртоазја. — ilag, ih. витешки.
 Lovaglás, fn. јахање.
 Lovagló, mn. који јахе: за јахање. — hely, — tér, fn. јахалиште
 Lovagol, k. és cs. јахати.
 Lovag-regény, fn. витешки роман. — rend, fn. витешки ред. — ság, fn. витези. — szobor, fn. статуа на коњу. — út, ih. витешки.
 Lóvakaró, fn. чешагија.
 Lovai, cs. дражити, подбадати.
 Lovar, fn. вештак у јахању, j. Műlovas. — da, fn. школа за вештачко јахање; циркус, j. Lovas kör.
 Lovas, mn. на коњу, с коњем; коњанички; fn. коњаник, хатлија.
 Lóvásár, fn. коњски вапаш.
 Lovas-csapat, fn. коњаничко одељење. — di, fn. игра „коња“. — ezred, fn. коњаничка пуковнија. — kapitány, fn. коњанички капетан. — kázik, k. јахати. — kerülő, fn. латов. — kör, fn. школа за јахање, циркус. — kötél,

fn. једек за коње (код лађе). — löveg, fn. коњанички топ. — őrs, fn. стража на коњу. — poroszló, fn. латов. — ság, fn. коњаништво, коњница. — század, fn. ескадрон. — szobor, fn. статуа на коњу. — üteg, fn. коњаничка батерија.
 Lovász, fn. 1.) коњушар; 2.) чиком. — mester, fn. коњушник.
 Lovatlan, mn. без коња; који не јахе.
 Lovatos, mn. на коњу.
 Lovaz, k. јахати. — ás, fn. јахање.
 Lóverseny, fn. утркивање на коњих.
 Lő, cs. és k. пући, пуцати.
 Lőcs, fn. левча; (szój.) odább állani a — árával, стругнути, запрепети.
 Lőcse, fn. Лајчава (град).
 Lőcskámva, Lőcskáva, fn. шепутка.
 Lőcskél, cs. набирчити, l. Bűngész.
 Lőcsláb, fn. крива, левчасти нога. — ú, mn. ерлав, раскочен.
 Lőcsös, mn. с левчом.
 Lőcsüz, cs. 1.) снабдевати с левчом; 2.) бити левчом.
 Lőczél, fn. нишан, белега.
 Lődör, Lődörgő, fn. тумарало, скитница.
 Lődörög, k. скитати се.
 Lődöz, k. пуцати; cs. убијати.
 Lő-fegyver, fn. оружје за пуцање. — gyűszű, fn. капела. — ház, — hely, fn. стрелиште.
 Lők, cs. гурати, турати, гурнути; вура-
 Lők . . . l. Lőkő. [ти, хитати.
 Lőkdécel, Lőkdös, cs. гурати, хитати.
 Lőkemény, fn. хитац.
 Lőkés, fn. хитање, вурање; хитац; á. é. max; — t adni vminek, дати чему по-
 Lőkészlet, fn. цебана, муниција. [лета.
 Lőket, fn. хитац; пројектил.
 Lőkint, cs. окрзнати, оченати (лопта лопту на блијару).
 Lökkenő, mn. гредовит, храпав.
 Lökkent, cs. турнути; k. спустити се у равницу.
 Lőkő-erő, fn. замахита снага. — fegyver, fn. оружје за хитање.
 Lőkupak, fn. капела.
 Lőment(es), mn. непробојан танету.
 Lőpénz, fn. плата за пуцање.
 Lőpor, fn. барут, j. Puskapor. — kamra, — komra, — tár, fn. барутана. — szem, fn. зрно барута. — tölök, fn. por за барут. — zacsó, fn. кеса за Lóre, fn. чингер. [барут.

Lő-rés, fn. пушкарница.
 Lőrincz, fn. Лаврентије.
 Löseb l. Löttseb.
 Löszér, fn. 1.) справа за пуцање; 2.)
 цебана, муниција; vak —, празна
 цебана; éles —, оштра цебана.
 Lötér, fn. стрелиште.
 Lötet, cs. распрштати.
 Löttseb, fn. рана од танета.
 Löttyen l. Lottyant.
 Löttye(dék), fn. бућкуриш.
 Lötyög, k. кламитати се.
 Lövedék, fn. справа за пуцање.
 Löveg, fn. топ; elöltöltő —, топ, што се
 спреда пуни; hátultöltő —, топ што
 се састрег пуни.
 Lövegöntő(de), fn. тополивница.
 Lövel, cs. пуцати, стрељати; k. шик-
 тати. — kedik, k. шиктати. — lik, k.
 шикнути; пренути, распрштати се.
 — les, fn. шиктање; прштање.
 Lövés, fn. пуцање, пуцањ, хитац, метак.
 — nyire, ih. на домет, на пушкетомет.
 — táv, fn. домет, пушкетомет.
 Lövész, fn. стрелац, пушкар. — et, fn.
 пуцање. — mester, fn. учитељ у пу-
 цању. — pálya, fn. стрелиште.
 Lövet, fn. хитац, метак.
 Löveték, пројектил.
 Lövetvonal, Lövonál, fn. домет, пушко-
 мет, топомет.
 Lövő, fn. пушкар; mn. који пуца; за
 Lövőes, fn. топ. [пуцање.
 Lövölde, fn. стрелиште, j. Lövőház, Lö-
 vőhely.
 Lövöldöz, cs. és k. чаркати се, пушка-
 Lövőlyuk, fn. пушкарница. [рати се.
 Lőzér, fn. 1.) екитница; 2.) встропир;
 3.) лакрдијаш.
 Lubiezkol, k. брчкати се.
 Lueskol, cs. прекати, прљати; k. брч-
 кати се.
 Lueskos, mn. упрекан, убрљан; á. é. —
 szája, погана језика.
 Luesok, fn. брља, као.
 Luczerna, fn. плаветна детелина.
 Lúcz-fa, fn. боровница. — fenyő, fn.
 бела јела.
 Lúczvér, fn. варљива светлост; l. De-
 nevér.
 Lúd, fn. гуска; — dá tenni, залуђивати;
 — dá lenni, бити туђа луда; (szój.)
 tengeren innen s tengeren túl — a —,
 Мартин у Загреб, Мартин из Загре-

ба; sok — disznót győz, два лоша
 избише Милоша.
 Ludaeska, fn. гушчица, гушче.
 Lúdaprólék, fn. ситнеж од гуске, пилав.
 Lúdas, mn. са гуском, са гушчијом маш-
 љу; који има гусака; fn. кривоклет-
 ник, кривац.
 Ludasdi fn. игра „гусака“.
 Lúd-bőr, fn. гушчија кожа; најежена ко-
 жа. — láb, fn. гушчија нога; „козје
 ноге“ (наводни знак). — māj, fn.
 гушчија цигерица. — méreg, fn. на-
 праситост. — mérges, mn. напрасит,
 прзница. — ol, fn. гушчињак, гуш-
 чак. — páasztor, fn. гушчар. — re-
 csenye, — sült, fn. гушчије печење.
 — toll, fn. гушчије перо. — véres,
 fn. варљива светлост. — zsír, fn.
 гушчија маст.
 Lúg, fn. луг, цељ; kivinni a — ját, пла-
 тити, искијати.
 Lugas, fn. хладник. — szín, fn. сеница.
 — szőlő, fn. чардаклија.
 Lúg-hamú, fn. пепео за луг. — nemű,
 Lugos l. Lugas. [mn. цеђаст.
 Lúgos, mn. пеђав, од цеђи.
 Lúgoz, cs. лужити; á. é. мокрити у кре-
 вет. — ó l. Lúgzó.
 Lúgsó, fn. со за луг, пенељача.
 Lúgszűrő, fn. цедило за луг.
 Lúgzás, fn. лужење.
 Lúgzó, fn. лужница. — dézsa, — kád,
 fn. лужница.
 Luk, fn. јама. — acs, fn. јамца.
 Lukács, fn. Лука.
 Lukacsol, cs. бушити, избушити.
 Lukacsos, mn. избушен, шупаљ. — an,
 ih. шупље, избушено.
 Lukad, k. добити јаму.
 Lukas, mn. с јамом
 Lukaszt, cs. бушити, вртети.
 Lukma, fn. поповски бир у вину и храни.
 Lusta, mn. лен; fn. ленштина.
 Lustán, ih. лено.
 Lustálkodik, k. ленити се, леновати.
 Lustaság, fn. леност.
 Lustít, cs. ленити, правити леним.
 Lustos, mn. прљав, убрљан; á. é. — szája,
 поган језик. — it, cs. брљати, пога-
 нити. — odik, k. брљати се.
 Lustoz, cs. прљати, каљати.
 Lnstúl, k. улениити се, ленити се.
 Luteránus, fn. лутеран; mn. лутерански.
 — ság, fn. лутеранство.

Lutri, fn. лутрија.

Lúzfa, Lúzfenyű, fn. бела јела.

Lük, cs. купати, ударати. — get, cs. ударати. — ken, k. ударити се о што.

— ö l. Lükü. — ög, k. кламитати се.

— tet, k. лупати, бити, купати (жиле. — tető(ér), fn. бјло.

Lükü, fn. ступа.

Ly.

Lyánka, Lyány l. Leányka, Leány.

Lyék l. Lék.

Lyuggat, cs. бушити, пробушити.

Lyuk, fn. руна, јама, отвор, буна; ушница (од игле); јазбина.

Lyukaes, fn. руница, јамица; — ok, по-ре, шупљике.

Lyukaesol, cs. бушити, побушити.

Lyukaesos, mn. пун јама, порозан, шупљикав. — ít, cs. побушити. — odik, k. добити рупе. — ság, fn. порозност, шупљикавост.

Lyukad, k. добити рупу, буну; howá akarsz ezzel — ni? куд смераш с овим?

Lyukał, cs. правити ушницу (на игли); бушити. — ó, fn. која прави кућице (при сејању).

Lyukas, mn. с јамом, с бушом; шупљикав. — ít, cs. бушити. — odik, k. добити рупу. — os, mn. побушен.

Lyukaszt, cs. бушити, вртети. — ás, fn. бушење. — ó(vas), fn. сврдао.

Lyukbahányócska, Lyukbaverőcske, fn. игра „жмуре“.

Lyuggat l. Lyuggad.

Lyukvéső, fn. сврдао.

Lyükü, mn. гецав; — ember, геца, кенец.

M.

M. e. (é) = múlt esztendei (évi), ланьски.

Ma, ih. és fn. данас; данашњи дан; mához egy hétre, од данас осам дана; — vagy holnap, а данас а сутра; (pb.) — nekem, holnap neked, иде коло на-около, а невоља редом; mit — elvégezhetsz, ne halaszd holnapra, што ће бити јесена, нека буде вечерас; mától kezdve v. fogva, од данас (по-Мácsik, fn. резанци. [чињући].

Macska, fn. 1.) мачка; zsákban macskát árulni, продавати мачку у цакү; el-törte a — szarvát, превалио је сирће; — is szereti a halat, de kerüli a vizet, и мачка би јела рибе, али се боји воде; nehéz macskát egérről leszo-ktatni, што дикла навикла, то не-веста не одвице; 2.) átkozott — l. Macskatűvis.

Macska-ezüst, fn. мацнио сребро. — gém, fn. морска звезда. — here, fn. кисе-љача, зеци купус. — karmolós, fn. сврачје ноге, шкрабање. — köröm, fn. мачји покат; апостроф. — majom, fn.

репати мајмун. — méz, fn. смола на дрвету.

Macskás, mn. узет (болестан), згрчен. — odik, k. збећи се, згрчити се.

Macska-tűvis, fn. мачја трава. — zene, fn. мачја музика.

Mácsolya, Mácsonya, fn. чениља (трава).

Macza, fn. милосница.

Maczabirka, fn. ћулава овца.

Maczat, fn. прљавштина, гад. — ol, cs. гнусити. — os, mn. прљав.

Maczi, fn. ждребенце, шипце.

Maczkó, fn. 1.) име за медведа, магар-ца или ждребе; 2.) чекић за растињи-

Maczóka, fn. маца(на дрвећу). [вање.

Madár, fn. тича, птица; éneklő —, тича певачица; (szój.) madarat fogathatni vele, да га око прета обвијем; hol a madár se jár, куд ни тиче не одлећу; у даљну даљину; (pb.) hitvány — az, ki fészkrét rútítja, лоша је тича, која тори у своје гнездо; kicsi — nak kicsi fészke, мала тича, на мало и гнездо; madarat szólásán, fazekat kon-

gásán, познаје се тица по перју; ha — ra tárgyalasz, íjadat ne pengesd, су-вишна преша миша не лови; jó —, Madár-áros, fn. тичар. [угуреуз.

Madaras, mn. са тицом; пун тица (пре-Madarasdi, fn. играње „тица“. [део).

Madarász, fn. тичар; k. тичарити, хвата-ти тице. — at, fn. хватање тица, тичарство.

Madarászgat, k. ловити тице, тичарити.

Madár-bogyó, fn. брекиња (плод). — csapta, fn. вигови за тице. — cseve-gés, fn. цврнут тица. — fi, fn. тиче. — fogó, fn. клоња за хватање тица. — ganéj, fn. гуано. — háló, fn. пругло за тице. — ház, fn. кавез. — húr, fn. тичја трава. — húsu, mn. мршав.

Madari, fn. неко грожђе.

Madár-író, fn. тичар, орнитолог. — jós, fn. аугур. — jóslat, fn. аугурство. — ka, fn. тиче, тичица. — orr, fn. кљун. — sóska, fn. кисељача (трава). — szállás, fn. летење тица. — szó, fn. тичје певање. — tan, fn. орнитоло-гија. — távlat, fn. поглед с тичје ви-сине. — tej, fn. тичја трава; á. é. тичје млеко. — tudós, fn. орнитолог. — váz, fn. странило за тице.

Mádra, fn. материца. — cser, fn. кан-лици, водица од материце.

Madrác, fn. модроц, миндер.

Madzag, fn. канац, пинагат; á. é. mézes — омам, замама; vkinek mézes — ot húzni el száján, правити кому забунице.

Mag, fn. семе, зрно, кошница, језгра; — nak hagyni v. tartani, оставити за семе; — ba indulni v. menni, семе-нити се; — ról termett, из семена; (pb.) minemű a —, olyan a gyümölcse, какво семе, такав плод; a dolog maga, суштина ствари; a hadsereg maga, језгра, цвет војске.

Maga, mn. 1.) сам; magam, magad, ma-ga..., ја сам, ти сам, он сам...; magához jöni, доћи к себи; magában imádkozik, у себи се моли богу; — ura, свој господар; másod, harmad, negyed, többed magával, он са још једним, с двојном, с тројном, с ви-ше њих; magáéva tenni; a) усвојити; b) присвојити; magában, по себи; ma-gán hagyni vkit, оставити кога на само; magának él, живи за себе; ma-gától értődik, по себи се разуме;

magától, од своје воље, из добре во-ље; magamra maradtam, остављен сам сам себи; (szój.) közelebb az ember magához, свако је себи најближи; meg-felel magáért, остаје на мегдану; ma-gára gyűjtja a házat v. magára fojtja a kötelet, сам себи шкоди, сам се у-пропањује; 2.) Ви = Ön.

Magábaszállás, Magábatérés, fn. удубље-ње у мисли.

Maga-birás, fn. савлађивање самог себе. — bíró, mn. који уме себе савладати; снажан; jól — bíró, пмућан. — bizott, mn. уображен. — dicsérés, — dicséret, fn. самохвалисање. — hitt, mn. l. Ön-hitt. — kellő, mn. себичан.

Magamagától, ih. сам собом, од себе.

Magamféle, mn. — ember, човек као што сам ја.

Magamszínű, Magamszörű, mn. мени ра-Magán, ih. саморано, приватно. [ван.

Magánakvaló, mn. усамљен; себичан.

Magánállét(el), fn. присебитост.

Magánálló, mn. самосталан. — ság, fn. самосталност.

Magán-beszéd, fn. монолог. — birtok, fn. приватно добро. — dal, fn. соло-пе-вање. — érdek, fn. приватан инте-рес. — hangzó, fn. самогласник, во-кат. — iskola, fn. приватна школа. — játék, fn. солоигра; пасиане-игра. — jog, fn. приватно право. — jogi, mn. из приватног права. — kívüllet, fn. незнан, несвестица. — kodik, k. самовати; живети од свога. — kör, fn. приватан круг. — lag, ih. при-ватно. — lét, fn. самовање. — os l. Magányos. — oz, k. самоћовати; жи-вети од свога. — tanító, fn. приватан учитељ. — tanuló, fn. приватан уче-ник. — ügy, fn. приватна ствар. — váltó, fn. соло-меница.

Magány, fn. осама, самоћа. — kodik l. Magánkodik. — os, mn. és fn. усамљен, засебан, приватан; соло; приватан човек. — oskodik, k. самоћовати. — osság, fn. осама. — ság l. Magány.

Magányzó, Magánzó, fn. приватан човек. Magas, mn. висок; — minisztérium, ви-соко министарство; fn. вис, висока; (pb.) a ki — ra hág, nagyot esik, ко се високо диже, ниско пада.

Magas-an, ih. високо, извишено. — bit. cs. узвиенити, узвишавати. — dad,

mn. повисок. — *dadán*, *ih.* повисоко. — *hang*, *fn.* тенор. — *hegység*, *fn.* високе планине. — *ít*, *cs.* извиштити, извиштивати. — *lat*, *fn.* висина; узвишеност. — *lik*, *k.* издизати се. — *odik*, *k.* издићи се, издизати се. — *róna*, *fn.* висораван. — *ság*, *fn.* висина; (као наслов) Височанство. — *ságos*, *mn.* узвишен. — *ül*, *k.* издизати се, бивати висок. — *ült*, *mn.* претеран, егзалтиран.

Magasztal, *cs.* величати, узносити. — *ás*, *fn.* величање; — *ó beszéd*, похвално слово.

Magasztaltság, *fn.* узвишеност.

Magasztas, *Magasztos*, *mn.* узвишен. — *an*, *ih.* узвишено. — *ít*, *cs.* преузносити.

Magatartás, *fn.* држање, понашање; — *végett*, ради управљања.

Maga-tartóztatás, *Maga-türtetés*, *fn.* уздржљивост. — *türtető*, *mn.* уздржљив.

Magaveti, *fn.* хвалишна. — *ség*, *fn.* хвалисање, хвалисавост.

Magaviselés, *Magaviselet*, *fn.* понашање.

Mag-barom, *fn.* стока за пасму, за приплод. — *bél*, *fn.* језгра. — *borjú*, *fn.* теле за пасму. — *disznó*, *fn.* свинче.

Magdolna, *fn.* Магдалена. [за приплод.

Mag-fa, *fn.* дрво из семена. — *fedő*, *fn.* епигоннум. — *folyás*, *fn.* течење семена. — *füvek*, *fn.* семењаче. — *gyümölcs*, *fn.* плод с коштицом (семеном). — *hal*, *fn.* риба за приплод. — *ház*, *fn.* а) хамбар; б) јајнице. — *hon*, *fn.* јајнице, јајник. — *kereskedés*, *fn.* трговина са семењем. — *kő*, — *la*, *fn.* гра.

Maglapél, *fn.* лобода. [нит.

Magló, *fn.* 1.) кобила са ждребетом; 2.) пастух, ајгир; 3.) крмача за приплод.

Máglya, *fn.* ломача, гломача.

Magméh, *fn.* пчела за приплод.

Mágnás, *fn.* великаш, магнат.

Mágnés, *fn.* магнет. — *ez*, *cs.* магнетизација. — *i*, *mn.* магнетски. — *ség*, *fn.* магнетизам. — *tű*, *fn.* магнетска игла.

Magnövények, *fn.* биљке семењаче.

Magnytó, *fn.* (тица) трешњарка.

Magocska, *fn.* 1.) семење; 2.) коштичица.

Magol, *cs.* бубати (лекцију).

Magos, *mn.* 1.) висок; 2.) зриат.

Mag-ömlés, *fn.* отицање семена. — *ömlésztés*, *fn.* опанија. — *pénz*, *fn.* капитал; уложен новац. — *pille*, *fn.* житни мољак. — *por*, *fn.* а) цветни

прах, 1. *Hímor*; б.) биљна пра. — *rejtő*, *fn.* оцлодица. — *szakadás*, *fn.* изумирање семена и колена. — *szár*, *fn.* петелка. — *szem*, *fn.* зрно, семе. — *szín*, *fn.* житница.

Magtalan, *mn.* без семена; без коштице; а. е. неплодан; бешчадан. — *ság*, *fn.* неплодност; бешчадност. — *ül*, *ih.* неплодно; бешчадно.

Magtár, *fn.* житница, хамбар.

Magtok, *fn.* љуска од семена, омотач.

Magúl, *ih.* за семе.

Magv 1. *Mag*.

Magvarótt, *fn.* горка трава.

Magvas, *mn.* зриат; нуи семена; а. е. језгровит.

Magvaskender, *fn.* кудеља са семеном.

Magvasodik, *k.* зришти се, семенити се.

Magvaszakadt, *mn.* бешчадан. — *ság*, *fn.* бешчадност.

Magvatlan, *mn.* без семена; неплодан; — *felhők*, јалови облаци.

Magvaváló, *mn.* што се може оделити од коштице; — *barack*, (бреска) дуњија; — *szilva*, (шљива) цепенача.

Magvazik, *k.* семенити се.

Mag-vetés, *fn.* сејање. — *vető*, *fn.* сејач.

Magz-ás, *fn.* семењење. — *ik*, *k.* семенити се.

Magzat, *fn.* 1.) плод; 2.) пород; 3.) плодник. — *elszülés*, *fn.* недоношче. — *hajtó*, *mn.* што побације пород. — *ing*, *fn.* а) водењак, блоња (на јајету); б) афодил. — *lan* — *talán*, *mn.* беспородан. — *letétel*, *fn.* помет породе. — *ölés*, *fn.* чедоуморство. — *ölő*, *fn.* чедоубица.

Magyal, *fn.* мирта, мрча. — *os*, *fn.* шума од мирте, мрчик.

Magyar, *fn.* Мађар, Маџар; *mn.* мађарски.

Magyarán, *Magyaránt*, *ih.* одсечно, отворено.

Magyaráz, *cs.* разлагати, тумачити. — *ás*, — *at*, *fn.* тумачење. — *at-tan*, *fn.* егзегетика. — *gat*, *cs.* тумачити, разјашњивати. — *hatatlan* (-*ható*), *mn.* неразјашњив (разјашњив). — *ó*, *fn.* тумач, разјашњивач.

Magyarbors, *fn.* паприка.

Magyarhitű, *mn.* és *fn.* калвински; калвин.

Magyarhon, *fn.* Угарска. — *i*, *mn.* угарски.

Magyarít, *cs.* 1.) помађаривати; 2.) преводити на мађарски.

Magyarka, *fn.* 1.) „јадан Мађар“ (под-

- ругљиво име за Мађаре, који се да-
ше ухватити); 2.) дугачка мађарска
хаљина.
- Magyar-Miskásan, ih. својски, ваљано.
- Magyarország, tn. Мађарска, Угарска.
— i, mn. из Угарске.
- Magyaros, mn. по мађарски. — an, ih.
по мађарски; a. é. својски. — it, cs.
помађаривати. — odás, fn. помађари-
вање. — odik, k. помађаривати се.
— ság, fn. мађарштина.
- Magyarság, fn. 1.) мађарштина; 2.) Ма-
ђарство.
- Magyarúl, ih. мађарски, мађарски.
- Máhola, fn. бели слез.
- Maholnap, ih. данас-сутра, скорим.
- Mahol, Máhol, k. халапљиво јести, гумати.
- Mahomedán, mn. мухамедански; tn. Му-
хамеданац.
- Mahóni, fn. (дрво) махагони; махаго-
новина.
- Mai, Mái, mn. данашњи, садашњи: —
időben, у данашње време; a — világ-
ban, у данашњем свету; — парон, —
napság. данас, у наше дане.
- Máig, ih. до данас.
- Máj, fn. црна цигерица, јетра.
- Májaló, fn. част о рођен-дану.
- Májas(hurka), fn. цигерњача, јетрењача.
- Májbaj, fn. јетрена болест.
- Májbeli, mn. јетрени; — métely, метиљ.
- Majd, ih. већ; скоро, по готову; па —
kikapsz, а добићеш ти своје! — meg-
látom, хајде видећу; — bizony, како
не би! — elestem, умал не падох;
majd-majd. мало фали...; — itt —
ott. час овде, час онде; tanúlt Bécs-
ben. majd Berlinbe ment..., учпо је
у Бечу, за тим је отишао у Берлин.
- Majdan l. Majd.
- Majdani, cs. потоњи, будући, блиски.
- Majdanság, fn. блиска будућност.
- Majdnem, ih. скоро, мал не.
- Máj-féreg, fn. метиљ. — folt, fn. крпа
(бол.). — gombóc, fn. гомбоц са ци-
герицом. — gyuladás, fn. запаљење
јетре. — kő, fn. камен у цигерици
(бол.). — kór, fn. јетрена болест. —
kóros, mn. који пати од јетрене бо-
лести. — lob, fn. запаљење јетре (бол.).
- Majmol(gat), cs. мајмунисати, подража-
вати. — ás, fn. мајмунисање, подра-
жавање.
- Majmoz l. Majmol.
- Majom, fn. мајмун: (pb.) а — nak is
- szép a maga fia, сваком се своје чи-
ни најлепше.
- Majomarcz, Majomkép, fn. мајмунско лице.
- Majomszeretet, fn. луда љубав.
- Majomszerű, mn. мајмунски. — leg, ih.
Major, fn. мајур. [мајмунски.
- Majoránna, fn. мајоран.
- Major-beli, cs. из мајура, мајурски. —
ház, fn. кућа с повластицом (сло-
бодна од данка). — kodik, k. газдо-
вати, кућити.
- Majoros, fn. мајурџија, одаџија. — ko-
dik, k. служити као одаџија. — ság,
fn. одаџиство.
- Majorság, fn. 1.) мајурство; 2.) алодиум;
3.) живина. — i, mn. алодиалан.
- Majortelek, fn. алодиално добро.
- Májos, mn. с јетром; fn. цигерњача.
- Májsárga, fn. дорат; доруша (коњ).
- Májsorvadály, fn. сушење јетре.
- Majszog, Majszol, cs. глодати, глабати.
- Május, fn. мај, свибањ.
- Májvész, fn. сушење јетре. — es, mn.
који пати од јетре.
- Majzol l. Majszol.
- Mák, fn. мак.
- Makaes, mn. јогунаст, упоран, осоран.
— it, cs. чинити јогунастим. — ko-
dik, k. јогунити се. — paragáj, fn.
индијански папарај. — ság, fn. a) јо-
гунство, јогундук, упорност; b) кон-
тумација (кад ко не дође на суд). —
úl, ih. упорно, јогунасто.
- Mákbuga. Mákfej, fn. чаура од мака.
- Mákesik l. Mácsik.
- Makk, fn. 1.) жир. жирка; 2.) жирење;
(szój.) egészséges mint a —, здрав је
као тресак; otthon süti a — ot, чучи
у запећку; (km.) a magas tölgyfa is
csak kis — volt valaha, од прута би-
ва велико дрво; 3.) мак (карта); 4.)
омча; 5.) главнић.
- Makk-bér, fn. жировница, такса за жи-
ровину. — disznó, fn. макови кец. —
filkó. — kolop, fn. макови горњак. —
ocska, fn. орашчић, орах (плод).
- Makkol, cs. жирити, хранити жиром. —
ás, fn. a) жирење; b) купљење жира.
— tat, cs. жирити, хранити жиром.
— tatás, fn. жирење.
- Makkonhízó (sertés), fn. жировњак.
- Makkos, mn. жиром урањен, жирован.
- Makkréncz, fn. жировница.
- Makk-récze, fn. кверкведугла (патка). —

sertés, j. Makkos(sertés), fn. жировањак.
— termő, mn. жирован (предео).
Makktű, fn. горња опна. — tlan, mn.
обрезан.
Mák-lé, fn. опиум. — mag, fn. маково
семе. — nedv, fn. маков сок, опиум.
— nyi, mn. мајушан.
Makog, Mákog, k. 1.) квечати (о зецу);
2.) писнути.
Mákonу, fn. опиум, j. Máknedv. — szer,
fn. опиат.
Mákos, mn. с маком.
Mákosszürke, mn. са сивастим бобицама.
Mákoz, cs. носити маком.
Makra l. Makranczos.
Makrancz, fn. пркос, каприз, цинделе.
— os, mn. јогунаст, пркожија. — os-
kodik, k. јогунити се, пркосити. —
oság, fn. јогунство.
Makrapira, fn. земљана лупа.
Mákszem, fn. маково зрно.
Máktok, fn. чаура од мака.
Mákvirág, fn. турчинак; gyönyörű —,
препредена хула.
Mál, fn. 1.) издубљење са стране; 2.)
пабушина.
Malacz, fn. прасе, прасац; á. é. свиња.
Malacz-lús, fn. прасетина. — ka, fn.
прасенце. — kodik, k. правити сви-
њарије. — ozik, k. прасити се. —
ság, fn. свињарија. — ül, ih. свињ-
ски, прасећи.
Malaszt, fn. благодат, милост.
Maláta, fn. слада.
Malátás, mn. са сладом, од сладе.
Malátáz, k. правити сладу.
Málé, fn. 1.) проја (печена); 2.) кукуруз.
Málészáj, fn. блесан.
Málha, fn. пртљаг, богажија.
Málhál, cs. товарити (пртљаг)
Málhaló, Málhásló, fn. коњ за пртљаг,
сенеана.
Málhaszekér, fn. кола за пртљаг.
Málház l. Málhál. — at, fn. пртљаг.
Málinkó, fn. жуја.
Málladék, fn. трулотина, што се распа-
ло, изветрило итд.
Mállaszt, cs. раскокати, чинити да по-
труне, да се распадне, да изанђа.
Mállékony, mn. (лако) распадлив.
Mállik, k. распасти се, раскачати се,
отрунити.
Mállу, fn. 1.) страна од пећи; 2.) ман-
данел на билијару.

Malmosdi, fn. игра „воденица“, мице,
лекови.
Málna, Málnabogyó, fn. малина (јагода).
— lé, — nedv, fn. сок од малине.
Málnás, mn. са малином; обрастао ма-
Malogya, fn. неки храст. [лином.
Malom, fn. млин, воденица; ez víz mal-
mára, то је вода на његову воденицу;
forog a malma, а) иде му све по же-
љи; б) брбља непрестано; két — ban
örülnek, не возе се на једних ко-
лих; (km.) ki előbb megy a malomba,
előbb örül, ко пре девојци, онога
девојка.
Malom-bogár, fn. брашнар (буба). — ezé-
dula, fn. цедуља од мелае. — gát,
fn. брана. — i, mn. воденични. — já-
ték l. Malmosdi. — kerék, fn. воде-
нично коло. — kotyogás, fn. клопот
воденице. — kő, fn. жрван, воденич-
ни камен. — pénz, fn. млинина. —
por, fn. паспаљ. — rekesz, fn. брана.
— vám, fn. ушур, ујам. — zörgés,
fn. клопот млина.
Malozsa, fn. суво (крупно) грожђе.
Málva, Mályva, fn. слезовача, слез; er-
dei —, при слез.
Málvány, fn. малахит (кам.).
Mályvarózsa, fn. тридофил, трандовиље.
Mama, fn. мама, мамица, мајчина.
Mamaliga, fn. мамалуга.
Mameluk, fn. мамелук; á. é. аминаш, при-
Mamlasz, fn. мамлаз. [шипетља.
Mammog, Mámog, k. мрмљати.
Mamó, fn. мртва коприва.
Mamóka, fn. интерц (неко тесто), жгњаци.
Mámor, fn. ђор, мамурлук. — it, cs, опи-
јати. — ka, fn. а) мали ђор; б) (биљ-
ка) каљужница. — os, mn. напит, ђор-
нут, мамуран. — osan, ih. напито, ма-
мурно. — osít, cs. опијати. — osodik,
k. ођорити се.
Mámuk, mn. што мрмља, што гунђа.
Manatrozmár, fn. манат.
Mancs, fn. 1.) дрвена кугла за игру;
ћушка; 2.) кошита. — osok, fn. копи-
тари. — oz, k. играти се с дрвеном
Mandola, fn. бадем. [лонтом.
Mandragora, fn. нека чудотворна биљка.
Mangalicza, fn. врста свиња.
Mangol, Mángol, cs. рољати. — ás, fn.
рољање. — ó, fn. роља.
Mangolt, fn. 1.) мангура, мрака; 2.) мрва.
Mángorl-ás, fn. рољање. — ó, fn. роља.

Mángornyi, mn. малечак, незнатан.
 Mángorol, cs. рољати.
 Mankó, fn. питака, штула, гигаље.
 Mankócz, fn. шингвин.
 Mankó-fej, fn. кука од штаке. — láb, fn. питака, дрвена нога. — s, mn. és fn. са питаком; питака, штула.
 Manna, fn. мана.
 Manó, fn. 1.) ђаво, враг, демон; mi a — ? који враг? eredj a — ba! иди до беса! 2.) нека буба; 3.) tn. Манојло.
 Mántúl, ih. иза (преко) данашњег дана.
 Mány, наставак за именице: találmány, Manuó, fn. бака, баба. [проналазак.
 Mar, fn. шија (у марве); cs. гристи, уједати; törni — ni magát, педенсати се, патити се.
 Már, ih. већ; — pedig, а, но, али.
 Mára, ih. за данас.
 Marad, k. 1.) остати, остајати; 2.) задржати се; боравити; 3.) (től, től) nem — hatok as álomtól, обрвао ме сан; nem — hatni a legyektől, не може се опетати од мува; nem — hat, не може да мирује.
 Maradás, fn. остајање; nincs — a, нема му станка.
 Maradogál, k. заостајати.
 Maradék, fn. а) остатак; — étel, огризине; — tartozás, остатак дуга; б) потомак, потомство.
 Maradó, mn. што остаје, што преостаје. — an, — lag, ih. трајно, постојано. — ság, fn. трајност.
 Maradoz, k. заостајати; задржавати се. — ó, fn. потрагушар, који доцније
 Maradság, Maradtság, fn. глоба. [стиже.
 Maradvány, fn. остатак. — adósság, fn. остатак дуга. — föld, fn. реманенцијална земља. — ilag, ih. у преостатку. — os, mn. рестауцијалан, неисплаћен. — tartozás, fn. остатак дуга.
 Marakod-ás, fn. кавжење. — ik, k. уједати се; кавжити се. — ó, mn. заједљив, свадљив.
 Marás, fn. уједање, ујед.
 Maraszt(al), cs. а) задржати, задржавати; б) (ban, ben) осудити; csalásban — ni vkit, ухватити у превари; fején marasztalni vkit, осудити кога на смрт.
 Marat, cs. најести, нагризати (киселином).
 Márcz, fn. мартовско, марачко пиво.
 Marczal, fn. мочар, подводна земља.

Marczangol, cs. мрцварити; á. é. растр-
 Marci, tn. Мрата. [зати, мучити.
 Marczigál, cs. глодати, грискати.
 Márczius, fn. март, ожујак; — i virág, вишњаба.
 Marczona, mn. горопадан, љут. — ság, fn. горопад.
 Marczong(ol), Marczongat, cs. разглодати, растрзати.
 Mardalódik l. Marakodik.
 Mardos, Mardoz, cs. гристи, уједати, глодати; á. é. заједати; — sa a lelkiismerete, гризе га савесть; gond — sa a szívét, мори га брига. — ó, mn. што
 Marék l. Marok. [гризе; заједљив.
 Márga, fn. (минерал) марга.
 Márganemű, Márgás, mn. маргаст.
 Márgáz, cs. гнојити маргом.
 Margit, tn. Маргута.
 Márgó, fn. пиљак. — z, k. пиљати се.
 Marha, fn. марвинче, говече, марва, стока, благо; á. é. марва, глупак.
 Marha-állás, fn. обор. — bőr, fn. говеђа кожа. — csapás, fn. утрине. — ezímer, fn. говеђи черег. — dög, k. марвена куга. — fej, fn. говеђа глава. — hús, fn. говеђина. — járás, fn. утрине. — levél, fn. марвени пасош. — ol, fn. обор. — pecsenye, fn. говеђе печење.
 Marhás, mn. сточан, пун стоке; á. é. глуп.
 Marha-sült, fn. говеђе печење. — tartás. — tenyésztés, fn. сточарство. — vásár, fn. марвени вашар. — vész, fn. мар-
 Mari, tn. Мара, Марина. [вена куга.
 Mária, tn. Марија. — kér, fn. лик матере божје, богородица. — нар, fn. богородичин дан.
 Máriás, fn. марјаш (новац = 17 кр.).
 Marieskál, cs. пипати, опипати.
 Márig, ih. већ, сад већ.
 Marika, Máríka, Maris, tn. Марица.
 Máris, ih. већ, већ сад; — ? кад брж?
 Marizsgál, Marizskál, cs. пипати.
 Marj, fn. шија.
 Márjás, fn. 1.) марјаш (игра карата); 2.) новац марјаш (= 17 кр.).
 Marjít, cs. изместити, уганути.
 Marjúl, k. изместити се, ишчаниити се.
 Márk, tn. Марко.
 Márka, fn. марка.
 Markaköpi, Markapöki, fn. хвалисаван.
 Markász, Markolász, cs. és k. опипати, пипати (руком).

Markol, es. és k. ухватити руком, шчепати; kardot — ni, потегнути мач; (km.) ki sokat —, keveset szorít, ко тражи веће, изгуби и оно из вреће.

Markolat, fn. балчак; држак.

Markos, mn. a) чврт, јак; тренат; b) од . . . шаке.

Markotán, Markotányos, fn. маргетан. — kodik, k. маргетанити, бити маргетан. — né, fn. маргетанка. — ság, fn. маргетанство.

Márkus l. Márk.

Marmota, fn. мрмот, гореки миш.

Márna, fn. мрен (риба).

Maró, mn. што гризе, разједа.

Marogat, es. разгризати, уједати.

Marok, fn. шака; két —, прегршт; (szój.) markába szakadt a hazugság, ухватио се у лажи; köpi v. pöki a markát, пољува руке (да се туче); á. é. egy — nép, шака људи; (km.) jobb egy — szerencse, mint egy köből ész, боља је унча памети, него сто литара снаге.

Maróka, fn. бухач (жив.).

Maroklat l. Markolat.

Maroknyi, mn. за једну шаку; мајунан.

Marokorsó, fn. велико вретено.

Marókő, fn. паклени камен (сребровитрат).

Marokvas, fn. морокваша. — az, es. оковати мороквашом.

Marokverő, fn. који веже снопље.

Marokzálog, fn. ручи, покретни залог.

Marós, mn. што разједа; á. é. zajedliv.

Maros, tn. Мориш (река). — vásárhely, tn. Вашарељ (на Моришу).

Marószér, fn. средство за разједање.

Mars, fn. марш; — ot verni, ударати Marschall, fn. маршал. [марш.

Mars-gyakorlat, fn. вежбање у маршу. — ol, k. марширати. — zene, fn. по-

Mart, fn. обала. [путница, марш.

Márt, es. умочити, умакати; gyertyát — ani, лити свеће; kést — ani vki szívébe, ej. рити нож кому у срце.

Martalék, fn. плен, шићар; — ül ejteni, унљачкати; fn. сужник, заробљеник.

Mártalék, fn. сос, умак, присмочак.

Martalékható, fn. заплена лађа.

Martalócz, Martalóz, fn. a) разбојник; b) трговац с робовима. — legyek, fn. муве зољарице.

Mártás, fn. 1.) умакање; 2.) умак, сос.

Mártat, fn. умак, умакање.

Marti, mn. пообалеки; — fecske, брегуница; — lapu, подбео.

Mártir, fn. мученик.

Mártiromság, Mártirság, fn. мучеништво.

Martius, fn. март, марат, ожујак.

Mártogat, es. 1.) умакати, замакати; 2.) играчицу дизати и спунитати. — ó, fn. дизање и спунитање играчице при мађарској игри

Márton, tn. Мрата, Мартин; — lúdja, мартовска кљукана гуска (у Јевреја).

Marúl, k. изместити се, ишчашити се. — ás, fn. ишчашење, утоп.

Márvány, fn. мрамор, мермер; mn. мраморан, од мрамора. — asztal, fn. мраморни сто. — kér, fn. кш од мермера. — os, mn. мраморисан. — oz, es. мраморисати. — ozat, fn. мраморна работа. — ozott, mn. мраморисан. — tábla, fn. табла, плоча од мрамора.

Más, mn. други, ини; (szój.) mindenkor kövérebb — ember szalonnája, у туђој руци увек је већи комад; á. é. — nem, лепи (женски) пол; — világ, други, онај свет.

Más, fn. 1.) други, друга; egyet — t, ово или оно, што-шта; 2.) друга полови-на, пар; nincs — a, нема му пара; 3.) препи-с, копија; 4.) szakasztott — a, слика и прилика, други он; 5.) по-српче.

Másfél, mn. један и по, подруг. — felé, ih. другамо, на другу страну. — féle, mn. другачији. — feles, mn. од једног и по. — felől, ih. с друге стране. hol, ih. другде. — honnan, ih. с друге стране. — hova, ih. другамо, другуд.

Másik, mn. други; — anyá, мајка; — apa, деда, деда.

Másít, es. препи-савати. — ás, fn. препи-саваче. — hatlan, mn. непрепи-сав. — hatlanúl, ih. непрепи-саво. — ható, mn. препи-сав.

Maskara, fn. машкара, маска.

Maskarás, mn. у маски; — bál, бал с маскама. — multság, — társaság, fn. машкарада.

Mésként, Másképen, ih. друкчије, иначе.

Máskor, ih. други пут, иначе.

Máslás, fn. чингер (вино).

Másló l. Másolo.

Másmilyen, mn. друкчији.

Másmű, mn. другачији, разнородан.

Másod, mn. други; — пара, други дан

- по том; — magam, — magad... ja и још један, ти и још један итд.; ez az asszony — magával van, ова жена је трудна.
- Másod-alispán, fn. други поджупан. — becslés, fn. друга, нова процена. — bérlés, fn. подзакуп. — bérlő, fn. подзакупник. — bolygók, fn. споредне планете (месечеве). — fél, mn. један и по, друг. — fű, mn. двогоче, од две године. — hó, fn. фебруар, вељача. — ik, mn. други (по реду). — kezes, fn. јемац у другом реду. — kifogás, fn. дуплика (у менич. праву). — lagos, mn. секундаран. — lat, fn. дупликат. — nyiretű, mn. овце што се дваред стригу. — örökös, fn. наследник у другом реду.
- Másodperc, fn. секунд. — mutató, fn. казаљка за секунде.
- Másod-raj, fn. парол, други пој. — rendű, mn. другог реда, другог степена. — rét, fn. велико коло, фолио формат (књиге). — szó, fn. дуплика. — szor, ih. по други пут. — szori, mn. другократни. — szülött, mn. другорођени. — szülöttség, fn. секундогенитур. — tengernagy, fn. контра-адмирал. — unoka, fn. праунук, прауника. — válas, fn. дуплика. — váltó, fn. секундо-меница.
- Másol, cs. преписивати, копирати. — ás, fn. преписивање, копирање. — at, fn. препис, копија.
- Másoló, fn. преписивач; mn. за преписивање. — gép, fn. машина за копирање. — könyv, fn. књига за копирање (из ње).
- Másonnan, ih. с друге стране.
- Másott, ih. другде.
- Mássalérthető l. Melléknév.
- Mássalhangzó, fn. сугласник, конзонант.
- Másszor, ih. други пут. — i, mn. другократни. — ra, ih. за други пут.
- Másutt, ih. другде.
- Masült, mn. новајлија; — báró, новопостали барон.
- Mász, k. пузити, милети; пузати се; kérepe mászni vkinek, попети се коме на
- Mászás, fn. пузење, миљење. [грбачу.
- Maszat, fn. љубре, прљавишина. — ol, cs. прљати. — os, mn. прљав. — osan, Mászik l. Mász. [ih. прљаво.
- Mázkál, k. пузати се, пентрати се.
- Maszlag, fn. 1.) татула, бикови (биљ.); 2.) отров. — fű, fn. татула. — os, mn. а) отрован; б) накресан, пијан. — osít, cs. тровати, отровати.
- Maszog, k. бочити се, натежати.
- Mászók, fn. пузавци.
- Maszuta, mn. луцкаст, тупав.
- Matász, fn. сирова свила.
- Maté, tn. Мата, Матија.
- Mátka, fn. вереница, заручница.
- Mátkás, mn. заручена, испрошена.
- Mátkaság, fn. невестовање, невовање.
- Mátkásít, cs. заручити, верити.
- Mátkásul, k. верити се, заручити се.
- Mátkátál, fn. дар невести.
- Mátkázik, k. заручити се, верити се.
- Matoha, fn. авет, утвора, сабласт.
- Mától, ih. од данас, à dato.
- Matóla, fn. мотовило.
- Matólál, k. сукати, мотати.
- Mátra, tn. Матра (планина).
- Matrácz, fn. модроп.
- Matring, fn. повесмо, пасмо. — kötör, fu. (трава) зимзелена каменика.
- Matróz, fn. морнар, мрнар.
- Mátyás, fn. крешталица, сојка; tn. Матија; — ugrása, преступни дан.
- Mavog, Mávog, k. маукати.
- Máz, fn. глазура, маз, глеђа.
- Mázag, fn. глачина, глеђа.
- Mázit, cs. глеђејисати, глачати.
- Mázló l. Mázoló.
- Mázmű, fn. глачарска работа.
- Mazna, mn. мазан, кнезав.
- Mazola, fn. бели слез.
- Mázol, cs. мазати; углачавати. — at, fn. мазанье, глачање. — ó, fn. мазало.
- Mázos, mn. умазан, углачан. [шкрабало.
- Mázur, mn. 1.) убог; 2.) одрпан; прљав; 3.) јадан. — kodik, k. прљати се.
- Mázsa, fn. цента, мажа; кантар, вага. — bér, fn. кантарина, вагарина. — hivatal, fn. вагарница.
- Mázsál, cs. мерити на вагу (мажу). — ó, fn. мажа (мера).
- Mázsamester, fn. кантарџија.
- Mázسانی, mn. од маже, центаш.
- Mázás, mn. од... маже.
- Mázsatartó, fn. подножје од ваге.
- Mécs, fn. жижак. — bél, fn. стењак, фитиљ. — el, k. радити при жишкы. — elő l. Mécs. — es, fn. преп за жижак.
- Mecsér, fn. свитац (буба).
- Mecset, fn. џамија, мунара.

Mecsevész, mn. слаб, крхљав.
 Mécsvirág, fn. дремина, дремовац (цвеће).
 Meczgerél es. пабирчити.
 Medárd, fn. Медард.
 Meddig, ih. докле; докле?
 Meddő, mn. јалов, неплодан; — tehén, јаловка.
 Meddő-l, k. изјаловити се. — n, ih. ја-
 лово; неплодно. — ség, fn. јаловост;
 неплодност. — sít, es. чинити јаловим,
 неплодним. — südik, — sül, k. изја-
 ловити се; поустати неплодан.
 Medencze, fn. 1.) леђен, тензија, умива-
 оница, меденица (од меди, бакра); 2.)
 корито (речно); 3.) карлица (анатом.).
 Medenczész, fn. лимар.
 Meder, fn. 1.) речно корито; 2.) дуња.
 Medgy, Medgyes l. Meggy, Meggyes.
 Medve, fn. 1.) медвед; nősténymedve,
 мечка; jeges —, северни (бели) мед-
 вед; előre iszik a — bőriре, гради
 ражањ, а зец још у шуми; 2.) kis és
 nagy —, мали и велики медвед или
 мала и велика (волујска) кола (са-
 звездија); 3.) велики мањ; 4.) вршај,
 кад га кина ухвати.
 Medve-boes, fn. мече, медвече. — bőr,
 fn. медведина. — fi, fn. мече, ме-
 дић. — fogó, fn. a) који хвата мед-
 веде; b) самсов, буддок. — főka, fn.
 мореки медвед. — nyom, fn. траг од
 медведа.
 Medvész, fn. који води или лови мед-
 веде; k. ловити медведе. — et, fn.
 лов на медведе.
 Medve-szelindek, fn. самсов, буддок (пси-
 на). — talp, fn. a) медвеђа шапа; b)
 чичак у жити. — vadászat, fn. лов на
 медведе. — verem fn. јама за медведе.
 Meg, ksz. и, па, опет; ih. (уз глаголе)
 о-, по-, на-, из-, са-, од...
 Meg, fn. стражињи део од чега; az ajtó
 — e, место за врати.
 Még, ih. још.
 Megabárol, es. обарити, скувати.
 Megabrakol, es. наранити, назобити (ко-
 ње); á. é. излемати; k. појести зоб
 (коњи).
 Megad, Megád, A. cs. дати, вратити (szój.)
 soha megadom fejében vitte el, однео
 је, да никад не врати; 2.) — ta az
 árát, скупо је платио; 3.) признати, до-
 пустити; meg kell (neki) adni, hogy...,
 мора (му) се признати, да...; B. k.

— tad neki! a) дао си му ветра; b)
 ала си баш изразио! C. vh. magát —
 Megadás, fn. предаја. [ni, предати се.
 Megadózik, k. (ért) платити, пекијати.
 Megadóztat, es. ударити порез, намет
 Megagg, Meggúl, k. остарети. [на...
 Megagyal, es. измлатити (храну); á. é.
 промакљати.
 Megágyaz, es. 1.) насадити (секиру); k.
 a) наместити кревет (за спавање);
 b) насадити вршај.
 Megajándékoz, es. обдарити; наградити.
 Megakad, k. застати; — t a kocsí a ká-
 tyuban, заглавила се кола у блату; за-
 пети (хаљином); заквачити се (vmin);
 запети, застати (у говору); minden
 esekelységben —, свуд има што да
 забави; (szój.) mindenki szeme — raj-
 ta, сваком упада у очи.
 Megakadályoz(tat), es. спречити, преду-
 предити.
 Megakaszt, es. 1.) препречити; спреча-
 вати; 2.) заквачити; a kereket — aní,
 упаочити точак; az ajtót — aní, за-
 пети, везати врата (куком); 3.) за-
 држати, затомити.
 Megalakít, es. установити, склопити.
 Megalakúl, k. склопити се, установити се.
 Megalapít, es. основати, створити.
 Megaláz, es. понизити; magát — ni, по-
 низити се; á. é. снисходити се.
 Megáld, es. благословити; — j az Isten!
 да си благословен!
 Megáldozik, k. причестити се.
 Megalkuszik (Megalkudni), k. погодити
 се (у цени).
 Megáll, A. k. 1.) застати, стати; — j!
 stoj! стани! 2.) истрајати, постојати
 на месту; 3.) стати, престати (ветар,
 сат); 4.) (szój.) — az esze az ember-
 nek, етانه човеку памет; 5.) отрпети,
 издржати, оћутати; nem állom meg
 szó nélkül, не могу да не рекнем; B.
 es. 1.) одржати, истрајати; — ták he-
 lyüket, издржали су на свом месту,
 показали су се (као момци); — aní
 a fáradságot, поднети папоре; 2.) —
 otta a szavát, одржао је реч; meg
 nem állhatom a nevetést, не могу се
 уздржати од смеја.
 Megállapít, es. одредити, установити.
 Megállapodás, fn. 1.) застајање, застој;
 2.) одлука; 3.) утаначење, углавак.
 Megállapodik, k. 1.) зауставити се, за-

стати; 2.) стинати се, стати; meg-állapodott a szél, ветар је утолио; 3.) учовечати се, постати озбиљан; 4.) (ban, ben) погодити се, сложити се; abban állapodtunk meg, на то смо се
Megállás, fn. застанак. [одлучили.
Megáll-hatlan, mn. што не важи, што не може постојати. — ható, mn. што вреди, што важи.
Megállít, cs. 1.) зауставити; 2.) установити.
Megálmodik, cs. уснити, сневати; meg sem álmodtam, ни у сну ми није било.
Megáludt, mn. згуснут, угрушан.
Megalszik, Megaluszik, k. згуснути се.
Megalut, cs. учинити да се згуене.
Megannyi, mn. све сам, све само; — vitézek, све сами витези.
Megapad, k. опасти, устукнути.
Megaprit, cs. издробити, пситнити.
Megárad, k. надоћи, набујати, нарасти.
Megaranyoz, cs. позлатити.
Megáraszt, cs. поплавити, потопити.
Megarát, cs. пожети.
Megárt, k. наудити, нашкодити; — ott neki a bor, ушло му вино у главу; mindennek soka —, преко мере никаква добра није.
Megás, cs. ископати.
Megaszik, k. сасушити се, осушити се.
Megátalkod-ás, fn. упорност, тврдокорност. — ott, mn. тврдокоран. — ott-ság, fn. тврдокорност, закорелост.
Megátkoz, cs. проклети.
Megavasodik, k. упрелавити се, ужећи се.
Megázik, k. покиснути; наикиснути.
Megáztat, cs. наквасити, напипити.
Megbabázik, k. побабити се, породити се.
Megbabonáz, cs. урећи, опчинити, увра-
Megbájol, cs. очарати, опчинити. [чати.
Megbajuszosodik, k. обркатити.
Megbakol, cs. — ja magát, упети се, укуистити се.
Megbámúl, cs. забленути се у што.
Megbán, cs. пожалити, покајати се; — od! kajaһem се ти због тога! — ja az erszénye, засена му у џеп.
Megbánt, cs. увредити, учинити на жао кому.
Megbarátkozik, k. (val, vel) спријатељити се, збратити се.
Megbarnít, cs. овранити, смагнути (сунце).
Megbarnúl, cs. постати вран, поцрнети.
Megbátor-ít, cs. охрабрити, осоколити.

— odik, k. ослободити се, окуражити се, охрабрити се.
Megbeestelen-ít, cs. обешчастити, осквр-
нити. — ül, k. бити обешчашћен.
Megbecsül, cs. 1.) поштовати, уважити; 2.) проценити; vh. magát — ni, поштивати се, лепо се владати.
Megbecsülhetetlen, mn. неопењив, бесцен.
Megbékél, k. измирити се. — tet, cs. измирити.
Megbékít, cs. измирити, помирити.
Megbékül, k. измирити се, поравнати се.
Megbélyegez, cs. 1.) обележити; 2.) жигосати; 3.) наказати.
Megbénít, cs. осакатити; á. é. укочити, укезечити.
Megbénül, k. оронут, узети се.
Megbeszél, cs. испричати, приповедати; — ni a dolgot, поразговорити се о ствари.
Megbetegszik, Megbetegül, (Megbeteged-ni) (vmiben), k. оболети, разболети се (од...).
Megbetegedés, fn. оболелост, побол.
Megbicsaklik, k. опузнати се; megbi-csaklott a nyelvem, зарекао сам се.
Megbicsakol, Megbikacsol, cs. — ja magát, узјогунити се, усићити се.
Megbír, cs. издржати; бити дорастао чему, савладати.
Megbirál, cs. оценити, пресудити.
Megbirkózik, k. порвати се, ухватити се.
Megbirságot, cs. оглобити. [у коштац.
Megbiz, cs. (vkit vmivel) поверити (кому што). — ás, — at, fn. налог. — ható, mn. поуздан. — ik, k. (ban, ben) поуздати се (у кога, у што). — ó, fn. поверавац, мандатор.
Megbizonyodik, Megbizonyosodik, k. потврдити се, показати се, обистинити се.
Megbízott, fn. мандатар, опуномоћеник.
Megbocsát, cs. опростити. — hatatlan, mn. неопростив. — ható, mn. опро-
Megbódit, cs. занети, опити. [стив.
Megbódul, k. занети се, онесвеснути.
Megbokrosodik, Megbokrosul, k. 1.) убокорити се; 2.) зазрети, поплашити се (коњ); ушћудити се, усићити се.
Megboldogul, k. упокојити се, преставити се. — t, mn. покојни; покојник; покојница.
Megbolondít, cs. залудити.
Megbolondul, k. полудети, побудалити.

Megbomlik, k. 1.) распасти се, растро-
јити се; 2.) пореметити се (здравље);
á. é. megbomlott az esze, померено па-
Megborosodik, k. опити се. [mehy.
Megborotvál, es. обријати. — kozik, k.
обријати се.
Megborsol, Megborsoz, es. обберити.
Megbosszankodik, k. ражљутити се, раз-
гневити се, разједити се.
Megbosszant, es. ражљутити, разгневити.
Megbosszúl, es. осветити, покајати; vh.
(magát vkin) осветити се кому.
Megbotlik, k. забатргати се, поспутн,
снотати се; szavában v. beszédében —,
зарећи се; — a nyelve, задеће јези-
ком; (pb.) a lónak négy lába van, mégis
—, коњ има четири ноге па опет по-
Megbotránkozik, k. саблазнити се. [ерне.
Megbotránkoztat, es. саблазнити, сабла-
жљавати. — ó, mn. саблажљив.
Megbódül, k. зарикати, рикнути.
Megbök, es. убоети.
Megbőröl, es. поставити кожом; á. é.
пичибукати, избити.
Megbóvíт, es. 1.) проширити; 2.) умножити;
Megbővíül, k. 1.) проширити се; 2.) у-
множити се.
Megbukik, k. 1.) пасти, срушити се; 2.)
погнути се, ишћурити се; 3.) бан-
кротирати, фалирати; 4.) пасти, по-
стати платка (у картама); 5.) про-
пасти (на испиту).
Megbuktat, es. 1.) стровалити, свалити;
2.) упропастити, сатарити, учинити
банкротом; 3.) a vizsgán — ni, сру-
шити на испиту; 4.) распршити (бан-
ку у игри).
Megbúsít, es. ожалостити, сневеселити.
Megbüdösödik, k. уемрети се.
Megbünhődik, k. és es. непаштати; vét-
kéért v. vétkéért —, откавити грехе.
Megbüntet, es. казнити.
Megbüvöl, es. очарати, опчинити.
Megbüzhődik, k. уемрети се, упашити се.
Megesal, es. преварити, обмахнути. —
atkozik, — ódik, k. преварити се.
Megesámporodik, k. почети цикнути, про-
цикнути (вино).
Megesar, es. ударити, ћопити; jól — ták,
добро су га извоштили.
Megesapol, es. начети (буре), ударити
славину.
Megesapran, k. 1.) испустити се, спа-
сти с меса; 2.) заклонити се.

Megesattan, k. 1.) пукнути, пивнџнути;
2.) пребацити се, прећи у други глас.
3.) — t az esze, није му чисто у глави.
Megeselekszik, es. урадити, учинити.
Megesendül, k. зазвечати, зашиптати.
Megesépel, es. 1.) оврћи; измлатити; 2.)
издеветати.
Megeserél, es. променити, изменити.
Megeserepesedik, k. испуцати се (уце).
Megesikland, es. проголипати.
Megesinál, es. направити, сачинити.
Megesíp, es. 1.) уштинутн; 2.) убоети
(чела); 3.) ујести (змија); 4.) укеба-
ти, ухватити; — te a fagy, мраз га
је опрљно (уштинуо).
Megesipdel, es. искљувати, избобати.
Megesiszol, es. углачати.
Megesodál, es. és k. забленути се, за-
гледати се (трудна жена), задивити
се чему.
Megesókol, es. пољубити, целивати.
Megesonkít, es. 1.) орезати, пократити;
окрњити; 2.) осакатити.
Megesonkúl, k. бити окрњен, осакаћен.
Megesontos-it, es. претворити у кост.
— úl, k. а) скочањити се; б) о-
крупити.
Megesorbít, es. 1.) окрњити; 2.) оштетити.
Megesorbúl, k. 1.) окрњити се; 2.) бити
оштећен.
Megesordúl, k. потећи, поцурити; könnyei
— tak, грнуше му сузе.
Megesömrlik, k. очемерити се.
Megesúfit, es. унакарадити, наружити.
Megesúfol, es. изружити, наругати
Megesunyúl, k. прожгадити се, по-
ружнети.
Megesusszan, k. склизнути, опузнати се.
Megesúsz(amlik), k. поклизнути, склиз-
Megesúfol, es. опровргнути. [нути.
Megeszirógat, Megeszirókál, es. погладити,
почешати.
Megezukroz, es. ошећерисати.
Megdagad, k. 1.) отећи, набубрити; под-
уцати; 2.) забрекнути; 3.) надоћи,
набујати; нарасти.
Megdagaszt, es. промесити; дати да на-
бубри, отече, забрекве.
Megdarál, es. самлети, укрнати.
Megderekal, es. изгравати, промлатити.
Megdermed, k. 1.) укочити се, упрошти-
ти се; уштанити се; 2.) скапати.
Megdermeszt, es. учинити да се укочи;
стернути.

Megdézsmál, cs. покунити десетак; á. é. Megdiesér, cs. похвалити. [десетковати. Megdob, cs. погодити хитцем, ударити. Megdobbán, k. закуцати, луинути; — t a szíve, срце му јаче закуца.

Megdohosodik, k. укварити се, уплесити се.

Megdolgoz, cs. обработати, утицати на

Megdorgál, cs. покарати, укорити. [кога.

Megdöbben, k. уплахити се, упрепатити се. — és, fn. упрепашћење. — t, cs. упрепатити, пренеразити.

Megdöglik, k. црћи, липсати, скапати,

Megdögleszt, cs. окужити. [мањкати.

Megdögönyöz, cs. провонити, истући.

Megdől, k. пасти; — t a gabona, храна је полегла.

Megdönget, cs. издеветати, провонити.

Megdönt, cs. 1.) оборити; превалити; a zápor — ette a búzát, пљусак је повалио жито; 2.) опровргнути, обеснажити.

Megdönthetetlen, mn. необорив. — ül, ih.

Megdörgöl, cs. истрти. [необориво.

Megdörzsöl, cs. отрти, протрти.

Megdrágít, cs. учинити скупљим.

Megdrágúl, k. поскупити.

Megdurál, vh. уконицити се, узјогунити.

Megdül, k. полећи (храна). [ти се.

Megé, ni. за (на питање: камо?); háta —, за леђа.

Megeczetes-edik, k. ускиснути. — ít, cs. чинити да ускисне. — ül, k. ускиснути.

Meczetes, cs. посути сирћетом; метнути у сирће.

Megédes-ít, cs. осладити. — ül, k. постати слadak, осладити се.

Megedz, cs. очеличити. — ődik, k. очврнути, очеличити се.

Megég, k. сагорети, изгорети; vmivel — ni, награбувати.

Megéget, cs. сажећи, спалити; опећи; опрљити; — te a körmét, опрљило се.

Meg egyen-esedik, k. поравнити се, постати раван. — csít, — get, — lít, cs. поравнити, исправити.

Meg egyez, k. погодити се, сложити се. — és, fn. погодба, договор; сагласност. — ik, k. слагати се, једнако гласити (сведоци). — ő, mn. сагласан, складан, — őleg, ih. складно, сагласно. — őség, fn. сагласност. — tet, cs. довести у склад.

Mezéhez-ik, k. огладнети. — tet, cs. дати да изгладни; напатити главу.

Megéhül, k. огладнети.

Megejt, cs. 1.) обавити, извршити; a választást — eni, обавити избор; 2.) присвојити; 3.) преварити; a leányt — eni, девојку завести; — ette a bor, евалило га је вино.

Megékel, cs. заглавити, закуцати.

Megékeztet, cs. 1.) заглавити; 2.) означити акцентом.

Megél, cs. доживети; k. а) оживети, предћи се (из болести); б) моћи живети, живовати; — het az ember, може се живети.

Megeléged-és, fn. задовољство. — etlen, mn. незадовољан. — etlenség, fn. незадовољство. — ett, mn. задовољан. — etten, ih. задовољно.

Megeléget, cs. а) сматрати за доста, задовољити се чиме; б) бити сит чега, парасити се.

Megelégit, cs. задовољити.

Megelégszik, Megelégül, k. задовољити се.

Megellik, k. окотити се; отелити се (крава); ојагњити се (овца); ојарити се (коза); оштенити се (кучка); омацити се (мачка)...

Megelőz, cs. а) претећи, преухитрити; б) предупредити; с) надмашити. — ő, mn. претходан; — ő intézkedések, предупредбајне мере.

Megemberedik, k. зачовечити се, стати на снагу.

Megemberel, cs. 1.) уљудно примити, дочекати; 2.) поверовати, дати вере; magát — ni, а) учовечати се, постати уљудан; б) окуражити се, охрабрити се.

Megemberesedik, Megemberesül, k. зачовечити се, стати на снагу.

Megemel, cs. 1.) дићи; 2.) прецепити (карте); 3.) скинути (шенир).

Megemészt, cs. 1.) сварити; 2.) страћити, потрошити. — ődik, k. а) сварити се; б) потрошити се.

Megemlékeztet, k. (ra, re;ról,ról) сетити се, опоменути се чега. — tet, cs. опоменути на што.

Megemlít, cs. споменути. — és, fn. помен.

Megénekelt, cs. опевати, спевати.

Megenged, cs. а) допустити; б) опростити; пристати, одобрити. — és, fn. допущтење; опрощтење.

Megengesztel, es. умирити, ублажити. — és, fn. умирење, ублажење. — ődik, k. ублажити се.

Megengeszt l. Megengesztel.

Megént, ih. опет.

Megeped, k. погинути (од чежње).

Megépés-edik, k. ожучити се. — ít, es.

Megépít, es. назидати. [ожучити.

Megépiül l. Felépiül.

Megér, es. 1.) доживети, дочекати; 2.) вредити; k. (val, vel) изићи на крај с киме.

Megérik, k. сазрети, приспети.

Megérdemel, es. заслужи́ти, заслужи́вати; megérdemli a fáradságot, вреди труда.

Megérdemlett, mn. заслужи́т.

Megered, k. 1.) потећи; — t a vére, ударила му је крв; 2.) ухватити корена, примити се (воћка); 3.) почети живо, у велико.

Megereszt, es. 1.) понушити; пону́тити (жине); 2.) дати маха, пу́тити на вољу; 3.) одрешити.

Megérez, es. осетити, на́присати. — tet, es. (vkivel vmit) дати кому да осети.

Megérint, es. додирнути, коснути се.

Me érkez-és, fn. долазак. — ik, k. стићи, приспети.

Me érlel, es. чинити да сазре.

Megerőltet, es. на́прегнути, преси́плити; претерати. — és, fn. на́презање, напор. — ett, mn. преси́пљен.

Megerősít, es. 1.) утврдити; 2.) потврдити. — és, fn. а) потврда; б) утврђење. — ő-irat, — vény, fn. потврди́ца.

Megerősödik, k. ојачати, очвренути.

Megerőtlenedik, k. онемоћати.

Megerőtlenít, es. обеснажити.

Megért, es. разумети, разабрати.

Megérzékít, es. изнети пред чула.

Megérzik, k. осетити се.

Megesett, mn. поклизло; — lány, (морално) поклизла девојка.

Megeshető, mn. могућ, што се може збити.

Megesik, k. 1.) догађати се, догодити се, случити се, збити се; megesett rajtam a szerencsétlenség, снашла ме је несрећа; 2.) megesnék, ha . . ., још би добро било, кад би . . .; 3.) (szój.) — az ember szíve rajta, ражали се човеку на . . ., заплакао би се . . .; 4.) поклизнути, пасти (женска); 5.) зло проћи, награбусити; ennek ugyan megessett, а, тај је налешо!

Megeskét, es. 1.) заклети; 2.) венчати. Megesküszik (Megeskünni), k. (ra, re) заклети се (чиме); vkivel —, венчати се с киме.

Megesleg, Megest l. Megint.

Megeszesedik, k. опаметити се.

Megészlel, es. приметити, опази́ти.

Megesztelenül, k. полудети.

Megesz, Megeszik, es. појести; изести; egye meg a kutya a dolgát, јаво га однео с таким послом; — a méreg, да пукнем од једа!

Megetet, Megétet, es. 1.) нахрани́ти (дете, коња); 2.) потроши́ти пићу; 3.) отровати; k. изести зоб, нахрани́ти се.

Megett, nu. за; hátam —, за моји леђи.

Megezüstöz, es. посребрити.

Megfaggat, es. 1.) измучити, намучити; 2.) строго испитати; 3.) понецедити, посећи (бубуљице).

Megfagy, k. 1.) смрзнути се, скоцати се; 2.) усипити се (крв). — aszt, — asztal, — lal, es. заледити.

Megfaggyúz, es. намазати лојем.

Megfájdul, Megfájul, k. заболети.

Megfájít, es. увредити, дирнути.

Megfakad, k. расући се, отворити се; annyit eszik, hogy majd —, једе толико, да скоро пукне; nevetéstől majd — tunk, мало ниемо пукли од смеја.

Megfakaszt, es. провалити, пробо́сти (чир).

Megfásít, es. отупити, учинити неосетљивим.

Megfásodik, Megfásul, k. отупити, одрвени́ти, отуглати.

Megfattyaz, es. почупати заперке, изданке . . . — ik, k. родити копиле.

Megfáz-ás, fn. назеб. — ik, — úl, k. прозепети, назенети.

Megfeeskendez, es. упрскати.

Megfedd, es. покарати, укорити. — és, fn. укор, покуда.

Megfegyvelmez, es. стегнути, дисциплиновати.

Megfej, es. помустити; á. é. опанољити.

Megfejel, es. наглавити (чизме).

Megfejez, es. направити главу (игли).

Megfejt, es. 1.) протумачити, разјаснити; 2.) одгоненути, решити. — és, fn. разјашњење, одгонет. — hetetlen, mn. неразјашњив; перешив.

Megfekélyesedik, k. очирајивити се, добити отоке.

Megfekszik, k. és es. приљубити се. се-

- сти, лећи, пришити се (хаљина); 2.) одлежати (батине).
- Megfeledkezík, Megfelejtezik, k. (ról, ról) 1.) заборавити на што, сметнути с ума; megfeledkeztem a nevéről, заборавио сам му име; 2.) заборавити се; hogy tudtál annyira megfeledkezni? како си се могао тако заборавити?
- Megfelel, k. 1.) одговорити, одговарати; jól — ni vkinek, насадити кога; 2.) бити складан, одговарати; a kívánságnak —, одговара захтеву; 3.) бити дорастао; — két embernek, вреди за двојцу.
- Megfelelő, mn. што одговара (потреби), сходан, одмерен. — leg, ih. сходно, одмерено.
- Megfélemlít, Megfélemlít, cs. застрашити.
- Megfélemlík, k. застрашити се.
- Megfélénkit, cs. заплашити.
- Megfélénkül, k. заплашити се.
- Megfelez, cs. преполовити.
- Megfen, cs. наоштрили.
- Megfenekel, cs. 1.) заднити, направити дно; 2.) излемати.
- Megfeneklik, k. насеети (лађа); заглавити се (у блату).
- Megfenyeket, cs. 1.) попретити, загрозити; 2.) казнити; 3.) месо иштући да
- Megfenyít, cs. казнити. [омекне.
- Megfér, k. (val, vel) слагати се; nincs mód vele — ni, не може се с њиме изићи на крај; (ban, ben) стати, имати места.
- Megfertez, Megfertőz, cs. овренгати, опоганити.
- Megfertőztet, cs. оскврнити, обешчастити.
- Megfésül, cs. очешљати. — ködik, k. очешљати се.
- Megfeszít, cs. 1.) затегнути, напрегнути; 2.) распети (на крст); erejét — eni, упети се.
- Megfészkel, vh. — i magát, угнездити се.
- Megfeszül, k. 1.) напрегнути се, бити затегнут; 2.) прекинути се, пући.
- Megfiadzik, k. окотити се.
- Megfigyel, cs. посматрати, пазити.
- Megfizet, cs. платити, неплатити; (ért) наградити; — ezért neked az Isten, Бог ће ти платити за ово.
- Megfog, cs. 1.) ухватити, дохватити; преджати; 2.) укечити (донту); nesze semmi, fogd meg jól, на — ац! 3.) ухватити, укебати; схватити, разабрати; 5.) (о боји) ухватити; 6.) — ta az átok, стигла га је клетва.
- Megfogad, cs. 1.) узети, најмити (слугу); 2.) саветовати се, заверити се; 3.) tanácsot — ni, послушати савет.
- Megfogán, Megfogánodik, Megfoganszik, Megfogamzik, k. 1.) зачедити се, зачети се; 2.) ухватити корена.
- Megfogaz, cs. ударити зупце, назубити.
- Megfoghatatlan, mn. недокучљив, непојмљив. — ság, fn. непојмљивост. — ül, ih. непојмљиво.
- Megfogható, mn. схватљив, појмљив. — la, ih. схватљиво.
- Megfogódzik, k. (ba, be) ухватити се за што.
- Megfogy, k. смањити се, збећи се.
- Megfogyaszt, cs. потрошити, смањити.
- Megfogyatkozik, k. потрошити се, попестати, изгубити се; elméjében —, умом ослабити; erejében —, онемо-
- Megfojt, cs. угушити, утњавити. [јати.
- Megfold, cs. искрпити, закрпити.
- Megfoltoz, cs. искрпити, оправити. — gat, cs. поизоправљати.
- Megfon, cs. оплести, опрести.
- Megfonnyad, k. увенути, учманути.
- Megfonnyaszt, cs. осушити, спржити.
- Megfontol, cs. измерити, премерити (на фунту); á. é. промислити, расудити. — ás, fn. расуђење. — atlan, mn. непромишљен.
- Megfordít, cs. 1.) окренути, вратити на траг; 2.) преврнути (хаљину); 3.) прометнути (новац).
- Megfordúl, k. вратити се, окренути се, обрнути се; (vhol) свратити, долазити; sokszor — háziunknál, често нам долази; az idő — t, време се променило; — t az eszemben, пало ми је на ум.
- Megfogat, cs. обртати, превртати; (szójj.) vkit — ni, узети кога на миндрос.
- Megforral, cs. обарити, скувати.
- Megforráz, Megforróz, cs. опарити.
- Megfoszt, cs. (tól, től) 1.) лишити, одузети; 2.) очупати (живину); 3.) ољуштити, окомити (кукуруз).
- Megfő, k. скувати се.
- Megfőz, cs. скувати, обарити.
- Megfrieskáz, cs. зврцнути по носу.
- Megfü, cs. пирити, духнути на . . .
- Megfűl(ad) k. угушити се, задавити се. — ás, fn. задављење.

Megfúlaszt, es. угушити, угушавити.
 Megfúr, es. пробити; (szój.) — om a fűledet, пробити у тебе уши.
 Megfut, k. побегти; es. прећи (пут живота).
 Megfutamít, Megfutamlaszt, es. разбити, развијати.
 Megfutamlik, Megfutamik, Megfutamodik, k. дати се у бегство, разбећи се.
 Megfutos, es. a tehén — ott, крава је имала бика.
 Megfuttat, es. 1.) дати да трчи; 2.) опточити, уоквирити.
 Megfűl, Megfűlik, k. 1.) угрејати се; 2.) упарити се (храна).
 Megfürdik, k. окупати се.
 Megfürösz, es. окупати.
 Megfűstöl, es. надимити, накадити. — ödik, Megfűstösödik, k. надимити се.
 Megfűvesedik, k. обрасти, побусити се.
 Megganajoz, es. нагнојити, нађубрити.
 Meggától, es. спречити.
 Meggazdag-ít, es. обогатити, огаздити. — odik, — szik, — úl, k. обогатити се.
 Meggazemberez, es. назвати нитковом, испрескакати.
 Meggazol, es. посути ђубретом; á. é. изгрдити.
 Meggebed, k. сканати, мањкати, липсати.
 Meggémberedik, k. 1.) укочити се; 2.) поскорушити се (лед).
 Meggémberít, es. укочити.
 Meggerebel, Meggerebenel, es. изгребе-
 Meggereblyél, es. ограбити. [нати.
 Meggondol, es. промислити, размислити, расудити; — ja magát, a) промислити се; b) предомислити се. —atlan, mn. непромишљен. —atlanság, fn. непромишљеност. —atlanúl, ih. нерасудно.
 Meggondolt, mn. смотрен, промишљен. —sár, fn. промишљеност.
 Meggörbeszt, Meggörbít, es. искривити.
 Meggörbed, Meggörbül, k. искривити се.
 Meggugasodik, k. добити гуку.
 Meggy, fn. вишња; марела.
 Meggyaláz, es. наружити, нагрдити; magát —ni, одати се блуду.
 Meggyalúl, es. орендисати.
 Meggyantáz, es. наколофонити.
 Meggyarapodik, k. 1.) намножити се; 2.)
 Meggybor, fn. вишњовик. [обогатити се.
 Meggyengít, es. ослабити, обеснажити.
 Meggyengül, k. онемоћати, ослабити; поцуетити (време).
 Meggyepesedik, k. обрасти, побусити се.

Meggyerekezik, k. породити се, побити се.
 Meggyérít, es. проредити; раставити.
 Meggyérül, k. проредити се.
 Meggyes, fn. вишњик; mn. вишњов; с вишњама.
 Meggyfa, fn. вишњово дрво, вишњовина.
 Meggyilkol, es. убити.
 Megykert, fn. вишњик.
 Meggyógyít, es. излечити, исцелити.
 Meggyógyúl, es. оздравити, исцелити се.
 Meggyomlál, es. ондевити.
 Meggyomosodik, k. обрасти травуљном.
 Meggyón, es. исповедити (попу). —ik, k. исповедити се (попу). —tat, es. исповедити (поп).
 Meggyökerez-ett, mn. укоренен. —ik, k. укоренити се.
 Meggyőz, es. 1.) победити; 2.) издржати, поднети; 3.) (vkit vmiről) уверити, доказати. —ő, mn. уверљив. -- ödés, fn. уверење. — ödik, k. уверити се; arról meg vagyok győződve, о том сам уверен.
 Meggy-pej, fn. вишњикаст коњ. — szín, fn. вишњикаста боја. — szín, — színű, mn. вишњикасте боје.
 Meggyújt, Meggyúlaszt, es. запалити.
 Meggyúl(ad), k. упалити се, запалити се.
 Meggyúr, es. умесити, прогњечити.
 Meggyül, k. скупити се, нагомилати се; — a bajod vele, имаћеш с њиме кубу-
 Meggyüleszt, es. дати да се загноји. [ре.
 Meggyülik, k. разгнојити се.
 Meggyülöl, es. омрзнути.
 Meggyűr, es. промлатити, промакљати.
 Meghaborít, es. узнемирити; vki elméjét —ani, залудити.
 Meghaborodik, k. 1.) узнемирити се; elméjében —, померити памећу; 2.) разгневити се.
 Meghaborodott, mn. сметен; шенут.
 Meghág, es. 1.) попети се; 2.) газити, расти (петао).
 Meghagy, es. 1.) оставити; 2.) ez a szín —ja magát, ова боја избели; 3.) наложити, заповедати.
 Meghagyás, fn. налог; fizetési —, пла-тежни налог.
 Meghajígál, es. хитати се, вурати се на...
 Meghajít, es. бацити се, хитнути се на...
 Meghajlik, Meghajol, k. 1.) превити се, савити се; 2.) сагнути се, покло-
 нити се.

Meghajt, cs. 1.) савити, превити; magát — aní, поклонити се; 2.) претерати, уморити (коње); 3.) отворити (лекар-ија столицу).

Meghajrás, fn. 1.) прегинање, пресави-јање; 2.) отвор (столица).

Meghal, k. умрети; (ban, ben) од чега.

Meghál, k. преноћити, конаковати.

Meghálál, cs. захваљити.

Meghaláloz-ás, fn. упокојење, смрт. — ik, k. упокојити се, умрети.

Meghalás, fn. умирање, смрт; (szój.) meg kell lenni, mint a — пак, сигурно је, као смрт.

Meghall, cs. чути, дочути; — ottam, дошло ми је до ушију.

Meghallgat, cs. 1.) саслушати; 2.) усли-шити, послушати. — ás, fn. услиша-ње. — lan, mn. несаслушан.

Meghallik (Meghallani), k. чути се.

Meghalt, cs. умр'о, мртав. — an, ih. мртво.

Meghamisít, cs. покварити, направити што лажно.

Meghámoz, cs. ољуштити, отребити; á. é. опуљити, огулити.

Meghánt, cs. ољуштити; обрезасти (ко-литу).

Meghány, cs. набацати на што; пораз-бацати, расути; — ni vetni, проучи-ти, расудити ствар. — tat, cs. пораз-бацати; набацати; натерати на блу-вање. — torgat l. Meghányni vetni.

Megharagit, cs. рзжљутити, разједити.

Megharap, cs. ујести, угрести. — dál, cs. изуједати.

Meghasad, k. распући се, расцепити се. — a szívem, цепа ми се срце. — oz, k. поцепуцати се.

Meghasasodik, k. растрбушити се, отр-бушати; á. é. затруднети.

Meghasonl-ás, fn. разједнјење, завада. — ik, k. побркати се, разићи се, раз-јединити се.

Meghasznál, cs. употребити; k. — t neki a bor, добро се убрадио.

Meghat, cs. 1.) проникнути; 2.) ганути, тронути.

Meghatalmaz, cs. овластити, опуномо-ћити. — ás, fn. повера, овласт. — ó, fn. властитељ; — ó levél, овласница. — ott, mn. és fn. овлашћен; овлаш-

Meghatárol, cs. омеђашити. [ћеник.

Meghatároz, cs. одредити, одлучити; a fogalmat — ni, дефинирати. — ás.

fn. одређење; дефиниција. — ott, mn. одређен, углављен. — ottság, fn. одређеност.

Megható, mn. што дира, потреса, дирљив.

Meghatott, mn. тронут, ганут. — ság, fn. тронутоост, ганутоост.

Meghátárol (től, től), k. устукнути не-пред...

Megházas-ít, cs. оженити. — odik, úl, k. оженити се.

Meghazudtol, cs. утерати у лаж.

Meghéjaz, cs. ољуштити, отребити.

Megherél, cs. уврнути, ушконити.

Meghever, cs. одлежати; az ágyat — ni, лежати у кревету (болан); a verést — ni, одлежати батине.

Meghi, cs. позвати.

Meghibban, k. изместити се, ишчани-ти се; á. е. клонити, опасти (снага).

Meghídal, cs. направити мост. премо-

Meghidegít, cs. расхладити. [стити.

Meghidegszik (Meghidegedni), k. расхла-

Meghidegűl, k. охладнети. [дити се.

Meghimlősdik, k. обогинавати.

Meghint, cs. посути, пошкропити. — ez, cs. посипати.

Meghisz (Meghini), cs. поверовати; — em,

Meghiteletesít, cs. оверити. [верујем!

Meghiteltet, Meghiteztet, cs. заклети.

Meghitt, mn. 1.) поверљив, поуздан, при-сан; — barát, присни пријатељ; 2.) уображен. — ség, fn. 1.) поверљивост, искреноост; 2.) уображеност.

Meghitványkozik, Meghitványkodik, k. омр-навити.

Meghityányodik, k. олошати, пробрцу-

Meghiűl, k. испразнити се. [ти се.

Meghiús-ít, cs. осујетити. — odik, — úl, k. бити осујећен.

Meghív l. Meghi. — ás, fn. позив. — ó, fn. позив; — ó levél, позивница.

Meghízakodik, k. угојити се, уранити се.

Meghízal, cs. угојити, уранити.

Meghízik, k. угојити се, уранити се.

Meghódít, cs. 1.) покорити, потчинити; 2.) освојити. — ás, fn. покорење; освојење.

Meghódol, k. покорити се. — tat, cs. по-

Meholt, mn. умр'о, мртав. [корити.

Meghonosít, cs. одомаћити. — ás, fn. одомаћење.

Meghonosod-ás, fn. одомаћење. — ik, k. одомаћити се.

Meghorgad, k. искривити се, пресавити се.

Meghosszabb-ít, es. продужити, продужити. — ás, fn. продужење. — odik, — úl, k. продужити се.

Meghoz, es. 1.) донети; 2.) вратити.

Meghökken, k. убезекнути се, уеплахирити се. — és, fn. убезекнутост. — t, es. смести, уеплахирити.

Meghugyoz, es. умокрити.

Meghunyaszkodik, k. подвухи реп, покуњити се.

Meghurezol, es. 1.) вући, вуцарати; 2.) пнети (одело); 3.) олајавати.

Meghurít, es. дрекнути на кога.

Meghurogat, es. дрекати на кога.

Meghúz, es. 1.) повући; a harangot — ni, ударити у звоно; vkinek haját — ni, прочерупати; a hegedűt — ni, свирати у егеде; 2.) испедити, ослабити (боља); 3.) преварити, одерати; 4.) — za az álmat, ваздан чмава; vh. — za magát, повући се.

Meghül, k. 1.) расхладити се, назепети; 2.) захладити. — és, fn. назеб; расхлађење.

Meghűt, es. раехладити; vh. — ette magát, назебао је.

Meghűvesedik, Meghűvesül, k. застудети.

Meghűvesít, es. расхладити.

Megidéz, es. позвати (пред суд), цитирати.

Megifjaszt, Megifjít, es. помладити, подмладити. — ás, fn. помлађење.

Megifj-odás, fn. помлађење. — odik, — úl, k. помладити се. — odás, — úlás, fn. помлађење, помлађеност.

Megigazít, es. 1.) исправити, поправити; 2.) оправити (сат).

Megigazodik, k. обистинити се, потврдити се.

Megigazúl, k. оправдати се; 1. Megigazodik.

Megigér, es. обећати, обрещи. — kezik, k. обећати се.

Megigéz, es. опчинити, очарати, урещи. — és, fn. опчињење, урок.

Megihlel, Megihlet, es. надахнути, одушевити.

Megijed, k. поплашити се, уплашити се.

Megijeszt, es. поплашити, уплашити. — és, fn. естрањење, плашење, плашња.

Megillet, es. 1.) дирнути, дотаћи се; 2.) припадати; a győztest — i a babér, победноцу припада ловорика; 3.) дирнути, ганути.

Megilletőd-és, fn. тронутост. — ik, k. бити тронут.

Megindít, es. покренути; 1. Indít; á. é. ганути, тронути.

Megindúl, k. кренути се, дићи се, поћи; á. é. бити ганут; — t a szívem, коснуло ми се срца. — ás, fn. полазак, кретање; тронутост.

Megingat, es. потрести, разљуљати, по-

Megint, Meginten, ih. онет. [љуљати.

Megint, es. опоменути. — és, fn. опо-

Megintlen, ih. онет. [мена.

Megír, es. написати.

Megirígyel, es. позавидети (на чему).

Mégis, ksz. инак, онет.

Megismer, es. 1.) упознати; 2.) признати (дур). — és, fn. упознање. — kedik, k. упознати се.

Megismertet, es. 1.) упознати кога с чиме; vkivel hibáit — ni, казати кому махне: — te magát, казао се ко је; 2.) приказати (ново дело).

Me-isz, Megiszik, es. попити, испити; megitta magát, опио се.

Megiszonyodik, k. (tól, től) ужаснути се.

Megítél, es. 1.) пресудити, оценити; 2.) досудити; 3.) осудити.

Megittasod-ik, k. онити се. — ás, fn. на-

Megittat, es. напојити. [питост.

Megíved, Me-ívik, k. угњилити.

Megízelít, es. 1.) окуенти, окоштати; 2.) добити анестит.

Megízel, es. окоштати.

Megízen, es. поручити, јавити.

Megizzad, k. ознојити се.

Megizzaszt, es. ознојити, натерати зној.

Megjár, es. 1.) проћи, пропловати; — ta az egész vásárt, обиграо је читав вапак; 2.) продрети, пробити; a nedvesség — ta a földet, пробила влага земљу; — ta a bor a fejét, поне му се вино у главу; k. — ja, подноси, наспра; — ja tréfának, подноси за шалу; (val, vel) награбуевати, насести; nagyon — ta, баш је награбуено.

Megjátsszik, Megjátsszodtat, es. прдачити се, титрати се са . . .

Megjavít, es. поправити; díjat — ni, повешати плату.

Megjavúl, k. поправити се.

Megjegyez, es. 1.) обележити, назначити; 2.) приметити, опазити; 3.) jegyezd meg magadnak! запамти!

Megjegyzés, fn. примедба, опаска: означење.

Megjелеl, cs. означити, обележити. — és, fn. обележај.

Megjelenés, fn. 1.) појављење; 2.) појава, призор (драмски); 3.) долазак (пред суд).

Megjelenik, Megjelen, k. 1.) појавити се, показати се; 2.) излазити (новине); 3.) изићи (на позорницу); 4.) доћи

Megjelenít, cs. предочити. [пред суд.

Megjö, Megjön, k. доћи, приспети, стићи.

Megjövendő, cs. прорећи, предсказати.

Megjutalmaz, cs. обдарити, наградити. — ás, fn. обдарење.

Megkacsa, cs. смејати, смејати се кому.

Megkalapál, cs. 1.) истући калачем; поковати; 2.) промакнути.

Megkacsukáz, cs. цскампјати, избити кампијом.

Megkandikál, cs. пиљити у кога.

Megkar, cs. 1.) добити; 2.) укебати, дочепати се.

Megkarál, cs. окопати, прекопати.

Megkararít, cs. 1.) згрнути, накупкати (новаца); 2.) укебати.

Megkaró, mn. што задобија, дирљив.

Megkarczol, cs. огрепети.

Megkarmol, cs. огрепети.

Megkárosít, cs. оштетити.

Megkárosodik, Megkárosúl, k. претрпети штету, бити оштећен.

Megkaróz, cs. 1.) кољем опасати; 2.) притацкати, притаћи, отркљати.

Megkáváz, cs. оградити.

Megkedvel, cs. заволети, замиловати. — tet, cs. (vkivel vmit) омилити, осладити кому што.

Megkefél, cs. нишкетати; á. é. избрусити.

Megkegyelméz, k. помиловати; vkinek v. vki életének — ni, помиловати кога, опростити живот. — és, fn. помиловање. — ett, fn. помилованик.

Megkel, k. нарасти (тесто).

Megkellet, vh. — i magát, умилити се.

Megkeményedik, k. отврднути, стврднути се. — ít, cs. стврђивати, стезати. — ül l. — edik.

Megken, cs. 1.) намазати, умазати; (km.) nem megy a szekér, ha meg nem kenik, кола ненамазана не појде; 2.) подмазати, подмитити; 3.) á. é. измазати, извоштити.

Megkendőz, cs. нафракати, намазати.

Megkeneget, cs. намацкарити; á. é. jól — ték a hátát, ала су га измазали!

Megkér, cs. 1.) молити; 2.) заискати (дуг); 3.) запросити (девојку).

Megkérdez, cs. запитати, упитати.

Megkeres, cs. 1.) потражити; 2.) походити, посетити; 3.) умолити, заискати; 4.) заслужити, зарадити. — és, fn. умољење — ett tanú, умољен сведок. — ő levél, Me:keresvény, fn. умолница.

Megkeresztel, cs. крстити; á. é. e bor meg van kereszttelve, ово је вино крштено. — kedik, k. дати се крстити.

Megkéret, cs. 1.) дати молити; 2.) просити (девојку).

Megkerget, cs. повијати, растерати.

Megkerít, cs. 1.) изнаћи, набавити; 2.) оградити, заградити; 3.) завести (на зло).

Megkérlel, cs. умолити, ублажити. — ödik, k. ублажити се, попустити.

Megkerül, cs. обићи; az ellent — ni, обићи непријатеља; jó szóval — ni, лепим речма задобити; k. a) наћи се (изгубљено); b) вратити се.

Megkésél, cs. пробуразити, заклати.

Megkeserít, cs. 1.) загорчити; 2.) огорчити.

Megkeserül, k. постати горак; cs. горко пожалити; — öd te azt, присећће то теби.

Megkéslel(tet), cs. задржати, успорити.

Megkétszerez, Megkettőz(tet), cs. удвојити, удвостручити. — és, fn. удвостручење.

Megkever, cs. 1.) промешати; — ni a kártyát, измешати карте; 2.) смешати, збркати; 3.) a földet — ni, по други пут узорати, двојачити.

Megkezd, cs. 1.) почети, започети; 2.) начети (хлеб, сланину, буре); 3.) узети на нишан, на око.

Megkimél, cs. 1.) поштедети; 2.) заштедети.

Megkínál, cs. понудити. — ás, fn. понуда.

Megkinoz, cs. намучити, напатити.

Megkísért, cs. 1.) покушати, огледати; 2.) довести у искушење, кушати.

Megkíván, cs. 1.) пожелети, захтети; 2.) захтевати, очекивати; — tató tulajdonságok, потребна својства. — tatóság, fn. захтев.

Megkócsagosodik, k. навући се, опити се.

Megkoldúl, cs. испросити, испросјачити.

Megkendít, es. зазвонити, огласити.
 Megkondúl, es. сазвонити, затутњати.
 Megkonokodik, Megkonokúl, k. узјогунити се: *vh.* — *ja magát.* узјогунити се, усећити се.
 Megkopaszodik, k. 1.) оћелавити; 2.) оперутати се.
 Megkopaszt, es. 1.) очунати; 2.) оуљити.
 Megkorbácsol, es. пинџати, избити корбачем.
 Megkorhol, es. изгрдити, накарати.
 Megkoronáz, es. крунисати, венчати кру.
 Megkóstol, es. окусити, окоштати. [*ном.*]
 Megkoszorúz, es. увенчати.
 Megkoszosít, es. нанушити краста.
 Megkoszosodik, k. окрастати се.
 Megkotlik, k. расквонати се.
 Megkottyán, k. звекнути, зазвечати (*буре*).
 Megkótyagosodik l. Megkócsagosodik.
 Megkovászol, es. укиселити (*квашнем*).
 Megkölt, es. учинити да укисне, да нарасте (*тесто*).
 Megkölykezik, k. окотити се.
 Megkönnyebbedik, k. одланути; *megkönnyebbedett a szívem*, одланудо ми
 Megkönnyebbít, es. олакшати, [*је.*]
 Megkönnyebbül l. Megkönnyebbedik.
 Megkönyörül, k. смиловати се, сажалити се.
 Megkör, Megköpdös, es. испљувати, испљувати.
 Megkörmöl, es. огреустити. [*пљукати.*]
 Megköszön, es. 1.) захвалити; 2.) одбити са захвалношћу. — *és, fn.* оставка, захвала.
 Megköszönt, es. поздравити; честитати. — *és, fn.* поздрав; честитка.
 Megköszörül, es. наоштриити.
 Megköt, es. везати, завезати; *a keréket* — *ni*, унаочити точак: *magát* — *ni*, узјогунити се, заинатити се; *a fegyvert* — *ni*, уврачати пушку да не пукне.
 Megkövéredik, k. одебљати, угојити се.
 Megkövérit, es. угојити.
 Megköveszt, es. опарити, запарити.
 Megkövet, es. молити за опроштење; — *em aláson*, молим покорно. — *és, fn.* искање опроштења.
 Megkövez, es. 1.) побити камењем, каменисати; 2.) калдрмисати.
 Megköv-ít, es. окаменити. — *ül, k.* окаменити се, скаменити се.
 Megközelít, es. приближити се; — *i a százat*, близу стотине; *meg se közelíti*,

није му ни близу. — *hetetlen, mn.* неприступан, недомашан. — *hető, mn.* приступан. — *ő, mn.* приближан. — *őleg, ih.* приближно.
 Megkaporít, es. згрнути, накуцкати.
 Megkurt-ít, es. пократити. — *ül, k.* пократити, ократити се.
 Megkükklik, k. олињати се, оперутати се.
 Megküld, es. послати, припослати.
 Megkülönböztet, es. разликовати; одликовати. — *és, fn.* разликовање; одликовање. — *ett, mn.* одличан.
 Megkülönöz, es. разликовати; карактерисати. — *és, fn.* разликовање.
 Megküzd, k. по'рвати се, ухватити се с киме, l. *Birkozik.*
 Megláb, Meglából, es. прегазити; *á. é.*
 Meglágýít, es. умекшати. [*прекужити.*]
 Meglágýúl, k. одмекнути.
 Meglakol, k. (*ért*) откавити, l. *Lakol.*
 Meglakott, mn. сит. — *an, ih.* сито.
 Meglapít, es. растињити.
 Meglapozkáz, es. дати пацке.
 Meglapúl, k. шћућурити се, погнути се.
 Meglassúdik, Meglassúl, k. овлаштити, успорити се; *á. é.* уленити се.
 Meglát, es. угледати, смотрити; *majd* — *od, videhem!* *meglásd, ennek rossz vége lesz*, чекај само, ово неће изићи на добро; — *juk, ideмо да видимо.*
 Meglátogat, es. 1.) обићи, посетити; 2.) снаћи, снаходити (*беда*). — *ás, fn.* посета, невоља.
 Meglátszik, k. види се, познаје се.
 Megleczkéz, es. очитати буквицу.
 Meglehel, es. задахнути, надахнути.
 Meglehet, k. може бити; — *hogy jön*, можда ће доћи. — *ős, mn.* приличан. — *ösen, ih.* прилично.
 Meglékel, Meglékez, es. пробушити (*лу*).
 Meglel, es. наћи, изнаћи. [*беницу*].
 Meglep, es. изненадити; изненада за-тећи; застати. — *és, fn.* изненађење, — *etés, fn.* изненађеност, изненађење.
 Meglepő, mn. што изненађује, изненадан. — *leg, ih.* изненађујући.
 Megles, es. увребати, укебати.
 Meglesz (*Meglenni*), k. бити ту; наа-зити се; — *ek én nélküle is*, могу бити и без њега; l. *Megvan.*
 Meglett, mn. одрастао, зрео, свршен; — *ember*, свршен, зрео човек; — *dolog*, свршен чин. *факт.*

Meglevő, mn. што је ту; — pénz, новац у готовини.

Meglisztesedik, k. убрашнавити се.

Meglisztez, cs. убрашнавити; посути бра-

Meglocsol, cs. полити. [шном.

Meglohol, cs. издеветати, измакљати.

Meglop, cs. 1.) покрасти; 2.) тајно за-тећи, принуђати се.

Meglő, cs. пући на . . ., убити, устре-лити. — döz, cs. пуцати на . . ., уби-

Meglőcsesz, cs. истући левчом. [јати.

Megmagyaráz, cs. разјаснити, потумачи-ти. — ás, fn. протумачење. — hatat-
lan, mn. неразјашњив. — hatatlanúl,
ih. неразјашњиво.

Megmagyarít, cs. превести на мађарски.

Megmagyarosít, cs. помађарити.

Megmagyarosodik, k. помађарити се.

Megmalacozik, k. опрасити се.

Megmangol, Megmángol, cs. изрођати.

Megmar, cs. ујести.

Megmarad, k. 1.) остати; 2.) преостати;
vmi mellett —, остати при чему.

Megmaraszt(al), cs. задржати (да остане).

Megmarkol, cs. ичепати, зграбити.

Megmásít, cs. препначити; ígétét —
ani, тргнути обећање, одрећи.

Megmásíthatatlan, mn. непрепначив, не-
поречив. — ság, fn. непоречивост. —
úl, ih. непрепначиво, непоречиво.

Megmász, cs. успузати се, успети се.

Megmátkásodik, k. верити се, обручити

Megmázsál, cs. премерити мажом. [се.

Meg-meg, ih. час-по . . . — szakadó, —
szakadólág, ih. на махове, махомице.

Megmelegedik, k. угрејати се.

Megmelegít, cs. угрејати, загрејати; az
ételt — eni, погрејати јело. — és, fn.
загревање; погревање.

Megmelegszi l. Megmelegedik.

Megmelegül, k. угрејати се, одгрејати се.

Megmelleszt, cs. очунати; á. é. опуђити.

Megmenekedés, fn. спасење, избављење.

Megmenekedik, Megmenekszik, Megmene-
kül, k. (tól, től) избавити се, спасти
се од чега.

Megment, cs. спасти, избавити; a vesze-
delemtől — eni, курталесати беде.

Megmentés, fn. избављење, спасење.

Megmér, cs. измерити.

Megmered, Megverevül, k. укочити се.

Megmereszt, Megmerevít, cs. укочити.

Megmerevedés, fn. укочење, укоченост.
— ik, k. укочити се.

Megverevül, k. укочити се.

Megmérgez, cs. отровати.

Megmérhetetlen, mn. неизмеран. — ség,
fn. неизмерност.

Megmerít, cs. 1.) загњурити; 2.) нацрпити.

Megmérkezik, Megmérközik, k. огледати
се, порвати се.

Megmerül, k. 1.) потонути; 2.) напунити

Megmeszel, cs. окречити. [се (воде).

Megmételyesedik, k. ометцјавити.

Megmételyez, cs. заразити, окужити.

Megmível, cs. обрадити.

Megmocskol, cs. умрљати; á. é. избрусити.

Megmohosodik, Megmohosúl, k. обрасти
маховином.

Megmolyosodik, k. напунити се мољаца.

Megmond, cs. 1.) рећи, казати; 2.) јавити.

Megmorog, cs. зарезати па кога.

Megmorzsal, cs. окрунити; измрвити.

Megmos, cs. опрати; умити; jól — ták
a fejét, добро су га избрусили.

Megmosdik, k. умити се, опрати се.

Megmosolyog, cs. насмејати се на кога.

Megmotoz, cs. испреметати. — ik, k. а)
обрвљивити; б) прејести се (овце).

Megmotszan, k. маћи се, мрднути; ни-
снути; meg ne motszanj! да се ниси
макао (мрдноу)!

Megmozdít, cs. покренути, помаћи.

Megmozdul, k. помаћи се, покренути се.

Megmozgat, cs. покретати.

Megmunkál, cs. обрађивати, обрадити.

Megmustrál, cs. разгледати, муштрати;
á. é. измуштрати, избрусити.

Megmutat, cs. 1.) показати; 2.) доказа-
ти. — ás, fn. показивање, доказ.

Megnádol, cs. поковати, окалити раоник.

Megnádpálcáz, cs. избити трсковачом.

Megnadrágol, cs. ишчибукати, испраши-
ти туп.

Megnehezedik, k. отежати, отештати.

Megnehezít, cs. отежавати.

Megneheztel, k. расрдити се, наљутити се.

Megnemesít, cs. оплеменити, облагора-
дити.

Megnemez, cs. поставити клобуцином.

Megnémít, cs. ућуткати.

Megnémül, k. занемети.

Megnépesedik, Megnépesül, k. населити се.

Megnépesít, cs. населити, настанити.

Megnéptelenít, cs. опустити, раселити.

Megnevel, cs. пустити да расте (брада).

Megnevet, cs. смејати се на кога. — tet,
cs. засмејати, засмевати.

Megnevez, cs. назвати, именовати. — és, fn. именовање.

Megnéz, cs. погледати; разгледати. — del, — eget, cs. разгледати. — és, fn. разгледање. — gél, cs. пилити у кога.

Megnő, Megnől, k. нарасти, израсти;

Megnősít, cs. оженити. [на]жкити.

Megnősül, Megnőszik, k. оженити се.

Megnőtt, mn. нарастао, одрастао.

Megnőveszt, cs. пустити да нарасте.

Megnyaggat, cs. памучити, пзмучити.

Megnyal, cs. олизати, лизнути.

Megnyálaz, cs. поплувати, поплунути.

Megnyekken, k. учинити „ме“, мекнути; meg se nyekkent, није ни мекнуо.

Megnyevez, cs. насадити, направити држаље.

Megnyer, cs. задобити. — ő, mn. што задобија, пријатан.

Megnyergel, cs. оседлати; á. é. објахати.

Megnyes, cs. орезати, окресати. — del, — eget, — gél, cs. понзокресати.

Megnyilaz, cs. 1.) устрелити, стрељати; 2.) потковати (коња).

Megnyílik, k. отворити се; отпочети; megnyílt a szüret, берба је отпочела.

Megnyír, Megnyírbal, cs. острићи, ошишати; окресати, пократити.

Megnyit, cs. отворити; az ülést — ni, отпочети седницу. — ás, fn. отворање. — ő, mn. што отвора; — ő beszéd, пролог. — ő, fn. увертира.

Megnyivogat, cs. расплакати, раскиселити.

Megnyom, cs. 1.) притиснути, припушити; (szój). — ja az ágyat, лежи у кревету (болестан); 2.) довести у шкриницу.

Megnyomorít, cs. учинити кржљавим; убогаљити; унесрећити.

Megnyomorodik, k. окржљавити; убогаљити се; постати просјак.

Megnyomtat, cs. 1.) притискивати, притиснути; 2.) оврћи.

Megnyugaszt(al), cs. умирити; Isten nyugaszsza meg, Бог да му душу прости.

Megnyugszik (Megnyugodni), k. одморити се; (ban, ben) пристати на што, задовољити се чим; (on, en) оставити као што је.

Megnyugtat, cs. 1.) умирити, задовољити; 2.) квитирати, дати признаницу. — ás, fn. а) умирење; б) квитирање.

Megnyugvás, fn. 1.) одмор; 2.) умирење.

Megnyújt, cs. продужити, протегнути, — ás, fn. продужење.

Megnyúlik, k. продужити се, протегнути се.

Megnyúlósodik, k. преврнути се (вино).

Megnyúz, cs. одерати, огулити.

Megnyügöz, cs. везати споном.

Megó l. Megóv.

Megokosodik, Megokúl, k. онаметити се.

Megolesódik, Megolesúl, k. појефтинити.

Megold, cs. одрешити; á. é. решити (задатак); одгоненути; a kerekét — ani, а) отнаочити точак; б) зарпенети.

Megoldás, fn. решење, одгонет.

Megoldhatatlan, mn. нерешив.

Megolt, cs. 1.) угасити; 2.) узирити; 3.) накалжити; 4.) некалжити гнев; 5.) затомити, угушити (дух).

Megolvas, cs. 1.) прочитати; 2.) избројати.

Megónozt, cs. калајисати; залити оловом.

Megorrol, cs. 2.) напушкати; 2.) превући преко носа.

Megostoroz, cs. шишати.

Megostromol, cs. напонасти, навалити на...

Megoszt, cs. поделити. — ozik, k. поделити се међу собом.

Megótalmaz, cs. одбранити.

Megóv, cs. (tól, től) сахранити, сачувати; одбранити; одвратити.

Megöl, cs. 1.) убити, уморити; 2.) за- Megöl, mn. иза. [клати.]

Megölel, cs. загрлити.

Megölés, fn. убиство, уморство.

Megöregszik, Megöregedik, k. остарети.

Megőriz, cs. сачувати; emlékében — ni,

Megörökít, cs. овековечити. [запамтити.]

Megörül, cs. самлети.

Megörül, k. (nak, nek) обрадовати се.

Megörül, k. полудети, помахнитати. — és, fn. махнитост.

Megörvendeztet, Megörvendít, cs. обрадо-

Megörzés, fn. сахрана, чување. [вати.]

Megőszül, k. оседеди. — t, mn. оседео.

Megpáhol, cs. провонитити, пролемати.

Megpálezáz, cs. шишати, избити палицом.

Megpállik, k. разјеети се, отрухнути (од зноја).

Megpanaszol, cs. 1.) потужити се на; 2.) закратити.

Megpántol, cs. оковати пантом (точак).

Megparancsol, cs. заповедити.

Megpárgol, cs. упригати (месо).

Megpárlík l. Megpállik.

Megpárol, cs. упригати.

Megpaskol, cs. шионати.
 Megpatkol, cs. потковати (коња).
 Megpeczel, cs. подупрети; úgy áll mint-ha — ték volna, одрвечно се као књи.
 Megpecsétel, cs. запечатити.
 Mégpedig, ksz. и то, па још.
 Megpendít, cs. дати да зајечи; á. é. покренути, потегнути (ствар).
 Megpendül, k. 1.) јекнути, зазвечати; 2.) бити покренут, потегнут (ствар).
 Megpenészedik, Megpenészül, k. уплесни-вити се.
 Megpénzel, vh. (magát) оновчити се, о-богатити се.
 Megperel, cs. тужити, оптужити.
 Megpergel, Megperkel, cs. упржити (каву).
 Megperget, cs. ударити у што; — ni a dobát, ударити у добон.
 Megperzsel, cs. спржити, сажећи. — ődik, k. спржити се, спурити се.
 Megpesel, cs. умокрити, попишати.
 Megpihen, k. одморити се, отпочинути.
 Megpillant, cs. спазити, угледати.
 Megpillogat, cs. пилити у кога.
 Megpirít, cs. упржити, упригати; á. é. поерамити.
 Megpirongat, cs. укорити, искризмати.
 Megpirosodik, k. поруменети.
 Megpirúl, k. бити уприган; á. é. поруменети.
 Megpiszkol, cs. упрљати; á. é. изгрдити.
 Megpofoz, cs. ћушити, шићушати.
 Megpök, cs. пљунути на; поплънути.
 Megpontoz, cs. обележити тачкама, пунктирати.
 Megporoz, cs. 1.) попрашити, посути; 2.) i. Kiporoz.
 Megpróbál, cs. 1.) пробати; покушати; 2.) огледати; 3.) доводити у искушење; 4.) оптетити. — tatás, fn. искушење.
 Megpukkan, k. распући се; majd — nevetében, да пукне од смеја.
 Megrabol, cs. поарати.
 Megragad, cs. 1.) зграбити; á. é. потрести душу; k. залепити се; á. é. остати у памети.
 Megragadó, mn. што дира, дирљив. — an, — lag, ih. дирљиво.
 Megrág, cs. 1.) оглодати; 2.) ужватати; jól megrágni a szót, испећи на рећи.
 Megrak, cs. 1.) натоварити; 2.) начинкати; 3.) поставити војску; 4.) избру-сити; 5.) излемати, избокати.

Megrakodik, k. натоварити се, напуни-ти се.
 Megrakott, mn. натоварен; — asztal, Megrándít, cs. покренути. [пун сто].
 Megrándúl, k. истргнути се, изместити се.
 Megránt, cs. 1.) повући, тргнути; 2.) у-ганути, увинути; 3.) увалити (у дуг); 4.) опалити, преварити.
 Megráspol, cs. опилити, остругати.
 Megráz, cs. 1.) потрести, продрмати; 2.) стрести; 3.) промућкати. — kodik, k. потрести се. — kodtat, cs. потрести. — ó, mn. што потреса. — ódás, fn. потрес. — ódik, k. потресати се, потрести се. — ogat, cs. потресати; á. é. испитивати, екзаминовати. — ott, mn. потресен.
 Megreked, k. 1.) застати, запети; a kocsí a kátyuban — t, кола се заглавила у блату; — t a széke, затворен је (не-ма столице); 2.) промукнути.
 Megrekken, k. 1.) изгубити столицу, затворити се; 2.) стати, запети (радња).
 Megrémít, cs. претравити, пренеразити.
 Megrémül, k. упренастити се, претра-вити се.
 Megrendel, cs. наручити, поручити; на-редити (књигу); — és, fn. наруџбина.
 Megrendszabályoz, cs. искризмати.
 Megrendül, k. потрести се, усколебити се. — és, fn. потрес.
 Megreped, k. пући; препући (срце). — ez, k. пепуцати се.
 Megrepsz, cs. 1.) провалити; чинити да пуца. да се цена, пара.
 Megrészeg-ít, cs. опити. — szik, — ül, k. опити се.
 Megreszel, cs. опилити, нетрти.
 Megreszkedtet, cs. потрести, учинити да задркхе.
 Megretten, k. устравити се. — és, fn. претрављење. — t, cs. претравити.
 Megrezdül, k. задрхтати.
 Megrezzen, k. стрести се од страха; за-дрхтати. — t, cs. претравити.
 Megriad, k. 1.) поплашити се; 2.) за-звечати, затутњити; 3.) пући, рас-пући се (лед).
 Megriaszt, cs. поплашити.
 Megrikat, cs. расплакати.
 Megritkít, cs. растањити (течност); про-редити; прокрцити (шуму); проре-шетати (војску).

Megritkúl, k. проредити се; прорешити се (војска); поетати редак.
 Megrivogat, es. дрекнути на кога.
 Megró, es. 1.) убележити (коме); 2.) разрезати (порез); 3.) укорити.
 Megrohan, es. напасти, еклетати; јуришати (на град). — ás, fn. наертај, навала.
 Megrojtoz, es. нажити, урешити појтама.
 Megroml-ás, fn. укварење. — ik, k. укварити се, пропасти.
 Megronesol, es. 1.) раздрусати, размрескати; 2.) пореметити.
 Megrongál, es. покварити, пореметити; — t egészség, нарушено здравље.
 Megront, es. 1.) покварити; a törvényt v. paranesot — aní, погазити закон; 2.) урехи, опчинити.
 Megrontott, mn. 1.) покварен, окужен; 2.) опчињен.
 Megrosszabb-ít, es. погоршати. — odik, k. дати се на зло, погоршати се.
 Megrostál, es. пррешетати, извејати; á. é. прокритиковати, пррешетати.
 Megrothad, k. иструхнути, потрухнути.
 Megrothaszt, es. учинити да трухне.
 Megrovás, fn. укор, прекор.
 Megrozsdás-ít, es. чинити да зарђа. — odik, — úl, k. зарђати.
 Megrőfől, es. измерити на риф; á. é. избити рифом.
 Megrőgzik, k. отврднути; укоренити се.
 Megrőgzött, mn. ук рехен, застарео; — részegség, древно пијанство.
 Megröhög, es. перити се кому, пемевати.
 Megrőkönyödik, k. 1.) устајати се, улеснивити се; 2.) (tól, től) згадити се.
 Megrővidít, es. скратити; укратити, оштетити; закинути (коме што). — és, fn. скраћење, оштећење.
 Megrővidül, k. окраћати; бити оштећен.
 Megrugaskodik, k. појурити, потрчати.
 Megrúdal, es. избити, изударати.
 Megrúg, es. ударити ногом. — dal, — dos, es. изударати ногама.
 Megrútít, es. 1.) нагрдити; 2.) упрѣжати.
 Megrútúl, k. 1.) унакарадити се; 2.) пропужити се.
 Megrühesedik, k. окрастати се.
 Megsajnál, es. пожалити, сажалити.
 Megsántít, es. убогаљити.
 Megsántúl, k. ошантавити, охронити.
 Megsarczol, es. оглобити, ударити намет.
 Megsárgúl, k. пожутети.

Megsavany-ít, es. закиселити. — odik, — úl, k. настати кисео.
 Megsebes-edik, k. допасти рана. — ít, es. ранити. — úl, k. допасти рана.
 Megsegít, es. помоћи; ha Isten —, ако бог да.
 Megsejdi, Megsejt, es. наслутити, назрети, приметити.
 Mégsem, ksz. ипак не.
 Megsemmisít, es. уништити; сатрти (војску); затрти. — és, fn. уништење.
 Megsemmisül, k. бити уништен, пропасти.
 Megsemmít, es. уништити, учинити ништаким. — és, fn. уништење.
 Megseper, es. почиетити, помести.
 Megsepröz, es. избити метлом.
 Megsért, es. увредити; позледити. — és, fn. увреда, позледа. — ődik, k. бити повређен, увређен.
 Megsérül, k. 1.) бити увређен; бити позлеђен; 2.) струнити се, окилавити.
 Megsikál, Megsikárol, es. изрибати.
 Megsikamlík, k. поклизнути, омакнути се.
 Megsiketedik, Megsiketül, k. оглувити.
 Megsiketit, es. заглушити, учинити глу.
 Megsiklik, k. еклизнити. [вим.
 Megsimít, es. углачати; á. é. — otta a guta, дирнула га капња.
 Megsimogat, es. погладити, помиловати.
 Megsínél, es. оковати, стегнути шином (точак); l. Megsínl.
 Megsínl, es. кајати се (због чега); осетити, искијати; — ed te azt, осетити.
 Megsirat, es. оплакати. [ћеш ти то.
 Megsógorosodik, Megsógorosúl, k. омогорити се.
 Megsokall, es. држати за дуго, за одвећ много; — tam azt, тодијало ми је.
 Megsokas-ít, es. умножити. — odik, — úl, k. намножити се.
 Megsovány-ít, es. учинити мршавим. — kozik, k. омршавити, уговети.
 Megsóz, es. посолити, осолити; nagyon — ni, преосолити.
 Megsűg, es. припапнути, дошапнути.
 Megsugárol, es. обасјати.
 Megsújt, es. ударити, згодити; Isten — otta, Бог га је покарао.
 Megsúlykol, es. убити земљу (маљем).
 Megsűny, vh. (ja magát), покуњити се.
 Megsurol, es. изрибати, орибати.
 Megsüket . . . l. Megsiket . . .
 Megsül, k. 1.) пенећи се; 2.) спржити се.
 Megsűrít, es. згуенити. [(од сунца).

Megsűrődik, Megsűrül, es. згуснути се.
 Megsült, es. 1.) ипећи, испржити (пале);
 2.) емагнути, оналити (сунце). — öget,
 es. жигосати (марву).
 Megsüvegel, es. поздравити скидањем
 шешира.
 Megszab, es. 1.) скројити; 2.) одреди-
 ти, установити.
 Megszabadít, es. ослободити, избавити.
 — ás, fn. ослобођење.
 Megszabadúl, k. ослободити се, опро-
 стити се. — ás, fn. ослобођење.
 Megszaggat, es. раздерати, поцепати.
 Megszagol, es. 1.) омиреати; оњушити;
 2.) нањушити.
 Megszarosodik, k. усмрдети се.
 Megszakad, k. 1.) распасти се, пући;
 majd — t a szívem, мал није пукло ср-
 це у мени; 2.) прекинути се, струнити
 се; 3.) бити прекинут (разговор).
 Megszakadt, mn. — tábor, пресечен та-
 бора.
 Megszakajt l. Megszakaszt. [бор.
 Megszakállasodik, k. обрадатити.
 Megszakaszt, es. 1.) раскинути, расце-
 пати, раздерати; 2.) пресећи, преки-
 нути (говор). — ás, fn. прекид.
 Megszakít, es. 1.) раскинути, развалити;
 продерати; 2.) распрштати; vmiét —
 ani, прекинути се; 3.) прекинути.
 Megszalad, k. 1.) побећи; 2.) испасти
 (уже из руке).
 Megszalaszt, es. разбити, нагнати на
 бегство.
 Megszáll, k. 1.) сврнути, свратити, од-
 сести; 2.) утаборити се, наместити
 се; сп. 1.) посести, оисести; 2.) напа-
 сти, спопасти; attól való félelem száll-
 ta meg, спопао га страх, да неће...;
 3.) населити се, настанити се; 4.)
 задахнути (св. дух).
 Megszállít, es. населити, настанити.
 Megszallónáz, es. наденути сланином.
 Megszámít, Megszámlál, es. избројати, од-
 бројати; meg vannak számlálva a nap-
 jai, дани су му избројани. — hatatlan,
 mn. неизбројан, безброј.
 Megszámol, es. срачуити, збројити.
 Megszámoz, es. означити бројевима, ну-
 мерисати.
 Megszán, es. сажалити, смловати се:
 — tam a szegénykét, жао ми би си-
 ромашка. — ás, fn. сажаљење.
 Megszánt, es. преорати, поорати.
 Megszaporít, es. 1.) намножити, наспо-

рити; 2.) убрзати, ускорити; 3.) при-
 додати, дати прида.
 Megszaporodik, k. намножити се; наро-
 Megszappanoz, es. насапунити. [дити се.
 Megszapul, es. 1.) излужити; 2.) измити
 главу (нећем); á. é. прочешљати кога.
 Megszárad, k. сасушити се, пресахнути.
 Megszáraszt, Megszárit, es. сасушити.
 Megszavaz, es. одобрити, гласањем по-
 тирати.
 Megszed, es. 1.) обрати, побрати; 2.) на-
 брати (корпу воћа); 3.) преварити;
 k. довршити бербу, добрати; vh. — i
 maát, нагумати се, обогатити се.
 Megszédít, es. занети, опити; á. é. за-
 вести.
 Megszédül, k. занети се, онесвеснути;
 á. é. бити заведен.
 Megszeg, es. 1.) засећи, начети (хлебац);
 2.) погазити (закон); — ni maát, у-
 копистити се.
 Megszegés, fn. 1.) засецање, начињање;
 2.) прекршај, преступање.
 Megszegez, es. заковати, приковати.
 Megszegül, k. 1.) итropicнути, слагати
 (пушка); 2.) усећити се (коњ).
 Megszégyenít, es. осрамотити, посрами-
 ти; обешчастити.
 Megszégyenl, es. постидети од чега.
 Megszégyenül, k. осрамотити се, ошва-
 њити се. — és, fn. осрамођење.
 Megszel, es. начети, расећи (дињу).
 Megszelel, es. провејати, извејати.
 Megszelidít, es. упитомити, укротити; á.
 é. ублажити. — és, fn. упитомљење;
 ублажење.
 Megszelidül, k. упитомити се, укротити
 се; á. é. ублажити се. — és, fn. у-
 крођење; ублаженост.
 Megszemlél, es. посмотрити, разгледати.
 — és, fn. разгледање.
 Megszentel, es. посветити, осветити. —
 és, fn. посвећење.
 Megszenttelenít, Megszentségtelenít, es.
 обесветити.
 Megszenved, es. претрпети, откавити.
 Megszeplősit, es. оскврнити, обешчати-
 ти. — és, fn. оскврњење, обешчаш-
 ћење.
 Megszeppen, k. убезекнути се, узверити
 се. — t. es. смести, пренеразити.
 Megszeret, es. завоleti, овоleti.
 Megszerez, es. 1.) заимати, прибави-
 ти, стећи; 2.) (vmit vmiel) додати,

дати уз . . .; magát — ni, етећи, на-
гумати се.

Megszerzés, fn. 1.) набавка; 2.) додатак.

Megszid, es. нагрдити, несовати. [прид.

Megszigorít, es. поштрипти (закон).

Megszínel, es. напарати; обелити.

Megszínel, es. преобразити.

Megszítál, es. просејати.

Megszok, es. навикнути се, привикнути
се. — ás, fn. навика. — ik, k. обик-
нути, навикнути се. — tat, es. нау-
чити, навикнути.

Megszól, es. оговарати, клеветати.

Megszólal, k. прозборити; — t a ha-
rang, зазвонило је.

Megszólás, fn. оговарање, онадање.

Megszolgál, es. 1.) зарадити, заслужити;
2.) вратити услугу, послужити; a jó-
tételményt — ni, вратити доброчинство.

Megszólít, es. ословити. — ás, fn. ослов-

Megszomjuhozik, k. ожеднети. [љење.

Megszomorít, es. сневеселити, ојадити.
— odik, k. сневеселити се.

Megszop, es. посисати, осисати; az újja-
kat — ni, осисати, олизати прете.

Megszoptat, es. надојити.

Megszór, es. 1.) посути; 2.) извејати.

Megszorít, es. 1.) стиснути, стегнути,
потеснити; 2.) ограничити, сүзити; 3.)
чврсто сvezати; 4.) довести у теснац.

Megszorúl, k. 1.) бити стисњен; 2.) ста-
ти једно уз друго, збити се; 3.) до-
ћи у шкрипац.

Megszök, es. напасти, спонасти. — és,
fn. a) навала, нападај; b) бег, изми-
цај. — ik, k. умаћи, утећи. — tet, es.
пропустити, дати да утече.

Megsző, es. откати, наткати.

Megszőnyegez, es. покрити ћилимовима.

Megszőszöl, es. изгребенати; á. é. на-
брушати.

Megszúr, es. убоити; пробуразити. — ás,

Megszurkál, es. испробадати. [fn. угод.

Megszükiül, k. 1.) сүзити се, стиснути се;
2.) постати редак, оређати; онасти;
3.) допасти оскудице, отанчати, уда-
рити у танке нити.

Megszül, es. родити. — emlik, k. родити
се (мисао), зачети се. — etik, k.
родити се.

Megszün-és, fn. престанак. — ik, k.
престати. — tet, es. обуставити; у-
кннути.

Megszűr, es. оцедити, процедити; фил-

трирати; á. é. — te a betegség, бо-
лест га је нецедила.

Megtagad, es. (vkitől vmit) коме што од-
рећи, ускратити, устегнути; порећи.
— ás, fn. ускраћење; порицање.

Megtakar, es. уштедети. — gat, es. за-
штеђивати. — it, es. a) уштедети, за-
лишити; b) спремити (собу).

Megtalál, es. наћи. — ás, fn. налазак.

Megtalpal, es. метнути ћонове, попла-
тити.

Megtámad, es. напасти; szóval — ni, на-
попасти (речма). — ás, fn. нападај.

Megtámaszt, es. подупрети.

Megtanít, es. научити.

Megtánczoltat, es. дати или натерати да
игра; á. é. намајсторити, научити
намети.

Megtántorít, es. потрести, поколебати;
á. é. завести.

Megtántorodik, k. поколебати се; á. é.
завести се.

Megtanúl, es. научити.

Megtapint, es. додирнути, опипати се.

Megtapogat, es. пипати, опипати.

Megtapsol, es. поздравити пљескањем.

Megtart, A. es. 1.) подржати, чувати; az
Isten tartsa meg, Бог нека га подржи;
2.) одржати, задржати; — otta a sza-
vát, одржао је реч; elnéjében — aní,
запамтити; 3.) метнути на страну,
сачувати; 4.) испунити, одржати (за-
кон, завет); B. k. 1.) потрајати, тра-
јати; 2.) издржати, послужити (хаљи-
на, књига).

Megtartás, fn. одржање; задржање (о-
бичаја); обдржавање (закона); спа-
сење.

Megtartó, fn. који одржава; епаситељ,
Спас.

Megtartózkodik, k. држати се чега, о-
стати при чему.

Megtartóztat, es. задржати, уздржати;
magát vmitől — ni, уздржавати се,
уздржати се.

Megtébolyodik, k. полудети, померити
памећу.

Megtejfölöz, es. посути скороумом.

Megteker, es. обвити, заврнути, обмотати.

Megtekint, es. погледати, разгледати. —
és, fn. поглед, разгледање.

Megtelepedik, Megtelepül, k. населити се.

Megtelel, Megtelít, es. заситити (течност).

Megtelik, k. напунити се; megtelt a mér-

- ték, навршила се мера. . .; megtelt a hold, пун је месец.
- Megtép, cs. рачунати, раскинути. — áz, cs. рачунати. — del, cs. почукати, покидати.
- Megtér, k. 1.) вратити се, врати се; 2.) стати, имати места; 3.) поправити се; 4.) (val, vel) слагати се с ким.
- Megterem, k. нарасти, расти, прити; cs. а) родити, донети плода; б) произвести, створити — tő, fn. творац.
- Megtérés, fn. поправљање, обраћење.
- Megtéretlen, mn. непоправљен. — ség, fn. непоправљеност.
- Megterhel, cs. оптеретити; — te mazát, претоварио се. — és, fn. претоварење.
- Megterhes-edés, fn. затрудњење. — edik, k. затруднети. — ít, cs. обременити.
- Megterít, cs. поставити (сто).
- Megtérít, cs. 1.) обратити, поправити; 2.) накнадити. — és, fn. а) обраћење, поправљење; б) наклада.
- Megtermett, mn. израстао, узрастао.
- Megtermik, k. 1.) нарасти; 2.) лепо узрasti; ugyan csak mez van teremve ez az ember, ала је лепа раста овај човек!
- Megtért, fn. обраћеник; обраћеница.
- Megtérül, k. 1.) накнадити се, наплатити се (штета); 2.) вратити се, поправити се.
- Megtestes-edik, k. угодити се, раширити се. — ít, cs. оваплотити, оличити. — ítés, fn. оваплоћење, оличење. — ül, k. оваплотити се, оличити се. — ült, mn. оваплоћен, оличен.
- Megtesz (Megtenni), cs. 1.) учинити; 2.) (nak, nek), поставити за . . .; bírónak megtenni, наместити за судца; 3.) ugyan megtette, дао му је ветра; 4.) ez megteszi, то подноси; добро је.
- Megtetéz, cs. 1.) нагомилати; начичкати; 2.) склонити под кров.
- Megtetszik, k. 1.) види се, јасно је; 2.) допасти се.
- Megtilalmaz, cs. забранити. — ás, fn. забрана
- Megtilól, cs. петрлити лан; á. é. избити.
- Megtílt, cs. забранити, закратити, запретити. — ás, fn. забрана.
- Megtisztel, cs. почаствовати. — és, fn.
- Megtisztít, cs. очистити. [почаст.
- Megtisztúl, k. рашчистити се; избистрити се.
- Megtold, cs. наставити, продужити; — ani a ruhát, дометнути парче на хаљину; á. é. намножити. — oz, cs. скрпити.
- Megtop, cs. притиснути; расти, газити. — ik, k. шћућурити се, чучнути.
- Megtorkol, cs. ухватити за гушу, гушати.
- Megtorlatlan, mn. неосвећен, некажњен. — ül, ih. без свете, некажњено.
- Megtorol, cs. осветити.
- Megtorpad, (ra, re) k. упети се, укопити се.
- Megtölt, cs. 1.) испунити, напунити; 2.) ntat — eni, насути пут; 3.) напунити, набити (пушку, лулу).
- Megtöltözik, k. набацати се, набокати се.
- Megtöm, cs. 1.) напунити; zsebeit — ni, напунити џепове, нагумати се; 2.) преситити, препунити.
- Megtör, cs. сломити, пребити, разлупати, истући (у авану); á. é. a hallgatást — ni, прекинути ћутање; a törvényt — ni, погазити закон.
- Megtörrik, k. скрхати се, пребити се, сломити се; a hajó megtört, разбила се.
- Megtöröl(get), cs. утирати, отрти. [лађа.
- Megtörpít, cs. чинити (учинити) крђавим.
- Megtörpül, k. закрђавити, окрђавити.
- Megtört, mn. разбијен; á. é. скрушен.
- Megtörténik, k. догодити се, збити се, случити се.
- Megtrágyáz, cs. нагнојити, нађубрити.
- Megtréfál, cs. збијати шалу с киме.
- Megtud, cs. дознати, разабрати.
- Megtudakol, Megtudakoz, cs. распитати.
- Megtűzdel, cs. 1.) опшити; 2.) наदेвати, наденути.
- Megtűzesedik, k. угрејати се, зажарити се.
- Megtűz, cs. 1.) приденути, прибости (иглом); 2.) прошити; 3.) наденути сланином.
- Megtűzőget, cs. 1.) поизбадати; опшити; 2.) наденути сланином.
- Megugat, cs. залајати, ланути на кога; a kutya sem uatja meg, ни пси га не залајавају.
- Megugrat, cs. покренути, отерати.
- Megugrik, k. утећи, умаћи.
- Megújít, cs. обновити; á. é. освежити.
- Megújúl, k. обновити се; á. é. освежити се; — t a hold, нов је месец.
- Megún, cs. омрзнати; — tam már azt, то ми је већ догрдило; á. é. — ja magát, дуго му је време.

Megunakodik, Megunakozik, Megunatkozik, k. постати досадно.

Megundorodik, k. (tól, től) згнуенити се, зградити се на што.

Megural, Meguraz, cs. назвати господином.

Megutál, cs. згнушати се, омрзнути. — tat, cs. (ymit vkivel) огадити кому што.

Megül, m. пза; a ház —, пза куће.

Megül, k. седети, засести (дуго); cs. 1.) jól — i a lovat, чврето седи на коњу; 2.) светковати, празновати.

Megüllen, cs. светковати (празник).

Megülepszik, k. сталожити се, слећи се.

Megünnepel, cs. прославити.

Megüresedik, k. непразнити се, упразнити се.

Megüresít, Megürit, cs. непразнити, упразнити.

Megürül, k. непразнити се, упразнити се.

Megüstököl, cs. прочерунати, прокикати.

Megüszögösödik, k. ужећи се, оглавничавити.

Megüt, cs. 1.) ударити, дунити; magát — ni, ударити се, дунити се; 2.) убити (у картању); á. é. — ötte a szél, a menykő, каиља га ударила, погодио га је гром; — i a mértéket, удара под меру; 3.) одговарати захтевима; — ötte a hő a gabonát, пренека је спржила (опалила) храну; jajgatás — ötte a fülét, јаяк му је доиш'o до ушију.

Megütközés, fn, 1.) зазор, изненађење; 2.) судар.

Megütközik, k. 1.) (ban, ben) спотаћи се, ударити се о што; 2.) (val, vel) побити се, сударити се; 3.) (on, en; ban, ben) непријатно се изненадити, саблазнити се.

Megütlegel, cs. избубати, изгрувати.

Megütődik, k. (ban, ben) спотаћи се, запети за што; (on, en) непријатно се изненадити, саблазнити се.

Megütöget, cs. изударати.

Megüzzen, cs. поручити, јавити; a háborút — ni, објавити рат.

Megvadász, cs. проловити, половити.

Megvadít, cs. подивљачити.

Megvadúl, k. подивљати.

Megvág, cs. 1.) одсећи, пресећи, посећи; — tam az újjamat, посекао сам прет; 2.) a malomkövet — ni, поковати камен у воденици; 3.) apróra — ni, исецкати; 4.) звекнути, грунути; 5.) зајести, убоети (речма).

Megvagdal, cs. исецкати; изударати; заједати, боцкати.

Megvagyonosodik, k. помоћи, се, обогатити се.

Megvajaz, cs. премазати путером.

Megvakar, cs. огрешети, остругати.

Megvakít, cs. ослепити, оћорати.

Megvakol, cs. ослепити, омалтерисати.

Megvakúl, k. ослепити, оћоравити.

Megválás, fn. растанак, разлазак; развод; решење (заплет).

Megválaszt, cs. 1.) изабрати; 2.) разликовати, оделити; 3.) решити.

Megvállik, k. 1.) (tól, től) растати се, опростити се, раздвојити се; — a szándékától, одустати од намере; nem akar szokásától megválni, неће да се окани обичаја; 2.) решити се, показати се; majd —, видеће се.

Megvall, cs. признати. — ás, fn. признање.

Megválogat, cs. избирати, одабрати.

Megvalósít, cs. остварити.

Megvalósul, k. остварити се, обистинити се, стећи се.

Megvált, cs. ослободити, икупити.

Megváltás, fn. 1.) икупљење; 2.) откупљење. — i, mn. откупни

Megváltó, fn. Избавитељ, Икупитељ.

Megváltoz-ás, fn. промена. — ik, k. променити се. — tat, cs. променити, изменити. — tathatlannúl, ih. непроменљиво.

Megvámol, Megvámoz, cs. ударити ципу.

Megvan, k. 1.) има, ту је; — valahogy, протупује се; 2.) збити се; ha meg kell lenni, ако мора бити; 3.) доћи на свет; 4.) наћи се; meg van, ту је; 5.) готово је; meg volt már az ebéd? је ли прошао већ ручак?

Megvár, cs. дочекати, сачекати.

Megvarázsol, cs. очарати, учинити, увра-

Megvarr, cs. ушити, сашити. [чати.

Megvasal, cs. 1.) оковати, стегнути; 2.) опасати точак, набити шину; 3.) иепеглати, утленисати

Megvásárol, cs. накуповати, вапшарити; á. é. покупити.

Megvasaz, cs. оковати, опасати гвоздеи.

Megvásik, k. отрцати се, иекрзати се; отушити, утринути (зуби).

Megvastag-ít, cs. направити дебљим. — odik, — úl, k. одебљати, ојачати.

Megvéd, Megvédelmez, cs. одбранити.

Megvedlik, k. олињати се.

Megvehetetlen, mn. неосвојив; á. é. не-
поткупљив.
Megvehető, mn. освојив; á. é. поткупљив.
— ség, fn. поткупљивост.
Megvendégel, cs. угостити, почасти-
ти. — és, fn. угошћење.
Megvénít, cs. учинити маторим.
Megvénhedik, Megvénül, k. оматорити.
Megver, os. избити, истући, излудити;
— te az Isten, Бог га је покарао, каз-
нио; — t az eső, киша ме киша;
szemével — ni, урећи, набацити чини.
Megvereget, cs. истући; потапкати.
Megverekedik, Megverekszik, k. потући
се, истући се.
Megveresedik, k. поцрвенети.
Megveresedik, k. раскривати се.
Megveresít, cs. нацрвенити.
Megvéresít, cs. раскривати, окривити.
Megvérez, cs. 1.) истући да лопи крв;
2.) крвљу попрскати.
Megverődik, k. бити истучен.
Megvesz, Megvész (Megveszni), k. побес-
нети, помахнитати.
Megvesszőz, cs. ишквати.
Megveszekedik, k. побеснети.
Megvesz, Megveszen (Megvenni), cs. ку-
пити: (vkin vmit) наплатити се: —
em rajta, платиће он то мени; várát
—, освојити, узети град; a tüzet meg-
venni, савладати ватру; megvette a
hideg, смрзао се.
Megveszés, fn. беснило, бесноћа.
Megveszett, mn. побеснео, махнит; á. é.
покварен.
Megveszteget, cs. окужити; á. é. подми-
тити, поткупити, потплатити. — és,
fn. окужење, пропаст; подмита. —
hetlen, mn. неподмитљив, безмитан.
— hető, mn. подмитљив. — hetőség,
fn. подмитљивост.
Megvet, cs. 1.) одбацити, презрети; 2.)
az ágyat — ni, наместити постељу;
alajját vminek jól — ni, добар темељ
положити; lábát — ni, ухватити ко-
рена; 3.) здати се, укопати се.
Megvét, cs. погрешити, промашити.
Megvétel, fn. 1.) куп; 2.) заузеће.
Megvetem-edett, mn. савијен (дрво), ви-
топер, — el, — ül, k. извитоперити
се. — ült, mn. извитоперен.
Megvetendő, mn. за одбацивање.
Megvetés, fn. одбацивање, презирање.
Megvetett, mn. одбачен, презрен.

Megvetőleg, ih. презорно.
Megvettetés, fn. презрење.
Megvi, k. (vkivel) с ким се огледати;
cs. 1.) издржати бојак; 2.) освојити
јуришем; 3.) јуришати на град.
Megviaszoz, cs. навоштити, намазати
воском.
Megvigasztal, cs. утешити. — ódik, k.
утешити се.
Megvihatlan, mn. неосвојив; несавадлив.
Megvilágít, cs. осветлити, обасјати.
Megvilágosít, cs. осветлити; (szóval) об-
јаснити.
Megvilágosodik, k. осветлити се, разви-
дети се; á. é. разјаснити се.
Megvilágtalan-ít, cs. ослепити, оћорити.
— odik, — úl, k. ослепити, обне-
видети.
Megvillan, k. севнути; — t eszemben
(agyamban), спнуло ми је кроз главу.
Megvirad, Megvirrad, k. сванути.
Megvirágosodik, k. 1.) расцветати се;
2.) уплеснити се (вино).
Megvisel, cs. изнети, исхабати; á. é. ис-
цедити, истрошити (болест).
Megvisz (Megvinni), cs. однети, доставити.
Megviszál, cs. смотати, намотати (конац).
Megvitat, cs. расправити, претрести.
Megvitel, fn. достава.
Megvív l. Megví. — ás, fn. бојак.
Megvivő, fn. достављач, доносиатељ.
Megvizes-ít, cs. овлажити, наквасити. —
— edik; k. наквасити се.
Megvizez, cs. наводнити, наквасити.
Megvizsgál, cs. испитати. — ás, fn. ис-
питивање.
Megvon, cs. 1.) (től, től) одузети, усте-
ћи, одузимати; — ta tőle a szót, оду-
зео му је реч; 2.) ослабити, испеди-
ти (боља); magát — ni, повући се,
повлачити се.
Megzabál, k. прејести се, претоварити
се. — tat, cs. наљукати.
Megzabol, cs. нагобити.
Megzaboláz, cs. зауздати, укротити.
Megzajdúl, k. побунити се.
Megzákányosodik, k. узмутити се, пре-
врнути се (вино).
Megzaklat, cs. измучити; уклатити (спл-
ним терањем).
Megzálogol, cs. уписати у залог, у-
заптити.
Megzápúl, k. 1.) укварити се, усмрдети
се (јаје); 2.) постати шупаљ (зуб).

Megzavar, es. 1.) узмутити, замути́ти; 2.) пореметити, покварити; 3.) сме́ти, збу́нити; 4.) суви́ше истерати.
 Megzavarodik, k. 1.) узмутити се; 2.) збу́нити се; 3.) пореметити се.
 Megzavarodott, mn. узму́ћен, мута́н; а. е. сме́тен, збу́њен.
 Megzavarosodik, k. замути́ти се.
 Megzend-ít, es. учини́ти да за́јечн, да заори́, да зазвечи́. — ül, k. заори́ти се, јекну́ти; зазвечи́ти, за́невати, за-
 Megzeng, es. опе́вати. [сви́рати.
 Megzőldül, k. озе́ленети.
 Megzőrdül, k. шу́ннути.
 Megzőrget, es. 1.) за́куцати, ду́кнути; az ablakot — ni. ду́кнути у прозор; 2.) ударати (добом), добова́ти.
 Megződül, k. заху́јати, зазу́јати.
 Megzúz, es. и́стући, и́стуцкати.
 Megzsebel, es. и́спразнити кесу́, поткра́дати; magát — ni, накра́сти се.
 Megzsibb-ad, k. укочи́ти се, утри́нути. — aszt, es. укочи́ти.
 Megzsindelez, es. покрити́ шнидро́ж; (szójj.) jó volna a fejét — ni, нема́ четврте да́ске у глави́.
 Megzsinegel, es. угну́шити, угна́вити.
 Megzsíroz, es. ома́стити, нама́стити.
 Megzsugorgat, Megzsugorít, es. наи́штеде-ти, наку́цкати.
 Megy, fn. ви́шња, l. Meggy.
 Megy (Menni), k. 1.) пћи́, ходати́ гре-сти; gyalog —, пешачи́; kocsin —, вози́ се; lovon v. lóháton —, ја́ше; hajón —, пло́ви; veszendőbe —, ра-епада́ се, пропада́; férjhez —, уда́је се, пола́зи за . . . ; fejébe ment a bor, уда́рило му ви́но у главу́; tüske ment a lábomba, за́бо ми се три́ у ногу́; 2.) (ra, re) изно́сити, чи́нити; sokra —, мно́го изно́си; jóval többre — az ember, ле́шим се ви́ше пости́гне; semmire sem mehet, не мо́же до́ћи ни до че́га; semmire sem mehet vele, не мо́же да до́ђе с њи́ме ни до че́га; mire mentél? шта си изра́дио? egyre megy, на једно́ изла́зи, све једно́; nagyra menni, да́леко доте́рати; végére menni vminek, и́спитати́, докучи́ти што́; feledékenységbre —, за́бо-равити́ се, пре́ћи у за́борав.
 Megye, fn. 1.) жу́панија, ме́ђа, о́бласт; 2.) egyházi —, епа́рхија, ди́цеза; 3.) гра́ница, ме́ђа.

Megye-beli, mn. жу́паније́ки; епа́рхије́ки. — főnök, fn. погла́вар жу́паније́. — ház, fn. жу́панија́, жу́паније́ко зда́ње. — járás, fn. ка́нони́чна ви́зитација.
 Megyek, k. (menni) = иде́м.
 Megyen, иде́, l. Megy.
 Megyész, mn. епа́рхије́ки; — püspök, ди́-е́цезан.
 Megye-szállás, fn. еме́штање во́јске у ми-ру. — tanya, fn. еме́штање во́јске у рату́.
 Megyei, mn. жу́паније́ки; — törvényszék, жу́паније́ки суд.
 Megyéz, es. ме́ђашити.
 Megyünk = иде́мо.
 Méh, fn. 1.) че́ла; dolgozó v. mézhordó —, че́ла ради́лица; 2.) мате́рица, у-троба́; méhébe fogadni, затру́днети; — gyümölcse, пло́д утробе́, бре́ме.
 Méh-állás, fn. че́лиња́к. — anya, fn. мате́рица. — baj, fn. бо́л у мате́рици. — be-fogadás, fn. заче́ђење.
 Méhbeli, mn. egy —, од једне́ матере́.
 Méhbenhagyott, fn. по́емрче.
 Méh-csípés, fn. убо́д (ује́д) че́лини, бе́бук, — cső l. Méhkürt.
 Méhe, fn. че́ла, и́чела.
 Méhes, mn. пу́н и́чела; — gazda, че́-ла́р; fn. че́лар; че́лиња́к.
 Méhész, fn. че́лар. — et, fn. и́челарство́. — gazda, fn. че́лар. — kedik, k. че́ла-рити́. — ség, fn. че́ларство́, ко́ванлук.
 Mehet, k. мо́же пћи́.
 Méh-fájás, fn. бо́л у мате́рици. — fojtás, fn. уби́јање поро́да. — fű, fn. ме́де-ника́, мели́са. — göres, fn. хи́стерија́, мате́рица (проти́сли у же́не). — gör-esős, mn. хи́стерича́н, мате́рича́в. — gyümölcs, fn. пло́д утробе́. — hajlék l. Méhállás. — hajtó, fn. сре́дство за по́метање. — ház, fn. че́лиња́к. — hüvely, fn. уе́мина — ivadék, fn. у-ље́ви (мла́де че́ле). — kaptár, — kas, — kelenceze, fn. ко́шница. — kenyér, fn. во́штинe. — királyné, fn. мати́ца. — kosár, — körű, fn. ко́шница. — kürt, fn. мате́ри́чна цев. — lepény, fn. по́стельни́ца, ло́жа. — magzat, fn. за-че́дак. — raj, fn. ро́ј. — rajzás, fn. ро́јење и́чела. — ser, fn. ме́дови́на, шeрбе́т. — tanya, fn. у́ланник. — tar-tás, — tenyésztés, fn. че́ларство́, ко́-ванлук. — testvérek, fn. бра́ћа и́ли се́етре по́ матери́. — tetem, — üszög, fn. и́зродина́, пло́дина.

Mekeg, k. мекати, јарити, се, вечати.
Mekkora, mn. колики. — ság, fn. количина.

Méla, mn. тужан, сетан; fn. сета. — bú, fn. сетност, сета. — bús, mn. сетан. — búsan, ih. сетно. — kór, — ság, fn. сетност, меланхолија. — kóros, mn. меланхоличан, турован.

Melák, fn. мелаk (пас); á. é. блесан.

Méláz, k. бити сетан, меланхоличан.

Meleg, k. тонал, врућ; fn. топлота, врућина; — ében, за врућа трага; — ében rajta kapni, ухватити на делу; á. é. szívem egész —ével, свим жа-ром срца.

Meleg-ágy, fn. топла леја, кљло. — ese, — eske, mn. поврућ. — edik l. Melegszi. — en, ih. топло. — ház, fn. стаклена (топла) башта. — ít, es. грејати. — ítés, fn. грејање. — ítő, fn. és mn. мангал; за грејање. — ség, fn. топлота, врућина.

Melegszi, k. грејати се; (km.) a ki a füstöt nem szenvedheti, nem melegszi v. a ki melegedni akar, tűrje a füstöt is, ко се дима не надими, тај се ватре не нагрета.

Melegtartó, mn. és fn. што држи топлоту, погретач.

Melegül, k. загрејати се.

Melegvérű, mn. топлокрван; á. é. жесток.

Melenget, cs. грејати, парити. — és, fn. грејање, парење.

Mell, fn. 1.) груди, преп; szorúl a — е, уских је груди; 2.) епса; 3.) предњи део оргуља.

Mell-baj, fn. грудна болест. — bajos, mn. болесних груди. — beteg j. — bajos. — betegség, fn. грудна болест. — bodor, fn. набор на грудма. — esont, fn. грудна кост; кобилица (у тика). — dolmány, fn. пришњак.

Mellé, 1.) nu. уз, крај; a szék —, уз столицу; mellém, melléd . . ., уза-ме, уза те итд; 2.) ksz. уз то, покрај тог.

Mellé-áll, k. стати уз кога, прикључити

Melled, Melledzik, k. перутати се. [се.

Melledző, fn. пришњак; кајини преко груди (у коња).

Mellék, fn. és mn. што је поред чега; околина; Duna — е, Подунавље; Tisza — е, Потисје; Száva — е, Посавина; tenger — е, приморје.

Mellék, mn. побочни, споредни; уено-

редни. — adó, fn. прирез. — ág, fn. побочна грана; á. é. извањи род. — ajtó, fn. побочна врата. — bolygók, fn. трабанти, побочне планете. — cél, — célzat, fn. споредна цел, — cikk, — cikkely, fns споредна роба. — darab, fn. побочни комад, премац. — díj, fn. узгредна плата. — dolog l. Mellékes dolog.

Mellékel, cs. прикључити, додавати. — és, fn. прикључивање. — et, — mény l. Melléklet.

Mellékes, cs. што је поред чега; побочан; — dolog, споредна ствар; — jövedelem, споредан приход. — en, ih. узгред. — ség, fn. споредна ствар.

Mellék-étel, fn. придодато јело. — fal, fn. зид са стране. — fizetés, fn. депутат, побочна плата. — foglalatosság, fn. споредно занимање. — fonál, fn. навипак (у тикача). — galy, fn. тућ. — haszon, fn. узгредна корист. — ház, fn. суседна кућа. — hivatal, fn. споредно звање. — hold, fn. намесец.

Melléki, mn. погранични, суседни; Duna —, подунавски.

Mellék-irat, fn. прилог, додатак. — íz, fn. други (тућ) укус. — jövedelem l. Mellékes jövedelem. — kérdés, fn. споредно питање. — költség, fn. споредни трошак. — körülmény, fn. споредна околност. — lap, fn. додатак (листу). — let, fn. прилог, додатак — mondat, fn. споредна реченица. — nap, fn. пасунице. — név, fn. придев, придавник; споредно, друго име. — örökös, fn. побочни (латерални) наследник. — pénz, fn. узгредан приход. — rokon, fn. побочни еродник. — rokonság, fn. побочно еродство. — szag, fn. други (стран) мирис. — szándék, fn. узгредна, друга (тајна) намера. — szoba, fn. побочна соба. — szög, fn. побочни кут. — út, fn. странпутина. — uteza, fn. побочна улица.

Mellő, fn. пришњак.

Mellény, fn. прелук, пруслук. — fűző, fn. стан за утезање. — ke, fn. прелучић.

Mellérendelés, fn. приређивање.

Mellérendelt, cs. координован, приређен. — ség, fn. приређеност.

Mellérendezett(ség) l. Mellérendelt(ség).

Melles, mn. преат, грудат, сиеат, обидан. — edik, k. постати преат.

Mellesleg, ih. узгред; мимогредно. — es, — való, es. мимогредан; узгредан.

Melleszt, es. чунати, очунати; ne melleszd, a mit meg nem fogtál, на врби свирале; (спрема ражањ, а зец у шуми); á. é. опуљити, очерупати (у игри).

Mellett, mn. поред, крај, уз, мимо; nyugtatvány — adni vmit, дати на признаницу; — em, — ed, — e..., крај мене, крај тебе, крај њега...; а —, е —, уз то, покрај тога; ki — vagy te? е ким си? е ким држиш ти?

Mellettes, fn. побочник, помоћник; mn. Melléz l. Mellékel. [l. Mellékes.

Mell-fa, fn. (предње) вратило. — fájás, fn. бол у грудима. — fedél, fn. предук.

— hurut, fn. катар у грудма. — kas, fn. грудни кош, каблина. — kér, fn. попреје. — nyavalya, fn. грудобола.

Mellől, mn. од, иза; a széket a fal — venni, уклонити столицу од зида.

Mellőz, es. метнути на страну, уклонити; занемарити. — és, fn. остављање на страну, занемаривање. — hetetlen, неотклонив, неопходан. — hető, mn. што се може изоставити.

Mell-rézn, fn. колајна, медаља. — rész, fn. попреје. — revaló, fn. припјак,

грудњак. — ső, mn. предњи. — szobor, fn. попреје. — szorongás, — szorulás, fn. стезање у грудма. — tű, fn. игла за груди. — tyű, fn. припјак.

— üreg, fn. грудна дупља. — véd(fal), fn. преобран. — vért, fn. оклоп.

— vértés, mn. és fn. с оклопом; оклоп.

Melly... l. Mell... Mely. [ник.

Mellyed, Mellyedz, k. перутати се.

Méltalmas, mn. правичан; поверљив.

Méltalmatlan, mn. неправичан; неповерљив. — ság, fn. неповерљивост. — úl, ih. неправично.

Méltalom, fn. правичност; поверљивост.

Méltán, ih. правично, с правом.

Méltány, fn. правичност. — l, — ol, es. ценити, удостојавати. — lás, fn. одобравање, цењење. — lat, fn. цењење.

— os, mn. правичан, достојан. — osan, ih. правично.

Méltánytalan, mn. неправичан. — kodik, k. радити неправично. — ság, fn. неправичност. — úl, ih. неправично.

Méltat, es. (vmire) удостојавати (чега). — ás, fn. удостојавање.

Méltatlan, mn. (ra, re) недостојан; (iránt) неправичан. — kodik (vkin), k. поштувати недостојно с ким, бити неправичан. — ság, fn. неправда, неправичност. — úl, ih. неправично; недостојно.

Méltó, mn. (ra, re) достојан, вредан. — kér, — lag, ih. достојно.

Méltól l. Méltat.

Méltóság, fn. a) достојанство, чин; b) високородство (као титула). — ol, es. називати високородним. — os, mn. достојанствен; високородан (титула).

— oskodik, k. градити се високород.

Méltóztat l. Méltat. [ним.

Méltóztatik, k. благоизволети; méltóztassék, изволите.

Mely, mn. који, што; који?

Mély, mn. és fn. дубок; дубина, дубљина; — ére hatni, проникнути.

Mélyed, k. задубити се, удубити се; дубоко тонуту (лађа). — ék, — és, fn. удубљење.

Mélyelmi, mn. оитроуман, дубокоуман. — ség, fn. дубокоумље.

Mélyen, ih. дубоко; — hallgat, ћути као заливен.

Mélyeszt, es. одвећ натоварити (лађу) да тоне.

Mélyfelhang, fn. алт. — os, fn. алтиста; Mélyföld, fn. мља. [алтисткиња.

Mélyhang, fn. бас, дубок глас.

Melyik, mn. који; који?

Mélyít, es. дубити, удубити. — és, fn. Mélymérő, fn. каламир. [дубљење.

Mélyreható, mn. што дубоко засепа.

Mélység, fn. дубљина, безданица. — es, mn. дубок, бездан.

Mélytiszteletű, mn. високопоштован.

Mélyút, fn. сурдук.

Mélyzet, fn. дубљина.

Men, Mén l. Megy.

Mén, fn. ждребац, ајгир, настух. — bér, fn. плата за ждренца. — esikő, fn. мушко ждребе.

Mendegel, Mendegél, k. лагано ићи.

Mendemonda, fn. ha-by, празни разговори.

Menedék, fn. прибежиште, уточиште.

Menedékes, mn. стрм, низбрдит. — en, ih. стрмо. — ség, fn. низбрдитост.

Menedék-hely, fn. прибежиште. — irat,

- levél, fn. писмо за слободан пролазак. — ség, fn. јамство. — vár, fn. цитадела, тврђавица.
- Menek-edés, fn. спасење, бегство. — edik, — szik, k. богати, спасти се; опростити се.
- Menekül, k. спасти се, избавити се; избегн. иселити се. — és, fn. спасење, бег, исељење. — t, fn. ускок, одбег.
- Menekvés l. Menekülés. [лица.
- Menekvő, fn. одбеглица, ускок.
- Menés, fn. ход, ходање.
- Ménes, fn. ергела.
- Meneszt, cs. отпавити, послати. — ő, fn. отправак.
- Menet, fn. ход; марш; ih. у ходу.
- Menét l. Menyét.
- Menetel, fn. ход, ток.
- Meneteles, Menetes, mn. стрм, одседит. — en, ih. стрмо.
- Menet-jegy, fn. карта за путовање. — térti jegy, fn. карта за путовање тамо и навраћ. — kész, mn. спреман за полазак. — levél, fn. пасош. — rend, fn. а) ред пловидбе или возидбе; б) ред марширања.
- Ménezt, cs. пунити ждрепца.
- Menház, Menhely j. Menedékház.
- Menít, cs. уганути.
- Menkő l. Menyő.
- Ménló, fn. ждребац, пастух.
- Mennél, ih. што, чим; — előbb, што пре, чим пре; — inkább, што већма.
- Menny, fn. небо. — beli, mn. небесни; fn. небесник.
- Mennybemenet(el), fn. Спасово, Вазне.
- Mennycsarnok, fn. пантеон. [сече.
- Mennydörg-és, fn. грмљавина. — ő, mn. és fn. што грми; громовишк. — ő fű, fn. чуваркућа. — ősz, mn. што грми, [громак.
- Mennydörög, k. грмети.
- Mennyég, fn. небо.
- Mennyei, mn. небески.
- Mennyez, cs. сводити, зидати на свод. — et, fn. свод; фирмамент; небо; таваница.
- Mennyi, mn. колико; fn. количина. — ben, ih. у колико. — en, ih. колико (њих, нас). — féle, mn. количострук. — leg, ih. квантитативно. — leges, mn. квантитативан. — n, ih. по што? — re, ih. докле. колико; — re becsülöd? колико цениш то? — re annyi, како-тако. — ség, fn. количина, коли-
- коба. — séges, mn. квантитативан. — ségi, mn. квантитативан. — ség-tan, fn. математика. — szer, ih. колико пута?
- Mennykő, fn. гром, тресак; — üsse meg, гром га ударио. — csapás, fn. тресак, гром. — fű, fn. хула, дола. — fogó, — hárító, fn. громовод. — ütés, fn.
- Mennykövez, cs. сипати муње на... [гром.
- Mennylég, fn. етер.
- Mennyország, fn. небеско царство, рај. — i, mn. рајски.
- Mennyütés, fn. удар муње, гром.
- Menő, mn. што иде; arra —, мимоход. — asszony l. Menyasszony.
- Menőke, fn. 1.) мала шетња; 2) жудња за одласком.
- Ment, mn. слободан, прост од...
- Ment, cs. ослобађати, спасавати; Isten — sen, да Бог сачува! magát — eni, изговарати се.
- Menta, Ménta, fn. мента (биљ.); ló —, коњски босиљак.
- Mente, fn. хурдија, мента; (szój.) közlebb az ing mint a —, ближа је кошуља, него долама.
- Menteget, cs. извињавати, правдати, изговарати. — és, fn. изговарање. — ődzik, — őzik, k. извињавати се, правдати се. — őzés, fn. правдање.
- Mentekez-és, fn. правдање, изговарање. — ik, k. правдати се, изговарати се.
- Mentelék, fn. хипербола. — es, mn. хиперболичан.
- Mentelem, fn. имунитет. [перболичан.
- Mentelmi, mn. имунитетски.
- Menten, ih. а) одмах, тако, с места; б) слободно од, просто; — maradni, проћи на лих.
- Mentén, Mentében, ih. дуж; Tisza —, дуж Тисе.
- Mentére, ih. — hagyni, пустити да иде како хоће.
- Mentes, mn. 1.) слободан од... l. Ment; 2.) víz —, испробован води; tűz —, сигуран од ватре.
- Mentés, fn. извиња, правдање.
- Mentés, mn. у менти.
- Mentesít, cs. а) ослобађати; б) осигурати; с) франкирати. — és, fn. осигуравање.
- Mentesség, fn. а) имунитет; б) диспензација.
- Menthetetlen, mn. а) неспасив; б) неизвињив. — űl, ih. а) неспасиво; б) неизвињиво.

Menthető, mn. а) спасив; б) извинив.
 Mentő, fn. спаситель; брашитель. — szer,
 Mentül l. Mennél. [fn. амајанја.
 Mentség, fn. извина, изговор.
 Mentsvár, fn. утврђење бедемом без зи-
 Mentvény, fn. диспензација. [дова.
 Menül, k. изместити се, ишчашити се.
 — és, fn. угон.
 Meny, fn. 1.) снаха; (pb.) leányának szól,
 hogy — e is értsen belőle, мајка ћер-
 ку кара, снаси приговара; 2.) је-
 трва (жена млађег брата жени ста-
 ријег).
 Menyasszony, fn. невеста, млада, нева.
 — i, mn. невестин; — i ruha, вен-
 чана хаљина. — ság, fn. невовање,
 младовање.
 Menyecske, fn. млада (скоро доведена).
 Menyekés, mn. а) невестински; б) ко
 воли младе. — en, ih. невестински,
 као нева.
 Menyegző, fn. сватови, свадба, дан вен-
 чанја. — dal, fn. сватовац. — i, mn.
 сватовски, свадбен. — par, fn. дан
 венчања. — ruha, fn. венчана хаљина.
 Menyegzős, mn. сватовски; — nér, сва-
 ти, сватови. — ök, fn. младенци. —
 ködik, k. свадбовати.
 Menykezik, Menyekzik, k. а) удати се,
 удавати се; б) свадбовати.
 Menyket, Menyekző l. Menyegző.
 Menyét, fn. ласица. — ezik, k. ловити с
 ласицама (беле зечеве).
 Menyez, k. женити се.
 Menyhal, fn. манић.
 Menyhárt, Menyhért, fn. Мелхор.
 Mer, fn. nincs — је, нема петље.
 Mer, cs. приети, грабити.
 Mer, cs. смети, усуђивати се; а ki —
 az nyer, брзо почето, пола дочето.
 Mér, cs. мерити; bort —, точити вино;
 (szó.) végig — ni vkít szemével, ко-
 га премерити очима (од главе до
 пете); hozzá — ni, примерити; hozzá
 — ni a kezét, метнути руку на кога.
 Mér-arány, fn. симетрија. — arányos, mn.
 Mércse, fn. скала. [симетричан.
 Méreze, fn. 1.) мера, мерица; ваган; 2.)
 скала, мерило; 3.) мера, кантар. —
 Mérezéz, cs. мерити. [vám, fn. ушур.
 Mérdegel, cs. одмеривати, премеривати;
 á. é. премисљати.
 Mered, Meredez, k. кочити се; изди-
 зати се.

Meredék, mn. стрменит, окомит. — es,
 mn. избрдит, стрм. — ség, fn. стр-
 Meredt, mn. укочен. [мен.
 Méreg, fn. отров; љутина, јед. срџба;
 mérgét kiadni, искалити гнев; eszi a
 —, нун је љутине; á. é. — ár, на-
 прена цена; — drága, прескуп.
 Mereget, cs. 1.) приети (по мало); 2.)
 гледати укочено; — i szemét vkire,
 буљити очи на кога.
 Méreget, cs. премеривати.
 Méregétető, fn. отровник; отровница.
 Meregető, fn. мередов.
 Méreg-fog, fn. отровни зуб у змија. —
 keverés, fn. отровништво. — keverő,
 fn. отровник, отровница. — liszt, fn.
 Mereglye, fn. виле. [бели сичан.
 Méregölő, fn. сутук. — tutu, fn. пакосно
 дерините, злоћа.
 Méregyen, fn. симетрија. — es, cs. си-
 метричан.
 Méregység, fn. јединица за меру.
 Mereglye, fn. виле.
 Mereng, k. загнуривати се, гњурати;
 á. é. дати се у мисли. — és, fn. за-
 мишљеност. — ő, mn. замишљен.
 Méreny, fn. предузетак; окушај, смело
 дело; атентат. — el, cs. усудити се,
 дрзнути. — es, mn. дрзак. — kedik,
 k. лаћати се смелих послова. — ke-
 dő, mn. смео. — let, fn. дрско дело,
 атентат. — lő, fn. дрзак предузимач.
 Merés, fn. 1.) припање; 2.) усуђивање.
 Mérés, fn. 1.) мерење; 2.) точење.
 Merész, mn. смео, одважан, дрзак. —
 el, cs. усуђивати се, усудити се. —
 en, ih. смело; одважно. — kedik, k.
 дрзнути, усудити се.
 Mereszkedik, k. 1.) пружати се, теглити
 се; 2.) (ra, re) гледати укоченим по-
 гледом, упрети у кога очи.
 Merészlés, fn. усуђивање.
 Merészlet, fn. дрско дело, атентат, сме-
 лост. — es, mn. смео, дрзак. — esen,
 ih. смело. — esség, fn. смелост.
 Merészség, fn. смелост, одважност.
 Mereszt, cs. укочити, упрети; szemet —
 eni vkire, избечити очи на кога; раз-
 рогачити се на кога.
 Méret, fn. размер, мера. — ékeny, mn.
 измерив. — len, mn. неизмерен. —
 lenül, ih. неизмерено.
 Merettyű, fn. мередов.
 Merev, mn. укочен, крут. — edés, fn.

кочење. — edett l. Merevedt. — edik, k. кочити се, крутити се.
 Merevedt, mn. укочен, укрућен. — ség, fn. укоченост.
 Merevén, ih. сасвим.
 Mereven, ih. укочено, круто. — ít, cs. кочити, укочити. — ség, fn. укоченост, крутост. — ül, ih. укочено, круто.
 Merevít l. Merevenít.
 Merevség, fn. крутоћа.
 Merevül, ih. укочено, круто.
 Merevül, k. крутити се, кочити се, укочити се. — és, fn. кочење. — t, mn. укочен. — tség, fn. укоченост, мртвило, катаlepsija.
 Mérfogyatéka, fn. размерак.
 Mérfok, fn. мерило, размер.
 Mérföld, fn. миља. — oszlop, fn. стуб за Mergátló, fn. трапан. [миљу.
 Mérgedik, k. neki —, ражљутити се, сунути.
 Mérgelőd-és, fn. љућење. — ik, k. љутити се.
 Mérges, mn. отрован; једак, љутит; — seb, љута рана. — edik, k. а) постати отрован; б) упажедити се (рана). — en, ih. отровно; љутито, јетко. — kedik, k. бити љутит, једовит. — ség, fn. отровност; љутитост.
 Mérgesz, cs. тровати. — ő, fn. тровач, отровник; отровница.
 Mérfhetetlen, mn. неизмерив; неизмеран. безмеран. — ség, fn. неизмерност. — ül, ih. неизмерно.
 Mérfhető, mn. мерив.
 Mericske, fn. кантица.
 Mericskél, cs. црпети, грабити.
 Mériga, fn. дивчик.
 Meringlő, fn. нека рибарска мрежа.
 Merít, cs. а) црпети, грабити (воду); б) гизурати.
 Merítő, mn. што црпе; за црпање; — edény, ведро. — háló, fn. алов. — hely, fn. врук. — kanál, fn. кутља.
 Mérkél l. Méreget. [ча; мистрија.
 Mérkezik, Mérközik, k. мерити се, огледати се (с киме), поделити мегдан.
 Merköcse, fn. мрква.
 Mérleg, fn. 1.) мера, теразије, кантар, вага; tizedes —, децимална вага; vízi —, хидростатична вага; 2.) биланција; zárlati —, закључни рачун; а — be vetni, метнути на вагу.
 Mérleg-bíró, fn. кантарџија. — csésze,

fn. тањир на теразијах. — csináló, fn. кантарџија. — el, cs. мерити. — ez, cs. закључивати рачун. — hivatal, fn. вагариџа. — iga, fn. дивчик. — jegy, fn. цедуља од ваге. — mester, fn. кантарџија. — nyelv, fn. језичац на кантару. — pénz, fn. кантарина. — rúd, fn. дивчик. — serpenyő, fn. кантарница. — számla, fn. биланција, закључни рачун. — ző, fn. а) мотка за држање равнотеже, за балансовање; б) еквилибрета.
 Mérnök, fn. мерник, инџинир. — i, mn. мернички, инџинирски; — i kar, мернички кор. — ség, fn. мерништво; мерници.
 Mérőn, fn. каламир. — ol, cs. каламирити.
 Merő, mn. а) крут, укочен; б) чист, сушит, прави; — ezüst, чисто сребро; hazugság, пресна, пука лаж; — holt, mn. мртав, ни да макне; — süket, mn. глув као топ. — vak, mn. слеп као ноћ; с) за црпање, за сипање.
 Mérő, fn. а) који мери; б) меров; mn. за мерење; — asztal, сто за мерење.
 Merőben, ih. сасвим, сасма.
 Merőedény, fn. ведро, кабао.
 Merően, ih. а) круто, укочено; б) смело.
 Merőkanál, fn. велика кашика за сипање.
 Merőkődik, k. бити смео, дрзак.
 Merőkörműek, fn. копитари.
 Merőleges, mn. вертикалан, усправљен;
 Merőn, ih. круто. [fn. нормала.
 Merőpénz, fn. вашарина, кантарина.
 Merőség, fn. 1.) укоченост; 2.) дрекост.
 Merőserpenyő, fn. кантарница.
 Merőszíp, fn. сисалка (у буба).
 Merőveder, fn. ведро, кабао.
 Merővessző, fn. прут за мерење.
 Mérőz, cs. мерити на меров.
 Mérőzsineg, fn. канап за мерење.
 Merre, ih. камо, на коју страну.
 Mérsék, fn. мера, умереност; температура.
 Mérsékel, cs. умеравати, умерити; a hargját — ni, утишати гњев. — t, mn. умерен. — ten, ih. умерено. — tség, fn. умереност.
 Mérsékes, mn. умерен. — ség, fn. умереност.
 Mérséklés, fn. умереност. [пеност.
 Mérséklet, fn. 1.) умереност; — i egylet, друштво умерености; 2.) температура.
 Mérsékletlen, mn. неумерен. — ség, fn. неумереност. — ül, ih. неумерено.
 Mérséklett, mn. умерен.

Mersz, fn.; nincs — e, нема петље.
 Merszip j. Merőszip. — osok, fn. (буџе)
 Mert, ksz. јер, јербо. [пипе.
 Mért, ih. зашто?
 Mért, mn. измерен. — en, ih. (hcz, hez)
 одмерено, према.
 Mértan, fn. геометрија; ábrázoló — о-
 писна геометрија; elemző —, анали-
 тична геометрија. — i, mn. геометри-
 чан. — ilag, ih. геометрично.
 Mérték, fn. мера; мерило; метрум (у пе-
 сму; а — et megüti, удара под меру.
 Mérték-egység, fn. јединица за меру. —
 el, cs. умеравати; мерити. — es, mn.
 умерен; метричан (стих). — föl, fn.
 прешпање. — fölött, ih. преко мере.
 — fölötti, mn. прекомеран. — haladó,
 mn. претеран, прекомеран. — esen,
 ih. умерено. — esség, fn. умереност.
 Mértékletlen, mn. неумерен. — kedik, k.
 бити неумерен. — ség, fn. неумере-
 ност. — ül, ih. неумерено.
 Mértékszerintez, cs. баждарити. — és,
 fn. баждарење.
 Mértéktan, fn. прозодика.
 Mértéktelen, Mértéktűli, mn. неумерен, l.
 Mértékletlen.
 Mértelen áruk, fn. кратка роба.
 Mértföld l. Mélyföld.
 Mértudomány, fn. наука о мерењу.
 Merül, k. тонүти, утонүти, загњурити
 се, уронүти; gondolatokba — ni, за-
 нети се у мисли; álomba — ni, ду-
 боко заспати; adósságba — ni, загли-
 бити се у дуг; adósságba — t, пре-
 задужен. — és, fn. тоњење.
 Merültfa, fn. пловач (код сплавова).
 Mérv, fn. размер, мера, j. Kiterjedés; a
 lázadás nagy — eket ölt. побуна се
 шири.
 Mérvadó, mn. што даје правац, j. Irányadó.
 Mérzsinór, fn. канан за мерење.
 Mese, fn. прича, гатка, басна, бајка;
 találós —, загонетка.
 Mese-beszéd, fa. ба-ћу, бапрдање, при-
 клапање. — fejtés, fn. одгонетање. —
 fi, fn. гатало, приклапало. — gyűjte-
 mény, fn. збирка басана. — hasonlat,
 fn. парампхија. — író, — költő, fn. пи-
 сац басана. — könyv, fn. књига басана.
 Mesél, cs. причати, гатати; басносло-
 вити. — get, cz. причати; приклапа-
 ти. — ő, fn. és mn. гатар, припове-
 дач; баснослован.

Mesemaga, mn. саморан, сам-самнит.
 Mesés, mn. а) измишљен, баснослован;
 б) пун прича; с) á. é. — ár, прете-
 Meséz l. Mesél. [рана цена.
 Mesgye, fn. међа; склад (међу пивама).
 Mesgyés, mn. пограничан, суседан.
 Mesgyéz, cs. омеђашити.
 Messiás, fn. Месија.
 Messze, mn. далеко, даљни; ih. далеко,
 удаљено. — eske, mn. és ih. подалек;
 подалеко. — látó, mn. заманан. —
 látó, а) mn. далековид; б) fn. дурбин.
 — látás, fn. далековидост.
 Messzell, cs. сматрати за врло далеко.
 Messzely, fn. сатљик. — es, mn. од сат-
 Messzeség, fn. даљина. [љика.
 Messzetünő, mn. што се губи у даљини.
 Messzi l. Messze. — re, ih. на далеко.
 Mester, fn. 1.) мајстор, вештак; (szój.)
 nem lehet az ember mindjárást — ré,
 нико се није научен родно; а munka
 dícséri — ét, дело показује мајсто-
 ра; 2.) учитељ, магистер; 3.) старе-
 шина; polgár —, градеки начелник;
 4.) целат; 5.) лисац, лукав човек; 6.)
 te vagy annak а — e, твоје је то масло.
 Mester-asszony, fn. мајсторица — darab,
 fn. ремек. — ember, fn. занатлија; —
 embernek aranyos a keze, занат је
 златан. — emberiesen, — emberileg,
 ih. занатлијеки.
 Mester-ének, fn. а) ремек-песма; б) за-
 натлијека песма. — énekes, fn. занат-
 лија-песник. — ez, cs. поучавати. —
 fogás, fn. мајсторија. — gerenda, fn.
 слеме. — i, mn. мајсторски, вештач-
 ки. — ileg, ih. мајсторски. — ke, fn.
 мајсторчињ. — kedés, fn. мајсториса-
 ње. — kedik, k. (ban, ben) мајстори-
 сати, довијати се чему.
 Mesterkél, cs. извијати, извештачити;
 ишарати. — és, fn. извијање. — et-
 len, mn. неусиљен. — etlenség, fn. не-
 усиљеност, неизвештаченост. — t, mn.
 усиљен, извештачен. — tség, fn. из-
 вештаченост, усиљеност.
 Mester-kéz, fn. вешта рука. — legény,
 fn. занатлијеки момак. — munka, —
 mű, fn. мајсторско дело. — né, fn.
 мајсторица; учитељница.
 Mesterség, fn. 1.) вештина, занат; (szój.)
 — et üzni, терати занат; vki — ébe
 avatkozni, мешати се у туђ занат;
 (km.) minden ember a maga — ét foly-

- tassa, свак нек се држи свог заната; minden — nek arany a feneke. занат је златан; 2.) мајсторија; (km.) ahol nem elég az erő, ott a — álljon elő, мајсторија козе паса.
- Mesterséges, mn. вештачки. — en, ih. вештачки. — ség, fn. мајсторија.
- Mesterül, ih. мајсторски.
- Mestertárs, fn. друг у занату.
- Mész, fn. креч; vízálló —, хидраулични креч; oltatlan —, незагашен креч; oltott —, загашен креч; (pb.) a kinek mesze nincs, sárral tapaszt, ако не можемо како хоћемо, а ми ћемо како
- Mészag, fn. кречни оксид. [можемо.
- Mészany, fn. калциум.
- Mészárl-ás, fn. касанљење, мрцварење. — at, fn. покољ, крешево, сеча.
- Mészárol, es. касати, мрцварити.
- Mészáros, fn. касанин, месаар. — inas, fn. касански момак. — kodik, k. бити касанин. — kutya, fn. касански пас. — legény, fn. касански момак. — ság, fn. касански занат.
- Mészárszék, fn. месаарница, касаница.
- Mész-égetés, fn. печење креча; кречана. — égető, fn. а) кречар; б) фуруна за креч. — elég, fn. калциумоксид.
- Meszel, es. кречити. — és, fn. кречење. ő, fn. а) који кречи; б) перајница.
- Meszes, mn. за креч; — gödör v. verem, Meszet l. Maszat. [кречана.
- Meszez, es. метати у креч; — ő hordó v. kád, буре за креч.
- Mész-festés, fn. фреско-сликање. — festmény, fn. фреско-слика. — foltoz, mn. од креча, искречен. — föld, fn. кречна земља. — gödör stb. j. Meszesgödör... — ít, es. претворити у креч. — kéklény, fn. цианкалциум. — kemence, fn. кречна пећ, кречана. — kovacs, fn. кречни шпат. — kő, fn. кречни камен, вапнац. — kőbánya, fn. кречни мајдан. — nemű, mn. кречни.
- Metél, es. комадати, сећи, резати. — és, fn. сечење, комадање. — get, es. рецкати, сецкати. — ke, fn. резанчићи.
- Metelő, mn. који сече; за сечење; — deszka, даска за сечење; — hagyma, порилук, прае; — káposzta, кунус за сечење; — kés, ножеви за сечење.
- Metélt, fn. резанци. — csík, fn. резанци; чорба од резанаца.
- Métely, fn. метиљ; зараза. — es, mn. метиљав; заражен. — esedik, — esül, k. ометљавити; заразити се. — esít, — ez, es. напушити метиља; окужити.
- Meténg, fn. зимзелен.
- Metsz, es. сећи, резати; гравирати. — eget, es. сецкати, рецкати; гравирати. — ék, fn. абсциса (матем.). — elék, — lék, fn. одрезак. — és, fn. сечење, резање.
- Metszet, fn. одсек, одрубак; цезура (у стиху); felmenő v. nehéz —, мушка цезура; lemenő v. könnyű —, женска цезура.
- Metszetlen, mn. неорезан. — ül, ih. неорезано.
- Metsző, mn. који сече, реже; за сечење; á. é. оштар (реч); fn. резач; резач (у бакру); — bér, fn. резарина. — deszka, даска за резање (у књиго-везаца); — fog, зуб секутић, предњи зуб; — kalapács, сечиваца; — kés, нож за резање; — szer, сечиво, сирава за резање.
- Mez, fn. огртач, покривало.
- Méz, fn. мед. — alma, fn. слаткача. — edény, fn. суд за мед.
- Mezei, mn. пољски. — galamb, fn. дивљи голуб.
- Mezeigazda, fn. пољоделац, ратар. — ság, fn. ратарство, пољска привреда.
- Mezei-lompos, fn. вук, курјак. — munka, fn. пољски посао. — rozsok, fn. овсик. — tücsök, fn. цврчак.
- Mézel, es. правити мед (чела).
- Mézelke, fn. (биљка) матичњак.
- Mézes, mn. медан, меден; с медом; — mázos száj, слаткорека уста; — beszéd v. — szavak, медне, слатке речи.
- Mézes-báb, fn. медени колач. — hetek, fn. медне (прве) недеље у браку. — kalács, fn. медени колач; гурабија. — kalácsos, fn. колачар, лицидер. — madzag, fn. омам, мамац.
- Mézez, es. замедљавати.
- Mézga, fn. гума, смола (на дрвећу); rúgó v. törő —, гумаластика; keményítő —, декстрин.
- Mézga-gyanta, fn. смола, гума. — nemű, од гуме.
- Mézgás, mn. гумает, пун гуме.
- Mézgáz, es. мазати гумом.
- Mezgérel, k. és es. пабирчити, палетко- Mezgérlés, fn. пабирчење. [вати.
- Mezgés, mn. сирупаст.

Méziggyűjtőméh, fn. чела радилица.
 Mézharmat, fn. цвек.
 Meztelen, mn. го, наг, голишав; — mint az égér, го-голицат; — karddal, с го-лим мачем; — fővel, гологлав; ih. голо, наго, голишаво.
 Meztelenség, fn. нагота, босота.
 Meztelenül, ih. наго голо.
 Meztífagy, fn. голомразица.
 Meztítláb, ih. босоног. — as, mn. бос, босоног, необуван.
 Meztílen l. Meztílen. — edik, k. остати го, наг, оголишавити. — ít, cs. оголити. — ség, fn. нагота. — ül, ih. голо.
 Méz-körte, fn. слатка крушка.
 Méz-madár, fn. колибри. — nád, fn. пекерна трека. — méű, mn. медан.
 Mező, fn. поле, пољана, мезево; — n lakik, живи на селу.
 Mező-ke, fn. пољска шева. — kér, fn. њива. — pat, fn. пољски шпат. — ség, fn. пољана. — város, fn. варовица.
 Méz-szüret, fn. убијање кошница. — tartó, fn. медна чаша (у цвећа).
 Meztelen, mn. és ih. 1.) го, наг; 2.) голуждрав, голушав; — falak, голи зидови (без уреса); — kard, го мач; — igazság, гола истина; — fővel, го-
 Meztelenedik, k. остати го. [логлав.
 Meztelenít, cs. чинити голим, открити.
 Meztelenség, fn. нагота, голотиња.
 Meztelen-ül, ih. голо, наго; k. l. — edik.
 Mi, mn. 1.) шта, што? — az? шта је то? — szép! како је лепо; (szój.) — t nekem? шта ће ми? шта ми је до...? 2.) — mink, ми.
 Mia, fn. нека шкољка.
 Miá l. Miatt.
 Miákol, k. маукати, њавркати.
 Miatt, mn. 1.) због, са; — am, — ad, — a..., због мене, тебе, њега...; 2.) — am elmehet, по мени може отићи.
 Miatyánk, fn. „Оче-наш“; (szój.) úgy tudja mint a — ot, зна као „Оченаш“; még a — ot sem tudja, не зна ни „Оченаша“; не зна ни две унакрст.
 Mibenlét, fn. стање; a dolog — e, шта је у ствари.
 Mieske, fn. нешто мало; a mieskéje volt, оно мало удила.
 Micsoda? mn. шта?; какав?; — dolog az! какве су то ствари!
 Micsodás? mn. какав?; (szój.) már a —, већ какав јесте.

Miczereg, k. цвилети.
 Miczergés, fn. цвиљење.
 Midőn, ksz. кад, када, кад ал.
 Mielőtt, mn. пре него, пре него што.
 Mienk, mn. наш.
 Miért? ih. за што? што? са шта? рашта?
 Miféle? mn. а) какав? б) као ми; — emberek között, међу људма као што смо ми.
 Míg, Míglén, ih. док, дакле; míg a világ s az örök, док је света и века.
 Mígnem, ih. док не.
 Mihál, Mihály, tn. Михайло, szent — hava, септембар, рујан; szent — lova, Mihánt l. Mihelyt. [носила.
 Mihaszna, fn.; nagy —, рђа, седихлеб.
 Mihelyen, Mihelyest, Mihelyt, Mihent, ksz. чим, како.
 Miheztartás, fn. равнање, управљање.
 Mihók, fn. 1.) имокљан, блесан; 2.) хо-
 Mihóka, fn. дивље слатко дрво. [роња.
 Mijura, fn. овца, јагње (женека).
 Miként, Mikér, Mikéren, ih. како; ksz.
 Miklós, tn. Никола. [да, како.
 Mikó, fn. 1.) неки мајмун; 2.) Miklós.
 Mikor? ih. кад?
 Mikorára l. Mikorra.
 Mikoron l. Mikor.
 Mikorra, ih. за кад?
 Miksa, tn. Максимилијан.
 Mile, fn. могила (гомила) дрва за прављење угла. — hely, fn. могилиште. — közép, fn. средиња мотка у могили.
 Milét, fn. биће, суштаство, l. Mibenlét.
 Miletakaró, fn. земља над могилом (угљарском).
 Millió, Milliom, fn. милион, милиун. — s, — os, fn. милионар.
 Millora, fn. (овца од две године), двизарка.
 Mily, mn. какав? — szép! како је леп!
 Milye, Milye, fn. кутуја.
 Milyen l. Mily. — ség, fn. каквоћа.
 Mím, fn. мимика. — beszéd, fn. мимика.
 Mímel, cs. подражавати. — és, — et, fn. подражавање, мимика. — ő, fn. мимичар.
 Mímész, fn. мимичар. — et, fn. пантомимика. — etí, mn. пантомимички.
 Mímez l. Mímel...
 Mímjáték, fn. пантомима. — i, mn. пантомимичан.
 Mímód, Mímódon, ih. како, на који начин?
 Mímtan, fn. наука о мимици, мимика.

Minap, Minapában, ih. ономадне, ту скоро.
Minapi, mn. ономадашњи.

Mind, mn. сав, сва, све; сви; све; —
arany, све је злато; — hazugság, све
је лаж: testvéreim — jöttek, сва су
ми браћа дошла.

Mind, ksz. и - и, како - тако; — én —
te, и ја и ти; — a mellett, при све-
му том, ипак; — addig, све дотле. —
eddig, све до сада; — annyi, толико
исто; — örökké, до века.

Mindannyiszor, ih. толико пута. — i, mn.
свагдашњи.

Mindazáltal, Mindazonáltal, ksz. ипак.

Mindég, ih. свагда, увек.

Mindegy, ksz. свеједно, макар. — ig, ih.
све до једног. — ik, сваки. — re, ih.
свеудил. непрестано. — ütt, ih. укупно.

Mindekkorig, ih. све до сада.

Minden, mn. сваки; сви; fn. целина,
цело; свашта. — em, — ed, — e...
све што имам, имаш, има...; — e
rongy, сав је ритава; te vagy — em,
ти си ми све и сва; — ek előtt v. —
ek felett, пре свега, сврх свега.

Mindenbizony(nyal), ih. јамачно, за цело.

Mindenes, mn. свеопшти. универзалан;
fn. фактотум.

Mindenesetre, ih. свакако, на сваки начин.

Mindenest, Mindenestül(fogva), ih. са свим,
с целом богажијом.

Mindenfelé, ih. на све стране.

Mindenféle, mn. свакојаки, сваковрстан.
од сваке руке. — kéр(en), ih. на сва-
ки могући начин, свакојако.

Mindenfelől, Mindenfelülről, ih. одасвуд.

Mindenfelül, ih. на све стране, на далеко.

Mindenha, ih. свагда, увек, ваздан. — i,
mn. свагдашњи, вечни.

Mindenható, mn. свемогућ, свесилан. —
ság, fn. свемоћ.

Minden-hol, ih. свугде, свуд. — honnan,
ih. ода свуд. — hová, ih. свакуд, на
све стране. — időn, ih. у свако доба.

Mindenik, mn. сваки; — ünk, свак од нас.

Mindenként, Mindenkép(en), ih. свакојако.

Mindenki, mn. свак, свако.

Mindenkor, ih. свакад, увек. — i, mn.
свагдашњи. — on, ih. у свако доба.

Mindenlátó, mn. свевидећ, који све види.

Mindennap, ih. дневно, сваки дан. — i,
mn. свакидашњи; á. é. обичан. — os,
mn. свакидашњи.

Mindennemű, mn. сваковрстан.

Mindenség, fn. васељена, свемир.

Mindenszentek, fn. Сви Свети.

Mindentehető, mn. свемогућ. — ség, fn.

Mindentelen, mn. без ичег, го. [свемоћ.

Mindentevő l. Mentetethető.

Mindentudás, fn. свезналаштво.

Mindentudó, mn. és fn. свезнао; све-
зналац. — ság, fn. свезналаштво.

Mindenünnen, ih. одасвуд.

Mindenütt, ih. свугде, свуд; — jelenvaló
— levő, — való, који је свуд (свуда-
сушт). — jelenvalóság, — lét, fn. „сву-
дасушност.“

Mindenüve, Mindenüvé, ih. свакуд.

Mindétig, Mindéltig l. Mindég.

Mindezideig ih. све до јако.

Mindholtig, ih. све до смрти.

Mindig, ih. свагда, увек, удил.

Mindinkább, ih. све више, све већма.

Mindistenhit, Mindistenítés, Mindistenlés,
fn. пантеизам.

Mindjárt, Mindjárt, ih. одмах, тако;
ha —, све ако, па баш да.

Mindkét, mn. оба, обе, обоје, обадва. —
féle, mn. од обе врсте.

Mindketten, ih. обојица; обоје.

Mindkettő mn. обадва; обоје.

Mindnyája, mn. сви, свиколици (они).

Mindnyájan, ih. сви (ми, ви, они).

Mindnyájak, ih. ви сви.

Mindnyájok, ih. они сви.

Mindnyájunk, ih. свак од нас, ми сви;
— ott legyen, тамо да смо сви.

Mindössze, Mindösszeséggel, Mindösszesen,
Mindösszve, ih. укупно, сви заједно.

Mindszent, fn. Сви Свети. — hava, — hó,
fn. октобар.

Minduntan(úl), ih. непрестано, увек.

Mindvégig, ih. до краја, увек.

Minck, ih. на што? чему? — neked az?
шта ће ти то? — előtte, ih. пре не-
го. — okáért, ih. чега ради, због чега.
— utána, ksz. пошто, када.

Minél, ih. што, чим; — több, annál jobb,
што више, то (тим)боље. — előbb, ih.
што пре, што скорије. — fogva, ih.
због чега, чега ради.

Minemű, mn. какав. — ség, fn. каквоћа.
— sít, cs. квалификовати.

Miniom, fn. миним.

Miniszter, fn. министар; tárcza nélküli
—, министар без портфеља; — elnök,
министар-председник. — i, cs. ми-
нистареки.

Minisztérium, fn. министарство.
 Miniszter-tanács, fn. министарско веће.
 Mink, mn. ми.
 Minkmagunk, mn. ми сами.
 Minn, Minnen, Minnenmagunk, mn. ми сами.
 Minnyog, k. маукати, цвилети.
 Minő mn. какав. — leg, ih. по каквоћи.
 — leges, mn. квалитативан. — ség, fn. каквоћа. — ségi, mn. квалитативан. — ségileg, ih. по каквоћи.
 Minősít, cs. квалификовати. — és, fn. квалификовање. — vényu, fn. квалификација, — hetetlen, mn. чему се не може име дати.
 Mint, ih. као што.
 Mint, ksz. него, од; erősebb — te, јачи него ти.
 Minta, fn. форма, мустра, образац, калун.
 Minta-áru, fn. роба за пробу, мустру. — darab, fn. тестебаша. — fa, fn. калун. — fillér, fn. фениг за одређење тежине новаца. — gazdaság, fn. узор-газдинство. — gödör, fn. јама за са-левање звона. — idom, fn. шаблон. — kép, fn. слика за узор, образац. — könyv, fn. књига с мустрама. — mérték, fn. баждарека мера. — rajz, fn. картон, цртеж. — súly, fn. баждарека мера.
 Mintász, fn. моделар. — at, fn. моделарство.
 Mintáz, cs. градити мустре, калунити.
 Mintegy, ih. 1.) од прилике, око, до; — tíz éves, дете од својих десет година; — száz évvel ezelőtt, пре једно сто година; 2.) некако, у неку руку, чисто; — magánkivül, чисто изван себе.
 Mintha, ksz. као да, јави, бајаги.
 Minthogy, ksz. будући да, јер, почем.
 Mintlét, fn. стање, нахођење.
 Mintsem(hogy), ksz. а да..., него...; jobban szeretek itthon maradni, — elutazni, волим овде остати, него отпутовати; sokkal erősebb, — félne, и сувише је јак, а да би се бојао.
 Mintszinte, ih. као и.
 Miog l. Miákol.
 Miokért, ih. чега ради, са шта, рашта?
 Miön, fn. звездаста маховина.
 Mióta, ksz. од како, од када.
 Mire, ih. на што? на што; ksz. док; — segély elérkezett, már meg volt halva, док је стигла помоћ, већ је био умро.

Mireny, fn. сичан, миномор, арсеник. — es, mn. са сичаном.
 Mirha, fn. измирна, мира (биљ.).
 Mirigy, Mirígy, fn. 1.) жлезда; (szój.) — e szökött, окужио се, отекао је; 2.) o-Mirigybéká, fn. запоктица. [тров, куга.
 Mirígyes, mn. жлездаив; кужан. — edik, k. добити жлезде. — ít, es. кужити.
 Mirígyhalál, fn. куга. — kelevényu, fn. мицина. — kór, fn. отечене жлезде. — szökes, fn. параслица.
 Miriszló, tn. Мирослав.
 Mirkéncg, fn. sárga —, знак, хрмза.
 Mirnye l. Mirtus.
 Mirtus, fn. мирта, мрча. — fa, fn. мир-тово дрво; миртовача. — koszorú, fn. миртов венац.
 Misa, Misi, Miske, tn. Миша.
 Mise, fn. миса, служба; fekete v. gyász —, парастое; öreg v. nagy —, велика миса; halottas —, опело; misét mondani, служити мису.
 Mise-áldozat fn. божја служба. — bor, fn. вино за причест.
 Miség fn. суштина (ствари), каквоћа. — i, mn. квалитативан.
 Mise-ing, fn. стихар. — könyv, fn. службеник, мисал.
 Misél, k. служити службу божју.
 Mise-mondás, fn. богослужење. — mondó, mn. és fn. који служи службу, богослужитељ; за службу божју.
 Misemondókönyv, fn. службеник, мисал.
 Misemondóruha, Miseruha, fn. одежа.
 Misés, mn. што спада на службу божју. — könyv, fn. мисал, службеник. — pap, fn. поп који служи. — szolga, fn. црквењак. — szolgálat, fn. служба божја.
 Miséz, k. читати мису, служити — tet, es. дати читати мису.
 Misi, Miska, tn. Миша.
 Miskáról, cs. уштројити (свинче).
 Miskásan, ih. magyar —, онако поштено.
 Mismás, fn. 1.) тандара-маудара. кала-бурња; 2.) мазафларија, мајсторија.
 Mismásol, cs. употребити мазафларије.
 Miszerint, ksz. да, l. Hogy. ksz.
 Mitevő, Mitévő, mn. nem tudom — legyek, не знам шта да радим.
 Mitill, fn. (шкољка) пучица; gyöngytermő —, бисер шкољка.
 Mintán, ksz. пошто, кад.
 Mivel(hogy) ksz. јер, будући да.

Mível. es. 1.) радити; 2.) обрађивати (земљу); 3.) неговати (науке); 4.) образовати.
 Mívellet. fn. радња, дело; операција.
 Míveletlen. mn. необрађен; á. é. неизображен. — ség, fn. неизображеност. — ül, ih. необрађено; á. é. неизображено.
 Mívelőd-és, fn. образовање; образованост. — ik, k. образовати се.
 Mívelőnap, fn. тежатник, радни дан.
 Mívelt, mn. обрађен, обделан; á. é. образован, изображен. — ség, fn. образованост, образованост.
 Míveltető (ige). mn. фактитиван (глагол).
 Míves. fn. радник, радник. — nap, fn. радни дан, тежатник — ség, fn. запатлиштво.
 Mívész ... l. Művész ...
 Mivolt. fn. својство, каквоћа.
 Mizura. fn. миши реп (биљ.)
 Mízsót, fn. мишије уво (биљ.)
 Moezan, k. пснутити, кркнути, мрднути. — ás, — at, fn. мрдање.
 Mocsár, fn. бара, баруштина, мочар. — húr, fn. звездуша (биљ.). — i, mn. мочареки, бареки. — os, mn. баровит. — virág, fn. кошитац, масни листак.
 Mócsing, fn. жила (анатомски). — os, mn. жиловит.
 Moeskatlan, l. Moesoktalan.
 Moeskít, es. прљати, каљати.
 Moeskol, es. прљати, каљати; á. é. грдити, — ás, fn. прљање; á. é. грдња. ódás, fn. грдња. — ódik, k. грдити.
 Moeskos, mn. прљав, мрљав. — an, ih. прљава. — odik, k. прљати се. — ság, fn. прљаваост, гад.
 Moeskoz, es. прљати, каљати.
 Moesok, fn. пег, мрља, á. é. љага.
 Moesoktalan, mn. неокажан. — ül, ih. неокажано.
 Moesola, Moesolya, fn. мочило, топило.
 Moezog, k. смешити се; осмехивати се.
 Moczorog, k. муцати.
 Mód, fn. начин; метод; средство: maga — ján, на свој начин; mi — on? којим путем? како? semmi — on, никак, никојим начином; szép — dal v. szép — jával, с лепим; macska — ra, као мачка; gomba — ra szaporodik, расте као печурке; szokott — szerint, уобичајеним начином; — jāt találja v. ejti v. — ot talál, наћи пу-

та и начина; ha minden — ből kifogynék, кад све жиге поцуцају; vminek — jāt megadni, дати чему форме (обичаја ради); 2.) мера; — jával, е мером, умерено; — felett v. — nélkül, преко мере; — ot tartani, држати се мере; okkal — dal, паметно; (pb.) — jával jó minden, све с мером; 3.) могућност; nincs — benne, не знам како бих; 4.) имање; van jó — ja, има лепог имања; nagy — u v. jó — u, врло пмућан.

Módi, fn. мода, адет; mn. помодни.
 Módiat, ih. довољане.
 Módis, mn. модерни, помодни.
 Módi, k. живети по моди.
 Módol, es. дотеривати, калупити.
 Modor, fn. начин, манира, j. Mód.
 Modoros, mn. усиљен, манириран. — an, ih. манирирано. — ság, fn. манирираност.
 Módos, mn. 1.) учтив, уљудан; 2.) пмућан. — it, es. препначивати, препначити. — ítvány, fn. препнака; исправак. — odik, k. препначити се. — ság, fn. учтивост, уљудност; пмућност. — ül, k. препначити се, препначивати се. — ulat, fn. препначење.
 Módozat, fn. пут и начин.
 Modroz, es. манирирати.
 Módszer, fn. начин, метод. — es, mn. методичан. — esen, ih. методично. — tan, fn. методика.
 Módtalan, mn. 1.) неумерен, без мере; 2.) без имања. — ság, fn. неумереност. — ül, ih. неумерено.
 Mogor, Mogorva, mn. мргодан.
 Mogorválnodik, k. бити мргодан.
 Mogorvaság, fn. мргодноост, мргодаост.
 Mogy, fn. бобица, пуне.
 Mogyoró, fn. лешник; egy férges — t sem ér, не вреди ни пуњљива боба. — bot, fn. лесковача. — bokor, fn. лештак. — fa, fn. лешниково дрво; лесковина — fajd, fn. лештарка, кокица. — nyest, fn. сибирска веверица. — olaj, fn. уље од лешника. — pöle, fn. пух (жив.).
 Mogyorós, mn. пун лешника; с лешником.
 Mogyorótörő, fn. клеште за лешнике.
 Mogyoróvessző, fn. лесковац.
 Moh, Moha, fn. маховина.
 Mohar, fn. мухар.
 Moharcz, fn. жидовска трешња.

Moh-lepte, mn. обрастао маховином. — nemű, mn. маховинаст.
 Mohó, mn. лаком, грабљив, алав.
 Mohódzik, k. обрашћивати маховином.
 Mohózkodik, Mohólkodik, k. гумати.
 Mohón, ih. халапљиво, лакомо. — kodik, k. бити лаком, алав.
 Mohós, mn. обрастао маховином; á. é. с науеницама.
 Mohóság, fn. халапљивост, лакомот.
 Mohósodik, k. добивати науенице; обрашћивати маховином.
 Mohosság, fn. маховина.
 Mohosúl, k. обрашћивати маховином.
 Mohozik, k. добивати науенице.
 Mohrépa, fn. пантриак.
 Mokány, mn. неотесан, простачки, дивљачки; препреден. — kodik, k. бити дивљак; бити распуштен. — ság, fn. дивљаштво, неотесаност. — ul, ih. дивље; распуштено; препредено.
 Mókázik, k. шалити се, сирдати се.
 Mokog, k. бунцати (у сну).
 Mókus, fn. веверица. — fű, fn. веверче.
 Moláka, fn. млáка, ритина.
 Moldva, Moldvai, mn. карабогдански.
 Moldva(ország) tn. Карабогданска.
 Molnár, fn. млинар (воденичар, сувачар),
 Molnár-kalács, fn. сомун. — legény, fn. млинарски момак; (у шали) уш. — ostya, fn. лепињаст колач. — szekercze, fn. сечивница. — szemű, mn. шкилав, жмирав. — színű, mn. отворе.
 Molton, fn. молдон (сукно). [но мрк.
 Moly, fn. гризлица, молац, црв. — ét, fn. сагрињавина, мољчевица. — ette, mn. изеден од мољаца, сагрињао. — fű, fn. кокотац, ждраљика.
 Molyh, fn. маље на билу. — os, mn. малав. — osság, fn. малавост.
 Molyos, mn. мољчав. — an, ih. мољчаво. — odik, k. напунити се мољаца.
 Monak, fn. монах, калуђер.
 Monarcha, fn. монарх.
 Monarchia, fn. монархија.
 Moncs, fn. псећен сок. — ol, cs. гњечити, цедити, грувати (јабуку).
 Mond, cs. казати, рећи, казивати, говорити; — ják, веде, говори се; tollba — anі, диктовати; beszédet — anі, држати говор; imádságot — anі, молити се Бог; itéletet — anі, изрећи пресуду; jövődöt — anі, предказивати будућност; köszönetet — anі, из-

рећи хвалу; törvényt — anі, судити; (pb.) nem a ki — otta, de mikép — otta, не гледи се, ко је рекао, већ шта је рекао; vmit vkivel — atni, метати кому у уста.
 Monda, fn. скаска. — kör, fn. скаске.
 Mondalom, fn. мудра изрека.
 Mondás, fn. казивање, изрека.
 Mondat, fn. 1.) реченица; betoldott v. közbevetett —, уметнута реченица; meztelen —, гола реченица; 2.) изрека.
 Mondatalkat, fn. склоп реченице.
 Mondatlan, mn. неказан, незаповеђен. — ul, ih. неказано.
 Mondatos, Mondatszerű, mn. у изрекама.
 Mondattan, fn. наука о реченицама, синтакса.
 Mondékony, mn. простодушан, искрен.
 Mondhatatlan, cs. неисказан. — ul, ih. неисказано.
 Mondogál, cs. диктовати, казивати.
 Mondogat, cs. казивати; причати.
 Mondóka, fn. мали говор (за учење на изуе).
 Mondol, cs. диктовати, казивати,
 Mondola, fn. бадем. — baraczk, fn. кајеија. — fa, fn. бадемово дрво. — olaj, fn. зејтин од бадема. — szappan, fn. бадемов сапун.
 Mondolás, mn. с бадемом.
 Mondolat, fn. име познатор списа против новотарија у мађарском језику.
 Mondolatej, fn. млека од бадема.
 Mondolatos, cs. речитативан.
 Mondomány, fn. предикат; категорија.
 Mondsza isz. рећи дер!
 Mondva, ih. — csinált, наручен (одело); — csináltatni, наручити.
 Monocle, fn. монокл, наочник.
 Monorú, mn. дугуљаст, јајае.
 Monostor, fn. манастир, намастир.
 Montika, fn. титрица.
 Mony, fn. мушки уд; јаје, мудро.
 Monyas, fn. ајгир, ждребан.
 Monyatlan, mn. уистројен, уврнут.
 Monyók, mn. с великим удом.
 Mopsz, fn. мупс.
 Mór, fn. 1.) Маур, црнац; 2.) моар (нека тканина); 3.) чернић, ваљак; 4.) tn. Мавро.
 Moraj, fn. шум, жагор, жамор, жубор.
 Mord, mn. суморан, потмуран, туробан; дивљи, l. Mordon.

Mordály, fn. мали самокрес, ништоз терцерол.

Mordány, fn. клеветник; l. Mordály.

Mordiás, l. Mord.

Mordiáz, k. сунути, згранути се.

Mordít, cs. подивљачити.

Mordon(os) l. Mord. — kodik, k. беснети, горонадити се. — ság, fn. дивљаштво.

Mordúl, ih. упорно, дивље; k. замулати; брецнути се.

Mórfal, fn. дувар од блата.

Morfondi, mn. мргодан, кисео.

Morga, fn. горски мши.

Morgály, fn. мрмот, l. Marmota.

Morgás, fn. мумлање, мрмљање.

Morgó, mn. намргођен, који мумла, гунђа; fn. гунђало.

Morgolód-ás, fn. гунђање. — ik, k. гунђати.

Morgyas, Morgyiás, mn. дивљи, бесан.

Móriáskodik, k. ћаурдати, лакрдисати.

Móring, fn. мираз. — levél, fn. брачни уговор. — ol, cs. донети мираз.

Morj l. Marj.

Morkoláb, fn. 1.) помрчање сунца; 2.) маркгроф; 3.) змај (што чува благо.)

Morkony l. Murok.

Mormiczol, k. мумлати, мрмљати.

Mormog, k. мрмљати, мумлати; режати. — ás, fn. мумлање.

Mormojál, k. зукати, бумбарати.

Mormol, k. мрмљати, мумлати; режати. — ás, fn. мрмљање; режање.

Morog, k. гунђати, зујати.

Morotva, Morotvány, fn. 1) бара, мочар; 2.) рибњак,

Morotványos, Morotvás, mn. баровит.

Morotvásodik, k. постати баровит.

Morrog l. Mormog.

Mórszalag, fn. трака од моара.

Mortály, fn. малтер.

Mórtégla, fn. ћернич, чернић.

Móru, ih. мавријски, црначки.

Morva l. Murva, fn.

Morva, fn. a) Моравац; b) Морава (река); mn. моравски. — i, mn. моравски. — ország, fn. Моравска.

Morván, ih. моравски.

Morzsa, fn. мрва, трунак; egy morzsát sem, ни мрве, ни труни, ни мало.

Morzsál, cs. мрвити; тринити; крупити. — ódik, k. мрвити се, крупити се, дробити се.

Morzsalék, fn. мрве, трине; дробац. — ony, mn. мрваст, дробљив.

Morzsányi, mn. за једну мрву.

Morzsás, mn. што се мрви, круви; дробљив.

Morzsika, Morzsinka, fn. мрвица; mn. ећушан.

Morzsóka, fn. 1.) дробац; жгачица; 2.) тарана.

Morzsol, cs. крупити, тринити, мрвити; a kukoriczát — ni, крупити кукуруз; — ja kezét, тапе руке.

Morzsolgat, k. мрвити (непрестано); крупити (по мало); грискати.

Morzsolódik, k. мрвити се, крупити се.

Morzsológép, fn. машина што крупи.

Mos, cs. 1.) прати; 2.) мити, умивати; 3.) запљускивати (река обалу).

Mosadék, fn. помије, оплачине.

Mosakodik, k. прати се, мити се.

Mosás, fn. прање; мијење.

Mosatlan, mn. неопран; неумивен. — úl, ih. неопрано, неумивено.

Mosda l. Mosóház.

Mosdat, cs. прати, мити.

Mosdatlan, mn. неопран, неумивен; á. é. — szája ember, човек, који срамно говори.

Mosdik, k. умивати се, мити се.

Mosdó, mn. који се пере; за прање; fn. умиваоница, лавор.

Mosdó-asztal, fn. столац за умивање. — edény, — medenceze, fn. суд за умивање. — szappan, fn. сапун за умивање. — víz, fn. вода за умивање.

Moshely, fn. перило, место где се пере.

Moslék, fn. помије, оплачине; mn. неопран, маслен. — eledel, fn. буркуљин. — os, mn. a) помијае; b) за помије; — os edény, помијара.

Moslicza, fn. мушица (у вину).

Mosó, mn. ко пере; за прање; fn. перилац. — asszony, fn. праља. — dézsa, fn. лужница. — fa, fn. пратљаца, — fű, fn. коњски реп.

Mosogat, cs. неспрати, пиркати. — ó, mn. és fn. за неспрање; суд за неспрање.

Mosó-ház, fn. перионица. — kád, fn. када за прање.

Mosoly, fn. осмех, осмејак. — gás, fn. смешење. — gó, mn. смешљив. — ódik, k. насмехнути се, насмешити се. — og, k. смешкати се, смешити се.

Mosómedve, fn. американски медвед.

Mosóné, fn. праља, периља.
 Mosony, fn. Мошонь (град). — vármegye, fn. мошоньска жупанија.
 Mosó-rongy, fn. судопера, ошпача. — szék, fn. погачи, погари. — da, fn. перионица. — teknő, fn. корито. — teknőke, fn. карлица. — víz, fn. вода за прање.
 Most, ih. сад, јако; — majd, час-час, сад-сад.
 Mostan, Mostanában, ih. сада; — től fogva, од сада, од јако, од селе. — i, mn. саданињи, садани. — ig(lan), ih. до сада, до селе, до јако. — kor, ih. сада. — kori, mn. саданињи. — ra, ih. за сада. — ság, ih. сада, данас. — sággal, ih. овог пута. — től, ih. од сада, од јако.
 Mostig, ih. до сада, до овог доба.
 Mostoha, mn. маћијски; очувки; — bátya, полубрат; — ara, очув; — anya, маћеха, мађија; — testvérek, полубраћа, полусестре; 2.) á. é. свиреп, тежак; — idők, темка времена; — év, перодна година.
 Mostoha, fn. очув; маћеха; á. é. немати.
 Mostohai, mn. маћијски; очувки.
 Mostohálkodik, k. маћијски, очувки поштуати.
 Mostohán, ih. очувки, маћијски; á. é.
 Mostohaság, fn. окрутност. [свилено.
 Mostoháskodik l. Mostohálkodik.
 Moszat, fn. 1.) вога (трава); 2.) прљавиштина.
 Moszt, Mosztika, fn. 1.) петелка, l. Torzsa;
 Motol l. Motoz. [2.) прљавиштина.
 Motóla, fn. мотовило, сукаљка.
 Motólál, es. мотати, сукати.
 Motorkál, es. нишати, тражити.
 Motoz, a) es. és k. преметати, превртати; нишати. — ás, fn. преметање, преметачина; нишање; b) fn. брљ; á. é. — van fejében, има бубу у глави.
 Motozik, k. 1.) прејести се (овце); 2.) обрљивити; — agyában, није чист
 Motozó, fn. преметач. [у глави.
 Motring, fn. пасмо, пасма.
 Motszan, k. мрдуити, l. Moezzan.
 Motyó, fn. пртлаг.
 Motyog, k. 1.) шалити се; 2.) гуњати.
 Mozaik, fn. мозаик.
 Mozdít, es. покретати, покренути; мицати; fülét sem — ja, и не шумиња. — ás, fn. мицање, кретање. — hatat-

lan, mn. непомичак. — hatatlanúl, ih. непомично. — lan, mn. непокренут. — lanúl, ih. непокренуто. — ó, fn. покретач.
 Mozdony, fn. локомотива, j. Locomotiv.
 Mozdúl, k. кретати се, мицати се. — ás, fn. мицање, покрет.
 Mozdulatlan, mn. непокренут, непомичан. — ság, fn. непомичност. — úl, ih. непомично.
 Mozgadoz, k. мицати се, покретати се.
 Mozgalmas, mn. покретљив; узрујан. — ság, fn. покретљивост; узрујаност.
 Mozgalmi, mn. покретни.
 Mozgalom, fn. покрет, кретање; á. é. маневар.
 Mozgás, fn. кретање; — ba hozni, покренути; — ba jóni, покренути се.
 Mozzat, es. покретати, поминити; nagy fát — ni, латити се мучна посла.
 Mozzatag, mn. покретан, покретљив. — ság, fn. покретљивост.
 Mozzatás, fn. покретање.
 Mozzató, fn. покретач; што покреће.
 Mozzékony, mn. покретљив. — ság, fn. покретљивост.
 Mozzó, mn. покретљив; — vá tenni, мобилисати; — had, мобилна војска; — híd, хуприја што се скида.
 Mozzolódik, k. окретати се, вртети се.
 Mozzony, fn. машина, справа; örök —, „perpetuum mobile“.
 Mozzony-báb, fn. аутомат. — műves, fn. машинишета.
 Mozzósít, es. мобилизовати. — ás, fn.
 Mozzószer, fn. мобил. [мобилизовање.
 Mozzog, k. мицати се, кретати се. — ható, mn. покретљив.
 Mozztan, fn. динамика.
 Mozztér, fn. простор за кретање.
 Mozzan, k. покренути се, макнути.
 Mozzanat, fn. момент. — os (íge), mn. тренутан (глагол).
 Mozsár, fn. аван. — ágyu, fn. прашија. — ka, fn. аваншк. — kótis, fn. туцањ. — törő. — ütő fn. туцањ, тучало. — virág, fn. матичњак (трава).
 Mózsas, fn. Moja, Mojszlo, Mojsenje.
 Möcskül, es. гљечити, размрскати; утичути, набити.
 Möcsörög, Möczörög, k. ашиковати.
 Mög l. Meg.
 Mögé, nu. за; az ajtó —, за врата.
 Möglet, fn. стражиљ простор, l. Háttér.

Mögött. m. за; ajtó — за вратима.
 Mögül. m. иза; az ajtó —, иза врата.
 Meczkorodik. k. ишхурити се.
 Muha. Muhar l. Moh. Mohar.
 Muhát. fn. 1.) роља; 2.) гладило.
 Mukk. fn. egy — ot sem szólni. ни ни-
 Mukkan. k. ишнути. [снути.
 Mulandó. mn. пролазан, непостојан. —
 ság. fn. непостојаност.
 Múlás. fn. пролажење, нестајање.
 Mulaszt. cs. пропуштати, занемарити. —
 ás. fn. занемаривање; — ási bűn, грех
 Mulat. fn. Мулат. [учињен нехатом.
 Mulat. k. 1.) забављати се, веселити се;
 2.) задржавати се, боравити; cs. ве-
 селити, забављати; vh. веселити се,
 проводити се.
 Mulatag. mn. пролазан, непостојан.
 Mulatás. fn. 1.) весеље, забављање; 2)
 борављење.
 Mulatkozik. k. веселити се, забављати се.
 Mulató. fn. és mn. (место) за весеље. —
 ház, — kastély, fn. весели двор. —
 kert. fn. перивој. — kör, fn. венчић
 (забављање). — társ, fn. друг у весељу.
 Mulatoz. k. веселити се, проводити, за-
 бављати се; боравити. — ás, fn. за-
 бава, весеље, борављење.
 Mulatság. fn. весеље, забава. — os, mn.
 забаван. — osan, ih. забавно.
 Mulattat. cs. забављати, веселити. — ás,
 fn. забављање. — ó, mn. és fn. заба-
 ван; забављач, весељак.
 Mulékony. mn. пролазан, непостојан. —
 an, ih. пролазно. — ság. fn. пролазност.
 Múlhatatlan. mn. непронетив, неопхо-
 дан. — úl, ih. неопходно; — úl szük-
 séges, преко потребно.
 Múlik. k. 1.) пролазити, проћи; — a da-
 ganat, пролази оток; 2.) нестајати;
 — az idő, пролази време; 3.) rajtam
 nem múlt, hogy..., нисам ја крив,
 што...; rajtunk ne múlják, ми ћемо
 учинити своје; abban múlt, изостало
 је, одустало се; kevésben v. kicsiny-
 ben múlt, hogy... мало је фалило,
 што...
 Múló. mn. пролазан, непостојан. — lag,
 ih. пролазно.
 Múlt. mn. прошли, пређашњи, минули;
 — évi, лански; fn. прошлост.
 Múlva. ih. након, после; rövid idő —,
 након кратког времена.
 Múlva. mn. муласт. ћамнаст; fn. мула,

глупак. — ság. fn. ћамнастост, гду-
 павост, сметеност.
 Mumia. fn. мумија, сухотина.
 Mumi. Mimus. fn. баук, гвоздензуба.
 Munka. fn. мука, труд; посао, радња,
 рад, дело, работа; munkára termett.
 створен за рад; munkába venni, узети
 у посао; munkába kerül, стаје труда:
 (km.) embernél —, Istennél áldás, чо-
 век налаже, а Бог располаже; — után
 édes a nyugalom, после труда слатко
 се одмара; a ruha munkában van, ха-
 љине су у послу.
 Munka-bér, fn. радничка наплата. — bi-
 ró, mn. који може радити, који је за
 посао. — díj l. — bér. — felosztás, fn.
 подела рада. — idő. fn. време радње.
 — kedv, fn. радљивост. — képes l.
 — bíró. — (ra)képeség, fn. способ-
 ност за рад. — (ra)képtelen, mn. не-
 способан за рад. — kerülés, fn. нера-
 диност. — kerülő, mn. нерадин. —
 kör, fn. круг делања.
 Munkál. cs. радити, пословати, работа-
 ти; oda — ni, поради, поделати;
 — benne a gyógyszer, лекарија ради
 у њему; a földet — ni, радити (земљу).
 Munkálat. fn. посао, дело, операт. — i,
 mn. операциони. — lan, mn. необра-
 ђен, необделан.
 Munkalátó. fn. надгледач радње.
 Munkálatos. mn. за обрађивање.
 Munkálkodik. k. радити.
 Munkálódik. k. делати, пословати.
 Munkás. mn. радин, радљив, делатан;
 fn. радник, посленик, работник; —
 — ság, fn. делатност, рад.
 Munkásosztály, fn. радничка класа.
 Munkász. fn. радник, работник.
 Munka-szünet, fn. прекид рада, одмор.
 — szünetelés, fn. обустава рада, страјк.
 — társ, fn. сарадник, сарадник. —
 tehető, mn. способан за рад. — tér,
 fn. поље за рад. — tétel, fn. посло-
 вање, радња.
 Munkátlan, mn. беспослен, без посла;
 нерадин, бадаван. — kodik, k. бес-
 посличити, бадавадисати. — ság, fn.
 беспосленост, нерад. — úl, ih. бес-
 послено.
 Mura. fn. Мура (река). — köz. fn. Међу-
 мурје.
 Murezos. mn. прљав, чаљав. — an, ih.
 прљаво.

Murmutér, fn. мрмот, горекни миш.
 Murnya, fn. истрињена, иструхла плева;
 приханђало камење.
 Murok, fn. мрква.
 Murrog, k. мрмљати, гунђати, мумлати.
 Murva, fn. 1.) плева, трине; 2.) шљу-
 нак; 3.) залесак (биљни).
 Murzsol l. Morzsol.
 Muskata, Muskatály, fn. мирисавка (ја-
 быка, крушка, грожђе).
 Muslicza, Muslineza, мушица (у вину).
 Must, fn. мост, слатко вино, шпра.
 Musta, fn. мушта.
 Mustallik, k. мирисати на мост.
 Mustár, fn. сенеч, слачина; горушица.
 — millye, fn. судиш за сенеч.
 Mustol, cs. муљати. — ó-fa, fn. муљало.
 Mustos, mn. пуш моста, винован.
 Mustra, fn. 1.) мустра, углед; 2.) пре-
 глед, смотра.
 Mustrabirka, Mustrajuh, fn. олош оваца.
 Mustrál, cs. 1.) муштрати, разгледати;
 Muszáj, мора бити. [2.) пребирати.
 Muszka, fn. Москов, Рус; mn. руски. —
 báránybőr, fn. крзно младог јагињета.
 — ország, fn. Русија.
 Muszkaúl, ih. руски.
 Muszkol, Muszol, cs. муљати.
 Mutat, cs. показивати; ne mutatd maga-
 dat, да се неси дао видети! utat —
 ni, показати пут; k. (oda, ra, re), у-
 казивати (на кога); vh. magát — ni,
 а) показивати се; б) продуцирати се.
 Mutat-ás, fn. показивање. — ék, fn. та-
 блица. — kozik, k. показивати се,
 показати се. — lan, mn. непоказан.
 — lanúl, ih. непоказано. — mány, fn.
 приказ, продукција.
 Mutató, fn. 1.) казаљка; 2.) мустра,
 проба (робе); — úl, за пробу; 3.) спи-
 сак, листа, садржај, индеке, регистар.
 Mutató-áru, fn. роба на углед. — névmás,
 fn. показна замена. — óra, fn. сат
 на казаљке. — tábla, fn. регистар,
 списак. — új, fn. кажипрет. — vég,
 fn. окрајак robe за мустру.
 Mutatvány, fn. 1.) мустра, проба, углед;
 2.) предетава, продукција.
 Mutatvány-darab, fn. ремек-работа. — ív,
 fn. први табак за пробу. — lap, fn. но-
 вине на углед. — szám, fn. број нови-
 Mutilla, fn. лажна чела. [на на углед.
 Mutogat, cs. показивати; magát — ni,
 а) показивати се; б) продуцирати се.

Múzeum, fn. музеј.
 Muzulman, fn. Муселман.
 Muzsika, fn. свирка, музика. — értő, mn.
 és fn. музикалан; музичар.
 Muzsikál, cs. свирати.
 Muzsikamester, fn. музичар.
 Muzsikás, fn. свирач, музикант.
 Muzsika-szerző, fn. компониста. — szó,
 Muzsikus, fn. свирач. [fn. свирка.
 Muzzog, k. зупати, хупати.
 Mű, fn. дело, посао; вештачко дело. —
 alak, fn. вештачки облик. — alkat, fn.
 композиција. — alkotmány, fn. веш-
 тачко дело. — áros, — árus, fn. који
 продаје вештачке ствари. — avatott,
 mn. és fn. који се разбира у вешти-
 ни, вештачки; вештак. — barát, fn.
 који милује вештине. — bíráló, —
 bíró, fn. критичар. — csarnok, fn. га-
 лерија вештина. — darab, fn. веш-
 тачко дело. — egyetem, fn. техника,
 политехника. — egyetemi, mn. (поли-)
 технички. — egylet, fn. друштво за
 неговање вештина. — elmélet, fn. тео-
 рија вештине. — emlék, fn. вештачки
 споменик. — értő, fn. és mn. вештак,
 који се разуме у вештинама. — ér-
 zék, — érzelem, — érzet, fn. смисао
 за вештине. — faragás, fn. вајарство.
 — faragmány, — faragvány, fn. вајар-
 ски посао. — faragó, fn. вајар. —
 festész, — festő, fn. сликар; вештачки
 бојаџија. — festés, — festészet, fn.
 сликарство; вештачко бојаџисање. —
 fogás, fn. мајеторија, еминалица.
 Műge, fn. лазаркиња, првенац (биљ.).
 Mű-gond, fn. марљивост, пажња. — gyá-
 korló, mn. који се занима вештином.
 — hely, fn. радионица. — ipar, fn.
 радиност; вештина. — iparos, mn. ин-
 дустријалан. — iskola, fn. академија
 за вештине. — ismerő, fn. вештак.
 — kedvelés, fn. љубав према вешти-
 нама; дилетантство. — kedvelő, fn.
 љубитељ вештина; дилетант. — ked-
 velőség, fn. љубав према вештинама.
 — kereskedés, fn. трговина вештач-
 ких творевина. — kereskedő, fn. који
 тргује с вештачким творевинама. — ké-
 szítmény, fn. вештачка работа. — ki-
 állítás, fn. изложба вештина.
 Működés, fn. (биљка) пупаквица.
 Működ-és, fn. делање, пословање. — ik,

k. делати, пословати. — ő, mn. делатан. — őség, fn. делатност.
 Mű-költészet, fn. уметничко песništvo.
 — költő, fn. уметнички песник. — kör, fn. круг делања. — lovas, fn. вештачки јахач. — lovaglás, fn. вештачко јахање. — nyelv, fn. а) уметнички језик; б) терминологија. — nyelvi, mn. терминологи. — remek, fn. ремек-дело. — régiségek, fn. вештачке старине. — szabály, fn. правило вештине. — szabályos, mn. удешен према правилу вештине. — szakí, mn. технички.
 Műszer, fn. вештачка справа, инструмент. — i mn. механичан. — íleg, íh. механично.
 Mű-szerkezet, fn. механизам; композиција. — szerzemény, fn. вештачки производ. — szó, fn. вештачка реч, термин. — szoba, fn. радионица, лабораторија. — szorgalom, fn. индустрија, радност. — szótan, fn. терминологија. — szótár, fn. терминологи-

ки речник. — tan, fn. технологија. — tani, mn. технологи. — tár, fn. музеј. — tárlat, fn. изложба вештина. — társ, fn. сауметник. — társaság, fn. друштво за вештине. — terem, fn. атеље; лабораторија; музеј. — termék, fn. вештачки производ. — termelés, fn. вештачко произвођење. — tét, — tétel, fn. операција. — tevő, fn. оператор. — út, fn. друм, шосе. — ügyes, mn. és fn. вештак, уметник. — ügyesség, fn. уметништво.

Művel... l. Mível...

Műves, fn. радник, l. Míves.

Művész, fn. вештак, уметник.

Művészet, fn. вештина, уметност; képző —. пластика; faragó —, вајарство. — i, mn. вештачки, уметнички.

Művészi, mn. вештачки, уметнички. — leg, íh. уметничко. — ség, fn. уметништво.

Művészkedik, k. бавити се вештином.

Művészség, fn. уметништво; уметници.

Művezető, fn. пословођа.

Műzet, fn. механизам.

N.

N (on, en, nu. 1.) на; az utcán, на улици; a padon, на клупи; a vízén, на води; 2.) за; tíz márkán, за десет марка; két forinton, за два форинта.

Nád, fn. трска.

Nádál, cs. а) сећи трску; б) покривати или ограђивати трском; в) á. é. шибати трском (трсковачом). — ás, fn. сечење треке. — ó, fn. који сече трску.

Nádaly, fn. пијавица. — fű, fn. гавез. — os, mn. пијавичав. — oz, cs. метати пијавице. — tő, fn. лазаркиња (биљ.).

Nádas, mn. а) трсковит; б) покривен трском; fn. тршчаник, тршчак, рит. — odik, k. обрасти трском.

Nádaz, cs. покривати трском. — at, fn. кров од треке.

Nád-bot, fn. трковача, трковац. — buzogány, fn. кунина. — erdő, fn. тршчак. — fedél, fn. тршчан кров. — fedeles, mn. трском покривен. — fonat, fn. ланга; асура. — hajlék, fn. колиба од треке.

Nádi, mn. тршчан; — bika, букавац, водени бик; — fű, шап, шефар; — madár, водени дрозд; — tyúk, лиска.

Nádika, fn. пиница, нека (тица) пото-

Nádkerítés, fn. еведра. [чарка.

Nádlás, fn. сечење треке.

Nádméz, fn. шефер (из треке). — el, — ez, cs. шеферити, шеферисати. — es, mn. ошеферисан.

Nádol, cs. 1.) покривати, пошпивати трском; 2.) калити (гвожђе, раоник).

Nádor(ispán), fn. палатин. — i, mn. палатински. — ság, fn. палатинство. — szék, fn. палатински суд.

Nádoz l. Nádaz.

Nádpáhol, cs. бити трсковачом.

Nádpáleza, fn. трковац, трковача.

Nádpálezáz, cs. тући трском.

Nádpáripa, fn. коњ од треке; á. é. оми-лела ствар.

Nádra, fn. материца, l. Mádra.

Nadrág, fn. чакшире, хлаће, ногавице; alsó —, гаће.

Nadrág-ellenző, fn. растриж. — hám, fn.

пораменнице. — hasiték, — hasadék, fn. растриж. — kengyel, fn. стремя, штруфна. — kötő, fn. пѣс од чакшира. — ol, cs. деветати. — os, mn. у чакширама. — övező, fn. пѣс од чакшира. — szár, fn. поравица. — szíj, fn. кажин за чакшире. — talan, mn. без чакшира. — talpaló l. — kengyel. — tartó, fn. пораменнице.
 Nádragulya, fn. наеквица; бенџелук (бѣл.).
 Nadrág-ülep, fn. тур од чакшира. — zseb, fn. цен од чакшира.
 Nádrapártamag, fn. материчњак.
 Nád-rekesz, fn. главчине за ловљење рибе. — síp, fn. карабе, дудаљка. — szál, fn. трека (једна); (szől.) lenge mint a — szál, повија се као трека. szegés, fn. еведра. — szék, fn. столица од треке. — termő, mn. трековит. — toló, fn. тоља.
 Nádverés, Nádverő l. Nádolás, Nádoló.
 Nagy, 1.) mn. és fn. велик; великан, великани; — ban, у великом (продаја); — jából dolgozik, ради овлаш; á. é. — ideje már, већ је у велико време: — ideig volt távol, дуго времена је био на страни; — kor, дубока старост; — száj, лајава уста; — ot hall, тешко чује, наглув је; — ba fogni v. kapni, латити се великор; — ra becsülni, врло поштовати; — ra tartja magát, поноси се; — ra lenni vmivel, држати много на што, поносити се чиме; — ra venni, узети за крупну ствар; — ra vágni, — ra látni, пћи за великим; — ra ment, далеко је дотерао; — ra nyitni szemet, разрогачити се; kiesinye — ja, велико и мало; minden — nak kiesiny a kezdete, из малог бива велико: 2.) ih. врло; — keservesen, прегорко; — bölcsen, врло мудро; — ritkán, одвѣх
 Nagyagyúhal, fn. липен (риба). [петро.
 Nagy-álmú, mn. поспан. — alvó, mn. врло дремован. — ánt, ih. већим делом. — anyá, fn. мајка, баба. — anyai, mn. мајчин. — ara l. — atya.
 Nagyasszony, fn. 1.) мати божја, Богородица; — нарја, Вел. Госпођина; 2.) милостива госпођа. — körte, fn. великогоспођинска крушка.
 Nagy-anya, fn. дед, деда. — anyai, mn. дедин, дедински. — bátya, fn. стриц; ујак; теча. — béli, mn. és fn. алав;

ала. — bizvást, ih. сасним поуздано. — boldogasszony (нарја), fn. велика госпођина. — bőgő, fn. виолон, велики береш. — bőjt, fn. велики, часни пост, четиридесетница. — britania, fn. Велика Британија. — csütörtök, fn. велики Четвртак. — dad, mn. горостасан.
 Nagyehető, mn. прождрљив, несит, алав; fn. ала, изелица. — ség, fn. прождрљивост, алаовост.
 Nagyér, fn. аорта (жила у телу).
 Nagyérdemű, mn. многозаслужан.
 Nagyeszű, mn. даровит, оштроуман.
 Nagyét, fn. алаовост. — ü, mn. алав, поједљив.
 Nagyfarú, mn. широких стражњика, гузат.
 Nagyfejedelem, fn. велики кнез. — ség, fn. велика кнежевина.
 Nagyfej, fn. главура, главурда. — ü, mn. és fn. глават; главурдан.
 Nagyfennjen, ih. високопарно, охоло.
 Nagyfogú, mn. зубаст.
 Nagyfővezér, fn. врховни заповедник.
 Nagyfüllű, mn. уват; fn. увоња.
 Nagyhangú, mn. хвалисав; fn. хвалина.
 Nagyhasú, mn. трбушат; fn. трбоња; — asszony, трудна жена.
 Nagy-hatalmasság, fn. велика сила. — hatalmú, mn. силан. — hatalom, fn. велика сила. — ható, mn. врло силан.
 Nagyherczeg, fn. велики херцег. — i, mn. великохерцешки. — ség, fn. велико херцештво.
 Nagy-hét, fn. велика недеља. — hétfő, fn. велики Понедељак.
 Nagyíró, mn. гласовит, чувен.
 Nagyidő, fn. крајње време.
 Nagyiható, mn. és fn. попилица, ждера.
 Nagyít, cs. увеличавати, увећати; претеривати. — ás, fn. увеличавање. — ó, mn. што увеличава, величав; fn. (üveg) величаво стакло. — ott, mn. увећан; претеран.
 Nagyivó, fn. попилица, пијанац.
 Nagykedd, fn. велики Уторник.
 Nagyképű, mn. уображен. — ség, fn. уображеност.
 Nagykereskedés, fn. велика трговина.
 Nagykereskedő, fn. велики трговац.
 Nagykereszt, fn. велики крст.
 Nagykor, fn. дубока старост.
 Nagykorú, mn. és fn. пунолетан; пунолетник. — ság, fn. пунолетност.

Nagykönnyen, *ih.* врло лако, без по муке.
 Nagylelkű, *mn.* великодушан. — *en*, —
leg, *ih.* великодушно. — *ség*, *fn.* ве-
 Nagymellű, *mn.* прест. [ликодушноост.
 Nagyméltóság, *fn.* преузвишеност, Ексе-
 ленција: — *od*, Ваша Преузвишено-
 сти! — *ú*, *mn.* преузвишени.
 Nagymérvű, *j.* Messzeható.
 Nagymessze, *ih.* врло далеко, предалеко.
 Nagymester, *fn.* велики мештар.
 Nagymise, *fn.* велика миса.
 Nagynehezen, *ih.* с натегом, једва једвице.
 Nagynéne, *fn.* тетка; стрина; ујна.
 Nagynevű, *mn.* гласовит, чувен.
 Nagynyakú, *mn.* вратат.
 Nagynyelvű, *mn.* хвалисав; зубат.
 Nagynyolezad, *fn.* велика осмина (код
 оргуље). — *rét*, *fn.* велика осмина
 (код књига).
 Nagyobb, *mn.* већи. — *acska*, *mn.* мало
 већи. — *adán*, — *ára*, *ih.* већином,
 понајвише. — *ít*, *cs.* увећати, пове-
 ћати. — *odás*, *fn.* повећање. — *odik*,
k. повећавати се, повећати се. — *ré-*
szint, *ih.* по већој чести, махом. — *ül*.
l. — *odik*.
 Nagyoska, *mn.* повелик, величак.
 Nagyol, *cs.* 1. обрадити (у главном);
 сећи на велика парчад; 2.) сматрати
 за (врло) велико.
 Nagyolvasottsága, *mn.* који је много чи-
 Nagyon, *ih.* врло, веома, веома. [тао.
 Nagyorrú, *mn.* носат; *fn.* носоња.
 Nagyos, *mn.* величак, повелик. — *odik*,
k. керебечити се.
 Nagyot-hallás, *fn.* наглувост. — *halló*,
mn. наглув.
 Nagyoz, *cs.* 1.) сећи на велике комаде;
 2.) увећавати; *k.* величати се.
 Nagyrétek, *fn.* велики Петак.
 Nagyra, *ih.* врло, веома. — *becsül*, *cs.*
 високо ценити, врло поштовати. —
becsülés, *fn.* високо поштовање. —
lát, *k.* дизати нос, кочити се. — *lát-*
tás, *fn.* кочење, печење. — *látó*, *mn.*
 уображен, поносит. — *tart(ja magát)*,
vh. диже нос. — *megy*, *k.* далеко
 дотерати. — *termett*, *mn.* створен за
 велико. — *törő*, *mn.* који тежи за ве-
 ликим. — *vágyás*, *fn.* славољубље. —
vágyó, *mn.* славољубив.
 Nagyreménységű, Nagyreményű, *mn.* који
 улева пуно наде.
 Nagyrszint, Nagyrészt, *ih.* већином.

Nagyriadal, *fn.* генерални марш.
 Nagysád, *fn.* ваша милост.
 Nagyság, *fn.* величина; — *od*, *fn.* Ваше
 Високоблагородије! — *ol*, *cs.* назива-
 ти високоблагородним. — *os*, *mn.* ви-
 сокоблагородан.
 Nagysietve, *ih.* брже боље.
 Nagyszáju, *mn.* устат; *á. é.* лајав.
 Nagyszámú, *mn.* многобројан.
 Nagyszeben, *tn.* Сибињ.
 Nagyszemű, *ih.* 1.) крупнозрн; 2.) круп-
 Nagyszerda, *fn.* велпка Среда. [ноок.
 Nagyszerű, *mn.* величанствен. — *en*, —
leg, *ih.* величанствено. — *ség*, *fn.* ве-
 личанственост.
 Nagyszívű, *mn.* великодушан. — *en*, —
leg, *ih.* великодушно. — *ség*, *fn.* ве-
 ликодушноост.
 Nagyszombat, *fn.* велика Субота; *tn.*
 Тирнава, Суботинште.
 Nagy-szüle, *fn.* деда; мајка. — *szülék*,
fn. деда и мајка. — *tapasztalatú*, *mn.*
 многоискусан. — *tehetségű*, *mn.* врло
 даровит. — *tiszteletű*, *mn.* врло по-
 штован. — *torkú*, *mn.* és *fn.* a) грлат;
 — *gyermek*, дречкаво дете; b) попи-
 лица. — *tudomány*, *mn.* високоучен.
 Nagyúj, *fn.* палан.
 Nagyúl 1. Nagyobbodik.
 Nagyúr, *fn.* султан.
 Nagyuraság, *fn.* висока госпоштина.
 Nagyúri, *mn.* госпodeки; султански. —
lag, *ih.* госпodeки; султански.
 Nagyút, *fn.* друм.
 Nagyvad, *fn.* крупна дивљач. — *ászat*,
fn. лов на јелене.
 Nagyvár, *tn.* Велики Варадин.
 Nagyváros, *fn.* велика варош. — *i.* *mn.*
 és *fn.* великоварошки; великовароша-
 нин. — *ilag*, *ih.* великоварошки.
 Nagyvezér, *fn.* велики везир.
 Nagyvígan, *ih.* врло весело.
 Nál (nél), *nr.* 1.) код, у, при, уз; a-
 tyánknál, у нашег оца; az asztalnál,
 при столу, за столом; holdvilágnál,
 спрам месечине; — *am*, — *ad*, — *a...*,
 код мене, код тебе, код њега...; 2.)
 — *fogva*, за; *hajánál fogva*, за косе;
 3.) — *am*, — *ad...* nélkül, без мене,
 без тебе...; *ksz.* него, од (при упоре-
 њењу); az egér kisebb a patkány —,
 миш је мањи од пацова; jobb, szebb
 nálánál, бољи, лепши од њега.
 Nanesi, *tn.* Аница.

Nándor, tn. Фердинанд. — fehérvár, tn. Београд.

Nap, fn. 1.) сунце; (szój.) — alatt lenni, а) бити под претеном; б) бити изложен пресуди света; (km.) nincs új a — alatt, нема ништа ново под сунцем (у свету); lementével v. nyugtával v. multával díesérd a — ot, не хвали дана пре вечери; 2.) дан; keresztjáró —, дан литије; — ról — ra, с дана на дан; (szój.) több — mint kolbász, више је дана нег кобасица; holnap is —, и сутра је дан.

Nap, Napa, fn. свекрва; пуница.

Nap-áldozat, fn. залазак сунца. — bér, fn. дневница, надица, — bogár, fn. буба мара. — bökes fn. сунчарица. — díj, fn. дневница. — éjgyen, fn. еквиноцијум. — ellenző fn. штит од сунца. — enyészet, fn. залазак сунца. — ernyő, fn. штит од сунца (сунцобран). — eset l. Napnyugat. — estig, ih. од јутра до мрака. — esztendő, — év, fn. сунчана година.

Nápersz l. Nápicz.

Napfény, fn. сунчана светлост, сунчани сјај; világos mint a —, јасно као сунце; — re hozni, изнети на видело; — re jöni, изићи на видело.

Nap-fogyás, — fogyatkozás, — fogyatkozásat fn. помрачање сунца. — fogytig ih. до сунчевог захода. — felt, fn. сунчана нега. — fordító, — fordulat, fn. обрт сунца. — forduló, fn. хелиотрон (звездарска справа). — forgás, fn. окретање сунца. — füve, fn. сунцокрет. — hanyatlás, fn. залажење сунца. — hossz, fn. дужина дана. — hosszant, ih. цео боговетни дан. — hő, fn. сунчана жегла.

Napi, mn. 1.) дневни; — bér, надица; — díj, дневница; — díjnok, дневничар; — lap, дневни лист; — parancs, дневна заповест; — rend, дневни ред; 2.) — nap, сунчани дан.

Nápicz, mn. мршав, провидан; fn. сита.

Napigvaló, mn. за дан два, пролазан.

Napjában, ih. преко дан, обдан; дневно.

Napjövet, Napkelés, fn. исход сунца.

Napkelet, fn. исток; излаз сунца. — i, mn. és fn. источни; источњачки; неточњак. — ileg, ih. источњачки.

Napköz, fn. дан. — ben, ih. обдан.

Napközépi, mn. хелиоцентричан.

Naplemenet, fn. заход сунца.

Naplesi, fn. мниодер, дангуба; — Jankó, Napló(könyv), fn. дневник. [небрига.

Naplopó l. Naplesi.

Naplós, fn. који води дневник. — it, es. уводити у дневник.

Naplóz l. Naplósít; — ó l. Naplós.

Napnyugat, fn. запад; заход сунца. — i, mn. és fn. западни; западњачки; западњак. — ias, mn. западњачки. — iasan, ih. западњачки. — ilag, ih. западно.

Napnyugvás, fn. залазак, заход сунца.

Napol, es. és k. дановати, преданити. — ó, fn. који мора да чека један дан.

Nápoly, tn. Папуљ. — i, mn. és fn. папуљски; Папуљан.

Naponként, ih. сваки дан. дневно. — i, mn. дневни.

Naponnan, Naponta, ih. дању, обдан.

Napóra, fn. сунчаник, сунчани сат.

Napos, mn. 1.) сунчан; — hely, присоје, прирепина; — oldal, челонек; 2.) од ... дана; — tiszt, официр који има дневну службу.

Napos-szoba, fn. соба на дан.

Napotszaka, ih. преко целог дана; об-
Napoz, es. одрађати. [дан.

Napölő, fn. дангуба, клунодер.

Nappal, ih. дању, обдан; fn. дан. — i, mn. по дану.

Nappallik, Nappalodik, k. оевитати, сванивати.

Nappaloz, k. преданити, дановати.

Nappénz, fn. дневница, j. Napidíj.

Napraforgó, Napranéző, fn. сунцокрет.

Naprendszer, fn. сунчана система.

Napság, fn. дан; ma —, mai —, данашњим даном.

Napsugár, fn. сунчев зрак.

Napsütötte, mn. од сунца опален, смагнут.

Napszám, fn. надница (посао и плата). — os, fn. надничар, аргатин.

Napszurás, fn. сунчарица.

Naptár, fn. календар, свечаник. — i, mn.

Naptérítő, fn. обртник. [календарски.

Naptérülés, fn. солетнишум.

Napton, — nappal. — napotszaka, ih. цели дан, новаздан.

Napüveg, fn. стакло за сунце.

Napvesztegető, fn. дангуба, бадавација.

Napvilág, fn. дневна, сунчана светлост; — nál, за вида; — ra jöni, изићи на видело; — ra hozni, изнети на видело;

Napvirág, fn. еунцокрет.
 Narancs(alma), fn. перанџа, поморанџа.
 — os, mn. és fn. с перанџама; пун поморанџа; врт од поморанџа. — szín, fn. перанџина боја. — szín, — színű, mn. перанџине боје. — sárga, mn. жут као перанџа.
 Nárczis, fn. зеленкада, нариџса.
 Násfa, fn. 1.) дрвена реза; 2.) мишџуше; 3.) пакит.
 Násfágol, Násfáhol, Násfál, es. деветати.
 Naspolya l. Naszpolya.
 Nász, fn. свадба, сватови; родитељи младеца.
 Naszád, fn. корвета, ратни брод.
 Nasz-ágy, fn. брачна постеља. — aján-dék, fn. невестин дар, жеништво. — anya, fn. а) провођаџиџа; б) невестина или женикова маџи. — atya, fn. а) провођаџиџа; б) отаџ жеников или невести. — dal. — ének, fn. сватоваџ. — isten, fn. Бог брака, хумен. — készüllet, fn. приџа, оправа невестина. — kocsí, fn. кола с младом. — koszorú, fn. невестин венаџ. — leány, fn. енга. — legény, fn. девер. — levél, fn. венчана исправа. — nagy, fn. кум, стари сват. — nagykodik, k. кумовати. — nagyság, fn. кумство. — нар, fn. венчани дан. — nér, fn. свати. — oló asszony (leány), fn. жена (девојка) уз младу. — ruha, fn. венчана хаљина. — ünnep, fn. свадба. — vendég, fn. сват. — vers, Naszpolya, fn. мушмула. [fn. сватоваџ.
 Nátha, fn. киџавиџа, балабан. — hurut, fn. велика киџавиџа, хронотина.
 Náthás, mn. киџавиџав. — ít, es. приџинити киџавиџу. — odik, k. окиџавиџити. — ság, fn. киџавиџа.
 Ne, ksz. не; ne menj, немој ни.
 Ne. isz. на! ево на!
 Né, наставак за женске имениџе; császárné, цариџа; bíróné, сучевџа.
 Nebeleg, k. дедаџити се, лудовати.
 Nedély, fn. хумор, j. Humor. — es, mn. хумористичаџ, j. Humoros.
 Nedmérő, fn. хигрометар.
 Nedv, fn. 1.) сок; 2.) влага. — es, mn. а) мокар, влажаџ; б) сочаџ; (km.) örömostebb esik, a hol —, где се има, ту се и прееџна; џаво растовара на велиџи стог.
 Nedvesedik, k. влажити се, одвугнути.

Nedvell, es. сматрати за влажно.
 Nedveshideg, mn. влажнохладан.
 Nedvesít, es. влажити, кваџити. — és, fn. влажење, квашење.
 Nedvesség, fn. 1.) влага; 2.) сочност.
 Nedvesül l. Nedvesedik.
 Nedvetlen, mn. без сока, несочан.
 Nedvez, es. влажити, кваџити.
 Nedvít, Nedvül l. Nedvesít, Nedvesül.
 Nefeletjs(mizsót), fn. споменаџ (цвет).
 Negéd, fn. охолост, обест. — el, es. пре немагати се, афектирати, поносити се.
 Negédes, mn. поносит, охол, напет. — kedik, k. поносити се, кочити се — ség, fn. охолост, напетост.
 Negédlet, fn. афектаџиџа.
 Negédség, fn. поноситост, напетост.
 Negély, fn. пренемагање, афектаџиџа. — es, mn. који афектира. — ez, es. афекти.
 Négely, fn. бариџе, бурџе. [рати.
 Néger, fn. Црнаџ.
 Négy, mn. четири.
 Négyalj, fn. тетраедар.
 Negyed, fn. четврт, четвртиџа; квадрант.
 Negyedel, es. делити на четворо; рашчережити.
 Negyedes, fn. 1.) који купи порез или уквартџиџава војџиџе; 2.) (-fejedelem), тетрарх.
 Negyedév, fn. четврт гоџине. — i, mn. четворогоџиџиџи.
 Negyed-fél, fn. три и по. — fű, mn. у четвртој гоџини. — hang, fn. четврт тона. — hó, fn. април. — ik, mn. четврти. — ikszer, ih. четврти пут. — jog, fn. квартаџиџиџум. — kóta, fn. четврт ноте. — kötet, fn. повез кџиџе на четвртиџиџи. — lap, fn. страна четвртиџе табака. — levél, fn. лист на четвртиџу. — lő, fn. квадрант [матем.] — mester, fn. надзорџиџ четврти. — napi, mn. четвородневџиџи. — napos, mn. од четири дана (дере). — óra, fn. четврт сата. — órái, — órányi, mn. од четврт сата. — osztályos, fn. четвртоџиџолаџ. — rész, fn. четвртиџа. — rét, fn. кварт (кџиџе). — rét-lap, fn. страна на четвртиџиџи. — rétlevél, fn. лист на четвртиџиџи табака. — szer, ih. четврто; по четврти пут. — szögi, mn. правокутаџ. — szünet, fn. четврт паузе (у музиџи). — telek, fn. четвртиџа еееџе. — telkes, fn. који има четврт еееџе.

Négyel, es. черезити; делити на четворо. — ő, fn. 1.) хайкача, волујски бич; 2.) Kiséfa.

Négyen, ih. четворо; четворица; — négyen, у четворо; по четворица. — ként, ih. у четворо, четворица по четворица.

Négyes, A. mn. четворострук; — fogat, спрега на четири коња; B. fn. 1.) четворка, кадрил; 2.) четвороцев, квартет, 3.) припрега на четири коња; 4.) четворка (карта).

Négyesít, es. учетворостручити.

Négyesség, fn. кватерна (у матем.)

Négyez, es. учетворостручити. — et l. Négyzet.

Négy-féle, mn. четворострук. — félé, ih. на четири стране. — fogatos, — fogatú, mn. és fn. на четири коња. — garasos, mn. és fn. од четири гроша; четворогрош. — hang, fn. четворонев, квартет. — hangú, mn. у четири гласа. — igájú, — igás, mn. на четири коња, вола. — keszegoldal, fn. трапезоудар.

Négy-kézláb, ih. четвороношке. — kezű, mn. на четири руке. — lábú, mn. четвороног; (pb.) — lábú is megbotlik, има и мудра глава по неку луду жиду. — lap, fn. тетраудар. — lovas, — lovú, mn. на четири коња. — ökrű, — ökrös, mn. на четири вола. — rét, ih. четвороруко; fn. четвртина табака, кварт. — rétű, mn. четвороруко. — ség, fn. четворострукост. — soros, — sorú, mn. од четири реда. — szeg l. — szög. — szem, fn. четворка (цифра).

Négyszer, ih. четири пута. — es, mn. четворострук, четвороруко, — esen, ih. четвороруко. — ez, es. учетворостручавати. — í, mn. четворократан. — te, ih. четири пута. — szótagú, mn. четворосложен.

Négyszög, fn. квадрат; четворокутник; mn. четворокутан; квадратан; — hüvelyk, mn. квадратан палац; — kő, коцкасти камен; — láb, квадратна стопа; — mélyföld, квадратна мља.

Negyszegít, es. делити на квадрате. — és, fn. квадратура.

Négyszöglet, fn. четворокутник. — es, — ü, mn. четворокутан.

Négytagú, mn. четворочлан.

Négyülékes, Négyülési, mn. са четири еднитца.

Negyven, mn. четрдесет. — ed, fn. а) четрдесетина; б) карантена, контумац. — edik, mn. четрдесети. — edszer, ih. четрдесети пут. — es, mn. és fn. четрдесетгодишњи; четрдесетогодишњак.

Négyzet, fn. квадрат. — es, — i, mn. квадратичан. — el, — ez, es. квадрирати. — láb, fn. квадратна стопа. — szám, fn. квадратан број.

Neh, fn. тежина.

Néha, ih. каткад, кадито; — néha, овда-онда. — nap, — napján, ih. а) покаткад; некад, пре, још кадрад (szó.) — napján seidlőn, о светом никад.

Néhai, mn. негдашњи; покојни.

Néhány, Nehány, ih. неколико. — an, ih. неколицина. — szor, ih. неколико пута.

Nehez, Nehéz, mn. тежак; тегобан; — fizető, — fizetésű ember, плаћ платина; — emre, — edre, — ére... esik, van, пада ми (ти, му) тешко; замет ми је.

Nehez-bedik, k. отежати, бивати тешко. — bít, es. отештавати, отештати. — bül, — ebbedik, — ebből, k. отежати, постати тежи. — eske, mn. потежак.

Nehezedik l. Nehezül.

Nehezék, fn. квинт, драм.

Nehezelg, k. гравитовати l. Nehézkedik. — és, fn. гравитација.

Nehezell, Nehezel, es. 1.) ематрати за врло тешко; 2) замерати, узети за зло.

Nehezen, ih. тешко, мучно, тегобно; — jönnek, тешко да ће доћи.

Nehézerkölesű, mn. незгодан (направ).

Nehezethalló, mn. наглув, који тешко чује.

Nehéz-fejű, mn. тупоглав. — hallás, fn. наглувост. — hallásu, mn. наглув.

Nehezít, es. отештавати. — és, fn. отештавање. — nehézké, mn. потежак. [штавање.]

Nehézked-és, fn. гравитација. — ik, k. притиекивати тежином; гравитати.

Nehézkedvű, mn. зловољан. — ség, fn.

Nehézkés, mn. потежак. [зловоља.]

Nehézkés, mn. незграпан, тром, тежак; á. é. — asszony, трудна жена. — edik, k. затруднити. — en, ih. тромо, незграпно. — ít, es. обременити, отеготити. — ség, fn. незграпност; á. é. бременитост.

Nehézkór, Nehézkórság, fn. велика болест, падавица. — os, mn. падавичав.

Nehézl-és, fn. гравитација. — ik, k. гравитовати.
 Nehéznyavalya l. Nehézkór.
 Nehézség, fn. 1.) тежина, важина; 2.) тежкоћа, тегоба; 3.) падавица.
 Nehézséggel, cs. забављати, замерати.
 Nehézséges, mn. падавичав, епилептичан.
 Nehézségi, mn. — егő, тежа; — pont, тежиште.
 Nehezten, k. а) замерати; срдити се, мрчати на ... — és, fn. срдња.
 Nehéztérmetű, mn. мргодан, мрзовољаст.
 Nehéztetű, mn. és fn. тром, трунтав; трунтоња. — ség, fn. тромост, трунтавост.
 Nehezül, k. отежати; падати на терет.
 Nehogy, ksz. да не, да не би.
 Néhol, Néhon, Néhatt, ih. овде-онде.
 Néhoval, ih. некуд, некамо.
 Néhun, Néhatt l. Néhol.
 Neki, mn. њему. њој; ih. на, против; Isten —, просто му било; па нека.
 Neki-bátorít, cs. охрабрити. — bátorodik, k. охрабрити се. — bolondúl, — bősziül, k. помамити се. — búsul (ja magát), vh. сневеселити се. — ered, k. захукати се, почети (киша). — esik, k. бацати се на што, прионутти, навалити, наклонити се. — gömbölyödik, k. исцунити се, одебљати. — hízik, k. угојити се. — húzalkodik, k. замахнутти, захукати (на удар). — iramodik, k. устремити се. — készül, k. спремити се. — megy, (mén), k. поћи... отићи на ... — melegül, k. загрејати се. — rohan, k. наспрути. — szalad, k. потрчати. — szépiül, k. пролепшати се. — vet (— i magát), vh. отети се, опоравити се.
 Nélkül, ih. без.
 Nélkülez, Nélkülöz, cs. лишавати се, бити без чега; j. Ellenni vmi nélkül, Hiával lenni vminek. — és, fn. немање, немањтина. — hetetlen, mn. преко потребан. — hetlenség, fn. прека потреба. — hetlenül, ih. преко потребно. — hető, mn. излишан. — hetőség, fn. из-
 Nem, ih. не, није; јок, ајак. [лишност.
 Nem, fn. род, племе, колено. доза: szép —, лепи спол.
 Néma, mn. нем, мукао; (pb.) — gyermeknek szavát anyja sem érti, немом детету ни мајка не може помоћи; fn. немак, немакница.

Néma-barát, fn. камалдулезац. — bűn, Némajáték, fn. пантомима. [fn. онанија.
 Nemaakadás, fn. противљење.
 Némán, ih. немо, мукло.
 Nemaság, fn. немоћа, немошћ.
 Némáskodik, k. немо посматрати.
 Nemaszemély, fn. штатиста, штатисткиња.
 Nembeli, mn. по роду; сполни. — ség, fn. колено, род.
 Nember, fn. жена. — i, mn. женски.
 Nemesak, ih. не само.
 Nemde? Nemenem? ih. је ли? зар не?
 Némely, mn. гдекоји, неки. — ik, mn. гдеко, гдекоји. — kor, ih. кадшто.
 Nember, fn. одљуд, нечовек.
 Nemere, fn. северни ветар.
 Nemes, mn. племенит, благородан; племићски; fn. (-ember) племић; (-asz-szony) племићкиња. — bit, cs. оплеменити, оплеменавати, облагорођавати. — bűl, k. облагородити се, облагорођавати се. — edik, k. постати племић; облагородити се. — en, ih. племенито. — ház, fn. племићски дом. — i, mn. племићски. — ít, cs. оплеменавати, облагорођавати; чинити племићем. — ítés, fn. облагорођење; подарење племства.
 Nemeslelkű, mn. племенит. — en, — leg, ih. племенито, великодушно. — ség, fn. племенитост.
 Nemeslevél, fn. племићска диплома.
 Nemesség, fn. племство, племић; пле-
 Nemesszívű l. Nemeslelkű. [менитост.
 Nemestelek, fn. племићско двориште, курија.
 Nemesül, k. а) постати племић; б) облагородити се.
 Német, tn. Немац; mn. немачки. — Alföld, tn. Низоземска. — alföldi, fn. és mn. Низоземац; низоземски. — árpa, fn. немачки јечам. — birodalom, fn. немачка царевина. — es, mn. по немачки. — esedik, k. немчити се. — esít, cs. немчити — esség, fn. немштина. — esül, k. немчити се. — ez, cs. немчити. — hon, tn. Немачка. — honi, mn. из Немачке, немачки. — ít, cs. понемчити; превести на немачки.
 Nemetlen, mn. без рода.
 Német-ország, tn. Немачка. — ország, mn. из Немачке. — ség, fn. а) нем-

штина; б) Немци. — *ül*, *ih*. немачки; *k. l.* *Németesül*.
Nemez, *fn.* клобучина, пует. — *botos*, — *czipő*, *fn.* ципеле ботуше (од клобучине). — *el*, *cs.* поставити клобучином. — *fa*, *fn.* (пидијско) дрво са вунастим гранама. — *gyártó*, *fn.* клобучар. — *kalap*, *fn.* шепир од клобучине. — *kalló*, *fn.* клобучар. клобучица. — *papír*, *fn.* крут, дебео папир (папендекл).
Nemhogy, *ksz.* а камо ли, а немо ли.
Nemi, *mn.* плотски, телесни; сполни, генеричан: — *ösztön*, *плотски нагон*; — *szeretet*, *телесна љубав*.
Némi, *mn.* неки, некакав, гдекоји. — *kép(en)*, — *leg*, *ih.* некако, у неку
Néminemi, *Néminemű l. Némi*. [руку.
Nemiség, *fn.* сполност.
Nemismerés, *fn.* непознавање.
Némít, *cs.* ухиткивати.
Nemkülömben, *ih.* исто тако, не мање.
Nemleg, *mn.* негативно. — *es*, *негативан*. — *esen*, *ih.* негативно. — *esség*, *fn.* негација.
Nemlét, *fn.* недостајање, недоскудница; *ennek* — *ében*, *кад тога нема*.
Nemsor, *fn.* генеалогичка, родословље.
Nemszó, *Nemszóeska*, *fn.* честица за род.
Nemtelen, *mn.* 1.) без рода; 2.) неплеменит; низак, нитковски: неплемић. — *edik*, *k.* постати неплеменит, понизити се, — *ít*, *cs.* чинити неплеменитим, онеблагородити. — *ség*, *fn.* простота, нискоост. — *ül*, *ih.* неплеменито; *k. l.* — *edik*.
Nemtő, *fn.* геније, анђео-хранитељ.
Nemtudás, *fn.* незнање, неумење.
Némül, *k.* умукнути, занемети.
Nemű... уз придеве: од ... врсте, руке, *pl. hason* —, *сродан*.
Némünemű l. Némi.
Némütt, *ih.* где-где.
Nemz, *cs.* родити, произвести.
Nemzedék, *Nemzék*, *fn.* поколење, колено. *нарантај*. — *rendsor*, *fn.* родослов.
Nemzés, *fn.* рађање, произвођење.
Nemzet, *fn.* народ, нација.
Nemzetes *mn.* благородан, коленовић. — *edik*, *k.* понародити се. — *ít*, *cs.* понародити.
Nemzetgazda *fn.* национални економ.
Nemzetgazdaság, *Nemzetgazdász*, *fn.*

народна привреда, народно газдинство. — *tan*, *fn.* народна привреда (као наука).
Nemzeti, *Nemzeties*, *mn.* народни; *nemzeti viselet*, *народна ношња*.
Nemzetileg, *Nemzetiesen*, *ih.* народно.
Nemzetiesít, *cs.* понародити, национализати.
Nemzetiesség, *fn.* народни дух, особина.
Nemzetised-és, *fn.* понародивање, понародење. — *ik*, *k.* понародити се, понародивати се.
Nemzetiség, *fn.* народност.
Nemzetisít, *cs.* понародивати — *és*, *fn.* понародивање.
Nemzetközi, *mn.* међународни; — *jog*, *међународно право*.
Nemzetlenít, *cs.* однародити, одродити.
Nemzetőr, *fn.* народни гардијста. — *ség*, *fn.* народна гарда.
Nemzetség, *fn.* својта, родбина, породица, колено, сој, племе. — *es*, *mn.* наследни. — *fa*, *fn.* лоза, колено. — *i*, *mn.* а) породични; б) наследни. — *ismé*, *fn.* генеалогичка, родослов. — *tábla*, *fn.* родословна таблица. — *tudomány*, *fn.* родословље.
Nemző, *mn.* који рађа, производи; *fn.*
Nemződé, *fn.* рађање. [родитељ.
Nemző-erő, *fn.* производна снага. — *eset*, *fn.* генитив. — *rendszer*, *fn.* система рода. — *rész*, *fn.* мушки уд. — *szerv*, *fn.* орган за рађање.
Néne, *fn.* старија еестра, нена.
Nénike, *fn.* сестрица.
Nép, *fn.* народ, пук; *házi népestől jöttek*, *дошли су сви с кућом*; *hadí* —, *ратници*; *udvari* —, *дворани*; (*pb.*) — *szava*, *Isten szava*, *глас народа, глас сина божјег*.
Népféreg, *fn.* водени јакеп.
Nép-babona, *fn.* народна празноверница. — *barát*, *fn.* народни пријатељ. — *dal*, *fn.* народна песма. — *dalnok*, *fn.* народни певач.
Népellenes, *mn.* непопуларан, — *ség*, *fn.* непопуларност.
Népes, *mn.* настањен, насељен; врло похођен, пун народа. — *edés*, *fn.* насељавање. — *edik*, *k.* населити се. — *ít*, *cs.* населити, насељавати. — *ítés*, *fn.* насељавање. — *ség*, *fn.* становништво, житељство. — *ül l.* — *edik*.
Nép-etlen l. Neptelen. — *faj*, *fn.* сој. *pa-*

- ca. — fő, fn. конзул. — fölkelés, fn. народни устанак, кука и мотика. — fölkelő, fn. народни војник. — fölség, fn. народно суверенство. — gyűlés, fn. народна скупштина. — had, fn. народна војска. — hagyott, mn. опустео, без житељства — hit, fn. народно веровање.
- Népi, mn. народни, пучки.
- Népies, mn. народни, популаран. — en, ih. народно, популарно, — ség, fn. популарност.
- Népiség, fn. народни дух, народност.
- Nép-iskola, fn. народна школа. — isme, fn. етнографија, народопис. — jog, fn. народно право. — kormány(zat) fn. народна управа. — költözés, fn. сеоба народа. — monda, fn. народна ескака. — nagy, fn. народни трибун. — nyelv, fn. народни језик. — oktató, fn. народни учитељ. — osztály, fn. нижа класа, народ. — rajz, fn. народопис, етнографија. — rajzi, mn. етнографски. — rege, fn. народна прича.
- Népség, fn. 1.) племе, народ; 2.) становништво.
- Népszám, fn. број душа, становништво.
- Népszerű, cs. популаран. — en, — leg, ih. популарно. — ség, fn. популарност. — sít, cs. популарисати. — tlen, mn. непопуларан. — tlenít, cs. чинити непопуларним. — tlenség, fn. непопуларност.
- Népszokás, fn. народни обичај.
- Néptelen, mn. опустошен, расељен; слабо настањен. — edik, k. опустети, остати без народа. — ít, cs. опустошити, раселити.
- Nép-törzs, fn. племе. — uralkodás, uralom, uralás, fn. народна влада, демократија. — úri, úrias, mn. демократски. — ünner, fn. народна слава. — vándorlás, fn. сеоба народа.
- Nesz, fn. 1.) шумањ, шум; 2.) (потајан) глас; neszét kapni minek, нешто намирисати, најушкати: nincs semmi — e, нема га ни од крова; 3.) изговор, вент, излика.
- Nesze, isz. ето! ето ти! ето вам!
- Neszel, cs. 1.) њушити, мприсати; 2.) правити шум. — ő, fn. нос у јелена.
- Neszes, cs. 1.) што преза, зазире, плашљив. 2.) ветрењаст. — edik. — ül, k. презати, зазирати.
- Neszez, k. 1.) ослушкивати 2.) шумити; 3.) скупљати гласове.
- Neszték, isz. ето вам!
- Netalán, ih. можда, како год. — i, mn. Netalántán l. Netalán. [могући.
- Netek, isz. нате!
- Netovább, fn. највећи степен; а така-
rékosság — ja, врхунац степење.
- Név, fn. 1.) име; mi a neved? како ти је име? nevéni szólítani, звати по имену; nevénel v. nevénel fogva, по имену; csak nevérol ismerni, познавати само по имену; vmit jó néven venni, што год добро примити; rossz — en venni, за зло примити, замерити; az Isten panasza — en ne vegye, прости Боже грех; micsoda nevet adtak? какво су му име наденули? nevemben, nevedben, nevében stb. у моје, твоје, његово име; Isten nevében, а) у име божје; б) за прав бора, забадава; veszett neve indult, изишао је на рђав глас; holt nevét hordozták, говорили су да је умро; nevet szerzeni magának, стећи гласа; (km.) mindennél jobb a jó —, бољи је добар глас него златан паш.
- Név-aláírás, fn. потпис (имена). — bees, fn. номинална вредност. — becsülés, fn. примање (менице) из почасти. — beli, mn. поминалан. — esere, fn. промена имена; аутономазија (грам.)
- Nevedék, Nevedékeny, l. Nevendék.
- Neveked-és, fn. растење. — ik, k. расти, множити се.
- Nevel, cs. 1.) васпитавати, неговати; nevelten — ni, брижљиво васпитавати; 2.) дати да расте; 3.) умножавати.
- Nevelés, fn. 1.) васпитање; 2.) умножавање. — beli, mn. васпитни; васпитачки.
- Neveléstan, Neveléstudomány, fn. педагогика. — i, mn. педагошки.
- Neveletlen, cs. 1.) невашипан, неучтив; 2.) неодрастао, нејак. — kedik, k. бити невашипан, неучтив. — ség, fn. невашипање, неучтивост. — ül, ih. невашипано; неодрасло.
- Nevelkedik, l. Nevekedik.
- Névelő, fn. честица, члан.
- Nevelő, mn. és fn. васпитни; васпитач. — anyá, fn. хранитељка. — atya, fn. хранитељ. — ház, — intézet, fn. васпи-

талиште. — nő, fn. васпитачица, гувернанта.
 Nevelősködik, k. бити васпитач.
 Nevelőszülők, fn. хранитељи.
 Nevelt, mn. одрабљен, одрастао; васпитан, образован; — gyermek, дете на васпитању; — leány, хранитељка. — ség, fn. васпитаност, васпитање.
 Nevendék, mn. што прирашћује; fn. питомац, питомица.
 Nevendékeny, mn. што расте.
 Nevendék-ház, fn. хранилиште, алуменјар, fn. клирик. — új, fn. кажипрет — vessző, fn. изданак.
 Nevenként, ih. по имену.
 Névérték, fn. номинална вредност.
 Neves, mn. гласовит. — ség, fn. гласовитост.
 Nevet, A. k. смејати се; — rá a szerencse, ерчка му се осмејује; ki sokat — keveset van otthon, где је много смеја, ту је мало памети; B. es. смеивати, смејати се кому; — em a bolondokat, смејем се лудима.
 Nevetés, fn. смејање, смех; kelletlen v. erőltetett —, усилјено смејање.
 Nevetgél, Nevetkezik, k. церити се.
 Nevetlen l. Névtelen.
 Nevetős, mn. смешлив, који се много смеје.
 Nevetség, fn. смех, смејање; смешни послови; ez kész —, то је баш за смејање.
 Nevetséges, mn. смешан. — en, ih. смешно. — ség, fn. смешне ствари.
 Nevettet, es. засмејавати, натеривати на смеј. — ő, mn. és fn. шаљив; шаљивчина.
 Nevez, es. називати, звати, именовати; hogy — ik azt magyarul? како се каже то мађарски? Péternek — ik, зове се Петар; vkit vminek — ni. нарећи, наименовати кога за...
 Nevezéktan, fn. номенклатура (биља и минерала).
 Nevezés, fn. 1.) називање; 2.) наименовање.
 Nevezet, fn. назив, име; — szerint, по имени.
 Nevezetes, mn. знаменит, знатан. — edik, прославити се, изаћи на глас. — en, ih. именито; властити. — ít, es. чинити знатним. — ség, fn. знаменитост, знатност.

Nevezetlen, mn. неименован, неазван.
 Nevezgél, es. 1.) називати; 2.) именовати.
 Nevezget, es. називати. [вати.
 Nevezhetetlen, mn. неизречив. — ül, ih. неизречно.
 Nevezhető, mn. изречив; што се може назвати.
 Nevező, fn. 1.) називник (у матем.); 2.) (-eset) номинатив.
 Névhatározó, fn. 1.) частица, члан; 2.) l. Névtő.
 Névirat, fn. бланкет, чист лист.
 Névjegy, fn. 1.) потпис, параф; egybevont --, монограм; 2.) карта посетница. — ez, es. парафирати, исписати име.
 Név-jegyzék, fn. именик, каталог. — képzés, fn. прављење номина. — képző, fn. наставак за номина. — költemény, fn. акростихон. — könyv, fn. нематизам. — leg, ih. именито, l. Névszerint — leges, mn. номиналан. — más, fn. заменица. — másítás, fn. метонимија. — mutató, fn. частица, l. Névjegy. — nap, fn. имендан; nevem napja, neved napja, neve napja..., мој, твој, његов имендан. — rag, fn. именски наставак.
 Név-ragozás, fn. мењање именица. — rokon, fn. имењак. — sor, fn. каталог, именик.
 Névszerint, ih. a) поименце; b) по имену; — ismerem, познајем га по чувену; c) особито, наиме. — i, mn. по имену; нарочит; номиналан; — i érték, номинална вредност.
 Névszó, fn. именица. — ige, fn. глагол.
 Névtan l. Nevezéktan. [од именице.
 Névtár, fn. именик, регистар; tisztí —, Névtárs, fn. имењак. [нематизам.
 Névtelen, mn. безимен, анониман; неизречив. — ül, ih. без имена, анонимне — ség, fn. безименост. — ül, ih. безимено, анонимно.
 Névtő, fn. предлог, поетнопозиција.
 Nevű, mn. по имену; János — ember, човек по имену Јован.
 Név-ünneп fn. празник имендана. — változás, fn. промена имена. — változtatás, fn. мењање имена. — vers, fn. акростихон.
 Néz, k. és es. 1.) гледати, мотрити, пазити; a mi azt — i, што се тога тиче, гледе то; (szóј.) oda se —, чини се

невешт, не узима ни у фрштец; 2.) (nak, nek) ематрати за...
 Nézdegél, Nézégél l. Nézgél.
 Nézeget, k. és cs. поематрати, проматрати.
 Nézel, cs. поематрати; á. é. преминѣати. — ődik, k. обзирати се, гледати око себе; шпекулирати.
 Nézellet, fn. поглед.
 Nézés, fn. гледање, поематрање; поглед.
 Nézet, fn. гледање, поематрање; мишљење, назор, суд.
 Nézet-külömbőség, fn. разлика у мишљењу. — különzéség, fn. парадоксија.
 Nézgel, Nézgél, k. és cs. разгледати.
 Nézlel, cs. поематрати, разгледати. — et l. Nézlet. — ő tehetség, fn. моћ поематрања.
 Nézlet, fn. поематрање. — i, mn. интуитиван, поематрачки.
 Néző, mn. за гледање: који гледи; fn. а) гледалац; б) мустра, проба; в) гатар (по картама).
 Néző-cső l. Láteső. — hely, fn. место е кога се гледи. — játék, fn. пзорје. — leg, ih. поематрачки. — leges, mn. поематрачки. — lenese, fn. лупа (у физици). — pont, fn. гледиште. — ség, fn. гледаоци. — szín, — tér, fn. позориште, гледалиште.
 Nézpont l. Nézőpont.
 Nézve, ksz. (ra, re) што се тиче, гледе, по; е dologra —, што се тиче ове ствари; Pálra —, по Пају, за Пају.
 Ni, isz. гле!
 Nílló, fn. нилски (водени) коњ.
 Nimfa, fn. локвањ; vízi sárga —, дивски кордон.
 Nincs, Nincsen, ksz. није, нема; nincsenek, нема их; — pénzem, немам новца: (km.) az Isten sem vesz ott, a hol — v. a hol —, ott ne keress, где Nini, isz. гле гле! [нема ту не тражи!
 No, isz. но, ну!
 Nódít l. Nógat.
 Nódúl, k. бити подтакнут.
 Noé, tn. Ноје.
 Nogat, Nógat, cs. нукати, подбадати. — ás, fn. нуканье, — ozik, k. пањкати.
 Nógrádvármegye, tn. Ноградека жупа.
 Noha, isz. ма да, премда, и ако. [нија.
 Nohát, isz. но дакле!
 Nohiszen, Nojszen! а, бре! међер.
 Nos, isz. но! — aztán! но па?

Nosza, isz. де! — rajta! хајде! живо!
 Noszít, Noszogat, Noszol l. Nógat.
 Nászpolya, fn. мунимула.
 Nóta, fn. нота, песма; арија; (szóji.) csak a régi nótát fújja, једно те једно.
 Novella, fn. новела.
 November, fn. новембар, студен.
 Noverga, mn. будаласт, тупав.
 Nő, k. расти; множити се; — a víz, надолази вода; nyakára — ni vkinek, пзићи кому на врх главе.
 Nő, fn. 1.) жена; супруга; — ül adni, дати за жену, удати; — ül venni, узети за жену; 2. (код биља) етубић.
 Nőalak, fn. женски етвор, женско.
 Nőali, mn. хипогиничан (лиет у биља).
 Nőbarát, fn. обожавач женскиња, женар. — ság, fn. женарство.
 Nődögél, k. дорашћивати, припишћивати.
 Nőék, Nőékeség, fn. женски накит.
 Nőféltés, fn. љубомора.
 Nőföli, mn. епигиничан (лиет у биља).
 Nőhozomány, fn. мираз, женинство.
 Női, mn. женин; женски; — ág, женска лоза, танка крв; — hang, женски глас; — munka, женски посао.
 Nőies, mn. женски. — en, ih. женски. — ség, fn. женска природа.
 Nőintézet, fn. женски институт.
 Nőírás, fn. женски рукопис.
 Nőkalap, fn. женски шепир.
 Nőkapocs l. Nösténykapocs.
 Nőkórság, fn. женарство. — os, mn. és fn. женар.
 Nőköri, mn. перигиничан (лиет у биља).
 Nől, k. расти, l. Nő, k.
 Nőlak, fn. харем.
 Nőnem, fn. женски род; женскиње. — ű, mn. женскога рода (печ).
 Nő-név, fn. женско име. — országolás, fn. женска влада. — orvos, fn. лекарица, докторкиња. — pipere, fn. женски накит. — rablás, fn. отмица жена. — rák, fn. рак у утроби (бол.). — rész, fn. женски део наследства. — rim, fn. женски слик. — ruha, fn. женско одео, женска хаљина.
 Nős, mn. ожењен; fn. муж. — ít, cs. женин.
 Nősparázna, fn. прелубочинац. — ság, Nősség, fn. брак. [fn. прелуба.
 Nöstény, fn. женско, женка, mn. женски; — bárány, женско јагње; — nyúl, зечина; — kutya, кучка; — oroszlan, лавица.

Nősténykapocs, fn. женска конча.
 Nőszül, k. женити се.
 Nősvirág, fn. цвет с прапшницима, стубињем и тучком.
 Nőszár, fn. тучак, стилус.
 Nőszemély, fn. женско, женскиње. — zet, fn. женске.
 Nősz-ész, fn. спаривање; жењење. — ik, k. спаривати се; женити се.
 Nőszinger, fn. нараст, нагон за спаривањем.
 Nőszirm, fn. перуника. [вањем.
 Nősző, mn. који хоће да се жени.
 Nőszőfü, fn. дивља перуника.
 Nősztehetetlen, mn. немоћан, импотентан. — ség, fn. мунка немоћ.
 Nősztet l. Házasít. — ő, fn. провођаџија, провођаџиница.
 Nőszül l. Nőszik.
 Nőszvagy, fn. нагон за спарењем.
 Nőtelen, mn. нежењен, нежењен. — ül, il. нежењено. — ség, fn. нежењење.
 Nőtestvér, fn. сестра. [ност.
 Nőtlen, mn. нежењен, l. Nőtelen.
 Nővedék, fn. прирастак.
 Nővedékeny, mn. што прирашћује.
 Nővekedik l. Nevekedik.
 Nővekvés, fn. прирашћивање; множење.
 Nővel l. Nevel. — de, fn. васпиталиште, j. Nevelő(intézet).

Nővendék l. Nevendék.

Nővény, fn. биљка, рашће; virágos — ек, фанерогаме; virágtalan — ек, криптогаме.

Nővény-ágy, fn. леја. — állat, fn. зоофит, биљка-животиња. — élet, fn. биљни живот. — élet-tan, fn. физиологија биља. — ész, fn. ботаничар; k. ботаничарити, биљарити. — gyűjtemény, fn. збирка биља, хербариум. — ház, fn. стаклена банита, пртавник. — iskola, fn. растило. — isme, fn. биљарство. — ismerő, fn. биљар. — ke, fn. биљчица. — kocsonya, fn. пектин (у хемији). — ország, fn. царство биља. — rajz, fn. ботаника; флора. — tár, fn. хербариум, травник. — tan, — tudomány, fn. ботаника. — zet, fn. веретација, флора.

Nővér, fn. сестра, j. Leánytestvér, Nőtestvér.

Nővés, fn. растење, раст; израстао.

Nőveszt, cs. дати да расте. — és, fn. пуштање на раст.

Nővet, fn. раст, растење.

Nővény l. Nővény.

Nővirág, fn. женски цвет.

Nőü, fn. карабе.

Nőüke, fn. кокица (буба).

Ну.

Nyaffan, Nyaffant, k. њавркати; врчати.
 Nyafog, k. квечати; трабуњати, кнефкати, кефкати.

Nyaggat, cs. кнѣтити, мучити.

Nyáj, fn. чопор, крд, стадо; (km.) egy rühes juh az egész — at megrontja, једна шугава овца све стадо окужи.

Nyájas, mn. умиљат, благоћудан; љубазан; — beszédű, који умиљато говори, сладак. — ít, cs. чинити љубазним, умиљатим. — kodás, fn. умиљивање. — kodik, k. бити нежан, умиљавати се. — odik, k. бивати умиљат, нежан; разведрити се. — ság, fn. пријатност, љубазност, благоћудност.

Nyájbeli, mn. из стада, што се тиче Nyájeb, fn. чобанско псето. [стада.

Nyájvezér, fn. чобанин, који предвђачи стаду.

Nyak, fn. врат, шија; — át kitekerni, заврнути шију; — át törni vkinek, скрхати кому врат; — ába borúlni vkinek, пасти кому око врата; — ig van adósságban, грна у дугу; — on csapni v. teremteni v. ütni, ћунити; — csípni v. kapni, зграбити за јаку; — ba van, ођорен је; — ába hágni, доћи хака; — ára hágni vagonának, синецати, спурдисати имање; — ára járni, наваљивати на кога, досађивати, попети се на душу; — ára tolni v. hárítani, набацити, натоварити на кога; — ára törni, напасти с леђа; — ra főre, на врат на нос; — ába verni a világot, отићи у бели свет; — ába verni az útát, узети пут за уши; — ába nőtt, изнишао му на врх главе; — áról lerázni, стрести с врата; —

- ába varrni magát vkinek, усеети кому за врат; — ába varrni vkinek vmit, а) принити кому штород; б) замазати кому очи; — amon van, седи ми на врату; — a közé szedni lábát, скочити на ноге (лагане); — iz vagyok vele, ест сам га; — ába kerülhet, може га стати главе: 2.) грло
- Nyák, fn. бала, елина, слуз. [(у стакла).
Nyakal, k. частити се вином.
Nyakas, mn. 1.) с вратом; вратат: — tük, журет; 2.) тврдоврат, тврдокоран, јогунаст.
Nyakas-an, ih. тврдоврато, јогунасто. — ít, cs. чинити тврдокорним. — ködik, k. бити тврдоврат, јогуини се. — odik, k. узјогуини се. — ság, fn. тврдовратост, јогуиство.
Nyakaszakadtában, ih. да пукне врат, да се сломије врат.
Nyakatört, mn. заврзан; вратоломан.
Nyakaz, cs. 1.) обезглављивати, рубити главу; 2.) ударати по врату.
Nyakbaöltő, Nyakbavető, mn. што се веже на врат (ланац).
Nyakbeli, fn. és mn. поша, оватник; за врат.
Nyak-boncz, fn. ланац око врата. — esatló, fn. оватник, поша. — csiga, fn. потпљак. — csigolya, fn. шпја. — dísz, — ég, — ékesség, fn. ћердан. — érem, fn. медаљон. — fájás, fn. вратобоља. — függő, fn. ћердан. — gat l. Nyaggat. — gerincez, fn. хрбат у врату. — hártya, fn. слузавица. — int, k. климати. — kaloda. — káva, fn. орпак. — kendő, fn. поша, марама за врат. — kötő, fn. оватник. — láncz, fn. ланац око врата.
Nyaklé, Nyakleves, fn. ћушка, заушница.
Nyakló, fn. 1.) огрлица; 2.) дизген за чакшире, пораменице: 3.) етремен; 4.) омица.
Nyaklóláncz, fn. ланчић на руди за огрлице.
Nyaklóz, cs. метнути огрлице; (о лађи) запети једек.
Nyakmirigy, fn. вратне жлезде, жабица.
Nyáknemű, mn. слузаст, балав.
Nyakó, fn. (биљка) еволна.
Nyakóecz, fn. трава од вратобоље.
Nyakóecz, mn. головрат.
Nyakoncsapás, Nyakonütés, fn. ћушка.
Nyakos, mn. слузаст, балав.
- Nyakperez, fn. 1.) ланац за врат; 2.) шпја: 3.) (биљ.) кортуза.
Nyakpiries, fn. шпба.
Nyakprém, fn. јака од лисичине.
Nyakravaló, fn. поша, рубац за врат, краватна. — s, mn. с поном.
Nyakrész, fn. гр'оник, параслица.
Nyaksi, mn. кратковрат.
Nyakszalag, fn. трака за врат.
Nyakszeg, fn. палица у јарму.
Nyakszegés, fn. вратолом.
Nzakszegő, mn. вратоломан.
Nyakszer, fn. амалија.
Nyakszirt, fn. крк, кркача. — csont, fn. Nyakszorító, fn. краватна. [затпљак.
Nyaktekeres, Nyaktekerő, fn. вијоулав (живот.).
Nyaktíló, fn. пилотина. — z, cs. пилотинирати.
Nyak-tő, fn. потпљак, крк. — törés, fn. вратолом — törő, mn. вратоломан.
vas, fn. гвожђе око врата.
Nyakzsinór, fn. рајтан око врата.
Nyal, cs. лизати; minden téhen a maga borját — ја, свака крава своје теле лиже; mindég egymást — јак, лижу се.
Nyál, fn. пљувачка, пљувањак; (szój.) foly a — a érte, расту му зазубице, облизује му се.
Nyaláb, fn. дењак; сноп, свежањ; замотуљак. — dad, mn. снопаст. — ka, fn. снопић. — ol, cs. свезивати у сноплје, дењкове; á. é. обгрлити. — onként, ih. сноп по сноп; у сноплје.
Nyaladék, fn. слаткши, посластице.
Nyáladék, 1.) mn. млад, незрео, зелен; — ember, жутокљунац; 2.) fn. а) слинац, бала; б) жутокљунац.
Nyáladzik, k. балити, елиити.
Nyalakodás, fn. лизање; облапориност.
Nyalakodik, k. лизати; бити облапоран, лаком; лизати се; mindig csak nyalakodnak, непрестано се лижу.
Nyalakodó, mn. és fn. облапоран; лакомак.
Nyalánk, mn. облапоран, лаком. — odik l. Nyalakodik. — oskodik, k. лакомити се, бити облапоран. — ozik l. Nyalakodik. — ság, fn. слаткши, посластице; облапориност, лакомост. — szer, fn. слаткши, посластице.
Nyalás, fn. лизање.
Nyálás, mn. балав, елинав; слузан. — száju, fn. жутокљунац.

Nyálasít, es. балавити, елинавити.
 Nyálaskodik, k. будалити, дедачити се.
 Nyálasodik, k. постати балав, обалавити.
 Nyálasság, fn. балавост, елинавост.
 Nyalat l. Nyaladék.
 Nyalató, fn. солило.
 Nyálaz, es. балити, набалити. — ó l. Nyá-
 Nyaldogál, Nyaldos, es. лизати. [lító.
 Nyal-fal, es. лизати, бити улизна.
 Nyálfolyás, fn. слињење, баљење.
 Nyali-fali, mn. és fn. лаком, обланоран;
 лакомац, овркивало, овркуша.
 Nyálikra, fn. жлезда што лучи слуз.
 Nyalint, k. лизнути, лазнути.
 Nyalinta, mn. обланоран; fn. овркивало,
 овркуша.
 Nyálító, fn. слаткии, посластича.
 Nyalka, mn. гиздав, кичељив; fn. гиз-
 делии, кицош.
 Nyálka, fn. слуз, пљувачка. — hal, fn.
 (риба) балавац.
 Nyalkákkodik, k. кицошити се.
 Nyalkán, ih. кицошки, гиздаво.
 Nyálkas, mn. пун пљувачке, балав. —
 an, ih. балаво. — ít, es. балавити. —
 odik, k. постати слузав. — ság, fn.
 балавост, слузавост.
 Nyalkaság, fn. гиздавост, кицошење.
 Nyálkaválasztó mirígy, Nyálmirígy, fn.
 Nyállik l. Nyárlík. [слузна жлезда.
 Nyáló, fn. лизавиц, лакомац; језик у
 јелена.
 Nyalogat, es. лизати, олизивати; — ó
 orvosság, лек који се сиса.
 Nyalóka l. Nyalánk.
 Nyalósó, fn. со за лизање.
 Nyalószér, fn. лек који се сиса.
 Nyálvérű, mn. флегматичан. — ség, fn.
 Nyálzó l. Nyalító. [флегматичност.
 Nyámándi, Nyámi, глуп; fn. глупак.
 Nyámog, Nyámmog, k. примизгивати,
 Nyápicz l. Nápicz. [лено јести.
 Nyár, fn. 1.) лето; — on, лети; sz. Mi-
 hály nyara v. vén asszonyok nyara,
 бабије лето; 2.) l. Nyárfa.
 Nyaral, k. летовати, провести лето. —
 ás, fn. летовање; — ó kert, летњико-
 Nyaranta, Nyarantan, ih. лети. [вац.
 Nyaras, Nyáras, mn. пун топола; fn.
 тополик, јасик.
 Nyáras, mn. што цикне (вино). — odik,
 k. почети цикнути (вино).
 Nyaratszaka, ih. лети, преко лета.
 Nyárelő, fn. месец јуни, липањ.

Nyárfa, fn. 1.) топола, јасика; jegenye
 —, јаблан; 2.) јасиковина: mn. од то-
 пола, од јасике.
 Nyárfás, fn. јасик, тополик.
 Nyárfordulat, Nyárforduló, fn. сунчеви
 обртници, пајдужи летињи дан.
 Nyargal, k. јурити, трчати у скок. —
 ás, fn. трк, јурење. — ást, ih. у трку.
 — ász, k. трчати, јурити тамо амо.
 Nyargaló, fn. 1.) стражар, чувар на ко-
 њу; 2.) трк, галон; — óba bocsátani,
 пустити у галон; 3.) сачма; 4.) пла-
 та за јахање; mn. који трчи.
 Nyargalócz, fn. северни јелен.
 Nyargalózik, Nyargalózik, k. јурити, гре-
 Nyárhó, fn. јули, ерпањ. [башити.
 Nyári, mn. летињи; за лето.
 Nyárias, mn. летињи. — an, — ilag, ih.
 као у лето; — an öltözködni, улетити
 Nyárlík, k. цикнути (о вино). [се.
 Nyárlott, mn. што је прелетовало.
 Nyárol, k. угарити. — ás, fn. угарење.
 Nyárs, fn. ражањ; копље, бодило. — ra
 húzni v. vonni, натаћи на ражањ. —
 at nyelt, упроштио се, укипио се.
 Nyársalávaló, fn. тепења, тава.
 Nyársal, es. патицати на ражањ.
 Nyárs-forgató, fn. који окреће ражањ.
 — gerely, fn. кратко копље, цилит.
 — polgár, fn. пулгер, гога.
 Nyár-szak, fn. лето. — utó, fn. август.
 Nyáskál, Nyáskálodik, k. врпољити се (де-
 Nyávadt, mn. испећен; изможден. [ца).
 Nyavalya, fn. 1.) болест, недуг; невоља;
 megtanít a —, невоља свему човека
 научи; 2.) l. Nehéznyavalya.
 Nyavalyás, mn. болестан, невољан; бе-
 дан. — an, ih. болно, јадно. — kodik,
 k. боловати, куњати; злопатити. —
 ság, fn. јад, невоља. — ul, ih. безно.
 Nyavalyatörés, fn. велика болест, пада-
 Nyavalyatörös, mn. падавичав. [вица.
 Nyavalygás, fn. злоната, голема невоља.
 Nyavalygó, mn. невољан, јадан.
 Nyavalyodik, k. допасти невоље; пасти
 у болест.
 Nyavalyog, k. куњати; злопатити.
 Nyávog, k. маукати, њавркати (мачка);
 кревељити се, завевати. — ás, fn.
 маукање, кревељење.
 Nyefeg, k. кефкати, чаптрати.
 Nyegget, es. чинити да мучи: á. é. мучити.
 Nyegle, mn. хвалисав; fn. хвалџија.
 Nyeglélkedik, k. хвалисати се.

Nyegleség, fn. хвалисање.

Nyekeg, k. вечати, векетати. — és, fn. вечање.

Nyekege, mn. што вечи; мунав.

Nyekereg l. Nyekeg.

Nyekget l. Nyegget.

Nyekken, k. њекнути (нпр. бречен о зем-

Nyekő, fn. кобилица (кост). [љу].

Nyektet, cs. чинити да вечи.

Nyel, Nyél, fn. 1.) држање; ostor — е, бичање; balta — е, сапшнте; kasza — е, косиште; villa — е, вилиште; falu — е, тороњ; — be ütni v. sütni, а) штогод добро извести; б) попра-вити; majd — be ütöm én azt, попра-вићу ја то; — et ütni a baltába, на-садити секиру; 2.) петелька.

Nyel, cs. гутати, ждерати.

Nyeleső, fn. једњак.

Nyéleze, fn. петелька.

Nyeldeklő, fn. једњак, ждрело.

Nyelecs, fn. држаљце.

Nyeles, mn. с држаљем, насађен; с пе-

Nyelés, fn. гутање. [тељком.]

Nyelet, fn. гутљај, ждркљај.

Nyeletlen, mn. без држаљета, ненасађен;

á. é. — furkó, простак, грубијан.

Nyelez, cs. метати држање, насађивати;

á. é. деветати. — et, fn. насађивање;

Nyelifali l. Nyalifali. [држање.]

Nyelízű, mn. — bor, питко вино, вино што се омиче.

Nyelke, Nyélke, fn. држаљце.

Nyellik, k. опадати (воће).

Nyelőfa, Nyelőfő, fn. воденично грло.

Nyelv, fn. језик; felvágni vkinek — ét, одрешити кому језик; jó — e van, има добру језичину, зубат је; — ére adni, метати у уста; — emen v. — em hegyén van, ту ми је на језику, мете ми се по устима; fogd meg a — ed! језик за зубе! mi a szivén az a nyelvén, што на срцу то и на језику; csak a — ve jár, говори у ветар.

Nyelv-alakú, mn. језичаст. — alakúlag, ih. језичасто. — béka, fn. жабица (бо-лест). — beli, mn. језички. — betű, fn. зубни глас. — botlás, fn. језичка омашка. — buvár, fn. језичар. — család, fn. лоза по језику, породица је-зикá. — csap, fn. језичац. — csont, fn. вратна кост. — ded, mn. језичаст.

Nyelvel, k. брбљати, лајати; оглаго-лавати.

Nyelves, mn. 1.) језичан, брбљав; 2.) који радо говори; 3.) с језиком. — kedik, k. блебетати. — ség, fn. бле-бетавост.

Nyelvész, fn. језичар, филолог; лингви-ста. — et, fn. језичарство, филологија; лингвистика. — eti, mn. — etileg, ih. језичарски, филолошки. — ség, fn. филологија.

Nyelvetlen, mn. без језика, нем.

Nyelv-czet, fn. дијекта, слог, стил. — fék, fn. а) жвала; б) споница непод језика, уларац. — fekély, fn. отечен

Nyelvfű, fn. бобовињак. [језик, жабица.]

Nyelv-hang, fn. дентал, зубни глас. —

hasonlítás, fn. упоређивање језика. —

i, mn. језички. — ileg, ih. језички. —

járás, fn. наречје, диалект. — kincs,

fn. језичко благо. — különösség, fn.

неразумевка, идиотизам. — mester,

fn. учитељ језика. — műszer j. Be-

szédszerv. — rontó, mn. és fn. кварниша

језика. — szokás, fn. обичај у језику.

Nyelv-tan, fn. граматика. — taní, mn.

граматички. — tanító, fn. учитељ је-

зика. — tisztaság, fn. чистота језика.

— tisztító, fn. а) стругач за језик; б)

пуриста. — tudomány, fn. филологија.

— tudós, fn. филолог. — újítás, fn. не-

ологија, новотарење. — váltság, fn.

глоба због грешења у језику. — za-

var, fn. збрка језика.

Nyenyere, fn. лира.

Nyenyérés, fn. свирач у лиру, лириста.

Nyenyerez, k. és cs. свирати у лиру.

Nyer, Nyér, cs. добити, добивати; mit — sz azzal? која ти је вајда отуд?

(km.) a ki — ni akar, annak tennie is kell; ко ништа не пробира, ништа и

Nyérez, fn. видра. [не добија.]

Nyereg, fn. 1.) седло, самар; két nyer- get ülni, не мож' две лубенице под једно пазухо; а —ből kiütni, избити из седла; 2.) коњиц, кобилица (на инструменту).

Nyereg-ágas, fn. бисаге. — csináló, fn.

седлар. — csont, fn. седласта кост.

— fa, fn. самарица (на крову). лук

од седла. — fej, — fő, fn. ункаш. —

gyártó, fn. седлар. — gyártóság, fn.

седларски занат. — heveder, fn. ко-

лано. — kára, fn. ункаш. — kocsí, fn.

кола за јахање. — szán(ka), fn. со-

нице за јахање. — takaró, — terítő,

fn. абајлаја. — tarsoly, — táska, fn. биеаре. — törés, fn. жуљеви од јахања.
 Nyereked-és, fn. грамзивоост. — ik, k. грамзити. — ő, mn. грамзив.
 Nyeremény, fn. добитак, пробитик, згодитак. — es, mn. és fn. добивач (на Nyerés, fn. добивање, добит. [лутрији].
 Nyereség, fn. добит, шићар; (km.) egynek — e, másnak vesztesége, један добива, други губи.
 Nyereséges, mn. пробитачан.
 Nyereségvadász, fn. грамзивоост.
 Nyeresz, fn. (трговац) шпекулант; mn. шпекулантски. — kedik, k. бити шпекулант, тражити пробитка. — et, fn. шпекулација.
 Nyeretlen, mn. који није добио (япр. коњ при утркивању); недобивен.
 Nyergel, es. седлати, оседлавати, самарити. — és, fn. самарење, седлање. — etlen, mn. неоседлан. — ő, fn. коњух.
 Nyerges, mn. са седлом, оседлан; за јахање; fn. а) седлар; б) јахачи коњ.
 Nyerges-ár, fn. сврдао, бургија. — bogár, fn. подмукалица. — ség, fn. седларски занат.
 Nyergez, es. седлати, l. Nyergel. — ő, mn. који оседлава; fn. оседлавање; — őt fúni, свирати на седлање.
 Nyerít, es. хрзати; á. é. mit — sz, шта се цериш? — és, fn. хрзање.
 Nyerkém, fn. шпекулант, l. Nyeresz.
 Nyerlet, fn. добитак.
 Nyerő, mn. és fn. који добива, за добивање; добивач, добитник. — szám, fn. згодитак. — tőzs, fn. активна трговина.
 Nyers, mn. сиров, необрађен; — bőr, неучињена кожа; пресан, некуван; — fa, сирово дрво; á. é. неотесан, суров. — erő, груба сила.
 Nyersbe-festés, fn. фреско-еликање.
 Nyersen, ih. сирово; á. é. сурово, грубо.
 Nyerses, mn. погруб, нагруб. — edik, k. бивати груб.
 Nyersség, fn. сировоост; á. é. суровоост.
 Nyersesít, Nyersít, es. чинити суровим.
 Nyers-festés, fn. фреско-моловање. — festmény, fn. фреско-слика.
 Nyersül, k. бивати суров, груб.
 Nyertes, 1.) mn. победоносан, победан; — fél, страна која је добила, победилац; 2.) fn. победилац, добитник.
 Nyertesség, fn. победништво, победа.

Nyervágy, fn. грамзивоост.
 Nyervény, fn. згодитак, добитак.
 Nyes, Nyés, es. сећи, кресати. — del, es. сасецати, ерезивати. — dék l. Nyesőlék. — gél, es. сасецати, резати, ерезивати. — és, fn. сасецање, кресање. — ő, mn. és fn. за кресање; који крене; косир, кресац; кресачка. — ő kés, fn. а) кресац, косир; б) бријач. — őlék, fn. окресано грање.
 Nyest, Nyestmenyét, fn. купа.
 Nyestike, fn. невен.
 Nyeszetel, Nyeszetül, k. сећи тупим ножем, l. Nyiszál.
 Nyí, придевки наставак за меру; őlnyi од хвата; méternyi, од метера.
 Nyí, k. квечати, цикати, цвилети.
 Nyífa, mn. és fn. уљкав; уљкавац. — hang, fn. назал (носни глас).
 Nyífaes, fn. који се кречељи, квечало.
 Nyífantás, fn. кевкање.
 Nyifog, k. 1.) уљкати; 2.) кречељити се.
 Nyíggat, es. расплакати, раскнезити.
 Nyiharász, k. церекати се.
 Nyihelődzik, Nyihelőzik, k. чешати се (халинама) због свраба; врпољити се.
 Nyihog, k. хрзати; á. é. јарити се, кикотати се. — ás, fn. хрзање, кикот.
 Nyikácsol, k. кречељити се, завевати.
 Nyikgat l. Nyíggat.
 Nyikkan, k. заквечати, цикнути. — t, es. чинити да дрекне, цикне.
 Nyikog, k. плакати, квечати.
 Nyikorog, k. 1.) књезити се, кречељити се; 2.) цврчати; чантрати.
 Nyíl, fn. 1.) стрела; Isten — a, муња; verje meg az Isten — a, гром га спа.
 Nyíl l. Nyílik. [лио! 2.) коцка.
 Nyíladék, fn. отвор, пукотина, дера.
 Nyílal, es. дизати мотком.
 Nyílalakú, mn. стрелает.
 Nyílalik, Nyílamlik, k. пробадати; — az oldalomban, протнекује ме са стране.
 Nyílalás, Nyíllamlás, fn. пробдање, про-
 Nyíllány, mn. редак (платно). [тисли.
 Nyílas, mn. са стрелом; fn. стрелац.
 Nyílás, fn. отвор, пукотина; провалија, раселина; пропланак; ведрик; á. é. nincs —, нема изласка.
 Nyílasos, mn. пун отвора, пукотина.
 Nyílatkoz-ás, fn. откривење, изјава, очитовање. — at, fn. изјава, очитовање. — ik, k. изјаснити се, очитовати се. — mány, — vány, fn. очитовање,

манифест. — tat, cs. очитовати, из-
јављивати.
Nyílaz, cs. 1.) стреляти; 2.) поткивати
(коња).
Nyílad, cs. стреласт. — on, ih. стреласто.
Nyílegyenest, ih. правце, стрелимке.
Nyíl-húzás, fn. жребање.
Nyíllövés, fn. хитац стреле. — nyire, ih.
на стреломет.
Nyílik, k. отворати се; расцветавати се.
Nyílong, k. јапити, стајати широм от-
ворен.
Nyílsebes, mn. брз као стрела. — en,
ih. брзо као стрела.
Nyílt, mn. 1.) отворен; 2.) искрен, ср-
дачан; 3.) јасан (глас). — an, ih. от-
ворено; искрено. — eszű, mn. отво-
рен, бистар. — levél, — parancs, fn.
отворено писмо, патент. — ság, fn.
отвореност, искреност. — szívű, mn.
срдачан, искрен. — szívűen, — szí-
vűleg, ih. искрено. — szívűség, fn.
искреност.
Nyilván, ih. 1.) јавно; 2.) јамачно.
Nyilvánít, cs. очитовати, изјавити. — ás,
fn. очитовање. — vány l. Nyilatkozvány.
Nyilvánlik, Nyilvánodik, k. показивати
се, бити јасан.
Nyilvános, mn. јаван, изречан. — an,
ih. јавно, изречно. — ít, cs. изнети
на видик. — ság, fn. јавност.
Nyilvánóság, fn. очитост, очевидност, ис-
тина. — ban tartás, fn. држање у еви-
денцији. — gal, ih. очевидно. — os,
mn. очевидан. — osan, ih. очевидно.
Nyílvántartás, fn. држање евиденције.
Nyílvánul, k. очитовати се, показати
се. — ás, fn. изјава. — at, fn. очи-
товање, изјава.
Nyílvánvaló, mn. очевидан, јасан. — ság,
fn. јасност, очевидност.
Nyílvány, fn. јавност. — ít l. Nyilvánít.
Nyíl-vessző, fn. шипка на стрели. — ve-
tés, fn. жребање. — vonás, fn. вучење
коцке. — zárór, fn. пљусак од стрела.
Nyír, Nyír, fn. брез, l. Nyírség; mn. бре-
зов; cs. сећи, шинати; резати; под-
резивати (кошнице); чупати.
Nyíradék, Nyírás, Nyíró l. Nyíredék, Nyí-
rés, Nyíró.
Nzirbál, cs. 1.) проејачити; 2.) стрићи.
Nyíredék, fn. острижине. — gyarjű, fn.
прва вуна.
Nyireget, cs. подстризати, стрићи.

Nyírcerdő, fn. брезик.
Nyíres, mn. пун бреза; fn. брезик.
Nyíres, fn. стрижење.
Nyíret, fn. стрижиња. — len, mn. нео-
стрижен. — lenűl, ih. неострижено.
Nyírettyű, fn. гудало. — rántás, — vo-
nás, fn. превлак гудалом.
Nyírfa, fn. брез, брезовина; mn. брезов.
Nyírfajd, fn. мали тетреб.
Nyírfás, fn. брезик.
Nyírész, fn. буза од бреза.
Nyírjes, fn. брезик.
Nyírk, fn. мезга, лимфа.
Nyírkál, cs. стрићи, шинати.
Nyírkedény, Nyírkér, fn. лимфатичан суд,
мезганица.
Nyírkos, mn. влажан; лимфатичан. — ít,
cs. влажити. — odik, — űl, k. овла-
жити, одвугнути. — ság, fn. влага.
Nyírköz l. Nyírség.
Nyírog, k. шинати, крештати.
Nyírok, fn. 1.) мезга, лимфа; 2.) смола.
Nyírolló l. Nyírólló. [ница.
Nyíró, mn. és fn. за стрижење; који
стриже. — olló, fn. маказе за стрп-
жење. — pénz, fn. плата за стрижење.
Nyírrák, Nyírothadás, fn. сакагија.
Nyírség, fn. брезик; tn. предео у Са-
Nyírtűk, fn. тетреб. [болчу.
Nyíszál, cs. сећи кебом или тупим ма-
казама.
Nyíszít, k. цвилети, квечати, цичати.
Nyíszlett, mn. мршав.
Nyíszol l. Nyíszál.
Nyit, cs. отворити, отворати; szűlőt — ni,
одграти виноград; útat — ni, прокр-
тити пут; k. цветати, цвати; már
— nak a fák, већ цветају дрвета; fn.
á. é. кључ; nem tudom a dolog — jāt,
не знам како да почнем ту ствар;
— jára talált, погодно је куд треба;
(szój.) mindennek van — ja, све има
свој пут и начин.
Nyítány, fn. 1.) увертира, j. Megnyitó;
2.) кључ за какву позицију у рату.
Nyítás, fn. отварање, отворање.
Nyítatlan, mn. неотворен.
Nyítódik, k. отворати се, отворати се.
Nyítogat, cs. отворати, отвариати.
Nyítószér, fn. справа за отварање.
Nyítóvas, fn. кука за отварање.
Nyitra, tn. Њитра. — vármegye, tn. Њи-
транска жупанија.
Nyitva, ih. отворено.

Nyivácskol, Nyivácsol, Nyivákol, k. кре-
вельити се, завесати, квечати, павр-
кати; — ó gyermek, кнезаво дете.

Nyiv l. Nyi.

Nyivog, k. кревельити се, кмезити се,
пукати. — ás, fn. кревељење.

Nyolez, mn. осам. — aeska, fn. станца,
октава (нека строфа). — ad, fn. а)
осмина, октав (формат књиге); б) ок-
тава (у музици); mn. осми.

Nyolczad-fél, mn. седам и по. — hó, fn.
август. — ik, mn. осми. — kötet, fn.
књига на осмину. — levél, fn. лист
на осмину. — rész, fn. осмина, осми
део. — rét, fn. осмина, октав (фор-
мат). — szor, ih. осми пут; осмо.

Nyolezan, ih. осморица; осморо.

Nyolezas, mn. осморострук; fn. а) ос-
мак; б) осмица.

Nyolezlap, fn. октоедар.

Nyolezszor, ih. осам пута. — i, mn. ос-
мократни. — os, mn. осморогуб, осмо-
рострук. — osan, ih. осмороструко.

Nyolezszög(let), fn. осмокутник. — ü,
mn. осмокутан.

Nyolezvan, mn. осамдесет. — ad, mn.
осамдесети; fn. осамдесетина. — adik,
mn. осамдесети. — as, fn. осамдесе-
тогодишњак.

Nyom, fn. 1.) траг; (szój.) — ába akad-
ni, наићи на траг; vki — ában lenni,
ићи за трагом, ићи узастопце; vkit
— on követni, кога узастопце прати-
ти; — ába sem hághat, није му ни за
служу; — on érní, ухватити на делу;
bottal ütheted — át, већ је преко бр-
да и долина; nem egy — on beszél-
nek, не слажу се; annak — án, због
тога; vminek — án, по . . . , на осно-
ву . . . ; 2.) стопа (мера); 3.) поколе-
ње; késő —, потомство.

Nyom, cs. 1.) притискивати, притисну-
ти; agyon — ni, пригњечити; az á-
gyat — ni, лежати (болати); 2.) при-
теснити, стерати у теснац; 3.) важи-
ти, претезати; sokat (keveset) —, мно-
го (слабо) претеже (на вази), много
(мало) вреди; 4) a szőlőt — ni, му-
љати грожђе; 5.) штампати.

Nyomadék, fn. 1.) превага; 2.) нагласак,
важност; 3.) компреса (лекарска спра-
ва). — os, mn. важан.

Nyomag, fn. морија, ноћница.

Nyomakodik, k. гурати се, турати се.

Nyomakozik, k. ићи за трагом; 1. Nyo-
makodik.

Nyomantyú, fn. клавиатура, тасна (на
клавиру). — zat, fn. даска с таснама.

Nyomás, fn. 1.) притисак, притискива-
ње; 2.) муљање; 3.) штампање; 4.)
пашњак, утриге.

Nyomasz, fn. припушач (справа).

Nyomaszt, cs. притискивати. — ó, mn.
што притискује; — ó levegő, загуш-
љив ваздух.

Nyomat, fn. жиг, тип; тисак, штампа;
cs. дати штампати; бити штампан.

Nyomaték, fn. 1.) превага, претега, при-
ложак; 2.) компреса (справа у рана-
ра); 3.) нагласак, сила, важност (у
говору); 4.) момент (у статистици и ди-
намици); 5.) баласт (на лађи), савориња.

Nyomatékos, mn. наглашен; важан. —
an, ih. наглашено; важно.

Nyomatékosz, cs. акцентовати, нагла-
шивати.

Nyomattyú, fn. квака где се притискује.

Nyomban, ih. у мах, с места, таки.

Nyombél, fn. колачић, плендеш.

Nyomda, fn. штампарија, типографија,
књигонечатња, j. Könyvnyomtató(mű-
hely). — i, mn. штампарски; — i ügy-
vivő, фактор, пословођа у штампарији.

Nyomdász, fn. штампар, j. Könyvnyom-
tató. — at, fn. типографија, штампар-
ство, књигонечатња.

Nyomdatulajdonos, fn. власник штампар-
ије.

Nyomdazsengék, fn. пикунабуле (најста-
рије штампарске работе од средине
15-ог века до краја му).

Nyomdogál, cs. притискивати, гњечити.

Nyomdok, Nyomdék, fn. траг, ногостоп.
— ol, cs. пратити узастопце.

Nyomdos, cs. притискивати, припуша-
вати.

Nyom-erő, fn. притисак, снага притиска.
— hely, fn. траг од ногу, ногоступ.

Nyomít, Nyomint, cs. притиснути.

Nyomkod, cs. притискивати; угњетавати.

Nyomó, mn. што притискује, гњечи, му-
ља; fn. 1) газач; 2.) преса.

Nyomódik, k. бити притиснут, згњечен.

Nyomogat, cs. притискивати, гњечити.

Nyomó-gép, fn. тесак, преса. — kád, fn.
када за муљање. -- mű, fn. преса.

Nyomon, ih. 1.) узастопце, назорце, 1.
Nyom; 2.) одмах, таки.

Nyomor, fn. беда, злопата, невоља.
 Nyomorék, mn. és fn. јадан; сакат; јадник; богаљ, наказа.
 Nyomorg, k. злопатити, кубурити. — ás, fn. злопата, кубура. — at, cs. мучити, патити. — atás, fn. мучење.
 Nyomorít, cs. 1.) унесрећити; 2.) осакатити, унаказити; 3.) упропастити.
 Nyomorkodik, k. кубурити.
 Nyomorodik, k. 1.) убогаљити се; 2.) оспромашити.
 Nyomorog, k. кубурити, натежати.
 Nyomortárs, fn. плачидруг.
 Nyomorú, mn. 1.) бедан, убог; 2.) кљаст, сакат; 3.) тричав; — pár forinttal ki akarja szúrni a szememet, с тричави два-три форинта хоће да ми замаже
 Nyomórúd, fn. мотка на сену. [очи.
 Nyomorúlt, mn. чемеран, јадан; деран; fn. јадник; јадница. — an, ih. јадно. — ság, fn. јад, невоља. — úl, Nyomórún, ih. бедно, јадно.
 Nyomorúság, fn. злопата, кубура. — os, mn. бедан, кубуран. — osan, ih. кубурно, бедно.
 Nyomos, Nyomás, mn. важан, значајан. — an, ih. значајно. — bit, — it, cs. чинити значајним. — ság, fn. значај.
 Nyomásúly, fn. тежина, притисак. [пост.
 Nyomoz, cs. трагати, тражити по трагу. — ás, fn. гоњење, трагање; истраживање. — ási eljárás, fn. инквизициони поступак. — at, fn. истрага; инквизиција. — gat, cs. истраживати. — ódik l. Vizsgálódik. — ó, fn. és mn. истраживач; истражни; — ó küldöttség, истражна комисија; — ó levél, писмо у потеру.
 Nyomózsák, fn. врећа за муљање.
 Nyomszer, fn. компреса (рапарска справа).
 Nyomtalan, mn. — úl, ih. без трага.
 Nyomtat, cs. 1.) штампати, печатати; 2.) врши.
 Nyomtatás, fn. 1.) штампање; 2.) вршидба. — hiba, fn. штампарска погрешка.
 Nyomtaték, fn. 1.) претег, приложак; 2.) баласт.
 Nyomtató, A. mn. 1.) што врше; за вршидбу; 2.) што штампа; штампаћи; — intézet v. műhely, штампарија; — festék, штампарско црноло; — papíros, штампаћа хартија; B. fn. a) штампар; b) вршич.

Nyomtatvány, fn. тискарија.
 Nyomúl, k. продирати, пробијати се; помицати се (даље). — ás, fn. продирање; помицање.
 Nyomvad, k. бити згњечен на окржљавити. — t, mn. кржљав, окржљавно.
 Nyomvaszt l. Nyomaszt.
 Nyoszolya, Nyoszolyó, fn. одар, постеља.
 Nyoszolyó-asszony, fn. жена уз младу. — leány, fn. девојка уз младу.
 Nyő, Nyőfőg l. Nyű, Nyefeg.
 Nyög, k. стењати; cs. jarmot —, стењати под јармом.
 Nyögdéssel, k. гукати; уздицати.
 Nyögdel, Nyögel, k. стењати. — és, fn. a) стењање; b) довикивање (дивљачи).
 Nyögés, fn. стењање; (km.) nemakarásnak — a vége, кад човек што нерадо чини, обично се пренемаже.
 Nyökken, Nyökög l. Nyekken, Nyekeg.
 Nyökörög l. Nyekereg.
 Nyöstény l. Nöstény.
 Nyőszög, Nyőszörög, k. цвилети, цичати.
 Nyőször, Nyűszörgés, fn. цвиљење, цикут.
 Nyűv . . . l. Nyűv . . .
 Nyug, fn. мир, одмор; пауза.
 Nyug-ágy, fn. диван, канабе. — állapot, fn. почивање.
 Nyugalmas, mn. миран. — an, ih. мирно. — ság, fn. мирноћа.
 Nyugalmaz, cs. умировити, пензионовати. — ás, fn. умировљење. — ott, mn. és fn. пензионован; пензионирац.
 Nyugalom, fn. 1.) мир, покој; nyugalmból kivenni, извести кога из флегме; — ba vonúlni, повући се у мир; — ra térni, лећи на одмор; 2.) мировина, пензија; — ba helyezni, пензионovati.
 Nyugaszt(al), cs. умирити, упокојити; Isten nyugassza (nyugasztalja), Бог му дао души покоја. — ás, fn. умирење.
 Nyugat, fn. запад, заход. — i, mn. és fn. западни; западњачки; западњак.
 Nyugat, cs. l. Nyugaszt(al).
 Nyugdij, fn. мировина, пензија, j. Nyugalomdíj. — alap, fn. пензионни фонд. — as, mn. és fn. умировљен; пензионирац; — as állapot, мировина.
 Nyugdijaz, cs. умировити, пензионовати. — ott, mn. és fn. умировљен, пензионирован; пензионирац.
 Nyugdijtilalom, fn. узаиђење пензије.
 Nyugthatatlan l. Nyugtalan.

Nyug-hely, fn. почивилиште, j. Nyugvó-hely. — hétfő, fn. понедељак после теревенке. — idő, fn. време одмора. — iv, fn. пензиони табак. — jel, fn. пауза. — nap, fn. дан одмора.

Nyugodalmas, Nyugodalom l. Nyugalmas, Nyugodik l. Nyugszik. [Nyugalom.

Nyugodt, mn. миран, спокојан; — lélekkel, c мирном душом. — an, ih. мирно. — ság, fn. мирноћа.

Nyugóra, fn. час одмора.

Nyugoszik l. Nyugszik.

Nyugoszt(al), cs. умирити, l. Nyugaszt(al).

Nyugot, fn. запад, l. Nyugat.

Nyugott, mn. миран. — an, ih. мирно.

Nyugpénz, fn. пензија, мировина. — cs. mn. пензионован; fn. пензионирац. — ez, cs. пензионovati. — i, mn. пензиони.

Nyugpont, fn. тачка мировања; одмор.

Nyugság, fn. мир.

Nyugszak, fn. пауза, почивка (у музици); одсек за одмор на степеницама.

Nyugszik, k. одмарати се, почивати; мировати; спавати; залазити (сунце).

Nyugta j. Nyugtatóvány.

Nyugta, Nyugtat, Nyugtam stb., мир његов, твој, мој итд.; nincs nyugta, нема мира; nyugtomat nem találom, не могу да се смирим; nem hágy nyugtot, не да мира.

Nyugtalan, mn. немиран; беспокојан. — ít, cs. узнемиривати. — ítás, fn. узнемиривање. — kodás, fn. немиповање. — kodik, k. немиповати. — ság, fn. немип. — úl, ih. немипно; беспо-

Nyugtan, fn. статика. [kojno.

Nyugtat, cs. 1.) умиривати; 2.) потврдити признањем, квитирати.

Nyugtató, mn. што умирује; fn. a) (-levél) квита; b) који квитира.

Nyugtatóvány, fn. квита, признаница, намириница. — oz, cs. квитирати.

Nyugtér, fn. одсек за одмор (на степеницама).

Nyugton, ih. мирно; — nyugodni, бити сасвим миран.

Nyugvás, fn. мировање.

Nyugvó, mn. миран, који мирује; за почивање; fn. a) почивак, мир, покој; — ra jár a nap, сунце се клони заходу; b) — ra dobolni, добовати у знак

Nyujja, fn. потрбушина. [дегања.

Nyujt, Nyújt, cs. 1.) пружати, додавати,

давати; 2.) протези, протезати; ширити; 3.) отезати (песму); 4.) растезати, развијати (тесто).

Nyujtás, fn. пружање, протезање; отезање (песме); растезање (теста).

Nyujtókony, Nyujtható, mn. растегљив. — ság, fn. растегљивост.

Nyujtó, fn. 1.) оклагија; 2.) ерчаница (у колих); 3.) елење; 4.) рек (за турповање).

Nyujtódieszka, fn. даска за менџу.

Nyujtófa, fn. оклагија.

Nyujtogat, cs. пружати, додавати; продуживати; отезати; растезати.

Nyujtó-henger, fn. ваљак за растезање. — jel, fn. знак за отезање. — kalapács, — pöröly, fn. чекић за растињавање. — rúd, fn. мотка на реку (гимнаст.).

Nyújtott, cs. отегнут, продужен (глас). — ság, fn. продужење гласа.

Nyújtóvas, fn. гвозде за раскивање.

Nyújtózik, k. 1.) пружати се; addig nyújtózzál, meddig a takaró ér, пружај се према руберу; 2.) ленкати, теглити се.

Nyújtózkodik, k. пружати се; теглити

Nyújtóztat, cs. протезати, пружати. [се.

Nyujtovány, fn. продужење (анатомски).

Nyúl, fn. 1.) зец; vető —, зечница; fél mint á —, плашљив као зец; ki két — után jár, egyet sem ér el, ко два лица хвата, не ухвати ни једног; véletlen bokorban gyakran — fekszik, излети лисица, где јој се човек не нада; 2.) disznó — ја, црна печеница од свинчета.

Nyúl, k. мањати се, мањити се; hozzá — ni vmihez, дотакни се, мањити се чега; kézzel a fálba — ni, заграбити у чинију.

Nyúladozik, k. пружати се, теглити се.

Nyúladt, mn. опружен, протегљаст.

Nyúlajak, Nyúlajk, fn. риба (расцепљена уена). — ú, mn. ријав.

Nyúlánk, Nyúlánk, mn. вит, протегљаст, танан, вицкаст; опружен (лиет у биља). — ság, fn. витост, протегљастост.

Nyúl-aprólék, fn. ситнеж (иплав) од зеца. — árnyék, fn. 1.) зечји сен; 2.) шпарга (биљ.).

Nyúlás, fn. 1.) протезање; 2.) мањање (руком).

Nyúlas, mn. пун зецова; fn. зечињак.

Nyúlász, fn. ловац зецова; k. ловити

- зецове. — at, fn. лов на зецове. —
csüd, fn. зечје ноге. — ezímer, fn.
зечји бок. — derék, fn. зечја леђа.
Nyúlékony, mn. растегљив. — ság, fn.
растегљивост.
Nyúl-fark, fn. 1.) зечји реп; 2.) кади-
фина (биљ.). — fek, — fekvés, fn.
зечја лежа. — fi, fn. зече, зечић. —
fűlholgyomál, fn. мишије ухо (биљка).
— hamarja, fn. зечје стражије ноге.
— hát, fn. зечја леђа. — hús, fn. зе-
чевина. — ka, fn. зече, зечић.
Nyúlik, k. отезати, се, бити растегљив.
Nyúlós, Nyúlós, mn. што се отеже; —
bor, балаво вино. — ít, cs. чини-
ти да се отеже. — odik, k. постати
отегљивим. — ság, fn. отегљивост.
Nyúl-pecsenye, Nyúl-sült, fn. зечје пече-
ње. — saláta, fn. млечак, l. Csorbóka.
— száj l. Nyúlajak. — szív, fn. зечје
срце. — szívű, mn. зечјег срца, плаш-
љив; fn. страшљивац, шуња. — szí-
vűség, fn. страшљивост. — szökés, fn.
зечји скок.
Nyúlt-agy, fn. продужени мозак.
Nyúlvány, fn. продужење; ризалит.
Nyúlzsír, fn. зечја маст.
Nyurga, mn. мршав, сув, вит.
Nyurgúl, k. омишавити, опасти.
Nyuszk l. Nyuzga.
Nyuszt, fn. куна.
Nyusztmenyét, fn. племенита куна.
Nyuvad, k. удавити се, угушити се.
Nyuvaszt, cs. угушити, удавити.
Nyúz, cs. 1.) дерати, гуљати; meg sem
fogta a rókát, már is — за, гради ра-
жањ, а зец још у шуми; 2.) тлачити,
кламати, жарити; 3.) крзати, хапати.
Nyúzá, fn. кождер; mn. огуљен.
Nyúzás, fn. гуљење; á. é. глобљење.
Nyuzga, mn. мршав, сувољав.
Nyúzó, fn. живодер, кождер. — hely,
fn. кождерница.
Nyúzott, mn. одеран, огуљен; á. é. оглоб-
љен; — hús, црканица, месо од мрцине.
Nyű, fn. црв (у мееу).
Nyű, cs. 1.) чупати (кудељу); 2.) ргати,
хапати; k. крзати се, трцати се.
Nyűg, fn. 1.) негве, спона; — be vetni,
спутати; 2.) паочаница; 3.) кубура.
Nyűgölődés, fn. невоља, мрдиња, натега.
Nyűgölődik, k. а) кубурити, натежати;
b) бити на терет.
Nyűgös, mn. окован, спутан; — növény,
биљка, која се обмотава око друге;
— ködik l. Nyűgölődik.
Nyűgöz, cs. сапињати, сапети, спутати;
á. é. сметати, женирати; vh. жени-
рати се, устручавати се.
Nyűgvas, fn. вериге, букагње, путо.
Nyűnyűg, k. мрмљати, жаморити.
Nyűrrög, k. цвркутати (млади чворци).
Nyűst, fn. нити (код тикача). — öl, k.
мувати се; врпољити се; cs. ргати.
Nyűszög, Nyűszörög l. Nyűszög. Nyűszö-
Nyűtt, mn. изрган, отрцан. [rög.
Nyűv l. Nyű.
Nyűved, k. хапати се, ргати се.
Nyűvés, fn. чупање (из корена).
Nyűves, mn. првљив. — edik, k. уцрв-
љати се. — ít, cs. напунити први. —
ség, fn. прв (марвена боља).
Nyűvés, fn. првождер (жив.).
Nyűzgeteg, mn. што гмиже, кишти;
á. é. немпрко.
Nyűzsög, k. 1.) киштети, гмизати, кр-
чати, камтити; 2.) врпољити се.
Nyűzzög, k. уњкати.

O, Ó.

- Ó l. Oh
Ó (Óni) l. Óv.
Ó, mn. стари; — kor, старо доба; —
bor, старо вино; — viselet, стара нош-
Ó-árgos, fn. антиквар, старудар. [ња.
Óbégat, k. жаукати, њакати. — ás, fn.
Obon, fn. унча (мера). [жаукање.
Obsit, fn. 1.) отпуст (војнички); 2.) от-
пусница, обшит.
Obsitos(katona), fn. отпуштен војник.
Óbuda, fn. Стари Будим.
Óbuvár, fn. старинар.
Ócs, mn. стари, овештан.
Ócsál l. Ócsárol. — kodik, k. махнисати,
забављати.
Ócsár, mn. погрдан. — kodik, k. куди-
ти, махнисати. — lás, fn. куђење. —
ló, fn. кудилац. — ol, cs. кудити,
Ócska, mn. стари, похабан. [махнисати.
Ocsmány, mn. гадан, гнуеан, грозан;

ераман. — *ít, es. унакарађивати; гнусити. — kodik, k. бестидно, срамно говорити или радити. — odik, k. постајати гнусан, сраман. — ság, fn. гнусоба. — ságos, mn. гнусобан, грубахан. — úl, ih. гадно, срамно; k. l. Ócsó l. Ocsó. [— odik. Ocsódik, k. будити се, долазити к себи. Ocsú, fn. очиньци. Ocsúd-ás, fn. буђење. — ik l. Ocsódik. Ocsúl l. Ocsódik. Oda, ih. онамо, тамо; á. é. — van, пронаде! — vagyok, страдао сам; ide —, тамо-амо. Odaad, es. дати (даје). — ás, fn. ода-óda, fn. ода. — óan, ih. одано. [ност. Odább, ih. даље. — ol, es. отуривати. Oda-ékel, es. углавити. — enged, es. уступити, дати. — erősit, es. причврстити. — gondol, es. замислити уз што. — hagy, es. оставити, махнути, баталити. — haza, ih. код куће, дома. Odáig, ih. донде, дотле; á. é. — van, прошао је; једном је погом у гробу. Odaitél, es. досуђивати, досудити. Ódal l. Oldal. Oda-marad, k. изостати; заостати. — mond, es. казати у брк. — sajnál, — szán, es. прежалити, прегорети. — tart, k. унутити се, нћи право к чему. — való, mn. тамошњи, ондашњи. Odáz, es. отклањати; одлагати. Odébb l. Odább. Odera, fn. (река) Одра. Ódivatos, Ódivatú, mn. старински. Ódon, mn. старински. — ság, fn. старина. — szerű l. Ódon. Odor, fn. 1.) пећина; 2.) амбар, штагаль. Odorias, Odorjas, mn. чудноват, морекн. — an, ih. чудновато. Odros, mn. 1.) шунаљ; 2.) прождрљив. Odroz, es. дубити. Odú, fn. дупља, пећина. Odvas, mn. шунаљ. — odik, k. бивати Odvaz, es. дубити. [шунаљ. Ódzik, k. дрењити се. Oh, Óh, isz. o! ox! авај! ух! Óhajt, es. желети, жудети. — ás, fn. жеља. — ozik, k. жудети. Óhatatlan, mn. неодбрањив. Óhétozik, k. уздисати, стењати. Óhít l. Óhajt. Óhitű, mn. староверан; fn. староверац; староверкиња.*

Óirattan, fn. палеографија. Ok, fn. 1.) узрок, повод; — ot adni vmire, дати повода; ő az — a, он је крив тому; azon — ből, из тога разлога; — kal móddal, с мером; — át adni vminek, образложити; 2.) раз- Oka, fn. ока. [лог, l. Érv. Okád, es. бљувати, повраћати. — ás, fn. бљување, повраћање. Okadat, fn. разлог, мотив. — ol, es. разлагати, образложити, мотивовати. Okádék, fn. избљувак; бљувотина. Okádoz, es. бљувати, побљувати се. Okatlan, mn. безразложан. — ság, fn. безразложност. — úl, ih. безразложно. Okbeli, mn. узрочни. — ség, fn. узрочност. Okellenes, mn. ненаметан, против разума. Ok-fejtés, fn. прагматизам. — forrás, — fő, fn. основно начело. Oki, mn. узрочни. — lag, ih. узрочно. — lagos, mn. узрочни. — lagosság, fn. узрочност. Okik, k. 1.) опамећивати се; 2.) унућивати се, навикавати се. Okirányos, mn. рационалан. — an, ih. Okirat, fn. исправа. [рационално. Okiság, fn. узрочност, каузалност. Okkötés, fn. силогизам. Oklevél, fn. повеља, берат, диплома. Oklevelész, fn. бератлија, дипломатичар. — et, fn. дипломатика. Oklevéltan, Oklevéltudomány, fn. дипло- Oklevéltár l. Levéltár. [матика. Okmány, fn. исправа, писмено, j. Okirat. — ol, es. доказивати исправама. — os, mn. потврђен исправама. Okol, es. кривити, бедити. Ókor, fn. старо доба, стари век. — i, mn. старовечни. — tan, fn. наука о старинама. Okos, mn. памстан, разборит, разуман; — abl enged, паметнији попушта; nem mind — a ki tanúlt, друго је учен, а друго мудар. Okosdi, Okoska, mn. стармали, свезнао. Okoskod-ás, fn. мудричење; силогизам. — ik, k. мудричити; закључивати. Okosság, fn. мудрост, разборитост. Okosúl, k. опамећивати се. Okoz, es 1.) причињавати, узроковати, задавати; 2.) кривити, бедити. Okozat, fn. учинак, послерад. Okra, fn. окер, жута земља.

Okránd, k. натраг одекочити од страха.
 Okság, fn. узрочност.
 Oksúly, Okszer, fn. доказ.
 Okszeres, mn. рационалан.
 Okszerkezet, fn. силогизам. — tan, fn. силогистика.
 Okszerű, mn. разуман, рационалан. — en, — leg, ih. разумно. — tlen, mn. неразуман, нерационалан.
 Oktalan, mn. 1.) бесловесан, неразуман; безуман; 2.) безразложан. — ít, cs. обезумљивати. — kodik, k. радити безумно. — odik, k. обезумити. — ság, fn. безумље. — úl, ih. безумно; k. l. — odik.
 Oktan, fn. каузалистика; дипломатика.
 Oktat, cs. поучавати, настављати. — ás, fn. настава, поучавање.
 Oktató, mn. поучан, што поучава; fn. наставник, учитељ. — rend, fn. учитељски staleж. — ság, fn. учитељство.
 Oktétel, fn. аксиом.
 Oktondi, mn. прост, бенаст; fn. бена, глупак, слута. — ság, fn. глупаштво.
 Okúl, ih. за узрок, за повод; k. опамећивати ee, опаметити ee; (vmin) учити ee (на чему); saját kárán — az ember, на својој штети учи ee човек паме.
 Okvetés, fn. приговор. [ти.
 Okvetetlen, mn. неопходан; аподиктичан. — kedik, k. хтети имати право. — úl, ih. неопходно, неминовно.
 Ól, fn. коњушница, ахар.
 Oláh, tn. Влах; mn. влашки. — eezet, fn. сирће од дивљаке (крушке, јабуке). — fiesor, fn. Влашче. — ország, fn. Влашка, Каравлашка. — országi, mn. влашки, по влашки. — osan, ih. по влашки. — osít, cs. влаштити. — osodik, k. влаштити ee. — ser, fn. сурутка. — úl, ih. влашки. — virág, fn. невен.
 Olaj, 1.) fn. уље, зејтин, олај; szent —, свете миро: (szój.) tűzre — t önteni, сипати зејтин на ватру, потпиривати; 2.) mn. уљани, од зејтина.
 Olaj-ág, fn. маслинова гранчица. — boggyó, fn. маслина, маслинка. — boggyószín, fn. мургаста боја. — dió, fn. маслина. — ezüstfa, fn. рајеко дрво.
 Olajfa, fn. маслина, уљка; олеастер; mn. маслинов. — boggyó, fn. маслинка.
 Olaj-festék, fn. зејтин-боја. — festés, fn. сликање зејтином; уљана слика. —

kő, fn. неки смрдљив камен. — millye, fn. зејтинница, уљаница. — nemű, mn. зејтинаст, уљаст. — os, mn. és fn. уљан; са зејтином, с уљем; за уље; уљар. — oz, cs. зејтинити, уљити. — sav, fn. уљана киселина. — sütű, fn. олајница. — sonkoly, — szak, fn. колач, погача од уља. — szín, — színű, mn. мургаст. — törköly l. — sonkoly. — ütő, fn. а) олајница; б) олајница. — verő, fn. олајница, уљар.
 Ólal, Ólalkodik, k. вребати, уходити.
 Olasz, tn. Талијан, Талијанац; mn. талијански. — bab, fn. пасуљ тачкаш. — fal, fn. заслон, шпански зид. — fedél, fn. талијански (раван) кров. — gesztenye, fn. марун, талијански кестен. — hon, — ország, tn. Талијанска. — honi, — országi, mn. és fn. талијански; Талијанац. — os, mn. талијански. — osan, ih. по талијански. — szőlő, fn. першун-грожђе. — tézta, fn. тесто с маелом. — úl, ih. талијански.
 Ólbér, fn. коњушница, италарина.
 Olcsáról l. Ócsáról.
 Olcsít, cs. чинити јефтиним.
 Olcsó, mn. јефтин, цен. — dik, k. појефтињавати. — ll, cs. сматрати за јефтино. — ság, fn. јефтиноћа, ценоћа.
 Olcsúl, k. појефтињавати.
 Old, cs. дрешити; á. é. ослобађати.
 Olda, fn. флуор.
 Oldal, fn. страна; бок: fúrja az — át, копка га, тинити га; kifúrja az — át, пукао би да не каже (тајну); az ellenek — ába törni, напасти непријатеља с бока.
 Oldal-ág, fn. побочна грана; á. é. — ági rokon, извањи род. — igos, mn. побочни. — agosan, ih. са стране.
 Oldalas, fn. месо од ребара, ребарца; mn. побочан; са странама. — lag, ih. са стра е; индиректно. — lagos, mn. побочни, са стране. — t, ih. са стране, поребарке.
 Oldalaz, cs. снабдети странама, побрвнати.
 Oldal-borda, fn. ребро; вито ребро: á. é. (брачна) половина, жена. — csapás, fn. окрз, ударац са стране; напад с бока. — csik, fn. крило на обртњу уз лотру. — sont, fn. ребро. — ék, fn. бок, страна. — ékos, mn. на бокове. — épület, fn. побочна зграда,

крило. — erő, fn. побочна снага, компонента. — fájás, fn. пробадање, протисли. — fájós, mn. ко пма протисли. — fegyver, fn. кратко оружје, ханџар. — félt, ih. непрека, с бока. — gás, fn. искривљен ход. — gós, mn. крив. нахерен. — ház, fn. кабинет, побочна собаца. — irás, fn. крајно писање. — ít, es. сипати ватру са стране. — jegyzék, fn. крајна белешка. — kér, fn. профил. — köz, fn. бураг; jól meg-rakta az — közt, набокао се. — kü-szöb, fn. побој од врата. — lagos, mn. индиректан. — ll l. — og. — lap, fn. страка (у књижи); површива са стране. — lökés, fn. ударац у ребра или са стране. — más, fn. трапезоид. — nyillalás, fn. протисли. — og, k. a) пћи нахеро; (у војени) траверзирати; b) (vki körül) чечати. — oslag, ih. са стране. — oz, k. сипати ватру са стране; фланкирати. — örökös, fn. побочни наследник. — örökség, fn. побочно наследство. — rajz, fn. профил. — rokon, fn. извањи сродник. — rokonság, fn. извање сродништво. —ról, ih. са стране. — sült, fn. печена ребарца. — szalonna, fn. пола (слагине). — szegvény, fn. ордината. — szelet, fn. ребарце, котлет. — szoba, fn. побочна соба. — szúrás, fn. a) протисли; b) ударац с бока. Oldalt, Oldaltt, ih. на страни; fél — fekszik, лежи на једној страни. Oldalt-tamadás, fn. нападај са стране. — tűz, fn. ватра са стране. — út, fn. страпутица, охођа. — vágás, fn. окрз. — vást, ih. са стране, поребарке, изребар. Oldat, fn. 1.) раствор; 2.) á é. ослобођење, разрешење; 3.) разпре. Oldatlan, mn. нерастворен. — úl, ih. не. Oldékony, mn. растворив. [растворено. Oldhatatlan, mn. нераздренив; нерастворив. — úl, ih. нераздрениво; нераствориво. Oldható, mn. раздренив; растворив. Oldik l. Oldódzik. Oldódzik, k. дренити се. Oldólevél, fn. опросница (грехова). Oldószér, fn. 1.) средство за растварање; 2.) средство за отворање столице. Oldoz, es. одренивати, одвезивати; á. é. разрешавати, ослобађати. — ás,

fn. одренивање; ослобађање. — at, fn. ослобђење. — vány, fn. опросница, l. Oldólevél. Olló, fn. 1.) маказе; fanyiró —, маказе за кресање; — ba venni vkit, напасти кога с две стране; 2.) (младо) козле, јагње, јеленче, сридаћ; 3.) стуб. Olló-bogár, fn, ухоложа, ухолож. — dad, mn. маказаст. — fa, fn. гредица (на крову). — l, es. сећи маказама. — s, mn. és fn. с маказама; маказар; брусар; á. é. рак. — talp, fn. велика греда од крова. — tlan, mn. без ма. Ollótság, fn. непадање косе. [каза. Ollóz, es. сећи маказама. — ik, k. отелити се, ојарити се, l. Ellik. Olly l. Oly. Olmacs, fn. (оловна) писаљка. Olmár, fn. зубна трава. Olmít, es. залевати оловом. Ólmonez l. Olmár. Ólmos, mn. олован; — eső, поледница. Ólmoz, es. залевати оловом, пломбирати. Olocsán, fn. шевар. Ólom, fn, олово; mn. олован, оловски. — bányá, fn. оловски мајдан. — ezukor, fn. куршум-шећер. — ezet, fn. сипхе. — éleg, fn. оловни оксид. — fehér, fn. черца. — féle, mn. оловаст. — forrasztás, fn. залевание оловом. — irasz, fn. оловка — kór, fn. оловна кољика. — mű, fn. посало од олова. — műhely, fn. оловарница. — nemű, mn. оловаст. — pír, fn. минимум. — szem, fn. оловно зрно. — szín, fn. чисто олово. — szín, — színű, mn. оловне боје. — teke, fn. оловна кугла. — üveg, fn. тврдо стакло, биљур. Óloz, es, затворати у италу. Ólpénz, fn. коњушини, италарина. Olt, es. 1.) гасити (ватру, креч), тушити; 2.) навртати, каламити (богње); 3.) прицепљивати, каламити (дрво); szemre — aní, очити; 4.) сирити, Olta l. Óta. [згроздити. Oltalmaz, Oltalom l. Ótalmaz, Ótalom. Oltár, fn. олтар, жртвеник. — fi, fn. црквењак. — fiaskodik, k. црквењаквати, црквењачити. — i szentség, fn. света тајна. — ka, fn. олтарак, — nok l. — fi. — oz, es. приносити, жртвовати. — terítő, fn. свети покров. Oltás, fn. 1.) гашење; 2.) каламљење; 3.) прицепљивање; 4.) сирење.

- Oltatlan, mn. негашен. — *úl, ih.* негашено. *Oltmány* l. *Oltovány*. [шено.]
- Oltó, fn. 1.) сирште; 2.) који калами; 3.) гасац; 4.) калам; mn. за гашење; за каламљење.
- Oltó-ág, fn. калам, каламак. — *dézsá, fn.* дежа за гашење. — *fecskendő, fn.* ватрогасна штрицаљка. — *fű, fn.* пвањско цвеће. — *gerely, fn.* лекарски нож за каламљење. — *gyomor, fn.* сирште. — *kád, fn.* барило, када за гашење. — *kés, fn.* косир, вртарски нож.
- Oltogat, cs. 1.) загашивати; 2.) прицепљивати; пелцовати.
- Oltott-lábu, mn. у плундрама. — *lé, fn.* нитије, паче.
- Oltovány, fn. калам, наврт. — *ág, fn.* каламак.
- Olu, fn. флуор; растоп. — *láng, fn.* лак при топљењу.
- Olvad, k. 1.) топити се; 2.) кварити се, копнети; 3.) нестајати.
- Olvad-ás, fn. топљење; крављење. — *ék, fn.* растоп. — *ékonu, mn.* растопљив. — *ékonyság, fn.* растопљивост. — *hatatlan, mn.* нерастопљив. — *hatatlanúl, ih.* нерастопљиво. — *ható, mn.* растопљив. — *mánu, fn.* растоп. — *oz, k.* растапати се, раскрављивати се.
- Olvás, cs. 1.) читати, читити, шитити; 2.) бројити. бројати; (km.) *pénz — va, asszony verve jó,* (нован треба више пута бројати, а жену кроз шаке пропуштати).
- Olvásás, fn. 1.) читање; 2.) бројење.
- Olvásatlan, mn. 1.) нечитан, непрочитан; 1.) небројен, небројан; 3.) неначитан, неучен. — *úl, ih.* непрочитано; небројено.
- Olvasgat, cs. 1.) прочитавати; 2.) пребрајати.
- Olvashatatlan, mn. 1.) нечитак; 2.) небројан, небројив. — *ság, fn.* 1.) нечиткост; 2.) неброј. — *úl, ih.* небројено.
- Olvasható, mn. 1.) читак; 2.) избројив. — *an, — lag, ih.* читко; избројиво. — *ság, fn.* читкост; бројивост.
- Olvasmánu, fn. комад за читање, лектира.
- Olvásó, fn. 1.) читалац, чатац, читач; 2.) бројанице; mn. који чита; за читање.
- Olvásó-alakú, mn. као бројанице. — *könyv, fn.* читанка. — *lámpa, fn.* лампа при читању. — *óra, fn.* час читања. — *tám, fn.* наложи.
- Olvasott, mn. 1.) учеван, многочатив; 2.) прочитан; 3.) бројен. — *ság, fn.* многочативост, начитаност.
- Olvaszt, cs. топити, растапати; кравити: растварати. — *ás, fn.* топљење; крављење; растварање. — *hatatlan, mn.* нерастопљив. — *hatatlanság, fn.* нерастопљивост. — *ható, mn.* растопљив.
- Olvasztó, mn. што растапа; за топљење; fn. a) топилац; b) топионица; пећ за топљење. — *ház — hely, fn.* топионица. — *kemence, fn.* пећ за топљење.
- Olvasztott, mn. отопљен, растопљен.
- Olvatag, mn. лако растопљив.
- Oly, Olyan, mn. такав, таки; — *a mi-lyen, какав-такав.*
- Olyan-féle, mn. такав. — *kér, ih.* тако. — *kor, ih.* у тако време.
- Olyas, Olyatén l. Olyan.
- Olybá, ih. тако; (km.) — *vezsi mint a kutyangatást, и не зарезује.*
- Olyha, ih. каткад.
- Olyik, mn. такав.
- Olykor(on), ih. каткад, кадито; — *oly-Olymódon, ih.* тако. [kor, кад-и-кад.]
- Olyszerű, mn. такав.
- Omboly, fn. вога, морска трава.
- Omlad, k. рушити се, распадати се. — *ék, fn.* рушевина, урвина. — *ékonu, mn.* распадљив. — *oz(ik), k.* рушити се, одваљивати се. — *vánu l. — ék.*
- Omlás, fn. рушење; падање.
- Omlaszt, cs. рушити, обарати.
- Omlatag, mn. распадљив, трошан, ломан; fn. водопад. — *ság, fn.* распадљивост, трошност.
- Omlék, fn. рушевина.
- Omlík, k. рушити се, распадати се.
- Omlít, cs. 1.) рушити; 2.) полагати (дозу).
- Omló(félben), mn. трошан, што се руши.
- Omlófürdő, fn. купатило са тушем.
- Omlós, mn. трошан; крт; мек.
- Omol l. Omlík.
- Ompolna, fn. крчаг, суд.
- On, fn. коситер, калај, цин; *fekete —, олово; mn.* коситеран, цинен; оловоас, fn. цин-оксидул. [ван.]
- Ónag, fn. цин-оксид.
- Ónas, mn. 1.) — *idő, пољедица; 2.) l.* Ónaz l. Ónoz. [Ónos.]
- Ónbogár, fn. á. é. оловно буле.
- Onboly l. Omboly.

Óndárdag, fn. антимониум.
 Ondó, fn. 1.) сперма, животињско семе; 2.) љуска (биљна).
 Ondokol, k. радити којешта.
 Ón-élecs, fn. цин-окендул. — éleg, fn. цин-окенд. — foglalék, fn. цинен оков.
 Óniksz, fn. опике (камен).
 Onka, fn. jaryar. — macska, fn. пантерица.
 Ón-máz, fn. глачина. — müves, fn. каллајиња.
 Onnan, ih. отуд, оданде, одонуд. — i, — való, mn. ондашњи, тамошњи.
 Onnat, Onnét l. Onnan.
 Onoka l. Unoka.
 Ónos, mn. калајисан.
 Ónoz, es. калајисати.
 Ónsík, fn. етаниол.
 Ont, es. левати, лити, сипати; vért — ani, лити, пролити крв.
 Ontás, fn. сипање, пролевање.
 Ontogat, es. пролевати, просипати.
 Ontok, fn. потка, поучица (у тикача).
 Ontora, Ontra, fn. уторе (на бурету).
 Ontráz, es. обрезавати (буре). — ó, fn.
 Ónverő, fn. калајар. [справа за уторе.
 Opál(kő), fn. опал.
 Opera, fn. опера. — ház, fn. опера.
 Operenciás, fn. Опеан.
 Operment, fn. опирмент, жути сичан.
 Ópium, fn. опиум.
 Oritka, fn. оптика. — i, mn. оптички.
 Or, fn. 1.) крађа; 2.) тат, крадљивац; mn. крадљивачки, l. Orv.
 Óra, fn. 1.) сахат, сат, час, ура; 2.) часовник, сахат, сат; (szój.) tudom, hányat ütött az —, знам, колико је избило сати (= начисто сам с тим); minden órára való, чека се сваки час (жена на том доба).
 Óra-billegő, fn. несмир у часовнику, њихалица. — fedél, fn. поклонац од сата. — i, mn. од . . сата. — köz, fn. време међу часовима. — kulcs, fn. кључ за сат. — láncz, fn. ланац за сат.
 Órálkodik l. Ólálkodik.
 Orállat, fn. грабљива животиња.
 Óra-mutató, fn. казаљка. — mü, fn. оправа у сату. — müves, fn. сајица.
 Orangután, fn. орангутан.
 Óránként, ih. сваког сата. — i, mn. од
 Órányi l. Órai. [сваког часа.
 Órás, mn. са сахатом; fn. сајица. — ság, fn. сајијство.

Óra-súly, fn. теж на сату. — tü, fn. казаљка. — ütés, fn. купање, избјање.
 Orbán, fn. Орбан; (szój.) föltette az — süvegét, насвирао се, накресао се.
 Orbáncz, fn. поганчина, брика, пламеник, црвени ветар (болест). — os, mn. с бриком, поганчинаст, гр'они-чав. — osodik, k. добити брику, пламеник.
 Orbarlang, fn. разбојничка пећина. [ник.
 Órbötög, fn. потковичар (слени мни).
 Oreza, fn. лице, образ.
 Orezátlan, mn. безобразан, бестидан, безочан. — kodik, k. бити безобразан, бестидан. — odik, k. обезобразити, обезобразити се, обезочити. — ság, fn. безобраштина, безочност. — ül, ih. безобразно, безочно.
 Orezimbora, fn. сукрадац, сутат.
 Orezúl l. Arezúl.
 Orezáz, es. кршити, грдити.
 Ord, fn. велико ребро; mn. l. Ordas.
 Orda, fn. урда, вурда, слатки сир.
 Ordaes l. Ordas.
 Ordács, fn. морски греч.
 Ordany, in. казени.
 Ordas, mn. вучје боје; fn. вук. — gém, fn. букавац. — leves, fn. сурутка.
 Ordít, k, рикати; букати; урлати, урликати; њакати. — ás, fn. рикање, рика, урлик. — oz, k. és es. урликати, заурлавати.
 Orfészek, fn. разбојничко легло.
 Orgazda, fn. јатак.
 Orgona, fn. оргуље. — fa, fn. јоргован. — fuvó, fn. мех од оргуља. — korall, fn. цестаи полин, оргуљице. — lila, fn. јоргован. — mü, fn. оргуље. — nyomó, fn. који притијекује оргуље.
 Orgonál, k. és es. оргуљати.
 Orgonás, mn. с оргуљама; fn. органиета; оргуљар (који свира или прави оргуље).
 Orgona-síp, fn. писак од оргуља. — szín, — színü, mn. лила боје. — szó, fn. свирка, глас од оргуља. — virág, fn. јоргован (цвет).
 Orgonáz, k. és es. оргуљати.
 Organista, fn. органиста.
 Orgoványfa l. Orgonafa.
 Orgyilkol, es. убити мучки, из заседе. — ás, fn. мучко убиство.
 Orgyilkos, fn. крвник, ашашин, мучки убица; mn. мучки. — ság, fn. мучко убиство. — ül, ih. мучки, ашашински.

Or-gyűlevész, fn. разбојство, пустахије.
— hal, fn. грабљива риба. — hely, fn.
пустахијско гнездо. — hideg, fn. по-
тајна грозница.

Óriás, mn. горостасан, исполински, ци-
новски, дивеки; fn. див, цин, горо-
стас, исполин, грдосија, голнат.

Óriási, mn. циновски, горостасан, испо-
лински. — lag, ih. горостасно, ци-
новски.

Óriás-káma, fn. цинска шкољка. — kí-
gyó, fn. царска змија, боа.

Orj, fn. 1.) полеђиња од свињетине; 2.)
њушка; ћуша; 3.) продужен обртањ
(анатом).

Orjas, mn. са свињском полеђином.

Orkádelfn, fn. кит са дебелом зубастом

Orkán, fn. оркан, вихар. [главом.

Or-kereskedés, fn. кријумчарство. —
kulcs, fn. потајни кључ. — lak, fn.
крађивачко гдездо. — lát, fn. по-
тајна грозница. — madár, fn. граб-
љива птица.

Ormány, 1.) сурла; рило; 2.) (подругљи-
во) пијук, носина; 3.) а. е. бонпрес
(на броду).

Ormányosok, fn. сурлаши; рилаши.

Ormó, fn. 1.) забат, кибла; 2.) жила на
листу; браник (на мотици, коси).

Ormos, Ormós, mn. 1.) са забатом; 2.)
жиласт (лист).

Ormosesiga l. Biboresiga.

Ormótlan, mn. без забата; а. е. незгра-
пан, гадап.

Ormoz, Ormóz, cs. градити на врх, ши-
љити. — at, fn. врх, главица; поши-
вач. — atos, mn. шиљат; што иде у

Orny l. Ormány. [врх.

Ormúlt, mn. шиљаст.

Orom, fn. врх; забат. — cserép, fn. шип-
љи, криви преп.

Orondi, fn. 1.) који свуд забата нос; 2.)
жабиру, амерички јестреб.

Oront, cs. њушити.

Orosz, fn. Рус; mn. руски. — birodalom,
fn. руска царевина.

Oroszlán, fn. лав; (km.) döglött — t szá-
már is rugdossa, кад је лав мртав и
миши га прескачу.

Oroszlánbőr, fn. лавља кожа; az — alól
kilátszik a számárfül, магарац остаје
магарац и у лављој кожи.

Oroszlán-eb, fn. лавче (мушко). — foka,
fn. морски лав. — majom, fn. грива-

сти лавић. — szívű, mn. лавовског
срца, ерчан.

Oroszország, fn. Русија. — i, mn. руски.
Oroszúl, ih. руски.

Oroszvirág, fn. кадива, кадивница.

Orot, cs. крчити. — vány, fn. крчевина.

Oroz, cs. красти. — ba, — ban, ih. кра-
дом; мучки. — kodik, k. шуњати се,
прикрасти се, ушкати се. — va, ih.
крадом, мучки, из потаје.

Orr, fn. 1.) нос; —ból beszél, уњкати,
говорити кроз нос; — a vére foly,
иде му крв из носа; —át fintorgatni,
прћити се на што; (szój.) vmit vki
—ára biggyeszteni, обесити о нос;
—ot kapni, бити укорен; beleütni az
—át, забадати нос; fennhordani v.
nagyra tartani az —át, дизати нос;
—od tőle foghagymás! себи руке! bor-
sot törni v. tormát reszelni vki —a alá,
натрпн кому рена под нос; fogd meg
az —odat, убриши нос! hosszú —ral
ment el, отишао је с покуњеним но-
сом; nem lát tovább az —ánál, не
види даље од носа; —ánál fogva hur-
czolni, вући за нос; —ára venni, за-
мерати, примити за зло; 2.) њушка,
рило; 3.) кљун; 4.) врх.

Orradzó, fn. губица; брњица. — fa, fn.
весло.

Orr-atlan, mn. без носа; без кљуна; без
њушке. —betű, fn. носно слово. —
bogár, fn. жижак. —csiptető, fn. а)
губица; б) цвекер. —csont, fn. носна
кост. —czipa, fn. мршталница, ре-
кавица. —fintorgatás, fn. мрштење,
прћење. —hang, fn. носни глас, на-
зал. —hely, fn. врх носа. —lyuk,
fn. ноздрва. —mány, fn. њушка;
сурла. —ny, fn. рило, њушка. —os,
fn. кљун. —odzó l. Orradzó. —ók,
mn. és fn. (врло) носат; носоња.

Orr-el, cs. 1.) прћити нос, замерати; 2.)
њушити, њушкати.

Orrondi, mn. (врло) носат; fn. носоња.

Orront l. Oront.

Orrony, fn. кљун.

Orros, mn. с носом; с кљуном; с рилом.

Orrott, ih. на нос; —esett, пао на
нос.

Orroz, cs. правити на кљун, као кљун.
—ó, fn. предња крма.

Orr-peczek, fn. зврчка по носу. —porcz
l. Orrezimpa. —szarvú, fn. (птица) по-

coroga. — szarvú-eserebüly, fn. (буба)
носорога. — üreg, fn. носна дупља.
Ors, mn. бухав.
Orsa, fn. змијулица (риба).
Orság, fn. краба.
Orsó, fn. 1.) вретено; 2.) коло.
Orsó-alakú, mn. вретенаст. — esont, fn.
кљак, жбича. — dad, mn. вретенаст.
— fa, fn. куриковина, манљика; ман-
љиковина. — féreg, fn. глиста, пија-
вина. — hal, fn. змијулица. — karika,
fn. коло што окреће.
Orsonya, fn. гујавина, глиста.
Orsópergetyű, fn. агришак, пришлен.
Orsós, fn. вретенар.
Orsóz, cs. прести на вретено.
Ország, fn. земља (држава), царство; —
világ tudja, зна цео свет.
Ország-beli, mn. земаљски, државни. —
bíró, fn. земаљски судија. — futó, fn.
és mn. пробисвет, пангалоз; који је
утекао из земље. — gyűlés, fn. зе-
маљски (државни) сабор; — gyűlési
képviselő, земаљски посланик. — ház,
fn. саборница. — isme, fn. статистика.
— kerülő, fn. скитница, бегунац. —
kormány, fn. земаљска управа. — lakó,
— lakos, fn. држављанин. — lár, fn.
државни министар. — lás, — lat, fn.
земаљска, државна управа. — ló, fn.
és mn. државни управник; који вла-
да, управља. — nagy, fn. великан,
магнат. — ol, k. управљати, владати.
Országos, mn. 1.) земаљски; регникола-
ран; — eső, киша по целој земљи;
— ügy, земаљска ствар; — vásár, ве-
лики, годишњи сајам; 2.) опште по-
знат; — gazember, познати нитков;
— divatú, свуд уобичајен.
Ország-rajz, fn. етатистика. — szerte, ih.
по целој земљи. — tan, — tudomány,
fn. политика. — törvény, fn. државни
закон.
Országút, fn. 1.) друм; (szó.) nyakára
v. nyakába ölteni az — at, узети пут
за уни; отириити; 2.) млечни пут.
Ort, cs. крчити, l. Irt.
Ortály, fn. виат, кавга. — oz, k. пнати-
Ortanya, fn. хајдучко легло. [ти се.
Ort-ás, fn. крчење. — ó кара, fn. трно-
коп, будак. — ol, cs. крчити.
Orúl, ih. мучки, из нотаје.
Orv, fn. тат, крадљивац, лунеч.
Orvadász, fn. који краде дивљач.

Orv-állat, fn. грабљива животиња.
Orvaly, fn. брадаш.
Orvgazda, Orvgyilkos l. Orgazda, Or-
gyilkos.
Orv-irat, fn. плагиат. — író, fn. плаги-
атор, књижевни крадац. — madár,
fn. већа крадљива птица.
Orvos, fn. лекар, видар, доктор, медик.
— fű, fn. лековита трава. — i, mn.
лекарски; медицински. — kovács, fn.
ветеринар, марвени лекар. — lás, fn.
лечење. — lat, fn. лек. — növendék,
fn. медицинар.
Orvosol, cs. лечити, видати; излечити.
hatatlan, mn. неизлечив. — ható, mn.
излечив.
Orvosság, fn. лекарија, лек, медицина.
— i, mn. лекаријеки. — os, mn. a)
лековит; b) за лекарију, с лекари-
јама (стакло).
Orvos-segéd, fn. асистент. — szer, fn.
лек, лекарија. — tanár, fn. професор
медицине. — tanuló, fn. медицинар,
медик. — tudomány, fn. лекарска нау-
ка. — i, mn. медицински. — tudor, fn.
доктор медицине.
Orz l. Oroz. — ó, fn. крадац, тат.
Óság, fn. старина, антиквитет. — árus,
fn. старинар, антиквар. — tan, fn.
палеологија. — os, mn. старински.
Ósdi, fn. пријатељ старина, старовоља.
Oskola l. Iskola.
Oson, Osont, k. умицати, умаћи, утећи;
Osonna l. Uzsonna. [шмукнути у...
Ostábla, fn. даска за игру „даме“. —
játék, fn. игра „даме“.
Ostábláz, k. играти се „даме“.
Ostoba, mn. глуп, глупав, будаласт; fn.
букван, бедак, шмоклан.
Ostobácska, mn. лудачак, наглуп.
Ostobálkodik, k. лудовати, будалити.
Ostobán l. Ostobául.
Ostobaság, fn. глупост, будалаштина.
Ostobáskodik l. Ostobálkodik.
Ostobául, ih. глупо, лудо.
Ostobít, cs. заглупљивати.
Ostobúl, k. глупавити.
Ostor, fn. бич, камџија; (km.) végén csat-
tan az —, конач дело краси; Isten
— a, божја казна.
Ostor-csapás, fn. шиба, ударац камџи-
јом. — csapó, fn. швигар. — csatta-
nás, fn. фиук, пуцањ бича. — fa, fn.
шиба, шинка (на бунару). — hegy,

- fn. швиґар, — hegyes, fn. коњ ком треба бич. — inda, fn. стржаја, лоза. — kodik, k. бити дрзак. — mén, fn. камшиговина. — nyél, fn. бичаље. — os, mn. és. fn. е бичем; хајкач, гончин. — oz, es. шибати, бичевати, камшијати. — pattanás, — pattantás, fn. прасак бича. — pénz, fn. напојница зочијашу. — ú, mn. као бич. — vágás, fn. шибба бичем.
- Ostrom, fn. јуриш; опсада. — állapot, fn. опсада, опсадно стање. — árok, fn. опсадни шанец. — karó, fn. колац за јуришање. — kos, fn. ован за разбијање зидова. — lás, fn. јуришање; наваливање. — ló, mn. és. fn. који јуриша. наваљује; нападач. — ol, es. јуришати на што, наваливати; опседавати. — zár, fn. блокада, муасера.
- Ostya, fn. поскура, остија. — sütőaszszony, fn. поскурна баба.
- Ószabásu, mn. старог кроја, старински.
- Ószer, fn. стареж, старетина. — es, fn. старетинар, ритар. — ű, mn. старински. — űség, fn. стародревност.
- Oszlás, fn. раздељивање; распадање.
- Oszlat, es. раздељивати, разгањати, растеривати. — lan, mn. нераздељен. — ó, mn. што растерује, дели, разгања.
- Oszlik, k. делити се; растављати се, распадати се.
- Oszlop, fn. стуб, ступ, ступац; колумна. — alakú, mn. стубаст. — bolt, fn. аркада. — csa, fn. стубић. — csarnok, fn. покривен ходник. — dad, mn. стубаст. — dadon, ih. као стуб. — fej, — fő, fn. глава од стуба, капитал. gyám, fn. подупирач. — híd, fn. мост на кољу. — ka, fn. стубић. — kép l. Szobor. — korlát, fn. паранет, ограда. — köz, fn. размак међу стубовима; колонада. — láb, fn. подножје од стуба. — mű, fn. стубови. — orom, fn. фрпз. — oz, es. дизати на стубове. — rend, fn. ред, врта стубова. — sikátor l. — csarnok. — sor, fn. колонада. — zat, fn. стубови.
- Oszol, k. делити се; распадати се, расипати се, растркивати се. — hatlan, mn. нераздељив. — hatlanság, fn. нераздељивост. — ható, mn. раздељив. — hatás, fn. раздељивост.
- Oszt, es. делити; kártyát — ani, мешати (делити) карте.
- Oszladék, fn. делимак, део.
- Osztag, fn. одељење, дивизија. — fő, fn. Osztalék, fn. дивиденда [дивизионар.
- Osztály, fn. 1.) деоба; 2.) раздео, одељење, одељак; 3.) разред, класа; 4.) одеер, департа; 5.) дивизија.
- Osztály-csapat, fn. дивизиона колона. — fő, fn. дивизионар. — főnök, fn. а) старешина секције; б) разредни старешина. — igazítás, fn. исправа на следне деобе. — levél, fn. исправа о наследној деоби. — nok j. Osztályfő. — onként, ih. по дивизијама; по разредима. — os, fn. еунаследник.
- Osztályoz, es. делити у врте, класе; размеђивати, класификовати. — ás, — at, fn. класификација, подела.
- Osztály-per, fn. парница због деобе. — rend, fn. ред класа. — rész, fn. наследни део; á. é. удео; — részül jutni, допасти, пасти у део. — szellem, fn. еталеники дух. — tanácsnok j. tanácsos, fn. секциони саветник. — újítás, fn. обнова деобе (наследне). — zat, fn.
- Osztán l. Aztán. [квалификација.
- Osztandó, fn. дивиденд.
- Osztás, fn. 1.) делидба, деоба; 2.) мешање, дељење (карата); 3.) дељење, дивизија (рачун).
- Osztat, fn. квоциент.
- Osztatlan, mn. неподељен, нераздељен. — űl, ih. неподељено.
- Oszthatatlan, mn. недељив, нераздељив. — űl, ih. нераздељиво.
- Osztható, mn. дељив. — ság, fn. дељивост.
- Osztmány, fn. квоциент. [вост.
- Osztó, mn. што дели; за дељење; fn. а) делилац; б) који меша карте; в) дивизор (у рачуну).
- Osztogat, es. раздељивати; даривати.
- Osztó-jel, fn. знак дељења. — lap, fn. површина дељења (на минералу).
- Osztott, mn. раздељен, подељен; kétfelé —, преполовљен.
- Osztovát(a), fn. разбој, стân.
- Osztozás, fn. 1.) деоба, дељење; 2.) кавжење.
- Osztozik, Osztozkodik, Osztozódik, k. 1.) делити међу собом; á. é. vki véleményében —, бити истог мишљења; vki fájdalomában v. örömében —, осећати е ким жалост или радост; 2.) инатити се, препирати се.
- Osztrák, fn. Аустријанац; mn. аустриј-

ски. — ország, fn. Аустрија. — os, mn. — osan, ih. аустријски. — ol, ih. Osztriga, fn. острига. [аустријски. Osztrigász, fn. а) остригар, који лови остриге; б) морски детањ; к. ловити остриге. — at, fn. хватање острига. Osztrigateknő, fn. шкољка од острига. Osztrigáz, k. хватати остриге. Óta, mn. од; két év —, од две године, има две године; tegnap —, од јуче. Ótalmatlan, mn. незакрљен, незаштићен. — úl, ih. без обране, незаштићено. Ótalmaz, es. штитити. — ás, fn. штићење. — kodik, k. бранити се. — ó, mn. és fn. што брани; штитилац. Ótalom, fn. заштита, обрана, окриље. — levél, fn. писмо за слободан пролаз, проводница. Ótás, fn. слатки сир. Ótott, fn. штије, паче. Otromba, mn. незграпан, неотесан; неспретан; fn. глупак; неспретник. Otrombálkodik, k. бити неотесан; бити неспретан. Otrombán, ih. неотесано; неспретно. Otrombaság, fn. неотесаност; неспрет. Otrombáskodik l. Otrombálkodik. [ност. Otrombául, ih. неотесано; неспретно. Otrombít, es. чинити неотесаним, грубим; заглупљивати. Otrombúl, k. глупавити; бивати неспретан, неотесан. Ott, ih. 1.) онде, тамо; 2.) ту, онда. Ottan, ih. 1.) онде; 2.) одмах; legottan, одмах, с места; — ottan, овда-онда. Ottani, mn. ондашњи, тамошњи. Otthon, ih. (тамо) код куће; fn. дом, кућинице. Otthoni, mn. домаћи; кућеван. — as, mn. кућеван; одомаћен. — atlan, mn. необичан. Otthonka, fn. кућевна хаљиница, зубун. Otthonos, mn. кућеван; одомаћен; а. é. вичан, веит. — kodik, k. живети код куће, чувати у зашећку. — ság, fn.

кућевност, кућеван живот. — úl, k. одомаћивати се. Otthonról, ih. од куће. Otthontalan, mn. непријатан, j. Barátság-ottlét, fn. присуство (онде). [talan. Ottlevő, mn. тамошњи, ондашњи. Ótvar, fn. краста, теменаца, грипта. — as, mn. крастав, грипав. — asodik, k. окрастати се. Óv, es. бранити, штитити, чувати; од- Óva, ih. емотрено, опрезно. [враћати. Óvadék, fn. 1.) каутела; 2.) предохрана. Óvakod-ás, fn. чување, обазривост. — ik, k. чувати се, бити емотрен. — ó, mn. емотрен, опрезан. Ovalmaz, es. осигурати. Ovalom, fn. осигурање. Óvas l. Ávas. Óvás, fn. 1.) чување, емотреност; 2.) протестовање, ограђивање; — t tenni vmi ellen, оградити се против чега; — t tenni, протестовати (меницу). Óvási, mn. — költségek, трошкови око Óvást, ih. емотрено. [протеста (менице). Óvástétel, fn. протестација. Óvat, fn. чување; кауција. Óvat, fn. протест. Óvaték, fn. каутела; протест. — os, mn. емотрен — osan, ih. емотрено. Óvatol, es. протестовати (меницу). — ás, fn. протестовање. — ási l. Óvási. — ó, fn. који протестује. — t, mn. és fn. протестован (меница); протестат. Óvatos, mn. 1.) опрезан, емотрен; 2.) l. Óvatolt. — an, ih. емотрено, опрезно. Óvhatatlan, mn. несахрањив. Óvintézkedés j. Óvóintézkedés. Óvlevél j. Óvólevél. Óvik, Óvúl l. Ávik, Ávúl. Óvoda, fn. дечје забавиште, j. Kisdedóvó. Óvó-eszköz, fn. предупредбајна мера. — intézkedés, fn. предохрана. — levél, fn. реверз. — szer, fn. предупредбајна Ozsonna, fn. ужина. [мера. Ozsonnál, Ozsonnáz, k. és es. ужинати.

Ö, Ő.

Ö, mn. он; она. Öb, fn. нешто шунце, облина. Öblevél, fn. вода за пенирање грла. Öblít, es. пенирати, плакати, мућкати; — ó víz, вода за пенирање.

Öblöget, es. 1.) пенирати; 2.) пућкати (хупак); 3.) торокати. Öblös, mn. обао, конкаван, коритаест. — en, ih. обло, коритаесто. — ít l. Öblöz. — ség, fn. шупљина, издубљеност.

Öblöz. es. дунети, дубити. — et, fn. удубљење.

Öböl. fn. 1.) облина, шупљина, конкавност; 2.) залив; 3.) котао (рударски); 4.) цев за барут; 5.) синус (у матем.); 6.) главница, смет. l. Öbölü.

Öbölke. fn. мало удубљење; мали залив.

Öböltárs. fn. коопник.

Öbölü. fn. главница, смет.

Öböš. Öböz l. Öblös. Öblöz.

Öcs. Öcse. fn. мањи брат; á. é. öcsém!

Ödön. fn. Едмунд. [млади пријатељ!]

Ödöng. k. шенељити, гамбати (у ходу).

Ög. fn. 1.) пункт; 2.) стакло.

Ögyeled-és. fn. мешање. — ik, k. a) мешати се, смешати се; б) забасати, заћи.

Ögyeleg. k. трапати, кланцати, басати.

Ökle. fn. нека србела, l. Tejhal.

Ökled. k. забостити се (три).

Öklel. es. бостити; гурати; борити се. — dez. es. бостити, гурати. — és, fn. бодјење; борба. — kedik. — kezik, — ödik, — özik, k. бостити се. — őš. mn. што се радо бодје, бодач.

Öklendez l. Ökrendez.

Öklész. fn. песничар, борац с песницом. — kedik, k. песничати се.

Öklös. Öklöncs. fn. маљина.

Öklik. Öklödik. fn. куљати, допити (као Öklöndözik l. Ökröndözik. [песница].

Öklöncz. fn. маљина, чекић.

Öklös. mn. као песница, од песнице,

Öklöz. es. песничати, бубати. — és, fn. песничање. — et, fn. вештина песничања. — ködik, k. песничати се. — ő. fn. који се бори песницом.

Ököl. fn. песница; — be szorítani a kezét, стиснути песницу.

Ököl-csapás. fn. буботак. — jog. fn. право јачега. — máj, fn. буботак. — nyí. mn. с песнице, као песница. — viadal. fn. песничање. — vivás, fn. вештина песничања.

Ökör. fn. во; (km.) — alatt is borjút keres, под биком јуне тражи; дерао би и муве, да зна од њих коју добити; (szój.) ökröbb az — nél, глупљи од вола.

Ökör-bika. fn. пеликан, гем, ненасит. — borjú. fn. телад. — csorda. fn. целен волова. — csordás. fn. волар. — éh, fn. велика глад. — farkfü, — farkkóró, fn. дивизма. — fi, fn. глупак. — hajcsár, — hajtó, fn. говедар. — hús. fn. волујеко месо. — kereskedő,

fn. целебџија. — légy. fn. говеђи иштрк. — nyál. fn. јесења свила. — nyelv, fn. волујеки језик. — nyelvfű, fn. волујески језик. — pásztor, fn. волар. — posta. fn. спора пошта. — szarv, fn. волујеки рог. — szekér, fn. волујека кола. — szem, fn. a) волујеко око; б) жутовољка. — szemfü, fn. волујеко око. — szilva, fn. бардаклија.

Ökös. mn. конвексан.

Ökrend. fn. ригање. — ez, Ökrend, k.

Ökrész. fn. волар. [ригати; бљувати.

Ökrödik, Ökrend l. Ökrend(ez).

Ökrös. mn. с воловима; за волове.

Öl. fn. 1.) хват; — be rakni, садевати у хватове; 2.) крило, наручје; — ébe venni, узети у крило (у наручје).

Öl. es. 1.) убијати; vízbe — ni, утопити; 2.) клати (живину, мраву; 3.) á. é. мучити; 4.) időt — ni, убијати време.

Öbeli. mn. за крило, из крила.

Öldöklés. fn. убијање, клање; крешево.

Öldöklő-angyal. fn. анђео што дави.

Öldököl. es. убијати, клати.

Öldös. Öldöz. es. касашити, мршварити.

Öleb. fn. песето за држање у крилу.

Ölel. es. грлити; обухватати. — és, fn. грљење. — kezés, fn. грљење. — kezik, k. грлити се.

Öles. mn. од . . . хвата.

Ölés. fn. убијање; клање.

Ölez. es. слагати у хватове.

Ölfa. fn. дрво у хватовима.

Ölvi, mn. од хвата.

Ölő. mn. што убија; убилачки; fn. убица,

Ölöget. es. убијати, смичати. [убилац.

Ölt. es. 1.) облачити, обући; 2.) nyelvet —, плазити се; 3.) czélnát a túbe —, удевати конач; 4.) бостити, убадати; 5.) karjára —, натицати, натаћи на руку; 6.) egyik szavát a másikba —, дуго извијати; 7.) — kiált, дерати се,

Öltény l. Öltöny. [дрекати.

Öltés. fn. бод (од игле).

Öltő. fn. колено, поколење.

Öltöny, fn. огртач; хаљине, j. Öltözet. — ke, fn. туника.

Öltőruha. fn. 1.) капут на рукаве; 2.) одело.

Öltöz-ék. fn. одело; тоалета. — és, fn. облачење. — et, fn. одело, одећа. — etlen, mn. неоденут. — etlenül, ih. неоденуто. — ik, — ködik, k. облачити се, одевати се; (nak, nek) прерушити

се, заоденути се у... — ő, fn. és mn. одело; за облачење; — ő asztal, сто за облачење; — szoba, соба у којој се облачи. — tet, es. облачити, одевати; (nak, nek) одевати у...
 Ölü, Ölyű l. Ölyv. [прерушити у...
 Ölyv, fn. 1.) јастреб; 2.) l. Örv.
 Ölz l. Ölez.
 Ömled, k. тећи, лопити, лити. — és, fn. течење. — ez, — ezik l. Ömled.
 Ömleng, k. улевати се, утицати.
 Öml-és, fn. течење, утицање. — eszt, es. левати, сипати. — ik, Ömöl, k. тећи, улевати се. — int, es. линути.
 Ön, fn. риба с бодљама.
 Ön, mn. 1.) Ви; 2.) свој, сопствен.
 Önakarát, fn. своја (слободна) воља. — ú, mn. својевољан. — úlag, ih. своје-
 Önállásu, mn. самосталан. [вољно.
 Önálló, mn. самосталан, — an, — lag, ih. самостално. — ság, fn. самосталност, самовласност. — sit, es. чинити самосталним. — tlan, mn. не-самосталан.
 Önáltatás, Önámítás, fn. варање самог себе, самообмана.
 Ön-árlás, fn. монопол. — árus, fn. монополиста.
 Önbees, Önbecsülés, fn. поштовање себе.
 Önbeszélgetés, fn. монолог.
 Önbizodalom, fn. самопоуздање.
 Öndicséret, fn. хваљење самог себе.
 Önelégedett, Önelégült, mn. задовољан собом. — ség, fn. самозадовољство.
 Önélet-írás, fn. автобиографија. — író, fn. автобиограф. — rajz, fn. автобиографија.
 Önelhatározás, fn. сопствена одлука.
 Önelmű, mn. самосталан у мишљењу. — leg, ih. самостално. — ség, fn. самосталност (у мишљењу).
 Önérdék, fn. себиčnost, себезналост.
 Önerejű, mn. самосталне сваге. — leg, ih. својом снагом. — ség, fn. само-
 Önerő, fn. сопствена снага. [сталиост.
 Önérzés, Önérzet, fn. честољубље.
 Öneszü, mn. 1.) самосталне памети; 2.) своје главе, самовољан. — leg, ih. а) самостално; б) јогунасто. — ség, fn. самовољство.
 Önfejű, mn. своје главе, самовољан. — leg, ih. самовољно. — ség, fn. самовољство.
 Önfél, fn. сопствена странка.

Ön-feledés, fn. заборављање себе; немар. — feledő, — feledt, mn. немаран.
 Önfenntartás, fn. самоодржање.
 Önfertez-és, Önfertőz-és, fn. опанија. — ő, fn. опаниста.
 Ön-gyilkolás, Ön-gyilkosság, fn. самоубиство. — gyilkos, fn. самоубица.
 Öngyűlölés, fn. мржња на самог себе.
 Önhangzó j. Magánhangzó.
 Ön-haszon, fn. себиčnost, користољубље. — hasznú, mn. себичан.
 Önhatalmú, mn. самовластан. — lag, ih. самовласно.
 Önhatásu, Önható, mn. специфичан.
 Önhatóság, fn. аутономија.
 Önहितeg-és, fn. самообмана. — ő, mn. који се сам вара.
 Önhitt, mn. уображен, надут. — ség, fn. уображеност, надутост.
 Önigazgatás, fn. самоуправа.
 Önigazság, fn. аксиома.
 Önindúltából, ih. из своје побуде.
 Önismeret, fn. познавање себе.
 Önjogú, mn. самосталан, својевластан. — lag, ih. својевласно. — ság, fn. своја власт.
 Önkellő, mn. самољубив. — leg, ih. самољубиво. — ség, fn. самољубље.
 Önként, ih. својевољно, од добре воље, l. Önkény stb.
 Önkény, fn. самовоља, пустовоља. — es, mn. самовољан, самовластан. — esen, ih. самовољно. — esség, fn. самовласност, апсолутизам. — kedik, k. бити самовољан, терати ђеф, растресати се. — leg, ih. самовласно. — leges, mn. самовластан. — t, ih. од своје воље. — telen, mn. нехотичан. — telenül, ih. нехотице. — tes, mn. és fn. својевољан; својевољац. — ü, mn. хотимичан. — üség, fn. самовоља.
 Önképzőkör, fn. коло за изображење својих чланова.
 Önki, fn. субјект. — leg, ih. субјективно. — leges, mn. субјективан. — ség, fn. субјективност.
 Önkívület, fn. несвест, j. Eszméletlenség.
 Önkormány(zat), fn. аутономија.
 Önleg, ih. себично. — es, mn. себичан.
 Önmaga, mn. он сам, она сама.
 Önmegtágadás, fn. самопрегорење.
 Önmegtartóztatás, fu. уздржљивост.
 Önmi, fn. објект. — leg, ih. објективно.

— leges, mn. објективан. — ség, fn. објективност.
 Önmozgony, fn. автомат, „perpetuum mobile“.
 Önnön, mn. сопствен. властит, l. Ön.
 Önös, mn. себичан. — ség, fn. себичнот.
 Önség, fn. себичност. — es, mn. себичан.
 Önsúly, fn. сопствена тежина.
 Önszántából, ih. од своје воље.
 Önszeretet, fn. самољубје.
 Önt, es. 1.) лити, левати, сипати, то-
 чити; 2.) салевати (звона итд.).
 Öntanúlt, fn. és mn. самоук.
 Öntélék, fn. лев, улев, доле, налев.
 Öntés, fn. левање, лев, сипање.
 Öntészet, fn. ливење као вештина.
 Öntet, fn. лев, улев, налев.
 Öntetsz-és, fn. самољубивост. — ő, mn.
 самољубив. — őleg, ih. самољубиво.
 — őség, fn. самољубје.
 Öntő, mn. што лије; за левање; fn. а)
 ливац; б) ливница. — de, j. Öntő, б)
 Öntőget, es. левати.
 Öntő-huta, Öntő-koh, fn. ливница, ков-
 ница. — mesterség, fn. ливничка веш-
 тина. — műhely, fn. ливница.
 Öntött, mn. ливен; — betűk, ливена сло-
 ва; — vas, ливено гвожђе, звиздан.
 Öntöz, es. залевати, полевати. — és, fn.
 залевање. — get, es. залевати. — kö-
 dik, k. полевати се, прекати се. —
 ő, mn. és fn. који полева; за поле-
 вање; канта.
 Öntudat, fn. свест, самосвест: — ra éb-
 redni, свестити се. — lan, mn. не-
 свестан. — lanúl, ih. несвесно. — lan-
 ság, fn. несвесност. — os, mn. све-
 стан, самосвестан. — osan, ih. само-
 Öntvény, fn. сале, лев. [свесно.
 Önr, fn. самодржац, самовласник.
 Önralkod-ás, fn. самодрштво, самовла-
 стије, автократија. — ő l. Önr.
 Önralom, fn. савлађивање самог себе.
 Önráság, Önráság, fn. самовласт.
 Önvád, fn. окривљивање самог себе.
 Önvakítás, fn. самозаваравање.
 Önvédelem, fn. самообрана.
 Önviselet, fn. понашање, владање.
 Önz, k. бити себичан. — és, fn. себич-
 ност, себизналост. — éstelen, mn. не-
 себичан. — etlen, mn. несебичан. —
 etlenül, ih. несебично. — ő, mn. és fn.
 себичан, себизнао; себичњак, само-
 живица.

Ör, fn. 1.) стража; — t állani, стражи-
 ти, стражарити; — t járni, патроли-
 рати; 2.) стражар, чувар.
 Ör-állás, fn. стражарење. — álló, fn.
 стражар. — állomás, fn. стража; стра-
 жара. — angyal, fn. анђео хранитељ.
 — butyka, fn. стражара. — csapat,
 fn. стражарска чета. — díszelgés, —
 díszlet, fn. парада на стражи.
 Örd, fn. звездарница.
 Ördög, 1.) fn. ђаво, враг, сотона, неча-
 стиви, бес; — őt idézni, призивати
 нечастивог; — őt üzni, терати беса;
 az — van vele v. az — bújt bele, сам
 је ђаво с њиме; ђаво му помаже; —
 gel békelt, ђаво је у њему; tudja az
 —! андрак би га знао! vigye az —!
 ђаво да носи; аратос га било! mi az
 —! шта врага! mi az — lelte? који
 му је ђаво? az — őt! ђавола! беса!
 (pb.) nem oly rettenetes az —, a mint
 írják, није ни ђаво тако црн као што
 га пишу; az — nek is kell néha gyer-
 tyát gyűjtani, добро је и ђаволу кад
 што свећу упалити; 2.) mn. врашки.
 Ördög-bocskor, Ördög-borda, fn. чичак у
 житу. — edénye, fn. угуреуз, лола.
 — faj, — fajzat, fn. вражји род. — i,
 mn. ђаволов, ђаволски, вражји. — idé-
 ző, fn. који призива нечастивог. —
 keringő l. Ördög-borda. — lova, — motolla,
 fn. ђуљашка. — ő, mn. вражји, ђа-
 волски. — ösködik, k. бити велик ђа-
 во. — ősség, fn. махнитост. — ség, fn.
 ђаволство. — szekér l. — borda. —
 tej, fn. нека млечка.
 Ördög l. Ördög. — ő, mn. és fn. а)
 махнит, бесан, сотонски; б) опсенар.
 — ősség, fn. махнитост.
 Öreb, fn. покућар, домаћи пас.
 Öreg, mn. 1.) стар, матор; 2.) велик; —
 betű, велико писмо; — csizma, велике
 чизме; — harang, велико звоно; —
 kötél, дебело уже; — véres, дебела
 крвавица; — este volt, било је у ве-
 лико вече; két — óra, два добра сата;
 — re törni, иступати на крупно; csak
 úgy — éből csinálni meg, на двоје на
 троје, грубо изградити; (pb.) vízpek
 — ében fogják a nagy halat, на дну
 воде највећа риба стоји.
 Öreg-ágyu, fn. велики топ. — anyá, fn.
 баба, мајка. — atya, fn. а) дед,
 б) сенпор. — bedés, fn. размножава-

ње. — bedik, k. размножавати се, размножити се. — bél, fn. дебело прево. — béres, fn. најетарији слуга. — biró, fn. велики судија. — bit, cs. a) повећавати, размножавати; унапређивати; б) чинити старим. — büll, k. повећавати се; унапређивати се. — edik, k. старети, остарети, маторити. — en, ih. као стар; l. Nagyon. — es, mn. постар, старачак. — főréz, fn. велика пила (тестера). — hegedű, fn. велике егеде. — horgony, fn. завојита котва. — ít, cs. чинити старим. — legény, fn. најетарији калфа. — mester, fn. старешина. — ráspoly, fn. велика турпија. — ség, fn. старост. — szemű, mn. крупнозрн. — szik, k. старети, маторити. — új, fn. велики прет (на нози). — ül l. szik. — vakolat, fn. прекам малтер.

Öretlen, mn. нечуван. — ül, ih. нечувано.

Örfa, fn. 1.) катарка; 2.) мотка на торњу.

Örfal, fn. погранични зид. — fátlan, mn. без катарке. — fő, fn. таборска стража. — gébics, fn. сврачак. — gróf, fn. маркгроф. — had, fn. телесна стража. — hajó, fn. лађа за стражење. — halom, fn. брежуљак за стражење. — ház, fn. стражара. — hely, fn. чардак, караула. — hölgy, fn. гардедама. — ispán, fn. маркгроф.

Öriz, cs. чувати, хранити; — ni adni, дати на сахрану; Isten — z! сахрани Боже!

Örizet, fn. 1.) чување; аманет, остава; 2.) посада, гарнизон.

Örizetlen, mn. нечуван. — ül, ih. нечу-

Örizget, cs. чувати и чувати. [вано.

Örizkedik, k. чувати се, клонити се.

Örjár, k. патролирати. — at, fn. патрола. — ó, fn. ноћни стражар.

Örjöng, k. беснети, опакивати. — és, fn. беснило.

Örjül, k. помахнитати, обезумити. — és, — et, fn. махнитост. — t, mn. махнит. — tség, fn. махнитост.

Örkauonok, fn. чувар капитула.

Örkerül-és, fn. кретарење, стражарење унакрет. — ök, fn. кретари.

Örkines, fn. амајлија.

Örkiséret, fn. оружана пратња.

Örköd-és, fn. надгледање, стражарење. — ik, k. бдити, мотрити.

Örl l. Öröl. — emény, fn. самлевина,

мељава. — és, fn. млење, жрвњање, жрњање. — et, cs. дати млет. — ető, fn. помилар. — ök, fn. глодари. — ő, fn. помилар.

Örláncz, fn. стражарски ланац.

Örlecs, fn. мореко прасе.

Örmadár, fn. продавац, l. Haris.

Örment(es), mn. слободан од страже. — esség, fn. ослобођеност од страже.

Örmény, fn. Јерменин; mn. јерменски. — ország, fn. Јерменека. — ül, ih. јерменски.

Örmester, fn. наредник, стражменстер.

Örnagy, fn. мајор.

Örnök j. Örmester.

Örök, 1.) mn. вечит, вечан; наследан; — áron eladni, продати на вечито; 2.) fn. наследство; — ül hagyni, оставити у наследство; — ül kapni v. nyerni, наследити; — be fogadni, узети под своје, адоптирати; — be tartani, држати под своје.

Örökbefogad-ás, fn. посинаштво; адопција. — ó, fn. поочим. — ott, mn. посињен, узет под своје, адоптиран.

Örökben, ih. наследно, по наследству.

Örökbér-jószág, fn. закуп који прелази на потомке.

Örök-bevallás, fn. фасија. — emlékü, mn. покојни, блажене успомене. — étig, ih. за вечито. — etlen, mn. бешчадан, без наследника. — hagyás, fn. остављање у наследство, опорука. — hagyó, fn. који оставља у наследство, опоручитељ. — haszonbér, fn. закупни уговор који прелази на наследнике. — ít, cs. овековечавати. — ítés, fn. овековечаванье. — jog, fn. наследно право. — jószág, fn. наследно добро, баштина.

Örökké, ih. вечито, вавек. — való mn. вековечан. — valóság, fn. вековечност.

Öröklés, fn. наслеђивање, наследство. — i, mn. наследни, наследствени.

Öröklét, fn. наследство.

Öröklét, fn. вечитост, вечност. — ü, mn. вечит.

Öröklík, k. овековечавати се; наслеђивати се.

Öröklő, mn. 1.) вековечан; 2.) наследни; öröklőleg, ih. наследно. [fn. наследник.

Örökosztály, fn. деоба наследства.

Öröködés, fn. наслеђење, наследство;
— i háború, рат о наследство.
Öröködik, k. наслеђивати се.
Örököl, cs. наслеђивати, наследити.
Örökön, ih. вечито. — örökké, ih. вавек.
Örökös, mn. 1.) вечит, вечан; 2.) наследнички, наследни; fn. наследник, наследница. — társ, fn. сунаследник.
Örökösen, ih. 1.) вечито; 2.) наследно.
Örökösi, mn. наследнички.
Örökösít, cs. овековечити, овековечавати.
Örökösödik, k. 1.) наслеђивати; 2.) не престано трајати, наслеђивати се.
Örökösség, fn. наследништво.
Örököstelen, mn. бешчадан, без наследника.
Örököstétel, Örökösvallás, fn. постављање наследника.
Örökösül l. Örökösödik.
Örökréznz, fn. наследни новци.
Örökre, ih. за навек.
Örökrész, fn. наследни део.
Örökség, fn. 1.) вечност, вечитост; 2.) наследство. — i, mn. наследни. — leső, mn. és fn. који лажно наслеђује. — ül, ih. у наследство.
Öröktartományok, fn. наследне земље.
Öröktelek, fn. баштина.
Örökül, ih. у наследство; k. l. Örökösödik, mn. наслеђен. [dik].
Örökvallás l. Örökösvallás.
Örökvétel, fn. куп наследства.
Öröközöld, fn. зимзелен.
Öröl, cs. 1.) млети, жрнати; a ki előbb jő, előbb —, ко пре девојци, онога девојка; 2.) торокати. — és, fn. млење.
Öröltet, cs. дати млети. — ő, fn. помилар.
Öröm, fn. 1.) радост; — ében nem tud hová lenni, не зна шта ће од радости; — öröm csak egy betűben különböznek, дим и мирис иду нераздеоно из кадила.
Öröm-anya, fn. мати женика или младе. — apa, — atya, fn. отац женика или младе. — érzet, fn. осећање радости.
Örömet, ih. радо, драговољно, весело. — ebb, ih. радије.
Öröm-esztendő, Öröm év, fn. година радости, јубилеј. — hír, fn. весео, радостан глас. — (től)ittas, mn. пијан од радости. — — kiáltás, fn. весело клицање. — köny, fn. суза радости. — lak, fn. весели дворац. — leány, fn. блудница. — par, fn. дан радости.

— rivalgás, fn. весело клицање. — telen, mn. — telenül, ih. без радости. — ünnepe, fn. радосни дан. — zaj, fn. радост.
Öröng l. Örjöng. [досна вика].
Öröz l. Öríz.
Ör-parancsnok, fn. заповедник страже. — pénz, fn. стражарина. — rovat, fn. контрола.
Örs, fn. стражар. — csata, fn. чаркање стражара. — vezető, fn. четовођа.
Örség, fn. 1.) стража; 2.) посада, гарнизон.
Örsereg, fn. 1.) гарда; 2.) посада. [зон].
Örsor, fn. ред стражарења.
Örsparancsnok, fn. заповедник страже.
Örszellem, fn. анђео хранилац.
Örszem, fn. 1.) патрола, ведета; 2.) (у штампарији) сигнатура.
Örszemélyzet, fn. чувари, стражари.
Örszemkedik, k. патролирати.
Örszemle, fn. парада на стражи.
Örszent, fn. светац заштитник, патрон.
Örszer, fn. 1.) предохрана; 2.) амајлија.
Örszó, fn. 1.) лозинка; 2.) кустос (штампа).
Örszoba, fn. стражара. [парски].
Örszolgálat, fn. стражарење.
Örtanya, fn. главна стража.
Örtelen, mn. нечуван. — ül, ih. без страже.
Örtorony, fn. караула. [страже].
Örtűz, fn. стражарска ватра.
Örü l. Ürü.
Örü, k. (nak, nek; on, en) радовати се, веселити се. — és, fn. радовање.
Örü, k. помахнитати, полудети. — és, fn. махнитост, лудило.
Örült, mn. махнит, луд; полудео. — en, ih. махнито. — ség, fn. помама, лудило.
Örv, fn. литар; беочуг; á. é. вент, изговор, излика.
Örváltás, fn. одмена страже.
Örvend, k. (nak, nek; on, en) радовати се; честитати; cs. обрадовати. — et, fn. радост. — etes, mn. радостан, мио. — ez l. Örvend, k. — ezés, fn. радовање; честитање. — ező, mn. радостан, весео. — eztet, — ít, cs. веселити, обрадовати.
Örvény, fn. 1.) вртача, вртлог, вир, мантица; 2.) бездан, содом, понор; az — szélén, на ивици пропасти.
Örvényes, mn. бездан; вировит.
Örvény-fű, fn. оман. — gyökér, fn. корен од омана. — ke, fn. a) вртложик; b) неки налевњак (полип). — kő, fn. у врућем виру стављен камен. —

lik, — zik, k. вртети се као вир. —
serteesék, fn. оман.
Örves, mn. 1.) с бочугом, с литаром;
2.) с прстеном, с белим колутом
око врата.
Örvez, cs. 1.) олитарити; 2.) заврзи-
вати, изговарати се.
Örvezető, Örsvezető, fn. вођа страже.
Örvidék, fn. граница, крајина.
Örvonal, fn. кордон.
Örvös, Örvöz l. Örves, Örvez.
Örzmény, fn. остава, аманет.
Örz-és, fn. чување. — ő, fn. чувар.
Örzse, (rzi, rzsike, tn. Ержа, Лижа.
Örzsébet, tn. Јелисавета, Јеца.
Ős, mn. пра..., прастари; fn. праотац,
дед; — ök, преци; — eink, наши
стари.
Ős-állapot, fn. прастање, првобитно ста-
ње. — állat, fn. праживотиња. — anya,
fn. прабаба, прамажка. — anyag, fn.
праградиво, праматерија. — atya, fn.
праотац, прадед. — bűn, fn. прао-
тачки грех. — elem, fn. прастихија.
— ember, fn. праčovек. — erdő, fn.
прануза. — eredeti, mn. првобитни,
неконски. — erő, fn. праснага. — gög,
fn. поношност због предака.
Ősi, mn. прадедовски, вајкадашњи, дав-
нашњи. — jószág, fn. законина, де-
довина. — ség, fn. прастарост, ста-
рина, авицититет.
Ős-kép, fn. праслика. — kor, fn. вајка-
дашње доба. — lak, fn. првобитно
седиште. — lakó, lakos, fn. старосе-
длац. — lény, fn. прабитије. — lény-
tan, fn. палеонтологија.
Ősme, Ősmer l. Isme, Ismer.
Ősnyelv, fn. пражезик.
Ősrégi, mn. прастари, стародревни.
Össze, ih. с, са; на..., раз..., по...,
из...; — meg —, савим.
Össze-ad, cs. 1.) сабирати, сабрати, ску-
пити; 2.) венчати. — adás, fn. саби-
рање; скупање; венчање. — aggat,
cs. естетавати, скончати. — akad, k
сукобити се; а. е. сударити се. —
akaszt(al), cs. естетати, пристетати.
— aklál, cs. накупити, скршити. — al-
kalmaz, cs. принојити, углобити. —
alkot, cs. сачинити, еручити. — áll,
k. а) скупити се у гомилу; б) поре-
венити се; в) прогрушати се, згус-
нути се. — állít, cs. а) саставити; б)

сучити (сведоке). — állítás, fn. а)
састављање; б) сучење. — aprít, cs.
издробити, пенитити. — aszik, k. са-
сунити се. — atyafiasodik, k. ероди-
ти се. — ázik, k. екроз покиснути.
Összébb, ih. тешије, ближе; — ülni,
збити се.
Össze-barátkozik, k. епријатељити се. —
békél, k. помирити се. — békéltet,
— békít, cs. помирити. — beszél, cs.
ваздан наговорити, набрбљати; к. до-
говорити се. — bont, cs. помрети,
замрети. — bontódik, k. замрети
се. — bonyolít, cs. замривати, пре-
плетти. — bonyolódik, k. замрети
се, замривати се. — borzad, k. пре-
страшити се. — búg, — búvik, k. екр-
кати се у гомилу; а. е. заједно шу-
ровати. — büdösít, cs. накупити епра-
Összecsap, cs. намамити, наварати. [да.
Össze-csap, cs. а) еклопити; kezeit —
ni, плеснути рукама; б) упрекати,
улонати; к. а) сударити се; б) екло-
пити се (талаен). — csaródik, k. екло-
пити се (вали). — csatol, cs. екончати.
— csempelődik, k. улонати се, угру-
дати се; а. е. заверити се. — csinál,
cs. сачинити; а. е. саставити, етећи
(суму новаца). — csirizel, cs. еленити
чпризом. — csókolgat, cs. еецмакати.
— csókolkozik, — csókolódzik, k. еец-
макати се, изљубити се. — csopor-
tozik, k. етећи се, етећи се, нагну-
ти. — esődít, cs. начетити, привући.
— esődi, k. начетити се, етећи се.
Össze-dagad, k. натећи, набухнути. —
dagaszt, cs. емеити. — darabol, cs.
екомадати. — dobol, cs. екуити
бубњем. — dolgozik, cs. нарадити. —
dől, k. еурвати се. — dönt, cs. еур-
вати. — dörgöl, — dörzsöl, cs. еетр-
ти, натрти. — dug, cs. екуити (гла-
ву уз главу); kezeit — dugni, екло-
пити (у крило) руке.
Összeég, k. сагорети, згорети. — et, cs.
еоналити, сажећи.
Összeegyez, k. 1.) подударати се; ела-
гати се; 2.) поравнати се, погодити
се. — tet, cs. а) еложити; поравнати;
б) епречити; в) еупоредити, еолаци-
онирати.
Össze-ér, k. 1.) заједно еприетети; 2.)
еестети, еусрестети; 3) додиривати се
Összeereszt, cs. епринојити. [(линије).

Össze-esket, cs. венчати. — esketés, fn. венчање. — esküdik, — esküszik, k. заверити се. — esküdt, mn. és fn. заверен; завереник. — esküvés, fn. завере. — esküvő, fn. завереник.

Összeesik, k. 1.) заједно падати; стицати се; 2.) усувати се, омршавити.

Össze-faggat, cs. намучити, напатити; разгњечити. — fagy, k. замрзнути се. — fázik, k. прозенети. — fér, k. имати места заједно; á. é. слагати се. — férczel, cs. скрпити; á. é. сачинити, скрпити. — férhetlen, mn. непогодан, незгодан. — férhető, mn. погодан. — firkál, cs. надрљати; издрљати. — fog, cs. а) спрегнути (коње); б) притегнути; в) похватати. — foglal, cs. склопити, припојити, зглобљавати; сабрати, скупити; — foglalt számok, комплексни бројеви. — foglalás, fn. зглобљавање, припајање, склоп — fogódzik, — fogózkodik, — fogózik, k. похватати се за руке. — foltoz, cs. покрпити. — foly, k. а) стицати се; б) прелевати се (боје). — fon, cs. преплести; — fonni karjait, склопити руке. — forr(ad), k. срасти, зарастати. — forraszol, — forraszt, cs. припојити. — forrt, mn. срастао (цвет). — főz, cs. а) накувати; б) покувати. — fut, k. стрчати се, згннути се, стегнати се; á. é. згрозити се; усирити се, прогнати се; збегнути се; cs. протрчати, оптрчати.

Összefügg, k. стајати у свези. — és, fn. свеза. — éstelen (beszéd), mn. (говор) без свезе. — eszt, cs. склопити. — ő, mn. у свези. — őleg, ih. у свези.

Összefűz, cs. 1.) нанизати; 2.) снопити.

Összeg, fn. свота, сума.

Össze-gabajít, cs. збркати. — gazembe-rez, cs. непрескакати, избрусити. — gazol, cs. напунити ђубрета; á. é. избрусити. — gereblyél, cs. награбити.

Összeg-el, cs. скупљати, скупити, сумирати. — es, mn. укупан, сумаран. — esen, ih. укупно — esít, cs. сумирати. — esül, k. сумирати се, скупљати се. — ez, cs. скупљати, сумирати. — let, fn. сума.

Össze-gombol, cs. скопчати. — göngyöl-get, cs. изгужвати; смотати. — gu-zsorodik, k. збегнати се, згнчати се. — gyilkol, cs. поубијати — gyógyul, k.

залечити се. — gyömoröl, — gyömoz, cs. изгужвати. — gyúr, cs. смесити; збркљати. — gyűjt, cs. скупити, сабрати; скупљати, приштедети. — gyűl, k. скупљати се; нагомилати се. — gyűr, cs. изгужвати, изгњечити. — gyűrődzik, k. изгужвати се. — habar, cs. промешати, размутити; á. é. набрљати. — háborít, cs. посвадити, раздвојити. — háborodik, k. свадити се. — hajlik, k. конвергирати. — hajt, cs. 1.) збити, збијати, стерати; 2.) утерати (дугове); 3.) пресмотати, пресамитити. — hajtogat, cs. испресавијати. — halmoz, cs. нагомилати. — hang-zás, fn. складност, склад. — hangzik, k. слагати се, подурати се. — hangzó, mn. складан, ерочан. — hány, cs. а) набацати; поразбацати; испреметати; б) слупати, збубати (посао); в) набљувати, убљувати. — hasad, cs. попуцати; поцепати се. — hasít, cs. поцепати, покидати. — hasogat, cs. поцепати.

Összehasonlít, cs. непоредити, непоређивати, поредити. — ás, fn. испоређивање. — ó nyelvész, fn. поређена (компаративна) наука о језику.

Össze-hat, k. суделовати.

Összehazudtoz, cs. (ваздан) налагати.

Összehí, cs. сазвати, сазивати. — vás, fn. сазив.

Összehord, cs. 1.) нанети (на гомилу); 2.) свести, свозити; 3.) компилирати; 4.) избрусити.

Összehozni, cs. довести заједно, скупити.

Összehugyoz, cs. свог измокрити.

Összehúz, cs. 1.) скупљати; homlokát ni, набрати чело; vh. magát — ni, по-вући се; стегнути се.

Összehúzódik, k. скупљати се; повући се.

Össze-illik, k. подударати се, приликовати. — illeszt, cs. удесити (да буде прикладно). — illő, mn. прикладан.

Összeír, cs. 1.) пописати; 2.) написати; 3.) збијено писати. — ás, fn. попис.

Össze-jár, cs. обићи; пропунтовати. — jő, — jön, k. састати се, састајати се. — jövet(el), fn. састанак.

Össze-kap, k. сударити се, побркати се; cs. саставити заједно. — kapar, cs. начепкати; á. é. накуцкати. — kapcsol, cs. скопчати, скопчавати. — kapkod, cs. награбити, згннути. — kel

k. венчати се; удати се; оженити се. — *kelés*, *fn.* венчање; удадба; женидба. — *ken*, *cs.* умазати. — *kéregget*, *cs.* напросјачити. — *keres*, *cs.* не тражити, скупити. — *kerget*, *cs.* етерати у гомилу. — *kerít*, *cs.* а) припојити; б) саставити, набавити (своту). — *kerül*, *k.* стећи се. — *kever*, *cs.* збркљати, смешати. — *kocczan*, *k.* сударити се; *á. é.* споречкати се. — *koczdik*, *k.* споречкати се, здрижити се. — *koldúl*, *cs.* напросити. — *köt*, *cs.* припојити, спојити, свезати. — *kötés*, *fn.* спајање. — *kötöz*, *cs.* посвезавати. — *köttetés*, *fn.* свеза. — *kölcsöl*, *cs.* еклопити; пресомитити.

Összel, *cs.* комбинирати.

Összelánczol, *cs.* приланчити.

Összeleg, *ih.* укупно. — *cs.*, *mn.* укупан. — *ez*, *cs.* сумирати.

Összelít, *cs.* смешати.

Összemarék, Összemarok, *fn.* прегрнит.

Össze-marakodik, *k.* стати се уједати (вашке); *á. é.* здрижити се. — *mázol*, *cs.* умазати, измрљати. — *megy*, — *mén*, *k.* ићи заједно; стећи се, елећи се; *á. é.* прогруппати се, усприти се; збећи се; растонити се (план.). — *moeskol*; *cs.* убрљати; *á. é.* изгрдити.

Összenemfő, *mn.* нескладан; незгодан.

Össze-nő, *k.* ерати. — *nőtt*, *mn.* ерастао. — *nyom*, *cs.* притиснути, згњечити.

Össze-okád, *cs.* убуљвати. — *olvad*, *k.* растонити се; стопити се. — *olvaszt*, *cs.* растопити, стопити. — *omlik*, — *omol*, *k.* ерушити се, стропошити се.

Összeölel, *cs.* обгрљити. — *get*, *cs.* изгргити. — *kezik*, *k.* загрљити се.

Össze-parancsol, *cs.* заповедити да се купе, сабрати. — *párosít*, *cs.* спарити. — *párosodik*, — *párosúl*, *k.* спарити се, здружити се.

Össze-rabol, *cs.* пахарати, наотимати. — *rág*, *cs.* разглодати, разгристи. — *ragad*, *k.* сленити се; *cs.* скупити на брзу руку. — *ragadoz*, *cs.* награбити, накрасти. — *ragaszol*, — *ragaszt*, *cs.* сленити. — *rak*, *cs.* сложити, саденути. — *ráz*, *cs.* протрести, стрести. — *rogy*, *k.* сурвати се, стропошити се. — *rokonít*, *cs.* еродити, ерођавати. — *rokonúl*, *k.* еродити се. — *roskad*, *k.* ерушити се, сурвати се.

Ös-szerződés, *fn.* прастари уговор.

Összes, *mn.* укупан, целокупан; — *gyűlés*, *главна* (велика) скупштина.

Összeség, *fn.* укупност, сума. — *cs.*, *mn.* укупан, целокупан. — *gel*, *ih.* укупно, скупа.

Összes-en, *ih.* скупа, укупно. — *ít*, *cs.* екупљати, екупити, еумирати.

Össze-seper, *cs.* ишчетити. — *sereglík*, *k.* скупити се, стећи се. — *sereglés*, *fn.* навала, налора. — *sógorosodik*, *k.* ошогорити се. — *sógorosít*, *cs.* ошогорити. — *sűg*, *k.* домунђавати се, домунђати се. — *sül*, *k.* попрнети (од сушца); пренећи се. — *süt*, *cs.* пренећи. — *szaggat*, *cs.* ишцепати, ишкидати. — *számlál*, *cs.* прорачунити, ерачунити; збројити. — *számol*, *cs.* ерачунити; збројити. — *szárad*, *k.* сасушити се — *szed*, *cs.* скупити; *magát* — *szedni*, *прибрати* се; *minden erejét* — *szedni*, *прикупити* сву снагу. — *szentel*, *cs.* венчати. — *szeréz*, *cs.* скуцкати; набавити; *á. é.* снањати, свести. — *szólalkozik*, *k.* споречкати се. — *szorít*, *cs.* етиснути; збити. — *szorúl*, *k.* етегнути се, с'узити се. — *szokik*, *k.* навикнути се једно на друго. — *sző*, *cs.* уткати једно у друго.

Össze-tagol, *cs.* разглобити; *á. é.* избокати. — *takarít*, *cs.* а) распремити, еспремити; б) скуцкати, приштедети. — *talál*, *k.* бити конгруентан. — *találkozás*, *fn.* етицај, еутипање. — *találkozik*, *k.* састати се, ерести се. — *tapad*, *k.* сленити се. — *tapod*, *cs.* угазити, изгазити. — *tapos*, *cs.* утапкати; изгазити, угазити. — *társasít*, — *társít*, *cs.* здружити. — *társúl*, *k.* здружити се. — *tart*, *cs.* *és* *k.* заједно држати, бити еложан; бити конвергентан. — *tartás*, *fn.* а) елога; б) конвергенција; в) кохезија. — *tartóerő*, *fn.* кохезија. — *tartozik*, *k.* снадати заједно. — *tataroz*, *cs.* покрпити. — *tes*, *mn.* конкретан. — *tép*, *cs.* покидати; потргати. — *tesz*, *cs.* а) метнути заједно, емотати, еложити; *kezét* — *tenni*, *еклопити* руке; б) саставити, накупити (своту). — *testvérit*, *cs.* збратити. — *testvéřül*, *k.* збратити се. — *tét(él)*, *fn.* састав, састављање. — *tétes*, — *tett*, *mn.* састављен, еложен. — *téveszt*, *cs.* помести,

- побркати. — *tevő*, mn. снѣтетичан. — *tevőleg*, ih. снѣтетично. — *tódúl*, k. згрнути се, сѣћи се. — *told*, es. саставити (парчад). — *tör*, es. изломити, пекрхати, полупати; измрекати, изгрувати. — *török*, k. пекрхати се, екрхати се, разбити се; изгрувати се. — *törődik*, k. пекрхати се; изгрувати се; а. е. навићи се једно на друго. — *túr*, — *türkál*, es. разрити, разврћи. — *tűz*, k. (val, vel) сударити се; es. припојити, припетљати.
- Össze-üt, es. ударити једно о друго; k. сударити се, сукобити се. — *ütközés*, fn. судар, сукоб. — *ütközik*, k. сударити се. — *ütődik*, k. ударити се једно о друго.
- Össze-vadász, es. наловити; половити. — *vág*, es. сасећи, расећи; k. подударати се, слагати се. — *vagdal*, es. псецкати. — *vágó*, mn. што се подудару; конгруентан. — *való*, mn. што заједно спада. — *válogat*, — *választ*, es. набирати; побрати. — *varr*, es. пришити, сашити. — *varrogat*, es. посашивати. — *vásárol*, es. покуповати, накуповати. — *vegyít*, es. смешати. — *vegyül*, k. смешати се. — *ver*, es. збити; а. е. извоштити, испребијати. — *vergődik*, k. једва се наћи или састати. — *verődik*, k. збити се у гомили; l. — *vergődik*, — *vesz* (-venni), es. наузимати, напазарити. — *vesz* (-veszni), k. завадити се. — *veszejt*, — *veszít*, es. посвађати. — *veszett*, mn. а) завађен; б) — *haj*, разбачена коса. — *vet*, es. а) скупити у гомилу; б) упоредити, испоредити; в) прохесапити; срачунити; д) *vetett vállakkal*, здруженом снагом. — *viszsa*, ih. és mn. на све стране, у напреду, овамо-онамо; разбачен, развршен. — *visszaság*, fn. дар-мар, тандара-мандара. — *von*, es. стегнути, скупити; узвићи, смотати (јадра); набрати (чело). — *vonódik*, k. скупити се. — *vont*, mn. скупљен; контрахован; конкретан. — *vonúl*, k. скупити се, склопити се.
- Összez, es. сумирати.
- Össze-zavar, es. а) помрсити, побркати; б) кренути, нагонити (дивљач). — *zavarodik*, k. помрсити се. — *zendül*, k. здрижити се; потући се. — *zengés*, fn. резонанција. — *zördül*, k. здрижити се. — *zúz*, es. размрекати, раздрукати. — *zsarol*, es. згрнути, нагребити. — *zsugorít*, es. стегнути, чинити да се збегне, згрчи. — *zsugorodik*, k. збегнати се.
- Összfogalom, fn. укупни појам.
- Összhang, fn. склад; акорд, хармонија. — *os*, mn. складан. — *osan*, ih. складно. — *ú*, mn. складан, хармоничан. — *úlag*, ih. хармонично. — *zás*, — *zat*, fn. склад, складност. — *zó*, mn. складан. — *zólag*, ih. складно.
- Összít, es. сабирати, сумирати.
- Összkép, fn. укупна слика.
- Öszméret, fn. симетрија. — *es*, mn. симетричан.
- Összpontos, mn. концентричан. — *ít*, es. концентровати. — *ítás*, fn. концентровање.
- Összpontoz, es. прикупити; концентровати; централизовати.
- Összporhonúak, fn. синантере (биљке са сраслим прашницима).
- Összrendezők, fn. координате.
- Östenyészet, Östermelés, fn. прапроизводња.
- Östör, fn. дивља лобода. — *paraj* l. *Mán-Ösvény*, fn. стаза, путања. [golt.]
- Ösvilág, fn. прасвет. — *tan*, fn. палеонтологија.
- Ősz, fn. јесен; — *szel*, у јесен, с јесени; — *utólja*, мртва јесен.
- Ősz, mn. сед, сив; — *be csavarodott*, процес; fn. старац.
- Őszellik, k. јесенити се.
- Ősz-elő, fn. септембар, рујан.
- Őszes, mn. сиваст, сур.
- Összfoglalat, fn. збир; сумарнум.
- Öszhang l. Összhang.
- Öszhó, fn. октобар.
- Őszí, mn. јесењи, јесенски. — *es*, mn. јесенски, као у јесен.
- Őszike, fn. мразова сестрица (биљ.).
- Őszinte, mn. искрен. — *ség*, fn. искрено. [ност.]
- Őszintén, ih. искрено.
- Őszít, es. чинити седим.
- Őszkor, ih. у јесен, о јесени.
- Őszlet, fn. скуп, свота. — *ez*, es. скупљати.
- Öszméret, Őszpont l. Öszméret, Összpont.
- Őszel, k. јесеновати, провести јесен.
- Őszség, fn. сецоћа.
- Őszszakállu, mn. седобрад.

Őszszel, ih. у јесен, с јесени.

Őszszó, j. Összetettség, fn. сложена реч.

Ősztényező, fn. коефициент.

Össztét l. Összetét.

Ösztöke, fn. орпак (уз плут).

Ösztökél, cs. подбацати, подтрекавати.

Ösztön, fn. нагон, побуда.

Ösztöndíj, fn. штипендија. — as, fn. штипендиста.

Ösztönös, mn. лен, ког треба цагати.

Ösztönöz, cs. подбадати, цагати.

Ösztönszerű, mn. инстинктиван. — leg, ih. по нагону, инстинктивно.

Ösztönzés, fn. подстицање, подетак.

Ösztör, Ösztörje, Ösztörű, fn. 1.) мотка за ленак; 2.) чивилук, вешалица (за заклау марву); 3.) паси, долина; 4.) на што се ступа.

Ösztövé, mn. мршав, сух. — en, ih. мршаво. — edik, k. мршавити. — ít, cs. чинити мршавим. — ség, fn. мршавост, сухота.

Őszató, fn. новембар, студен, мртва јесен.

Őszül, k. 1.) сѣдети; 2.) јесенити се.

Össz... l. Össz...

Öszvér, fn. мазга, мула. — es, fn. мазгар.

Öt, mn. пет; — ön, петорица; петоро; (szój.) — ön venni, кунити с пет претију тј. украсти; nincs ki mind az —, фали му четврта даска; úgy tudom mint az — újamat, знам га у прете.

Ötlekezik, k. бацити се посред...

Ötlet, fn. досетка, мисао.

Ötlik, k. (ba, be) 1.) продрети, унасти; tüske ötlett a kezembe, ушао ми трн у руку; 2.) kőbe ötlett a lábam, ударио сам ногу о камен; 3.) á. é. насти на ум; eszébe ötlett, пало му на ум; nem akar eszembe ötleni, не могу да се сетим; szemembe —, упада ми у очи.

Ötletes, mn. досетљив, домишљат.

Ötlődik l. Ötlik.

Ötméretű(vers), fn. пентаметар.

Ötöd, mn. пети; fn. петина. — ik, mn. пети. — ikszőr, ih. пети пут. — osztályos, fn. петошколац. — öl, cs. узимати петину. — rész, fn. пети део, петина. — ször, ih. пето; пети пут.

Ötülhatol, k. трабуњати; забашуривати.

Ötös, mn. петострук, петорострук; fn. a) петица; b) квинтет; c) квинтерно; d) пентаметар. — ség, fn. квинтерно.

Ötöz, cs. петоростручити.

Ötrét, ih. петороструко. — ü, mn. петороструко.

Ötszög(let), fn. петокут. — ü, mn. петокутан.

Ötször, ih. пет пута. — i, mn. петократан. — ös, mn. петорострук. — ösen, ih. петороструко.

Ötújjashal, fn. петопрестан.

Ötű, fn. 1.) (много) морски путир; 2.) маљ.

Ötven, mn. педесет. — ed, fn. és mn. педесетина; педесети. — edik, mn. педесети. — en, ih. педесеторо; педесеторица. — es, fn. педесетина.

Ötvény, fn. мешање руда, легирање.

Ötvös, fn. кујунџија, златар. — mű, fn. златарски посао. — öl, cs. радити са златом или сребром.

Ötvöz, cs. мешати руде, легирати.

Öv, fn. појас, пас; пафта; тканица; — ét eloldani, раснапати; 2.) зона, појас; forró, hideg, mérsékelt —, жарки, хладни, умерени појас.

Övdákos l. Handzsár.

Övé, mn. његов, њен, њезин.

Övedz l. Övez.

Överszér, fn. хемер, l. Tüsző.

Öves, mn. опасан; с пафтом. — állat, fn. оклопник (деветонасни).

Övetlen, mn. без појаса, распојас.

Övez, cs. пасати, опасивати; á. é. обграђивати, окруживати. — et, fn. a) појас, пас; b) зона.

Öv-kés, fn. ханџар. — szalag, fn. опасач. — szíj, fn. кајас; ремен, појас.

Öz, fn. ерна; félénk mint az —, плашљив као зец.

Öz-bak, fn. ерндаћ. — borjú, fn. лане, ернче. — ezímer, fn. ернећи черег. — ezomb, fn. ернећи бут. — esont, fn. нека коњска болест. — eske, fn. ерница. — fi, — gide, — gödölye, fn. лане, ернче. — hát, fn. ернећа леђа. — hús, fn. ернетина. — olló, fn. ернче, лане.

Özön, fn. 1.) струја; 2.) потоп, поплава.

Özöndék, fn. бели лентир.

Özönl-és, fn. струјење, матица. — ik, k. тећи, разливати се.

Özömmel, ih. потопом, еспесија.

Özönöl, cs. плавити, топити.

Özönvész, fn. потоп, поводањ.

Özönvíz, fn. потоп. — előtti, mn. препро-

тонски. — i, mn. потонски. — utáni, mn. послепотонски.
 Özöny, fn. 1.) дилувниум, поток; 2.) океан.
 Öz-szín, Öz-színi, mn. сриче боје. —
 tetén, fn. копута. — tetem l. Özcsont.
 Özvegy, fn. удовица; удовац; mn. удов.
 — állapot, fn. удовство. — asszony,
 fn. удовица. — ember, fn. удовац. —

en, ih. удово. — eskedés, fn. удовство.
 — eskedik, k. бити удовац; бити удо-
 вица. — i, mn. удовички; — i jog,
 удовичко право. — ít, cs. чинити удо-
 вицом или удовцем. — ked ... l. —
 esked ... — ség, fn. удовство; — ség-
 re jutni, обудовети. — ül, k. обудо-
 вети; ih. удово.

P.

Pl. (például) = нпр. (на пример).
 P. o. (példának okáért) = примера ради.
 Pacsangol, k. брчкати се, брљати се.
 Piaci, fn. поча, поч (у децјем говору).
 Pacsirta, fn. шева, чеврљуга. — fü, —
 virág, fn. смрдљиви бели лк.
 Pacskol, cs. шопати, шопити, пљеснути.
 Pacscondál, cs. грдити, кризмати.
 Pacsmag, fn. 1.) пајалица, крошило; 2.)
 кичица; 3.) пануча.
 Pacsmagol, cs. 1.) кропити; 2.) превла-
 чити кичицом; k. а) терати се (див-
 љач); б) мрчити, радити које како;
 c) шљоћкати.
 Pacz, fn. пацка; — ot adni, дати пацке.
 Pácз, fn. пац; á. é. — ban van, у шкри-
 Pácza l. Páleza. [пу је.
 Paczal, fn. каурма.
 Paczika, Paczkó, fn. палица.
 Paczka l. Pacz.
 Paczkálódik, k. ругати се, заједати.
 Paczkamester, fn. казивач код пога-
 љања у циљ.
 Paczkáz, k. (on, en) псемевати се с ким.
 Paczkol, cs. 1.) туцати месо; 2.) гре-
 бенати кога.
 Paczkopa, mn. (о цвсту) једнострук.
 Páczlé, fn. пац.
 Páczol, cs. пацовати, заварити; vkit —,
 кога прочешљати.
 Pad, fn. 1.) клупа; 2.) скамја; 3.) та-
 ван, l. Padlás; 4.) огњиште.
 Padágy, fn. кревет од дасака.
 Padhát, fn. леђа од клупе.
 Pádiment, Pádimentom, fn. под, патос.
 — ez, — oz, cs. патосати.
 Padka, fn. 1.) клупица; 2.) скамјица;
 3.) банак; 4.) огњиште.
 Padkarocs, fn. гвоздена копча (велика).

Padláb, fn. сопица; нога од клупе. —
 ember, fn. жгеба, патицврк.
 Padlan l. Padmaly.
 Padlás, fn. 1.) таван; 2.) таваница. —
 ablak, fn. баџа. — ajtó, fn. таванска
 врата. — hágesó, fn. таванске мерде-
 вине. — ol, cs. таванити.
 Padlat, fn. 1.) патос; 2.) таваница.
 Padlázat, fn. 1.) таваница; 2.) патос.
 Padló, fn. 1.) патос; 2.) дебела даска
 (за излажење из лађе).
 Padlódeszka, fn. 1.) тавањача; 2.) дас-
 ка у чуњу.
 Padlóz, cs. патосати, постављати дас-
 кама. — ás, fn. патосање. — at, fn.
 а) патос; б) таваница.
 Padmaly, fn. 1.) свод (од гробнице); 2.)
 издубљење обале (водом).
 Padol, cs. патосати; таванити; парке-
 тирати. — at, fn. а) патос; б) тава-
 Padolatgyékény, fn. асура. [ница.
 Padoz l. Padol.
 Padszék, fn. клупа.
 Paducz, fn. патуца (риба).
 Páfrán, fn. сладић, — félék, fn. напрати.
 Pagód, fn. пагода (индијски храм).
 Pagony, fn. млада шума, дубрава.
 Págony, fn. стрелац.
 Pagonya, mn. геџав; fn. геџа, кепец.
 Pagonyász, fn. шумар.
 Páhó, fn. стовариште, магазин; хамбар.
 — bér, fn. магазинарина.
 Páhog, k. дахтати.
 Páhol, cs. лемати, деветати.
 Páholy, fn. ложа.
 Paizs, fn. штит. — alakú, — dad, mn.
 штитац. — bogár, — da, fn. штита-
 ста буба. — hordozó, fn. штитоноса.
 — ka, fn. штитић. — ócz, fn. (змија)

шаран, присејкиња. — os, mn. са штитом; штитаст (лист). — oz, es. наоружати штитом. — pág, fn. дво-струк штит.

Pajkos, mn. несташан, раскаланан. — an, ih. раскалано, несташно. — kodik, k. плаховати, несташовати. — odik, k. постати несташан, одуларити се. — ság, fn. раскаланост.

Pajod, Pajód, Pajót, fn. ронац (буба).
Pajta, fn. пайта, хамбар, кош, котована. — fia, fn. штагаљ, хамбарић.

Pajtás, fn. друг, другар, пайтан. — kodik, k. друговати. — ság, fn. друго-
Pajtaszer, fn. штагаљ. [вање.

Pajzán, ih. несташан, раскаланан. — kodik, k. несташовати, плаховати. — ság, fn. раскаланост. — ül, ih. рас-
Pajzs l. Paizs. [калано.

Pák, Páka, fn. палацка (на рогозу).

Pákász, mn. алав, халапљив; fn. ала, лакомац. — kodik, k. бити алав; цуљати, цушкати.

Paklincs, fn. 1.) стеница; 2.) крља (овчја).
Pakocsál, es. ругати се, немевати.

Pakocsás, mn. подругљив — an, ih. подругљиво.

Pakol, es. наковати, умотавати.

Pákosz, Pákosztos, mn. алав, облапоран; ала, лакомац; á. é. улизна. — kodik, k. бити лаком, облапоран; бити ули-

Pakulár, fn. овчар, чобанин. [зница.

Pál, fn. Павао, Павле, Паја; — fordulása, обраћење Павла (25. јан.); (szój.) tudja —, mit kaszál, зна браца шта ради.

Pala, fn. листац (минерал); mn. од лисца. — agyag, fn. пловача; глина.

Palacsinta, fn. палачинта, палачинка.

Palacz, Palaczka, fn. боца, стакло.

Palaczka, Palaczkaféreg, fn. стеница.

Palaczkafiú, fn. тарчужак, хоћу-нећу.

Palamár, fn. поламар, једек за котву.

Palánk, fn. штакетна, проштац. — kerítés, fn. проиће. — ol, — oz, es. оградити проићем. — olat, fn. палисада. — sövény, fn. проиће.

Palánta l. Növény.

Palántál, es. садити.

Pálanya, fn. кулен, кулин.

Palást, fn. плашт; á. é. излика, плашт.

Palástdíj, fn. штола.

Palástol, es. сакривати, забашуривати. — ás, fn. забашуривање.

Palaszka, fn. боца.

Palaszka l. Poloska.

Pala-tábla, fn. табла од лисца, деџа
Palattyol l. Pitypalattyol. [табла.

Palavessző, fn. пнеаљка.

Palázol, k. тумарати.

Páleza, fn. палица; 25 pálezára itélni vkit, осудити кога на 25 батина.

Pálczáló, Pálczaparipa, fn. дрвени или тричани коњ.

Pálczáz, es. бити палицом.

Pálczika, fn. паличица, штапић.

Palesi, fn. Пајица.

Paléta, fn. дапчица за боју, l. Festék.

Pálha, fn. уметак (у хаљину), латица.

Pálház, es. уметати латину.

Pali, fn. Пајица.

Pálinka, fn. ракија. — főzés, fn. печење ракије; ракициница. — főzde, — főzö, — ház, fn. ракициница. — mérés, fn. точење ракије.

Pálínkás, mn. за ракију; од ракије.

Pálínkáz, k. ракијати, пити ракију.

Palkó, fn. Паја, Пајина.

Pálkó, fn. паулит (камен).

Pall, es. 1.) лупати, чибукати; 2. реше-
Pála l. Pálha. [тати, вејати.

Pallag l. Parlag.

Pallás, fn. 1.) лупање, чибукане; 2.) решетање, вејање; 3.) l. Padlás.

Pállás, fn. трухљење, разједање (прети-
Pállaszt l. Pállít. [ју од зноја.

Pallér, fn. полир, надзорник зидара. — agyag, — föld, fn. трипел (минерал). — kodik, k. бити полир. — os, mn. полиран. — oz, es. полирати, глачати. — atlan, mn. неполиран; á. é. неуглажен.

Pállik, k. трухнути, разједати се.

Pállít, es. чинити да се зноји, да трухне, да се разједа (знојем).

Palló, fn. даска; лупријница. — deszka, fn. стуб.

Pallól, es. вејати, решетати (храну).

Pallos, fn. палон, целатеки мач.

Pállos, mn. отруо, разједен.

Pallosjog, fn. право на живот и смрт, „jus gladii“.

Pallósajtár, fn. лужина, лужило.

Pallótámasz, fn. наслон на купријници.

Pállott, mn. тую, разједен; што паши. — száju, mn. жвалав.

Pallóz, es. патосати, постављати даскама. — at, fn. даске; патос; таваница.

Pálma, fn. палма, пома. — bab, fn. урма. — erdő, fn. палмик. — fa, fn. палмово дрво; палмовина. — gally, fn. врбца. — gyümölcs, fn. урма. — koszorú, fn. палмов венац.

Palócz, fn. Половац (племе мађарско).

Palol l. Pall.

Palota, fn. палата, палача. — gróf, fn. пфалцграф. — grófság, fn. пфалцграфство.

Palotás, fn. 1.) вратар; 2.) (-táncz), свечана игра у старих Мађара.

Palozsna, fn. 1.) полог (јаје); 2.) мућак.

Pálya, fn. пут, путања; micsoda pályára szánod magadat? на какву ћеш се струку одати?

Pálya-bér, fn. награда за победу. — darab l. Pályamunka. — díj, l. Pályabér. — fa, fn. препречено дрво, капија на железном путу, ћерам. — fő, fn. жељезничка станица. — futás, fn. а) утркивање; б) путања, стаза. — futó, fn. утркивач. — ház, fn. жељезничка станица. — hely, fn. утркивалиште. — írás, — irat, fn. дело за награду. — játék, fn. игра у опкладу. — kérdés, fn. питање, задатак за расписану награду. — koszorú, fn. победни венац. — kör, fn. тркалиште, циркус. — munka, — mű, fn. дело за награду. — őr, fa. чувар на железничком путу. — szak, fn. стадиум. — szín, fn. палестра. — társ, fn. а) друг по звању, колега; б) премац, конкурент. — tér, fn. тркалиште. — törő, fn. прокрчитељ, утирач пута. — udvar, fn. жељезничка станица.

Pályáz, k. надметати се; утркивати се; (— vmiért), тражити се за што, компетовати. — ás, fn. натицање; компетовање. — at, fn. натицање; утркивање; компетовање (за службу); стечај, конкурс. — ó, fn. а) конкурент, натицатељ; који се тражи за што; б) утркивач.

Pamacs, fn. четка (за мазање), велика кичица. — ló, fn. мазало. — ol, cs. мазати, премазивати.

Pamat, fn. кита, струк; toll —, перјаница.

Pamlag, fn. канабе, софа, диван. — os, mn. с диваном. — oz, cs. снабдети диваном.

Pamprus(ka), fn. неке гушанице (крофне).

Pamuk, Pamut, fn. памук; mn. памучан.

— fa, fn. памуково дрво. — fonál, fn. памучина, памучна пређа. — szövet, fn. памучно платно, картун.

Pánácz, fn. панитрак.

Panasz, fn. тужба, жалба; — t tenni, жалити се; Isten — szá (— on) ne vegye, прости, Боже!

Panasz-kép(en), ih. као тужбу, жалећи се. — kodik, k. тужити се, жалити се, јадати се. — lás, fn. жадање, жаљење. — ló, fn. тужитељ, парац. — lott, mn. és fn. тужени; туженик. — ol, cs. тужити, туживати. — olkodik l. — kodik.

Panaszos, mn. тужбен; fn. тужитељ, тужилац; (szój.) — minden falat kenyerem, приседа ми сваки залогaj; legjobb ízű a —, ко хули купује, а ко

Panaszszó, fn. жадање. [хвали продаје.

Panasz-tétel, fn. тужба, тужење. — tevő, fn. тужилац.

Pánczél, Pánczér, fn. оклоп, панцир. — hajó, fn. лађа оклопница. — os, mn. оклопљен, опанцирен, — osodik, k. (о јаребци, кад јој перје почиње шаретети). — oz, cs. обући у оклоп, опанцирити. — ruha, fn. оклопничко руво.

Pandal, fn. 1.) пролокана обала; 2.) ширина јазбина.

Pandúr, fn. пандур, четник.

Pang, k. 1.) устајати се, уемрети се од стајања; 2.) застати, зачамити; — a kereskedelem, трговина је са свим

Pangás, fn. застој, стагнација. [стала.

Pangyola, fn. покућна хаљина, покућни

Pank l. Pók. [огртач; неглиже.

Pankányok, fn. научинари (живот).

Pankota, fn. динка; ружица (грожђе).

Panna, Panni, Pannika, Pannus, fn. Ан-

Pánt, fn. панта. [чица.

Pantalló, fn. хлаће, панталоне.

Pántalódik l. Pántolódik.

Pántlika, fn. пантљика, трака.

Pántlikás, mn. — an, ih. с пантљиком, на пантљике.

Pántlikáz, cs. китити тракама.

Pántol, cs. 1.) стезати пантом, опантити; 2.) деветати.

Pántolód-ás, fn. кавжење. — ik, k. кавжити се.

Pántoz l. Pántol. — at, fn. оков пантом.

Panyóka, fn. огртач за пребацивање.

Panyókán, Panyókásan, ih. с пребаченим огртачем.

Pányva(kötél), fn. уже, конопан (обично с омчом за давање марве, l. Huk-kolókötél).

Pányváz, cs. припети (коња уз колац).

Par, fn. 1.) поп, попа, свештеник; — pá-szentelni, запопити; kis —, клирик; (szój.) — se mondja kétszer, ни попа не придикује дваред; jó — holtig ta-núl, човек се учи док је жив; (pb.) kinek a —, kinek a parné, гуетови су различни; 2.) Thalia — ja, свеште-ник Талије, глуман; 3.) горњи, нај-виши синод, курјак; 4.) белета за ни-шањење, нишан; 5.) стуб (у мај-

Пара, fn. татица. [дану.

Pára, fn. Пана (варон).

Pára, fn. папа; — katonája, пуша, ку-

Paragály, fn. папагај. [кавица.

Párai, mn. папин; — követ, папин по-сланик, пуницеу.

Páraság, fn. папинство.

Párasüveg, fn. папин шешир, тиара.

Páraszem, fn. паочари, l. Szemüveg; áspis —, змија аспид; bohóc —, паочарка.

Páraszemes, mn. с паочарима; — ki-gyó, паочарка.

Paraszényfű, fn. тарчужак, хоћу-нећу,

Pargyülés, fn. синод. [русомача.

Parház, fn. парохџа, парохџеки дом.

Parí, mn. поповеки, свештенички.

Parics l. Piraes.

Papilleték, fn. свештенички бир, попо-

Papir, fn. папир, хартија. [вина.

Papirend, fn. свештенички ред.

Papirfa, fn. папирус (дрво).

Papirkál, cs. пабирчити, палетковати.

Papiros, fn. папир, хартија; eltűri a —, akár mit ír sz rá, папир је стрпљив; mn. од хартије, од папира.

Papiros-ablak, fn. прозор од папира. — belül, mn. слаба стомака. — ellenzék, fn. штит од хартије. — héjufa, fn. па-пирус. — hulladék, fn. папирићи. — kereskedés, fn. хартијарица, тргови-на с папиром. — nyíredék, fn. трине од папира, папирићи. — pénz, fn. па-пирни новац, банке.

Párista, fn. папишта, римокатолик; mn. l. Páristás.

Páristás, mn. папиштански.

Páristaság, fn. папиштанство.

Páristaszínű, mn. блед, блеђан.

Páristavarjú, fn. пољски гачац, врана.

Par-jelölt, fn. свештенички кандидат. —

képezde, fn. богословија, семинар. —

kéve, fn. завршни синод, курјак. —

kormány, fn. свештеничка управа; је-пархија. — lak, fn. парохџеки дом.

Parlan, fn. јорган, бел. — áros, fn. ка-

памација, јорганџија. — os, fn. ка-

Parlany l. Píran. [памација.

Parné, fn. попаџија.

Parnevelde, fn. богословија, семинарија.

Parnevendék, fn. богослов, клирик. —

ház, fn. семинарија, богословија.

Parnó, fn. свештеница; Vesta — i, Ве-

сталнице; Thalia — je, глумица; Venus

Paró, fn. деда. [— је, блудница.

Paroeska, fn. попица, млад поп.

Parol, cs. поповати; á. é. торокати.

Páronya, fn. жидовска трешња.

Paros, mn. — an, ih. поповеки, као поп.

Páprád, fn. (трава) слезињача.

Páprág, fn. сладић, папрат.

Papramorgó, fn. мученица (ракија).

Paprika, fn. паприка.

Paprikás, l.) mn. папрен; á. é. — ár,

папрена цена; 2.) fn. паприкан. — an,

Paprikáz, cs. паприти. [ih. папрено.

Papság, fn. свештенство; свештеници.

Papsajt, fn. слезовача; (pb.) nem minden

par —, није сваки дан божић.

Parsegéd, fn. капелан.

Papszentelés, fn. рукоположење, запоп-љење.

Papucs, fn. папуча; — alatt lenni, бити под папучом; — viszi ott a kormányt,

тамо папуча (жена) влада.

Papucsormány, fn. женина влада.

Papucsvarga, fn. папучар, папуџија.

Parulya, fn. mindég jár a parulyája, ни-кад му не стоје уста.

Papuralakodás, Papuralom, Papurság, fn. поповека влада.

Pár, fn. 1.) пар; 2.) препис, дуплум; — ban, у препису; дупло; 3.) двобој;

— t vinni, дуелирати се; 4.) ritkítja — ját, нема му равна; 5.) квасац.

Para, fn. 1.) плуто, јагњеда; пераје (у рибе).

Pára, fn. пара, душа (у животиња); a ló kiadta páráját, коњ је мањкао;

szegény — ! a) кукавно створење! b) богач, сиротан.

Paraeskó, fn. љуникало, вижља (пас).

Parádé, fn. парада. — z, k. парадирати.

Paradies, Paradlesom, fn. 1.) paj; 2.)

патлиџан. — alma, fn. патлиџан. —
fa, fn. рајско дрво, дѣфина. — ma-
dár, fn. рајска тѣца.
Paradiesomi, mn. рајски. — lag, ih. рај-
Paradugasz, fn. заупич од плута. [еки.
Párádzik l. Párázik.
Parafa, fn. јагњеда, плуто.
Paraj, fn. зеље; коров; büdös —, штир.
— libator, fn. гушџе ноге (биљ).
Párál, es. парити. — lík, k. испаравати
Páramérő, fn. атмометар. [се.
Paranes, fn. заповест; nyílt —, патент.
Paranesár, fn. заповедник, диктатор.
Paranesnok, fn. заповедник. — ság, fn.
заповедничтво.
Paranesol, es. заповедати. — ás, fn. за-
поведање.
Paranesolat, fn. заповест, заповед; tíz
—, десет заповеди; (szój.) olyan mint
a —, све иде као по заповести.
Paranesolgat, es. заповедати.
Paranesoló, mn. — lag, ih. заповеднички.
— mód, fn. заповедни начин, им-
ператив.
Paranesőr, fn. ордонанц. — tiszt, fn.
ордонанцофицер.
Paranczszó, fn. команда.
Parancsúr, fn. диктатор.
Parancsvivő, fn. ордонанц, l. Parancsőr.
Parány, fn. атом; монада (у филоз.). —
ban, ih. у минијатури, у малом. — i, mn.
мален, мајушан, сићушан. — ság, fn.
сићушност, мајушност.
Paránymérő, fn. понџус (у физици).
Parányosdi, fn. атомиста. — ság, fn.
атомистика.
Parány súly, fn. атомска тежина.
Paránytan, Paránytudomány, fn. атоми-
Parányvédő, fn. атомиста. [етика.
Parapács, Parapáty, mn. разговоран, го-
ворљив.
Párás, mn. запушен, пун паре, дима;
— állat, безумна животиња.
Parás l. Apacsok.
Parászborsó, fn. грашак у махунама.
Paraszt, fn. 1.) сељак, тежак, паор;
á. é. простак; 2.) неизвесен део на
хаљини, обући итд.; mn. тежачки,
сељачки, паорски; á. é. простачки;
— ra őrgölni, прекрушити, самлети
крушно.
Paraszt-asszony, fn. сељакиња, сељаку-
ша, сељанка, тежакиња, паоркиња. —
bíró, fn. сеоски кнез. — dal, fn. про-

стачка песма. — élet, fn. сељачки
живот. — ember, fn. паор, сељак,
тежак. — gög, fn. паорека гордост.
— háború, fn. сељачки рат. — ház,
fn. сељачка кућа. — ít, es. попаорити,
посељачити; á. é. питомити. — ke-
nyér, fn. паорски хлеб. — kocsí, fn.
проста кола. — kodik, k. живети па-
орски. — leány, fn. паорека девојка.
— legény, fn. паорски момак. — ló,
fn. сељачки коњ. — munka, fn. се-
љачка работа; мучна радња. — né,
— nő, fn. сељакиња, сељакуша. —
nép, fn. сељаци, паорија.
Parasztos, mn. — an, ih. простачки. —
odik, k. попаорити се.
Paraszt-rend, fn. сељачки ред (сталеж).
— ruha, fn. паорско одело. — ság,
fn. паорија; á. é. просташтво, паор-
лук. — szokás, fn. паорски обичај.
— szolga, fn. паорски слуга. — szol-
gáló, fn. паорека слушкиња. — táncz,
fn. паорска игра. — tuskó, fn. гејак,
простак, парасник. — ül, ih. сељачки,
простачки; k. попаорити се; á. é.
упитомити се. — viselet, fn. паорска
поиња. — zendülés, fn. сељачка буна.
Páratlan, mn. без пара; непаран; бес-
примеран, неупоређив. — ül, ih. без
пара; беспримерно.
Párázat, fn. испаравање, пара.
Párázik, k. испаравати се.
Parázna, mn. блудан, похотљив; сра-
мотан (говор); fn. блудник, блудница.
Paráználkod-ás, fn. блудништво, блуд.
— ik, k. бити похотљив, блудничити.
Paráznság, fn. блудништво.
Paráznít, es. чинити блудним.
Parázs, fn. жеравица, жар; mn. уенјан.
ражарен; крт, l. Porhanyó. — odik,
k. тњати. — ol, es. пржити. — tűz,
fn. жеравица, жар, угљевље.
Párbaj, fn. двобој, мегдан, l. Párviadal;
— ra hívni, звати на мегдан; — t
vívni, делити мегдан; — t vívó, мег-
данџија.
Parbajsegéd, fn. секундант, дѣвер.
Párbeszéd, fn. диалог. — i, mn. диа-
Pacsfü, fn. акантус (цвеће). [лошки.
Párdal, fn. двојев, дујет.
Párdarab, fn. слика и прилика.
Parducz, Párducz, fn. пантер, леопард.
— bőr, fn. кожа од пантера, панте-
рина. — os, mn. у пантерској кожи.

Paré, Paréj, fn. зеље, l. Paraj.
 Párgol, cs. пригати,
 Pargyóka, fn. лептир.
 Párhagyma, fn. прас.
 Párhangos, mn. у два гласа; fn. двопев,
 дует. — an, ih. у два гласа.
 Párhangzat, fn. паралелизам (у јевреј-
 Párhól l. Párol. [ској поезији].
 Párhuzam, fn. паралела, напоредност.
 — os, mn. паралелан, напоредан. —
 osan, ih. паралелно, напоредно.
 Paripa, fn. 1.) парип, јахаћи коњ; увр-
 Paripáz, k. јахати. [нут коњ.
 Páris, fn. Париз.
 Párit, cs. спаривати.
 Parittyá, fn. праћка, пударка. — kő, fn.
 камен за праћку.
 Parittyás, mn. с праћком; fn. праћкан.
 Parittyász, fn. праћкан.
 Parittyáz, cs. бацати из праћке, убијати
 Párizs, fn. Париз. [из праћке.
 Párizsfű, fn. вранино око, кретац.
 Párizsi, mn. париски; fn. Паризлија.
 Párizsmadár, fn. сеница (тица).
 Párjál, cs. копирати, преписивати.
 Párkány, fn. надстрешница, афтуља;
 еиме; (у биља) сеченица. — os, mn.
 са надстрешницом; са еимсом; са се-
 ченицама (лист).
 Párkányoz, cs. направити надстрешни-
 цу. — at l. Párkányzat.
 Párkányzat, fn. надстрешница, афтуља.
 Parket, fn. паркет.
 Parlag, fn. парлог; mn. запарложен, ба-
 тал. — föld, fn. упарложена земља.
 — i, mn. што расте у парлогу; — i
 ember, гејак. — ilag, ih. á. é. про-
 стачки. — odik, — osodik, k. упар-
 ложити се. — on, ih. упарложено,
 запуштено. — úl, ih. запуштено, упар-
 ложено; k. l. — odik.
 Párlás, fn. испаравање.
 Párlaszt, cs. чинити да се испарава.
 Párlík, k. 1.) испаравати се; 2.) l. Pállík.
 Párló, fn. 1.) (биљка) агримона; 2.) луж-
 ница, парнионца, l. Szapuló.
 Párlóg, fn. цеђ, луг.
 Párna, fn. узглавље, јастук; heverés pár-
 nája, магарећи мост. — haj, — héj,
 fn. навлака. — nyereg, fn. јахаћи ја-
 Párnás, mn. с јастуком. [стук.
 Párnaszék, fn. столица с јастуком.
 Párnáz, cs. снабдевати јастуком.
 Párnaszák, fn. перина, сламарница.

Paróka, fn. парока, власуља.
 Parókás, mn. с парокком; fn. који пра-
 ви пароке.
 Parol, cs. пирити, махати (ватру).
 Párol, cs. 1.) парити; 2.) лужити.
 Parola, fn. парола, давање руке, вера.
 Paroláz, cs. давањем руке што потвр-
 Paroló, fn. мехови. [дити.
 Párológ, k. испаравати се, пушити се;
 á. é. — a feje, пуши му се глава.
 Páronként, ih. пар по пар.
 Páros, mn. с паром; спарен; паран
 (број); — ával, по два, по две.
 Párosdi, mn. „лихо или тако“ (игра).
 Párosít, cs. спаривати, спајати.
 Párosodás, fn. спаривање.
 Párosodik, Párosúl, k. спаривати се, спа-
 Pározik l. Párizik. [рити се.
 Parra, fn. нека туђа тина мамузастих
 Párszén, fn. жеравица, угљевље. [крида.
 Part, fn. 1.) обала, брег, бајир; — ot érnei,
 дохватити се обале, изићи на обалу;
 — ra szállani, искрцати се; 2.) бре-
 жуљак, узвишење.
 Párt, fn. странка, партаја, партија; vki
 — jához állani, придружити се, стати
 уз кога; vkinek — ját fogni v. — jára
 kelni, држати кому страну, заузимати
 се за кога; — ot ütni, побунити се.
 Párta, fn. девојачки венац на глави ма-
 ђарских девојака; elejteni a pártát,
 изгубити венац (невиности), поклиз-
 нути; fejében sült a — v. pártában
 maradt, (о девојци) остала је неуда-
 та, плете седе; 2.) круница у биља.
 Pártalakulás, fn. партајска организа-
 ција. — állás, fn. партајско држање.
 Pártamag fn. трава од зуба.
 Partatlan, mn. без обале.
 Pártatlan, mn. непартајичан, беспри-
 стран. — ság, fn. непартајичност, бес-
 пристраност. — úl, ih. непартајично.
 Pártáz, cs. китити главу; бордира-
 ти. — at, fn. бордирање; афтуља.
 Pártdüh, fn. партајска обест, жестина.
 Parterödítés, Parterösítés, fn. утврђење
 обале.
 Párt-fél, fn. приврженик. — fogás, fn.
 држање стране (коме), заштићавање.
 — fogó, fn. заштитник, бранич.
 Pártfogol, cs. штитити, j. Pártúl fogni.
 — ás, fn. заштићавање. — t, fn. за-
 штићеник.
 Pártfogóság, fn. заштита, обрана.

Pártgyűlés, fn. партајска мржња.
 Parthajó, fn. пообалеки брод. — s, fn. пообалски бродар. — zás, fn. брођење покрај обале.
 Parthíd, fn. суви мост.
 Párthív, fn. приврженик, присталица.
 Parti, mn. обалеки; — fecske, брегуница.
 Pártit, cs. преводити на другу страну.
 Partjog, fn. обалеко право.
 Partkerülő, fn. приморски стражар.
 Pártközlöny, fn. партајски лист.
 Pártküzdelem, fn. партајска борба.
 Part-lakos, fn. становник на обали. — mál, fn. излокано удубљење у обали. — mellék, fn. приморје. — melléki, fn. приморац. — melletti, mn. пообалски, приморски.
 Pártol, cs. држати кому страну; помагати; k. (hoz, hez) прелазити на другу страну или партају.
 Pártolás, fn. помагање, протекција.
 Pártolkodik l. Pártoskodik.
 Pártos, mn. бреговит, брежуљаст; fn. a szántóföld — a, стрмина њиве.
 Pártos, fn. присталица, приврженик; mn. а) партајичан, пристран; б) факциозан, странчар; в) бунтовнички.
 Pártoskodik, k. 1.) придруживати се (партаји); 2.) правити партаје; 3.) бити бундија, бунити се.
 Pártosság, fn. партајичност; странчар.
 Partór(ség), fn. пообалска стража. [ство.
 Partraszállás, fn. искрцање, искрцавање.
 Partrév, fn. пристаниште.
 Partsövény, fn. ограда, утврђење обале.
 Párt-szellem, fn. партајски дух. — töredék, fn. фракција. — tusa, fn. партајска борба.
 Pártul, ih. — fogni vkit, држати кому страну, протежирати; — fogott, штићеник; cs. l. Pártol.
 Pártügy, fn. партајска ствар.
 Pártüt-és, fn. буђење, побуна; — ő, mn. és fn. бунтовнички; бунтовник.
 Pár-tűz, fn. жеравица, жар.
 Párt-üzem, fn. партајска смутња.
 Part-vám, fn. такса за искрцавање.
 Pártvezér, Pártvezető, fn. партајски вођа.
 Partvidék, fn. приморје.
 Pártviszály, Pártvillongás, fn. партајска задевица, партајски раздор.
 Pártvita, fn. партајска свађа.
 Párul l. Párosodik.
 Párvers, fn. дистихон.

Pártvetés, fn. „пари“ при коцкању.
 Párviadal, fn. двобој, мегдан. — os, Párvívó, fn. мегданџија, дуелант.
 Párvonal, fn. паралела, напоредна линија. — az, cs. вући паралелне линије. — os, mn. паралелан, напоредан, — osan, ih. паралелно, напоредно. — ország, fn. паралелност.
 Párz-ás, fn. спаривање. — ik, k. спари.
 Paskol, cs. ударати, дупати. [вати се.
 Paskorta, mn. алав, прождрљив.
 Paskortáskodik, k. ждерати, локати.
 Pass, fn. паш (игра); — t vetni, пашо.
 Pastétom, fn. паштета. [вати се.
 Paszat, fn. ђубре, прљавштина. — ol, cs. прљати. — os, mn. прљав.
 Paszita, fn. част о крштењу детета.
 Paszkoneza, Paszkóeza, mn. а) немоћан, импотентан; б) рђаво устројен. — kender, fn. кудеља са семеном. — név, fn. подругљиво, изденуто име.
 Pászma, fn. пасмо, повесмо.
 Paszomán(t), Paszomány, fn. кита, гомба, кићанка. — csináló, fn. гомбар. — munka, fn. гомбарска работа. — os, mn. és fn. с ројтама, с гомбама; гомбар. — oz, cs. китити, кравити гомбама.
 Pásza, fn. 1.) откос; 2.) простор колико захвате ловци у једанпут.
 Pásztánc, ih. на откосе; на делове.
 Pásztás, mn. у одсецима, на комаде; — eső, киша, која захвати један крај; — szelek, пасатеки ветрови.
 Pásztáz, k.) 1.) косити на комаде, делнично; 2.) кретарити (ловац); 3.) l. Pásztázik.
 Pásztázik, k. о киши кад пада с прекрцањем или само овде-онде.
 Paszternák, Pasztinák, fn. паштрнак.
 Pásztor, fn. пастир, чобанин; liba —, гушчар; szőlő —, пудар; a jó — lelket adja a juhaiért, добар пастир душу полаже за овце.
 Pásztor-bér, fn. плата пастиру, пастирина. — bot, fn. пастирски штап, пастирска палица. — dal, fn. пастирска песма; идпла. — eb, fn. чобанско песо.
 Pásztori, mn. пастирски, чобански. — költemény, fn. пастирска песма. — lag, ih. пастирски. — levél, fn. пасторала, владичанско писмо.
 Pásztor-isten, fn. пастирски бог, Пан. — kodás, fn. пастировање. — kodik, k.

пастировати, бити чобанин. — leány, fn. овчарка, пастирка. — nér, fn. пастири, чобани. — nő, fn. пастирка, чобаница. — os, — osan, ih. пастирски. — ság, fn. пастирска служба; пастирство; пастири. — sír, fn. фрула. — táncz, fn. пастирска игра. — tarsóka, — táska, fn. „хоћу-нећу“, тарчужак, русомача (биљ.). — tűz, fn. пастирска ватра. — vers, fn. идила.

Paszuly, fn. пасуљ.

Pat, fn. шпат (минерал).

Pata, fn. 1.) копито, копита; папак; lapos —, равна копита; 2.) права кокица (буба); 3.) нека дечја игра.

Patacs l. Píraes.

Patács, fn. поткивач.

Patacsorba, fn. пукотина међу папцима

Patacsosak, fn. папкари; копитари.

Pata-fekély, fn. отечено копито. — hantó, fn. стругач за копита (у ковача). — hasadék l. Patacsorba. — ház, fn. рожињача (у оку).

Patak, fn. поток; — ként folyt a vér, крв је текла потоком. — i, mn. поточки, око потока, из потока. — os, mn. пун потока.

Patakosz, fn. оток на копиту.

Patakvíz, fn. поточна вода.

Patakszik, k. тећи као поток; шиктати.

Patás, mn. с копитом, копитар.

Pataszor, fn. справа за стезање копита.

Patavágo, fn. чачкало за копито.

Patár, k. играти се неке дечје игре.

Patécs, fn. петехије (болест).

Patél, cs. тући, бити. — ó, fn. маљ.

Paties, fn. плетер.

Patika, fn. апотека.

Patikáros, Patikás, fn. апотекар; mn. апотекарски. — ság, fn. апотекарство.

Pating, fn. орачица (на плугу).

Patint, cs. кљуцнути, ударити. — ó, fn. справа за пуштање крви.

Patkány, fn. пацов. — fogó, fn. пацоловка, гвожђе за пацове. — méreg, — vesztő, fn. отров за пацове.

Patkó, fn. потковица, цоткова.

Patkócz, fn. сова, утина.

Patkol, Patkól, cs. поткивати. — ás, fn. поткивање. — at, fn. потков. — atlan, mn. непоткован.

Patkós, mn. 1.) поткован; 2.) потковчаств.

Patkó-szeg, fn. ексер за потковицу. —

vakaró, fn. извојач за потковицу. — vas, fn. поткова, потковица.

Patok, fn. зврчка.

Patriárcha, Patriárka, fn. патриарх. — ság, fn. патриаршија.

Pattan, k. 1.) одекочити, одбрекнути, одбити се; 2.) пући, праснути; 3.) пренути, распући се; lóra —, екочити на коња; tűzről — t, ватрен, жив.

Pattanás, fn. 1.) праска, прасак; 2.) оспа, јаштернице.

Pattant, cs. 1.) пући (с бичем), праснути; 2.) распршити.

Pattantyú, fn. топ. — s, fn. тобција, гранадр. — ság, fn. топништво, артиљерија. — tanуа, fn. батерија. — z, cs. бомбардовати, лубардати.

Pattany, fn. граната, кумбара. — lövet, fn. лубарда. — os, mn. с гранатом. — süveg, fn. гранадреска капа. — zápor, fn. пљусак од граната.

Pattibúza, fn. кокан кукуруз, кокице.

Pattog, k. 1.) пуцати, праскати (нпр. бич); 2.) устајати против чега, противити се. — ás, fn. праскање. — at, cs. праскати, чинити да праска, пуца; kukoriczát — atni, кокати кукуруз.

— ó, mn. праскав. — ós, mn. а) што праска, праскав; б) противуречив. — zás, fn. а) оспа; б) пуцање; кокање. — zik, k. осути се, избити (оспа).

Patvar, fn. кавга, инат; mi a —! шта врага!

Patvarista, fn. правнички практикант.

Patvarkod-ás, fn. кавжење, инађење. — ik, k. кавжити се, инатити се. — ó, mn. és fn. инатљив; кавгаџија.

Patvaros, mn. џандрљив, инатљив. — an, ih. инатљиво. — ság, fn. инатљивост, џандрљивост.

Patvarság, fn. инађење, инат.

Patying l. Pating.

Patyóka, fn. повезача, шамија.

Patyókál, 1.) cs. повезивати главу (од зиме); 2.) макљати, деветати.

Patyolat, fn. најфиније платно, батист; mn. од батиста.

Paulina, tn. Пава, Паулина.

Páva, fn. паун; nőstény —, пауница.

Pávaskodik, k. кочити се као паун.

Pávaszem, fn. пауново око; nagy — неки ноћни лептир.

Pávatoll, fn. пауново перо.

Pávián, fn. павиан (мајмун).

Pazar, mn. és fn. разметљив, раскошан; расипник, расипућа. — fény, fn. раскош. — lás, fn. расипање, раскош. — ló, fn. расипућа, расипач. — ol, cs. расипати, разбацати, траћити. — úl, ih. раскошно. — vágy, fn. раскошност, расипљивост.

Pazdorja l. Pozdorja.

Pazér, Pazor . . . l. Pazar . . .

Páznát, fn. комад земље, l. Pászta.

Pázsint l. Pázsit.

Pázsit, fn. бусен, бус, ледина. — félék, fn. траве, грамина. — os, mn. бусовит. — oz, cs. бусити, побусати. — ozik, k. обрашћивати травом, побусати се. — szelet, fn. бусен. — szelő, fn. бусач, који побушава.

Peczeg, k. куцати (шеталица); пуцкати (свећа).

Peczen, k. куцнути, пуцнути, — t, cs. кврцнути, зврцнути по носу.

Pécs, fn. Печуј; Pécsre v. Pécsesé, у Печуј; Pécssett, у Печују.

Pecsenye, fn. печење, печеница. — forgató, fn. који окреће печење. — lé, — zsír, fn. маст од печења. — bolt, fn. приварница.

Pecset, fn. печат, жиг; крмача (у писању), мрља. — agyag, fn. земља за печат.

Pecsetel, cs. печатити. — és, fn. печатење. — etlen, mn. незапечаћен.

Pecsetes, mn. под печатом, запечаћен; á. é. умрљан; искрмачен.

Pecsetez, cs. мрљати, крмачити.

Pecset-gyűrű, fn. прстен за печатење. — isme, fn. сфрагистика, наука о познавању печата. — metsző, fn. који реже печате. — nyomó, fn. печат (справа). — ostya, fn. облатна. — őg, fn. чувар печата. — tan, fn. сфрагистика. — viasz, fn. восак за печатење.

Pécsi, mn. печујски; fn. Печујац.

Pécze, fn. ознака (за границу).

Peczeget, cs. дупкати, куцкати, кљуцати.

Peczek, fn. 1.) чавлић, језичац (у прешци, компасу); 2.) дрво за стезање.

Peczér, fn. 1.) надгледач паса; 2.) шинтерски момак; 3.) l. Ürgyű. — kedik, k. шинтерисати. — ség, fn. шинтерство.

Péczés, cs. бележити (границе) моткама.

Peczk, fn. запушач, чеп. — el, cs. a) подупирати; b) пуцати претима.

Peczelődik, k. пропињати се.

Peczkes, mn. са заглавком, с чавлићем, с иглицом; подупрт; á. é. укочен, крут; — en tartja magát, вркочи се, косипи се. — kedik, k. кочити се, шепедер, fn. врста маховине. [пурити се.

Peder, cs. окретати, увртати, сукати. — edik, k. сукати се, увијати се. — int, — ít, cs. заврнути, засукати.

Pedig(len), ih. пак, али; nem jött, — megigérte, није дошао, а овамо је обећао; még —, и то, па још.

Pedrő, fn. брџмаз.

Pedrődik, k. сукати се, увијати се.

Pedz, cs. гристи, загристи (удицу); — i a nyelvét, оштри језик (зубе) за одговор. — ő, fn. пловац уз мрежу.

Pegazhal, fn. морски коњ.

Pehely, fn. 1.) прамен, паперје; (szój.) kezdi a — kiverni az állát, пробијају му науснице; 2.) кончић у биља.

Pehelyzik l. Pelyhedzik.

Pej, mn. мрк, доратаст (коњ); fn. (ló) мрков, дорат.

Pék, fn. пекар. — inas, fn. пекарски шегрт. — legény, fn. пекарски момак. — mesterség, — ség, fn. пекарски занат.

Példa, fn. пример, прилика, углед; példának okáért v. például, на пример, на прилику; példát venni vkitől (vkitől), угледати се на кога.

Példa-adás, fn. давање примера. — beszéd, fn. узречица, пословица. — beszédi, mn. пословички. — ként —, kerp, — képen, ih. као пример. — kerp, fn. образац, мустра.

Példálódz-ás, fn. нишањење на кога у говору. — ik, k. вишанити на кога.

Példány, fn. 1.) образац, мустра, узор; 2.) примерак, егземплар. — írat, fn. прегледалица. — kerp, fn. образац; формулар. — lap, fn. образац.

Példányszerű, mn. примеран, узоран. — en, — leg, ih. примерно, узорно. — ség, fn. узорност.

Példánytár, fn. хрестоматија.

Példányrege, fn. парамитија.

Példás, mn. 1.) у примерима, с примерима; — oktatás, учење на примерима; 2.) примеран, узорит; 3.) озлоглашен, l. Czireres.

Példáskodik, k. служити за узор.

Példaszó, fn. пословица, узречица.

Példatár, fn. хрестоматија.

Példátlan, mn. беспримеран. — *ül*, ih. беспримерно. — *ság*, fn. беспримерност.

Például, ih. на пример, на прилику.

Példáz, cs. és k. 1.) представљати у сликама; нишанити на кога у говору, l. *Példálódzik*.

Példázat, fn. парабола. — *os*, mn. параболчан. — *osan*, ih. параболчно.

Példázgat, Példázkodik, Példázolódik, k. нишанити на кога у говору.

Pele, fn. пацов; *éti* —, пух.

Pelehal, fn. ерђела.

Pelel l. Pállol.

Pelengér, fn. пеленгир, брлина, срамотините; — *re kitenni v. állítani vkit*, метнути на пеленгир. — *ez*, cs. метнути на пеленгир.

Pelenka, fn. пеленка, пелена.

Pelikán, fn. пеликан, несит.

Pelye l. Pele.

Pelyh, fn. прамен, паперје, маља. — *edzik*, k. добијати маље; пробијају му бруци.

Pelyhes, mn. маљав, праменаест. — *edik*, k. а) добивати маље; б) напунити се паперја; с) добивати брке, l. *Pelyhedzik*. — *ít*, *Pelyhez*, cs. пунити *Pelyhezik* l. *Pelyhedzik*. [прамења.

Pelyr, mn. што муца, муцав. — *eg*, — *eskedik*, k. муцати, тенати.

Pelyva, fn. плева, l. *Polyva*. — *kutyó*, *Pemecs* l. *Pamaes*. [fn. плеvara.

Pemet, Pemete, fn. 1.) ометач; 2.) трљан (биљ.).

Pemetel, cs. пајати, чистити (пећ).

Pemetfü, fn. трљан (биљ.).

Pemhed, k. трухнути; клонути. — *és*, fn. трухљење; клонулост. — *ez*, k. дембелирати.

Pempő, fn. 1.) мандара; 2.) гњецав хлеб.

Pendel, fn. доња кошуља (дечја и женска). — *es*, mn. с дугачком кошуљом.

Penderít l. Pederít

Pendít, cs. затегнути (жицу), загудети. — *ő*, fn. тангент (на клавиру).

Pendül, k. зајекнути, зазвечати; (*szój.*) *egy híron* — *nek*, један као и други.

Penész, fn. плесан, буђевина. — *bűz*, fn. заударње на плесан. — *edik*, k. плеснити, плеснивити се, буђавити. — *es*, mn. плеснив, буђав. — *esít*, — *ít*, cs. чинити плеснивим. — *esség*, fn. плеснивост, буђавост. — *le-*

dik l. — *edik*. — *les* l. — *es*. — *ül* l. — *edik*.

Peng, k. звечати; cs. ударати (да звечи).

Penge, fn. оштрица, сечиво. — *él*, fn. рез. — *hát*, fn. леђа од ножа итд.

Pengés, fn. звечање.

Penget, cs. звекетати, ударати (да звечи), звецкати, тандркати.

Pengetoldat, fn. насађен нож.

Pengéz, cs. ударати пшадом.

Pengő, 1.) mn. што звечи; — *pénz*, сребрни новац; *két* — *forint*, два сребра; 2.) fn. а) жврк на мамузи; б) карика на осовини.

Pengőtégla, fn. клинкер, пренечена ци-

Penna, fn. перо. [гља.

Péntek, fn. петак. — *el*, k. és cs. постити петак. — *es*, fn. који пости петак. — *i*, mn. од петка; (*szój.*) — *i öröm, vasárnap* *szomorúság*, ко у петак пева, плакаће у недељу.

Pentőke, fn. омања бунда.

Penyhed, Penyved, k. поплеснивити се.

Pénz, fn. 1.) новац, новци; — *t verni*, ковати новце; — *zé tenni*, претворити у новац; *apró* — *zel kifizetni vkit*, кога на кратко отплатити; *se* —, *se posztó*, све је страшно; (*pb.*) — *emberség, ruha tisztesség*, хаљине праве човека; — *zel járják a vásárt*, новци праве вашар, а не људи; *rossz* — *el nem vész*, неће гром у коприве; *mindennek hiával van, kinek* — *e nincsen*, коме новци фале, том све фали; *kinek mennyi* — *e, annyi hitele*, новци је сав свет отворен; — *en mennyországot is vehetni*, шта неће новац изградити; новац-чудотворац; 2.) пераје у рибе; *vékony* — *ű*, мршав.

Pénz-adó, fn. порез у новцу. — *alap*, fn. фонд. — *áldozat*, fn. новчана жртва. — *állapot*, fn. новчано стање, финансије. — *arany*, fn. злато за дукате. — *becs*, fn. курз, течај. — *beli*, mn. новчани. — *bírság*, fn. глоба. — *büntetés*, fn. новчана казна, глоба. — *csaló*, fn. крадикеца. — *csarnok*, fn. берза. — *el*, cs. а) оновчити се; б) управљати новцем. — *érték*, fn. вредност новца, валута.

Pénzes, mn. а) новчан, богат; б) за новце; — *láda*, сандук за новце; — *levél*, писмо с новци, новчано писмо; — *zacsó*, кеса за новце.

Pénzetlen, mn. неновчан, без новаца. —
ség, fn. убоштво. — ül, ih. без но-
ваца, сиротињски.
Pénz-folyam, fn. курз, течаж, ажиа. —
forgalom, fn. новчани промет. — ha-
misító, fn. који прави лажне новце.
Pénzít, cs. ковати новац, сковати у новац.
Pénz-jog, fn. право на ковање новца. —
jogos, mn. és fn. овлашћен на ковање
новаца. — kezelés, fn. руковање нов-
цем. — kezelő, fn. који рукује нов-
цем. — kiadás, fn. новчани издатак.
— láb, fn. основа новцу. — levelűfü,
fn. поточњак.
Pénz-mag, fn. (szój.) — magra tett szert,
стекао је неку мантуру. — nem, fn.
врста новца. — nemesség, fn. плуто-
кратија, новчани великаши. — sovár,
mn. és fn. среброљубив; среброљубац.
— szedés, fn. скупљање новаца, ко-
лекта. — szekrény, fn. каса, орман за
новце. — szomj, fn. среброљубље. —
szomjas, mn. és fn. среброљубљив; сре-
брољубац. — szükség, fn. новчана
оскудица.
Pénztár, fn. благајница, каса. — napló,
fn. каса-журнал. — nok, — os, fn.
благајник. — pokság, fn. благајниш-
тво. — i, mn. благајнички.
Pénztarsoly, fn. буђелар.
Pénztelen, mn. а) без новаца, сиротан;
б) без пераја, без крљушти. — ül,
ih. сиромашки; без крљушти.
Pénztőzsér, fn. банкар.
Pénzürhoz, fn. новчана аристократија.
Pénzügy, fn. финансија.
Pénzügyi, mn. финансијски, финансија-
лан; — miniszter, министар финансија.
— őr, финанц; — őrség, финансија.
Pénzügy-igazgatás, fn. финансијална у-
права. — tan, — tudomány, fn. наука
о финансијама.
Pénzüll, ih. у новцу (гетову).
Pénzüzlet, fn. новчана радња.
Pénz-vágy, fn. грамзивост за новцем,
среброљубље.
Pénzváltó, fn. мењач, банкар, сараф.
Pénzverés, fn. ковање новаца.
Pénzverő, fn. који кује новац. — ház,
— hivatal, fn. новчана ковачница.
Pénz-vesztegetés, fn. расипање новаца.
— veszteség, fn. новчана штета. —
vizsgálás, fn. испитивање новца. —
vizsgáló, fn. испитивач новаца.

Pénzzavar, fn. новчана невоља.
Penyhed, k. уплеснивити се, побуђавити.
Penyhés, mn. буђав, плеснив.
Penyved, k. одмекнути, угњилити.
Pér, fn. пена, каша, замућено брашно.
Pére, fn. паста, кит, лепак.
Perescel, k. 1.) правити буркуљини, ка-
лабурити; 2.) ситничарити, бавити
се тричаријама.
Péres, mn. кашаст, брашнав.
Pérez, cs. лепити, китовати.
Per, fn. 1.) парница, парба, процес; — be-
fogni vkit, дићи парницу против кога;
— re kerül a dolog, доћи ће до про-
цеса; — t indítani, покренути процес;
2.) расира, кавга.
Péra, fn. мишиј трн (биљка).
Per-alku, fn. погодба, поравнање.
Perbefog-ás, fn. дизање парнице, ту-
жење. — ott, mn. тужен.
Perbeli, mn. парнички, парбени.
Perbeszéd, fn. парнички спис, алегација.
Perez, fn. 1.) минут; kis —, тренутак,
секунд; csak egy — ben v. — en
múlt, за један тренутак ока, на би...;
2.) зглавак (на претима); 3.) чварак
l. Pörcz.
Perczeg, k. 1.) куцати (шеталица); 2.)
пуцкати (свећа); шкрипање (пера).
Perczen, k. куцнути; шкрипнути. — et,
fn. магновење, тренут. — tés, fn. у-
дар шеталице.
Perczim, fn. титула парнице.
Perez-inga, fn. шеталица за секунде. —
mutató, fn. казаљка за минуте.
Perdít, cs. сукати, увијати, вртети. — ő,
fn. вретено.
Perdül, k. стати се вртети, окретати се;
tánczra — ni, почети се вртети (играти).
Perecz, fn. 1.) перец, переца; sós —,
слан перец; 2.) беоцуг; 3.) венац за
главу (при ношењу терета).
Pereczes, fn. перечар; mn. а) са грив-
ном; б) за перече (корпа, штап).
Pereczvas, fn. лисичине, цуто.
Pereg, fn. изварак, бронза (од гвожђа).
Pereg, k. 1.) окретати се, вртети се;
2.) чертати, чангртати; (szój.) — a
nyelve, тороче; 3.) котрљати се.
Perel, k. правити се, парничити се;
Perém l. Prém. [процесати се.
Peremér, fn. невен.
Peremfa, fn. дебело дрво уоколо на па-
луби од лађе.

Perepúty, fn. 1.) (простачки) својта, родбина; minden — ostúl, са свом родбином; са свим амбулама; 2.) елени мши.

Peres, mn. који тера парницу; парнички; — fél, парничар, парничарка; — dolog v. ügy, парничка ствар; — eljárás, парнички поступак.

Peresked-és, fn. парничење, процесање. — ik, k. парничити се, процесати се.

Pereszlen, Pereszlénny, fn. пришлен, а-гршак.

Perfolyam, Perfolyamat, fn. ток парнице; (законски) термин за парницу.

Perfolytatás, fn. вођење парнице.

Perfölvétel, fn. левата (примање про-Pergamen, fn. пергамент. [цеса.

Perge, fn. црв, прегал; mn. спиралан. — eső, fn. спирална цев.

Pergecz, fn. капарница (кобасица).

Pergedez, k. цурити, капати.

Perge-fűró, fn. увијен сврдао.

Pergel, es. пржити (шпр. каву). — és, fn. пржење. — ődik, k. пржити се.

Perget, es. окретати, вртети, увијати.

Pergetyű, fn. чигра; жврк.

Pergő, fn. 1.) клепетуша; 2.) коловрат, сукаљка; 3.) окретање (у мађарској игри).

Pergő-fűró, fn. спиралан сврдао. — kalit, fn. кавез за мучење. — rokka, fn. коловрат, сукаљка.

Pérhal, fn. линен, липљен (риба).

Per-hányad, fn. парнички постотак, quo-Peri, tn. Лизица. [ta litis.

Perirat, Periromány, fn. парнички спис.

Perje, fn. коњуља (трав).

Perjel, fn. приор. — ség, fn. приорат.

Perje-rozsnok, fn. неки љуљ, овсик.

Perjész, es. требити њиву од коњуље.

Perkál, fn. сукно од кострети, паргар.

Perkáta, fn. неки хладолеж.

Perked, k. осушити се, сушити се.

Perkel l. Pergel.

Per-költség, fn. парнички трошак.

Perleked-és, fn. парничење. — ik, k. парничити се; — ő felek, парци; — ő, процесуија.

Permet, Permeteg, fn. росуља, ситна кишна. — es, mn. упрскан од кише (ситне). — eső l. Permet. — ez, — ezik, k. ромпљати, сипити.

Pernahajder, Pernahajder, fn. дембел.

Pernye, fn. пухор (пенео од пламена).

Pernyés, mn. посут пухором. — edik, k. бити посут пухором.

Pernyeszt, es. потириати, потналити.

Perorvoslat, fn. помоћно средство у парници.

Perpatvar, fn. илат, гложба, кавга. — kodás, fn. инаћење. — kodik, k. ина-тити се, гложити се.

Perreneze, fn. дрмусало (у млину).

Perrend, Perrendtartás, fn. парнички по-

Pers, Persedék, fn. оспа. [ступак.

Persel l. Perzsel.

Persely, fn. 1.) кутија, ковчежић (лемозница); 2.) карика на главчини; 3.) што тресе над воденичним каменом валов.

Persen, k. осути се (бубуљицама), до-бити осу. — és, fn. оспа.

Perszakasz, fn. одсек парнице.

Persze, ih. дабогме, дакако.

Per-szünet, fn. јуристиција. — tár, fn. парничара. — tárgy, fn. предмет распре. — tárgyalás, fn. парничка расправа. — társ, fn. супарничар.

Pertyóka, Pertyuska l. Pille.

Per-újítás, fn. обновљење парнице. — út, fn. пут парнице. — ügy, fn. парничка ствар.

Perváta, Pervéta, fn. проход, ала.

Pervesztes, mn. који је изгубио парницу.

Pervitel, fn. вођење парнице.

Perzsa, tn. Перзијанац; mn. перзијски.

Perzsául, ih. перзијски.

Perzsbűz, fn. паљевина (мирис). — ü, mn. што заудар на паљевину.

Perzsel, es. пржити, палити.

Perzsia, tn. Перзија.

Perzsszag, fn. паљевина. — ú, mn. што заудар на паљевину.

Pes, fn. пиштевина, пишанац, мокраћа. — el, k. пишати.

Peshed, k. устајати се, упашити се, протрухнути; клонити, омлитавити. — t, mn. устајан, укварен.

Peslet, k. трчкарати, мутити.

Pesszeg, k. пичати, пискати, l. Sziszeg.

Pest, tn. Пешта; fn. пећ (у мајданима).

Pesti, mn. пештански; fn. Пештанац.

Pestis, fn. кура, l. Dögvész.

Pestszem, fn. баца на фуруни (у мај-)

Peszeg, k. сикати (гуска). [дану.

Peszér, fn. 1.) слуга, чувар; 2) стрво-коцац (буба).

Peszérez, fn. вучја шапа (трав).

Peszérkedik, k. служити, чуварити.
 Peszlek, fn. тричарија, ситница.
 Peszmeg, mn. és fn. 1.) гњенав; 2.) 1.
 Peszmet, fn. маџун, пекмеа. [Peszmét.
 Peszmét, fn. дволек, пексимит.
 Peszméte, fn. кунина.
 Peszteniák, fn. пастрнак.
 Peszter, fn. кратка шпада за бодeње.
 Pesztereze, fn. врста тотрљана.
 Peszterkedik, k. ударати шпадом; мла-
 Pesztonka, fn. дадиља. [тити око себе.
 Peták, fn. петак.
 Petárda, fn. петарда.
 Pete, fn. јаје. — alakú, mn. јајаст. —
 áros, fn. јајар.
 Petécs, fn. петићи, розеола (болест).
 Petédéd, mn. јајаст. — en, ih. јајасто.
 Petefészek, fn. јајчаник, јајште.
 Petek, fn. трка, гужва, русвај.
 Petkör, fn. елипса.
 Petél, cs. газити, расти (тице).
 Péter, tn. Петар. — szakáll, fn. венац
 од крме. — fejű, mn. тврдоглав (у
 Peterke, fn. чеп, врањ. [шали).
 Péterke, fn. Перица.
 Peterkéz, cs. заврањити, зачепити.
 Péter-szeg, fn. чвор (у дасци).
 Pétervár, tn. Петроград.
 Pétervárad, tn. Петроварадин.
 Peteszék, fn. жуманце.
 Petéz, cs. газити, расти (тице).
 Peti, Pető, tn. Перица.
 Petrencze, fn. навиљак (сена).
 Petrezselyem, fn. першун. — leves, fn.
 чорба с першун. — szőlő, fn. пер-
 шун-грожђе.
 Pett, Petty, fn. пегица, педица, бобица.
 — eget, cs. правити бобице, педице;
 крошити. — egetett, mn. бобичаст, пе-
 Pettyes, mn. бобичаст, пегаст. [дичав.
 Pettyez, cs. правити бобице. — ő-ratacs,
 fn. кропило.
 Pettyhinár, fn. (биљка) линај.
 Petymenét, fn. пегаста куна.
 Petyeg, k. муцати.
 Petyereg l. Pityereg.
 Petyhed, k. омлитавити, ослабити. — t,
 mn. млитав, раслабљен.
 Petyhüdik, k. ослабити, омлитавити.
 Petyhüdség, fn. млитавост, клонулост.
 Petyhüszik l. Petyüdik.
 Petyke l. Pityke.
 Petymeg, fn. ласица.
 Petyves, mn. труп, гњио.

Pezder ... l. Peszter ...
 Pézma, fn. мошус, мошак.
 Pezsdít, cs. запенушити, узбуркати.
 Pezsdül, k. узаврети, ускоменати се.
 Pezseg, Pezsg, k. 1.) пенушити се, ко-
 менати се, врети, кипети; 2.) гам-
 зати, врети.
 Pezsgés, fn. 1.) врење, комешање; 2.)
 гмизање, врева.
 Pezsgő, mn. 1.) што се пенуши; 2.)
 што гамеже, кипти; fn. (-bor) шам-
 пањац. — por, fn. прах за пењење.
 Pézma, fn. 1.) мошус (мирие); 2.) 1.
 Pézsmány. — csükküllő, fn. мошус-цвет.
 — jáczint, fn. мускат-зумбул. — koc-
 kagyöngy, fn. лазаркиња, првенац
 Pézsmály, fn. мошус (животиња). [(биљ).
 Pézma-macska, fn. цибета. — mag, fn.
 мошкатоно зрно.
 Pázsmány, fn. мошус (животиња).
 Pézsmás, mn. што мирине на мошус.
 Pézsmaszag, fn. мошусов мирис.
 Philosophia, fn. филозофија.
 Philosophus, fn. филозоф.
 Physika l. Természettan.
 Piacz, fn. пијаца, трг, чаршија. — i, mn.
 пијачки, чаршијски. — ol, k. тумар-
 рати по чаршији.
 Piaczos, mn. пијачарски; за пијацу.
 Picsog, k. слинити, кискати.
 Pícze, fn. пецаљка, удица.
 Píczéz, cs. пепати.
 Piczi, Piczinke, Picziny, cs. мајунан, си-
 Piczibeg, fn. совица [ђушан.
 Piczus, fn. мачица, l. Cziezus.
 Pifeg-Pufog, k. пуцати; csak úgy pife-
 gett-pufogott a háta, све су му пу-
 цала леђа.
 Pírfaf, fn. пљесак, буботка. — oz, k.
 пуцати неједнако са заостајањем.
 Píga l. Píge.
 Piha! ih. пхи! их!
 Pihe, fn. прамен, панерје, маља.
 Piheg, Pihel, k. дахтати, дувати. — és,
 fn. дахтање, тешко дисање.
 Pihekönnű, mn. лак као перо.
 Pihen, k. одмарати се, почивати. — és,
 fn. одмарање, починак.
 Piheng l. Piheg.
 Pihenő, fn. 1.) одмор, починак; — t tar-
 tani, одмарати се; 2.) одмориште (од-
 сек на степеницама).
 Pehenő-nar, fn. дан одмора. — óra, fn.
 час одмора. — tanуа, fn. одмвриште.

Pihent, k. дисати; mn. одморан.
 Pihentelenül, ih. без одмора.
 Pihentet, cs. пустити на одмор.
 Pihes, mn. 1.) што дахће, сипљаив; 2.) пун прамења, l. Pelyhes. — edik l. Pelyhesedik. — kedik, k. тешко дисати, дувати, дахтати.
 Pihe-szakáll, fn. мека брада. — szőr, fn. Pihetlen, mn. голушав; голобрад. [маље.
 Pihetoll, fn. паперје.
 Pihez, cs. науунити паперја. — ik, k. падати у прамењу.
 Pikkely, fn. крљушт, пераје; (a fejen) перут. — ded, mn. крљуштаст. — edzik, k. перутати се. — es, mn. крљуштаст, лускав, перунав. — ez, cs. покрити оклоном, лускама, паперутати. — ke, fn. лускар (животиња). — nemű, mn. крљуштаст, лускаст. — görpük, fn. лентирн.
 Pikós, mn. ђорнут, накресан. — an, ih. ђорнуто. — odik, k. нађорити се.
 Pila, fn. јунак под науучом.
 Pilácsol, k. тињати, светлунати.
 Pili, fn. прамење од пепела.
 Pilinga, fn. општрица, гвожђе.
 Pilis, mn. пун прамења од пепела; по-пао пепелом.
 Pílis, fn. 1.) тонзура (на глави); 2.) меденица (у цвету). — es, mn. а) с тонзуром; б) с меденицом.
 Pilla, fn. очни капак.
 Pillanat, fn. 1.) поглед; 2.) тренутак; egy — бап, за тили часак. — i, mn. тренутан. — ilag, ih. тренутно. — nyi, mn. од тренутка.
 Pillang, k. светлунати. — ó, mn. светлунав.
 Pillangó, fn. 1.) телеј, титренка; 2.) лептир; fecskefarkú —, ластин реп (лепир); kardos —, једрилац.
 Pillangó-ezüst, fn. сребро у листовима. — lemez, fn. злато у листовима.
 pillangós, mn. лентираст. — ak, — felék, fn. лептирнице (биљке).
 Pillant, k. 1.) гледати, погледати; ugam — s! Боже помози! 2.) мигати.
 Pillantás, Pillantat, fn. 1.) поглед, миг; Pillantyn, fn. телеј. [2.) тренутак.
 Pillás, mn. маљав, длакав.
 Pilla-ször, fn. трепавица.
 Pille, fn. лепир, лептир; 2.) кожица на млеку; 3.) пупушка, окрајка.
 Pilled(ez), k. клонити од врућине (живина).

Pilléded, mn. лентираст.
 Pillenpáty, fn. 1.) посувратак (од халине); 2.) апендикс у биља. — os, Pillér, fn. стуб. [mn. посувраћен.
 Pillés, mn. превучен кожицом (млеко). — edik, k. превући се кожицом (млеко).
 Pilleszívű, mn. малодушан.
 Pillézik, k. превући се кожицом.
 Pilllog, Pillogat, k. 1.) жмирати, жмирити, чкиљити; 2.) светлунати, треперити. — ás, fn. жмирање; светлунчање.
 Pillonga l. Pilliga.
 Pilula, fn. пилула, l. Labdacs.
 Pimasz, fn. шмокљан. — ül, ih. бедасто;
 Pimók, mn. гдунаст, неотесан. [гејачки.
 Pimpinella, fn. аниж, онајз.
 Pimpó, fn. 1.) петопретац, потентила; 2.) палмова грана, врбица.
 Pincz l. Pinty.
 Pincze, fn. подрум, лагум, пивница; boros —, подрум за вино.
 Pincze-ajtó, fn. подрумска врата. — bér, fn. подрумарица, — bogár, fn. мокрица. — eselédesség, fn. подрумари, конобарство. — féreg, fn. мокрица. — kules, fn. кључ од подрума, подрумски кључ. — lak, — lakás, fn. подземни стан. — mester, fn. пивничар, подрумар, конобар.
 Pinczér, fn. подрумар, конобар, келнер. — kedik, k. подрумарити.
 Pinczés, fn. подрумар, конобар.
 Pinczetok, fn. бочињак.
 Pinczéz, cs. држати у подруму; k. веселити се (у подруму).
 Pindirkó, Pindurka l. Picziny.
 Pindzsi, fn. (пас) пинџи.
 Pingál, cs. малати, моловати; (szój.) majd — ok én neki, подмесићу ја
 Pinka, fn. врањ, чен. [њему.
 Pint, fn. ока, мос.
 Pintér, fn. бачвар, качар, пинтер. — ez, cs. наобручати, обручати. — munka, fn. бачварски посао.
 Pintes, mn. од оке; fn. боца од оке.
 Pintol, cs. прљати, каљати.
 Pinty, fn. зеба (тица); fehér v. házi —, канарица; havasi —, зимовка; egészséges mint a —, здрав као кремен.
 Pintyeg, k. певати као зеба.
 Pintyel, cs. прести танак кончић.
 Pinyháló, fn. мрежа за зебе.
 Pintyő, fn. зевалица (биљ.). — ke, 1.) l. Pinty; цуцлица, цуцла (за децу).

Pinyéd l. Pinnyéd.
 Píőcza, fn. пижавица.
 Píom, fn. каламир. — oz, cs. каламирити.
 Pír, fn. пијук, цврнут.
 Pír, fn. пипа (кокошја болест); (szój.)
 leereszteni a — jét, покуњити главу,
 сневеселити се.
 Píra, Píra, fn. лула; pipát tölteni, на-
 бити лулу; pipára gyűjtani, запалити
 лулу; egy — dohányt sem ér, не вре-
 ди ни лулу дувана; pipát cserélni vki-
 vel, збратити се; azt sem mondta hogy
 cseréljünk pipát, збоде на оде! feltar-
 tani a pipáját, држати високо нос.
 Pírabéka, fn. пипа, суринамска жаба.
 Píraes, fn. турчинак.
 Píra-esináló, fn. дулар. — csutora, fn.
 зарог, имам, дулац. — fedél, fn. за-
 клопац од луле, l. Курак. — fő, fn.
 лула. — gyűjtő, fn. фидибуе.
 Pírákol l. Pírál.
 Pírál, k. пушити; á. é. — nak a hegyek,
 пуше се брегови.
 Píramaradék, fn. багов.
 Píran, fn. вилина коса, l. Pírran.
 Pírás, mn. és fn. с лулом; који пуши
 на лулу.
 Píraszár, fn. камши. — bot, fn. чибук.
 Píraszár-lábn, mn. танконог, сухоног.
 Píra-szoróka, fn. зарог, дулац. — szó-
 val, ih. дуванећи, пушећи. — szur-
 káló, fn. шабица, чачкалица за лулу.
 — tájték, fn. петива. — tartó, fn. лу-
 лара. — tisztító, fn. чачкалица за лу-
 лу. — tok, fn. футрол за лулу. — töltő,
 fn. набијач за лулу. — vājó, fn. чач-
 калица за лулу. — varangu, fn. су-
 ринамска жаба, пипа.
 Píráz, cs. Pírázik, k. пушити.
 Pírázgat, cs. пушити на тенани.
 Píre, fn. пиле, гушче; sok — ludat
 győz, два лоша павише Милоша.
 Píreember, fn. бедак, лудак.
 Pírefű, fn. гушчја трава.
 Píreg, k. пијукати, пиштати.
 Pírek, fn. голуждравац.
 Pírel, k. пијукати, l. Píreg.
 Pírege, fn. накит, урес, кинђур. — mű,
 fn. накит.
 Pírerés, mn. окићен, накинђурен. — en,
 ih. накинђурено. — kedik, k. китити
 се, кинђурити се.
 Pírerétlen, mn. без накита, без уреса.
 Pírerevágy, fn. каћиперство.

Píreréz, cs. китити, ресити, кинђурити.
 — és, fn. кићење, кинђурење. — ke-
 dik, k. китити се, кинђурити се.
 Píperkőcz, Pírerőcz, fn. гизделин, гиз-
 давац, каћипер; гиздуша, каћиперка.
 Pírevágy, fn. каћиперство.
 Píres, mn. 1.) надут, напет; 2.) окићен.
 — búbos, mn. надут, напет. — kedik,
 k. ресити се, кинђурити се.
 Píres, mn. пипљав, с пипом (болест)
 — edik, k. добити пипу (болест).
 Pírez l. Píreréz.
 Pírik, fn. пипа (болест кокошја).
 Píris, Píriske, fn. пољска шева.
 Píriskedik, k. поносити се, печити се.
 Pírite l. Pír.
 Píritér, fn. титрица, жабљак (биљ.).
 Pírogya, mn. глупав, бедаст; јадан.
 Pírogyás, mn. јадан, чемеран, болеш-
 љив. — an, ih. јадно.
 Pírók(e), fn. 1.) гушче, пиле; 2.) педант.
 Pírran, Pírrany, fn. вилина коса (трава).
 Pírta, fn. пипа (кокошја болест).
 Pír, fn. румен; hajnali —, јутарња ру-
 ман, fn. штронциум (минерал). [мен.
 Pírek, fn. 1.) кермес, скрлетна уш; 2.)
 Pírföld, fn. целестин (минерал). [кармин.
 Pírrhalagos, Pírrhanyagos, mn. црвенкаст.
 Píri, mn. малечан, мајушан.
 Píries, fn. палица, прут. — ke, fn. пру-
 тух, прутак.
 Pírieskel, cs. шибати прutom.
 Pírinces l. Pírinkó.
 Pírinkel, k. етно вејати (о снегу).
 Pírinkó, Píringó, mn. сићушан.
 Píriplio, fn. тика жуња.
 Pírít, cs. пригати, пржити, пурити; á. é.
 застиђивати, срамити. — ás, fn. при-
 гање, пржење; неспрженост
 Píritőfű, fn. воловеки језик (биљ.).
 Píritos, Píritós, fn. прженица.
 Píritott, mn. пржен, уприган.
 Pírkad, k. рудети, руменети.
 Pírkál, cs. 1.) руменсати; 2.) треби-
 ти, љушити (пасуљ); 3.) откопати,
 одгртати (виноград).
 Pírkende, fn. кармин.
 Pírkőszén, fn. коаке.
 Pírók, fn. 1.) зимовка (тица); 2.) цр-
 венкаста крава; mn. црвенкаст, ру-
 менкаст.
 Pírong, k. руменети, црвенети, срамити
 се. — ás, fn. румењење, стид. — at,
 cs. корити, карати. — atás, fn. ка-

рање. — atózik, k. грдити. — ó, mn. стидљив, срамежљив.
 Píronkodik, k. поруменети, застидети се.
 Píronlik l. Pírong.
 Píronlat, fn. стидљивост.
 Píronság, fn. 1.) стид, румен; 2.) укор. — os, mn. срамаи.
 Píronszó, fn. псовка, прекор.
 Píros, mn. румен. — an, ih. румено. — acska, mn. руменикаст. — burany, fn. племенити корал, мерџан. — festék, fn. руменило, кармин.
 Pírosít, cs. руменисати, руменити; фракати, бакамити. — ó, fn. руменило.
 Píroska, mn. руменикаст; fn. Пирошка.
 Píroslik, k. руменити се, црвенити се.
 Pírosodik, k. руменети, рудети.
 Pírospej, mn. риђаст; fn. риђан.
 Pírosság, fn. црвен, црвенило.
 Pírossárga, fn. риђа.
 Pírosszürke, fn. сиваст коњ (с црвеним петама).
 Pírostikszem, fn. мишјакиња (трава).
 Pírosvérű, mn. румене крви.
 Pírul, k. црвенети, руменети; nem — t hozzám jönni, није се устручавао к мени доћи.
 Pírulás, fn. румен стида.
 Pírulat, fn. стид. — lan, mn. бестидан. — lanúl, ih. бестидно.
 Pis, fn. пиштевина, мокраћа, пишањак, пишањка. — ál, k. és cs. пишати.
 Pise l. Pizse.
 Píseg l. Píszeg.
 Piskolez, Piskolt, fn. расток (минерал).
 Piskóta, fn. бешкот, пишкота.
 Písla, fn. очни капак, кање; mn. жми-
 Píslákol l. Píslög. [рав, чкиљав.
 Píslákoló, fn. мрачњак.
 Píslánk, mn. што тиња, светлуцав.
 Píslant l. Píllant.
 Píslög(at), k. 1.) жмирити, жмирати, чкиљити; (ba, be) ниљити. — ás, fn. жмирање, чкиљење; тињање, светлу-
 Písta, Písti, fn. Стевица. [цање.
 Písz! ísz. пис! пис!
 Píszeg, Píszzeget, k. пискати, сикати.
 Píszzege, fn. персифлажа.
 Píszegtet, cs. извиждати.
 Píszeng l. Píszzeget.
 Píszzen, k. писнути. — t, cs. писнути
 Písz l. Píszz. [(коју реч).
 Písze, mn. писав.
 Píszeg, k. кревељити се, пискати.

Píszeng, k. завевати, кревељити се.
 Píszecorr, fn. писав, причаст пос. — ú,
 Píszí, fn. штенац. [mn. писава носа.
 Píszka, Píszkafa, fn. жарач.
 Píszkál, cs. жарити; á. é. а) бурлати, преметати; б) пенати, боцкати.
 Píszkálódik, k. 1.) жарити; 2.) бурлати; 3.) пенати.
 Píszkatű, fn. чачкалица за ваље.
 Píszkavas, fn. ватраљ, жарач.
 Píszkavilla, fn. жарач, жарило.
 Píszke, fn. 1.) огроз; 2.) нека кука на лајама.
 Píszkít, cs. 1.) прљати, мрљати, каљати; 2.) збацати ђубре.
 Píszkócz, fn. (тица) зеба.
 Píszkol, cs. прљати, каљати; á. é. гр-
 дити. — ódás, fn. грдња. — ódik, k. а) упрљати се; б) грдити.
 Píszkos, mn. прљав, мрљав; — beszédek, срамотни разговори.
 Píszkosít, cs. прљати, каљати, брљати.
 Píszkosodik, Píszkosúl, k. прљати се, ка-
 љати се, мрљати се.
 Píszma, mn. тупав, l. Pímasz.
 Píszmálkodik l. Píszmog.
 Píszmatol, cs. прљати, ђубрити.
 Píszmög, k. лено радити, мрикељати.
 Píszmota, fn. és mn. мрикељало.
 Píszok, fn. 1.) прљез, прљавитина, гад; 2.) ругло, љага; 3.) ђубретара.
 Písztác, fn. пиетација, клокоћика (биљ.).
 Písztácza, fn. листаци (минерал).
 Písztolý, fn. пиштољ. — tok, fn. кубура (токе од пиштоља).
 Písztráng, fn. пастрма.
 Píta, Píte, fn. пита.
 Pítihangos, Pítis, mn. ђорнут, накресан.
 Pítizál, k. пијанчити.
 Pítle, fn. сејало (у млину).
 Pítli, fn. музлица, ведрица, крављача.
 Pítlik l. Pítle.
 Pítlmallik l. Pítymallik.
 Pítmánlik, l. Villámlik.
 Pítty, fn. пуцање устима.
 Pítyed, k. прћити се (усне); отром-
 бољити се; — t ajkú, прћеуснаст.
 Pítyeget, cs. és k. пуцати устима.
 Pítyen, k. пуцнути устима.
 Pítyeszt, cs. отпустити (будзуле).
 Pítypalatty, fn. 1.) пућнурикање; 2.) препелица. — ol, — oz, k. пућну-
 рикати. — olás, — ozás, fn. пућ-
 нурикање.

Pitvar, fn. предворје, предсобље, трем, препрата; подстрешје, доклат.
 Pityeg, k. пијукати, пиштати. — és, fn. пи-
 Pityer, fn. пољска шева. [јукање, пијук.
 Pityere, fn. 1.) човечја балега, поган; 2.) ала, проход.
 Pityereg, k. књезити се, креветити се,
 Pityergés, fn. слишење. [слишати.
 Pityerke l. Pipiske.
 Pityke, fn. пљоснато дугме. — kő, fn. пиљак.
 Pitymallás, Pitymallat, fn. свитање, освп-
 Pitymallik, k. свитати, свањивати. [так.
 Pitymorodik l. Pitymallik.
 Pityóka, fn. кромпир, земљача.
 Pityókos, Pityos, mn. ђорнут, наквашен.
 Pityorog, k. слишати, l. Pityereg.
 Pitypalaty l. Pitypalatty.
 Pitypang, fn. маслачак (цвет).
 Pitypurity, fn. препелица.
 Pizang, fn. рајска смоква.
 Pizse, fn. 1.) пиленце, пиле; 2.) зубак.
 Pizseg, Pizsereg, k. гмизати, кштети.
 Pizsitnek, fn. шумска шева.
 Plajbász, fn. плајваз, l. Czeruza.
 Planéta, fn. планета.
 Plánta, fn. биљка, l. Növény.
 Plántál, cs. садити. — ás, fn. сађење.
 Plébánia, fn. плебанија, курија.
 Plébános, fn. парох.
 Pléh, fn. лим, плех; mn. лимов, плехан.
 Pléhmester, fn. лимар.
 Pletyka, fn. сплетка, блебетање, ландање.
 Pletykál, k. блебетати, ландати. — kö-
 dik, k. сплеткашати.
 Pletykaság, fn. оговарање, плетке.
 Pletykatársaság, fn. сплеткашко друш-
 Pletykáz l. Pletykál. [тво.
 Plünnejög, k. дерати се као теле.
 Pocs, fn. бара, брља, пљошта.
 Pocsalék, fn. 1.) брља; 2.) оплачине.
 Pocsék, fn. бара, брља; (szój.) — ká ten-
 ni, упропастити, сатрти; — ká lenni
 (menni), пропасти; изјаловити се.
 Pocsékol, k. брљати се, брчкати се; cs.
 каљати, брљати; b) траћити, расипати.
 Pocsékos, mn. каон, брљав. — an, ih.
 Pocséta, fn. брља. [брљаво.
 Pocsétás, mn. брљав, каон. — an, ih.
 брљаво, каоно.
 Pocsokol, k. брљати се, брчкати се; cs.
 каљати, брљати; á. é. ружити. —
 ódik, k. a) брљати се; b) срамно го-
 ворити о коме.

Pocsokos, mn. брљав, каон. — an, ih. бр-
 Pocsog, k. блечкати се. [љаво.
 Pocsok l. Pocsék.
 Polesola, Pocsolya, fn. локва, брља, ка-
 Poesol, cs. брљекати. [љуга.
 Pocsolyás, mn. баровит, пун брљи.
 Pocsos l. Pocsokos.
 Pocz, fn. водени пацов, штакор.
 Pócz, fn. подметац, l. Polez.
 Poczafű, fn. татула, бикови.
 Poczak, fn. потрбушина.
 Poczakos, mn. трбушаст; á. é. скотан.
 Póczánférég, Poczegér, fn. водени пацов.
 Pocz, fn. прасе.
 Poczik l. Pocz.
 Póczik, fn. банак (пред кућом).
 Poczkol, cs. подупирати, издизати.
 Poczokos, mn. с петельком.
 Poczokó, fn. зуб у зидарству.
 Poczok, fn. 1.) држак (у биља); 2.)
 пацов; 3.) подметац, подупирач;
 4.) кука од олука; 5.) потрбушина,
 l. Poczak.
 Poczokfa, fn. пањ за подметање.
 Poczokos, mn. трбушат, l. Pótrohos; á. é.
 скотан. — odik, k. добивати трбу.
 Póczol, l. Polezól.
 Poczokos, mn. скотан, l. Poczokos.
 Podgyász l. Poggyász.
 Podva, fn. меко, отруло дрво.
 Podvás, mn. мек, отруо; — retek, кр-
 пава ротква.
 Pof, fn. образ, лице; заушница, зауш-
 њак; — on vágni v. ütni v. csapni,
 ђушати, ошамарити; — on verni, ђу-
 шати; majd — on felejtelek, немој
 само да те ђушим!
 Pofa, fn. лице, образ; két pofára enni,
 гумати, ђушати се; csunya pofát vág-
 ni, бурити се, мргодити се; vhová oda
 tolni a pofáját, забадати нос кудгод.
 Pofacsont, fn. јабушца, очна кост.
 Pofadék, fn. страна од кундака.
 Pofás, mn. буцмаст.
 Pofaszűz, fn. кајши од главника коњског.
 Pofázik, k. халапљиво јести, гумати.
 Pofitos, mn. буцмаст.
 Poflé, Pofleves, fn. ђушка, заушница.
 Pofók, mn. буцмаст.
 Pofon, fn. ђушка, шамар. — csapás, —
 ütés, — vágás, fn. ђушка.
 Pofoz, cs. ђушати. — kodik, k. ђушати
 Pofszakáll, fn. залесци. [се.
 Pogácsa, fn. погача, погачица; колач (у

олајници); манес. — alma, fn. погачанка (јабука).
 Pogácsás, mn. за погаче; с погачом; — inner, светац (чивутеки) беквасних хлебова.
 Pogány, fn. поганик, незнабожац; mn. поганички, незнабожачки; á. é. свиреп.
 Pogánybors, fn. паприка.
 Pogányka l. Pohánka.
 Pogányság, fn. погаништво, незнабоштво.
 Pogányúl, ih. поганички, незнабожачки; á. é. свирепо.
 Poggyász, fn. пртљаг, бремене, богажија. — ka, fn. пртљажњ. — koesi, — szekér, fn. кола за пртљаг. — targoneza, fn. колица за пртљаг.
 Pogonya, mn. гецав, кржљав, ситан.
 Pogyész l. Pogyász.
 Poh l. Potroh. — ad, k. добивати трбух.
 Pohánka, fn. каша од хелде.
 Pohár, fn. пехар, чаша, стакленица; poharat köszönni vkire, наздравити, напиту кому; — mellett vitézkedni, момчити се, јуначити се при чаши; csordúltig van a —, чаша је препуна.
 Poharacska, fn. чашница.
 Pohár-alakú, mn. чашаст, пехараст.
 Poharaz, k. пијавчити, пити.
 Pohár esergés, fn. звекет чаша. — köszöntés, fn. наздравица, здравица.
 Pohárnok, fn. пехарник. — ság, fn. пехарништво.
 Pohárszék, fn. стаклени орман; креденц.
 Pohaszt, Pohít, cs. испупчити, направити трбух.
 Pohók, fn. квочка; mn. трбушат.
 Pohos, mn. трбушат. — ság, fn. трбу-
 Pojika l. Bákány. [шастост.
 Pók, fn. 1.) паук; 2.) оток на коњским ногама.
 Póka, fn. ђурак, пуран, ђурка. — kakas, fn. ђуран, ђурак, пуран. — kérpő, mn. бакарна, првена лица.
 Pókáz, cs. гребенати, чешљати (кога).
 Pókháló, fn. паучина.
 Pókhálás, fn. пун паучине; мрежаст; — szemek, мутне очи. — odik, k. превући се паучином; замутити се (очи пред смрт).
 Pókhálóz, cs. 1.) превући паучином 2.)
 Pokla, fn. пометина. [замутити.
 Poklos, mn. губав. — ít, cs. заразити губом. — odik, k. огубавити. — ság, fn. губавост, губа.

Pokol, fn. пакао, ад; eredj — ba! иди до Pokolbeli, mn. паклени, адеки. [врага!
 Pokol-bíró, fn. судија у паклу, Минос. — bogár, fn. жилица под језиком у бесна пса. — faj, fn. паклени пород. — fenék, fn. дно пакла, пакао. — isten, fn. бог пакла, Плутон. — kín, fn. паклена мука. — kő, fn. паклени камен. — őr, fn. чувар пакла, кервер. — ra-szállás, fn. пут у пакао. — ra-való, mn. проклет; fn. обешечањак (за пакао). — szökés, fn. пришт. — var, fn. пришт, злић. — varas, mn. приштаив. — var-fű, fn. трава против пришта.
 Pókos, mn. што болује од паука (коњ).
 Pokrócz, fn. покровац, ћебе, губер; (szój.) goromba mint a —, прост као вагов; ráborítani vkire a vizes — ot, насадити кога; rövid a —, не дотече, не дотиче; addig nyújtózzál, meddig a — ér, не пружај се преко беља.
 Pokrócz-esináló, fn. ћебеџија, бељар.
 Pokróczos, mn. с ћебетом, с покровцем; á. é. груб, суров; fn. ћебеџија.
 Pókszövet, fn. паучина.
 Póla ... l. Pólya ...
 Polcsa, fn. гладница (биљка).
 Polez, fn. 1.) полица, фиока (за књиге); 2.) ступањ; 3.) подлога.
 Polezesölöpök, k. подупирачи.
 Polezol, cs. подупирати.
 Pólé, Póléj, fn. пулиш (трава).
 Pólészigoráll, fn. мишјакиња (трава).
 Polgár, fn. грађанин. — asszony, fn. грађанка. — ember, fn. човек из грађанског реда. — fi, fn. грађанин.
 Polgári, mn. грађански, цивилан. — érény, грађанска врлина. — öltözet, цивилно одело. — háború, грађански рат.
 Polgárias, mn. 1.) грађански; 2.) цивилизован, l. Polgáros ...
 Polgárilag, ih. грађански.
 Polgáriság, fn. грађанство.
 Polgárisít l. Polgárosít.
 Polgárisodás, fn. образованост, цивилизација.
 Polgárisodik, k. цивилизовати се.
 Polgárisúlt, mn. цивилизован, образован. — ság, fn. цивилизација.
 Polgárit, cs. цивилизовати.
 Polgár-jog, fn. грађанско право. — mes-

- ter, — nagy, fn. градеки начелник. — nép, fn. грађанство, грађани. — nő, fn. грађанка. — odik, k. цивилизовати се. — os, mn. пун грађана; грађански, из грађанског реда. — osít, cs. цивилизовати. — osodás, fn. цивилизација. — osodik, k. цивилизовати се. — rend, fn. грађански ред. — ság, fn. грађанство. — társ, fn. суграђанин. — út l. — osodik. — zat, fn.
- Poliánt, fn. божур. [држава.
- Póling, fn. (тица) крестокљунка.
- Politia, fn. полиција.
- Politika, fn. политика. — i, mn. поли- [тички.
- Politikus, fn. политичар. [тички.
- Politizál, k. политизирати, терати поли-
- Poloska, fn. стеница. [тику.
- Poloskás, mn. стеничав.
- Polosna, Polozsna, Polozsnak, fn. а) по-
лог (јаје); б) мућак.
- Poltora, Poltra, fn. потура.
- Poltrás, fn. што вреди потуру.
- Pólya, fn. 1.) пелена, повој; 2.) завој за
- Pólyadal, fn. песма уз колевку. [рану.
- Pólyál l. Pólyáz.
- Pólya-ruha, fn. пелена, повој; — gyer-
mek, повојче.
- Pólyás, mn. у пеленама, повијен; у за-
воју, превијен.
- Pólyáz, cs. 1.) повијати, умотавати; 2.)
превијати (рану).
- Polyva, fn, 1.) плева; 2.) кожа, љуска.
— csukk, fn. светла трава. — hordó,
fn. попино прасе. — kutyó, fn. пле-
- Polyvás, mn. пун плеве. [вара.
- Polyváz, cs. посинати плевом.
- Pomágranát, fn. шипак, мограњ (биљ.).
- Pompa, fn. помпа, блесак, сјај, парада.
- Pompabogár l. Pompály.
- Pompa-fa, fn. каломшево дрво. — hintó,
fn. парадна кола. — kard, fn. парадан
мач. — ló, fn. парадан коњ.
- Pompály, fn. гундеваљ, говноваљ.
- Pompa-nap, fn. свечан, парадан дан. —
ruha, fn. свечано, парадно одело.
- Pompás, mn. сјајан, парадан. — an, ih.
парадно, сјајно. — kodik, k. парадирати,
блистати. — ság, fn. сјајност.
- Pompáz, k. парадирати, блистати.
- Pompos, fn. медени колачи.
- Poncz, fn. 1.) длето; 2.) јероглиф; 3.)
közönséges —, пузавац (жив.).
- Ponczol, cs. жлебити. — ás, — at, fn.
жлеботина; јероглифи.
- Pondré, Pondré, fn. црв, пундрав.
- Pondrós, mn. црвљив. — ít, cs. нацунити
црви. — odik, — út, k. уцрвљати
- Póné, fn. ручна мрежа, l. Bóné. [се.
- Pongrácz, fn. Панкрације. — eseresznye,
fn. крајњеска трешња.
- Pongyola, fn. покућно одело, неглиже;
mn. у неглиже-у; ана-драпа.
- Pongyolán, ih. у неглиже-у; ана-драпа.
- Pongyolás, mn. у неглиже-у; ана-драпа.
- Pongyola-pityrang, fn. маслачак (трава).
- Pongyolaság, fn. аљкавост; нехатост.
- Pongyoláskodik, k. 1.) бити у неглиже-у;
2.) бити аљкав, бити ана-драпа.
- Ponk, fn. брежуљак.
- Pont, fn. тачка, пункт, бобица, педица.
- Pontatlan, mn. без тачке; á. é. нетачан.
— ság, fn. нетачност. — út, ih. без
тачке; á. é. нетачно.
- Pontban, ih. 1.) тачно; — három órákor,
равно у три сата; 2.) одмах.
- Pontol, cs. пунктирати, правити тачке.
- Pontos, mn. 1.) тачан, акуратан; 2.)
тачкаст, с тачкама. — an, ih. а) тачно,
акуратно; исправно; б) тачкасто.
- Pontosság, fn. тачност, акуратност.
- Pontosvessző, fn. тачка са заштитом.
- Pontoz, cs. правити тачке, пунктирати.
— ás, fn. прављење тачака; интер-
пункција. — at, fn. интерпункција.
— ott, mn. с тачкама; бобичаст.
- Pontra, ih. тачно.
- Ponty, fn. шаран.
- Ponyva, fn. поњава; — hada, чергаши;
— irodalom, простачка књижевност.
- Ponyvás mn. с поњавом.
- Pópiom, fn. сок од тополине пупе.
- Por, fn. 1.) прах, прашина; — rá törni
v. zúzni, сатрти у млево; истуцати у
прах; — t ütni, дизати прашину, за-
прашити; nagy — t felverni, дићи гра-
ју; elütni vkin a — t, кога прочибу-
кати; — ban észszni v. mászni vki
előtt, пузити пред киме; kiemelni vkit
a —ból, подићи кога из прашине;
— t hinteni vki szemébe, коме пра-
шину сипати у очи; — ába sem ér
neki, није му ни за слугу; 2.) пра-
шак; 3.) барут; — és ólom, прах
и олово.
- Pór, fn. тежак, паор; mn. паорски.
- Porarangy, fn. златан песак.
- Póráz, fn. конопац, узница, поводац;
(szój.) hosszú —ra ereszteti, коме

много слободи дати; rövidebb — ra fogni, притегнути узде; — on vezetni vkit, водити кога за узде.
 Pórázos, mn. везан (на повону).
 Poresfü, fn. слак (трава).
 Poresin, fn. трескот (трава). — fü l.
 Porez, fn. рекавица. [Poresfü.
 Porezellán, fn. порцулан. — csiga, fn. порцулански пуж. — föld, fn. порцулан-земља. — kő, fn. порцулан.
 Poresfü, fn. килавица (трава).
 Porezhártya, fn. перихондриум.
 Porezika, fn. 1.) копчица, кост; 2.) egy porezikát sem, ни мрвице! 3.) килавица (трава).
 Porezió, fn. порција, оброк.
 Porezog, k. пуцати (кости). — at, cs. чинити да пуца, да се ломи. — ó l.
 Porez. — ós l. Porezos.
 Porezogtat, cs. чинити да пуца.
 Porezos, mn. рекавичав. — ak, — halak, fn. рекавци.
 Porezukur, fn. истуцан шећер.
 Pórdagály, fn. охолост, напетост.
 Pórdal, fn. сокачка песма.
 Pordohány, fn. бурмут, l. Burnót.
 Pördölyf, fn. паорска надувеност.
 Póré(hagyma) l. Párhagyma.
 Porenyv, fn. кит, леп.
 Poreső, fn. ситна киша.
 Porfelhő, Porfelleg, fn. облак од прашине.
 Pórfelség, fn. пучка влада, охлократија.
 Portir, fn. порфир.
 Porforgatag, fn. вихор.
 Porgolat, Porgolát, fn. ограда на њиви.
 Porgomba, fn. пухара (гљива).
 Pórgög, fn. паорска надувеност.
 Porha, fn. трулеж, иструхла земља; mn. иетруо; трошан; крт, бухав, l. Porha-
 Porhad, k. трухнути, распадати се. [nyó.
 Pórhad, fn. сељачки рат.
 Porhadék, fn. трулеж у земљи, хумус.
 Porhajas, fn. положница (лоза).
 Porhajaz, cs. полагати (лозу).
 Porhál, cs. 1.) претварати у прах; 2.) прашити; копати или орати трећи пут, трећачити.
 Porhany, fn. труда земља. — ít, cs. чинити меким, бухавим. — ító, fn. (плуг) екстирпатор.
 Porhanyó, mn. мек, крт, бухав.
 Porhanyodik, k. бивати мек, крт, распадати се.
 Porhanyóság, fn. кртоост, мекост, гњилоост.

Porhanyóz, cs. чинити, правити меким.
 Porhanyú l. Porhanyó.
 Porhaszt, cs. чинити меким; дати да
 Porhó l. Porhanyós. [прианђа.
 Porhatag, mn. распаљив, мек, дробан.
 Porház l. Porhüvely.
 Porhó, fn. ситан снег.
 Porhon, fn. кесина код биља.
 Porhúl l. Porhad.
 Porhüvely, fn. земни остатак, тело.
 Póri, Pórias, mn. простачки, пучки, паорски. — an, ih. простачки. — asság, fn. простанитво, паорлук.
 Póries l. Póris.
 Pórihagyma l. Párhagyma.
 Póris, fn. боракс (минерал).
 Porít, cs. туцати, мрвити.
 Pórit, cs. грдити, крпити.
 Porkál, cs. пригати.
 Porkefe, fn. четка за прашину.
 Porkoláb, fn. тамничар, профуз.
 Porköpeny, Porkörönyeg, fn. јанунце за
 Porladék, fn. трухлеж. [прашину.
 Porladoz, k. распадати се, трухнути.
 Porlaszt, cs. претворати у прах; чинити да труне. — ó, fn. дрљача.
 Porlatag, mn. распаљив.
 Pórlázadás, fn. сељачка буна.
 Porlé, fn. сок за оплођење, замет.
 Porlékony, mn. распаљив, дробан, тпуо.
 Porlik l. Porladoz.
 Porliszt, fn. паснаљ.
 Porló, Porlós l. Porlékony. — ság, fn. распаљивост.
 Pórnép, fn. пук, светица. — i, mn. про-
 Pórno, fn. паоркица. [стачки.
 Pornyál(tat), cs. пасти овце на сухој паши; леновати.
 Pórnyelv, fn. простачки језик.
 Poroda, fn. мушки прашник.
 Porol, cs. прашити, чибукати; к. прашити, дизати прашину.
 Porond, fn. 1.) песак; 2.) барека врба. — lakó, fn. пољски брзак (буба). — óra, fn. пешчани сат.
 Porondos, mn. пешчан, песковит.
 Porondszem, fn. зрно песка.
 Porontó l. Pattantyús.
 Poronty, fn. жкембе, деринте.
 Poronyú, mn. крт, мек, гњиво. — ság, fn. гњилоост, мекост.
 Poros, mn. прашан. — an, ih. прашнаво, направљено. — odik, — úl, k. направити се.

Porosz, tn. Прус; mn. пруски. — hon, tn. Пруска.
 Poroszka, fn. касач; mn. што каса.
 Poroszkál, k. касати. — ás, fn. касање; — ó ló, коњ касач.
 Poroszkateve, fn. кампа; дромедар.
 Poroszló, fn. пандур, четник. — kodik, k. четниковати, пандурити.
 Poroszország, tn. Пруска. — i, mn. пру-
 Poroszos, mn. — an, ih. по пруски. [ски.
 Poroszúl, ih. пруски.
 Poroz, cs. 1.) прашити, напрашити; 2.) поеути неском, попрашити; 3.) нанудеровати; 4.) l. Porol, k.
 Porozgat, cs. прашити, чибукати, пајати.
 Porozka, fn. чакало, чекало (у млину).
 Porörvény, fn. вихор.
 Pórpimasz, fn. шмокљан, дедак.
 Pórend, fn. сељачки ред.
 Porruha, fn. 1.) крпа за прашину; 2.) огртач за прашину.
 Pórruha, fn. наорека хаљина.
 Pórság, fn. простота, наорџа; простак.
 Porseprő, fn. пајало. [лук.
 Porsó, fn. ситна сђ.
 Pórszabály, fn. народно гатање.
 Porszem, fn. зрно праха.
 Portál, fn. портал, двери.
 Portár, Portárház, fn. барутана.
 Portartó, fn. рог за барут; прашионица.
 Portáz, k. кретарити, ићи у четовање. — ás, fn. четовање, кретарење. — ó, fn. приврженик, присталица.
 Portéka, fn. роба, еснап; (szój.) vásár nélkül is elkél a jó —, добра роба продаје се и сама.
 Pórtelek, fn. сељачка земља, сесџа.
 Portok, fn. кесица (биљна).
 Portugál, tn. Португалац; mn. порту-
 Portugália, tn. Португалија. [галек.
 Portülők, fn. рог за барут.
 Portüszó, fn. кеса за барут.
 Portyáz l. Portáz.
 Póru, ih. простачки, наорски; á. é. — jární, грдно проћи, награбувати.
 Pórualkodás, Pórualom, Póruaság, fn. охлократија.
 Porva, fn. 1.) мољак, гризлица; 2.) окер, жута земља.
 Porvasárga, fn. окерско жутило.
 Pórviselet, fn. простачка ношња.
 Porzik, k. прашити се, прави се прах.
 Porzékony, mn. распаљив.

Porzó, fn. 1.) песак, псеаћи прах; 2.) пајалица, пајало.
 Porzódik, k. распасти се, распадати се.
 Porzótartó, fn. песаоница, прашионица.
 Porzsa, fn. трухлеж, мека земља.
 Porzsás, Porzsávás, mn. крт, мек, гњио,
 Porzsog, k. препржити се. [распаљив.
 Porzsol, cs. пећи (у мајдану).
 Pos, fn. трухлеж, гњилост.
 Posadék, mn. што гмиже, кипти.
 Posár, fn. шапан.
 Posdúl, Posgás l. Pozsdúl, Pozsgás.
 Poshad, k. трухнути, гњилити, устајати се. — ék, fn. нечистота, брља. — oz, k. трухнути, бити устајан. — t, mn. устајан, труо, укварен. — tság, fn. гњилост, устајаност.
 Poshaszt, cs. дати да се уквари, да не-
 труне, да се устоји.
 Poshatag, mn. труо, устајан.
 Poskos, mn. једар, забрекао, задригао.
 Posláz, fn. барска грозница.
 Poslég, fn. укварен, барски ваздух. — es, mn. мефитичан, загушљив.
 Posog, k. 1.) бити пун, једар, забрекао;
 Possad l. Poshad. [2.) кипети, врети.
 Posszan, Posszant, k. одврнути, прднути.
 Posta, fn. 1.) пошта; postán, поштом;
 postán tartva v. hagyva, „poste re-
 stante“; — fordultával, с првом пош-
 том; 2.) сачма.
 Posta-bélyeg, fn. поштанска марка. —
 bér, — díj, fn. поштарина. — fogat,
 fn. поштанска кола. — földkép, fn.
 поштанска мапа. — galamb, fn. го-
 луб-пиемоноша. — hajó, fn. поштан-
 ска лађа. — hely, fn. поштанска шта-
 ција. — hivatal, fn. поштавско зва-
 ње. — jövedék, fn. поштански при-
 ход. — kiadó, fn. поштански експе-
 дитор. — kocsí, fn. поштанска кола.
 — kocsis, fn. поштански кочијаш.
 — könyv, fn. поштанска књига. —
 kürt, fn. поштански рог. — legény,
 fn. поштански момак, постиљон.
 Postázkodik, k. телалити, проносити
 гласове.
 Pozta-pénz, fn. поштарина. — ság, fn.
 пошталук; á. é. телањење. — síp, fn.
 поштански рог.
 Postáskodik l. Postázkodik.
 Posta-tiszt, fn. поштански чиновник. —
 tisztség, fn. поштански чин. — ügy,
 fn. поштанска ствар.

Posvány, fn. бара, млака. — odik, — osodik, k. постати баровит. — os, mn. баровит, глибовит. — ság, fn. баровитост.

Posvaszt l. Poshaszt.

Posz, fn. 1.) прдеж; 2.) l. Poszgomba.

Poszalomok, fn. ситни песак.

Poszáta, mn. јадан, кржлав; fn. (-bille-gény) пиница (тица).

Poszátás, mn. јадан, кржлав. — odik, k. кржлавити.

Poszgomba, fn. пухара (гљива).

Poszméh, fn. бумбар.

Poszkoncza l. Paszkoncza.

Poszog, k. прдети, прдуцати.

Posztó, fn. сукно, чоја; (szój). kétszínű —, лицемер.

Posztó-áros, fn. сукнар. — áru, fn. сукнена роба. — darab, fn. комад сукна. — feszítő, fn. сукнарске палице. — kereskedő, fn. сукнар. — nemű, mn. сукнаст. — nyíró, — nyíró, fn. сукнар. — ruha, fn. чојана одећа.

Posztós, fn. сукнар, чојар; mn. чојан, сукнен; с чојом. — bolt, fn. сукнариница.

Posztó-szél, fn. дизга. — szövő, fn. чојар, сукнар.

Pót, fn. 1.) накнада, допуна, додатак; 2.) латица (на хаљини); 3.) медница (цветна); mn. накнадни.

Pótadó, fn. прирез; községi —, општински прирез.

Pótaltj, fn. (биљка) бискупова капица.

Pót-csapat, fn. допуна војени. — díj, fn. додатак, доплата. — érintő, fn. котангента. — érték, fn. еквивалент. — értékű, mn. еквивалентан. — eskü, fn. допуна доказа заклетвом. — falazás, falazat, fn. дозиђивање. — függvény, fn. кофункција. — had, fn. допуна војени. — híd, fn. мост за невољу. — inga, fn. компензована шеталица. — kávé, fn. сурогат-кава. — kebel, fn. косинус. — költség, fn. наплата, накнада. — költség, fn. трговачки тес-тер за сумњиве дужнике.

Pótlás, fn. допуњивање, допуна, нак-
Pótlat l. Pótlék. [нада.

Pótlegeténység, fn. резерва (војска).

Pótlék, fn. додатак, допуна, дометак; мантиса (у матем.).

Pótlék-adó, fn. прирез. — díj, fn. до-
плата. — ló, fn. ремунда (коњ). — ol,

cs. понуњивати. — pénz, fn. доплата. — sereg, fn. допуна војени.

Pótlevel, fn. накнадно писмо.

Pótló, mn. 1.) накнадан; — eskü, за-
клетва у допуна; — vizsgálat, нак-
надни испит; 2.) (Pót-ló) l. Pótlékló.

Pótlólag, ih. накнадно, у допуна. — os, mn. накнадни.

Pótlónyújtás, fn. ширење у накнаду (гра-
Pótlolvaz, cs. ремундирати. [мат).

Potnya, fn. (биљка) сводница, l. Torzsika

Pót-oktatás, fn. коренетиција. — oktató
fn. коренетитор.

Pótol, Pótolgat, cs. надокнађивати, до-
пуњивати, накрмити, накрмљивати.

Pótolhatatlan, mn. ненакнадив. — ság, fn.
ненакнадивост. — úl, ih. ненакнадиво.

Potom, mn. невредан, тричав, незнатан;
— ember, никоговић; — ár, багатела,
бесцење; — ba menni, пронасти, из-
јаловити се; — ra, у зајам, на не
вратити.

Potomság, fn. 1) тричарија; 2.) багатела.

Potosz, fn. морски балавац (риба).

Pótpénz, fn. доплата.

Pótrész, fn. допуна.

Potroh, fn. трбушина, потрбушина. —
os, mn. és fn. кулав, трбушат; тр-
боња, трбушко. — osít, cs. угодити.
— osodik, k. отрбуштити, окулавити.

Pótsúly, fn. прид на мери.

Pót-szclő, fn. косеканта. — szer, fn.
сурогат. — szó, fn. надовезана реч.
— szög, fn. комплементаран кут. —
tengely, fn. накаламљена осовина.

Pottyán, k. пасти, бућнути. — t, cs.
дати да бућне, падне.

Pótura, fn. потура.

Potya, mn. мукте; szereti a potyát, воли
мукте; potyára, забадава, ни за што;
potyába beszélni, говорити у ветар;
potyára játszani, играти се на веру.

Potyadék, fn. отпадак.

Potyár l. Potya.

Potyka, fn. шаран, l. Ponty.

Potyog, k. падати, отпадати. — at, —
tat, cs. пуштати да пада, сваљивати.
Potyol, cs. грувати, гњечити. — ódik,
k. згњечити се, угрувати се.

Potyós, mn. угруван, истучен, угњечен.
— an, ih. угрувано.

Pótvágó, fn. косеканта.

Pótvizsgálat, fn. накнадни испит.

Pozdor, fn. (биљка) гавез.

Pozdorja, fn. поздер, поздеруша.
 Pozdorján, fn. водени мољак.
 Pozdorjás, mn. пун поздера.
 Pózna, fn. мотка.
 Póznál, cs. подупирати мотком.
 Póznaseprű, fn. најало, најалица.
 Pozsadék, mn. што врви, што гамиже.
 Pozsár, fn. шаран.
 Pozsga, fn. красула (биљ.).
 Pozsgár, fn. кактус (биљка).
 Pozsgás, A. mn. és fn. буцмаст, задригао, једар; задриглост, једрина; B. Pozslár, fn. сабља, мач. [I. Pezsgés.
 Pozsog, k. 1.) бити набрекнут, задригнут. једар; 2.) кишети, врети; I. Pezseg.
 Pozson, Pozsony, fn. Пожун. — i, mn. és fn. пожунски; Пожунац.
 Pöcs, fn. китица, кита, реса (дечја).
 Pöcse, fn. собни нужник, I. Pöcze.
 Pöcsik, Pöcsök, fn. обад, штрк.
 Pöcze, fn. 1.) собни нужник; 2.) (-gö-dör) проход.
 Pöczk, Pöczköl, Pöczök I. Peczk...
 Pöcztej, fn. грушавина, I. Fecstej.
 Pödör I. Peder.
 Pöf, fn. надутост.
 Pöfékel, k. дувати, пушити с пуним образама.
 Pöfeteg, fn. 1.) подни (болест); 2.) пухара (гљива). — es, mn. с полином,
 Pöffedék, fn. оток. [полипезан; бухав.
 Pöffed, k. набухнути, отећи, подустати; á. é. напети се. — ez, k. отицати; á. é. распињати се, печити се. — t, mn. подустао, отечен.
 Pöffeszked-és, fn. надутост, напетост. — ik, k. надимати се, распињати се. — ő, mn. надувен.
 Pöfög, k. бућити се, правити мелурове.
 Pök, fn. пљувањак, пљувачка; cs. és k. пљувати. — csésze, fn. суд за пљување. — dös, — döz, cs. és k. пљукати. — edelem, fn. пљувањак; á. é. гнусоба. — és, fn. пљување. — fiók, — fogó I. — csésze.
 Pökhendi, fn. хвалиша. — ség, fn. хвалисавост.
 Pökláda, Pökládika j. Pököláda.
 Pökik, k. és cs. пљувати.
 Pököláda, fn. пљуваоница.
 Pöktető, mn. што помаже пљување.
 Pöle, fn. пацов, I. Pele. — denevér, fn. велики америкаански слепи миш. —
 Pölü, fn. пацов. [hal, fn. срђела.

Pör I. Per.
 Pörez, fn. 1.) чварак; 2.) I. Perez.
 Pöre, a) mn. gô, наг, голышав; pörére vetkezni, скинути се до кошуље; — gatyásan (gatyában) járni, пћи у гаћама; b) fn. санкилота.
 Pöreköntös, fn. покућна хаљина, узурка.
 Pörge, mn. спиралан, усукан, I. Perg...
 Pörgevonál, fn. спирала, завојница.
 Pörje I. Perje.
 Pörken, k. сиржити се.
 Pörkőcze, fn. чварак.
 Pörköl, cs. пригати, пржити, пурити. — ödik, k. пржити се, пригати се.
 Pörköltűs, fn. пригано месо.
 Pörlekedik, Pöröl I. Perlekedik, Perel.
 Pöröly, fn. каланач, чекић; simító —, каланач за растињивање. — hal, fn. морски чекић. — őz, cs. ковати, ударати.
 Pörs, fn. 1.) мехурићи, оспа; 2.) нека маховина. — ed, — edez, k. осути се, осипати се; неприпитати се. — edék, fn. мехурићи, јаштерице.
 Pörsen I. Pörsed. — és, — et, fn. бубу-
 Pörzsbüz, fn. паљевина. [љиче.
 Pörzsöl, cs. палити, пржити. — ödik, k. бити паљен, пржити се.
 Pörzsszag, fn. паљевина. — ú, mn. што се осећа на паљевину.
 Pös I. Pes...
 Pösz I. Szösz.
 Pösze I. Selyp.
 Pösze, mn. плав (коса) I. Szösze.
 Pözlék, fn. 1.) отпаци (код обућара, кројача, парчад; 2.) стареж; 3.) ниговић, невредник.
 Pöszméte, fn. огроз; купина.
 Pöszög, k. кискати, говорити јецајући.
 Pöt, Pött, fn. пег, I. Petty.
 Pöttön, mn. мајушан, сићушан; fn. жгеба, кепец.
 Pötyeg, k. алкаво висити, климатати. — ő, fn. подгрљак, подваљак, подвратник. — ős, mn. што виси, отпу-
 Pözs, fn. снопље од прућа. [штен.
 Prága, fn. Праг, Златни Праг.
 Pranda, mn. прљав, гадан.
 Prandán, ih. прљаво, гадно.
 Prandaság, fn. прљавштина, гад.
 Préda, fn. 1.) плен, пљачка; prádára menni, пропасти, изјаловити се; prédát vetni vmiben, пљачкати; 2.) распикућа.

Prédál, k. пленити, пљачкати; es. ра-
ениати, трахити.
Prédikáció, fn. предика, проповед.
Prédikál, es. és k. предиковати.
Prédikátor, fn. проповедник. — ság, fn.
проповедничество.
Prém, fn. 1.) перваз; 2.) крзно. — bűr,
fn. хурдија.
Prémes, mn. оперважен; обрубљен (лист
Prémez, es. опервазити. [у била).
Prémzet, fn. перваз.
Prépost, fn. препост. — ság, fn. пре-
постство.
Prés, fn. преса, l. Sajtó. — el, es. пре-
совати, тештити. — ház, fn. муљар-
Présmítál, es. торокати. [ица.
Pribég, Pribék, fn. 1.) пребег, ускок;
2.) никоговић, уштва.
Primás, fn. 1.) примас; 2.) примаш (еви-
Prior, Priorság l. Perjél, Perjelség. [рач).
Prittyel, k. торокати.
Próba, fn. 1.) проба, оглед, окунај; pró-
bát tenni, огледати; — alá tenni vkit,
метнути кога на искушење; kiállani
a próbát, издржати пробу; 2.) доказ.
Próba-álló, mn. што може издржати про-
бу. — beszéd, fn. беседа ради пробе.
— év, fn. година на пробу. — kő, fn.
проба, оглед; a barátság — köve a
nyomor, у невољи се огледа пријатељ.
Próbál, es. 1.) пробати, огледати, оку-
шати; szerencsét — ni, огледати сре-
ћу; 2.) искусити; sokat — t, много је
искусно; 3.) доказати, доказивати.
Próbálat, fn. оглед, окунај.
Próbálgat, es. покушавати, огледати.
Próbálóvés, fn. пуцање у пробу.
Próbált, mn. огледан, опробан, доказан.
Próbás, mn. опробан, огледан (злато,
сребро); што може издржати пробу.
Próbatét(el), fn. оглед.
Próbavásárlás, Próbavétel, fn. куп на про-
Professor, fn. професор, l. Tanár. [бу.
Próféta, fn. пророк.
Prófétál, k. пророковати.
Prófont, fn. 1.) профунта; 2.) заира, та-
јни. — ház, fn. магазин за запру.
Profósz, fn. профус; тамничар.
Prókátor, fn. прокатор, адвокат; foga-
datlan —, незван адвокат.
Prókátorkodik, k. адвоцирати, прокато-
Prósza, fn. просо, l. Málé. [рисати.
Protestál, k. протестовати. — ás, fn.
протестовање.

Protestáns, fn. протестант; mn. про-
тестантеки.
Próza, fn. проза. — i, mn. — ilag, ih.
у прози. — író, fn. прозаичар.
Pruszlík, fn. прелук, пруслук.
Pruzinka, fn. мутвара, дробац.
Prücsök l. Tücsök.
Prüsszen(t), Prüsszög, k. кинути, кијати.
Prüszköl, Prüsszög, k. кијати.
Pszt, isz. нет!
Ptrücsök l. Tücsök.
Ptrüsszen, stb. l. Prüsszen.
Púpdenevér, fn. слепи миш.
Pucér, mn. gô, наг. — an, ih. наго.
Puczik l. Púcok. — rad, fn. банак.
Púcok, fn. 1.) мало огњиште; 2.) крти-
на. — tûrás, fn. кртињак, крторовина.
Puczor, fn. 1.) бураг, трбух; megtölteni
a — ját, набокати се; 2.) кулен,
шваргла. — os, Puczros, mn. трбунаст.
Puczu, fn. китица, песа (дечја).
Pudli, fn. пудла, l. Úszkár.
Pudva, fn. мека, трула земља.
Pudvás, mn. тпуо, мек; — retek, кр-
пава ротква. — odik, k. трукнути.
Puf, Puff, 1.) isz. пу! пућ! бућ! 2.) fn.
буботка, звиздац; — ra játszani,
играти на веру (на пуф).
Puffad, k. отећи, подустати, надути се.
— ék, fn. оток. — oz, k. отицати,
подустајати. — t, mn. отечен, подбуо.
— tság, fn. отеченост, подбуклоост.
Puffan, k. бубнути, ударити, праснути,
бућнути. — ás, fn. пуцањ, прасак. —
es, fn. врета пецива (теста). — ó, fn.
пушка, пуцаљка. — t, es. бубнути,
ударити, праснути.
Puffaszkod-ás, fn. надутост. — ik, k. на-
димати се.
Puffaszt, es. надимати, чинити да отиче.
Puffinhojsza, fn. неки галеб.
Puffog, Puffogat, k. бубати; пуцати,
Puffol, es. ударати, бубати. [праскати.
Pufók, mn. бупмаст,
Puha, mn. мек, мекан, гњно. — kenyér,
влаш, мек хлебац; — ember, меку-
шац, мртван.
Puhácska, mn. помекан, мекушан
Puhad, k. мекнути, одмекнути.
Puhálkodik, k. бити мекушац, живети
Puhán, ih. меко, гњило. [мекушки.
Puhant, es. лунати, бубати.
Puhantós, mn. што чини да отиче, да
Puhány, fn. мекушац (живот.). [забреца.

Puhaság, fn. мекота, гњилост; á. é. ме-
 Puhaszáju, mn. мекоуст (коњ). [куштво.
 Puhaszt, cs. умекшавати.
 Puhatag l. Pöfeteg.
 Puhatol, cs. испитивати, истраживати.
 — ás, fn. истраживање. — ódik, —
 ódizik, k. испитивати, истраживати.
 Puhít, cs. 1.) умекшавати; 2.) чинити
 гњилим, разнеживати; bottal — aní
 vki hátát, кога продеветати.
 Puhítás, fn. змекшање, разнежење.
 Puhogat, cs. умекшавати.
 Puhos l. Polos.
 Puhubagoly l. Fülesbagoly.
 Puhúl, k. мекнути, постајати мек.
 Pujá, fn. 1.) дечак, деран; 2.) мекушац,
 l. Pulya; mn. малодушац, страшљив.
 Pujaság, fn. малодушност; несмелиштво.
 Pujka, fn. ћурка, l. Pulyka.
 Pukkad, k. пуцати, распуцавати се; пр-
 итати, праскати.
 Pukkan, k. распући се, пукнути; пре-
 нути, праенути. — ás, fn. пуцањ, пра-
 сак. — t, cs. чинити да праска. — tó,
 — tyú, fn. a) бешика (рибља); b)
 пуцаљка.
 Pukkaszt, cs. чинити да се распада,
 да пуца.
 Puleder, fn. углављен део остраг у ма-
 ђарским чакширама другачије боје.
 Puliczka, Puliszka, mn. кржљав, пуласт,
 кепецаст; á. é. плашљив, малодушан;
 fn. a) мекушац, мама, несмелица; b)
 дере, дериште.
 Pulyaság, fn. малодушност, несмелиш-
 тво; мекуштво.
 Pulyka, fn. 1.) ћурка, цура. — gunár,
 fn. ћурак, ћуран, пуран. — méreg, fn.
 напрасност. — ogy, fn. a) креста;
 b) бобица у ћурка; 2.) (биљка) ћур-
 кова креста.
 Puma, fn. бомба, лубарда.
 Pumi, fn. (пас) покућар.
 Puncs, fn. пунш.
 Punty, fn. пунђа, l. Konty. — tő l. Hajtű.
 Púr, fn. грба, гура; пупчастост (код
 лађа); — ot vetni, смотати се, савити
 се; 2.) хрбат (код шкољке); 3.) пу-
 пак; 4.) скрајка, пупушка.
 Pura, fn. чаура.
 Purázik, k. чаурити се.
 Púros, mn. грбав, гурав; пупчаст. —
 kodik, k. печити се, шепурити се. —
 odik, k. постајати грбав, огуравити.

Purdé, fn. циганче, l. Rajkó.
 Purgoma, fn. ениграм.
 Purh... l. Porh...
 Purhás, fn. мек, труго, гњно.
 Purhásodik, k. трухнути, гњилити.
 Purháság, fn. трухлост, гњилост.
 Puruttya, mn. прљав, апа-драпа.
 Puruttyán, ih. нехатно, апа-драпа.
 Puruttyákedik, k. бити простак; бити
 апа-драпа.
 Puruttyaság, fn. аљкавост; распуштеност.
 Puska, fn. пушка; kétesöví —, двоцев-
 ка; elöltöltő —, пушка што се сапред
 пуни; hátultöltő —, острагуша; (szój.)
 nem sült el a puskája, није му пошло
 за руком.
 Puskaagy, fn. кундак. — műves, fn.
 пушкар.
 Puska-cső, fn. цев (пушчана). — fogó,
 fn. пушконоша (који лови пуни
 пушку). — gyilok, fn. бајонет, l.
 Szurony. — kakas, fn. петак на пуш-
 ци. — lövés, fn. пушкет. — mű-
 ves, fn. пушкар. — művesség, fn.
 пушкарство.
 Puskaapor, fn. барут, (пушчани) прах;
 (szój.) nem találta fel a — t, није
 пронашао барут.
 Puskaaporos, fn. који прави барут, бару-
 тар; mn. за барут; с барутом.
 Puskaáportár, fn. барутана.
 Puska-rántó, Puska-ravasz, fn. обараца,
 језичац (на пушци); опонац, тетик.
 Puskás, mn. с пушком; fn. a) који носи
 пушку, шицар; b) пушкар.
 Puska-sárkány, fn. петак. — serpenyő, fn.
 прашица. — szerszám, fn. чакмак. —
 szó, fn. пуцањ пушке. — töltő l. Pus-
 ka-fogó. — tusa, fn. кундак. — tűz, fn.
 ватра од пушака. — vessző, fn. шип-
 ка за набијање пушке.
 Puskáz, cs. és k. пуцати; чаркати се.
 — ás, fn. пуцање из пушака.
 Pusmog, k. шаптати, шушкати.
 Puszi, fn. 1.) голуждравац; 2.) цмок,
 пољубац. — l, cs. цмокнути.
 Puszpán, Puszpáng, fn. шимшир; mn.
 шимширов.
 Puszta, A. mn. пуст, дивљи; напуштен;
 pusztádon —, сасвим пуст, á. é. сам,
 чист, rő; az — vélemény, то је цигло
 мишљење; — szó, тандара-мандара;
 — kézzel, голим рукама; B. fn. пус-
 тиња, пустош, пустара.

Pusztai, mn. са пусте, са пустиње, пустињски.

Pusztán, ih. пусто; á. é. голо, цигло.

Pusztás, mn. пун пустиња, пустареки.

Pusztaság, fn. пустиња, пустош. — os, mn. пун пустоши, пустареки.

Pusztít, cs. пустишити, тлачити, разоравати; конабити. — ás, fn. пуштошење. — ó, mn. што пуштоши, пљачкашки.

Pusztúl, k. остајати пуст, опустети, оголети; á. é. торњати се. — ás, fn. опуштошење; — ásba menni, опустети.

Putnok, fn. пулиш, пуљашак (трова). — démutka, fn. поповац.

Pútok l. Párna.

Putra, fn. (риба) балавац.

Putraszék, fn. заход, проход.

Putri, fn. земунца, путрије.

Putton, fn. путуња. — hordó, — os, fn. путунџија.

Puzdra, fn. 1.) тул; 2.) футрол, корице.

Puzduri, mn. прзница, пршљив.

Púzon, fn. труба. — oz, k. трубити. — ozó, fn. трубач.

Púza, Púzu, fn. l. Kagyló.

Püesök, fn. зрикавац, l. Tüesök.

Pünkösöd, fn. духови. — hava, fn. мај, свибањ. — hét, fn. духовеска недеља. — hétfő, fn. други дан духова. — i, mn. духовски; — i királyság, кратко-века влада; — i róza, божур.

Püspök, fn. 1.) владика, бискуп, епископ; címzetes v. felszentelt —, титуларан, посвећени владика; 2.) суперинтендент (код протестаната).

Püspök-falat, fn. тртица; најелађи део. — i, mn. епископски, владичански. — megye, fn. епархија, диецеза. — pálcza, fn. владичанска штака. — ség, fn. а) владичанство, епископат (владице); б) владичанство, владичански чин. — süveg, fn. владичанска митра.

Püstök, fn. клокоћика, l. Pisztaéz.

Püszke, mn. плав, беле косе, l. Szőszke.

Püszöget, k. és cs. цмакати.

R.

Ra, nr. на; у; до; az asztalra, на сто; Budára, у Будим; szombatra, за суботу; а zajra, на вику, због вике;

rám, rád, rája..., на мене, тебе, ње.

Rá, ih. на, уз то, на то. [га...

Ráad, cs. 1.) метнути на што; пребацили (хаљину); 2.) дати, платити прида; 3.) — ni magát vmire, дати се на што; fejét — ni vmire, одлучити

Ráadás, fn. прид, радаш. [се на што.

Ráadat, fn. ажија.

Ráakad, k. наићи, намерити се; ugyan — t! наишао је на врага!

Rááll, k. стати на; á. é. пристати, приволети се; vki tanácsára — aní, послушати кога.

Rab, fn. роб; сужник.

Rába, fn. река Раба. — köz, fn. Међурабље.

Rab-áros, fn. трговац с робљем. — asz-szony, fn. робинја, ропкиња.

Rabarbara, fn. (биљка) равед.

Rabbi, fn, равин, рабин.

Rabelmí, mn. ропског духа, сервилан.

— leg, ih. ропски. — ség, fn. сервилност.

Rábeszél, cs. наговорити, наговарати. — és, fn. наговор, наговарање.

Rab-fia, fn. ропче. — ház, fn. тавница. — i, mn. робовски, ропски. — iga, fn. ропско иго; — igába dönteni, подјармити. — ilag, ih. ропски.

Rábír, cs. наговорити, приволети.

Rábíz, cs. поверити, оставити на кога.

Rablás, fn. отимање, арање, отмица.

Rabló, fn. 1.) отимач, арамија, пустихија, разбојник; 2.) мува зољарица; mn. разбојнички. — banda, — csapat, fn. хајдучка чета. — czinkos, fn. суразбојник. — főnök, fn. харамбаша. — gyilkos, fn. разбојник-убица. — gyilkosság, fn. разбојничко убиство. — hajó, fn. гусарска лађа. — vezér, fn. харамбаша.

Rabmunka, fn. робовски посао, робовски

Rabnő, fn. робинја. [рад.

Rabol, cs. арати, отимати.

Ráborít, cs. поклонити; (szó.) — aní

- vkire a vizes pokróczot, избруси-
ти кога.
- Ráborúl, k. пасти на . . ., заклонити
се над . . .
- Raboskod-ás, fn. тамновање, сужањство.
— ik, k. тамновати, бити сужањ.
- Rabot l. Robot.
- Rabság, fn. сужањство. — os, mn. суж-
Rabszlj, fn. окови. [нички.
- Rabszolga, fn. роб; сужањ. — i, mn.
ропки. — ilag, ih. ропски. — ság, fn.
ропство. — vásár, fn. трговина с роб-
Rabtárs, fn. тамнички друг. [љем.
- Rábukkan, k. натрапати, набасати.
- Rabúl, ih. ропски.
- Rács, fn. 1.) решетка; 3.) мердевине над
- Rácsa, fn. мрежа за раке. [јасли.
- Rács-ablak, fn. прозор са решетком. —
alakú, mn. као решетка.
- Rácsál, k. брбљати.
- Rácsap, cs. ћапнути, ћопити.
- Raczáz, k. ловити раке мрежом.
- Rácskál l. Rágesál.
- Rácsodál, k. загледати се (трудна жена).
- Rácsol l. Rácsol.
- Rácsos, mn. с решетком.
- Rácsosz, cs. преградити решетком. — at,
fn. решетке; штакет.
- Rác, tn. Рак, Србин; mn. рацки, срп-
ски. — kő, fn. агат, копана смола. —
úl, ih. рацки, српски.
- Raczka, fn. полутанска овца. — gyarjű,
fn. лоша овчја вуна.
- Radina, fn. част о крштењу.
- Radó, fn. бојдија, кавгадија. — skodik,
k. бити кавгадија.
- Ráér, k. а) доспевати, бити доколан; nem
érek rá, немам кад; б) — t az álom,
- Ráérés, fn. доспевање. [спопао га сан.
- Ráerőszakol, Ráerőtet, cs. наметнути,
натурити.
- Ráesik, k. пасти на; á. é. навалити.
- Ráf, fn. пила. — húzó, fn. натег. —
szeg, fn. мороклинац.
- Ráfér, k. имати места; á. é. nagyon is —,
не би било згорег, не би му шкодило.
- Ráfizet, cs. доплатити, платити прида.
— és, fn. доплата. — mény, fn. ажија.
- Ráfog, cs. 1.) циљати на што; — tam a
fegyvert, наперно сам оружје на ње-
га; 2.) притегнути; vkit a tanulásra
— ni, притегнути кога да учи; 3.)
потварати, подметати, пришивати.
- Ráfogás, fn. потвора, подметање, подвала.
- Ráfogó, fn. мала повезача.
- Ráförmed, k. осећи се, обрецнути се.
- Rag, fn. 1.) наставак за облике, су-
фикс; 2.) додатак.
- Rág, cs. 1.) жвлати; körmét — ni, гри-
сти нокте; (szój.) szájába — ni vki-
nek vmit, ужвлатити кому што; fület
— ni, подетрекавати; 2.) гристи; свр-
бети; — ja a belemet, гризе ме у
- Ragacs, fn. лем, кит, цемент, [древих.
- Ragad, A. k. лепити се, приањати; á. é.
e nyavalya —, ово је прилепчива бо-
лест; szájában — t a szó, запе му
реч у грлу; elment, aztán ott is — t,
отишао па тамо и пропао (дуго се
задржао); B. cs. грабити, зграбити,
уграбити; á. é. отргнути (коњи); ma-
gával — ni, усхитити.
- Ragadó, mn. 1.) прилепљив; 2.) прилеп-
чив; 3.) што трза.
- Ragadógályagánes, fn. уставица (риба).
- Ragadmány, fn. плен, грабеж.
- Ragados, mn. 1.) лепљив; 2.) прилепчив,
заразан; 3.) што радо трза (коњ). —
ság, fn. лепљивост; прилепчивост.
- Ragadóvilla, fn. козји рогови (биљ.).
- Ragadoz, cs. 1.) трзати, вући; 2.) оти-
мати, грабити; k. прилепљивати се.
- Ragadozás, fn. трзање; отимање.
- Ragadozó, mn. грабљив; — állat, граб-
љива животиња; — madár, тица граб-
љивица; — pér, пустихије; fn. граб-
љивац; пустихија.
- Ragadvány, fn. зараза. — os, mn. заразан.
- Rágalmas, mn. опаднички, клеветнички.
— ság, fn. клеветништво.
- Rágalmaz, cs. клеветати, опадати, бе-
дити. — ás, fn. клеветање, клевета.
— ó, mn. és fn. клеветнички; кле-
ветник, опадач.
- Rágalom, fn. клевета, потвора.
- Ragály, fn. а) зараза; б) помор пчела.
— os, mn. а) заразан, прилепчив,
прелажљив; б) смрдљив (кошница).
— osít, — oz, cs. заражавати, кужити.
- Rágás, fn. гризење, жватање.
- Ragasz, fn. кит, лем.
- Ragaszkod-ás, fn. придржавање чега,
приврженост. — ik, k држати се
чега; бити одан.
- Ragaszol, cs. лепити, лемити.
- Ragaszos, mn. гњенав (хлеб).
- Ragaszpor, fn. прах од лема.
- Ragaszt, cs. лепити, прилепити; прико-

вати; прикључити; á. é. украсти. — ék, fn. додаток; суфикс; — ó, mn. што лежи, што припаја; за лепљење; fn. а) рагастов, довратак; б) (-szeg) зангоч (на ојету).

Ráгатlan, mn; неужватан.

Rágesál, k. грискати, жвакати, жватати.

Rágdal, Rágdogál, cs. глодати, глабати.

Rág(ó)fog, fn. кутњак.

Raggat, cs. прилепљивати.

Rágicsál, Rágicskál, cs. глодати.

Raglap l. Falragasz.

Ragmál, cs. карати.

Rágmány, fn. мастика.

Rágodik, k. (on, en) глодати, глабати; á. é. премисљати.

Rágolódik, k. разглобавати, грискати.

Rágoly, fn. крпељ, криуна (буба).

Rágony, fn. вилица (у буба).

Ragoz, cs. мењати наставцима. — ás, fn. мењање наставцима. — at, fn. наставци.

Ragya, fn. 1.) храна, ожиљак од богиња; 2.) медљика, рђа; 3.) киша при сунцу.

Ragyabanka, Ragyabari, mn. храна (од богиња).

Ragyabura, fn. лорбер-ружа (отровна).

Ragyállik, k. зарђавати, жиљливити се.

Ragyás, mn. 1.) хранив од богиња; 2.) жиљлив, снетлив. — ít, cs. а) чинити хранив; б) жиљливити. — odik, k. а) охранивити од богиња; б) 1. Ragyállik.

Ragyautótt, mn. медљикав, снетлив.

Ragyázik, k. пада киша а сунце сија.

Ragyív, mn. пријатан; fn. славолук.

Ragyog, k. ејати, блистати се. — ás, fn. ејање. — ó, mn. ејајан, блистав. — vány, fn. а) ејај; б) бриљант. — ványoz, cs. бриљантирати.

Ragyújt, cs. уналити; k. (ra, re) запалити (дулу); ударити (у инструмент).

Ragyva, fn. подртине од брода; mn. лони.

Ráhagy, cs. 1.) остављати на кога; 2.) допустити; 3.) одобрити.

Ráhajt, cs. 1.) натерати на; 2.) надвити.

Ráhízik, k. кихнути (у знак да је истина).

Ráhurkol, cs. обвити, обмотати.

Ráigér, cs. обећавати више, натеривати.

Ráijeszt, cs. застрашити.

Ráilleszt, cs. прилагођивати.

Ráillik, k. приликовати, пристајати.

Ráismer, cs. упознати, спознати.

Raj, fn. пој; hajó —, флота.

Rája, fn. (риба) раја.

Rajka, fn. жабица (играчка с ватром).

Rajkas, fn. копница за примане роја.

Rajkó, fn. циганче.

Rajmél, fn. младе челе.

Rajna, fn. Рајна. — i, mn. рајнски. — melléki, mn. порајнски; Порајнац.

Rajong, k. чезнути, сањати о чем, лудовати за... — ás, fn. чежња, лудовање. — ó, mn. és fn. сањалачки, глбан; занесењак.

Rajos, mn. пун чела; á. é. запесењачки; fn. занесењак. — kodik, k. летети

Rajoz, k. појити се. [уоколо.

Rájön, k. 1.) напћи; ерести; 2.) rám jött a sor, на мени је ред; 3.) досетити се, довити се; rájöttem végre, mi volt az oka, нашао сам, шта је био узрок.

Rajröppentyű, fn. праскава ракетла.

Rajt, ih. на; nem fog — а, не лепи га се; — lenni, приањати; — am, — ad, — а..., на мени, теби, њему...; — am kívül, осим мене.

Rajta!isz. држ! дед! терај!

Rajta-csap, k. насрнути, нагрнути. — ér, cs. укебати. — függ, k. висити на; á. é. бити срастао за...; — kap, cs. укебати. — lenni, k. бити за чим, настојати. — létel, fn. настојање. — megy, k. напасти, навалити. — tör, — üt, k. насрнути. — ütés, fn. рападај — való, fn. што је на њему, одео; nincs egyebe a — valónál, то је све, што је на њему. — vesz, k. страдати, пропасти, заглавити.

Rajtűz, fn. ватра од ракетли.

Rajviasz, fn. чист восак.

Rajz l. Rajoz. — ás, fn. појење. — at, fn. пој; á. é. легло.

Rajz, fn. нацрт; опис. — eszköz, fn. цртаћи прибор. — iskola, fn. школа за цртање. — mester, fn. учитељ цртања. — mesterség, fn. вештина цртања.

Rajzol, cs. цртати, писати. — ás, fn. цртање; á. é. описивање. — at, fn. цртеж; á. é. опис. — mány, fn. нацрт, цртеж. — ó, mn. és fn. цртаћи, за цртање; fn. цртач.

Rajzón, fn. писаљка, цртаћи плајваз. — papiros, fn. папир за цртање. — szer, fn. справа за цртање. — tábla, fn. табла за цртање. — tanító, fn. учитељ цртања. — vázlat, fn. контура.

Rak, cs. 1.) товарити, трипати; слагати; денути; fészket — ni, вити (градити) гнездо; tüzet — ni, ложити; 2.) паковати.

Rák, fn. 1.) рак; remete —, пустињак; 2.) бубина, жива рана, рак (болест).

Rakás, fn. 1.) слагање; товарење; садевање; грађење; 2.) гомила, рпа, рњага. — ka, fn. гомилица. — ol, cs. згртати, гомилати.

Rakas, fn. преграда, претин.

Rákász, k. ловити раке; fn. а) који лови раке, рачар; б) биберождер (тица). — at, fn. хватање рака.

Rakat, fn. 1.) товар; 2.) гомила; 3.) мо-
Rakatlan, mn. ненатоварен. [зак.

Rakatos, mn. уметнут (посао); — mű,

Rakesiga, fn. витао, чекрк. [мозаик.

Rákel, fn. Рахила.

Ráken, cs. намазати; пришабањити.

Rákényszerít, cs. наметнути, натурити.

Rakéta, fn. ракетла.

Rák-fekély, fn. бубина, оток. — fene, fn. рак (болест). — fenés, mn. који има рака (болест).

Rakhajó, fn. товарна лађа.

Rákhát, fn. рачја леђа; (szój.) — on járni, споро ићи, гегати се.

Rakhely, fn. стовариште. — bér, fn. (плата за држање робе на стоваришту) магазиначина.

Rákiált, k. дрекнути на кога.

Rakitta, fn. ракита; l. Rekettye.

Rakkönyv, fn. магазинска књига.

Raklevél, fn. товарни лист.

Rákmenet, fn. ход у натраг. — ii, mn.

Rakmű, fn. мозаик. [назадан.

Ráknemű, mn. рачји.

Rakó, fn. који товари; mn. за товарење; — bér, плата за товарење; — hely, товариште.

Rakoda, fn. товариште, j. Rakóhely.

Rakod-ás, fn. товарење; истоварење. — mány, fn. таван, слој, l. Rakomány. — ik, k. товарити се; истоваривати се. — ó, fn. és mn. који товари или истоварује; за товарење; — ó ház, товарница; — ó hely, товариште. — vány, fn. слој.

Rakogat, cs. товарити; садевати; сла-

Rakol, cs. паковати, товарити. [гати.

Rák-olló, fn. рајје маказе.

Rakomány, fn. 1.) товар; 2.) градња; 3.) остава, депозит.

Rakoncza, fn. 1.) рукуница; греда; (km.) nincs víznek rakonczája, у води нема греде; 2.) солинац; 3.) крило од (колског) обртва.

Rakonzátlan, mn. одуздан, разуздан. — kodik, k. бити разуздан, плаховати.

— ság, fn. разузданост. — úl, ih. раз-

Rákos, mn. пун рака. [узвано.

Rakos(gat), k. спремати, распремати; cs. l. Rakogat.

Rakoskodik, k. паковати.

Rakott, mn. 1.) натоварен; 2.) постављен

Rakottya l. Rekettye. [каменом.

Ráköszoñt, cs. напијати, налити.

Ráköt, cs. привезати; á. é. натурити; magát — ni vkire, наставити се на кога, попети се кому на врат.

Rákövetkező, mn. потоњи, будући.

Rak(odó)part, fn. калдрмисана обала, кеј.

Rakszekér, fn. тарнице.

Rakszekrény, fn. излог.

Raktanya, fn. товариште.

Raktár, fn. магазин, депо. — nok, — os, fn. магазинач. — ol, cs. метати у магазин.

Rakúl, k. товарити се.

Rakvány, fn. товар.

Rákveres, mn. црвен као рак.

Rákvérű, mn. флегматичан. — ség, fn. флегма.

Rákvers, fn. палинором (у поетици).

Rálapol, cs. оплатити. — ás, fn. оплата.

Ráles, cs. вребати, кебати.

Rálép, k. стати на, оченити.

Raló, fn. ортак, пајтак (у злочину).

Ráma, fn. 1.) рам, оквир; 2.) калуп.

Ramaes, fn. процеп.

Rámarad, k. остати на кому, припасти.

Rámáz, cs. уоквирити, — at, fn. оквир.

Rámegy, k. 1.) стати на . . .; 2.) напасти, поћи на . . .; 3.) износити (свота); 4.) наићи (чизма).

Rámér, cs. одмерити; huszonötet — ni, оцепити двадесет и пет.

Ráncz, fn. бора; мршина; — ba szedni, набрати; a ruha — ot vet, на хаљини се праве боре; homlokát — ba szedni, намрштити се; á. é. vkit — ba szedni, намајсторити, стегнути.

Ránczbaszedett, mn. набран, сабран.

Ránczigál, cs. трзати, трњесати.

Ránczol, cs. набрати, правити боре. — t, mn. набран.

Ránczos, mn. набран; намрштен. — ít,

cs. набрати, правити боре. — kígyó, fn. слепић. — odik, k. добити боре, Ránczoz l. Ránczol. [набрати се. Rándít, cs. 1.) тргнути; 2.) уганути. Rándúl, k. бити уганут; á. é. банути куд. — ó, fn. излет. Ránchezedik, Ránchezkedik, k. навалити се теретом, l. Nehezedik. Ránchezül, k. 1.) навалити се теретом; 2.) á. é. притискивати. Rang, fn. ред, ранг. Ráng, k. дрхтати, трзати се. — ás, fn. дрхтавица. Rángat, cs. трзати. — ag, mn. дрхтав. — ódzás, — ózás, fn. дрхтање, трешња, трзавица. — ódzik, — ózik, k. трзати се, дрхтати, трести се. Rangfokozat, Rangosztály, fn. степен ранга, јерархија. Ranguraság, fn. олигархија. Ránt, cs. 1.) чупати, трзати; вући; тргнути; kardot — ani, потегнути мач; 2.) запражити; 3.) испржити, пржити (месо); 4.) á. é. отргнути, повући (са собом). Rántás, fn. 1.) трзање; вучење; 2.) запрашка. Rántabócz, fn. неспретан наклон. Rántott, mn. 1.) повучен; 2.) пржен; — csirke, пржено пиле; — leves, запражена чорба; — tojás, kajгана. Rántotta, fn. kajгана. Ráolvas, k. преврнути књигу; á. é. опчинити. Ráparancsol, cs. строго заповедити. Rápergel, Ráperkel, Ráperzsel, cs. 1.) стерати у теснац; 2.) преварити. Raponez, fn. рапункула (врета салате). Rapos, mn. рапав, богињав. Ráriaszt, cs. заплашити. Rárivall, k. продерати се, осећи се. Ráró, fn. 1.) морски орао; 2.) вранац. Ráröffen, k. осећи се, обрецнути се. Rása, fn. раш, арас (лака вуна). Rásóz, cs. пришити кому лаж за скупе Ráspó l. Ráspoly. [новце. Ráspol, cs. пилити, турпејисати. Ráspoly, fn. пила, турпија. — hulladék, fn. пилотина. — oz, cs. пилити, турпејисати. Rásúlyosodik l. Ránchezül. Rásüt, cs. 1.) причврљити, ударити жиг; 2.) опалити на кога; 3.) подвалити кому што; k. сјати на...

Rászáll, k. 1.) слетети на; 2.) припасти, прећи на... Rászán, cs. одредити, наменити; — ja magát, одлучити се. Rászed, cs. преварити, надмудрити; vki-re — ni, издеветати. — és, fn. превара. Rászorít, cs. 1.) приљубити, притиснути уз...; 2.) á. é. натерати, приморати. Rászorúl, k. (ra, re) снасти на... Rászt, fn. хипохондриум (анатомски). — kór, fn. далак, хипохондрија. — kóros, — os, mn. делаљив; fn. хипохон- Rátalál, cs. погодити, наћи. [дриета. Rátámad, k. напасти; кидисати. Rátámaszkodik, k. наслонити се; осло- Rátámaszt, cs. прислонити. [нити се. Rátart, k. држати на..., рачунати на...; vh. — ja magát, поносити се. Rátarti, Rátartó(s), mn. поносит, напет. — ság, fn. поноситост, напетост. — an, ih. поносито. Rátész, cs. метнути на...; (szój.) ráten- nem a fejemet, дао бих главу да...; kezét rátenni, а) метнути руку на што; б) укебати, добити. Rátermett, mn. створен, способан. — ség, fn. способност. Rátér, k. вратити се; — t az útra, опет је нашао пут; á. é. a beszéd — t a háborúra, повела се реч о рату. Rátó, fn. тава, тавица. Rátol, cs. навући; reteszt v. závárt — ni, спустити резу; á. é. натурити, наметнути. Rátotta, fn. пржено, l. Rántotta. Rátukmál, Rátuszkol, cs. натурити. Ráún, k. (ra, re) додијати, омрзнати; — t már, већ му је досадило. Ráuszít, cs. напујдати. Ráút, cs. és k. 1.) ударати по; 2.) напасти; 3.) дати прида; 4.) ударити, уметнути се на... Ravasaz, mn. лукав, препреден; fn. а) лисац, препредењак; б) реза на брави; в) тетик (на пунци), обарачи. Ravaszdi, fn. препредењак, лисац. Ravaszkodik, k. лисичити, бити лис. Ravaszodik, k. пролукавити се. Ravaszpöcz, fn. тетик. Ravaszrugó, Ravaszrugony, fn. обарача, отпонац (на пунци). Ravaszság, fn. лукавство. Ravaszúl, ih. лукаво. Ravatal, fn. мртвачки одар.

Rávesz (Rávenni), es. 1.) узети на се, обући; 2.) наговорити, склонити.
 Rávitel, fn. 1.) одношај (философски); 2.) наговор.
 Rávisz (Rávinni), es. 1.) одвести на...; 2.) наговорити; nem visz rá a lélek, не може ми поднети.
 Ráz, es. трести, дрмати, мућкати. — ás, fn. тресење; мућкање. — at, fn. сноп сена и сламе. — int, es. дрнути. — kodás, fn. потрес. — kodik, k. трести се, дрхтати. — kodtat, es. потресати, дрмати. — lövet, fn. пуцање „рикоше“ (где се кугла одбија). — ó fa, fn. дрмало (у млину). — ogat, es. потреса-ти. — ós, mn. хрпава, трупкава. — ó vas, fn. вретено.
 Rázúdít, es. бацити с треском на...; á. á. побунити против.
 Rázúdúl, k. сунути, ударити на.
 Rázsa l. Rása.
 Reá... l. Rá.
 Rebben, k. пренути, поплашити се; пр-Rebbedez, Rébedez l. Ijédez. [нути.
 Rebeg, k. és es. 1.) муцати; 2.) дрхтати.
 Rebeka, fn. Ребека.
 Rebeng l. Rebeg.
 Rebesget, es. проносити глас, зуцати.
 Rebzik, Rebzsik, k. чини се, l. Rémlík.
 Reccs! кврц, кр!
 Reccsen, k. кврцнути, кврцати, — és, fn. кврцањ, кврцање. — t, es. чинити да кврца.
 Recseg, k. кврцати. — és, fn. кврцање.
 Récsiga, fn. витао.
 Recske, fn. решетка (устава).
 Recze, fn. 1.) мрежа; 2.) решетка.
 Récze, fn. патка; tarajos —, канорка; kacsá —, глугара.
 Reczeg, k. кламитати.
 Réczehártya, fn. очна мрежица.
 Reczemű, fn. решетка; мрежа.
 Reczés, mn. мрежаст; с мрежом.
 Reczésűhaj, fn. плена (црвена ошна).
 Réczesíp, fn. пацје дерање.
 Reczésröpük, fn. мрежокрилци.
 Réczesz, k. ловити патке.
 Réczetengerimakk, fn. теллина (шкољка).
 Réczetójás, fn. пацје јаје.
 Reczéz, es. плести мреже.
 Réczéz, es. ловити патке.
 Rector, fn. 1.) ректор; 2.) есеки учи.
 Redő, fn. бора, набор, сабор; — kbe szedni, набрати.

Redőcsög, fn. набрана гљива (за јело).
 Redől l. Redőz. — t, mn. набран.
 Redőny, fn. капци (на прозору).
 Redős, mn. боран, набран. — ít, es. на-брати, сабрати, правити боре. — ödik, Redőszírom, fn. татула. [k. набрати се.
 Redőtlen, mn. — ül, ih. без бора.
 Redőz, es. сабрати, набрати (боре). — et, fn. боре, сабор, набор.
 Redv, fn. трулеж у дрвећу. — es, mn. тпуо. — esedik, k. трухнути. — ség, fn.
 Reformáció, fn. реформација. [трулеж.
 Református, fn. реформат; mn. реформат-Reg, fn. јутро, l. Reggel. [ски.
 Rég, ih. одавно; — óta, од заманде.
 Rege, fn. прича; (szój.) tud hozzá, mint a tik a regéhez, разумева се у том као магарац у кантару.
 Regedal j. Ballada.
 Regehasonlat, fn. парамитија.
 Regél, es. причати, казивати.
 Regel, k. крекетати.
 Régén, ih. давно; nem —, ту скоро.
 Régente, Régenten, ih. давно.
 Regény, fn. роман. — es, mn. романти-чан. — esen, ih. романтично. — esség, fn. романтичност. — író, fn. писац ро-Regés, mn. баснослован. [мана.
 Regész j. Régiségbuvár. — et j. Régiség-Regeszerű, mn. баснослован. [tan.
 Regéz l. Regél.
 Reggel, fn. јутро; ih. с јутра; holnap —, у јутру; ma —, јутрос; (pb.) néha — táncz, este pedig láncz, данас јесмо, сутра јисмо.
 Reggeledik, k. свитати; одјутрити.
 Reggelenként, ih. свако јутро.
 Reggelez l. Reggeliz.
 Reggeli, mn. рани, јутарњи; fn. дору-чак. — z, k. доручковати.
 Reggelik l. Reggeledik.
 Reggély, fn. јутарње весеље, „матине“.
 Régharczos, fn. ветеран.
 Régi, mn. стари, давнашњи; (kitört a — belőle, показује своју стару ћуд.
 Régies, mn. — en, ih. старински.
 Régimódi, mn. — lag, ih. по старој моди.
 Régiség, fn. старина, старо доба. — áros, fn. старинар, антиквар. — bu-vár, fn. старинар, испитивач старина. — tan, — tudomány, fn. старине.
 Régít, es. чинити старим.
 Regmise, fn. јутрење.
 Régóta, ih. издавна.

Regó, mn. што крекеће; — béka, кре-
Regudvarlás l. Reggély. [кетуша.
Regula, fn. правило; (szój.) regulába
szedni, узети у корду.
Reguláz, cs. 1.) регулирати, l. Szabályoz;
2.) l. Fegyelméz.
Régül, k. старети, l. Avúl.
Rélhely l. Rév.
Rejlik, k. скривати се; vmi rejlik az alatt,
има нешто иза грма.
Rejt, cs. крити. — eget, cs. сакривати.
— ek, — ék, fn. скровиште, зачко-
лина. — ékeny, mn. тајанствен, скри-
вен. — ekezik, k. скривати се. — ék-
fiók, fn. тајно чекмеце. — ek-hely l.
Rejtek. — elem, fn. тајна. — elmes,
mn. тајан, тајанствен. — elmesség, fn.
тајанственост.
Rejtély, fn. 1.) загонетка; 2.) скровиште
— es, mn. загонетан; тајанствен.
Rejtemény, fn. тајанственост.
Rejtett, mn. сакривен, скровит, тајан.
— en, ih. сакривено.
Rejtez-és, fn. a) сакривање; b) притаји-
вање, обамрлоост. — ik, k. сакривати
се; á. é. притајивати се, обамрети.
Rejthely, fn. скровиште, зачколина.
Rejtmátka, fn. (цвет) *буптогам.
Rejtődzik, Rejtőzik l. Rejtezík.
Rejtvény, fn. загонетка. — es, mn. за-
гонетан. — esen, ih. загонетно. —
esség, fn. загонетност.
Rékás, fn. неопрано посуђе.
Rékésel l. Rikácsol.
Reked, k. 1.) запињати, запети; a koci
ott — t a nagy sárban, кола се за-
глибила; 2.) промукнути. — és, fn. a)
запињање; b) промуклоост. — ez, k.
запињати, застајати; бити промукао.
Rekedt, mn. застао; á. é. промукао, l.
Rekkenő. — hasú, mn. тврде столице.
— ség, fn. a) промуклоост; b) омара.
Rekeg, k. крекетати. — és, fn. крекет.
Rekenyő, fn. 1.) стржаја, одрина; ластар;
чардаклија; 2.) (биљка) жуманак.
Rekesz, fn. 1.) преграда, претин; 2.)
устава; 3.) метвица, диафрагма; 4.)
заграда (у писању); — be tenni, за-
градити; 5.) брашнара (у манастиру).
Rekeszel, cs. 1.) преграђивати; 2.) де-
лити у фиоке; 3.) заграђивати (речи).
Rekeszes, mn. 1.) преграђен; 2) с фио-
Rekeszizom, fn. брашница, метвица. [кама.
Rekeszkedik, k. преградити се.

Rekeszrúd, fn. руда као преграда у
штали.
Rekeszt, cs. 1.) преграђивати, затвора-
ти; 2.) закључити, завршити; 3.) le-
vélbe —, метнути у пиемо.
Rekett(es), mn. промукао, l. Rekedt.
Rekettye, fn. 1.) жуква; 2.) (-fűz), ива.
Rekken, k. запети, застати. — ő, mn. a)
што застаје, запиње; d) запаран (вру-
ћина). — őség, fn. запара, омара. —
t, cs. a) чинити да застаје, заустав-
љати; b) скривати. — tett, mn. скри-
вен, увијен (смицао).
Rékli, fn. реклија.
Rékmany, mn. прљав, неопран.
Rekruta, fn. новак, регрут.
Rekrutáz, cs. новачити, регрутирати.
Réli, fn. Златојка.
Rém, fn. страшило, утора. — alak, fn.
страхотиња. — állat, fn. неман, чу-
довинште.
Remeg, k. дрхтати; стрепити. — és, fn.
дрхтање; стрепња.
Remek, fn. 1.) ремек, урнек, вештачка
работа; 2.) жила (волујска, желења).
3.) őszi fehér —, ранетла (јабука);
mn. вештачки, ремек.
Remekel, k. бити вештак, правити ре-
мек-дела.
Remekelő, fn. вештак, виртуоз.
Remek-író, fn. класичар. — irodalom, fn.
класична књижевност. — let, fn. ре-
мек-дело. — lő, fn. вештак, виртуоз.
— mű, mn. мајсторски. — munka,
— mű, fn. ремек-посао. — ség, fn.
мајсторија; класичност. — ül, k. мај-
сторски.
Remél, Remél, cs. надати се. — hetőleg,
ih. по свој прилици.
Remény, fn. нада, над; — nyel tartani,
тешкати, обнадежђавати; — nyel tár-
lálkozni, тешкати се.
Reményel, cs. надати се.
Reményfa, fn. багрен, акација.
Reményfosztott, Reményhagyott, mn. без-
надеждан.
Reményked-és, fn. мољење; плакање. —
ik, k. молити; плакати.
Reményl, cs. надати се.
Reménység, fn. надање, нада.
Reménysugár, fn. зрачак наде.
Reményszikra, fn. искра наде.
Reménytelen, mn. безнадеждан. — ség, fn.
безнадежност. — ül, ih. безнадежно.

Reményteli, Reményteljes j. Nagyreményű.
Reményvesztett, mn. обезнадежден.

Remesc, fn. чмар (црево). — fodor, fn.
опорињак од чмара.

Remete, fn. пустињак; mn. пустињачки.
— barát, fn. Павловац. — élet, fn.
пустињачки живот. — holló, fn. шум-
ски орао. — rák, fn. рак пустињак.

Remetés, mn. — en, ih. пустињачки.

Remeteség, fn. пустињаштво.

Remetéskedik, k. живети као пустињак.

Rém-fa, fn. вешалица за заклане овце
итд. — gondolat, fn. страшна мисао.

— hír, fn. страشان глас. — ít, cs.
ужасавати; страшити. — ítő, mn. ужа-

сан, страشان. — ítőleg, ih. ужасно.
— jelenet, fn. страشان појав. — ke,

fn. лемур, маки. — látás, fn. приви-
Рémlet, es. слутити. [ђење авети.

Rémlet, fn. страва; слутња. — es, mn.
страховит, ужасан. — esen, ih. ужасно.

Rémlik, k. чинити се, привиђати се;
—, mintha látnám . . ., чисто видим . . .

Rempel, Rempül, k. шушкати; оговарати.
Rémrendszer, fn. тероризам.

Rémség, fn. страшило, страхота. — es,
mn. страховит, страхотан. — esen, ih.

страховито.

Rémuraság, fn. странило-влада.

Rémül, k. препадати се, ужасавати се.
— etes, mn. страховит. — etesen, ih.

страховито. — etesség, fn. страхови-
Rémváz, fn. страшило. [тост.

Rencze, fn. водени шлем (биљка).

Rend, fn. 1.) ред; поредак; napí —,
дневни ред; — be szedni, довести у

ред; уредити; á. é. притегнути на
ред; magát — be szedni, прибрати

се; minden — én van, све је у свом
реду; — be hozni, уредити, намести-

ти; annak — e szerint, као што је
ред; — re utasítani, упутити на ред;

2.) ред, l. Sor; három — ben, у три
реда; — re v. — iben, редом; 3.) от-

кос; — én van a szénája, ствари су
му у реду; 4.) ред, класа; 5.) ста-

леж; чин; polgári —, грађански ста-
леж; egyházi —, црквени сталеж;

жерархија; — ek, стаљежи; 6.) ка-
дуђерски ред.

Rendbeli, mn. több —, вишекратан.

Rendbeszedés, fn. уређење.

Rend-bontás, fn. кварење реда. — bon-
tó, mn. што 'квари ред. — csillag,

fn. звезда од ордена. — ezímer, fn.
орден.

Rendel, cs. 2.) наређивати, наредити;
(km.) sokat — nek Bécsben, de nem

úgy — ik az égben, човек налаже, а
Бог располаже; 2.) наручивати, на-

ручити; 3.) приредити, l. Rendez; 4.)
преписати (лекар).

Rendelés, fn. 1.) наређење; 2.) наручи-
вање, наруџбина.

Rendelet, fn. 1.) наредба; 2.) наруџбина;
3.) (код меница) saját — emre, на моје

сопствено наређење, на мој „ордр“.

Rendeletkönyv, fn. књига од наруџбина.

Rendelek, mn. ненаређен.

Rendelked . . . l. Rendelkez . . .

Rendelkezés, fn. наређење; vki — ére
állani, стајати на услузи, бити на

служби кому; — alá bocsátani, ста-
вити на расположење.

Rendelkezik, k. (ról, ról) располагати,
расположити, наредити; направити

тестament.

Rendellenes, Rendelleni, mn. — en, ih.
против реда.

Rendelmény, fn. налог, l. Rendelet. — es,
fn. наређивач (менички). — ez, cs. a)

издавати меницу по наређењу; b) на-
ручити (робу). — ezett, mn. (меница) из-

дата по наређењу. — ező, fn. наручивач.

Rendelő, fn. 1.) располагаач; 2.) реми-
тент (менички).

Rendeltetés, fn. опредељење, одредба;
намена; позив; — helye, место одре-

Rendelvény, fn. наредба, декрет. [ђења.

Rendén, ih. у реду; — van, у реду је.

Rendes, mn. 1.) редован; — év, нор-
мална година; 2.) уредан; чист; 3.)

чудноват, смешан.

Rendesen, ih. 1.) редовно; 2.) уредно.

Rendetlen, mn. неуредан; неправиан.

— kedik, k. бити неуредан, кварити
ред. — ség, fn. неуредност, неред;

боклук. — ül, ih. неуредно.

Rendez, cs. уређивати; удешавати, уде-
сити; приредити. — et, fn. уређење.

— ő, fn. редитељ, режисер.

Rendhagy-ás, fn. неправилност. — ó, mn.
неправиан. — ólag, ih. неправилно.

Rendike, fn. неки царић.

Rendít, cs. потресати, потрести.

Rendíthetetlen, mn. непоколебљив. — ség,
fn. непоколебљивост. — ül, ih. непоко-

Rendjel, fn. знак ордена. [лебљиво.

Rendkereszt, fn. крст ордена.
 Rendkívül, ih. изванредно; необично. — i, mn. изванредан; необичан. — ies, mn. необичан. — iesség, fn. необичност. — iség, fn. изванредност; нео-
 Rendkövető, mn. правилан. [бичност.
 Rendmutató, fn. експонент реда.
 Rendszerű, fn. категорија.
 Rendő, fn. даншца у преси.
 Rendőr, fn. полицај, чувар реда. — biztos, fn. полицајни комесар. — hivatal, fn. полицајно звање. — i; mn. полицајни. — nagy, fn. полицајни старешина. — ség, fn. полиција. — tiszt, fn. полицајни часник.
 Rendsor, fn. ред чина, ред по чину.
 Rendszabály, fn. правилник, пропис, уредба. — oz, es. уређивати по правилу. — zat, fn. правила.
 Rendszabás, fn. уредба, пропис; канон.
 Rendszám(név), fn. редни број, l. Sorszám.
 Rendszer, fn. система. — es, mn. — esen, ih. систематеки. — esít, — ez, es. систематизовати. — ezet, fn. систематика.
 Rendszerint, ih. обично, редовно. — i, mn. редован, обичан.
 Rendszerít l. Rendszeresít.
 Rendszertan, Rendszertudomány, fn. систематика.
 Rendszerű, mn. што је по реду.
 Rendtartás, fn. пословник, правилник.
 Rendtartó, mn. уредан.
 Rendül, k. потресати се, поколебати се.
 Rendületlen, mn. непокретан, непомичан; á. é. непоколебљив. — ség, fn. непоколебљивост. — ül, ih. непоколебљиво.
 Rendvitéz, fn. витез ордена.
 Rendzavar-ás, fn. кварење реда. — ó, mn. és fn. квариред.
 Reneg, Reng, k. трести се, колебати се.
 Rengenye, fn. јасика, трепетљика.
 Rengés, fn. тресење, потрес.
 Renget, cs. 1.) потресати; 2.) љуљати.
 Rengeteg, mn. потресив; á. é. голем, грдан; fn. шума, пустош.
 Rengő, fn. 1.) љуља, колевка; 2.) стржаја, лоза, одрина.
 Renkesz, mn. дежмекаст, здепац.
 Renkesz-sólyom, fn. афрички соко.
 Rénye, fn. тесто на масти, палачинка.
 Rényle, mn. лен, тром; аљкав. — d, k. уленити се, ленити се.
 Rényhékedik, Rényhélkedik, k. леновати.
 Rényleség, fn. леност.

Renyhül, k. уленити се, ленити се.
 Répa, fn. репа, мрква; olasz —, паштр.
 Répaföld, fn. репиште. [нак.
 Répás, mn. с рењом; с блитвом.
 Repesén(hanga), fn. хелда.
 Repesénretek, fn. пољска ротква.
 Repceze, fn. 1.) репица; 2.) слачица; vetési —, горупица.
 Repdes, Repdez, k. летуцати, лепршати се.
 Reped, k. пући, цпати се. — ék, fn. пукотина. — ékeny, mn. цепкав. — ékes, mn. испуцан. — és, fn. пуцање, цепање. — ez, k. пупати, цпати се, добивати пукотине. — t, mn. испуцан.
 Repeget, cs. цпати, чијати.
 Repencsék, fn. лепир.
 Repes, k. летуцати, летати; á. é. (on, en) — a szívem, игра ми срце од...
 Repeszt, cs. цпати; чинити да пуца.
 Repinget, k. полетати.
 Repít, cs. пупитати да лети.
 Repked, k. летати, облетати.
 Repkény, fn. бршљан; добричавка. — borostyán, fn. ловор, бршљан. — koszorú, fn. ловоров венац.
 Reponcs l. Raponez.
 Repő, fn. бујад (неки папрат).
 Reppen, k. прнути. — t, cs. пустити да прне. — tyű l. Röppentyű.
 Reptében, ih. у лету.
 Reptelen, fn. патагонска дебела гуска.
 Repül, k. летети. — és, fn. летење.
 Rés, fn. јама, отвор, дера; á. é. fülét — en tartani, ослушкивати, пазити; — en áll a füle, на опрезу је; — en van, на опрезу је, узима се на ум; — t találni, налазити изговора.
 Rest, mn. лен; fn. ленивац, леништина; (km.) a — többet jár, лен даље иде.
 Restel, k. бити лен; — ek felkelni, мрзи ме устати; cs. немарити, мрзити.
 Restelkedik, k. леновати.
 Restelőstor, fn. хајкача (за волове).
 Resten, ih. лено.
 Restes, mn. полен, лен.
 Restít, cs. чинити леним, тромити.
 Réstörő, mn. што разваљује; fn. á. é.
 Restség, fn. леност. [прокрчитељ пута.
 Restül, ih. лено; k. ленити се.
 Résut l. Rézsut.
 Rész, fn. 1.) део; némely — ben, у неку руку; e — ben, у овом погледу; nagyobb — t, већином; egy — t, с једне стране, у једну руку; egy — ről...

- más —ről, с једне стране... с друге стране; — t venni, учествовати; 2.) партаја, странка; vki — ére állani, прибити се кому, етати уз кога; — emről, с моје стране; Pál — ére, за Пају.
- Részarány, fn. симетрија. — os, mn. симетричан. — osan, ih. симетрично.
- Részarató, fn. рисар.
- Részbeli, mn. честимичан.
- Részcseske, fn. 1.) делић; 2.) парцела; 3.) честица, партикула.
- Részeg, mn. пијан, ождеран; holt —, пијан-трештен, пијан као земља.
- Részegedik, k. опијати се.
- Részege, ih. пијано.
- Részeges, mn. напиток; одан пићу; fn. пијаница. — en, ih. пијано. — kedik, k. опијати се. — ít, cs. опијати. — ség, fn. пијанство; бор.
- Részegszik, Részegül, k. опити се.
- Részel, cs. трпти; пилити. — ék, fn. пилотина; струготина. — és, fn. пиљење; стругање
- Részel, cs. растварати у делове, детаљирати. — és, fn. растварање, детаљирање.
- Részelő, mn. аналитичан. [љирање.
- Részelő, fn. 1.) пила; 2.) треница.
- Részelt(tészta), fn. тарана, трвено тесто.
- Részeltet, cs. учинити учесником.
- Részenként, ih. честимично, делом.
- Részes, mn. који има дела; fn. учесник. — arató, fn. рисар. — edik l. — ül. — ít, cs. чинити учесником; jó nevelésben — iteni, дати добро васпитање; sok jótéteményben — iteni, учинити кому много добра. — társ, fn. саучесник. — ül, k. (ban, ben) имати дела.
- Részesülő, mn. és fn. а) учесник; б) [партицип.
- Részez l. Részletesít. [партицип.
- Részfizetés, fn. делимична отплата.
- Részföld, fn. парцела.
- Részilleték, Részilletmény, fn. тантима.
- Részint, ih. делом, од чести. — es, mn. честимичан, партикуларан. — esség, fn. партикуларност.
- Részít, cs. чинити учесником.
- Részjószág, fn. делидбено добро.
- Részket, k. дрхтати; á. é. vmi után — ni, гинути, цржавати за чим.
- Részketeg, mn. дрхтав; fn. дрхат.
- Részkető l. Rezgőtű.
- Részleg, ih. посебно; делимично.
- Részlel, cs. набрајати делове.
- Részlet, fn. одсек; рата; детаљ; парцела. — enként, ih. у ратама; у парцелама. — es, mn. опишан, потанак; по парцелама; посебан. — esen, ih. опиширно, потанко; специфично; посебно. — esség, fn. потанкост, појединоет. — esít, cs. специфицирати. — ez, cs. детаљирати, наводити појединоети. — fizetés, fn. отплата на рате. — i, mn. партикуларан. — tőzs, fn. продаја на мало.
- Részmlát, fn. синеодоха.
- Részrehajlás, fn. пристраност, партаичност.
- Részrehajlatlan, mn. непристран. — ság, fn. непристраност. — ül, ih. непристрано.
- Részrehajló, mn. пристран, партаичан.
- Részszivárvány, fn. непотпуна дуга.
- Részttárs, fn. саучесник, заједничар.
- Részttő, fn. стражње уже (на лађи).
- Részvény, fn. деонича, акција. — birtokos, — es, fn. деоничар. — társaság, fn. акционареко друшто. — tőke, fn. акционареки капитал. — üzlet, fn. акционарека радња.
- Részvét, fn. учешће (нпр. у тузи).
- Részvétlen, mn. равнодушан. — ség, fn. равнодушност.
- Részvevő, mn. és fn. који учествује; учесник, заједничар; абонент.
- Rét, fn. 1.) рит; ливада; (szój.) más — jébe vágja a kaszát, задире у туђе; 2.) слој, таван; 3.) формат књиге; negyed —, nyolczad —, четвртина, осмина књиге.
- Réteg, fn. слој, лист, таван; szántott v. termő —, плодна земља.
- Réteges, mn. — en, ih. на слојеве, на листове. — edik, k. праве се слојеви. — ez, cs. а) слагати на таване, на слојеве; б) превртати земљу, риголо-
- Rétegfelhő, fn. наслаган облак. [вати.
- Rétegzet, fn. слојеви.
- Retek, fn. ротква; hónapos —, месе-
- Reteny, fn. еселениум. [чарка.
- Rétes, mn. 1.) с ливадама, с ритовима; 2.) на листове, на таване; 3.) на боре, набран, сабран; fn. гибаница, гужвара, савијача.
- Retesz, fn. реза (на брави); кука (на пуши).
- Reteszel, cs. затворати (резом).
- Retesz-zár, fn. брава с резом.

Rétez, es. 1.) слагати (слојеве); 2.) пра-
 Rétföld, fn. ритека земља. [вити боре.
 Réti, mn. ритеки, дивадеки.
 Rétiike, fn. пољска пева.
 Rétség, fn. ритина; ритови.
 Retteg, k. és es. стрешити, дрхтати. —
 és, fn. страховање, стрешња. — et,
 — tet, es. застрашивати.
 Retten, k. ужасавати се, ужаснути се.
 — et, fn. страва.
 Rettenetes, mn. страховит. — en, ih.
 страховито. — ség, fn. страховитост.
 Rettenetlen, mn. неустрашив; небојна.
 ség, fn. неустрашивост. — ül, ih. не-
 устрашиво.
 Rettenhetetlen, mn. неустрашив; fn. не-
 бојна; l. Rettenetlen.
 Rettent, es. претрављивати. — hetlen,
 l. Rettenetlen.
 Rettentő, mn. страхотан, страховит. —
 en, — leg, ih. страховито. — ség, fn.
 страха, ужас.
 Retyeg, k. торокати, брбљати.
 Retyemotya, fn. траје, пртљаг.
 Retyerutya, fn. 1.) својта; 2.) трабун.
 Retyerutyál, k. трабуни, трабуњати.
 Rev, fn. трухлеж.
 Rév, fn. 1.) скела; 2.) пристаниште,
 лука; á. é. vminek — én, путем . . .
 — fa, fn. ћерам за затворање при-
 станишта. — bér, fn. 1.) скеларина;
 2.) плата за пристаниште.
 Reve, fn. трухлеж; мека земља.
 Reved, k. протрухнути. — t, mn. труо.
 Révedez, k. блудети, тумарати.
 Revehamu, fn. пенео од трухлих дрва.
 Reves, mn. протруо, труо. — edik, k.
 трухнути.
 Révész, fn. скеленија, возар.
 Revetapló, fn. трухлеж на дрвећу.
 Rév-gát, fn. моло. — hely, fn. пристаја.
 — kalauz, fn. вођ по пристаништу,
 пилот. — korlát, fn. ћерам пред при-
 стаништем. — kötél, fn. уже уз ске-
 лу. — part, fn. пристаниште; моло.
 Révváros, fn. варош с пристаништем.
 Réz, a) fn. бакар, мѣд; sárga —, при-
 нач, жута мѣд; b) mn. бакарни, ба-
 крени, мѣден.
 Rézag, fn. бакарна рђа. — os, mn. зарђан.
 Réz-arany, fn. тумбак, l. Tompak. — bá-
 nya, fn. бакарни мајдан. — csillam,
 fn. тамарит. — deres, fn. мрков с бе-
 Rezdül, k. задрхтати. [лом гривом.

Rezeda, fn. резеда; fogas —, катанак.
 Rézedény, fn. бакрен суд.
 Rézeg, fn. бакарна смеса.
 Rezeg, k. дрхтати; кламитати; вибри-
 рати. — tet, es. тремулрати, грок-
 тати, трилати.
 Rézélecs, fn. бакарни оксид.
 Rezel, k. онерeditи се.
 Rézércz, fn. бакарна руда.
 Rézes, mn. бакаран, бакрен. — edik, k.
 обакрити се.
 Rezez, es. побакрити, бакарисати.
 Rézfonál, fn. бакарна жица.
 Rezg l. Rezeg.
 Rezge, fn. дрхтав; fn. мишје ухо (трава).
 Rezgékeny, mn. дрхтав.
 Rezgélyez, k. гроктати, трилати.
 Rezgenyár(fa), fn. јагњеда.
 Rezgés, fn. дрхтање; вибрација; осци-
 лација.
 Rezget, es. чинити да дрхће, да осци-
 лира; k. шуитати (јелен).
 Rezgeteg, mn. дрхтав (глас).
 Rezg(ő)ív, fn. лук осцилације.
 Rezgetű, Rezgettyű, fn. трепчаница.
 Rezgöly, fn. шумска сова.
 Réz-hab, fn. тиролит (минер.). — hámor,
 fn. бакарница. — kék, fn. плава руда.
 — kór, fn. бакрена грозница. — kürt,
 fn. труба. — metszés, fn. резање у
 бакру. — metszet, — metszvény, fn.
 бакропрез. — metsző, fn. бакропрезац.
 — műves, fn. казанџија, котлар.
 Rezneк, fn. дропљица.
 Réz-nemű, mn. бакраст, меден. — nyom-
 mat, fn. бакропрез. — nyomó, fn. штам-
 пар у бакру. — öntő, fn. медалица.
 — pénz, fn. бакаран новац. — rozs-
 da, fn. бакарна рђа, драгац. — sárga,
 fn. жута мед. — sark, fn. бакарни (не-
 гативни) пол. — serpenyő, fn. кастро-
 ла. — szín, fn. бакарна боја. — szín,
 — színű, mn. бакаран. — tányér, fn.
 тенџија, леђен. — vegyes, mn. с ба-
 кром, бакраст. — virág, fn. a) драгац,
 бакарна рђа; b) бакарно лице. — vi-
 rágos, mn. бакарна лица.
 Rezen, k. тргнути се, пренути се; за-
 дрхтати. — t, es. уплашити, учи-
 нити да задрхће.
 Rézöld, fn. драгац, l. Rézrozsda.
 Rézs, fn. засек.
 Rézsel, es. ограђивати прућем.
 Rézsént, ih. косо. — es, mn. кос.

Rézslet, fn. шпалетна.
 Rezső, fn. Рудолф.
 Rézsuka, fn. гр'онца (биљка).
 Rézsunt, Rezsut, Rézsutt, ih. нахеро, по-
 ребарке, косо. — os, mn. кос.
 Rí, k. плакати, дерати се.
 Riad, k. побунити се; дрекнути, врис-
 нути, уплашити се.
 Riadal, fn. знак (војнички) за устајање,
 будница; — t verni v. fúni, ударати
 или свирати будницу.
 Riadalom l. Riadal.
 Riadás, fn. 1.) устрављење; крик; аларм;
 2.) пукотина на леду.
 Riadó, fn. 1.) пукотина на леду; 2.) а-
 ларм, узбуна, l. Riadal.
 Riadob, fn. аларм-бубањ.
 Riadoz, k. устрављивати се; крикати.
 Riajel, fn. знак узбуне.
 Rian l. Riad.
 Riaszkodik, k. продерати се на...
 Riaszt, cs. страшити, бунити; rá — ani
 vkire, заплашити кога.
 Riaszgat, cs. застрашивати.
 Ribacza l. Ribancz.
 Ribahal, fn. рибице.
 Ribál, cs. дрмусати, трести.
 Ribancz, fn. дроњци. — ol, cs. дерати;
 тргати. — os, mn. ритава, чунав.
 Ribiszke, fn. огроз; fekete —, рибизле.
 Rideg, mn. усамљен; недружеван, од-
 вратан. — ít, cs. чинити недружев-
 ним; отуђивати. — legény, fn. старо-
 жења, матор момак. — ség, fn. хлад-
 Rífol, cs. кидати. [ноћа, одвратност.
 Rigás, mn. редак; — erdő, пропланак.
 Rigó, fn. 1.) кос; 2.) вранац.
 Rigolya, fn. кавга, пнат.
 Rigolyás, mn. инатљив, цандрљив; fn.
 кавгапија.
 Rigórohár, fn. госпина папуча, црев-
 љача (биљка).
 Rigómező, fn. Косово поље.
 Rigya, fn. 1.) засека (бедем од дрва);
 2.) пуна, l. Rügy.
 Rigyás l. Rigás, Tisztás.
 Rigyáz(gat), cs. сасецати (грање).
 Rigyázik, k. пупити.
 Rigyet, k. рикати (бик, јелен).
 Riha, fn. блудница.
 Rihál l. Riszál.
 Rijjong, k. урлати, урликати.
 Rikács, fn. крештање. — ol, k. крештати,
 кричати; — oló hang, крештава глас.

Ríkat, cs. расплакати, терати на плач.
 Ríkit, k. дречати; á. é. бости очи (боја);
 — ó szín, боја што дречи.
 Rikkan(t), k. дрекнути, осећи се.
 Rihkancs, fn. 1.) боктер; 2.) чувар; сви-
 Rikogat l. Rikoltoz. [њар.
 Rikolt, k. дречати, дерати се. — oz, k.
 дерати се.
 Rím, fn. слик, срок; hang —, асонанција.
 Rima, fn. блудница, дроља.
 Rimál, Rimálkodik, k. терати блуд.
 Rimány, fn. понизно прошење. — kodás,
 fn. мољакање, понизно мољење. — ko-
 dik, k. понизно молити.
 Rímél, cs. правити сликове, стихове,
 срочавати; k. бити сличан, срочан.
 — és, fn. срочавање.
 Rimes, mn. сличан, у сликовима.
 Rímetlen, mn. — ül, ih. без сликова.
 Rímez l. Rímél.
 Rímfaragó, Rímgártó, fn. творац сликова.
 Rímjáték, fn. играње са сликовима.
 Rímtan, fn. наука о слику.
 Rímzik, k. бити сличан, срочан.
 Ring, k. гибати се, љуљати се; вибри-
 рати. — adoz, k. љуљати се. — at,
 cs. љуљати; á. é. уљуљивати.
 Ringyó, fn. дроља, блудница.
 Ringyrongy, mn. одрпан, ритава; fn. одр-
 паница; á. é. лола.
 Rinya, fn. скорак; стонога (буба).
 Riog, Riogat, cs. застрашивати.
 Rióka, fn. гњеветало, књезало (дете).
 Rip, fn. крпа, дроњак.
 Ripacs, fn. рупица; рапа од богиње.
 Ripacshal, fn. нека северна риба с о-
 тровним бодљама на леђи.
 Ripacsos, mn. 1.) издеран, ритава; 2.)
 богињав, рапав; 3.) рупичав (лист).
 Ripakodik, k. (нак, нек; га, ге) дрек-
 нути, продерати се на кога.
 Ripók, mn. рапав, богињав.
 Ripó, Ripók, fn. простак, гејак, клипан.
 Ris, fn. пиринач. — föld, fn. пиринчиште.
 Riska, mn. црвенкаст; fn. црвена крава
 кратких рога.
 Riskása, fn. 1.) каша од пиринча; 2.) пи-
 Risleves, fn. чорба с пиринчом. [ринач.
 Rispálinka, fn. арак (пиће).
 Rispor, fn. пудер. — oz, cs. пудерисати.
 Risszant, Risszent, cs. одрезати, одја-
 карити.
 Riszál, cs. 1.) дрмусати, трести; 2.) се-
 љи кебом.

Ritka, mn. редак, рехав; — vetés, местичав усеv; á. é. необичан, редак; — szerenese, ретка срећа.
 Ritkáll, Ritkál, cs. сматрати за ретко.
 Ritkán, ih. ретко, мало кад.
 Ritkaréj, fn. (биљка) рањеник.
 Ritkás, mn. обредак; местичав.
 Ritkaság, fn. реткост; рехавост.
 Ritkít, cs. проређивати; тањити, водити (течност); á. é. — ja párfát, нема му пара.
 Ritkódik, Ritkúl, k. проређивати се, rò-Rityalódik, k. ругати се. [ђати.
 Rityeg(tet), Rityent, cs. пуцкати.
 Rityen, k. пуцнути.
 Rityent, cs. пући; vkit rofon — eni, кога Rityog l. Rityeg. [звизнути.
 Rivaes, fn. град, туча, лед.
 Rivad l. Riad.
 Rivaj, fn. вика, дрека, галама.
 Rival, Rivalkodik, Rivalg, k. клицати, викати; дрекнути.
 Rivalgás, fn. вика, клицање.
 Rivalgó, fn. és mn. дрекало.
 Rivalkodás, fn. викање, дрека.
 Rivanes l. Rivaes.
 Rívás, fn. ридање, плакање.
 Rivaszkodik l. Rivalkodik.
 Rivaszt, Rivogat l. Riaszt, Riogat.
 Rivóka, fn. 1.) икрица, мехурица (црв); 2.) пљеветало, књезало (дете).
 Rizma, fn. рие (папира).
 Rízs l. Ris.
 Ró, cs. 1.) урезивати; ровашити; á. é. vkire vmit rá — ni, наметнути кому што; adót — ni, порезивати порез.
 Robaj, fn. бук, тутањ, лупа, грмљава, Robar l. Rovar. [урнебес.
 Robban, k. грмнути, затутнити, зашустити. — t, cs. распршити. — tuú, fn. Róbert, fn. Роберт. [торпедо.
 Robog, k. тутњити, грмети, шуштати. — ó, — ós, mn. што тутњи.
 Robot, fn. работа, кулук, беглук, робија. — bér, fn. кулучина. — ol, cs. és k. кулучити, беглучити, работати. — olás, fn. беглучење, кулучење. — os, mn. под кулуком; fn. работар, робијаш. — pénz, fn. кулучина.
 Roeska, fn. ручка, ведрица.
 Roggyan, k. стропошити се, пасти. — t, cs. стровалити, рушити.
 Roga l. Ragya.
 Rogyás, fn. падање.

Rogosz, fn. погод.
 Rogy, Rogyik, k. стропошити се.
 Roh, fn. 1.) трухлеж; 2.) вранац.
 Rohad, k. трухнути; гњилити. — ás, fn. трухлење. — ék, fn. трухлеж. — t, mn. труо, гњиво.
 Roham, fn. навала, јуриш; várat — mal bevenni, узети град на јуриш.
 Rohamos, mn. силан, буран, нагао.
 Rohan, k. јуришати; наваљивати; neki — ni, насрнути. — ás, — at, fn. јуриш; навала. — ó, fn. јуриш. — ólag, Rohany l. Roham. [ih. из небуха.
 Rohaszt, cs. чинити трухлим, гњилим.
 Rohatag, mn. што лако трухли, распад-Rohfekete, mn. загасит. [љив.
 Róhsárga, fn. кулаш (коњ).
 Rojt, fn. кита, кићанка, ројта, гомба. — kötő, fn. гомбар. — os, mn. с ројтама; (о биљу) кончаст. — osodik, k. цепати се. — oz, cs. китити ројтама.
 Róka, fn. лисица; (szój.) — farkát csóválni, лисичити, улагивати се; rókát kapni v. fogni, опрљити прете; rókával békelt, пун бува, препреден; rókát nyúzni, дерати лисицу; (pb.) ritka — kerüli el a csávát, кад лисица дозре, сама ћурчији кожу донесе; — csak szórét, nem bőrét változtatja, вук длаку мења, али ћуди никада.
 Róka-barlang, fn. лисичја јама. — bőr, fn. лисичина. — csaptatás l. Rókátáncz. — fark, fn. лисичји реп (такође биљка). — fogó, fn. велики нож.
 Rókálkodik, k. лисичити.
 Rókaprém, fn. јака од лисичине.
 Rókás, mn. 1.) пун лисица; 2.) постављен лисичином; 3.) риђ; 4.) опрљен.
 Rókásodik, k. бити опрљен.
 Rókász, fn. лисичар; k. ловити лисице. — at, fn. лов на лисице.
 Róka-táncz, fn. окретање лисице у ваздуху док не скапа. — vas, fn. лисичине.
 Rókáz, k. ићи на лисице; á. é. дерати лисицу.
 Rokka, fn. преслица; (szój.) kitették a rokkáját, показали му врата.
 Rokkan, k. 1.) охронити; 2.) хтети се стропошити.
 Rokkant, A. mn. а) охронуо, укљајен; b) трошан (зграда); B. fn. инвалид; — ak laktanyája, дом за инвалиде; C. cs. чинити да охроне; чинити трошним.
 Rokkantság, fn. охронулост, трошност.

Rokolya, fn. реклија, рекла.
 Rokon, mn. сродан; fn. роџак, сродник;
 — ok, своји, својта, родбина.
 Rokon-értelmű, mn. сродног значења. —
 érzés, fn. саосећај. — érzet, fn. сим-
 патија. — érzetű, mn. што симпатише,
 сродан. — fél, fn. сабрат. — i, mn.
 сроднички. — ság, fn. сродство, род.
 Rokonszeny, fn. симпатија. — es, mn.
 симпатичан. — ez, k. симпатисати.
 — ii, mn. што симпатише.
 Rokonszó, fn. сродна реч, синоним. —
 esere, fn. метонимија.
 Rokontalan, mn. несродан; без рода.
 Rokonúl, ih. сроднички; k. сроджавати се.
 Rokonvér, fn. рођена крв.
 Ról, nu. са, с; о; из; по; а fáról, с др-
 вета; Pálról, о Павлу; Budáról, из
 Будима; járásról, по ходу.
 Rom, fn. развалина, рушевина; — ba
 dőlni, распасти се; пропасти; — ba
 dönteni, развалити, упропастити.
 Róma, tn. Рим; á. é. Romába készül, (о
 жени) хоће да се породи.
 Római, mn. римски; tn. Римљанин. —
 lag, ih. по римском начину.
 Román, fn. роман; l. Regény; tn. a) Ро-
 ман (име); b) Роман, Влах.
 Románcz, fn. романца.
 Rombol, cs. рушити, кварити, упропаш-
 тивати. — ás, fn. рушење. — ó, mn.
 што руши.
 Rombol l. Romlik. — ék, fn. рушевина.
 — oz, — ozik, k. распадати се.
 Romlandó, mn. распадљив. — ság, fn.
 распадљивост.
 Romlás, fn. распадање, пропаст. — os,
 mn. пропадљив.
 Romlatlan, mn. непокварен.
 Romlék, fn. развалине.
 Romlékony, mn. распадљив. — ság, fn.
 распадљивост.
 Romlik, k. распадати се, кварити се,
 рушити се, пропадати.
 Romlott, mn. покварен. — ság, fn. по-
 квареност.
 Romolhatlan, mn. непропадљив. — ság,
 fn. непропадљивост. — úl, ih. непро-
 Romol l. Romlik. [падљиво.
 Romos, mn. a) пун рушевина; b) трошан.
 Romrés, fn. пролом, мазгала.
 Róna, mn. раван; fn. a) rávan, равни-
 ца; b) стаза; c) колосек.
 Rónás, mn. пун равница; раван.

Rónaság, fn. равница, rávan.
 Roncs, Roncsalék, fn. рушевине од лађе.
 Roncsa, fn. лубарда, кумбара.
 Roncsár, fn. лубардар.
 Roncsol, cs. рушити, разбијати. — t,
 mn. разорен, порушен.
 Ronda, mn. прљав, каљав; андрав; аљ-
 кав. — ság, fn. гад.
 Rondaul, ih. прљаво, гадно, андраво.
 Rondít, cs. каљати, гнусати; кварити.
 Rondúl, k. каљати се.
 Rongál, cs. раскваривати, рушити; — t
 egészség, порушено здравље.
 Rongy, fn. крпа, рита, дроњак. — ász,
 fn. ритар. — ika, — ocska, fn. крпица.
 — ol, cs. дерати, цепати. — ollik k.
 дерати се, цепати се.
 Rongyos, mn. ритав, подрапан; fn. адра-
 повац. — an, ih. подрапано, адрапо-
 вачки. — kodik, k. ићи као адрапо-
 вац, ићи подеран. — odik, k. поде-
 рати се. — ság, fn. ритавост.
 Rongyszedő, fn. ритар, крпар.
 Ront, cs. рушити, кварити; á. é. урећи.
 Rontás, fn. кварење; а. é. чини, урок;
 — van rajta, опчињен је.
 Rontatlan, mn. непокварен. — úl, ih.
 непокварено.
 Rontó, mn. és fn. који руши; рушитељ.
 — fű, fn. старачац. — rál, fa. ште-
 точина, кварина (у шали).
 Rop, cs. — ja a tánczot, игра.
 Ropog, k. пуцати, кврцати; праскати.
 — ás, fn. пуцање, кврцање. — ós,
 mn. a) праскав; — ósra süitni, ипећи
 „реш“; — ós gyűmöles, воће што пуца
 под зуби; b) l. Rugékony.
 Ropp! кврц! кр! прас!
 Roppad, k. распадати се с праском.
 Roppán, k. праснути, кврцнути. — t,
 cs. чинити да праска, да кврца.
 Roppant, mn. голем, грдан. — ság, fn.
 големост. — úl, ih. страшно, големо.
 Roppantó, fn. орашчић (на пушци).
 Roppaszt l. Roppant, cs.
 Roskad, k. срушити се, сурвати се. — ó,
 mn. трошан, распадљив; — ó félben
 van, хоће да се сруши. — oz, k. ру-
 шити се, опадати. — t, mn. пору-
 шен, развањен; трошан; — tan, ih.
 у рушевинама; трошно. — tság, fn.
 трошност.
 Roskatag, mn. трошан. — ság, fn. трош-
 Rosnyó, tn. Рожњава (град). [ност.

Rossz, mn. p̃hav, худ, зао, злочест, opak; — betegség, зла, погана болест; (szój.) — színben van, p̃havo изгледа; fn. зло; — at cselekedni, радити зло; — ban történi fejét, мислити о злу; зло смерати.

Rosszabbít, cs. погоршавати, погоршати. — mány, fn. погоршање.

Rosszabbodik, Rosszabbúl, k. погоршавати се.

Rosszakarat, fn. злохудност, злоћа, пакост. — ú, Rosszakaró, mn. злохуд, злохудан, пакостан. — úlag, ih. злохудо, пакосно.

Rosszálás, fn. неодобраванье, замеранье.

Rosszall, Rosszal, cs. неодобравати, замерати.

Rosszalatós, Rosszalható, mn. невредан
Rosszaló, mn. замеран. — lag, ih. замеражући.

Rosszaság, fn. злеудност, опачина, неваљалство.

Rosszat-hívés, fn. песимизам. — hívó, mn. песимиста.

Rosszbéli, mn. злохран. — ség, fn. злохраност.

Rosszelyű, fn. песимиста. — ség, fn. песимизам.

Rossz-hírű, mn. злогласан. — hiszemű, mn. зломншљен. — hiszeműleg, ih. злорадице. — indulatú, mn. злохуд, злобан. — indulatúlag, ih. злохудно.

Rosszít, cs. кварити, погоршавати.

Rosszkegy, fn. зловоља. — ú, mn. зловољан, мрзовољаст. — üleg, ih. зловољно. — üség, fn. зловољност.

Rosszkor, ih. у зао час, у невреме.

Rosszlelkű, mn. зао, пакостан, opak; — leg, ih. опako, бесавесно. — ség, fn. злоћа, опачина, бесавесност.

Rossztermészet, fn. злохудност. — ú, mn. opak.

Rosszúl, ih. p̃havo, зло; — hangzik, немило звони; — járni, зло проћи, награбуцити; — lett, позлило му је; — venni, замерати; — teremni, омахнути.

Rosszúl, k. бивати p̃hav.

Rosszúlhangzó, mn. што p̃havo звони, нескладан. — lag, ih. нескладно.

Rosszúllét, fn. болест, слабост.

Rost, fn. 1.) жилица; 1.) ројта, песа; 3.) роштиљ, пећме; 4.) á. é. két, három — бан, дваред, триред.

Rosta, fn. решето, вејача, ветрењача;

(szój.) rostába vetni, прорешетати, строго критиковати.

Rostaal, Rostaalj, Rostaalja, fn. (жито) испод решета.

Rostaesont, fn. решетаста кост.

Rostál, Rostálgat, cs. 1.) решетати, вејати; 2.) á. é. строго критиковати. — ás, fn. решетање, вејање.

Rostany, fn. жичина.

Rostély, fn. 1.) роштиљ, пећме; 2.) решетка.

Rostélyos, mn. као решетка, с решетком; — ablak, прозор с решетком; fn. приганица, прженица.

Rostélyoz, cs. правити решетке, оградити решетком. — at (Rostélyzat), fn.

Rostika, fn. жичина. [решетке.

Rostol, cs. цепкати, чимкати.

Rostos, mn. жилав, кончав.

Rostoz l. Rostol.

Rostya, fn. кимова чорба.

Rozog, k. 1.) праскати, пуцкати; 2.) касати; 3.) кљобучити се, бућити се.

Róta, fn. 1.) урез, усек; 2.) чета, рота; 3.) партија (игре).

Rótás, mn. 1) ровашен, урезан; 2.) у четама; 3.) у партијама; — eső, метимична киша.

Rothad, k. трухнути, l. Rohad stb. — ékony, mn. распаљив. — t, mn. тpyo.

Rothaszt, cs. чинити да трухне, l. Rohaszt. — ó lát, fn. барека грозница.

Rothatag, mn. што трухне, распаљив; fn. трухлеж. — os, mn. пун трухлежи, гњно.

Rótt, mn. 1.) урезан, усечен, ровашен; 2.) порезан (данак).

Rottyán, k. укинути.

Rottyog, k. праскати, бацати кључ, Rov l. Ró... [кључати.

Rovács, fn. жлеб (у кости).

Rovacsos, mn. пругаст.

Rovacs, fn. сконтро. — ol, cs. сконтрирати, срачунавати (благајнице).

Rovar, fn. зарезник, буба. — ász, fn. бубар; k. бавити се бубама.

Rovás, fn. 1.) ровашење, урезивање; 2.) рабош (дрво); 3.) рачун; конта; mások — ára, на туђу штету; elvesztette a — t, изгубио је рачун, помео се.

Rovásfa, fn. рабош.

Rovásol, cs. зарезивати, записивати у рабош.

Rovat, Rovát, fn. урез, зарез; рубрика.

Rovatal, fn. 1.) зарез; 2.) l. Ravatal.
 Rovatezim, fn. рубрум.
 Rovaték, fn. урез, зарез. — ol, cs. урезивати; рубрицирати. — oz, cs. из.
 Rovatív, fn. таблица. [резивати.
 Rovátk, fn. урез, l. Rovaték stb.
 Rovatol, Rovatoz, cs. рубрицирати.
 Rovatos, mn. рубрициран.
 Rovogat l. Ró...
 Róza, fn. Ружа, Роза.
 Rozga, mn. раскламкан; молитав; трошан; — épület, опала зграда.
 Rozmár, fn. водени коњ.
 Rozmarin, Rozmaring, fn. рузмарин.
 Rozog, k. кламитати се, кламкати се.
 Rozoga, mn. опао, l. Rozga.
 Rozomák, fn. ровомак (живот.), ждера.
 Rozzan, k. сурвати се, пасти.
 Rozzant, mn. опао, трошан; á. é. ослаб.
 Rozs, fn. раж. [лен, ровит.
 Rózsa, fn. ружа; mindignyló —, ружа месечарка; (pb.) a — sincs tövis nélkül, нема руже без трња.
 Rózsa-bazsál, fn. божур. — gyémánt, fn. румени алам. — hal, fn. арбун. — kert, fn. ружичњак. — kő, fn. розета, румен мерџан. — méz, fn. равак. — olaj, fn. ружино уље, ђулијан. — piros, mn. румен као ружа.
 Rózsás, mn. пун ружа; ружичаст; fn. ружица (грожђе). — gerely, fn. (биљка) прдељ. — szín, fn. ружичаста боја. — szín, — színű, mn. ружичасте боје. — víz, fn. водица од руже, ђуле.
 Rózsázat, fn. розета, румени алами.
 Rozsda, fn. рђа, црн; nemes —, малахит.
 Rozsdállik, k. рђати, зарђавати.
 Rozsdara, fn. прекрупна од ражи.
 Rozsdás, mn. зарђан. — an, ih. зарђано. —odik, — úl, k. рђати.
 Rozsföld, fn. ражиште.
 Rózsí, Rózsika, fn. Ружица.
 Rózsika, fn. алпска (северна) ружа.
 Rozskenyér, fn. хлеб од ражи.
 Rozsnok, fn. овенк.
 Rozsnyó, fn. Рожнава.
 Rozspálinka, fn. батакурњача, комадара.
 Röcsköl, cs. гњечити.
 Rőf, fn. риф, аршин; — számba, на риф.
 Rőf-áru l. Rőfös-áru.
 Rőffen, Rőffent, k. грокнути; á. é. (vkire) обрецнути се.
 Rőfög, k. гроктати. — és, fn. гроктање.

Rőföl, cs. бити рифом; k. теревенчити, бекријати.
 Rőfös, mn. од аршина, од рифа; за риф; — áru, сечена роба, роба на риф; — kalmár v. kereskedő, трговац сечене робе.
 Rög, fn. грудa, грудва; чагаљ. — szükör, fn. грудвасти шећер.
 Rögény, fn. оток.
 Rögészme, fn. фикса идеја.
 Rögös, mn. грудав; чаглаовит, цамбовит, трупкав.
 Rögjön, ih. одмах, с места; из ненада, на пречац. — ész, fn. импровизатор. — ítélet, fn. преки суд. — őz, cs. импровизирати. — őze, ih. од стика. — törvény, fn. преки суд. — vers, fn. импровизирани стих. — zés, — zet, fn. импровизација. — ző, fn. импровизатор.
 Rögörő, fn. справа што туца груде.
 Rögöz-eszme, fn. фикса идеја.
 Rögzés, fn. укоренљивање, закорелост.
 Rögzik, k. 1.) грудвати се; 2.) укоренљивати се.
 Rögzött, mn. укоренен, окорео, огрезао, закован; — szokás, укоренен обичај; — betegség, застарела болест.
 Röhej, fn. церек, кикот. [лест.
 Röhen, Röhent, k. насмејати се.
 Röhög, k. церекати се; гроктати.
 Rökken, k. 1.) застати, запети; 2.) постати запаран, загрејати се; — ő hőség, запара, омара, жегла, препека; — t, устајан, покварен (од влаге).
 Rököny, Rökönfolt, fn. пегла од стајања.
 Rökönödik, k. 1.) укварити се од влаге, устајати се; 2.) ужаснути се.
 Rökönös, mn. укварен, устајан.
 Römpöl, Römpöly, fn. полић.
 Rökköcz l. Renkesz.
 Röp, fn. лет; mn. за летење.
 Röpdös, Röpdöz, k. летунати.
 Röpékény l. Röpke.
 Röperő, fn. замахита снага. — mű, fn. справа за летење.
 Röpet, fn. лет; röptében, у лету.
 Röpgyík, fn. зелени змај.
 Rőpirat, fn. брошира.
 Rőpít, cs. пуштати, пуштати да лети.
 Röpke, mn. хитар, лак.
 Röpkeirat l. Rőpirat.
 Rőpködik, k. летунати, лепршати се.
 Rőplábuk, fn. птеропода, перајани.

Rörös, k. летуцати, леирнати се.
 Röppen, k. приути.
 Röppentyű, fn. ракетла. — s, fn. ракетлија.
 Röptelen, fn. пингвин, дебела (патагон-
 Röpten, ih. у лету. [ска] гуска.
 Röptet, cs. дати да лети.
 Röpijj, fn. лети-змај (гуштер).
 Röpiil, k. летети. — és, fn. летење.
 Röridik, k. отрти се, искрзати се.
 Rösge, fn. нечист, гад, љубре.
 Röst, fn. решетка, роштиљ; mn. l. Rest.
 — öl, cs. пржити, сушити.
 Röt, mn. црвено-мрк. — barna, mn. кестенаст. — érez, fn. црвени, убојни камен. — fakó, fn. és mn. кулаш; кулашаст. — récze, fn. морска патка. — szakállu, mn. рићобрад. — vad, fn. крупна дивљач, јелени.
 Rövid, mn. кратак; — нар múlva, кроз кратко време; — ebbet húzni, „повући краће“, оштетити се, изгубити; — végét fogni vminek, на кратко што евршити; — re fogni, затегнути; leg- — ebb úton, на пречан.
 Rövideső, fn. мешана.
 Rövidebbít, cs. пократити, скратити.
 Rövided, mn. пократак. — en, ih. у кратко, на кратко. — ik, k. краћати (дан). — en, ih. кратко, у кратко.
 Rövidfarkú, mn. прикус.
 Rövidít, cs. скраћивати, скратити; á. é. оштетити. — és, fn. скраћивање. — mény, fn. скраћење. — ő jel, fn. знак скраћивања.
 Rövidke, mn. врло кратак; fn. кратак огртач.
 Rövidlát-ás, fn. кратковидост. — ó, mn. кратковид.
 Rövidleg, ih. у кратко, сумарно. — es, mn. сумаран.
 Rövidlet, fn. кратак преглед. — ez, cs.
 Rövidnap, ih. за који дан [ресумирати].
 Rövidpuska, fn. мешана.
 Rövidröptyűsök, fn. краткокрилци.
 Rövidség, fn. краткост, краткоћа; á. é. штета; — et szenvedni v. vállalni, бити оштећен; — et okozni, учинити штету.
 Rövidül, k. краћати.
 Rözgödik, Rözgöldik, k. шунтати; грототати.
 Rózse, fn. пруже, режа, фашина. — gát, — mű, fn. устава од пружа. — nyaláb, fn. сноп пружа.

Rubel, fn. рубља.
 Rubiánka, fn. лобода, гуничја трава.
 Rubin, fn. рубин.
 Rucza, fn. патка, l. Récze.
 Rucezan, k. искочити, искренути.
 Rúd, fn. мотка, руда; колека руда; (szój.) rá jár a —, нега (ње) се тиче; kifele áll a — ja, обрао је бостан.
 Rudaes, fn. 1.) писаљка (у старо време); 2.) метална руда.
 Rudaeska, fn. моткица.
 Rудal, cs. 1.) утврђивати мотком; 2.) á. é. деветати; 3.) раскивати у руде.
 Rудaló, Rудalókötel, fn. остожје.
 Rудarany, fn. златна руда, злато у шипкама.
 Rудas, mn. с мотком; с рудом; fn. a) (-lő) коњ уз руду; рудњак; b) навилјак, l. Petrencze.
 Rудasfürdő, fn. купатило у Будиму.
 Rудaz, cs. раскивати у руде. — ó kötel, fn. остожје.
 Rúdezüst, fn. сребро у шипкама.
 Rудkarika, fn. карика за руду.
 Rudolf, fn. Рудолф.
 Rúdszárny(ak), fn. крак(ови) на колих.
 Rúdvas, fn. 1.) гвожђе на врху руде; 2.) гвожђе у шипкама, меч.
 Rúdvégszeg, fn. клин на врху руде.
 Rúdvitorla, fn. лантина.
 Rúg, cs. és k. 1.) ударати или вурати се ногама; farba — ni, дати ногу у чакшире; a port — ni, отпирити, побећи; 2.) чинити, износити; száz forintra —, износи сто форинти.
 Rugal-om, fn. растегљивост; — mas, ела-
 Rugany j. Rugó. — os, Rugalmas. [стичан.
 Rugás, fn. 1.) ударање, вурање ногама; 2.) одбој пушке.
 Rugazzkodik, k. одскочити, одјурити; neki —, патрчати.
 Rugaszt, cs. ударити о што; завитлати.
 Rugdal, cs. ударати, вурати се ногама на... — ódik, — ózik, k. вурати се, бацкати се.
 Rugdeszka, fn. даска за захукавање.
 Rugékony, mn. еластичан. — an, ih. еластично. — ság, fn. еластичност.
 Rugerő, fn. замахита енага.
 Ruggyanta, fn. гумаластика.
 Ruglökés, fn. удар на одбој.
 Rugmégza, fn. каучук.
 Rugó, fn. витоперо, перо; á. é. побуда.
 Rugoldoz, Rugoldozik l. Rugdalódik.

Rugómerleg, fn. еластичне теразије.
 Rugony, fn. перо, витоперо. — csavar, fn. еластични заворањ. — os, mn. еластичан. —osan, ih. еластично. —osság, fn. еластичност.
 Rugós, mn. 1.) који се вура (коњ, крава); 2.) с витопером, перан; 3.) ела.
 Rugótoll, fn. перо, витоперо. [етичан.
 Rugottborjú, fn. одбијено теле.
 Ruglat, cs. чинити да се одбија; neki — ni, нагонити, натерати (коња) на...
 Ruha, fn. 1.) руво, одело; хаљина, риза, одора; (szól.) a — elszakadjon, a gazda maradjon, (при честитању на новом оделу) колико жица, толико годиница; (pb.) — ékesség, pénz tisztesség, храна храбра а рухо господара (чини); — folttal jár, крпеж кућу држи; 2.) törlő —, крпа (за брисање).
 Ruha-akaszték, fn. вешалица. — féreg, fn. мољак, гризлица. — kefe, fn. четка за хаљине. — kereskedés, fn. трговина с хаљинама. — korpadék, fn. рите, трање, дроњци. — kosár, fn. корпа за рубље. — kötél, fn. уже за кошуље. — moly, fn. мољак. — radó, — rézmin, — rontó, fn. који дере (не чува) хаљине.
 Ruhás, mn. с хаљинама; за хаљине.
 Ruhaseprő, fn. метлица (за хаљине). — szekrény, fn. орман за хаљине. — tár, fn. магазин од хаљина; гардероба. — tartó, fn. вешалица за хаљине. — tetű, fn. мољак.
 Ruház, cs. одевати, облачити; á. é. преносити (чин, право). — ás, — at, fn. одело. —atlan, mn. без хаљине, не одевен. — kodik, k. одевати се.
 Rükerez l. Rükerez.
 Rukufesték, fn. орлеан.
 Rum, fn. рум.
 Ruskó l. Salak.
 Rusnya, mn. ружан; прљав; аљкав.
 Rusnyákkodik, k. бити аљкав, прљав.
 Rysnyít, cs. прљати, l. Rondít.

Rusnyúl, k. прљати се.
 Rusnyák, fn. Русин, Рушњак; mn. — úl, ih. русински, рушњачки.
 Rút, mn. ружан, гнусан.
 Ruta, fn. рутва (биљ.).
 Rútalkodik, k. 2.) поружнети, прожгати се; 2.) гадно се владати.
 Rútalkodó, mn. који срамотно говори; гнусник.
 Rútall, cs. сматрати за ружно.
 Rútalmas, mn. гадан, непријатан. — an, ih. гадно.
 Rútalmaz, cs. прљати; á. é. ружити.
 Rútalom, fn. ругоба; á. é. срам.
 Rútít, cs. каљати, нагрђивати.
 Rútol, k. és cs. 1.) урлати (вук); 2.) сматрати за гадно; 3.) ружити, грдити.
 Rútság, fn. ружност, грдоба.
 Rútúl, k. поружнети; ih. ружно
 Rutyó, fn. гад, прљеж.
 Ruzsnya, mn. ружан, l. Rusnya...
 Rüeskö, Rüesök l. Mocskos, Mocskos.
 Rügy, fn. пупа, око; á. é. rossz —, зла
 Rügyes, fn. пупица. [жена.
 Rügyes, mn. с пупом. — edik, k. пупити.
 Rügyezik, k. пупити, терати.
 Rüh, fn. шуга, свраб. — atka, fn. шугар. — eder, mn. és fn. шугав; шугавац; á. é. пробиевет, скитница. — ed, k. ошугати се. — elődzik, k. чешати се, драпати се. — e róczí, — e rongya, mn. és fn. пробиевет.
 Rühes, mn. шугав, сврабљив. — ség, fn.
 Rühész, fn. шугар (буба). [шугавост.
 Rüheszt, cs. ошугати, осврабати.
 Rühét, k. букарити се, цвелити се (свиње). — és, fn. букарење, цвељење.
 Rühfü, fn. трава од шуге.
 Rühír, fn. маест од шуге.
 Rühőezi, mn. шугав; fn. шугоња.
 Rühölődik, k. драпати се, чешати се.
 Rühvakaronez, fn. шугар (црв).
 Rükerez, fn. красуљак, белка (биљ.).
 Rüköl, k. рикати, букати.
 Rüp ... l. Rip ...

S.

S, ksz. и, l. És.
 Sat, st., stb. = s a többi, s többi, и т. д. итд. (и тако даље).
 Sába l. Zsába.
 Sadar, Sadarint, cs. бацати, бацити.

Sáf, fn. шафол.
 Sáfár, fn. 1.) управљач; 2.) фактор.
 Safarina, fn. дроља, наложница.
 Safarinákkodik, k. терати блуд, дрољати
 Safarinaság, fn. блуд, швалерење. [се.

Sáfár-kodás, fn. управљање, газдовање. — kodik, k. газдовати, управљати. — lás, fn. управљање, газдовање. — nő, fn. кућаница, газдарица. — ol, es. газдовати, кувити. — ság, fn. газдовање. Sáfrány, fn. шафран. — os, mn. са шафраном; fn. шафранџија. — oz, es. зашафранити. — sárga, mn. жут као шафран. — sav, fn. шафранова кесе-лина. — szeklieze, fn. дивљи шафран, Sáh i. Sáv. [шафранџика. Saja, mn. чврст, дебео (суко). — fátyol, fn. двоструки флор (вео). — szalag, fn. трака од два лица, дебеда трака. Sajat, mn. свој, сопствени, властити; fn. својина, добро, сопственост; — jávát tette, приевојно је; приграбио је. Sajátí, mn. прави. — lag, ih. управо. — ság l. Sajátság. Sajátít, es. приевајати. — ás, fn. приевајање. — ó, fn. генитив. Sajátképen, ih. управо, баш. — i, Sajátképi, mn. прави. Sajátkezű, mn. својеручни. — leg, ih. својеручно. Sajátlag, ih. управ. — os, mn. прави, особени. — osan, ih. управ. — osság, fn. особитост, особина. Sajátlan, mn. неправи. Sajátnemű, mn. особит, необичан. — leg, ih. особито, необично. — ség, fn. особитост, особеност. Sajátnév, fn. сопствено име, l. Tulajdon. Sajától l. Sajátít. [név. Sajátos, mn. сопствен, особен, властит; fn. власник. — ság l. Sajátság. Sajátság, fn. особина. — os, mn. особен, оригиналан. — osan, ih. особено. Sajátszerű, mn. особен. — en, — leg, ih. Sajátúl, ih. као властито. [особено. Sajdít, es. 1.) осећати мали бол; 2.) слу-тити, l. Sejt, es. Sajdúl, k. почети бридети, штречати. Sajg l. Sajog. — ás, fn. бридење. Sajgat, es. 1.) причињавати бол; 2.) слу- Sajgató(hal), fn. рађа (риба). [тити. Sajgó, mn. што бриди. Sajgócz l. Sajgatóhal. Sajka, fn. шајка; чаман. Sajkás, fn. бродар; шајкани. Sajkaverseny, fn. регата. Sajkáz, k. возити се на шајки или чамцу. Sajkorr, fn. окентропис (биљ.). Sajlik l. Sajog.

Sajlod-ik, k. мучити се. — tat, es. мучити. Sajmeggy, fn. дивља вишња. Sajna, ih. на жалост. Sajnakodik l. Sajnálkozik. Sajnál, es. 1.) жалити; — om a szegényt, као ме је сиротана; ne — jon, имајте доброту; 2.) кајати се, вајкати се; csak pénzemet — om, као ми је само новца; (szój.) — ja a lábát, рамље на једну ногу; 3.) (tól, től) укривати. Sajnálát, fn. жаљење. — os, mn. жалос-тан, бедан. — osan, ih. жалосно. Sajnálkodik, Sajnálkozik, k. (on, en) жалити. Sajnit, es. осећати бол; (szój.) — ja a lábát, боли га нога. Sajnos, mn. жалостан; што боли. — an, ih. жалосно; на жалост. Sajó, fn. (пека) Шажо. Sajog, Sajong, k. тштити, бридети, Sajon, fn. жаљење. [штречати, пећи. Sajt, fn. сир; bezzeg —, ударила руда Sajtalan, mn. неслан. [у брег! Sajtár, fn. музлица, ведрица, крављача. Sajtatka, Sajtféreg, Sajtkukacz, fn. пре- Sajtnemű, mn. сираст. [гаљ у сир. Sajtó, fn. 1.) преса, цедило, тесак; 2.) штампна. — ház, fn. качара. — hiba, fn. штампарска погрешка. Sajtól, es. цедити, муљати. — ás, fn. чеђење, муљање. Sajtóper, fn. преска парина. Sajtos, mn. са сиром, од сира; fn. који прави сир. Sajtó-szabadság, fn. слобода штампе. — törvény, fn. закон о штампи. — ügy, fn. Sakál, fn. шакал. [штампарска ствар. Sakk, Sakkjáték, fn. шах (игра). Sakkoz, k. играти се шаха. Sál, fn. шал. Sala, fn. berzes —, турмалин (минерал). Salak, fn. шлакња, треска, дрожина; нзмет. — ol, es. чистити од шлакње. — os, mn. шлакњаст; á. é. лоп. — szappan, fn. сапун од ђибре. Salakúl, k. ушлакњати се. — ás, fn. ушлакњење. Salamon, fn. Соломон. — kodik, k. му-дричити, водити се за мудра. Salapol, k. 1.) ликовати, клицати; 2.) улагивати се, лисечити. Saláta, fn. салата, лоћика. — pille, fn. копривац (лентир). — torma, fn. дивљи Salavár, fn. азил, прибежиште. [пен.

Salétrom, Salitrom, fn. салитра. — nemű, mn. салитраст. — os, mn. са салитром; од салитре. — sav, fn. салитрена киселина.

Sallang, fn. 1.) ројта на ремену; 2.) окрајак (на листу); 3.) празна реч, гола фраза.

Salangos, mn. 1.) са ројтама; 2.) изрецкан (лист); 3.) бомбастичан, фразовит.

Sáloeska, fn. свилац, шалић.

Sállik, k. пасти се (кобила).

Sám, fn. 1.) шам, калуп; модел; 2.) коњиц, кобилица (на егеди).

Sámfa, fn. калуп, дрво у ципелара.

Sámfáz, cs. ударати на калуп.

Sámol, Sámoz, cs. 1.) ударити на шам или калуп; 2.) метнути кобилицу на Sámson, tn. Самсон. [егеди.

Samu, Sámuel, tn. Самуило.

Sanez, fn. багов; ђибра; талог.

Sánez, fn. шанац, опкоп; — ra itélni, осудити на робију. — ásó, fn. робијаш (који копа опкопе). — fogoly, fn. робијаш. — munká, fn. посао око опкопа. — munkás, fn. који копа шанчеве. — mű, fn. опкопи.

Sánczol, cs. опкопавати, опшанчити. — ás, fn. опкомавање. — at, fn. опшан.

Sáncztér, fn. калимердан. [чење.

Sanda, Sandal, mn. шкиљав, разрок; (km.) a vakok közt — a király, међу слепцима је разроки краљ; — szemekkel nézni, гледати испод ока, злобити.

Sandalag, k. шкиљити, гледати разроко; гледати попреко, злобити.

Sandaság, fn. шкиљавост, разрокоост.

Sandikál, k. шкиљити, гледати испод ока, завидљиво.

Sandít, k. шкиљити; (ra, re) попреко, завидљиво гледати.

Sándor, tn. Бранко, Александар, Шандор. — ka, tn. Шаца.

Sandra, fn. блудница, лоћа. — ság, fn.

Sándri, tn. Шаца. [неваљалство, блуд.

Sank, fn. 1.) талог, мутљак, стеља; 2.) шљунак. — ol, cs. чистити, бистрити, цедити. — os, mn. мутан, стељаст.

Sanny, fn. увелост, прецвалост. — ad, k. венути, сушити се. — aszt, cs. са-сушивати, чинити да вене.

Sánta, mn. хром, шантав, бангав; fn. шантоња, хромац; (pb.) a ki sántával jár, sántítani tanul, с каквим пристајеш, онакви постајеш.

Sántalj, fn. скаленоедар.

Sántál l. Sántít.

Sántaság, fn. хромоћа, бангавост.

Sántika l. Sánta.

Sántikál, k. 1.) храмати, шантуцати; a hasonlítás —, упоређење није згодно; 2.) (ban, ben) намеравати, смерати, сновати што; nem jó dologban —, не мисли добро.

Sántikáló, mn. ерлав, хром, бангав.

Sántít, k. шантати, храмати; a hasonlat —, упоређење храма (није згодно); cs. ошантавити кога.

Sántúl, k. ошантати, охронути.

Sanyar, fn. беда, злопата; cs. l. Sanyarít.

Sanyarg l. Sanyarog. — ás, fn. злопата, кубура. — at, cs. мучити, патити. — atás, fn. мучење.

Sanyarít, cs. патити, мучити.

Sanyarkodik l. Sanyarog.

Sanyarodik, Sanyarog, k. таворити се, патити се, недепсати се.

Sanyarú, mn. мучан, невољан, кубуран, чемеран. — an, — n, ih. бедно, кубурно. — ság, fn. невоља, кубура.

Sáp, fn. бледоћа, бледило.

Sápad, k. бледети. — ás, fn. блеђење. — oz, k. бледети. — ság, fn. a) бледоћа; b) бледило (болест).

Sápadt, mn. блед, пребледео. — an, ih. бледо. — ság, fn. пребледелост, бле-

Sápaszt, cs. чинити бледим. [доћа.

Sápatag, mn. поблед, блећан.

Sápékodek, k. лелекати, кукати.

Sápit, k. јадиковати, кукати; cs. чинити бледим. — oz, k. кукати, нарицати.

Sapka, fn. капа, шепа. — alakú, mn. капаст. — csináló l. Sapkás.

Sapkás, mn. с капом; fn. капар.

Sápkór, fn. бледило (болест). — os, mn. који има бледило.

Sápodik l. Sápékodek.

Sárog, k. гакати, дерати се (патке).

Sápol, Sápólódik l. Sopánkodek.

Sáppad, Sáppaszt l. Sápád, Sápaszt.

Sár, 1.) fn. блато, као; — ral dobálni vkit, бацати се блатом на кога; kiállani a sarat, издржати, показати се момак; belevinni a — ba, навести на танак лед; kihúzni a — ból, извући из блата; 2.) mn. l. Sárğa.

Sára, tn. Сара.

Sarab, fn. баштованска справа, креса-

ло. — ol, cs. кресати, сасецати. — oló, fn. 1.) који креше; 2.) кресало.
 Saraglya, fn. шараге, l. Saroglya.
 Saral, k. газити по блату; cs. 1.) правити блато; 2.) мазати блатом; лепити.
 Sarampó l. Sorompó.
 Sarany, fn. изданак, младица. — ozik, k. терати, израшћивати.
 Sárarany, fn. сухо злато, l. Színarany.
 Sárása, fn. сарка.
 Sáracsatorna, fn. клоака.
 Sarcz, fn. уцена; — ot vetni a városra, ударити намет на град, уценити град. — ol, cs. уценити, уцењивати.
 Sárczipó, fn. ципеле за блато, каљаче.
 Sárda, fn. сйда (нека топола).
 Sárdény, fn. земљани суд.
 Sárépés, mn. меланхоличан, туробан.
 Sárfa, fn. лењен зид.
 Sárfehér(szóló), fn, неко грожђе.
 Sáfészek, fn. каљуга.
 Sáfű, fn. царевац.
 Sáfürdő, fn. блатно купатило.
 Sáfűz, fn. жута врба.
 Sárğa, mn. жут; fn. жутило; tojás sárğaja, жуманце.
 Sárğa-cukor, fn. жути шећер. — csőri, fn. жутокљунац. — dinnye, fn. диња. — felfolyó, fn. драгољуб (цвет). — föld, fn. жута земља. — gomba, fn. кантарела (биљ).
 Sárgakór, fn. жутица (болест). — os, mn.
 Sárgaláz, fn. жута грозница. [жутичав.
 Sárállik, k. жутети се.
 Sárgamurok, fn. мрква.
 Sárgán, ih. жуто.
 Sárgarépa, fi. жута репа, шаргарепа.
 Sárgaréz, fn. жута мѣд, месинг; mn. од месинга, мѣден. — müves, fn. медо-
 Sárgarígó, fn. жуја (тица). [ливац.
 Sárgás, mn. жућкаст.
 Sárgaság, fn. 1.) жутина; 2.) жутица (бо-
 Sárgasik, fn. телеј (од злата). [лест).
 Sárgaszilva, fn. бела шљива, белица.
 Sárgatarka, fn. шарац.
 Sárgatök, fn. храпава бундева.
 Sárgéleg, fn. ураноксид.
 Sárgít, cs. жутити. — ó, fn. жућњак.
 Sárgúl, Sárgodik, k. жутети.
 Sárgyóka, fn. стрнатка, стрнадица.
 Sárgyuradék, fn. ражено (мешено) блато.
 Sarha, fn. кождер, живодер.
 Sárhat, Sárhít, k. бити опасен (кобила).
 Sárház, fn. кућа од блата, од земље.

Sárhodik l. Sárhozik, Sárhat.
 Sárhoz, cs. скакати на кобилу, насти (ajrup). — ik l. Sarhat. — ó, mn. aj-
 Sári, tn. Сара. [гировит.
 Sárivári, mn. és fn. будаласт; будала.
 Sáríka, fn. нека биљка.
 Sarj, fn. 1.) изданак, прорашљивка, шиб-
 љика; 2.) сеченица (на ножу); 3.) до-
 датак од теста уз печење.
 Sarjad, k. прорашћивати, терати из-
 данке, замлаћивати се. — ék, fn. из-
 растао, изданак; á. é. потомак. —
 zás, fn. израшћивање (шуме). — zik
 Sarjangozik l. Sarjazik. [l. Sarjad.
 Sarjás, mn. 1.) пун изданака, шибљика;
 2.) са сеченицом.
 Sarjazás, fn. израшћивање.
 Sarjazat, fn. огранак, изданак, шибљика.
 Sarjazik, k. терати, израшћивати.
 Sarjerdő, fn. млада шума (за расад).
 Sarjfa, fn. дрво за сечење.
 Sarju, fn. отава. — ág, fn. положница,
 l. Sarj. — betyár, fn. млад хуљов. —
 fa l. Sarjfa.
 Sark, fn. 1.) пета; (szój.) — ába sem
 hághat v. léphet, није му ни за слугу;
 — ára hágni vkinek, коме не дати ни
 ока отворити; állj a — odra! чврсто
 стој! hátul v. hátra kötni vkinek a
 — át, научити кога памети, намај-
 сторити; — ában lenni vkinek, ићи
 за ким узастопце; 2.) петица, пета,
 штика; 3.) шарка, чеп (од врата);
 4.) пол; északi —, северни пол; 5.)
 пораз, хошак; 6.) леђа од књиге.
 Sarkal, cs. гонити, ићи за ким; á. é.
 подетицати. — ás, fn. подетицање.
 Sarkalat, fn. шарке (на вратих); á. é.
 суштина ствари. — kenyér, fn. окрај-
 ка, пупушка. — os, mn. главни, кар-
 динални.
 Sarkallik, k. оснивати се, имати темеља.
 Sarkantyú, fn. мамуза, натпетица, о-
 струга. — gát, fn. моло (у зидарству).
 — ka, fn. мамузица; дивљи хрен. —
 müves, fn. мамузар. — révész, fn. нау-
 тилуе, морска лађица (шкољка). — s,
 fn. мамузар; mn. с мамузом. — ták,
 fn. кајини за мамузу. — taraj, fn.
 жврк на мамузи.
 Sarkantyúz, cs. мамузати; á. é. подбадати.
 Sárkány, fn. 1.) змај, аждаја, ала; 2.)
 петао на пупци; — t húzni, зане-
 ти пушку.

Sárkány-asszony, fn. оштроконђа, наџак-баба. — csillagzat, fn. северњача, поларна звезда. — fi, fn. змајић — fű, змијинац. — gyík, fn. летизмај. — hal, fn. морека аждаја. — pegáz, fn. морска аждаја. — tej, fn. а) млеко од аждаје; б) крамбамбоља.

Sarkas, fn. гонитељ, гонилац.

Sark-bőr, fn. петица. — csillag, fn. поларна звезда, северњача. — csont, fn. петна кост. — ezim, fn. натписе књизи

Sárkefe, fn. четка за блато. [с леђа.

Sark-elv, fn. аксиома. — fa, fn. калуп за пету. — fény, fn. северна, поларна светлост. — i, mn. поларан. — ilag, ih. поларно. — igazság, fn. основна петица. — iság, fn. поларитет. —ítás, fn. поларизација. — ító, mn. поларизациони. — köldök, fn. чеп, петица на вратих. — kór, fn. поларни круг. — magasság, fn. поларна висина.

Sárkonya, fn. крв од аждаје.

Sárkór, mn. жутичав. — ság, fn. жутица.

Sark-öv, fn. поларни појас. — peczek l. Sarkköldök. — pont, fn. а) надир; б) обртна тачка. — rendszer, fn. поларна система. — szám, fn. основни број. — szeg, fn. ексери за потпетице. — tengely, fn. поларна осовина. — tenger, fn. поларно море. — tétel, fn. аксиома.

Sarkul, k. поларизовати се. — ás, — at, fn. поларизовање.

Sarkvas, fn. шарка (на вратих).

Sarkvidék, fn. поларни предео.

Sarkvirág, fn. чељбин перчин (биљ.).

Sarla, m. жижак, рогуша (буба).

Sarlang l. Sallang.

Sárl-ik, k. пасти се (кобила). — ó, mn. (кобила) што тражи ајгира.

Sarló, fn. срп, шалов. — alakú, — dad, mn. српац.

Sarlós, mn. а) са српом; б) српац; — boldogasszony(нарја), fn. Сретење.

Sarlószárny, fn. српасто пераје.

Sarlóz, cs. жети, косити српом, шаловом.

Sárma, fn. 1.) пољски лук; 2.) стрна-длаца (тица). — linkó, fn. жуја (тица).

Sarmalódik, k. пунити уши (говором).

Sármány, fn. стрнатка (гица).

Sármű, fn. лончарска работа.

Sárműves, fn. лончар. — ság, fn. лон-
Saroglya, fn. шапаче. [чарство.

Sarok, fn. 1.) рогаљ, угао, ћошак, буџак;

— ba szorítani, стерати у буџак; 2.) шарка (на вратих); l. Sark.

Sarok-csont, fn. петна кост. — dúcz, fn. стуб у рогу. — fal, fn. контрфор.

— ház, fn. кућа на ћошку или рогу.

— kő, fn. камен на ћошку. — kötés,

fn. повез унакрст. — szám, fn. основни број. — vas, fn. шарка на вратих.

Sarol, cs. жети, сећи српом, шаловом.

Sarolta, tn. Шарлота, Драгиња.

Sáros, mn. блатав, каон, каљав. — an, ih. каоно, блатаво. — ít, cs. каљати,

блатавити. — odik, — úl, k. каљати се, лопати се.

Sároz, cs. каљати, блатавити, мазати блатом, лепити. — ódik l. Sárosodik.

Sárpecsenye, fn. печење од бедара.

Sárszagú, mn. што заударя на блато, труп.

Sárszalonka, Sártyúk, fn. жута шљука.

Sártök, fn. жута, брадавичава бундева.

Saru, fn. сара, чизма. — tás, — s, fn. чизмар. — tlan, mn. необувен. — z, cs. обувати, обути.

Sárvíz, fn. жуч, јед.

Sárzódik, k. каљати се, лопати се.

Sas, fn. 1.) орао; á. é. vén —, стари лис; 2.) справа за утврђење беочуга.

Sás, fn. шам, шевар.

Sásafű l. Zsázsa.

Sásas, mn. обрастао шамом, шеваром.

Sasfi, fn. орлић.

Sáska, fn. скакавац. — járás, fn. поплава скакаваца.

Saskánya, Saskeselyű, fn. јастреб.

Sarkó, fn. 1.) талог од цеђи; 2.) доњи

Saskő, fn. аетитис. [део снопа.

Sasköröm, fn. орлови нокти (такође биљка).

Sásliliom, Sásnőszírom, fn. дивља перу-
Sasóka l. Sasszeg. [ника.

Sasorr, fn. орловски нос.

Sasos, mn. са орлом.

Sásos, mn. обрастао рогозом, ситом. — papiros, fn. регални папир.

Sassad, Sassud, Sassudik, Sassul, k. су-
Sasszeg, fn. l. Sas, 2.) [стајати.

Sasszem, fn. орловско (á. é. оштро) око.

Sátán, fn. сотона; mn. сотонски. — i, mn. сотонски.

Satnya, m. кржљав; јадан, лоп. — d, Satnyúl, k. кржљавити.

Satnyít, cs. чинити да кржљави.

Sató, fn. преша. — l, cs. тештити l. Satu.

Sátor, fn. 1.) шатор, чадор; — t ütni,

пазаети шатор; а páva — t von, паун се шенури; 2.) чатрља, даншчара, шатра.

Sátor-alja, fn. место под шатором. — bolt, fn. чатрља, шатра, — ezövek, fn. иницила. — csavar, — kanyar, fn. браник на пушци. — fa, fn. мотка за шатор: fölszedte a — fáját, а) покупио је шатру; б) узео алку на баталку; hordd el a — fátat, сели се, чисти се! — kanyar l. Sátorcsavar. — karó, fn. иницила. — lakos, fn. који живи под шатором, чергом.

Sátoros, fn. чатрљар; mn. 1.) са шатором; испод шатре; — czigányok, чергани; 2.) шатраст; — szekér, покривена кола; 3.) — üpper, а) главни светац; б) сенице (у Језреја).

Sátoroz, k. живети под шатором. — ik, k. ширити реп (паун); á. é. (vmivel) разметати се, шенурити се.

Sátorpénz, fn. плата за шатру.

Satrafa, fn. бабускера.

Satrat, k. скитати се, луњати се.

Satu, fn. прена, муљаонина; олајница; тезга. — l, cs. педити муљати.

Sav, fn. киселина.

Sáv, fn. масница, модрица, млаз, музга; пруга.

Savafogyott, mn. á. é. фадан, отрцан, блунав.

Savany, fn. киселина. — dad, — édes, mn. накисео.

Savanyít, cs. киселити, закиселити. — atlan, mn. незакисељен, бесквасан. — ó, fn. што се меће за укисивање, квасац; — ó ugorka, краставци за ки-
Savanyukás, mn. накисео. [сељење.

Savanyó l. Savanyú.

Savanyodik, k. киснути, постајати кисео.

Savanytalanít, cs. обекиселити.

Savanyú, mn. кисео, каштар. — an, ih. кисело. — alma, fn. кисељача, кисела јабука; á. é. — arczot vágni, правити кисело лице. — l, k. ускиснути, киснути. — n l. — an. — s, mn. накисело. — ság, fn. киселост.

Savanyúvíz, fn. кисела вода, кисели из-
Savar, fn. слана трава. [вор.

Savasság, fn. киселост, ацидитет.

Savastó, fn. слано језеро.

Savít, cs. оксидирати.

Savó, fn. сурутка. — dik, k. усирити се. — gyógymód, fn. лечење сурутком.

Sávol, cs. правити модрице, пруге.

Sávoly, fn. 1.) пруга; 2.) масница. — os, mn. 1.) пругаст; 2.) модричав.

Savós, mn. суруткаст. — an, ih. суруткасто. — odik, k. сирити се.

Sávós, mn. 1.) модричав, масничав; 2.) пругаст (материја). — aezél, fn. димнићански челик, цев.

Se, ksz. ни, l. Sem; — baj, ништа за Sé, fn. поток. [то, све једно!

Seb, fn. 1.) пана; horzsolt —, огуљена кожа; vak —, ожиљак, зарасла рана; — be esni, — et kapni, допасти ране; — et ejteni, ранити, задати рану; (km.) ha begyógyul is a —, megmarad a helye, и кад зарасте рана, познаје се белга; 2.) брзоћа, брзина; — bel lobbал, на врат на нос.

Sebbalzam, fn. мелем за ране.

Sebes, mn. 1.) брз, хитар, нагао; — венита рука; — elme, бистар ум; 2.) рањав; — edik, k. а) рањавити се, допасти рана; б) убрзавати се.

Sebesfuttában, ih. у трку, трком.

Sebeshajó, fn. брзопловка, јахта.

Sebesít, cs. 1.) ранити, обрањивати; 2.) убрзати, ускоравати.

Sebesjáró, mn. брзоног.

Sebeskedik, k. брзати, бити нагао, пре-
нагљивати.

Sebesmentében, ih. журним кораком.

Sebesnyelvű, mn. брз на језику. — ség, fn. брз језик.

Sebesség, fn. брзина, журност, хитрина.

Sebestyén, fn. Севастијан

Sebestül l. Sebesedik.

Sebesvágatva, ih. у загребеце, у скок.

Sebész, fn. ранар, видар, фелчер. — et, fn. ранарство, видарство. — i, mn. — ileg, ih. видарски, ранарски. — ség, — tudomány, fn. видарство, хирургија. — tudor, fn. доктор хирургије.

Sebetkapott, mn. рањен, блезиран.

Sebez, cs. ранити, обрањивати.

Sebfa l. Körisfa.

Sebfertőzés, fn. подљута на рани.

Sebforrasztó, fn. трава од ране.

Sebfű, fn. бетонија.

Sebhéd, k. орањавити. — t, mn. рањав. — ten, ih. рањаво.

Sebhely, fn. ожиљак, пожилјак. — es, mn. пун ожиљака.

Sebheszt, Sebhet, cs. ранити. — etetlen,

mn. који се не може ранити, нерањив. — *ség*, fn. нерањивост.
Sebhetik, *Sebhüdik* l. *Sebesedik*.
Sebír, *Sebkenőcs*, fn. мелем за рану.
Sebláz, fn. грозница од ране.
Seborvos l. *Sebész*. . .
Sebő, *Sebők*, fn. Севастијан, Сава.
Sebtében, *Sebten*, *Sebtiben*, ih. журно.
Sebz l. *Sebez*. — *és*, — *et*, fn. ране. — *etlen*, mn. нерањен. — *ik*, k. допасти рана, l. *Sebesedik*. — *ő*, mn. што за-
Séd, fn. поточић. [даје рану.
Sedre, mn. нагао, хитлен, брзоплет.
Sedrék, k. бити хитлен, брзоплето радити.
Sefüsfá, fn. павитина; живичњак (биљка).
Seg, fn. пркно, l. *Segg*.
Segéd, fn. 1.) помоћ; 2.) помоћник, помагач; 3.) побочник, ађутант; mn. помоћни.
Segéd-asszony, fn. помагачица. — *biró*, fn. приседник. — *csapat*, fn. помоћна чета. — *díj*, fn. помоћ, штипендија. — *díjás*, fn. штипендијста.
Segédel, k. министрирати (у цркви).
Segedelem, fn. помоћ, припомоћ.
Segedelmes, mn. помагачки. — *en*, ih. помагачки. — *kedik*, k. помагати. — *ség*, fn. помагање, помоћ.
Segedelmi, mn. помоћни.
Segéd-eszköz, fn. помоћно средство. — *forrás*, fn. помоћни извор. — *ige*, fn. помоћни глагол. — *iroda*, fn. ађутантура. — *kar*, fn. ађутантски кор. — *kedik*, — *kezik*, k. помагати, асистирати. — *kéz*, fn. рука помоћи; *vkinek* — *kezet nyújtani*, притећи коме у помоћ. — *könyv*, fn. помоћна књига. — *lelkész*, fn. капелан. — *let*, fn. помоћ, рука помоћи. — *nér*, fn. помагачи; моба. — *nő*, fn. помагачица. — *pap*, fn. капелан. — *pénz*, fn. новчана потпора. — *püspök*, fn. коадјутор. — *segreg*, fn. помоћна војска. — *személyzet*, fn. помоћно особље. — *szer*, fn. помоћно средство; начин помоћи. — *tan*, fn. наука помагачица. — *tanító*, fn. учитељски помоћник. — *társ*, fn. помагач. — *tiszt*, fn. ађутант, побочник. — *tudomány*, fn. наука-помагачица
Segél, *Segéll*, k. és es. помагати, помоћи; *Isten úgy* — *jen*, тако ми Бог помагао! — *és*, fn. помагање, помоћ.

Segély, fn. помоћ, j. *Segedelem*. — *alap*, fn. фонд за помагање. — *ez*, es. помагати. — *pénz*, fn. потпора у новцу.
Segélytelen, mn. потребит, без помоћи. — *ség*, fn. потребитост, невоља. — *ül*, ih. невољно, без помоћи.
Segesvár, fn. град у Ердељу, Шезбург.
Segg, fn. стражњина, дупе; — *be rugni*, дати кому ногу у тур; *majd a — ébe bújik*, увукао би му се у тур; — *gel kelt fel*, устао је нагуске или левом ногом из кревета (љути је); — *e vége*, девете пећке жарило (сродник); *nem lehet egy — gel két nyeretget ülni*, не може се једном стражњиком на два седла седети.
Segg-bosztatók, fn. репова од фрака. — *dagasz*, fn. жгеба, продавац. — *el*, k. ићи натрашке. — *es*, mn. гузат; *á. é.* тврд, ципија. — *lyuk*, fn. пркно. — *part*, — *rofa*, fn. гуз. — *puholó*, fn. деригузица. — *törlő*, fn. утирак, прџа. — *vágany*, fn. међугузје. — *vakarcs*, — *vakaró*, fn. шипак (од руже).
Segít, es. 1.) помагати, помоћи; 2.) (*vmire*) припомоћи; k. (*on*, *en*) *vkiterhén v. baján* — *eni*, олакшати терет; *segítsen rajta*, помозите му! *ezen nem lehet — eni*, томе нема помоћи.
Segítő, fn. помагач.
Segítség, fn. помоћ, потпора; — *ül v. — ére lenni vkinek*, бити кому од помоћи; — *emge van*, он ми је од помоћи.
Segítség-re-kész, mn. који радо помаже, услужан. — *készen*, ih. на услузи.
Segítségülhívás, fn. викање у помоћ, за-
Segrestye l. *Sekrestye*. [помагање,
Sehogy, *Sehogysem*, ih. 1.) никако; 2.)
Sehol, *Seholsem*, ih. нигде. [нипошто.
Sehonnai, fn. пробисвет, протува.
Sehonnán, *Sehonnét*, ih. ни од куда.
Sehova, *Sehová*, *Sehovásem*, ih. никуда.
Sehutt l. *Sehol*. [никамо.
Sejdelem, fn. слутња.
Sejdit, es. слутити, кобити; — *em*, предсказује ми се. — *és*, fn. слутња.
Sejt, fn. ћелија (у меду или у биљу); — *et rakni*, правити саће; — *et szedni*, вадити мед, подрезивати кошнице.
Sejt, es. слутити, домишљати се; *nem — a dologhoz*, нема ни појма о ствари; *nem — ett a tréfához*, није се надао шали.

Sejtalakú, mn. хелијаст. — lag, ih. хели-
Sejtecs, fn. хелијина. (јасто.
Sejtelem, Sejtemény, fn. слутња, пред-
сказивање.

Sejtes, mn. 1.) — méz, мед у саћу; 2.)
пун хелија (биљка).

Sejtés, fn. слутња.

Sejt-képzény, fn. протоплазма. — kés,
fn. чедарски нож. — lyuk, fn. хелија
у саћу.

Sejtőleges, mn. што се предсказује. —
en, ih. пресумтивно.

Sejt-szövet, fn. тканина на саћу.

Sekély, fn. плићак. пруд; mn. плитак;
á. é. лош, плитак. — edik, k. опли-
хати. — es, mn. поплитак. — ség,
fn. плиткоћа, пличина.

Sekrestye, fn. сакристија.

Sekrestyés, fn. црквењак, сакристан.

Selejt, fn. бофл, измет — áru, fn. бофл,
шофл, лоша роба. — el, es. одбира-
ти бофл. — es, mn. лош, пун бофла.
— esen, ih. с бофлом. — marha, fn.
лоша марва.

Seleny, fn. тешки метал, неки туч.

Selep, Sellep l. Zsilip, Serleg.

Selma, fn. угурсуз, дупеж. — ság, fn.
угурсузлук.

Selmecz(bánya), fn. Шхавница (град).

Selyem, fn. свила; mn. свилен, од свиле.

Selyem-áros, fn. свилар. — áru, fn. сви-
лена роба. — birka, fn. свилоруна
овца. — bogár, fn. свилена буба. —
bolt, fn. свиларница. — czérna, — fo-
nál, — fonal, fn. ибришим. — eperfa,
fn. бели дуд. — fonó, fn. а) свило-
преља; б) свилара; в) свилена буба.
— gubó, fn. кокон, чаура од свилене
бубе, галета. — gyár, fn. свиларница.
— gyárnok, — gyáros, fn. свилар. —
hernyó, fn. свилена гусеница. — hím,
— hímzés, fn. везење или вез на сви-
ли или свилом. — hímző, fn. везилац,
везиља на свили. — juh, fn. свило-
руна овца. — kalap, fn. свилен ше-
шир; клобук од зечје длаке. — pe-
mő, mn. свиленакт. — pille, fn. сви-
лена лептирица. — rózsa, fn. кади-
ница. — szál, fn. свилен кончић. —
szövet, fn. свилена тканина, ерир. —
tenyésztés, fn. свиларство, бубарство.

Selymék l. Semlyék.

Selymér, fn. свилена гусеница.

Selymes, mn. свилен, свиласт.

Selymész, fn. свилар. — et, fn. свиларство.

Selyp, mn. што шапће; што вртеца,
муцав. — eg, k. шаптати; вртецати.

— en, ih. шаптом. — es, mn. муцав.

— it, k. вртецати, муцати; шаптати.

Sem, k. ни, нити; ő sem jön, ни он неће
доћи; sem —, ни-ни, нити-нити; —
füle, — farka, ни рена ни ушију.

Semédig, ih. ни докле.

Semer l. Sömör.

Semhogy l. Hogysem.

Semilyen, mn. никакав.

Semjegy, fn. пула.

Semleg, ih. неутрално, ни тамо ни ова-
мо. — es, mn. неутралан. — esít, es. не-
утралисати. — esség, fn. неутралност.

Semlyék, fn. бара, лап. — es, mn. баро.

Semmed, k. трнути, кочити се. [вит.

Semmerre, ih. никамо, никуд.

Semmi, mn. ништа; — ember, никакав
човек; fn. ништа; — je sincsen, нема
ништа; — vé lenni, осујетити се, про-
пасти; — vé tenni, уништити, сатрти;
— v. nem tesz — t, не чини ништа;
нека! ништа за то! — sem, баш ништа.

Semmi-felé, ih. никуд, никамо. — féle,
mn. никакав. — házi, fn. гоља, голаћ;
пробневет. — kép(en), — módon, ih.
никако. — nemő, mn. никакав.

Semmirekellő, mn. és fn. невредан, не-
ваљао; рђа, неваљалац, неваљалица.
— ség, fn. неваљалство.

Semmirevaló l. Semmirekellő.

Semmis, mn. ништав, ништаван. — edik
l. Semmisül.

Semmiség, fn. ништавост, ништавило,
ништа; — i panasz v. folyamodvány
тужба или молба ради уништења
пресуде.

Semmisít, es. уништити, уништавати, l.

Semmisleg, ih. ништаво. [Semmit.

Semmisül, k. уништити се, растопити се.

Semmit, es. уништити, уништавати, ану-
лирати; касирати. — és, fn. униште-
ње; касација; амортизација.

Semmi-tevés, fn. перад, беспослица, ба-
давадицање. — tevő, mn. és fn. не-
радин; бадаваџија.

Semmitő-hiróság, — szék, fn. касациони

Semmittevés stb. l. Semmitevés stb. [суд.

Semmivététel, fn. уништење.

Semmitudó, fn. незналица.

Semmünnen, ih. ни откуд.

Sempont, fn. тачка обележена нулом.

- Senki, Senkisé, Senkinem, mn. нико; senki fia, ма ко, никоговић.
- Sennyed l. Sennyved.
- Sennyedék, fn. свраб, шуга; сугреб. — es, mn. шугав, сврабљив.
- Senyv, fn. слабост, болешљивост, труклеж. — ed, k. сушити се, венути, трукнути. — edés, fn. сушица; труклење. — eszt, cs. чинити да трукне, вене; сушити.
- Seper, cs. чистити, мести; kiki maga háza előtt — jen, сваки нек чисти испред својих врата.
- Sepped(ék) l. Süpped(ék).
- Sepredék, fn. смет, ђубре, талог; шуга међу створењима; mn. низак, презрен.
- Sepreget, cs. чистити, мести.
- Seprés, fn. чишћење, метња.
- Seprő, fn. 1.) метла; 2.) који чисти; 3.) талог, стеља, мутбаг; 4.) метла (трава). — jeneszter, fn. ковиље. — kötő, fn. метлар. — ke, — libator, fn. метловина. — ruta, fn. божје дрвце.
- Seprős, mn. а) пун талог; б) с метлом.
- Seprőirőm, fn. ђул.
- Sepröz, cs. ударати метлом.
- Seprü, Seprü l. Seprő.
- Seprülék, fn. талог; олош.
- September, fn. септембар, рујан.
- Ser, fn. 1.) пиво; 2.) врћење.
- Sér, fn. 1.) штета; 2.) продор, l. Sér; k. боleti; — a lábam, боли ме нога.
- Sercsarnok, fn. пивара, пиварница.
- Serceg, Serczeg, k. пуцкати; прштати; шкрити.
- Serde, mn. ветрењаст, ветропир.
- Sérdekel, cs. повређивати, позлеђивати.
- Serdény, fn. подмлађена шума.
- Serdít, cs. вртети, окретати.
- Serdül, k. а) израшћивати, дорашћивати; б) окретати се, вртети се. — és, fn. прирашћивање. — etlen, mn. недорастао. — ő, mn. што дорашћује; — ő leány, швигаруша. — t, mn. одрастао, одрастан. — ten, ih. одрасло. — tség, fn. одраслост.
- Séréb, fn. повесмо, пасма (конца).
- Ser-eczet, fn. пивско сирће.
- Sereg, fn. 1.) гомила, јато; 2.) војска, Serege l. Seregély. [армада.
- Seregel, k. скупљати се, стицати се.
- Seregély, fn. чворак. — szeder, fn. купина. — szürke, fn. зеленко, чилаш.
- Seregenként, ih. јатомце, гомилом.
- Sereges, mn. — en, ih. у гомил; km. parányi gyönyörűség, — jaj, за једом часак радости, хиљаду дана жалости.
- Sereg-hajtó, fn. 1.) мародер; 2.) крајњи у војсци. — java, fn. језгра војске.
- Sereglés, fn. стицање, слегање.
- Sereglik, k. скупљати се, гомилати се.
- Seregtűz, fn. дешаржа.
- Sérelem, fn. увреда, повреда; позледа; á. é. тегоба, жалба; штета. — kedik, k. вређати, заједати.
- Serélesztő, fn. пивски квасац.
- Sérelmes, mn. шкодљив, штетан; увред.
- Sereny, fn. отава, l. Sarju. [љив.
- Serény, fn. грива; mn. вредан; жуитар, бадар, кочоперан. — en, ih. вредно; бадро. — es, mn. гриват. — ít, cs. подстрекавати. — kedés, fn. вредноћа; бадроост. — kedik, k. припањати, трудити се, бити бадар. — ség, k. вредноћа, окретност, бадроост. — ül, ih. вредно; бадро.
- Seres, mn. пивски; сд пива; за пиво; — hordó, бечка; — pohár, пивека.
- Sérés, fn. бол; позледа. [чапа.
- Sérész, Sérerszharesa, fn. неки сом.
- Serét, fn. сачма. — es, mn. за сачму, са сачмом. — puska, fn. пушка за тиче, тичарица. — szem, fn. зрно сачме. — zaskó, fn. кеса за сачму.
- Serevényfűz, fn. жуква.
- Sérez l. Sért.
- Serez, k. пити пиво.
- Serfőz-és, fn. пиварство, пиварница. — ő, fn. а) пивар; б) (-de) пивара.
- Sérű, fn. трава против укваре, килавица.
- Serge, fn. застор, завес; шпански зид.
- Serház, fn. пивара.
- Sérhűdik, k. повређивати се, повреди.
- Sérhűdt, mn. позлеђен, l. Sérült. [ти се.
- Sérifkál, Séríkál, k. ситничарити.
- Sérincz, fn. мали окуп (риба).
- Serít, cs. 1.) вртети; сукати; 2.) развијати (тесто); 3.) крадукати, l. Csenni.
- Sérít, l. Sért.
- Serke, fn. гњида.
- Serked, k. 1.) истерати, израсти; 2.) избити, извирати (вода); — ez, k. 1.) а) израшћивати; б) извирати.
- Serkefű, fn. нека маховина.
- Serkeget l. Serkentget.
- Serken, k. пробудити се, тргнути се. — get l. Serkentget. — t, cs. будити; под.
- Serkentés, fn. подетак. [стицати.

Serkentget, cs. подетицати, подотрекавати. — és, fn. подотрекавање.
 Serkentő, mn. што буди; á. é. што подетице; fn. будилац; (-óra) сат што буди. — leg, ih. подетичући.
 Serkény, fn. коње.
 Serkés, mn. пун гњида.
 Serkocsmá, fn. пивара.
 Serkocsmáros, fn. пивар.
 Sér-kötész, fn. који привезује ране. — kötő, fn. потнасац, утега.
 Serleg, fn. чаша, пехар. — ez, k. пити из пехара, пити.
 Sérlel, cs. 1.) примати за увреду, љутити се; болети; а loвам sérleli egyik lábát, мог коња боли једна нога.
 Sérlik, k. увијати се, сукати се.
 Serméres, fn. точење пива.
 Sérő, mn. што боли, вредован.
 Serpeg, Serpen, k. крештати.
 Serpeny, fn. прапник, чанак (на пушци).
 Serpenymérleg, fn. теразије.
 Serpenyő, fn. 1.) шерпења; 2.) шоља (од vare). — nyel, fn. држак од шерпење. — s, fn. шерпењар.
 Serpetel, Serpetél, k. вући се, шуњати се; ситничарити.
 Serseprű, fn. киселица од пива.
 Sérzik, k. бити увређен, позлеђен.
 Sérszorító, fn. потнасац, утега.
 Sért, cs. позлеђивати; á. é. вређати.
 Sértartó l. Sérszorító.
 Serte, fn. 1.) чекиња; 2.) длака, осје. — esék, оман. — féle, mn. чекињаст.
 Sérteget, cs. позлеђивати; á. é. вређати. — őzik, k. вређати, заједати.
 Sertehájú, mn. чекињаст, оштре косе.
 Sértékeny, mn. увредљив, на крај срца.
 Sértemény, fn. позледа; увреда.
 Sertepertél, k. шврљати; шумкати (које шта).
 Sertés, fn. свинче, крмче, крме; — ек, свињи; mn. чекињаст.
 Sértés, fn. вређање; ожалашћивање.
 Sertesepűrű, fn. умета, (велико) пажало.
 Sértetlen, mn. неповређен. — ség, fn. неповређеност. — ül, ih. неповређено.
 Sertevad, fn. дивље свинче.
 Sérthetetlen, mn. неповредив, неприкосновен. — ség, fn. неповредивост; неприкосновеност. — ül, ih. неповредиво; неприкосновено.
 Sértő, fn. вређало; mn. увредљив, заједљив. — leg, ih. заједљиво, вређајући.

Sértődik, k. наћи се увређен.
 Sertvény l. Serte.
 Serű, fn. колац.
 Sérű, fn. продор, l. Sérv. — dik, k. бити позлеђен, l. Sérül. — kés, fn. нож за оперирање килавости.
 Sérül, k. 1.) неклизнути; 2.) усукати се.
 Sérül, k. бити позлеђен, повређен. — és, fn. позледа, повреда.
 Sérülködik, Szérülközik, k. усукивати се; á. é. мотати се, потуцати се; сплеткарити.
 Sérült, mn. повређен, позлеђен. — ség, fn. позледа, уквара.
 Sérv, Sérvés, fn. кила, продор, извала.
 Sérvszorító, fn. утега.
 Sérz, cs. позлеђивати.
 Sérzik, k. усукивати се, умотавати се.
 Sérzik, k. болети; — а kezem, боли ме рука.
 Sese, fn. жамор, жубор, шапат. — susa, fn. дошантавање, домунђавање. — susál, k. дошантавати, домунђавати се.
 Sét, fn. поточић.
 Seta, fn. шетња, проходња. — bot, fn. палица за шетњу. — hely, fn. металиште. — kocsizás, fn. шетња на колих.
 Sétál, k. шетати (се), ходати. — ás, fn. шетање, шетња. — gat, k. прохажати се, прошетивати се. — ó, mn. és fn. за шетњу; који се шета; шеталиште.
 Sétalovaglás, fn. шетња на коњу.
 Sétány, fn. металиште, j. Sétatér.
 Setaöltözet, fu. одело за шетњу.
 Sétár, fn. музлица, каблица.
 Seta-sor, fn. алеја. — tér, fn. металиште. — út, fn. пут ради шетње.
 Sete, mn. és fn. леворук, шуваклија; á. é. неспретан; шепртља; — nézet, криво (лажно) мишљење.
 Setesuta, mn. неспретан; fn. шепртља.
 Setét l. Sötét
 Setéül, ih. лажно, криво.
 Sétifikál l. Sérifikál.
 Sétika, fn. шетњица, мала шетња.
 Sétikál, k. шетуцати, лагано се шетати.
 Settenkedik, k. шуњати се, ићи шумке.
 Sí, Sí-rí, k. урликати, дерати се.
 Sian, k. продерати се, крешељити се.
 Siákol, k. 1.) екомрачити, кубурити; 2.) дерати се, цвилети.
 Sibság, fn. раскаланност.

Sicz, *isz.* шиц! — *eget*, *cs.* викати „шиц“.
— *egetés*, *fn.* викање „шиц“.

Siedelem, *fn.* нагло, хитља, журба.

Siedelmes, *mn.* журан, хитан. — *en*, *ih.* хитно.

Siet, *k.* журити (се), хитати, брзати, наглити; *siess!* жури! похитај! *az órá* — сат ми је истрчао, сат ми иде напред.

Sietés, *fn.* хитља, журење.

Sietest, *ih.* врло журно, нагло.

Sietesség, *fn.* плахост, хитленост.

Siető, *mn.* журан, нагао, брз; хитлен, жив. — *leg*, *ih.* журно. — *s*, *mn.* жу-стар, журан; журан, хитан. — *ség*, *fn.* ужурбаност.

Sietség, *fn.* брзоћа, журба. — *es*, *mn.* журан, хитлен.

Sietten, *ih.* у брзоћи, живо; хитлено.

Siettet, *cs.* убрзавати, ускоравати, журити. — *és*, *fn.* журење, ускораванье.

Sietve, Sietvést, *ih.* журно, на брзу руку.

Sigér l. Sügér.

Siheder l. Süheder.

Sik, Sík, *fn.* 1.) ројта, гомба; 2.) телеј.

Sík, *mn.* раван; гладак; — *ra gyalúlni*, орендесати; — *tenger*, отворено, си-ње море; *á. é.* — *has*, мека столица; *fn.* а) равнина; б) равница, раван, по-љана; — *ra szállani vkivel*, изићи кому на мегдан.

Sík-ábra, *fn.* диорама. — *abroszok*, *fn.* равне карте, мапе. — *ajos* l. Sikos.

Sikál, Sikáll, *cs.* глачати, полирати; риба-ти. — *ó*, *mn.* за глачање; *fn.* глачало (који глача и справа за глачање).

Sikamít, *cs.* углајисати, глачати.

Sikamlik, *k.* омакнути се, опузнати се; *á. é.* измакнути се, умаћи.

Sikamló l. Sikamlós. — *kigyó*, *fn.* гуја, аспид. — *s*, *mn.* клизав, гладак; *á. é.* срамотан, непристојан. — *ság*, *fn.* клизавост; *á. é.* срамотан разго-

Sikamodik l. Sikamlik. [вор.

Sikamos, *mn.* гладак, клизав, l. Sikamlós.

Sikánczik, *k.* тоциљати се.

Sikár, *fn.* коњски реп (трава); *mn.* гла-дак, политиран.

Sikár-aczél, *fn.* гладило, глачало. — *kefe*, *fn.* четка за рибање. — *kő*, *fn.* ка-мен за глачање.

Sikárl l. Sikál, Sikárol. — *ás*, *fn.* гла-чање; рибање. — *at*, *fn.* политура.

Sikárló, *mn.* што глача; што риба;

— *asszony*, рибаља; *fn.* а) глачар; б) справа за глачање, гладило.

Sikárol, *cs.* глачати, рибасти; полирати.

Sikár-reszelő, *fn.* турпија за глачање. — *ruha*, *fn.* крпа за рибање, судопера. — *vakolat*, *fn.* малтер за рибање. — *vas*, *fn.* гладило, глачало.

Síkat, *cs.* расплакивати, l. Ríkat.

Sikátor, *fn.* 1.) узан сокачић; 2.) ходник.

Sikkattyú, *fn.* пијавица, екоба.

Siker, *fn.* успех, напредак.

Sikér, *fn.* као, блато, леп; *mn.* плантак.

Sikerdús, *mn.* успешан. — *an*, *ih.* успешно.

Sikerel, *cs.* унапређивати, помагати.

Sikeres, *mn.* 1.) успешан, напредан; берићетан; 2.) лепљив. — *ít*, *cs.* уна-пређивати, унапредити; уделотвори-ти. — *ség*, *fn.* а) успешно, бери-ћетност; б) лепљивост.

Sikeretlen, *mn.* безуспешан. — *ít*, *cs.* чинити безуспешним; осујетити, осу-јеђавати. — *ítés*, *fn.* осујеђавање, осу-јеђење. — *ül*, *ih.* безуспешно.

Sikerít, *cs.* помагати, унапредити (ствар).

Sikerül, *k.* поћи, испати за руком, ус-пети; *nem* — *t neki*, није успео.

Sikerület, *fn.* успех, напредак.

Siket, *mn.* глух, глум; потмуо, мукао (глас); *fn.* глумак. — *ít*, *cs.* чинити глумим (да оглухне). — *néma*, *mn.* *és* *fn.* глухонем; глумонем. — *ség*, *fn.* глухота, глухоћа. — *ül*, *k.* глухнути, оглухнути, оглувити.

Sikföld, *fn.* раван, равница. — *i*, *mn.* са равнице.

Sikháromszögten, *fn.* тригонометрија у равнини.

Sikhas, *mn.* мека столица, пролив, ли-јавица. — *ú*, *mn.* који има пролив.

Sikhéj, *fn.* лик, лика.

Sikít, *k.* врискати, вриштати, пиштати.

Sikít, *cs.* глачати, углајисати.

Sikkad, Sikkan, *k.* бити затајен, проне-

Sikkantyú, *fn.* удовица (биљ.). [верен.

Sikkaszt, *cs.* проневеравати, затајавати (новце). — *ás*, *fn.* проневера.

Sikkó, Sikla, *fn.* маснац (минерал).

Síklap, *fn.* равнина, равна површина; *lejtős* —, коса равнина.

Siklik, *k.* клизати, клизити.

Sikló, *mn.* клизав; *fn.* справа за спушта-

Sikló, *fn.* гуја, љутица. [ње с брега.

Sikló-fű, *fn.* коњски реп (трава). — *ki-gyó* l. Sikló, *fn.*

Siklónyálkahal, fn. нека врло дебела риба с кратком љуском.
 Siklöveg, fn. пољски топ.
 Síkmértan, fn. планиметрија.
 Síkmező, fn. пољана, равно поље.
 Síkol, es. глачати; правити клизавим.
 Sikolt, k. вриекати, викати. — ás, fn. вриска, цѣк, крик. — oz, k. вриекати, поврискивати.
 Sikoltyú, fn. гвожђе на врху руде, l. Sí-Sikong, k. грактати; вриштати. [kattyú.
 Sikonkázik, k. тоциљати се (на леду).
 Sikos, mn. телејисан.
 Síkos, mn. 1.) пругает; 2.) гладак, клизав. — ság, fn. глачина, клизавост.
 Síkoz, es. шарати пругама.
 Síkpala, fn. листиц од маснаца.
 Síkság, fn. равнина, раван.
 Síktalp, fn. пољска лафета (топовека)
 Síktükör, fn. равно огледало. [кола).
 Síktüzérség, fn. лако, пољско топништво.
 Síkül, k. постати гладак, углајисати се; á. é. — t has, мека столица.
 Síküteg, fn. пољска батерија.
 Sila, mn. кратковид.
 Silák, fn. жеравица. — ol, k. тињати.
 Silámlík, k. светлוצати, шкиљити, тињати.
 Silány, mn. лош, уд, траљав, ђбен. — ít, es. чинити удим, лошим. — odik, k. бивати лош, уд, олошати. — ság, fn. злеудост, абсрост, траљавост. — ül, ih. лоне, траљаво; k. l. Silányodik.
 Silap, fn. 1.) шлем; 2.) поклонац парне машине.
 Siláp, fn. ћула, тољага. — ol, es. макљати, деветати; k. тињати.
 Silaság, fn. шкиљавост, кратковидост.
 Síleány, fn. девојка уз младу.
 Siliom, fn. љиљан.
 Sillám, fn. шала, лакрдија. — ol, k. шалити се, лакрдисати.
 Sima, mn. гладак, углајисан; á. é. углађен, фини у (понашању).
 Simaköszörűs, fn. оштрар, глачар.
 Simándi, mn. паметљив, наертљив; fn. наертљивац, безобразан просјак.
 Simánkodik, k. богорадити; наертљиво
 Simárd, mn. углађен, фини. [просити.
 Simaság, fn. глаткоћа; á. é. политура.
 Simátlan, mn. неполиран.
 Simít, es. глачати, глајисати; поравнити; á. é. гладити, лепшати, забашуривати; hátát — ani vkinek, кога пропустити кроз шаке.

Simítás, fn. глачање, поравнивање; улепшавање.
 Simítatlan, mn. неуглачан, неполиран. — ság, fn. неуглачаност.
 Simító, fn. који глача, глачач; справа за глачање; mn. за глачање; за поравнивање.
 Simító-kalapács, Simító-pöröly, fn. калач за поравнивање. — kő, fn. гладило. — rongy, fn. крпа за глачање. — vas, fn. гладило.
 Simogat, es. гладити; á. é. миловати, мазити. — ás, fn. 1.) глађење; 2.) миловање, мажење.
 Simon, fn. Симеун, Сима. — biró, fn. наџар-баба, оштрокоња. — ka, fn. мама, шупа.
 Simúl, k. постати гладак; (hoz, hez) приљубити се, придружити се, привити се; — ó szöcska, енклитика.
 Simulékony, mn. што приања, приљубљив. — ság, fn. приљубљивост.
 Sin, fn. 1.) слабост, слабота; 2.) шина (на точку), l. Kerékvas.
 Sinár, fn. цимрија, тврдица.
 Sines, Sincsen, k. нема ни, нити је; itt —, ни ту нема (није); sehol —, нигде нема, нигде није; senki — itt-hon, нико није код куће; (nak, nek) такођер немати; Pálnak —, нема ни у Павла.
 Sindel, Sindely stb. l. Zsindel, Zsindely.
 Sindik l. Sínlik.
 Sindevész, mn. немощан, болешљив. — ik, k. венути.
 Sinel, es. стезати, окивати (точак).
 Sínfogó, fn. патер за навлачење шине.
 Sing, fn. рифић. — el, es. мерити рифићем.
 Singes, mn. — áru, fn. кројна, сечена роба. — kereskedés, fn. трговина са
 Singvas l. Sínvas. [сеченом робом.
 Sinkó, fn. 1.) тоциљака, l. Ironga; 2.) нека ђачка кана.
 Sinkofa, Sinkófa, fn. орјатин, лунеч.
 Sinkófa, fn. клада.
 Sinkofál, Sinkófál, es. проневерити (новач); трахити, проћердати; k. улагивати се, лисечити.
 Sinkozik, Sinkózik, mn. тоциљати се.
 Sínlés l. Sínlödés.
 Sínlik, k. сушити се, куњати, венути; es. кавити због чега, осећати зле последице.
 Sínlöd-és, fn. сушење, слабост; чама.

— ik, k. сушити се, венути; чамити.
 — ő, mn. és fn. слаб; који чами.
 Sinór stb. l. Zsinór stb.
 Sínszeg, fn. мороклинац.
 Sintér, fn. шинтер, кождер, живодер.
 — ez, cs. гулити; кшити, глобити.
 kedik, k. шинтерисати.
 Sínvas, fn. гвожђе за шину; шина, l.
 Kerékvas. — húzó, fn. руда за на-
 влачење шине.
 Sió, fn. поточић, тиха текућа вода.
 Síp, fn. 1.) свирала, свираљка; писак;
 (km.) ki a nádiban ül, könnyű annak
 — ot csinálni, лако је ђаволу у ка-
 рабе свирати (кад има у рипу доста
 треке); 2.) глас, крик; 3.) á. é. — га
 oltani, цепити, каламити под кору.
 Sipak l. Sipka.
 Sipákol, k. дерати се, пиштати.
 Sipákos l. Sipkás.
 Sipánkodik l. Sopánkodik.
 Síp-bordó l. Bordósíp. — csont, fn. ци-
 пац. — fa, fn. нека врба. — fű,
 fn. кукута.
 Sipirez, isz. чисти се! сели! пи!
 Sipít, k. пиштати гласом, цичати.
 Sipka, fn. кана, шеча.
 Sipkás, mn. с капом; fn. капар.
 Sipkonez, fn. цеваница; ципац.
 Sípláda, fn. вергл.
 Síp mű, fn. свирале.
 Sipog, k. пижукати, l. Csipog.
 Sípól, cs. свирати, пиштати. — ás, fn.
 свирање. — gat, cs. свирукати.
 Sípóló, fn. лончарски алат за бушење
 грла крчагу.
 Sípoly, fn. Фистула (оток). — os, mn.
 Фистуласт.
 Sípios, fn. који свира у карабе, свирале.
 Sípöz, cs. каламити под кору.
 Sippad, k. упадати, тонуту, l. Sülyed.
 Sipszó, fn. свирање, пиштање.
 Siptalp, fn. даска с пискови (у оргуљи).
 Siptartó, Siptok, fn. токе од свирала.
 Sípújj, mn. á. é. припијених тесних
 рукава.
 Sír, fn. гроб, рака; k. és cs. плакати;
 ölbe —, плаче, хоће да се држи (де-
 те); — ni-rini, запевати, дрекати.
 Sirallik, k. заплакати се.
 Siralmas, mn. плачеван, јадан. — ház,
 самртничка кућа. — an, ih. плачев-
 но, јадно.
 Siralom, fn. плакање, кукњава; — völ-

gye, „јудол плачевна“; Jeremias siral-
 mai, плач Јеремијин, јеремнаде.
 Siralom-ház, fn. соба осуђених на смрт.
 Sirály, fn. галеб.
 Siránk, mn. књезав, плачан, плачљив.
 — ozás, fn. плач, плакање. — ozik,
 k. плакати, јадиковати.
 Sirás, fn. плакање, плач.
 Sír-ásó, fn. гробар. — temetőbogár, fn.
 етровокопац.
 Sirás-rívás, fn. кукање, запевка.
 Sirat, cs. оплакивати, нарицати за . . .
 — andó, mn. јадан. — atlan, mn. не-
 оплакан. — atlanúl, ih. неоплакано.
 Sírátó-este, fn. вече уочи сватова. —
 asszony, fn. нарикача, нарицаља.
 Sír-beszéd, fn. надгробно слово. — bolt,
 fn. гробница, рака. — csarnok, fn.
 катакомба, маузолеј.
 Sírdogál, k. запевати.
 Sír-domb, fn. брежуљак од гроба, гроб.
 — edény, fn. урна. — emléк, fn. над-
 гробни споменик. — ének, fn. самрт-
 на песма. — fa, fn. крет чело главе.
 — halom, fn. гроб. — hely, fn. гробље.
 Sírí, mn. гробни; — csend, гробна ти-
 шина; — sötétség, црна помрчина.
 Sí-rí, k. кукати, нарицати, запевати.
 Sír-irat, fn. надгробни натпис. — jel, fn.
 надгробни знак. — kereszt, fn. над-
 гробни крет. — kert, fn. гробље. —
 kő, fn. камен над гробом. — lepedő,
 fn. покров.
 Sirodalmas, mn. плачеван. — an, ih. пла-
 чиво.
 Sírol, cs. полагати у гроб. [чевно.
 Sírutáni, mn. és fn. посмртни; посмрче.
 Sírül(ködik) k. обрнути се.
 Sírverem, fn. 1.) рака; 2.) житна јама.
 Sírvers, fn. надгробни натпис.
 Sisak, fn. 1.) шлем; 2.) заклопац у
 парне машине. — alakú, mn. шле-
 маст. — bokréta, — forgó, fn. перја-
 ница од шлема. — fű, fn. једић. —
 kötő, fn. врпца од шлема. — ol, cs.
 покривати шлемом. — os, mn. са
 шлемом. — rostély, — szem, fn. визир
 од шлема. — taré, — taréj, fn. перја-
 ница од шлема. — virág, fn. једић.
 Siseg l. Sisereg.
 Sisereg, k. пуцкати, пршитати (вода на
 врелом гвожђу).
 Siska, fn. 1.) крофна, гушаница; луку-
 мић; 2.) шевар, трека; 3.) земљана
 пех; 4.) врста клопавих свиња.

Siskó, fn. земљана пек.
 Sisterékel, Sistereg l. Sisereg.
 Sistergő, mn. праскав.
 Sív l. Sí.
 Sivad, k. опустети.
 Sivalkod-ás, fn. дерање, цикање, цви-
 љење. — ik, k. вршити, цикати.
 Sivan, Sivant, k. пропитати, цикнути.
 Sivány, mn. изношен, отрцан, искрзан;
 á. é. голетан. — homok, fn. живи пе-
 сак. — homokos, mn. пун живог песка.
 Sivár, mn. пуст; á. é. подивљао. — ság,
 fn. пустиш; á. é. подивљалост.
 Sívás-rívás, fn. зацевка, вриска, дзек.
 Sivatag, mn. пуст, дивљи; fn. пустиња.
 — ság, fn. пустиш, стена, пустино-
 љина. — tó, fn. језеро у пустињи.
 Sívít, k. урлати, хујати, зујати, фијука-
 ти (ветар, тале).
 Sívó, mn. што плаче, што цичи; fn. кла.
 Sívóhomok, fn. живи песак. [ринет.
 Skarapna, fn. шкорпија, јакрен.
 Skarlát, fn. скрлет, скерлет; mn. скр-
 летан. — atka, fn. неки црвић. —
 bogár, fn. крмез, кошенила. — piros,
 mn. црвен као скрлет. — szín, fn.
 скрлетна боја. — szín, — színű, mn.
 скрлетне боје.
 Skófiom, fn. златан кончић.
 Skorpió, fn. шкорпија, јакрен.
 Skót, fn. Шкот; mn. шкотеки. — ország,
 fn. Шкотека. — ul, ih. шкотеки.
 Sneff, fn. шљука, l. Szalunka.
 Só, fn. сô; alji —, базна сô; savas —,
 кисела сô; (szój.) savát borsát meg-
 adni, зачинити; nálunk is — val szó-
 nak, (и код нас се сољу соли); kevés
 só a sórtartóban, нема четврте даске.
 Só-akna, fn. сôни мајдан. — aknász, fn.
 који копа сô. — aknászság, fn. копа-
 ње соли. — áros, fn. солар. — áruda
 j. — árulás, fn. продаја соли, солара.
 Sobak, mn. швапски; fn. Шваба, l. Sváb.
 — fejű, mn. és fn. глуп; глунак.
 Sóbánya, fn. сôни мајдан.
 Sódar, fn. шунка, пршут. — lé, fn. са-
 Só-daráló, fn. жрило за со. [ламура.
 Sódarka, fn. шунчина.
 Sodor, fn. 1.) жица, дрот; 2.) правац;
 víz sodra, folyam sodra, ток реке; 3.)
 á. é. улога, колосек; kijött sodrából,
 изгубио је скок; kihozni a sodorból,
 смести, збунити.
 Sodor, es. 1.) сукати, увијати, вртети;

2.) трзати, грабити; örvénybe — ni,
 гурнути у пропаст; bajba — ni, ува-
 лити у зло.
 Sodorgat, es. усукивати, увијати.
 Sodorint, Sodorít, es. заврнути, завити.
 Sodor-mérő, fn. сирава за мерење струје
 какве реке. — mű, fn. филигран рабо-
 та са жицама. — rács, fn. решетка од
 Sodradék, fn. усукано, увијено. [дрета.
 Sodrás, fn. увијање, сукање.
 Sodrát, fn. жица.
 Sodró, fn. 1.) усукивач; 2.) намотавач
 (дрво); 3.) l. Sodrókanál; 4.) l. Sodrófa.
 Sodróbogár l. Ponceza.
 Sodrófa, fn. ваљак; оклагија. — kanál,
 fn. међажица.
 Sodrony, fn. жица. — mű, fn. работа од
 жица. — műves, fn. дротар. — rács,
 — rostély, fn. решетка од жице.
 Sodrórokka, fn. коловрат, сукаљка.
 Sodros, mn. 1.) што се лако усукује;
 2.) што трза, вуче (вода).
 Sodrott, mn. усукан, увијен.
 Sógor, fn. шурак, шогор, нашеног.
 Sógor-asszony, fn. шогорица, снаја,
 свастика.
 Sógoros, mn. опријатељен. — ít, es. о-
 пријатељити. — odik, k. опријатељити
 се. — oz, es. називати шураком, шо-
 гором. — ság, fn. шураштво, шогор-
 шар, својта, пријатељство.
 Soha, ih. никад, нигда; — napján, o
 св. никад; — se mondja! немојте то
 говорити!
 Sohaj, fn. уздисај, уздах. — g, k. узди-
 Sójajó, fn. лађа са сољу. [сати.
 Sohajt, k. és es. уздисати, уздахнути.
 — ás, fn. уздисање, уздах, уздисај.
 — oz, — ozik, k. уздисати, јецати.
 — ozás, fn. јецање.
 Sójáz, fn. солара.
 Sójivatal, fn. солара, соно звање.
 Sohol, Sohon l. Sehol, Sehon . . .
 Sójz, fn. слан-кус. — ű, mn. слан.
 Sójövedék, fn. приход од соли.
 Sok, mn. много, тушта, сила; — ra megy,
 то далеко води; — ra becsülni, ви-
 соко ценити; — ra vitt, далеко је
 дотерао; — ba venni, скупо рачуна-
 ти; — ad magával jött, дошао је с
 много њих; — at szekér sem bír v.
 mézből sem jó a — v. mindennek — a
 megárt, предобар-недобар; преко ме-
 ре никаква добра није.

Soká, ih. дуго; beh — jön! ала је дуго остао!

Sokaeska, mn. подоста, мало много.

Sokadalmas, mn. 1.) што се тиче вашара; 2.) који прави, држи вашар; — nép, вашарџије. — kodik, Sokadal-maz, k. држати вашар, вашарисати.

Sokadalmi, mn. вашарски, сајамски.

Sokadalom, fn. вашар, сајам.

Sokáig, ih. дуго, за дуго.

Sokalakú, mn. многолик, многострук. — ság, fn. многоликоост.

Sokall, Sokal, cs. сматрати за премного.

Sokalvó, fn. чмавало, спавалица.

Sokan, ih. многи; много нас, вас, њих.

Sokára, ih. дуго; касно; — lesz öreg ember, неће скоро остарети; nem — megtudjuk, скорим ћемо дознати.

Sokas, mn. помного, подоста, приличан.

Sokaság, fn. множина, силество, мноштво.

Sokasít, Sokasbít, cs. умножавати. — ás, fn. умножавање.

Sokas-odás, fn. умножавање. — odik, — úl, k. умножавати се, расти.

Sokat, ih. 1.) много, сила, тушта; 2.) дуго; 3.) често.

Sokátartó, mn. дуготрајан.

Sokatérő, mn. драгоцен.

Sokbeszédű, mn. разговоран, говорљив. — ség, fn. говорљивост.

Sokérdemű, mn. многозаслужан.

Sokértelmű, Sokérteményű, mn. од много

Sókerülő, fn. који готови со. [значања.

Sokétű, mn. прождрљив, поједљив.

Sokfalkás, fn. многобратица (биљка).

Sokfejű, mn. многоглав.

Sokfelé, ih. на много страна; на много делова; — ágazik, врло се разграђава.

Sokféle, mn. многострук, различан. — kép(en), ih. различно, многоструко. — ség, fn. многострукост.

Sokfeleségű l. Soknejű.

Sokférjű, mn. са много мужава. — ség, fn. многомуштво, полиандрија.

Sokgyermekű, mn. с много деце.

Sokhasznú, mn. врло користан.

Sokhatalmú, Sokható, mn. силан.

Sokhímes, mn. многомужица (биљка).

Sokhozlátó, fn. који се многог чега ла-ћа, усталац.

Sokisten-hívés, fn. многобоштво. — ségi, политеистичан, многобожачки. — ú, fn. многобожац. — úség, fn. многобоштво.

Sokjelentésű, mn. од много значења.

Sokkal, ih. много, сила; — jobb, мно-го бољи.

Soklábu, mn. многоног; fn. стенога (буба).

Soklap, Soklapony, fn. полиедар.

Soknejű, mn. са много жена. — ség, fn. многоженство.

Soknemű, mn. многострук, разновид, различит. — leg, ih. многоструко, различито. — ség, fn. разновидост.

Soknevű, mn. многоимен. — leg, ih. раз-

Soknős l. Soknejű. [ноимено.

Sokoldalú, mn. многостран, свестран. — ság, fn. многостраност, свестраност.

Sokorlat, fn. различак.

Sokotál, cs. умножавати, умногоструча-

Sókő, fn. сони камен. [вати.

Sokrendbeli, Sokrendi, mn. различит; мно-

Sokréti, mn. многостручан. [гострук.

Sokság, fn. мн. жина.

Sokszakértő, fn. полихистор.

Sokszámu, mn. многобројан.

Sokszavú, mn. различнога гласа; — rigó, американски славуј; á. é. говорљив.

Sokszemű, mn. 1.) многоок; 2.) многозрн.

Sokszerű, mn. многострук, различан. — en, ih. разноструко.

Sokszínű, mn. многобојан, шарен. — ség, fn. шаренило.

Sokszor, ih. често, много пута. — i, mn. чест, многократан.

Sokszoros, mn. многостручан. — an, ih. многостручно. — ít, cs. умножавати, умножити, l. Sokszoroz. — ság, fn. многостручноост.

Sokszoroz, cs. 1.) умножити, мултиплико-вати; 2.) умножити. — andó, fn. мултипликанд. — ás, fn. умножавање; мултипликација. — mány, fn. производ, продукт. — ó, fn. умножител, мулти-

Sokszorta, ih. l. Sokszor. [пликатор.

Sokszög, fn. многокутник, полигон. — tan, fn. наука о полигонима. — ú, mn. многокутан, полигоналан.

Soktag, fn. полином. — i, mn. полиноли-чан. — ú, cs. многочлан; многолист. — úság, fn. многочланост.

Soktehetségű, mn. врло даровит.

Soktudás, fn. многозналост.

Soktudó, mn. многознао, свеуман; fn. многозналица.

Sokurú, mn. који има много господара.

Sókút, fn. слан бунар.

Sólé, fn. саламура.

Solosma, fn. химна, света песма.
 Solya, fn. 1.) синдара; 2.) кантир. —
 tér, fn. место где стоје лађе.
 Solymár, Solymász, Sólymász, fn. који
 лови са соколовима.
 Solymász, Sólymász, k. és cs. ловити
 са соколовима.
 Solymászat, fn. 1.) ловљење са соколо-
 вима; 2.) соколарство.
 Solyom, fn. соко; (km.) a bagolynak nem
 leszen — fia, из вране што испане,
 тешко соко постане. — madár, fn.
 соко. — mester, fn. соколар. — va-
 dász, fn. лов са соколовима.
 Som, fn. дрен; дрењина; veres gyűrű —
 ербовина; — nyele, дреновац.
 Soma, fn. Корнел, Корнелије.
 Sómázsa, fn. мера за со.
 Somfa, fn. 1.) дрен, дреново дрво; 2.)
 Somfordál, k. шуњати се. [пратљача.
 Somkóró(lóhere), fn. ждраљика, кокотац.
 Somlyai, mn. шомловски (вино).
 Somma, fn. сума, свота.
 Sommál, cs. сабирати, сабрати.
 Sommás, mn. сумаран. — an, ih. сумар-
 но. — eljárás, fn. сумаран (кратак)
 поступак. — odik, k. накупити се,
 нагомилавати се.
 Sommáz, cs. екупљати, сабирати.
 Somogy, fn. 1.) унутарњи део надстреш-
 нице; таван; 2.) tn. Шомођ. — vár-
 megye, fn. шомођска жупанија.
 Somolyog, k. смењкати се, l. Mosolyog.
 Sómorzsálék, fn. ситна, иступана со.
 Sompolyodik, k. пришуњати се, прикра-
 Sompolyog, k. шуњати се. [ети се.
 Sompordál l. Somfordál.
 Sompordi, fn. шуњало.
 Sonda l. Sanda.
 Sónemű, mn. као со, солани.
 Sonka, fn. шунка, l. Sódar. — lé, fn.
 саламура.
 Sonkoly, fn. 1.) саће (восак); 2.) — méz,
 fn. мед из једаред исећене погаче.
 — szőlő, fn. неко грозђе.
 Sónyalató, fn. солило (у економији).
 Sóolda, fn. раствор соли.
 Sopánkodik, k. уздицати, кукати.
 Sopár, mn. és fn. тврд; тврдица, ци-
 ппија. — kodik, k. тврдовати, бити
 циппија. — ság, fn. ципилук, твр-
 довање.
 Soprony, fn. Шопронь. — vármegye, fn.
 шопроњска градомеђа.

Sor, fn. 1.) ред; — jában, редом, редими-
 це; rám került a —, на мене је дошао
 ред; rajtam a —, на мени је ред; —
 ról — ra, редом; egy — gyöngy, низ
 бисера; — ba szedni, наместити у
 ред; — ba állít, стављати у ред;
 — t tartani, остати у реду, држати
 ред; — t venni, по реду, редом узи-
 мати; — t v. — ban inni, по реду
 пити (док се не обређају); — tenni,
 метнути у један ред; испоредити;
 egy — ban áll veletek, раван вам је,
 у једном реду стоји с вама; — ba v.
 — ra járni, заредити; — ba csókolni,
 редом изљубити; — ba buktatni, по-
 сваљивати; (szój.) nem úgy van a
 — a v. nem úgy van annak a — a, није
 то тако; úgy intézni — át, hogy . . . ,
 тако ствар удесити, да . . . ; nagy an-
 nak a — a v. nagy — a van annak, о
 том би се много могло говорити; kijő
 annak is a — ja, доћи ће ред и на
 то; nem ez ennek a — ja, не бива
 то тако; 2.) врта, ред, линија (у
 књижи); 3.) судбина, стање; szegény
 — ban van, сиромаш је; 4.) nagy —,
 велико, замашно (нешто); ez már nagy
 sor, то је већ велико, важно нешто;
 kiki tudja a maga — át, свако зна
 своју невољу; свако зна где га тишати;
 5.) (у војсци) гомила, чета; vak —,
 слепи, незаклоњени ред; — ba gyűl-
 ni, екупити се; 6.) биићуве (у течно-
 Sór, fn. луг, рај. [ети.
 Sorakozik, k. стати у ред, наместити
 се; á. é. e művekhez sorakoznak . . . ,
 уз ова дела пристају . . . ; sora-
 kozz! у ред!
 Sorakoztat, cs. поставити у ред.
 Sóraktár, fn. солара. — nok, fn. мага-
 зинар од соли.
 Sórál, k. кретарити, тумарати.
 Sorállás, fn. стајање у реду (војска).
 Soratlan, mn. — úl, ih. без реда.
 Sorbeli, mn. из реда, што се тиче реда.
 Soresapat, fn. регуларна, редовна војска.
 Sordék, fn. запечац.
 Sordély, fn. стрнатка.
 Sor-ezred, fn. пешачка регимента. — fű-
 zet, fn. низ. — gyalogság, fn. регу-
 ларна пешадија. — hadak, fn. регу-
 ларни. — hajó, fn. велика ратна лађа.
 — hegyek, fn. ланан брда. — jában,
 ih. редом, редимице. — jegyzék, fn.

списак, каталог, регистар. — jegyző, fn. регистратор. — katoná, fn. регулаш. — katonaság, fn. регулаши. — könyv, fn. регистар. — köz, fn. размак међу редовима. — lovasság, fn. редовна коњица. — lövés, fn. плотун (ватра). — menet, fn. литија — metszet, fn. пресек стиха, цезура. — művelés, fn. сејање на редове. — nyomató, fn. регистар; (у штампара) ска-
 Soróf, fn. проф, l. Sróf . . . [заљка.
 Sorofol, k. скитати се, витлати се.
 Sorol, cs. вретати, низати, ређати.
 Soromp, l. Sorompó.
 Sorompó, fn. преграда, ћерам, капија. — s, fn. капија, ћерман. — z, cs. преграђивати (пут). — ör, fn. ћерман.
 Soronként, ih. редом, редимце; у редовима.
 Soronkívüli, mn. мимо ред. — ség, fn. миморедност, екстрасериалност.
 Soros, mn. у редовима, на редове; који је на реду; fn. редњак, чредник; re-
 Sorosművelés l. Sorművelés. [душа.
 Soroz, cs. 1.) метати у редове; регистровати; класификовати; 2.) увршћивати. — at, fn. ред, регистар, класа, класификација. — ó, fn. регистра-
 Sorpár, fn. дистихон. [тор.
 Sors, fn. 1.) копка, жреб; — ot vetni v. húzni, бацати копку, жребати; 2.) судбина, судба, удео, усуд; а — úgy akarta, судбина је хтела; szegény v. vékony — ú, сиромас; vki-
 vel — át megosztani, делити с ким судбину; mint lesz — om! како ли ћу проћи! vak —, слепа (ћорава) срећа, случај.
 Sors-csapások, fn. ударци судбине. — húzás, fn. жребање. — játék, fn. лутрија. — jegy, fn. срећка, лоз. — kölcsön, fn. лутријски зајам. — ol, cs. жребати, вући лозове. — olás, fn. жребање. — os, fn. друг, садруг. — oz, cs. жребати. — szám, fn. нумера лоза (срећке). — végzet, — veszély, fn. коб, судбина. — vetés, fn. вучење лозова итд. — vető, fn. жребач, који даје да се жреба.
 Sor-szakos, mn. — vers, (стих) глоса. — szám, fn. редни број. — táncz, fn. коло. — táv, fn. размак између линија у књици. — tűz, — tüzelés, fn. пуцање у редовима. — tűzéség, fn.

регуларно топиштво. — ültetés, fn. сађење у редове (шуме итд.).
 Sorv, fn. сушица, суха болест.
 Sorvad, k. сушити се, венути. — ály, — ás, fn. сушица, сухобоља.
 Sorvaszt, cs. сушити, чинити да вене.
 Sorvatag mn. јектичав.
 Sorvetés, fn. сејање по редовима (машин-
 Sorvető, fn. сејаћа машина. [ном.
 Sorzat, fn. 1.) серија, низ бројева; 2.) прогресија; 3.) листина, списак.
 Sorzik, k. (о пићу кад се распада у ђинђубе).
 Sorzódik, k. низати се, вретати се.
 Sorzóhenger, fn. ваљак од сејаће машине.
 Sorzójegyzék, fn. списак по рангу.
 Sós, mn. слан; осољен; преслан. — an, ih. слано; посољено; пресољено.
 Sósav, fn. сона киселина. — as, mn. са соном киселином.
 Sósdi, fn. кисељача (трава).
 Sósfürdő, fn. слано купатило, слана бања.
 Sóska, fn. кисељак. — borbolyafa, fn. цутека, дивљи шимшир. — sav, fn. шећерна киселина.
 Sós-lé, fn. саламура. — lórom, fn. во-
 ловско око. — röjje, fn. окрек. — ság, fn. осољеност, со. — tej, fn. ки-
 село млеко.
 Sószelenceze, fn. сланик; сланица.
 Sótalan, mn. неслан; fn. неки колачи. — ság, fn. несланост. — úl, ih. неслано.
 Sótartó, fn. сланица; сланик.
 Sotó l. Sotú.
 Sótörő, fn. калапач за разбијање солп.
 Sotra, fn. нека дивља патка.
 Sotu, Sotú, fn. преша, тесак; тезга.
 Sotul, cs. цедити, тештити, пресовати; стезати (у тезги). — ás, fn. цеђење, муљање; стезање. —atlan, mn. не-
 цеђен, непресован. — ó, fn. који це-
 Sötűgy, fn. соларство. [ди, пресеује.
 Sótálu, fn. валов за со, солило.
 Sótám, fn. ђумрук на со.
 Sovány, mn. мршав, сух; á. é. неплодан, крт (земља). — it, cs. мршавити, чинити мршавим; чинити неплодним. —
 kodik, — odik, k. мршати, сушити се, мршавити. — ság, fn. мршавост. —
 úl, ih. мршаво; k. l. Soványodik.
 Soványviola, fn. пеећа љубичица.
 Sovár, mn. жељан, гибан, пошан.
 Sovárg l. Sovarog. — ás, fn. чежиња, жудња. — ó, mn. гибан, жељан.

Sovarog, k. чезнути, жудети, гинути.
 Sóviz, fn. 1.) саламура; 2.) слана вода.
 Sóz, cs. солити, засаљати; мариновати;
 метати у саламуру; á. é. oda — ott
 egy forintot, тутну му у руку једну
 форинту; jól oda — ni vkikek, очи-
 тати буквицу; bottal oda — ni, ода-
 ламити кога.
 Sózás, fn. сољење; мариновање; мета-
 ње у саламуру.
 Sózatlan, mn. непосољен, несољен. —
 ul, ih. непосољено.
 Sózó, mn. киселаст, накисео.
 Sömör, fn. лишај; rágó —, зверинац.
 — g l. Sömörög. — get, cs. смежу-
 равати, набрати.
 Sömörgös, mn. смежуран, набран.
 Sömörgöz, Sömörít l. Sömörög, Sömörget.
 Sömörög, k. смежуровати се, парозати
 Sömörös, mn. лишајив. (се.
 Sönnyedék, fn. шура, свраб. — es, mn.
 шугав, сврабљив.
 Sör . . . l. Sep . . .
 Sör . . . l. Ser . . .
 Söre, fn. угојена марва.
 Söreg, fn. кечига.
 Sörény l. Serény.
 Söreökör, fn. дебео во.
 Sörész, fn. који тргује с воловима, це-
 лебџија. — ség, fn. целебџијство.
 Sörét, fn. сачма, l. Serét . . .
 Söröly, fn. турмалин.
 Sörös l. Seres.
 Sörte, Sörtés l. Serte . . .
 Söt, ih. шта више, на још, чак.
 Sötét, 1.) fn. тама, мрак; 2.) mn. мра-
 чан, таман, таван; угасит; тмаст; —
 este, мркла ноћ; — kék, угасито плав;
 á. é. — arez, суморно аице.
 Sötét, Sététedik, k. смркати се, мра-
 чити се, мркнути, тамнети.
 Sötétellik, k. изгледати угасит, мрк.
 Sötétemű, mn. суморан, турован, сетан.
 — en, — leg, ih. туровно, сетно. —
 ség, fn. сета, туровност.
 Sötéten, ih. мрачно; á. é. суморно.
 Sötétes, mn. загасит; á. é. потмуран.
 Sötétít, cs. мрачити, чинити тавним.
 Sötétkék, mn. угасито плав, мор.
 Sötétlik l. Sötétellik.
 Sötét-pej, mn. és fn. вран; вранац. —
 piros, mn. угасито црвен, мургает. —
 sárga, mn. és fn. угасито жут; риђан.
 — színű, — szög, mn. угасит.

Sötétség, fn. помрчина, мрак, тама, тмина.
 Sötétül, k. смркати се, мркнути се.
 Sötétültig, ih. до сумрака.
 Sötétvágat, fn. проређивање шуме.
 Sövény, fn. живица, плот, ограда. — el,
 — ez, cs. ограђивати. — ezet, fn.
 плот, ограда. — fonadék, — kerítés,
 — kert, fn. плетер. — zés, fn. огра-
 ђивање. — zet, fn. ограда, плот.
 Spanyol, fn. Шпанаџац; mn. шпанаџо-
 ски. — hon, fn. Шпанаџска. — lóher,
 fn. турска детелина, граховина. —
 meggy, fn. шпанска вишња, марела —
 ország, fn. Шпанаџска. — os, mn.
 osan, ih. шпански, на шпански начин.
 — ul, ih. шпански. — viasz, fn. печат-
 Spár(hal), fn. деверјек. [ни восак.
 Spárga(fű), fn. а) вилина метла, кале-
 нац, шпаргла; б) шпагат, l. Zsineg.
 — kerep, fn. звездан (нека детелина).
 Spé hely, fn. шпиџа.
 Spék, fn. еланина. — el, cs. надевати
 Spináth, fn. спанаћ, l. Paraj. [еланином.
 Spongya, fn. сунђер, l. Szivacs.
 Srét, fn. сачма, l. Serét.
 Sróf, fn. шроф, шараф, l. Csavar. — ol, cs.
 шарафити. — os, mn. — osan, ih. на
 Staféta, fn. штафета. [шроф; као шроф.
 Stajerország, fn. Штајерска. — i, mn.
 és fn. штајереки; Штајерац.
 Statisztika, fn. штатистика. — i, mn.
 штатистички.
 Státus, fn. држава, l. Állam.
 Stinceza, fn. младница (нека смрдљива ри-
 Stokus, fn. стојик. ба).
 Stóla, fn. штола.
 Stompf, fn. ступа.
 Strázsa, Strázsál l. Őr . . .
 Strúc(madár), fn. ној. — tojás, fn. но-
 јево јaje. — toll, fn. нојево перо.
 Stylus, fn. стил, слог, l. Irály.
 Suba, fn. гуњ, гуњац.
 Subicza, fn. кратак гуњац.
 Sublevél, fn. лист за протеривање.
 Sudamlik, k. умаћи, умицати.
 Sudamos, mn. што лако умакне, исклизне.
 Sudar, Sudár, fn. 1.) врх, оvrшина (од
 дрвета); 2.) швигар; mn. вит, танан.
 Sudaras, mn. с врхом; са швигаром.
 Sudarfa, fn. мотка; шибa на бунару.
 Sufa, fn. 1.) чорба са сурутком; 2.) ша-
 до, шато.
 Súg, cs. шантати, шанутати; — ni búgni,
 домунђавати се, шушкати.

ти; földhöz — ани, лупити о земљу; á. é. — va érezni magát, осећати се порођен; büntetéssel —, казнити; 2.) хитнути, бацити.

Sujtás, fn. 1.) удаѣац, удар; 2.) бацање; 3.) неки гајтан за хаљине; 4.) цифрање (у говору).

Sujtás-os, mn. украшен гајтаном; á. é. китѣаств. — оз, es. красити гајтаном; цифрати.

Sujtogat, Sujtol, es. ударати; казнити.

Suli, mn. булав.

Sullog, k. шуѣати се, вуѣи се.

Súly, fn. 1.) тежина, тежа; 2) терет; 3.) важност; nagy — t fektetni ▼mire, много полагаати на што; 4.) нагласак.

Súlyag, fn. барит [l. Hangsúly.

Súlyaszték, fn. баластв.

Súlybecs, fn. тежина (мера) новца.

Súlyegyen, fn. равнотежа. — lító, — rúd, fn. мотка за држање равнотеже.

Súlygyít, es. постављати равнотежу.

Súlyerő, fn. тежа, важина.

Súlyérték l. Súlybecs.

Súlyföld, fn. барит.

Súlyhiány, fn. мањак у тежини, размерак.

Súlyirány, fn. перпендикуларан правац. — lag, — osan, ih. перпендикуларно. — os, mn. перпендикуларан.

Súlykol, Súlykoz, es. ударати маљем; Súlykő, fn. волѣрам. [грувати.

Súly-méret, fn. мера нагласка. — mérő, — mérő, fn. барометар. — mérték, fn. тежина. — mondat, fn. доказ, аргу-

Súlymos, mn. пун враголића. [мент.

Súlyogat, es. премеѣавати, мѣрити.

Súlyok, fn. маљ; (szój.) messze vetni a súlykot, забраздити, сукати, пресно ларати; lágyjára esett a —, стали су му на жуљ.

Súlyom, fn. враголић, водени орах.

Súlyos, mn. 1.) тежак; á. é. тегобан, мучан; — betegség, тешка боља; — körülmények, незгодне прилике; 2.) важан, замашан.

Súlyosbít, es. отеѣтавати; заоштѣравати; — ó körülmény, отеѣица.

Súlyosbúl, k. постајати тежи; погоршати се.

Súlyosít, es. отеѣтати, чинити тежим.

Súlyosodik, Súlyosúl, k. отеѣати, погор-

Súlypat, fn. барит. [шати се.

Súlypont, fn. тежиште.

Súlysűrmérő, fn. ареометар за тежину.

Súlytalan, mn. 1.) без тежине; — ok, v.
— anyagok, импондерабилија; 2.) без
акцента, без нагласка.

Súlyteher, fn. баласт.

Sumák, mn. глупав, глупаст.

Summa, fn. сума, l. Somma stb.

Sunda, mn. гадан.

Sundabunda, fn. per sundám bundám,
кришом, шурујући.

Sunka, fn. шунка, l. Sódar.

Sunnya, Sunnyi, mn. подмукао; fn. шу-
њало, муклап.

Sunnyog, Sunnyogat, k. бити подмукао,
претварати се.

Sunnyázkodik, Sunydorkodik, k. шуњати
се, бити лукав.

Sunyik, k. сакрити се, завлачити се.

Sunyorg l. Sunnyog.

Super, fn. шупер, калават (на броду).
— ez, cs. калаватити, шуперити. —
szer, fn. калаватило.

Supp, fn. ракун, америкањски медвед.

Suppad, k. упадати, слегати се.

Suppan, k. пући, пукнути, распући се.
— t, cs. треснути.

Supra, fn. прут, шиба.

Suprál, Suprikál, cs. шибати.

Suramlík, k. умаћи, клинути.

Surán, fn. 1.) жутоволка; 2.) локарда

Surdé, fn. миндер, модроц. [(риба).

Surján, Surjánu, fn. млада (ограђена)
шума; mn. вит, витак.

Surla, fn. смерил (минерал).

Surló, fn. коњски реп (биљка).

Surlócsutak, fn. судопера; омут за бри-
сање или рибље.

Surlód-ás, fn. трење; á. é. трвење, раз-
дор. — ik, k. трти се.

Surló-főveny, fn. песак за рибље. — fő,
fn. коњски реп. — rongy, — ruha, fn.
крпуљина, крпа за брисање.

Surol, cs. трти, рибати. — ódik, l. Sur-
Surrán, k. клинути, умаћи. [lódik.

Surrantó, fn. мали пролазак кроз долму

Susa, fn. шапат, шунањ. [(за чамац).

Susárló, fn. врач, чаробник, мађионик.

Susárol, cs. 1.) шапутати; 2.) бајати.

Suska, fn. 1.) шишарка; 2.) футрол, ко-
рице; 3.) сува јабука; mn. l. Suskás.

Suskás, mn. похотан, блудан.

Susnya, mn. лен, тром, шуњало.

Susog, k. шуштати, шумити: роморити;
шушкати. — ás, fn. ромор, шум, жа-

Susoglik, k. шумити, жаморити. [мор.

Susogló, mn. што шуми, шуман.

Susogó, fn. сводитељ, подводник.

Susong, k. шуштати, хујати; шаптати.

Susták, fn. шестак, десетак.

Sustorékol, k. приштати, l. Sustorog.

Sustorgás, fn. приштање, пуцкање (нпр.
воде на врелу гвожђу); пиштање.

Sustorog, k. приштати, пуцкати (вода на
ватри); пиштати.

Sut, fn. запећак; — ban ülni, седети
у запећку.

Suta, mn. 1.) шут, шутав, шушав; без
рогова; без репа, кус; 2.) шуваклија.

Suti, fn. шуваклија, l. Balog.

Suttog, k. шапутати, мунђати; шушкати;
шуштати. — ás, fn. шуштање; шуш-

кање. — ó, mn. што шушти, шуман;
— ó szellő, шуман ветар. — ó, fn. l.

Suttom l. Suttony. [Suhancz.

Suttomban, ih. тајно, кришом,

Sutton l. Suttony.

Suttong, k. шуровати, домунђавати се.

Suttony, fn. зачкољина, скровиште; —
ban, кришом, шашински, из потаје.

Sutty l. Sajtó.

Suttyan, k. умаћи, клинути.

Suttyú l. Süheder.

Suttyol l. Sajtól.

Sutú, fn. 1.) преса, тесак; муљарница;
2.) кука, чакља; 3.) тевга.

Sutúl, 1.) cs. стезати, тежити, цедити,
муљати; 2.) k. губити рогове.

Suvad, k. слети се, l. Suhad.

Suvaszt, cs. пустити да се омакне, да
Sü l. Süv. [исклизи.

Südü l. Süldő; — leány, швигарица.

Süfütöl, k. силанцати се, скитати се.

Süger, Süger, fn, греч, бандар.

Süheder, fn. момче, деринште.

Süker stb. l. Siker stb.

Süket, mn. глух, глуп, l. Siket.

Sül, fn. морско (бодљикаво) прасе; k.
бити печен, пећи се; á. é. — ni föl-
ni, до ушију подрвенети.

Sülbige, fn. неко трије.

Süld, k. чистити псе (ловац).

Süldisznó, fn. јеж.

Süldő, fn. 1.) младо свинче, назиме; 2.)
крмача; 3.) младо зече (овогодишње);
4.) жутокљунац; — diák, љак новак;
— leány, швигарица.

Süleb, fn. јеж с псећом њушком.

Sülekeny, fn. спржен, испечен (земља).

Sületlen, mn. непечен, недопечен, гње-

- нав; сиров; пресан; á. é. несан, бљунав; недотупаван; — tréfa, неслана шала. — ség, fn. бљутавост; недотупавност. — ül, ih. непечено; бљутаво; недотупавно.
- Sülevényes, mn. врео, угрејан (земља).
- Sülfü, fn. l. Sülyfü.
- Sülhal, fn. морски јез.
- Süllő, fn. смук.
- Süllős, mn. сипљав.
- Sülölködik l. Hízeltkedik, Sünderködik.
- Sült, fn. печење; (szój.) borral mosdik, — tel törülközik, живи за три света.
- Sült, mn печен; á. é. — bolond сакалуда.
- Sült-esirás, mn. с вртоглавицом (коњ). — szürke, fn. жерав.
- Süly, fn. шуљ.
- Sülyed, k. тонут; слегати се, угињати се; á. é. изопачавати се. — és, fn. утолегање, угињање; изопачавање.
- Sülyest, cs. чинити да тоне, спуштати.
- Sülyfü, fn. змијивац, козалац. [утопити.
- Sülyös, mn. шуљав.
- Sümöles l. Szemöles.
- Sün, fn. јез, l. Sül.
- Sünde, fn. морско прасе.
- Sündör, mn. ласкав; fn. улагивало, ласкач. — ködik, — ög, k. улагивати се, лисичити.
- Süntaj, fn. чкаљ са округласти цветови.
- Sünmag, fn. елиноспермум.
- Süpped, k. упадати, углибљивати се. — ék, fn. глиб. — ékes, mn. глибовит. — és, fn. упадање, углибљивање. — ez, k. углибљивати се, упадати.
- Süppeszt, cs. углибљивати; чинити да тоне, да упада.
- Sürge, Sürgefürge, mn. жив, окретан.
- Sürgel, cs. пожуривати, журити.
- Sürgelem, fn. окретност, живост.
- Sürgelmes, mn. жив, окретан, пргав, журав. — kedik, k. бити журав. — ség, fn. окретност, журавност.
- Sürgelődik, k. журити се, l. Sürgölődik.
- Sürgés, Sürgésforgás, fn. журба.
- Sürgesség, fn. окретност, журавност.
- Sürget, cs. пожуривати, наваљивати на... — és, fn. пожуривање. — ési irat, fn. журница. — ő, mn. журан, хитан; — ő levél, можурница; — ő szükség, прека потреба. — őс, mn. журан, хитан; прешан. — őzik, k. журити се, Sürgődik l. Sürög. [l. Sürgölődik.
- Sürgölődik, k. журити се, живо радити.
- Sürgöl, cs. пожуривати.
- Sürgöny, fn. денеша, j. Telegramm. — öz, cs. телеграфисати.
- Sürgös, mn. журан, хитан; прешан. — ség, fn. хитност, прешност.
- Sürgye, Sürgyefa, fn. тестика.
- Sűrít, cs. згушњавати; á. é. vki körül — ni, много облетати кога. — és, fn. згушњавање. — ő, fn. кондензатор.
- Sürjés, fn. честа, гуштара, честац.
- Sürméről, fn. ареометар.
- Sürög(forog), k. мухати се, проважати се; ужурбати се.
- Sürölködik, k. облагивати, облетати кога.
- Sür-forog l. Sürögforog.
- Sűrű, mn. густ, чест, збијен; á. é. látogatás, учестане походе; fn. 1.) густиж; 2.) честа, гушта, гуштара.
- Sűrűdik, k. згуснути се, згушњавати се; sűrűdnék látogatásai, учестава походе своје.
- Sűrű-fésű, fn. чести чешаљ. — hely, fn. гушта, честа. — kárt, fn. честе граб.
- Sűrűl, Sűrűn l. Sűrűsödik, Sűrűen. [ље.
- Sűrűrosta, fn. често решето.
- Sűrűség, fn. 1.) густина; збијеност; 2.) честа, гуштара.
- Sűrűsödik, k. згуснути се, згушњавати се; бивати чест.
- Sűrűszita, fn. често сито.
- Süsétek, Süsölék, fn. пољска шева.
- Süstörög, k. праскати, l. Sustorog.
- Süsü, mn. гдунав, тупав.
- Süt, k. сјати; а нар —, сунце сја; cs. пећи; sütni főzni, приварити; bélyeget — ni vkire, жигосати; földre — ni szemét, оборити очи; puskat —, опалити; (szój.) — i a makkot, кује планове.
- Sütemény, fn. пециво.
- Sütet, fn. egy — kenyér, једна мешња.
- Sütés, fn. печење, пржење; egy —, једно
- Sütkérezik, k. сунчати се. [пециво.
- Sütkő l. Süheder.
- Sütkörész, cs. кувати по мало.
- Sütnivaló, fn. элемент а — ја, полудео је.
- Sütő, fn. 1.) пекар, симиција; 2.) пекарница, симициница; mn. за печење.
- Sütőde, fn. пекарница, j. Sütő.
- Sütöget, cs. 1.) пећи; 2.) жигосати.
- Sütő-ház, fn. пекарница. — lapát, fn. пећна лопата. — melencze, fn. препња. — pénz, fn. пекарина. — szoba, fn. пекарница. — teknő, fn. наћве.
- Süttyő l. Süheder.

Süv, fn. шогор.

Süveg, fn. 1.) капа, шенир; — et vetni, скинути шенир; (szójt.) e háznál az asszony viseli a — et, у овој кући жена господар; 2.) egy — csukor, глава шећера; 3.) (linia) завојница. Süveg-bolt, fn. капаст свод. — csizma, fn. чизме од клобучине. — cső, fn. писак. — csukor, fn. глава шећера. — el, cs. поздрављати скидањем капе. — es, mn. с капом, под капом; fn. капар. — gomba, fn. смрчак, l. Kuesmaszömörcsög. — posztó, fn. клобучина, шенирина (материја). — toll, fn. перјаница.

Süvít, k. Süvölt, cs. звиждати (узма); хујати (ветар), зујати (танад).

Süvöltény, fn. брекиња, оскоруша.

Süvöltés, fn. звиждање, хујање.

Süvöltinkörte, fn. брекиња.

Süvöltő, mn. што звижди, хучан; fn. 1.) свирала; 2.) зимовка.

Süvölyű, fn. свирала. — s, fn. свирало, звиждало.

Sváb, fn. Шваба; mn. швапски. — os, cs. швапски. — ül, ih. швапски.

Svájcz, fn. Швајцарска.

Svéd, fn. Швеђанин; mn. шведски. — ország, fn. Шведека. — országi, mn. шведски. — ül, ih. шведски.

Sz.

Sz. = szent, свети.

Sz. k. v. = szabad királyi város, слободна краљевска варош.

Szab, cs. 1.) сећи, кројити; 2.) одређивати (цену); одмеривати (казну); прописивати (дужности); vh. magát vmihhez — ni, владати се по . . .

Szabad, mn. слободан; (km.) a mi — redves, a mi tiltott kedves, слађа смоква преко плета; — ra hagyni, остављати на вољу; — szem után, од ока; á. é. — arany, чисто злато; —! слободно! (кад се луна на вратих); k. слободно је; hogyha — na, кад би се смело; — jon! нек је допуштено; fn. a — ban, у слободи, под ведрим небом.

Szabadakarat, fn. слободна воља. — ú, mn. és fn. својевољан; својевољан. — úlag, ih. својевољно.

Szabadalmas, mn. овлаштен, привилегисан.

Szabadalmaz, cs. овлашћивати, привилегисати. — ott, mn. овлашћен; еманципован. — ottság, fn. овлашћеност. — vány, fn. патент.

Szabadalom, fn. повластица, привилегија.

Szabadék, fn. повластица. — os, mn. патентиран. — oz, cs. патентирати.

Szabad-életű, mn. распуштан, распуштен. — elmű, mn. слободоуман, либералан. — elműleg, ih. слободоумно. — elműség, fn. слободоумност. — elműskodik, k. градити се либерал.

— elvű l. — elmű stb. — had, fn. добровољна војска.

Szabadít, cs. 1.) ослобађати; 2.) (ra. re) овлашћивати. — ék, fn. допуштење, лиценција. — ó, fn. ослободилац. — vány, fn. сведоџба о ослобођењу ше-

Szabadka, fn. Суботица [грта.

Szabad-kézirájz, fn. цртање слободном руком. — kozás, fn. противљење, нећкање. — kozik, k. противити се, изговарати се. — köműves, fn. слободан зидар (члан тајног друштва). — köművesség, fn. слободно зидарство (удружење). — lakás, fn. слободан (бесплатан) стан. — lelki l Szabadelmű. — levél, fn. повеља; патент. — lövész, fn. добар ловац.

Szabadon, ih. слободно; без запреке. — bocsátás, fn. ослобађање, пуштање на слободу. — bocsátott, mn. és fn. ослобођен; ослобођеник.

Szabadonez, fn. 1.) својевољан; 2.) ослобођеник, j. Szabados.

Szabados, mn. 1.) слободан; 2.) пуштен; 3.) распуштен; fn. ослобођеник.

Szabadosít, cs. пуштити на слободу.

Szabadosság, fn. 1.) слобода; — omban, — odban, stb. áll, просто ми је, емем итд.; 2.) допуш, урлауб; 3.) сајам, трг. Szabadságlevél, fn. пропусница; допушница.

Szabadságol, cs. отпуштати, давати допуш.

Szabadságos, mn. на допусту (војник).
 Szabadszáj, mn. лајав.
 Szabadszellem, fn. слободњаштво. — ű, mn. слободњачки. — űség, fn. слобод-
 Szabadszerű, mn. равнодушан. [њаштво.
 Szabadtalan, mn. неслободан.
 Szabadúl, k. ослобађати се. — ás, fn. ослобођење.
 Szabadváros, fn. слободан град.
 Szabály, fn. правило. — ellenes, — el-
 leni, mn. против правила. — kér, fn. формула. — os, mn. правилан. — osan, ih. правилно. — osság, fn. правилност. — oz, es. уређивати; исправљати, регулисати. — ozás, fn. уређивање; регулисање. — ozó, mn. és fn. што уређује, регулише; регулатор. — rendel-
 let, fn. уредба, штатут. — szerű, mn. правилан, исправан. — szerűen, — szerűleg, ih. правилно, исправно. — szerűség, fn. правилност. — talan, mn. неправилан. — talanság, fn. неправилност. — talanúl, ih. неправилно. — zat, fn. правила, правилник. — zó, fn. норма, l. — ozó.
 Szabás, fn. 1.) сечење, кројење; крој; 2.) пропис.
 Szabat, fn. крој; форма; мера.
 Szabatlan, mn. неправилан. — úl, ih. неправилно.
 Szabatos, mn. правилан, тачан, прецизан. — an, ih. тачно, прецизно. — ság, fn. тачност.
 Szabatszerű, mn. правилан, нормалан. — en, — leg, ih. правилно. — tlen, mn. неправилан.
 Szabda, fn. правило, норма, l. Szabály.
 Szabdal, es. сечкати, комадати.
 Szablya, fn. сабља, хорда. — bóda, fn.
 Szablyár, fn. сабљарка (риба). [балчак.
 Szabmány, fn. одредба; погођен посао.
 Szabó, fn. кројач, терзија.
 Szabodik, Szabódik, k. устручавати се; изговарати се, нећкати се.
 Szabó-gallér, fn. широки резанци. — le-
 gény, fn. кројачки момак. — mester, fn. кројач, терзија. — mesterség, fn. терзилук. — munka, fn. кројачки посао. — ság, fn. терзилук. — oskodik, k. бити кројач, терати кројачки занат.
 Szabott, mn. 1.) скројен; 2.) одређен, прописан; 3.) — ár, утврђена цена; 4.) тачан, одређит.
 Szabvány, fn. нормала.

Szaeska, fn. сечка.
 Szácska, fn. усташца.
 Szád, fn. врањ; руна за врањ.
 Száda, fn. ушће.
 Szádfal, fn. преплетене даске (устава).
 Szádlá, fn. нека риба с дебелим уснама.
 Szádló, fn. који завраћује (бурад).
 Szádol, es. завраћивати.
 Szádor, fn. водњача (бил.).
 Szag, fn. мирис, воња; rossz —, смрад, задах.
 Szagatlan, mn. без мириса. — ít, es. од-
 узимати мирис.
 Szaggat, es. 1.) тргати, кидати, цепати, дерати; брати (воће); чупати (траву); 2.) — ja minden tagomat, сви ми удови севају.
 Szaggatás, fn. 1.) кидање; 2.) севање (удова).
 Szaggatott, fn. трганчићи; mn. растрган, искидан.
 Szaglál, es. мирисати; њушкати. — ódik, k. њушкати.
 Szaglik, k. мирисати, воњати.
 Szaglás, fn. мирисање; чуло мириса,
 Szagló, fn. нос. [воњање.
 Szaglódik l. Száguld.
 Szagol, es. мирисати, омирисати. — gat, es. омирисавати.
 Szagos, mn. миришљив; — szőlő, мп-
 рисавка, тамјаника.
 Szagoskodik, k. мирисати.
 Szagosodik, k. добивати мирис.
 Szagtalan, mn. без мириса, l. Szagatlan.
 Szagú, mn. jó —, мирисав, миришљив; rossz —, смрдљив.
 Száguld, Száguld, Száguldoz, k. трчати у скок (коњ). — ó(had), извидница
 Szágyfa, fn. вратило (предње). [(чета).
 Szahány, fn. тава, тепсија.
 Száj, fn. 1.) уста; — át feltátani, разја-
 пити вилице; — át tátani, зјати; fogd be a szádat! једну мање! језик за зубе! — ától elvonni, закидати од уста; (szój.) számból vetted ki, баш еи ми из уста извадио; — ába rágni, ужватати кому; megégette a — át, опарио се; опрљено прете; mintha — ából pökte volna ki, као иљунут (налик); soh' se áll be a — a v. — át lúti, никад му не стоји језик; eszem a szádat, изем ти уста! (при тепању); bedugták a — át, запушили су му уста; mosdatlan —, злорек човек; cse-

repes —, а) испуцана уста; б) лајава уста; (pb.) ne szólj szám, nem fáj fejem, језик пали, а реп плати; 2.) пушка; 3.) á. é. község — а, говорник општинe; 4.) грло (на јами, нећи, бупрeту); 5.) окно (мајданeко).

Szájadzó, fn. вpањ.

Szájal, es. торокати, брбљати; — ó, fn. Szájang l. Szájong. [торокало.

Szájas, mn. 1.) устат; с грлом; 2.) језичан, лајав; fn. лајаван, букач.

Szájaskodik, k. бити језичан; олајавати.

Szájatlan, mn. без уста.

Szájaz, es. зауздавати.

Szájazat, fn. уста; á. é. језик.

Szájbarát, fn. пријатељ на језику.

Szájbavető(falat), mn. залогај.

Szájesukula, Szájpgöres, fn. грч у вилици.

Szájgyűrű, fn. усна, бузула.

Szajha, fn. дроља, ложа.

Szájhagyomány, fn. усмено предање.

Szajhálkodik, k. дрољати се, бити дроља.

Szajház, es. називати дрољом.

Szájhős, fn. јунак на језику, букач. — ködik, k. вадити се за јунака.

Szájíz, fn. укуc; nincs szája íze szerint, није му по ћeфу; jó — t mutatni a keserűhez, чинити се невeнт.

Szájkelep, fn. á. é. торокуна, брбљуна.

Szajkó, fn. сајка, креја, крешталица.

Szájkosár, fn. корна на устих, губица.

Szajkóskodik, k. блебетати.

Szájók, mn. (врло) устат.

Szájong, k. зјати, зијати, блејати. — ás, fn. зијање. — ó, fn. блејало, зурла.

Szaj-pad(lás), fn. непна, непце. — peczek, fn. справа за запушавањe уста. — penész, fn. круна, пузла. — szél, fn. усна. — táti l. Szájongó. — tátvа, ih. зијајући.

Szak, fn. 1.) део; одеск (времена); 2.) слој, таван; 3.) (нека овчја и свињска болест, вртоглавица; 5.) пекмез, мајун; — ká tenni, разгњечити.

Szaka, fn. (биљ.) јарич; бобовњак.

Szakács, fn. кувар; (pb.) sok — elsőzza a levest, много куvara прееоле чорбу.

Szakács-inas l. Kukta. — kodik, k. куварити, бити кувар. — könyv, fn. кувар (књига). — mesterség, fn. куварство. — né, fn. куварка. — nő, fn. куварина. — ság, fn. куваретво.

Szakad, k. 1.) кидати се, дерати се; — esizmában, у подераним чизмама;

(szój.) törik —, на куд пукло; 2.) пуцати, ломити се (лед); á. é. szívem —, срце ми се цeпа; 3.) рушити се; azt hittem, rám — t az ég, мислио сам, да се небо на мене ерушило; 4.) улевати се (река); 5.) произлазити, долазити; 6.) vége —, свршити се; vége sem —, ни краја ни конца; nem — vége a lármának, никако да престане вика; magva — t, без наследника, бeнчадан; felhő —, провалио се облак; eső —, пљушти киша.

Szakadár, fn. отпадник, j. Eretnek.

Szakadás, fn. 1.) кидање, цeпање, дeрање; пукотина; продор, кила; 3.) ушће; 4.) á. é. раздор.

Szakadat, fn. 1.) пукотина; 2.) рушевина; 3.) прекид, l. Szünet.

Szakadatlan, mn. непрекидан. — ül, ih. непрекидно, цином.

Szakadék, fn. 1.) дeра, пукотина; 2.) рушевина, урвина; 3.) рукавац (реке); 4.) парчад, лом; 5.) чингер; 6.) цeка зоља.

Szakadékony, mn. што се кида, ломи, цeп-

Szakadhatlan, mn. нераскидљив. [љив.

Szakadó, mn. што се цeпа, кида; á. é. mind egy — szálig, а) до последњег парчета; б) до последњег човека; — eső, плаха киша.

Szakadoz, k. 1.) дерати се, кидати се; 2.) рушити се; 3.) распадати се.

Szakadozik, k. цeпати се, одметати се.

Szakadozók, fn. потрагунари, дундаши.

Szakadozott, mn. покидан; непрекидан; растројен. — ság, fn. растројство, расуло.

Szakadt, mn. раздеран, покидан; á. é. растројен; (szój.) lelke — ában dolgozni, умињати се из петних жила; torka — áig, колико га грло доноси.

Szakaér, fn. југуларна вена.

Szakafű, fn. јарик.

Szakafűfű, fn. чуваркућа.

Szakajt l. Szakaszt.

Szakál, Szakáll, fn. 1.) брада; vki — ára, на чију браду (кредит); 2.) kulcs — а, перо од кључа.

Szakállas, fn. 1.) тенка пушчана цев; 2.) неки топ.

Szakállas, mn. брадат; — keselyű, брадан. — odik, k. брадатити.

Szakállatlan, mn. голобрад.

Szakállka, fn. брадица.

- Szakállkés, fn. бријач, l. Borotva.
 Szakállsodik, k. брадатити.
 Szakálltalan, mn. голобрад.
 Szakállverő, fn. брица, бербер.
 Szakasavar, fn. барска биљка пуна пецљаче.
 Szakasaz, fn. 1.) одсек, одељак; струка, члан (виноградски); 2.) одељење војника, цуг; пелотон.
 Szakasazjegy, fn. параграф.
 Szakaszkodik, k. делити се.
 Szakaszos, mn. с одељцима; у одсецима; — tizedes tört, периодичан децимал.
 Szakaszt, cs. 1.) кидати, брати, ломити; цепати; 2.) делити, отргнути једно од друго; 3.) месити (хлеб); 4.) árát — ani, утврдити цену; 4.) vkivel —, прекинути с ким, раскрстити; végét — ani, учинити крај чему; sort —, прекинути ред.
 Szakasztó, fn. сађура, котарица; mn. — szálig, до једног човека; a vetés — szálig kiveszett, усеј је пропао сасвим.
 Szakasztott, mn. 1.) узабран, откинут; — gyümöles, браница; 2.) раздеран; 3.) сасвим сличан; — arja, сушити или иети отац; — mása, слика и прилика; — így, исто тако.
 Szakasztűz, fn. пелотонски огањ.
 Szakaszevezér, Szakaszevezető, fn. вођ одељења.
 Szakavatott, mn. és fn. стручан; стручњак, вештак. — an, ih. стручњачки. — ság, fn. стручњаштво.
 Szakbeli, mn. стручан, струкован.
 Szakcsont, fn. вратна кост.
 Szakember, fn. стручњак.
 Szakért-elem, fn. стручно разумевање. — ő, fn. és mn. стручњак, стручњачки. — őleg, ih. стручњачки.
 Szakgat l. Szaggat.
 Szakismer-et, fn. стручно знање. — ő, fn. стручњак.
 Szakít, cs. кидати; vkivel —, раскрстити.
 Szakkör, fn. струка, ресор.
 Szakközlöny, Szaklap, fn. стручан лист.
 Szakma, fn. 1.) струка; 2.) подручје.
 Szakmány, fn. 1.) парче (работе), комад; 2.) кулук. — bér, fn. плата од комада. — munka, fn. радња од комада. — os, mn. és fn. који ради по комаду.
 Szakócsa, fn. нека мала секира.
 Szakonként, ih. на претине.
 Szakos, mn. 1.) са брадавичавом чељу-
- сти (болест код прасаца, јагањца); 2.) опор; 3.) повремени; — láz, наступна грозница.
 Szakosztály, fn. одељење, секција. — oz, cs. делити на секције.
 Szakoz, cs. делити на претине, претинити. — at, fn. претинци, фиоке. — ott, mn. одељен.
 Szakrendszer, fn. струковна система.
 Szaksor, fn. ред строфа.
 Szakszerint, ih. — i, mn. на претине; на струке.
 Szakszerű, mn. стручан. — tan, fn. стручно знање. — tanár, fn. стручњак-професор. — társ, fn. друг по струци. — tudomány, fn. стручно знање. — tudós, fn. стручњак.
 Szaktűz, fn. непрекидна ватра (пуцањ) код војника.
 Szak-újonez, fn. новајлија у каквој струци.
 Szakúl, k. кидати се, ломити се. [ци.
 Szakvány l. Szakmány.
 Szál, fn. 1.) нит, конач; жилица; струк; egy — haj, длака; сламка; стабљика; egy — fű, струк, пауљ; egy — virág, цвет; nagy — ember, танковит (ви-сока раста) човек; egy — gyertya, свећа; (szój.) egy — kardra kihíni, звати на мегдан; mind egy — ig, сви до једног; 2.) á. é. az összeesküvés — ai, конци завере; egy — at sem félek tőle, не бојим га се баш ни најмање; 3.) сплав, повлака.
 Szálacska, fn. жилица.
 Szalad, fn. слада. — adó, fn. сладарина.
 Szalad, k. трчати, бежати. — ás, fn. трчање.
 Szaladár, fn. ној (тица); sisakos —, ка-
 Szaladgál, k. трчкарати. [зуар.
 Szaladgálók, fn. тице брзоходце.
 Szaladóczi, fn. трчкало.
 Szalados, fn. колач од сладе; mn. од
 Szaladoz, k. трчати, трчкарати. [сладе.
 Szalad-rács, fn. пушница. — ser, fn. пиво од сладе. — sérű, fn. пушница.
 Szalag, fn. 1.) трака, уплетник; 2.) плоча на аџуљи.
 Szálag, fn. кончић, жилица.
 Szalag-bokor, fn. шепут од траке. — dad, mn. тракаст. — féreg, fn. тракавица, пантљикара. — os, mn. с тракама. — osság, fn. тракарство. — oz, cs. поставити тракама.
 Szalakóta, fn. смрдљивана.

Szalamandra, fn. саламандер, дуждевњак.
Szalama(só), fn. салмак, пинадор.

Szálankozik l. Szállong.

Szálás, mn. жиласт, кончаст; — erdő, висока гора; — fa, високо дрво; — ember, а) висок човек; б) славар.

Szalaszt, es. 1.) слати улака; 2.) вијати; 3.) пуштати да бежи.

Szálesz, fn. прашни конац (биљи).

Szálember, fn. узрастан човек.

Szálerdő, fn. висока гора.

Szálfa, fn. 1.) високо дрво; једно дрво; (szój.) — nem erdő, један цвет не чини лета; 2.) слав.

Szálfegyver, fn. голо, светло оружје.

Szálhajó, fn. слав.

Szálhíd, fn. мост на сплавове.

Szálinkó, fn. прашни конац (биљи).

Szálingoz l. Szállong.

Szálka, fn. 1.) трун, рбаљ; (km.) más szemében meglátja a szálkát, magában nem látja a gerendát, у тебем оку види трун, а у свом не види балван; 2.) оштра кост (рибља).

Szálkaesék, fn. росопас (биљ.).

Szálkanyak, fn. кретушак (биљ.).

Szálkás, mn. 1.) ценкав; 2.) кошљив, пун костију; 3.) бодљикав.

Szálkátlan, mn. без бодљи, без костију.

Száll, k. 1.) летети; 2.) пењати се, дизати се (прах); 3.) слетати, спуштати се; alább v. feljebb — a búza ára, пада и скаче цена жити; а bor a fejembe — t, вино ми ушло у главу; 4.) (hoz, hez) одесети; 5.) (ra, re) hajóra —, укрцати се у лађу; tengerre —, навести се на море; partra —, иекрцати се; táborba —, отићи у војну; vkivel szembe —, ухватити се у коштац; magába —, усаветовати се; дати се у мисли; vagyona rokonaira — t, имање му је прешло на ероднике; а vezérség nem reá — ott, војводство није на њега прешло.

Szállás, fn. 1.) стан, конак; — ra fogadni, прихити на конак; 2.) насеобина; 3.) салаш.

Szállás-adó, fn. коначија. — bér, fn. станарина. — ol, k. бити у квартиру, кантонирати. — oz, es. уквртиљава.

Szálldogál, k. облетати, летуцати. [тн.]

Szállékony, mn. хитар, лак; пролазан. — ság, fn. хитроост.

Szállernyő, fn. штит за слетање.

Szállingozik, Szállinkozik, k. леприати се, летати.

Szállít, es. 1.) отиравати, опремати; насељавати, настањивати; 3.) leeb — aní az árát, спуштати цену.

Szállítás, fn. опремање, отиравање; — i költség, тронак око попиљања; — i üzlet, ипедициона радња.

Szállítmány, fn. попиљка, транспорт. — os, fn. попиљач, ипедитер.

Szállító, fn. опремилац, попиљач; mn. за пиљање; — hajó, товарна лађа.

Szállítvány, fn. попиљка, отиравка.

Szálló, mn. што лети, што се диже; што се спушта; пролазан; fn. 1.) гостионица; 2.) гост.

Szálloda j. Szálló, fn. гостионица.

Szállomány, fn. кадуцитет (правнички).

Szállomásoz, k. штационирати.

Szállong, k. летати, вејати, трунити

Szállós, mn. полетарац. [(сег).]

Szalma, fn. слама; szalmát csépelni, млатити празну сламу. — ágy, fn. сламни кревет. — fedél, fn. сламни кров. — fonadék, — fonat, fn. сламњак. — kalap, fn. сламни шенир. — kosár, fn. корпа за сламу. — özvegy, fn. муж кад му жена или жена кад јој муж на неко време куд оде.

Szalmás, mn. 1.) са сламом; за сламу; á. é. — út, кумовека слама; 2.) сламаст, сув.

Szalma-szál, fn. сламка. — szé, fn. сламна столица. — tűz, fn. ватра од сламе. — vár, fn. ваздушна кула.

Szalmáz, es. посипати сламом, трунити; k. трабуњати, лунати као путо о лотру.

Szalmazsák, fn. сламњача.

Szálnyi, mn. за длаку; egy — t sem enged, не понушта ни за длаку; nines egy — jó benne, нема ни труни доброте у њему.

Szalonka, fn. шљука.

Szalonkáz, k. ловити шљуке.

Szálonként, ih. струк по струк.

Szalonna, fn. 1.) сланина; rájární a szalonnára, загрести у . . . ; mindig kövérebb a más szalonnájá, комад у тојој руци свагда је већи; 2.) гињавост (на хлебу).

Szalonna-áros, fn. сланинар. — bogár, fn. сланинар (буба). — bőr, fn. кожура. — dag, fn. неки мекки оток. — féreg, — porva, fn. сланинар (буба).

Szalonnás, mn. са сланином; мастан; á. é. гънцев (хлеб).

Szalonna-szeg, fn. сланина за надевање. tű, fn. игла за надевање.

Szalonnáz, k. јести сланине.

Szálszalma, fn. дугачка слама.

Szám, fn. 1.) број; üres —, нула; nagy — mal, у великом броју; — szerint tíz, на броју десет; 2.) рачун, тефтер; — ot adni vkinek vmiről, дати кому рачуна о...; — ot kérni vkitől, тражити од кога рачуна; — ot vetni vkivel, раскретити с ким; — on adni, дати рачун; — on kérni vkitől, звати кога на одговор; — ba venni, бројити у...; — ot tartani vmire v. vkire, рачунати на што или на кога; — omra v. magam — ára, за мене; — ra, бројно; 3.) egyes —, једнина; többes —, множина (грамат.); 4.) — ban, као; inas — ban, као шегрт.

Számadás, fn. давање рачуна, рачун. — i, mn. рачунски.

Számadó, fn. 1.) тефтер; 2.) l. Bacsó.

Számadol, k. давати, полагати рачун. — tat, cs. тражити рачуна.

Számadóság, fn. тефтерство.

Szamar, fn. магарец; kancza —, магарца; szamarat füléről, познаје се магарец по ушима; illik mint — ra a bársonynerreg, није седло за магарца; a hol ló nincs, — is jó, боље је и магарца јахати него пешице пћи; а — csak —, ha Bécsbe viszik is, ако ће магарец свет проћи, опет ће магарец кући доћи; mn. магарећи.

Szamaragol, k. јахати на магарцу.

Szamarány, fn. бројни размер.

Szamaras, fn. магарџија; mn. с магарџи; за магарџе; á. é. магарећи.

Szamaraz, cs. магарџити; agyon — ni, измагарџити.

Szamar-csikó, fn. магаре, пуле. — hajtó, fn. магарџија, ослар, магараш. — hurut, fn. магарећи кашаљ, хрипавац. — kodik, k. магарџити се, владати се магарећи. — ordítás, fn. њакање. — öszvér, fn. масак. — ság, fn. магарећи поцао, магарећлук. — tej, fn. млеко од магарџице. — tövis l. Iglicze. — ul, ih.

Számatlan l. Számtalan. [магарећи.

Számba-vehetetlen, mn. незнатан. — vehető, mn. знатан, бројив. — vétel, fn. узимање у рачун.

Szám-betű, fn. алгебраичан број. — bírálat, fn. преглед рачуна. — bíráló, fn. прегледач рачуна. — fejtés, fn. ликвидација. — fejtő, fn. ликвидатор. — feletti, mn. прекобројан. — ilag, ih. бројно. Számít, cs. бројати, рачунати; k. a) (vmire) рачунати на што; b) ez nem —, то не чини много.

Számítás, fn. рачунање; рачун, хесап; — i hiba, покрешка у рачуну.

Számítvány, fn. рачун, конта, l. Számla.

Számjegy, Számjel, fn. цифра. — ez, cs.

Számkiűz l. Számkivet. [нумерисати.

Számkivet, cs. прогнати. — és, fn. прогонство. — ett, mn. és fn. прогнан; прогнаник, изгнаник.

Számkivétel, Számkivétel, fn. саточење.

Számkönyv, fn. тефтер.

Számla, fn. рачун, хесап, ракам, конта; feles —, Conto à meta. — könyv, fn. конто-књига.

Számlál, cs. бројати; рачунати. — ás, fn. бројање; рачунање. —atlan, mn. небројен. — gat, cs. пребрајати; хесапити. — hatlan, mn. неизбројив, неброј. — ó, fn. бројник.

Számlík, k. орати се; ez a föld jól —, ова се земља добро оре.

Számlap, fn. плоча с цифрама (на сату).

Számlazárlat, fn. завршетак рачуна.

Számnév, fn. број (граматички).

Számőcse, fn. јагода.

Számol, cs. рачунати; (ról, ről) дати рачуна; vkire —, рачунати на кога.

Számoló, fn. рачуновођа; фурџе.

Számoltató, fn. ликвидатор.

Számolya, fn. самосовина (биљ.).

Számonként, ih. по броју, бројно.

Számontartás, fn. држање у евиденцији.

Számos, mn. 1.) нумерисан; 2.) многобројан; 3.) Számbavehető. — ít, cs. умножавати. — odik, k. умножавати се. — ság, fn. многобројност.

Számoz, cs. нумерисати. — ás, fn. нумерисање. — at, fn. бројеви. — atlan, mn. нунумерисан. — atos, mn. нумерисан.

Számpala, fn. таблица за рачунање.

Számpénz, fn. рачунски новац.

Számra, ih. 1.) на броју; 2.) róf, font... számra, на риф, на фунту.

Számsor, fn. низ бројева.

Számszer, fn. 1.) логаритам; 2.) справа, опрема. — íj, fn. катапулта, справа за бацање. — írás, fn. катапулта.

- Számszerint, *ih.* на броју. — *i, mn.* бројан.
- Számtalan, *mn.* безбројан. — *szor, ih.* небројено пута.
- Számtan, *fn.* közönséges —, аритметика; általános —, алгебра. — *i, mn.* аритметичан. — *ilag, ih.* аритметично.
- Szám-tartás, *fn.* рачунарство. — *tartó, fn.* рачунар. — *tartókönyv, fn.* тефтер. — *tartóság, fn.* тефтедарство. — *tétel, fn.* рачунака ставка. — *tiszt, fn.* рачунар, официнал. — *tudomány l. Számtan.* — *tudós, fn.* аритметичар.
- Száműz, *cs.* изгнати, прогнати; *á. é.* nem tudom — ni a gondolatot, не могу да се отресем мисли. — *és, fn.* изгнанство. — *ött, mn. és fn.* изгнан; изгнанник.
- Szám-vétel, *fn.* приманье рачуна. — *vetés, fn.* рачунање; хесан. — *vető, fn.* рачунар. — *vetőkönyv, fn.* рачуница. — *vevés, fn.* прегледање рачуна. — *vevő, fn.* прегледач рачуна, егзактор. — *vevő hivatal, fn.* егзакторат. — *vevő szék, fn.* рачунарско звање. — *vevő tiszt, fn.* рачуновођа, тефтедар. — *vezető, fn.* рачунар, тефтедар. — *vitel, fn.* рачунарство. — *viteli, mn.* рачунарски. — *vivő, fn.* рачуновођа, тефтедар. — *vivőség, fn.* тефтедарство. — *vizsgálat, fn.* преглед, ревизија рачуна. — *vizsgáló, fn.* прегледач, ревизор
- Szán, *fn.* саонице. [рачуна.
- Szán, *cs.* 1.) жалити; — *om bánom*, жао ме је и срце ме боли; *nem — nálak pofon csapni*, чисто бих те ћушио; 2.) (*nak, nek*) наменити, одредити; 3.) (*ra, re*) одлучити се; *mire — tad magadat?* на што си се одлучио? 4.) (*tól, től*) ускраћивати.
- Szánakod . . . l. Szánakoz . . .
- Szánakoz-ás, *fn.* жаљење, сажаљавање. — *ik, k. (on, en)* сажалити се на кога, жалити кога. — *ó, mn.* милостив, бо-
- Szánalja, *fn.* саонице. [лећи.
- Szánalmas, *mn.* јадан, кукаван. — *an, ih.* јадно, жалосно.
- Szánalom, *fn.* сажаљење, туга.
- Szánandó, *mn.* бедан, јадан. — *lag, ih.*
- Szánas, *mn.* — *út, саоник, прт.* [бедно.
- Szánás, *fn.* жаљење.
- Szanaszét, *ih.* растркано, на све стране.
- Szánat, *fn.* жаљење. — *os, mn.* јадан. — *osan, ih.* јадно.
- Szándék, *fn.* намера, накана, смер; — *át* változtatni, предомислити се; *szánt — kal, намерно, хотимце, навалице; (pb.) szegény ember — át, boldog Isten bírja, човек налаже, Бог располаже.*
- Szándéklás, Szándéklát, *fn.* намера.
- Szándéklott, *mn.* намеран, намерен.
- Szándékol, *cs.* намеравати.
- Szándékos, *mn.* намеран, хотимичан. — *an, ih.* хотимце, навалице, навалиш. — *ság, fn.* хотимичност.
- Szándékozik, *k.* канити се, намеравати.
- Szándéktalan, *mn.* ненамеран, нехотичан. *ság, fn.* нехотичност. — *ül, ih.* нехотично.
- Szándok l. Szándék . . . [тично.
- Szániszló, *fn.* Станислав.
- Szánka, *fn.* саонице.
- Szánkáz-ás, *fn.* санкање. — *ik, k. сан-*
- Szánkó . . . l. Szánka . . . [кати се.
- Szánomány, *fn.* намена, намењено.
- Szánom-bánom, *fn.* туга, l. Dinomdánom.
- Szánt, *cs.* опати; (*szój.*) ördög — jon a hátadon, да те ђаво носи.
- Szántalfa, *fn.* бакам.
- Szántalp, *fn.* солинал.
- Szántás, *fn.* опанье, орба. — *vetés, fn.* опанье и сејање, земљорадња.
- Szántatlan, *mn.* неоран. — *ül, ih.* неорано.
- Szántó, *fn.* опач. — *föld, fn.* ораница.
- Szántogat, *cs.* опати. [ораба земља.
- Szántóka, *fn.* пољска шева.
- Szántóvas, *fn.* раоник, лемен.
- Szántóvető, *fn.* тежак, земљодолац.
- Szántszándék . . . l. Szándék.
- Szánút, *fn.* саоник.
- Száp, *fn.* врта шарана.
- Szap, *fn.* нећ. — *alj, fn.* клауна уз нећ;
- Szápaly, Szápoly, *fn.* 1.) неполац; 2.)
- Szapor, *fn.* умножавање. [анов.
- Szapura, *mn.* 1) родан, обилат, издашан; 2.) брз, лак; — *beszéd, течан говор.* — *munka, нагао рад;* 3.) чест, многи; — *tréfa, meddő okosság, где је много смеја, ту је мало памети; fn. a) прирастак; издашност; b) трибрахис.*
- Szaporaffi, Szaporagálambocz, *fn.* спориш.
- Szaporán, *ih.* брзо, на често.
- Szaporaság, *fn.* 1.) родност; издашност; 2.) прћење, успевање; 3.) брзоћа.
- Szaporáskodik, *k.* брзати, l. Hamarkodik.
- Szaporátlan, *mn.* 1.) неиздашан; јалов; 2.) спор.
- Szaporáz, *cs.* брзати (у раду, говору).
- Szaporékony, *mn.* плодан, издашан.
- Szaporicza, *mn.* брбљав; *fn.* брбљало.

Szaporít, cs. 1.) наспорити, умножити, множити; szót —, торокати; 2.) убрзати (корак).

Szapornicza, fn. балавост (коњска бо-
Szaporniczás, mn. балав (коњ.) [л+ст].

Szaporod-ás, fn. умножавање. — ik, k. умножавати се.

Szaporoszik, Szaporúl l. Szaporodik.

Szaporlat, fn. умножење, приплодак.

Szappan, fn. сапуи; (szój.) megmosták a fejét — nélkül, обриваше га без сапуна.

Szappan-buborék, fn. мехур од сапуна. — főzés, fn. кување сапуна; сапунџица. — főző, fn. а) сапунџија; б) сапунџиница. — fő, fn. пинерат. — kő, fn. стеатит. — nemű, mn. сапунаст. — odás, fn. претварање у сапун. сапуњење.

Szappanos, mn. са сапуном; fn. сапунџија, сапунар. — műhely, fn. сапунџиница. — odik, k. сапунити се. — ság, fn. сапунарство.

Szappanoz, cs. сапунити.

Szapu, fn. 1.) луг; 2.) меров.

Szapuka, fn. биљка с вунастим лишћем.

Szapul, cs. лужити; á. é. vkit — ni, кога кризмати, чешљати; szót — ni, блебетати; téglát — ni, радити којешта.

Szapuló(kád), fn. лужница.

Szar, fn. поган; ne piszkáld a — t, не бонај трипа.

Szár, fn. 1.) стабљика, петељка, струк, бадрљика; цев; држак; a gabona — ba indúl, жито влата; kukoricza — a, кукурузовина, тулај; 2.) нога; szárába szállott v. száradt az esze, полудео; 3.) вођица, дизген, удар; megereszteni (meghúzni) a — akat, попуетити (затер-

Szár, mn. l. Szárd. [нути] узде.

Szarabanka, fn. пупавац.

Szárad, k. сушити се, пресушати; rajta —, прилепити се. — ás, fn. сушење. — t, mn. осушен. — tan, ih. осушено.

Szarakota, fn. пупавац.

Száras, mn. са стабљиком; с петељком. — odik, k. терати стабљику; бокопити се.

Száraszt, cs. сушити. — ó, mn. за сушење; fn. пушница.

Száratlan, mn. без петељке; без стабљике; без цевн.

Száraz, 1.) mn. сух, сув; á. é. мршав; сухопаран; — betegség, сушица; — kenyér, окорео хлеб; — dajka, суха

баба, дадиља; — mentség, празан изговор; 2.) fn. суво, копно.

Szárazan, ih. суво, l. Szárazon.

Szárazföld, fn. суво, копно. — i, mn. сувоземки; fn. сувоземац.

Szárazfű, fn. бухача,

Szárazkodik, k. сушити се.

Szárazmalom, fn. сувача, сувaja.

Szárazon, ih. 1.) суво; á. é. azt nem viszi el —, неће проћи на лихо; 2.) на суху,

Szárazság, fn. суша, сувоћа. [на коњу.

Szarbabuk, Szarbabuta, fn. пупавац.

Szárcsa, fn. лиска, сарка. — fő, — gyökér, fn. сарзацирила (лек). — mony, fn. сарчије jaje.

Szárcsi, mn. мршав; fn. рага, мрцина.

Szárcsont, fn. лисџача, лисна кост.

Szárd, mn. го, голетан.

Szárdella, fn. срђела.

Szárfű, fn. петопретац.

Szárharisnya, fn. (чарапе) доколенце.

Szárhegy, fn. голо брдо.

Szárhús, fn. лист, l. Lábkra.

Szaricsóka, fn. смрдиврана.

Szarik, k. ерати, торити.

Szárika, fn. кабаница.

Szárit, cs. сушити. — ás, fn. сушење. — gat, cs. сушити. — ott, mn. сушен.

Szarka, fn. сврака; (szój.) csörög mint a —, брбља ваздан; sokat akar a —, de nem biri a farka, хтео би али не може.

Szarka-gáborján, fn. неки соко. — láb, fn. а) сврачја нога; б) целебнијин перчин (биљка). — tövis, fn. шипак.

Szárkapocs l. Szárcsont.

Szarlégy, fn. погана мува.

Szárma, fn. сарма.

Szarmadár, fn. пупавац.

Szármata, fn. 1.) винова сарма; 2.) надсв.

Származás, Származat, fn. произлажење; порекло; постанак; — i rend, родослов. — ilag, ih. пореклом, родословно.

Származatos, mn. што доводи порекло.

Származék, fn. 1.) изведена реч; 2.) потомак; 3.) след, последица. — os, mn. деривативан. — szó, fn. изведена реч.

Származatrend, fn. родослов, генеалогија.

Származik, k. произлазити, постајати.

Származtat, cs. доводити порекло; изводити, деривирати. — ás, fn. извођење, стимологија.

Szárnny, fn. крило; — on járnny, летети; — ra kelni, полетети; megnyírnny a — át, подрезати крила; — át megégetni,

опрљити крила; — a alá venni vkit, узети кога у закриље; á. é. ajtó — а, крило од врата; köpeny — а, екут од хаљине; a had — а, крило војеке. Szárnyal, k. летети; az a hír —, тај се глас проноси.

Szárnyas, mn. крилат; fn. живина; az ég — ај, тине небеске; — ajtó, дво-крилна врата, двери; — állatok, живина; — asztal, сто за извлачење; — benge, чалија (биљка); — eb, лети-нас, крилати нас; — egér, слени миш, љиљак.

Szárnyás-ít, es. дати крила. — odik, k. окрилатити.

Szárnyaszegett, mn. сломљених крила.

Szárnyatlan, mn. бескрилан. — ít, es. лишити крила. — ok, fn. бескрилци.

Szárnyaz, es. 1.) дати крила; 2.) нишанити у крила.

Szárnyék, fn. крило. — ol, es. фланкирати, опасати с бока. — os, mn. крилат; с крилом. — pár, fn. два крила (на грбу). — segéd, fn. побочни ађутант. — zongora, fn. фортепиано.

Szárny-ember, fn. човек на боку, на крилу. — épület, fn. зграда на крило. — fedél, fn. поклонци на крилих (у буџа). — inté, fn. човек на боку. — kürt, fn. ловачки рог. — lábua, fn. птеропода. — legényl. — inté. — oncez l. Szárnyaseb. — ok, fn. мехунаста детелина. — segéd, fn. побочни ађутант. — takaró, fn. поклонци крила (у буџа). — vonal, fn. побочна пруга

Szárogat, es. сушити. [(железничка).

Szaros, mn. говнен; fn. усра, посерко.

Szaroz, es. посрати, срати на...

Szaru, fn. рог. — dad, mn. рожае. — fa, fn. гредица. — fény, fn. амфибол. — gyám, fn. слеме. — hártya, fn. рожа-њача, корнеа. — kő, fn. рожац. — mű, fn. рожана работа. — műves, fn. који израђује рожане послове. — nemű, mn. рожае. — zat, fn. рогови (на крову).

Szarv, fn. рог; — át leütni, почунати рогове; — a nő, тела се од дуга времена; — at adni, охрабрити.

Szarva, fn. рог за барут.

Szarval, es. патијати на рогове.

Szarvas, fn. 1.) јелен; nőstény —, кошута; 2.) криваја, кифла; mn. рогат; á. é. — hiba, груба погрешка.

Szarvas-bika, fn. јелен (саман). — bogár, fn. јеленак (буџа). — borjú, fn. јеленче. — bőr, fn. јелена кожа; mn. од јелене коже. — buga, fn. млад рог (што ће отпасти). — emreke, fn. јелена трава (чим се јелен лечи). — fa, fn. сирћетово дрво. — fi, fn. јеленче. — fü, fn. јелена трава; горчица. — gím, fn. јелен; кошута; српа. — gomba, fn. гомољка. — gyilok, fn. велики нож. — gyökér, fn. јелена трава. — ka, fn. a) јеленче; b) кифлица. — madár, fn. носорога (тица). — mák, fn. змијино млеко. — marha, fn. рогата марва. — odik, k. добивати рогове. — tehén, fn. кошу-та. — tinóru, fn. козја брада (биљ.).

Szarvatlan, mn. без рогова.

Szarvaz, es. снабдевати роговима. — at, Szarvkő, fn. рожнац. [fn. рогови.

Szarvorrú, fn. носорог, риноцерус. — madár, fn. носорога.

Szász, tn. Сас; mn. саски. — föld, fn. саска земља. — ország, tn. Саксонска. — ül,

Szászpa l. Zászpa, Húnyor. [ih. саски.

Szatócs, fn. трговцих, крајцараш, хифта, грк. — kodik, k. тржарити, хиф- Szátorja, fn. чубар.]тарити.

Szattyán, fn. сактиан; mn. од сактиана. — os, fn. који прави сактиан.

Szattyú, fn. подбео (биљ).

Szaty l. Szatys.

Szatyár, mn. ераман, ерамотан.

Szatyíng, fn. врпца, узина.

Szatyínga, Szatyíngfal, fn. ослић.

Szatyók, fn. мула, l. Szájók.

Szatyor, fn. сабура; vén —, бабетина.

Szatyra l. Szatyor.

Szatyus, fn. дроља, блудница.

Száva, tn. (река) Сава.

Ssavaeska, fn. речца.

Szavahihető, mn. поуздан.

Szaval, es. декламовати. — ás, — at, fn. декламовање. — mány, fn. деклама-маница. — ó, fn. декламатор.

Szavatartó, mn. од речи (човек).

Szavatol, es. јемчити.

Szavatos, fn. јемац. — ság, fn. јемство.

Szavatozó, fn. јемац.

Szavattyú, fn. говорни орган. — s, mn. јасац; грлат; брбљав.

Szavaz, k. és es. гласати; вотирати. — ás, fn. гласање. — at, fn. глас, вотум; — at jegyek, гласанице.

Száz, mn. сто, стотина.

Század, fn. a) столеће; b) компанија; екадрон; mn. стоти. — ik, mn. стоти, стотинити. — ol, cs. делити на стотину; узимати стоти део. — onként, ih. у компанијама.

Százados, fn. 1.) стотник, капетан; 2.) стотина (цифра); mn. стогодишњи.

Százalék, fn. постотак, процент.

Százalja, fn. компанија.

Százal, cs. устоотручавати,

Százan, ih. стотина, сто. — ként, ih. по сто.

Százannyi, mn. сто пути толико.

Százas, fn. 1.) стотинарка; 2.) стотина (број).

Száz-féle, mn. стострук. — felé, ih. на сто страна. — féleképen, ih. на сто начина. — lábu, fn. мокрица; стонога. — levelű, fn. столита ружа.

Százrétű, mn. стогуб, стострук; — gyökér, чепљез; — gyomor, књиге.

Százsor, ih. сто пута. — i, mn. стократан. — ka, fn. (биљ.) овчица; кадиџица. — os, mn. стогуб. — oz, cs. устоотручавати. — szér, fn. кадиџица, красуљак, овчица. — ta, ih. сто пута.

Száztóli, fn. постотак, процент.

Szebb, mn. лепши. — en, ih. лепше. — ít, cs. лепшати, улепшавати. — ül, ih. лепшати се, пролепшавати се.

Szeben, fn. Сибињ. — i, mn. és fn. сибињски; Сибињац.

Szeeska, fn. сечка (храна). — metsző, fn. a) који сече на сечки; b) сечка (справа). — vágó, fn. сечка (справа).

Szed, cs. купити; брати; слагати (слова); вадити (јело); katonákat — ni, дизати војнике.

Szeddegél, Szedegél, Szedeket, cs. сабирати, пребирати.

Szédeleg, k. вртети се (мозак); á. é. лутати; l. Ámít.

Szedelék, fn. купљење, колекта.

Szédelgés, fn. 1.) вртоглавица; 2.) l. Ámítás.

Szédelgő, mn. невестичав; вртоглав; fn. лутало; варалица, j. Ámító.

Szédelgős, mn. вртоглав.

Szeder, fn. 1.) јагода; купина; 2.) црни Szederész l. Szedrész. [дуд.

Szederj l. Szeder. — es, — kék, mn. угасито плав.

Szedés, fn. 1.) купљење; 2.) брање; 3.) слагање (слова).

Szedetlen, mn. 1.) некупљен; 2.) небран; 3.) несложен (штампарекп).

Szedett-vedett, mn. с брда дола скупљен. Szédít, cs. заносити, чинити вртоглавицу.

Szedő, fn. 1.) берач; скупљач; 2.) сла-гач (штампар). — fiók, fn. фиока за слова. — kanál, fn. велика кашика.

Szedrész, fn. који купи јагоде; k. брати црне јагоде.

Szedtevedte, Szedtevedtét! isz. сто му мука!

Szédül, k. добивати вртоглавицу. — és, fn. вртоглавица. — etes, mn. вртоглав.

Szeg, mn. l. Szög, mn.

Szeg, cs. 1.) сечи, ломити; nyakát — ni, скрхати врат; szárnyat — ni, подрезати крила; hitét — ni, погазити веру; törvényt — ni, преступити закон; kedvét — ni vkinek, кварити кому вољу; 2.) опшивати, рубити; оплатити; 3.) пошивати (кров); 4.) окретати кола.

Szeg, fn. 1.) ексер, клин, чавао; — nek hegyét behajtani, закаврајисати; — re akasztani, обесити о клин, махнути; — et — gel, шило за огњило; клин се клином тера; kitetszik a — a zsákból, вири му копита; az üt — et a fejébe, то га узнемирује; fejére ütni a — et, погодити куд треба; 2.) буцак, угао; — ról végre, с брда с дола, на дохват; 3.) полуострво.

Szeg-alakú, mn. клинаст. — csípő, fn. клеште. — csiptető, fn. справа за каврајисање.

Szegdel, cs. сечкати; рескати.

Szegecs, fn. 1.) клинац, чавлић; 2.) гору-

Szegecsel, cs. забити клинцима. [шица.

Szeged, fn. Сегедин. — i, mn. сегедински; fn. Сегединац.

Szegel, cs. рубити, опшивати.

Szegély, fn. 1.) поруб; оплата; 2.) одсек. — elt, — es, mn. оплаћен, обрубљен. — ez, cs. опшивати, рубити. — telen, mn. необрубљен. — zés, fn. рубљење. — zet, fn. руб, поруб.

Szegény, mn. убог, сиромаш, сиромашан, ништ; á. é. кукаван; fn. сиромашак, божјак; á. é. јадник, кукавац; — ек, сиромаш, спротиња; (szój.) — mint a templomba szorúlt egér, сиромаш као црквени миш (или као сирће); — ember vízzel főz, кад не можемо како хоћемо, а ми ћемо како можемо; föld-

höz ragadt v. porba szjtott —, цукн сиромаш; (pb.) mindenütt bátorságos a —, ко нема ништа, не страни се од ништа; — t az ág is húzza, сиромаш човек готов ђаво; kutya is a — t meg-ugatja, на просјака и пеп лају.

Szegényded, mn. — en, ih. сиромашки, Szegényedik, k. осиромашити.

Szegényes, mn. сиромашан. — en, ih. сиромашки.

Szegényház, Szegenyek háza, fn. дом убогих, сиротињска кућа.

Szegényít, cs. чинити сиромашним.

Szegényke, mn. сиромашан; fn. сиротан, кукавац; кукавица, сиротица.

Szegénykedik, k. сиротовати.

Szegénység, fn. 1.) сиромаштво, убоштво, сиротиња; 2.) сиромаш, сиротиња.

Szegényül, k. сиромашити; ih. сиромаш.

Szeges, mn. 1.) закован; 2.) угласт. [ки.

Szegés, fn. 1.) сечење; 2.) опшивање, рубљење; руб; 3.) преступљавање.

Szegetlen, mn. а) без ексера, незакован; б) без поруба, непорубљен; неопасан; в) неповређен, непреступљен.

Szegez, cs. 1.) закивати, прикивати; (szój.) mint ha oda — ték volna, као закован; 2.) á. é. tekintetét — ni, управити поглед; 3.) имати противели; szegzi oldalomat, пробада ме са стране; 4.) наперити, окомити (оружје); magát vmi ellen — ni, одупрети се.

Szegezés, fn. 1.) прикивање; 3.) противели.

Szegfű, fn. каранфил, каравиље. — bors, fn. каранфилић. — galócza, — gomba, fn. гљива за јело.

Szeghetetlen, mn. непреступив, неповредив. — ség, fn. непреступивост.

Szeghúz, fn. клеште.

Szeglet, fn. угао, кут, ћошак; — be szorítani, стерати у буџак; l. Szöglet.

Szegletes, mn. ћошкаст, угласт; á. é. неотесан. — ség, fn. ћошкастост; неотесаност.

Szegletez, cs. израђивати на ћошкове.

Szegletkő, fn. камен на ћошку.

Szeglész l. Szegletez.

Szegmény, fn. кружни одсек.

Szegműves, fn. клинар.

Szegő, fn. секанта.

Szegődés, fn. ступање у службу. — i, mn. és fn. ускок, пребег. — ik, k. (hoz, hez) ступити у службу, прибити се; l. Szegül . . . — ség, fn. уговор.

— tet, cs. најимати, ангажовати. — vény, fn. уговор, најам.

Szegrőlesett, mn. нов новцат.

Szerőlvégről, ih. ода свуд, с брда дола; површно; — atyafi, девете пехке жарило.

Szogsárga, mn. угасито жут; fn. жерав.

Szegül, k. завртали се; ellene — ni, противити се.

Szegülvégül l. Szegrőlvégről.

Szegvények, fn. координате.

Szegy, fn. груди, прен.

Szegyell l. Szégyenel.

Szégyen, fn. срамота, брука; етид: — gyalázat, покор и срамота! — be esni v. — t vallani, осрамотити се, онивањити се; — be ejteni, осрамотити, посрамити; — ben maradni, бити осрамљен.

Szégyenedik, k. бити осрамљен. [моћен.

Szégyenel, cs. срамити се, стидети се; — ni cselekedeteit, стидети се својих дела.

Szégyen-érzet, fn. срамота, етид. — fa, fn. срамотинште, пеленгир. — ház, fn. кућица за мучење. — ít, cs. срамити, срамотити. — ítő, mn. срамотан, посраман. — kedés, fn. а) стиђење; б) срамотовање. — kedő, — kező, mn. срамежљив, стидљив. — kő, fn. срамотинште. — l, cs. Szégyenel. — lés, — let, fn. срам, срамота. — letes, mn. сраман. — lős, mn. срамежљив, стидљив. — lösködik, k. срамити се, стидети се. — lösség, fn. срамежљивост. — oszlop, — pad, fn. срамотинште. — pír, fn. румен стида. — ség, fn. срамота. — séges, mn. сраман. — szemre, ih. на бруку.

Szégyentelen, mn. безобразан, бестидан. — ség, fn. безобразина, бестидност. — ül, ih. безобразно, бестидно.

Szégyenül, k. бити осрамљен.

Szégyenvallás, fn. осрамљење.

Szegyfej, fn. прен, груди.

Szégyentáj, fn. попрече, месо око груди.

Szegz, cs. окретати; l. Szegez; — ő tekintet, поглед што просеца.

Szék, fn. 1.) столица; királyi —, престо; prédikáló —, предикаоница; (szój.) két — között pad alatt maradni, међу две столице пасти на земљу; 2.) гредо од крова; 3.) á. é. nincs — e, нема столице; 4.) седиште; püspöki —, владинска столица; 5.) суд, судбени

ето; — et ülni, судити; 6.) срж: јез-
гра; tojás — е, жуманце; 7.) сода, 1.
Széka, fn. жуманце. [Szík.
Székács, fn. гриваши; дупљаш (голуб).
Szék-állás, fn. судеке Ферије. — álló,
fn. касапски момак. — bíró, fn. су-
дија. — dugulás, fn. заштитеност сто-
мака, патезавица.
Székel, k. имати седиште, становати.
Székely, fn. Сикуљан; mn. сикуљски. —
rőd, fn. Сикуљска. — ség, fn. Си-
куљци; Сикуљска.
Székér, fn. кола; тарнице; ekhós v. fe-
deles —, покривена кола; fakó —,
неокована кола; nőtlen —, колица.
Székéral, Székéralj(a), fn. стан од кола.
Székérbér, fn. крпџа, возарина.
Szekercze, fn. секрџа; брадва.
Székérrnyő, fn. арњевн.
Szekeres, fn. крпџиџа, кочиџаш. — ke-
dik, k. крпџовати. — ség, fn. кр-
пџилук.
Szekerez, k. кочиџашити. — és, fn. во-
зарство, комора. — ök, fn. коморџиџа
Székérgyártó, fn. колар. [(у војени).
Székérke, fn. колица.
Székérkezik, k. возати се на колих.
Székérmester, fn. настојник кола поштан-
Szekernye, fn. котурн, чизме. [екпх.
Szekernyéz, cs. облачити у котурне.
Székérnyom, fn. колосек, вагаш.
Székéroidal, fn. лотра.
Székéroltetés, Székérotetés, fn. тврда
столица, напон.
Székér-pénz, fn. возарина, крпџа. —
posta, fn. возна пошта. — szín, fn.
колница, шуна. — út, fn. кџник, кол-
ник. — vár, fn. бедем од кола у рату.
— vonat, fn. колиџа.
Székes, mn. 1.) престолнички; 2.) пун соде.
Székesegyház, fn. саборна, катедрална
црква.
Székesfehérvár, fn. Столни Београд.
Székfia, fn. судиџа.
Székföld, fn. содовита земља, елатина.
Székfiű, fn. титриџа, царев цвет.
Székhat, fn. леђа (паслон) од столице
Székhely, fn. 1.) престолница; 2.) ме-
сто са судом.
Székkár, fn. ручиџа од столице.
Székla, fn. мотка за учвршћење сплава.
Székláb, fn. нога од столице.
Szeklicze, fn. шаврањика.
Székmű, fn. спрат (у мајдану).

Székoszlop, fn. греда од рога на крову.
Székpont, fn. средиште шестара.
Székrekedés, Székrekedés, fn. затво-
рена столица.
Szekrény, fn. шкриџа, орман; ковчег.
— ágy, fn. клупа с постељом. — ke,
fn. шкриџиџа, орманчић, ковчежић.
Székre-vágás, fn. месарење. — vágó, fn.
Széksó, fn. сода, шикшов. [месар.
Széktalp, fn. гредина од рога на крову.
Szék-újítás, fn. обнова суда, бирање чи-
новника. — ülés, fn. судничко веће.
— város, fn. престолница; место са
Szel, cs. сећи, резати. [судом.
Szél, fn. крај, окрајак, руб, ивица, гра-
ница; száj — е, усна; posztó — е,
дизга; 2.) ширина; — t hosszát, пре-
ко и уздуж; — e hossza egy, једнако
широк и дугачак; 3.) пола; hány —
ben van ez a ruha, од колико је по-
ла ова хаљина?
Szél, fn. 1.) ветар; nagy — lel járni v.
szelet csapni (ütni), дизати грају; раз-
махивати се; — nek beszélni, гово-
рити у ветар (у тартањ); — nek bo-
csátani v. ereszteti, не хајати; (km.)
ki szelet vet, vihart arat, ко ветар
сеје, буру жаће; 2.) á. é. szelek bán-
tják, има ветрове (у стомаку); 3.)
rossz — fű belőle, зло се о њему гу-
ди; hallik a szele, иде глас, проноси
се; szelét vette hogy . . ., намирицао
је, да . . .; 4.) прека смрт, капља;
megütötte a —, умрџо од капље.
Szél-anya, fn. ветрениџа. — baj, fn. за-
вијање, колика. — csapás, fn. нагло
дување ветра; á. é. ветропирство. —
csapó, fn. ветропир, ветрогоња. —
csend, fn. мпроване ветра, махина.
— csendes, mn. тих, махинав. — cső,
fn. дувалиџа. — dag, fn. оток.
Szeldel, cs. сепкати, рескати. — et, fn.
крџке, одрезак. — ő, fn. који кро-
џи, кројач.
Széldeszka, fn. даска за покривање.
Szeleberdi l. Szeleburdi.
Szeleburdi, mn. és fn. лакомислен; ве-
тропир, ветрогоња. — ság, fn. ветро-
пирство. — skodik, k. бити ветропир,
терати ветар капом.
Széled, k. разићи се, расути се, растр-
кати се. — és, fn. разлаз. — ez, k.
разлазити се.
Széleg, k. вући се, регати се.

Szelel, cs. вејати (храну); k. а) однесати (камин); b) разметати се, хватати се; c) пуштати ветар, пувати; d) бегати, перјашити.

Szelelő(-lyuk), fn. 1.) баца, одушка; 2.) (-rosta) ветрењача, вејача.

Szélelt, mn. порубљен.

Szelemen, fn. слеме; греда. — ház, fn. кућа на киблу.

Szelemény, fn. 1.) одрезан комад; 2.) шиндра; 3.) раоником преврнута земља.

Szeleményes, mn. покривен шиндром.

Szelencze, fn. 1.) кутија; кутијица, шкапуља; burnót — бурмутица; dohány —, дувањара; só —, сланик; 2.) (-fa) зова; 3.) ђурђин.

Szeléndek l. Szelinek.

Széleg, k. вући се, регати се.

Széleszáradt, Széleszakadt, mn. прееув.

Szelentyű, fn. вентилатор, одушник. — zet, fn. одушке.

Szelep, fn. вентил, одушка. — zet, fn.

Szélnyű, fn. шити од ветра. [одушке.

Szeles, mn. ветровит; á. é. ветрењаст; fn. ветропир, ветрогоња.

Széles, mn. широк, простран; — e világ, широки свет; — jókedv, раздраганост.

Szélesb-edik, k. ширити се. — ít, cs. ширити, раширивати. — ül, k. раширивати се.

Szelesedik, k. бивати ветрењаст.

Szélesedik, k. раширивати се.

Szelesít, cs. чинити ветрењастим.

Szélesít, cs. раширивати.

Szelesked-és, fn. лудовање. — ik, k. лудовати, бити брзоплет. — ő, mn. és fn. ветропир.

Széleslapu, fn. лопух, репук.

Szélesmetélt, fn. широки резанци.

Szelesség, fn. ветропирство.

Szélesség, fn. ширина; á. é. опширност.

Szélesül, k. раширивати се.

Szélesvállu, mn. плећат.

Széleszt, cs. расипати, растркавати.

Szelet, fn. 1.) кришка; режањ; 2.) колона, ступац; 3.) купон.

Szeletel, cs. сећи на кришке; делити у ступце, рубрике.

Szeletke, fn. кришчица.

Szelevény, fn. одсечено парче, l. Szele-

Szeleverdi l. Szeleburdi. [mény.

Szelez, cs. махати, хладити.

Szélez, cs. рубити; оплатити.

Szél-fél, fn. страна од куд ветар дува.

— fodor, fn. руб, набор. — fogó, fn. ветровник. — forgatag, fn. вихор;

нирк (на води). — forgony, fn. ветреница. — fű, fn. штир. — gyalú, fn.

ренде за оплату. — gyűjtő, fn. справа за купљење ваздуха. — hajtó, fn.

хвалиша, ветрогоња, — hajtószér, fn. ередство против ветрова у стомаку.

— hal l. Őn. — házi, fn. ветропир.

Szélhűd-és, fn. узма, хромоћа. — ik, k. бити узет, узети се. — ség, fn. узетост, хромота. — t, mn. узет, хром.

Szelid, mn. благ, кротак; питом.

Szelidít, cs. припитомљавати, питомити. — és, fn. питомљење. — hetetlen, mn.

неукротив, што се не може припитомити. — ő, fn. укротитељ.

Szélidség, fn. кротост, благод; питомост.

Szelidül, k. припитомити се; ублажити се.

Szelindek, fn. самсов, булдок, касанска пенина.

Szél-írás, Szél-irat, fn. глоса, бележење на страни. — isten, fn. бог ветра,

Еол. — kakas, fn. ветреница. — kár, fn. штета од ветра. — ke l. Szilke.

— kelep, fn. ветрењача; á. é. брбљов, брбљуша. — kemence, fn. пећ с про-

мајом. — kerék, fn. вентилатор. — kiáltó, fn. галеб. — kín, fn. колика.

Szélkő, fn. дивља патка; á. é. ветропир.

Szélkör, fn. ветрови (болест у стомаку), надам. — os, mn. који пати од ветрова. — ság, fn. ветрови, надам.

Szélkő l. Határkő.

Szélkör l. Szélrózsa.

Svéllabda, fn. ваздушна лопта.

Széled l. Széled.

Szélelbéllett, mn. ветрењаст.

Szellem, fn. дух; kor — e, дух времена. — dús j. — es, mn. духовит. — esen,

ih. духовито. — elviség, fn. спиритуализам. — i, mn. духовни, душевни.

— ileg, ih. духовно, душевно. — iség, fn. духовност, спиритуализам. — ít,

cs. претворати у дух. — rokon, mn. еродан по души. — rokonság, fn. еродност душе. — tű, fn. вентилатор. — tyű, fn. ветрионик, вентил. — világ,

Szelleng l. Lézeng. [fn. свет духовна.

Szellentyű, fn. ветрионик, вентил.

Szellentő, fn. вентилатор.

Széleszt l. Széleszt.

Szellet, fn. дах.

Szellő. fn. ветрић, поветарац. — s, mn. цун ветрића, машинав.

Szellőz, cs. ветрити. — ik, — ődik, k. ветрити се. — tet, cs. промахивати; á. é. претресати, вентилирати.

Széllyel l. Szét.

Szellyed, Széllyeszt l. Széled, Széleszt.

Szélmalom, fn. ветрењача, ветрни млин.

Szélmeés, fn. машала.

Szélmentes, mn. заштићен од ветра; — hely, заветрина.

Szelmény, fn. псек, l. Szelemény.

Szélmérő, Szélmerű, fn. анемометар.

Szélmolnár, fn. ветрењачар.

Szélmony, fn. јаје без динара, чистац.

Szélkozó, mn. што напирује, што прати ветрове.

Széloldal, fn. страна од куд ветар дува. — t, ih. на ветар.

Szélpuska, fn. (пушка) ветрењача.

Szélrosta, fn. вејача, ветрењача.

Szélrózsa, fn. плоча на компасу са обележеним странама света; (szój.) a — minden irányában, куд који, на све

Szélről, ih. с краја. [стране света.

Szélső, mn. крајњи, крајњи. — ség, fn. крајност, екстрем.

Szélszékény, fn. ветровница.

Szélszó, fn. ха-бу, шућ-мућ, андара-ман.

Szélszorulás, fn. надам. [дара.

Szélszünet, fn. машина.

Széltej, fn. страна (крај) света.

Szélteben, ih. широм, свуд; у опште; 2) у ширину.

Széltere, Széltiben, Széltire l. Széltében.

Szeltorrúak, fn. цепокљунке.

Széltoló, fn. ветрогоња, голоигра.

Széltömlő, fn. мешина за ветрове.

Szél-ütés, fn. капља, узма. — ütött, mn. узет, ударен капљом. — üző, mn. што тера ветрове.

Szelvény, fn. 1.) купон; 2.) оплата.

Szélvész, fn. олуј, бура, вихар. — cs, mn. буран. — madár, fn. галеб.

Szélvirág, fn. турчинак.

Szélvitorla, fn. ветреница, ветарница.

Szélvonal, fn. ветромет.

Szélvonat, fn. промаја, промаха.

Szélzet, fn. поруб.

Szem, fn. 1.) око; — et mereszteni, избуљити очи, избечити се; korpan a — e, шини кући пропало; — ére vetni vkinek vmif, пребацити, преговорити; — ére hányni, пребацивати,

преговарати; — be, a) у очи, у брк, пред очи; b) спроти; — ébe mondani, рећи у брк; — től — be, очи у очи; — be szállni, хватати се у коштац; — et hányni, зажмурити, гледати кроз прете; — be v. — re venni, узети на око; — mel tartani, пратити очима, мотрити; — eit vetni vmire, бацити око на што; kiszedték a — e szőrét, лепо су га преварили; — mel látott tanú, очевидан; — ét száját eltátni, разпорачити очи; — mel megverni, опчинити; szégyen — re, на срамоту свету; több — többet lát, више очију више виде; az úr — ei hizlalják a lovat, господареће очи вола тове; 2.) око = пуца; 3.) око = поен; 4.) машина, бод (на везу); 5.) беоцуг, карика; 6.) боба, пуце, семе, зрно; egy — szőlő, пуце; egy — búza, зрно шенично; — en szedni, одабирати, ода-

Szembaj, fn. окобоља. [брати.

Szembeállít, cs. 1.) суочити; 2.) ставити на супрот. — ás, fn. суочење.

Szem-behúnyva, ih. жмуреће. — bekötös, — bekötösi, — bekötő játék, fn. жмура, слепи миш (игра).

Szembeállítás, fn. супроћење.

Szembesít l. Szembeállít.

Szembeszéd, fn. разговарање очима, намигивање.

Szembeszökő, mn. што удара (упада) у очи, ванредан.

Szembeteg, mn. окоболан. — ség, fn. окобоља.

Szembetűnő, mn. што упада у очи, особит. — en, — leg, ih. особито.

Szembetüntet, cs. изнети пред очи.

Szembor, fn. вино за доливање грожђа.

Szemese, fn. оканце; (у инсекта) споредно око; 2.) зрнце; 3.) гран.

Szemcsés, mn. зрнаст.

Szemcseszappan, fn. најбољи сапун.

Szemcsillag, fn. дужица, ирис (у оку).

Szemcső, fn. перспектив, дурбин.

Szemecs, fn. гран.

Szemel, cs. одабирати. — vény, fn. ексерпт, извод. — vények, fn. антологија.

Szem-ellenző, fn. штит од светлости.

Személy, fn. лице, особа; — szerint, лично; vki — ében, у име кога.

Személybeli, mn. лични.

Személyes, mn. личан. — en, ih. лично, главом. — ít, cs. одличавати. — ítés,

fn. оличавање. — *kedik*, k. лично се вређати. — *kedés*, fn. лично вређање. — *ség*, fn. личност. — *ül*, k. олича-
Személyez l. *Személyesít*. [вати се.
Személyi, mn. лични; — *létszám*, особље.
Személyiség, fn. личност.
Személyít l. *Személyesít* . . .
Személy-jog, fn. лично право. — *költés*,
 fn. прозопопеја. — *nök*, fn. персонал.
 — *pótlás*, fn. супституција. — *rab*, fn.
 лични роб. — *rabság*, fn. лично роп-
 ство. — *rag*, fn. лични наставак. —
ragoz, cs. додавати личне наставке.
 — *ség*, fn. личност; особље.
Személytelen, mn. безличан. — *ül*, ih.
 безлично.
Személyviselő, fn. заменик, ђаја, већил.
Személyvonat, fn. особни воз.
Személyzet, fn. особље; *szolgálati* —,
 служитељи.
Szemeng, k. ретко се појављивати.
Szemenszedett, mn одабран, чист-овејан.
Szemer, fn. гран.
Szemercesés, mn. зрнаст.
Szemerceze, fn. 1.) материја за чињење
 коже; 2.) l. *Szömöreze*.
Szemere, fn. Дезидерије.
Szemereg, k. ромњати, сипити.
Szemérem, fn. смерност, срам, етид;
 á. é. l. *Szeméremtag*. — *ajkak*, fn. при-
 твори. — *tag*, — *test*, fn. тајни уд.
Szemergél, k. ромњати; cs. одабирати.
Szemerike l. *Szömöreze*.
Szemerike, *Szemerke*, fn. смрека, вења.
Szemerkeél l. *Szemergél*.
Szemérmes, *Szemérmes*, mn. срамеж-
 лив, етидлив, емеран, чедан. — *en*,
 ih. срамежљиво, смерно. — *kedik*, k.
 бити срамежљив. — *ség*, fn. сра-
 межљивост.
Szemérmetlen, mn. безобразан. — *ség*, fn.
 безобразина. — *ül*, ih. безобразно.
Szemérmí, mn. срамни; — *tag*, тајни уд.
Szemernyi, mn. за један гран
Szemernyő, fn. питит за очи; наочњак.
Szemes, mn. 1.) окат; 2.) — *tanú*, оче-
 видац; 3.) á. é. опрезан, позоран; му-
 кает; (km.) — *nek áll a világ*, (опре-
 зноме стоји свет отворен); 4.) зрнат.
Szemesedik, k. 1.) зрнати се; 2.) отво-
 рити очи, бивати опрезан.
Szemekeđ-ik, k. бити опрезан, мукаети-
 сати. — *és*, fn. опрезност.
Szemesen, ih. пажљиво, опрезно.

Szemesség, fn. будноћа, опрезност.
Szemész, fn. очни лекар, окулиста. —
et, — *ség*, fn. окулистика.
Szemet, *Szemét*, fn. смет, љубре. — *domb*,
 fn. сметиште, буниште.
Szemetel, *Szemetez*, k. 1.) љубрити, тпу-
 нити; 2.) сипити, ромњати.
Szemetes, mn. а) љубревит; б) за љубре.
Szemetgödör, fn. јама за љубре.
Szemetlen, mn. 1.) без зрна; 2.) без очију.
Szemez, cs. 1.) очити, прицепљивати;
 2.) одабирати; k.) ромњати, сипити.
Szemfájás, fn. окобоља.
Szemfájós, mn. кога боле очи.
Szem-fény, fn. зеница; *vigyáz rá mint*
 — e *fényére*, пази га као очи у глави.
Szemfényveszt-és, fn. опсена, опсенар-
 ство. — *ő*, mn. és fn. опсенареки;
 опсенар.
Szem-fog, fn. очњак, наеји зуб. — *folyás*,
 fn. цурење очију. — *forgatás*, fn. пре-
 вртање очију. — *födél*, fn. покров. —
fű, fn. дидак, видац. — *fül*, — *füles*,
 mn. пажљив; á. é. очан. — *füleskedik*,
 k. мукаетисати, бити опрезан. — *fü-
 lesség*, fn. помњивост, пажња; á. é.
 уочност. — *golyó*, fn. очна јабучица.
 — *gödör*, fn. очна дуња, куктура,
 очница. — *gyöngy*, fn. крупни бисер.
 — *gyuladás*, fn. запаљење очију. —
 — *hályog*, fn. мрждалица, мрена. —
hegy, fn. (szój.) — *hegyre venni*, узе-
 ти оштро на око. — *hélj*, fn. веђа,
 очни капак, кање. — *hunyas*, fn. жму-
 рење. — *hunyorítás*, fn. жмирање, шки-
 љење. — *hunyvást*, ih. жмурење.
intés, fn. миг. — *ít*, cs. дробити, мр-
 вити. — *ív*, fn. обрва, веђа. — *kám-
 pulás*, fn. скотомија. — *ke* l. *Szemes*.
 — *kémlő*, fn. окулар (у микроскопу).
 — *kés* l. *Szemesés*. — *kő*, fn. неки
Szemközbe l. *Szemköz*. [белутак.
Szemköz, ih. (val, vel) на домак, на
 доглед; спроћу; — *nézni vkinek*, по-
 гледати кому у очи.
Szemlátomást, ih. на очиглед, очевидно.
Szemle, fn. смотра, преглед; *szemlét*
tartani, прегледати.
Szemlél, cs. посматрати, разгледати. —
et, fn. посматрање. — *get*, cs. посма-
 трати, разгледати. — *hető*, mn. очиг-
 гледан. — *hetőség*, fn. очигледност.
 — *kedés*, fn. шпекулирање, промиш-
 љање. — *kedik*, k. промишљати, шпе-

кулирати. — *kedő*, mn. посматрачки, спекулативан; *fn.* спекулант. — *kez . . . l. ked . . .* — *ő*, mn. és *fn.* посматрачки; који посматра, посматрач. — *ődés*, *fn.* посматрање, спекулација. — *ődik*, *k.* посматрати, спекулирати. — *ődő*, mn. контемплативан, посматрачки.

Szem-lesés, *fn.* удварање. — *lesi*, — *leső*, *fn.* удворица.

Szemlészkedik, *k.* разгледати.

Szemletér, *fn.* место за смотру.

Szemling, *fn.* семга, лосо (риба).

Szemmellátható, mn. очевидан. — *lag*, *ih.* очевидно. — *ság*, *fn.* очевидност.

Szem-meresztve, — *meregetve*, *ih.* разрогачено.

Szemmérték, *fn.* мера од ока.

Szemnyi, mn. од грана, за један гран.

Szemoltás j. Szemreoltás, *fn.* очење.

Szemorvos, *fn.* очни лекар.

Szemőcz, *fn.* 1.) гранулит (минерал); 2.)

Szemőcze l. Szamőcza. [неки лентир.

Szemők(e), mn. (врло) окат.

Szemölcs, *fn.* брадавица, пупила.

Szemöld, *Szemöldök*, *fn.* сбрва; *á. é. (-fa)*

Szemöresök, *fn.* ваљушак. [горњи праг.

Szempatkó, *fn.* модро испод ока.

Szempilla, *fn.* капак, вежа.

Szempillanat, *fn.* тренут ока. — *nyi*, mn.

Szempillantás, *fn.* тренут. [тренутан.

Szempont, *fn.* гледиште.

Szemrázó, *fn.* чакало у млину, *l. Porozka*.

Szemre, *ih.* привидно, од ока. — *beeslés*, *fn.* процена од ока. — *hányás*, *fn.* прекор. — *oltás*, *fn.* очење. — *való*, mn. на очима, наочит, леп. — *vehető*, mn. очигледан.

Szemszegez, *cs.* оштро гледати, фиксирати.

Szemszöglet, *fn.* очни кут, буџак. [пати.

Szemször, *fn.* трепавица; (szój.) *kiszedték szeme szőrét*, преварили су га.

Szemszúr-ás, *fn.* пробадање ока. — *ó*, mn. што боде у очи, што дречи.

Szemtajték, *fn.* крмељ.

Szemtanú j. Szemmel látott tanú, *fn.* оче

Szemeke l. Szemgolyó. [видац.

Szemtelen, mn. безочан, безобразан. — *kedik*, *k.* бити безобразан, безочити се. — *ség*, *fn.* безочност, безобраштина. — *ül*, *ih.* безобразно, безочно.

Szemtompaság, *fn.* кратковидост.

Szemtölszembe, *ih.* очи у очи.

Szemügy, *fn.* гледање; — *re venni*, узе-

ти на око; *szeme ügyében van*, пред (на) очима му је.

Szemügyrevétel, *fn.* узимање на око.

Szemüreg, *fn.* очна дупља, *l. Szemgödör*.

Szemüveg, *fn.* наочник, наочари. — *es kigyó*, *fn.* наочарка. — *tok*, *fn.* футрол за наочари.

Szemvaj, *fn.* крмељ, *l. Csipa . . .*

Szemvéd, *fn.* штит за очи.

Szemvég, *fn.* очни кут; — *ről nézni*, жмирити на кога; *csak —ről ismer-ni*, познавати само из виђења.

Szemvesztett, mn. без очiju.

Szemvétel, *fn.* позар од ока.

Szemvilág, *fn.* очна светлост.

Szemzet, *fa.* око, пупа.

Szemzik, *k.* 1.) синити, ромињати; 2.) пунити, терати ока.

Szén, *fn.* угљен, угаљ; *vasas —*, графит; (szój.) *mintha tüzes — en állana*, седи као на угљевљу.

Széna, *fn.* сено; *sarju —*, отава; *szénát gyűjteni v. takarni v. takarítani*, купити сено; (szój.) *jó rendin van szénája*, у реду су му ствари; *nincs rendén szénája*, нису му све козе на броју.

Széna-boglya, *fn.* пласт сена. — *gyűjtő*, *fn.* а) који купи сено; б) грабље за сено. — *piacz*, *fn.* сенска пијаца. — *rács*, *fn.* мердевине над јаслих. — *rúd*, *fn.* остојке, стожина.

Szén-áros, *fn.* угљар.

Szénás, mn. са сеном; за сено; сенски; — *szekér*, сенска кола.

Szénatakarítás, Szénatakarás, *fn.* купљење сена.

Szénáz, *k.* хранити се сеном. — *tat*, *cs.* хранити сеном.

Szénazinege, Szénazineke, *fn.* сеница.

Szende, mn. благ, тих; *tn.* Благоје.

Szendén, *ih.* благо, тихо.

Szender, *fn.* дремеж. — *edés*, *fn.* дремање. — *edik*, — *eg*, *k.* дремати. — *félék*, *fn.* ноћни леири. — *gés*, *fn.* дремање, дремеж. — *ít*, *cs.* успављивати. — *ül*, *k.* дремати.

Szendeség, *fn.* благод, тихост.

Szendít, *cs.* ублажавати.

Szendül, *k.* ублажавати се, стившати се.

Szén-égetés, *fn.* угљарство. — *égető*, *fn.* а) угљар; б) угљара. — *élecs*, *fn.* карбон-оксидул. — *éleg*, *fn.* карбонов оксид.

Szenel, *k.* угљарити, пећи угаљ. — *ő*, *fn.* а) тава за угаљ; б) огњиште; камин.

Szenes, mn. с угљем; за угаљ; угљан; ужарен; fn. кеса за кресиво. — edés, fn. претварање у угаљ. — edik, — ül, k. a) претварати се у угаљ; b) угађавити се. — ít, es. a) претварати у угаљ; b) гађавити.

Szén-fogó, fn. ватраљ, машице. — fúvó, fn. мехови. — huta, fn. угљени мајдан.

Szénit, Szenít, es. претварати у угаљ, карбонизирати. — és, fn. a) карбонизација; b) угљарство.

Szénkéneg, fn. угљени сулфид.

Szenkuczi, fn. прва љубичица.

Szénlapát, fn. пећна лопата.

Szennafa, fn. сена (дрво).

Szennalevél, fn. сеново лишће.

Szenny, fn. прљавштина; á. é. пера, љага. — es, mn. прљав, гнуеан. — esen, ih. гнуено. — esedik, k. упрљати се; окаљати се. — esít, es. прљати, мрчити. — essék, fn. прљавост, гнусоба. — esül l. — esedik. — etlen, mn. неуклађан; неоклађан. — ez, es. прљати, гнуеити. — ít l. — esít.

Szén-oltó, fn. бакрен суд за гашење жеравице. — por, fn. угљени прах. — sav, fn. угљена киселина.

Szent, mn. свет; — Isten! свети Боже! — kereszt, часни крст; fn. светац, светитељ, богоугодник; — ek életírása, житија светих; á. é. csodálatos —, чудан светац.

Szénserpenyő, fn. тигањница.

Széntakarító, fn. жарило, ватраљ.

Szent-Andráshava, fn. новембар, студен.

Széntartó, fn. мангал.

Szent-atyák, fn. свети оци. — beszéd, fn. проповед, проповед. — egyház, fn. света црква.

Szentel, es. 1.) посветити, светити; благосиљати; 2.) művet — ni vkinek, приказати (посветити) дело кому.

Szentelés, fn. посвећивање, посвета.

Széntelen, mn. без угља. — ít, es. декарбонизирати.

Szenteletlen, mn. непосвећен, неосвећен.

Szentelő, fn. 1.) који освећује; 2.) кропило, босиљкача.

Szenteltetés, fn. посвећивање.

Szenteltvíz, fn. света водича; (szój.) még a — et is levette róla, изгредно га на

Szenteltvíztartó, fn. котлић. [еву меру.

Szentély, fn. светилиште, j. Szenthely.

Szentes, mn. свет.

Szentesít, es. посветити, санкционисати. — és, fn. посвећење, санкција. — vény, fn. санкција.

Szentesked-és, fn. лицемерство, светињаштво. — ik, k. градити се светац. — ő, mn. és fn. лицемер, светињак.

Szentetlen, mn. несвет, профан. — ít, es. обесвећивати. — ül, k. бити обесвећен; ih. профано.

Szent-föld, fn. света земља, Палестина. — gellérthege, fn. Герзелез (код Будима). — györgyhava, fn. април, травањ. — háromság, fn. свето Тројство. — hely, fn. светилиште, храм, свето место.

Szentírás, fn. свето писмо, библија. — beli, — i, mn. библијски.

Szentirat, fn. свето писмо, библија.

Szentít, es. посвећивати, прогласити за свеца, канонизирати. — és, fn. проглашвање за свеца, канонизирање.

Szent-Ivánalma, fn. петровача. — Ivánhava, fn. јуни, лицањ. — Jakabhava, fn. јули, ерипањ. — Jánoskenyere, fn. порач, роничић. — kép, fn. икона.

Szentlélek, fn. свети Дух; — segítségül hívása, призивање св. Духа.

Szent Mihály-hava, — hó, fn. септембар, рујан. — lova, fn. носила. — nyár, fn. бабије лето.

Szentolaj, fn. свето уље, миро

Széntoll, fn. угљена писаљка.

Széntőrek, fn. угљени прах.

Szentség, fn. светост; светиња; света тајна; причење; Ő — e, његова светост (папа или патријарх); — ed! Вама Светост!

Szentség-árulás, fn. симонија

Szentséges, mn. свети, „свјатјејши“; — atya, свети отац, папа.

Szentség-ház, fn. свето хранилиште. — tartó, fn. дароносица. — telen stb. l. Szentetlen stb. — törés, fn. светотатство. — törő, fn. светокрадац; безбожан.

Szentszék, fn. конзисторија. — i, mn. конзисторијалан.

Szenttetem, fn. свете мошти.

Szentül, A. ih. свето; — hinni, веровати као свето; — meg vagyok győződve, тврдо сам уверен; B. k. посвећивати се.

Szén-tűz, fn. угљевље, жеравица; ватра од угљена.

Szenül, Szénül, k. претварати се у угаљ.

Szentvacsora, fn. тајна вечера; причест.
 Szenv. fn. страст, афект.
 Szenved, cs. трпети, подносити, патити;
 szükségét —, трпи оскудицу; á. é. két-
 séget nem —, нема сумње. — elem,
 — ély, fn. страст. — ély-bees, fn. о-
 миље. — elmes, — élyes, mn. стра-
 стан. — élyesít, cs. распаљивати. —
 esség, fn. страстност. — és, fn. триље-
 ње, патња.
 Szenvedhetetlen, mn. неносан, неснош-
 љив. — ség, fn. несносност. — ül, ih.
 несносно.
 Szenvedhető, mn. сношљив. — ség, fn.
 сношљивост.
 Szenvedő, A. mn. што трпи; патнички;
 триљив; пасиван; — alak, пасив; B.
 fn. 1.) патник; 2.) бдење.
 Szenvedőleg, ih. пасивно. — es, Szen-
 vedős, mn. пасиван.
 Szenvedőtárs, fn. сапатник.
 Szenveleg, Szenvelg, k. пренемагати се,
 афектирати. — és, fn. пренемагање,
 Szenvelmes, mn. патетичан. [афектација.
 Szenvelem, fn. патос.
 Szenvetlen, mn. индолентан.
 Szenvhiány, fn. апатија.
 Szénvizegy, fn. угљохидрат.
 Szénvonó, Szénvonu, fn. (пећно) грнало.
 — lapát, fn. пећна лопата.
 Szenvtelen mn. индолентан.
 Szénéleny, fn. креозот.
 Szennyű l. Szennye.
 Szép, mn. леп; — szerivel, — módjával,
 лепим; fn. леп човек, дилбер; лепој-
 ка, лепотица; — et tenni, удварати се.
 Szép-anya, fn. прабаба. — ara, fn. прадед.
 Szepe, mn. плав, бео; fn. зеленко.
 Szépecske, mn. лепушкаст, леп.
 Szépecskén, ih. лепо.
 Szepeg, Szepeleg, k. страховати, зенети.
 — és, fn. зебња.
 Szépeget, cs. китити.
 Szépel, cs. сматрати за лепо.
 Szépelg, k. удварати се, ласкати. —
 és, fn. удварање. — ő, fn. удварач.
 Szepelked-és, fn. упињање, копрцање.
 — ik, k. копрцати се, упожавати се.
 Szépelmű, mn. који се гради духовит.
 — ség, fn. надри-духовитост.
 Szépen, ih. лепо; — vagyunk, (пронич-
 но) лепо смо прошли! благо бама!
 Szepentyő, fn. блудница, l. Szatys.
 Szepes, Szepesség, tn. Сепешка.

Szepesvármegye, tn. Сепешка жупанија.
 Szépész, fn. естетичар — et, fn. есте-
 тика. — eti, mn. — ileg, ih. естетички.
 Szepesszürke, fn. чилаш с прим перама.
 Szepet, fn. телећак, ћемадан.
 Szépfestő, fn. мастилац, бојаџија. — ség,
 fn. бојаџијство.
 Széphang, fn. еуфонија. — ú, mn. благо-
 гласан. — zat, fn. благогласност, еу-
 фонија. — zatú, mn. благогласан.
 Szépíke, fn. киџон.
 Szép-írás, fn. краснопис, калиграфија.
 — író, fn. калиграф. — irodalom, fn.
 лепна књижевност, белетристика. —
 irodalmi, mn. белетристичан.
 Szépít, cs. лепшати; улепшавати; á. é.
 заглађивати. — és, fn. лепшање; á. é.
 заглађивање.
 Szépítő, mn. és fn. што улепшава. — bi-
 zottság, fn. одбор за улепшавање (гра-
 да). — fő, fn. чубар. — szer, — ta-
 pasz, fn. средство за улепшавање.
 Szeplén, fn. нека титрица.
 Szeplő, fn. пера (од сунца), лећа; á. é.
 љара, пера; kiverte a —, опегавио.
 Szeplős, mn. перав, лећав; á. é. ока-
 љан. — ít, cs. окаљати, скврнити.
 Szeplőtelen, Szeplőtlen, mn. без љаге,
 неокаљан. — ség, fn. неокаљаност.
 — ül, ih. неокаљано.
 Szépmű, fn. вештачка творевина.
 Szépnem, fn. лепи спол.
 Szépnőnye, fn. буника.
 Szeppen, k. усплахирити се, препасти
 се. — t, cs. поплашити, препасти.
 Szépség, fn. лепота, красота. — es, mn.
 леп, красан.
 Széptan, fn. естетика. — i, mn. — ilag,
 ih. естетички.
 Széptev-és, fn. удварање. — ő, fn. удварач.
 Szépül, k. улепшавати се. — és, — et,
 fn. улепшавање.
 Szer, fn. 1.) градиво; средство; élelmi —,
 јестиво, храна; — ek, опрема; —ével
 v. szép —ével v. szép —rel, лепим;
 könnyű —rel, олако, шалећке, шале;
 olcsó —rel, јефтино; 2.) ред; мера;
 a túlsó —en, у оностраном реду; se
 — e se száma, ни краја ни конца; 3.)
 — t tenni vmire v. —ét tenni v. ej-
 teni vminek, запатити, стећи.
 Szer = пут..., ред...; két —, двапут,
 Szeraczel, fn. најбољи туч. [дваред.
 Szerály, fn. сарај.

Szeráros, fn. материалиста.
 Szerceseg, k. шкрипати, зврѣати, l. Ser-
 Szerda, fn. среда. [czeg.
 Szerdás, fn. телебак.
 Szerdek, fn. течевина, тециво, l. Szerzék.
 Szérdek, Szérdék, fn. 1.) кисело млеко;
 2.) помије; 3.) чорба с млеком.
 Szereesen, fn. приац; (szój.) — t mosni,
 радити залудан посао.
 Szereesen-dió, fn. орашчић, мушкат. —
 disznó, fn. емгало. — i, mn. приачки.
 — nő, fn. прикиња, негарка. — tyúk,
 fn. прии фазан.
 Szerel, cs. опремати, ађустирати.
 Szerelem, fn. љубав (сполна); — be esni,
 — re gerjedni, заљубити се; (km.) a
 régi — nem hamvad el, што омиле,
 не омрзну.
 Szerelem-dalos, fn. љубавни песник. —
 isten, fn. бог љубави. — istennő, fn.
 богиња љубави. — (től)ittas, mn. опо-
 жен љубављу. — vallás, — vallomás,
 fn. изјава љубави.
 Szerelmes, mn. заљубљен; vkibe — lenni,
 заљубити се у кога; fn. драган; дра-
 гана. — en, ih. заљубљено. — kedés,
 fn. провођење љубави. — kedik, k.
 ашиковати, бити заљубљен. — levél,
 fn. љубавно писмо. — ség, fn. заљуб-
 љеност. — t, ih. радо.
 Szerelmetes, mn. омиљен, благољубан.
 Szerelmi, mn. љубавни; — viszony, љу-
 бавни одношај; — dal, љубавна песма.
 Szerelvény, fn. опрема, оправа.
 Szerém(vármegye), fn. Срем, Сремска.
 Szerencse, fn. срећа, талија; szerencsém-
 nek tartom, ја сам срећан, што...;
 jó szerencsével járj! сретно пошао!
 jó szerencsét! сретно! szerencséje a-
 kadtt, сретно се удала (ожењено); hor-
 dozza a —, потерала га срећа; sze-
 rencsét próbálni, пробати срећу; sze-
 rencséje nagyobb mint maga, више
 среће него памети; a bátor szívekkel
 — jár, смелом и срчаном увек и сре-
 ћа помогне; (pb.) kiki maga szeren-
 cséjének kovácsa, свако је своје среће
 ковач; jobb egy marok —, mint egy
 köből ész, боље је драм среће, него
 сто ока памети.
 Szerencse-fi, fn. срећко. — fordulat, fn.
 обрт среће. — haj, fn. прва седа
 влас. — hír, fn. сретан глас. — hőš,
 fn. протува. — istennő, fn. Фортуна.

— játék, fn. кошкане, хазардна игра.
 — kívánás. — kívárat, fn. честитка.
 Szerencsélkedik, k. тражити срећу по
 свету.
 Szerencsétlet, cs. 1.) усрећавати; 2.) про-
 бати срећу.
 Szerencsés, mn. сретан, срећан; — utat!
 срећан пут! (pb.) ki —, annak kara-
 nyél is elsül, роди ме, мајко, срећна,
 па ме баци на љубре.
 Szerencsésen, ih. сретно, срећно.
 Szerencsésít, cs. усрећавати.
 Szerencsétlen, mn. несрећан; fn. зло-
 сретник; злосретница. — ség, fn. не-
 срећа, напаст; (pb.) nem jár társ nél-
 küll a — ség, ни једно зло само не
 дође. — ül, ih. несрећно.
 Szerencsevadász, fn. пробисвет.
 Szerencséz, cs. 1.) усрећавати; 2.) чес-
 титати.
 Szerencsít, cs. усрећавати, усрећити.
 Szerént l. Szerint.
 Szerény, mn. смеран, скроман. — en, ih.
 скромно. — ke, mn. врло скроман. —
 kedik, k. градити се скроман.
 Szerénytelen, mn. нескроман. — ség, fn.
 нескромност. — ül, ih. нескромно.
 Szerényül, ih. скромно; k. бивати скроман.
 Szerep, fn. улога; — et játsz, игра у-
 логу. — el, k. играти улогу. — lö, fn.
 фигурант, играч.
 Szeret, A.) cs. волети, љубити, берени-
 сати, марити; — nem tudni, волео бих
 знати; — nék haza menni, ишао бих
 кућу; (szój.) — i mint eb a macskát,
 воле се као мачка и кер; — i mint
 szeme fényét, воли га као зеницу у
 оку; B. k. (ba, be) заљубити се.
 Szeretet, fn. љубав, милошита.
 Szeretetlen, mn. нељубљен, без љубави.
 — ül, ih. без љубави.
 Szeretetreméltó, mn. мио, милокрван.
 Szeretett, mn. љубљен; — barátom! дра-
 ги пријатељу!
 Szeretkez-és, fn. ашиковање, миловање.
 — ik, k. миловати се, ашиковати.
 Szerető, mn. који воли; fn. љубазник,
 драган, швалер, љубавник; љубазни-
 ца, драгана, швалерка, — leg, ih. љу-
 Szeretség, fn. љубав, миловање. [бавно.
 Szeresz, cs. набављати, запаћати, стећи,
 добавити; á. é, bajt —, прави нево-
 ље; békét —, израдити мир; dalt —,
 компоновати песму.

Szerfelett, Szerfölött, *ih.* преко мере, од-
вех, — *i, mn.* претеран, прекомеран.
— *iség, fn.* прекомерност.
Szerezmeg, *fn.* прид.
Szerfű, *fn.* лековита трава, *l. Gyógyfű.*
Szerha *l. Házfedél.*
Szerház, *fn.* магацин.
Szerhivatal, *fn.* оружничко звање.
Szerint, *mn.* по, према; *véleményem* —,
по мом мишљењу; *szokása* —, по свом
обичају; *hír* —, као што се гласа.
Szerintes, *mn.* сходан, прикладан. —
ség, fn. прикладност.
Szerintez, *cs.* 1.) чинити прикладним,
удесним; 2.) баждарити.
Szerkeszkedik, *k.* стављати се у ред.
Szerkeszt, *cs.* уређивати; састављати (де-
ло). — *és, fn.* састављање; уређивање.
— *et l. Szerkeszt.* — *mény, fn.* компози-
ција. — *ő, fn.* уредник. — *őség, fn.* уред-
Szerkez *l. Szerkeszt.* [шпство, редакција.
Szerkezet, *fn.* 1.) склоп, створ, грађе-
вина; редакција; 2.) композиција;
организација.
Szerkezmény, *fn.* склоп, композиција.
Szerkeződik, *k.* стварати се, правити се.
Szerkeztet *l. Szerkeszt . . .*
Szerkonyha, *fn.* лабораторија.
Szerkovács, *fn.* ковач оруђа.
Szerkönyv, *fn.* 1.) церемониална књига;
2.) попис фабричке робе.
Szermeister, *fn.* церемонијаш.
Szerszám, *fn.* оруђе, справа, алат; серсам.
Szerszem, Szerszen, *mn.* окретан, жив;
fn. живо момче.
Szertár, *fn.* магацин; кабинет; *természet-
tudományi* —, природописни кабинет.
Szertárnok, *fn.* магацинар.
Szertartás, *fn.* обред, церемонија. — *ko-
dik, k.* изводити церемоније. — *os,
mn.* церемонијалан.
Szertartó, *fn.* 1.) церемонијаш; 2.) за-
клопац на пушци.
Szertartólagos, *cs.* церемонисати.
Szerte, *ih.* свуд, на све стране; *ország*
—, по свој земљи; *Európa* —, по
целој Европи.
Szertejáró, *mn.* расејан, непажљив.
Szertelen, *mn. és ih.* прекомеран, пре-
велик. — *kedik, k.* претеривати. —
ség, fn. претераност, прекомерност.
— *ül, ih.* превех, претерано.
Szerteszélllyel, Szerteszertint, Szerteszét,
ih. на све стране.

Szertiszt, *fn.* официр над оруђем.
Szérű, *fn.* гувно, гумно.
Szerülszerte, *ih.* овде-онде.
Szerv, *fn.* орган, оруђе. — *es, mn.* ор-
ганичан. — *etlen, mn.* неорганични.
Szervez, *cs.* уређивати, организовати.
— *et, fn.* организација; организам.
— *eti, mn.* органичан; организациони.
— *kedik, k.* организовати се, скла-
пати се. — *kedés, fn.* организовање.
— *ő, mn.* за организацију.
Szervi, *mn.* органичан.
Szerz . . . *l. Szeréz . . .*
Szerzék, *fn.* залиха, готовина
Szerzel, *cs.* набављати (трг.). — *ék, fn.*
додатак.
Szerzemény, *fn.* 1.) тековина, течевина;
набавка; добит; 2.) композиција, дело.
Szerzés, *fn.* набављање, добављање.
Szerzet, *fn.* 1.) калуђерски ред; 2.) ма-
настир; 3.) *á. é. miféle — az?* какво
је то чудовиште?
Szerzetbeli, *mn.* калуђерски, манастирски.
Szerzetes, *mn.* калуђерски, монашки;
fn. калуђер, монах, прноризац.
Szerzetes-hölgy, *fn.* дувна, калуђерица.
— *rend, fn.* монашки ред. — *ruha,*
fn. маптија, црна риза, манторос. —
ség, fn. калуђерство.
Szerzet-fő, *fn.* игуман. — *köntös, fn.* ман-
тија, манторос. — *társ, fn.* брат, ка-
луђер. — *társak, fn.* братија.
Szerző, *fn.* 1.) стечник, који је стекао;
набављач (нпр. чељади); 2.) винов-
ник; 3.) писац, списатељ, аутор.
Szerződés, *fn.* уговор, контракт; — *t
kötni, подвезивати, подвезати уговор;
— t felbontani, разврнути уговор.*
Szerződési, *mn.* уговорни, по уговору.
— *leg, ih.* по уговору.
Szerződik, *k.* главити, склопити уговор.
Szerződő(fél), *fn.* уговорник, уговарач.
Szerződött, *cs.* најмити, ангажовати.
Szerződvény, *fn.* уговор. — *i, mn.* —
ileg, ih. по уговору.
Szerzők, *fn.* побуда.
Szerzőség, *fn.* виновништво; ауторетво.
Szerzőtárs, *fn.* 1.) суствечник, ко је с ким
стекао; 2.) сусписатељ, друг-аутор.
Szesz, *fn.* шпирит; гас; *á. é.* изговор.
Szeszeg, *k.* пиштати од бола.
Szeszeleg, *k.* показивати худ.
Szeszelgős, *mn.* худљив.
Szeszély, *fn.* худ, цинделе. — *es, mn.* худ-

лѣв. — eskedik, k. бити худѣв, худити се. — esség, fn. худѣвост.
 Szeszemusza, fn. оклевало, шептѣла.
 Szeszenés, fn. худѣвост, худ.
 Szeszenet, fn. навада, худ.
 Szeszenő, mn. ватрен, жесток (беседа).
 Szeszereg l. Szeszeg.
 Szeszes, mn. шипритуозан; — italok, шипритуоза.
 Szesz-főzde, fn. где се кува шипритуозно пиће; ракирница.
 Szeszpetel, k. копцати се, трудити се.
 Szesszen, k. навадити се; kedve —, дошао му хеф. — és, fn. навада.
 Szesztelen, mn. без шиприта.
 Szesztra, Szesztrabarát, fn. шипритуоза.
 Szeszvilágítás, fn. осветљење гасом.
 Szét, ih. раз..., од..., про...
 Szét-ágazik, k. разграђавати се, разгранати се; á. é. разилазити се (мишљења). — áll, k. јанити. — árad, k. разлевати се, разлити се. — bonczol, es. растворити, распорити. — bont, es. растворити, раскварити, разградити; расправити (косу). — darabol, es. раскомадати. — dörzsöl, es. растрити.
 Szetem, fn. нешто мало. — nyí, mn. малечак.
 Szét-fejt, es. распарати (хаљину). — forgácsol, es. расути, l. Elforgácsol. — foszlik, k. поцепати се. — foszlat, es. поцепати, олушити. — fő, k. раскувати се. — főz, es. раскувати. — fű, es. раздувати, развејати. — fut, k. разићи се, разбећи се. — hajlik, k. дивергирати. — hajló, mn. дивергентан. — hangzat, fn. дисонанција; дисхармонија. — hány, es. разбацити. — hányogat, es. поразбацити. — hasad, k. распући се. — hasgat, es. порасцепати. — hasít, es. расцепити. — helyez, es. размстити. — húz, es. развући; развлачити; á. é. дерати свак на своју страну. — járó, mn. раскорак (коњ). — kalapácsol, es. расковати. — kerget, es. развијати, растерати, распудити. — küld, es. разаслати. — mállik, k. распасти се, расквасити се. — megy, k. распасти се; á. é. разлазити се (мишљења); дивергирати. — néz, k. обазрети се, разгледати око себе. — nyom, es. разгњечити. — old, es. одрепити. —

omlik, k. расути се. — oszt, — osztogat, es. разделити, пораздавати. — ömlés, fn. дифузија. — pattan, k. расући се. — pattant, es. распрштати, раздрускати. — porlik, k. расути се (у прах). — pukkan, k. распукунути се. — rak, es. растоварити, — rekeszt, es. обанка затворити (робље). — repeszt, es. разбити, распрштати; á. é. majd — ettem a torkomat, да се одерем вичући; прикамући. — repül, k. разлетити се. — riaszt, es. расплашити. — rombol, es. разрушити. — szaggat, es. раскидати; растргнути. — szakad, k. издерати се. — szakaszt, — szakít, es. рапчунати, раскидати. — szalad, k. разбећи се. — szalaszt, es. развијати, распудити. — szed, es. расточити, растворити; разграбити (робу). — szór, es. расути, разбацити; á. é. распудити. — szóródás, fn. расипање (светлости). — szóródik, k. расипати се. — tagol, es. рапчланити, разпорити. — tapod, — tapos, es. разразити. — tekint, k. обазрети се. — tép, es. покидати; á. é. сможити. — terpeszkedik, k. — terpeszt, es. (lábát) раскречити се, распечити се, раскорачити се.

Szettyin, fn. млечика. — lepke, fn. млечиковац.
 Szét-tör, es. покрхати, разломити. — ugraszt, — ugrat, es. развијати, кренути. — üt, es. растући. — üz, es. разгонити. — választ, es. разлучити, одвојити; раставити, развадити. — válik, k. одвојити се; раставити се. — ver, es. разбити; растући; развијати. — vet, es. распечити (ноге); распрштати (барутом). — vetődik, k. бити распрштен. — vettet, es. распрштати. — zavar, es. расплашити. — zúz, es. размрскати, раздрускати.
 Szí, es. унијати; увлачити, удисати; hort —, вадити вино на натар; dohánnyt —, пушити; bornótot, — шмркати.
 Sziács, fn. кончић; жила; ивер; остружина; опћела.
 Sziat, fn. склад (на њиви).
 Szicső, fn. цев за удисање, за пијење.
 Szid, es. грдити, карати, цсовати.
 Szidalmas, mn. карљив, погрдан.
 Szidalmaz, es. грдити, карати, цсовати. — ás, fn. цсовање.

Szidalom, fn. неовка, грдња.
 Szidás, fn. неовање.
 Szidogat, cs. попенвати, карати.
 Szienkő, Szienle, fn. сценит.
 Szigár l. Szikár.
 Sziget, fn. ада, острво, оток. — beli, mn. острвски. — csoport, fn. гомила острва. — el, — ez, cs. осамљивати. — es, mn. пун острва. — i, mn. острвски. — ke, fn. острвце. — lakó, — lakos, fn. острвљанин. — nép, fn. острвљанин. — tenger, fn. архипелаг. — világ, fn. Полинезија, Аустралија.
 Szigony, fn. оства; бодва. — ász, fn. оствар; cs. бости, хватати оствама. — oz l. — ász, cs.
 Szigor, fn. 1.) строгост; á. é. јад; 2.) l. Szigoráll, fn. разгон (биљка). [Szigorlat.
 Szigorgás, fn. злопата, кубура.
 Szigorgat, cs. 1.) поштравати; 2.) мучити.
 Szigorlat, fn. строги испит, ригорозум.
 Szigormag, fn. тропска бодљикава биљка.
 Szigorodik, k. 1.) постати строг; 2.) допасти јада.
 Szigorog, k. кубурити, злопатити.
 Szigorú, mn. строг; á. é. јадан. — ság, fn. строгост; á. é. беда, јад.
 Szigsaw, fn. кривудаост, веругаост. — es, mn. веругав.
 Szij, fn. кајиш, ремен; колан; (szój.) megrágja á — at, разуверити се.
 Szijaes, fn. кајишца.
 Szijaés l. Sziács.
 Szijál, cs. сећи у кајише.
 Szijas, mn. 1.) с кајишем; 2.) срчан, l. Szívós.
 Szijaz, cs. утврђивати кајишима. — at, fn. кајиши.
 Szijgyártó, fn. ременар, сарач.
 Szijkanyar, fn. стремен.
 Szijtartóvas, fn. браник на пушци.
 Szik, Szík, fn. 1.) котиледон, клица; 2.) Szík, fn. сода. [tojás — e, жуманце.
 Szikaes, fn. неушена земља. — os, mn. испечен (земља).
 Szikag, fn. натрум-оксид.
 Szikályos, mn. лепљив.
 Szikánes, fn. ивер.
 Szikány, fn. натрум.
 Szikár, mn. сух, мршав, сувоњав. — ság, fn. сувоњаост.
 Szike, fn. скалпел (у кројача).
 Szikéleg, fn. цецељ, патриум-оксид, на-
 Szikeny, fn. натрум. [трон.

Szikes, Szíkes, mn. с натроном.
 Szikföld, Szíkfű l. Székföld, Székfű.
 Szikkaesos, mn. зарастао, укоренљен.
 Szikkad, k. сушити се.
 Szikkaszt, cs. сасушити, сушити.
 Szikla, fn. стена, клисура, крш; függő —, гребен. — csont, fn. део слепоочне кости. — csúcs, fn. литица, врлет, лом. — fal, fn. стѣнак. — hát, fn. гребен. — kő, fn. стена, крш. — nemű, mn. стеновит.
 Sziklár, fn. псећа трава (отровна).
 Sziklás, mn. стеновит, врлетан, ломан; fn. гребени.
 Szikla-szál, fn. литица. — talaj, fn. гребен. — vár, fn. тврђава на стени.
 Szikőr, fn. камфор (биљка).
 Szikra, fn. искра; варница; szikrát hány- ni, кресати варнице; á. á. egy — sem, ни искре.
 Szikrahányás, Szikrázás, fn. искакање варница.
 Szikrázik, k. кресу, скачу, севају варнице; — a szeme, зажагно очима.
 Szikráztat, cs. севати, чинити да искачу варнице.
 Sziksó, fn. сода, шикшов, цецељ, натрон.
 Szil, fn. брест.
 Szila, fn. неки чичак.
 Szilács, fn. ивер.
 Szilag, fn. крпа, дроњак, рита; комад. — os, mn. ритав; мрваст.
 Szilágy, fn. брестовик.
 Szilaj, mn. несташан, помаман; дивљин. — ít, cs. подивљачити, покурјачити. — kodik, k. дивљати, бити помаман. — odik, k. подивљати, покурјачити се — ság, fn. дивљаштво, обест. — úl, ih. поамно, дивљачки; k. l. — odik.
 Szilak l. Szilag.
 Szilál, cs. дрдати (вуну); á. é. разбацати. — ás, fn. дрдање. — ó, fn. a) дрндар; b) (-ij) дрндао, дрнда.
 Sziláng, Szilánk, fn. ивер, трештина. — ol, cs. тесати, правити иверје. — os, mn. жилав (дрво).
 Szilárd, mn. тврд, чврст; á. é. постојан; tn. Коста; Станко; Станшца. — ít, cs. утврђивати, учвршћивати. — ság, fn. чвретоња; постојаност. — ul, ih. чврето; постојано; k. учвршћивати се, консолидовати се.
 Szilas, mn. с брестовима; fn. брестовик.
 Sziléne, fn. силена (биљка). [брешће.

Szilerdő, fn. брешће.
 Szilézia, tn. Шлезија. — i, mn. és fn. шлески; Шлезиганац.
 Szilfa, fn. брест; брестовина.
 Szilfélék, fn. брестови.
 Szilke, fn. 1.) неки лонац; 2.) ноља, филдан; 3.) секстар (мера = $\frac{1}{2}$ ме-
 Szilogy, fn. грјад, лед, круна. [рова].
 Szilony, fn. пољина.
 Szilva, fn. шљива. — bor, fn. шљивовица.
 — fa, fn. шљива (дрво); шљивовача.
 — fű, fn. прунела. — mag, fn. шљивова контица.
 Szilvány, fn. црвено месо под шкргама.
 Szilvapép, fn. маџун (пекмез) од шљива.
 Szilvás, mn. са шљивама; пун шљива; fn. шљивик.
 Szilvaszak, fn. пекмез, маџун.
 Szimatol, es. њункати.
 Szimmog, k. оклевати, радити као од
 Szimóczy l. Szamóczy. [беде.
 Szín, fn. 1.) боја, фарба, маст; — ét hagyni v. veszteni, белети, губити боју; (szój.) jó — ben van, добро изгледа; —ről — re, очи у очи; á. é. привидност; изговор; —ből v. — re, бајаги, привидно; —ét sem látni, нема га ни од корова; 2.) површина; a víz — ére, на врх воде; a föld — éről, с лица земље; a hely — én, на лицу места; — re hozni vmit, изнети на среду; 3.) лице на материји; 4.) скоруп, кајмак; 5.) шуна, колиница, стаја; 6.) позорница; — re hozni, давати (комад); — re alkalmazni, удемити за позорницу; — re kerül, представљати се (драма); 7.) најбоље, језгра, цвет; az ország — e, прваки у држави; a sereg — e java, језгра војске; az ifjúság — e, цвет омладине.
 Szín, mn. 1.) бојан, бојен; 2.) фини, чист.
 Szín-alj, fn. стаја, колница. — anyag, fn. бојена материја. — arany, fn. суво злато. — barát, fn. назови пријатељ. — beszéd, fn. лаж, — bírálat, fn. позоришна оцена. — bíráló, fn. драматург. — bogár, fn. крмез, кошенила. — bor, fn. баница, самџок. — ezukor, fn. фини шећер. — dalnok, fn. опереки певач. — darab, fn. позоришни комад. — dísz, fn. преља, лептирица. — díszítmény, fn. декорација. — dohány, fn. најбољи дукан.
 Színehagyós, mn. што губи боју, што бели.

Színehagyott, mn. избелео.
 Színék, fn. дугац, дугинац (лепир).
 Színel, es. 1.) бојити, бојадисати, масити; 2.) á. é. претварати се, l. Színlel; jó barátnak színli magát, издаје се за пријатеља; 3.) фино рендесати; k. színlek hozzá, чини ми се познат.
 Színes, mn. бојан, шарен; á. é. претворан; — ok, привидан узрок; — barátság, тобожње пријатељство.
 Színes-edik, k. бојити се. — it, es. бојити. — kedik, k. претварати се. — kedő, mn. претворен; fn. претворица. — ség, fn. претворство.
 Színész, fn. глумац. — et, fn. глумаштво. — eti, mn. глумачки. — kedik, k. глумовати. — kedés, fn. глумовање. — nő, fn. глумица. — ség, fn. глумаштво.
 Színetlen, mn. безбојан; á. é. простодушан. — edik, k. губити боју. — it, es. одузимати боју.
 Színevesztett, mn. избелео.
 Színez, es. бојити, еливати, колорирати. — et, fn. колорит, боје. — ő, fn. колорит.
 Színezüst, fn. чисто сребро. [лоратер.
 Színfa, fn. 1.) варзило; 2.) језгро др-
 Színfal, fn. кулиена. [вета.
 Színfém, fn. регулус.
 Színfogás, fn. изговор, l. Ürügy.
 Színföld, fn. ледина, l. Televény.
 Színgallér, fn. мишије ухо, споменац.
 Színgerenda, fn. слеме.
 Szín-halál, fn. обамрлоост. — halott, mn. обамрло.
 Színház, fn. позориште, глумиште, театар. — i, mn. позоришни.
 Színhely, fn. лице места; позорница.
 Színi, mn. позоришни; — előadás, позоришна представа.
 Színig, ih. до врха, вршком.
 Színirodalom, fn. позоришна књижевност.
 Színít, es. прекаљивати; претапати; дезоксидирати.
 Színjáték, fn. позоришна игра, глума.
 Színjátszás, fn. прелевање боја.
 Színjátszó l. Színész.
 Szinke, fn. цитинус.
 Színkedik l. Színeskedik.
 Szín-költemény l. Színmű. — költészet, fn. драматика. — költészeti, mn. драматски. — költő, fn. драматичар. — kör, fn. амфитеатар. — lap, fn. позоришни лист.

Színlátás, fn. играње боја (у оку).
 Színleg, ih. привидно, бајаги, токорсе.
 — es, mn. привидан, тобожњи, токоршњи.
 Színel, es. претварати се; barátságot —, издаје се за пријатеља. — és, fn. претварање. — t, mn. претворан.
 Színlés, Színlet, fn. претварање.
 Színlett, mn. претворнички, лажан.
 Színlík, k. сјати се, блистати се.
 Színlógós, fn. штатиста.
 Színlő(bárd), fn. ванцага.
 Színméz, fn. равак, чист мед.
 Színmust, fn. оцеђен маџт, самоток.
 Színmutat-ás, fn. претварање. — ó, mn. és fn. претворан; претворица.
 Színmű, fn. позоришно дело, глума, драма; énekes v. dal —, мелодрама. — irodalom, fn. драмска књижевност. — író, fn. драматичар. — tan, fn. драматургија. — vecske, fn. драмолет.
 Színművész, fn. драматург. — et, fn. драмска вештина.
 Szín-nádméz, fn. фини шећер. — nép, fn. цвет народа. — néztan, fn. ваздушна перспектива. — olaj, fn. чисто уље. — oldal, fn. лице (на материји). — ólom, fn. чисто олово.
 Színpad, fn. позорница; — ra hozni, изнети на позорницу, представљати. — elő, fn. просцениум. — i, mn. позоришни.
 Színre, ih. привидно, бајаги; — szép, изгледа леп; l. Szín.
 Színréz, fn. чист бакар.
 Színsajt, fn. маџтан сир.
 Színszerű, mn. спеничан.
 Szint l. Szinte. — akkor, ih. такође тада.
 Színtáncz, fn. балет. — os, fn. играч у балету. — osnő, fn. балеткиња.
 Szintannyi, mn. толико исто.
 Szintár, fn. чаратан, шарлатан. — kodik, k. шарлатанити.
 Szintársulat, fn. позоришно друштво.
 Szintaz, mn. исти тај, та, то.
 Szinte, ih. 1.) готово, скоро; чисто; — látom, чисто видим . . . ; — megfagyott, готово се смрзао; 2.) баш; ha — tudnám, све баш да знам; 3.) такође, исто тако; Pál is — azt mondja, и Иља то исто каже.
 Szinteg, Szintég l. Szinte.
 Szintekkor, ih. оцет онда, у исто доба.
 Szintelen, mn. безбожан. — edik, k. гу-

бити боју, бледети, белети. — ít, es. одузимати боју. — ség, fn. безбојност; Szintén l. Szinte. [бледоћа.
 Szintennyi, ih. толико исто.
 Szintér, fn. 1.) позорница; a háború színtere, попрште, разбојиште; 2.) хоризонт у зидарству.
 Szintes, mn. 1.) хоризонталан; 2.) мнми, тобожњи. — en, ih. хоризонтално.
 Szintez, mn. овај исти.
 Szintez, es. нивелирати. — és, fn. ниве-
 Szintígy, ih. овако исто. [лирање.
 Szintily, Szintilyen, mn. овакав исти.
 Színálltig, Színjártig l. Színültig.
 Szintoly, Szintolyan, mn. такав исти.
 Szintúgy, ih. тако исто.
 Színület, fn. боје, колорит.
 Színültibe, ih. површно.
 Színültig, ih. до врха (пун).
 Színügy, fn. позориште, глумаштво.
 Színváltozás, fn. преображење; преобра-
 Színvas, fn. чисто гвожђе. [жај.
 Színvesztett, mn. избелео.
 Színvevő, mn. ахроматичан, што уништа-
 Színvilág, fn. елегантан свет. [ва боју.
 Színvonal, fn. ниво; egy — on lenni, стајати на истој висини.
 Színzár, fn. гредина (у зиду).
 Színzet, fn. колорит, боје.
 Szíp, fn. сисаљка, пипак; es. l. Szí.
 Szípa, fn. 1.) бака; 2.) сисаљка; 3.) l. Szivar és Szipirtyó.
 Szipákol, Szipál, k. увлачити, шмркати.
 Szípat, fn. шмркање, шмрк.
 Szipirtyó, fn. дрољетина, блудница.
 Szípká, fn. 1.) зарог, имам; 2.) писак.
 Szípog, k. кревељити се.
 Szíogat, es. уисавати, сисати; шмркати.
 Szípóka, fn. 1.) сисаљка; 2.) зарог, бо-
 Szípoly, fn. мољак, гризлица. [кин.
 Szípkorka, fn. искрица, варница.
 Szípkorkázik, k. севати, кресати варнице.
 Szíppant, es. еркнути; шмркнути (бурмут). — at, fn. шмрк (бурмута).
 Szíralj, fn. ерантис (биљка).
 Szíricsöl l. Szüresöl.
 Szírkó, fn. 1.) жарило; 2.) угљена писаљ-
 Szírkotál, es. жарити, чаркати. [ка.
 Szírmányult, fn. дивљи хрен.
 Szírmatlan, mn. без цвџтова.
 Szírmos, mn. 1.) жуљав; 2.) — növények, биљке с круницом.
 Szírmoz, Szírnyol, es. красити шареним кајишницама.

Szirom, fn. листић на круници (цвет-ној). — pár, fn. цирцеа (северна биљка). — talan, mn. без крунице.
 Szironták, fn. љутић. — félék, fn. љутићи, жабицице.
 Szirony, fn. 1.) уска, обојена кожа; 2.) l. Szilvány. — bőr, fn. пергамент. — os, mn. с кожицама.
 Szirt, fn. A. (t. sz. — ok) 1.) потиљак; 2.) гад, прљавштина; B. (t. sz. — ek) стена, врлет, гребен. — es, mn. врлетан, стеновит. — fok, fn. гребен. — kova, fn. горски кремен. — os, mn. прљав, гадан. — osodik, k. каљати се. — osság, fn. прљавштина, гад. — vár, fn. градић на стени.
 Sziszeg, k. сикати, пискати. — és, fn. сикање; — ő hang, сикаћу глас.
 Sziszereg, k. вриштати (од страха).
 Szi-szó, fn. ha-hu, шућ-мућ; — re szóra hallgatni, слушати шта свет говори.
 Szita, fn. сито; (pb.) új — szeggen függ, ново сито о клин висе.
 Szít, es. потпиривати, жарити; (pb.) kiki a maga fazeka mellé —, свака бака под свој котло пуше; k. (hoz, hez, mellé) бити приврженик, нагињати кому.
 Szita-kötő, fn. 1.) ситар; 2.) вилин коњик.
 Szítál, es. сејати на сито; k. ромињати.
 Szitalap, fn. широка гљива.
 Szítás, mn. са ситом; fn. ситар.
 Szitaszövet, fn. сито за одвајање мекиња.
 Szítat, es. упијати, пролевати (папир).
 Szitka, fn. 1.) ситанце; 2.) цедило (за Szitkos, mn. који хули, пеује. [млеко].
 Szitkozód-ik, k. хулити, псовати. — ás, fn. хуљење, псовање.
 Szító, mn. што потпирује; (hoz, hez) који нагиње, привржен; за жарење, за потпиравање; fn. 1.) потпиривач; 2.) жарило, ватраљ.
 Szitogat, es. чаркати, жарити.
 Szitok, Szitokszó, fn. псовка; грдња.
 Szittyá, fn. Скићанин; mn. скитски.
 Szittyegét, es. пуцкати, шклоцати.
 Szittyó, fn. сита. — s, mn. са ситом.
 Szityszoty, fn. тричарује.
 Szív, fn. 1.) срце; egy — vel lélekkel, једнодушно; — emre hatott, тронуло ме је; —ből, од срца; teljes — emből, од свег срца; (szó.) mi a — én, az a nyelvén, што на срцу то и на језику; (pb.) kinek a — telve, megnyilik a nyelve, весело срце кудељу

преде; 2.) á. é. срчаност; lábszárába szállott a — e, отишло му срце у пету, ужегао мекиње; 3.) — em! срце моје! лане моје!
 Szivacs, fn. сунђер, спонђија. — os, mn. Szivács l. Sziács. [сунђераст, бухав.
 Szivajk, fn. глина.
 Szivány l. Szíp, fn.
 Szivar, fn. цигара, увијач.
 Szivár, fn. 1.) натегача; 2.) филтрум.
 Szivárkodik, Szivárkodik l. Szivárogo.
 Szivárkő, fn. сига.
 Szivárogo, k. некрити, тајати.
 Szivaros, mn. са цигаром; за цигаре; — bolt, трговина цигара.
 Szivaroz, k. пушити цигаре. — ás, fn. пушење цигара.
 Szivar-szoróka, fn. дулац (писак) за цигаре. — tárcza, — táska, fn. кутија за цигаре.
 Szivárvány, fn. 1.) дуга; 2.) шмрк; 3.) натегача. — hal, fn. нека дебелоуста риба. — hártya, fn. дужица. — kút, fn. бунар на шмрк. — láb l. — rész. — os, mn. а) с дугом; б) на шмрк. — oz, es. снабдети шмрком; присти шмрком. — pillangó, fn. дугац (лептир). — rész, fn. непотпуна дуга. — — színek, fn. дугине боје; — színeket játszani, прелевати све боје. — zik, k. прелевати се (боје).
 Szívás, fn. упијање, сисање.
 Szivat, fn. потег, гутљај, шмрк; (a dohányszáznál) један дим; es. дати да сиса, упија.
 Szivattyór, Szivatyőr, fn. пожарник.
 Szivattyú, Szivatyú, fn. шмрк. — s, fn. а) шмркар; б) пожарник; mn. са шмрком. — z, es. вући на шмрк. — zat, fn. шмркови.
 Szív-baj, fn. срчана болест. — bánat, fn. туга у срцу. — beli, mn. ердачан. — — burok, fn. перикардиум, кошуља на срцу. — ded, mn. срцаст. — dobogás, fn. лупање срца. — elfogódás, fn. стезање срца, терет на срцу.
 Szível, es. 1.) волети; 2.) трпети.
 Szivély, fn. срдачност, j. Szívesség. — es, mn. ердачан, усрдан. — esség, fn. усрдност.
 Szíves, mn. 1.) ердачан, усрдан; legyen oly —, будите тако добри! 2.) срцаст.
 Szívesen, ih. 1.) ердачно, радо; 2.) l. Örömet; — látott vendég, мно гост.

Szívesked-ik, k. бити у срцу; — jék!

будите тако добри! изволите!

Szívesörömet, ih. од срца радо.

Szíveség, fa. у срдност; љубав, доброта;
tedd meg azt a — et, учини ми ту
љубав!

Szívetlen, mn. бездушан, l. Szívtelen stb.

Szív-feszülés, fn. терет на срцу. — fü,
fn. нека лековита трава. — fülese,
fn. ушница. — gödör, fn. ожина. —
hártya, fn. кошуља на срцу, перикар-
диум. — (re)ható, mn. што дира у
срце. — lob, fn. кардитис.

Szívó, Szívó, mn. што сиса, за пијење,
за сисање; fn. натегача.

Szívogat, cs. сисати, пипјати.

Szívóka, fn. натег, натегача.

Szívókés, fn. бацварски нож.

Szívómű, fn. шмрк.

Szívorga, fn. изворак.

Szívornya, fn. 1.) натег; 2.) сисаљка.

Szívós, mn. срчан, жилав, чврст. — an,
ih. срчано, жилаго. — odik, k. по-
стати срчан, очврснути. — ság, fn.
срчаност, жилавост.

Szívószék, fn. дељача.

Szívótök, fn. натег, натегача.

Szív-ömlendezés, — ömlengés, fn. излив
срца. — öröm fn. веселост. — örven-
deztető, mn. és fn. што или који уве-
сељава. — reható, mn. дирљив, што
троне. — rekesz, fn. цика, комора у
срцу. — szakadva, ih. жудно. — sza-
kasztó, mn. што пара срце. — szoru-
lás, — szorulat, fn. стезање срца.

Szívtelen, mn. бездушан. — ség, fn. без-
душност. — ül, ih. бездушно.

Szívüreg, fn. комора у срцу.

Szívvágy, fn. жудња, ватрена жеља.

Szó, fn. 1.) глас, реч; muzsika —, свир-
ка; harang —, звона, звоњење; kakas
—, кукурекање; árva — t sem tudni,
не зна ни укресати, не зна ни беле;
elállott a szava, застала му реч; nagy
— val, гласно; — val, једном речи,
у кратко; szaván v. szavánál fogni
vkit, ухватити кога за реч; — ról —
ra, од речи до речи; — szerint, бук-
вално; csak fél — val mondta volna,
да је бар издалека напоменуо; vkinek
szavára állani, одобравати; egy — mint
száz, доста то; једном речи; једном
за свагда; — t fogadni, слушати, по-
коравати се; (km.) szép — nem elég

a hasnak, лепе речи не масте кунуца;
megrágd a — t, úgy köpd ki, испеди
на речу; embert szaván, ökröt szaván,
човек се веже за језик, а во за ро-
гове; 2.) разговор; miről van —? о
чему је реч? — sincs róla, нема ни
разговора о том; ez — t sem érdemel,
не вреди трошити речи о том; — t
kivánni, искати реч, јавити се за го-
вор; — ba hozni vmit, споменути; —
a mi —, што јесте јесте! 3.) језик;
francia —, француски језик.

Szó-alkat, fn. склоп речи. — ár, — ára-
dat, fn. сувишне речи, обиље. — azon-
ság, fn. таутологија.

Szoba, fn. соба изба, одаја. — ajtó, fn.
собна врата. — kulcs, fn. кључ од
собе. — leány, fn. собарица. — mes-
ter, fn. кастелан. — őrző, fn. који
ваздан седи код куће, чуало. — társ,
fn. собни друг. — tudós, fn. науч-
ник из књига.

Szóbeli, mn. 1.) усмен; — eljárás, уе-
мени поступак; — vizsga, усмени ис-
пит; 2.) злогласан. — leg, ih. усме-
но, наустице. — ség, fn. усменост.

Szóbeszéd, fn. разговор, диван.

Szobor, fn. кип, статуа.

Szóbőség, fn. богатство речи.

Szobrász, fn. кипорезац, вајар, j. Képfaragó. — at, fn. вајарство, j. Képfaragás.

Szobros, mn. с кипом, с киповима.

Szobroz cs. красити киповима. — at,
fn. кинов.

Szócsaplár, fn. блебетало, блебетуша. —
ság, fn. блебетање.

Szócsavarás, fn. извртање речи.

Szócsere, fn. анастрофа

Szócső, fn. говорна цев.

Szódagály, fn. прекипелост, бомбаст.

Szódara, fn. трабун, торокање.

Szódé, mn. прождрљив. — ság, fn. про-
ждрљивост. — skodik, k. бити прождр-

Szódok(fa), fn. липа; липовина. [љив.

Szóejtés, fn. 1.) изговарање; 2.) наречје.

Szóelemz-és, fn. анализирање речи. — ő,

Szóellentét, fn. антитеза. [fn. етимолог.

Szóértelmezés, fn. дефиниција из саме

Szófaragó, fn. који кује речи. [речи.

Szófejteget-és, Szófejt-és, fn. етимологи-
ја. — ő, fn. етимолог; mn. етимологи-
ки. — őleg, ih. етимолошки.

Szófia l. Szófiaszombor.

Szófiabeszéd, fn. ha-hy, шућ-мућ.

Szófiazsombor, fn. нека горушица.
 Szófogad-ás, fn. послушност, слушање.
 — atlan, mn. непослушан. — atlanság, fn. непослушност. — atlanúl, ih. непослушно. — ó, mn. послушан.
 Szó-foglalás l. Szókötés. — fordulat, fn. тропус. — fölösleg, fn. плеоназам. — fukar, mn. хутљив, j. Kevésszavú. — fűzés, — fűzet, fn. склапање речи у реченице, синтакса. — fűzeti, mn. синтактичан. — hagyomány, fn. умено предање, традиција. — hajtás, fn. рапростирање гласова. — hajtó, — hordó, fn. трчилажа. — hő, fn. јунак на језику.
 Szójárás, fn. 1.) узречница; ez neki szavajárása, то му је узречница; 2.) l. Nyelvjárás.
 Szójáték, fn. играње речма, каламбур.
 Szokál, k. имати обичај.
 Szokás, fn. 1.) обичај, навика, навичај; — sa való, прећи у обичај, уобичајити се; (pb.) ifjú —, öreg gyakorlás, што дикла навикла, то невеста не одвице; nehéz a megrögzött — t el hagyni, навика је једна мука, а одвика две; 2.) узо (у меници); — ra kelt váltó, узо-меница.
 Szokás-beli, mn. обичајни. — jog, fn. обичајно право. — os, mn. уобичајен. — váltó, fn. узо-меница.
 Szokásszerű, mn. уобичајен. — leg, ih. уобичајено. — ség, fn. уобичајеност.
 Szokatlan, mn. неуобичајен; необичан. — ság, fn. необичност. — ül, ih. не.
 Szokdogál l. Szokik. [обично.
 Szóképzés, fn. прављење речи.
 Szokik, k. 1.) имати обичај; jókor szoktam kelni, обично рано устајем; 3.) (hoz, hez) навикавати се; mindenhez szokni kell, на свашта се ваља научити; bele —, упутити се.
 Szókimondó, mn. простодушан, искрен.
 Szoknya, fn. сукња.
 Szoknyás, mn. са сукњом; fekete —, пона.
 Szokodi, fn. пулгер, филистар, тога. — — as, mn. — asan, ih. филистереки.
 Szokott, mn. обичан; уобичајен; — an, ih. уобичајено. — as, mn. свуд уобичајен. — ság, fn. уобичајеност.
 Szó-könyv, fn. речник.
 Szókötés, fn. синтакса, склапање речи. — i, mn. синтактичан.
 Szóközben, ih. у разговору.

Szoktat, cs. (ra, re; hoz, hez) навикавати. — gat, cs. мало по мало навикавати. — ás, fn. навикавање.
 Szókurttítás, fn. криење речи, синконе.
 Szokva, mn. вичан, научен.
 Szokványos, mn. уобичајен.
 Szól, cs. 1.) говорити, зборити; úgy — ván, тако рекући; 2.) á. é. звучати; — a zene, чује се свирка; — a fuvola, јечи фрула; — az ágyu, грми топ; — a harang, бруји звоно; 3.) гласити; kinek — e levél? на кога је ово писмо? ez neked —, то се тебе тиче.
 Szólal, cs. прозборити, зборити. — kózik, k. разговарати се; кошкати се.
 Szólam, fn. изрека, фраза, j. Szólás. — i, mn. — ilag, ih. фразеологички. — tan, fn. фразеологија.
 Szólás, fn. говорење; изрека, фраза; új —, неологизам. — mód, fn. начин говора, наречје. — mondás, fn. говор. — szabadság, fn. слобода говора. — tan, fn. ортопсија.
 Szóldogál, cs. проговарати (често).
 Szolga, fn. слуга, службеник; alázatos szolgája, слуга понизан! (km.) mennyi szolgád, annyi ellenséged, колико слугу, толико непријатеља.
 Szolgabíró, fn. солгабиров. — ság, fn. солгабироват.
 Szolgaelműség, fn. ропски дух.
 Szolgafa, fn. 1.) дрвена кука за вешање котла; 2.) слушкиња (дрвена за изување); 3.) коза (зидарска).
 Szolga-hit, fn. слепо веровање.
 Szolgai, mn. — lag, ih. ропски. — ság, fn. ропство; á. é. ропски дух.
 Szolgakenyér, fn. хлеб у служби.
 Szolgál, A. k. служити; kivel — sz? код кога служиш? (nak, nek) mivel — hatok? чим могу служити? (km.) nem lehet két úrnak — ni, један слуга а два господара (не може бити); á. é. — neki a szerencse, срећан је; hogy — egészséged? како служи здравље? (ra, re) javára —, на добро му је; nagy örömmre —, на велику ми је радост; az ablak az utcára —, прозор гледи на улицу; ezen út a városba —, овај пут води у град; a hold ablakomra —, месец ми сија у прозоре; B. cs. служити, дворити; користовати.
 Szolgálat, fn. службовање, служба; услу-

- ga; vkinek — jára lenni, бити кому на услузи.
- Szolgálat-adó, fn. који даје службу. — belí, mn. службени. — bér, — díj, fn. плата за службу. — bíró, mn. за службу (способан). — év, — esztendő, fn. година службе. — í, mn. службен, служитељски. — ka, fn. службица. — (ra)képes, mn. способан за службу. — köteles, mn. дужан служити. — os, mn. услужан. — osság, fn. услужност. — rakész, mn. услужан. — rakészség, fn. услужност. — tét, — tétel, — tevés, fn. услуга, послуга.
- Szolgaleány, fn. слушкиња, служавка.
- Szolgáldik, k. дворити, служити.
- Szolgálmány, fn. послужје, l. Szolgalom.
- Szolgálni-kész, mn. услужан. — köteles, mn. дужан служити.
- Szolgáló, mn. што служи; fn. слушкиња.
- Szolgalom, fn. послужје, сервитут.
- Szolgálóskodik, k. бити слушкињом.
- Szolgált, cs. 1.) давати у службу; 2.) дати се послуживати; 3.) давати; alkalmat, okot, anyagot —, дати прилике, повода, градива; igazságot — ni, делити правичу; kézhez v. kézbe —, уручити.
- Szolgás, fn. 1.) служба, службовање; 2.) млађи, слуге и слушкиње.
- Szólít, cs. 1.) звати; — sd őt! зовни га! 2.) (nak, nek) титулисати.
- Szólító, fn. вокатив.
- Szólka l. Szajkó.
- Szolnok, tn. Солнок (град).
- Szóló, fn. (szój.) semmi — m sincs ellene, немам ништа противе; neki is van — ja, и он има ту реч.
- Szólogat, cs. звати, позивати.
- Szólóka, fn. крешталица, сојка.
- Szólmány, fn. говор, разговор.
- Szólmás l. Szólás.
- Szólóművészetek, fn. речите вештине.
- Szólongat l. Szólogat.
- Szólószerv, fn. говорни орган.
- Szomak, fn. војничка боца, плоска.
- Szomásítás, fn. алегорија. — í, mn. алегоријски.
- Szombathely, tn. Суботинште (град).
- Szombat, fn. субота. — í, mn. суботни. — ol, — oz, k. проводити суботу; светковати суботу. — os, fn. који пости суботу.
- Szomj, fn. жеђ. — an, ih. жедно. — as, mn. жедан. — asan, ih. жедно. — az, cs. бити жедан чега, жеднети за... — azik, k. жеднети. — hiány, — talanság, fn. немање жеђи. — oltó, mn. што гаси жеђ.
- Szomjú, mn. жедан. — an, ih. жедно. — dik, — hozik, k. жеднети — hoztat, cs. патити жеђу. — kóró, fn. сукнарска чешља. — ság, fn. жеђ. — zik, k. жеднети. — ztat l. — hoztat.
- Szomogy, mn. опорина. — os, mn. опор.
- Szomor, fn. туга, жалост. — fűz, fn. жалостинка, стрмоглед. — gat, — ít, cs. жалостити, ожалостивати, цвелити. — játék, fn. трагедија. — kodás, fn. жалошћење. — kodik, k. жалостити се, јадикувати. — odik, k. жалостити се, сневеселявати се. — og, k. жалостити се. — ság, fn. жалост.
- Szomorú, mn. жалостан, жалостив, тужан; — vége lett, јадно је свршило. — an, — ún, in. жалосно. — játék, fn. трагедија. — ság, fn. жалост, туга. — ságos, mn. жалостив, жалостан.
- Szomorvígjáték, fn. трагедија.
- Szompolyodik, k. сневеселити се.
- Szomszéd, fn. сусед, комшија; mn. суседан, комшијски. — asszony, — né, — nő, fn. сусетка, комшиница. — í, mn. суседов, комшијин. — os, mn. суседан. — ság, fn. суседство, комшиљук. — szög, fn. побочни кут.
- Szómutató, fn. регистар речи.
- Szonett, fn. сонет.
- Szónok, fn. говорник, беседник. — í, — ias, mn. говорнички. — iasan, — ilag, ih. гвворнички.
- Szónoklat, fn. 1.) беседа, говор; 2.) беседништво. — tan, fn. реторика.
- Szónokol, cs. беседити; предиковати.
- Szónókság, fn. беседништво.
- Szónoktan, fn. реторика.
- Szontyolod-ik, k. 1.) смутити се, сневеселити се; 2.) збећи се. — ott, mn. смутен.
- Szónyomoz-ás, fn. етимологија. — ási, mn. етимолошки. — ó, mn. és fn. етимолошки; етимолог.
- Szónyújtás, fn. продуживање речи.
- Szop l. Szopik. — acsol l. Szopogat.
- Szopás, fn. спавање.
- Szóper, fn. 1.) инат; 2.) умена парница.
- Szopik, cs. és k. исати.
- Szopít, Szoppít, cs. лизати прсте.

Szopó, mn. за сисање; — edény, сисаљка. — fog, вучић, млечни зуб; — gyermek, сисанче.

Szopogál, Szopogat, cs. сисати.

Szopóka, fn. имам, зарог.

Szopornycza, fn. бале (коњска болест).

Szopornyczás, fn. балав (коњ).

Szopos, Szopós, mn. што сиса; fn. (gyermek) сисанче.

Szoptat, cs. дојити, давати сисе. — ás, fn. дојење. — ó(dajka), fn. дојиља, мокра баба. — ós l. — ó. — ó-szilke, fn. сисаљка, цуцла.

Szor, fn. теснац, кланац.

Szór, cs. 1.) расипати, сипати; pénzt —, разбацати новац; 2.) вејати.

Szó-rács, fn. решетка за говор. — ragozás, fn. склањање речи (наставцима).

Szórakoz-ik, k. расејавати се, расејати се: разонодити се. — ás, — at, fn. расејање; разонођење. — ott, mn. расејан. — ottan, ih. расејано. — ott-ság, fn. расејаност.

Szórás, fn. 1.) расипање; 2.) вејање.

Szórat, fn. кртог, плева.

Szóratlan, mn. невејан. — úl, ih. неве-

Szórejtvény, fn. логгриф. [јано.

Szórend, fn. ред речи (у реченици).

Szorgalmas, mn. вредан, марљив. — an, ih. вредно, марљиво. — kodik, k. бити вредан, трудити се. — ság, fn. радљивост, вредноћа.

Szorgalmatlan, mn. нерадин. — ság, fn. нерадиност. — úl, ih. нерадино.

Szorgalmatos l. Szorgalmas.

Szorgalmaz, cs. пожуривати, журити. — ó, fn. пожуритељ. — tat, cs. журити.

Szorgalom, fn. труд, вредноћа. — kocsí, — szekér, fn. дилижанс.

Szorgás, fn. журба, хитња.

Szorgat, Szorgol, cs. пожуривати,

Szorgolódik, k. бринути се, трудити се.

Szorgos, mn. 1.) хитан, журан; 2.) брижан, забринут; 3.) што се тешко набавља; — a jó hús, ретко је добити добра меса; 4.) жустар, пргав, жураив; тачан.

Szorgoskodik, k. бити пргав, ужурбати се.

Szorgosság, fn. хитња; ужурбаност; тачност, акуратност.

Szorgoz(tat), cs. пожуривати.

Szorgúl, k. журити се, бити жураив.

Szörgyázik, k. расипати се.

Szorít, cs. 1.) притискивати, притиснути;

— sd! стисни! стегни! 2.) — a czipőm, жуље ме ципеле; 3.) пожуривати, журити; — sd! жуљај! жури! (коње); 4.) тлачити, притискивати; 5.) (vmire) a) натеривати; b) стегнути, ограничити; 6.) ez az orvosság —, овај лек етеже.

Szorítás, fn. стискивање, стисак; á. é. притисак, угњетавање.

Szoríték, fn. оков (на палици).

Szorítkoz-ás, fn. ограничење. — ik, k. a) ограничавати се; b) стезати се.

Szorító, mn. што етеже; fn. a) иаџ, појас; утега; b) оков, l. Szoríték; c) (szer) лекарија што етеже.

Szorítócsék, fn. патер, навлачило. — fa, fn. справа за стезање. — szeg, fn. (гвозден) клин за стезање у тезги.

Szorított l. Szoríték.

Szóró, mn. és fn. за вејање, за расипање; који веје, вејач.

Szóród-ás, fn. расипање, — ik, k. расипати се.

Szorog, k. журити се, наваљивати.

Szórólapát, fn. лопата за разбацивање или вејање.

Szóról-szóra, ih. од речи до речи.

Szorong, k. гурати се, бити стиснут; á. é. бити притегнут, наћи се у запари. — ás, fn. гурање; налога; á. é. невоља, запара. — at, cs. притискивати, закупити; á. é. тлачити. — attatás, fn. притешњеност, невоља, мука. — ó, mn. притиснут, у невољи.

Szorongodik l. Szorong.

Szórórosta, fn. ветрењача, вејача.

Szoros, fn. кланац, теснац, богаз; mn. тесан, узан; á. é. строг.

Szorosköz, fn. сокачић.

Szorosmarkú, mn. тврд, цимрија.

Szorosmise, fn. велика миса.

Szorosság, fn. тесноћа, тескоба.

Szorostenger, fn. морска узина.

Szorosút l. Szoros, fn.

Szoroz, cs. множити, мултиплицирати. — mány, fn. продукт (у рачуну).

Szorszám, fn. логаритмус.

Szórtság, fn. расутоост.

Szortyog, k. фркати; шмркати.

Szorul, Szorúl, k. 1.) с'ужавати се, стешњавати се, стезати се, бити притиснут; vhová oda —, углавити се гдегод; (hoz, hez) прибити се, припити се; á. é. бити скучен, доћи у теснац;

2.) бити затворен (стомак); 3.) бити у невољи; vkire v. vmire —, спасти на кога или на што; még rám — sz! требаћеш ти мене још!

Szorulás, fn. 1.) с'ужење; á. é. притешњеност; невоља; 2.) затворен стомак.

Szorulat, fn. теснац, кланац.

Szorult, mn. 1.) притешњен, у невољи; 2.) затворен, запечен (стомак). — ság, fn. невоља, мука.

Szórványos, mn. растркан, растурен; — szigetek, споради. — an, ih. растркано.

Szorз l. Szoroz. — andó, fn. мултипликанд. — ás, fn. множење, мултипликација; — ási jegy, знак множења. — at, fn. продукт. — ó, fn. és mn. мултипликатор, множитељ; — ó jegy, знак множења.

Szós, Szósbeszédes, mn. разговоран, говорљив.

Szószipor, fn. таутологија. — ítás, fn. опширност, развезивање. — ító, fn. који на широко казује.

Szószármaztatás, fn. извођење речи, етимологија.

Szószátyár, fn. говорљивац, блебеташ. — ság, fn. блебетавост; андара-мандара.

Szószeg-és, fn. вероломство. — ő, mn. és fn. вероломан; вероломник, невера.

Szósзык, fn. говорница; предикаонница.

Szószerint, ih. од речи до речи. — i, mn. буквалан.

Szószerkezet, fn. конструкција.

Szószerz l. Beszédszerv.

Szósзól-ás, fn. заузимање, молба. — ó, fn. говорник, заступник.

Szótag, fn. слог. — ol, cs. растварати (у слоге). — olás, fn. растварање. — vonás, fn. наглашивање слога.

Szóttalan, mn. без речи, нем. — ít, cs. чинити да занеми. — odik, k. занемети. — ság, fn. немоћа. — úl, ih. немо; k. занемети.

Szóttan, fn. наука о речма.

Szótár, fn. речник, лексикон. — írás, fn. писање речника, лексикографија. — író, fn. лексикограф.

Szótartó, mn. који држи реч.

Szótétetlen, mn. не рекавши речи.

Szóttalan, mn. нем, l. Szóttalan.

Szottyán, k. испати, бућнути; (szój.) kedve — t, добио ќеф; bele belé — a beszédbe, упада у реч.

Szottyant, cs. свалити, фућнути.

Szotyka, fn. лоћа.

Szotykos, mn. 1.) гњио, блечкав (воће); 2.) каљав.

Szotyog, k. 1.) испадати; 2.) кламитати се; 3.) блечкати се.

Szotyogós, mn. гњио. — odik, k. гњи-Szotyorodik, k. ићи шумке. [лити.]

Szotyos, Szotyós l. Szotyogós.

Szotyva, fn. сок.

Szotyvás, mn. сочан.

Szóval, ih. 1.) усмено; 2.) једном речју.

Szóváltás, fn. 1.) разговор; 2.) реплика.

Szováta, fn. разбој, l. Szövészék.

Szovatos l. Szavatos.

Szó-vesztegetés, fn. трошење речи. — virág, fn. фlosкула. — visszázás, fn. анаграм. — vita, fn. препирање, кошкане, речане. — zagyvalék, fn. збрка

Szózal, cs. диктирати. [речи.]

Szózat, fn. реч; глас; позив; сокољење. — ol l. Szavaz. — os, mn. а) звонак, звучан; б) речит. — osság, fn. звонкост.

Szózavar, fn. збрка речи, галиматисас.

Szózene, fn. вокална музика.

Szó, cs. ткати; плести; á. é. cselet —, плести замке; ismeretséget —, правити

Szócs l. Szűcs. [познанства.]

Szócske, Szócskő, fn. 1.) (зелени) скакавац; 2.) пиница (типа).

Szöddögel, Szöddögél, cs. ткати.

Szög, fn. 1.) кут, угао; ћошак; 2.) ексер; чавао; mn. галичаст, вран, кестенаст; отворено мрк.

Szögecs, fn. клинчић, чавлић; заглавак. — el, cs. нитовати, закивати,

Szögelet, fn. 1.) ћошак; 2.) угао, кут.

Szögellik, k. свршивати се у ћошак, замиљивати се; (hoz, hez) сучељавати

Szögez l. Szegez. [се.]

Szöghaj, fn. галичаста, врана коса. — ú, mn. вране косе.

Szögirányos, mn. дигоналан; — vonal, дигонала.

Szöglet, fn. ћошак; рогаљ, буцак; кут, угао. — dűcz, fn. кантуњак, стуб у ћошку. — es, mn. ћошаст, угласт; á. é. неспретан, пипав. — ez, cs. правити ћошкастим. — ház, fn. кућа на рогу. — kő, fn. камен на ћошку. — mérés, fn. мерење кутова. — mérő, fn. а) катетометар; б) теодолит (звездарски). — mérték, fn. шквадра. — vármű, fn. редуца.

Szög-másoló, fn. транспортер. — mérés,

fn. гониометрија. — mérő, fn. гонио-
метар. — mértan, fn. гониометрија.
Szögsárga, mn. галичаст; fn. дорат; до-
Szögszín l. Szög, mn. [руна.
Szökese l. Szökeső. — l, l. Szökdéssel.
Szökesér, fn. 1.) скочибуба; 2.) скакавац.
Szökesont, fn. глежњевац.
Szökeső, fn. 1.) скакавац; 2.) цев куд
Szökdéssel, k. скакутати. [скаче вода
Szökdél, k. скакутати, подекакивати.
Szökdös, k. 1.) скакутати; 2.) уминати.
Szöke, mn. рус, плав (коса); fn. плаву-
ша; белокосац.
Szökel, Szökeldez l. Szökdéssel.
Szökell-ik, k. сукљати, шиктати; шик-
нути. — és, fn. шиктање; излив. — ő,
fn. (szój.) itt a — ője, ту лежи зец.
Szökés, fn. 1.) скок; 2.) бегство; 3.)
оток, чир.
Szökés, mn. мало плав (коса).
Szökeség, fn. плавост; белоћа.
Szökevény, fn. бегунац, ускок; бегуница.
Szökik, k. бежати; szembe —, удара у очи.
Szökit, cs. чинити плавим.
Szökken, k. екочити, поскочити; поле-
тети; (szój.) kedve —, добио је ђеф.
Szökcentő, fn. отер.
Szökö, fn. јамб.
Szökö-csont, fn. глежањ, глежњевац. —
év, fn. преступна година. — hónap,
fn. преступни месец. — kút, fn. шед-
рван. — nap, fn. преступни дан.
Szökött, mn. és fn. одбегаво, утекао; од-
беглица; — katona, војнички бегунац.
Szökövíz, fn. шедрван.
Szöktet, cs. 1.) дати да бежи, пропуш-
тати; 2.) растеривати, терати.
Szökül, k. бивати плав, бео.
Szöllő, Szőlő, fo. 1.) грожђе; 2.) вино-
град. — csősz, fn. нудар. — fa, fn.
лоза; чокоће. — fej, — fürt, — ge-
rezd, fn. грозд. — fi, fn. лобода. —
gyógymód, fn. лечење грожђем. —
hegy, fn. виноград. — hegység, fn. ви-
ноградска планина. — kacs, fn. лас-
тар. — karó, fn. тачка, притка. —
kert, fn. виноград. — kötb, fn. а) везач,
везилац; б) везање; в) рогоз (шаш)
за виноград. — lé, fn. сок, чорба од
грожђа. — levél, fn. винов лист. —
levélszárm, fn. винова сарма. — lu-
gas, fn. чардаклија, сеница. — met-
szés, fn. резање винограда. — metszó,
fn. а) резач; б) косир. — művelés, fn.

виноградарство. — *míves*, fn. виноградар. — *nedv*, fn. сок од грозња, вино. — *pásztor*, fn. пудар. — *pér*, fn. винов маст. — *rigó*, fn. бели дрозд. — *s*, mn. с грозњем; с виноградом; — *s gazda*, fn. виноградар. — *szedés*, fn. берба. — *szet*, fn. виноградарство. — *termő*, mn. винородан. — *tő*, — *tőke*, fn. чокот. — *vástolás*, fn. заламање лозе. — *venyige*, — *vessző*, fn. лоза.

Szömölcs l. Szömöres. — *ke*, fn. бобина.

Szömör, fn. неко сочиво.

Szömöres, fn. брадавица. — *ös*, mn. брадавичав.

Szömörsege, Szömörösege, Szömörösök, fn. Szömöröze, fn. сирхетово дрво. [сирчак.

Szömörgő, fn. бора. — *s*, mn. набран. — *zik*, k, набрати се, смежурати се.

Szömörít, cs. набрати, смежурати.

Szömörke, fn. сирхетово дрво.

Szömörödik, Szömörög, k. смежурати се.

Szönyeg, fn. ћилим, сар, шареница; простирка, тапета; *á. é.* тапет; *a* — *en való kérdés*, питање које је на тапету (на реду). — *áros*, fn. тапетар. — *es*, mn. застрт ћилимима; потапетан; fn. тапетар, ћилимар. — *ez*, cs. тапетати; застирати. — *zet*, fn. тапете.

Ször, fn. длака, маља; (*szój.*) — *östül bőrtüstül*, сасвим; — *e megy*, лиња се; — *én szálán v.* — *én lábán elveszni*, у часу нестати; — *e mentibe*, како коса расте; *kiszedték a szeme* — *ét*, преварили су га.

Ször-alj, fn. миндер, модроц. — *cse*, fn.

Szöresöl l. Szüresöl. [длачина.

Szöresuha, fn. гуњ, гуњац.

Szörderekeal, fn. миндер, модроц.

Szördisznó, fn. јеж.

Szörécs, fn. (биљна) чекиња. — *elt*, mn. чекињаст.

Szörékorott, mn. искрзан, овештан.

Szöretlen, mn. без длака, гладак. — *edik*, k. губити длаке, лињати се. — *ít*, cs. одузимати длаке. — *ség*, fn. ли.

Szörfark, fn. (нека) сабљарка. [њавост.

Szörféreg, fn. 1.) трихина; 2.) суједак.

Szörhántófa, fn. коса (справа кожарека).

Szörkalap, fn. шешир од пусти.

Szörke l. Szörce.

Szörkötél, fn. витиљ, фитиљ.

Szörme, fn. крзно, кожа.

Szörmentiben, ih. како коса расте; *á. é.*

Szörmentin, ih. по жици. [благо.

Szörny, fn. страшило, немодоба, грдоба, чудовиште; á. é. — et halni, остати мртав. — alak, fn. наказа, награда. — ed, k. ужасавати се. — eg, fn. страшило, чудовиште. — en, ih. ужасно, страховито. — eteg, fn. грдоба, страшило, чудовиште; mn. ужасан. — it, es. ужасавати.

Szörnyű, mn. ужасан, грозан. — dik, k. ужасавати се, грозити се. — ködik, — közik, k. а) ужасавати се, упрепастити се; б) чинити грозоте. — l, — lközik, k. ужасавати се, препадати се. — ség, fn. ужас, страхота, грозота. — séges, mn. ужасан, страхотан.

Szörödzik, k. добивати длаке.

Szöröngyártott, mn. учињен заједно с длаком.

Szörönyő, fn. камен за дестиловање.

Szörös, mn. длакав, маљав, руњав, рутав. — barack, fn. бресква. — fige, fn. купина; орроз. — ít, es. длакавити. — ödik, k. рутавити. — vad, fn. крзно.

Szöröz, cs. пунити длакâ.

Szörp, fn. сируп, растоп.

Szörpárna, fn. миндер, модрон.

Szörpár, fn. слаб ток.

Szörpent, cs. еркнути, метнути на уста.

Szörplé, fn. меласа.

Szörpöget, cs. еркатати.

Szörpöl, cs. еркати.

Szörszál, fn. длака, маља. — hasogató, fn. цепидлачење. — hasogató, fn. цепидлака, педант. — hasogatva, ih.

Szörszövet, fn. кострет [цепидлачећи.

Szörtyöl, cs. еркати.

Szörü, mn. magam, magunk — ember, Szörzsineg, fn. фитиљ. [човек као ја, ми.

Szösz, fn. влакно; трљена лика; луба. — haj, fn. бела коса.

Szöszke, mn. плав; fn. плавојка; плаво-
Szöszmötöl, k. нипати по мраку. [косац.

Szöszöl, cs. трлити, гребенати, чешљати.

Szöszörög, k. стенасти.

Szöszös, mn. влакнаст. — bogács, fn. магарећи чкаљ.

Szövedék, fn. тканина; á. é. склоп.

Szöveg, fn. текст. — ez, cs. саставити, стилизовати. — zet, fn. контекст, све-
за (у стилу).

Szövekedik, Szövekezik, k. преплести се.

Szövény, fn. ткање, тканина.

Szövény l. Szövényü.

Szövé, fn. обични косац (паук).

Szövet, fn. сукно, материја, тканина.

Szövetkez-ik, k. удружити се, сvezати се. — és, — et, fn. удружење, савез.

Szövetműház, fn. творница сукна.

Szövetnek, fn. буктиња, машала.

Szövetnemű, mn. сукнаст.

Szövetség, fn. 1.) савез, удружење; — et kötni v. — re lépni, склопити савез; 2.) ó —, új —, стари, нови завет.

Szövetséges, fn. савезник; mn. савезнички, удружен; — államok, сједињене

Szövetségi, mn. савезнички. [државе.

Szövetségárs, fn. савезник, друг.

Szövényü, fn. тканина; á. é. заплет. — es, mn. заплетен, замршен. — esség, fn. замршеност. — ez, cs. замршивати.

Szövindek l. Szövének.

Szövő, fn. ткалац, тикач. — asszony, fn. тикачица, ткаља.

Szövődés, fn. заплетанье, замршивање. — mény, fn. замршај. — ik, k. замршивати се.

Szövő-fonal, fn. нити. — madár, fn. ткалац. — rókok, fn. тикачи (пауци). — szék, — te, fn. разбој. — zenér, fn. ткалац.

Szú, fn. гагрица, мољак; прв.

Szuantag, ih. косо.

Szueza, fn. ражањ.

Szú-étek, fn. првоточина. — ette, mn. гагрицав, изеден.

Szúfa, Szűfi, fn. вранилова трава.

Szug, fn. кошак, кут.

Szuglya, fn. запећак.

Szugoly, fn. кошак, кут. — csapszék, fn. потајна крчма; ђумеа.

Szugolyék, fn. кут, угао, кошак.

Szugos, mn. кошкаст, угласт.

Szuhar, fn. цистус (биљка).

Szuka, fn. кучка, куја.

Szú-kár, fn. првоточина.

Szukmány, fn. гуњ, l. Szűr...

Szulák, fn. 1.) орлови нокти; kis —, по-
нонац; nagy —, хладолеж; 2.) бодља.

Szulákos, mn. бодљив.

Szúliszt, fn. првоточина, прах.

Szulok, fn. орлови нокти (биљка).

Szultán, fn. султан.

Szundikál, k. дремати.

Szundít, cs. успављивати.

Szunnya, Szunnyadat, fn. дремеж.

Szunnyad, — oz, k. дремати.

Szunnyaszt, cs. успављивати. — ék, fn. морфин, бенџелук.

Szunnyatag, mn. дремлив, дремован; fn. дремливост. — ság, fn. дремливост.
 Szúnyadag l. Szunnyatag.
 Szúnyad l. Szunnyad.
 Szúnyák, mn. дремлив; á. é. лен.
 Szúnyákol, k. дремати, l. Szunyókál.
 Szúnyál, k. дремати, климати.
 Szúnyaszt, Szúnyatag l. Szunnyaszt, Szunnyatag.
 Szúnyáta, mn. дремован; á. é. лен.
 Szúnyátán, ih. дремливо.
 Szúnyátaság, fn. дремливост; á. é. ле-
 Szúnyátol, k. дремати. [ност.
 Szúnydék, fn. бенђелук, морфин.
 Szúnydikál l. Szundikál.
 Szúnydít l. Szunnyaszt.
 Szúnyí, mn. дремлив.
 Szúnyik, k. дремати.
 Szúnyog, fn. комарац. — csípés, fn. ујед,
 шклопац од комарца. — háló, fn. ко-
 Szúnyókál, k. дремати, климати. [марник.
 Szúpille l. Fűzpille.
 Szúpolyka, mn. прчав (нос).
 Szúpor, fn. првоточина. — rágás, fn.
 првоточина. — rágta, mn. рагричав,
 пзеден
 Szúr, es. боети; szemet —, упада у очи.
 — ás, fn. бодене; убод; пробадање.
 — at, fn. бод. — atos, mn. изубадан,
 тачкаст. — csap, fn. трокар (лекар-
 еска справа).
 Szurdal, es. бадати, боети.
 Szurdancs, fn. a) прв (у дрвету), штам-
 пар; b) (бил.) бабини зуби.
 Szurdék, Szurdik, fn. зачкољина, сурдук.
 Szurdogál, k. боцкати, бадати.
 Szurdok, fn. 1) сурдук, провалија, ја-
 мура; 2.) богаз; 3.) колиба. — os, mn.
 пун богаза; пун зачкољина.
 Szúrfegyver j. Szúrófegyver.
 Szurkál, es. 1.) боцкати; 2.) á. é. пец-
 кати; 3.) боети, жацати (чела). — ó,
 fn. шипка за чачкање или чипћење.
 — ódik, k. боети се; á. é. пецкати се.
 Szurkol, es. смолити; k. етрепити.
 Szurkos, mn. смолав; á. é. — kéz, ду-
 гачки нокти. — fenyű l. Lúczfenyű.
 — odik, — ül, k. осмолити се.
 Szurkoz, es. смолити. — at, fn. наемо-
 љеност, смола.
 Szúrlap, fn. браник на мачу.
 Szurmos, mn. маслен, прљав. — ít, es.
 прљати. — odik, k. прљати се, упр-
 љати се.

Szúró, mn. бодлив; за бодене; који
 бод. — fegyver, fn. бајонет.
 Szurok, fn. смола; görög —, колофониум;
 hegyi v. földi —, асфалт; (szój.) meg-
 ette a szurkot, нагрјисао је; meg-
 etették vele a szurkot, преварили су
 га; (km.) ki — kal bánik, megszur-
 kosodik, не мож' бити ковач, а не о-
 мрчити се.
 Szurok-égető, fn. a) смоларница; b) који
 пече смолу. — fáklya, fn. мачала.
 — fű, fn. вранилова трава; мравинац.
 — gyanta, fn. смола. — korom, fn.
 киньрс. — nemű, mn. смоласт. — olaj,
 fn. олај. — szén, fn. копана смола.
 Szúromgyak, fn. цилит.
 Szurony, fn. 1.) бајонет, награнет; — t
 szegezni, окомити бајонет; 2.) рапир,
 шилат мач.
 Szuronyeső, fn. балчак од бајонета.
 Szúrós, mn. бодлив; fn. a támadás — a,
 општина нападаја. — an, ih. бодливо.
 — odás, fn. киселост, кад цикне вино.
 Szurt, fn. гад, прљавштина; путница.
 — os, mn. прљав, гадац; путничав.
 Szusz, fn. дах, дахтање; kifogyott a —
 belőle, задувао се; (szój.) alig győzi
 — szal, све дахће; á. é. nagy — szal
 jární, охолити се, керебечити се; nagy
 benne a —, диже нос.
 Szuszak, fn. маља, рута.
 Szuszák l. Szuszek.
 Szuszakodik, k. шепртљити, шмрдати.
 Szuszakol, es. 1.) пуњати, шушкати;
 2.) прекривати.
 Szuszakos, mn. маљав, рута.
 Szuszál, k. затискивати уста.
 Szusza-musza, mn. неспретан, шепртља.
 Szuszek, fn. кош за брашно.
 Szuszi, Szuszi-muszi, mn. лен; шепртља.
 — ság, fn. пипавост, леност.
 Szuszka, fn. уњкање.
 Szuszkó l. Kuczkó.
 Szuszma, mn. és fn. спор; шмрдало.
 Szuszmálkodik, k. шепртљити, l. Szu-
 szakodik.
 Szuszmán, ih. лагано, шмрдајући.
 Szuszmaság, fn. пипавост, трмоост.
 Szuszmog, Szuszog, k. дахтати; á. é.
 шепртљити, шмрдати.
 Szusztora, fn. жијак, цреп.
 Szutykos, mn. балав, слинав; гадац.
 Szutyok, fn. бала, слина; гад.
 Szútyol, es. 1.) киньити; 2.) грдити.

Szútyongat, cs. корити; цагати.
 Szúvas, Szuvas, mn. првоточан, гарри-
 чав. — odik, k. првљати се, јести се.
 — ság, fn. a) првоточина; b) одљус-
 нут леп (креч).
 Szuvat, fn. 1.) црв у дрвету, штампар; 2.)
 првоточина; 3.) одљуснут леп (креч).
 Szü l. Szív.
 Szücs, fn. крзнар, коњушар, ћурчија. —
 áru, fn. крзно, кожа. — árukereskedés,
 fn. кожара. — bogár, — moly, fn. мо-
 Szücső, fn. аорта. [љап].
 Szücsöl, cs. опервазити крзном.
 Szücsportéka l. Szücsáru.
 Szücsség, fn. 1.) кожушарство, ћурчиј-
 ски занат; 2.) кожушари.
 Szügy, fn. преп, груди. — elő, fn. пр-
 сина. — es, mn. прсат. — hám, fn.
 препина, силембе.
 Szügyomor, fn. срчана комора.
 Szük, 1.) mn. узан, тесан, тескобан; á. é.
 оскудан; — esztendő, гладна година;
 — termés, неродица; — fejű, празно-
 главић; 2.) fn. оскудица; pénz — ében
 van, скомрачи с новцем.
 Szükebbít, cs. потеснити.
 Szüken, Szüken, ih. узано, тесно; á. é.
 оскудно; — mérni, слабо (аминно) из-
 Szükes, mn. потесан, узачак. [мерити].
 Szükés, fn. тарчужак; русомача.
 Szükidő, fn. оскудно време, скупоћа.
 Szükít, cs. 1.) с'ужавати, потешњавати;
 — ve körözni, (о псу) улагивати се;
 2.) штетити.
 Szükkeblű, mn. узанцх груди; á. é. тес-
 ногруд. — ség, fn. тесногрудост.
 Szükkezű, mn. тврде руке, тврд.
 Szükkörű, mn. уска круга, ограничен.
 — ség, fn. ограниченост.
 Szükmarkú, mn. és fn. тврд; тврдица.
 Szükmellű, mn. уских груди; fn. синаван.
 Szüköl, k. 1.) кубурити, скомрачити; 2.)
 пичати (пас); 3.) подвући реп, по-
 куњити се.
 Szükölköd-és, fn. оскудица, скомрачење.
 — ik, k. (ban, ben, j. vmi nélkül) ку-
 бурити, трпети оскудницу. — ő, mn.
 оскудан, потребит.
 Szükön, Szükös l. Szüken, Szükes.
 Szükség, fn. 1.) оскудица, невоља, нуж-
 да; — esetén v. esetében v. esetére.
 ако устрѐба; arra — em van, то ми
 треба; pénzre most nincs — em, но-
 ваца ми сад не треба; — et látni,

трпети невољу; (km.) — törvényt bont
 (v. ront), нужда закон мења; 2.) — et
 végezni, ићи напоље, свршити нужду;
 ráért a —, навалило га напоље; már
 két napja nem volt — em, већ два
 дана нисам ишао напоље.
 Szükségbeli, Szükségbeni, mn. по невољи;
 — segély, помоћ у невољи.
 Szükségel, cs. потребовати.
 Szükségérzet, fn. осећање потребе.
 Szükséges, mn. потребан, нуждан, од
 потребе. — képen l. Szükségképen. —
 ség, fn. нужност, потреба.
 Szükség hely, fn. проход.
 Szükségkép(en), ih. нужно; ennek — meg
 kellett történie, ово се морало догоди-
 ти. — i, mn. што мора бити, нуждан.
 Szükséglet, fn. потребоћа, потреба; захтев.
 Szükségtelen, mn. непотребан, излишан.
 — ül, ih. непотребно.
 Szükiül, k. с'ужавати се, потешњавати
 се; á. é. сиромашити. — t, mn. сир-
 ромашно, потребит. — tség, fn. потре-
 Szül, Szül, cs. родити, рађати. (битост).
 Szüle, fn. родитељ, родитељка; szülék,
 родитељи. — i, mn. родитељски. —
 könyv, fn. матрикула.
 Szülemelik l. Szülemlik.
 Szülemény, fn. пород, род. — ez j. Szül.
 Szülemlik, k. рађати се, родити се.
 Szülemz, cs. рађати, родити. — ik, k.
 родити се. — ő, mn. што рађа, про-
 Szülep, fn. пометина, плодва. [изводан].
 Szülés, fn. рађање; időtlen v. kora —,
 пометина, побацивање.
 Szüléség, fn. пића; á. é. готовина.
 Szülesi, mn. — fájdalom, напон, приноси.
 Szülesz, fn. акушер. — nő, fn. бабица,
 примаља. — et, fn. бабичлук, примаљ-
 ство. — kedés, fn. бабљење, бабиче-
 ње. — kedik, k. бабити, бити бабица.
 Születés, fn. рођење. — helye, fn. место
 рођења, завичај. — i, mn. што се ти-
 че рођења; — i év, година рођења.
 — könyve, fn. матрикула. — napja,
 fn. дан рођења. — ű, mn. родом, ро-
 Született, mn. рођен. [ђењем].
 Születlen, mn. нерођен.
 Születlen, mn. без родитеља. — ség, fn.
 Szül . . . j. Szülő . . . [сиротанство].
 Szülő, mn. што рађа; fn. родитељ, роди-
 тељка; nem —, нероткиња, штиркиња.
 Szülő-fájdalom, fn. приноси, напон. — föld,
 fn. завичај, баштина. — i, mn. роди-

тељски. — *szék*, fn. столица за породѣу. — *tlen*, mn. без родитеља.

Szüilött, fn. 1.) порођај; 2.) пород. — *hagyó*, fn. која измеђе дете. — *ség*, fn.

Szüilőváros, fn. град рођења. [рођеност.

Szülszék l. *Szülöszték*.

Szültet, cs. помарати да роди.

Szüimeső, fn. бодљикава елачица.

Szüimoles, fn. брадавица.

Szüinállapot, fn. мировање.

Szüinesengettyű, fn. звонце што звони на одмор.

Szüinedez(ik), k. престајати, губити се.

Szüinés, fn. престајање, попуштање.

Szüinet, fn. престапак, застанак; одмор. — *el*, k. мировати; одмарати се. — *enként*, ih. на махове, по мало. — *jel*, fn. пауза; знак за одмор. — *len*, mn. stb. l. *Szüintelen*. — *len mozgó*, fn. „perpetuum mobile“.

Szüinidő, fn. одмор, вација.

Szüinik, k. престајати; попуштати.

Szüinjel, fn. пауза, l. *Szüinetjel*.

Szüinnap, fn. дан одмора; — *ok*, феџе.

Szüinóra, fn. час одмора, j. *Szüinet*.

Szüinő, fn. одмор; — *t fúni (dobolni)*, дувати (добовати) на одмор.

Szüinrendez, cs. штралцирати, обуставити (трговину). — *és*, fn. штралчно.

Szüintelen, mn. непрекидан, непрестан. — *mozgó*, fn. „perpetuum mobile“. — *ül*, ih. непрестано, ципом.

Szüintet, cs. обустављати, прекидати. — *ő*, fn. обустава (нпр. јуришања).

Szűr, fn. кабаница.

Szűr, cs. 1.) цедити; 2.) брати виноград.

Szürcsepapir, fn. папир за процеђивање.

Szüresöl, fn. еркати.

Szürdögel, cs. процеђивати.

Szüredék, fn. оцеђено.

Szüremlik, *Szürenkedik*, *Szürenkezik*, k. тајати, прокаивати.

Szüret, fn. берба, винобер. — *el*, k. брати (виноград). — *elés*, fn. брање, берба. — *elő*, fn. берач; берачица. — *i*, mn. бербански. — *kor*, ih. о берби.

Szüretyű, fn. цедило.

Szürke, mn. сив, сур; чилашаст; fn. чилаш. — *barát*, fn. францишканац. — *nének*, fn. калуђерине.

Szürkellik, k. беласати се.

Szürkés, mn. сиваст, суркаст.

Szürkesség, fn. сивост, сивоћа.

Szürkít, cs. чинити сивим, сурим.

Szürkőny(et), fn. сумрак. — *ődik*, k. сумрачавати се.

Szürkül, k. 1.) постајати сур, сив; 2.) сумрачавати се.

Szürkület, fn. сумрак, сумраче. — *es*, *Szürle*, fn. теј. [mn. сур, сив.

Szürlik, k. 1.) пресушивати (виме); 2.) цурити.

Szűrő, fn. цедило, цетка; mn. за цеђење.

Szűrődik, k. цедити се; тајати; á. é. мр.

Szűröget, cs. процеђивати. [шавити.

Szűrő-kő, fn. камен за процеђивање. — *ruha*, fn. крпа за процеђивање.

Szűrös, mn. с кабанином; fn. кабаничар.

Szürtyű l. *Szüretyű*.

Szűrű l. *Szűrő*.

Szütelen stb. l. *Szívtelen*.

Szütyő, fn. кемер; кеса.

Szütyőke, fn. екакавац.

Szűz, mn. чист, невин, девичански; fn. девица. — *anya*, fn. пречиста дева. — *arany*, fn. чисто (суво) злато. — *en*, ih. девичански. — *eség*, — *esség*, fn. девичанство, девојаштво, невиност. — *eségi*, mn. девичански. — *fa*, fn. нека врбена. — *fertezés*, fn. раздевичење. — *föld*, fn. нова земља. — *i*, mn. девојачки, девичански. — *iség*, fn. девичанство, девојаштво. — *koszorú*, fn. девичански венац. — *leány*, fn. девица, невина девојка. — *leányi*, mn. девичански. — *Mária*, fn. дева-Марџа. — *ség* l. *Szüzeség*. — *szeplősítés*, fn. раздевичење. — *tej*, fn. девојачко млеко. — *tojás*, fn. чистац (јаје без клице). — *viasz*, fn. нов, млад восак. — *virág*, fn. крин, љиљан.

T.

T. ez. = teljes című, п. н. с пуним на-
Tabak, fn. табак, кожар. [словом.
Tábla, fn. 1.) плоча, табла; 2.) табла,
 комад (земље); 3) корице (од књиге);

4.) á. é. a) сто, трпеза; a táblához híni,
 звати на част; b) судбени сто.
Tábla-bíró, fn. приседник (ассесор) суд-
 беног стола. — *i*, mn. табуларан. —

kő, fn. листан, l. Pala. — legény, fn. најетарији момак (код кројача). — olaj, fn. фино уље. — papír, fn. дебели папир, картон.
 Táblás, mn. табличаст, у таблицама.
 Tábláz, cs. постављати даскама. — at, fn. даске.
 Tábor, fn. 1.) табор, стан, окô, логор; — ba szállani, поћи у војну; — t szedni, кренути логор; — t ütni, утаборити се; 2.) војска.
 Tábor-fő, fn. војвода. — hely, fn. табориште.
 Tábori, mn. логорски; ратни; — ágy, таборска постела; — rap, војнички свештеник; — tűzérőség, пољско топништво; — üteg, пољска батерија.
 Tábor-járás, fn. поход, војна. — kar, fn. генералштаб. — lat, fn. а) војна; б) опсада. — nagy, fn. маршал.
 Tábornok, fn. генерал; — i őrnagy, генерал-мајор; — i test, конаџије. — kar, fn. ђенерални штаб. — né, fn. генералица. — ság, fn. генерали. — segéd, fn. генерал-ађутант.
 Táboroz, k. бити утаборен, бити у лого.
 Tábor-őr, fn. таборска стража. [py.
 Tábornszem, fn. ведета, предстража.
 Tábornszer, fn. ратна опрема. — nagy, fn. фелдцајгмајстор.
 Tábornvégör, fn, мртва стража.
 Tábornzene, fn. ратна, војничка музика.
 Tacska, fn. умотач, у коме сељакиње износе децу на њиву итд.
 Tacsó, fn. 1.) јазавац-пас; 2.) éretlen —, балавандер, жутокљунац.
 Tácsa, fn. филџан, таџа.
 Tádé, Tadás, fn. Тадија.
 Tafota, fn. тафет; mn. тафетан.
 Tag, fn. 1.) уд, члан; 2.) члан; levelező —, дописни члан; 3.) друг у радњи; 4.) поље, њива; 5.) чета, гомила.
 Tág, mn. простран, широк; алватан.
 Tagad, cs. порицати; одрицати.
 Tagadás, fn. порицање, тајење; mi — benne, чему тајити.
 Tagadhatatlan, ih. непоречив. — úl, ih. непоречиво.
 Tagadó, mn. што одриче, негативан. — lag, ih. одричући, одбијајући. — lagos, mn. негативан.
 Tagalkat, fn. састав, склоп удова.
 Tágan, ih. пространо, на широко.
 Tágas, mn. простран, широк. — an, ih.

пространо. — búl, k. проширивати се. — ít, cs. проширивати. — ság, fn. пространост.
 Tagbénulas, fn. узма, узетост.
 Tagbeszéd, fn. гестикација.
 Taghordozás, fn. махање, гестикација.
 Tágít, A. cs. 1.) проширивати; 2.) раскламкавати, чинити лабавим; B. k. попуштати, попустити; уступати.
 Tágítás, fn. 1.) проширивање; 2.) попуштање.
 Tagjártatás, Tagjáték, fn. гестикација.
 Taglal, cs. разглабати, рашчлањавати; растварати (речи); verset — ni, скандирати. — ás. — at, fn. разглабање.
 Taglejtés, fn. гестикација. [анализа.
 Taglevétel, fn. ампутација.
 Tagló, fn. касанска справа за убијање.
 Tagmozgatás, fn. гестикација. [марве.
 Tagók, mn. костат, крупан.
 Tagol, cs. 1.) разглабати; l. Taglal; 2.) деветати, фурдекати.
 Tagolt, mn. артикулован.
 Tagoló, mn. аналитичан.
 Tagonként, ih. члан по члан.
 Tagos, mn. на чланове; разглобљен. — ít, cs. састављати, комасирати. — ítás, fn. комасација.
 Tagosztály, fn. комасација.
 Tagoz, cs. делити у чланове, разглабати; растварати (речи). — ás, fn. раства.
 Tagszaggatás, fn. севање удова. [рање.
 Tagtárs, fn. друг, сучлан.
 Tágúl, k. попуштати, лабавити; узмицати; торњати се. — ás, fn. проширивање, попуштање; узмицање.
 Táj, fn. крај, предео, страна; ez idő — ban v. — on v. — t, у ово доба; akkor — ban, тада; négy óra — ban, око четири сата.
 Tájag l. Tályog.
 Tájatt, Tájban, Tájт, ih. око, около; dél —, око подне.
 Tájaz, cs. ориентовати, казати правац.
 Tájbeszéd, fn. областан говор, провинци.
 Tájdivatos, mn. провинциалан. [ализам.
 Tájbász, mn. глупав; fn. глупак.
 Tajdok, mn. прљав; шламнав, аљкав. — ol, cs. прљати, каљати. — ság, fn. прљавштина, неопранштина.
 Tájajtés, fn. провинциализам.
 Tájék, fn. предео, крај; ez idő — án, од прилике у ово доба.
 Tájékoz, cs. ориентовати; k. ориентова-

ти се. — ás, — at, fn. ориентовање, управљање. — tat, cs. ориентовати.
 Tájfestés, fn. сликање предела.
 Tájjrás, fn. топографија.
 Tájkép, fn. насликан предео.
 Tajkonecz, Tajkos, fn. корињача; — teknő, корптанце од корињаче.
 Tájnyelv, fn. диалект, областан говор.
 Tajok, fn. кора од корињаче.
 Táj-rajz, fn. топографија. — szó, fn. обласна реч, провинцијализам. — szólam, — szólás, fn. областан говор. — szótár, fn. речник обласних речи.
 Tajt, fn. пена; истива, морска пена.
 Tajték, fn. 1.) пена; száj —, бала, пљувачка; — ot túrni, пенушити се од једа; 2.) истива.
 Tajték-kő l. Tajtkő. — os, mn. запенушен, пенаст; од истиве. — oz, cs. скидати пену, пенити. — pipa, fn. лула од истиве. — zás, fn. пенушење. — zik, k. пенити се, пенушити се;
 Tajtföld, fn. истива. [горонадити се.
 Tajtkő, fn. плавац.
 Tajtnemű, mn. од истиве; пенаст.
 Tajtpipa, fn. лула од истиве.
 Tájtű, fn. магнетска игла.
 Ták, fn. 1.) закрпа; 2.) уметак (у хаљини; 3.) (цветна) чашица.
 Takács, fn. тикач, ткалац. — kötés, fn. употак. — ság, fn. тикачки занат; тикачи.
 Takar, cs. 1.) покривати, покланати, застирати; 2.) спремати, чистити; 3.) увозити; szénát — ni, возити сено; 4.) штедети, куцкати.
 Takarás, fn. 1.) застирање; 2.) увожење.
 Takaratlan, mn. незастрт, l. Takar.
 Takaré, fn. 1.) покривало, покривач, губер; 2.) уштеда.
 Takarékos, mn. штедљив, чуваран; fn. штедиша, штедљивац. — an, ih. штедљиво, чуварно. — kodás, fn. штедиња. — kodik, k. штедети, чувати. — ság, fn. штедљивост.
 Takaré, papíros, fn. папир за наковање. — pénz, fn. уштеда. — pénztár, — tár, fn. штедионица. — tűzhely, fn. огњиште за штеђење дрва.
 Takargat, cs. 1.) покривати, претрпавати, застирати; 2.) штедети.
 Takarít, cs. 1.) штедети; 2.) спремати (собу); 3.) саранити, погрепети; 4.) увозити, свести (сено).

Takarítatlan, mn. неспремљен, непамен.
 Takarítmány, fn. заштеда. [тен.
 Takarmány, fn. нића, храна; szálás —, сламска нића (сено, слама); szemes —, нића у зрну.
 Takarmány-baltaczim, fn. граховина, турска детелина. — oz, k. набављати нићу. — tartó, fn. сандук за нићу (сечку). — vetés, fn. сејање ниће.
 Takaró, mn. што покрива; fn. 1.) покривач, покривац; 2.) прут на коси; 3.) halotti —, покров.
 Takarod-ás, fn. 1.) торњање; 2.) увожење хране. — ik, k. 1.) торњати се; 2.) увозити (храну).
 Takarodó, fn. 1.) вечерње добовање (код војника), 2.) јација, звоно на јацију.
 Takaródzik, k. претрпавати се, покрива.
 Takaróháj, fn. мрежа око прева. [ти се.
 Takaros, mn. убав, чист, красан. — an, ih. чисто, убаво. — ság, fn. чистоћа,
 Takarózik l. Takaródzik. [убавост.
 Takart, mn. покривен.
 Takarúl, k. купити се, заштеђивати се.
 Takaruló, fn. (szój.) ez adta meg neki a végső — t, то му је дошло хака.
 Taknyos, mn. балав, слинав; fn. балавац, балоња, балавандер. — ság, fn. балавост, слинавост.
 Tákol, cs. крпити, уметати.
 Takony, fn. бале, слине. — hártya, fn. слузна опна. — mirigy, fn. слузна жлезда. — róc, fn. балавац, дериште. — szivár, fn. баљење (болест).
 Tákoz, cs. крпити, уметати.
 Taksa, fn. такса.
 Taksál, cs. таксирати; процењивати.
 Taksás, fn. који таксира, таксалиста.
 Tál, fn. здела, чанак, чинија; egy — étel, једно јело.
 Talabér, fn. новац за нађену ствар.
 Talabor, mn. раширен; fn. а) паочаник; б) паштит (цвет).
 Talaj, fn. тле, под; земља, земљинште. — gyékény, fn. асура. — isme, fn. наука о земљиншту. — szőnyeg, fn. ћебе, ћилим за под. — víz, fn. издан.
 Talál, cs. 1.) налазити, находити, наћи; 2.) погодити, згодити; k. (ra, re) 1.) наићи, намерити се; 2.) nem — ok haza, не могу да погодим кући; 3.) слагати се, подударати се; az én órá, nem — a tieddel, мој се сат не слаже с твојим; 4.) ha nem talál, nek ott-

- hon lenni. ако случајно не бих био код куће; ha ott — sz maradni, ако би тамо остао; vh. jól — ja magát, добро му је.
- Tálal, cs. изнети на сто, сипати.
- Tálalás, fn. нахођење, налажење.
- Tálalás, fn. сипање (јела).
- Tálalékonу, mn. домишљат, умешан, промудуран. — an, ih. умешно. — ság, fn. умешност, промудурност.
- Tálálka, fn. састанак, „рандеву“.
- Tálálkozás, fn. налажење, сретање.
- Tálálkozík, k. 1.) налази се, наводи се, има; 2.) (tal, vel) сresti се, сретати се, сукобити се, састати се; 3.) слагати се, подударати се.
- Tálálkozó, fn. састанак, „рандеву“.
- Tálálmány, fn. 1.) позназак, проналазак; 2.) навод. — os, mn. 1. Találékonу.
- Táláló, mn. згодан; fn. налазач. — an, ih. згодно.
- Táláló, mn. за постављање, за сипање. — asztal, fn. сто на који се поставља. — kanál, fn. велика кашика.
- Tálálóan, Találólág, ih. згодно.
- Tálálomra, ih. Találomszerű, mn. на сумње, на срећу, на божју вересију.
- Tálálós, mn. 1.) умешан, домишљат; 2.) за погађање; — mese, загонетка. — ság 1. Találékonyság.
- Táláltatik, k. находити се, налазити се; — olyan ember, има таквог човека; 2 a 8-ban négyszer —, 2 у 8 иде 4 пута.
- Táláltató, mn. што се наводи, чега има.
- Táláltgyermek, fn. нахоће.
- Tálám, Talán, Talántán, ih. можда.
- Tálány, fn. загонетка. — os, mn. загонетан.
- Talap, fn. 1.) подножје, постоље; 2.) латаларас 1. Talponjáró. [фета.
- Talapít, cs. пзвалити топ на лафету.
- Talapkö, fn. станац камен, темељ.
- Talapzás, fn. терасирање.
- Talapzat, fn, темељ; постоље.
- Tálas, fn. даска, орман за чиније.
- Tálbanfőtt, fn. 1.) кувано; 2.) кох (тесто).
- Tálesa, fn. чинијша.
- Táleza, fn. зделица, филцан.
- Talentom, fn. 1.) талант, дар; 2.) фунта, талант.
- Talián, fn. Талијанац; , mn. талијански.
- Talieska, fn. 1.) колица; 2.) мазга.
- Talieskás, mn. који тура колица; с колици.
- Taliga, fn. таџиге, двоколице. — rúd, fn. рукунице.
- Taligás, fn. таџигац; који тура колица; mn. — ló, коњ таџигац.
- Taligaszekér, fn. двоколице, таџиге.
- Taligáz, cs. és k. возити и возити се на таџигах.
- Talizmán, fn. амаџија, талисман.
- Talkkő, fn. маснац.
- Tallér, fn. талпр.
- Tallóz, cs. 1. Tarlóz.
- Tálmester, Tálnok, fn. трпезник.
- Tálnyaló, fn. чанколиз.
- Talóka, fn. кретен, тупоумник. — ság, fn. тупоумље, кретенство.
- Talp, fn. 1.) табан; tetőtől — ig, од главе до пете; — ig becsületes, скроз поштен, прѣвац; — on lenni, бити на нокту, бити опрезан; — ra állt, исправио се; — ra esni, испати за руком; — ra esett ember v. ember (legény) a — áц, човек на свом месту: момак од једаред; 2.) ђон, потплата; 3.) наплатак; 4.) подножје, темељ; 5.) сплав; 6.) лафета; löveget a — ra emelni v. helyezni, топ намести на
- Talpacс, mn. равних табана. [лафету.
- Talpal, cs. метати ђонове; потплатити; k. пешачити; á. é. торњати се.
- Talpalatnyi, mn. за једну стопу; — föld стопа земље.
- Talpalló, fn. 1.) подвеза, зенгија; 2.) паочник.
- Talpas, mn. 1.) ногат, великих стопа; 2.) с постољем; — óга, сат на постољу; fn. 1.) (-vitéz) пешак; 2.) медвед, меда.
- Talpez, cs. опасати, опасивати точак.
- Talp-bőr, fn. кожа за ђонове. — csар, fn. можданик (у наплатаку).
- Tálpeszér, fn. пузавац, чанколиз.
- Talpfá, fn. 1.) јастук дрвени на железничком путу; 2.) дрво за спајање, сапињач; 3.) talpfák, балвани за сплав.
- Talp-gerenda, fn. основна греда. — hajó, fn. сплав. — híd, fn. мост од сплавова. — kerekítő, fn. бичкија. — kereskedés, fn. трговање са сплавови. — kö, fn. станац-камен. — kötő, fn. узо за сплавове. — mérték, fn. чизмарска мера. — onjárók, fn. животиње табанаши. — pont, fn. надир.
- Talpraesett, mn. згодан, испав за руком.
- Talpúsztató, fn. сплавџија.

Talpverő, fn. муштва.
 Talpvonal, fn. основа у цртању.
 Táltartó, fn. орман за посуђе.
 Táltos, fn. талтон (свештеник незнабожачких Мађара); mn. мађијски, чаталыга l. Taliga. [робан, вилински.
 Tályog, fn. чир, оток.
 Tám, fn. налони; стуб; ih. l. Tán.
 Támad, k. 1.) постајати, постати; tűz — t, букнула је ватра; 2.) подићи се, устати; а пар —, сунце се рађа; 3.) (ra, re) устати, навалити на кога, напасти; а kutyák rám — tak, наруле ваике на мене.
 Támadás, fn. 1.) постајање; 2.) побуна, буна; 3.) навала, нападај, јуриш. — i, mn. нападајни.
 Támadat, fn. исток, сунчани рођај.
 Támadék, fn. подупирач, ослонац.
 Támadó, mn. 1.) што постаје; 2.) нападајни; — fegyverek, оружје за нападање; — harc, офензиван рат; fn. а) нападач; б) бунтовник, усташ.
 Támadólag, ih. нападачки, офензивно.
 Támadólagos, Támadós, mn. нападачки.
 Támadószövetség, fn. савез за нападање.
 Tamarik, fn. тамарика, метлика.
 Tamarind, fn. тамаринда.
 Tamás, fn. Тома; (szój.) — vagyok benne, у том сам неверни Тома.
 Tamáskodik, k. сумњати, не веровати.
 Támasz, fn. 1.) подупирач, ослонац; 2.) Támaszfal, fn. темељ, основ. [налони.
 Támaszkod-ás, fn. подупирање, наслањање. — ik, k. (ra, re) подупирати се, наслањати се; pálczára — ik, пошта.
 Támaszpont, fn. ослонац, наслон. [па се.
 Támaszt, cs. 1.) подупирати, исправљати; létrát —, исправити мердевине; 2.) проузроковати, причињавати; félelmet — ani, проузроковати страх; igényt —, потраживати; tüzet — ani, начинити ватру.
 Támaszték, fn. ослонац, подупирач.
 Támasztó, fn. подупирач. — bot, fn. тач.
 Tambura, fn. тамбура. [ка, притка.
 Tamburás, fn. тамбуран.
 Támfa, fn. призид.
 Támogat, cs. 1.) подупирати; 2.) неправљати, замештати (лутке на куглани); 3.) á. é. поткрепљивати.
 Támogatvány, fn. доказ, потврда.
 Tákok, fn. побуда, доказ. — ol, cs. образложити.

Támolygás, fn. батргање, посртање.
 Támolyog, k. батргати се, посртати.
 Támoszlop, fn. стуб, подупирач.
 Támpont l. Támaszpont.
 Tan, fn. наука, наук.
 Tán l. Talán.
 Tanács, fn. 1.) савет, предлог: — ot tartani, већати, саветовати се; jó — soha nem késő, добар савет никад није на одмет; adnak — ot, de nem adnak kálacsot, лако је саветовати, тешко је помоћи; hamar —, hamar bánás, ко брзо суди, брзо се и каје; а ki nem tud jó — csal élni, azon nem lehet segélni, коме није саветовати, није му ни помоћи; 2.) савет, веће; helytartó —, намесничко веће; 3.) магистрат.
 Tanács-adás, fn. саветовање, световање. — adó, fn. саветник; који саветује. — bel, fn. саветник, већник, сенатор. — fő, fn. председник већа. — gyűlés, fn. веће. — ház, fn. варошка кућа. — — kodás, — kozás, fn. саветовање, договарање. — kodik, — kozik, k. саветовати се, договарати се. — kozmány, fn. саветовање, већање, диван, збор, конференција. — lás, fn. саветовање. — lat, fn. савет. — nok, fn. сенатор. — ol, cs. саветовати, световати, предлагати.
 Tanácsos, mn. саветан; nem —, није саветно; fn. саветник; udvari —, дворски саветник; miniszteri —, министарски саветник.
 Tanácalan, mn. непромишљен, нерасудан. — úl, ih. нерасудно.
 Tanács-tartás, fn. саветовање, договарање. — terem, fn. већница, — ülés, fn. а) већничка седница; б) конзилиум.
 Tanagra, fn. кос. [лекара.
 Tanakod-ás, fn. саветовање, договор. — ik, k. саветовати се, договарати се.
 Tanállitmány, fn. догма.
 Tananyag, fn. учевно градиво.
 Tanár, fn. професор. — i, mn. професорски; — i kar v. testület, професорски збор, професорско тело. — jelölt, fn. кандидат професуре.
 Tanárkapu, fn. преграда, ћерам.
 Tanárság, fn. професура.
 Tanbölcselkedés, fn. догматизам.
 Tanbölcselő, fn. догматичар.
 Táncz, fn. игра, плес, танец; forgó —, окретна игра; — ba kerekedni, ухва-

тити се у игру; — *ot jár*, играти; *három a —*, пик Јово на ново! *péha reggel — este pedig láncz*, данас јесмо, сутра нисмо; данас везир, сутра резил.

Táncz-estély, *fn.* соаре, вечерња забава с игром. — *iskola*, *fn.* школа за играње. — *kör*, *fn.* једна тура (обрт) у игри. — *mester*, *fn.* учитељ играња. — *mulatság*, *fn.* забава уз играње. — *mű*, *fn.* балет. — *ol, k. és cs.* играти, плесати, танцати. — *os*, *fn.* играч, играчица; *mn.* ко радо игра. — *színmű*, *fn.* балет. — *terem*, *fn.* дворана за играње. — *vezér*, *fn.* коловођа. — *vigalom*, *fn.* весеље с играњем.

Tan-díj, *fn.* школарина, *j.* *Leezkeréncz*. — *elv*, *fn.* начело учења. — *eszköz*, *fn.* учило, учевно средство. — *év*, *fn.* школска година. — *folyam*, *fn.* школски течај.

Tángál, **Tángálódik**, *k.* скомрачити, ку-бурити; *cs.* лемати.

Tanintézet, *fn.* школа.

Tanít, *cs.* учити, поучавати, настављати.

Tanítás, *fn.* учење, настава. — *díj l. Tan-díj*. — *mód*, *fn.* начин наставе.

Tanítgat, *cs.* поучавати.

Taníthatatlan, *mn.* непоучљив.

Tanítható, *mn.* поучљив.

Tanítmány, *fn.* наука, доктрина.

Tanító, *fn.* учитељ; *mn.* који учи. — *i*, *mn.* учитељски. — *képezde*, *fn.* препарандија. — *könyv*, *fn.* учевник, школска књига. — *mester*, *fn.* учитељ, ментер. — *szék*, *fn.* катедра. — *terem*, *fn.* соба за учење, школа.

Tanítvány, *fn.* ученик, ђак.

Tankó, *mn.* глуп; *fn.* шмокљан, глунак.

Tan-költemény, *fn.* дидактична песма. — *költészet*, *fn.* дидактично песништво. — *költő*, *fn.* дидактичан песник. — *könyv j. Iskolakönyv*. — *menet*, *fn.* ток наставе. — *mondatos*, *mn.* афоризмичан.

Tanoda, *fn.* школа, *j.* *Iskola*. [ристичан.

Tanogat, *cs.* поучавати, настављати.

Tanonez, *fn.* шегрт, шегра, ђаче.

Tanóra, *fn.* школски час, час учења.

Tanórok, *fn.* плот, ограда. — *karu*, *fn.* ђерам, преграда.

Tan-szak, *fn.* струка науке. — *szék*, *fn.* катедра. — *szer*, *fn.* учевни прибор. — *szerű*, *mn.* научан, доктринаран; догматичан.

Tantal(madár), *fn.* тантал (тица).

Tan-tárgy, *fn.* учевни, школски предмет. — *terv*, *fn.* учевни, наставни план. — *tét(el)*, *fn.* теза, теорем.

Tántorgás, *fn.* покртање.

Tántorgó, **Tántorgós**, *mn.* батргав.

Tántorít, *cs.* потрести, поколебати; *valamire — ani*, навести.

Tántoríthatatlan, *mn.* непоколебив. — *ság*, *fn.* непоколебивост. — *úl*, *ih.* непоколебиво.

Tántorodás, *fn.* батргање, колебање; *á. é.* погрешка, грешење.

Tántorodik, **Tántoroszik**, *k.* покрнути, покртати; *á. é.* грешити.

Tántorog, *k.* покртати, батргати се, колебати се, клецати.

Tantöredék, *fn.* афоризми. — *es*, *mn.* афористичан.

Tanu, **Tanú**, *fn.* сведок; — *számba venni*, као сведока узети.

Tanú-állítás, *fn.* стављање сведока. — *bizonyítás*, *fn.* доказ са сведоцима. — *bizonyság*, *fn.* сведок, сведочанство, сведошба; — *bizonyságot tenni*, посведочавати.

Tanuirat, **Tanuiromány j.** *Okirat*.

Tanujegyzet, **Tanujel**, *fn.* сведошба, доказ.

Tanul, **Tanúl**, *cs.* учити, учити се; *a jó pap holtig —*, човек учи док је жив.

Tanulás, *fn.* учење.

Tanulatlan, *mn.* неук. — *ság*, *fn.* неукост.

Tanulékony, *mn.* поучљив. — *an*, *ih.* поучљиво. — *ság*, *fn.* поучљивост.

Tanulevél, *fn.* сведошба, атестат.

Tanulgat, *cs.* по мало учити.

Tanulmány, *fn.* наука; штудија. — *oz*, *cs.* учити, штудирати.

Tanuló, *mn.* што учи; за учење; *fn.* ученик, ђак. — *év*, *fn.* година учења. — *kor*, *fn.* доба учења. — *levél*, *fn.* исправа о свршеном занату. — *ság*, *fn.* ученици. — *szoba*, *fn.* соба за учење. — *társ*, *fn.* саученик.

Tanulság, *fn.* поука, наук. — *os*, *mn.* поучан.

Tanult, *mn.* учен. — *ság*, *fn.* ученост.

Tanú-példa, *fn.* образац, пример. — *próba*, *fn.* доказ са сведоцима.

Tanuság, *fn.* а) сведошба, доказ; б) сведоци; в) *l. Tanulság*. — *tétel*, *fn.* посведочење.

Tanusít, *cs.* посведочити, засведочавати. — *vánu*, *fn.* писмена потврда, сертификат.

Tanuskodik, k. (ról,ről) сведочити.

Tanu-vallás, fn. исказ сведока. — vallatás, fn. преслушање сведока. — vallo-más, fn. исказ сведока.

Tanvita, fn. научна полемика.

Tanya, fn. 1.) стан, етаниште, боравиште; 2.) лежа; лежаје; tanyát ütni, на-етанити се, разанети шатор; 3.) ма-јур, салан; 4.) конак; tanyát fogni, наместити се на конак.

Tanya-fogság, fn. затвор у касарни.

Tanya-saraglya, fn. обор, тор.

Tanyáz, k. боравити, пребивати; лежати у логору; бити уконакован.

Tányér, fn. тањир, калаџија. — alakú, mn. тањираст. — alma, fn. погачунка, тањирача.

Tányérnyaló, fn. чанколиз, погузијаш, мукташ. — skodik, k. мукташити, бити чанколиз.

Tányértartó, fn. орман за тањире.

Tányérvirág, fn. суцокрет, l. Napraforgó.

Tár, fn. 1.) храна; сок што храни; 2.) етана, војничка постаја.

Tarad, k. (hoz,hez) приањати (за), прио-нути, прилепити се. — ás, fn. адхезија.

Taradékonu, Taradó, Taradós, mn. леп. Tápanya, fn. хранитељка, помајка. [жив.

Tápanyag, fn. храна, градиво које храни.

Tarasz, fn. 1.) мелем, фластер; 2.) блато, тесто за лепљење, леп. — fal, fn. зид од блата. — ka, fn. мелемак, фластерчић.

Taraszol, cs. 1.) мазати, лепити; 2.) метати мелем.

Taraszos, mn. 1.) олепљен; 2.) с мелемом.

Taraszol, cs. 1.) лепити; 2.) пипати.

Taraszta, cs. искусити, сазнати; нахо-дити; azt — om, hogy itt nincs hideg, находим, да овде није хладно.

Taraszta, fn. искуство, сазнање.

Taraszta, fn. а) искуство; експери-мент. — i, mn. а) емпиричан; експе-рименталан. — ilag, ih. по искуству. lan, mn. неук, неискусан.

Taraszta, mn. искусан. — an, ih. искуено. — sag, fn. искуеност, вештина.

Taraszta, fn. лепљење.

Taraszta, fn. леп, блато.

Taraszta, fn. лепар.

Taraszta, fn. груб восак.

Taraszta, fn. цев за храну.

Taraszta, fn. кућа за храњење оскудних.

Taraszta, k. ситно корачати.

Tapint, cs. опипати, поипипати. — ás, fn. пипање. — at, fn. пипање; á. é. такт, тактичност. —atlan, mn. нетактичан. —atlaság, fn. нетактичност. — atos, mn. тактичан.

Tapintézet, fn. конвикт, алумнеј.

Tapintó, fn. тастатура.

Tapintyú, fn. пипак, рог (у пужа).

Tapir, fn. тапир (животиња).

Táplál, cs. хранити, питати; á. é. re-ményt — ni, гајити наду.

Táplálát, Táplálék, fn. храна.

Táplálékony, mn. што добро храни, питава.

Táplálkoz-ik, k. храни се. — ás, fn.

Táplálmány, fn. храна, јело. [храњење.

Tápláló, mn. што храни, снажан; fn. хранитељ, одржатељ. — intézet, fn. дом за израњивање.

Táplálás, mn. питава, снажан.

Tapló, fn. труд (за кресање); főzni a — t, сновати злоковарне намере; kvitt a —, сад смо на чисто.

Taplós, mn. као труд, бухав. — odik, k. бухавити.

Taplótartó, fn. у чему се држи труд.

Taplótínórú, fn. брестова губа, гљива;

Tapmalom j. Taposómalom. [труд.

Tápnedv, fn. сок од хране, химуе.

Tapod, cs. газити, стајати на што.

Tapodat, fn. корак; egy tapodtat sem tovább, ни стоје даље!

Tapog, k. бјтати, ударати (ногама).

Tapogat, cs. és k. пипати, опипавати; kinek hol fáj, ott — ja, где кога звр-би, ту се чеше.

Tapogató, fn. 1.) нека рибарска мре-жа; 2.) пипак.

Tapogatódzik, Tapogatózik, k. истражи-вати; á. é. пипати, шепртљити.

Taporjánféreg l. Medve.

Tapos, cs. газити, чепати, — ó, fn. који гази, муља, газач; — ó kerék, точак за муљање; — ó malom, млин за му-

Tapos, fn. пјескање, тапшање. [љање.

Tapseros, mn. плећат, снажан.

Tapsi, Tapsifüles, fn. уши у зеца.

Tapsir, fn. ћуранова креста (биљ.).

Tapsol, cs. пјескати, тапшати. — ás, fn. пјесак, пјескање. — gat, cs. по-пјескивати.

Tapsoncz, fn. букач, клакер, j. Tapsoló.

Tápszer, fn. храна, јело.

Tapszia, fn. колач с млеком.

Tápszüleség, fn. залиха јестива.

Tar, mn. rô; ћелав; ћулав; fn. a) ћелоња; b) l. Taréj.

Tár, mn. отворен; fn. стовариште, магазин; cs. отворати, отворити; одјипити; az ajtó — va nyitva van, врата су широм отворена, врата јане.

Tara, fn. тара.

Taraczk, fn. 1.) зубача (трава); 2.) прангија, можар. — búza, fn. пиревина. — os, mn. обрастао зубачом.

Tarafarás, mn. накинђурен.

Taraj, fn. 1.) креста; 2.) жврк (на мамузи); l. Taréj. — fűrt, fn. петлова креста (биљ.). — ka, fn. кокарда. — os, mn. a) с крестом; b) на жврк.

Táral, cs. отварати.

Taránd, fn. северни јелен, l. Nyargalócz.

Tarangy, fn. прђавштина, гад.

Tarattyú, fn. стареж, дроњци, рите. — s, fn. ритар. — ság, fn. рите.

Taratyú, fn. рало, лемеш.

Taráz, cs. шишати до главе.

Tárbér, fn. магазинарина.

Tarbúza, fn. озимна шеница.

Tares, fn. улар, поводац.

Táresa, fn. 1.) плоча; táresára lőni, пуцати у нишан; 2.) штитић.

Táresalövés, fn. пуцање у нишан.

Táresált, mn. штитац.

Táreza, fn. 1.) новчаник, буђелар; 2.) miniszteri —, министарска столица или портфељ; 3.) подлистак, фељтон.

Taré, Taréj, fn. 1.) креста; ugyan megnőtt a — a, већ киши у њему; — t emelni, понети се; 2.) жврк; 3.) (-fűrt) петлова креста (биљ.).

Taréjolt, mn. крестаст, капораст.

Taréjos, fn. патка капорка; l. Tarajos.

Taréjosan, ih. — beszél, охоло говори.

Taréj l. Taraj.

Tarfejű, mn. ћелав.

Targancz l. Targonceza.

Targoncez, fn. ратна кола.

Targonceza, fn. 1.) колица; 2.) двоколица; 3.) кола за топове.

Targonczás, fn. који тура колица.

Targonczáz, Targanczáz, cs. 1.) турати на колицих; 2.) намештати и спуштати.

Tárgy, fn. предмет, ствар. [ти топ.

Tárgyal, cs. 1.) претресати, расправљати; 2.) циљати, нишанити. — ás, fn. расправа, претрес; — ás alá venni, узети у претрес. — ási, mn. расправни.

Tárgyas l. Tárgyi.

Tárgyaz, cs. 1.) имати за предмет; сме-рати на...; 2.) расправљати. — at, fn. суистрат, предмет.

Tárgybeli, mn. предметни.

Tárgyeset, fn. четврти надеж, акузатив.

Tárgyi, mn. објективан; стваран. — lag, ih. објективно. — lagos, mn. стваран. — lagosság, fn. стварност.

Tárgylagos, mn. објективан, l. Tárgyila-

Tárgymondat, fn. реченица објекта. [gos.

Tárgymutató, fn. регистар, садржај.

Tárgyszerű, mn. објективан, стваран.

Tárház, fn. магазин.

Tarhely, fn. ћела.

Tarhó, fn. укисељено млеко; (km.) kinnek a kása megégette száját, — jat is megfűja, жежен кашу хлади.

Tarhomag, fn. згрушано млеко.

Tarhonya, fn. тарана, трвено тесто.

Tarhudik, Tarhuszik, k. згуснути се.

Tarisznya, fn. торба.

Tarisznyás, mn. с торбом.

Taritarka l. Tarkabarka.

Tarituppos, mn. грбав, гурав.

Tarjag, fn. 1) пега, лећа (на лицу); 2.) врста маховине. — folt, fn. крпа (болест), осиа. — os, mn. a) пегав, лећаив; b) маховинав. — ozik, — zik, k. лећаивити, добивати пеге.

Tarka, mn. шарен, шаровит. — barát, fn. цистерцита. — barka, mn. шарен, шаренкаст, шаровит. — géм, fn. ноћни гавран. — hírek, fn. различни гласови.

Tarkál, cs. 1.) шарати; 2.) сматрати за сувише шарено. — lik, k. шаренити се. — t, mn. шаренкаст.

Tarkán, ih. шарено; разнолико.

Tarkapej, fn. шарац.

Tarkás, mn. шаренкаст, бобичаст.

Tarkaság, fn. шаренило.

Tarkásít, Tarkáz, Tarkít, cs. шарати, правити бобице.

Tarkó, fn. потиљак, шија. — godröcske, fn. потиљна јама, бабина рупа. — kés, fn. ловачки нож.

Tárkony, fn. ситна салата.

Tarkúl, k. бивати шарен.

Tárlat, fn. изложба; mű —, изложба вештина.

Tarló, fn. стрњика; — t aratni, купити влаће, палетковати.

Tarlóz, cs. купити влаће; пабирчити. — at, fn. пабирчење.

Tarnics, fn. крижатица, горчица (биљ.).
 Tárnok, fn. таверник, чувар.
 Tárnokmester, fn. таверник, благајник.
 Tárnokszék, fn. таверничка столица, суд.
 Tárogat, cs. отварати, одјапљивати.
 Tárogató, fn. трубља, ратна труба. — s,
 — sípos, fn. трубач.
 Tarok, fn. тарок. — játék, fn. играње
 тарока. — kártya, fn. карте тароке.
 — oz, k. играти тароке.
 Tarol, cs. шишати, резати до коже.
 Táron, ih. разјапљено, отворено.
 Tarorja, fn. (биљ.) дупчап.
 Társ, fn. друг, садруг, коморат, другар,
 ортак; — ül állani, удружити се.
 Társadalmas, mn. друштвен, дружеван.
 Társadalmi, mn. друштвени.
 Társadalom, fn. друштво.
 Társág, fn. ћелавост.
 Társalg, k. дружити се, друговати; кон-
 верзирати. — ás, fn. дружење, дру-
 говање; конверзација; — ás nyelve,
 обичан говор.
 Társalkod-ás, fn. дружење, друговање.
 — ik, k. дружити се, друговати, ба-
 ратати. — ó, mn. дружеван; fn. друг,
 другар; (-né) дрџа, другарица.
 Társalog l. Társalg.
 Társas, mn. друштвен, дружеван. — an,
 ih. дружевно.
 Társaság, fn. друштво, дружина, ортак-
 лук, удруга. — os, mn. друштвен,
 дружеван. — talan, mn. недружеван.
 Társas-bíróság, fn. колегијалан суд. —
 élet, fn. друштвени живот. — ít, cs.
 удружити, удруживати, уортачити. —
 kereskedés, fn. трговина у ортаклуку.
 — kör, fn. друштвени круг. — mutat-
 ság, — vigalom, fn. ревена, никлик.
 — ság, fn. друштвеност. — odik, — ül,
 k. удруживати се, удружити се.
 Társfél, fn. садруг, ортак.
 Társfelltés, fn. ревење, ривалитет
 Társít l. Társasít.
 Társnő, fn. друга, другарица.
 Tarsóka, fn. тарчужак (биљ.).
 Tarsoly, fn. торба, торбица.
 Tarsony, fn. швоља, иверак (риба).
 Társposhár, fn. братинека, пријатељска
 чаша.
 Társprűpök, fn. суфраган, придодат е-
 пиекон.
 Társrokonság, fn. братинство, побра-
 тимство.

Társul, k. удружити се, l. Társasul; ih.
 за друга; као друг.
 Társulat, fn. друштво, задруга, удруга.
 Társulékony, mn. удружан.
 Társzekér, fn. кола за храну (провиант).
 Tart, A. cs. држати, одржавати; gyűlést
 — ani, држати збор; szavát — ani,
 држати реч; becsben — ani, ценити;
 drágára — ani, држати на цени; ha-
 ragot — ani, водити срце на кога;
 szem előtt — ani, имати пред очима;
 szemmel — ani vkit, мотрити на кога;
 igazat — ani, имати право; nagyra
 — ja magát, уображавати себи; rá
 — ja magát, бити охол; igényt —
 ani vmire, потраживати што; kedvem
 — ja, воља ми је; 2.) садржавати;
 ez a hordó 50 litert —, у ово буре
 стаје 50 литри; 3.) одржавати, хра-
 нити; örökben — ja, држи га под
 своје; 4.) судити, мислити; azt — om
 róla, hogy..., судим о њему, да...;
 azzal — ják róla, мисле о њему, др-
 же за њега...; szerencsésnek — ja
 magát, држи се за сретна; 5.) vmihez
 — ani magát, држати се чега; 6.)
 szóval — ani, вонтати; 7.) oda — ani,
 пружити; tartsd! држи! предржи! B.
 k. 1.) трајати, потрајати; meddig —
 az erdő? докле се пружа шума? 2.)
 држати, узимати правац; jobbra —
 ani, држати на десно; Bécsnek — ani,
 упутити се Бечу; 3.) (val, vel) vki
 mellett, држати с киме; 4.) (től, től)
 бојати се, презати; attól — ok, то-
 га се бојим.
 Tárt, mn. отворен, раширен; — karok-
 kal, раширених руку.
 Tartalék, fn. 1.) уздржај; резерва; 2.)
 појас, копча.
 Tartalék-csapat, fn. чета у резерви. —
 os, fn. резервиста. — parancsnokság,
 fn. резервкоманда. — pénz, fn. бела
 пара за црне дане. — sereg, fn. вој-
 ска у резерви.
 Tartaléktőke, fn. резервни фонд.
 Tartalmas, mn. језгровит, пун садржине.
 Tartalmatlan, mn. без садржине, празан.
 Tartalmilag, ih. по садржини.
 Tartalmaz, cs. садржавати, имати у себи.
 Tartalom, fn. садржај, садржина. —
 jegyzék, — mutató, fn. садржај, где је
 Tartály, fn. фиока, шкриња. [што?
 Tartam, fn. трајање. — os, mn. трајан.

Tartás, fn. 1.) држање; 2.) издржавање, храњење; 3.) трајање.

Tartási, mn. — költségek, тронкови око издржавања.

Tartatlan, mn. што не може да се одржи.

Tarték, fn. 1.) шкриња; 2.) барка за рибе.

Tartékony, mn. трајан; — emlékezet, добро памћење.

Tarthatatlan, mn. што не може да се одржи; неистинит. — ság, fn. неистинитост.

Tartható, mn. што се може одржати.

Tártiszt, fn. часник над магазином.

Tartó, mn. 1.) што држи, што одржава; 2.) трајан; 3.) бојажљив; fn. 1.) улар; 2.) кутија.

Tartózik, k. држати се, придржавати се.

Tartófa, fn. дрво које придржава рогове на крову.

Tartogat, cs. држати; чувати. — ás, fn. чување.

Tartóláncz, fn. гвожђе на врх руде.

Tartomány, fn. земља, покрајина, нахија, област. — i, mn. провинцијални, обласни. — nagy, fn. намесник провинције.

Tartós, mn. 1.) трајан, трајашан; 2.) одржив; 3.) дуготрајан.

Tartósság, fn. 1.) трајашност; 2.) одрживост; 3.) дуготрајност.

Tartozandó, mn. што припада.

Tartozás, fn. 1.) дуг; 2.) обвеза.

Tartozék, fn. добитак, припадак.

Tartozik, k. 1.) морати, бити дужан, требати; a hazát védeni tartozunk, домовину морамо бранити; sokkal — nekem, много ми је обвезан; 2.) дуговати; mivel — peked ez az ember? колико ти је дужан овај човек? 3.) (hoz, hez) припадати, спадати; 4.) (ra, re) тицати се; az egám nem —, то се мене не тиче.

Tartózik, k. 1.) задржавати се, боравити; 2.) чувати се, бојати се.

Tartozkodás, Tartózkodás, fn. 1.) уздржавање, предомишљање; 2.) борављење, задржавање, бављење.

Tartózkodik, k. 1.) уздржавати се (től, től); 2.) пребивати, задржавати се; 3.) придржавати се.

Tartózkodó, mn. 1.) уздржљив, опрезан; 2.) који пребива, који се бави.

Tartozó, mn. 1.) дужан; 2.) (hoz, hez) а) што припада; hozzám — k, мој

род, моји; б) надлежан, што припада.

Tartóztat, cs. задржавати, уздржавати; vh. — ja magát, уздржава се.

Tartozvány, fn. што припада, апертинен-

Tartravágó, fn. рудар. [пија.

Tarts, fn. устезање; — nélkül, без устезања.

Tartvány, fn. конзерва (у апотекара.

Tarúl, k. хелавити.

Tárul, k. отворити се, отворати се; ja-

Tárügyelő, fn. магазинар. [пити.

Tárva, ih. отворено; — nyitva, широм.

Tárvinnye, fn. ратна ковачница.

Táska, fn. 1.) торбица; 2.) хемадан, сандучић од коже; 3.) ташак.

Tasza, fn. мрен (риба).

Taszígal, cs. турати, гурати. — kodik, k. гурати се, турати се.

Taszít, cs. турати, турати, гурнути, турнути. — ás, fn. гурање; ударац. — at, fn. хитац, удар.

Tászli, fn. манцета, тацлија, заповци.

Tat, fn. крма, стражњи део лађе, фара.

Tát, mn. отворен, разјашњен; cs. отворити; száját — ja, разјашити уста,

Tata, fn. тата, татица. [зијати.

Tatár, fn. Татар, Татарин; mn. татарски; eredj a — ba, иди у врага! mi a —! шта врага!

Tatarbatar, mn. искрпљен, абав, изно-

Tatarbér, fn. плата за крпеж. [шен.

Tat-árbocz, fn. стражње једрило.

Tatárbúza l. Tatárka.

Tatardíj l. Tatarbér.

Tatárjárás, fn. татарски поход (под Бетатárka, fn. хельда. [лом IV.).

Tatárkötél, fn. уже при прављењу лађе.

Tatárország, fn. Татарска.

Tataros, mn. искрпљен, оправљен.

Tatáros, mn. татарски; á. é. врашки.

Tataroz, cs. крпити, оправљати. — óhely, fn. место где се оправљају лађе.

Tatárul, ih. татарски.

Tátat, fn. баца у лагуму.

Tatbal, fn. леви бок од брода.

Táté, mn. тупоуман, блесаст.

Tatfedél, fn. горњи део стражње лађе.

Tati, Táti, fn. táta, táta. — ka, fn. та-

Tátint, k. отворити, разјапнути. [тица.

Tátkanaf, fn. мртва коприва.

Tátó, mn. отворен, што јапи, што зија.

Tátog, mn. јапити, зијати. — at, cs. és k. разјапити, јапити.

Tátoga l. Tátonga.

Tátong, k. зијати, јанити; — ó seb, отво-
Tátonga, fn. провалија. [рена рана.

Tátorján, fn. тотрјан (биљка).

Tátos l. Táltos. — fog, fn. телећи зуб (у
зидарству). — ló, fn. пегаз, крилати

Tátra, fn. (гора) Татра. [коњ.

Tatuhét, fn. деветонасни оклопник, па-
санац.

Tátulat, fn. зијање, одјањеност.

Tatupikk l. Tatuhét.

Tátva, ih. отворено, разјањено.

Tátvány, fn. провалија, раселина, зјан,
јан. — os, mn. пун провалија, јановит.

Tatvitorla, fn. стражње једро.

Táv, fn. даљина, растојање.

Taval, Tavaly, ih. лане. — i, mn. лањски.

Tavas, mn. баровит, пун језера.

Tavaszi, fn. пролећ; — szal, у пролеће.

— ágra, fn. јарик. — búza, fn. јарица.

— elő, fn. прамалеће; март. — hó, fn.

април. — i, mn. пролећ; fn. јари-

ца, јаро жито. — ika, fn. јагорчевина

(биљ.). — kor, ih. у пролеће. — lik,

— odik, k. слави пролеће. — utó, fn.

мај. — vető, fn. јариште.

Távcső, fn. телескоп, дурбин; j. Látócső.

Tavi, mn. барски, језерски.

Távír, cs. l. Táviratoz. — at, fn. теле-
грам. — atol, — atoz, cs. телеграфиса-

ти. — da, fn. телеграф, j. — ó(-hivatal).

Táv-ív, fn. азимут. — köz, fn. одстоја-

ње. — lat, fn. перспектива. — lát,

fn. изглед. — mérő, fn. справа за

мерење даљине.

Távol, fn. даљина; — ban, у даљини; —
ból, из даљине; ih. далеко; mn. да-

лек; — lenni, бити одсутан, не бити

ту; — rokon, род из далека.

Távolad, Távolag, Távoldal, mn. пода-
лек; —ról atyafi, род из далека.

Távolí, mn. далеки.

Távolít, cs. уклањати, удаљавати.

Távolköz, fn. одстојање, дистанција.

Távollát-ás, fn. далековидост. — ó, mn.
далековид.

Távollét(el), fn. одсуство, одсутност.

Távollevő, mn. 1.) одсутан; 2.) уда-
љен, скровит.

Távolmérő, fn. справа за мерење даљине.

Távolodik, k. уклањати се, удаљити се.

Távolpont, fn. тачка одстојања.

Távolról, ih. из даљине; — sem, ни из
далека.

Távolság, fn. удаљеност, даљина, одсто-

Távolvaló, mn. удаљен, скровит. [јање.

Távozás, fn. одлазак, удаљаванье.

Távozik, Távozkodik, k. удаљавати се,
одлазити.

Távoztat, cs. удаљити, удаљавати.

Távul l. Távol stb.

Tazét, fn. тазета (биљ.).

Te, mn. ти; — s tu lenni vkivel, говорити
Té l. Tova. [кому „ти“.

Tea, fn. tej, чај.

Teás, mn. за теј, за чај; од теја.

Teáz, k. пити теј, чај.

Teb, k. колебати се.

Téboly, fn. лудило. — da, fn. лудница.

Tébolygás, fn. 1.) лутање, блудња; 2.)
лудило.

Tébolygó, mn. 1.) који блуди; 2.) махнит.

Tébolyod-ás, fn. лудило, махнитост. —
ik, k. помахнитати; полудети. — ott,

mn. махнит, луд; fn. луда.

Tébolyog, k. 1.) лутати, тумарати; 2.)
бити махнит, луд.

Teddegél, cs. по мало радити.

Teeget, Teegez, cs. 1.) злостављати;
2.) (Teez) говорити „ти“.

Teendő, mn. és fn. што се има радити;
посао.

Tégely, fn. тегла, цреп. — ke, fn. теглица.
— pest, fn. фуруна од црена.

Tegez, fn. тул; (km.) illik hozzá mint a
bot a — hez, доликује му као магарцу

Tegez, cs. говорити „ти“. [седло.

Tégla, fn. цигла, опека; öblös —, ћера-
мида; téglát vetni, правити цигље;

téglát szapulni, млатити празну сламу.

Tégla-égetés, fn. печење цигаља; цигља-
на. — égető, fn. а) цигљар; б) (-hely)

цигљана. — fal, fn. зид од цигаља,

зидан зид. — gyártó, fn. цигљар. —

ház, fn. а) цигљана; б) кућа од ци-

гаља. — kemence, fn. цигљана. —

kővezet, fn. калдрма од цигаља. —

— minta, fn. калуп за цигље.

Téglány, fn. паралеленипед.

Téglapor, fn. прашина од цигље.

Téglás(mester), fn. цигљар, опекар.

Téglaszín, fn. 1.) цигљена боја; 2.) етаја
за сушење цигаља.

Téglavas, fn. утија, пеглајз.

Téglavető, fn. 1.) цигљар; 2.) (-hely)
цигљана.

Tégláz, cs. пеглати, утијати. — ás, fn.
пеглање. — at, fn. цигље, калдрма.

Téglázóvas, fn. пеглајз, утија.
 Tegnap, il. јуче, јучер; — előtt, прек-
 јуче; — előtti, прекјучерашњи. — i,
 Tegzes, mn. с тулом. [mn. јучерашњи.
 Tehát, ksz, дакле, елем.
 Téhely, fn. 1.) кутија; 2.) мистрија. —
 ez, cs. равнити мистријом (леп). —
 röpük, fn. колеоптери.
 Tehen, Tehen, fn. крава; hasas —, сте-
 она крава; hamarabb lesz — nek esi-
 kaja, кад роди на врби грожђе; —
 sötétben minden — fehér, у помрчини
 је свака крава црна; а mely — so-
 kat bög, kevés tejét ad, која крава
 много муче, мало млека даје.
 Tehen-csorda, fn. чопор крава. — csor-
 dás, fn. кравар.
 Tehenedik, k. незграпно се навалити.
 Tehenes, fn. бојтар.
 Tehenész, fn. кравар, говедар. — le-
 ány, fn. говедарица.
 Tehenhimlő, fn. кравље богиње.
 Tehenkedik, k. (га, ре) незграпно се
 навалити.
 Tehen-sajt, fn. крављи сир. — tej, fn.
 кравље млеко.
 Teher, fn. терет, бреме; товар; á. é. те-
 гоба; vkinek terhére lenni, бити кому
 на терет; — ben járni, бити на том
 добу, бити под бременом; — be ejte-
 ni, обременити, учинити да затрудни;
 terhül írni, уписати у дуг.
 Teherbe-esés, fn. затрудњење, зачеђење.
 Teher-hordó, fn. амалин. — vonat, fn. те-
 ретни воз (железнички).
 Tehet, cs. моћи; hogy — em? откуд
 могу? — ék, fn. дар, способност.
 Tehetetlen, mn. неспособан; немоћан. —
 ség, fn. неспособност; мушка немоћ.
 Tehető, mn. могућ, могућан.
 Tehetőс, mn. 1.) могућ, имућан; 2.) моћан.
 Tehetőség, fn. усталаштво, активност.
 Tehetőség, fn. имућност.
 Tehetség, fn. 1.) могућност; maradási —,
 остајност; 2.) моћ, воља; 3.) способ-
 ност, дар, талант.
 Tehetсéges, mn. способан, даровит.
 Tej, fn. млеко; — et szedni, скидати
 скоруп; — ben vajban fürdeni, жи-
 вети као бубрег у лоју.
 Tejbekása, fn. мамаљуга, куља с млеком.
 Tejberis, fn. пиринач у млеку.
 Tejczukor, fn. млечни слад.
 Tejedzik, k. давати млеко.

Tejel k. давати млека.
 Tejes, mn. млечан; с млеком; за млеко;
 — kávé, кава с млеком; — csésze,
 шоља за млеко. — asszony, fn. мле-
 карица. — edik, fn. постајати млечан;
 (о крави) добија млека. — hal, fn.
 млечац. — leány, fn. млекарица.
 Tejetlen, mn. без млека.
 Tejfel, fn. скоруп, кајмак; — t szedni,
 скидати скоруп; feladni a — t, оста-
 вити да се ухвати скоруп; ez sem
 fenékig —, ни то није скоруп до дна.
 Tej-feles, mn. са скорупом. — fog, fn.
 млечни зуб. — gyomor, fn. сиринте.
 — hal l. Ökle. — kék, mn. отворено
 плав, плавичаст. — kő, fn. галактит.
 — köri, fn. качица. — láz, fn. огњица
 од млека. — mészkő, fn. (камен) мле-
 чац. — nedv, fn. млечни сок, лимфа.
 — nemű, mn. млечан. — oltó, fn. си-
 ринте. — sűrű, fn. густо млеко. —
 szín, fn. а) боја од млека; б) скоруп.
 — szín, — színű, mn. млечне боје. —
 szőr, fn. науснице, маље. — út, fn.
 Téka, fn. орман, шкриња. [млечни пут.
 Теке, fn. 1.) кугла; 2.) ћушка, дрвена
 лопта; 3.) купа. — alakú, mn. куг-
 ласт, купац. — asztal, fn. билијар.
 — bot, fn. даков, штап за билијарење.
 Tekéded, mn. кугласт.
 Теке-féreg, fn. вијун. — gomoly, fn. го-
 мила кугала. — hal, fn. бодљива гу-
 шавица.
 Текеjáték, fn. куглање; билијарење.
 Tekenő, Tekenő l. Teknő.
 Текеőr, fn. маркер.
 Тekerálya, fn. куглана.
 Teker, cs. сукати, увијати; вртети.
 Tekerс, fn. 1.) чекрк; 2.) котур за
 главу под терет.
 Tekerсdohány, fn. дуван у свежњима.
 Tekerсél, cs. увијати, усукивати.
 Tekerсes, mn. на завојке, усукан, увијен.
 Tekerсrugó, fn. запер на завојице.
 Tekered-és, fn. вијугање, савијање. —
 — ik, k. увијати се, увртати се.
 Tekereg, k. вити се, увијати се, сукати
 се; котурати се; á. é. мотати се, лу-
 Tekerék, fn. увој, нешто увијено. [тати.
 Tekerс, mn. увијен, усукан.
 Tekerсzik l. Tekeredik.
 Tékerсzt, fn. пламеник, првени ветар.
 Tekerget, cs. усукивати, завијати.
 Tekerгó, mn. који тумара; fn. тумарало.

Tekergődzik, k. савијати се, смотавати се.
Tekergős, mn. кривудава, увијен, вијугав.
Tekergőzik l. Tekergődzik.

Tekerint, Tekerít, es. заврнути, завинути.

Tekeróta, fn. партија, игра кегле.

Tekerő, mn. што увија; усукује; fn. мо-

Tekerőcs, fn. заворањ, шараф. [товило.

Tekerősíp, fn. вергл.

Tekerőzik, Tekerül l. Tekergődzik, Tekeredik.

Tekerület, fn. савијутака, окрет, окука.
— es, mn. исавијан, кривудава.

Tekervény, fn. 1.) кривина, савијутака;
2.) извијање, околишење; 3.) завој
у шрафу.

Tekervényes, mn. искривудан, вијугав.
— ség, fn. кривудаваост; á. é. изви-
јање, околишење.

Tekervényút, fn. стракнутца, охође.

Tekeszin, fn. куглана.

Teketória, fn. околишење; minden — nél-
kül, без околишења; с неба па у ребра.

Teketóriás, mn. који околиши, извија.

Teketóriáz, k. околишити, извијати.

Tekéz, k. куглати се, кеглати се. — és,
fn. куглање; — ő pálya, куглана.

Tekint, es. és k. 1.) гледати, назити; 2.)
тицати се; azt v. arra — ve, с обзи-
ром на то, гледе то; 3.) (nak, nek)
сматрати.

Tekintély, fn. углед, уважење. — es, mn.
угледан, знатан, виђен. — eskedik,
k. вадити се за нешто, градити се
великим.

Tekintet, fn. 1.) поглед; 2.) изглед; 3.)
обзир, поглед, смотрење; azon — ből,
с обзиром на ...; — be venni vmit v.
— tel lenni vmire, обазирати се на
што; — be véve, узевши у обзир;
bizonyos — ben, у неку руку; 4.)
углед, l. Tekintély.

Tekintetbevétel, fn. обзир, призрење.

Tekintetes, mn. 1.) угледан; 2.) славан;
поглавит; — törvényszék, славни суде!

Tekinteskedik, k. градити се важним.

Tekintetlen, mn. неугледан.

Tekintget, cs. погледати, посматрати.

Teknő, fn. 1.) корито; 2.) трбух од ла-
ђе; 3.) шкољка, карлица.

Teknőke, fn. коританце.

Teknős-állat, fn. љускара (жив.). — béka,
fn. корњача.

Tékozlás, fn. расипање, раскошност.

Tékozló, mn. раскошан; fn. расипач,

раскошник, расникућа; а — hű, блуд-
ни син.

Tékozol, es. расипати, траћити, харчити.
Tel l. Telj.

Tél, fn. зима; — en, зими; — en nyá-
ron, лето-зими.

Tele, mn. пун, пуна, напуњен; dugva
—, дупком пун; — a feje, навукао
се, пијан је; — enni magát, набокати
се; — inni magát, надућкати се.

Telek, fn. 1.) земљиште, баштина, зем-
ља; 2.) кајишан на бичу.

Telek-abrosz, fn. карта земљишта. —
adó, fn. земљарина. — bíró, fn. у-
правитељ грунтовнице. — jövede-
lem, fn. приход од земље. — könyv,
fn. грунтовница, баштинска књига.
— törvény, fn. баштински (аграр-
ни) закон.

Telel, k. зимовати, презимити. — ő, mn.
што траје преко зиме.

Télelő, fn. децембар, просинац.

Telettet, es. држати преко зиме, оста-
вити да зимује.

Telep, fn. 1.) седиште, насеобина; 2.)
етаблиман, радња; 3.) домицил (за
меницу); 4.) таван (мајданек); 5.)
родница (биљна).

Telepedés, fn. насељење, настањење.

Telepedik, k. населити се, настанити се.

Telepes, fn. домицилиант за меницу.

Telepez, cs. домицилирати меницу.

Telephely, fn. место за насеобину.

Telepít, es. 1.) населити, насељавати;
2.) домицилирати меницу.

Telepítvény, fn. насеобина.

Telepszik l. Telepedik.

Települ, k. настанити се, населити се.
— és, fn. насељење.

Telepzet, fn. етаблиман, радња.

Telés, fn. 1.) напуњење; 2.) испуњење;
3.) дотицање, достајање.

Telesdedteli, mn. пун пунцат, пун врхом.

Teleszt, es. заситити (течност).

Teletalpú, mn. равних, пуних табана.

Teletszaka, ih. зими, преко зиме.

Televény, fn. хумус, плодна земља,
припца.

Televér, mn. пунокрван; fn. пунокрв-
Telez l. Telel. [ност.

Télfordulat, fn. обрт зиме.

Telhetetlen, mn. ненаеситив, незајазан;
fn. несити хала, гладница. — kedik,
k. бити несит, незајажлив. — ség,

fn. неспитост, незајазност. — *ül*, *ih*. незајазно, неспито.

Telhető, mn. могућ, што се може; а *mi tölem* —, што могу. — *leg*, *ih*. колико се може; *tölem* — *leg*, колико ми је.

Télhó, fn. јануар, сечањ. [могуће.

Teli, mn. пун, напуњен, 1. *Tele*.

Téli, mn. зимски, зимњи; — *idő*, зимље доба; — *ruhát ölteni*, узимати се; — *tanua*, зимовалиште.

Telid, mn. пунав; — *en teli*, пун-пунцат.

Télies, mn. зимски.

Telik, k. 1.) пунити се; — а *hold*, месец расте; 2.) пролазити; *az idő hamar* —, време брзо пролази; *nem telt bele egy hónap*, није прошло ни месеца дана; 3.) (*ból,ből*) дотећи, достати; *e darab posztóból nem — körönyeg*, из овог комада чоје неће изићи капут; 4.) (*tól, től*) моћи, бити у моћи; а *mi tölem* —, што могу, што ми је у моћи; *csak úgy élünk a mint telik (kitelik)*, живимо како можемо; 5.) стајати, коштати; *sok pénzbe* —, стаје много трошка; 6.) *kedvem telik abban*, у том уживам; *hogy hedvem teljék*, да ме жеља мине; 7.) зависити, стајати до...; *az Pétertől* —, то до Петра стоји; *azon —, hogy*, од тог зависи, до тог стоји, да...; *kevésbe telt, hogy*, умало што...

Télileg, *ih*. зимски, за зиму.

Teliség, fn. пуноћа.

Telivér 1. *Televér*.

Télizöld, fn. шимшир.

Telj, fn. пуноћа; *munkásság — ében*, у жеку рада.

Teljes, mn. пун, потпун; — *szívből*, од свег срца. — *edés*, fn. испуњење. — *edik*, k. испунити се. — *en*, *ih*. сасма, потпуно. — *erejű*, mn. пуноснажан. — *értékű*, mn. пуноважан. — *hangú*, mn. пуна гласа. — *hatalmú*, mn. овлашћен, пуномоћан. — *hatalom*, fn. пуномоћ, овлашћење.

Teljesít, cs. испуњавати, испунити, извршивати. — *és*, fn. испуњење. — *mény*, — *vény*, fn. извршење, дело. — *ő*, mn. који извршује; fn. извршитељ.

Teljeskor, fn. пунолетност, пунолетство. — *ú*, mn. пунолетан. — *ság*, fn. пунолетност.

Teljesség, fn. потпуност. — *el*, *ih*. потпуно, сасвим, свакако.

Teljesszámu, mn. целокупан.

Teljesül, k. испунити се. — *és*, — *et*, fn.

Teljhatalom 1. *Teljeshatalom*. [испуњење.

Teljkürt, fn. изобиље, рог изобиља.

Teljnyszereség, fn. бруто-добитак.

Teljsúly, fn. бруто-тежина.

Telkes, mn. који има земље, сесијанс. — *ít*, cs. прокрчити, обрадити. — *ül*, k. бити прокрчен, обраћен.

Telki, mn. — *szolgalom*, сервитут на

Télrevaló, fn. зимница. [земљи.

Télutó, fn. фебруар, вељача.

Telül, k. (*vmivel*) бити засићен (течност).

Telve, *ih*. (*val*) пун, напуњен (чега).

Teménytelen, *Temérdek* 1. *Töméntelen*, *Tömrdek*.

Temet, cs. саранити, сарањивати. — *és*, fn. сарана, погреб, укуп.

Temetésdíj, fn. погребарина, сарана.

Temetési, mn. погребни; — *költségek*, трошкови око погреб; — *szertartás*, обред при погребу.

Temetetlen, mn. непогребен, непокопан, несарањен. — *ül*, *ih*. непогребено.

Temetkez-és, fn. погреб, укуп. — *ik*, k. бити сарањен — *ő*, fn. гробље.

Temető, fn. гробље — *bogár*, fn. стрвокопац. — *hely*, — *kert*, fn. гробље.

Temetség, fn. сарана, укуп, погреб.

Temjén 1. *Tömjén*.

Temonda, fn. оговарање, „оглаголавање“.

Temondál, cs. оговарати, „оглаголавати“.

Templárius, fn. темплар, божјак. — *rend*, fn. темпларски, божјачки ред.

Templom, fn. црква, храм. — *atya*, fn. (црквени) тотор. — *beli*, mn. црквен. — *biró*, fn. црквени старатељ, тотор. — *os*, mn. који има цркву; fn. божјак, темплар. — *szolga*, fn. црквењак, црквени служитељ.

Tendenevér, fn. слепи миш.

Tenfereg, *Ténfereg*, k. ваљати се, котркати се; шалабазати.

Teng, k. вегетирати, таворити се, кубурити; *csak úgy — leng*, живи тек с краја на крај.

Tengelicz, *Tengelicze*, fn. штиглиц.

Tengely, fn. осовина; — *en szállítani*, превозити на колих; — *t akasztani v. üttetni*, запети кола о кола, сукобити се.

Tengely-ág, fn. туљак. — *fúvar*, fn. вожење еспана с коли. — *nyíl*, fn. пукавац. — *szeg*, fn. чивија. — *tok*, fn. туљак.

Tenger, fn. море; — re szállani, навести се на море; mn. силан, тма; — pér, сјајет света; — az adóssága, дужан

Tengeresék, fn. лагуни. [је тма.

Tengerellennagy, fn. контраадмирал.

Tengerentúli, mn. прекомореки.

Tengerész, fn. морнар, мриар, морепловцац. — et, fn. мриарство, мариша.

Tengerfelhő, fn. облак у слојевих, стратус.

Tengerhinár, fn. морска трава, вога.

Tengeri, mn. мореки, поморски; — hal-talom, морска сила; fn. кукуруз.

Tengeri-baraczk, fn. кајенја. — borjú, fn. морско теле, тулен. — csalán, fn. ме-дуза (биљка). — disznó, fn. морско свинче. — hányadék, l. Tengerlára. — kő, fn. аквамарин. — kutya, fn. морски пас, тулен. — malacz, fn. морско прасе. — nyúl, fn. питоми, бели зец. — orsó, fn. лампреда, ласкерда (риба). — rák, fn. мореки рак.

Tengeristen, fn. бог мора, Нептун. — nő, fn. богиња мора.

Tengeri-sül, fn. морски јеж. — szem, fn. кукурузије зрно. — szőlő, fn. рибизла.

Tenger-íz, fn. заударење на море. — járás, fn. а) морепловство; б) осека и плима. — járó, fn. морепловац. — lára, fn. измет мора. — mellék, fn. приморје. — nagy, fn. адмирал. — öböl, fn. мореки залив. — part, fn. морска обала. — sík, fn. пучина, морска површина; — síkra szállani, навести се на дебело море. — szem, fn. језеро. — szín, fn. морско зеленило. — szín, — színű, mn. зелен као море. — szoros, — szorulat, fn. морски теснац. — táj, fn. приморје. — tár, fn. арсенал. — tárolás, fn. залив. — túli, mn. прекомореки. — túli kék, fn. ултрамарин (боја). — ügy, fn. мриарство. — vész, fn. морска бура. — zöld, fn. морско зеленило; mn. зелен као море.

Tengés, fn. вегетирање, таворење, скомрачење, натега.

Tenget, cs. кубурно проводити; életét — ni, животарити, таворити се.

Tengleng, mn. — minka, посао на тене; k. кубурити, скомрачити.

Tengődik, k. натежати, скомрачити.

Tenk l. Tönk.

Tenkely l. Tönköly.

Tenmagad, Tennenmagad, mn. ти сам.

Tennivaló, fn. посао; ma más — ja volt, данас је имао другог посла.

Ténta, fn. мастило, тинта.

Tente-Tente! isz. паји-буји!

Tény, fn. чињеница, чин, факт. — álladék, — állapot, — állás, fn. стање ствари, у чему је ствар.

Tenyér, fn. длан; tenyeren hordani, носити на длану; kend meg a tenyeredet, s megnyered ügyedet, намазана кола лакше иду.

Tenyerestálpas, mn. чврет, снажан.

Tenyerez, cs. ударати дланом, тапкати.

Tenyérjós, fn. који прориче по длану, хиромант.

Tenyérnyi, mn. за шаку, са шаке.

Tenyész-barom, fn. стока за приплод. — bika, fn. бик за приплод, за запаћање. — esődör, fn. ајир за приплод. — edik l. Tenyészik. — és, fn. прћење, упевање; расплођавање. — et, fn. вегетација. — etlen, mn. неплодан, неродан. — föld, fn. плодна, родна земља. — hal, fn. млада рибица. — ik, k. пртити, успевати; расплођавати се, множити се. — ít, cs. оплођавати, оплодити. — marha, fn. марва за приплод. — méh, fn. матица. — ő, mn. плодан, родан; што прти, берићетан. — szervek, fn. органи за плођење.

Tenyészt, cs. расплођавати, гајити, одраћивати. — és, fn. гајење, одраћивање.

Tényező, fn. чинилац, фактор.

Ténykedik, k. делати, пословати, радити.

Tényleg, ih. у истини, стварно, фактично. — es, mn. истинит, стваран, фактичан. — esség, fn. стварност. — esít, cs. делом потврђивати.

Tép, cs. чупати, кидати, тргати. — del, — degél, cs. чупкати, тргати, кидати.

Tereczkel, Tereczkel, k. вући се, регати

Tépeget, cs. чупкати, тргати. [се.

Tépelőd-ik, k. кидати се, бринути се, крзати се. — és, fn. крзање, лунање

Tépemény l. Tépet. [главе.

Teper, cs. обарати, рушити; láb alá — ni, свалити. — edik l. Törődök.

Tépet, fn. свилац, чешљаница, шарпија.

Teretupa, mn. неваљао, којекакав.

Tericzkel, k. врцати се, бацкати се.

Téplő, fn. сеналица, трлица.

Tépőfog, fn. очњак.

Tepsi, fn. тепсија, тава, тавица. — láb,

- fn. равни табани, дустабан. — lábu, mn. равних табана. — száj, fn. вели-
Tepsi l. Tepsí. [ка уста.
Tér, fn. 1.) простор, просторија; 2.) мес-
то, пијаца; emelt —, тераса, заподина.
Tér, mn. слободан, простран, раван.
Tér, k. 1.) вратити се, враћати се, вр-
нути се; 2.) (ba, be; hoz, hez) свра-
тити, сврнути; más párhoz — ni, пре-
ћи на другу страну; nem — ek hozzá,
не могу се домаћи; 3.) magához — ni,
доћи к себи, оствестити се; magába
— ni, дати се у мисли; замислити се;
eszére tért, опаметно се; 4.) (ra, re)
jobb útra — ni, ударити бољим путем;
más vallásra — ni, примити туђу веру;
5.) (ba, be) стати, имати места, l. Fér.
Terasz, fn. балкон, доклат.
Térbeli, mn. просторан; — mennyiség,
просторна количина.
Térd, fn. колено; — re borúlni, пасти
Térdbók, fn. наклон. [ничице.
Térdel, k. клечати. — tet, cs. метнути
да клечи.
Térden-álló, mn. који клечи, понизан.
— állva, mn. клечеће.
Térdepel l. Térdel.
Térd-hajlás, fn. потколеница. — hajítás,
fn. савијање колена. — kalács, fn.
чашица. — szalagrend, fn. неки ен-
глески ред (орден). — szék, fn. шам-
ла за клечање.
Tereb, fn. паштит (биљни).
Terebél l. Terepél.
Terecs, fn. скрупула (мера).
Terecsel, cs. брљати, талаварити.
Terefele, fn. блебет, торокање.
Tereferél, k. блебетати, говорити у ветар.
Tereget, cs. простирати, стрти, вешати
Téregét, cs. враћати. [(рубље).
Tereh, fn. терет, време, l. Teher.
Terel, cs. 1.) терати, јавити, вратити
(стадо); 2.) jobb útra — ni vkit, кога
на бољи пут навратити.
Terél l. Tereferél.
Terély, fn. обим, простирање. — es, mn.
Terem, fn. дворана, сала. [простран.
Terem, cs. родити, рађати, носити плод;
k. расти, родити; á. é. искренути,
створити се; mindjárt itt — jen! нек
с места дође!
Teremt, cs. створити, саздати, стварати;
képen v. rofon —, звизнути, плеснути.
Teremtés, fn. стварање; створење, створ;
- nyomorúlt —, јадно створење! egy —
sem volt jelen, није било живе душе.
Teremtette, isz. и ко те је! и ко га је!
Teremtettéz, k. грдити, неовати.
Teremtmény, fn. створ, створење, твар.
Terengettél! isz. нута! до врага!
Terep, fn. простирање, простор.
Terepély, Terepélyes, mn. простран, ши-
рок; — almafa, граната јабука. —
esség, fn. пространост, гранатост.
Terepenyfa, fn. терпентин (дрво).
Terepes l. Terepély(es).
Téres, mn. простран, широк, кабастр.
Térés, fn. враћање, повратак; обраћање.
Téresedik, k. ширити се.
Teretura, fn. брбљање, торокање.
Tereturál, cs. торокати.
Térfogalom, Térfogat, fn. површина са-
држина, простор.
Térfoglalás, fn. ширење, заузимање про-
Térföld, fn. иловача, глина. [стор.
Térföld, fn. раван.
Térfölvétel, fn. снимање простора.
Tergenye, fn. дењак, време.
Terh l. Teher.
Terhel, cs. 1.) товарити; 2.) теретити,
оптерећивати; á. é. ne — tessék, из-
водите.
Terhetetlen, mn. неоптерећен; незаду-
жен; — jószág, чисто добро.
Terhelő, fn. колан.
Terhenye l. Tergenye.
Terhes, mn. натоварен, с теретом; á. é.
тегобан, досадан. — nő, трудна (теш-
ка) жена, l. Viselő.
Terhesed-ik, k. 1.) отежати; постати до-
садан; 2.) зачедити, затруднити. —
és, fn. 1.) отежање; 2.) затрудњење.
Terhesség, fn. 1) тегота; 2) трудноћа;
Terhesül l. Terhesedik. [зачеђење.
Terhetlen, mn. без терета.
Terime, Terime, fn. волумен.
Teríték, fn. тањир (место при ручку); 50
— ii asztal, сто за њих 50 постављен.
Terít, cs. ширити, простирати, стрти;
asztalt — ni, поставити сто; terítve
van, постављено је.
Térít, cs. 1.) обраћати, обратити; hitre —
eni, обратити у веру; eszére — eni,
опаметити; 2.) накнадити, накрмити.
Térítget, cs. обраћати. — ő, fn. пропо-
ведник вере.
Térithetetlen, mn. непоправљив.
Terítmény l. Teríték.

Térítmény, fn. накнада, одштета.
 Terítő, fn. простирач, чаршав; 2.) који поставља, трпезар.
 Térítő, mn. és fn. који обраћа у веру,
 Térítőkör, fn. обртник. [мисионар.
 Térítőség, fn. пропаганда.
 Térítvény, fn. реченице, реверз.
 Terj, fn. површина садржина. l. Terjedék.
 Terjed, k. ширити се.
 Terjedék, fn. пружање, простирање.
 Terjedékeny, mn. растељив, опружив.
 — ség, fn. растељивост.
 Terjedelem, fn. обим, простирање.
 Terjedezik, k. распростирати се.
 Terjedt, mn. распрострт, распрострањен.
 Terjedség, Terjedtség, fn. распростртост.
 Terjék, fn. турјак.
 Terjeng, k. ширити се, простирати се.
 — őс, mn. растељив, опружив.
 Terjeszked-ik, k. ширити се, простирати се, допирати. — és, fn. простирање.
 Terjeszt, cs. 1.) ширити, распростирати; hírt — епí', пронесити глас; 2.) представити, представљати; подастирати.
 Terjesztmény, fn. представка, поднесак.
 Térjmeg, Térjmeguteza, fn. хор-сокак.
 Térkapitány, fn. месни капетан.
 Térkép, fn. мапа, земљописна карта. — ez, cs. мапирати. — gyűjtemény, fn.
 Térköz, fn. размак. [атлас.
 Terme, fn. стубић, тучак.
 Termecske, fn. двораница.
 Termék, fn. производ, продукт; mn. природан, нативан.
 Termék-adó, fn. порез на пољске производе. — arany, fn. сухо злато.
 Termékeny, mn. плодан, родан, продуктиван. — edik, k. постајати плодан. — ít, cs. оплодити, оплођавати. — ség, fn. плодовитост, родност. — ül, k. постајати плодан.
 Termékércz, fn. сирова, необрађена руда.
 Terméketlen, mn. неплодан, неродан, јалов. — ség, fn. неплодност, неродица.
 Termékkénkö, fn. чист сумпор.
 Termékréz, fn. чист бакар.
 Termel, cs. производи. — és, — et, fn. производња. — ő, fn. произвођач,
 Termelék l. Termék. [продуцент.
 Terménk, mn. 1.) чист, сиров, необрађен; 2.) плодан, родан.
 Termény, fn. пољски производ, j. Termék. — bér, fn. депутат. — erő, fn.

производна снага. — ez, cs. производи. — tár, fn. магазин за пољске производе. — zés, fn. произвођење. — ző, fn. произвођач.
 Termérés, fn. мерење површина.
 Termérték, fn. мера за површину.
 Termés, fn. 1.) растење, прћење; 2.) рађање, произвођење; 3.) производ, плод, род; летина; 4.) раст, израст.
 Termés-adó, fn. пореза на пољски производ. — ág, fn. грана с родом. — arany, fn. сухо, чисто злато. — jég, fn. доњи лед. — kő, fn. неотесан ка-
 Termész, fn. црв у дрвету. [мен.
 Természet, fn. 1.) природа, јестаство; 2.) нарав, ћуд.
 Természet-adomány, fn. природни дар. — beli, mn. природни, јестаствени. — buvár, fn. природњак, природословац. — elleni, mn. против природе, неприродан. — ellenileg, ih. неприродно. — es, mn. природан, нараван. — esen, ih. природно, наравно, да како. — esség, fn. природност.
 Természet-fölötti, mn. неприродан. — gyűjtemény, fn. природописна збирка. — hívó, fn. природњак, натуралиста. — hű, mn. — hűn, — híven, ih. по природи, верно.
 Természeti, mn. 1.) природан, јестаствен; 2.) урођен, богодан, l. Veleszületett; 3.) рођени, по крви; 4.) ванбрачан, незаконит.
 Természet-ileg, ih. природно. — iség, fn. природност. — isme, fn. природословље, јестаственица. — jog, fn. природно право.
 Természetlen mn. неприродан. — ség, fn. неприродност. — ül, ih. неприродно.
 Természet-ország, fn. царство природе. — rajz, fn. природопис. — rajzi, mn. природописни. — szerinti, mn. природан. — szerű, mn. szerintileg, ih. по природи. — tan, fn. физика. — tani, mn. физикални. — tár, fn. природословна збирка. — tudomány, fn. природне науке. — tudós, fn. физичар. — vizsgáló, fn. природњак.
 Termeszt, cs. производи, произвађати, гајити. — és, fn. произвођење, гајење. — mény, fn. производ. — ő, mn. произвођачки; fn. произвођач.
 Termet, fn. раст, узраст, етас, струк. — es mn. узрастао, етасит.

Termett. mn. 1.) родан, плодан; 2.) (ra, re) способан, створен за ...; világra —, човек од света.

Termettség, fn. 1.) родност, плодност; 2.) способност.

Térmező, fn. рāван, пољана, равнина.

Termő. mn. плодан, родан. — erő, fn. производна снага. — fa, fn. воћка.

— föld, fn. плодна земља, хумус. — parány, fn. мајушак (жив.). — sít, — ztet, cs. крчити, искрчити (земљу).

Térnagyság, fn. величина површине.

Ternye, fn. метловина.

Ternyő(fa), fn. тиса, тисовина (дрво).

Térör-nagy, fn. градеки мајор. — parancsnok, fn. градеки заповедник. — parancsnokság, fn. градско заповедништво.

Terped, Terpeszkedik, k. раскречити се, раскорачити се.

Terpeszt, cs. раскречити, раширити.

Terpetin, fn. терпентин. — fa, — piztác, fn. дрво терпентин. — olaj, fn. терпентинско уље.

Térrajz, fn. нацрт земљишта.

Térség, fn. просторија, равнина, пољана.

Tértan, fn. геометрија, наука о просторним количинама.

Tértartalom, fn. површина садржина.

Tértet, cs. окренути, обрнути, свратити.

Tértivevény, fn. ретур-рецептис.

Tertyed, k. постати пљоснат, распли-

Térút, fn. раван пут. [нити се.]

Terű, fn. 1.) простор, терен; 2.) терет. — egység, fn. јединица за површину.

Terül, k. ширити се, простирати се; földre — ni, пружити се на земљу.

Térül, k. 1.) поврнути се, враћати се; 2.) накнадити се; — fordúl, враћати се.

Terület, fn. 1.) земљиште, просторија; 2.) слој; 3.) површина.

Területenkivüliesség, fn. екстериторијалност.

Tériütközet, fn. бој на отвореном пољу.

Terv, fn. умишљај, смер, намера, план.

Tervel l. Tervez.

Tervez, cs. смислјати, ковати план. — et, fn. нацрт. — get, cs. ковати планове.

Térvidék, fn. рāван, раван предео.

Tervkoholó, fn. који снује планове.

Tervnélküliség, fn. несмисленост.

Tervrajz, fn. нацрт, план.

Tervszerű, mn. — en, ih. по плану.

Tésbarát, fn. побра, побратим. — né, fn.

Tésla, fn. oje, l. Tézsla. [посестрима.]

Tesped, k. устајати се; чамити; заста-ти, стати (занат, трговина). — és, fn. застој, трухлеж. — ez, k. устајати се, чамити; стајати (радња). — ség, fn. застој, мртвило.

Test, fn. 1.) тело; — estül lelkestül, телом и душом; lassan a — tel! лакше море! csak — e és lelke van, убоги сирак; 2.) кор, војска.

Test-alkat, fn. stroj тела, телесни састав, грађа. — alkotás, — alkotmány, fn. телесни састав, комплексција. — állás, fn. стас.

Testál, cs. завештати, тестирати.

Testamentum, fn. опорука, тестамент. — ilag, ih. тестаментално.

Téstárs, fn. другар, побра.

Testes, mn. 1.) пун, дебео, крупан; 2.) плотски, телесни.

Testesedik, k. крупнити, дебљати.

Testesít, cs. 1.) оваплотити, оличити; 2.) приејединити.

Testesség, fn. пуаност, крупноћа.

Testesül, k. оличавати се, бити оличен. — és, fn. оличење. — et l. Testület. — t, mn. оличен, оваплоћен.

Testeszakadt, mn. узет. — an, ih. узето.

Testetlen, mn. бестелесан. — edik, k. опростити се тела. — ség, fn. бестелесност. — ül, ih. бестелесно; k. l. — edik.

Testgyakorlás, Testgyakorlat, fn. вежбање тела, гимнастика. — i, mn. гимнастички.

Testhordó, fn. који носи на носилих.

Testi, mn. телесан; плотан; чулан; — élvezet, чулно уживање; — lelki barát, присни пријатељ. — leg, ih. телесно. — ség, fn. телесност; чулност.

Testjáték, fn. мимика.

Testmér-és, fn. мерење тела (геометријски). — tan, fn. стереометрија.

Testova, ih. овамо-онамо, тамо-амо.

Testőr, fn. телохранитељ, гардиста, пер-јаник. — lovasság, fn. коњаничка гарда. — ség, fn. телесна гарда.

Testőrző, fn. гардиста.

Testparancsnok, fn. командант кора.

Testszín, fn. боја тела.

Testtan, fn. наука о телу, соматологија.

Testtölvált, mn. одлучен од тела.

Testület, fn. тело, корпорација; tanári —, професорска колегија.

Testvér, fn. és mn. 1.) брат; 2.) сестра;

— bátya, рођени старији брат; — öcs, рођени млађи брат; — néne, рођена старија сестра; — húg, рођена млађа сестра.

Testvér-atyafiak, fn. деца од браће или сестара.

Testvéresít, cs. побратити; посестрити.

Testvéresül, k. побратити се, посестрити се.

Testvér-gyilkolás, fn. братоубиство. — gyilkos, fn. братоубица.

Testvéri, Testvéries, mn. братски, братински, братињ; сестрин, сестрински.

Testvéreileg, Testvériesen, ih. братински; сестрински.

Testvéresség, fn. побратимство.

Testvérit l. Testvéresít.

Testvérkezik, k. братимити се, побратити се.

Testvérség, fn. братимство, побратимство.

Testvériül, k. братити се; посестрити се.

Tesz, Teszen, Tészen (Tenni), cs. 1.) радити, чинити; nem — semmit, не чини ништа, ништа за то! jól teszed! имаш право! nem tud mit tenni, не зна шта да ради; majd teszek én arról, доскочићу ја тому; nem tehetek róla (arról), не могу шта силом, шта могу ја? ha nem tetszik neki, tegyen róla, ако му се не допадне, нек пољуби на остави; kérdést tenni, ставити питање; következtetést tenni, правити закључке; tönkre tenni, упропатити, сатарити; semmivé tenni, унишити, стаманити; vkin szégyent tenni, посрамити кога; vmire szert v. vminek szerét tenni, набавити, прибавити; pénzé tenni, претворити у новац; (km.) a mit örömet teszünk, nem esik nehezünkre, што ко рад чини, оно му је лако, макар и тешко било; 2.) метати, метнути; helyére tenni vmit, метнути, оставити на своје место; fát a tűzre tenni, заложити; hozzá tenni, додати; nem teszem magamat hozzá, не упоређујем се с њиме; lotteriára tenni, метати на лутрију; hová tetted a sok pénzt? куд си део оне силне новце? 3.) значити; mit tesz e szó? шта значи ова реч? 4.) претпостављати; tesztem hogy..., узимам, да је...

Tesz-vesz (Tenni venni), k. окљувати; бактати се око чега, шврљати; sem teszi, sem veszi, не хаје за то.

Tesziveszi, fn. нека мрежа за рибе.

Tészta, fn. тесто. — leves, fn. чорба с тестом. — mü, fn. колачи, пециво.

Tészta, mn. од теста; fn. (-étek) тесто.

Tét, fn. дело, чин. — bűn, fn. злочин

Tetejez l. Tetőz. [учина.

Tétel, fn. 1.) ставка, позиција; 2.) учин; дело; 3.) улог; 4.) изрека; теза.

Tételes, mn. позитиван.

Tételpénz, fn. улог, уложен новац.

Tételszám, fn. број поште (у тргов.).

Tetem, fn. уд, кост; лешина; szent —, свете мошти.

Tétemény, fn. 1.) дело, чин; 2.) теза. — es, mn. позитиван.

Tetemes, mn. знаменит, знатан, замашан. — ség, fn. знатност.

Tetemetlen, mn. бестелесан. — ség, fn. бестелесност. — ül, ih. бестелесно.

Tetemház, fn. костурница.

Tetemkorom, fn. чађ од кости.

Tetemoldófü, fn. трава против укваре.

Tetemtartó, fn. у чему се држе кости.

Tetemváz, fn. костур. [кивот.

Téterő l. Tetterő.

Tétést, ih. нагомилано.

Tetet, Tétet, cs. дати да се прави.

Tététlen, mn. без крова, без врха.

Tetéz, cs. 1.) обасипати, засипати; 2.) гомилати; 3.) покривати кућу; завршивати (камару); á. é. крунисати (де-

Tetézet, fn. допуна, врх у мере. [ло].

Tetézve, ih. обасуто; напуњено; гарни-

Tétleg l. Tettleg. [рано.

Tétlen, mn. нерадин, беспослен. — kedik, k. беспосличити. — ség, fn. беспосленост, нерад. — ül, ih. беспослено, бадаено.

Tétova, ih. овамо-онамо; fn. неприлика, шепртњење, колебање; mn. немиран.

Tétováz, k. колебати се, бити неодлучан, шепртљити, оклевати, окљувати.

Tétovázás, fn. колебање, неодлучност.

Tető, fn. 1.) врх, вршак; 2.) кров; 3.) заклопац; 4.) теме; — től talpig mérni, мерити од главе до пете; — p ütni, ударати по глави; ennek tetejében, поврх тога, сувише.

Tető-ablak, fn. баца. — él, fn. понивач. — fa, fn. жнока. — gerincz, fn. венчаница, слеме. — irányos, fn. усправљен, вертикалан.

Tetőleg, ih. усправљено. — es, mn. усправљен.

Tetőlyuk, fn. олук. [прављен.

- Tetőpont, fn. зениг; á. é. врхунац; a di-esőség — jára hágott v. ért, достигао је врхунац славе.
- Tetőponti, mn. — szög, азимут.
- Tetőpontos l. Tetőirányos.
- Tetőtlen, mn. 1.) без врха; 2.) без крова.
- Tetőz, cs. 1.) завршивати, завршити (камару); 2.) покривати (кућу); 3.) гомилиати; обасипати; препунити.
- Tetőzet, fn. 1.) покривање (куће), кров; 2.) перипетија.
- Tetszékeny, mn. допаљив, каћиперан, кокетан. — en, ih. кокетно. — ság, fn. кокетност, каћиперство.
- Tetszelg, k. 1.) налазити задовољства; 2.) кокетовати.
- Tetszelked-és, fn. кокетовање. — ik, k. кокетовати, тражити да се допадне.
- Tetszemény, fn. плацетум.
- Tetszés, fn. допадање; — ed szerint, како хоћеш. — kedik, k. тражи да се допадне, кокетовати. — re, ih. по вољи; — re szóló váltó, меница à pia.
- Tetszésszerinti, mn. „произволаан“. [cere.
- Tetszet, fn. 1.) допадање; 2.) пријатност, љупкост, убавост; 3.) изглед, причињавање.
- Tetszet, vh. — i magát, тражи да се допадне.
- Tetszetes, mn. 1.) љубак, мио; 2.) тобожњи, привидан.
- Tetszeteskedik l. Tetszeskedik.
- Tetszetesség, fn. 1.) љупкост, пријатност; 2.) привидност.
- Tetszetileg, ih. привидно.
- Tetszetlen, mn. непријатан, неугледан.
- Tetszetős, mn. пријатан, љубак.
- Tetsz-halál, fn. привидна смрт, j. Ál-halál. — halott, fn. који се претајао.
- Tetszik, k. 1.) допадати се, допасти се; свидети се; mi — ? шта желите? tes-sék! извол'те! 2.) чинити се; изгледати; nekem úgy —, мени се тако свиди, тако ми изгледа.
- Tetsző, mn. 1.) мио, допаљив; 2.) привидан. — leg, ih. 1.) допаљиво; 2.) привидно.
- Tetszvágy, fn. тежња за допадањем, кокетност.
- Tett, fn. дело, чин, рад; — en érne v. kapni, ухватити на делу.
- Tettenkapott, mn. ухваћен на делу.
- Tetterő, fn. делатност, усталаштво. — s, mn. делотворан, усталац.
- Tettes, mn. фактичан, стваран; fn. кривац.
- Tettet, cs. лицемерити, издавати лажно. — i magát, претварати се, правити се.
- Tettetés, fn. претварање, претворство.
- Tettetett, mn. претворан, тобожњи.
- Tettleg, ih. стварно, фактично; — bántalmazni, шакачки напасти, метнути на кога руку.
- Tettleges, mn. стваран, фактичан. — it, cs. доказати, делом потврдити.
- Tettvágy, fn. усталаштво.
- Tetű, fn. уш, ваи; vizes — пундрав. — fészek, fn. гнездо вашију; ушљивац. — keresés, fn. поискање, бискање. — ölfű, fn. трава против уицију.
- Tetves, mn. ушљив; fn. ушљивац, уштва. — edik, k. напунити се уицију (вашију). — it, cs. напунити уицију. — ség, fn. ушљивост.
- Tetvez, cs. поискати, бискати. — és, fn. бискање, поискање.
- Tév, fn. забуна, заблуда, погрешка.
- Teve, fn. камила, дева.
- Téved, k. бунити се, блудити, грешити. — és, fn. блудња, пометња, заблуда. — ez, k. блудити, лутати. — ség, fn. блудња, заблуда.
- Téveg, fn. лавиринт.
- Teveg, cs. премештати с једног места на друго.
- Tevehajtó, fn. који тера камиле.
- Tevékeny, mn. радин, делатан, радљив; — részt venni, живо учествовати. — kedik, k. бити усталац. — ség, fn. радиност, усталаштво.
- Tévely, fn. 1.) заблуда; 2.) лутња; 3.) лавиринт; 4.) l. Tévtan. — edés, fn. грешење, блудња. — edik, k. лутати, заблудити. — eg, k. тумарати, блудити. — gés, fn. лутање, блудња. — it, cs. завести, заводити. — kert, fn. лавиринт.
- Tevepárducz, fn. жирафа (животиња).
- Tevés, fn. рад, радња, делање.
- Teveszőr, fn. кострет.
- Téveszt, cs. промашати; бркати; szem elől — eni, губити из вида.
- Tévesztett, mn. промашен.
- Téveteg, mn. погрешан; fn. вијугавост.
- Tévhiedelem, Tévhít, fn. лажно веровање, j. Balhit.
- Tévkör, fn. „циркулус вициозус“.
- Tévmentes, mn. непогрешив. — ség, fn. непогрешивост.

Tévokoskodás, fn. лажно мудровање.

Tevő, mn. 1.) што ради; а — leszek, то ћу радити; mi — vagy? шта ћеш радити? 2.) a száz forintot — adosságod, дуг твој у износу од 100 фор.; fn. а) који чини, делатељ; б) који меће (у картању); с) лим као штит од фуруне.

Tevőkanál, fn. велика кашика, варјача.

Tevőleg, ih. позитивно. — es, mn. по-

Tévöly, fn. заклопац. [зитиван.

Tévtan, fn. лажна наука, јерес, l. Eretnekség. — i, mn. јеретички.

Tévtanító, fn. јеретик.

Tévút, fn. странпутица; — ra vezetni, за-

Téz, cs. ословљавати са „ти“. [вести.

Tézsla, fn. оје; csikolyús —, ојњ; — feje, поврта. — rúd, fn. оје.

Thea, fn. теј, l. Tea.

Ti, mn. ви.

Tibáz, cs. чупати, черунати.

Tied, Tiéd, mn. твој, твоја, твоје.

Tiétek, mn. ваши.

Tietek, mn. ваши.

Tigris, fn. тигар. — ló, fn. зебра.

Tik, fn. кока, l. Tyúk; mn. l. Ti.

Tikácsol, k. кашљуцати.

Tikhúr, fn. мишјакиња (трава).

Tikkad, k. клонутн, сустајати. — ság, fn. умореност, сусталост. — t, mn. уморен, сустао.

Tikkan, k. пашити, упашити се.

Tikkaszt, cs. умарати; гушити. — ó, mn. загушљив; — forgóság, запара, омара.

Tikmony, fn. кокошје јајце.

Tikszem, Tiktara, fn. мишјакиња (трава).

Tikvakos, mn. és fn. ко има кокошју еле-

Tikverő, fn. пир, част. [поћу.

Tilalmas, mn. забрањен; fn. забран.

Tilalmaz, cs. забрањивати, кратити; забрањивати (шуму).

Tilalom, fn. забрана, запрека. — fa, fn. стуб са писаном забраном. — ragacs, fn. запрека.

Tilatlan, mn. незабрањен, незакрањен. —

Tilfa, fn. дридало. [úl, ih. незабрањено.

Tilhatár, fn. граница забране.

Tili, fn. Отилија.

Tilinka, Tilinkó, fn. фрула.

Tilinkáz, Tilinkóz, k. свирати у фрулу.

Tiló, fn. трлица, сеналица.

Tilól, Tilol, cs. трлити, дридати, сеновати (лан, кудељу).

Tilos, mn. забрањен; fn. забран; — ban jární, ићи по забрану.

Tiloz l. Tilalmaz.

Tilt, cs. бранити, кратити, пречити. — ás, fn. забрана. — akozás, fn. ограђивање, протестовање. — akozik, k. ограђивати се, протестовати.

Tiltó, fn. ћерам, преграда, капија.

Tiltott, mn. забрањен, запрећен.

Tilú l. Tiló.

Tim, Timany, fn. алуминум.

Timár, fn. табак, кожар. — bak, — fa, fn. тезга кожарска. — cser, fn. stroj, сепија. — műhely, fn. кожарница, табакана. — ság, fn. табаштво, табачки занат. — só l. Timsó.

Tim-érez, fn. руда етинца. — föld, fn. етинсана земља. — gyártott, mn. чист од етинсе. — kö, — la, fn. каменица етинца.

Timmed, k. хабати се, отрцати се.

Timmel, cs. уденавати (инструмент).

Timpala, fn. листац од етинсе.

Timró, fn. тврдић, стежник (трава против срдобоље).

Timsó, fn. етинца; l. Tim . . . — nemű, mn. етинсаст. — s, mn. етинсовит. — z, cs. посепати етинсом.

Tines, fn. чуерак, прамен; egy — haj, прамен косе. — es, mn. праменааст.

Tinesődik, k. дебљати, гојити се.

Tini, fn. Тинка, Тина.

Tinmagatok, Tinnenmagatok, mn. ви сами.

Tinnhal, fn. туна.

Tinnye, fn. палисада.

Tinó, fn. јуне.

Tinórú, fn. букова труд.

Tinta, fn. мастило, прило. — féreg, fn. сина, улигањ. — felt, fn. крмача, мрља. — feltos, mn. искрмачен, умрчен. — peesét l. Tintafolt. — por, fn. прашиак за тинту.

Tintás, mn. искрмачен, умрчен; за мастило; — üveg, мастионица, дивит.

Tintatartó, fn. дивит, мастионица.

Tip, fn. — rá tenni, разгазити, згњечити.

Tipeg(topog), k. ситно корачати.

Tipes(tapos), k. пипати око себе.

Tipiczkel, k. ситно газити.

Tipod l. Tapod.

Tipoly, fn. мушница.

Tipor, cs. газити; most — ja a 10-ik évét, сад је у 10-ој години; á. é. тла-

Tippan, fn. сита. [чити.

Tiprás, fn. гажење, тлачење.

Tiprat, cs. пустити да се гази.

Tipródik, k. разгазити се, бити згажен.
 Tiprózsák, fn. врећа за сажење, муљање.
 Tiran, fn. тиранин. — kodik, k. (on, en) бити тирани с киме, тиранисати.
 Triesel, Tirihol, k. цвркutati (шева).
 Tisza, fn. Тиса. — i, mn. тиски. — fa, fn. тис (дрво).
 Tizamellék, fn. потисје. — i, mn. потиски.
 Tizáninnen, ih. с ове стране Тисе. — i, mn. с ове стране Тисе.
 Tizantúl, ih. с оне стране Тисе. — i, mn. с оне стране Тисе.
 Tiszt, fn. 1.) чиновник, званичник, чиник; офицер; 2.) звање, чин; — ében eljárni, вршити дужност; — ét letenni, махнути звање; 3.) дужност; — emben áll, у дужности ми је.
 Tiszta, A. mn. чист; — súly, нето-тежина; — vér, пресна крв; — ég, ведро небо; — víz, бистра вода; — lap, чист, празан лист; — magyar, прави Мађар; — igazság, сушта истина; fn. 1.) чистина; tisztára leírni, преписати на чисто; 2.) чисто рубље.
 Tisztadontiszta, mn. чист-чистаки.
 Tisztál, cs. чистити, требити, бистрити. — ás, fn. чишћење. — kodik, k. чистити се, лицкати се.
 Tisztán, ih. чисто; — csak, цигло, само; — olyan, сасма такав.
 Tisztás, mn. 1.) чист, чистенит; 2.) обредак; fn. чистац. — an, ih. а) чистост; б) обретко.
 Tisztaság, fn. чистота. [сто; б) обретко.
 Tisztátalan, Tisztátlan, mn. нечист. — it, cs. прљати, каљати. — kodik, k. бити нечист; á. é. терати блуд. — ság, fn. нечистота. — úl, ih. нечисто.
 Tisztáz, cs. пречишћавати; писати на Tisztbeli l. Tisztí. [чисто.
 Tisztcske, fn. 1.) официрчић; 2.) службица.
 Tisztel, cs. 1.) поштовати; 2.) поздрављати.
 Tiszteleg, k. 1.) частвовати, чинити подворење; 2.) (пушком) презентирати.
 Tisztelendő, mn. частан; — úr, часни господине (нароху); — ségéd! ваша пречасност! (проти).
 Tisztelés, fn. поштовање, пошта.
 Tisztelet, fn. 1.) поштовање, част, пошта, подворење; — tel lenni v. viseltetni vki iránt, указивати част кому; vki nek az utolsó — ét megadni, одати последњу почаст (кому); — tel illet-

nek bennünket, указују нам почаст; — ben tartani, поштовати; — becsület annak, a ki . . ., част и поштење оном, који . . .; 2.) богослужење.
 Tisztelet-adás, fn. одавање почаст. — bel, mn. почастан. — cím, fn, почастна титула. — díj, fn. хонорар.
 Tiszteletes, mn. поштован; — úr! ваша пречасност! — ség, fn. пречасност.
 Tiszteleti l. Tiszteletbeli.
 Tiszteletlen, mn. непоштован. — ség, fn. непоштовање. — úl, ih. с непоштовањем.
 Tiszteletreméltó, mn. вредан поштовања, Tiszteletteljes, mn. високопоштовани. — en, ih. с високопоштовањем, j. Teljes Tisztelettel, fn. поштовање. [tisztelettel.
 Tisztelg l. Tiszteleg.
 Tisztelgés, Tisztelkedés, fn. 1.) презентирање (пушком); 2.) честитање.
 Tisztelkedik, k. 1.) одавати почаст; 2.) презентирати; нарадирати.
 Tisztellenes, Tisztelleni, mn. против дуж- Tisztelt, mn. поштован, уважен. [ности.
 Tisztos, mn. частан, поштован. — en, ih. пристојно; часно. — kedik, k. пазити на етикецију.
 Tisztesség, fn. часност; пристојност; — gel, с поштовањем. — adás, fn. одавање поштовања. — es, mn. частан; уљудан. — telen, mn. неуљудан, непристојан. — tétel, fn. частвовање; последња почаст.
 Tisztetlen, mn. без службе, без звања.
 Tiszteviselt, mn. неслужен.
 Tisztefedés, fn. пренебрегавање дужности. — ő, mn. немаран, нехатан.
 Tisztthatóság, fn. власт, суд.
 Tisztí, mn. званичан, службен. — eljárás, fn. званични поступак. — kar, fn. а) официрски кор; б) магистрат, чиновништво. — rang, fn. а) официрски степен; б) чиновнички ред.
 Tisztiszemély, fn. званична особа. — zet, fn. званично особље.
 Tisztít, cs. 1.) чистити; бистрити; 2.) hátul — aní, отвара (столицу).
 Tisztítárs, fn. друг у звању.
 Tisztítatlan, mn. нечишћен.
 Tisztítkozik, k. чистити се; á. é. правдати се.
 Tisztító, mn. за чишћење; што чисти; fn. а) спремач; б) главач. — szer, fn. лек за чишћење. — tűz, fn. чисти-

лиште, пургаторија. — vessző, fn. шипка за пушку.
 Tisztügyész, fn. жупанијски (варошки) финкал.
 Tisztulását, fn. пренебрегавање дужности. — ó, fn. небрига.
 Tisztogat, cs. чистити; спремати, тиришити. — ó, mn. és fn. који чисти.
 Tisztosztály, fn. писарница. [спремач.
 Tíztség, fn. 1.) звање, чин; 2.) чиновничество, чиновници; 3.) официрска шаржа; 4.) официри.
 Tisztsegéd, fn. пристав, адјункт.
 Tíztségfosztás, fn. лишење звања, каса.
 Tízszoba, fn. писарница. [ција.
 Tisztárs, fn. друг у звању, колега.
 Tisztartó, fn. управљач, настојник. — ság, fn. настојништво.
 Tisztújítás, fn. избор званичника, рестаурација.
 Tisztul, k. 1.) чистити се, бистрити се; 2.) ведрити се; 3.) чистити се, торњати се; — j! вући се!
 Tisztulás, fn. чишћење; havi —, женско прање.
 Tisztulóhely, fn. чистилиште, пургаторија.
 Tisztügyész l. Tisztügyész. [рија.
 Tisztvádszat, fn. отимање о звање.
 Tisztválasztás l. Tisztújítás.
 Tisztviselés, fn. вршење звања, службовање.
 Tisztviselő, fn. званичник, чиновник. — i, mn. званинички. — ség, fn. чиновничество, чиновници.
 Titkár, fn. тајник, секретар. — ság, fn. тајништво, секретарство.
 Titkol, cs. тајити, тајати. — ás, fn. тајање. — ódás, fn. затајивање. — ódik, — ódzik, k. затајивати, шуровати.
 Titkolt, mn. скривен, затајен.
 Titkon, ih. тајно, кришом, крадом.
 Titkos, mn. потајан, тајан; — írás, тајна буква; — szer, тајно средство; потајни лек; — tanácsos, тајни саветник.
 Titkosan, ih. тајно, тајанствено.
 Titok, fn. тајна; (km.) nincs oly —, mely ki ne nyilatkoznék, закледа се земља рају, да се сваке тајне знају.
 Titok-ban, ih. потајно; у тајности. — nok l. Titkár. — rejtély, fn. загонетна тајна. — szerű, mn. тајанствен. — talan, mn. јаван, познат. — tartó, mn. који чува тајну. — teli, — teljes, — zatos, mn. тајанствен, тајнен.

Titulál l. Czímez.
 Tivadar, Tivador, fn. Тодор, Божидар.
 Tivornyá, fn. пир, бекријање.
 Tivornyáz, k. пировати; бекријати, бан.
 Tíz, mn. десет. [чити.
 Tized, fn. 1.) десетак; 2.) десетина, десети део; одељење од десет војника; mn. десети.
 Tized-alja, fn. декурја. — el, cs. десетковати, децимирати; купити десетак. — elő, fn. који купи десетак. — es, mn. десетичан, децималан; fn. (званичник) десетичар. — fél, mn. девет и по. — hó, fn. октобар. — ik, mn. десети. — ik-szer, ih. десети пут. — kéve, fn. десети евоп. — köteles, mn. који плаћа десетак. — mentes, mn. који не плаћа десетак. — szedő, fn. скуњач десетка. — szer, fh. десето; десети пут.
 Tízen, ih. десеторо; десеторица.
 Tizenkétalj, fn. додекаедер.
 Tizenkettedik, Tizenkettődik, mn. дванаести.
 Tizenkilencz, mn. деветнаест; (szój.) egyik — a másik egy hián húsz, два дедака оба два једнака.
 Tízes, fn. десетина, десетка (карта).
 Tízesrendszer, fn. десетични систем.
 Tízkráczáros, fn. десетак.
 Tízparancsolat, fn. десет заповеди.
 Tízszér, ih. десет пута. — es, mn. десеторуб, десеторострук. — esen, ih. десетороструко. — ez, cs. десеторостручити. — i, mn. десетократни. — te, Tízszög, fn. десетокут. [ih. десет пута.
 Tó, fn. језеро, бара.
 Tóállás, fn. блато. — os, mn. блатав.
 Tobak, fn. табак, кожар.
 Tobák, fn. тубак, бурмут. — ol, cs. és k. шмркати бурмут. — oló, fn. шмркало, — os, mn. с бурмутом; за бурмут; fn. шмркало. — tartó, fn. бурмут.
 Tóbeli, mn. језереки, барски. [тица.
 Tóbiás, fn. Товија, Јов. — hala, fn. смућ.
 Toborz, k. és cs. врбовати, новачити. — ás, fn. врбовка, новачење. — ó, fn. a) који врбује; b) бахице (стопа у стиху); c) (игра) врбонка.
 Toborzok, fn. врбонка (игра).
 Tobosz, fn. 1.) тоболац, кутија; 2.) нека сламна котарина.
 Toboz, fn. борова шипарка; луска од шипарке. — termők, fn. конифере (биљке).

Tobzás, fn. заглавак за цепање.
 Tobzód-ás, fn. бекријање, пировање. —
 ik. k. бекријати, пировати. — ó, mn.
 és fn. који пирује; бекрија, бекримуја.
 Tobzosak l. Toboztermők.
 Tobzoska, fn. љускар (животиња).
 Tócsa, fn. брља, бара.
 Tócska, fn. језерце.
 Tód, Tódít l. Told, Toldít.
 Tódor, tn. Тодор.
 Tódúl, k. наваливати, наертати, сле-
 гати се; a vér a fejbe — t, крв уда-
 рила у главу.
 Tódulás, fn. навала, насртај.
 Tofa, fn. туф (камен).
 Tógy, fn. барски саламандар.
 Tóhal, fn. риба из рибњака.
 Tói, mn. језерски, барски.
 Tojás, fn. 1.) јаје; 2.) ношење јаја, l.
 Tojik; (szój.) — akar okosb lenni tyúk-
 nál, сад јаја какоћу.
 Tojás-áru, fn. јаяр. — dad, mn. јаяст,
 дугуљаст. — fehér, fn. беланце. — fé-
 szek, fn. јајињак. — héj, fn. лупина
 љуска. — leves, fn. супа с јаји. — os,
 mn. од јаја, с јајетом; — lé, супа с
 јајима. — sárga, — széke, fn. жуманце.
 Tojik, k. és cs. носити јаја.
 Tojó, mn. што носи јаја; женка.
 Tojomány, fn. јаје.
 Tojós(tyúk), fn. (кокош) која носи.
 Tojóz, cs. расти, газити. — ik l. Tojik.
 Tok, fn. 1.) токе, корице, футрол; 2.)
 мехуна; — ba indúlni, мехунити се;
 (km.) ha mondolát akarsz enni, meg
 kell törnöd a — ját, ко хоће самлети
 ваља засути; нема рака без мокрих
 гаћа; 3.) кесица (у биља), мошница;
 4.) писак од пера; клица; 5.) јесетра.
 Тока, fn. подвољак, гуша.
 Тóка, fn. 1.) језерце; 2.) дивља патка.
 Токај, tn. Токај (варош); — i бог, тока-
 Токáну, fn. прижено овчје месо. [јап.
 Tokás, mn. гушаст, с подвољком; — ga-
 lamb, гушанац. — odik, k. добивати
 Tokász, fn. црв у јабуци. [подвољак.
 Tokatáréj, fn. доња креста.
 Tokbőr, fn. учињена кожа, шагрин.
 Tokgyümölcs, fn. мехунаст род, чаураља.
 Tokhal, fn. јесетра.
 Tokjuh l. Toklyó.
 Tokla, fn. 1.) љуска, опна; 2.) „патрон-
 Toklász, fn. љуска, осипа. [таш.
 Toklat, fn. корице.

Tokló, Toklyó, fn. младо јагње. — kos,
 fn. млад јарац. — ürű, fn. млад сван.
 Tokmány, fn. 1.) водир; 2.) „патронташ“.
 Tokmányorg, fn. носина. — ú, fn. носо-
 ња; mn. носат.
 Tokos, mn. 1.) с корицама; с мехуном;
 2.) клицав (живина); 3.) с подвољком, l.
 Tokás; 4.) мехунаст плод; fn. плундре.
 Tokosodik, Tokosul, k. бивати клицав.
 Tol, cs. турати, гурати; наметати; hi-
 bát vkire — ni, бацати на кога кри-
 вицу; időt v. napot — ni, дангубити.
 Tól, mn. од; по.
 Tolakodás, fn. налога, навала, гурање;
 á. é. наертљивост, наметање.
 Tolakodik, k. гурати се, наваливати; á. é.
 наметати се, трпати се, натуривати се.
 Tolakodó, mn. намељив; fn. налена. —
 ság, fn. наметљивост.
 Tolakozik l. Tolakodik.
 Tolás, fn. турање, гурање.
 Told, cs. настављати, продуживати; до-
 пуњивати; — fold, крпарити, петљати.
 Toldal l. Toldoz.
 Toldalag, fn. додатак, наставак.
 Toldalék, fn. додатак, дометак.
 Toldás, fn. настављање, продуживање;
 дометак, прид, крпеж.
 Toldat, fn. 1.) продужење, додатак, доме-
 так; 2.) кодицил, допуна тестаменту.
 Toldít, cs. наставити, допунити.
 Toldoz, cs. 1.) допуњивати, дометати;
 2.) састављати, крпити; — foldoz, кр-
 парити, петљати.
 Toldozat, fn. крпеж, петљанија.
 Toldozgat, cs. крпарити, састављати.
 Tódúl, k. наваливати, l. Tódúl.
 Tolkerék, fn. точак у сату.
 Toll, fn. перо; перје; más — ával dicse-
 kedik v. édeskedik, кити се туђим пер-
 јем; á. é. jó, éles — a van, има вешто,
 Tolláros, fn. перјар. [добро перо.
 Tollas, mn. 1.) пернат; 2.) перјем за-
 кићен; 3.) перјав.
 Tollasdi, fn. нека игра с перјем.
 Tollasít, cs. 1.) китити перјем; 2.) перја-
 Tollasnép, fn. пернате животиње. [вити.
 Tollaskodik, k. пернатити, добивати
 перје.
 Tollászkodik, k. вивати се, чистити
 перје; á. é. траћити време.
 Tollatlan, mn. без перја, голуждрав.
 Tollaz, cs. 1.) китити перјем; 2.) пер-
 јавити. — at, fn. перје.

Toll-bokréta, fn. перјаница. — eséve, fn. бадрљица. — fosztás, fn. чијање, чепљање перја. — fosztó, fn. és mn. који чепља перје. — fű, fn. ковиље. — gatyás, mn. гаџаст, гаџан. — harez, fn. бој на перу. — hiba, fn. оманка у писању. — hős, fn. јунак на перу. — húzás, fn. потез пера. — kalász, fn. нека мека трава. — kés, — metsző, fn. ножић, бритва. — nok, fn. перовођа, j. Tollvivő. — rajz, fn. цртање пером, опис. — rántás, fn. потез. — seprő, fn. перушка. — szár, fn. бадрљица. — taraj, fn. перјаница. — tartó, fn. пероница. — tok, fn. a) писак; b) пероница. — tö, fn. држање за перо.

Tollú, fn. прво перје, l. Toll.

Toll-vakarítás, fn. огреб, потез пером. — váz, fn. страшило (у лову са соколи). — vita l. Tollharcz. — vivő, fn. перовођа. — vonás, fn. потез.

Tolma, fn. сита.

Tolmács, fn. тумач. — ol, es. тумачити. — olás, — olat, fn. тумачење.

Tolna, fn. Толна (варош). — vármegye, fn. толнаека жупанија.

Toló, fn. реза (на брави); mn. за турање; — ablak, прозор који се у страну отпекује; — ágy, кревет за турање.

Tolócsík, fn. неки резанци. [турање.

Tolódik, k. турати се; помицати се.

Tolófánk, fn. лукумићи.

Tolófiók, fn. чекмеце.

Tolófogas, Tológereblye, fn. тоља.

Tolóka, fn. 1.) колица; 2.) реза.

Tolókása, fn. нека мамаљуга.

Tolókasza, fn. тоља (за сечење треке).

Tolonecz, fn. протераница. — oz, es. протеривати.

Tolong, k. гурати се, турати се; јагмити се. — ás, fn. навала, гурање, јагма.

Tolószék, fn. столица у којој се ко гура.

Tolózár, fn. реза.

Tolu l. Toll.

Tolúl, k. 1.) наваљивати, гурати се, турати се; 2.) нагомилавати се.

Tolvaj, fn. крадљивац, тат, лупеж; (km.) a nagy — leszakad, de a kicsi felakad, мали ловови носе гвоздене ланце на ногама, а велики златне око врата.

Tolvaj-csapat, fn. чета лупежа. — ezimboga, fn. сукрадљивац. — csin, fn. лупешки чин, угуреуздук. — fészek, fn. легло допова. — kodás, fn. крађа. —

kodik, k. красти, бити крадљив. — kodó, mn. крадљив. — kules, fn. тајни кључ. — lás, fn. крађа. — láz, fn. по-тајна грозница. — méh, fn. трут, l. Dúméh. — pér, fn. крадљивци. — ol, es. красти. — tanya, fn. легло лупежа. — ság, fn. крадљивост, крађа. — társ, fn. друг у крађи. — út, fn. тајни пут. — vadász, fn. који лови по забрану.

Tom, fn. 1.) нпр, част; 2.) веселост.

Tomb, fn. подупирач, стуб.

Tombác, fn. балван под воденицом.

Tombász, fn. мањ, подметач; (km.) egy — on faragnak, у један рог дувају.

Tombol, k. 1.) лунати погама, беснети; 2.) клицати, подвикивати; подекакивати; — ó tér, поигриште.

Tombura l. Tambura stb.

Tomburál, k. és es. свирати у тамбуру, Tomolykó, fn. (риба) линен. [тамбурати.

Tompa, mn. 1.) туп, затубаст; 2.) потмуо (глас); 3.) бедаст, тупав; — elmű, — elméjű, тупоглав, тупав; — elmőség, тупоћа, тупавост.

Tompahegyű, mn. затубаст.

Tompak, fn. (минерал) томбак.

Tompa-látásu, mn. слаба вида.

Tompán, ih. 1.) тупо; 2.) потмуло; 3.) глупо.

Tompa-orrú, mn. 1.) плоскоата носа; 2.) затубаст.

Tompaság, fn. 1.) тупоћа; 2.) тупогла- Tompaszögletű, mn. тупокут. [вост.

Tompít, es. тупити; чинити потмулим; á. é. заглушљивати.

Tompor, fn. бедро, бок.

Tompúl, k. 1.) тупити се; 2.) бивати потмуо; 3.) глунавити.

Tompultság, fn. тупавост.

Tongyó, fn. равни табани.

Tonka, mn. затубаст; — orrú, плоскоата носа.

Tonkít, es. тупити, правити затубастим.

Tonkúl, k. тупити се, бивати затубаст.

Tonna, fn. тона.

Top, k. чучати; чучнути; es. погнути.

Topán, Topánu, Topánka, fn. цинеле с гажаном, топанке.

Topáz, fn. топаз (минерал).

Topog, k. лунати, бахтати. — ás, fn.

Topoly(fa), fn. топола. [бахат.

Topor, fn. брадва.

Topora, fn. кенец; mn. кржљав.

Toporesol, k. пипати.

Toporezol, k. вући се у ходу.

Torortyán. Tororján(féreg), fn. ритски курјак.
 Tororzékol, Tororzikál' k. дупати ногама.
 Torpad, k. кочити се, трнути.
 Torpacs, mn. тенких ногу; fn. l. Toránka.
 Torpan, Torpant, k. 1.) грунути, банути, рунити; 2.) дупати.
 Torprongyos, mn. ронђав, одрпан.
 Tor, fn. 1.) част, пир, гозба; halottas —, даћа; 2.) грудни кош.
 Torboneza, fn. колица.
 Torbonezás, fn. који тура колица.
 Torda, fn. бела алка. пингвин.
 Tordacs, mn. вучје боје, сив; шараст.
 Torének, fn. неема на даћама.
 Torfa, fn. тресет.
 Torha l. Turba.
 Torhad, k. трнути.
 Torhúl l. Zsibbad.
 Torj, Torja, fn. грудни кош.
 Torkol, cs. грдити, псовати, карати.
 Torkolat, fn. 1.) грло, ждрело; 2.) ушће, уток; 3.) ботаз, раселина.
 Torkolat-ér, fn. грлена жила.
 Torkollik, k. 1.) гомилати се; 2.) улевати
 Torkonfojtás, fn. гњављење. [се (река).
 Torkos, mn. прождрљив, алав; облапо-
 ран; fn. 1.) ала, ждера; 2.) пијаница,
 Torkosborz l. Fálók. [ждера.
 Torkoskodik, k. ждерати, локати.
 Torkosláz, fn. гладна грозница.
 Torkosság, fn. прождрљивост, алавост,
 пијанство.
 Torla, fn. 1.) кврга; 2.) коб, усуд.
 Torladék, fn. барикада, гомила, препрека.
 Torlás, fn. 1.) нагомиланост, загушење;
 2.) освета.
 Torlasz, fn. барьера, преграда, барика-
 да. — ol, cs. препречити, преграђи-
 вати. — t, cs. гомилати.
 Torlat, fn. 1.) греда, пруд; 2.) барика-
 да; 3.) освета.
 Torlatlan, mn. неосвећен, непокајан. —
 úl, ih. неосвећено.
 Torlik, Torlódik, k. гомилати се, за-
 крчивати се.
 Torlónváz, fn. загаћена, нагомилана вода.
 Torma, fn. хрен; (szój.) tormát reszelni
 vki orra alá, натрти кому хрена под
 Tormáncs, fn. врста горушице. [нос.
 Tormareszelő, fn. треница за хрен.
 Tormás, mn. с хреном; од рена.
 Tormatilla l. Timpó.
 Tormos l. Tornýos.

Tornác, fn. предворје, трем.
 Tornýikol, k. торокати.
 Tornýos, mn. 1.) с кулом, на торањ; 2.)
 нагомилан, наваљан; fn. чувар куле.
 Tornýosodik, Tornýosúl, k. гомилати се.
 Tornýoz, cs. гомилати, нагомилати.
 Torocz, fn. бронза, шлакња.
 Torok, fn. 1.) грло, гротло, чељуст; szál-
 ka akadt a torkába, запела му кост
 у грлу; torkig enni v. — inni magát,
 наждерати се, налокати се; torkig
 vagyok vele, сит сам тога; majd tor-
 kára forr még, присећће му; torkán
 leköresolyázott, отпишао (залогај) у ци-
 гански сокак; — szakadtáig, из свег гр-
 ла, колико га грло доноси; 2.) ушће.
 Torok-betű, fn. грлено слово. — búb, fn.
 подгрлац. — csar, fn. језичац, реса.
 — dió, fn. берикат, јабучица под гр-
 лом. — fájás, fn. грлобоља, вратобо-
 ља. — gyík, fn. гуштер, ангина. —
 mirígy, fn. крајници, жлезде. — mon-
 dola, fn. крајник, жабица. — rojt, fn.
 олеандер. — tátva, ih. с разјапљеним
 чељустима. — víz, fn. вода за испи-
 рање грла.
 Torol, cs. 1.) светити, покајати; 2.) др-
 жати даћу кому; 3.) l. Torlódik.
 Torolatlan l. Torlatlan.
 Torolya, fn. кривојац (биљка).
 Torom l. Torony.
 Toromba, fn. забат, зачеље, кибла.
 Torongy, fn. 1.) брадавица; 2.) жила у
 цревих; mn. одрпан.
 Torontálpók, fn. (паук) тарантула.
 Torotálvármegye, fn. торонталека жу-
 панија.
 Torony, fn. торањ, тороњ, кула, зво-
 ник, звонара; — iránt, правце, право.
 — óra, fn. сат на звонику. — osz-
 lop, fn. обелиск. — őt, fn. стражар на
 Toroz, k. частити се, пировати. [кули.
 Torpad, k. кочити се, трнути.
 Tors l. Torzs.
 Torta, fn. торта.
 Tortyog, k. бљечкати се.
 Torz, mn. нагрђен, наказан; fn. нака-
 Torzad, k. кострешити се. [рада.
 Torz-alak, fn. накарада, карикатура.
 Torzankodik, k. противити се, костре-
 Torzan l. Torzad. [шити те.
 Torzas, mn. чупав, накострешен. — ko-
 dik l. Torzankodik.
 Torzaszt, cs. накострешити (косу).

Torzfej, fn. накарада.
 Torzfestész, fn. сликар накарада.
 Torzít, cs. накарађивати.
 Torzkép, fn. накарада, карикатура.
 Torzomborz, mn. разбарушен.
 Torzon, fn. рскавичица (јужна биљка).
 Torzs, Torzsa, fn. патур, чапур, петељка, кочан; стрипка од треске.
 Torzsalék l. Torzs.
 Torzsalg, k. кавжити се, трти се, конкати се. — ás, fn. конкање, инат.
 Torzsalkodik l. Torzsalg.
 Torzsás, mn. са стрипком; са чапуром.
 Torzsátlan, mn. без кочана, без чапура.
 Torzsika, fn. сводница (биљка).
 Torzsol, cs. трти, протирати.
 Torzsonkodik, k. трти се; кавжити се.
 Torzsúl, k. добијати стабљику, петељку.
 Tós l. Tavas.
 Tosz, cs. гурати. — ogat, cs. гуркати.
 Tót, fn. Словак, Тот; csipkés v. gyolcsos —, ћочар; mn. словачки, тоцки; — ágast állani, чловити.
 Totaláz, Totoláz, k. шалабазати, шеврађити.
 Tót-ország, fn. Славонија. — i, mn. славонски.
 Tótos, mn. — an, ih. словачки. — ít, cs. словачити. — odik, k. словачити се.
 Tótság, fn. Словаци; Словашто.
 Tottyad, k. бити прђав, мутан (вино); гњилити (воће).
 Tottyadt, mn. 1.) гњио; 2.) лен; 3.) по-
 Tottyán, k. бућнути, пасти. [кварен.
 Tótul, ih. тоцки, словачки.
 Totya, fn. 1.) покућна капа; 2.) vén —, бака; 3.) оклевало; mn. лен, спор.
 Totyakos, Totyalakos, Totyka, Totyma, mn. спор, лен, тром; fn. оклевало, скањивало.
 Totyog, k. гегати се, тумбати се. — ós, mn. és fn. неспретан; неспретник.
 Tova, ih. даље, далеко; ide s —, овамо онамо; innét —, одјако; se té se —, sem ide sem —, ни овамо ни онамо, ни овако ни онако; — adni az árut, распачати робу; — siettek, одјурише.
 Tovább, ih. даље; доцније; дуже; — adni, даље пронети (глас); senkinek tovább nem adni, не казати даље другом; én — vártam, ја сам дуже чекао.
 Továbbá, ih. по том, даље.
 Továbbacska, ih. по даље; мало доцније.
 Továbbad, ih. доцније.

További, mn. даљи; доцнији.
 Továbbít, cs. даље слати.
 Továbbra, ih. на даље.
 Tovaszállítás, fn. отпремање, отпраљање.
 Tő, fn. 1.) стабло, дебло, корен; tövestől kiirtani, из корена истребити; tövéről hegyére, törül hegyre kikérdezni, испитати скроз и скроз; tövéről hegyére járni vmely dolognak, ствар испитати од кон до кон; tövel hegygyel, развршено, развапашено; у нереду; 2.) подножје, подгорје; 3.) блиска близина; a tűz tövében, украј ватре; tözsomszéd, најближи сусед; tözsomszédos, тик уз . . .
 Több, mn. више; — ed magával, с њих више; — a soknál, одвише; — kevesebb, мање више.
 Többé, ih. више, даље.
 Többeske, ih. повише.
 Többen, ih. (нас, вас, њих) више; — voltunk, било нас је више.
 Többes, mn. вишеструк, вишебројан; fn. (-szám) множина, плурал.
 Többféle, mn. вишеструк, вишестран, од више руку. — kére(en), ih. на више начина.
 Többférjűség, fn. многомунство, полиандрија.
 Többi, mn. és fn. остали; és a —, s a —, и тако даље, и друго.
 Többire, ih. у осталом.
 Többízbeli, mn. вишекратни.
 Többlap, fn. полиедар.
 Többlet, fn. сувишак, вишак.
 Többnejű, mn. с више жена. — ség, fn. полигамија.
 Többnyire, ih. понавине, махом, већи-
 Többoldalú mn. вишестран. [ном.
 Többpatás, mn. с папцима; fn. папкар.
 Többség, fn. већина.
 Többszerű, mn. вишегуб, сложен. — sít, cs. увишестручити.
 Többszög, fn. вишекутник, полигон.
 Többször, ih. више пута, чешће. — i, mn. чешћи. — ít, — ósít, cs. учеставати, множити, увишестручавати. — őz, mn, чешћи, вишекратан. — őz, cs. умножавати. — te, ih. често.
 Többűl, k. множити се, умножавати се.
 Töbetű, fn. коренити глас.
 Töbör, fn. 1.) дупља, удубљење; 2.) лисичја јама; 3.) кратер; 4.) ћор-сокак.
 Töcsavar, fn. курјук у пушке.

Töcsér, fn. точир, левак.

Töcsik, fn. банак.

Töczímer, fn. породични грб.

Tödz, es. вести. — ött, mn. везен.

Tögy, fn. 1.) виме; — et ereszteti, отпустити вимена; szarva közt a — it, мало сниже па у пету, таман погоди!

Tögyel, k. добивати вимена.

Tögyes, mn. вимат; што доји.

Tögyök, fn. поданак, изданак.

Töhajtas, fn. младица, огранак.

Töhatáros, mn. погранични, суседан.

Tök, fn. 1.) бундева; тиква; — kel ütöték a fejét, нема четврте даске; — is este virágzik, под ноћ тикве цветају; 2.) бундева, тиква (у картама); 3.) мошнице, кеса.

Tök-agyu mn. глуп. — alsó, fn. тиквени доњак. — dinnye, fn. зелена, недозрела лубеница, „краставац“. — disznó, fn. тиквени кец.

Töke, fn. 1.) пањ (на ком се ради); 2.) главница, капитал, главно; heverő v. holt —, мртав капитал. — adó, fn. пореза на капитал.

Töked, k. (ba, be) ударити се о што.

Tökehal, fn. бакалар.

Tökél, vh. (magát vmire) одлучивати се на што.

Tökélet, fn. 1.) одлука, смер; 2.) савршенство.

Tökéletes, mn. савршен, потпун. — edés, fn. усавршење, усавршивање. — edik, k. усавршивати се, усавршити се. — en, ih. савршено, потпуно. — ít, es. усавршивати, усавршити. — kedik, k. градити се савршен. — ség, fn. савршенство. — ül, k. усавршивати се, усавршити се.

Tökéletlen, mn. несавршен, непотпун. — kedik, k. показивати се непристојан. — ség, fn. несавршеност.

Tökéll l. Tökél.

Tökélt, mn. одлучан, науман. — en, ih. одлучно. — ség, fn. одлучност, одлука.

Tökély, fn. савршенство. j. Tökéletesség. — es, mn. савршен, j. Tökéletes...

Tökerénz, fn. главница, главно. — es, fn. капиталиста.

Tökés, mn. кладовит, пун пањева; fn. капиталиста. — ít, es. капитализовати, дати под камату.

Töketlen, mn. уврнут, устројен, ушкопљен.

Tökfej, fn. тикван, звекан, букван. — ii, mn. тупав, глупав.

Tökfélék, fn. бундеве.

Tökfelső, fn. тиквени горњак.

Tökfílkó, fn. тиквени горњак; á. é. дедак, шмокљан, слута.

Tökgyerek l. Tökalsó.

Tökít, Tökent, es. проневерити.

Tök-kétszem, fn. тиквени кец.

Tökkirály, fn. тиквени краљ.

Tökkobak, fn. тиква (као суд), тиквица.

Tökmag, fn. семе од бундеве.

Töknemű, mn. бундевац.

Tökocsán, fn. петељка, кочан.

Tökös, mn. килав. — ödik, — ül, k. окилавити. — ség, fn. килавост.

Tökrép, fn. бундеве у мосту.

Töksérv, fn. киле, уквара.

Töktizes, fn. тиквена десетина (десетка).

Tökzacsókó, fn. кеса, мошница.

Töl, nu. од; по.

Tölesér, fn. 1.) левак, точир; büvös —, чудотворни точир; 2.) кратер. — alakú, — ded, mn. точираст.

Töleséres, mn. 1.) с точиром, на левак; 2.) точираст; fn. лимар, l. Bádógos.

Tölesérforma, mn. точираст.

Tölgy, fn. 1.) храст, дуб; 2.) l. Tögy.

Tölgyerdő, fn. храстова шума.

Tölgyes, mn. 1.) пун храстова, растов; 2.) l. Tögyes; fn. храстова шума, грмљак.

Tölgyfa, fn. храстово дрво; храстовина.

Tölgygomba, fn. труд на храсту.

Tölt, mn. пун, напуњен; es. 1.) пунити; надевати, наденути, káposztát — eni, правити сарму; csirkét — eni, надевати пиле; hordót tele — eni, налити буре; 2.) насыти; наточити; buzát hambárba — eni, изручпвати жито у хамбар; 4.) набити, пунити пушку; 5.) насыти, насипати долму; 6.) подгртати, закопати; 7.) hold — e, пун месец, уштан; á. é. az időt — eni, провести време; пробавити; bosszuját — eni vkin, некалпiti срце на коме; kedvét — eni vmin, наслађавати се чим.

Töltelek, fn. чим се пун; сукија (код пиштоља); надев. — bor, fn. долевак (вином). — föld, fn. земља за набијање. — ser, fn. пиво за долевање.

Töltemény, fn. надев.

Töltény, fn. фишек, патрона; teljes —, фишек с куглом; — táska, — zacskó, fn. припојасница, фишеклук.

Töltés, fn. 1.) левање, сипање, точење; набијање, пуњење; надев; 2.) патрона, финек; 3.) насип, долма, шосеја. Töltés-föld, fn. земља за насип. — tartó, — tok l. Tölténytáska. — út, fn. насип.

Töltet, fn. мет, метањ. [долма. Töltetlen, mn. ненапуњен; неасут, нена- Töltevény, fn. насут пут, насип. [точен. Töltike, fn. точирик, левчик. Töltöget, cs. пунити, надевати; — ő eke, нлуг за поддртање.

Töltő-kanál, fn. чим се пуни топ. — kan- na, fn. капница за сипање. — rúd, fn. мотка за набијање тона. — szer, fn. што се меће у топ, пушку итд.

Töltött, mn. напуњен, набијен; надевен; — káposzta, сарма; — út, долма.

Töltővessző, fn. шипка, харбија.

Töltözik, k. 1.) пунити се; borral töltö- zött, налио се, налипао се винунине; kincsesel töltöztek, нагумали су се; 2.) теревенчити, пировати.

Töltözködik, k. загушивати се, зацепља- Töltvény, fn. врата од пивнице. [вати се.

Töm, cs. 1.) пунити, набијати; 2.) кљукати.

Tömb, fn. група, l. Csoport. — esít, — ez, cs. груписати. — ül, k. груписати се.

Tömedék, fn. 1.) надев; 2.) надевено; 3.) интензивност. — ször, fn. длаке за модрои.

Tömeg, fn. 1.) маса; гомила; 2.) свети- на, цук; mn. масиван, громоран.

Tömeges, mn. многобројан, у гомили; масиван, громоран. — en, ih. у гомили.

Tömeggondnok, fn. старатељ масе, маса- Tömemény l. Tömet. [куратор.

Tömény, fn. силесија, тма божја; mn. концентрован; — ezer, силество. — it, cs. концентровати. — telen, mn. без- бројан, силан.

Tömer, mn. тма, сила, тушта.

Tömerdek, mn. голем, силан; мноштво, силесија, силасет, силество. — edik, — ül, k. безбројно се множити. — it, cs. силно множити, увећавати. — ség, fn. безброј, силество.

Tömés, fn. 1.) набијање; пуњење; 2.) Tömet, fn. надевено. [кљукање.

Tömetlen, mn. 1.) ненапуњен, ненабијен; 2.) неклукан.

Tömhüd-ik, k. бивати громоран, масиван; бујати. — t, mn. громоран; набујао.

Tömjén, Tömjény, fn. тамјан. — ez, cs. кадити, тамјанисати; k. (nak, nek) ка-

дити, ласкати. — ező, fn. кадионица, кадило. — fa, — fenyő, fn. тамјан. — füst, fn. кад (од тамјана). — füs- tölő, fn. кадионица. — millye, — tartó, fn. кутија за тамјан. — tarorja, fn. (грожђе) тамјаника.

Tömkeleg, fn. лавиринт; j. Útvesztő.

Tömlő, fn. мех, мешина.

Tömlőcz, fn. тамница, апсана. — i, mn. тамнички. — őz, cs. апсити. — tartó, fn. тамничар.

Tömlődag, Tömlődaganat, fn. мртва кост.

Tömlős, fn. мешинар.

Tömlősip, fn. рајде, гадље.

Töm-mértan, fn. стереометрија. — mér- ték, fn. јединица за мерење садржине.

Tömnymat, fn. стереотипија. — ol, cs. стереотиповати.

Tömnymtatás, fn. стереотипија.

Tömő, fn. 1.) гурач (при набијању); 2.) пробојач.

Tömősepi, fn. кучине за пуњење, сукија.

Tömődik, k. пунити се, закрчивати се.

Tömőfa, fn. гурач, набијач.

Tömöl l. Töm.

Tömör, cs. 1.) громоран; масиван; 2.) зденаст, дежмекаст, сабијен, темелан; 3.) језгровит, једар, збијен.

Tömöresök, mn. зденаст, дежмекаст.

Tömörfa, fn. метлика.

Tömörít, cs. збијати.

Tömörlátmányi, mn. — lag, ih. стереос-

Tömörmértan, fn. стереометрија. [копски.

Tömörmutató, fn. стереоскоп.

Tömörség, fn. језгровитост, једрина, чвр-

Tömörödik, k. збијати се. [стоћа.

Tömörűd, fn. набијач.

Tömött, mn. 1.) набијен, пепуњен; 2.) наклукан; 3.) збијен, масиван; 4.) — irály, збијен стил.

Tömöttség, fn. 1.) густина, збијеност; 2.) једрина, језгровитост.

Tömött-testű, mn. зденаст, дежмекаст.

Tömpe l. Törpe.

Tömül l. Tömődik.

Tömüs, mn. густ, збијен.

Tömzs, fn. сират у руднику.

Tönk, fn. 1.) дебло, стабло, стабљика, пањ, влада; 2.) банкротство; — re jut- ni, пропасти; — re juttatni, доћи хака, упропастити; — re tenni, сатарити, упропастити; — re verni, сатрти.

Tönkesz, mn. зденаст, дежмекаст.

Tönkö, fn. стабљика, стабло: пањ.

Tönköly, fn. пир, крупник (биљ.).
 Tönköš, mn. са стабликом.
 Tönyelv, fn. коренити језик.
 Töök, fn. прави узрок.
 Törénz l. Tökerénz.
 Törör, mn. згрчен, збегнут, скупљен.
 — it, cs. згрчити, скупљати. — ödik,
 k. згрчити се, збегнути се. — ödött,
 mn. згрчен, збегнут.
 Törörtő, fn. чварак. — s, mn. с чварци.
 Törött, mn. густ, збијен; — sötétség,
 густ мрак.
 Törped, k. сушити се, сасушивати се.
 Törpreszt, cs. сушити, сасушивати.
 Törpreng, k. страховати, вајкати се, стре-
 пити. — és, fn. вајкање, узнемирење.
 Törprenked-és, fn. зебња, стрепња. — ik,
 l. Törpreng. — ő, mn. брижан.
 Törpröndi, mn. забринут за маленкости;
 фантаст.
 Tör, fn. 1.) нож, анцар; 2.) замка, пруг-
 ло; — t hányni v. vetni, плести зам-
 ке; — be esni, пасти у замку, доли-
 јати; — be ejteni, уловити.
 Tör, A. cs. 1.) ломити, крхати, кршити,
 пребијати, разбијати; kukoriczát —
 ni, брати кукурузе; — i a német nyelv-
 vet, штрбеца немачки; díót, mogyorót
 —, разбијати, лупати, крпати орахе,
 лешњике; sőt v. borsót —, туцати со,
 бибер; festéket — ni, трти боју; ken-
 dert —, набијати кудељу; lent —, тр-
 лити лан; utat — ni, крчити пут; 2.)
 á. é. fejét — i, лупа главу; a nyavalya
 töri, има велику бољу; B. k. (ra, re)
 тежити; nagyra — ni, тежити на ве-
 лико; vki életére — ni, нићи о глави ко-
 му; C. vh. magát — ni, мучити се,
 кидати се; előre — ték magukat, про-
 били су се напред.
 Tördel, cs. ломити, преламати, крхати;
 туцати, лупати; мрвити; kezeit —
 ni, кршити руке.
 Tördelék, fn. одвањено парче; комађе.
 Tördelékeny, mn. ломљив, мек, крт.
 Tördelődzik, Tördelőzik, k. одвањивати се,
 Tördes l. Tördel. [одламати се.
 Töredék, fn. одломак; рапсодија.
 Töredékeny, mn. ломљив, трошан, крт.
 — kigyó, fn. слепић. — ség, fn. лом-
 љивост, кртост.
 Töredékes, mn. у одломцима, афористи-
 Töredékgondolatok, fn. афоризми. [чан.

Töredelem, fn. кајање, покајање.
 Töredelmes, mn. — en, ih. покајнички.
 — kedik, k. кајати се, чинити поко-
 ру. — ség, fn. покајање, покора.
 Töredelmetlen, mn. који се није покајао.
 — ség, fn. непокајање.
 Töredezik, k. ломити се, кидати се.
 Törek, Törék, fn. плева.
 Töreked-és, fn. тежња, прегнуће, насто-
 јање. — ik, k. тежити, трудити се.
 Törékeny, mn. ломљив, крт, трошан. —
 ség, fn. ломљивост, трошност.
 Törekes, Törékes, mn. плеваст, с плевом.
 Törekszik l. Törekedik.
 Törekrosta, fn. решето за плеву.
 Törekszalma, fn. ситна слама, трине.
 Törekvés, fn. тежња, труд.
 Törés, fn. крхање, ломљава; лупање,
 туцање; брање; kukoricza —, куку-
 рузна берба.
 Töret, fn. ломљавина, лом.
 Töret, cs. 1.) дати кидати, крхати; 2.)
 цепати ледину, преоравати.
 Töretlen, mn. неистуцан, ситан (бибер);
 2.) непрокрчен, непроходан.
 Törf, fn. тресет.
 Törhegyű, mn. шиљаст (лист.)
 Törhetetlen, mn. несавладљив, несавлад;
 — hűség, постојана верност.
 Törk . . . l. Török.
 Török, k. ломити се, разбијати се; (szój.)
 — szakad, ма пуцало, куд пукло; bele
 — a késed, неће те ујести буха, не-
 кеш успети.
 Törköly, fn. тркуљ, комина, шепурина.
 — bor, fn. чингер, половник. — őš,
 mn. пун комине. — pálinka, fn. комо-
 Törleget l. Törlöget. [вица.
 Törlekez-ik, k. брисати се, отирати се.
 — ő, fn. убрис, пешкир.
 Törlés, fn. брисање, отирање.
 Törléskedik, k. брисати се, трти се.
 Törleszt, cs. укидати, уништавати; adós-
 ságot — eni, пречистити дуг. — és,
 fn. укидање, брисање; амортизација.
 — ési alap, fn. фонд за амортизацију.
 — ő kölcsön, зајам на амортизацију.
 Törlő, fn. отирач, убрисач, брисало.
 Törlődik, Törlődzik, k. брисати се, оти-
 рати се.
 Törlöget, cs. брисати, отирати. — ő, fn.
 убрисач, крпа.
 Törlő-kendő, fn. убрис, отирач, пешкир.
 — rongy, fn. крпа (за брисање), оти-

- рач. — ruha, fn. a) убрус, пешкир; b) крпа (за брисање).
- Törmelék, fn. камичици, рушевина.
- Törökön, fn. блиски робак.
- Törő, fn. 1.) ступа, трлица; 2.) туцањ, туцало, маљца; 3.) клеште за разбијање; 4.) стубић (биљни); mn. за разбијање; — birkó, маљ.
- Törődés, fn. 1.) стрепња; 2.) кајање; сета, скрушеност; 3.) угруваност (ноћа); 4.) гужвање (халшине).
- Törődik, k. 1.) ломити се, крхати се, лупати се, разбијати се; 2.) угрувати се (воће); 3.) угужавати се, изгужављати се; 4.) изломити, измождити се (од напора); 5.) (val, vel) хајати, мари́ти, жести́ти се (за); mit törődjem más bújával, шта ми је до туђе невоље; semmivel sem —, не брине се ни за што; 6.) (on, en) страховати, дати се у бригу; törődöm rajta, страх ме је за њега; 7.) (hoz, hez; nak, nek) оуглати, навикнути се; már neki törődtem, већ сам оуглао.
- Törődött, mn. 1.) угрухан, излупан; 2.) изможден, искрхан; — anyóka, кукуљава баба; 3.) скрушен, сетан.
- Török, mn. туреки; tn. Турчин; (szój.) nines — a hátadon, није ти стала крава на ногу; — őt fogott, награбуено је.
- Török, fn. 1.) ши́ло; 2.) виговци, l. Tör; 3.) неки лађарски колац.
- Török-bors, fn. паприка. — borsó, fn. пасуљ. — búza, fn. кукуруз. — farkas, fn. хијена. — hon, tn. Турека. — kór-ság, fn. падавица, велика болест. — köles, fn. пиринач. — maszlag, fn. опијум.
- Törökkórság l. Törökkórság.
- Török-ország, tn. Турека. — ő, mn. турски. — róka, fn. шакал. — ség, fn. Туредија, Туретво. — szilva, fn. урма. — ül, ih. туреки.
- Töröl(get), es. брисати, утирати; á. é. укидати. — ő l. Törölő.
- Törölhetetlen, mn. што се не може убрисати.
- Törölköz-és, fn. брисање. — ik, k. брисати се, утирати се. — ő(kendő), fn. убрус, пешкир.
- Törőmalom, fn. рудни млин.
- Törőmozsár, fn. аван.
- Törőny, fn. неке красте деци на глави.
- Törös, mn. ломљив, крт.
- Törös, mn. 1.) с андаром; 2.) са замком.
- Törött, mn. 1.) иступан, ситан; — szukor, ситан шећер; 2.) утрвен, угажен.
- Törövas, fn. (гвоздени) туцањ. [(пут).
- Törpe, mn. гецав, патљикав, кржлав; fn. геца, кенец, маљеница.
- Törpefa, fn. патуљак, патуљ.
- Törpeség, fn. гецавост, кржлавост.
- Törpít, es. чинити да кржлави; убогаљити; смањити.
- Törpül, k. кржљавити, гецавити; смањати се, згрчити се.
- Tört, mn. 2.) разбијен, искрхан, разлупан, преломљен; 2.) утрвен, прокрчен (пут); fn. разломак.
- Törtésontú, mn. који има улом.
- Történelem, fn. повесница, историја.
- Történelmi, mn. — leg, ih. повеснички.
- Történész, fn. историчар, j. Történetíró. — et, fn. писање историје.
- Történet, fn. 1.) догађај, збитије, пригода, случај; — szerint, случајно; 2.) историја.
- Történet-beli, mn. случајан. — hől, ih. случајно. — buvár, fn. историчар. — es, mn. случајан. — esen, ih. случајно. — esség, fn. случајност. — i, mn. — ileg, ih. историјски. — írás, — írat, fn. писање историје. — író, fn. историк, историчар. — isme, fn. познавање историје. — ke, fn. историјца. — tudós, — vizsgáló, fn. историк.
- Történhető, mn. могућ. — leg, ih. могућно. — ség, fn. могућност.
- Történik, k. догађати се, збивати се, догодити се, десити се.
- Történt, mn. што се збило; — dolog, истинити догађај.
- Tört-írás, fn. фрактура, дебело готско.
- Törtöly, fn. грлица, дивљи голуб. [писмо.
- Törtszám, fn. разломак.
- Törül(közik) l. Töröl(közik).
- Törvadászat, fn. лов с виговима.
- Törvas, fn. гвожђа.
- Törve-bab, fn. размуљан пасуљ, пире од пасуља. — borsó, fn. пире од грашка. — lencse, fn. пире од сочива.
- Törvény, fn. 1.) закон; — t szabni, наредити законом; — t hozni, узаконити; доносити законе; — erejére emelkedni, озакопити се; — erejére emelni, озакопити; 2.) суд; — t állani, a) стати пред суд; b) јемчити за кога пред судом; — t látni, судити; — t ülni, држати суд; — t szolgálatni, делити правичу.

Törvény-adó, fn. законодавац. — belí, mn. законски. — bíró, fn. сукмет (у седу). — csavargó, fn. који изврше закон, рабулиста. — ellení, mn. против закона, незаконит. — erejű, mn. озакоњен. — erő, fn. сила закона.

Törvényes, mn. законит; — származás, порекло из брака. — en, ih. законито. — ít, es. озакоњити, легимитимирати. — ség, fn. законитост; правда.

Törvényetlen, l. Törvénytelen.

Törvény-fa, fn. вешала. — folyamat, fn. рок држању суда. — folyás, fn. судски, правни ток. — gyakorlat, fn. павариста, судски практикант. — hatóság, fn. мунисија, јурисдикција. — ház, fn. судница. — hely, fn. судиште. — hozás, fn. законодавство.

Törvényhozó, mn. законодаван; fn. законодавац, законар, законотворац. — ság, fn. законотворство, законарство — test, fn. законодавно тело.

Törvényi, mn. законски, легалан.

Törvény-javaslat, fn. законски предлог.

Törvénykedik, fn. törvénykezik, k. парбити се, парничити се.

Törvénykezés, fn. 1.) суђење; 2.) парничење; — i eljárás, судски поступак.

Törvényküüli, mn. незаконит, безаконит. — ség, fn. безаконитост.

Törvénykönyv, fn. законик, кодекс. — látás, fn. суђење. — látó, fn. судија. — nap, fn. судски дан. — oldás, fn. диспензација. — orvoslat, l. Perorvoslat.

Törvény-szabta, mn. законит. — szak, fn. време док се суд држи. — szegés, fn. гажење закона, прекорачавање закона. — szegő, fn. који гази закон; mn. незаконит. — szék, fn. судбени сто. — széki, mn. судбени, судски.

Törvényszeres, mn. законит. — en, ih. законито.

Törvényszerű, mn. законит. — en, — leg, ih. законито. — ség, fn. законитост. — tlen, mn. незаконит.

Törvény-szerzés, — szerző l. Törvényadás. — adó. — szolgáltatás, fn. правосуђе. — szünet, fn. судске ферије. — tábla, fn. таблица закона. — tár, fn. „корпус јурис“.

Törvénytelen, mn. незаконит, безакон; — gyermek, ванбрачно дете. — kedik, k. радити против закона. — ség,

fn. незаконитост, неправда. — ül, ih. неправедно, против закона.

Törvény-terem fn. судница. — tétel, fn. суђење. — tevő, fn. судија, судан. — tudás, fn. познавање права и закона. — tudó, mn. és fn. јуриста, правник. — tudomány, fn. правна наука. — tudor, fn. доктор права. — tudós, fn. правник, јуриста. — zár, fn. секвестар, узапђење законом.

Törvető, fn. који меће замке.

Törzs, fn. 1.) дебло, j. Törzsök; 2.) војнички штаб. — állomás, fn. штапска штација. — anyá, fn. прамати. — apa, — atya, fn. праотац. — fa, fn. стабло. — kar, fn. штаб у војсци. — orvos, fn. штапски лекар.

Törzsök, fn. 1.) стабло, дебло; 2.) пањ, влада; 3.) труп; 4.) племе, колено.

Törzsöknyelv, fn. првобитни језик.

Törzsökös, mn. што има основа, темеља; — nemes ember, племић по по-

Törzsökszám, fn. основни број. [реклу.

Törzsökszó, fn. коренита реч.

Törzsöktelen, mn. без стабла.

Törzsöl, es. трти, l. Dörzsöl. — ködik,

Törzsönködik, k. трти се, кавжити се.

Törzs-szám, fn. основни, кардиналан број.

Törzsszó, fn. коренита реч.

Törzstiszt, fn. штапски офицер.

Tös, mn. што има стабло, с кореном.

Tő-sarjadék l. Tőhajtás. — sarjak, fn. изданци.

Tősgyökeres, mn. коренити, радикалан; á. é. укореењен; заковани, затупани; — szokás, укореењен обичај; — magyar, прави Мађар; — nemzetség, вајкадашња породица. — túl, Töstül, ih. из корена, с кореном.

Tőszám, fn. основни број.

Tőszó, fn. коренита реч.

Tőszomszéd, fn. најближи сусед. — ság, fn. најближе суседство.

Tőtyög, k. гегати се, швагати се, вући

Tővér, mn. бујан, обилан. [се.

Tőves, mn. с кореном, стабљикаст.

Tővesrépa, fn. мрква.

Tővestül, mn. с кореном; из темеља.

Tövetőkapu, fn. будак.

Tővis, fn. трн, бодља, бодљика, драча. — bokor, fn. трњак. — es, mn. трновит, трнов, бодљикав. — es disznó l. Süldisznó. — es hal l. Sülhal. — kerítés, — sövény, fn. трнова ограда,

живи плот. — etlen. — telen, mn. без бодљи, без трња.
 Tőzeg, Tőzek, fn. тресет. — el, es. гнојити, љубрити; палити тресет. — föld, fn. тресет.
 Tőzgölődik, k. врпољити се, l. Tőzög-Tőzike, fn. висибоба. [mozog.
 Tőzög, Tőzögmozog, k. 1.) врпољити се, мигољити се; 2.) будити се (деца из сна).
 Tőzs, fn. трговина, трг. — cím, fn. фирма. — címez, es. фирмирати, потписивати.
 Tőzse, fn. берза. — játék, fn. играње
 Tőzsdíj, fn. провизија. [на берзи.
 Tőzsér, fn. трговац, грк. — kedés, fn. трговање. — kedik, k. трговати. — ség, fn. трговање, трговина.
 Tőzshajó, fn. трговачки брод. — s, fn. капетан трговачког брода.
 Tőzs-mérleg, fn. трговачка биланција. — segéd, fn. трговачки помоћник. — társ, fn. ортак у трговини.
 Trágár, mn. екаредан, развратан. — kodik, k. срамотно, екаредно говорити. — ság, fn. екаредност, срамотан разговор, безобразина.
 Trágya, fn. љубре, гној. — bogár, fn. говноваљ. — lé, fn. пинтевина.
 Trágyál l. Trágyáz.
 Trágyáz, mn. љубрен.
 Trágyáz, es. љубрити, гнојити. — ás, fn.
 Trébely l. Törköly. [љубрење.
 Trécesel, k. торокати, блебетати.
 Tréfa, fn. шала, пошалица; tréfából, од шале, из шале; tréfán kívül, без шале, шала на страну; tréfát üzni, збијати шалу; vkiből v. vkivel tréfát üzni, пемевати се, спрдати се с киме; tréfára fordítani a dolgot, ударити у шалу; nem vette tréfára a dolgot, није узео за шалу; nem érti a tréfát, не зна за шалу; ez már fele sem —, то борме није шала; torkába verték a tréfát v. felében esett a tréfa, присела му је шала; (km.) jó a — de nem mind éltig, ваља посвирати, па и за појас заденути; szapora —, meddő okosság, где је много смеја, ту је мало памети.
 Tréfabeszéd, fn. шаљив разговор. — cégér, fn. предмет поруге. — költemény, fn. шаљива песма.
 Tréfál, k. шалити се.
 Tréfálódik, Tréfálódzik, Tréfálkodik, k. Tréfálódó, fn. шаљивчина. [шалити се.

Tréfanév, fn. изденуто име.
 Tréfás, mn. шаљив; fn. лакрдијан, ша-
 Tréfaság, fn. шала, пошалица [љивчина.
 Tréfásan, ih. шаљиво.
 Tréfátalan, mn. незгранан, неспретан.
 Tréfaüző, fn. баскало, лакрдијан.
 Trencsén(vármegye), tn. Тренчин.
 Treszka, Trézi, tn. Треска.
 Trilla, fn. трила.
 Trilláz, k. és es. трилирати, извијати.
 Trizsából, es. деветати, лемати.
 Trombita, fn. трубља, труба, трумнета. — csiga, fn. тритоноз рог (пуж). — hang, fn. глас трубе. — kürt, fn. ловачки рог.
 Trombitál, k. és es. трумбетати, свирати у трубу.
 Trombitás, fn. трубач; mn. с трубом.
 Trombitaszó, fn. трумбетање.
 Tromf, fn. тронфа, адут; — ot — fal, мило за драго, мило за огњило.
 Tromfol, Tromfoz, k. адутирати, убијати адутом; á. é. vkivel — ni, насадити кога.
 Trón, fn. престо, трон. — örökletirend, fn. ред о наследству престола. — örökös, fn. наследство престола. — örökös, fn. престолонаследник, наследник
 Trónus, fn. престо. [престола.
 Trónutód, fn. наследник престола.
 Truez, fn. пркосе; — ból, уз пркос. — ol, — olkodik, k. пркосити.
 Trücsök, fn. зрикавац, (црни) пошак.
 Trüsszen l. Tüsszen.
 Tuba, fn. ролуб.
 Tubák, fn. тубак.
 Tubi, Tubieza, Tubika, fn. ролуице.
 Tuczat, fn. тесте, туце. — számra, ih. на туце.
 Tud, es. és k. 1.) знати; tud ön magyarul, знате ли мађарски? — e egy forintot váltani, можете ли променити једну форинту? 2.) (hoz, hez) разумевати се, разбирати се у чему; tud hozzá mint a hajdú a harangöntéshez, разуме се у том као магарак у кантару; á. é. azt is hozzá — van, подразумевајући, урачунавајући и то; tudtomra, tudtodra, tudtára . . ., колико ја знам, колико ти знаш . . .; tudtára v. tudtúl adni, дати кому на знање; tudtomra jött, дошло ми је до ушпију; tudtúl vettem, дознао сам; tudtom nélkül, без мог знања; az atya tudta nélkül, без очеве знања; a mit nem tu-

dok, azon nem búsulok, незнано непитано, знано вољено; 3.) мислити; azt tudom, úgy tudom, тако мислим.

Tudakol, es. распитивати, разбирати; azt tudakolá az apától, питао је она. — ás, — ódás, fn. распитивање, пропитивање. — ódik, k. пропитавати, распитивати се.

Tudákos, mn. разметљив; fn. свезналица. — ság, fn. разметање, свезналаштво.

Tudakoz, es. распитивати, l. Tudakol stb. ólag, ih. распитујући.

Tudalékos, mn. многознао; fn. многозна.

Tudalmas, mn. свестан. [лица.

Tudalom, fn. знање; — mal bírni vmiről, знати о чему или за што.

Tudás, fn. знање; разумевање.

Tudat, fn. свест; es. (vkivel vmít) јавити, саопштити кому што. — ás, fn. саопштај, нотификација.

Tudatlan, mn. és fn. незналица. — oz, es. називати незналицом. — ság, fn. незналаштво, незнање. — úl, ih. а) у незнању; б) невесто, с неразумеванем.

Tudniillik, Tudnillik, ih. т. ј. то јест, то ће рећи, на име.

Tudni-méltó, mn. вредно знати. — vágyás, fn. радозналоост, љубопитетво. — vágyó, mn. радознао, љубопитан; fn. љубопитљивац.

Tudnivaló, mn. — dolog, наравна (позната) ствар; ih. наравно, дабогме; fn. белешка.

Tudomány, fn. наука, знање; — t tenni, сведочити.

Tudomány-beli, mn. научан, знанствен.

Tudományos, mn. научан, знанствен; учен. — ság, fn. наученост.

Tudomás, fn. знање; — sal bírni, знати о чему; nincs — om róla, није ми познато; — és ahhoz tartás végett, ради знања и равнања; — ul, на знање; vkinek — ul adni v. — ára hozni, дати на знање, доставити; — ul vétetik, узима се на знање.

Tudomásvétél, fn. узимање на знање.

Tudor, fn. доктор; jog —, доктор права; orvos —, доктор медицине; bölcsész —, доктор филозофије.

Tudorság, fn. докторат.

Tudós, fn. учењак, научник; mn. учен, научен.

Tudósít, es. (vkit vmiről) обавестити о чему; — ják, јављају. — ás, fn.

извештај, глас. — ó, fn. извештач; mn. што објављује; — ó levél, авиза.

Tudósítvány, fn. 1.) авиза, глас; 2.) извештај, програм; iskolai —, школски извештај.

Tudóskodik, k. вадити се за научена.

Tudósság, fn. ученост.

Tudóstag, fn. академичар.

Tudva, ih. 1.) познато; — van előttem, познато ми је; 2.) навалице, хотимице; nem —, у незнању.

Tudvány j. Tudványás.

Tudvalevő, mn. познат, знан. — leg, ih. као што је познато.

Tuhad, k. гомилати се, закрчивати се.

Tuhaszt, es. гомилати, закрчивати.

Tújafa, fn. дрво живота.

Tukánborsevő, fn. биборождер, тукан.

Tukma, fn. 1.) уговор; 2.) трата (меница); 3.) тетивика (трава).

Tuku, fn. адроповац; шмокљан.

Tukmál, k. 1.) склопити, склапати уговор; á. é. reá — ni, наметнути, натутнути; 2.) трасирати (меницу).

Túl, ih. над, врх; — lenni vmin, бити готов е чим; — tenni magát vmin, прекорачити, пренебрегнути; — tette magát a kötelességén, занемарно је дужност.

Túl, mn. с оне стране, с ону страну, преко; — a Dunán, с оне стране Дунава; 6 órán — van az idő, већ је прошло 6 сати; а nehézségen már — vagyunk, претурили смо тешкоћу; kellettén —, преко мере.

Túl-ad, k. (vmin) дати даље, опростити се, курталесати се; gondjain — ott, опростио се брига; vkin — ni, кога отерати.

Tulajdon, mn. сопствен, властит; fn. а) својина, властитост, сопственост; б) особина, својство. — i, mn. што се тиче својине.

Tulajdonít, es. 1.) присејати; 2.) придавати; annak nagy fontosságot — anak, том придају велику важност; 3.) упишувати, урачунавати; maga magának — sa, нек сам себи припише.

Tulajdonítás, fn. 1.) присејавање; 2.) придавање; 3.) урачунавање, приписивање.

Tulajdonító, fn. датив; mn. атрибутиван. — lag, ih. атрибутивно.

Tulajdonkép(en), ih. управ, баш; mit akarsz —, шта управо хоћеш? — i, Tulajdonlag l. Tulajdonkép. [mn. прави.

Tulajdonnév, fn. сопствено (особно) име.
 Tulajdonos, fn. власник, господар, баштиник. — ság, fn. властитост, сопственост.
 Tulajdonság, fn. особина, својство. [пост.
 Túlakozik, k. протурити се, протуривати.
 Tulba, fn. менина (за пливаче). [се.
 Túlbecslés, fn. прецењивање.
 Túlbecsül, cs. прецењивати, преценити.
 Túlesapong, k. калашити се, претеривати, пребацивати се. — ás, fn. претеривање, развратност. — ó, fn. és mn. развратник; развратан.
 Túlesigáz, cs. претеривати, претерати.
 Túlél, cs. преживети, j. Tovább élni vkinél.
 Túlér, cs. премашати, дохватити преко.
 Túlérett, mn. презрео. [чега.
 Túlérő, fn. надмоћ, премоћ.
 Túlesik, k. пасти на ону страну; mn. kán túlesni, претурити посао.
 Túlfelől, ih. с оне стране; окром тога.
 Túlleszt, cs. одвећ затегнути, напрегнути.
 Túllesztült, mn. презатегнут, напрегнут.
 Túlfinom, mn. одвећ фини, j. Feletőbb finom.
 Túlhág, k. és cs. прећи, прекорачити.
 Túlhajt, cs. претерати, претеривати.
 Túlhalad, cs. és k. прекорачивати, премашати.
 Túli, mn. онострани; dunántúli, с оне стране Дунава.
 Tulipán, fn. лапа. — os, mn. закићен лалом; пун лале.
 Tuliz, cs. боети рогом.
 Túljár, k. премашати; прећи; vkinék eszén — ni, надмудрити.
 Túlkap, k. пребацивати се, претеривати. — ás, fn. претеривање, изгред.
 Túlkodik l. Túloz.
 Túlköltés, fn. сувишни трошкови.
 Túlmegy, Túlmén (vmin), k. прећи, l. Túlnan, ih. испрека. [Átlép.
 Túlnépes, mn. пренасељен.
 Túlnyomó, mn. надмоћан, претежан. — lag, ih. претежно. — ság, fn. надмоћност, превага; — ságra jutni, доћи до.
 Tulok, fn. јунац, јуне. [превласти.
 Túlontúl, ih. одвећ, премного.
 Túloz, cs. претерати, претеривати.
 Túlság, fn. претераност.
 Túlságos, mn. претеран; развратан. — an, ih. претерано; развратно. — kodik, Túlsó, mn. оностран. [k. претеривати.
 Túlsúly, fn. превага, претега; — t nyerni, добити превагу.

Túlszárnyal, cs. наткрилити, j. Felülke-rekedik (on, en).
 Túlteher, fn. претега, сувишан терет.
 Túltelt, mn. препун, пресит.
 Túlterhel, cs. претоварити, претоваривати, j. Szerfelett megterhelni.
 Túlterhelt, mn. претоварен. — ség, fn. претовареност.
 Túltesz, k. (vkin) превазилазити, превазићи, премашити; (vmin) пренебрегнути што, не обзирати се на што.
 Túlterjeszkedik, k. преко граница се ширити; á. é. из далека захватити.
 Túlvisz, cs. претерати, претеривати.
 Túl vitt, mn. претеран, пренапет.
 Túlz-ás, fn. претеривање. — ó, fn. претеранац. — ott, mn. претеран. — ott-ság, fn. претераност.
 Túlzeng, cs. надвикати, натпевати.
 Tumka l. Tukma.
 Tungos, mn. дебео; fn. гузош.
 Tunya, mn. лен, нехатан; туњав.
 Tunyálkodik, k. леновати.
 Tunyán, ih. нехатно, лено.
 Tunyaság, fn. нехат, леност.
 Tunyít, cs. тромити, чинити леним.
 Tunyúl, k. ленити се, бивати нехатан.
 Túr, A. fn. 1.) жуљ од седења, јахања; 2.) изривена земља; B. cs. конати, ровити, рити. — ás, fn. ровење, ривење. — at, fn. кртињак, крторовина.
 Turba, fn. торба, телећак.
 Turbán, fn. турбан. — lilom, fn. чеплез.
 Turbás, mn. с торбом; fn. торбар (мајстор).
 Turbékol, k. гукати, гугукати. — ás, fn. гугут, гукање.
 Turbikál, Turbikol, cs. мутити, бућкати.
 Turbokló, fn. бућкало. [(воду).
 Turbokol l. Turbikál.
 Turbolya, fn. стидак (биљка).
 Turczos, mn. рута, маљав.
 Túrdogál, Túrész, cs. рити; чеврљити.
 Turfa, fn. тресет.
 Turha, fn. слуз, хракотина; turhát körni, пљувати хракотину, слуз.
 Turhás, mn. пун слуга, хракотине.
 Turház, k. хракати, закашљивати се.
 Turjány, fn. баровит илићак, млака. — os, mn. млаковит.
 Turkál, Turkapiskál, cs. рити.
 Túró, fn. сир (мекани). — csik, fn. резанци са сиром. — dzik, k. сирити се.
 Túrony, fn. казејин (саставни део сира).
 Túrórács, fn. цедило за сир.

Túros, mn. нажуљен, огуљен од јахања.
 Túrós, mn. са сиром; сираст.
 Túrósajt, fn. сир за размазивање (на хлеб).
 Túros-ít, cs. нажуљити, одерати се. —
 odik, k. нажуљити се, одерати.
 Túrósodik, k. сирити се.
 Túróz, cs. посипати сиром.
 Turul, fn. орао.
 Turz, cs. копати, тражити руде. — ás,
 fn. тражење руда. — ási engedély,
 дозвола за тражење руда. — ó, fn.
 који тражи руде.
 Tus, fn. 1.) здравица, наздравица; — t
 inni, пити на здравицу; — t húzni,
 свирати на здравицу; (szój.) az nem
 nagy —! то није бог зна шта! 2.) кун-
 дак; 3.) туш (боја).
 Tusa, fn. 1.) борба, бој; 2.) кундак.
 Tusak, fn. пањ; буца, маљ,
 Tusakod-ás, fn. борба, бојак. — ik, k.
 борити се, бити бојак.
 Tusakol, cs. натеривати, набијати.
 Tusalg, k. борити се собом.
 Tusaütés, fn. удар кундаком.
 Tusáz, k. борити се.
 Tuszfesték, fn. боја за туширање.
 Tus-ivás, fn. наздравица.
 Tuska, Tuskáz l. Duska, Duskáz.
 Tuskó, fn. пањ; маљ; á. é. будак, бе-
 дак. — z, cs. лупати, ђускати.
 Tusol, cs. туширати.
 Tús, fn. талац; — ok, таоци.
 Tusza, fn. удео, део.
 Tuszkol, cs. гурати, турати; натеривати;
 reá — ni, наметнути.
 Tuszkoló, fn. узбијач (справа) за треку
 Tuszli, fn. колчак. [на крову.
 Túsztárs, fn. суталац.
 Tutaj, fn. сплав. — híd, fn. мост од спла-
 вова. — mester, fn. сплавција (мај-
 стор). — os, fn. сплавција (пловац).
 — oz, cs. спуштати хватове.
 Tutajrén, fn. где се ваде дрва из воде.
 Tuti, fn. папуче.
 Tutú, fn. свирале, карабе.
 Tutúl, Tutul, k. заурлавати, вити, урли-
 кати. — ás, fn. урлик.
 Tutuska, fn. гомилца.
 Tutyi, fn. папуче.
 Tutyma, mn. уњкав. — ság, fn. уњкавост.
 Túzok, fn. дроцла; (pb.) jobb ma egy
 veréb, mint holnap egy —, боље да-
 нас јаје, него сутра кокошка.
 Tű, fn. игла, шиваћка; füles —, игла

с ушивцом; — vé tenni mindent, све
 непреметати, пробурлати.
 Tűalakú, mn. игласт. — lag, ih. игласто.
 Tűcsináló, fn. иглар.
 Tűcskérez, k. 1.) љутило тражити, пре-
 метати; 2.) тратити време, дангубити.
 Tűcsök, fn. цврчак; mezei —, црни по-
 пац, зрикавац; házi —, бели попац;
 — bújt a fejébe, дошле му лутке;
 tűskei vannak, има бубу (црва) у
 глави; összehordott tűsköt, bogarat.
 наговорно је тамо ваздан којешта.
 Tűded, mn. игласт. — en, ih. игласто.
 Tűdő, fn. 1.) плућа, бела цигерица; 2.)
 утробнице на кисело, „пајшл“.
 Tűdőbajos, mn. прсоболан.
 Tűdőgyulladás, fn. запаљење плућа.
 Tűdőkór, fn. 1.) сушица, јектика; 2.)
 járványos —, марвена куга; 3.) l.
 Tűdőkóros.
 Tűdőkóros, mn. és fn. прсоболан, јекти-
 Tűdőkórság, fn. суха болест. [чав.
 Tűdőlob l. Tűdőgyulladás.
 Tűdős, mn. с цигерицом; с кашом од
 Tűdősov, fn. сушица. [цигерице.
 Tűdővész, fn. 1.) сушица, суха болест;
 2.) марвена куга. — es, mn. јектичав.
 Tűdz, cs. ситно прошивати, штеповати.
 Tűfej, fn. иглена глава.
 Tűfok, fn. ушка од игле.
 Tűhegy, fn. врх од игле; — re állítanf,
 терати до крајности; — re szedni a
 beszédet, свести беседу на најкраће.
 Tűkör, Tűkör, fn. огледало, зрцало. —
 borítás, fn. облог огледала.
 Tűkörkő, fn. гипсаст шиат.
 Tűkörszék, fn. огледало за облачење.
 Tűkrőd-z-ik, k. огледати се. — és, fn.
 огледање.
 Tűkrös, mn. с огледалом; катоптричан;
 fn. огледалар.
 Tűkröz, cs. износити, показивати као у
 огледалу. — ödik, k. огледати се, од-
 cјаживати. — et, fn. огледање. — tet,
 l. Tűkröz.
 Tűled, isz. стук! se — se hozzád, ни
 овамо ни онамо.
 Tűlevél, fn. игленасто лишће, четина.
 Tűlevelű, mn. четинаст; fn. игленасто
 Tűll, fn. тил (материја). [дрво.
 Tűlök, fn. 1.) рога; 2.) парожак од рога
 јелењег. — ded, mn. рсгаст, рожаст.
 Tűlökszelencze, fn. рожана кутија.
 Tűmives, fn. иглар.

Tün l. Tünik.

Tünde, mn. што брзо нестаје, пролазан; варљив; вилински; fn. а) знамен, знак; б) вила.

Tündelevení, Tündemény, fn. слени мин.

Tündér, mn. чаробан, вилински; fn. вила. — es, mn. вилински; á. é. што намах нестаје, тренутан, варљив. — fény, fn. чаробни сјај. — i, — ies, mn. чаролијеки, вилински. — kastély, fn. вилински двор. — kedés, fn. чаролија, мађије. — kedik, k. врачати, бајати. — kert, fn. вилински врт. — kör, fn. вилинско, врзино коло. — lö, mn. чаролијеки. — mese, — rege, fn. вилинска прича, бајка. — ország, fn. вилинско царство. — ség, fn. чаролије. — vár, fn. вилински град. — vessző, fn. чаробна палица.

Tündevény l. Tündelevení.

Tündik l. Tünik.

Tündök, fn. слени мин.

Tündökít, es. чинити сјајним, блиставим.

Tündökl-ik, k. блистати, сјати се, треперити. — és, fn. блистање, сјајање. — et, fn. блесак, сјај. — etes, — ő, mn. сјајан, трепав.

Tünedez, k. нестајати, ишчезавати.

Tünekedik, k. хтети сјати.

Tünékeny, mn. што брзо пресија, прелазан, тренутан. — en, ih. тренутно, прелазно. — ség, fn. прелазност.

Tünelem, fn. појава, појав.

Tünelg, k. полако се губити, ишчезавати.

Tünelmes, mn. прелазан, тренутан.

Tüнемény, fn. појава; természeti —, природна појава, феномен.

Tünés, fn. појављивање, појав.

Tünet, fn. 1.) појава, појав; 2.) причињавање, утвора.

Tünetkövek, fn. метеори.

Tünik, Tünik, k. 1.) појављивати се, указивати се, појавити се; szembe —, упада у очи; 2.) нестати, проћи.

Tünle, fn. блиставац (камен).

Tünöd-és, fn. размишљање, премисљање, стрешња, брига. — ik, k. премисљати; стрешити, бринути се.

Tüntet, es. изнети, представљати; k. бунити се, демонстровати. — és, fn. демонстрација.

Tütaga, fn. јастућић за задевање игала.

Tüprénz, fn. новац за ситне трошкове.

Tür, es. és k. 1.) трпети, сносити, под-

носити; akár- mit is — ve ér el az ember, трпел спасен; 2.) пресамитити, посувраћивати.

Türedék, fn. увијено, умотак.

Türedelem stb. l. Türelem stb.

Türékeny, mn. стрљив, трпљив. — en, ih. трпљиво. — ség, fn. стрљивост.

Türelem, fn. стрпљење; трпљивост, толеранција.

Türelmes, mn. стрљив; трпљив, толерантан. — en, ih. стрљиво. — ség, fn. трпљивост, толеранција.

Türelmetlen, mn. нестрљив; нестрљив, нетолерантан. — ség, fn. нестрљивост; нетолеранција, нетрпљивост. — ül, ih. нестрљиво; нестрљиво.

Türem, fn. посувратак, подавијутак.

Türemlik, k. посувратити се, посувраћивати се.

Türempick, fn. одољен, мацина трава.

Türés, fn. 1.) трпљење, трпеж; пажња; békességes —, стрпљивост; mi — tagadás, чему тајити; keserű a —, de édes a gyümölese, трпел-спасен; 2.) подмотавање, посувраћање.

Türet, fn. умотак; egy — vászon, труба

Türetlen l. Türhetetlen. [платна.

Türhetetlen, mn. несносан, неснопљив. — ség, fn. несносност. — ül, ih. несносно.

Türhető, mn. што подноси, снопљив; приличан. — en, — képen, — leg, ih. колико подноси, прилично.

Türhetős l. Türhető. — ség, fn. снопљивост, подносивост.

Türköl, es. бости роговима. — ödzik, k. бости се.

Türközik, k. 1.) заеукати се, задигнути се, заеукивати се; neki —, принути око чега; 2.) l. Türkölődzik.

Türköztet, vh. уздржавати се.

Türő, mn. који сноси, пати; fn. патник.

Türödelem, Türödelmes l. Türelem, Türelmes.

Türödzik, k. заеукивати се, запрезати се.

Türök, fn. por.

Türömfű, Türömolaj, fn. стрпљење.

Türtet, vh. (-i magát), Türtözködik, Türtőzik, k. стрпети се, уздржавати се.

Türtsirom, fn. колутка (биљ.).

Tüs, fn. иглар; mn. а) игласт, бодљикав; б) с иглом. — erdő, fn. шума од четинастог дрвећа.

Tüsge, fn. бодљикави пуж.

Tüske, fn. 1.) бодља, бодлика, трн; tüs-

kén ülni, седети као на иглама; szerb v. gílicze —, дикица; 2.) риба коет.
 Tűskebokor, fn. трњак; tűskén bokron keresztűl, и у ватру и у воду.
 Tűskeborona, fn. трнова брана.
 Tűskeparások, fn. бодљоперке.
 Tűskés, mn. 1.) трновит, бодљикав; 2.) цун костују, длакав (риба).
 Tűskés állatok, fn. бодљивци, ехинодермата. — csiga, fn. гримизњак. — féreg, fn. морски јеж. — sövény, fn. трнова ограда. — szárnny, fn. бодљикаво пераје. — úszonyúak, fn. тврдоперке.
 Tűskönczök, fn. бодљивци, ехинодермата.
 Tűsök l. Tűske.
 Tüstént, ih. одмах, умах, таки.
 Tüstön-tüből, ih. 1.) из корена, са жилама; 2.) с места, таки.
 Tűsszen, Tűsszent, k. кихнути; — ő por v. szer, прах за кихање, бурмут.
 Tűsszög, Tűszköl, k. кихати.
 Tűsző, fn. 1.) кеса, врећа, ксемер; 2.) омотач плода, мехуран.
 Tűszúras, Tűszúrat, fn. убод, бод.
 Tűszű l. Tűsző.
 Tűtartó, Tűtok, fn. иглењача.
 Tűttűs, fn. кулен, шваргла, кожуриница; á. é. д'бело дете, туљак.
 Tűti, fn. ту-ту (вода, у дечјем говору).
 Tűves, mn. игленаст, бодљикав. — csiga, fn. гримизњак. — fa, fn. трње, l. Kőkeny. — fenyű, fn. вења, смрека. — hal, fn. змијуљница. — károszta, fn. артичок.
 Tűz, fn. 1.) ватра, огањ, пожар; — et vetni, запалити; — nek víznek neki menni, срљати и у ватру и у воду; — zel vassal rajta lenni, радити из петних жила; — zel vassal pusztítani, жарити, пустошити огањем и мачем; — be menne érted, скочио би у ватру за тобом; égő — et gerjeszteni, раскиривати ватру; а — et piszkálni nem jó, не ваља се с ватром играти; — et rakni, ложити; 2.) ватруштина, врућина; — zel, ватрено; —ról pattant, ватрен, жесток, огањевит; csupa —, жива жеравица; tűzbe jönni, доћи у ватру, распалити се.
 Tűz, cs. 1.) бости, прошивати; 2.) a lobogót — ni, побости барјак; Tűz-fűz l. Tűztollaz.
 Tűz-álló, mn. неупаљив. — anyag, fn. гориво. — béka, fn. ватрена жаба. —

biztosított, mn. осигуран од ватре. — csáklya, fn. пожарничка чакља.
 Tűzdel, cs. 1.)-прошивати, бости; 2.) задевати; 3.) убадати, надевати; — ő szalonna, сланина за надевање; — t, надевен.
 Tűzel, k. 1.) ложити; 2.) палити, пуцати; — j! пали! cs. подетицати.
 Tűzelő, mn. за ложење; — anyag v. szer, гориво; fn. 1.) огањште, камин; 2.) лот.
 Tűzeleg, k. пламтети, буктети. [жар.
 Tűzelék, fn. гориво.
 Tűzelés, fn. 1.) ложење; 2.) паљба, ватра; — re fogni a fegyvert, намести-ти пушку за пуцање.
 Tűzelgés, fn. букћење; á. é. жестила.
 Tűzellenző, fn. штит против ватре.
 Tűzér, fn. тобција, артиљериста. — i, mn. тобцијски. — ség, fn. топиштво, артиљерија. — szer, fn. тобцијски прибор. — tanya, fn. тобцијски парк.
 Tűzes, mn. 1.) ватрен, усијан; 2.) реван, жесток; 3.) огањане боје.
 Tűzesbetegség, fn. петехије, бубуљице.
 Tűzesedik, k. усијати се, зажарити се; neki tűzesedett, распалио се.
 Tűzesen, ih. ватрено; жестоко.
 Tűzesít, cs. жарити, ужарити, усијати.
 Tűzesked-ik, k. узаврети, бити жесток, распалити се. — és, fn. узаврелост. — ő, mn. жесток; fn. прзница.
 Tűzesróka, fn. лисина црна трбуха.
 Tűzesség, fn. ватреност, жестина.
 Tűzsvaspróba, fn. проба са усијанам гвожђем (суд божји у средњем веку).
 Tűzetes, mn. нарочит; темелит, опширан. — en, ih. опширно, темелито.
 Tűz-fal, fn. забат, огањак. — fecskendő, fn. штрцалица за гашење. — fegyver, fn. оружје за пуцање. — fogó, fn. ватраљ, машице. — felt, fn. мехур. — golyó, fn. ватрена, усијана кугла. — gyík, fn. саламандер. — halál, fn. смрт у ватри. — hánnyó, mn. ватрометан. — harang, fn. а) отишште; б) згари.
 Tűzhordó, fn. ватрогасно буре. [ште.
 Tűzi, mn. за ватру; из ватре; — fa, дрво за ложење, гориво.
 Tűz-ihlet, fn. крштење ватром. — imáadás, fn. обожавање ватре. — imádó, fn. обожавач ватре. — játék, fn. ватромет, пуштање ватрених жабица. — játékos, fn. ватрометник.
 Tűzkár, fn. штета од ватре или пожа-

pa. — mentés, — mentesítés, fn. осигуравање против пожара. — mentesítő intézet, fn. друштво за осигуравање против пожара.

Tűzkárosult, mn. és fn. погорелан.

Tűzkelme, fn. материја што гори.

Tűzkő, fn. кремен.

Tűzlapát, fn. ватраљ.

Tűzlárma, fn. узбуна на ватру.

Tűzlépés, fn. корак за јуриш.

Tűzmentes, mn. 1.) неупалив; 2.) осигуран.

Tűzmiv l. Tűzjáték. [гуран од ватре.

Tűzművészet, fn. ватрометништво.

Tűzmunka, fn. рађања ватром.

Tűzsemű, mn. огњан.

Tűzokádó, mn. ватрометан; — hegy, or-

Tűzoldal, fn. арфилада. [њедух, вулкан.

Tűzoltó, mn. за гашење; fn. ватрогасац,

Tűzöget l. Tűzdel. [пожарник.

Tűzőr, fn. пожарна стража. — izet, fn. пожарна стража. — ség, fn. a) ватрогаси; b) ватрогасна стража.

Tűzött, mn. прошивен; штепован; везен; 2.) seipőre — kezekkel, подбочено.

Tűz-pille, fn. вештица, што лети на свећу. — piros, mn. црвен као ватра, огњан. — riadal, fn. узбуна на ватру. — rölpattant ember, fn. жеравица, прзница. — szer, fn. џебана, муниција, прах и олово. — szerszám, fn. кресиво. — szító, — takarító, fn. жарило, жарач. — támadás, fn. пожар. — tartó, fn. жеравичњак. — teke, fn. ватрена кугла. — telep, fn. батерија, l. Ágyutelep.

Tűz-tollaz, es. китити.

Tűz-veres, mn. црвен као ватра. — vész, fn. пожар. — zaj, fn. вика на ватру.

Ty.

Tyúk, fn. 1.) кока, кокошка, кокош; kotló —, квочка; tojó —, кока што носи јаја; (szój.) — okkal fekünni le, легати се кокошима (рано); fekete — és fehér tojás, и црна кока носи бело јаје; enyém a —, tehát a tojás is, чија кока онога и јаје; — is kikaparja, заклела се земља рају, да се сваке тајне знају; 2.) fias —, влашчићи (звезде).

Tyúkáros, fn. пилићар. — né, fn. пилићарка.

Tyúkász, fn. 1.) пилићар; 2.) који запаћа живину.

Tyúkász, k. улагивати се, умиљавати се.

Tyúk-borító l. Tyúkketrecz. — eszü, mn. глупав; fn. глупак. — fészék, fn. кокошје гнездо. — fi, fn. пиле. — hús, fn. пилетина, кокошје месо. — húselevés, fn. чорба од кокошке. — kereskedő, fn. пилићар. — ketrecz, fn. легало, кокошњак. — kosár, fn. кошар

за живину. — leves l. Tyúkhúsleves.

— mony, fn. кокошје јајце. — nemű, mn. кокошјег рода, — ől, fn. кокош.

Tyúkos, fn. који гаји живину. [њак.

Tyúkszakáll, fn. — ra becsülni, површино ценити, овлаш судити.

Tyúkszedő, fn. пилићар.

Tyúkszem, fn. 1.) жуљ (на нози); (szój.) vkinck — ére hágni, стати кому на жуљ; 2.) мишјакиња (трава). — es, mn. који има жуљеве на нози. — í, mn. кратковид.

Tyúk-tenyésztés, fn. гајење кокошака. — tenyésztő, fn. који гаји кокошке. — tetű, fn. кокошја уш. — tojás, fn. кокошје јаје. — toll, fn. кокошје перје. — tolvaj, fn. крадикокошка, који краде живину. — ülő, fn. седало, легало, кобача. — ültető, fn. који насађује кокошке; á. é. млакоња, иртван. — vásár, fn. продаја живине.

U, Ú.

U. a. — ugyanaz, пети.

Ú. m. — úgymint, као, напме.

Ú. n. — úgy nevezett, такозвани.

Ubornak, fn. краставац; (szój.) felkapott az — fára, пала му сикира у мед; потерала га срећа.

Uczu! isz. 1.) дед! дела! хајде! — neki, elmeséli, hogy..., ну, па неприча, како...; 2.) uju! ура!

Udvar, fn. 1.) двор; 2.) авлија, двориште; — nére v. emberei, дворани; — hazugja, дворска луда; 3.) непо-

- кривен део крова на даћи; 4.) коло (око месеца или сунца).
- Udvar-bíró, fn. провизор. — ház, fn. племићески двор. — hely, fn. 1.) двориште; 2.) властелински двор; курија. — helyes, fn. куриалиста.
- Udvari, mn. 1.) двореки; — bolond, дворека луда; — emberek, дворани; 2.) авлијски; 3.) учтив, уљудан.
- Udvarias, mn. учтив, услужан, галантан. — an, ih. учтиво, галантно. — kodik, k. учтиво се понашати. — ság, fn. учтивост, галантност.
- Udvariatlan, mn. неучтив, неуљудан, негалантан. — ság, fn. неуљудност.
- Udvarilag, ih. Udvaris, mn. двореки, као на двору.
- Udvariság, fn. галантност, етикет.
- Udvaritanácsos, fn. двореки саветник.
- Udvarka, fn. дворнић.
- Udvarkodik, k. удварати се, клањати се кому.
- Udvarlás, fn. 1.) подворење; 2.) курицање, удворавање.
- Udvarló, fn. 1.) двореки слуга; 2.) удварач.
- Udvarmester, Udvarnagy, fn. двореки на-
Udvarnép, fn. дворани. [стојник.
- Udvarnok, fn. дворанин, двореки кавалер.
- Udvarol, k. чинити подворење, удварати се; дворити; курисати.
- Udvaronez, fn. удворица.
- Udvarszerű, mn. двореки, дворански. — leg, ih. двореки.
- Udvertartás, fn. држање двора, двор.
- Udvartelek, fn. курија, властелински
- Udvartelkes, fn. куриалиста. [двор.
- Udvas l. Odvas.
- Ugar, fn. угар; mn. пуст, незасејан. — föld, fn. угар. — hónap, fn. јуни. — lás, fn. угарење. — ol, cs. угарити. — on, ih. непосејано, пусто. — rozs-nok, fn. дивља зоб. — szántás, — tö-rés, fn. угарење.
- Ugat, k. лајати. — ás, fn. лавез, лајање.
- Ugosa(vármegye), fn. Угочка.
- Ugord-ik l. Ugrik. — ás, fn. скакање. — ós l. Ugrós.
- Ugorgyán, fn. шумок, l. Szivárvány, 2.)
- Ugorka, fn. краставац. — saláta, fn. салата од краставаца.
- Ugorkás, mn. с краставци.
- Ugrál, k. скакати. — ás, fn. скакање. — gat, k. скакутати.
- Ugráncs, fn. живо дете, несташко.
- Ugrándoz(ik), k. скакати, поскакивати, Ugrány l. Ugrónyúl. [скакутати.
- Ugrás, fn. 1.) скакање; 2.) скок.
- Ugraszt, Ugrat, cs. чинити да скаче, распритати; терати.
- Ugrató, fn. кретикуе (стопа у стиху).
- Ugratólövés, fn. метак на одбој.
- Ugrifuti, mn. хитар, брз, лак; fn. не-смелица.
- Ugrifüles, fn. ветропир, ветрогоња.
- Ugró, fn. коњиц (у шаху).
- Ugrik, k. скакати, скочити.
- Ugrócz, fn. арлекин.
- Ugró-év, fn. преступна година. — háló, fn. мрежа за тице. — kút l. Szökő-kút. — nap, fn. преступни дан. — nyúl, fn. египатски миш, скоцац. — rúd, fn. мотка за прескакање.
- Ugrós, mn. што скаче, скакуће.
- Ugrosik l. Ugrál.
- Ugróvíz, fn. шедрван.
- Úgy, ih. тако; — ahogy, како-тако.
- Úgy-ám, ih. тако да! тако боме!
- Ugyan, ksz. 1.) до душе, истина; ott vol-tam —, de nem láttam, био сам онде истина, али га не видех; 2.) ала, ма; — mondd meg, ала реци ми! 3.) — csak megjártunk, баш смо насели! 4.) такође; — csak mi, опет ми.
- Ugyan-akkor, ih. опет онда, баш тада. — annyi, mn. исто толико. — az, mn. исти тај. — azért, ih. опет због тога; због истог тога. — azon, mn. исти. — azonos, mn. истоветан. — ez, — ezen, mn. овај исти. — ezért, ih. за то исто; баш зато.
- Ugyanis, ih. на име, то јест; megmondta —, рекао је наиме; јер је рекао.
- Ugyanitt, ih. на истом месту, баш овде.
- Úgyannyira, ih. тако, у толикој мери.
- Ugyan-oda, ih. опет онамо, баш онамо. — onnan, — onnét, ih. опет отуд, баш одонуд. — os l. Azonos. — ott, ih. опет онде; баш на оном месту. — úgy, ih. исто тако, сасма тако.
- Úgyde, ih. јесте али..., али онда...
- Úgye? Ugyebár? јелда? јелте?
- Úgyis, ih. и онако, и тако.
- Úgymint, ih. наиме, као.
- Új, mn. нов.
- Új, fn. 1.) прет; — at húzni, вући се прета, вући се клика; nem szoptam — amból, нисам исисао из претију;

úgy maradt mint az — он, остао је го као прет; — aink sem egyenlők, ни сви прети није једнаки; — odra tekerheted, можеш га обавити око прета; 2.) рукав; 3.) палац (мера); 4.) шапа; 5.) крена (на листу).
 Újal, cs. дирати претима.
 Újan, Újantan, ih. ново; обновљено.
 Újantú, fn. кесица на прет.
 Újas, mn. 1.) претат, који има прете; 2.) на рукаве; 3.) од једног палца; fn. кратак огртач, хурче.
 Újas-di, fn. играње с претима. — hal, fn. трбоперка. — keztyű, fn. рукавице с претима. — mellény, fn. прелук на рукаве, бена.
 Újatlan, mn. 1.) без претију; 2.) без рука-
 Újazott, mn. — levél, крецав лист. (ва.
 Újbeszéd, fn. разговор претима.
 Újból j. Újra.
 Újdad, mn. претаств.
 Újdivatú, mn. нове моде, по новој моди.
 Újdon, mn. нов-новцат, нов-новацки.
 Újdondász, fn. који купи, пише новости; k. скупљати новости.
 Újdonnan, Újdonnat, ih. сасвим изнова.
 Újdonnatú, mn. нов-новцат.
 Újdonoz, k. јагмити се за новостима.
 Újdonság, fn. новост, новина.
 Újdonúj, mn. нов-новцат.
 Újesztendő, Újév, fn. ново лето, нова го-
 Újévi, mn. о новој години. [дина.
 Újfent, ih. из нова, с нова, на ново.
 Újház, mn. нововенчан.
 Újhegy, fn. врх од прета.
 Újhold, fn. нов месец, млад месец, младина.
 Újít, cs. обнављати, обновити, приновити. — ás, fn. обнова; egyházi — ás, реформација. — ási vágy, fn. новотарство. — ási szerződés, fn. новација. — gat, cs. обнављати. — ó, fn. обнављач; повотар, реформатор. — olás, fn. новација.
 Újizom, fn. батић, коленце.
 Úji, fn. прет, l. Új, fn.
 Újjá-alakítás, fn. преображај, преуређење. — szervez, cs. обновити, преуредити. — prevetrojiti. — születés, fn. препорођај. — születik, k. препоро-
 Új-játék l. Újasdi. [дити се.
 Újjong, Újjongat, k. подвикивати, кли-
 Újkor, fn. нови век. [цати.
 Újmise, fn. прва миса
 Újmódi, mn. по новој моди.

Újnemű, mn. нов.
 Újmutatás, fn. опомена, миг, знак.
 Újnyi, mn. с прета; с једног палца.
 Újolag, Újon, ih. на ново, из нова, по-ново; ту екорим.
 Újonez, fn. новак, регрут; mn. новенит, новајлија. — állítás, fn. новачење.
 Újonezoz, cs. новачити, регрутовати. — ás, fn. регрутација.
 Újonjárók, fn. преташи, дигитиграда.
 Újonnan, k. на ново, l. Újolag.
 Újonoz, cs. обновити, обнављати.
 Újonszülött, mn. новорођен.
 Újontan, ih. на ново.
 Újonti, mn. нов.
 Újonz l. Újonoz. — at, fn. обнова.
 Újoslag i. Újon.
 Újosok, fn. преташи.
 Újra, ih. на ново, из нова, по ново; (уз глаголе) пре . . . ; — rakni, претоварити; — olvasztani, претопити.
 Újrakás, fn. стављање претију при сви-рању.
 Újrakeresztel-és, fn. поновно крштење, прекрштавање. — ő, fn. новокрститељ.
 Újráz, cs. искати да се на ново свира или пева.
 Újság, fn. 1.) новост, новина; mi — ? шта је ново? 2.) новине. — hirdő, fn. разноситељ новина. — írő, fn. новинар. — kívánó, mn. радознао, љубопитан. — onkarás, fn. кечање новостима, јагма за новостима. — ol, cs. доносити новост, јављати.
 Újsám, fn. 1.) калуц за рукаве; 2.) калуц за прете (рукавичарски).
 Újszámolás, fn. рачунање на прете.
 Újszótan, fn. неологија.
 Újtalálmány, mn. новопронађен.
 Újudvar, fn. борба, мегдан.
 Újúl, k. обновити се, обнављати се, освежити се. — ás, fn. обнова; освежење.
 Újult, mn. обновљен; hold — a, нов месец, младина, мена месеца.
 Újvidék, tn. Нови-Сад. — i, mn. és fn. новосадски; Новосаданин.
 Újvilág, tn. Нови Свет; Америка.
 Úlászló, tn. Владислав, Влада.
 Úmakk, fn. љутина, аспида.
 Ún, A. cs. мрзити; — om ezt a dolgot, додијала ми је та ствар, обљутавило ми је, досадило ми је; l. Beleűn; B. vh. — om magamat, досадно ми је, дуго ми је време.

Unadalmas, Unadalom l. Unalmas, Una-
Únakodik l. Uantkozik. [lom.

Únakodva, ih. из дуга времена од, досаде.
Unakoszik, Unakozik, Unatkozik, k. дуго
му је време, досадно му је.

Unalmas, mn. досадан, несносан, тего-
бан. — an, ih. несносно, досадно. —
kodik, k. бити досадан. — ság, fn. до-

Unalmatos l. Unalmas. [сада.

Unalmaztat l. Untat.

Unalom, fn. дуго време, досадност, не-
лагод, чама.

Unalmoz-ás, fn. дуго време, нелагод, до-
сада. — ik, k. чамати, дуго му
време, досадно му је.

Unatlan l. Untalan.

Undok, mn. гнусан, гадан, глотан, скр-
нав. — it, cs. скрнавити, каљати. —
latos l. Undok. — odik l. Undokúl. —
oskodik, k. скаредно се владати. —
ol, cs. каљати, скрнавити; гнуша-
ти се. — ság, fn. ругоба, гнусоба,
скаредност. — ságos, mn. гнусан, ру-
гобан. — úl, k. скрнавити се; бивати
гнусобан; ih. гнушено.

Undor, fn. гад, гнусност. — gás, fn.
мука (кад ко хоће да повраћа). — it,
cs. чинити да се човек гади, гнуша.
— itó, mn. гнусан, одвратан. — odás,
fn. гађење, гнушање. — odik, — oszik,
k. гадити се, гнушавати се, грозити
се. — odó, mn. гадљив. — os, mn.
гнусан.

Unodalmas, Unodalom l. Unalmas, Unalom.

Unoka, fn. унук, унука; kis —, прау-
нуче. — fi, fn. праунук. — gyermek,
fn. братић, сестрић, братучед; сестри-
чина, братучеда. — húg, fn. нећака;
синовица. — leány, fn. праунука. —
öcs, — öcse, fn. синовац, нећак. —
testvér, fn. братић, братучед, сес-
трић; братучеда, сестричина. — nő-
vér l. — testvér b).

Unos-untalan, ih. непрестанце. — untig,
ih. довољане, изобила, бозболе.

Unszol, cs. пањкати, гањати, цагати. —
ás, fn. пањкање, подстицање.

Únt, mn. сит, пресит (чега), коме је
дотенитало.

Untalan(úl), ih. без прекида, непрестано.

Untat, cs. досађивати, додијавати (кому),
— ás, fn. додијавање, досада. — ó,
mn. досадан.

Untig, ih. довољно, довољане, тушта;

— elég, доста и довољно; — tisztig,
доста и колико не треба.

Úr, fn. 1.) господин; господар; urak, го-
спода, господитина; magam ura vagyok,
свој сам господар; egy fillérnek sem
ura, нема ни мраке; ura légy szavad-
nak, буди господар од своје речи!
majd ura leszek én neki, намајсторићу
ја њега! nehéz két — nak szolgálni,
тежко је служити два господара; nagy
urak kedve nyúlhaton jár, милост велике
господе не траје дуго; 2.) муж, сун-
руг, господар; öregbik uram, девер
(старији брат мужевљев); kisebbik u-
ram, девер (млађи брат мужевљев);
3.) Urambátyám! браца, баца, чико!
(пријатељски); bátyám uram! госпо-
дине! 4.) господ, бог господ; az úr
adta, az úr elvette, господ дао, господ
узео; az — ban boldogúlt, представио
се у господу; 5.) Uramfia! драговићу.

Uracs, fn. господарче, господичић. [мој!
Urakalmi, mn. властелински.

Uradalom, fn. властелинство, снахилук.

Urahagyott, mn. без господара.

Ural, cs. 1.) звати господином; 2.) при-
знавати за господара.

Uralg, k. владати, господарити.

Uralkod-ás, fn. влада, владање. — ik, k.
владати, господарити; magán — ni,
собом владати.

Uralkodni-vágyás, fn. властољубље. —
vágyó, mn. властољубив.

Uralkodó, fn. владар, владалац; mn. вла-
далачки. — i, mn. владарски. — né,
fn. владарка. — társ, fn. сувладар.

Uralmi, mn. владалачки.

Uralom, fn. власт, влада, господство. —
köz, fn. безвластије, интеррегнум.

Uras, mn. господски. — an, ih. господски.

Uraság, fn. 1.) господитина, господство;
2.) господин; госпођа; — od! госпо-
дине! — ház, fn. великашка кућа. — i,
mn. великашки, властелински.

Úr-asztala, fn. причест, причешће.

Úratlan, Úravesztett, mn. без господара.

Úrbér, fn. урбар. — i, mn урбарналан.

Úr-dolga, fn. кулук. l. Robot.

Úrfi, fn. господичић.

Úrhad, fn. аристократија. — i, mn. ари-

Úrhatnám, fn. властољубље. [тократски.

Úrhölgy, fn. дама, госпа, госпођа.

Úri, mn. господски; — módon, господ-
ски. — as — ás, mn. господски. —

asan, ih. господски. — askodik, k. градити се господин. — élet, fn. господски живот. — imádság, fn. молитва господња, „оченаш“. — lag, ih. господски. — rend, fn. великашки ред. Úristen, fn. господ бог. Úriszék l. Úrszék. Úrjog, fn. перал, властелинско право. Úrjövetel, Úr-jövelete, fn. адвент, „Пришествије господње“. Úrkodik, k. градити се господин. Úrlak, fn. властелински дворан. Úrmenybemenetel(e), fn. Спасово, „Вознесеније“. Úrmutat-ás, fn. велики вход. — ó, fn. дароносца. Úrnap, Úrnapja, fn. Браманчево. Úrné, Úrnő, fn. госпођа. Urodalom l. Uradalom. Urok l. Hurok, Úrendű, mn. великашки. Úrszék, fn. властелински суд. Úrszolgálat, fn. робота, кулук. Úrvacsora, Úr-vacsorája, fn. тајна вечера; Úr-vétele, fn. причест. [причешће. Usdi! isz. чисти се! одлази! айчи! Ússant, Ússint, k. умаћи, утећи. Úsz l. Úszik. Uszadék(föld), fn. нанесена земља, нанос. Uszály, fn. екут, рен (од хаљине); шлеп (лађа). — hordozó, fn. екутоноша, пришикетља. — os, mn. на екут. — ruha, fn. хаљина на екут. Uszálytartó, Uszályvivő, fn. екутоноша. Uszam, fn. пераје (у рибе). Uszamik, Uszomodik l. Úszik. Uszány, fn. 1.) водена биљка; 2.) вежа Úszár, fn. пливач (буба). [(на броду). Úszdögál, k. пливати, попливавати. Úszik, k. пливати. Úszít, cs. дражити; пујкати. — ás, fn. дражење. Uszka, fn. смрдибуба, водена стеница. Uszkál, k. пливати тамо амо. Uszkár, fn. пудла, водени пас. Úszkorál l. Úszkál. Úszó, mn. што плива; за пливање; fn. пливач. Uszoda, fn. j. Úszóiskola, пливалиште. Úszó-hártya, fn. кожаца за пливање. — hólyag, fn. бешика за пливање. — iskola, fn. пливалиште. — lábuak, fn. весларке, пливачице. — madár, fn. тина пливачица. — mászó, fn. водоземац,

амфибија. — mester, fn. учитељ пливања. — mű, fn. брод, лађа, сплав. Uszony, fn. пераје; mn. пун пераја. Úszó-ruha, fn. пливање одело. — sapka, fn. пливања, кћнака капа. — szárny, fn. пераје. Úszottfa, fn. дрво што вода нанесе, Úszovány l. Uszadék. [дрвље. Úsztat, cs. 1.) пустити да плива; снестити низ воду; наносити; 2.) купати; 3.) залућивати, вући за нос. Úsztató, fn. 1.) место где се купају коњи (марва); 2.) који сунита дрва низ воду. Úsztatottfa, fn. дрвље што низ воду плива. Ut, fn. 1.) пут, друм; járt —, утренник; fele — ja, по пута; fele — ján, на пола пута; — at nyitni v. törni, прокрчити пут; — ban, — közben, уз пут, у путу; úton útfélen, на све стране, свуд; ez — tal, овог пута, у овај пар; egy — tal, уједно; útnak indítani, кренути на пут; útnak indulni v. eredni, кренути се на пут; útba igazítani, упутити, обавестити; fel is —, alá is —, широк је свет; — at veszteni. a) залутати; b) умаћи: Szegednek vette útját, упути се према Сегедину, ударио је на Сегедин; 2.) путовање; — on van, на путу је, путује; utat tenni, путовати; 3.) начин, пут; posta — ján, по пошти. Utal, cs. унутити, упућивати: (vkire vmire) на кога указивати. — ás, fn. упућивање; указивање. Utál, cs. мрзити; гнушати се (чера), презирати што. — at, fn. гнушање. — atos, mn. мрзак, гнусан. — atoskodik, k. мрзити на...; — atoság, fn. гнусност, грдило. Utálkodik, k. пакостити, мрзити. Utálság, fn. гнусоба, грдило. Utalt fn. адресат. Utalvány, fn. унутница, асигнација. — os, fn. асигнат. — oz, cs. асигновати, унутити. — ozó, fn. асигнатор. — ozott, fn. асигнатар, адресат. Után, mn. после, по, након, за; — a esni v. lenni vminek, настати око чега, наштити се за чим; — a jární vminek, њи за чим; nézz dolgod —, гледај за својим послом! Utánes, fn. орангутан. Után-csinálás, fn. подражавање. — fa, fn. младина (за плод). — fizetés, fn.

плаћање по пријму. — járás, fn. настојање, заузимање. — kép, fn. копија. — képez, cs. снимати, копирати. — metsz, cs. бости за чим, парезати. — metszet, fn. парезак. — növés, fn. прираст.

Utánnuom, cs. панечатати. — at, fn. писак, панечатак. — tat, cs. панечатати. — tató, fn. прештампавач.

Utánoz, cs. подражавати, угледати се (на . . ., у . . .). — hatlan, mn. неподражан, непостижив. — hatlanúl, ih.

Utánpótlék l. Utánfizetés. [непостиживо.

Utánpótló, mn. накнадан.

Utánpótol, cs. накнадити.

Utánvet, cs. додати (чему), допунити (речи). — öleg, ih. допуњујући.

Utánvét(el), fn. — mellett, по пријму, с наплатом на поврат.

Utánnzat, fn. подражавање, имитација.

Utánnzó, fn. подражатељ; подражавач.

Utas, Utas, fn. путник.

Utasít, cs. упутити, упућивати; нанутити. — ás, fn. нанутак. — vány, fn. упутство, асигнација.

Utász, fn. пионир. — kar, fn. пионирство.

Útatlan, mn. беспутан, непроходан.

Utatvesztett, mn. 1.) залутао; 2.) утекао.

Utaz, Utazik, k. путовати. — ás, fn. путовање, пут; — ási költségek, путни трошкови.

Utazás-író, fn. писац путописа.

Utazó, mn. који путује; за пут: fn. путник. — sereg, fn. караван.

Útbaigazítás, fn. упутство: опомена.

Útca, fn. улица, сокак, шор. — ablak, fn. прозор са сокака. — dal, fn. сокачка песма. — i, mn. сокачки. — koptató, — rovó, fn. клуподер, беспосличар. — rakó, fn. калдрмија.

Útdíj, fn. попутнина.

Útfél, fn. 1.) средина пута; 2.) странилица; háza — en van, кућа му је одмах уз пут: — re esett, остао је у страни; úton — en, на сваком кораку.

Útfélt, mn. што је уз пут; á. é. уобичајен.

Úti, mn. 1.) што лежи, расте на путу; 2.) путни, путоваћи.

Útifű, fn. боквица; (szój.) útifűvet tett a lába alá, отперјанио је, умакао је; útifűvet kötni vkinek lába alá, протерати, отерати.

Úti-jegy, fn. путоваћа карта. — költség, — pénz, fn. попутнина. — lapu l. Úti-

fű. — levél, fn. пасош. — rajz, fn. путописна црта. — tarisznnya, fn. путничка торба. — társ, fn. сапутник. — társaság, fn. сапутници.

Út-kar, fn. стуб-кажипут. — kerülő, fn. путоваћа, пратилац. — közben, ih. уз пут. — levél l. Útlevél. — melléke l.

Út-mód, fn. пут и начин. [Útfél.

Útmutatás, fn. упутство.

Útmutató, mn. és fn. који упућује; калауз.

Utó, fn. 1.) стражињи део, крај; 2.) потомак; mn. што следи, потоњи.

Utóbánat, fn. позно кајање; — eb gondolat, позно кајање магарцу под реп.

Utóbb, ih. позиције, доцније, касније; за тим. — i, mn. задњи, познји, потоњи.

Utóbeszéd, fn. разговор, епилог.

Utócsapat, fn. задња војска.

Utód, fn. потомак; — ok, потомство.

Utó-dandár, fn. стражиња војска.

Utódlás, utódság, fn. потомство.

Utó-ember, fn. стражињак. — étek, fn. ђаконија, послатице. — fa, fn, младца за плод. — fájdalom, fn. потоњи бол; непријатне последице. — fizetés, fn. доплаћивање. — gondolat, fn. примисао. — gyermek, fn. посмрче. — hang, fn. одјек. — hangzat, fn. јек. — harcsvonal, fn. стражиња војска. — hír, fn. глас за киме. — idő, fn. будућност, потоње време. — irás, — irat, додатак (писму), постекриптум. — íz, fn. кук што се после осети. — játék, fn. пангра. — kor, fn. потомство.

Utól, ih. за, озад; fn. стражињи део; vminek eleje v. — ja, почетак или свршетак чега.

Utólag, ih. накнадно. — os, mn. накнадни. — osan, ih. накнадно.

Utólé, fn. потока.

Utólér, cs. стићи, сусети; észszel — ni, схватити. — hetetlen, mn. недостижан.

Utóliszt, fn. пасецца, псевци.

Utóljára, ih. напоследку, најзад.

Utóljáró, fn. постпозиција.

Utólmunkál, cs. после дејствовати.

Utóloom, fn. задња војска.

Utolsó, mn. és fn. последњи; крајњи; — kenet, свештање масла; — ítélet, страшни суд.

Utólszor, ih. последњи пут, на последку.

Utómunka, fn. попуна, допуна.

Utonáll-ás, fn. разбојништво, хайдуство. — ó, fn. разбојник.

Utó-növés, fn. прираст. — nyár, fn. ба-
бије лето. — örökös, fn. наследник.
— rag, fn. суфикс. — raj, fn. наро-
јак. — sereg, fn. задња војска. — sör,
Utósó l. Utolsó. [fn. потока.
Utószak, fn. аподозис, стражња речени-
Utószlop, fn. кажинут. [ца, еплог.
Utószor l. Utólszor.
Utó-született, mn. поемпче. — szüret, fn,
пабирчење, палетковање. — tag, fn.
крајњи слог; стражњи члан (у мате-
мат.). — táj, fn. дно; стражњи део.
— termés, fn. прораст, пажито. — té-
tel, fn. додатак. — véd, fn. задња вој-
ска. — világ, fn. потомство, накомена.
Út-ör, fn. стражар на друму. — pénz,
— rajz ... l. Úti ...
Útrakerés, fn. кретање, полазак.
Útrakó, fn. калдрмџа.
Útravaló, fn. путна опрема; путни трошак.

Útszéli, mn. уобичајен, општи.
Úttalan, mn. беспутан, непроходан.
Úttör-és, fn. крчење, утирање пута. — ő,
mn. који или што утире пута.
Útufutó, mn. és fn. трчкарало.
Útügyelő, fn. надзорник друма.
Útvám, fn. калдрмина, малтарина. — os,
fn. закучник калдрме.
Útvesztés, fn. скретање, залажење.
Útvesztő(kert), fn. лавиринт.
Útvezeték, fn. виадукт, пут на стубових.
Uzsonna, fn. ужина.
Uzsora, fn. лихварство, зеленаштво, ка-
јишарство.
Uzsorál, Uzsorálkodik, k. зеленашити,
кајишарити.
UzSORÁS, mn. кајишареки; fn. лихвар,
зеленаш, кајишар. — kodik l. UzSORál.
UzSORatörvény, fn. закон против каји-
Uzsukál, k. зузукати. [шарства.

Ü, Ű.

Üde, mn. свеж.
Üdit, cs. освежити, освежавати.
Üdül, k. освежавати се, опорављати се.
— és, fn. опорављање.
Üdv, fn. спас, спасење, блаженство. —
irat, fn. свето писмо. — író, fn. еван-
гелист. — jóslat, fn. блага вест. —
lelde, fn. валхала. — lövés, fn. пу-
цањ за спас.
Üdvös, mn. спасоносан. — en, ih. спасо-
носно. — ség, fn. спасоносност, спас.
— séges, mn. спасоносан, благоносан.
Üdvöz, isz. — légy, здраво! да си бла-
гословен!
Üdvözít, cs. чинити блаженим, усрећити.
— ő, fn. спаситељ; mn. блажен, што
Üdvözlés, fn. поздрављање. [спасава.
Üdvözlet, fn. поздрав.
Üdvözöl, cs. поздрављати, поздравити.
Üdvözül, k. постати блажен, стећи у рају
Üdvözület, fn. блаженство. [насеља.
Üdvözült, mn. блажен; fn. који је сте-
као блаженства.
Üdvszer, fn. средство за спасење.
Üdvszerző, fn. спаситељ; mn. спасоно-
űg, fn. кас. [сан.
űget, k. касати. — és, fn. кас, касање,
— ő, mn. és fn. што каса; касач.

Ügy, fn. ствар, посао; (szójt.) — gyel-
bajjal, с натегом, једва; nincs kezem
— ében, није ми при руци, није ми
на мети; kezem — ébe esett, дошао
ми је под руку.
Ügyállás, fn. стање ствари.
Ügyavatott, mn. стручан, вешт; fn. струч-
Ügy-baj, fn. мука, натего. [њак.
Ügybarát, fn. присталица, пријатељ.
Ügybiztos, fn. агент, повереник. — ság,
fn. поверенство.
Ügydöntő, mn. прееудан. — leg, ih. пре-
судно.
Ügyefogyott, mn. оскудан, потребит; á.
é. невешт, неук — ság, fn. потреби-
ност; невештина.
Ügyekéz-és, fn. настојање, напштење. —
ik, k. трудити се, напштити се. — ő,
mn. марљив, помљив; fn. усталац.
Ügyekszik l. Ügyekszik.
Ügyel, k. мотрити, пазити; надгледати.
— és, — et, fn. надзор, пажња. —
etes, mn. помљив; тачац.
Ügyelő, fn. надзорник; интендант. —
ség, fn. надзорништво; интендатура.
Ügyeltet, cs. 1.) навраћати пажњу; 2.)
Ügyér, fn. министар. [дати под надзор.
Ügyértő l. Szakértő.

- Ügyes, mn. вешт, умешан; — bajos, мучан, теобан. — en, ih. вешто, умешно. — ít, es. чинити вештим, извештити; обучити. — kedik, k. бити вешт, окретан. — ség, fn. умешност, окретност. — ült, mn. вешт, извешбан.
- Ügyész, fn. јавни одветник, судски адвокат. — kedik, k. адвокатисати, адвоцирати. — ség, fn. одветништво.
- Ügyetlen, mn. невешт, неумешан, неспретан, употан. — kedik, k. бити невешт, шепртътити. — ség, fn. невештина, употност. — ül, ih. невешто.
- Ügyevesztett, mn. изгубио парницу.
- Ügyfel, fn. присталица, приврженник.
- Ügyfolyam, fn. ток посла.
- Ügyibe, ih. како ваља, људски.
- Ügyigazgató, fn. управитељ правних по-
ügyirat l. Okirat. [слова.
- Ügyismeret, fn. умешност у пословању.
- Ügykezelés, fn. пословођство.
- Ügyködik, k. пословати.
- Ügykör, fn. круг делања, подручје.
- Ügylet, fn. посао, пословање; — i rendtartás, пословник.
- Ügymenet, fn. ток посла.
- Ügynök, fn. агент, пословођа. — ség, fn. агентура.
- Ügyszoba, fn. писарница, контоар.
- Ügytárs l. Ügyfél.
- Ügyvéd, fn. одветник, адвокат. — i, mn. адвокатски.
- Ügyvédés, fn. парничење.
- Ügyvédked-ik, k. адвокатовати. — és, fn. адвокатовање.
- Ügyvédlet, fn. одветништво, адвокатство.
- Ügyvédség, fn. 1.) адвокатура; 2.) адвокатски ред.
- Ügyvesztes, mn. изгубио парницу.
- Ügyvesztés, fn. губитак парнице.
- Ügyvezető, fn. пословођа.
- Ügyvisélet, fn. агентура.
- Ügyviselő, fn. пословођа, агент. — ség, fn. агентура.
- Ügyvitel, fn. пословођство; режија; — i költség, трошак око пословања.
- Ügyvivő l. Ügyviselő.
- Ühődik, Ühög, k. устојати се, укварити
- Ük, fn. прабаба. [се.
- Ükörke, fn. смрдљиковина (биљка).
- Ül, k. A. 1.) седети; (km.) lovát keresi s rajta —, поп кобилу јаше, а кобилу тражи; 2.) лежати (на јајих); B. es. светковати, празновати, славити; diadalmat — ni, ликовати, триумфовати; sz. Péter székét — i, седи на столици св. Петра; törvényt — ni, држати суд, судити.
- Üld, es. гонити, вијати, терати. — és, fn. гоњење.
- Üldögél, es. непрестано седети, засести.
- Üldöz, es. гонити, вијати. — és, fn. гоњење, потера.
- Üldöző, fn. és mn. гонилац, гонитељ; гоњење; — be venni, пћи у потеру за
- Üledék, fn. талог, дрожина. [ким.
- Ülel, k. непрестано седети, засести.
- Ülep, fn. 1.) стражњица, седало; 2.) тур; 3.) талог. мутљак; 4.) таван, слој (у мајдану).
- Ülepedett, mn. сталожен; á. é. зрео, озбиљан.
- Ülepedik, k. сталожити се, слегати се.
- Ülephegység, fn. планина на слојеве.
- Ülepít, es. чинити да се сталожу, раз-
- Ülepszik, Ülepül l. Ülepedik. [бистри.
- Ülepült l. Ülepedett.
- Ülevény, fn. 1.) нанос воде, пруд; 2.) таван, слој (у мајдану).
- Ülés, fn. 1.) сеђење; 2.) седиште; 3.) седишца; összes v. teljes —, главна
- Üleszt l. Ülepít. [скупштина.
- Ület l. Ülep.
- Ülle-fülle, Üllő-füllő, fn. протува.
- Üll (Ülleni), es. светковати.
- Üllőke, fn. (шкољка) чаканац.
- Ülnök, fn. председник, асесор.
- Ülő, mn. седећив; fn. а) наковањ; б) (-hely) седиште. — hát, fn. нека сирава у бакарници. — munka, fn. радња у сеђењу. — tik, — tyúk, fn. квочка (насађена). — tőke, fn. пањ за наковањ. — vas, fn. наковањ.
- Ültet, es. 1.) посадити, наместити; 2.) садити, засадити; 3.) насађивати (квоч
- Ültetés, fn. 1.) насад; 2.) сађење. [ку).
- Ültető, fn. расађивач.
- Ültetett, mn. сађен; — erdő, сад.
- Ültetmény, fn. сад, рукосад. — es, mn. за сађење; fn. који сади. — ez, es. садити. — ező, fn. расађивач, садилница.
- Ültetvény, fn. 1.) младица, расад; 2.) сад. — ág, fn. младица, расад. — es, fn. који сади, плантажар. — fűz, fn. млада врба, берва.
- Ültő, fn. egy — helyében, у истом сеђењу, у исти мах.
- Ümment, k. климати, мигати.

Ümeg, Ümög, Üng l. Ing.
 Ünper, fn. светац, празник, благодан.
 — dal, fn. свечана песма. — el, cs. светковати, празновати.
 Ünperély, fn. светковина, свечаност. — es, mn. свечан. — kedik, k. величати се, водити се. — esség, fn. свечаност.
 Ünper-est, fn. „претипразнство“.
 Ünperi, mn. свечан, благодански. — es, mn. свечан. — esen, ih. свечано. — ség, fn. свечаност.
 Ünperlés, fn. светковање, празновање.
 Ünperlő, mn. свечан; — ruha, свечано, стајаће одело.
 Ünpernar, fn. светац, празник. — os, mn. свечан.
 Ünperprontás, Ünperszegés, fn. обесвешћење празника.
 Ünperszentelés, fn. светковина, слава.
 Ünpeptor, fn. свечана част, банкет.
 Ünperülés, fn. светковање.
 Ünő, fn. 1.) јуница; 2.) коза.
 Ür, fn. 1.) празнина, празан простор; 2.) калибер у тона.
 Ürbeli, mn. — mennyiség, просторна количина. — ség, fn. просторност.
 Üre, fn. дивљак, дивља зоб.
 Üreg, fn. шуњина, дуња, пећина, јазбина; раселина, јаз. — es, mn. шуњаљ, издубљен. — el, — ez, cs. дубити, дупети.
 Üres, mn. празан; (km.) a hol — ne keres, где нема не тражи; — hordó legjobban hangzik, празно буре најбоље звечи; á. é. — idő, празно време, доколица; — díó, шуњаљ орах; — hivatal, упражњена служба.
 Üresed-ik, k. 1.) празнити се; 2.) у празнити се (служба). — és, fn. упражњеност.
 Üresget, cs. испражњивати, празнити.
 Üresít, cs. празнити, испражњити.
 Üresség, fn. 1.) празнина; 2.) упражњено звање.
 Üresül, k. 1.) празнити се; 2.) остати упражњен.
 Ürezab, fn. дивља зоб, дивљак.
 Ürge, fn. текуница, тркуница.
 Ürgyű, fn. бураг (у тина).
 Ürit, cs. празнити.
 Üritget, cs. испражњивати.
 Ürk, fn. плетена машица.
 Ürméret, fn. калибер.
 Ürmérték, fn. шуњаљ мера.

Ürmös, fn. бермет, пеленан; mn. с пеленом.
 Ürög, fn. ров, лагум.
 Ürög-förög, k. мувати се, проважати се.
 Üröm, fn. пелен.
 Ürös, mn. шуњаљ.
 Ürösfekély, fn. фистула (оток).
 Ürpót, fn. квадратић у штампара.
 Ürszék, fn. собни нужник.
 Ürtan, fn. стереометрија.
 Ürtartalom, fn. кубична садржина.
 Ürü, fn. иконац.
 Ürügy, fn. изговор, излика, вент; — alatt, под вентом; — ül felhozni, изговарати се на...; наводити за изговор.
 Ürügylés, fn. изговор, правдање.
 Ürügylő, mn. који правда, изговара. — leg, ih. изговарајући се.
 Ürügyöl, cs. наводити за узрок, изговарати се на...
 Ürügyszer, fn. налиативно средство.
 Ürühús, fn. месо од иконоца, иконче.
 Ürül, k. празнити се. [вина.
 Ürütöklő, fn. иконац од једне године.
 Ist, fn. 1.) казан, котао, гвоздењак, оранија; 2.) сребро.
 Üstőb, fn. таламбас.
 Üstfoltozó, fn. котлар.
 Üstgyártó, Üstkészítő, Üstműves, fn. казанџија.
 Üstök, fn. перчин, кика, бућ. — haj, fn. перчин, кика. — öl, cs. кикати, чупати.
 Üstökös, mn. с перчином, бућоглав; fn. (-csillag), рената звезда ренатица.
 Üstököz, cs. чупати, кикати.
 Üstökszű, fn. кајинац на оглавама (у ко-
 Üstökvonás, fn. чупање, кикање. [ња).
 Üstöz, cs. дубити (као котао).
 Üszke l. Üsző.
 Üszköllő, fn. палица (на јарму).
 Üsző, fn. јуница. — borjú, fn. кравица.
 Üszög, fn. 1.) главница, снет; 2.) még — ében van a munka, ствар је још у
 Üszögör, fn. Јаковљи цвет. [попикли.
 Üszögös, mn. главничав; — sz. Péter napja, празник Петрове столице, часне вериге.
 Üszök, fn. 1.) жеравица, жар; 2.) бучац
 Üsztöke, fn. оритак (уз плуг). [(бол.)
 Üsztökél, cs. 1.) чистити плуг оритком; á. é. цагати, подетицати.
 Üszű l. Üsző.
 Üt, A. cs. 1.) тукти, бити, ударати; убити (у карти); karót a földbe — ni, забити колац; kést a szívébe — ni, за-

боети нож у срце; vkinek a szájára — ni, конити по уетих; pofon — ni, हुштити, ошамарити; sebet — ni vki szívéen, задати рану у срцу; az óra —, еат избија, еат куца; dobra — ni, ударити на добош, разгласити; jószágot dobra — ni, добро продати на добош; lármát — ni, дићи грају, надати вику; tábort — ni, утаборити се; tréfát — ni vkivel, збијати шалу с ким; orron — ni vkit, зврцнути по носу; üsd! воштац! — B.) 1.) ударити, упасти, навалити; az ellenség az országba ütött, непријатељ је ушао у земљу; rajta ütöttek az ellenen, навалише на непријатеља; 2.) á. é. уметнути се; egészen az arjára ütött, уметнуо

Üt-árny, fn. дебели сен. [се на оца.

Üteg, fn. батерија.

Ütem, Üteny, fn. такт (у песми).

Ütér, fn. дамар, било. l. Lükteő.

Ütés, fn. 1.) ударање; 2.) ударац; 3.) претук (у карти).

Ütészely, fn. модрица.

Ütközés, fn. судар.

Ütközet, fn. бој, битка, сукоб; — re kelni, сукобити се; побити се; — et vinni, бој бити. — beli, — i, mn. убојни, бојни. — hely, fn. разбојиште.

Ütközik, k. 1.) бити се, борити се; 2.) (ba, be) ударити се о што; 3.) задирати, засецати; ez jogaimba —, то задире у моја права; 4.) szembe —, удара (упада) у очи.

Ütköző, mn. што се судара; fn. а) борац; б) кука за врата.

Ütleg, Ütlek, fn. удра, батина, буботак. — ez, es. ударати, батинати.

Ütő, mn. што удара; fn. 1.) маљница, маљ; 2.) клатно, климен.

Ütőd-és, fn. ударање о што, спотицај. — ik, k. ударати се, ударити се о што.

Ütőfa, fn. удра; маљ.

Ütöget, es. ударати, куцкати, туцкати.

Ütőkártya, fn. адут.

Ütőkos, fn. маљ.

Ütölhatol, k. булазнити; замазивати (реч).

Ütő-óra, fn. сат што избија. [ма].

Ütősor, fn. рефрен.

Ütött-kopott, mn. ана-драпа, отрпан, овети.

Ütű, fn. маљница; маљ; чекић. [штао.

Üveg, fn. 1.) стакло; 2.) egy — bor, чаша (стакло) вина; téntás —, мастионница; mn. стаклен.

Üveg-ablak, fn. стаклени прозор. — ajtó, fn. стаклена врата. — áros, fn. стаклар. — áru, fn. стакло, стакларска роба. — csűr, fn. стаклана, стаклара. — edény, fn. стаклен суд. — es, fn. стаклар; mn. стаклен. — esség, fn. стакларство. — ez, es. стаклити, глеђејисати. — féle, mn. стакласт. — festés, fn. сликање на стаклу. — fonal, fn. кончићи (влакна) од стакла. — gyár, fn. творница стакла, стаклара. — gyártó, fn. стаклар. — ház, fn. стаклена башта. — karika, fn. окно. — kereskedő, fn. стаклар. — máz, fn. глазура, глеђа. — metsző, fn. стаклорезац. — műves, fn. стаклар. — munka, — mű, fn. стакларски посао. — nemű, mn. стакласт. — olda, fn. растоњено стакло. — óra, fn. водени сат, клепсидра. — szék, — szekrény, fn. орман за стакла или стаклен. — tábla, fn.

Üvegzet, fn. глазура. [окно.

Üvölt, k. урлати, урликати; хујати, звиждати, фиукати. — és, fn. урлик; фијук. — öz, k. урликати; фијукати.

Üz, es. 1.) гонити, вијати, терати; ördögöt — ni, гонити ђавола; 2.) kereskedést — ni, бавити се трговином; mesterséget — ni, терати занат; játékot — ni, играти се; 3.) (ból,ból) boldondot v. tréfát — ni vkiből, држати кога за луду; csufot — ni vkiből, балекати се, немевати се с ким.

Üz-fűz, es. извртати, искретати (речи).

Üzekedik, fn. водити се (о крави).

Üzelem, fn. смутња, ујдурма.

Üzelkedik, k. прогањати се, витлати се.

Üzem, fn. радња. [мувати се.

Üzen, es. поручити, поручивати; hadat — ni, огласити рат; azt — tem tőle az arámnak, то сам поручио по њему

Üzenet, fn. порука, глас. [моме оцу ...

Üzenget, es. поручивати.

Üzér, fn. прометник, трговац. — kedik, k. трговати. — let, — ség, fn. промет, радња. — rajtás, fn. ортак у радњи.

Üzés, fn. 1.) гоњење, вијање, хајка; 2.) mesterség — e, терање заната.

Üzlet, fn. занат, радња, руфет, трговина. — ág, fn. струка, грана радње, руфет. — ember, fn. занатлија, трговац, руфетлија. — i helyiség, fn. радионница. — tőke, главница у радњи.

Üző, 1.) mn. што вија, гони, тера; (szój.)

— be venni vkit, дати се у потеру за ким; — be vette a szerencse, потеряла га срећа; 2.) fn. пробојан.

Üzödik l. Üzekedik.

Üzőget, es. вијати, гањати.

Üzöl, k. мирисати, воњати.

V.

V. vagy, или.

V. ö. — vesd össze, упореди.

Vaeskölődik, k. врпољити се, врпати се.

Vaeskotol, es. гњечити, тпњити.

Vacsog, k. крвельити се, књевкати.

Vacsora, fn. вечера; vékony —, мала ужина; szt. — v. Űr vacsorája, света или тајна вечера; причест.

Vacsoracsillag, fn. вечерњача.

Vacsorál, es. és k. вечерати.

Vacsorátlan, ih. без вечера.

Vacsorálhatnak, вечерао бих.

Vacsoravesztő, fn. вештица, лентирица.

Vacsorátlan, ih. не вечеравши.

Vác, fn. Вац — i, mn. вацки; fn. Ba-

Vaczkolődik, k. врпољити се. [чанин.

Vaczkor, fn. дивљака (крушка, јабука).

Vaczkos, mn. зденаст, дежмекаст.

Vaczkotol, es. гњечити.

Vaczog, k. шкргутати, цвокотати. — ás, fn. шкргут, цвокот. — tat, es. — tatja fogait, цвокоће, шклоца зубма.

Vaczok, fn. 1.) ложка, лежаје, легло; 2.) родиница (у цвету).

Vad, mn. дивљи; á. é. плашљив; — latinság, покварено латински; fn. a) дивљак, дивљакиња; b) дивљач.

Vád, fn. тужба, жалба. — alkotik, k. тужакати се, тужакати.

Vadállat, fn. звер.; — ok, зверад.

Vadalma, fn. дивља јабука, зуквара.

Vadas(kert). fn. зверињак.

Vádaskod ik, k. тужакати, тужакати се. — ás, fn. тужакање.

Vadász, fn. ловац; es. és k. ловити; á. é. јажмити се о... — apród, fn. ловачко момче. — at, fn. лов, ловидба; á. é. јажма. — ati tilalom, fn. ловачка забрана. — eső, fn. ловачка пушка. — dal, fn. ловачка песма. — eb, fn. ловачко пеето. — eszköz, fn. ловачка опрема. — gat, k. ловити, хватати. — háló, fn. ловачка мрежа, вигови. — ház, fn. ловачка кућа. — i, mn. ловачки, ловчев. — ilag, ih. ловачки. — kar, fn. ловачки кор. — kerület,

fn. ловачки округ. — kés, fn. ловачки нож. — készüllet, fn. ловачка опрема. — kodik, k. занимати се ловом. — kutya, fn. ловачки пас. — kürt, fn. ловачки рог. — kiirtös, fn. ловачки трубац. — lak l. Vadászház. — legény, fn. ловачки момак. — madár, fn. тица ловица. — os, mn. — osan, ih. ловачки. — ruha, fn. ловачко руво. — ság, fn. ловидба, лов; ловиш. — síp, fn. ловачка звиждољка. — tarisznya, — táska, fn. ловачка торба. — zászlóalj, fn. ловачки батаљон.

Vad-bér, fn. плата за ловидбу дивљачи.

— bika, fn. тўр (жив.). — borsó, fn. дивљи грах. — cseresznye, fn. дивља трешња. — disznó, fn. дивље свинче, вепар.

Vád-eljárás, fn. тужбени поступак.

Vadember, fn. дивљак. — majom, fn. орангутан.

Vad-eme, Vad-emse, fn. дивља крмача. — fa, fn. дивља воћка, дивљака. — fogás, fn. хватање дивљачи. — föld, fn. необрађена земља. — galamb, fn. дивљи голуб. — hajtó, fn. хажкач. — hús, fn. a) месо од дивљачи; b) подивљано (дивље) месо.

Vádirat, fn. писмена тужба.

Vadit, es. дивљачити; плашити.

Vad-íz, fn. кус од дивљачи. — járás, fn. утрине од зверади. — kan, fn. вепар, дивље свинче. — kár, fn. потрица од дивљачи. — keeske, fn. дивокоза. — kert, fn. зверињак. — körte, fn. дивља

Vádlat, fn. тужба, онтужба. [крушка.

Vad-lencse, fn. ви́ка, лањик. — les, fn. ловачка заседа.

Vádlevél, fn. писмена тужба.

Vádló, fn. тужитељ. — irat, fn. тужбенина.

Vad-lopás, fn. лов по забрану. — loró, fn. ловац по забрану.

Vádlótárs, fn. сатужитељ.

Vádlott, fn. туженик, туженица.

Vad-lúd, fn. дивља гуска. — macska, fn. дивља мачка. — mák, fn. турчинак. — meggy, fn. вишња дивљака. —

ménta, fn. коњски босиљак. — mester, fn. надгледач звериња. — nyom, fn. траг од дивљачи.
 Vadó, fn. коба; грабљивица (тица).
 Vadocz, mn. дивљи, плашљив.
 Vadócz, fn. љуљ, врџт (биљ.).
 Vadóka l. Vaczkor.
 Vádol, cs. (vmivel v. vmiről) бедити, тужити, кривити. — ás, fn. оптужба, тужење. — gat, cs. тужакати, оптужити.
 Vádolkodik l. Vádaskodik. [вати.
 Vadon, fn. пустош, пустиња; mn. дивљи, пуст; ih. дивљачки.
 Vadonat, ih. — lehetetlenség, сушта немогућност; — új, нов, новцат.
 Vadonez, fn. дивљак.
 Vadonfa, fn. дивљака (за сађење).
 Vadonnat l. Vadonat.
 Vadonság, fn. пустош.
 Vadonúj, mn. нов, новцат.
 Vádor, Vádorv, fn. крадљивац дивљачи.
 Vadorzás l. Vadlopás.
 Vados, mn. тужив. — kodik, k. тужакати, туживати.
 Vad-ökö, fn. гецав во. — ösvény, fn. путања од дивљачи — pecsenye l.
 Vádront, fo. тужбена тачка. [Vadsült.
 Vad-rózsá, fn. дивља ружа, l. Csipkerózsá. — sáfrány, fn. шафрањика. — ság, fn. дивљаштво. — sült, fn. печена дивљач. — szag, fn. мирис на дивљач. — tanya, fn. легло дивљачи. — tol-vaj l. Vádorv.
 Vadúl, ih. дивљачки; сурово; k. дивљачити се; зазирати. — ás, fn. дивљачење.
 Vad-víz, fn. издан. — zab, fn. дивља зоб, l. Héla. — zuhony, fn. бујица.
 Vág, cs. és k. 1.) сећи; apróra vágni, исецкати; eret — ni, пустити крв; 2.) клати, заклати, убити; 3.) кљувати, кљунати; 4.) rofon — ni, ћупити, пљеснути; földhöz — ni, бречити, треснути о земљу; magát a lóra — ni, скочити на коња; 5.) á. é. beszédbe — ni, упадати у реч; szakomba —, засеца у моју струку; oda vágni, горопадно приметити, осећи се.
 Vágány, fn. зарез, засека; жлеб; шина (код железнице).
 Vágás, fn. 1.) сечење; 2.) клање; 3.) секотина, вагаш, колосек; а — ba igazítani, довести у колосек; 4.) ударац; 5.) az erdőt — okra osztani, поделити шуму на засеке како да се сече.

Vágásos, mn. пун удараца; пун секотина; извагашен (пут).
 Vágásrend, fn. ред како се секу шуме.
 Vágat, fn. сечење (шуме),
 Vágatek, fn. засек, урез. — os, mn. пун засека.
 Vágtalan, mn. непосечен, неисечен.
 Vágésál, cs. сецкати, сасецати.
 Vagdal, cs. 1.) сецкати, рецкати, пенкати, трицкати; сасецати; дељати; 2.) кљуцкати, кљувати; 3.) печати, боити.
 Vagdalék, fn. сечка. [кати.
 Vagdalkoz-ás, fn. 1.) млатање; размахивање; á. é. пенкање. — ik, k. млатати око себе, размахивати се; á. é. пенкати.
 Vagdalódik, Vagdalózik l. Vagdalkozik.
 Vagdos l. Vagdal.
 Vágfog, fn. зуб секутић, предњак.
 Vágító, fn. део шуме за сечење, засека.
 Vágizom, fn. зубни мишић.
 Vágó, mn. што сече; за сечење; fn. а) вагов; б) који сече; касачин; в) (-barom), fn. марва за клање. — bárd, fn. сатара. — deszka, fn. даска за сечење. — hal, fn. легбаба. — híd, fn. кланица. — kés, fn. велики нож (којим се коље). — legény, fn. месарски момак. — marha, fn. марва за клање. — pad, fn. клупа за сечење меса. — szék, fn. месарница, касачница. — tűke, fn. пањ касачки. — vas, fn. сечивница.
 Vágott, mn. 1.) сечен; 2.) заклан. — seb, fn. рана од посека.
 Vágta, fn. скок; vágta, у скок.
 Vágtat, k. трчати у скок, гребашити. — va, ih. у загрепце, у скок.
 Vágtató, fn. ступа, трлица.
 Vagy, ksz. 1.) или: vagy-vagy, или-или; 2.) до, једно; voltunk — százan, било нас је једно стотина.
 Vágy, fn. тежња, жеља, чежња, жудња. — adozik, k. желети. — akodik, — akozik l. Vágyódik.
 Vágyás, fn. тежење, тежња.
 Vagy-igen, ih. дабогме! како неби! није него!
 Vágyik, k. (ra, re) желети што; чезнути, тежити, жудети (за чим).
 Vagylag, ih. алтернативно, или-или; fn. алтернатива. — os, mn. алтернативан. — osság, fn. алтернатива.
 Vágyódás, fn. чежња, жудња.

Vágyódik, k. (ra, re) чезнути, жудети за чим.

Vagyon, 1.) = van; 2.) fn. имање, имаовина, сермија. — adó, fn. порез на иметак. — fogyott l. Vagyonbukott. — beli, mn. имаовински; — beli büntetés, новчана казна. — bevallás, fn. пеказ имања. — biztonság, fn. сигурност имаовине. — bukott, mn. пострадао, пропао; fn. пропалица, банкрот. — i, mn. — ilag, ih. имаовински. — közösség, fn. заједница имања.

Vagyonka, fn. нешто мало удила.

Vagyonos, mn. имућан, у стању. — odás, fn. течење, богаћење. — odik, k. тећи, богатити се. — ság, fn. имућност.

Vagyonoz, cs. дотирати, дати имања.

Vagyonatlan, mn. без имања, сиромаш.

Vágyöszön, fn. пожуда (као нагон).

Vágytárs, fn. такмац. — kodik, k. ревновати, такмачити се.

Vahorász, k. врачати, бајати.

Vaj, fn. растопљено масло, путер; isz. l. Vajh.

Váj, es. 1.) дунети, дубити; бушити; 2.) чачкати, чистити (зубе); 3.) кљувати, кљунати.

Vajakor, fn. шарлатан, онеенар. — nő, fn. шарлатанка.

Vajas, mn. с путером, с маслом; — kenyér, хлеб с путером; — kürt, кифла с путером.

Vájás, fn. 1.) дубљење; 2.) чачкање (зуба); 3.) кљување.

Vájat, fn. издубљење.

Vajaz, cs. мазати путером.

Vajbődön, fn. бућка за путер.

Vajda, fn. војвода. — ság, fn. војводство, Vájdogál l. Vájkál. [војводина.

Vajfüró, fn. шућли сврдао.

Vajh! isz. haj! ox! авај!

Vajha, isz. о да бар! ала да!

Vajh-igen, ih. евакако! дабогме!

Vajjon, isz. да ли? еда ли?

Vájkál, cs. рити, ровити, бушити, чач- Vajlódik l. Vajudik. [кати.

Vajmi, isz. ox! — kevés, баш мало!

Vájnemű, mn. као масло, путераст.

Vájol, cs. кидати, тргати (тесто).

Vájogat, cs. рити, бушити, l. Vájkál.

Vájt, mn. шућал, издубљен; пиччакан.

Vajtartó, fn. масленица.

Váju l. Vályu.

Vajudás, fn. порођајни болови, приноси; vad —, претворне муге; utó — болови иза порођаја; непријатне последице.

Vajudik, k. порађати се, мучити се.

Vajudó, fn. породила; mn. у порођају, у мукама.

Vajudság, fn. измученост, ослабљеност.

Vajuszik l. Vajudik.

Vájutt, mn. блед, блеђан.

Vájuz, cs. жлебити. — at, fn. жлеб.

Vájbéső, fn. шућље длете.

Vajvirág, fn. маслчак.

Vak, mn. слеп; á. é. — meleg, омара; (szój.) — vezet — ot, слепац води ћоравор; — is láthatja, и слеп може видети; — a színekről, говори као слепац о бојама; — is talál olykor egy garast (v. egy patkót), и ћорави кока нађе зрно; nem vaknak való a tükr. није за слепаца огледало; — ok közt sanda a király, међу ћоравима ко има једно око међу га за цара; — apád! anyád kinja! то приповедај твом деки а не мени!

Vak-ablak, fn. слепи, лебрњи прозор; бацупа. — ajtó, fn. слепа врата.

Vakájtatos, mn. велик богомолац. — ság, fn. биготизам.

Vakand (Vakandok), fn. кртина, кртица. — ás, fn. који хвата кртине. — turás, fn. кртињак, кртичњак, крторовина.

Vakar, cs. чешати, драпати; стругати, грепети.

Vakarász, cs. és k. чешати, грепети; чепкати.

Vakares, fn. 1.) голуждравац; á. é. мезимче; 2.) стругач; 3.) чешагија.

Vakaresál, cs. грепети, стругати.

Vakaresmagzat, fn. мезимче.

Vakarék, fn. струготина, опилци. — írás, fn. шкрабање, дрљотине, сврачје

Vakarépa, fn. тврда репа. [ноге.

Vakargat, cs. грепети, чешати, стругати.

Vakarít, cs. почешати; чешати; стругати; á. é. дрљати, шкрабати.

Vakaró, mn. што чеше, гребе; fn. чешагија; стругар, стругач; који чеше коње.

Vakarod(z)ik, k. чешати се, драпати се.

Vakarókap, fn. кресачка.

Vakarókés, fn. стругач, стругар.

Vakarós, fn. бакаров (тесто).

Vakarósz, fn. маклица.

Vakaróvas, fn. стругач.

Vak-áru, fn. забрањена роба. — árus, fn. кријумчар. — bél, fn. заднивно прево, даугулина. — bíráló, fn. који суди насумце. — bor, fn. тајно точено вино. — buzgalom, fn. слепа ревност. — buzgó, mn. фанатичан, биготан; fn. фанатик, запесенџак. — buzgóság, fn. запесеност, фанатичност. — hír, fn. пулет глас. — hit, fn. слепа вера. — hitű, mn. биготан; fn. бигота. — hold, fn. намесец.

Vakhonesok, fn. крпичњак.

Vakít, cs. чинити слепим; á. é. заслепљивати; засенити; варати. — ás, fn. заслепљивање; опсена. — ó, mn. што

Vakjában l. Vaktában. [засењује.

Vakjáték, fn. слепа, хазардна игра.

Vakkigyó, fn. слепић.

Vakköröm, fn. покрарен нокат.

Vaklandos, mn. слаба вида. — ság, fn. слабе очи, слаб вид.

Vaklik, k. имати слабе очи, шкљивити.

Vaklégy l. Vakpócsik.

Vaklevél, fn. бланкета, празан лист.

Vaklinez, mn. угасити румен.

Vaklövés, fn. празан хитац (без танета).

Vaklyás l. Vaklandos.

Vakmarmota, fn. слепо куче (неки мии).

Vakmerész l. Vakmerő.

Vakmerő, mn. подржљив, дрзак, дрзовит; fn. подржљивац — en, — n, ih. дрзовито. — ködik, — sködik, k. дрзнути, бити дрзовит, усуђивати се. — ség, fn. дрекоост, дрзовитост.

Vakmorgály, Vakmurmúter, fn. слепо ку-
Vaknar, fn. насунце. [че.

Vakog, k. 1.) видети слепачки, слабо; 2.) квечати; дерати се.

Vakol, cs. лепити, малтерисати.

Vakola, fn. малтер.

Vakolás, fn. лепљење, малтеризање.

Vakolat, fn. леп, малтер. — csináló, fn. лепар. — kavaró, fn. мешајница за малтер.

Vakolatlan, mn. немалтерисан, неподлепљен.

Vakolatvonó, fn. лопата за малтер.

Vakoló, mn. за лепљење; fn. а) малтерџија; б) мистрија. — kanál, fn. лепарека кашика.

Vakon, ih. слепо, насумце, од ока; — követni vkit, аминати кому.

Vakondak, Vakondok l. Vakond.

Vakonta l. Vakon.

Vakony, fn. слепица (неки мии у Русији).

Vakos, mn. слаба вида, који назире.

Vakosdi, fn. мрачњак, назадињак. — ság, fn. мрачњаство.

Vakoskod-ás, fn. назирање, слаб вид; нипање, трапање по мраку. — ik, k. бити слаба вида, назирати; трапати, нипати по мраку.

Vakotás, mn. местичав, перав.

Vakpócsik, fn. угрк (неки обада).

Vakság, fn. слепило, слепоћа.

Vakseb, fn. згњеченост.

Vaksi, fn. 1.) мии слепица; 2.) нека змија; mn. слабих очију. — pila, fn. који насумце ради.

Vakszem, fn. слепо око. — esont, fn. слепоочна кост.

Vak-szerencse, fn. ћорави, слепа срећа.

— szikra, fn. искра која не пали, пухор. — szoba, fn. ложница, алковн. — tában, ih. слепо, насумце, негледуш. — tetű, fn. свраб, сврабеж. — töltvény, fn. фишек без зрна. — történet, fn. слепи случај.

Vakúl, ih. слепо, ћораво; k. слепети, ћоравити. — ás, fn. слепљење.

Vak-út, fn. странпутица. — utánzás, fn. слепо подражавање. — utánzó, fn. слеп подражавач; пришипетља. — utca, fn. ћор-сокак. — ütés, fn. згњеченост. — vezető, fn. магарећи мост.

Val, nr. са, с; по.

Válad, k. растављати се, цепати се. — ás, fn. процеп. — ék, fn. разлучење;

Valag, fn. стражњица. [l. Csaradék.

Valaha, ih. икад; негда, кадгод.

Valahány, mn. колико год, ма колико. — an, ih. ма колико нас (нас, њих). — szor, ksz. кадгод, колико год пута.

Valahára, ih. најпосле, најзад; végre —, једва једаред, већ.

Valahogy, Valahogyan, ih. како год.

Valahol, ih. где, ма где, гдегод.

Valahonnan, Valahonnét, ih. откуд год; од некуд.

Valahová, ih. камо год, некамо, кудгод,

Valaki, mn. неко, ма ко. [некуд.

Válakozik, k. лучити се, растављати се, оцепљивати се.

Válal l. Vállal.

Valameddig, ih. 1.) доникле; 2.) докле год; до год.

Valamely, mn. неки, некакав. — es, mn. какав год. — est, ih. нешто, нешто

мало; tudtál e — est? јеси ли знао
штогод-штогод?

Valamelyik, mn. икоји, неки.

Valamennyi, mn. све; сви; коликогод;
— t láttuk, све смо их видели.

Valamennyin, ih. свиколици; колико год.

Valamennyire, ih. у неку руку, некако.

Valamennyiszor l. Valahányszor.

Valamerre, ih. камо год; кудгод; некуд.

Valami, mn. нешто, што, штогод, ништа;
jobb — mint semmi, боље ништа него
ништа. — re való, mn. приличан.

Valamidőn l. Valamikor.

Valamig(len), ih. док, док год.

Valamihelyt l. Mihelyt.

Valamiként, Valamikép(en), ksz. као год
(што); како год, на какав буди начин.

Valamikor, ih. игда, икад; кадгод, не-
кад, негда; колико год пута.

Valaminemű, mn. буди какав, какав год.

Valamint, ksz. као год (што), ка'но. —
ségesen l. Valamint.

Valamivel, ih. нешто; — több, мало више.

Válás, fn. растајање, дељење, растанак.

Válasz, fn. 1.) одговор; tagadó — t kapni, бити
одбијен; 2.) међа, граница.

Válasz-adás, fn. одговор, порука. — fa,
fn. дрво на граници. — fal, fn. при-
аид, претин; раставни зид. — írás,
— írat, — levél, fn. писмен одговор,
отпис. — kő, fn. камен међаш.

Válaszol, cs. одговарати, одговорити;
becses levelére — ólag v. — va, од-
говарајући на ваше цењено писмо...

Válaszrúd, fn. преграда (у штали).

Választ, cs. 1.) бирати; 2.) vminek v.
vmivé — ańi, бирати за...; 3.) де-
лити, одељивати.

Választás, fn. 1.) бирање; 2.) избор; 3.)
одељивање, лучење.

Választási, mn. изборни; — jog, право
избора.

Választék, fn. 1.) преграда; претин;
2.) раздељак; 3.) пукотина; 4.) из-
бор (побе).

Választékos, mn. одабран, по избору. —
an, ih. по избор, одабрано. — ság,
fn. одабраност.

Választétel, fn. отпорука, одговор.

Választhatatlan, mn. 1.) неразлучив; 2.)
који се не може бирати.

Választható, mn. који се може бирати.
— ság, fn. активно право бирања.

Választig l. Váltig.

Választmány, fn. одбор. — i, mn. одборек.

Választó, fn. 1.) бирач; 2.) изборни кнез;
3.) растављач, разлучитељ; mn. који
бира; који одељује; изборни, бирач-
ки; расправни.

Választó-fal, fn. претин. — fejedelem, fn.
изборни кнез, кнез бирач. — gyűlés,
fn. изборна скупштина. — hegység,
fn. планине које деле... — jegy, fn.
a) бирачка цедуља; b) знак дељења
(у речма). — jel, fn. знак дељења (у
речма). — jog, fn. бирачко право. —
képes, mn. који може бирати. — ke-
rület, fn. изборни ерез. — polgár, fn.
бирач. — pont, fn. тачка што дели. —
ság, fn. a) бирачко право; b) бирача.

Választott, mn. изабран; одабран; fn.
изабраник.

Választottbíró, fn. кмет, изабрани судица.
— ság, fn. изабрани суд.

Választottság, fn. одбор, изабранство.

Választótűzfal, fn. забат што дели ку-
ћу од куће.

Választóvíz, fn. јетка вода, тврда вода,

Választű, fn. уплетник. [hesari]

Választút, fn. раскрсће.

Válaszvonat, fn. линија што дели.

Válfaj, fn. фела, врета.

Válthatatlan, mn. неразлучив, неразде-
љив. — úl, ih. нераздељиво.

Válik, k. 1.) делити се, лучити се; ра-
стајати се; 2.) (ra, re) служити на;
becsületére —, служи му на част;
egészségedre váljék, нека ти је на
здравље; halálra —, оболети на смрт;
nagy léha — belőle, биће од њега
велика ленштина; 3.) (vá, vé) пре-
тварати се у што, постајати чим; a
bor eczetté vált, вино се претворило
(преметнуло) у сирће; kővé —, ека-
менило се; emberré vált, учовечао се;
4.) akár hogy —, испало како му
драго, куд пукло да пукло.

Valjon, ksz. да ли, еда ли.

Váll, fn. 1.) плећи, плећа, раме; vállat
vonítani, елегати (сажимати) рамени-
ма; összevetett — al, удруженим си-
лама; fél — ról nézni, гледати преко
рамена, презирати; 2.) стан, мидер.

Vall, cs. 1.) исповедати, признавати;
milyen hitet —? какве је вере? 2.)
сведочити; azt — ották reá, то су
исказали против њега; 3.) имати,

претрпети; kárt — ani, имати штете; szégyent — ani, осрамотити се; becsületet — ani, стећи части и поштења; kudarczot — ani, ошвањити се.

Vállal, cs. предузети што, подухватити се, латити се чега; felelősséget — ni, примити на себе одговорност; magára — ni, узети на себе, примити се.

Vállalás, Vállalat, fn. предузетак, потхват.

Vállalkoz-ik, k. подухватити се, предузети, предузимати; ki — ik arra? ко се прима тога? — ás, fn. предузимање, подухватање.

Vállalkozó mn. подузетан; fn. подузетник, усталац, прегалац.

Vállar, Vállapoczk, fn. плећка, лопатица.

Vállás, fn. признавање; исказ, исповест; исповед, вера, религија.

Vállas, mn. плећат.

Vállás-ágazat, fn. чланак, члан вере. — alap, fn. религиозни фонд. — beli, mn. верски, верозаконски. — cikkely, fn. члан вере. — felekezet, fn. вероисповест, секта. — gyakorlás, — gyakorlat, fn. вршење вере. — háború, fn. рат за веру. — i, mn. верски, вероисповедни. — os, mn. побожан, религиозан, душеван. — osság, fn. побожност. — szabadság, fn. слобода вере.

Vállástalan, mn. без вере, нерелигиозан. — ság, fn. безакоње, нерелигиозност.

Vállás-tan, fn. веронаука, наука вере. — tanító, fn. вероучитељ, катихета. — tét(el), fn. исказ, изјашњење, вероисповест. — tevő, fn. исповедник, исказатељ. — türelem, fn. верска толеранција.

Vallat, cs. испитивати, преслушавати. — ás, fn. преслушај, испитивање.

Vallató, fn. преслушавач, испитивач; испитивање; mn. за испитивање; — ra fogni, притегнути, испитивати. — bíró, fn. истражни судија.

Vallatott, fn. испитаник.

Vállaz, cs. урезивати.

Váll-bojt, fn. еполета, нараменица. — csont, fn. лопатица, — fa, fn. обрашница. — heveder, fn. пораменица. — kules, fn. клучна кост, клучац. — lapoczk, fn. плећка.

Valló, mn. што исповеда, показује; fn. (-fél) исповедник, исказач.

Vallomány, fn. признање, исказ, фасцја. — os, fn. признавач, исказач.

Vallomás, fn. признање, исказ. — tevő, fn. исказатељ; исказатељка.

Vállperc, fn. клучна кост, котлац.

Vállrojt, fn. нараменица, еполета.

Vállvetve, ih. раме уз раме, удружено.

Váll-vonítás, fn. сажимање, слегање рамена. — vonítva, ih. сажимајући раменима. — vonogatás, fn. сажимање раменима.

Válmány, fn. одлучено, разлучено. [на.

Való, fn. 1.) истина; 2.) јавна.

Való, mn. 1.) истинит, прави; 2.) (ra, re) способан, згодан за..; nyakra —, поша; mire — az a sok beszéd? на што толики разговор? ő nem arra —, није он за тај посао; semmire —, није ни за што! 3.) enni —, inni —, csodálni — stb., за јело, за пиће, за дивљење...; 4.) (nak, nek) ez nem gyermeknek —, ово није за децу; 5.) (ból, ből) од...; fából —, lőszőrből —, од дрвета, од струне...; 6.) honnan —, hová — ez az ember? од куда је тај човек? az oda — emberek, тамошњи људи...; 7.) што бива..., што се налази...; a rossz emberekkel — társalkodás, друговање с рђавима; attól — félelmében, у страху од...

Valóban, ih. доиста, заиста, зацело.

Valódi, mn. прави; истинит. —atlan, mn. неправи; неистинит. —lag, ih. у истину; за право. —ság, fn. истинит.

Valóérték, fn. права вредност. [тост.

Válog l. Vályog.

Válogat, cs. бирати, пробирати, одабирати; á. é. бити избирач, одабирач. —ás, fn. одабирање; á. é. пробирање, избирање. —ó, —ós, mn. és fn. избирачки; избирач, пробирач. —óság, fn. пробирање. —ott, mn. одабран, по избор. —ottság, fn. одабраност, избор. —va, ih. по избору.

Valogáz, cs. бити по туру, шопати.

Valójában, ih. у истину, заиста.

Valóképen, ih. заиста, у истину.

Váló-levél, fn. разводна књига, бракоразводница. —per, fn. бракоразводна.

Valós, mn. стваран, реалан. [парница.

Valóság, fn. истина; јавна; —gal, доиста. —os, mn. прави, истинит.

Valósít, cs. остваривати, извршити. —ás, fn. остварење. —hatlan, mn. неизвед.

Valósság, fn. реалност, стварност. [љив.

Valósodik, Valósul, k. остваривати се; обистињавати се.

Valósulatlan, mn. неостварен.
 Valósúlt, mn. остварен, стваран. — ság, fn. стварност.
 Valószínű, mn. вероватан. — leg, ih. вероватно, по свој прилици. — ség, fn. вероватност.
 Valószínűtlen (jobb: nem valószínű), mn. невероватан.
 Valótlan, mn. неистинит. — ság, fn. не-Valóút, fn. распутица. [истинитост.
 Válpont, fn. тачка растављања; á. é. прелом, j. Válpont.
 Várokonság, fn. еродетво по избору.
 Válság, fn. обртна тачка, криза. — os, mn. критичан; опасан.
 Vált, es. 1.) мењати; pénzt — aní, мењати новац; szőrt — aní, мењати длаку, лињати се; őrt — aní, одменити стражара; ruhát — aní, прерушити се; 2.) избавити, искупити; 3.) e hegedű nem —, ове егеде не издају прави глас; 4.) fontos képet — aní, правити озбиљно лице.
 Váltakoz-ik, k. мењати се, измењивати се. — va, ih. наизменце.
 Váltás, fn. 1.) мењање; 2.) измена, искуњење; откуп; 3.) одмена.
 Váltig(lan), ih. непрестано, једнако, све; — kész, са свим готов.
 Váltó, mn. што мења; мењареки, менични; fn. 1.) мењар, сараф; 2.) меница; magán —, соло-меница; forgatott —, жирирана меница; első —, прима меница; helybeli —, локо-меница; saját —, сопствена меница; intézvényszerű v. tukványozott —, протегнута меница.
 Váltó-adós, fn. дужник на меницу. — adósság, fn. менични дуг. — bank, fn. менична банка. — belí, mn. менички, менични.
 Váltócsap, fn. славина за окретање.
 Váltódíj, fn. менична провизија.
 Váltó föld, fn. земља која се наизменце засејава.
 Váltogat, es. 1.) промењивати, размењивати; 2.) искупљивати, откупљивати. — ó, mn. наизменичан. — va, ih. наизменце.
 Váltógazdaság, fn. наизменично земљо-
 Váltóház, fn. мењарница. [делетво.
 Váltójog, fn. менично право. — i, mn. менички. — ilag, ih. по меничком
 Váltókémlet, fn. арбитража. [праву.

Váltóképes, mn. способан за издавање менице, j. Váltóállítható. — ség, fn. способност за меницу.
 Váltóláz, fn. наступна грозница, свагда-
 Váltólevél, fn. меница. [ница.
 Váltólovaglás, Váltónyargalás, fn. издавање меница једно за другим.
 Váltóóvás, fn. протестовање менице.
 Váltóőr, fn. стража ради одмене.
 Váltópénz, fn. ситни нован. — tár, fn. каса за мењање новца.
 Váltós, fn. мењар, сараф, банкар.
 Váltószabó, fn. кројач ком наручитељ даје
 Váltótár, fn. меничка банка. [материју.
 Váltótelep, Váltótelepvény, fn. домицил менице.
 Váltótoldal, fn. продужење, алонж ме-
 Váltótörvény, fn. менички закон. [нице.
 Váltótörvényszék, fn. менички суд.
 Váltott, mn. 1.) промењен; — gyermek, подмече; 2.) одмењен; — őr, одмењена стража; 3.) — munka, наручен посао, за који је наручитељ дао робу.
 Váltóügy, Váltóügylet, fn. менички посао.
 Váltóüzér l. Váltós.
 Váltóüzlet, fn. мењарска радња, мењарница.
 Változandó, mn. промењив. — lag, ih. промењиво. — ság, fn. промењивост.
 Változás, fn. 1.) мењање, промена; 2.) слабост; — a van, слаба је здравља.
 Változat, fn. промена, варијација.
 Változatlan, mn. непромењен, непроменит. — ság, fn. непроменитост. — úl, ih. непроменито.
 Változatos, mn. промењив, разноврстан, разнолик. — an, ih. разноврсно. — ság, fn. разноликоост.
 Változékony, mn. промењив. — an, ih. промењиво. — ság, fn. промењивост.
 Változékony l. Változatos.
 Változhatatlan, mn. непромењив. — úl, ih. непромењиво. — ság, fn. непромењивост.
 Változik, k. 1.) мењати се; 2.) (vá, vé) прометнути се, прометати се у...
 Változó, mn. промењив, пеједнак; — ünnepnapok, покретни свеци.
 Változóság, fn. промењивост.
 Változtat, es. 1.) мењати, измењивати; 2.) (vá, vé) претварати, прометати у
 Változtatás, fn. промена, мењање. [што.
 Váltóság, fn. измена; откуп; откупнина. — díj, — bér, — pénz, fn. откупнина.

Váltva, *ih.* наизменце, *l.* Felváltva.
 Válu, *fn.* валов. — csatorna, *fn.* олуц уз валов. — *s,* *mn.* валоваст.
 Válut, *fn.* распутница, *j.* Váloút.
 Válvonal, *fn.* раставна линија.
 Vályog, *fn.* ваљак, черпић, ћернич; — *ot vetni,* правити ваљке. — *kemenceze,* *fn.* нећ од ваљака. — *minta,* *fn.* калуп за черпиће. — *ol,* *cs.* правити черпиће, ваљке. — *vető,* *fn.* а) черпићар, који прави черпиће; б) калуп за Vályok, Vályu *l.* Vályog, Válu. [черпић.
 Vám, *fn.* 1.) ђумрук, царина, малта; *beviteli* —, увозна царина; — *ot vetni,* ударити царину; (*szój.*) а *mit a* — *on nyerneik, elveszítik a réven,* што с једне стране добију, изгубе на другој; 2.) ушур; 3.) царинарница.
 Vámatlan, *mn.* — *úl,* *ih.* без царине.
 Vám-fa, *fn.* прања, ћерам, капија. — *felügyelő,* *fn.* цариник. — *ház,* *fn.* царинара. — *hely,* *fn.* цариниште. — *hivatal,* *fn.* царинарница, ђумрукана. — *illeték,* *fn.* царина, малтарина.
 Vámol, *cs.* подвргавати царини; к. а) примати царину; б) скидати ушур.
 Vámos, *fn.* царинар, ђумругија. — *legény,* *fn.* момак који одмерава ушур, ушурџија.
 Vámoz, *k.* плаћати ђумрук, царину.
 Vám-pénz, *fn.* малтарина. — *szedő,* *fn.* цариник, царинар — *terület,* *fn.* царинска област. — *tiszt,* *fn.* царински часник. — *tisztség,* *fn.* цариништво. — *törvény,* *fn.* закон о царини. — *ügy,* *fn.* царинарство. — *ügyelő,* *fn.* царински надгледник.
 Van (*lenni*), *k.* 1.) бити; *azon volt,* за тим је био стао, око тога је настојао; *ha én neked volnék,* да сам ја на твом месту; *becsületére van,* служи му на част; *irgalommal, szívésséggel lenni vki iránt v. vkihez,* бити милосрдан, услужан према кому; *hová legyek? mitevő legyek?* шта ћу и како ћу? шта да радим? *hová lett...?* куд се деде? *mi lett vele?* шта се догодило с њиме? *mi lett belőle?* шта би од њега? *Isten légy velünk,* Бог нек нам је у помоћи; 2.) (нак, нек) имати; *barátomnak van,* у мог пријатеља има; *van-e neki?* има ли он? *fia lett,* добио сина; 3.) (vá, vé) *l.* Lenni; 4.) világra lenni, родити се.

Vánczorodik, Vánczorog *l.* Vánszorodik, Vánszorog.
 Vándor, *fn.* путник; *mn.* путоваћи, путнички. — *bot,* *fn.* путничка палица. — *egér,* *fn.* лемар. — *év,* *fn.* година путовања, вандрокашка година. — *galamb,* *fn.* голуб селац. — *ka,* *fn.* (буба) богомољка. — *könyv,* *fn.* путна (вандрокашка) књига.
 Vándorlás, *fn.* путовање, сељење, сеоба.
 Vándorló, *fn.* путник; *mn.* путнички, *l.* Vándor. — *legény,* *fn.* вандрокаш.
 Vándormadár, *fn.* тина селица.
 Vándornép, *fn.* скитнички, номадски на-
 Vándorol, *k.* путовати, селити се. [род.
 Vándorruha, *fn.* путничко руво.
 Vándorsáska, *fn.* велики скакавац, шаш-
 Vanília, *fn.* ванилија. [ка.
 Vánkos, *fn.* јастук, узглавље. — *hej* *fn.* навлака. — *ka,* *fn.* јастуче, јастучић. — *os,* *mn.* с јастуком.
 Vánszorodik, *k.* једва се исправити.
 Vánszorog, *k.* батргати се, батати.
 Ványad, *k.* уморити се, клонути. — *ság,* *fn.* умор. — *t,* *mn.* блед, изнурен.
 Vanyiga, *mn.* лош, худ.
 Ványol, *cs.* ваљати (сукно). — *ó,* *fn.* а) ваљак, ступа; б) ваљар. — *ódik,* *k.* крзати се, похабати се. — *ó malom,* *fn.* ваљарница.
 Vára, *fn.* 1.) дупља, издубљење; 2.) тава; 3.) брља.
 Várahupa, *fn.* јама.
 Várahupás, *mn.* пун јама.
 Váras, *mn.* 1.) шунаљ; 2.) баровит.
 Váratag, *mn.* удубљен, конкаван.
 Var, *fn.* краста, кора.
 Vár, *fn.* 1.) град; тврђава; (*szój.*) *kiszöktek a felső* — *ból,* нема четврте даске у глави.
 Vár, *cs.* чекати, очекивати, изгледати; (*ra, re*) чекати на кога.
 Varacs, *fn.* брадавица, крастица.
 Várac, *fn.* тврђавица.
 Varacs *l.* Varacs.
 Varacsok, Varacsos, *mn.* крастав, брадавичав; — *béka,* крастава жаба, гу-
 Várad, *fn.* утврђење, форт. [бавица.
 Varádics, *fn.* повратић, уманика (биљ.).
 Varadzik *l.* Varasodik.
 Várakozás, *fn.* чекање, очекивање; — *ellenére,* мимо очекивања.
 Várakozat, *fn.* очекивање.
 Várakozik, *k.* чекати; (*ra, re*) чекати на.

Várákóztat, cs. дати чекати; не várákóztass magadra! немој да те чекамо!
 Váralag, fn. тавник под градом.
 Váralj, Váralja, fn. подножје града.
 Varanes, Varancsag l. Vargaes stb.
 Várandó, mn. што се очекује, виртуалан.
 Várandós, mn. (жена) на том добу, у велико
 Várandóság, fn. виртуалност. [трудна.
 Varangy l. Varanes.
 Varangyak, fn. крастава жаба, губавица.
 Varangyék l. Varangyak.
 Varas, mn. крастав; — béka, губавица.
 Várás, fn. чекање, почек.
 Varasd, fn. Вараждин.
 Varasít, cs. окраставити.
 Varasodik, Varasúl, k. окрастати се.
 Váraszt, Várat, cs. пустити кога да чека.
 Várat, fn. чекање, почек.
 Váratlan, mn. неочекиван, изненадан,
 невидован. — ság, fn. неочекиваност,
 ненад. — ül, ih. из ненада.
 Varazik l. Varasodik.
 Varázs, fn. драж, чар; mn. чаробан. —
 bot, fn. чаролијска палица. — cső, fn.
 калејдоскоп. — erő, fn. чаробна сна-
 га. — fű, fn. чаробна трава. — gyű-
 rű, fn. чаробни прстен. — ige, fn. ма-
 ђионичка реч. — kér, fn. чаробна
 слика. — kör, fn. чаробни круг. —
 lás, fn. чарање; бајање. — lat, fn.
 чаролија, мађије.
 Varázsló, mn. што чара, чаробан; fn.
 чаробник, мађионик. — fű, fn. ма-
 ђијска трава.
 Varázs-nő, fn. врачара, бајалица, мађи-
 оничарка. — ol, cs. чарати, бајати.
 — szer, fn. мађије, чини. — szó l.
 Varázsigé.
 Várbeli, mn. градеки; из замка.
 Várbiró, fn. дворски судија.
 Varczog, k. кврцати, пуцати; шкрипа-
 ти. — at, — tat, cs. чинити да кврца.
 Várda, fn. градић, штадела.
 Várdogál, k. чекати, доњати.
 Vár-egyház, fn. градека црква. — erő-
 ség, fn. градеко утврђење. — fal, fn.
 градеки зид, бедем. — fok, fn. град-
 ски опкоп, редута.
 Varfű, fn. трава од краста.
 Varga, fn. 1.) обућар, чизмар, опанчар,
 превљар; (pb.) ne tovább — a kaptá-
 nál, држи се свог заната! igen tud
 — lovát patkolni, разуме се као ма-
 гарац у кантару; 2.) кожар, табак.

Varga-ár, fn. шило. — betűt vetni, кри-
 нудати, ићи десно-лево. — cser, fn.
 обућарска шипарица. — fonál, fn. фо-
 нал, дретва. — hal, fn. лињак. — inas,
 fn. чизмарски шегрт. — kés, fn. мак-
 ла, бичкија. — legény, fn. обућареки
 момак, калфа. — mester, fn. обућар.
 — mesterség, fn. обућарство; кожар-
 ство. — munka, fn. обућареки посао.
 Vargánya, fn. варгањ, вргањ (печурка).
 Vargányász, k. купити варгање.
 Vargaság, fn. обућарство; кожарство.
 Vargáskodik, k. бити обућар, бити кожар.
 Varga-szeg, fn. чавлић за обућу. — szék,
 fn. обућарека столица. — tinta, fn. га-
 лица, витриол. — tűr, fn. шило. — zsib,
 fn. обућареки стареж.
 Várgondviselő, fn. старешина замка,
 кастелан.
 Vágróf, fn. надворник. — ság, fn. на-
 дворништво.
 Várhegy, fn. брдо са замком.
 Varjas, mn. пун врана; — ló, кулаш.
 Varjú, fn. врана; hamvas v. kálvinista —,
 сива врана; (km.) nem vájja ki egyik
 — a másiknak szemét, врана врани
 очи не копа.
 Varjutóvis, fn. дивља ружа; насјаковина.
 Várkapitány, fn. надворник, градеки ка-
 Varla(kő) fn. белутак. [петан.
 Várlak, fn. замак, дворац.
 Vármegye, fn. међа, жупанија. — ház,
 fn. жупанија, жупанијски дом. — i,
 mn. жупанијски.
 Vármező, fn. градеко поље, гласија.
 Vármunka, fn. грађење тврђаве.
 Vármű, fn. тврђава, утврђење.
 Várna, fn. каста, ред.
 Várnagy, fn. кастелан. — hivatal, — ság,
 fn. кастеланство.
 Várnok-kar, Várnok-test, fn. инжењерски
 кор. — tiszt, fn. инжењерски часник.
 — ügy, fn. инжењерство. — vezér,
 fn. генерал-инжењер.
 Varnyú l. Varjú.
 Váromány, fn. очекивање. — os, fn. оче-
 кивач, који се чему нада.
 Varonez, fn. крастав. — os, mn. крастав.
 Város, fn. град, варош. — belí, mn. ва-
 рошки; fn. варошанин, варошанка.
 — fél, fn. еуграђанин. — ház, fn. ва-
 рошка кућа.
 Városi, mn. градеки, варошки; fn. ва-
 рошанин, варошанка.

Városias, mn. — an, ih. варошански.
 Városielőjáróság, fn. варошко поглавар-
 Városilag l. Városiasan. [ство.
 Városiság, fn. углађеност.
 Városka, fn. варошица.
 Város-kapitány, fn. варошки капетан. —
 liget, fn. варошка шумица. — nagy,
 fn. градоначелник, градеки начелник.
 — ként, ih. од града до града. — ta-
 nács, fn. варошко веће, магистрат.
 Várór-nagy, fn. градеки мајор. — ség,
 fn. градека посада.
 Váróterem, fn. чекаоница.
 Várparancsnok, fn. градеки заповедник.
 Varr, cs. шити; — ás, fn. шивење, шав.
 Varrány, Varrat, fn. шав.
 Varratlan, mn. нешивен. — úl, ih. не-
 Varrdogál l. Varrogat. [шивено.
 Varró, mn. који шнје; за шивење; ши-
 ваћи; fn. шаван, шваља. — asztal, fn.
 шиваћи сто. — eszköz, fn. шиваћа
 Varrogat, cs. (ваздан) шити. [справа.
 Varrógyűrű, fn. шиваћи наплетак.
 Varróiskola, fn. школа где се учи шити.
 Varromány, fn. шав, сашивен посао.
 Varró-mű, fn. шиваћа машина. — nő, fn.
 шваља. — párna, fn. шиваћи јасту-
 чик. — ráma, fn. ћерђев. — szer, fn.
 шиваћи прибор.
 Varrott, mn. шивен, сашивен.
 Varrótű, fn. шиваћа игла, шиваћка.
 Varróvánkos l. Varrópárna.
 Varsa, fn. (рибарска мрежа) вршка.
 Vársáncz, fn. градеки шанац.
 Vársík, Vársíkam, fn. градеко поље, гла-
 Várszeg, fn. бедем, градеко платно. [сија.
 Várta(ház), fn. стражара, чардак, карау-
 Vártás, fn. стражар на кули. [ла.
 Vártat, cs. пустити кога да чека; fn.
 чекање; kevés — va v. kis — múlva,
 Vártáz, k. стражарити. [мало по том.
 Vár-templom, fn. градека црква. — tér,
 fn. градека просторија, еспланада.
 — terjem, fn. подграђе.
 Vartyog, k. крекетати. — ás, fn. креке-
 Váriüreg, fn. казамата. [тање, крекет.
 Várvívás, fn. опсада града или тврђаве.
 Várvívó, fn. опсадник града. — sereg,
 fn. опсадна војска.
 Vas, fn. 1.) гвожђе, железо: poncsoló
 —, сечивница; vert —, ковно гвожђе;
 ásvány —, фосилно гвожђе; lég —,
 метеорско гвожђе; készelt —, гвожђе
 за претапање; öntött —, ливено гвож-

ђе; (szój.) csupa —, од самог гвожђа;
 — a feje, има тврду главу, да бијеш
 градове њоме; (km.) addig verd (üsd)
 a vasat míg tüzes, куј гвожђе док је
 вруће; — sal szokták a — at megéle-
 síteni, гвожђе се гвожђем оштри; 2.)
 оков, вериге; — ra verni v. tenni, око-
 вати у гвожђе, везати у кврге; 3.)
 гвожђе, сечивница ножа; mn. гвозден,
 Vasag, fn. гвоздени оксид. [железан.
 Vaságy, fn. гвозден кревет.
 Vasajtó, fn. гвоздена врата.
 Vasakarat, fn. гвоздена, чврста воља.
 Vasakna, fn. мајдан гвожђа.
 Vasal, cs. 1.) ковати, окивати; 2.) пег-
 лати, утијати. — ás, fn. 1.) окивање;
 2.) пеглање. — at l. Vasazat.
 Vasaló, mn. за пеглање; fn. утија. —
 nő, fn. жена што пегла. — nyelv, fn.
 челик у пеглајзу, штогл.
 Vásár, fn. 1.) вашар, трг, сајам, пана-
 ђур; heti —, недељни вашар, пијаца;
 országos —, земаљски вашар; — t
 ütni vmivel, изнети на пазар; (km.)
 pénzzel járják a — t, за вашар треба
 новаца; 2.) пазар; jó — t tett, добар
 је пазар имао; kettőn áll a —, двоје
 треба за пазар (купац и продавац);
 3.) micsoda — ez? каква је то галама?
 Vásár-árú, fn. вашарска роба. — fia, fn.
 поклон с вашара. — hely, fn. ваша-
 риште. — hét, fn. вашарска недеља.
 Vásári, mn. сајамски, вашареки; куповни.
 Vásárjog, fn. право за држање вашара.
 Vásárl-ás, fn. вашарење, пазарење. —
 at, fn. пазар, куп. — ó, fn. купац.
 Vásármunka, fn. вашарски посао.
 Vásárnap, fn. дан вашара или сајма.
 Vásárnap, fn. недеља. — i, mn. недељ-
 ни. — ilag, ih. недељом.
 Vásárol, cs. куповати, купити, вашари-
 ти. — ható, mn. што се може купити;
 á. é. поткупљив, подмитљив.
 Vásáros, fn. 1.) вашарџија; 2.) купац.
 Vásáros, fn. гвожђар. — bolt, fn. гвожђар-
 ница. — ság, fn. трговина с гвожђем.
 Vásárpénz, fn. вашарина, плата за шатру.
 Vásársátor, fn. шатра, чатрља, буда.
 Vásáru, fn. гвоздена роба. — s, fn.
 гвожђар.
 Vasas, mn. 1.) окован; 2.) што има у себи
 гвожђа; 3.) у оклопу; fn. оклопник.
 Vasatlan, mn. 1.) неокован; 2.) без гвожђа.
 Vasaz, cs. окивати, оковати. — at, fn. оков.

Vas-bánya, fn. мајдан гвожђа. — borona, fn. дрљача. — dad, mn. гвозденаст. — derék, fn. оклоп, панцир. — deres, fn, чилаш, богат. — dorong, fn. гвоздена мотка. — drót, fn. гвоздена жица. — érez, fn. гвоздена руда. — erős-ségű, mn. тврд као гвожђе. — eszköz, fn. гвоздена справа. — fejtés, fn. мајдан од гвожђа. — fejű, mn. тврдоглав; fn. јоругица. — festvény, fn. гвожђана прашина. — fonal, fn. гвоздена жица. — gálicz(kő), fn. зелена галица. — ganaj, fn. изварак, бронза. — gyúró, fn. хвалисавац. — hámor, fn. ковница. — hűtő, fn. хладилница за гвожђе.

Vásik, k. 1.) тупити се, крзати се; 2.) трнути (зуби); nem — benne a foga, неће га ујести бува.

Vásít, es. тупити; чинити да трне (зуби).

Vaskalapos, fn. старовођа, педант. — ság, fn. педантерија.

Vaskarika, fn. беочуг, алка; fából —, несмислица, првен барјак од зелене

Vaskemencze, fn. гвоздена пећ. [евиле.

Vaskeresked-és, fn. гвожђарница. — ő, fn. гвожђар.

Vaskó, fn. кеба; elejteni a — t, превалити

Vaskoh, Vaskohó, fn. ковница. [сирће.

Vaskorona, fn. гвоздена круна. — rend, fn. ред железне круне.

Vaskos, mn. дебео, здепаст, темељан, крупан. — ság, fn. здепастост, чвр-

Vaskő, fn. гвоздена руда. [етина.

Vasláb, fn. трножац, саџак.

Váslal l. Vásít.

Vaslevél, fn. плоча гвожђа.

Vaslapát, fn. гвоздена лопата.

Vasmaeska, fn. котва, денгер, мачка, чен-

Vasmosany, fn. муљ од гвожђа. [гели.

Vasmunka, Vasmű, fn. посао од гвожђа.

Vasmiives, fn. ковач.

Vasnemű, mn. гвожђарски.

Vásol l. Vásít.

Vasolu, fn. флауор гвожђа.

Vásodkodik, k. бити разуздан, раскала-

Vasorrúbába, fn. гвозденауба. [шан.

Vasorrúmagnyitó, fn. трешњарка (тица).

Vásott, mn. иступљен; утрнуо (зуб); á. é. раскалшан, разуздан; — életű ember, бекрија. — ság, fn. разузданост.

Vas-pálya, fn. гвоздени пут. — por, fn. пилотина. — rúd, fn. мотка од гвожђа, — rügy, fn. цвет на гвожђу. — súlyom, fn. гвожђе за крадљивце. — szemer,

fn. гвоздена сачма. — szén, fn. графит. — színekő, fn. базалт.

Vastag, mn. дебео; — hang, крупан глас; — tréfa, маена шала.

Vastag-bél, fn. дебело црево. — bőrűek, fn. дебелокошци. — étel l. Főzelék. — ít, es. чинити дебелим. — ocska, mn. подебео. — odik, k. дебљати; грубити (глас). — on, ih. дебело. — ság, fn. дебљина; крупноћа (гласа). — síp, fn. кларинет. — szálu, mn. груб (платно). — úl l. Vastagodik.

Vastartalmú, mn. што има у себи гвожђа.

Vastevő, fn. штит, заклон пред пећи.

Vástol, es. заламати, скрињвати.

Vastőr, fn. гвожђа.

Vásu, fn. пасуљница.

Vásúl, k. тупити се; трнути.

Vasút, fn. гвоздени пут. — abrosz, fn. карта гвоздених путова.

Vasúti, mn. железнички; — állomás, железничка станица.

Vas-vágóöröly, fn. сечивица. — vármegye, fn. Железна жупанија. — verő, fn. ковач. — verőte, fn. наковањ. — vessző, fn. гвоздена шипка. — villa, fn. гвоздене виле. — virág, fn. a) гвоздени цвет; b) смилъ. — vonat, fn. екстракт гвожђа, здраво гвожђе.

Vaszakol, k. жарити.

Vaszki, mn. рођени (од исте матере).

Vaszkolódik, k. врпољити се, мигољити се.

Vásznas, mn. е платном. — bolt, fn. плат-

Vaszok l. Vaszok. [нарница.

Vászon, fn. платно, бѐз. — áros, fn. платнар, безар. — áru, fn. платнена роба. — eseléd, fn. женскадија. — fehérítés, fn. бељење платна. — gáncs, fn. грешка у ткању. — kereskedő, fn. платнар. — körönyeg, fn. огртач за прашину.

Vaszora, fn. пуждра.

Vata, fn. вата.

Vatarász, k. грабити, нипати око себе.

Vatka, Vatuka, fn. вутка, патока.

Vatyog, k. муцати, шушљетати.

Váz, fn. 1.) скелет, костур; 2.) страшило.

Vazall, fn. вазал, клетвеник. — ság, fn. вазалство.

Vázlat, fn. нацрт, скица. — os, mn. у нацрту.

Vázol, es. пртати, скицирати. — at, fn.

Vázul, fn. Васа, Василије. [нацрт.

Vecsek, fn. морека кокош.

Vecsernye, fn. вечерње.

Veesernyéz, k. ужинати.

Veezek l. Eviezk.

Veezkelődik, k. врати се, впољити се.

Veezkendik l. Viekándik.

Véd, fn. обрана, заштита; закон; брана, опкон; устава; cs. бранити, штитити. — állapot, fn. стање обране, обрана. — angyal, fn. анђео хранитељ. — anya, fn. заштитница. — árok, fn. опкон. — asszony, fn. заштитница.

Védber l. Hüber.

Védbeszéd, fn. говор у обрану.

Véddegél, cs. 1.) узимати; 2.) куповати.

Védesszka, fn. даска као преграда, уста.

Védegylet, fn. задруга за заштиту. [ва.

Védekezik, k. бранити се.

Vedel, k. локати, лупачити.

Védelem, fn. обрана, заштита; бранидба; закон, браник.

Védelméz, cs. бранити, заштићавати. — és, fn. обрана. — ő, fn. és mn. бранич, заштитник, штитилац; што заштићава, заштитни. — őleg, ih. штитећи.

Védelmi, mn. заштитни, бранидбени.

Védencz, fn. штитењик, брањеник, клиент. — ség, fn. штитењики, клиентела.

Veder, fn. 1.) ведро; —ből cseberbe, извех се из кала, у поток упадох; 2.) урна (за пенео од спаљеног мртваца).

Véderő, fn. снага за обрану. — törvény, fn. закон о обрани, бранидбени закон.

Véderősség, fn. бедем.

Védés, fn. штитење; обрана.

Védeszköz, fn. средство за обрану, обрана.

Védetlen, mn. незаштићен. — ség, fn. незаштићеност. — ül, ih. без обране.

Védett, mn. брањен, штитењ; fn. штитењик.

Véd-fal, fn. бедем. — fegyver, fn. оружје за обрану. — frigy, fn. савез за обрану. — fűró, fn. бургџа, танки сврдао. — gát, fn. устава. — háború, fn. рат за обрану. — had, fn. војска за обрану, посада. — hajó, fn. лађа за закон. — hajós, fn. проводић, калауз брода. — himlő, fn. накаламјене богиње. — írás, — írat, fn. писмена обрана. — író, fn. апологет. — isten, fn. бог заштитник. — jog, fn. заштитништво. — kincs, fn. палладиум. — ki-éret, fn. пратња за обрану. — kosár, fn. кошар за бедем. — kötelesség, fn. војничка дужност.

Vedl-és, fn. лињање; перутање. — ik, k. лињати се; перутати се.

Védlet, fn. обрана, закон.

Védlett, mn. олињан.

Védlevél, fn. писмо за слободан пролаз.

Védlő, fn. бранич, заштитник. [зак.

Védmű, fn. бедем, опкон, браник.

Védnök, fn. заштитник. — ség, fn. зашти-

Védok, fn. разлог обране, аргумент. [та

Védő, fn. заштитник, бранич, бранилац; mn. заштитни; што оправдава.

Védőleg, ih. бранећи. — es, mn. заштитни.

Véd-őr, fn. стража за обрану. — őrs, fn. стражар. — párkany, fn. предњи оп-

кон. — rend, fn. војништво. — rend-

szer, fn. бранидбена система. — ség,

fn. заштитништво, патронат. — szel-

lem, fn. дух-хранитељ. — szer, fn. средство за обрану. — szó, fn. обра-

на. — szövetség, fn. савез за обрану.

Védtan, fn. апологија, апологетика. — i, mn. апологитички.

Védtelen l. Védetlen.

Véd-úr, fn. заштитник, патрон. — ugas, mn. — egyház, црква под заштитом

задужбинара. — ugaság, fn. патрон-

ство, ктиторство; ктитор, патрон. — úrijog, fn. ктиторско право. — útlevel,

fn. писмо за слободан пролаз. — üveg, fn. обичне наочари, стакло (у звез-

дара). — vágat, fn. проређивање шу-

ме. — vám, fn. заштитна царина. — vonal, fn. бранидбена линија.

Vég, fn. 1.) крај, свршетак, исход, ко-

нац; — túl — ig, од кон до кон; vé-

ges — ig, све до краја; e hét — ével,

концем ове седмице; — e szakad, свр-

шује се; — e sem szakad, никад кра-

ја; — et vetni v. szakítani v. végét vetni

vminek, учинити краја чему, преки-

нути; — e van, крај му је, готово је'

— be menni, збити се; — be vinni,

довршити; — hez vinni, извршити,

обавити; — re hajtani, извршити, из-

вршивати; (szój.) vmit kellő — én fog-

ni, како треба започети; megfogta a

dolog — ét, латно се посла; könnyű

— ét fogni a dolognak, извлачити се,

бирати што је лако; hátra még a va-

stagabb — e, тек долази најтеже; (km.)

jó — köti a munka kosszorúját v. — én

csattan az ostor, конач дело краси,

последња се броји; 2.) комад; egy —

vászon, комад платна, труба беза; ezer

hold föld egy — ben, 1000 јутара зем-

ље у једном комаду; (szój.) egy — ben,

циом, све једнако; 3.) окрајак, окрајка; 4.) цел, смер, мета; mi — ből? чега ради? на што? e — re, тога ради; vmely dolognak — ére járni, ући у траг, прокљувити.

Vég-abroncs, fn. доњи обруч. — adomány, fn. исплата, намира. — akarat, fn. последња воља, тестамент. — akaratilag, ih. тестиментално. — átnézet, fn. реканитулација. — bél, fn. чмар, гузно прево. — bélféreg, fn. поздер, гујине. — bélfolyás, fn. fn. шуљеви. — beszéd, fn. завршни говор. — beli, mn. завршни, крајњи. — betű, mn. крај-
Végbe-vitel, fn. извршење. [ије слово.
Vég-bővítés, fn. приленак на крају, епитезис. — búcsú, fn. растанак, опроштај. — csapat, fn. задња војска. — cél, fn. крајња мета.

Végek, fn. граница.

Végelemzés, fn. — ben, ih. на крају крајева, in ultima analysi.

Végelintézés, fn. коначно извршење.

Végelőlő, fn. новембар.

Végelőtti, mn. претпоследњи. — harmadik, mn. трећи од краја (слог).

Végenyészet, fn. бестрв, распад.

Végervényes, mn. коначан. — en, ih. коначно.

Véges, mn. чему има краја, ограничен, пролазан; — áru, роба на комаде. — ség, fn. пролазност, ограниченост.

Végestelenvégig, Végesvégül, ih. нај- и најпосле.

Végeszakadatlan, mn. бескрајан.

Végetlen, mn. бескрајан, бесконачан. — ség, fn. бесконачност, бескрајност. — ül, ih. бесконачно.

Végett, nu. ради, зарад.

Végez, cs. 1.) свршивати, свршити, до-чети, докончати; vkivel — ni, отира-вити кога; 2.) закључити, доконати; — zék magok közt, нек расправе ме-ђу собом; ki mit — azt meg is tartsa, ко закон даје, нека га и први држи.

Végezés, Végezet stb. 1. Végzés, Végzet stb.

Végezetre, Végezetül, ih. на послетку.

Végeződik 1. Végződik.

Vég-fal, fn. зачеље. — felelet, fn. крај-њи одговор. — fejlődés, fn. крајњи развитак. — fog, fn. стражњи кут-њак, заставњак, каљак. — gyorsaság, fn. брзина на крају извесног време-на. — hagyás, fn. крпење речи на

крају, апокопе. — hang, fn. крајњи глас у речи. — határozat, fn. крајња одлука. — hely, fn. погранично место.

Végphetlen, mn. бесконачан, бескрајан.

— ség, fn. безграничност, бесконач-ност. — ül, ih. бесконачно, одвећ.

Véghezvihető, mn. извршив, изведив.

Véghezvitel, fn. извршење, дочетак.

Véghezvivés, fn. извршивање, извршење.

Véghezvitlen, mn. неизвршен; dolog —, не свршивши ништа.

Véghő, fn. децембар, просинац.

Végig, ih. до краја; végetlen —, у бес-крајност; — forgatni, прелистати (књи-гу); — nézni, разгледати; примерити (кога); — láthatatlan, непрегледан; — sétálni, — olvasni stb., прошетати, прочитати итд.

Véginenső, mn. претпоследњи. — előtti, mn. трећи од краја.

Végintézet, fn. последње наређење, те-стамент. — i, mn. — ileg, ih. теста-ментски. — len, mn. — lenül, ih. без тестаментa.

Vég-intéző, fn. тестатор. — ismétlet, fn. реканитулација, понављање целoга. — ítélet, fn. коначна пресуда. — jelen-tés, fn. извештај на свршетку.

Végkép(en), ih. сасвим, коначно, дефи-нитивно. — i, mn. коначан.

Véglet, fn. крајност; — ekig menni, ићи до крајности, терати мак на конач; — ekig vinni, дотерати до крајности.

Végletes 1. Vegleges.

Végnap, fn. 1.) дан смрти; 2.) страшни

Végok, fn. крајњи узрок. [суд.

Végör, fn. 1.) мртва стража, ведета; 2.) граничар, крајишник; 3.) планета Уран.

Végőrezred, fn. граничарска пуковнија.

Végőrs, fn. стража на граници.

Végperez, fn. последњи тренутак.

Végpont, fn. завршна тачка, крајња тачка.

Végre, ih. на послетку, напокон, најзад.

Végrehajt, cs. извршити, извршивати; егзекуирати.

Végrehajtás, fn. извршење (пресуде), ег-зекуција. — i, mn. извршни, егзеку-тивни. — ilag, ih. путем егзекуције.

Végrehajtó, fn. извршилац; егзекутор, горчило; mn. извршни. — ság, fn. извршна власт.

Vég-remény, fn. последња нада.

Végrendelés, Végrendelet, fn. последња воља, опорука, тестамент.

Végrendeleti, mn. тестаментски.
 Végrendeletlenül, ih. без тестамента.
 Végrendelkez-és, fn. последња воља. — ik, k. оставити у тестаменту, тестирати.
 Végrendelkező, Végrendelő, fn. тестатор,
 Végrim, fn. слик на крају. [завештатељ.
 Végromlás, fn. пропаст, погибија.
 Végrovidítés l. Véghagyás.
 Végsereg, fn. задња војска.
 Végsor, fn. последња линија.
 Végső, mn. последњи, крајњи; fn. крајност; — re jutott, танко свира, увео у танке нити; — re vinni, дотерати до крајности.
 Végsőelőtti, mn. претпоследњи, други од
 Végszak, fn. епилог. [краја.
 Végszámadás, fn. закључни рачун.
 Végszámra, ih. на комаде, по мало.
 Végszándék, fn. последња одлука, улти-
 Végszeg, fn. велики клин. [матум.
 Végszerű, mn. рационалан (у мат). — tlen, mn. прационалан.
 Végszó, fn. епилог, завршна реч.
 Végszónoklás, fn. завршни говор.
 Végszótag, fn. последњи, крајњи слог.
 Végtag, fn. 1.) уд; — ok, удови; 2.) стражишница; 3.) крајњи слог.
 Végtanya, fn. крајња стража.
 Végtelen, mn. бескрајан, бесконачан; fn. бескрајност. — ül, ih. бесконачно. — ség, fn. бескрајност, бесконачност.
 Végtére, ih. напокон, најпосле.
 Végtisztesség, fn. последња почаст.
 Végtoadás, fn. продужење, прилепак на крају речи, епитетизис.
 Végvacsora, fn. тајна вечера.
 Végvágás, Végvágat, fn. скресивање шу-
 Végválasztó, mn. одсудан, пресудан. [ме.
 Végvár, fn. тврђава на граници.
 Végveszedelem, Végveszély, fn. пропаст, погибија.
 Végvetés, fn. завршетак, прекид.
 Végvonaglás, fn. последња борба, ропца, трзавица.
 Végzemény, fn. одлука, декрет. — es, mn. по одлуци.
 Végzés, fn. одлука, решење; — t hozni, решити — hozatal, fn. одлука.
 Végzet, fn. 1.) завршетак, окончај; 2.) закључак, одлука; 3.) коб, судба; megnyugodni a — ben, предати се својој судби.
 Végzetes, mn. кобан, судбоносан. — ség, fn. кобност.

Végzethivés, fn. веровање у судбину.
 Végzethivő, fn. који верује у судбу, фаталиста.
 Végzetlen, mn. неизвршен; недовршен. — ül, ih. неизвршено; недовршено.
 Végzetszerű, mn. судбоносан, фаталан.
 Végzetül, ih. на послетку, напокон.
 Végződés, fn. окончавање, свршивање.
 Végződik, k. свршити се, свршивати се; окончавати се.
 Vegy, fn. смеша. — arány, fn. размер смесе. — beli, mn. хемијски. — búza, fn. наполица.
 Vegyes, mn. мешовит, изменан; — iskola, заједничка (мушка и женска) школа; — költség, заједнички трошак. — ek, fn. смесице. — en, ih. мешовито. — ít, cs. мешати, смешати. — leg, ih. помешано. — ül, k. мешати се, смешати се.
 Vegyész, fn. хемичар. — et, fn. хемија.
 Vegyfolyam, fn. хемијски процес.
 Vegyít, cs. мешати, смешати, помешати. — ék, fn. мешавина. — és, fn. мешање. — etlen, mn. непомишан.
 Vegykém, fn. хемичар. — i, mn. — ileg, ih. хемијски.
 Vegyműhely, fn. лабораторија.
 Vegyrész, fn. ингридиенција. — ek, смешани делови.
 Vegyrokonság, fn. хемијско сродство.
 Vegytan, fn. хемија. — i, mn. — ilag, ih. хе-
 Vegytudós, fn. хемичар, хемик. [мијски.
 Vegyül, k. мешати се, смешати се, помешати се. — és, fn. мешање. — et, fn. смеша. — mény, fn. мешавина.
 Vehem, fn. ждребе, шише, оме.
 Vejcz, Vejész, Vejsze, fn. главчине (за рибу).
 Vejszel, cs. ловити рибу у главчилама.
 Vék, fn. јама, l. Lék.
 Véka, fn. мерица, вика.
 Vékáz, cs. мерити мерицом.
 Véknyan, Véknyít stb. l. Vékonyan . . .
 Vékony, mn. танак, вит; fn. слабина, бедро; á. é. — ajándék, мршав дар; — aratás, мршава летина; — elme, слаба памет; — reménység, слаба нада; — tartás, мршава храна; (szój.) — mint a szőrszál, мршав као трлица.
 Vékonyan, ih. танко; á. é. мршаво, слабо; — élni, танко дробити.
 Vékony-bél, fn. танко црево. — bőr, fn. танка кожа или љуска. — bőri, mn.

танке љуске (грожђе); танке коже. — csőrűek, fn. танкокљунци. — dad, mn. танан, потанак. — dongáju, mn. витих ребара. — ebéd, fn. мали ручак. — elméjű, mn. тупоглав. — fá-jás, fn. бол у слабинама. — fürész, fn. тестера за кресање. — héju, mn. танке љуске. — ít, es. тањити. — ka, mn. танан. — kéri, mn. мршава лица. — odik, k. тањити се, танчати. — ság, fn. танкоћа, тананост, виткост. — testű, mn. вита (танка) стаса. — ül, ih. танко, вито; k. l. Vékonnyodik.

Vel, mn. са; kezével, руком.

Vél, es. мислити, мнити, судити; nagyot — ni vki felől, држати много на кога; mire — jem? шта да мислим? како да тумачим?

Velebánás, fn. поступање, поступак.

Véleked-és, fn. мишљење, суд. — ik, k. Vélelem l. Vélemény. [мислити, судити.

Vélemény, fn. мишљење, мњење, суд; más — en lenni, бити другог мишљења; abban a — ben vagyok, тог сам мишљења.

Véleményez, es. давати суд свој о чем.

Véleménykülönbség, fn. разлика у мишљењу.

Véleménynyilvánítás, fn. изјашњење.

Véleményzet, fn. мишљење, суд.

Velenceze, fn. 1.) петао на крову, ветре-ница; 2.) tn. Млеци; 3.) место у стол-нобеоградској жупанији.

Velencezi, mn. млетачки; tn. Млечанин.

Velenczés, tn. Млечанин.

Vélés, fn. мишљење, суђење.

Veleszta, fn. откос.

Veleszületett, mn. урођен, од рођења.

Véletlen, fn. случај, пригода; mn. слу-чајан, ненадан; ih. случајно.

Véletlenes, mn. евентуалан, l. Esetleges.

Véletlenség, fn. случајност, пригода.

Véletlenszerű, mn. случајан.

Véletlenül, ih. случајно, изненада.

Vélhetetlen, mn. пенадан.

Vélhető, mn. вероватан.

Velin, fn. велин. — papíros, fn. велински

Vella l. Villa. [папир.

Velő, fn. срч, срж; á. é. суштина, јез-гра. — nemű, mn. сржаст.

Velős, mn. пун сржи; сржаст; á. e. јез-гровит. — ít, es. пунити сржи. — ödik, k. пунити се сржи. — ség, fn. језгро-витост, једрина.

Velőszedő, fn. справа за извлачење сржи.

Velőtlen, Velőtlen, mn. без срчи; á. é.

Velőzik, k. пунити се срчи. [беснажан.

Vélt, mn. мним, мишљен.

Vemh l. Vehem. — edzik, — ezik, k. ждребити се, ождебити се. — es, mn. суждребна. — esedik, — ül, k. постати суждребна.

Vén, mn. матор, стар; fn. матори, ма-тора, старац, бака; jobb a — átnyéka, mint az ifju kardja, више вреди стар саветом, него млад снагом; нема ударца без старца.

Vénasszonyi, Vénasszonyos, mn. бапски.

Vénbanya, fn. бабускера, матора веш-

Vénbünös, fn. матори козош. [тица.

Vencsel, fn. витао, чекрк.

Venczel, tn. Вебеслав.

Vend, tn. Венд; mn. вендски.

Vendég, A. fn. гост, гошћа; harmadnapí — nek ezoki a neve, најмилијег госта за три дани доста; hivatlan — nek ajtó mögött helye, незвану госту мес-то за врати; B. mn. гостински.

Vendég-anya, fn. двориља (у болници).

— arez, fn. личина, ларва. — asztal, fn. гостински сто.

Vendégel, es. гостити, дворити.

Vendéges, mn. гостољубив. — kedés, fn. гошћење, гозба. — kedik, k. гостити се.

Vendég-fal, fn. слени (шпански) зид. — fog, fn. уметнут зуб.

Vendégfogadó, fn. гостионица. — s, fn. гостионичар; домаћин. — nő, fn. го-стионичарка; домаћица. — ság, fn. гостионичарство.

Vendég-hagyma, fn. влашац. — haj, fn. лажна коса, парока. — ház, fn. гости-

Vendégi, mn. гостински. [оница.

Vendéginas, fn. послужитељ гостију.

Vendégjog, fn. гостинско право.

Vendéglátó, mn. гостољубан. — ság, fn. гостољубност.

Vendéglő, fn. 1.) гостионичар; 2.) гост-ионица. — ház, fn. гостионица. — s, fn. гостионичар.

Vendégoldal, fn. помоћница (уз лотру за

Vendégoreza, fn. маска, образина. [воз).

Vendégség, fn. гозба, част, совет.

Vendégszem, fn. наочњаци, наочари.

Vendégszerep, fn. гостовна улога. — el, k. гостовати, глумити као гост. — lés, fn. глумовање у гостима.

Vendégszeretés, fn. гостољубивост.

Vendégszerető, mn. гостољубив. — en,
— leg, ih. гостољубиво.
Vendégszoba, fn. гостинска соба.
Vendégtelen, mn. негостољубив.
Véndel, Véndely, fn. ступа за путер.
Vendül, ih. вендски.
Vénes, mn. старачак, поматор.
Vénhedik, Vénheszik, k. старети, маторити.
Vénheszt, Vénit, cs. чинити старим.
Vénhőszik, Vénhűszik l. Vénhedik.
Venicz, fn. вињага, шумска лоза.
Venni l. Vesz.
Vénség, fn. старост.
Vénszakállas, fn. стјарина.
Vénus, fn. Венера. — i, mn. венеричан.
Vénül, k. старети, маторити.
Vény, fn. рецепт.
Venyege, Venyige, fn. лоза, вињага.
Venyigés, mn. лозан; разврежен.
Ver, cs. 1.) ударати, бити, тући, лупати;
seggére — ni a gyermeknek, ишопати
дете; huszonötet — ni, оцелити два-
десетпет; agyon — ni, уцмекати, уби-
ти; 2.) ковати (новац); 3.) куцати,
укуцавати; 4.) бити, лупати, куцати
(срце); 5.) gyökeret — ni, хватати ко-
рена; fészket — ni, градити гнездо;
hordót csapra — ni, ударити славину
у буре; dobra — ni, исторокати, из-
добовати; a házát dobra — ték, кућа
му је отишла на добош; vmibe sok
pénzt — ni, утући (саражити) силан
новац у што; magát adósságba — ni,
увалити се у дуг; fejébe — ni, уса-
дити (улити) у главу; vasra — ni,
оковати; pótát — ni, свирати.
Vér, fn. 1.) крв, крвца; — ben fagyban
ott hagyni, оставити у крви; 2.) род,
Vera, fn. Bépa. [своја крв.
Vér-akadmány, fn. подустајање крви. —
áldozat, fn. крвна жртва. — alkat, fn.
темперамент, ћуд. — állatofü, fn. тра-
ва од срдобоље, тврдић. — állítás, fn.
зауостављање крви. — állító, mn. што
зауоставља крв. — árulás, fn. одрица-
ње сродства. — atyafi, fn. род по кр-
ви. — béli, mn. црвена меса (лубе-
ница); á. é. здрав-здравцат. — bíró,
fn. који суди за главу, на смрт. —
bíróság, fn. суд за главу, суд на смрт,
крпави суд — bírság, fn. глоба за
убиство. — bosszú, fn. крвна освета.
Vérbő, mn. пун крви, рањен, j. Bővéri-
ség, fn. пунокрвност, рањеност.

Verbung, fn. 1.) врбонка, новачење; 2.)
игра при врбонци, l. Toborzok. — ol,
cs. врбовати. — os, fn. врбонкаш, купи-
војска; — os táncz, игра при врбонци.
Verbuvál, cs. врбовати, купити у војнике.
Vérese, fn. коба, тороњски соко.
Véresepp, fn. кап крви.
Véreseszínű, mn. угасито црвен.
Véresík, fn. крвава масница. — os, mn.
с црвеним масницама.
Vérdag, fn. отечене жиле.
Verde l. Pénzverőház.
Verdegél, cs. лупати, грухати; ковати.
Verdik l. Vedlik.
Verdes l. Verdegél.
Vérdíj, fn. крвнина.
Verdődik l. Vergődik.
Vérdugulás, fn. загушење, застој крви.
Verdung, fn. по сатљика.
Vérduzzadás, fn. пунокрвност (болест),
плетора.
Veréb, Vereb, fn. врабац; (km.) sült — nem
repül senki szájába, не падају из неба
Vér-cb, fn. крволук. [печене шеве.
Verebes, mn. пун врабаца.
Verebész, k. хватати врапце; fn. који
лови врапце.
Veréb-fészek, fn. врапчје гнездо. — fi,
fn. врапче, врапчић. — vesztő, fn. та-
манитељ врабаца.
Véredény, fn. крвни суд.
Véredzik l. Vérezik.
Vereget, cs. ударати, куцати, тапкати.
Verehagyott, mn. без крви, блед.
Verejték, fn. зној, l. Veriték.
Vereked-és, fn. туча, бој. — ik, k. тући
се, бити се. — ő, fn. убојца, бојција.
Verem, fn. 1.) јама, рупа, роша; (km.)
a ki másnak vermet ás, maga esik bele,
ко другом јаму копа, сам у њу пада;
2.) житна јама.
Verembörtön, fn. подземна тамница.
Véren, ih. за врућа трага, на делу.
Vérengez, Vérengez-ik, k. крвавити се,
— és, fn. крвопролиће. — ő, fn. és
mn. крвник, крволук; крвнички, уби-
лачки; — ő csata, крпави бој.
Vérér, fn. крвна жила.
Véréresomó, Vérerdag, fn. отечене жиле.
Véresség, fn. венозност.
Veres, mn. црвен.
Verés, fn. ударање, бијење, ковање, ку-
цање; — t karott, добио је батина,
извукао је боја.

Véres, mn. крвав; окрвављен; fn. крвавица.
 Veres-barát, fn. темплар, божјак. — begy, fn. црвендаћ. — béli, mn. црвене крви (дубеница). — bor, fn. црно вино. — edik, k. поцрвенети, црвенети.
 Vereség, fn. туча, бој; vak —, оговарање; 2.) пораз; — et szenvedni, претрпети пораз; 3.) батине.
 Veresel, cs. находити за црвено.
 Veresellik, k. црвенити се.
 Vereses, mn. црвенкаст, риђаст.
 Veres-fenyő, fn. тис. — festő, fn. és mn. који маже црвеним.
 Veres-fogoly, fn. лештарка, l. Császármadár. — foltos, mn. с црвеним пегам.
 Véresfü, fn. госпин цвет.
 Veres-fűz, fn. бодликава врба. — galóczy, fn. шампињон, рудњача. — gyűrű, fn. сиба, сибовина. — hagyma, fn. црни лук. — hajó, mn. риђокос.
 Véreshurka, fn. крвавица (кобасица).
 Veresít, cs. црвенити.
 Veres-pénz, fn. бакарни новац. — pézma, fn. мошус-цвет. — rézműves, fn. казанџија. — sárga, mn. риђаст; fn. риђа, риђуна. — ség, fn. црвенило, црвен. — szakállu, mn. риђобрад. — szemüponty, fn. крупатка (риба).
 Veretlen, mn. небijen, неистучен; ненабијен; некован.
 Vértelen, mn. без крви, бескрван.
 Vérez, cs. 1.) чинити крвавим; крвавити; ez vérzi szívemet, то ми нарацпе; 2.) намазати крвљу; k. l. Vérzik.
 Vérfigylaló, mn. што залеђује крв, гро.
 Vérfenyű, fn. тис (дрво). [зан.
 Vérfertelem, Vérfertőzés, Vérfertőzet, fn. скврњење, скрнављење рода.
 Vérfertőző, mn és fn. оскврнитељ рода.
 Vérfertőztet-és, fn. скврњење рода. — ő, mn. скрнав, l. Vérfertőző.
 Vérfolyás, fn. 1.) цурење крви; 2.) шуљеви. — os, mn. коме тече крв; шу.
 Vérforgás, fn. крвоток. [лаив.
 Vérfü, fn. јарчија трава.
 Verfölye, fn. копкање.
 Vérfortelen l. Vérfertelem stb.
 Vérfürdő, fn. крвопролиће, покољ, сеча.
 Vérfür, fn. кермес (биљ.).
 Vérgeny, fn. сукрвица.
 Vergődés, fn. копцање; противљење.
 Vergődik, k. 1.) провлачити се, протуривати се, пробити се; 2.) копцати се; противити се.

Vergye, fn. нека ограда.
 Vérgyökér, fn. 1.) праколено; 2.) тарчужак (биљка).
 Vérhajtó, mn. што тера крв. — hányás, fn. плување, избацивање крви. — has, fn. срдобоља, црвени пролив. — hasaz, mn. срдоболан. — hatalom, — hatóság, fn. власт суђења за главу, крвин суд.
 Verheny, Verhenyeg, fn. црвенило, црвен (лица).
 Verhenyös, Verhenyeges, mn. бакренаст, црвен.
 Vérhugyás, Vérhugyozás, fn. крваво мо.
 Vérhullás, fn. цурење крви. [крење.
 Verhűdik, k. упињати се, l. Vergődik.
 Vérhűdik, k. лопи му крв.
 Vérinpók, fn. крвавица (оток у коња).
 Verint, cs. куцнути, лупнути.
 Veríték, fn. зној, крвави зној. — es, mn. у крвавом зноју. — ez, k. крваво се знојити.
 Vér-izzadás, fn. крвав зној. — kelés, fn. пришт. — kegyelet, fn. непотизам. — keresztség, fn. крштење крвљу (у боју). — keringés, fn. крвоток. — kő, fn. шуљеви. — korona, fn. мученичка круна. — kö, fn. хематитес, убојни камен. — körés, fn. плување крви. — kör, fn. круг крвотока. — láb, fn. (тица) остригар.
 Vermel, cs. полагати, укопавати.
 Vermenyegző, fn. крвави сватови.
 Vermes, mn. 1.) пун јама, пун руна; 2.) из јаме (жито).
 Vermés, fn. где се рибе бију; (код дивљачи) спаривалиште.
 Vermes, mn. пунокрван; ватрен, сангвиничан. — edik, k. постајати пунокрван. — ség, fn. пунокрвност, сангвиничност.
 Vér-mező, fn. крваво поље. — mogoró, fn. ломбардеки лешњик. — nász, fn. а) крвава свадба; б) свадба међу блиском родбином. — növedék, fn. полин (болест).
 Vernyákol, k. крештати, навркати.
 Vernye l. Hámor.
 Vernyeges l. Verhenyeges.
 Vernyeg l. Vernyákol.
 Vérokadás, fn. блување крви.
 Véromlás, fn. навала крви.
 Verona, Veronika, fn. Верона, Бера.
 Vérontás, fn. пролевање крви; крвопро.
 Vérontófű, fn. богородичина трава. [лиће.

- Verő, mn. што бије, туче, кује; fn. 1.) чекић; 2.) ковач, тукач; 3.) 1. Verőfény.
 Verőcze, fn. 1.) мала вратаоца с решетком; 2. преграда, ћерам.
 Verőczevármegye, fn. вировитичка жу.
 Verőczér, fn. вратна жила. [панија.
 Verődék 1. Veríték.
 Verődik, k. ударити се о што; бити ударен, тучен; збити се у гомилу.
 Verődob, fn. добом на машини што
 Verőér, fn. било, пуле. [врше.
 Verőfa, fn. маљ, млатило.
 Verőfény, fn. пригревица, припека, жера; — t költeni, сунчати се.
 Verőfényes, mn. сунчан, жућан.
 Verőkos, fn. маљ.
 Verőmalacz 1. Süldő.
 Verőmlég, Verőmlék, Verőmlény, fn. нава.
 Verőóra, fn. сат што избија. [ла крви.
 Verőseprő 1. Vesszőseprő.
 Verőte, fn. ковница, 1. Hámor.
 Verőték 1. Veríték.
 Verőz, cs. сушити на сунцу. — ik, k. сушити се на сунцу, сунчати се.
 Vérozőn, fn. потоц крви.
 Vérpad, fn. губилиште.
 Vérparázna, fn. és mn. што или који оскврњује крв (род). — ság, fn. скрнављење рода.
 Vér-pénz, fn. крвинина. — petty, fn. пега од крви. — pezsgés, fn. конгестија, навала крви. — pinty, fn. зимовка. — piros, mn. првен као крв.
 Vérpökés, fn. пљување крви.
 Vérrokon, fn. род по крви. — ság, fn. пста крв, род.
 Vers, A. fn. 1.) стих; 2.) песма; — be szedni, сложити, срочити; — et szerezni, саставити стихове; — eket fagragi v. gyártani, ковати стихове, стихотворити; 3.) 1. Versszak: 4.) három — ben, триред, трипут; B. mn. про.
 Versalkat, fn. склоп стиха. [тивнички.
 Versesinál-ás, fn. стихотворење. — ó, fn.
 Verse 1. Varsa. [стихотворац.
 Vérség, fn. род, родбина (по крви). — tábla, — lajstrom, fn. родослов.
 Versel, k. 1.) правити стихове, стихотворисати; 2.) такмачити се, натицати се. — és, fn. стихотворење. — et 1. Versezet. — ő, fn. стихотворац.
 Versenez, k. надметати се, такмачити се; (vmin) отимати се о...
 Verseng, k. препирати се, инатити се, — és, fn. препирање, инат. — ő, — ős, mn. és fn. инатљив; инација.
 Versenkedik 1. Verseng.
 Versent, ih. утакмице, у опкладу; — futni, утркивати се, брзити се; — táncsolni, надигравати се; — kiabálni, надвикивати се; — úszni, надпливувати се; — dalolni, натпевати се, stb.
 Verseny, fn. надметање, утакмица; такмачење. — bíró, fn. суђаја у опклади или надметању. — dal, fn. тенциона (врета песме у Шпањолаца).
 Versenyés, mn. свадљив; fn. свађалица, инација; надметач.
 Versenyez 1. Versenez.
 Versenfél, fn. такмац, супарник.
 Versenyg, Versenyt 1. Verseng, Versent.
 Versenytárs, fn. такмац, премац, 1. Vétélytárs.
 Vérsenyv, fn. пољачина, пољак, скорбут. — es, mn. који пати од пољачине.
 Versenyzés, fn. такмачење, надметање.
 Versenyző 1. Versenytárs.
 Vérsérv, fn. бљување крви.
 Versez 1. Versel. — et, fn. стихови, песма.
 Versfarag-ás, fn. стихотворење. — ó, fn. стихотворац.
 Versfut-ás, fn. утркивање. — ó, fn. утр.
 Versgyártó 1. Versfaragó. [кивач.
 Versismétlet, fn. рефрен.
 Versláb, fn. стопа у стиху.
 Versméret 1. Versmérték, fn. метрум. — es, Verspár, fn. дистихон. [mn. метричан.
 Verssor, fn. стих, верз.
 Versszak, fn. строфа.
 Versszakadék, fn. рапсодија.
 Versszerz-és, fn. стихотворење. — ő, fn.
 Verstag, fn. члан стиха. [стихотворац.
 Verstaglálás, fn. сканзија.
 Verstan, fn. наука о стиху, прозодија.
 Vérszegény, mn. танке крви, j. Kévésvérű.
 Vérszem, fn. — et v. — re kapni, острви.
 Vérszípó, fn. пијавица, 1. Nadály. [ти се.
 Vérszivárgó, mn. раскрвављен.
 Vérszomj, fn. крвожедност, крволочност. — as, — ú, mn, крвожедан, крволочан.
 Vérszoró, mn. крволочан; fn. a) крволоч, крконопја; b) вукодлак.
 Vert, mn. 1.) бијен, тучен; 2.) кован (новац); — viszen veretlent, окренуо се лист; 3.) набијен; — fal, набој.
 Vért, fn. 1.) оклоп; 2.) штит.
 Vértagad-ás, fn. одрицање сродства, крви. — ó, fn. који се одриче крви, одметник.

Vértálgyu, Vértály l. Vértályog.
 Vértályog, fn. упадење слезине, бедрина.
 Vértanú, fn. мученик. — ság, fn. муче-
 Vértarjag l. Vértályog. [ништво.
 Vértborítás, fn. оклопљеност, оклоп.
 Vérté, fn. зачеље, фронт (зграде).
 Vértécs, fn. штитић.
 Vértékecs, fn. крвна куглица.
 Vértelen, mn. без крви.
 Vértelj, fn. пунокрвност, j. Bővérőség.
 Vértelmódás, fn. прављење крви.
 Vértés, 1.) mn. опанцирен, оклопљен; —
 hajó, оклопница; 2.) fn. оклопник.
 Vértésít, cs. вргнути у оклоп, опанцирити.
 Vértett, fn. крваво дело.
 Vértéz, cs. опанцирити, обући у оклоп.
 — et, fn. оклоп.
 Vértgát, fn. окован зид.
 Verthab, fn. пена од млека.
 Vértíng, fn. оклоп, гвоздена конуља.
 Vértisztít-ás, fn. чишћење крви. — ó,
 mn. што чисти крв.
 Vértisztulás, fn. чишћење крви.
 Vértkeztyű, fn. гвоздене рукавице.
 Vértódulás, Vértolulás, fn. навала крви,
 крвна притруна.
 Vértő, fn. волујски језик (биљка).
 Vértörés l. Vértfőtözés.
 Vertpénz, fn. ковани новац.
 Vért-tan, fn. хералдика.
 Verttej, fn. млађеница.
 Vertvas, fn. ковано гвожђе.
 Vértvágy, fn. крволочност.
 Vérveres, fn. црвен као крв.
 Vértveszély, fn. пољачина, пољак, скор-
 бут. — es, mn. који пати од поља-
 чине, скорбутичан.
 Vértvesztés, fn. губитак крви, одилажење
 Vértvizelés, fn. крваво мокрење. [крви.
 Vérz-és, fn. течење крви. — ik, k. бити
 ракрвављен, тече му крв.
 Vértzőke, fn. (трава) прдељ.
 Vés, cs. жлебити, дубити; вајати; бу-
 шити. — degél, cs. вазда жлебити,
 Vése, fn. бубрег. [бушити.
 Vesealakú, Véséded, mn. бубрежаст.
 Vésédék, fn. отпаци код жлебљења.
 Vese-fájás, fn. бол у бубрезима. — fájós,
 mn. који болује од бубрега. — fővény,
 fn. камен у бубрезих.
 Véseget, cs. вазда жлебити.
 Vesekör, Vesekörtség, fn. болест у бубре-
 зима. — os, mn. који пати од бубрега.

Vesekő, Vesekövecs, fn. камен у бубрезих.
 Veselke, fn. неки напрат за далак.
 Veselkedik, k. унијати се из нет-
 них жила.
 Vésemény, fn. гравирање; гравирани
 посао.
 Vesepelesenye, fn. печење од бубрежака.
 Veseperond, fn. камен у бубрегу.
 Vésés, mn. бубрежаст; fn. бубрежниак.
 Vésés, fn. жлебљење, вајање, дубљење.
 Vesesült, fn. печење од бубрежниака.
 Vését, fn. жлеб, жлеботина.
 Vésétáj, fn. бок, слобобочина,
 Véska, fn. шафол.
 Vésfél l. Véseget.
 Vésnök, fn. резач, гравер.
 Vesnye, fn. горњи део у пресе.
 Véső, fn. длете, длето; völgyelő —,
 шупље длето; lapos —, широко длето.
 Véspr, fn. трине од жлебљења.
 Vesski, fn. изигравач; ki a —? ко из-
 играва?
 Vessző, fn. 1.) прут; шиб; — t futni,
 трчати кроз шиб (у војништву); — t
 adni, шибати, жицнути; (szój.) kinőtt
 már a — alól, није више дете (за
 шибње); 2.) запета (у писању); rop-
 tos —, тачка са запетом.
 Vessző-futás, fn. трчање кроз шиб. —
 kerítés, fn. плетер. — nyaláb, fn. сноп
 прућа. — rapra, fn. коњ од трске,
 прут као коњ. — s, fn. а) с прућем;
 од прућа; б) масничав, пругаст. —
 seprő, fn. метла од прућа.
 Vesszőspont, fn. тачка са запетом.
 Vesszőz, cs. шибати. — és, fn. шибње.
 Vésű, fn. длето, l. Véső.
 Vesz, Vész (Veszni), k. 1.) губити се, про-
 падати; нестajати; ott veszett a köny-
 vem, нестало ми књиге; oda veszni,
 заглавити, страдавати; — az élet, ква-
 ри се храна; éhen veszni, умрети од
 глади; vízbe veszett, удавио се; 2.)
 побеснети; 3.) vkibe veszni, заподевати
 кавгу с ким.
 Vesz (Venni), A. cs. 1.) узети, узимати,
 примити; köszönettel vettem, примио
 сам са захвалношћу; orvosságot ven-
 ni, узети медицину; csekélybe v. ki-
 csibe venni vmit, слабо ценити што, не
 зарезивати; nagyba v. komoly számba
 venni, много зарезивати, много држа-
 ти на кога или што; semmibe sem —,
 не држати ни подашта; gondolóra v.

eszére —, размислити; fejébe —, увр-
тети у главу; porázra v. szíjra —, ве-
зати, привезати; vizsgálóra —, испи-
тати, узети под истрагу; fejét venni
vkinek, скинути кому главу, погуби-
ти; vérét vették, пустили су му мало
крв; gyertyának hamvát venni, усе-
кнути свећу; lélekzetet venni, дисати,
дахнути; neki venni magát, а) отети
се, опоравити се; б) прионути око
чеге; szaladásnak vette a dolgot v.
szaladásnak vette magát, окренуо не-
те, даде се у бегство; új erőt —,
оснажити се; 2.) примити, добити;
levelet vettem, добио сам писмо; hírt
venni, добити глас, дознати; 3.) ку-
пити, куповати; 4.) водити (вино на
натер); 5.) magára venni, а) узети на
се, огрнути; б) узети на се, примити
се чеге; B. vh. hol veszed itt magad?
откуд ти? hol veszi magát az a sok
ember? откуд овде ти силни људи?
Vész, fn. 1.) бугра, непогода; 2.) про-
паст, погипија, опасност; 3.) главчине,
Vészcsüllő, fn. галеб. [l. Vėjész.
Veszedelem, fn. опасност, погипија.
Veszedelmes, mn. опасан. — en, ih. опас-
но. — ség, fn. опасност.
Veszedelmez(tet), cs. доводити у опас-
Veszejt l. Veszít. [ност.
Veszekedés, fn. кавжеље, кавга.
Veszekedik, k. 1.) свађати се, кавжити се;
туђи се; 2.) скапати.
Veszekedhetnék; fn. — је van, на зло
брз, радо би се свађао.
Veszekedő, mn. свадљив, цандрљив; fn.
кавгаџија, прџипа.
Veszékel, k. кукати, ридати, лелекати.
— és, fn. кукање, лелек, кукава.
Veszekszés, Veszekszik l. Veszekedés, Ve-
Veszély, fn. опасност, погипао. [szekszik.
Veszélyes, mn. опасан, ризичан. — en,
ih. опасно. — ség, fn. опасност.
Veszélyez(tet), cs. доводити у опасност.
Veszélytelen, mn. безопасан.
Veszen l. Vesz.
Veszendék, mn. пролазан, ништаван.
Veszendő, mn. és fn. ништаван, пролазан,
непостојан. — leg, ih. трошно, пропад-
љиво; — be menni, пропадати, изгубити
се. — ség, fn. пролазност, пропадљив-
Vészes, mn. 1.) буран; 2.) опасан. [вост.
Veszetlen, mn. 1.) неизгубљен; 2.) не-
поквапен.

Vesztett, mn. 1.) изгубљен; 2.) пропао,
поквапен; — ennek a dolga, пропао
је; 3.) бесан; — dolog, погана (не-
згодна ствар).

Vesztettség, fn. бесноћа, беснило.

Vesztettül, ih. обешечачки; — rossz, зло
да не мож' бити горе.

Vész-fa, fn. дрво ветром ишчупано. —
fűvő, fn. који дува на буну. — halál,
fn. куга, морџа, чума. — harang, fn.
звоно на ларму. — hely, fn. опасно
место. — hirdető, mn. што објављује
опасност, злогук. — horgony, fn. ве-
лика котва. — hozó, mn. опасан. —
hozólag, ih. опасно. — hullám, fn.
ускомењано море, бугра.

Vészidő, fn. бугра, бурно време.

Veszít, cs. изгубити, губити, l. Veszt.

Vészjel, fn. знак опасности.

Vészjós, fn. галеб.

Vészjóslatú, Vészjóslo, mn. што прориче
опасност, злогук,

Vészkiáltás, fn. запомагање.

Veszködik, k. немировати, тражити кавге.

Vészlövés, fn. хитац у знак опасности.

Vészmadár, fn. галеб, l. Hojsza.

Vészna l. Vézna.

Vesződés, fn. мука, пегоља, злогата. — ik,
k. патити се, злогатити, педепсати се.

Vesződség, fn. патња, злогата, мрдња.
— es, mn. мучан, теобан.

Veszt, cs. és k. 1.) изгубити, губити; rajta
— eni, заглавити, страдати; vmi
rajta — eni, бити укебан при . . .;
színét veszteni, изгубити боју, белети;
2.) стаманити, погубити; vízbe — eni,
удавити, утопити.

Veszt, fn. пропасти; az az ő — e, то му је
пропаст; az — edre van, то ће те сата-
рити; vkinek — ére törni, ићи о глави.

Vesztég, ih. мирно, беспослено; — ülni,
седети беспослено; — maradj! седи с
миром! nincs — idő, нема времена улудо.

Vesztég-áru, fn. 1.) устајана роба; 2.)
чувар дуђана.

Vesztégel, k. мировати, чекати, ништа
не радити; á. é. бити под контума-
пом; a hajó — a szél miatt, лађа мора
да чека због ветра.

Vesztéget, cs. осудити на чекање, при-
морати на мировање, на контумац.

Vesztéget, cs. 1.) трошити, траћити, ра-
сипати; magát — ni, кидати се, му-
чити се; időt — ni, трошити време

улодо; az árukat — ni, давати робу у бесцење; 2.) подмићивати.
 Vesztegetés, fn. 1.) траћење, расипање; 2.) подмићивање.
 Vesztegető, mn. 1.) раскошан; 2.) који подмићује; fn. расникућа.
 Vesztegház, fn. дом за контумац; кон-
 Vesztegidő, fn. карантена. [туман.
 Veszteglés, fn. мировање, чекање; кон-
 туман, карантена.
 Vesztegleles, mn. миран.
 Veszteglő, fn. карантена, контумац. —
 ház, fn. дом за контумац. — intézet,
 fn. карантена.
 Veszteglősség, fn. тромост, остајност
 (тела).
 Vesztegnapok, fn. дани за лежање робе.
 Vesztegség, fn. мирноћа, мировање.
 Vesztegzár, fn. контумац.
 Vesztelék, fn. депердита.
 Vesztelen, mn. безопасан.
 Veszteljes, Vészterhes l. Veszedelmes.
 Vesztes, mn. és fn. 1.) који је изгубио;
 én vagyok a —, ја сам изгубио; 2.)
 побеђен; — fél, странка која је из-
 губила или која је побеђена.
 Vesztés, fn. 1.) губљење, губитак; 2.)
 поругљење.
 Veszteség, fn. губитак, штета.
 Vesztesen, ih. с губитком.
 Veszteség, fn. губитак.
 Vesztő, mn. és fn. који губи; губитник;
 — kereskedés, пасивна трговина, тр-
 говина на штету.
 Vesztő-állás l. Vesztőpad. — bárd, fn. це-
 латска, крвничка секира. — hely, —
 pad, fn. губилиште.
 Vesztőrvényszék, fn. суд за главу.
 Vesztőszék, fn. губилиште.
 Vesztőtőzs, fn. пасивна трговина (с гу-
 битком).
 Vet, cs. 1.) бацити, бацати, вргнути;
 sorsot — ni, бацати коцку; fogságba
 — ni, вргнути у тамницу, у затвор;
 körönyeget magára — ni, заогрнути
 горњу хаљину; 2.) сејати; (km.) ki
 mint —, úgy arat, како ко сеје, онако
 ће и жети; 3.) adót — ni, ударати
 порез; ágyat — ni, наместити посте-
 љу; alabort — ni, упаочити точак;
 almot — ni, подастрти, посути плеву;
 asztalt — ni, поставити сто; csomót
 — ni, преметнути се; csalt v. cselt
 — ni, плести замке; csapra — ni,

ударити на славину (буре); fatyat —
 ni, окопити; nagy dologra — ette
 fejét, латио се велика посла; hátat —
 ni, окренути леђа; horgot — ni, а)
 бацити котву; б) кривудати, скрену-
 ти с пута; kenyeret — ni, метнути
 хлебац у печ; lakatot — ni az ajtóra,
 метнути браву на врата; lánczot —
 ni (a lábára), оковати у гвожђе; okúl
 — ni, напоменути за разлог; nagy
 szemet — ni, разрогачити се; számot —
 ni, направити рачун; magára — ni,
 себи самом приписивати; reá — ek,
 нага окривљујем; vh. — i magát, а)
 бацака се; б) башкари се, размеће
 се; magát vmi után — ni, бацити се
 на што, одати се чему.

Vét fn. l. Vétel.

Vét, k. грешити; згрешити, скриви-
 ти; vmi ellen — eni, огрешити се
 о што.

Veteget, cs. 1.) бацати, хитати; 2.) се-
 јати, засејавати; 3.) метати на рачун.

Véteget, k. грешити, огрешивати се.

Vétek, fn. 1.) грех; égbe kiáltó —, грех
 што вапије на небо; halálos —, смр-
 тан грех; boesátandó —, опростив
 грех; (pb) senki sincs — nélkül, нико
 без греха; 2.) кривица, преступ.

Veteked-és, fn. препирање; надметање
 — ik, k. препирати се; надметати се.
 — ő, mn. és fn. свадљив; свађалица,
 препирало; надметало.

Vétekjel, fn. corpus delicti, l. Bűnjel.

Véteksúly, fn. тежина, време греха.

Vétektelen, mn. безгрешан; недужан,
 без кривице.

Vétel, k. пометнути, побавити (пород).

Vétel, fn. 1.) куп, куповина; 2.) при-
 мање, пријам; a levél — e után, по
 пријму писма...

Vétel-ár, fn. куповна цена, куповина. —
 díj, fn. провизија за куповање.

Vételék, fn. недоношче.

Vételked-és, fn. надметање; препирање.
 — ik, k. препирати се; (vmin) оти-
 мати се. — ő, mn. свадљив; fn. пре-
 пирало, надметало.

Vétellevel, fn. исправа о купу или пријму.

Vételő, fn. чўнак. — fa l. Motóla.

Vét-előjog, fn. право првенства на куп.

Vétel-összeg, fn. куповна свота.

Vételőzsemlye, fn. клинаљ, векна.

Vételpénz, fn. куповни новац, цена.

- Vetély, fn. такмачење, j. Vételkedés. — társ, fn. такмац, премац; противник; утакмицар, конкурент.
- Vetemedés, fn. 1.) витоперење, извијање (дрвета); 2.) дрзовитост, дрекост; безбожност.
- Vetemedett, mn. безбожан; дрзак. — ség, fn. дрекост, безакоње.
- Vetemedik, k. 1.) извити се, извитоперити се, изхерити се (дрво); 2.) усудити се, дрзнути, осмелити се; (ra, re) избезумити се; пасти на (мисао), дрзнути; tolvajságra vetemedett, усудио се да украде; прокрао се.
- Vetemény, fn. поврће, зелен.
- Vétemény, fn. куп, купљена ствар.
- Vetemény-ágy, fn. леја.
- Veteményes, mn. — ágy, леја; — kert, кухински врт.
- Veteményez, cs. сејати, засејавати.
- Vetemény-mag, fn. семење.
- Vetemér, fn. житна вештица.
- Vetemít, cs. (ra, re) навратити, навести.
- Vetemül l. Vetemedik. [навући.
- Vetényfű, fn. (детелина) луцерна.
- Véter, fn. врста мреже.
- Vetés, fn. 1.) бацање, хитање. хитац; 2.) сејање, сетва; 3.) усеј.
- Vétés, fn. грешење.
- Vetésforgás, fn. мењање усева.
- Vetési, mn. за сејање; — idő, време сетви; — gerceze, горушица.
- Vétesség, fn. грешност, кривица.
- Vetet, fn. мет, хитац; egy — téгла, један отисак цигаља.
- Vetetlen, mn. непосејан. — ül, ih. непо-
- Vetett, mn. посејан, засејан. [сејано.
- Vetít, cs. пројинирати (у матем.).
- Vétkell, cs. узимати у грех, у кривицу.
- Vétkel, cs. кривити, бедити, окривљивати.
- Vétkes, mn. грешан; крив, кажњив. — ít, cs. окривити, теретити. — ség, fn. кривица, грешност.
- Vétketlen, mn. без кривине, недужан.
- Vétkezés, fn. грешење.
- Vétkezés, fn. свлачење, скидање.
- Vetkezetlen, mn. несвучен, у хаљинама.
- Vétkezetlen, mn. недужан, невин.
- Vetkezik, k. 1.) свлачити се, скидати се; egy ingre vetkezett, скинуо све до кошуље; 2.) лињати се, митарити се; губити кошуљицу (змија).
- Vétkezik, k. 1.) грешити, огрешити се; ember szokott vétkezni, нико без греха.
- Vétkező, fn. грешник; mn. грешнички.
- Vetkezőasztal, fn. сто за свлачење.
- Vetkeződés, fn. свлачење, скидање (одела).
- Vetkeződik, k. свлачити се, скидати се.
- Vetkeztet, cs. свлачити, скидати. — és, fn. свлачење, скидање.
- Vétkeztet, cs. кривити, бедити кога, товарити кривицу на кога.
- Vétlen, mn. безгрешан, недужан; ih. безгрешно, без кривине. — ség, fn. невиност. — ül, ih. невино. — védelem, fn. одбрана у невољи.
- Vetlik l. Vedlik.
- Vétlevél, fn. пријамница, реченице.
- Vetnivaló, mn. за сејање; — hagyma, арнаџик.
- Vető, fn. сејач; mn. за сејање, сејачи.
- Vetődik, k. бити бачен; á. é. пасти куд, забасати.
- Vető-eke, fn. плуг сејач. — gép, fn. сејаћа машина, сејачица. — háló, jñ. рибарска мрежа. — lapát, fn. лопата за метање хлеба итд. — mag, fn. семе за сејање. — mű, fn. машина за сејање. — ruha, fn. прегача за сејање. — zsák, fn. врећа при сејању.
- Vetreeze, fn. фрикасе, исецкано месо.
- Vetrencze(levés), fn. чорба с јаји и кобасицама.
- Vétség, fn. преступ, кривица, грех. — es, mn. грешан, крив.
- Vetszak, fn. време кођења.
- Vétszó, fn. грешка, оманка.
- Vett, mn. 1.) примљен, добивен; 2.) куп.
- Vettan, fn. балетика. [љен.
- Vettet, cs. 1.) дати да ко баци, метне, вргне; распрштати; 2.) дати кому да
- Vetület, fn. пројекција. [сеје.
- Vétve, ih. кадицад, кадшто.
- Veveget, cs. 1.) куповати; 2.) узимати.
- Vevény, fn. пријамница, реченице.
- Vevés, fn. куповање, куп.
- Vevő, fn. купац, муштерија.
- Vezekél, k. испаштати, чинити покору.
- Vezeklés, fn. кајање, покора.
- Vezeklő, mn. покајнички; fn. покајник, покорник; покорница.
- Vezény-el, cs. управљати, командовати. — let, fn. управа, команда. — lő, fn. заповедник. — szó, fn. команда.
- Vezér, fn. вођ, вођа, војвода. — csillag, fn. звезда преходница. — cikkk, fn. уводни чланак. — cikkez, k. писати уводни чланак. — eb, fn. вижља. —

el, cs. предводити, управљати, командовати. — elv, fn. руководно начело. — eszme, fn. основна мисао. — fonal, fn. унутрство. — hajó, fn. адмиралска лађа. — i, mn. вођин; заповеднички. — ige, fn. текст, цитат из св. писма. — kar, fn. генерални штаб. — kedik, k. предводити, бити вођа. — kutya, fn. вицља. — lés, — let, fn. вођство, заповедништво, предвођење. — lő, mn. és fn. који предводи; предводица. — mondat l. Vezérige. — őrnagy, fn. генералмајор. — parancs, fn. генерална заповест. — ség, fn. команда, заповедништво. — szalag, fn. поводац. — szó, fn. главна реч. — tűz, fn. фар. — ürrű, fn. ован што предводи. — vonal, fn. вођ, линија (у параболу).

Vezet, cs. водити, руководити; предводити.

Vezeték, fn. 1.) поводац; 2.) упарожен коњ; 3.) ходник лисичје руне.

Vezetékel, cs. водити.

Vezetékény, mn. који се може водити.

Vezeték-kerék, fn. точак који се носи за случај потребе. — lő, fn. упарожен коњ. — név, fn. презиме.

Vezetés, fn. вођење, руковођење; пред-

Vezetget, cs. водити. [вођење.

Vezető, mn. што води; fn. вођ, вођа; предводител.

Vézna, mn. сух, мршав; — dongájú, витих ребара. — ság, fn. сухота, мршавост.

Véznit, cs. сушити, чинити мршавим.

Véznül, k. мршавити, сушити се.

Ví, cs. és k. 1.) бити бојак, борити се; 2.) опседавати, освајати (град).

Viadal, fn. бој, бојак, битка. — bíró, fn. судија у боју.

Viadalmas, mn. храбар, ратоборан.

Viadalmentes l. Vimentes.

Viadalom, fn. бој, бојак, оградње.

Viados, mn. ратоборан, храбар.

Viaskod-ás, fn. борење, борба. — i, fn. убојница, небојна. — ik, k. борити се, бити се. — ó, mn. који се бори; fn. борац.

Viasz, fn. восак; mn. воштан, од воска. — áru, fn. воштана роба. — báb, fn. лутка од воска. — fáklya, fn. машала. — féreg, fn. шугар. — gyertya, fn. воштана свећа, воштаница. — ír, fn. воштана помада, черот. — kalács, fn. котур воска. — kér, fn. воштан кин.

— képelés, fn. салевање воштаних киноа, керопластика. — nyomat, fn. отисак у воску.

Viaszol, cs. воштити, мазати воском.

Viaszos, mn. навоштен, воштен. — tábla, fn. табла од воска. — vászon, fn. платно од воска, воштаница.

Viaszoz l. Viaszol.

Viasz-sárga, mn. жут као восак. — szál, fn. провлак. — tábla, fn. воштана плочина. — tekeres, fn. котур воска. — vetés, fn. гатање из растошњена воска. — virág, fn. воштани цвет.

Vicsan, k. 1.) зацерекасти се; 2.) распршити се, пући.

Vicsog, k. церекасти се. — ás, fn. церек.

Vicsor, fn. потајница (биљ.). — gat, — ít, cs. кезити се, режати.

Vicsorodik, Vicsorog, k. церекасти се, ке-

Vicza, fn. Евица. [зити се, сиктати.

Viczek, fn. рибињак.

Viczkándik, Viczkándozik, праћакати се, бацакати се.

Viczkos, mn. несташан, жив. — an, ih. немирно.

Vidám, mn. весео, чо. — an l. Vidámul, ih. — ít, cs. веселити, разгаљивати. — odik, k. развеселити се, разонодити се. — on l. Vidámul, ih. — ság, fn. веселост. — úl, k. развеселити се; ih. весело, чо.

Vidatáneza, fn. вртоглавица.

Vidék, fn. предео, крај, област, страна; — re rándulni, чинити излет.

Vidéki, mn. обласни; из провинције.

Vidékrajz, fn. нацрт предела.

Vidékség, fn. околина, крај.

Vidít l. Vidámit.

Vidor, mn. весео, чо; fn. Веселин, Млапирјон. — an, ih. весело. — ít, cs. развеселявати, развеселити. — odik, k. развеселити се. — ság, fn. веселост. — úl, k. развеселити се; ih. весело.

Vidra, fn. 1.) видра; 2.) машина за чишћење речног корита.

Vidraleczke Vidrafű, fn. барска детелина.

Vidrász, fn. који лови видре; k. ловити видре. — at, fn. лов на видре.

Vidtánez, fn. вртоглавица.

Vidúl, k. развеселити се, развеселявати се. — ás, fn. разгаљење.

Víg, mn. весео, радостан.

Vigad, k. веселити се, забављати се. — ás, fn. весеље. — alom l. Vigalom.

Vigadó, fn. 1.) весеље; 2.) редута, игра.
 Vigadoz, k. веселити се. [лиште.
 Vigalmi, mn. што сетиче весеља, радостан.
 Vigalom, fn. 1.) весеље, забава; 2.) веселост, чистост.
 Vigály, fn. проређено; пропланак, l. Vigályos. — ít, cs. скрћивати, заламати (дуван); проређивати (шуму). — os, mn. редак, обредак. — osodik, k. оређати, постати редак. — zat, fn. пропланак. — zöld, mn. отворено зелен.
 Vigan, ih. весело, радосно; isz. весело!
 Viganó, fn. женска хаљина. [yju!
 Vigarda, fn. l. Vigadó 2.).
 Vigasság, fn. веселост.
 Vigasz, fn. утеха.
 Vigaszik, k. оздравити, оздрављати.
 Vigaszt, cs. 1.) тешити; 2.) целити, лечити.
 Vigasztal, cs. тешити. — ás, fn. тешење; утеха. — ásul, ih. на утеху. — atlan, mn. és ih. неутешен; неутешно.
 Vigasztalhatatlan, Vigasztalhatlan, mn. неутешив, неутешан. — ság, fn. неутешност. — úl, ih. неутешно.
 Vigasztaló, fn. és mn. утешитељ; што теши. — an, ih. утешно, тешећи.
 Vigasztalódik, k. тешити се, утешити се.
 Vigasztó, mn. 1.) што лечи; 2.) утешан.
 Vingatlan, mn. невесео, смућен.
 Vigelmű, mn. весео, весео ђуди. — leg, ih. весело. — ság, fn. веселост, весела ђуд.
 Viggyan, k. њакнути, јаукнути.
 Vigik, k. бити весео.
 Vigjáték, fn. весела игра.
 Vigság, fn. веселост, чистост. — os, mn. весео. — osan, ih. весело.
 Vigyáz, k. és cs. пазити, мотрити; надгледати; — z maádra? чувај се! узми се у памет!
 Vigyázás, Vigyázat, fn. пажња, помња.
 Vigyázatlan, mn. непажљив, несмотрен. — ság, fn. несмотреност, непажња. — úl, ih. непажљиво, несмотрено.
 Vigyázatos, mn. опрезан, пажљив. — ság, fn. опрезност, пажљивост. — an, ih. пажљиво.
 Vigyázékony, mn. пажљив. — an, ih. пажљиво. — ság, fn. пажљивост.
 Vigyázó, mn. пажљив, обазрив; fn. надгле.
 Vigyázatlan stb. l. Vigyázatlan stb. [дач.
 Vigyázz, fn. лопатица у сејањој машини.
 Vigyor, fa. 1.) пукотина; 2.) vén —, мати женикова или невестина.

Vigyorg l. Vigyorog. — ás, fn. церек, кежење.
 Vigyorít, cs. кезити се, клибити се.
 Vigyorodik, k. зацерекасти се, стати се клибити.
 Vigyorog, k. церекати се, клибити се.
 Vihánczol, k. церекати се, клибити се.
 Vihar, fn. вихор, олуј, олујина. — mádár, fn. галеб. — os, mn. буровит, буран. — szél, fn. бура, оркан. — terhes, mn. буран, пун олујине. — zás, fn. олујина. — zik, k. хујати, беснети. — zó, mn. буран, бесан.
 Viheder, fn. хука, олуј; непогода.
 Vihely, fn. бориште.
 Vihnye l. Vinnie.
 Vihog, k. церити се, церекати се. — ás, fn. церекање. — ó, mn. és fn. церекало.
 Víkeztű, fn. рукавице за борење.
 Viki, fn. Викторија.
 Vikog l. Vihog.
 Vikotál, k. препирати се.
 Világ, fn. 1.) свет; világtalan —, бели свет; сви небели; — bolondja, светска луда; — latra, права лода; — ga jönni, доћи на свет; — ért sem, ни за живу главу; — kincseért sem, ни за све благо света; — végeig sem, никад ни до века; éli — át, живи за три света; ez nem a —, није Бог зна шта! nem esik ki a — feneke, неће за то свет пропасти; 2.) светлост, видело, светило; a gyertya — a mellett, при свећи; szem — a, очни вид.
 Világ-alkotmány, fn. састав света, свет. — bíró, fn. владар света. — bölcs, fn. мударац, мудрац. — csaló, fn. светска варалица. — egyetem, fn. васељена. — ellenző, fn. заклон од светлости. — esemény, fn. светски догађај. — fi, — fia, fn. човек од света. — gyűlölő, fn. човекомрзац, мрзовоља. — hírű, mn. светског гласа.
 Világi, mn. светски, световни, мирски; — ének, световна песма; — rend, световњаци, световни ред, мирјани; — vá tenni, секуларисати, учинити световним (црковно имање).
 Világiasít, cs. секуларисати.
 Világig(lan), ih. док је света и века.
 Világilag, ih. световно, мирски.
 Világipar, fn. бели (мирски) свештеник.
 Világ-írás, fn. космографија. — író, fn.
 Világiság, fn. световност. [космограф.

Világisít, cs. секуларисати, чинити световним.

Világít, k. светлити, сијати, сјати; cs. обасјавати, осветљавати.

Világítás, fn. светљење, осветљење.

Világító, mn. за светљење; — torony, светиња, фар.

Világkép, fn. мапа света.

Világkerülő, fn. скитница, светска про-

Világlás, fn. светљење, сијање. [тува.

Világlátott, mn. — ember, човек који се нагледао света.

Világlik, k. светлити, сијати.

Világnézet, fn. мишљење о свету, поглед

Világodat, fn. свитање, [на свет.

Világodik, k. свитати, сванути.

Világol, k. сјати, светлити.

Világos, mn. сјајан, светао; á. é. јасан; — nappal, у по дана; — virradtig, док не сване, до зоре; (színeknél) отворен, отворит.

Világosan, ih. светло; á. é. јасно. — barna, mn. отворено мрк.

Világosít, cs. 1.) осветљивати; 2.) разјашњивати.

Világosítás, fn. 1.) осветљивање; 2.) разјашњивање.

Világoskék, mn. отворено-плав.

Világoskod-ás, fn. светљење. — ik, k. светлити.

Világosodás, fn. развијавање, свитање; á. é. просвећивање, просвета.

Világosodik, k. 1.) свитати, развијавати се; 2.) просвећивати се, просветити се.

Világosság, fn. 1.) светлост, светило; kellő — ba tenni, показати у правој светлости; — ga jönni, изаћи на ви-дело; 2.) јасноћа, разговетност.

Világossárga, mn. отворено жут; fn. риђа;

Világosul l. Világosodik. [риђуша.

Világos(ik) l. Világít.

Világpolgár, fn. космополита. — i, mn. космополитски. — ilag, mn. космополитски. — ság, fn. космополитизам.

Világra-szólo, mn. светског гласа, врло чувен. — való, mn. умешан, отресит.

Világrendítő, mn. што потреса свет.

Világrendszer, fn. светски систем.

Világrész, fn. део (чест) света.

Világság, fn. космополитизам.

Világsugár, fn. (сунчев) зрак.

Világ szem, fn. божје око; сунце.

Világ szerte, ih. по свом свету.

Világtáj, fn. крај света, страна света.

Világtalan, mn. мрачан; á. é. слеп. — ít, cs. чинити мрачним; ослепити. — odik, k. ослепити, обневидети. — ság, fn. слепило, слепоћа. — ül, ih. слепо; k. l. — odik.

Világtan, fn. наука о свету, космологија.

Világtenger, fn. светско море, океан.

Világtörténet, fn. 1.) историја света; 2.)

Világúl l. Világosodik. [светски догађај.

Vilámodik, Vilámoszik, k. свиће, разви-

Vilany, fn. фосфор. [ђава се.

Vilár, fn. 1.) лустер, свитилник; 2.) неки ноћни лептир.

Viléleg, fn. фосфорни оксид. — sav, fn. фосфорна киселина.

Villa, fn. 1.) виљушка; 2.) виле 3.) лет ли-

Villádás, mn. власт, рачваст. [ковац.

Villag, fn. светљење (мора); k. l. Villog.

Villagol, Villagoz, k. светлукати (море).

Villakereszt, fn. вешала, ченгел.

Villam, fn. електрина, електрицитет.

Villám, fn. муња; ezer — ! сто му мука!

Villamag, fn. (биљ.) петлова креста; ragadós v. subás —, козји рогови.

Villámás, fn. светлуцање, севање.

Villámbogár, fn. свитац.

Villámdelejes, mn. електромагнетски. — ség, fn. електромагнетика.

Villámfogó, fn. громовод.

Villam-folyam, fn. електрична струја. — gép, fn. електрична машина.

Villámgyorsan, ih. муњевитом брзином.

Villámgyűjtő, fn. колектор.

Villámhárító, fn. громовод.

Villámlás, fn. севање (муња), светлуцање. — ik, k. севати; светлукати. — at, fn. муња.

Villámmérő, fn. електрометар. — mő-dító, fn. електромотор.

Villámik l. Villámlik.

Villámodik, k. 1.) севати; 2.) свитати.

Villámos, mn. муњевит.

Villamos, mn. електричан. — ít, cs. електризовати. — ság, fn. електричност.

Villámoz, cs. електрисати.

Villámoz-ás, fn. сијавица, светлуцање. — ik l. Villámlik.

Villámsebesség, fn. муњина брзина; — gel, брзо као муња.

Villám-sugár, fn. муња. — szikra, fn. светлац.

Villam-tartó, fn. електрофор. — vezető, fn. кондуктор.

Villan, k. севнути, светлукати се. — ás,

- fn. светлцање. — at, fn. поглед. — g l. Villong.
- Villany, fn. електрична материја, муње-вина. — áram, fn. електрична струја. — bontás, fn. електрична анализа. — delej, fn. електромагнет. — delejes-ség, fn. електромагнетизам. — folyam, fn. електрична струја. — erőmű, fn. електрична машина. — írt, cs. пунити електрицитетом. — mérő, fn. електрометар. — odik, k. пунити се електрицитетом, наелектрисати се. — os, mn. електричан; наелектрисан. — osít, — osodik l. Villanyít, Villanyodik. — ság, fn. електричност. — oz, cs. електризовати. — telep, fn. електрична батерија. — vezető, fn. кондуктор.
- Villás, mn. 1.) рашљаст, рачваст; 2.) с виљушком; с вилама; fn. 1.) вилаш; 2.) (-szarvas) једен с паровици (у трећој години).
- Villáz, cs. бости виљушком или вилама.
- Villó, fn. фосфор.
- Villog, k. севати, светлцати, сјати. — ás, fn. светлцање, севотина. — ó, mn. светао, сјајан.
- Villong, k. 1.) препирати се, прети се; 2.) севати, сјати.
- Villongás, fn. кавга, распра.
- Villósav, fn. фосфорна киселина.
- Vilma, fn. Вилма.
- Vilmos, fn. Виљем.
- Vímester, fn. учитељ борења. — ség, fn. вештина борења.
- Vinczároz, k. трчкарати смејући се.
- Vincze, fn. Вићентије.
- Vinczellér, fn. винцилар, пудар, виноградар. — kedik, k. пударити. — ség, fn. пудурина.
- Vinczos, mn. несташан, разуздан. — kodik, k. бити разуздан, хајдарити се.
- Vindöly l. Véndel.
- Vinkó, fn. буза, бућкуриш (вино).
- Vinnye, fn. ковачница.
- Vinnyó l. Vittyilló.
- Vinnyog, k. церити се. — ás, fn. церевинторог, k. ваљати се. [кање.
- Viódik, k. борити се сам собом.
- Viola, fn. љубичица; három színű —, дан и ноћ; sárga —, шебој; sovány —, псећа љубичица. — bab, fn. вучји боб. — félék, fn. љубичице. — kékes, mn. љубичаст. — kő, fn. аметист.
- Violás, mn. 1.) пун љубичице; 2.) на-кићен љубичицом.
- Violaszag, fn. мирис од љубичице.
- Violaszín, Violaszínű, mn. љубичаст.
- Violaszín-nűnűke, fn. смрдибуба.
- Ví-óra, fn. час за учење борења. — oskola, fn. школа за борење. — penge, fn. рашир.
- Vipera, fn. аспид, љутица. — fajzat, fn. змијско колено.
- Virad, k. свитати, свањивати.
- Viradás, fn. свитање, свануће; — kor, у зору, зором.
- Viradat, fn. освитак; — kor v. Viradtakor, рано у зору; viradtán, у зору; viradtáig v. viradtig, до зоре, до сванућа; világos viradtig, до белог дана.
- Viradó, mn. што свиће; fn. зора, освитак; — ra, зором; до зоре.
- Viradoz, k. свитати, свањивати.
- Virág, fn. 1.) цвет; — ok, цветови, цвеће; (km.) egy — nem hozza meg a tavaszt, један цвет не чини пролеће; — ba borúlni, осути се цвећем; 2.) цвет на вину, плесан; 3.) akasztófa — a, обешањак, хуља; halál —, седе власц, седина.
- Virág-ágy, fn. цветна леја. — áros, fn. цвећар. — árulás, fn. цвећарница. — burok, fn. цветни омотач. — cserép, fn. чреп, лонац за цвеће, сакенија. — csésze, fn. цветна чашица. — csomó, fn. кита цвећа. — edény l. Virágcserep. — féreg, fn. морска саса. — füzer, fn. сплет од цвећа. — gyűjtemény, fn. цветник, антологија. — hét, fn. цветна недеља. — hétfő, fn. цветни понедељак. — hó, — hóvar, fn. свибањ, мај. — istennő, fn. богиња цвећа, флора. — káposzta fn. карфиол, каулин. — kedd, fn. цветни уторак. — kedvelő, fn. љубитељ цвећа. — kehely, fn. цветна чашица. — kert, fn. љулистан. — kosár, fn. котарница за цвеће. — koszorú, fn. венац од цвећа. — madár, fn. колибри. — méz, fn. цветни мед. — nyelv, fn. говор цвећа.
- Virágos, mn. 1.) цветан, цветоносан; — kert, цветњак, љулистан; — növények, цветоноше, фанерогаме; — kender, кудеља за семе; — káposzta, a) карфиол; b) извода; 2.) пун цвећа; цветан; цветаств; 3.) (о вину) плеснив.

Virágosodik, k. расцветати се, расцветавати се; (о виноу) плеснивити.
 Virágoz, cs. китити, красити цвећем.
 Virágszór, fn. цветни прах.
 Virágszál, fn. струк цвета; á. é. gyönyörű — ! лукава зверка!
 Virágszámár, fn. цветна ланитина (ко о Цветих најдоције устане).
 Virágszár, fn. петељка од цвета.
 Virágszék, fn. цветна чашница.
 Virágszopó, fn. колибри.
 Virágtalan, mn. бесцветан; без цвећа; — növények, скритнице, криптогаме.
 Virág-tenyésztés, fn. гајење цвећа. — théa, fn. царски чај. — tok, fn. цветна чашница. — vásárnap, fn. Цвети.
 Virágz-ás, fn. цветање; á. é. jek. — at, fn. цветање, расцветаност; цвет. — ik, k. цветати, цвати. — ó, mn. цветан, расцветан; á. é. бујан.
 Virány, fn. цветно поље, зеленило. — lik, k. цвати, цветати. — os, mn. цветан, покривен зеленилом.
 Viraszt, cs. és k. бдети, стражити; egész éjjel — ottam, пребдно сам целу ноћ; a gond — ja, брига му педа спавати.
 Virasztás, fn. бдење, неспавање.
 Virasztgat, cs. és k. бдети, пребдивати.
 Virasztó, 1.) mn. који бди, будан; — asszony, чуварница уз мртваца; 2.) fn. бдење (над мртвцем).
 Virdí, cs. крештати, дрекати.
 Virdúl, k. дрекнути, закрештати.
 Virgács, fn. фиргаз, шиба. — ol, cs. ши-
 Virgás l. Virgács. [бати.
 Virgáz l. Virgácsol.
 Virginia, fn. Виргинија.
 Virgoncz, mn. весео, жив, чоо. — kodik, k. бити весео, несташновати. — ság, fn. живахност, несташност.
 Virhudik, k. rá —, прохтело му се.
 Viribel, k. еркутати.
 Virics, fn. буза, сок из дрвета.
 Virít, k. цвати, цветати; зеленити се. — ás, fn. цветање. — ó, mn. цветан; зелен.
 Virnánecz, fn. дивља рутва, вредовац.
 Virnyikol, k. дречати, крештати.
 Virnyít, k. дрекнути, продерати се.
 Virogat l. Virasztgat.
 Virrad, Viraszt stb. l. Virad, Viraszt.
 Virradta, fn. осветак, l. Viradat.
 Virrog, k. инатити се, препирати се.
 Virrogat l. Virasztgat.

Virúl, k. цвати, цветати; зеленити се; пртити, бујати. — at, fn. зеленило, цвет. — mány, fn. цвеће, зеленило. — ó, mn. цветан, зелен; á. é. бујан.
 Visel, cs. носити; háborút — ni, војевати, водити рат; hivatalt — ni, отпављати звање; gondot — ni vmire v. vminek gondját — ni, бринути се око чега; vh. magát — ni, владати се, понашати се; (km.) ki mint — i magát, úgy veszi hasznát, какав је ко, онако му бива.
 Viselet, fn. 1.) владање, понашање; 2.) ношња, ношиво.
 Viseletlen, mn. неношен. — ül, ih. не-
 пошено.
 Viselhetetlen, mn. неносиив; неносан.
 Viselkedik, k. 1.) владати се, понашати се; 2.) облачити се, носити се.
 Viselő, mn. који носи; fn. герундиум.
 Viselőruha, fn. хаљина за ношење.
 Viselő, mn. под бременом, трудна, тешка, у другом стању. — ség, fn. друго стање, трудноћа.
 Viselt, mn. ношен; изношен, похабан; — ruha, изношена хаљина; á. é. — dol-
 Viseltes, mn. полуизношен. [gok, дела.
 Viseltetik, k. (vkihez, vki iránt v. vkivel) владати се, показивати се, понашати се према кому; jó v. barátságos indulattal — irántunk, показује нам се пријатељ; ellenséges indulattal — irántunk, показује нам се непријатељ; tisztelettel — mindenkivel, поштује свакога.
 Visít, k. цичати, цикнути, врискати, цвилети, пиштати; (a malaczokról) гуњекати. — ás, fn. врисак, вриска, цикут. — ó, mn. es fn. што цичи; цичало, дрекавац. — ong, k. дерати
 Viskó, fn. колиба. [се, цичати.
 Vissza, ih. навраг, назад; на ново; fn. 1.) паличје, друга страна; visszáról, наврашке, наоначке; 2.) visszát vonni, заподевати кавгу.
 Visszaad, cs. вратити, враћати; (szój.) — ni a kölesönt, одшалити шалу.
 Visszaállít, cs. 1.) навраг метнути; 2.) јеноставити. — ás, fn. јеностава.
 Visszább, ih. већма навраг.
 Visszabeszél, k. противити се, одговарати.
 Visszaborzad, k. презати, згрозити се.
 Visszaesatol, cs. навраг прикључити.
 Visszaesavar, cs. 1.) одернути, одшро-

- фовати; 2.) расплести, расплетати (уже). — *odik*, k. одврнути се, расплести се.
- Visszadől*, k. 1.) стропоштати се, изврнути се; 2.) извалити се, навалити се (у столицу).
- Visszaél*, k. (*val*, *vel*) на зло употребљавати. — *és*, fn. зла употреба, злоупотреба.
- Visszaemlékez és*, fn. сећање, успомена. — *ik*, k. сећати се, опомињати се. — *tet*, cs. подсећати, подсетити.
- Visszaes-és*, fn. a) падање у стару погрешку или болест; b) назадак. — *ik*, k. натраг пасти у погрешку, болест итд.; назадовати. — *ő*, mn. што се враћа, повратан.
- Visszafelé*, ih. натрашке, у натраг, у назад.
- Visszafénylik*, k. одсјајивати, одсевати.
- Visszafésül*, cs. натраг чешљати косу.
- Visszafizet*, cs. натраг платити, вратити. — *és*, fn. враћање.
- Visszafog*, cs. 1.) наново упрегнути; 2.) натрашке узети у руку.
- Visszafogad*, cs. опет примити.
- Visszafoglal*, cs. преотети, предобити.
- Visszafojt*, cs. угушити; a *lélekzétet* — *ani*, задржавати дисање; a *szót* — *ani*, угушивати речи.
- Visszafordít*, cs. окренути; поврнути.
- Visszafordúl*, k. поврнути се, ударити натраг. — *ás*, fn. повратак.
- Visszafülep*, cs. за уши одвући натраг.
- Visszagondol*, *Visszagondolkozik*, cs. *és* k. сећати се, бацити се натраг мислима.
- Visszahajlik*, *Visszahajol*, k. савити се натраг, навалити се.
- Visszahajt*, cs. 1.) пресавити, пресамитити; 2.) устерати, убити, сузбити; *hajts vissza!* терај натраг!
- Visszahangzik*, k. 1.) одјекивати, одјекнути; 2.) нескладно звучати.
- Visszahat*, k. утицати, реагирати. — *ás*, fn. утицање, реакција. — *ő*, mn. што утиче; — *pévmás v. ige*, повратна заменица или глагол.
- Visszahátrál*, k. устукнути, узмаћи, узмицати.
- Visszahelyez*, cs. 1.) натраг оставити; 2.) натраг поставити, повратити (у звање). — *és*, fn. повратак (у звање).
- Visszahí*, cs. позвати натраг, одазвати.
- Visszahódít*, cs. натраг отети, предобити.
- Visszahoz*, cs. натраг донети; накнадити. — *hatlan*, mn. неповратив, ненакнадив. — *hatlanúl*, ih. ненакнадиво. — *ható*, mn. повратив, накнадив. — *hatólag*, ih. накнадиво.
- Visszahökken*, k. презати, тргнути се.
- Visszakökl*, k. устукнути, узмаћи. — *tet*, cs. учинити да узмиче, сузбити.
- Visszahúz*, cs. 1.) натраг одвући; 2.) повући натраг; опозвати (нарудбину). — *ódik*, k. повући се, повлачити се.
- Visszaidéz*, cs. наново се сетити, опоменути се чега; репродуковати; — *ő erő*, репродуктивна снага.
- Visszaír*, cs. отписати.
- Visszairat*, fn. отпис, рескрипт.
- Visszaitél*, cs. натраг досудити.
- Visszajár*, k. 1.) враћати се; 2.) *önnek* — e forintból 5 kr., добивате натраг још 5 кр. од ове форинте.
- Visszajő*, *Visszajön*, k. враћати се, вратити се; *á. é. visszajöttem én már onnan*, давно сам ја то знао (и већ заборавио).
- Vissza-jövé*, fn. враћање, повратак. — *jövet*, fn. повратак; *ih. у повратку*. — *jövetel*, fn. повратак.
- Visszakeblez*, cs. наново присјединити.
- Visszakeresztel*, cs. наново крстити, покрстити. — *és*, fn. покрштење. — *ő*, fn. новокрститељ.
- Vissza-kerít*, cs. добити натраг, предобити. — *kerül*, k. 2.) вратити се; 2.) наћи се (изгубљено).
- Visszakiált*, cs. звати натраг; k. одзивати се.
- Visszakinál*, cs. понудити натраг (за клетву).
- Visszakíván*, cs. жељети натраг. — *kozik*, k. искати се натраг.
- Visszakozi*, k. наново се наместити (команда).
- Visszaköszön*, k. отпоздравити кому, одјавити се. — *t*, cs. натраг поздравити.
- Visszakövetel*, cs. искати натраг.
- Visszaküld*, cs. послати натраг, вратити.
- Visszál* l. *Viszál*. — *ás*, fn. одбијање удараца.
- Visszalép*, k. одступити, одустати. — *és*, fn. одступање.
- Visszálkod-ás*, — *ik* l. *Viszálkodás*, — *ik*.
- Visszalopódzik*, k. натраг се одшуњати.
- Visszalök*, cs. натраг ударити, одбити. — *és*, fn. одбој.

Visszamarad, k. заостати, остати натраг.
Visszamegy, Visszamen (Visszamenni), k.
ићи натраг, вратити се.

Visszamedél, cs. натраг прикључити
(списе).

Visszamenés, Visszamenetel, fn. повратак.

Visszamenő, mn. што иде натраг, назадан.

Visszamond, cs. 1.) узети натраг реч, о-
позвати; 2.) натраг рећи (погрду).

Visszmutat, cs. és k. натраг покази-
вати. — ó, mn. што показује на-
траг; односан.

Visszanéz, k. освртати се, осврнути се.

Visszanyer, cs. натраг задобити, пре-
добити.

Visszanyom, fn. траг од повратка; cs.
потиснути, потискивати.

Visszanyúl, k. наново се машини руком.

Visszaönt, cs. натраг усути, одлити.

Visszaparancsol, cs. опозвати заповест,
издати противну заповест.

Visszapártol, k. вратити се (оставље-
ној) страни.

Visszapattan, k. одбити се, одкочити;
одбрекнути. — t, cs. дати да се од-
бије, одбити, одбијати.

Visszapattog, k. 1.) одбијати се, одбреца-
ти; 2.) обрещивати се, обрещнути се.

Visszapillant, k. натраг погледати, оба-
зрети се. — ás, fn. поглед унатраг.

Visszapironkodik, k. застиђено се повући.

Visszapótlás, fn. накнада.

Visszapótlóerő, fn. репродукциона снага.

Visszapótol, cs. 1.) накнадити; 2.) ре-
продуктовати.

Visszarak, cs. натраг натоварити, пре-
товарити.

Visszarekeszt, cs. 1.) наново прикључити
(списе); 2.) опет закључити. — és, fn.
повратак (списа).

Visszarendel, cs. заповедити да се врати.

Visszaretteg, k. презати, тразати се.

Visszaretten, k. заплашити се, тргнути
се. — t, cs. застрашити.

Visszarezzen, k. убојати се, устравити се.
— t, cs. заплашити, застрашити.

Visszarogy, k. натраг се стропоштати,
пасти наузнак.

Visszáról, k. с леђа дувати (ветар).

Visszáról, ih. наопачке, натрашке.

Visszarug, cs. 1.) одбити, одбијати; 2.)
натраг ударити (ногом).

Visszás, mn. окренут, изврнут, крив;
á. é. незгодан. — an, ih. натрашке,

наопаче; тумбе. — hangú, mn. не-
складан. — ság, fn. нескладност, ап-
сурдност; незгода.

Visszasugárllk, k. одејивати.

Visszasugároz, cs. одбијати, рефлекто-
вати зраке. — tat, cs. износити.

Visszasugárzik, k. одбија се зрак, од-
ејивати.

Visszaszáll, k. 1.) одлетети натраг; 2.)
припасти, прећи (наследство).

Visszszármaztat, cs. натраг прикључити.

Visszaszeret, cs. враћати љубав, такође
волети.

Visszaszerez, cs. натраг задобити, пре-
добити.

Visszaszokik, k. (ba, be) наново се при-
викнути.

Visszaszól, cs. одговарати, противо-
словити.

Visszaszolgál, cs. 1.) враћати услугу;
2.) накнадити. — tat, cs. натраг да-
вати, враћати, вратити.

Visszaszorít, cs. сузбити, потиснути, сту-

Visszaszorúl, k. бити потиснут. [ћи.

Visszaszökés, fn. одскок.

Visszaszökik, k. 1.) одкочити; 2.) на-
ново утећи.

Visszatalál, k. (ra, re) наћи пут натраг;
nem talállok vissza, не удем натраг.

Visszatart, cs. 1.) уздржати, задржати;
2.) ускраћивати. — ás, fn. задржа-
вање; ускраћивање.

Visszatartóztat, cs. 1.) задржавати, зау-
стављати; заустезати; 2.) ускраћивати.

Visszataszít, cs. одгурнути. — ó, mn. што
одбија; á. é. одвратан.

Visszateker, cs. одврнути; одшрофити;
одсукати. — get, cs. одсукивати, од-
вртати.

Visszatekint, k. гледати натраг, освр-
нути се — get, k. овертати се, по-
гледати натраг. — és, fn. поглед у
натраг.

Visszatér, k. вратити се, враћати се. —
és, fn. повратак.

Visszatérít, cs. 1.) вратити, накнадити;
2.) вратити, окренути натраг (кога);
— és, fn. накнада.

Visszatérő, mn. што се враћа; повра-
тан; — névmás, повратна заменица.

Visszatesz (Visszatenni), cs. 1.) оста-
вити натраг; 2.) (наново) уместити.

Visszatétel, fn. 1.) намештање, уместај;
2.) повраћај на првашње место.

Visszatetsz-és, fn. недопаѓање; негодо-
вање. — ik, k. не допаѓати се. — ő,
mn. неугодан, одвратан.
Visszatevés, fn. остављање на старо место.
Visszatorlás, fn. одмазда, враћање ми-
лог за драго.
Visszatorol, cs. вратити жао за срамоту
(мило за драго), одмаздити.
Visszatölt, cs. натраг уеути, преручити.
Visszatükrödzik, Visszatükrözik, k. огле-
дати се, одејајивати се.
Visszatükröz(tet), cs. чинити да се огледа,
Visszaugrik, k. одекочити. [износити.
Visszaugraszt, cs. узбити, сузбити.
Visszaút, fn. пут натраг; повратак.
Visszautasít, cs. 1.) одбити, одбијати
(молбу); 2.) отпавити (протераницу).
— ott, fn. протераница.
Visszautaz-(ik), k. отпутовати натраг.
— ás, fn. повратак.
Visszaüt, cs. одударити, вратити уда-
рац. — ődik, k. одударити се.
Visszaüzzen, cs. отпоздравити, отпоручити.
Visszavág, cs. натраг ударити; á. é. осе-
ћи се натраг.
Visszavált, cs. икупити, откупити. — ás,
fn. откуп, икупљење.
Visszavarázsol, cs. натраг дочарати.
Visszavár, cs. очекивати натраг. — ólag,
ih. очекујући (списе) натраг.
Visszavásárol, cs. прекупити.
Visszavesz (Vissavenni), cs. 1.) наново
узети; 2.) натраг купити, прекупити;
3.) опозвати, узети натраг.
Visszaver, cs. 1.) натраг ударити; 2.)
сузбити, потиснути; 3.) одбијати, ре-
флектовати.
Visszaverődik, k. одбијати се.
Visszavétel, fn. 1.) узимање натраг; 2.)
прекуп.
Visszavet, cs. бацити натраг; одбити;
рефлектовати. — ődik, k. одбијати се.
— ődés, fn. рефлексја (zráká).
Visszavévo, fn. 1.) који натраг узима; 2.)
прекуштељ.
Visszavezet, cs. 1.) натраг водити; 2.)
свести, сводити; az egész dolgot arra
lehet — ni, цела се ствар може свес-
Visszavítel, fn. редуција. [ти на то.
Visszavon, cs. 1.) натраг повући; 2.)
опозвати, опоречи.
Visszavonás, fn. 1.) раздор; 2.) опо-
зивање.
Visszavonhatatlan, Visszavonhatlan, mn.

неопоречив. — ság, fn. неопоречивост.
— ül, ih. неопоречиво.

Visszavonható, mn. опоречив.

Visszavonó, mn. свадљив, цандрљив; fn.
кавгаџија.

Visszavonúl, k. повући се натраг, узми-
цати. — ás, fn. 1.) повлачење, узмак;
2.) повученост, самоћа.

Visszavonúlt, mn. повучен, усамоћен. —
an, ih. у самоћи. — ság, fn. усамље-
ност, осама.

Visszazár, cs. натраг прикључити.

Visszeladás, fn. препродаја.

Visszér, fn. крвна жила, дамар.

Visszjelentés, fn. отпорука.

Visszkereset, fn. противна тужба, перрес.

Visszonoz, Visszony l. Visznonoz, Viszony.

Visszolgálat, fn. узајамна услуга.

Visszteher, fn. наплата, наплада.

Visszterhes, mn. уз наплату.

Visszválasz, fn. одговор на одговор,
дуплика.

Visz (Vinni), cs. 1.) носити, однети; во-
зити; mennyiért —? пошто ћете ме
возити? magával —, понети са собом;
tánczba —, водити на пгру; (km.)
könnyű Katót tánczba vinni, ha neki is
kedve van rá, што ко рад чини, оно
му је лако, ма и тешко било; jégre
v. vízre —, навести на танак лед;
azt el nem — ed v. azt nem — ed el
szárazon, то те неће проћи олако;
vigyen a manó! аратос те било! враг
нек те носи! már soká nem — i, taj
nehe дуго (живети); 2.) gazdaságot
—, водити газдинство, газдовати; mi
vitte rá? шта га наведе на то? nagyra
v. sokra vinni, далеко дотерати; nem
kell annyira vinni a dolgot, не треба
тако далеко ствар терати; hová —
ez az út? куд води овај пут? szá-
madást vinni, водити тефтер; hírül
vinni, доставити, јавити.

Visza, fn. наличје, l. Vissza, fn.

Viszál, cs. сукати, мотати.

Visszalkod-ás, fn. задевица, распра. —
ik, k. кавжити се, гложити се. — ó,
mn. свадљив, заваћен; fn. свадљивац;
који живи у завади.

Visszáló, fn. чекрк, коловрат.

Visszály, fn. 1.) задевица, размирица;
2.) невоља.

Visszályos, mn. 1.) несложен, заваћен;
2.) незгодан, мучан.

Viszás l. Visszás.
 Viszen l. Visz, Vinni.
 Visztény, fn. одцај, одблесак, одсев.
 Viszfuvar, fn. кирија у повратку.
 Viszhang, fn. одјек, ехо, одзив; — га találni, наћи одзива; más — ја, који се поводи за другим.
 Viszhangos, mn. што даје одјек, што од-
 Viszhangoz(tat), cs. давати одјек. [јекује.
 Viszhangz-at, fn. одјек, резонанција. —
 ik, k. одјекивати.
 Viszkárpótlás, fn. осигурање накнаде.
 Viszkereset, fn. противна тужба, регрес;
 — i jog, право на регрес.
 Viszket, k. сврбети, бридети; — a háta,
 тражи кирије.
 Viszketeg, mn. што сврби; fn. свраб,
 сврабеж; á. é. похлепа за славом. —
 ség, fn. свраб; á. é. похлепа. — es, mn.
 Viszketés, fn. свраб, брид. [што сврби.
 Viszkötelezvény, fn. реверз.
 Viszküldemény, fn. шиљање натраг.
 Visznyom, fn. траг од повратка.
 Viszolyog, k. противити се; гнушати се.
 Viszon (у свези) противни, обратни... ,
 према, уз, узајамни... — ajándék, fn.
 ударје. — ajánlás, fn. понуда с про-
 тивне стране. — bántás, fn. увреда с
 друге стране. — bátorság, — biz-
 tonság, fn. узајамно обезбеђење. —
 csere, fn. трampaње. — dal, fn. анти-
 фонија. — érték, fn. једнака вредност,
 еквивалент. — feltét, fn. услов с про-
 тивне стране.
 Viszong, k. кавжити се, гложити се, пре-
 ципати се. — ás, fn. препирка. — ó,
 mn. несложен.
 Viszon-hála, fn. узајамна благодарност.
 — hatás, fn. међусобно, узајамно деј-
 ство. — ígéret, fn. обећање с про-
 тивне стране. — kérdés, fn. противно
 питање. — kereset, fn. регрес, про-
 тивна тужба. — keresztelkedő, fn. пре-
 крштеник, анабаптиста. — keverés,
 fn. укрштај, укрштавање. — kezes,
 fn. јемац јемцу, други јемац. — ke-
 zesség, fn. друго јемство. — kodás,
 fn. жалба, рекриминација. — köszön-
 tés, fn. отпоздрав. — kötelezés, fn.
 међусобна обвеза. — kötelezvény, fn.
 реверз. — követelés, fn. узајамно по-
 траживање.
 Viszonlát, cs. онет видети; — ásrá! до
 виђења!

Viszonlátogatás, fn. враћање посете.
 Viszonláttra, ih. до виђења!
 Viszon-nyilatkozat, fn. изјава с против-
 не стране. — nyomás, fn. противан
 притисак. — nyugtatvány, fn. противна
 Viszonol l. Viszonoz. [признаница.
 Viszonos, mn. међусобни, узајамни. —
 an, ih. узајмце, узајамно. — ság, fn.
 узајамност.
 Viszonoz, cs. 1.) одговорити, одго-
 варати; 2.) вратити, накнадити,
 враћати.
 Viszonozás, fn. 1.) одговор; 2.) враћање
 зајма; одмазда, ударје.
 Visvonszeretet, fn. узајамна љубав.
 Vizonszolgálat, fn. узајмичка услуга.
 Vizont, Vizontag(lag), ih. међусобно,
 узајмце; на обрат; онет, на против.
 Vizontagol, kiszontagos l. Viszonoz, Vi-
 szonos.
 Vizontagság, fn. невоља, незгода. — os,
 mn. пун невоље, мучан.
 Vizontbiztosítás l. Viszonbiztosítás.
 Vizontlátás l. Viszonlátás.
 Vizontorlás, fn. одмазда, репресалије.
 Vizontos, mn. узајамни.
 Vizontság, fn. незгода, невоља.
 Vizonszámít, cs. пребијати рачун, ком-
 пензовати.
 Vizontszámila, fn. узајамни рачун.
 Vizonszolgálat, fn. међусобна услуга.
 Vizonvád, fn. узајамно кривљење.
 Vizonválasz, fn. одговор на одговор.
 Vizonzálog, fn. међусобна залога.
 Vizony, fn. одношaj, однос. — belí, mn.
 односан, релативан.
 Vizonyít, cs. поредити, доводити у од-
 ношaj.
 Vizonylag, ih. релативно. — os, mn. ре-
 лативан. — osság, fn. релативност.
 Vizonylik, k. односити се, етајати једно
 Vizonylat, fn. однос. [према другом.
 Vizonyos, mn. релативан, односан; ме-
 љусобан, узајаман. — beszámítás, раз-
 рачунање, обрачун. — ság, fn. уза-
 јамност.
 Vizonyúl, k. односити се, етајати у од-
 ношaj. — ás, fn. одношење.
 Vizonyzik, Vizonyódik l. Vizonylik.
 Vizos, mn. чворовит, квргаст.
 Viszsugár, fn. одблесак, одцај.
 Viszvárn, fn. враћање царине.
 Vita, fn. борба, препирка, спор, диспут,
 инат. — dal, fn. тензона, l. Verseny-

- dal — diih, fn. страст за свађање.
— irat, fn. полемичан спис.
- Vitálkodik, k. инатити се, препирати се.
- Vitály, Vitályos l. Vitatkozó, Vitatkozás.
- Vitás, mn. споран, о чему се препире.
- Vitás, fn. полемичар, препирач. — at, fn. полемика.
- Vitat, es. 1.) одрицати, побијати; расправљати; 2.) доказивати. — ás, fn. препирка, дебата, расправљање.
- Vitatkoz-ás, fn. расправљање, речање, дишпут. — ik, k. препирати се, речати се, дишпутати се.
- Vitatlan, mn. неоспоран. — úl, ih. неоспорно.
- Vitáz, k. препирати се; расправљати, полемисати. — ás, — at, fn. препирка. — atí, mn. полемичан. — ó, fn. препирало, полемичар.
- Vitel, fn. ношење, возжа. — bér, — díj, fn. возарина, кирија, подвоз; преносачина, порто. — jegyzék, fn. товарни лист. — költség, fn. подвозни трошак.
- Vitér, fn. ограшје, разбојиште.
- Vitéz, fn. витез, јунак, детић; коњаник, коњик; mn. јуначан, витешки. — asszony, fn. јунакиња. — en l. Vitézül. — fű, fn. мачково ухо. — i, mn. — ileg, ih. витешки.
- Vitézkezd-és, fn. витешко држање; војничка служба; á. é. јуначење. — ik, k. витешки се борити; служити као витез; á. é. јуначити се.
- Vitézkötés, fn. врета гайтана.
- Vitézlő, mn. 1.) благородни; 2.) јуначки.
- Vitézőv, fn. војнички паш.
- Vitézrend, fn. витешки ред, ред витезова.
- Vitézség, fn. 1.) витештво; 2.) витезови.
- Vitéztelen, mn. нејуначан, женски.
- Vitézül, ih. витешки, мушки.
- Vitla, fn. 1.) прут, шибљика; 2.) витлао, чекрк.
- Vitlás, fn. који ради с чекрком у мајдану.
- Vitorla, fn. 1.) јадро, јадрило, једро; 2.) ветреница; 3.) реп у лисице или верице; 4.) барјак на биљу.
- Vitorla-fa, fn. лантина. — kakas, fn. петао на крову. — kar, fn. лантина. — kész, mn. спреман за пловљење. — rúd, fn. лантина, мотка од јадра. — rudaló, fn. ужета од јадрила.
- Vitorlás, mn. 1.) с јадром, с јадрима; — hajó, лађа на јадра; fn. 1.) који прави јадра; 2.) једрилац.
- Vitorlászat, fn. пловљење са јадрима.
- Vitorlátlan, mn. — úl, ih. без јадра.
- Vitorlavászon, fn. платно за јадра.
- Vitorláz, k. és es. једрити. — ás, fn. једрење. — at, fn. једрила.
- Ví-tör, fn. рапир (врета мача).
- Vityilló, Vitykó, fn. колиба.
- Vív l. Ví.
- Vívás, Vivás, fn. 1.) борење, борба; мачевање; 2.) освајање.
- Vívhatatlan, mn. неосвојив. — úl, ih. неосвојиво.
- Vívok l. Vívó. [освојиво.]
- Vívmany, fn. тековина, течевина.
- Vívó, mn. és fn. који се бори, за борење; који осваја; борац, мегданџија; освајач. — bárd, fn. наџак, убојна секира. — csel, — fogás, fn. смицалица у борењу.
- Vívódik, k. борити се; мачевати се.
- Vívó-hely, fn. бојиште, мејдан. — iskola, fn. школа за мачевање. — kard, fn. убојни мач. — mester, fn. учитељ мачевања. — pálya, fn. тркалиште, бојиште. — penge, fn. рапир. — segéd, fn. сведок, секундант, девер при мегдану. — szablya, fn. убојна сабља. — szál, fn. рапир. — társ, fn. сугегданџија.
- Vívó, mn. који носи; за ношење; fn. носилац, ношач. — szék, fn. палан.
- Vívtér l. Vívóhely. [кин, тетриван.]
- Víz, fn. 1.) вода; — en szárazon, на суху и на мору; — be fojtani v. ölteni v. vesztetni, удавити, утопити; — be fúlni v. halni v. veszni, удавити се, утопити се; (szój.) egészen — ben vagyok, пробио ме зној; mind a — ig szárazon, иди с милим богом; — re vinni, навести на танак лед, заомијати; elől — hátul tűz, бити међу две ватре; a — be haló ember a habhoz is kap, утопљеник се хвата и за сламку; lassú — partot mos, тиха вода брег рони; nincs a — nek rakonczája, у води нема гредице; 2.) река.
- Viza, fn. моруна.
- Víz-agy, fn. водена болест у мозгу. — ágy, fn. речно корито.
- Vizahólyag, fn. беника од моруна.
- Vízakna, fn. бнетерна.
- Vízállás, fn. 1.) стање воде; 2.) блато на њиви. — os, mn. блатав, глибовит.
- Vízálló, Vízállató, mn. што не пропушта
- Vizany, fn. водоник, хидроген. [воду.]
- Vízár, fn. поплава, потоп.

- Vízarányos, mn. водораван, хоризонталан. — an, ih. хоризонтално.
- Víz-aránytan, fn. хидростатика. — árkolás, fn. пропуштање воде (да отиче). — árok, fn. јарак за одилажење воде.
- Vízbe-fojtás, Vízbefulasztás, fn. давлeње, утапање. — fuladás, — fulás, — halás, fn. удавлeње, утоплeње.
- Vízbeli, mn. водени; из воде.
- Vízbeölés, Vízbevesztés, fn. утоплeње.
- Vízbeveszés, fn. удавлeње, утоплeње.
- Vízbevetőhétfő, fn. водени понедељак.
- Víz-buborék, fn. бућа на води. — csatorna, fn. водојажа. — csavar, fn. водена (архимедова) преса. — cserp, fn. каш воде.
- Vízel, k. мокрити, пустити воду. — és, fn. мокрење. — et, fn. мокраћа.
- Vízelet-hajtó, mn. што тера на мокраћу. — szorulás, fn. тешко мокрење, стала (завезала се) мокраћа.
- Víz-ellenes, Víz-ellenében, ih. на воду, уз воду. — ellenes, mn. што не пропушта воду.
- Vízelőhólyag, fn. бешика од мокраће.
- Vízenkórász, fn. пливач, водена буха.
- Vízenny, fn. водени оток.
- Vízennyő, Vízennyős, mn. влажан; водњикав. — ság, fn. водњикавост.
- Víz-építés, fn. грађење на води. — építész, fn. који гради на води. — építészeti, fn. градња на води. — építő, fn. који гради на води. — épület, fn. зграда на води. — ér, fn. жила од воде; блато на њиви, подводност. — eres, mn. подводан. — eresz, fn. пропуштање воде, водојажа. — erőtan, fn. хидраулика.
- Vízes, mn. 1.) воден; влажан, мокар; наквашен; 2.) водњикав; 3.) за воду; — edény, суд за воду; — hordó, буре за воду.
- Vízesedik, k. овлажити се, поквасити се.
- Vízesés, Vízeset, fn. водопад. — mérő, fn. ливел.
- Vízeshétfő, fn. водени понедељак.
- Vízesít, cs. квасити, влажити; наводњити.
- Vízesség, fn. воденост, водњикавост.
- Vízesül, k. поквасити се; овлажити се.
- Vízesszű, mn. 1.) лакоуман, лакоумислен; 2.) тупоглав. — ség, fn. 1.) лакоумност; 2.) тупоглавост.
- Vízetlen, mn. безводан. — ség, fn. безводност, безводица.
- Vízez, cs. 1.) мешати (вино) с водом; 2.) квасити.
- Víz-fakadás, fn. врело воде, извор. — fogó, fn. цистерна, чатрија. — folyás, fn. 1.) водена жила, водоток; (szój.) hibátlan tudtam mint a —, знао сам као вода.
- Víz-fonal, fn. жабокречина. — forgatag, fn. вртлог, вртача, ошмрк. — forrás, fn. извор, врело — gát, fn. устава, гат.
- Víz-gyógyítás, fn. лечење водом. — hajtás, fn. издан. — hányadék, fn. исправа за вучење воде. — hányó, mn. водометан; fn. 1.) (-hely v. -lyuk) куд се у лађи избацује вода; 2.) (-lapát) неполаз.
- Vízhát, Víz háta, fn. површина воде.
- Vízhatlan, mn. што не пропушта воду. — ít, cs. етернути да не пропушта воду.
- Víz-hiány, fn. безводица. — hintő, fn. шкروпило. — hordás, fn. а) ношење воде; б) нанесена земља.
- Víz-hordó, fn. 1.) водоноша; 2.) 1. Vizes-hordó, mn. — hordta, mn. водом нанесен. — húzás, fn. заитање воде.
- Vízi, mn. водени, из воде. — állat, fn. водена животиња. — bába, fn. водена богиња, вила. — betegség l. Vízkórság, — bika, fn. букавац. — bolha, fn. пливач, водена буха. — borjú, fn. водени гуштер, дуждевњак. — dió, — gesztenye, fn. водени орашчић. — egér, fn. водени пацов, штакор. — guvat, fn. водени прдавац. — gyík, fn. дуждевњак, саламандер. — hídör, fn. водена боквица, пасквица. — hunyor, fn. водени папар. — leány, fn. водена вила, нимфа. — lencse, fn. сочивица. — ló, fn. водени (нилски) кон. — lóhal, fn. морски коњиц. — növény, fn. водена биљка. — puska, fn. шмрк, штрцаљка.
- Vízirány, fn. хоризонталан правац. — mérő, fn. вага за нивелисање. — os, mn. хоризонталан, водораван.
- Vízirtózat, fn. бесноћа.
- Vízizsázsa, fn. угас, поточарка.
- Víziseregély, fn. водени кос.
- Vízisten, fn. бог мора, Нептун.
- Vízisza, fn. водопија.
- Víziszony, fn. бесноћа. — os, mn. és fn. хидрофобичан; хидрофоб.
- Vízi-tök, fn. бели локвањ, кордон. — tyúk, fn. сарка. — varjú, fn. лиска.

Vízivás, fn. пијење воде.
 Vízivó, mn. који пије воду; fn. водонија.
 Vízjáradék, fn. добивање, набавка воде.
 Vízjáratlan, l. Vízhatlan stb.
 Vízjárómű, fn. брод.
 Vízjel, fn. слепо слово (у папиру).
 Vízkanyarulat, fn. кривудање воде, окука.
 Vízkár, fn. штета од воде, поплаве.
 Vízkárosult, mn. потопљен; fn. потопље-
 Vízkelet, fn. извор, студенац. [ник.
 Vízkép, fn. карта од вода.
 Vízkereszt, fn. богојављење. — ség, fn.
 крштење водом.
 Vízkór. Vízkórság, fn. дебела (водена)
 болест, проказа. — os, mn. és fn. који
 има дебелу болест, прокажен.
 Vízköz, fn. међуређе. — i, fn. међу-
 Vízlapát l. Vízhányólapát. [печанин.
 Víz-magasság, fn. висина воде. — mel-
 lék(e), fn. поречје. — melléki, — mel-
 letti, mn. és fn. поречни; поречанин.
 — mentes, mn. што не пропушта во-
 ду; што не полива вода. — mérítő l.
 Vízmerő. — mérleg, fn. хоризонтална
 вага, либела. — mérnök, fn. мерник
 за воду. — mérő, fn. а) хидрометар;
 б) (на лађи) који мери дубљину воде.
 — merő, fn. приало за воду. — mér-
 tan, fn. хидрометрија. — mosás, fn.
 вододерина; нанос, алувиум.
 Vízmű, fn. машина за воду (реку); пу-
 шó —, справа за слепа слова. — tan,
 fn. хидротехника.
 Víz-nemű, mn. воденаст, водњикаст. —
 nyomás, fn. слепа штампа. — okádó,
 mn. водометан. — omlás, fn. водопад.
 — oszlás, fn. водомеђа, вододелница.
 — öntő, fn. а) водолија; б) поливање
 (на водени понедељак). — öntőnap,
 fn. водени понедељак. — öntözés, —
 öntés, fn. поливање, заливање. — ör-
 vény, fn. вртлог, вир, матица. — özön,
 fn. потоп. — özönelőtti, mn. препотоп-
 ски. — próba, fn. водена проба (сре-
 довечно суђење). — rajz, fn. хидро-
 графија. — rajzi, mn. — rajzilag, ih.
 хидрографски. — rekesz, fn. а) чатр-
 ња; б) водомеђа. — rekesztés, fn. оде-
 љивање воде. — sajtó, fn. хидроста-
 тична преса. — sodró, fn. водена бува.
 súly, fn. тежина воде. — súlytan, fn.
 хидростатика. — szakadás, ln. водо-
 пад, l. Zuhatag. — szentelés, fn. осве-
 ћење воде. — szín, fn. а) боја воде;

б) површина воде. — színleg, — szint,
 ih. водоравно. — színleges, — szintes,
 mn. хоризонталан, водораван. — szin-
 tez, cs. нивелирати. — szűke, fn. без-
 водница. — tan, fn. хидрологија. — tár,
 fn. базен, плитвица. — tartó, fn. чатрија.
 Víztelen, mn. безводан. — ít, cs. опрос-
 тити воде, извући воду. — ítő, fn.
 дефлегматор у (ракициници).
 Víztorlat, Vízto, fn. ушће.
 Vízválaszt-ás, — ék, fn. водомеђа, во-
 доделница.
 Vízválópont, fn. вододелна тачка.
 Vízvezeték, fn. водовод.
 Vízvonal, fn. површина воде; — t ter-
 helt hajó, лађа натоварена равно с
 површином воде.
 Vízzuhanás l. Zuhatag.
 Vízszak, fn. вртача, ошмрк.
 Vizsa, fn. ред чокоћа.
 Vízsga, fn. испит; mn. испитљив.
 Vizsgál, cs. испитивати; истраживати;
 разгледати, прегледати (рачуна). — ás,
 fn. испитивање, истраживање. —
 Vizsgálat, fn. а) испит; б) истрага; —
 alatt levő, под истрагом; с) преглед
 (рачуна); d) проба, оглед.
 Vizsgálati, mn. испитни; истражни; —
 díj, испитна такса; — bíró, истражни
 судија; — börtön, истражни затвор;
 — fogság, притвор; — fogoly, прит-
 твореник.
 Vizsgálatlan, mn. неиспитан; неистра-
 жен; непрегледан. — úl, ih. неиспи-
 тано; неистражено; непрегледано.
 Vizsgálga, cs. испитивати; истраживати.
 Vizsgálhatatlan, mn. недокуљив.
 Vizsgáló, fn. испитивач; истраживач;
 mn. испитни; истражни; — bíró, истражни
 судија; — bizottság, испитна,
 истражна комисија.
 Vizsgálód-ás, fn. испитивање; истражи-
 вање; проматрање, разгледање; уxo-
 ђење. — ik, k. испитивати; истра-
 живати; проматрати. — ó, mn. és fn.
 испитивачки; испитивач; разгледач.
 Vizsgaság, fn. испитљивост.
 Vizsla, fn. вижла (пас).
 Vizslat, cs. пуњати, шумкати.
 Vojta, fn. неко картажа.
 Vojtáz, k. играти се војте.
 Voks, Voksol l. Szavazat, Szavaz.
 Volkán l. Vulkán...
 Volt, A. mn. 1.) био; што је било; (pb.)

— ért nem ád a zsidó semmit, што је било, не вреди ништа; 2.) ott — omban, — odban stb., кад сам онде био итд.; B. fn. својство; Isten jó — а, доброта божја; а dolog hasznos v. káros — а, корист или штетност ствари; haragodnak nagy — ában, у твојој разјарености; 1. Mivolt, Mibenlét. Voltaként, Voltakép(en), ih. управ, баш. Voltaszerű, mn. суштаствен.

Von, cs. 1.) вући, водити; 2.) теглити; 3.) hegedűt — ni. превлачити гудалом ереде; 4.) á. é. számadásra v. kérdőre —, узети преда се, узети на миндрос; hitre —, позвати на заклетву, magára —, навући на себе; а közfigyelmet magára — ni, навратити на се опиту Vonag l. Vonaglik. [пажњу.

Vonaglás, fn. трзавица, дрхтавица, умор, ронац, самртна борба.

Vonaglik, k. имати трзавицу; бити на ком часу, дати се на муке, борити се с дупом.

Vonakod-ás, fn. устезање, противљење; цифрање, нећкање; — nélkül, без говора. — ik, k. противити се, устезати се, цифрати се.

Vonal, fn. линија, потез, прта. — as, — os, mn. лениран, шпартан. — az, — oz, cs. ленирати, врстарити, шпартати. — da, fn. где се шпарта; шпартарница. — zó, fn. а) ленир, врстар; б) који шпарта, шпартало.

Vonás, fn. 1.) вучење; 2.) потез, прта; 3.) запета. — ol, cs. правити прте, потезе (у бакрорезарству). — os, mn. лениран, шпартан, на линије.

Vonasz, fn. ленир, врстар.

Vonat, fn. 1.) потез, прта; 2.) извод, екстракт (хемијски); 3.) смотак (жица); 4.) железни воз; gyors —, брзовоз.

Vonatkoz-ás, Vonatkoz-at, fn. однос, тицање. — ik, k. (ra, re) тицати се, односити се. — ó, mn. односан, дотични. — ólag, ih. што се чиче, с обзиром на. — tat, cs. односити, доводити у свезу.

Vonatvezető, fn. возовођа, кондуктор.

Vonzalék, fn. омам, замама, мамак.

Vonzol, cs. вући, вуцарити, потезати, тезмати.

Vondogál, Vondogat, Vondos, Vondoz, cs. вуцарити, повлачити.

Vonékony, mn. што се може вући

Vongál, cs. тргати, повлачити.

Vonhangszer l. Vonóhangszer.

Vonint, cs. повући, тргнути.

Vonít, cs. повлачити, вући; vállat —, слагати раменима; k. урлати. — ás, fn. урлик.

Vonó, A. mn. који вуче; за вучење; за превлачење; — hangszer, инструмент за гудало; B. fn. а) гудало, превлакало; б) који вуче; који превлачи.

Vonócsípő, fn. клеште.

Vonódik, k. вући се, тезмати се.

Vonogál l. Vongál.

Vonogat, cs. повлачити, вући; vállat — ni, слагати раменима; vh. magát — ni, устезати се.

Vonogatózik l. Vonakodik.

Vonog l. Vonaglik.

Vonogó, fn. мердевине над јасли.

Vonó-gyanta, fn. колесонија. — hám, fn. ам, амови. — híd, fn. мост за дизање. — horog, fn. чакља. — kés, fn. макла, макља. — kötél, fn. вренгија, паламар, пажван за лађу. — marha, fn. терлећа марва. — szék, fn. дељача. — zsilip, fn. устава за дизање.

Vonsz ... l. Vonz.

Vonszol, cs. вући, повлачити.

Vonszorog l. Vánszorog.

Vont, mn. вучен; вађен; растегнут; — arany, златна жица.

Vontat, cs. 1.) дати вући, возити; 2.) возити; вући; 3.) отезати; вонтати.

Vontaték, fn. спрега, припрега.

Vontató, fn. 1.) припрега; 2.) који даје возити; 3.) за вучење; 4.) пластић, навиљак; 5.) петар на пушци.

Vontató-hajó, fn. реморкер. — horog, fn. чакља. — kötél, — szál, fn. вренгија, паламар, пажван од лађе.

Vontatott, mn. вучен; отегнут, развучен.

Vontatva, ih. отежући, патенане, споро, у развлак.

Vonúl, k. 1.) вући се, повући се, повлачити се; félre —, уклонити се; hadba —, отићи у војну; 2.) тећи,ћи паралелно (линије).

Vonz, cs. вући, привлачити.

Vonzalmas, mn. привлачан. — an, ih. привлачно.

Vonzalom, fn. наклоност, привлачност.

Vonzatlan, mn. непривлачан, одвратан.

Vonz(ó)erő, fn. привлачна снага.

Vonzódás, fn. привлачење, наклоност. — ik, k. бити привлачен, бити накло-

нѣн; nem — om hozzá, не вуче ме
ерце к њему.
Vorczog, k. кврцати, пуцати.
Vő, fn. зет.
Vöcsög, Vöcsök, fn. велики гњурац.
Vödör l. Veder.
Vöfél, Vöfély, Vöfény, fn. девер. — ség,
fn. деверство.
Völegény, fn. младожења, ђувегија.
Völgy, fn. 1.) дō, долина, доља; 2.)
Völgyel, cs. дубити. [жлеботина.
Völgyeleg, fn. дупља, шишло, жлебо-
тина. — es, mn. пун дупљи, јаругав.
Völgyelő-fűró, fn. шупљи сврдао. — vésű,
fn. дубач, шупље длето.
Völgyes, mn. доловит, долинаст; шупаљ,
удубљен. — ít, cs. дубити, издубити.

Völgyi, mn. долинеки, из доље.
Völgykebel, Völgyöböl, fn. гудура, расе-
лина, провалија.
Völgység, fn. доловит крај, доља.
Völgyszoros, fn. с'ужавање долине.
Völgytorok, Völgyzúg, fn. кланац.
Völlgyü, fn. шишло.
Vörheny, fn. црвѣн, шареница, шарлах;
l. Verheny(eg) stb. — es, mn. који
лежи у црвени; á. é. — es ott, нос
што пече ракију (црвен).
Vörhenyő, — s, l. Verhenyős.
Vörnyeges l. Verhenyeges.
Vörös stb. l. Veres...
Vörzse, fn. вршка, l. Verse.
Vulkán, fn. вулкан. — nemű, mn. вул-
кански.

Z.

Zab, fn. зоб, овац; tót —, сечка; (szój.)
— ot hegyezni, терати беспослице;
szúrja a —, мучи га зоб, бесан је.
Zabakol, cs. протрести, продрмати.
Zabál, cs. јести, ждерати; k. 1.) пре-
јести се, наждерати се, l. Megzabál;
2.) благовати.
Zabálás, fn. 1.) халапљивост; 2.) разат-
Zabálócsütörtök l. Csütörtök... [живот.
Zabálóhideg, fn. прождрљивост (болест).
Zabált, mn. пресит.
Zabáltat, cs. нахранити, прехранити.
Zab-dara, Zab-dereze, fn. зобна каша.
— föld, fn. зобиште, овсиште. — ke-
nyér, fn. овсеница, зобеница.
Zabla, Zablád l. Zabola, Zaboláz.
Zabló(válu), fn. јасле, јасли.
Zabol, cs. зобити, l. Abrakol.
Zabola, fn. узда; жвала; neki eresztenei
a zabolát, отпустити узде; zabolán
tartani, држати под уздом.
Zabolás, mn. зауздан; fn. зобљење.
Zabolátlan, mn. одуздан; á. é. одуларен,
разуздан. — ság, fn. одулареност, раз-
узданост. — ül, ih. разуздано.
Zaboláz, cs. зауздавати, метати жвале.
Zabos, mn. 1.) назобљен; 2.) на зоб на-
учен; 3.) са зобљу.
Zabszalma, fn. зобна слама.
Zabszem, fn. зрно зоби; — re varrni,
шити раздалеко.

Zabtövis, fn. паламида.
Zaeskó, fn. кеса, кесица, торба. — ala-
kú, — dad, — kéri, mn. кесаст. — s,
mn. с кесом. — sok, fn. торбари.
Zádok, fn. липа; неко свето дрво.
Zádor, fn. задирало, кавгација.
Zafir, fn. сафир; mn. од сафира.
Zágráb, tn. Загреб.
Zagy, fn. мутљаг.
Zagyla, fn. (камен) светлац.
Zagyos, mn. мутан.
Zagyó, fn. клоака.
Zaguya, A. fn. 1.) смеша, зорка, кала-
бурња, боклук, тандара-мандара; 2.)
сита, l. Káka, Szittyó; 3.) река у Угар-
ској; mn. збркан, смешан.
Zaguvál, cs. мешати, калабурити.
Zaguválék, fn. зорка, тандара-мандара.
Zaha, fn. љутина (у грлу).
Zaj, fn. 1.) вика, хука, ларма, жагор,
ромор, галама, граја, тишма; — t
ütni v. csapni, дићи грају, залармати;
Zajda, fn. торба, пртљаг. [2.) санте.
Zajdás, mn. с торбом.
Zajdít, cs. бунити, правити кавгу.
Zajdúl, k. бунити се, кавжити се. — ás,
fn. узбуна, кавга.
Zajg l. Zajog. — ás, fn. жамор; бука.
— at, cs. бунити, побуњивати. — ó,
mn. који виче; хучан; бучан; буран;
fn. сојка, l. Szajkó.
Zajharang, fn. звоно на ларму.

Zajjég, fn. санте.
 Zajlás, fn. пуштање леда, санте; á. é. узбурканост, узаврелост.
 Zajlik, k. 1.) — а Дуна, пду санте Дунавом; 2.) комешати се, вретити.
 Zajtövé, fn. пуцањ на ларму.
 Zajog, k. лармати, викати; хујати.
 Zajong, k. зипарати, дерати се; хучати.
 — ás, fn. бука, хучање. — ó, fn. букач, лармација.
 Zajos, mn. хучан, буран.
 Zajtalan, mn. тих. — úl, ih. нечујно.
 Zákályos, mn. гиџава (хлеб).
 Zákány, fn. 1.) талог, мутљаг; 2.) напрат; 3.) нека тица.
 Zákányít, cs. узмућкати, мутити.
 Zákányos, mn. мутан, нечист; преврнут (вино); наоблачен (небо). — odik, k. Zakariás, fn. Захарија. [замутити се.
 Zákás l. Zákás.
 Zakatol, k. никлопати, дрмусати (браву).
 Zákla, fn. гиџавост.
 Zákás, mn. гиџав. — ság, fn. гиџавост.
 Zaklat, cs. терати, вијати; á. é. досађивати; мучити. — ás, fn. вијање; мутити.
 Zakota, fn. збрка. [чење.
 Zakotol, cs. оградити, ограђивати.
 Zalavármegye, fn. Заланска жупанија.
 Zalog, fn. 1.) залога, залог; попис; — ба v. — úl adni v. tenni, дати у залог; — ба vetni, заложити; — ot venni, узети залог; — ban, у залог; 2.) — játszani, играти се „фоте“.
 Zalogadás, fn. уживање на залог. — ság, fn. дуг са залогом.
 Zalog-ház, fn. заложница. — hitelező, fn. поверилац на залог. — hivatal, fn. заложница. — játék, fn. игра „фоте“.
 — jegy, fn. заложни лист. — jog, fn. заложно право. — kép(en), ih. као залог. — kölcsön, fn. зајам на залог. — ol, cs. пописвати (судски) ствари. — olás, fn. судски попис. — os, mn. судски пописан; заложен; fn. који има залог. — osdi, fn. играње „фоте“. — osít, cs. заложити, залагати. — oz, cs. пописати судски. — üzlet, fn. ломбарда радња. — vétel, fn. узимање залог, судски попис.
 Zamáncz l. Zománcz.
 Zamat, fn. арома, мирис. — os, mn. ароматичан, мирисав.
 Zándorodik, k. посвађати се, l. Zádoro-
 Zángóharang, fn. клепетуша. [dik

Zanót, fn. зановет.
 Záp, fn. 1.) пречага; 2.) карва; 3.) наочило.
 Záp, mn. труп, укварен; — tojás, мућак.
 Zápog, fn. кутњак.
 Zápít, cs. чинити да се усмрди, уквари.
 Zápor(eső), fn. пљусак.
 Zapora, mn. обилан, l. Szapora.
 Záporkodik, k. љутити се.
 Záporlik, k. пада пљусак, пљушти.
 Záporlövés, fn. киша од танади.
 Záporos, mn. 1.) што пљушти, плах; 2.) где је често пљусак.
 Záporpatak, fn. бујица.
 Zápos, mn. на пречаге или карве.
 Zápúl, k. убајатити се, укварити се.
 Zár, fn. 1.) брава; (на пушци) затвор; 2.) судска забрана; секвестар; — alá venni, узети под забрану, секвестровати; 3.) забрана (трговачка), заграда.
 Zár, cs. 1.) закључавати, забрављати; 2.) ide — va, прикључено (у писму).
 Záradék, fn. клаузула.
 Zárazozik l. Zárkozik.
 Záralávétele, fn. секвестар, судска забрана.
 Zárandok, fn. хаџија, поклоник; — ot járni, ићи у хаџилук.
 Zárandoklás, Zárandoklat, fn. хаџилук.
 Zárandoknő, fn. поклонница.
 Zárandokol, k. ићи у хаџилук.
 Zárandokság, fn. хаџилук, хаџијство.
 Zárat, fn. 1.) закључавање; 2.) гвожђе на пушци.
 Záratlan, mn. незабрављен; без браве. — úl, ih. незабрављено.
 Zárbeszéd l. Záróbeszéd.
 Zárda, fn. манастир. — i, mn. манастирски. — pagy, fn. гвардијан; игуман.
 Zárdok, fn. ковчежић за новце.
 Zárek, fn. реза.
 Zárenek j. Záróenek.
 Zárszény, fn. новчаник с бравом.
 Zárfa, fn. 1.) реза, l. Tolózár; 2.) ћерам, Zárfal, fn. зид у околи. [преворница.
 Zárfogó, fn. споја на бравама.
 Zargat, cs. гонити, вијати (коње).
 Zargondnok, Zargondviselő, fn. куратор узашеног добра, секвестор.
 Zárhag, fn. окончај у речи.
 Zárlhatár, fn. крајњи рок.
 Zárház, fn. брава (цела).
 Záridő, fn. 1.) време затворања; 2.) крајњи рок.

Záritélet, fn. завршна пресуда.
 Zárljel l. Zárójel.
 Zárkérő, fn. који тражи секвестар.
 Zárkormány, fn. управа секвестром.
 Zárkozik, k. затворити се, склопити се; (szój.) vmi elől —, оглушити се чега, не узимати у обзир.
 Zárkozott, mn. затворен, склопљен; á. é. закончан, ћутљив. — ság, fn. склопљеност; á. é. ћутљивост.
 Zárkő, fn. завршни камен.
 Zárlak, fn. 1.) чардак, караула; 2.) 1.
 Zárláncz, fn. ланац за паочење. [Zárda.
 Zárlás, fn. 1.) закључавање (резом); 2.) секвестровање.
 Zárlat, fn. 1.) клаузура; 2.) закључни рачун; 3.) стечај купљених ефекта; 4.) опсада, блокада; 5.) секвестровање.
 Zármérleg, fn. закључен рачун, билан.
 Zárlap, fn. последњи рок. [ција.
 Zárlnok, fn. 1.) тамничар; 2.) куратор се.
 Zárlnyitófű, fn. жива трава. [квестра.
 Zárlbeszéd, fn. завршна беседа.
 Zárljel, fn. заграда, парентеза; — be v. közé tenni, заградити.
 Zárljelentés, fn. закључни извештај.
 Zárlodik, k. затворати се, закључавати се.
 Zárlol, cs. 1.) затворати, закључавати; 2.) секвестровати; 3.) блокирати, оп.
 Zárlópont, fn. завршна тачка. [сести.
 Zárlóra, fn. час затварању капије.
 Zárlószó, fn. завршна реч.
 Zárlós, mn. с бравом; á. é — határidő, одређен (преклузиван) термин.
 Zárlülés, fn. завршна седница.
 Zárlparancs, fn. налог за секвестровање.
 Zárlpénz, fn. вратарина, плата за капију.
 Zárlpont l. Zárlópont
 Zárlszámadás, Zárlszámolat, fn. завршни
 Zárlszerkezet, fn. склоп браве. [рачун.
 Zárlszeg, fn. реза, чавао у брави.
 Zárlsó j. Zárlószó.
 Zárlt, mn. затворен; — társulat, клуб, засебно друштво.
 Zárltartó l. Zárlgondviselő.
 Zárltét(el), fn. задња реченица.
 Zárltoll, fn. витоперо.
 Zárltszék, fn. засебна столица.
 Zárltiszó, fn. кеса с бравицом.
 Zárlülés l. Zárlóülés.
 Zárlvonal, fn. кордон.
 Zárlzó, fn. застава, барјак, стег, хоругва. — alj, — alja, fn. батаљон (код пешадије), дивизија (код коњице). —

hordó, fn. барјактар, заставник, стегоноша. — nyel, fn. барјачниште. — őr, fn. таборска стража.
 Zárlzó, mn. са заставом, с барјаком; fn. ország — a, земаљски стегоноша, државни барон (у Угарској).
 Zárlzószark fn. чеп за заставу.
 Zárlzószúr l. Zárlzó, fn.
 Zárlzó-szentelés, fn. освећење барјака. — tartó, fn. барјактар, стегоноша. — tiszt, fn. коњанички барјактар. — tok, fn. корице за барјак. — vivő, fn. заставник, барјактар, стегоноша.
 Zárlzpa, fn. чемерика, l. Húnyor. — kikerics, fn. мразова сестрица.
 Zárlony, fn. затон, плићак, пруд, греда; — ra jutott v. ült a hajó, насела лађа.
 Zárlonyos, mn. гредовит, прудовит.
 Zárlvarkodik, k. инатити се, l. Patvarkodik.
 Zárlvar, fn. забуна, неприлика; заплет, гунгула, дар-мар; — ba hozni v. ejteni, збунити, довести у неприлику; ba jönni, збунити се, сплести се; — ban lenni, наћи се у запару.
 Zárlvar, cs. 1.) бркати, реметити, бунити; 2.) мутити (воду); 3.) вијати.
 Zárlvár, fn. реза.
 Zárlvaratlan, mn. непомућен. — 'úl, ih. непомућено.
 Zárlvárék, fn. смеса, збрка; mn. збркан, замршен.
 Zárlvárékos, mn. мутан, узмућен.
 Zárlvargás, fn. метеж, буна.
 Zárlvargat, cs. 1.) замућивати; 2.) вијати.
 Zárlvargó, mn. és fn. смутљив, побућен; бунтовник, смутљивац.
 Zárlvargós, mn. бунтовнички, смутљивачки.
 Zárlvárít, cs. 1.) замућити, мутити; 2.) бунити, побунити.
 Zárlvarkozik, Zárlvarlik l. Zárlvarodik.
 Zárlvarod-ás, fn. збуњеност, неприлика. — ik, k. 1.) замућити се; 2.) смутити се, сплести се. — ott, mn. сме-тен, збуњен, смућен.
 Zárlvarog, k. бунити се, дизати се.
 Zárlvarol l. Zárlvar, cs.
 Zárlvaros, mn. 1.) мутан, узмућен; 2.) збуњен, сметен; fn. мутно; (szój.) — ban halászni, по мутном ловити; — an beszélni, бунцати, булазнити.
 Zárlvaros-ít, cs. мутити, замућити. — odik, k. замућити се, мутити се.
 Zárlvart, mn. 1.) поремећен, сметен; 2.) мутан.

Zavartalan, mn. непомућен, незамућен.
 Zavarúl, k. збунити се, ушесртљити.
 Zavarúlt, mn. збуњен, сметен. — an, ih.
 сметено. — ság, fn. сметеност, забуна.
 Závör l. Závár.
 Zebra(ló), fn. зебра.
 Zegernye, fn. вејавица, межава.
 Zegernyés, mn. буран.
 Zegzúg, fn. тамо-амо, кривудање, l. Szig-
 szeg. — os, mn. кривудава.
 Zehernye, mn. набуент, мргодан.
 Zeke, fn. кратак канут.
 Zekernye, fn. жестина, l. Zehernye.
 Zekernyés, mn. буран, плаховит.
 Zekés, mn. у кратком кануту.
 Zekezuka, fn. покретно добро.
 Zeller, fn. целер. — es, mn. с целером.
 — saláta, fn. салата од целера.
 Zellezöld, mn. зелен као емарагд.
 Zelnicze(meggy), fn. дивља трешња,
 еремза.
 Zemes, fn. неучињена кожа, l. Irha.
 Zendít, cs. 1.) чинити да звечи или
 звони; 2.) бунити, подбунити. — és,
 fn. буњење, побуна. — ő, fn. бунџија,
 бунтовник; mn. бунтовнички.
 Zendül, k. 1.) зајечати; јекати, тутњи-
 ти; 2.) бунити се, дизати се.
 Zendülő, mn. 1.) што шумити или јечи;
 2.) бунтовнички; fn. бунџија, бунтов-
 Zene, fn. свирка, музика. [инк.
 Zenebona, fn. устанак, буна, метеж.
 Zenebonás, mn. бунтовнички. — kodás,
 fn. буњење, побуна. — kodik, k. бу-
 нити се; дизати буну.
 Zeneegylet, fn. музичко удружење.
 Zenejárta, mn. венит у музици.
 Zenekar, fn. оркестар.
 Zenekedvelő, fn. љубитељ свирке.
 Zenekiséret, fn. музичка пратица.
 Zenél, k. свирати. — ő, mn. за свира-
 ње; — ő óra, сат који свира.
 Zenemű, fn. музичко дело, музикалија.
 — kereskedés, fn. трговина музика-
 Zenenagy, fn. капелник. [лија.
 Zeneóra, fn. музички час, сат свирања.
 Zenész, fn. музичар, свирач.
 Zenészerzemény, fn. музичка компози-
 Zenészet, fn. музичарство. [ција.
 Zeneszó, fn. свирка, музика.
 Zenezuna, fn. блебетање, трабун.
 Zeng, k. звечити, звечати, јечати, раз-
 легати се, орити се; — a fülem, бучи
 (шинити) ми уво; — az ég, грми; cs.

певати, давати глас; dicsénekeket
 —, певати славопеве; panaszt — eni,
 гласно се тужити.
 Zengedez, k. шумтати, звучити, l. Zeng.
 Zenget, cs. чинити да звучи, да се ори.
 Zengezunga, fn. мука, тегоба.
 Zengő, mn. звучан.
 Zengiül, k. зазвучати.
 Zengzet, fn. музика, свирка, модулација.
 Zengzetes, mn. звучан, јасан.
 Zera, fn. лане, сриче.
 Zerge, fn. дивокоза, антилопа. — bak,
 fn. дивљи јарац.
 Zergész, fn. ловац дивокоза; k. ловити
 дивокозе. — et, fn. лов на дивокозе.
 Zeri, Zerna l. Zerge.
 Zernya, fn. сива мачка.
 Zérus, fn. нула, зера.
 Zérzúr, fn. 1.) хука, бука; 2.) олуј.
 Zezamfű, fn. сезам.
 Zihál, k. тешко дисати, дахтати.
 Zilaj l. Szilaj.
 Zilál, cs. 1.) ишчупати, чупати; 2.)
 растројити.
 Zilált, mn. раишчупан; поремећен, рас-
 тројен. — ság, fn. раишчупаност; рас-
 тројство.
 Zimankó, fn. слота, вејавица (снеговит-
 то, ветровито, кишовито време). — s,
 mn. вејавичав, суров (време).
 Ziliz, fn. бели слез.
 Zimony, fn. Земун.
 Zink, fn. цинк.
 Zivargó, mn. буран, l. Zimankós.
 Zivatar, fn. олуј, непогода. — os, mn.
 Zizeg, k. шумтати. [буран.
 Zízon, fn. зизон (биљ.).
 Zobony l. Zubony.
 Zódé, mn. неумерен у јелу и пићу.
 Zofó, fn. трлица.
 Zok, fn. ступа. — fa, fn. кржљаво дрво.
 Zokkan l. Zökken.
 Zokog, k. јецати. — ás, fn. јецање.
 Zokon, ih. тешко, мучно; — esett neki,
 горко му је пало; — venni, узети за
 зло, замерити.
 Zokúl, cs. једва подносити.
 Zokszó, fn. опора реч.
 Zoldog, fn. лина, l. Szódok.
 Zolna, fn. пасквица, l. Ebszőlő.
 Zólyomvármegye, fn. зволенска жупанија.
 Zománcz, fn. сават, емаљ, рудеж. —
 festés, fn. саватленсање. — mű, fn.
 сават-работа. — ol, — oz, cs. са-

- ватленсати, емаџирати. — os, mn. емаџиран.
- Zomány, Zómányka, fn. петанѣ.
- Zombor, tn. Сомбор.
- Zomok, mn. густ, збијен, l. Zömök.
- Zonda, fn. бербев.
- Zongora, fn. клавир, гласовир.
- Zongorál, k. és cs. свирати у клавир.
- Zongorász, fn. свирач у клавир, пијани.
- Zongoratanító, fn. учитељ клавира. [ста.
- Zongoráz, cs. és k. свирати у клавир.
- Zord(it) l. Zordon(it).
- Zordon, mn. ердит, суров, дивљи; — te-kintetű, злопоглеђа; — idő, сурово време. — an, ih. ердито; сурово. — it, cs. подивљачити, правити суровим. — ka, fn. (биљ.) пачје гнездо. — kodik, k. сурово се понашати. — odik, k. подивљати. — ság, fn. непријатност, суровост. — ül, Zordúl, k. l. Zordonodik.
- Zordúl, ih. l. Zordonúl.
- Zöcsköl, cs. дрмусати. — ödik, k. дрмуса.
- Zöhérfélék, fn. дрварице (бубе). [ти се.
- Ződeny, fn. крпа (болест).
- Zökken, k. трупнути се (кола). — t. cs. учинити да се трупне.
- Zökkög, k. трупкати се (кола). — és, fn. трупкавица, трупкање. — ő, mn. што се трупка. — ős, mn. трупкав; храпав. — tet, cs. чинити да се трупка.
- Zöld, A. mn. 1.) зелен; 2.) зелен, незрео; (szój.) — eket beszélni, бубати, булазнити, лупати као путо о лотру; úgy rofon nyalintottam, hogy — et vöröset látott, тако сам га звигнуо, да су му светлаци излазили пред очи; B. fn. 1.) зеленило, зелён; 2.) зелен (у карти).
- Zöld-béka, fn. зелена жаба. — bogár, fn.
- Zölded, mn. зеленкаст. [шпанска буба.
- Zöldellés, fn. зелењење.
- Zöldell, cs. сматрати за зелено или незрело; k. l. Zöldellik.
- Zöldellik, k. зеленити се.
- Zöldellő, mn. 1.) зелен, што се зелени; Zölden, ih. зелено. [2.) зеленкаст.
- Zöld-es, mn. зеленкаст. — en, ih. зеленкасто. — farsang, fn. време после Ускрса, пасха. — fűrdő, fn. бања од траве. — gálicz, fn. зелена галица, витриол. — gránát, fn. grosулар. — harkály, fn. зелени детлић. — ike, fn. жу.
- Zöldisz, fn. неки греч. [товољка.
- Zöldít, cs. 1.) зеленити; 2.) чинити да озелени; — ő anyag, зеленило, клорофил.
- Zöldkert, fn. врт за зелен или поврће, кухински врт, бостан. — ész, fn. баштован, бостанџија.
- Zöldleves, fn. супа од зелени.
- Zöldlő, fn. клор.
- Zöldpiacz, fn. пијана од зелени.
- Zöldség, mn. зелено-жут.
- Zöldség, fn. зелён, зеље. — kert l. Zöld-Zöldtakarmány, fn. зелена пића. [kert.
- Zöldül, k. зеленети, озеленети.
- Zölöp, fn. стуб, колац.
- Zöm, fn. језгра.
- Zömcösköl, cs. гњечити.
- Zömcöskös, mn. збијен, темељан.
- Zömök, mn. здепаст, здёнан, темељан, труптељаст, дежмекаст. — ség, fn. здепастост, дежмекастост.
- Zöngé, fn. тон (у музици). — menet, fn.
- Zörög, k. јецати, плакати. [скала.
- Zördít, cs. учинити да звекне, лупне, јекне.
- Zördül, k. звекнути, замуштати. — és, fn. звекет, шум.
- Zöreј, fn. лупа, тутань, звекет.
- Zörge, mn. што звечи, звекеће, шумити.
- Zörgés, fn. 1.) шум, звука, бук; 2.) лупа, клобарање.
- Zörget, cs. és k. звекетати, лупати, шумити; az ajtó kilincsét — ni, шклоцати на вратих.
- Zörgetyű, fn. чегртаљка, звечка.
- Zörgődik, Zörgölődik, k. клобарати; поптати, зипарати.
- Zörög, k. звечати, звекетати (прозор); шумити (лишће); зврјати, тандркати (кола); 2.) (on, en) лупати, клобарати.
- Zörömböl, k. клобарати, лупати. — és, fn. клобарање.
- Zöröny, fn. камёница за дестиловање. — ü, mn. што филтрира или пречишћава.
- Zörren, k. звекнути, шумнути, лупнути. — t, cs. учинити да звекне, шумне, лупне.
- Zöttyen, Zöttyög l. Zökken, Zökkög.
- Zrinyi, fn. врата мађарских капуца.
- Zubbon, Zubbonu, fn. беница, капутић. — os, mn. у беници.
- Zubonesi, fn. који шије бене.
- Zúdit, cs. 1.) учинити да шуми, хуји, шумити; треснути; nyakára — ani, бацити на врат другом; 2.) побунити.
- Zúdúl, k. 1.) почети шумити; забрујати; 2.) бунити се, дизати се.
- Zúdulás, fn. 1.) шум, хука, брујање; 2.) побуна.

Zúg, fn. буџак, кут; zeget — ot kikutatni, испреметати све унакрет; a világ minden zúgában, по свих злих небелих.
 Zúg, k. 1.) шумити, шумитати, хујати, брујати; — a fejem, бучи ми глава; — belé az erdő, све се шума ори; 2.) мрмљати, гуијати.
 Zúgatyú, fn. чигра.
 Zúg-irkász, fn. шкрабало, шкриба. — iskola, fn. надри-школа. — kikötő, fn. скровито пристаниште. — liget, fn. скровита шумица (у страни).
 Zúgó, mn. 1.) шуман, хучан; 2.) што мрмља, што гуија; fn. устава за пропунтање.
 Zúgód-ik l. Zúgolódik. — dás, fn. гунђање, ронтање.
 Zugoly(fa), fn. 1.) вратило; 2.) l. Zúgki-Zúgügység, fn. надри-адвокат. [kötő.
 Zuhaj, fn. тресак, лом, ломљава.
 Zuhan, k. треснути, бућнути, бушити доле, пасти с треском. — t, cs. треснути, учинити да бућне, тресне.
 Zuhany, fn. 1.) бујица; 2.) туш. — fürdő, fn. купатило с тушеви.
 Zuhatag, fn. водопад.
 Zuhint l. Zuhant.
 Zuhog, k. шумитати; падати с треском, о праском. — ó, mn. што шумити, шуман; fn. бујица.
 Zupál, cs. маљати, лемати.
 Zurr, fn. маљ (у ваљарници).

Zuppan l. Zuhan.
 Zurbol, cs. бућкати (воду). — ó, fn. бућ-
 Zur, Zurzavar l. Zavar, Zűrzavar.]кало.
 Zúz, cs. гњечити; згњечити; раздрускати; fn. l. Zuzmara.
 Zúz, Zúza, fn. желудан (тичи); бубан.
 Zúzat, fn. гњечење, згњеченост.
 Zúzda, fn. где се разбија, луна, гњеччи (мајдан).
 Zúzekony, mn. што се лако згњечи или разбије, ломљив, крт.
 Zúzik, k. раздрускати се, згњечити се.
 Zúzkő, fn. копунац.
 Zuzmara, fn. иње, смрзавица.
 Zuzmarás, mn. пун иња, ињем понао.
 Zuzmarász, Zuzmaráz l. Zuzmara.
 Zuzmó, fn. нека маховина.
 Zúzó, fn. és mn. 1.) који разбија, лупа; Zúzómu, fn. ступа. [2.) ступа.
 Zuzorka, fn. тарана (за чорбу).
 Zúzos, mn. пун иња.
 Zúzott, mn. размрекан, раздрускан; згње-
 Zússkkő l. Szőcske. [чен; а.е. скрушен.
 Züllik l. Zűrlik.
 Zűr, Zűr, fn. хаос.
 Zűrhang, fn. нескладан глас.
 Zűrlik, k. пресушивати (коњи, овне), l.
 Zűrös l. Zűrzavaros. [Szűrlik.
 Zűrzavar, fn. дармар, збрка, хаос; русвај, калабалук; cs. правити дармар, чинити русвај.
 Zűrzavaros, mn. 1.) збркан, испреметан, замршен, развршен; 2.) l. Zivataros.

Zs.

Zsába, fn. бол у живцима.
 Zsábrák, fn. абајлија, l. Csótár.
 Zsácskó, Zsajtár l. Zacsókó, Sajtár.
 Zsák, fn. џак, врећа; (szój.) — ba bújtatni, сабити у тивву; elválík, hány — kal telik, видеће се, шта вреди; megtalálta — a feltját, нашла врећа закрив.
 Zsák-dad, mn. кесаст, као врећа. — daróc, fn. џачина.
 Zsákmány, fn. плен, пљачка, шипар.
 Zsákmányol, cs. пленити, пљачкати. — ás, fn. пљечење, пљачкање. — at, fn. пљачка. — ó, mn. који пљачка; пљачкашки; fn. пљачкан.

Zsákmányos l. Zsákmányoló. — an, ih. с пленом.
 Zsákol, cs. 1.) сипати у врећу; 2.) пленити; 3.) деветати, дерати.
 Zsáktű, fn. чувалдус.
 Zsákuteza, fn. ђор-сокак.
 Zsalu, fn. жалусије, шалукатре.
 Zsállya, Zsálya, fn. жалфија, кадуна.
 Zsályás, mn. са жалфијом.
 Zsályog l. Sajog.
 Zsámiska, fn. каша.
 Zsámoly, fn. подножница, шамла. — ít l. Gyámolít.
 Zsana, fn. набусита бака, наџак-баба.
 Zsarát, fn. жар, жеравина. — fedő, fn.

- црепча. — nag — nak, — nok l. Zsarát. — ol, es. метати у жар, на жерави. Zsarlás, fn. угњетавање, жарење. [цу. Zsarló, mn. који жари и пали; fn. угњетач, глобар.
- Zsarmat, fn. кајинарске камате. — oló, mn. és fn. кајинарски; кајинар.
- Zsarmol l. Zsarol.
- Zsarnok, fn. тиранин, насилник, силеџија, глобар. — i, mn. — ilag, ih. тиранин. — ol, — oz, es. тиранисати, угњетавати. — oskodik, k. тиранисати, бити силеџија. — ság, fn. тиранија, тиранство.
- Zsarol, es. жарити, отимати, глобити. — ás, — ó l. Zsarlás, Zsarló.
- Zsaraly, fn. мухоловац (тица). — csúr, fn. гологлавац (жив.).
- Zsartos, mn. насилнички, силеџијски.
- Zsáspa, fn. чемерика. — kikerics, fn. мразова сестрица.
- Zsázsa, fn. дивљи хрен, драгушац.
- Zsazsag, fn. жарач, l. Piszkafa.
- Zsazsak, fn. 1.) кажипрет; 2.) жарач.
- Zzászsaszombor, fn. поточарка (биљка).
- Zseb, fn. џеп, пшаг; — re tenni, турити у џеп; á. é. увреду срамно охутати; az én — em bánja meg, то ће мој џеп осетити.
- Zsebbeli, mn. џепни, за џеп; fn. рубан, марама.
- Zsebel, es. красти из џепова. — és, fn. кесарство. — ó, fn. џепорежа, кесарон.
- Zsebény, fn. мала вејача.
- Zsebes, mn. с џепом. — ек, fn. торбари (животиње).
- Zseb-hegedű, fn. егедице. — kalendárium, fn. џепни календарчић. — kendő, fn. џепна марама, рубац. — kés, fn. ножић. — könyű, fn. бележница. — óra, fn. џепни сат. — öl, fn. „џолшток“. — pénz, fn. новац џепаш.
- Zsebrák, fn. жебрак, l. Zsobrák.
- Zsebre, fn. оток на устех.
- Zsebrét, fn. џепни формат, мало коло.
- Zsebszótár, fn. мали речник.
- Zsebtolvaj l. Zsebelő. — ság l. Zsebelés.
- Zsegenye, fn. жилица од воде.
- Zsellér, fn. малокућанин; укућанин; укућанка; одаџија; жиљер. — ház, fn. кућа под кирају.
- Zsellye, Zsellyeszék, fn. пасловача.
- Zsém, fn. пнат, кавга.
- Zsém, k. инатити се, кавжити се; —
- ődés, fn. чантрање. — ödik, k. инатити се, зипарити, чантрати, звонкати.
- Zsém, mn. свадљив, џандрљив. — kedik l. Zsém, belődik. — ség, fn. џандрљивост.
- Zsembök, fn. 1.) чантрало; 2.) дромбуља.
- Zsemlye, fn. земичка.
- Zsemlyés, mn. са земичкама; за земичке;
- Zsemlyesütő, fn. пекар. [fn. пекар.
- Zsendicze, fn. сурутка.
- Zsendít, es. чинити да дозрева.
- Zsendül, k. дозревати, зрети. — t, mn. незрео, незелен.
- Zseng, k. ницати, клијати.
- Zsenge, fn. прво воће; á. é. првенче, првенчад, првине, прва дела; mn. незрео; — korától fogva, од мале ма-
- Zsengehering, fn. млада харинга. [лоће.
- Zsengés, fn. клијање; mn. а) незрео; б)
- Zsengezöld, mn. зелен као јед. [гњенав.
- Zsengicze l. Zendicze.
- Zsengő, fn. морски скакавац.
- Zsengül l. Zsendül.
- Zseréb l. Pázsma.
- Zsertelődik, k. инатити се, зипарити.
- Zserült, mn. напит, наћедејисан.
- Zsétár, Zsétér, fn. музлица, l. Sajtár.
- Zsib, fn. 1.) дрвоци, стареж, траље; 2.) опсенап, комедијаш.
- Zsibaj, fn. жагор, галама, вика. — kodik, — og, k. викати, дизати галаму, l.
- Zsibár, mn. слаб, болешљив. [Zsivajog.
- Zsibáros, fn. ритар, старудар. — bolt, fn. дућан са старежи. — kodik, k. радити са старежи. — nő, fn. ритарка, трговкиња са старежи. — ság, fn.
- Zsibáru, fn. стареж, траље. [ритарство.
- Zsibáruulás l. Zsibárosság.
- Zsibbad, k. трнути, кочити се; á. é. застајати. — oz, k. трнути, кочити се. — ság, k. укоченост, утрнуло.
- Zsibbadt, mn. укочен, утрнуо. — an, ih. укочено.
- Zsibbaszt, es. чинити да трне, кочити. — ó, mn. што кочи. — ólag, ih. кочећи, заустављајући. — rája, fn. гњус (риба).
- Zsibkomra, fn. старудара, сарачана.
- Zsibláda, fn. сандук за стареж.
- Zsibog, Zsibong, k. 1.) зујати, бумбарити; жаморити; 2.) киптети, гамизати, крчати.
- Zsibongás, fn. 1.) зука, жамор; 2.) кипће-
- Zsiborog, k. кочити се. [гње, гамизање.

Zsibság, fn. стареж, рите.
 Zsibvásár, fn. вашар старежи. — os, fn. ритар, старудар.
 Zsidó, fn. 1.) Жид, Чивутин; 2.) луна (справа у мајдану); mn. чивутеки.
 Zsidó-eseresznye, fn. лоскавац, l. Moharcz. — enyv, fn. асфалт. — hal, fn. мпен. — iskola l. Zsidóvásár. — meggy l. Moharcz. — ság, fn. Чивутарија; Јеврејство.
 Zsidós, mn. чивутеки. — an, ih. чивутски. — kodik, k. заносити на чивут.
 Zsidótömjén, fn. стопраке. [ски.
 Zsidóul, ih. чивутеки.
 Zsidóvásár, Zsivecsernye, fn. авра.
 Zsiga, fn. Жуга.
 Zsiger, fn. цигерице, утроба, црева, дроб. — el, es. надити дроб. — es, mn. с
 Zsigmond, fn. Жигмунд. [цигерицом.
 Zsigora, fn. пеећа колика.
 Zsik, fn. справа за тињење жице.
 Zsikora, fn. чварак.
 Zsilip, fn. устава. — es, mn. с уставом.
 Zsimár, fn. тврдица, цимрија,
 Zsimb, Zsimbel l. Zsém, Zsémel.
 Zsinagóga, fn. авра, синагога.
 Zsinár, mn. 1.) лакоуман; 2.) тврд, не-
 издашан; fn. а) тврдица; б) будала;
 женаром.
 Zsinárkodik, k. тврдовати, бити цинија.
 Zsinárság, fn. 1.) цинилук; 2.) таштина.
 Zsinat, fn. синод. — ház, fn. синагога.
 — i, mn. синодски. — ol, k. држати
 синод; á. é. лармати.
 Zsindel, Zsindely, fn. шиндра. — es,
 mn. са шиндром. — ez, es. покри-
 вати шиндром. — ezet, fn. кров од
 шиндре, шиндра.
 Zsineg, fn. канап, врџа. — el, — ez, es.
 а) обележити канапом куд ће ићи
 тестера; б) давити ужетом.
 Zsinór, fn. врџа, узица, гајтан; низ;
 — egyenességű, mn. прав као гајтан;
 — igazában, као по гајтану.
 Zsinórka, fn. гајтанчић, узица.
 Zsinórmérték, fn. á. é. мерило, правац.
 Zsinóros, mn. на гајтан, са узицом.
 Zsinóroz, es. 1.) красити гајтаном; 2.)
 давити ужетом. — at, fn. гајтани.
 Zsinórverő, fn. гомбар.
 Zsiók, fn. враголић, водени орах.
 Zsír, fn. маст.
 Zsiradék, fn. маст, роба од масти. —
 áros, fn. који продаје маст, сланинар.

Zsirát, fn. жирафа.
 Zsiratlan, mn. без масти. — bogár l.
 Isten-ünéje. — dag, fn. меки оток. —
 felt, fn. мрља од масти. — feltos, mn.
 Zsirka, fn. маснац [измашћен, маслен.
 Zsirkó, fn. стеатит.
 Zsírnemű, mn. мастан, као маст.
 Zsíros, mn. мастан, омашћен. — ít, es.
 мастити, замастити. — odik, k. мастити
 се, бивати мастан. — ság, fn. ма-
 Zsíroz, es. мастити, замастити. [сноћа.
 Zsirpeesét l. Zsírfelt.
 Zsirtalan, mn. без масти, постан.
 Zsivaj l. Zsibaj. — gás, fn. вика, галама.
 — og, k. лармати, жагорити.
 Zsivány, fn. крадљивац, лунек, пуста-
 хија; mn. лунешки. — barlang, — fé-
 szek, fn. ајдучко легло. — fű, fn.
 итрањров. — kodás, fn. лунештво,
 арање. — kodik, k. красти, арати.
 — ság, fn. ајдуштво, лунештво. —
 ül, ih. лунешки.
 Zsívít, k. дерати се, крештати.
 Zsízseg, k. праскати, пукати. — és, fn.
 Zsízsi, fn. жижа. [прасак.
 Zsízsi, fn. жижа (у жити, сочиву). —
 es, mn. жижљав. — esedik, — ül, k.
 ужижљавити се.
 Zsibrák, fn. жебрак; mn. жебрачки. —
 ság, fn. жебраштво. — ul, ih. жебрачки.
 Zsófi, fn. Сока, Сокица.
 Zsófia, fn. Софија.
 Zsold, fn. (војничка) плата. — oncz, fn.
 најамник.
 Zsoldos, 1.) mn. најмљен, најамнички;
 — csapatok, најамничка војска; 2.)
 fn. најамник.
 Zsolna, fn. жуна, зелени детлић.
 Zsolosma, fn. црквена песма, молитва;
 délesti —, вечерње.
 Zsolosmáskönyv, fn. требник.
 Zsolozmáz, k. читати из требника.
 Zsoltár, fn. псалм. — ének, fn. псалм.
 — író, — költő, fn. псалмопевац. —
 könyv, fn. псалтир. — lás, fn. певање
 псалма. — ol, — oz, k. певати псалме.
 — os, mn. са псалмима.
 Zsoltina, fn. космати оман.
 Zsólya, fn. сандале, опанци.
 Zsombék, Zsombik, fn. цомба. — ol, es.
 мргњати, правити цомбе. — os, mn.
 цомбовит.
 Zsombok l. Zsombik. — rét, fn. глибо-
 вита ливада.

Zsomboly, 1.) tn. Жомбољ; 2.) l. Zsombék.
 Zsombor, fn. поточарка, угас (биљ.).
 Zsomboroz, k. мољакати, богорадити.
 Zsompör, fn. крошња, сабурица.
 Zsong, k. зүжати, бружати. — bong, k. зүзукати, бумбарати. — ás, fn. зүка,
 Zsongit, cs. чинити да зүји. [бружање.
 Zsöllér l. Zsellér.
 Zsölleszék l. Zselleszék, Karosszék.
 Zsörtös, mn. цандрљив; fn. зипарало,
 чантрало. — ködik, k. зипарати, чан-
 трати. — ség, fn. цандрљивост.
 Zsufa, mn. кулашаст; — fakó, кулаш.
 Zsufánka, fn. кутљача, варјача.
 Zsúfol, cs. напунити, начичкати; — ásig
 v. — va tele, пун дупком, начичкан.
 Zsugor, mn. збегнут, згрчен.
 Zsugora, fn. лихвар, зеленаш, кајишар.
 Zsugoráskodik, k. зеленашити, кајишари-
 Zsugorék, fn. згрченост, збеготина. [tn.
 Zsugorgás, fn. екомрачење, кубура.
 Zsugorgat, cs. куцкати, згртати твр-
 довањем.
 Zsugorgó, mn. кубуран, чемеран.

Zsugori, mn. тврд. амшан; fn. тврдина,
 цинија, цимрија. — ság, fn. ципилук.
 Zsugorit, cs. чинити да се збегне, згрчи.
 Zsugorkodik, k. купити се, грчити се,
 збегнути се; смањивати се.
 Zsuporog, k. живети жебрачки, тврдо-
 Zsukotol, k. шаптати, шушкати. [вати.
 Zsummog, k. гуиђати. — ás, fn. гуиђање.
 Zsúp, fn. снои, дењак, кровина; meg van
 verve mint a —, излупали су га преко
 и уздуж. — fedél, fn. сламни кров,
 кровната кућа. — fedeles, mn. сла-
 мом покривен, кровнат. — lécz, fn.
 лства за кровину. — ol, — óz, cs.
 везати у дењке, покривати сламом.
 Zsurlódik l. Surlódik.
 Zsurma, fn. мрва, l. Morzsa.
 Zsurmóka, fn. дробац (тесто).
 Zsurmol, cs. мрвити, l. Morzsol.
 Zsurol l. Surol.
 Zsuzsa, Zsuzsi, tn. Сузана.
 Zsuzsánka, fn. дунчац, l. Gamandor.
 Zsuzsanna, Zsuzsánna, tn. Сузана.
 Zsuzsok, Zsüzsök, Zsüzsük l. Zsüzsik.

Кiegészítések és javítások.

Допуне и исправци.

Acsa, fn. вилин коњик, l. Szitakötő 2.).

Ajaz, cs. 3.) затезати (жицу).

Álhalott, mn. обамрло.

Államosít, cs. учинити државним добром.
— ás, fn. претворање у државно добро.

Ám, ksz. (додај) 2.) али.

Anyafű, fn. претенак, титрица.

Anyaméhfü, fn. (додај) титрица.

Aztán, ih. (додај) баш, по; ez — бор,
по, то је вино; az — ember, е то
је баш човек.

Bábakalács, fn. крављак (биљка).

Behatás, fn. утицај, утицање.

Beigazol, cs. засведочити, доказати.

Békaszáj, fn. зевалица, l. Pintyő.

Berendez, cs. удесити, намеетити. —
kedik k. удесити се, намеетити се.

Beszámoló(beszéd), fn. давање рачуна о
свом раду (посланичком).

Bevállik, k. показати се добар, подносити.

Bírok, fn. мегдан; — ra kelni, ухватити
се у коштан, ићи на мегдан.

Bizalmatlan, mn. (место неповерљиво)
читај: неповерљив.

Bóbita, fn. (додај) 4.) барјачић (нпр. на
Bogernyő, fn. наштај (у биља). [перу].

Bokros, mn. (додај) 4.) — érdemű, врло

Borzon, fn. . . . етидак. [заслужан.

Bűtető, mn. (читај) Büntető.

Csescses, mn. (додај) 2.) на сисак.

Dámvad, fn. (додај) шарени јелен.

Dologbani jog, fn. стварно право.

Dologhozi jog, fn. облигационо право.

Düezögtet, cs. љуљати, цукати (дете
на колених).

Dűcz, fn. (додај) 3.) ганглион, живчан
ни чвор.

Duhajodik, k. одуларити се, постати
разуздан.

Ebgondolat, fn. несмислица, l. Bánat . . .

Édes, mn. (додај) — kevés, баш мало,
одвећ мало.

Elejt, cs. изоставити; оканити се.

Élelmezés, fn. храна.

Eleve, ih. (додај) 3.) jó —, за времена.

Elfeledtet, cs. бацити у заборав; vkivel

vmit — ni, учинити да ко што забора-

Elgyatott, mn. (читај) Elhagyatott. [ви.

Elhalálozik, k. упокојити се, умрети.

Elidegenithetlen, mn. (додај) неприко-
сновен.

Elmérgesedik, k. (додај) погоршати се.

Elodáz, cs. одгодити; отклонити.

Előad, vh. magát — ni, догодити се, зби-

Előfutár, Előfutó, fn. претеча. [ти се.

Előltöltő, mn. што се саured пуни (пуш-

Elzülött, mn. запуштен. [ка).

Eltéveszt, cs. померити, помести, не
погодити.

Engedélyez, cs. (додај) одобрити (нпр.
припомоћ).

Engesztelő szt. miseádozat, fn. подушје,
напастос.

Érdekfeszít-és, fn. навраћање пажње.

— ő, mn. што привлачи пажњу.

Érdemjegy, fn. белешка, калкула (школ-

Értesítő, fn. (школеки) извештај. [ска).

Érvel, k. разлагати, доказивати, аргу-
ментирати. — és, fn. аргументација.

Faragószék, fn. (читај) клупица за те-
сање, сечење.

Felháborgat, cs. узбуркати, ускомешати.

Felhorzsol, cs. огулити, одерати (руку).

Felidéz, cs. (читај) 1.) изазвати (опас-
ност); 2.) споменути.

Felzaklat, cs. узбунити, узбуркати.

Feszít, cs. (додај) k. печити се, кочити се.

Fogant-atik, k. (читај) зачети се.

Fonálvég, fn. нити, l. Nyüst.

Füllese, fn. увенце, мало уво.

Galamboez, fn. врбена.

Gomborka, fn. (читај) жуманац . . .

Gondoz, cs. бринути се, старати се за . . .

Halottas tor, fn. даћа.

Halottmise, fn. (читај) опело.

Hányat, Hányattat, cs. бити бацан; á. é.
страдавати.

Hátultöltő, mn. (пушка) острагуша.

Héjáz, k. бити поносит; sokat — magának,
уображен је.

- Huzalkodás, fn. потрзање, узнемирење.
 Irhasz, fn. (читај) Irhász.
 Irkász, fn. шкрабало, дрљало.
 Jelez, cs. (додај) наговестити.
 Kárpánör, fn. ушкопљеник, евнук.
 Keeskerágó, fn. машлика, кукориковина.
 Kénytelen-kelletlen, mn. és ih. хтео не хтео.
 Keresztfa, fn. (додај) 4.) крстак (на куглани).
 Kerít, cs. (додај) kézre —, ухватити, укебати.
 Kerül, k. (додај) kézre —, долијати, донасти шака.
 Kezdeményczés, fn. пинцијатива.
 Kiaknáz, cs. l. Kizáknányol, á. é.
 Kifogásol, cs. махнисати што, забављати чему.
 Kocsord, fn. (биљка) првоточина, пре-
 Közlebb, ih. недавно. [чица.
 Kukoriczaszár, fn. кукурузовина, тулај.
 Különül, k. одвајати се.
 Lábáról levenni, á. é. завести, обрла-
 Lábálj, fn. (читај) Lábajj. [тити.
 Lebonyolít, cs. одмреити; — ni a szá-
 madásokat, расправити (пречистити)
 рачуне.
 Legeltet, cs. á. é. szemeit —, наслађа-
 Légvonat, fn. промаха. [вати очи.
 Légvonásos, Légvonatos, mn. промајав.
 Leszererel, cs. (додај) разоружати.
 Letűr, cs. (читај) l.) оклопити, спустити.
 Lószemszilva, fn. (читај) тургуња.
 Macska, fn. (додај) 3.) мачка (гвозде-
 на), котва, ченгел.
 Malaszt, fn. (додај) írott —, мртво сло-
 во, пуста жеља.
 Mállik, k. (место отрунути), читај: кру-
 нити се, тринити се.
 Mángoló, fn. (додај) kézi —, пратљача.
 Máskülönben, ih. друкче, иначе.
 Meghasasodik, k. (читај) отрбушати.
 Meghimlősödik, k. (читај) обогинавити.
 Megnő, Megnől, k. (читај) наћикати.
 Mengrendít, cs. потрести.
 Mengrendül, k. (читај) усколебати се.
 Melegforrás, fn. врућац.
 Melencze l. Medencze.
 Méltatlankodik, k. (додај) жестити се, не-
 Múza, fn. муза. [годовати.
 Nagyszabásu, mn. велика кроја; á. é.
 замашан, опиширан (дело, беседа).
 Nyakatekert, mn. és fn. заврнут; заврзан.
 Nyeregfa, fn. (читај) 1.) облучје; 2.) са-
 марица (на крову).
 Odaad, cs. дати, дати даље. — ás, fn.
 оданост. — ó, mn. одан, реван. —
 óan, — ólag, ih. одано, ревно.
 Olybá, ih. (km.) (читај) — veszi.
 Ónos, mn. (додај) — idő, поледница.
 Örmő, fn. (додај) 3.) браник (на мотици,
 Örom, fn. (додај) l. Örmő. [коси).
 Őlt, cs. (додај) á. é. nagy arányokat
 (mérveket) — eni, отимати мах, ши-
 Összetákol, cs. скрпити. [рити се.
 Ösztekél, cs. (читај) подбадати.
 Paragrafus, fn. параграф.
 Puskáportár, fn. (читај) Puskarortár.
 Ramacs, fn (читај) Ramács.
 Rendezkedik, k. наменити се, удеша-
 вати се.
 Sárgavirág, fn. невен, l. Peremér.
 Sikertelen, l. Sikeretlen stb.
 Szajkó, fn. (читај) сојка.
 Szerb, tn. Србин; mn. српски. — ül,
 ih. српски.
 Szerbia, Szerbország, tn. Србија.
 Szerbtövis, fn. дикица.
 Szóalakzat, fn. фигура у речма.
 Szókép, fn. троп (у реторици).
 Támlaszék, Támlásszék, fn. наслоњача.
 Tanfelügyelő, fn. школски надзорник.
 Tanügy, fn. настава, школеке ствари.
 Tömorül, k. збнјати се у чешће.
 Valami, mn. (додај) неки.
 Vasfű, fn. врбена, l. Galambocz.
 Vergődik, k. (додај) 3.) (ra, re) уздићи
 се до; dicsőségre —, прославити се;
 túlsúlyra —, преовладати.

Huzalkodás, fn. потрзање, узнемирење.
 Irhasz, fn. (читај) Irhász.
 Irkász, fn. шкрабало, дрљало.
 Jelez, es. (додај) навестити.
 Kappanór, fn. ушкопљеник, евнух.
 Keeskerágó, fn. машљика, кукориковина.
 Kénytelen-kelletlen, mn. és ih. xteo не xteo.
 Keresztfa, fn. (додај) 4.) крстак (на куглани).
 Kerít, es. (додај) kézre —, ухватити, укебати.
 Kerül, k. (додај) kézre —, долијати, донасти шака.
 Kezdeményezés, fn. иницијатива.
 Kiaknáz, es. l. Kizsákmányol, á. é.
 Kifogásol, es. махнисати што, забављати чему.
 Kocsord, fn. (биљка) црвоточина, пре-
 Közlebb, ih. недавно. [чица.
 Kukoriczaszár, fn. кукурузовина, тулај.
 Különül, k. одвајати се.
 Lábáról levenni, á. é. завести, обрла-
 Lábálj, fn. (читај) Lábaj. [тити.
 Lebonyolít, es. одмреити; — ni a szá-
 madásokat, расправити (пречисити)
 рачуне.
 Legeltet, es. á. é. szemeit —, наслађа-
 Légvonat, fn. промаха. [вати очи.
 Légvonásos, Légvonatos, mn. промајав.
 Leszererel, es. (додај) разоружати.
 Letűr, es. (читај) 1.) оклопити, спуетити.
 Lószemszilva, fn. (читај) тургуња.
 Macska, fn. (додај) 3.) мачка (гвозде-
 на), котва, ченгел.
 Malaszt, fn. (додај) írott —, мртво сло-
 во, пуста жеља.
 Mállik, k. (место отрунути), читај: кру-
 нити се, тринити се.
 Mángoló, fn. (додај) kézi —, пратљача.
 Máskülönb, ih. друкче, иначе.
 Meghasasodik, k. (читај) отрбуштити.
 Meghimlősödik, k. (читај) обогњавити.
 Megnő, Megnől, k. (читај) нађикати.
 Mengrendít, es. потрепсти.

Mengrendül, k. (читај) усколебати се.
 Melegforrás, fn. врућац.
 Meleneze l. Medeneze.
 Méltatlankodik, k. (додај) жестити се, не-
 Múza, fn. муза. [годовати.
 Nagyszabásu, mn. велика кроја; á. é.
 замашан, опиширан (дело, беседа).
 Nyakatekert, mn. és fn. заврнут; заврзан.
 Nyeregfa, fn. (читај) 1.) облучје; 2.) са-
 марница (на крову).
 Odaad, es. дати, дати даље. — ás, fn.
 оданост. — ó, mn. одан, реван. —
 óan, — ólag, ih. одано, ревно.
 Olybá, ih. (km.) (читај) — veszi.
 Ónos, mn. (додај) — idő, поледница.
 Órmó, fn. (додај) 3.) браник (на мотици,
 Órom, fn. (додај) l. Órmó. [коси).
 Őlt, es. (додај) á. é. nagy arányokat
 (mérveket) — eni, отимати мах, ши-
 Ősszetákol, es. скрпити. [рити се.
 Ősztekél, es. (читај) подбадати.
 Paragrafus, fn. параграф.
 Puskáportár, fn. (читај) Puskarportár.
 Ramaes, fn (читај) Ramács.
 Rendezkedik, k. наменити се, удеша-
 вати се.
 Sárgavirág, fn. невен, l. Peremér.
 Sikertelen, l. Sikeretlen stb.
 Szajkó, fn. (читај) сојка.
 Szerb, tn. Србин; mn. српски. — ül,
 ih. српски.
 Szerbia, Szerbország, tn. Србија.
 Szerbtövis, fn. диквица.
 Szóalakzat, fn. фигура у речма.
 Szókép, fn. троп (у реторици).
 Támlaszék, Támlásszék, fn. наелољача.
 Tanfelügyelő, fn. школки надзорник.
 Tanügy, fn. настава, школеке ствари.
 Tömorül, k. збијати се у чешће.
 Valami, mn. (додај) неки.
 Vasfű, fn. врбена, l. Galambocz.
 Vergődik, k. (додај) 3.) (ra, re) уздићи
 се до; dícsőségre —, прославити се;
 túlsúlyra —, преовладати.

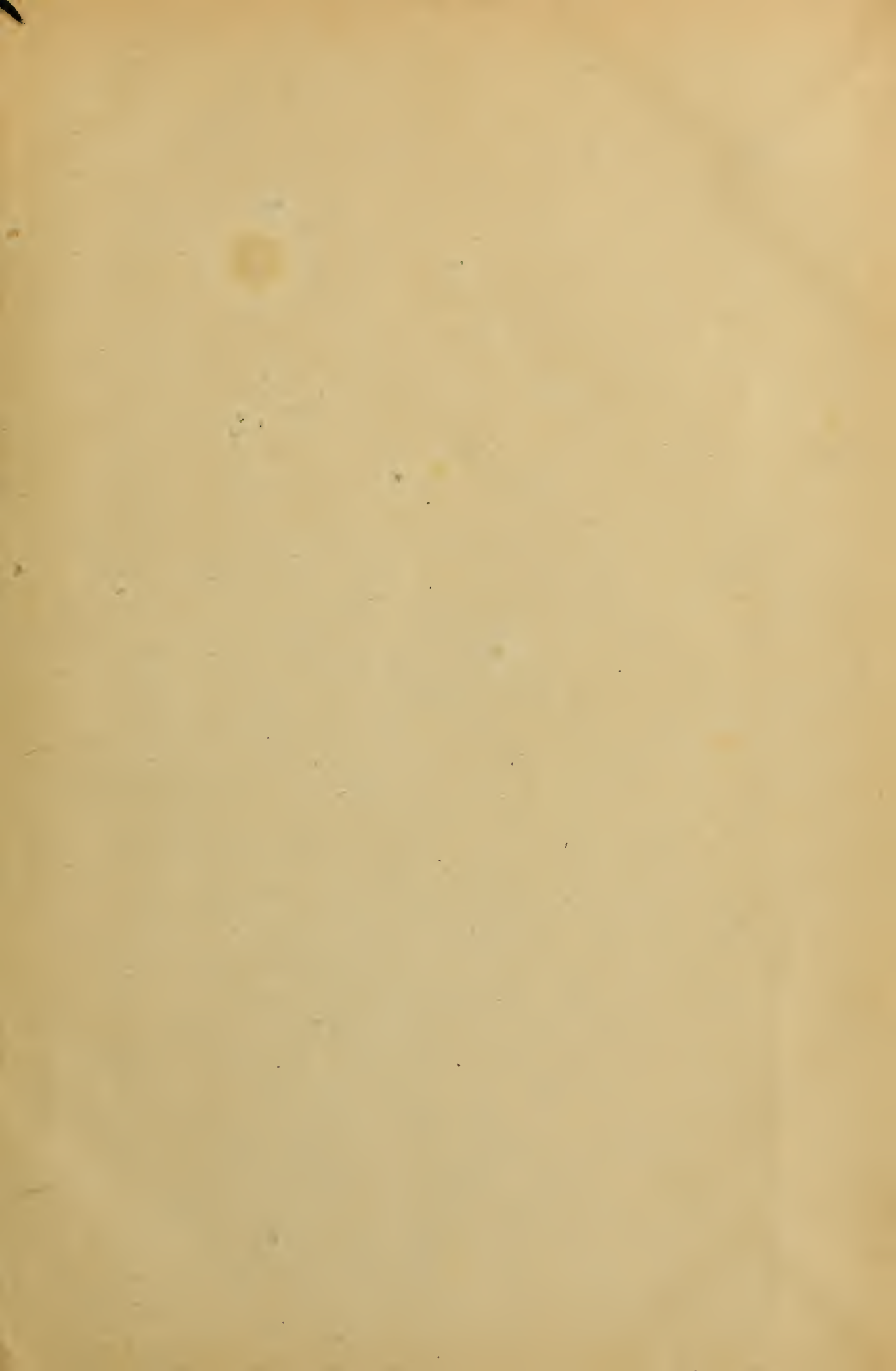

LIBRARY

MAY 1 1 1994

UNIVERSITY OF TORONTO

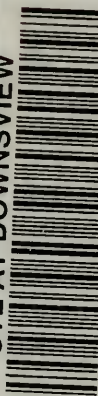

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 03 24 06 011 7